

Giới thiệu [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi

Tới thời mạt thế, khi nhân tính của con người dần bị mài mòn, trở nên lạnh lùng vô cảm hơn, thì việc làm ra những chuyện điên rồ không hề quá khó hiểu.

Uyển Nhi tại thời mạt thế vốn nghĩ được người cứu thoát nhưng không ngờ đó lại là một kẻ điên, một tên tiến sĩ cuồng nghiên cứu muốn tẩy não và thí nghiệm cô.

Cô phải chịu đựng hành hạ và tra tấn như thế cho đến năm hai mươi tuổi. Và ông ta vì muốn có số liệu chính xác nên không bao giờ gây tê cô. Giờ lại là những thí nghiệm khác về năng lực của những người mang dị năng.. Cô là thử nghiệm thành công nhất của ông ta cho đến giờ. Và chỉ cần thí nghiệm này thành công, ông ta hứa sẽ cho cô tự do.

Cô thầm nghĩ giờ có muốn hay không ông ta cũng vẫn lấy cô làm thí nghiệm. Ông ta có giữ lời hay không cũng chẳng ai biết. Cô thầm mong kết quả là thất bại, cô muốn được giải thoát...

- Ting, âm thanh máy móc vang lên. đã tìm ra linh hồn thích hợp. (đang tiến hành xâm nhập 5%.....25%.....75%.....100% xâm nhập thành công). Cô có muốn tự do không? Có muốn sống cuộc đời cô muốn không. Cô có muốn nắm trong tay vận mệnh Của mình không?

Uyển nhi không biết gì đang xảy ra. Có thể là mình đã chết rồi. Nhưng vì sao vẫn nghe được âm thanh máy móc, Hệ thống tiếp tục vang lên. Cô có muốn tự do không? Uyển nhi sững sờ rồi lại có chút không tin. Nhưng rồi cô gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Mở Đầu

Trong căn phòng thí nghiệm, đầy máy móc và tiếng thở thoi thóp suy yếu dần của phụ nữ vang trong căn phòng, trên chiếc giường phẫu thuật, có một cô gái gương mặt tựa mới 20 tuổi. Làn da trắng như sứ, non mềm hẳn lên những gân xanh, mái tóc mềm mượt ba nghìn sợi xoắn bung, cô ấy có một gương mặt trái xoan bầu bĩnh, chiếc mũi cao thanh thoát, đôi mắt nhắm nghiền hai hàng mi khẽ rung rung. một đôi môi anh đào chúm chím, tuy sắc mặt nhợt nhạt nhưng vẫn hiện lên hình ảnh của một cô gái xinh đẹp, đáng yêu và thanh thuần.

Cô ấy là Uyển Nhi, là một gia đình giàu có nhất thành phố F. Từ Lúc 6 tuổi Mạt thế bùng nổ, cha mẹ uyển nhi chết trong lúc cố gắng thoát ra khỏi đám tang thi hôi thối kia.

Lúc đó chỉ còn lưu lại uyển nhi. Được một tên tiến sĩ điên cứu ra khỏi chiếc xe việt dã đầy mùi hôi thối kia. Uyển nhi được cứu, nhưng không ngờ tên tiến sĩ điên Kia đã tiến hành tẩy não bộ của cô và gắn đầy ắp những dây ống gắn xung quanh người cô.

Cứ như vậy cho tới khi uyển nhi 20 tuổi đã Trải qua không biết bao nhiêu thử nghiệm lớn nhỏ, mổ xẻ trên người cô vì đảm bảo thành công tiến sĩ điên không bao giờ gây tê cho cô. Ông ta nói với cô rằng cơ thể cô không bình thường, 1 vạn người mới có 1 thể chất giống như cô. Vậy nên ông ta đã tiến hành thử nghiệm rất nhiều trên người cô và không bao giờ thất Bại

Bây giờ ông ta đang truyền vào cô gen của dị năng giả và gen của tang thi, ông ta muốn Cô trở nên siêu cấp mạnh mẽ, là thực nghiệm ông ta đang tiến hành, ông ta gọi uyển nhi là 36.vì trước đó đã có 35 người ông ta đã thí nghiệm nhưng đều thất Bại, chỉ có cô là người thành công nhất

Ông ta nói với uyển nhi chỉ cần thí nghiệm này thành công. Ông ta sẽ cho cô tự do mà cô muốn. Cô đã đồng ý mà cô không đồng ý thì ông ta sẽ vẫn thực hành. Bây giờ cơ thể cô muôn vạn đau đớn, não bộ và thân thể cô cực liệt giật mạnh vì đào thải giữa hai gen với nhau.

Cô đang suy nghĩ,muốn thí nghiệm này thất bại. Cô sẽ được giải thoát, không phải chịu đựng đau đớn lẫn tinh thần và thể xác nữa. Cô nghĩ tới gương mặt vận vẹo và tức điên lên của tiến sĩ điên, cô rất hài lòng và mong muốn được giải thoát,

- Ting, âm thanh máy móc vang lên. đã tìm ra linh hồn thích hợp. (đang tiến hành xâm nhập 5%.....25%.....75%.....100% xâm nhập thành công). Cô có muốn tự do không? Có muốn sống cuộc đời cô muốn không. Cô có muốn nắm trong tay vận mệnh Của mình không?

Uyển nhi không biết gì đang xảy ra. Có thể là mình đã chết rồi. Nhưng vì sao vẫn nghe được âm thanh máy móc, Hệ thống tiếp tục vang lên. Cô có muốn tự do không? Uyển nhi sững sờ rồi lại có chút không tin. Nhưng rồi cô gật đầu.

(Hệ thống- khế ước thành công: đang cập nhật trạng thái kí chủ)

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Đáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:50/100(max)

Mị lực. 30/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ. Không

Tích phân.:không

Cấp bậc.:không

(điểm giá trị gia tăng,khi kí chủ hoàn thành nhiệm vụ khi xuyên qua các thế giới. Hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ trong thế giới đó. Điểm tích phân sẽ được cộng từ 10 đến 20 điểm. Chúc kí chủ trải nghiệm vui vẻ. Giọng của hệ thống lạnh tanh không chút hài hòa nào)

Uyển nhi (-_-):. Đã bao lâu rồi cô trong căn phòng thí nghiệm lạnh tanh cùng tiến sĩ điên. Cô. Không biết mình là ai và tên gì. Vì cô khi đó còn quá nhỏ. Tiến sĩ điên còn tẩy não cô. Không trách cô được. Bây giờ cô được tự do, mặc dù phải hoàn thành tâm nguyện của người khác. Nhưng cô vẫn rất vui và hạnh phúc. Có cuộc sống như vậy còn hơn không trong phòng thí nghiệm chịu đau đớn và tiến sĩ điên kia

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Nữ Chính Xuyên Sách

(-Hệ Thống kun: Kí chủ, bắt đầu làm nhiệm vụ không)

- Uyển nhi: Được

- Đinh: Bắt đầu Truyền Tống nhiệm vụ

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:50/100(max)

Mị lực. 30/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ. Không

Tích phân.:không

Cấp bậc.: 0

Uyển nhi cảm thấy đầu óc choáng váng một hồi, cả người mệt mỏi. Phát hiện ra cô đang ở trong lớp học, ---(Hệ Thống kun - Tiếp thu cốt truyện hay không)

- Uyển nhi: Được

(cốt truyện này: nữ 9 tên mộng khởi nam 9 của cốt truyện này là Đồng văn, mộng khởi là sinh viên đại học năm 3 Hà Nội. Vì một lần chăm chú đọc cuốn

tiểu thuyết mới ra - Học bá lạnh lùng - không để ý, một chiếc xe taxi phóng tới. Và mộng khởi đi đời nhà ma, cô xuyên vào cuốn tiểu thuyết đang đọc,

Mộng khởi ý mình đọc trước cốt truyện, còn xuyên qua cô nắm trước tiên cơ quyết tâm chinh phục được nam 9, mà nguyên chủ này Cũng tên là Uyển nhi, là bạn thanh mai trúc mã của Đồng văn, mộng khởi cảm thấy đồng văn không để ý tới mình nên quyết tâm hại Nguyên chủ thảm hại. Trong Dị Liên Hoan toàn trường, mộng khởi nhân cơ hội bỏ được kích Dục vào ly nước ép của nguyên chủ, sau đó thuê ba tên đàn ông lưu manh ở trường, thay nhau hãm hiếp uyển nhi. Sau đó nữ 9 ngang nhiên dụ dỗ nam 9 cô ý cho nam 9 thấy cảnh đó của uyển nhi.

Nguyên chủ giải thích như nào. Đồng văn cũng không tin. Sau đó nguyên chủ không còn đi học, nhốt mình trong nhà, không lâu sau tin tức vườn trường đăng. Hoa hậu giảng đường Mộng khởi và học bá lạnh lùng đồng văn hẹn hò, nguyên chủ vì buồn bức mà tự tử chết đi. Còn lại nam 9 và nữ 9 cả ngày Bạch Bạch Bạch bên nhau suốt đời...

- ----- /0_0/ tiếp thu xong cốt truyện đầy cầu huyết này: uyển nhi muốn phun (đậu xanh rau má nó.)...lần này xuyên qua, nhân lúc nữ chủ còn 1 tháng nữa mới xuyên sách, uyển nhi còn thời gian chuẩn bị, lúc này Đồng văn còn hào cảm với thanh mai trúc mã uyển nhi này.

Uyển nhi: Nữ chủ hãy đợi đây..... Xem ta lật bàn.

- -Ting----- (Hệ Thống kun: kí chủ muốn mở quà Tân thủ không?)

- Uyển nhi: mở

(Hệ Thống kun: Kí chủ được tặng 50 điểm tích lũy- Dùng để mua đồ trong cửa hàng hệ thống; và mùi hương hoa sen (cả người tỏa mùi hương thơm tự nhiên. Hệ thống kun - ta xin nhắc kí chủ là. Ở vì diện này kí chủ chỉ được ở thế giới này là 4 năm, nếu lâu hơn lực linh hồn sẽ yếu và tan biến. Coi như kí chủ đã chết) -- Kí chủ nếu không hoàn thành sẽ bị trừ hết tích phân và hồn phi phách tán. Ta nhắc nhở nhiệm vụ lần này chỉ để test thử xem kí chủ có hợp với nhiệm vụ như vậy không (+.-)"kí chủ cô lên tới tin cô sẽ hoàn thành...

- uyển nhi -_###: đã biết

- Nguyễn Vọng nguyên chủ lần này là: khiến Cho nữ 9 phải bị trả giá, như Nguyên chủ từng bị. Và làm cho nam 9 Yêu mình.

Uyển nhi. Xem xong nguyên vọng thì cảm thán, nhiệm vụ lần này không khó và cũng không phải dễ. Ày bản thân tự cố gắng vậy.

Hệ thống kun, hệ thống hệ thống """"""(HT: chuyện gì). Uyển nhi: làm sao để biết nam 9 có yêu mình hay không và hào cảm ra ssao????

(Hệ Thống kun: chỉ cần nam 9 đạt hào cảm với cô 100% là nhất định yêu cô).

Vậy có thể cho tôi biết trước độ hào cảm nam 9 với tôi là bao nhiêu không? (Hệ Thống kun: xin lỗi cô không đủ đẳng cấp để xem. Nếu muốn cô có thể vào cửa hàng mua thiết bị. Định vị hào cảm- chỉ tiêu trừ 80 điểm tích phân)

@ mẹ nó bà đây chỉ có 50 điểm. Mua thiếu hay trả góp được không??

(hệ thống -_- "khinh thường: không thể. Hệ thống ca không làm ăn thua lỗ bao giờ. Xin lỗi kí chủ..kí chủ muốn xem lại bảng thông tin không)....

Uyển nhi mặt đầy hắc tuyến, nghiến răng: XEMmmmmmm

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:50/100(max)

Mị lực. 30/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên

Tích phân.:50 điểm

Cấp bậc.:0

.Uyển nhi tiếp thu xong cốt truyện, thì đã hết một tiết đầu, cô để ý xung quanh thì biết mình cùng bàn với đồng văn. Xem xét kĩ gương mặt đồng văn thì, uyển nhi ngẩn người, đồng văn có gương mặt lạnh lùng, làn da trắng mịn, sống mũi cao thẳng lông mi cong dày dặn. Đôi mày kiếm uy nghiêm, kết hợp với

Cặp kính, toát lên vẻ học bá cao ngạo lạnh lùng. Ài so với làn da của đồng văn thì uyển nhi cảm thấy mình thật kém xa.

Đồng văn cảm thấy có ánh mắt đang dò xét mình thì bất chợt ngẩng mặt lên. Chạm qua ánh mắt đang ngẩn ngơ của uyển nhi (nói mẹ luôn là chị uyển nhi nhà ta đang mê trai). Uyển nhi lúng túng cúi xuống, rồi lại thì thoảng nhìn trộm. Bất giác khóe miệng của đồng văn hơi cong lên, không tiếp tục nhìn uyển nhi nữa. Chuyen tâm nge giảng.

- Hiện giờ nữ 9 còn chưa xuyên, uyển nhi cảm thấy mình phải tranh thủ nhanh chóng thôi,

- Tiết thứ hai là: tiếng anh, giáo viên bước vào lớp. Thông báo luôn với cả lớp tuần sau nhà trường có Thi tiếng Anh., giáo viên cần những mầm mống tham gia thi. Uyển nhi thấy mình có cơ hội, liền dơ tay tự nguyện tham gia. Giáo viên thấy hơi lạ nhưng không có giáo viên nào chê học sinh chăm học hết nên rất hài lòng. (-----Ting Độ hào cảm nam chủ với nguyên chủ 40 +15).

@@Uyển nhi giật thót mình. Thi gia thanh mai trúc mã của mình rất chi là hiếu học. Mới đó đã được cộng thêm 15d rồi, cô lên tôi ời. uyển nhi sát Lại Đồng văn, đưa mẫu giấy (đồng văn cậu sẽ tham gia thi chứ)

- Đồng Văn: Sẽ

- Uyển nhi tiếp tục ghi: cậu giúp mình luyện âm nhé. Mình rất kém khoản này. Đồng văn cảm thấy chóp mũi thoang thoảng mùi hoa sen nhàn nhạt khiến tinh thần thoải mái, tìm kiếm xung quanh thì hóa ra, mùi hương tỏa ra từ cô bạn từ nhỏ này. Khiến cho đầu óc đồng văn hơi mờ mịt, Tim đập loạn mất một nhịp.

(Ting Hào cảm Của nam chủ +5).

.Đồng văn đưa lại mẫu giấy: Được, Uyển nhi nhìn đồng văn mỉm cười Lộ hai má lúm đáng yêu và gương mặt rất chi là bán manh, khiến cho Đồng văn ngẩn ngơ một hồi. Uyển nhi đưa lại mẫu giấy: Tan học Chờ cậu. Đồng văn " gật đầu"

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nữ Chính Xuyên Sách

Reng.... Reng, cuối cùng cũng kết thúc buổi học.

Đồng văn xách balo đi trước, không có y định chờ uyển nhi một Mạch đi thẳng tới cổng trường.

- -- Uyển nhi hấp tấp chạy theo phía sau đồng văn gọi tới..

- ----Đồng văn sao không đợi Tớ

mò hôi. Sắc mặt mặt hồng - giống như một tiểu mỹ nhân e thên(ày chỉ có mình đồng ca nhà ta ngi vậy thôi, chứ uyển ti đang khổ nhục kế... *_*).

- Trái tim Đồng văn bối rối, mặc dù không biết là bị gì. Nhưng vẫn nhìn uyển nhi nhiều thêm một chút ---

(Ting hào cảm của nam chủ +5.... Tỷ tỷ thật tuyệt hãy cố gắng thêm. Giọng nói lạnh lùng của Hệ Thống kun vang lên, kèm theo một chút bán manh, thật không hợp chút nào)

Uyển nhi thảm thán. Mặc dù tăng lên không nhiều nhưng mới ngày đầu thu hoạch như vậy là không nhỏ rồi.

- ----Đồng văn tiếp nhận quán sách: Cảm ơn cậu, lâu rồi mình cũng không thăm hai bác. Nhân tiện về nhà cậu luyện âm! được Không?

Uyển nhi: Được... Được cùng nhau về nhà tót. Vẫn đeo nụ cười Lộ hai má lúm đáng yêu và khuôn mặt bán manh vậy. Không khỏi muốn người ta véo véo, Đồng văn chỉ nghĩ trong lòng thôi. (0_0)//

Dừng lại ở tiểu khu. Thuộc dạng cho nhà giàu ở,

- ----Uyển nhi đẩy cửa vào dẫn đồng văn theo. Trong phòng khách rộng rãi, bài bố theo phong cách cổ xưa cộng theo mùi đàn hương mà mẹ của uyển nhi ưa thích, khiến cho đầu óc thư thái đến dễ chịu. Hình ảnh một người phụ nữ và người đàn ông chạc 30-40 tuổi đang bóc quýt đút cho người phụ nữ ăn. Ba mẹ của uyển nhi do bảo dưỡnng tốt nên vẫn lộ ra mỹ mạo và soái tuấn khi xưa

Ba Mẹ: Con dẫn Đồng văn về học nhóm (-_-)? Vừa vào đã thấy hình ảnh vậy. Uyển nhi có chút không thích ứng được. Vì cô đã lâu không có cảm nhận được không khí gia đình. Hơi mất tự nhiên

mẹ uyển nhi cười ngọt ngào vẫy tay. Con lại đây cả Đồng văn nữa! Ngồi xuống ăn quýt đi. Ài lâu lắm rồi không thấy đồng văn qua. Lớn lên thật anh

tuần, hồi bé còn thấy hai đứa xúm lại với nhau, bây giờ vẫn thân như vậy hai bác thật yên tâm \$. \$ (ba mẹ uyển nhi cười không thấy ông mặt trời luôn rồi)
Ba mẹ cháu vẫn khỏe chứ?

- --Đồng văn ngần đầu: ba mẹ con khỏe. Vẫn hay hỏi thăm về hai bác và uyển nhi. Hôm nay con tới đây để học nhóm cùng uyển nhi. Làm phiền hai bác rồi!

Không... Không... Không phiền! Hai đứa lo học vậy hai bác rất vui. Uyển nhi! con dẫn tiểu văn Lên phòng học đi. Ba mẹ không phiền hai đứa. Có uống nước hay bánh ngọt không mẹ đem lên

Mẹ cho con hai ly nước lọc được rồi. Khó khăn cần phiền đâu. Mẹ bồi ba ba soái ca của mẹ đi. Uyển nhi cười đầm đìa đáng yêu lấy lòng (trong người có cảm giác ấm áp lâu nay không có. Có gia đình có ba mẹ thật vui).

Lên tới, Đồng Văn quan sát căn phòng được bài trí theo phong cách công chúa. Trần nhà màu trắng. Tường được sơn hồng tử sách sắp xếp ngăn nắp gọn gàng xung quanh đều là gấu bông. Đáng chú ý là một con búp bê vải bé xíu vẫn được cất kỹ. Giống như sợ hỏng mất vật.

- --Đồng văn nhận ra, búp bê này là hồi 5 tuổi anh tặng cô.

- ---- Khi đó cô còn hỏi anh một cách ngây thơ --- đồng văn ca Ba ba nói nếu con trai tặng uyển nhi đồ vật, thì sau đó uyển nhi sẽ gả cho người đó. Đồng văn ca sau sẽ gả cho uyển nhi chứ?.

Lúc đó rất ngây thơ. Cậu bé liền gật đầu. Sau lớn lên ca ca sẽ lấy uyển nhi. Cô bé hồn nhiên cười lộ ra hai răng của siêu đáng yêu- uyển nhi dơ tay. Hứa nhé,) nghĩ tới đó đồng văn không khỏi xao xuyến bồi hồi. Công chúa nhỏ khi đó đã thành thiếu nữ xinh đẹp đầm đìa đáng yêu như bây giờ rồi. Không biết còn nhớ lời hứa khi bé hay không?

"Remember the promise when he was"?(dịch: còn nhớ lời hứa khi bé không?)

- Cô ngăn người liền lục tung kí ức nguyên chủ. Vội vàng hỏi lại

growing up he will give a small shift. okay?(lớn lên gả cho ca ca. Được không?)

Đồng văn vẫn mặt lạnh. Nhưng trong tâm hồn giật mình cô ấy vẫn còn nhớ thật tốt. Không trả lời liền mà vàng tai ửng hồng.

- ---Cô liền cảm than mặt lạnh mà cũng biết thẹn thùng cơ. (Quá dễ cho lão nương rồi).

(Ting... Hào cảm của nam chủ là 70% tỷ tỷ siêu giỏi không ngừng cố gắng nha. Sắp hoàn thành rồi) âm thanh vang lên khiến cho gương mặt đang tươi cười của cô. Càng thêm đáng yêu và hồn nhiên.

Đồng văn: bắt giác xoa đầu cô. Giật mình không biết mình đang làm gì? Đành chống chế. Uyển nhi phát âm thật giỏi, nhện không được xoa thêm lên mái tóc mềm mượt kia hai cái.. Cảm giác lòng bàn tay tê ngứa ngứa mà lâu nay không có. Hấn động lòng.

- --- Uyển nhi rụt rụt cổ mỉm cười. Là đồng văn ca giỏi uyển nhi tất nhiên không kém. Ánh Mắt trong suốt lấy lòng. Kém cái là không có vẩy cái đuôi thôi.

Thoáng cái đã ở thế giới này một tháng. Ngày mai là nữ chủ xuyên qua rồi. Không biết phải đối phó sao đây, nữ chủ có bàn tay Vàng đó.

(Tiểu tỷ tỷ lo lắng cái gì. Không phải còn có Hệ Thống ca đây sao)

- ---- cô bủ môi nghĩ Hệ thống đồ dóm vô dụng, không làm ăn được gì. (hệ thống mà biết uyển nhi nghĩ như vậy.chắc chắn muốn bóp chết cô)

Vào lớp học. Cô cầm theo hộp Bánh tinh xảo đưa trước mặt đồng văn.

- ---- Anh nhú mày?

Cô trả lời. Cảm ơn đồng văn Ca giúp uyển nhi ôn tập suốt một tháng qua. Đây là làm theo sở thích của đồng văn ca đó. Uyển nhi tự mình làm đó nha. Đồng văn ca miễn thử đi.

Bắt giác anh không từ chối được ăn thử

Không tệ: rất thích rồi cười với cô.

uyển nhi ngần ngại - Bình thường đã quá soái ca rồi cười lên muốn rụng tim lão nương.. Phải kiểm chế kiểm chế nhóc đây đang thành niên.... Bình tĩnh)

(Ting độ hào cảm +10. Tiểu tỷ tỷ quá tuyệt hệ thống kinh thương nhắc: tiểu tỷ tỷ cần thuốc trợ tim không.)

Cô liếc xéo(không cần hừ hừ)

Giáo viên bước vào lớp dẫn theo một nữ sinh.

Cao 1m6 lồi lõm rõ ràng làn da trắng. Gương mặt xinh xắn. Chiếc mũi quỳnh môi hơi câu lên, gò má phần nộn. Có nét trưởng thành sớm đôi mắt xoẹt tia xảo biện. Nhìn chăm chăm vào đồng văn - không so được với uyển nhi-

Mộng khởi lên tiếng giới thiệu với cả lớp xong xuôi, rồi về chỗ mà giáo viên xếp cho mình. Bàn kế với Uyển nhi và đồng văn học bá nhà ta đấy

Đồng văn nhận biết một ánh mắt nóng bỏng dán lên người mình. Nhếch mắt lên thấy nữ sinh chuyển tới chăm chăm nhìn nhìn không biết xấu hổ kia. Ấn tượng không tốt càng chán ghét. (Không dễ thương rụt rè đáng yêu như uyển nhi nhà ta --- chết chưa còn chưa có phải là của nhà anh - -//) anh quay lại cười cười với uyển nhi, coi như không thấy ánh mắt của mộng khởi

Nhận biết được cảm giác đồng văn chán ghét đối với mộng khởi. Uyển nhi tâm không ngừng vui vẻ (lão nương ta còn chưa ra chiêu đâu đó).

mộng khởi thấy mình bị khinh thường. Tức điên lên khuôn mặt đang cười cứng đờ vụn vụn như thể kẹp chết được một con ruồi. Cô ta nghĩ cứ cười đi ta biết trước tiên cơ xem ai là người cười cuối cùng. Tâm tình vọt Vọt lên không ít..

Giờ giải lao, mộng khởi đứng trước mặt đồng văn dơ tay lên.

Xin chào đồng học mình là mộng khởi mới chuyển đến còn chưa có bạn. Làm bạn được không?

Đồng văn đang nghiền cứu đề Thi năm trước. Nhấn mày tỏ vẻ không vui.

Uyển nhi thấy vậy liền dơ tay ra. Xin chào bạn học mình là Uyển nhi rất vui được làm quen.

- -----Cô ta không vui hất tay ra, ai thèm làm quen với bạn tôi đang làm nói chuyện với đồng học cô xen vào làm gì. Không biết xấu hổ à.

- -Uyển nhi cứng đờ (mẹ nó nữ 9 nào tàn cmmr đâu ra thông minh chỗ nào. Grrr nhằm nư. 9 rồi hay không) khuôn mặt ủy khuất chớp chớp đôi mắt trong veo ngập nước về phía đồng văn.

ĐỒNG VĂN khó chịu nắm lấy tay cô. Giọng lạnh lùng vang lên:

- ----- cô mới không biết xấu hổ. Cô bảo không có bạn uyển nhi đã tới làm quen cô nào cái gì. Đồ không biết lễ nghĩa. Nói xong kéo uyển nhi đi kệ nữ 9 đang méo xẹo rất rất chi là sốc cứng đờ.

Bạn nữ xung quanh xì xầm bàn tán. Có người không ưa cô còn nói. Đồ không biết xấu hổ tưởng mình là gì chỉ là gương mặt đẹp một chút thôi sao. Không bằng 1 góc uyển nhi (ha ha ha....)

- -----mộng khởi tới xăm mặt mày rồi đi

Uyển nhi níu tay đồng văn. Đồng văn ca là uyển nhi không tốt. Nên bạn học mộng khởi tức giận với uyển nhi phải không.

Không chịu được ánh mắt làm nũng đáng yêu và ủy khuất kia. Anh mới nói. Là cô ta quá đáng uyển nhi không làm gì sai cả- ngoan nào. Xoa xoa đầu uyển nhi vài cái, cảm giác nóng. Tê ngứa Lại dâng lên. Anh nhìn nhìn nhìn.

Cô dựa vào tay Đồng văn. Khẽ mấp máy môi: Đồng văn Ca thật tốt

(Ting hào cảm của cam chủ là 80 tiểu ty ty quá giỏi. Không ngừng cô gắng nha) cô biết anh nghe thấy. Cô lại cảm thấy vui vẻ. Nữ 9 không phải xuyên sách sao quá nào tàn lấy đầu ôn nhu thông minh như cốt truyện. Nhằm chán (hệ thống: cô Lại Tự luyện rồi)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nữ Chính Xuyên Sách (Có Cảnh 16+ Nhẹ)

#-4:-----ừm vì diện này sắp hoàn rồi ạ. Có lẽ hơi ngắn. Thật ra đào rất kệt ý tưở@

Đã 1 tuần trôi qua. Ba ngày nữa là sẽ tổ chức liên hoan trường, là nữ 9 hạ được nguyên chủ này. Cô đang ngăn người tính xem để nữ 9 tự dính chiêu (-.-) thật đau đầu mà. Hệ thống kún? Có ở đây không.....?

(tiểu ty ty có việc gì?). Tối lúc liên hoan trường giúp ta cháo ly nước ép có được kia có được không?

(0_0)// tiểu ty ty như vậy là gian lận. Nhưng vì tiểu ty ty khá ái hệ thống ca sẽ giúp ty. Ty ty thấy ta có tốt không, lộ giọng nói lạnh bán manh này thực muốn cho hệ thống ăn đập. Nhưng cô nhìn nhìn nhìn

Hệ thống kún thật tốt, anh minh soái khí. Khi đó phải nhờ hệ thống kún rồi,, cô cười mà trong tâm muốn bóp chết hệ thống này... Đồ dỏm phé vật.....

Đạo gần đây cô cảm thấy nữ chủ não tàn kia càng ngày ăn mặc bó sát, váy caro ngắn quá đùi, áo sơ mi trường bó sát khuya áo còi bót hai khuy. Lộ ra khe ngực phập phồng cao ngạo. Vòng eo không tới 1 nắm tay. Mông vênh lên, lắc lư lắc lư đi lại trước mặt Đồng Văn ca nhiều lần. Khiến cho các Fan não tàn của Đồng Văn học bá xì xầm chế diễu, nào là- Ài lục trà kĩ nữ đầu ra xuốt ngày lắc lư bám lấy đồng văn. Không nghĩ lại bản thân là ai, còn tưởng mình là nữ thần cao ngạo, hay hoa hậu giảng đường ư, không biết xấu hổ. Còn không bằng uyển nhi nha. Đã là bạn tâm giao của đồng văn học bá từ nhỏ. Lấy gì ra so ngoài bộ dáng hồ ly tinh kia, đồng văn học bá còn không thèm liếc mắt)

Mộng khởi nghe. Chỉ biết tức điên rồi gương mặt đang mị hoặc trở nên cứng đờ vụn vẹo, trông thật xấu xí.

Đồng Văn càng trở nên ghét Mộng khởi nhiều hơn, thật không ra dáng của một học sinh gì. Đi học chỉ biết câu dẫn nam nhân. Anh lơ lăm như mộng khởi không tồn tại.

Mộng khởi tức điên, mình không đủ đẹp hay không đủ dụ hoặc,...chắc chắn anh ta có vấn đề về khoản đấy..... Hừ hừ đã vậy ta càng phải chinh phục bằng được... Không phải 3 ngày nữa là liên hoan trường ư, để xem anh còn thích cô nàng bé nhỏ thanh mai mát đi trong sạch, nằm dưới thân nam nhân khác rên rĩ.....anh còn thích được hay không....., gương mặt đang vụn vẹo bỗng nhếch miệng cười độc ác

- để cho uyển nhi tỷ mà biết được có mà cười cho mất quần. Đồ não tàn-

Tan học, Mộng khởi ra khỏi trường lách qua phía hẻm nhỏ đang bàn bạc với ba tên lưu manh trong trường. y như cốt truyện về việc hạ được uyển nhi...

- Nữ thần à. Cô nàng bé nhỏ kia chọc gì em sao phải chơi ác cô bé ấy như vậy,,, thật tội nghiệp nha. Nhưng do nữ thần nhờ cậy bọn anh đây đành làm vậy. Xong việc nữ thần đền ơn đáp nghĩa tụi này như nào đây...

Mộng khởi cắn răng cố lộ ra nét then thưng

Đáng ghét làm xong cái gì cũng sẽ có mả. Ba tên lưu manh mặt dỗ kia sáp lại mộng khởi xoa xoa nắn nắn khiến cô rên rĩ. Tên mặt dỗ

Nhếch miệng. Được rồi nữ thần giao tụi anh sẽ làm xong gọn gàng. Không nghĩ nữ thần lại phong tình như vậy cả tiếng Rên thôi mà anh đây không cảm lòng.

Ba tên luyến tiếc néo một cái rồi rời đi. Còn lại mộng khởi cắn răng rời đi. Uyển nhi thấy họ rời đi cũng tạm nấp..... Không ngờ nữ chủ này ra tay thật quá bạo ra nha, không nghĩ bản thân mà bị ba tên mặt rỗ kia chà đạp thì sẽ ra sao... Hèn gì cốt truyện nguyên chủ lại tự sát,, không trách được.... Nguyên chủ cô yên tâm. Có lão nương đây đừng hòng hại bản lão nương...

Ra tới đường lớn. Đồng Văn đợi uyển nhi. Tiểu nhi làm gì bây giờ mới ra.

Một không đưa balo đây để ca ca xách cho, nói rồi tiện tay xách balo cho cô còn xoa xoa đầu, càng xoa Càng thích nha. Uyển nhi phồng má chu môi phản bác:

Đồng Văn ca uyển nhi lớn rồi. Uyển nhi làm được hummmmmmm. Cô tỏ vẻ giận rồi nũng nịu: Đồng Văn Ca, ba hôm nữa liên hoan trường Đồng Văn qua đón uyển nhi đi cùng được không?

Được rồi tiểu nhi, Đồng Văn ca sẽ đón. Ai bảo tiểu nhi đáng yêu như vậy. Cô ngược mắt trong sáng nhìn anh mê luyến, dường như trong ánh mắt chỉ có hình bóng anh vậy.... Anh nhìn cô cả nội tâm càng ngứa chỉ muốn đề cô ra hôn lên môi đang chu chu kia ra. Thật biết dụ hoặc người khác mả. Không được phải nhanh nhốt cô lại thôi.tiểu yêu tinh hừ hừ

(Đình hào cảm của nam chủ là 80+5. Tiểu tỷ tỷ sắp hoàn thành rồi cô thật giỏi) uyển nhi nghe thấy âm thanh máy móc giật mình, không nghĩ chưa dờ chiều đã +5 rồi. Haizzz nam chủ này mặt lạnh nhưng tâm hồn ngày thơ nha.

Liên hoan trường. Hôm nay cô diện một chiếc váy trắng liền đến đầu gối. Kết hợp chân váy ren trắng tạo bông. Hiện lên vẻ ngây thơ hoạt bát, tôn lên làn da trắng sữa non mềm của cô càng động lòng người. Khiến cho người ta nhìn thôi cũng muốn bảo vệ cô.

Chiếc xe dừng lại trước biệt thự nhà uyển nhi. Cô bước ra khiến cho anh ngần ngại không kịp chớp mắt. Bình thường cô đã rất xinh đẹp đáng yêu rồi, còn tối nay cô lại toát lên vẻ xinh đẹp mềm Mại tựa như tiên tử thuần khiết vậy,.....là đóa hoa sen trắng.

Bước lên xe thoảng mùi hương hoa sen nhẹ nhàng thoát tục anh như bị thôi miên, không tự chủ được hôn nhẹ lên trán cô: giật mình anh sửa miệng: hôm nay tiểu nhi thật xinh đẹp khiến Đồng Văn ca không nhận ra nha.

Cô nhếch miệng giả vờ không quan tâm anh. Cả mặt cúi gằm xuống hai phiếm má hồng hồng đôi tai đỏ ửng lên, lí nhí.. Đồng Văn ca cũng thật đẹp.

Anh nhếch miệng cười như không. lại xoa lên mái tóc mềm được xoa tới thất lưng Của cô.

(Ting độ hào cảm của nam chủ là 85+5 tiểu tỷ tỷ cô thật giỏi)

Đến nơi tổ chức trường diễn ra. Đã có rất nhiều bạn học đã tới trước cô kể cả nữ chính cũng đã tới trước rồi(ài tới trước dàn sếp đã hại cô nha.... Ta khinh) cô và đồng Văn bước vào bữa tiệc khiến cho rất nhiều con mắt nhìn chăm chú, bởi vì họ thấy anh và cô thật xứng đôi. Giống như đôi thiên sứ lạc vào nhân gian này vậy... Ánh mắt có hâm mộ, ghen tị và có cả ánh mắt ghen Ghét thù hận của mộng khởi nha(chà uyển nhi tỷ còn chưa làm Gì sao cô lại thù vậy ta)

Đồng văn dắt tay cô đi chào hỏi các giáo viên của trường. Rồi anh bị các giáo viên giữ lại để trao đổi về cuộc thi Olympia kì tới.

UYỄN nhi em tới bàn ăn uống một chút rồi đồng ca sẽ lại với em.

cô nhẹ gật đầu tỏ Ra ngoan ngoãn nghe Lời anh, khiến anh càng yêu thích không thôi.

Mộng khởi thấy hai người tách ra liền bỏ được vào ly nước ép tới gần uyển nhi.

Đưa ly nước cho uyển nhi. Uyển nhi đồng học thật xin lỗi vì hôm đó, không phải vì tôi ghét bạn đâu mà hôm đó tôi có chuyện buồn. Thật xin lỗi uyển nhi đồng học, bạn có thể tha lỗi cho tôi được không? Đưa ly nước cho uyển nhi lên lộ về xin lỗi thành khẩn.

cô biết trong ly này có được (hệ thống kun: đã đổi ly. tiểu tỷ tỷ yên tâm uống nha). Cô nhấp môi uống, không sao đâu mộng khởi lỗi cũng là do tớ không để Ý tâm trạng của bạn. Bạn cũng uống đi từ bây giờ chúng ta làm bạn thật tốt nhé.

Liếc thấy ly nước đã uống hơn nữa, mộng khởi cười nham hiểm không do dự liền uống cạn cái ly nước của mình. Không tới 3 phút uyển nhi giả bộ choáng váng.

Mộng khởi mình hơi nhức đầu bạn dìu mình được không. Mộng khởi nghĩ chắc thuốc phát huy rồi, cô liền đáp ứng dìu uyển nhi vào phòng Hội học sinh. Rút điện thoại ra nhắn tin cho ba tên lưu manh mặt đỏ kia tới.

Tới phòng mộng khởi Cảm thấy cả người nóng bức. ngứa ngáy dù cho phòng có máy lạnh nha. Giật mình không nghĩ mình lại trúng chiêu của bản thân, mặt hiện lên căm tức tại sao chứ?

Uyển nhi đứng dậy cao giọng. Thế nào cô không nghĩ là tôi sẽ biết à hahaha nói cô nào tàn không sai mà.

Tôi đã làm Gì mà cô hận và ghét tôi như vậy chứ, cô yên tâm cô sắp xếp giải được cho tôi. Thi lát nữa cô cứ thường thức giải được đi. Tôi không động,, thật bản tay mà

Sắc Mặt mộng khởi đỏ bừng, thân thể vận vẹo gào thét.

Tại sao tại sao tôi lại thua cô. Nhan sắc, lực học tôi đều hơn cô vì sao đồng văn không liếc tôi lấy 1 cái.

Bởi vì Có cô bên cạnh nên đồng văn mới đối xử vậy với tôi. Ha ha ha chỉ cần cô không còn trong sạch nữa Uyển nhi cô lấy gì để so với Mộng khởi tôi đây.... Cả người cô ta vận vẹo gào thét lên.

Uyển nhi (-_-) chắc chắn. Mới đó đã phát điên rồi. Để cô ta hưởng thụ cảm giác bị hãm hiếp trả đũa như nguyên chủ bị vậy.

Uyển nhi rút điện thoại mộng khởi nhắn tin cho ba tên kia tới. Cô tắt đèn bước ra khỏi phòng đi tìm đồng văn....

Đồng văn thấy cô.

Tiểu nhi đi đâu vậy, làm anh tìm không thấy, Thực lo lắng xoa nhẹ mái tóc cô.

Đồng văn ca uyển nhi tìm mộng khởi. Mới đó bạn học mộng khởi hẹn gặp uyển nhi ở phòng hội học sinh. Uyển nhi đang định tìm đồng văn ca để đi cùng. Uyển nhi sợ bạn học mộng khởi giận uyển nhi. Đôi mắt ngầy thơ ngập nước nhìn anh giống như cầu xin đi cùng. Khiến anh cười âm áp.

Được đồng văn ca đi cùng tiểu nhi nha, đừng sợ có Đồng văn ca ở đây.

Cô cười rộ lên: uyển nhi biết đồng văn ca tốt nhất(0.0)//

Nói là làm, hai người tới gần phòng hội trường, đi tới gần nghe tiếng rên rỉ mỉa mai hoặc vang lên, cả tiếng nam nhân thờ dốt..... Ân. Nhẹ thôi ân ân thực sáng khoái ư ummmmm còn th*t thực thô thực to. Đùng A A từ bỏ từ bỏ..... Đùng nhanh lên urummmmm. Đồ tiểu tao hóa dâm đảng này thật ướt.... Tiểu huyết thật chặt... Mút cắn chặt của tiểu gia đây thật đã ư ân ân. Hôm nay bốn gia gia thao chết đồ kĩ nữ nhà người. Càng tới gần tiếng dâm mĩ càng rõ. Đồng văn tới sầm mặt bước tới gần mở cánh cửa ra... Tiếng dâm mĩ vang khắp buổi tiệc. Làm cho rất nhiều bạn học theo tiếng động phát ra mà tới lại gần..... Hình ảnh hiện lên. Mộng khởi ngồi trên người nam nhân, một tên cửa trước. Một tên cửa sau, còn tên kia được cái miệng mộng khởi chăm sóc không rời. Hình ảnh dâm mĩ vẫn hiện ra họ không có người thấy.

Đồng văn bịt mắt và tai của uyển nhi lại. Cảnh này tiểu nhi chưa lớn. không được xem(cô nghĩ đầu xanh nhà người bằng tuổi ta đây. Chưa lớn cái shit)

Các bạn đồng học thấy cảnh này mắt chữ A miệng chữ O há không khép lại được. Nhiều tên con trai nhanh tay lấy điện thoại ra chụp hình lại rồi đóng cửa xem như không thấy. Xi xầm bàn tán không ngờ nữ thần mộng khởi lại lăng ló như vậy nha P3 mới chịu (ài ta nghĩ là P4 rồi). Kết thúc buổi tiệc liên hoan mộng khởi nghĩ sẽ không ai biết.

Thật không ngờ đoạn video của cô và ba tên kia được đăng lên trường., với tựa đề- Nữ thần mộng khởi Sáng nhất đêm qua. Đi tới trường rất nhiều ánh mắt khinh bỉ nhìn cô. Cả ánh mắt dâm dục Của mấy tên con trai nhìn muốn rách áo cô ra vậy. Cô cảm thấy kì lạ nghĩ không lẽ chuyện đêm qua có người biết. Lại nghĩ không thể nào được. Cô ta mở điện thoại lên thấy đoạn video. Cả mặt tối xầm vận vẹo. Nghiến răng. Tất cả cho con tiện nhân uyển nhi kia mà ra. Ta sẽ không tha cho cô.

Loa nhà trường phát thanh: xin mời em mộng khởi tới phòng hiệu trưởng có việc gấp.

Sau khi phát sóng video mà điên đảo và mang tiếng xấu nhà trường. Mộng khởi bị ép thôi học và ba tên lưu manh mạnh mẽ cũng không thoát được việc chuyển trường. Cô ta không cam tâm. Lí do gì mà cô phải gánh còn con tiện nhân kia được hạnh phúc. Không thể nào được?

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xóc Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Nữ Chính Xuyên Sách (Hoàn)

- -----#5 chương này là hoàn vị diện này rồi ạ

Đã hai tháng trôi qua, sau khi Mộng khởi nghỉ học. Độ hào cảm của nam chủ vẫn đứng ở mức 90% không nhích lên một chút nào. Ài thật nhàm chán, cô đã giờ hết chiều trôi rồi mà vẫn không tăng. Thôi từ từ, dục tốc bất đạt ta là cô nương kiên nhẫn hiền lành.

(tiểu tử tử mà hiền chắc. Không còn ai dữ dằn nữa rồi. hệ thống ca chỉ dám nghĩ thâm trong lòng thôi)

Vẫn như mọi ngày, tan học Đồng văn và uyển nhi cùng nhau trở về, qua tới cổng trường, một chiếc taxi màu xanh lao về hướng uyển nhi. Trong tích tắc 10-9-8-7--2---1 biến mất trước mặt anh trong thoáng chốc. Anh còn đang ngăn người chưa nhận biết, chuyện gì đang xảy ra đây..... Hoảng hồn 5s tiểu nhi bị bắt cóc. Bị bắt cóc trước mặt anh aaaaaa là anh quá vô dụng. Anh móc điện thoại. Báo cho ba mẹ uyển nhi biết chuyện. Rồi lập tức báo Cảnh sát. có vụ bắt cóc nữ sinh trước trường cao trung.

Anh đang dằn vặt trước bản thân. Không bảo vệ được tiểu nhi. Nước mắt lăn dài gương mặt đẹp trai hiện lên nét khổ sở, bất chợt một tia hy vọng lóe lên, anh có định vị điện thoại của uyển nhi mà, thật ngốc -(tỷ tử uyển nhi bảo anh ngay thơ ngốc đâu có sai mà.....sau này mà sinh báo bảo không biết có bị di truyền bệnh ngốc không)

Trong căn nhà ngoại ô, của thành Phố A. Uyển nhi bị trói bên góc phòng. Băng keo dính chặt miệng. Cô quan sát xung quanh phòng ngoài một tia sáng ở cửa sổ ra thì không còn đường thoát thân. Không cần nghĩ cô cũng biết là ai làm ra chuyện tàn tạt lương tâm này.

Cửa phòng vang lên Cạch....: ba tên lưu manh mặt đỏ trong bữa tiệc bước vào. Sau cùng là cô gái ăn mặc gọi cảm cao giáo bước vào. Mộng khởi cảm thù lén nhìn uyển nhi gần gợn.

Tiền nhân này, cô không nghĩ cũng có ngày này ư. Không phải cô đang rất hạnh phúc bên thanh mai của cô à. Mộng khởi nắm chặt cầm uyển nhi hét ra. Nghiến răng. Rốt cuộc tôi đã không có thì cô cũng đừng hòng có. Tôi cho cô biết nằm dưới thân nhưng tên nam nhân kia nhục nhã cỡ nào. Uyển nhi trợn mắt nhìn mộng khởi.. Không nói được vì đang bị bịt miệng NHA... Vùng vẫy cũng vô ích

- --- (hệ thống kún. Hệ thống ca. Còn ở đây không? Tỷ tử có chuyện gì? Có thể giúp ta thoát khỏi đây không..... Aaaaaa ta sắp bị những tên góm giếc này thịt rồi. Mau giúp ta..... (-_-) rất tiếc tiểu tử tử ta không giúp được. Tỷ rằng nhìn một tí. Soái ca của tỷ sắp đến rồi. Uyển nhi---- Mẹ nó đồ hệ thống phé vật đồ bỏ. (tiểu tử tử không được mắng người nha. Còn mắng sẽ bị cấm nói chuyện với ta 24 giờ nha)

Uyển nhi(-_-)// Ta nhìn. Ai bảo ta là cô nương hiền lành..

Một tên lưu manh bước tới: ài tiểu mỹ nhân này. Làm gì để chọc giận tới nữ thần nha. Mặc dù nữ thần rất đẹp và phong tình, tiểu mỹ nhân cũng không kém đâu. Một tên bước tới mờ mặt Cô -Đại ca xem này làn da cần mịn mát lạnh. Trắng sứ này thật chỉ muốn cắn mà..... Mộng khởi hừ hừ đều là của mấy người liệu mà làm cho cô ta thỏa mãn vào.....:Tên kia lên tiếng: nữ thần yên tâm anh đây sẽ phục vụ tốt hơn phục vụ em....nháy nháy mắt với mộng khởi (thật tòm mã)... Ba tên tiến tới tháo băng dính khỏi miệng cô... Ném cô lên giường- tất nhiên là không có còi trói đâu.. Xấu trai nhưng ba tên này. Không có ngu -

Ba tên lao vào xé rách áo uyển nhi.. Xé luôn chiếc váy caro học trường. Uyển nhi la hét. Gào thét.... Tiểu mỹ nhân à đây là ngoại ô nha. Có gào thét cũng không ai cứu cô đâu, ngoan ngoãn phục vụ đại gia đây sẽ làm cho cô sướng.... Không thì ăn đủ với đại gia..... Mộng khởi khoanh tay cầm điện thoại quay. Mặt cười dữ tợn (giống mặt trong phim ma ấy. Xinh đẹp đâu ra)

Cánh cửa Âm Âm bị đập vang ánh sáng chiếu vào. Anh thấy tiểu nhi đang chống cự gương mặt đầy khổ sở và nước mắt. Anh nhìn thấy vừa đau lòng và nổi điên. Là anh không tốt, không bảo vệ được tiểu khởi..... Anh vung chân lên đạp một tên đang định xé váy cô, vung tay đấm hai tên kia lên vào góc tường. mộng khởi không nghĩ rằng. Đồng văn có thể tìm ra được chỗ này,... Trong lòng đang hoảng sợ bộp chớp... Cô quay ra bỏ chạy nhưng không kịp. cảnh sát bước vào: dơ tay lên cảnh sát đây..... Ba tên kia bị công tay dẫn đi. Mộng khởi là chủ mưu nên cũng bị bắt. Khi anh cứu đương uyển nhi, cô giả bộ ngất rồi... Được đưa tới bệnh viện.

Cô giả ngất thành ngủ thật. Ngủ liên tiếp hai ngày... (tội tử tử thiếu ngủ đây mà). Đồng văn luôn túc trực bên cạnh cô. Ba mẹ cô đang an ủi. Tiểu văn. Tiểu nhi đã không sao rồi con đừng buồn nữa. Con như vậy ta tin tiểu nhi sẽ không vui bà vừa nói vừa lau nước mắt. Thật khổ đứa con gái bé bỏng của tôi mà..... Uyển nhi nằm nghe thấy: ài định ngủ thêm chút nữa chắc không được rồi: còn giả bộ hôn mê có khi anh lại điên lên nha. Thật phiền

Anh nắm tay cô nước mắt nhòe khắp tayy... Cô nhấp nhấp tay đôi mi khẽ rung rung, nước mắt bên khóe trào ra. Tiểu nhi em tỉnh tỉnh.... Anh vui mừng nắm chặt tay.. Ba mẹ uyển nhi hốt hoảng nâng uyển nhi dậy.

Mở mắt ra cô thấy ba mẹ lo lắng cho mình. Đồng văn tức trực bên mình, cảm giác thật ấm áp thật hạnh phúc.... Cô òa khóc

Huhu khóc thật lâu.Đồng văn Ca uyển nhi tưởng sẽ không bao giờ gặp được anh nữa huhu uyển nhi sợ lắm. Đồng văn ca uyển nhi thích anh... Uyển nhi yêu anh rất yêu anh..... Đồng văn ca không được bỏ rơi uyển nhi nhé..... Nước mắt ngấn dài vẫn không mờ đi gương mặt xinh đẹp Mà chân tình của cô đối với anh (trong lòng Anh vùi vui sướng vừa ấm áp. Tiểu nhi là của anh mãi là của anh)

- -Đồng văn: Được. Đồng văn ca hứa sẽ bên tiểu nhi trọn đời.

(Ting- hào cảm của nam chủ là 100%.hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ. Đanggg sao chép tính cách ký thể 5%-80%-100% sao chép thành công. Thoát khỏi ký thể)

- -----ngoại truyện- - -----

Đại học năm ba: uyển nhi và đồng văn nổi tiếng ở trường. Được gọi là đôi kim đồng ngọc nữ. Fan ở trường rất nhiều. Đều hâm mộ. Ghen tị với Cp này ngọt ngọt còn hơn mật ong.

Tan học anh đứng ở cửa lớp chờ cô. Tiểu nhi à về lấy hộ khẩu thôi(-_-).

Đồng văn ca lấy làm gì nha. Nhà tiểu nhi không bán. Anh đỏ mặt. Đôi tai hồng hồng. Tiểu nhi chúng ta đủ tuổi rồi phải thực hiện lời hứa khi bé. Kết hôn và sinh bảo bảo. Em-mm không lẽ em định thất hứa. Mặt anh xanh trắng nhợt nhạt. Tim đập loạn thịch thịch thịch.

Cô tìm tìm cười thật đáng yêu mà (ư ư không cưỡng lại được sự đáng yêu của nam chủ nha).cô kéo anh đi tới cục dân chính. Thế là đã kết hôn thành công. Nhún chân lên hôn Chụt lên đôi môi của anh. Chồng à như vậy đã thực hiện lời hứa nha. Chỉ còn đợi anh kết hợp để làm ra cái tiểu bảo bảo giống anh thôi..... Anh đỏ mặt. Trong lòng đang như mở cờ vậy. Thế là tiểu nhi là của anh. Của riêng anh rồi.

6 tháng sau. Lễ cưới được tổ chức rất đẹp. Toàn bộ đều màu hồng và trắng kết hợp với vô số pha lê xung quang nhìn rất giống giải ngân hà và vô số ngôi sao trên trời vậy.... Ba của uyển nhi cảm thán: vậy là ông mất đi đứa công chúa nhỏ rồi. Sụt sịt mũi(ông ba cuồng con gái quá). Tiểu nhi Anh rất yêu.

Yêu rất nhiều sinh bảo bảo cho anh nhé

- EM ĐỒNG Ý-

Ba năm sau 1 đôi long phượng thai ra đời.

Tiểu nhi à em đừng CHI biết mình hai bảo bảo. Em phải quan tâm anh nữa này, anh rất tui thân. Thôi nào anh yêu bảo bảo còn bé chưa dòi mẹ được. Anh đừng ăn dấm chua của bảo bảo có được không. Anh nhìn xem bảo bảo giống anh không, lớn lên là siêu soái ca nha. Nói rồi cô hôn lên môi anh. Như nào anh và bảo bảo là những gì em yêu thương nhất. Anh nguôi ngoai. Thấy chưa anh vẫn quan trọng hơn,. Bảo bảo đừng hòng cướp vợ của ba ba (bó tay với ông nam chủ này luôn. Ăn dấm hơi nhiều rồi). Thế là anh và cô sóng bên nhau hạnh phúc còn có hai cái tiểu bảo bảo nữa nha.

- còn về mộng khởi. Bị phán 4 năm tù giam vì chủ mưu bắt cóc người. Cô ngồi góc tối suy nghĩ. Bản thân xuyên qua được gì. Biết trước tiên cơ thì được gì. Phải không đã thua trên tay uyển nhi sao. Cô không cam tâm.. Thế rồi cô cầm cây bàn chải đánh răng được mài nhọn đâm xuyên qua cổ..... Tỉnh dậy phát hiện cô đang nằm trên giường bệnh.... Ba mẹ nói cô đã hôn mê 2 tháng rồi. Cô không tin kia chỉ là giấc mộng thôi ư. Sao lại chân thật như vậy. Nhưng rồi chỉ biết thở dài... Cô sẽ không vậy nữa.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Tổng Tài Cạn Bã Vs Vị Hôn Thê Bị Bỏ Rơi

Uyển nhi trở lại không gian.. Bên trong không còn là một khoảng tối tăm mù mịt nữa. Mà hiện lên ánh sáng và những vân mây lượn lờ trôi.... Cảm thấy sáng sủa hơn rồi. Cô thở phào một hơi, ngồi xuống tu luyện linh hồn, cô cảm thấy linh hồn hơi mờ nhạt đi một ít rồi.

(chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ! Tiến độ hoàn thành 100%.được 20 điểm tích lũy và 90 điểm tích phân... Hoàn thành tâm nguyện của uyển nhi 1: làm cho nữ chính trải qua như nguyên chủ từng trải.

2: làm cho nam chủ yêu mình! Tỷ tỷ thật giỏi hoàn thành cực nhanh) mở bang thông tin

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Đáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:50/100(max)

Mị lực. 30/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên

Tích phân.:50+90

Cấp bậc.:1

(tiểu tỷ tỷ muốn thêm điểm tích lũy vào mục nào?). Cô tò mò hỏi? Còn có thể thêm vào?

- Tất nhiên rồi nha tiểu tỷ tỷ. Ví dụ tỷ muốn thêm vào đáng người hay mị lực vậy?

Được vậy thêm vào, Trí lực và thể lực. Và Mị lực..

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Đáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:60/100(max)

Mị lực. 35/100(max)

Thể lực.:55/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên

Tích phân.:140đ

Cấp bậc.:1

(tiểu tỷ tỷ có tiến vào nhiệm vụ tiếp theo không?) uyển nhi: chờ một chút hãy tiến vào: ta nghĩ một chút (Hệ Thống kun: ta nhắc tỷ tỷ.những Nhiệm vụ sau này sẽ càng thêm khó khăn, thỉnh tỷ tỷ cố gắng nhiều hơn(+.)### Uyển nhi: Được. Tiếp theo vào nhiệm vụ thôi

- -đang truyền tổng với ký thể -

Uyển nhi cảm thấy đầu choáng váng, Cổ tay đau nhức truyền tới tận dây thần kinh(thật đau nha.)... (Tiếp nhận cốt truyện)

Nguyên lai là. Cô nhập vào cô gái có tên là Diệp uyển nhi.là con gái bảo bối của tập đoàn Diệp Thị. Tập đoàn Diệp thị thu tóm toàn bộ chứng khoán và kinh doanh đầu tư địa ốc. Đứng thứ 2 toàn thế giới. Diệp uyển nhi được Ba mẹ nuôi như con chim hoàng oanh trong lồng vàng son vậy. Năm cô 17 tuổi được đính hôn với Long Hàm Vũ. Là thiếu gia của gia tộc Long thị. Gia tộc long thị không kinh doanh như nhà họ diệp thị. Mà long thị đầu tư vào giới giải trí. Đa số những minh tinh. Ảnh hậu hay nam đề đều từ một lò long thị mà ra. Rất nhiều người muốn vào Long thị chỉ mong muốn được tỏa sáng trên làng giải trí. long thị và diệp thị, hai nhà đã quen biết nhau từ lâu. Muốn hợp tác lâu dài liền đính hôn cho Diệp uyển nhi và long hàm vũ. Nguyên chủ vừa gặp long hàm vũ đã yêu. Bỏ quên cả tư cách mặt dày xuất ngày leo đèo theo nam chủ. Mà nam chủ nổi tiếng là vị tổng tài lạnh lùng vô tình. Anh không thích những cô gái mặt dày. Vậy nên vừa gặp anh đã không thích nguyên chủ. Nói thẳng Ra là cực ghét.

Nguyên chủ có người em gái họ là. Tô nhược oánh. Chỉ sinh Sau nguyên chủ nửa tháng. Tô nhược oánh lớn lên mang nét kiêu mị dụ hoặc. Bẩm sinh đã là diễn suất cực cao siêu, sấm vai bạch liên hoa. Khiến cho người người yêu mến, Chỉ muốn bên cạnh mà bảo hộ cho cô. Không riêng gì họ.Long hàm vũ cũng không tránh được tiếng ái tình. Vừa nhìn đã yêu tô nhược oánh. Cô ta biết rõ Long hàm vũ là vị hôn thê của diệp uyển nhi. Nhưng vẫn chơi trò mèo vờn chuột với Long hàm vũ. Khiến Anh ta càng muốn chinh phục không buông. Một thời gian sau đó Tô nhược oánh đầu quân cho giải trí Long thị. Không lâu sau cùng long hàm vũ lẫn lộn trên giường. Còn tỏ ra là mình bị Long hàm vũ ép buộc nói: anh chỉ có được thể xác cô chứ không chiếm được

trái tim cô. Long hàm vũ bởi vậy mà điên cuồng sùng Tô nhược oanh. Vai diễn nào mà cũng cho cô. Nghìn sùng vạn sùng bỏ rơi vị hôn thê ra rìa. Ít lâu sau đó tô nhược oánh, đạt được vị trí ánh hậu. Có biệt danh ngọc nữ thanh thuần nhất trong làng giải trí. Còn Diệp uyển nhi vì bất gặp vị hôn phu cùng em họ mình lẫn lộn trên giường mà, làm náo loạn lên. Cô tới Biệt thự Long thị náo không kết quả, lại hèn nhất nhờ mọn đi cầu xin em họ buông tha cho vị hôn phu của mình. Tô nhược oanh tỏ ra mình bị diệp uyển nhi ăn hiếp. Ủy khuất muốn chấm dứt với Long hàm vũ. Long hàm vũ tức giận thuê người tạt axit đậm đặc vào mặt diệp uyển nhi. Khiến cô đau khổ nhất mình trong căn phòng tối. Chỉ làm bạn với đồ ăn. Khiến cho cô hủy dung. Gương mặt lồi lõm ghê sợ với thân hình béo ụ. Ba mẹ Diệp lo lắng Cho con gái mà. Không biết về phía tập đoàn có vấn đề. Bị kẻ xấu tung hết các thông tin mật, khiến cho Ba diệp suy sụp. Phải bán cổ phần tới mức cực rẻ.

Bên kia Long hàm vũ tung tiền thu mua lại số cổ phiếu của Diệp thị. Ba mẹ Diệp biết được trực tiếp hôn mê. Hiện tại sống chết không rõ. Còn Diệp uyển nhi vẫn còn chìm trong sự đau khổ. Bị phản bội bị hủy dung. Cả tập đoàn phá sản. Ba mẹ bệnh sống chết không rõ. Tất cả là 1 tay Vị hôn phu và cô em họ yêu quý kia ban tặng. Cô nằm trong bồn tắm lấy dao cắt mạch máu chính thức kết Liễu cuộc đời này.

- nguyện vọng của nguyên chủ rất đơn giản: khiến cho đôi cầu nam nữ kia sống không bằng chết: khiến cho Long thị sụp đổ.

Còn về nam chính, nữ chính thì kết hôn sinh con. Sống hạnh phúc cho tới cuối đời.

- tiếp thu xong cốt truyện. Cô không còn gì để nói(mẹ nó thật máu chó mà. Không có cầu huyết mà chỉ có cầu huyết hôn). Cô đứng dậy, dùng tay bịt lại vết cắt trên tay lão đạo cô lột thân hình béo ụ lên. Xa xăm mặt mày soi gương

Aaaaaaaaaaaaaa- đồ hệ thống chết tiệt mi ra đây cho lão nương (tiểu tỷ tỷ đừng nóng. Hình như ta ngủ 1 xú mà bị chập mạch rồi. Truyền sai thời điểm cho tỷ tỷ, nhẽ là sớm hơn nhưng lỗi hệ thống rồi. Không kéo ngược lại được. Vì sai sót hệ thống tặng cho tỷ tỷ hộp chỉnh nhan sử dụng vĩnh viễn:: mua ở hệ thống phải mất 120đ đó nha. Tỷ tỷ không cần cảm ơn. Hãy cố gắng lên)

Cô thắc mắc? Hộp chỉnh nhan có tác dụng Gì? (@ ài tỷ tỷ muốn gương mặt như tiên thiên vẫn được nha.)

Cô phản chấn. Được nam chủ nữ chủ à. Hãy đợi lão nương niết bàn. Trả Lại những gì đã đối xử với nguyên chủ này.... Ha ha ha hôn phu tốt. Em họ tốt. Tốt tốt đợi lão nương ta trở lại ha ha ha

Cô soi gương. Sử dụng hộp chỉnh nhan. Chọn gương mặt xinh đẹp nhất. Đôi mắt to Tròn linh động. Chiếc mũi quỳnh khả ái. Đôi môi anh đào khê mờ. Kết hợp với làn da trắng nõn căng mịn. Chỉ cần chạm nhẹ cũng làm hồng trên vết da trắng sữa kia. Thật đẹp động lòng người. So với Tô nhược Oánh thật không bằng ba phần của cô..

Cô lại phát hiện. Thân hình béo ụ này thì gương mặt đẹp có ích gì (tiểu tỷ tỷ có thể mua đan được giảm cân. Còn giúp thân thể đào thải chất bẩn trong người. Kéo lên dáng người đẹp không khác gì ảnh hậu đâu. Chỉ với 60đ tích phân.tỷ mua không)..... Uyển nhi không nghĩ ngợi nhiều: MUA.

Dung song đan được. Lấy Lại dáng người siêu chuẩn 1m69 90-56-91 và gương mặt còn đẹp hơn trước khi bị hủy dung gấp 10 lần cô rất hài lòng. Cô liền lên kế hoạch tỷ Mi

Nữ chính đã muốn diễn. Cô sẽ diễn đạt hơn. Cô cầm chiếc thẻ đen cuối cùng khi Ba mẹ đưa cho cô. Chỉ mong cô sống tốt. Bây giờ Mặt cô đã xinh đẹp rồi không còn giống gương mặt cũ. Đôi cầu nam nữ kia đã kết hôn không lâu. Làm sao có thể nhận ra cô đây.... Cô vội bước khỏi căn biệt thự làm lại giấy tờ tùy thân. Thay đổi thân phận tìm một cái tên thích hợp là: lăng tuyết nhi. Làm xong tất cả mọi thứ cô trở về làm hồ sơ xin vào giải trí Long thị thử vai thứ nữ. Phim cổ trang mà đạo diễn tần rất kén chọn diễn viên.

- ----Trò hay chỉ mới bắt đầu thôi-

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Tổng Tài Cạn Bã Vs Vị Hôn Thê Bị Bỏ Rơi 2

Bước xuống xe taxi. Cô dừng chân trước cổng công ty của Long thị. Một tòa ốc Cao chọc trời, hiện lên vẻ Cao ngạo quý phái.. Không biết là phải giàu có cỡ nào... Cô ưỡn ngực bước đi thanh thoát, trầm tĩnh giống như xung quanh cô không tồn tại ai vậy.... Hào quang tỏa từ phía làm lóa mắt mọi người xung quanh. Nhân viên liếc qua cô nghĩ thầm. Đây là minh tinh nào mới nổi sao không bao giờ thấy. Thật xinh đẹp giống tiên nữ hạ phàm, bước ra từ trong tranh vậy. So với ảnh hậu nhược oánh kẻ ra khí chất và dung mạo hơn tới bảy phần mười, thật biết câu hôn phách người ta mà. Mọi người xung quanh không thể rời mắt được khỏi cô. Cô chỉ khẽ liếc mắt mỉm cười khiến cho trứng sinh điên đảo thần hồn (lão nương biết là đẹp rồi. Không cần tỏ ra vậy đâu.... Thiếu năng...)

(tiểu tỷ tỷ lại tự luyến rồi... Đã vậy còn bắt đầu hung dữ... Oaoaoa trả tỷ tỷ ban đầu lại đây cho hệ thống ca)

Cô bước tới nhân viên tiếp tân: Xin chào. Cho tôi hỏi chỗ diễn thử vai của đạo diễn Tần chỗ nào? nhân viên tiếp tân nhìn không chớp mắt: mẹ ơi mỹ nhân này từ đâu ra đây thật đẹp..... Tiểu thư có thể đi lên lầu 13 đạo diễn tần đang phỏng vấn các thí sinh tham gia diễn thử. Cô nhẹ nhàng gật đầu rồi bước đi về phía thang máy. Thang máy mở cô liền bước vào... Thấy tên khốn Long hàm vũ đó, cô nén căm thù và tức giận giả bộ chập chân ngã về phía lòng ngực của hắn ta.

(hệ thống: có bán thứ gì khiến cho người ta e thẹn mà Tô ra thâm tình không? Cửa hàng hệ thống cái gì cũng có nha tiểu tỷ tỷ: ánh mắt nữ thần được bán vĩnh viễn là 70đ tỷ mua không. Đảm bảo không lỗ đâu....?)

- uyển nhi: Mua

Ngước mắt lên sử dụng ánh mắt thần nữ. Khiến cho Long hàm vũ giật mình. Hắn ta chưa bao giờ thấy người con gái nào xinh đẹp tiên thiên như vậy. Cả người mềm mại như không xương tủy ra mùi hương sen tự nhiên ở trong lồng ngực rắn chắc của hắn. Khiến cho tâm ngứa ngáy đi rất nhiều. Bất giác ánh mắt sáng long lanh như giam giữ cả ngân hà trong đó. Kết hợp với gương mặt tiên thiên. Đôi gò má phần nộn hai tai đỏ hồng, đôi mắt hơi ngập nước. Nhẹ nhàng cúi gằm mặt lí nhí: thật... Thậtttt xin lỗi Là tôi vô ý. Anh có sao không! Giọng nói lạnh lạnh như vàng oanh ngọt ngào lên tiếng. Khiến tâm của Long hàm vũ thêm ngứa. Hắn công nhận Tô nhược oánh là tiểu bạch liên hoa. Thì cô gái này là tiên nữ e thẹn không nhiễm hồng trần. Khiến hắn đề tâm thú vị vài phần. Hắn lắc đầu: Tôi không sao. Cô cẩn thận chút. Cô là nghệ sĩ mới của công ty?

- Cô lắc đầu lí nhí mở đôi môi kiều mị ướt át: Còn không đâu? Hôm nay tôi tới thử vai thứ nữ của đạo diễn Tần. Tôi còn chưa biết là nơi nào. Cúi đầu càng thấp hai bên phỉnh má đỏ rực gống vụn phấn xấu hổ, sợ bị sói ăn vậy(mẹ bà thẳng Long hàm vũ này. Gần vậy mà không nhận ra lão nương. Thật tốt để cho lão nương hành động.)

Long hàm vũ thấy có cơ hội: vậy tôi đang tiện đường dẫn cô theo. Nói rồi cầm tay cô dắt đi - chưa đi đã nắm tay rồi. - Thối nam nhân đã kết hôn rồi đó.... Tới nơi có 7. 8 cô gái đang thử váy. Đạo diễn tần tỏ vẻ chán chường đã thử cả buổi vẫn không tìm được người thích hợp liếc thấy Long hàm vũ ông nhanh nhẹ, chân chó chạy lại lấy lòng: Long Tổng sao hôm nay anh tới nơi này Của tôi đây..... Long hàm vũ hí hóp mắt. Tôi đi ngang qua thấy tiểu thư này đang muốn thử vai thứ nữ này. Ông sắp xếp cho cô ấy diễn thử. Đạo diễn tần Nâng mắt đánh giá Uyển nhi. Thoáng ngạc nhiên, xinh đẹp tựa tiên nữ diệu dàng e thẹn. Khí chất hơn hẳn Tô ảnh hậu.....rất hợp với vai thứ nữ mà ông đang cần. Được Long hàm vũ giới thiệu, tức khắc ông cho cô diễn thử. Cô cất tiếng ngọt ngào gió thiêu: Xin chào đạo diễn tần: tôi là lăng tuyết nhi,hôm nay tới thử sức, mong đạo diễn tần chiếu cố. Mím cười nhẹ nhàng phẫn phất như tiên nữ. Khiến long hàm vũ và toàn trường quay mất hồn. Anh thâm nghĩ: thì ra cô ấy là lăng tuyết nhiđẹp như người!. Anh vội chen vào: Tôi là Long Hàm vũ. Tổng giám đốc giải trí Long thị: có có thể gọi tôi là Hàm vũ! Nhếch miệng cong môi cười (không có cô gái nào chịu được mị lực của anh. Đồ tự luyện mà)

Cô giả vờ e thẹn nói: vâng. Lúc này xin lỗi hàm vũ là tuyết nhi không cẩn thận. Nghe thấy cô gọi hàm vũ. Thân tâm anh càng thêm nóng và ngứa. Chỉ muốn ôm luôn người con gái này mà chà đạp dưới thân.. Thấy không khí toàn màu hồng, đạo diễn nói cô diễn thử.....

Cô bước tới diễn thử đoạn thứ nữ bị biểu tỷ bạch liên hoa cướp mất phu quân: như nhập vào vai diễn cô thể hiện không chê vào đâu được. Cả trường quay chứng kiến như thể lạc vào hoàn cảnh đó vậy, chỉ muốn lao tới an ủi bảo vệ người con gái kia. Đạo diễn tần hưng phấn: CÁT: rất tốt... Rất tốt. Cô quay về đội thông báo. uyển nhi cúi đầu dịu dàng cảm ơn rồi cũng lui đi.... Đi không xa. Long hàm vũ ngăn cô: tuyết nhi đây là danh thiếp của tôi. Nếu cô có hứng thú với giải trí Long thị. Trực tiếp gọi cho tôi. Tôi sẽ không để cô phải thua thiệt... Cô nhận danh thiếp rồi lễ phép gật đầu. Cười dịu dàng với anh, như xung quanh người anh nở toàn hoa mùa xuân vậy....: tuyết nhi cảm ơn hàm vũ đã nói giúp trước mặt đạo diễn Tần. Liếc thấy tô nhược oanh phía xa, cô giả vờ chào đảo. Long hàm vũ vội đỡ lấy eo nhỏ, không tới một nắm tay ép sát thêm về người cô, thoang thoang mùi hương sen khiến anh không tách ra trong thoáng chốc được. Tô nhược oanh thấy hình ảnh thân mật vậy, sôi máu tức điên lên đi về phía hai người. Tách Long hàm vũ ra.tát cho uyển nhi một bạt tay, hắng giọng. Đồ tiện Nhân quyến rũ phu quân của tôi. Càng giận hơn khi thấy uyển nhi xinh đẹp động lòng người hơn bản thân Tô nhược oánh. Nên định thêm bạt tay nữa. Chưa kịp xuống tay Long hàm vũ tiếp được hắt ra: Em đang làm cái gì vậy. Mất hết cái hình tượng bạch. Liên hoa rồi. Anh cứ nghĩ là anh nhìn nhầm vợ mình đâu phải dạng chua ngoa đánh đá này.

Uyển nhi cúi đầu. Đôi mắt ngập nước, ngẩng mặt ủy khuất lấp lấp: Xin lỗi Long phu nhân. Là tôi đi thử vai diễn tiện đường long tổng đây dẫn tôi tới chỗ đạo diễn tần: Do tôi hồi hộp chưa hết hơi choáng váng đứng không vững, long tổng chỉ muốn đỡ tôi thôi, tôi không có ý gì khác. Xin lỗi phu nhân. Mặt Tô nhược oánh cứng đờ khi thấy biểu hiện vậy của uyển nhi không sao nói nên lời. long hàm vũ thấy vậy chỉ muốn bảo vệ Cô vào lòng không muốn cho ai tổn thương cô gái này. Ánh mắt liếc về phía vợ luôn hiền dịu tựa sen trắng này. Lúc này không khác gì bà bán cá ngoài chợ chua ngoa. Anh túm tay lôi tô nhược oánh đi đẩy mặt lộ tia giận giữ. Xin lỗi lăng tiểu thư. Là phu nhân làm phiền tới cô. Nói rồi lôi tô nhược oánh đang chết trân tại chỗ đi.

(0.0 woa tiểu tỷ tỷ diễn thật giỏi nha. Khiến hệ thống ta nhìn thôi cũng đau lòng muốn bảo vệ.) cô nhếch mép cười. Bây giờ chỉ mới là bắt đầu thôi. Trò hay phía sau còn dài. Đợi hai tên cầu nam nữ kia hưởng thụ (hệ thống ca: cảm thấy lạnh sống lưng. Lúc này tiểu tỷ tỷ thật đáng sợ. Không được phải ôm đùi tiểu tỷ tỷ nịnh nọt. Tiểu tỷ tỷ thật giỏi thật xinh đẹp)

Uyển nhi cảm thấy: lúc này không cảm thấy giọng của hệ thống lạnh nha. Có chút cảm xúc rồi. Mà thôi mặc kệ hệ thống đang a dua bán manh. Đồ hệ thống không đáng tiền Mả. (hệ thống mà nghe thấy uyển nhi nghĩ vậy. Hận không thể xé cô ra cho bổ bực)

Ba ngày sau. Cô nhận được thông báo. Nhận được vai diễn thứ nữ. Mặc dù không phải vai nữ 9 nhưng đất ra sân diễn rất nhiều, lời thoại cũng nhiều. Cô tin rằng vai diễn này là long hàm vũ giúp cô. Vì đạo diễn tần xưa nay không dùng người mới, và lại còn chưa có kinh nghiệm. (ài ông ta coi thường tiểu tỷ tỷ quá rồi.)

Cô lôi danh thiếp ra: bấm dãy số Của Long hàm vũ nhắn: hôm trước Thật cảm ơn anh. Cho tôi gửi lời xin lỗi tới quý phu nhân. Bên kia long hàm vũ nhận được tin nhắn số lạ. Đọc xong ban đầu là cong môi cười, nhìn xuống nhắc tới cô vợ anh càng thêm âm trầm. Tô nhược oanh bên cạnh thấy anh cong môi cười. Càng nghiêng răng cắn ghét. Chắc chắn anh đang nhắn tin với con hồ ly tinh nào. Long hàm vũ bất giác ánh mắt hận thù Của Tô nhược oanh càng thêm không vừa lòng. Bất giác ánh mắt Của anh Tô nhược oanh tích tắc lại sấm vai vợ hiền đầu thảo. Khiến long hàm vũ sùng sốt. Hóa Ra lâu nay anh không hề hiểu cô vợ mà anh hết mực yêu thương sủng ái này. Càng làm anh thấy bị dắt mũi(kiểu lừa dối đó).Long hàm vũ nhắn lại: Không phải lỗi của tuyết nhi. Là phu nhân của tôi không đúng. Tôi mai cô rảnh không tôi mời cô đi ăn cơm. Tin nhắn được gửi đi. Bên kia cô nhận được, nhếch mép cười cuối cùng chuột cũng xa vào bể. Bây giờ là lúc bà vụn lại đôi cầu nam nữ kia. Đọc xong cô ném điện thoại vào một góc. Tìm đồ vào nhà tắm, hưởng thụ thân thể và vẻ đẹp này. Phải gọi là mỹ nhân thịnh thế. (hệ thống ca: ta chưa bao giờ thấy ký chủ nào tự luyện như tỷ tỷ vậy. Thôi phóng lao phải theo lao. Ôm chặt đùi tiểu tỷ tỷ được yêu thương. Ôm chặt vào (-_-)//.

Chương 8: Tổng Tài Cặn Bã Vs Vị Hôn Thê Bị Bỏ Rơi 3

Uyển nhi tắm xong, trong người thật sáng khoái liền đi ngủ. Ngủ dậy đã quá trưa của ngày hôm sau. Cô dậy ăn mặc thật đẹp, trang điểm nhẹ nhàng nhưng không làm lu mờ đi vẻ đẹp hoa nhường nguyệt thẹn kia đi mà càng tỏa sáng hơn tựa như gió vồn trắng vậy, buổi chiều cô còn phải tới trường quay nhà. Không thể mất hình tượng được?. Cô ăn qua loa bữa trưa rồi tức tốc chạy tới phim trường. Cô cố ý tới sớm một chút để làm quen với mọi người..... Ừm ừm phải lấy lòng người trước như vậy họ mới thấy cô hiền lương thực đức hơn cô em họ tô kia nha.

Bước vào phim trường, cô nhẹ gật đầu lễ phép chào hỏi đạo diễn tần rồi đi xung quanh làm quen với mọi người trong phim trường. Ai cũng cảm thấy cô thật xinh đẹp nhưng không chút kiêu ngạo nào. Càng thêm có hảo cảm với cô..... Đạo diễn bảo cô đi trang điểm để chuẩn bị quay phim. Vào phòng trang điểm.

Chuyên viên makeup cho cô thăm cảm thán. Da mặt cô trắng nõn nà như sữa khá nắn cảm, khe vồ thôi cũng ửng hồng. Không kiềm chế được tò mò, chuyên viên makeup lên tiếng

:Chị tuyệt nhi da mặt chị thật đẹp. Ừm ừm em sẽ makeup cho chị thật lung linh.

Cô mỉm cười không tiếc lời liền khen: em nói sai rồi. Chị cảm thấy em cũng rất dễ thương nha. Nhận được lời khen, chuyên viên makeup cho cô càng tỉ mỉ. Bước ra khỏi phòng cả phim trường chấn động. Họ biết cô không trang điểm đã rất xinh đẹp rồi. Mà trang điểm lên càng thêm xinh đẹp. Kết hợp với phong cách cổ trang khoắc lên sa y hồng nhạt. Phiêu dật giữa đám đông, làm chấn động toàn phim trường. Họ chỉ còn đợi diễn xuất của cô nữa thôi là vô cùng hoàn mỹ.

Ngay lúc đấy Long hàm vũ cũng mới bước vào phim trường để giám sát (ừ đó là lý do thôi. Chứ thật ra anh tới để ngắm người đẹp.)

Long Hàm vũ không nghĩ tới cô mặc cổ trang lại phiêu dật, khuynh quốc khuynh thành như vậy. Giống như sinh ra là để cho cô mặc... Khiến tâm anh càng hướng về cô. Trong khi Long hàm vũ đang mất chữ A niệng chữ O thì cô nhanh thả tia điện tới anh rồi (ừm Ừm tỷ ấy đang thả bã chó cho cậu nam ăn. Cơ hồ thành công cho cậu ăn rồi. Chúc mừng tỷ)

Đạo diễn tần hô bắt đầu diễn..... Tất cả ống kính máy quay xoay quanh cô.... Đoạn này là lúc cô diễn ở bữa cung yến hiến vũ..... Bước đi cô nhẹ nhàng lả lướt không tiếng động, nhẹ khụy gối.... Ngõ hoàng vạn tuế vạn vạn tuế. Hoàng đế phát tay: ái nữ của thừa tướng bình thân. Trầm nghe đồn phủ thừa tướng khanh có đôi bích lân thiên chi ngọc điệp khuynh thành khuynh quốc, thật không sai hôm nay thật mở rộng tâm mắt.

Cô nhập vai, tỏ ra không kiêu ngạo không siểm Nịnh đáp. Hoàng thượng khen trật rồi. Họ chỉ là lời đồn thần nữ không dám nhận. Hoàng đế vừa lòng cho cô về chỗ. Động tác nhã nhặn như mây vờn gió thật đẹp mắt.

Khiến cho toàn phim trường như lạc vào cung yến cổ đại thật sự. Đạo diễn tần muốn rút con mắt ra ngoài. Nhưng vẫn không hô dừng.

Vai thứ nữ phụ 2 lên sân: huyền ngọc là bạn thân của tô nhược oánh vì nghe tô nhược oánh kể về cô gái này, nên cố tình làm khó dễ. Trong vai công chúa bảo bối của hoàng đế:

cô ta lên tiếng. Phụ hoàng, con nghe họ đồn thứ nữ của phủ thừa tướng cảm kì thư họa bất khả thông là đệ nhất kì Nữ của chu quốc. Hôm nay nhân buổi cung yến này con muốn mở rộng tầm mắt mong phụ hoàng chấp thuận.

Hoàng đế biểu tình đồng ý hỏi cô.

Không ngờ nữ nhi của phủ thừa tướng đa sắc đa tài như vậy. Hôm nay trẫm muốn mở mang tầm mắt rồi.

Cô giật mình khom lưng nói: bẩm hoàng thượng. Lời đồn không nên tin, bất quá thần nữ hiến vũ. Mong không bêu xấu trước mặt người.

Nói rồi cô nhẹ nhàng bước lên sân khấu. Tiếng cầm cổ vang lên hư không. Đôi tay xinh đẹp ngón ngà tình xảo khẽ dơ lên. Pháp dải hồng y huyền ảo. Bàn chân nhún nhẹ xoay theo vũ khúc. Tất cả phim trường đều mất hồn vía. Cứ ngỡ nữ oa vờn Mây đạp gió muốn phi thăng vậy..... Đạo diễn hoàng hôn cười toe toét hồ:Cát. Cô lẳng diễn rất tốt.

Cô không biết đoạn video cô nhảy múa có người quay Lại.

Kết thúc buổi quay.

Long Hàm vũ tới gần: tuyệt nhi hôm nay em làm rất tốt. Không ngờ em còn biết múa còn tốt như vậy.

Cô mỉm cười: tuyệt nhi như vậy có đủ thực lực để vào. Long thị hay không? Chóp đôi mắt tình lạng như mặt hồ đôi con ngươi đen láy. Tựa lấy lòng.

Long hàm vũ sùng nịnh đáp. Long thị có tuyết nhi đã là không lỗi rồi. Em thay đồ đi anh đưa em đi ăn chắc cũng mệt rồi.

Cô nhẹ nhàng gạt đầu nhưng vẫn lí nhí như vậy không tốt.

Tuyết nhi sợ phu nhân hiểu lầm. Rất không tốt cho anh hàm vũ.

Long hàm vũ bỗng cảm thấy ấm áp. Cô gái dịu dàng này bị bà vợ anh đánh. Mà vẫn lo lắng cho anh. So sánh thì một bên xinh đẹp động lòng biết lo lắng, còn một bên chỉ biết giả vờ dịu dàng còn ghen vô cớ chua ngoa như bà bán cá. Nên Long hàm vũ càng nghiêng về phía cô hơn. Nghĩ cô gái này ngây thơ và thật ngốc làm cho anh càng thêm muốn yêu thương.

Tuyết nhi yên tâm về phía phu nhân anh sẽ giải thích, còn bây giờ có đi ăn không đây tiểu cô nương.

Cô nhanh chóng thay đồ rồi bước lên xe của Long hàm vũ. Đi tới nhà hàng 5 sao. Bày trí theo kiểu pháp hoa lệ mà không tục. Trong lúc ăn Long hàm vũ có bàn về công việc. Cô trả lời qua loa cho xong. Rồi nói hôm nay quay phim mệt muốn về sớm.

Long hàm vũ đồng ý... Vì cũng sợ cô gái bé nhỏ phải mệt, tức khắc chở cô về căn hộ nơi tiểu khu mà cô mới mua. Đến nơi Long hàm vũ nhìn khu nhà thật nhỏ, ngỡ ý muốn cô đổi chỗ. Nhưng cô từ chối tỏ ra không vì tiền hay địa vị mà bám anh. Khiến Long hàm vũ càng thêm yêu thích.

Vào tới phòng, cô tắm qua rồi nằm tiếp tục vạch kế hoạch trả thù đôi cầu nam nữ kia..... Chợt cô nghĩ tới ba mẹ của khối thân thể này. Dù gì cô giúp họ nghịch tập nha. Nên giúp cho chút.

"Hệ thống có thứ gì giúp cho ba mẹ khối thân thể này khỏe lại không?"

"Có đan được cái lão hồi sinh nha tiểu tỷ tỷ nhưng hơi đắt. Hai viên là 100đ mà tỷ tỷ mua ánh mắt nữ thần với đan được giảm cân rồi rồi chỉ còn lại 10đ thôi.

Cô trợn mắt - cảm thấy bản thân thật nghèo --- cô giờ trò mắng" là cái hệ thống dỏm nhà người chuyên sai thời điểm còn không chịu trách nhiệm. "tiểu tỷ tỷ à không phải ta đã tặng cô hộp chính nhan rồi ư. Cô còn mắng cái gì. Tiểu tỷ tỷ thật hung dữ ta muốn đổi tỷ tỷ nhà kẻ oao oao oao)

Uyển nhi cạn lời. Quyết tâm chiến tranh lạnh với hệ thống không thèm để ý nữa. Nửa ngày sau hệ thống lên tiếng.

"lần này là lỗi của ta. Ta cho tỷ tỷ mua thiếu. Nhưng cần ghi sổ nợ. Xong nghiệm vụ sẽ tự động trừ)..

... Cô cắn răng đồng ý. Thắc mắc hỏi vậy ta muốn lấy ra đan được phải làm sao? "tiểu tỷ tỷ chỉ cần nghĩ muốn lấy ra tức khắc sẽ lấy được... (-_-) sao ta có thể khế ước với kí chủ vừa hung dữ vừa ngốc như vậy. Ôa ôa thật ghen tị với tỷ tỷ nhà kẻ mà oao oao)

.uyển nhi nghĩ" thật tiện" nói là làm cô nhanh chóng chạy tới bệnh viện nơi ba mẹ nguyên chủ nằm. Tới nơi cô nhận thấy hai người nam nữ trung tuổi. Vẫn không bị nét tiểu tụy mà mất đi vẻ đẹp. Nhìn qua cô biết hồi trẻ ba mẹ nguyên chủ này là đôi kim đồng ngọc nữ rồi. Cô ý niệm lấy ra hai viên đan được đút cho ba mẹ uống. Chờ trong nửa ngày cuối cùng ba mẹ nguyên chủ cũng tỉnh.

. Tuy yếu nhưng vẫn rất tinh táo. Nhìn qua thấy một cô gái xa lạ lại xinh đẹp. Cảm giác trong lòng người mẹ dâng lên. Cảm thấy cô gái xinh đẹp này rất thân quen. Chỉ muốn gần gũi thân thiết.

Ba điệp lên tiếng cắt đứt suy nghĩ của bà điệp?

Cho hỏi cô là ai? Có quen biết chúng tôi.

Cảm xúc của khối thân thể này dâng lên. Khiến lồng ngực cô khó chịu bức bách. cô rung rung mắt òa khóc.

Ba mẹ con là điệp uyển nhi đây ba mẹ không nhận ra con.

ông bà điệp khó mà tin. Vì con gái họ bị hủy dung còn rất béo. Trước mặt đây là cô gái xinh đẹp vóc người siêu chuẩn. Lỗi lầm có đủ bảo ai mà tin. Cô biết ông bà điệp không tin, nên kể lại đầu đuôi. Chuyện cô làm lại thân phận cô chính nhan và giảm cân (cơ mà cô bịa là phẫu thuật chứ không kể là hệ thống giúp đâu) ông bà điệp bây giờ tin.

Đau lòng nhìn cô con gái bảo bối chịu trăm ngàn đau đớn nhưng vẫn quật cường chịu đựng tới cùng. Ông bà điệp ôm chặt cô an ủi.

Ba mẹ con suy nghĩ kĩ rồi. Hiện giờ con đang làm diễn viên. Đầu quân cho long thị. Con sẽ từng bước từng bước lấy lại tất cả mà gia tộc long thị đã đoạt đi từ Diệp thị của chúng ta. Ánh mắt kiên định kia khiến cho ông bà điệp đau lòng không thôi. Là họ không tốt không đủ thực lực để bảo vệ cô công chúa bảo bối và điệp thị trong tay.

Bà điệp rơm rớm nước mắt nói: Uyển nhi à. Ba mẹ không Cần tài Sản thứ đó chỉ là vật ngoài thân. Mất rồi có thể làm ra, nhưng ba mẹ không muốn mất con. Không muốn con chịu khổ lần nữa. Càng nói nước mắt bà càng tuôn trào khiến ông điệp ở bên an ủi bà. Đây lòng cô nổi lên chua xót càng thêm quyết tâm.

Gần giọng hùng hồn tuyên bố: Ba mẹ yên tâm, bây giờ cả cái long thị và Long hàm vũ không nhận ra con. Con cũng đổi thân phận và có kế hoạch tỷ mỹ rồi ba mẹ hãy tin tưởng con. Cô ôm ba mẹ rồi cũng khóc.

Ba mẹ điệp nghe con gái kể. Cảm thấy rất hận em họ Tô Nhược Oánh. Ăn cháo đá bát còn cướp hôn phu, bắt tay làm cho tập đoàn điệp thị bị phá sản. Là mất ông bà nhìn không thấu được hai con người kia. Là ông bà nợ cô con gái bảo bối nhiều.

Thăm ba mẹ điệp xong. Cô dặn dò hai ông bà cố giữ sức khỏe cô sẽ Lại tới thăm. Về tới phòng cô mệt lã, không quên nhét no cái bụng rồi lăn ra ngủ như chết (tâm này tỷ tỷ ấy hên chu công đánh cờ rồi. Có bom rơi đạn pháo cũng không dậy nổi đâu).

Sáng cô thức dậy. Mặt trời đã lên cao quá cao rồi. Cô mở mạng xã hội ra sân si một lúc. Thì hiện ra video đoạn cô múa vũ khúc khuynh thành được người nọ quay lên đăng lên. Được chia sẻ dầm rộ lên đầu bảng HOT cả mấy chục ngàn lượt chia sẻ. Mấy ngàn bình luận. Cô lướt đọc bình luận

--ngồi không cần đưa hời có môi hàm"? Má ơi đây là mình tỉnh nào đây sao không quen biết gì hết vậy. Múa thật khuynh đảo nhân tâm. Mặt lại đẹp điên đảo chung sinh vậy.

-- bà bà bán dưa: ta đã gặp được nữ thần Của đời ta rồi: chính thức thành Fan... Liếm màn hình >.

----- hôm nay tô ngọc nữ có dải cầu lương: trời ơi ta tưởng trên đời này mình tô ảnh hậu đẹp thôi. Hóa ra có tiền nữ rã hoa này còn khí chất xinh đẹp hơn. Ta yêu cái đẹp.

--mặt đẹp ngực to: ta đồng ý với lầ Trên. Chỉ hóng phim này tên gì. Hóng ngày đóng máy

-----Tiểu tô tình nghịch: đồng ý với lầ tên +1

- - Thánh Gióng còn chưa thôi mặc tã: ta chỉ muốn xin info của thần tiên tỷ tỷ này. Ta nghi ngờ bị trúng ái tình. Liếm liếm màn hình.

Lướt qua các bình luận cô hài lòng. Tất máy tính đi. (nữ chủ a xem cô đầu tôi như thế nào. Hahahahah)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Tổng Tài Cạn Bã Vs Vị Hôn Thê Bị Bỏ Rơi 4

thế giới này gần 4 tháng. Hàng ngày Long hàm vũ vẫn đưa cô tới phim trường quay phim. Cô cũng nhận đóng thêm rất nhiều phim, bây giờ cô đã là tiểu hoa đán có tiếng trong làng giải trí.

Tô Nhược Oánh luôn âm thầm theo dõi cô và Long hàm vũ. Cố tình chụp được nhiều cảnh nắm tay ôm eo rất thân mật của hai người.

Hôm nay là ngày cuối cùng để đóng máy phim họa quốc yêu cơ (ây tên phim bí quá. Đào mượn tạm tên phim này.... Xin đừng buông lời cay đắng)

Phim được phát sóng vào giờ vàng hàng ngày. Phát sóng tập đầu phim "họa quốc yêu cơ" được đón nhận rất sôi nổi. Luôn trên tiêu đề HOT. Không có xu hướng giảm độ HOT. Chủ yếu họ luôn bình luận về vai thứ nữ Xinh đẹp và diễn xuất hay hơn cả vai nữ chính và nữ. Phụ hai. Có người ác mồm nói. Không có vai thứ nữ kéo vớt này thì phim không ai thèm xem đâu.... Cô kéo xuống xem bình luận.

- - bà bà bán dưa-: ta biết mình trở thành Fan của nữ thần tuyệt nhi tỷ là không sai Mà. Yêu tỷ chết mất liếm màn hình tập 2

--hôm nay nữ thần tuyệt nhi có xinh đẹp hơn: aaaaass nữ thần lại lên trang HOT rồi. Hãy nhận một lạy của ta nữ thần ơi

--tiểu tô có còn đáng yêu: ta là fan của tô ảnh hậu. Nhưng khi xem phim này. Ta quyết định thành fan của thần tiên tuyệt nhi tỷ tỷ. Ôm màn hình

--gió thổi lạnh hai trái Chery: ta cảm nhận phim này mà không có thần tiên tỷ tỷ đóng. Thì không ai thèm xem. Thần tiên tỷ tỷ diễn xuất hay và đẹp như vậy.. Aaaa

- hôm nay tiểu tuyệt Lại quảng dưa: ta thấy Tô ảnh hậu so với thần tiên tỷ tỷ còn kém xa. Ta nói thật fan của Tô ảnh hậu xin đừng mèn đá.

- tiểu tô vẫn đẹp: lầ trên nhà mi im im

Uyển nhi đọc bình luận rất hài lòng cười.

Còn về phía bên Tô Nhược Oánh thì không mấy tốt đẹp. Lướt thấy bản thân mình bị so sánh còn kém hơn cả nghệ sĩ mới nổi lẫn sắc đẹp và khí chất. Hất văng cả laptop đập mọi thứ xung quanh mình, mặt dữ tợn vụn vụn, cầm túi sách đi thẳng tới công ty của Long hàm vũ.

Còn lúc này Uyển nhi đang bận bàn bạc với thám tử tư qua điện thoại. Cô lợi dụng cốt truyện nắm từng điểm yếu của các nhà đầu tư cho long thị. Uy hiếp rút vốn hủy hợp đồng bán giá cổ phiếu giá rẻ, lần này phải chìm chết tên long hàm vũ và cô em họ quý báu kia.

- ---Anh nhanh chóng điều tra về Tô Nhược Oánh từ hai năm trở lại đây. Cô ta đi đâu hay đi cùng đàn ông nào. Anh điều tra kĩ càng tốt. Tốt nhất có cả

hình chụp.ừm giá tiền không thành vấn đề

. Đầu giây bên kia trả lời: Cô yên Tâm tôi sẽ cố gắng làm tốt mọi việc

Tô nhọc oánh tức giận đi thẳng lên phòng làm việc của long hàm vũ? Đi tới cửa phòng Tô nhọc oánh điều chỉnh làm xúc lại sấn vào vai vợ hiền.....

Ông xã? Anh đã đọc bình luận mới của bộ phim họa "quốc yêu cơ chưa"

.Long hàm vũ: đã đọc.. Vậy anh có thấy họ so sánh vợ anh với thứ hồ ly tinh kia không? Em không muốn a nâng đỡ cô ta. Cái cô lăng tuyết nhi gì đó? Anh khai trừ đi.

- -- Long hàm vũ âm trầm bình thường cô ta ghen tuông cũng thôi đi bây giờ còn cao ngạo dám ra lệnh cho ai phải làm này kia. Xem vào công việc thật không lý lẽ.

Vợ em phải biết lý lẽ chứ cô ta không có làm gì em. Cô ta đang kiếm tiền cho cái long thị này. Anh cũng không có nâng đỡ cô ta em

. Náo loạn cái gì. Em xem em còn giống người dịu dàng như xưa nữa không? Em về đi lúc nữa anh còn có cuộc họp quan trọng, đừng náo loạn nữa.

Tô nhọc oánh đang giận dữ, trong lòng bây giờ còn nghe những lời này từ long hàm vũ người luôn trầm sùng ngàn sùng cô. càng nổi điên hét to:

Chồng có phải anh và cô ta có gì đó phải không. Anh thích cô ta phải không. Anhhh anh hh dấu em cái gì. Khi xưa anh đối xử với chị họ thậm tệ bây giờ anh sẽ đối xử với em như vậy phải không, anh đừng hòng em có bằng chứng anh thuê người hãm hại Diệp uyển nhi. Anh ngoan ngoãn đó cho tôi?

Long hàm vũ lên con điên thật sự. Nhưng cô ta đang giữ bằng chứng Anh phải nhin:

bước tới gần Tô nhọc oánh, ôm vào lòng an ủi..... Vợ em đừng nào nữa, tình yêu anh dành cho em. Em còn không hiểu. Anh từ bỏ Diệp uyển nhi để lấy em. Chồng lại ba mẹ em còn không rõ? Còn về nghệ sĩ lăng tuyết nhi cô ta không làm gì ảnh hưởng tới công ty, không đào thải được.

Tô nhọc oánh dịu đi phần nào, nhưng vẫn không vui vì. Long hàm vũ không chịu ra tay với lăng tuyết nhi: nét mặt xoẹt qua tia độc ác. Nghĩ được Long hàm vũ không làm Vậy Tô nhọc oánh này làm. Phải lôi à hồ ly tinh kia xuống vũng bùn không ngóc đầu lên được. Nói là làm thuê người đăng tải những hình ảnh lăng tuyết nhi và long hàm vũ ăn cơm đưa đón tận nhà rất thân mật. Ngày mai sẽ có chủ đề hót:

#tiểu hoa đán lăng tuyết nhi, trao đổi thân xác với kim chủ đề có vai diễn trong bộ phim #Họa quốc yêu cơ này #

Cả ngàn fan bình luận rầm rộ đa số là chửi rủa. Số ít fan nào tàn của cô là bênh vực. Nhưng vẫn không ăn thua

- - Tiểu bạch còn ăn cà rốt: ta biết ngay mà. Mấy thứ xinh đẹp giả vờ trong trắng vậy chỉ có đi đường tắt mới nổi vậy thôi. Còn tưởng thần tiên tỷ tỷ gì. Ta nhỏ

- - thánh giọng quen mặt tã: ta chỉ là người qua đường. bộ phim nào có minh tinh nào mới nổi lại bắt đầu bôi nhọ họ đi. Dù tiểu tuyết nhi có lăn với kim chủ thì không thể phủ nhận kỹ thuật diễn của cô ấy. Quá tuyệt

- hôm nay tiểu nhi tỷ rất đẹp: ta đồng ý với lâu trên + tất cả chỉ là Photoshop thôi ngay nhạo báng thần tiên tỷ tỷ đi

- bà bà bán dưa: ồ ngủ dậy đã thành người tôi cô: lại có dưa để gặm

- gặm trái dưa leo có mùi hằm: ta cảm thấy người nắm tay cùng tiểu tuyết nhi rất quen. Hình như long tổng của long thị. Dụi mắt aaaaaa long tổng phu quân của tổ ảnh hậu mà.....

- Tô ảnh hậu còn rải cầu lương: Thị ra tuyết nhi là tiểu tam... Kinh tởm cú ra khỏi làng giải trí đi. Tẩy chay

Ngủ dậy uyển nhi bị đóng cầu huyết này đập vào mặt.

Cô biết là ai làm rồi. Ngoài cô em họ quý hóa kia còn ai vào đây nữa. Được xem lão nương chơi chết cô đây " thấy lão nương hiền tướng lão nương đây ăn chay? " cô rút điện thoại lên bấm số: sao chuyện tôi giao cho các anh làm như nào rồi?

Đầu bên kia: cô yên tâm đã đủ bằng chứng, có cả hình ảnh ân ái của tô ảnh hậu với thiếu gia nhà họ lý trong khách sạn. lát tôi sẽ gửi USB cho cô. Làm tốt lắm tôi nhận được USB sẽ chuyển khoản cho anh.

Cúp máy chưa được 3s thì tiếp tục đổ chuông. Lần này là long hàm vũ. Cô đổi lại giọng bắt máy.

Tuyết nhi em có sao không. Bây giờ em đừng ra khỏi nhà chuyện này để anh giải quyết. Em phải nghe lời tôi.

" E emmmm sợ lắm hàm vũ chúng ta là trong sạch. Những hình ảnh kia cơ bản là cắt bớt.... Emmmm emmm lại gây rắc rối cho anh và phu nhân rồi. Hàm vũ anh nhanh giải thích với phu nhân đi mặt kệ tuyết nhi. Huhuuu"

long hàm vũ nghe được lời cô nói càng thêm chấn định yêu thương cô gái này đã bị hãm hại như thế, còn lo lắng cho anh. Còn về phía à đàn bà thần kinh kia anh nhất định vạch kế hoạch tốt lấy bằng chứng và đá cô ta ra khỏi cuộc đời long hàm vũ này (má nó thẳng này cầu không. Quá cận bả rồi)

.tuyệt nhiên em yên tâm đi. Bây giờ anh chỉ lo cho em thôi nhớ ở trong nhà đừng ra khỏi nhà. Nghe anh, hai hôm nữa anh sẽ mở hộp báo để trả lại trong sạch cho hai ta. Cô thút thít.

" Em em biết rồi"

"tỷ tỷ diễn xuất càng giỏi rồi. Khiến hệ thống ta xem tin đấy.tỷ tỷ cố gắng hoàn thành và trả nợ a"

Đồ hệ thống dóm kia câm miệng

"oaoaoa tiểu tỷ tỷ lại mắng ta rồi. Ta chỉ cố vũ thôi thật hung dữ"

- -Hệ Thống đã off đổi sang chế độ Wi-Fi

Móa cạn lời với cái hệ thống này

Trong biệt thự long thị. Tô nhược oánh đang rất vui vẻ về kết quả mình đạt được. (ừm cô ta còn chưa biết cô ta sắp bị cậu nam nhân yêu thương kia hại đầu nha. Thật tội)

long hàm vũ vào nhà, thấy tô nhược oanh cả người như bùng phát muốn giết chết nữ nhân đáng ghét này. Anh hạ được kích Dục vào ly nước cam. Tới gần cô ta....

Vợ em đã thấy tin tức Gì chưa? Là anh bị hãm hại vu không em phải tin anh. Anbum đã sa thải con đàn bà lẳng tuyệt nhiên rồi em đừng giận nữa. Đưa ly nước cho tô nhược oanh.

Tô nhược oánh đang vui vẻ trong lòng nên không nghĩ nhiều tiếp nhận ly nước uống cạn

. Hàm vũ anh nói là thật đã đuổi cô ta đi. Vợ tin anh mà, anh sẽ không bỏ rơi vợ đâu. Nhược nhi rất yêu hàm vũ..... Ánh mắt đầy ái muội pha thêm tia dục vọng.... Bây giờ thuốc đã ngấm rồi... Cả người tô nhược oánh nóng ran ngứa ngáy. Bắt đầu cời áo ra..

Hàm vũ ummm ummm hàm vũ nhược nhi.... N nhược nhi nóng. Hàm vũ nhược nhi thật ngứa, cô cầm tay long hàm vũ đi dạo khắp thân thể cô, tì lên để hoa. Vặn vẹo hai nhụy hoa hồng nhạt bắt đầu cứng vênh lên..... Hàm vũ ummm ân hàm vũ nhược nhi thoải mái.. Hàm vũ muốn nhược nhi đi... Nhược nhi khó chịu.

Long hàm vũ cười đều bắt đầu khám phá cơ thể tô nhược oanh..... (xin thứ lỗi đảo không biết viết truyện H+ nên xin phép cắt bớt cảnh nóng)

Đang lúc cao trào long hàm vũ rút côn th*t thô ra khỏi tiểu JJ ra. Tô nhược oánh khó chịu rên rỉ. U.. Ummmm hàm vũ cho vào. Cho nhược nhi đi nhược nhi muốn,, giọng rên rỉ kiều mị ướt át thân thể vặn vẹo.tiểu JJ chà sát trên côn th*t. Long hàm vũ biết cô ta mất đi lý trí liền hỏi?

Nhược nhi vậy bằng chứng anh hại Diệp uyển nhi em để đâu..... Umm hàm vũ e em không có. Emma khó chịu. Hàm vũ cho vào đi emmm khó chịu quá.... chỉ cần em nói em để ở đâu cái gì anh cũng cho em..... Ummmm ân ân... Em để trong tủ cạnh góc máy tính..... Hàm vũ cho emmmmm nhược nhi muốn... U' ân ân cho nhược nhi đi. Long hàm vũ nhếch mép cười. Được được hôm nay anh thao nát tiểu JJ hư hỏng dâm dăng này. Hai người lăn lộn cả đêm. Cả phòng đều mùi dâm uế.

Tô nhược oánh mệt lử ngủ thiếp đi. Còn Long hàm vũ tới chỗ tô nhược oánh cất dấu chứng cứ, nhanh chóng lấy đi ảnh và USB.anh rất cẩn thận xem cô ta còn sao chép không. Không có rồi mới yên tâm rồi đi

"kì này là tô nhược oanh bị liên hoàn chương nhé. Nằm chờ chết đi "

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tổng Tài Cạn Bã Vs Vị Hôn Thế Bị Bỏ Rơi 5

Ngày hôm sau, tất cả trang báo mạng nổi lên tin tức chấn động. Làm ép luôn tin của lẳng tuyệt nhiên xuống

Tô ảnh hậu phu Nhân của giải trí Long thị ngoại tình. Nuôi tiểu bạch kiểm.

Tất cả fan của Tô nhược oánh rất sốc không tin tưởng vào tin tức này. Số nhiều là chữ bôi, bắt đầu bôi móc thông tin cá nhân của tô nhược oánh từ hai năm trước. Số nhiều còn tỏ ra thương xót cho Long hàm vũ vì đội rất nhiều sừng trở thành con tuần lộc

(-- à ừ con tuần lộc là con hay kéo. Ông già noel phát quà thiếu nhi ấy.ông già Noel còn ship cho long hàm vũ hân cặp sừng cao cấp. Chúc mừng nhé

Chương 11: Tổng Tài Cạn Bã Vs Vị Hôn Thê Bị Bỏ Rơi (Hoàn)

Uyển nhi cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng áp về phía cô và Long hàm vũ. Cô tìm ánh mắt đó thì phảng phất không thấy nữa. Chỉ thấy một bộ dáng của cô lao công cầm rề lau bàn đứng ở góc khuất kia

[_ tội nữ chính xinh đẹp vậy mà xầm vai lao công.. Bi ai bi ai [▽Δ▽]]

Ánh đèn toàn sân khấu tắt hết. Chỉ còn một ánh đèn di chuyển theo bước đi Của Long hàm vũ và lãng tuyết nhi. Giọng nói Của MC ngọt ngào cất lên.

"xin chào mọi người đến với buổi họp báo ngày hôm nay của giải trí Long thị. Sau đây xin mời hai nhân vật chính Của ngày hôm nay bước lên sân khấu. Khách đều là nhân vật có máu mặt ở các lĩnh vực khác nhau. Họ đổ dồn ánh mắt về phía đôi trai tài gái sắc kia bước trên thảm đỏ trải dài. Phóng viên nhà báo tiếp cơ hội chụp hình ảnh đẹp nhất. Đột nhiên một hình bóng của người lao công điên cuồng nhào tới Long hàm vũ và lãng tuyết nhi, trên tay cô ta cầm thứ dịch lỏng nào đó hắt về phía của uyển nhi. Uyển nhi nhanh như chớp thấy động tác điên của đàn bà kia liền tránh sang một bên. Tay vung vào cạnh bàn chảy máu. Còn về Long hàm vũ không may mắn như vậy. anh ta hưởng nguyên compo Axit được pha loãng. Long hàm vũ cảm thấy mặt đau rất nóng ran như ăn mòn đôi mắt quá đau không mở lên được. Hai tay ôm lấy khuôn mặt đau đôn ngã xuống thảm đỏ.

- Tô nhược oánh chết chân tại chỗ. Cô không có ý định tạt vào. Long hàm vũ Mà tạt vào lãng tuyết nhi. Không ngờ là cô ta tránh được. Tô nhược oánh sợ hãi lùi bước toan chạy trốn. Nhưng chuyện đâu có dễ dàng như vậy, xung quanh đều là bảo vệ. Tô nhược oánh dễ dàng bị bắt. Áp vào cục cảnh sát lấy lời khai. Còn long hàm vũ nhanh chóng được đưa vào bệnh viện với vết bỏng 3/4 trên khuôn mặt. Xác định là hủy dung. Buổi họp khách mời không ngờ sẽ có chuyện như vậy xảy ra. Họ tỏ ra tiếc nuối rồi cũng nhanh chân rời khỏi nơi xảy ra vụ việc.

- Uyển nhi không ngờ tô nhược oánh sẽ điên cuồng tới mức đó. Không phải cô ta yêu long hàm vũ sao. Tại sao lại muốn hủy dung anh ta. Tình yêu thật đáng sợ.

(lão nương cứ phải thủ thân như ngọc- à nhầm độc thân @@). Uyển nhi chờ lại biệt thự ông bà điệp đã nhanh chóng khỏi bệnh. Mà nhờ đan dược của hệ thống khiến hai ông bà còn khỏe khấn sắc mặt hồng hào, trẻ ra vài tuổi nữa đấy. Bước vào biệt thự uyển nhi kể hết mọi chuyện cả chuyện cô nắm trong tay 55% của giải trí long thị.

- Ba à ba giữ cổ phần long thị đi. Đây là con giành lại được. Ngày mai con sẽ mở cuộc họp quản trị giành Lại Quyền điều hành. Ngày mai ba tới công ty cùng con nhé.

- ba điệp cảm thán. Con gái bảo bối Của ông đã trưởng thành thật rồi. Còn giỏi giang kiên định hơn ông. Uyển nhi Cái này là con giành lại được. Con hãy giữ lấy đi.

- --Ba già rồi cần hâm nóng tình yêu với Mẹ của con. Bà điệp thoáng chốc vỗ vai ông then thùng. Uyển nhi cũng không ép buộc ba mẹ. Cũng đồng ý, nói chuyện với ba mẹ điệp một hồi, rồi ăn cơm xong lên lầu nghỉ ngơi. Lấy sức cho cuộc chiến ngày mai.

- long hàm vũ à long hàm vũ. Ngày mai tôi cho anh một món quà lớn, không phải cảm ơn tôi đâu. Ánh mắt cô hiện lên nét cười không thể che dấu được.

[tiểu tỷ tỷ càng ngày thật đáng sợ. Hệ thống phải che dấu thật tốt yếu điểm, không cho tiểu tỷ tỷ nắm lấy]

Sáng ngày hôm sau. Cô ăn mặc bộ đồ công sở được thiết kế tinh xảo. Không kém phần lão đại. Đeo đôi kính dâm cũng không che đi được nét đẹp của cô. Đi tới công ty hào quang bắn tứ phía. Ai cũng liếc lại nhìn tới mấy lần. Cô gọi cho tất cả quản trị tới mở cuộc họp. Kể cả Long hàm vũ đang nằm trên giường bệnh mặt quần đầy băng gạc. Long hàm vũ được họp qua video call. Nhìn trên màn hình laptop anh thấy dáng người con gái uy nguy tỏ ra khí chất Của nữ vương bước vào. Hình dáng ấy thật quen thuộc. Cô bỏ mất kính ra, long hàm vũ giật mình. Tuyết nhi tới công ty hần làm gì?

- khỏe miệng uyển nhi dơ lên, cất giọng nói ngọt ngào: Xin chào mọi người tôi là lãng tuyết nhi được nhiều cổ đông ủy thác và chuyển nhượng lại cổ phần long thị. Trên tay tôi là 55% cổ phần. Tôi cảm thấy long tổng danh tiếng không tốt. Làm mất hình tượng của giải trí long thị. Hôm nay tôi Lãng Tuyết Nhi chính thức lấy lại quyền điều hành Long thị. Mấy vị có ý kiến gì hay không. Tất cả mọi người không dám phản đối. Ai bảo bà cô này nắm được đuôi của họ cơ. Uyển nhi liếc mắt vào nam hình. Long tổng anh có ý kiến gì hay không? Ánh mắt cô toàn ý cười châm. Điểm.

#Long hàm vũ nghe được lời thông báo hùng hồn như vậy. Chứ sấm bên tai. Anh ta không tin kia là người con gái anh Si mê tại sao tại sao lại nắm cổ phần long thị. Còn đoạt giải trí long thị. Không đứng cô ta ai là chắc chắn không phải lãng tuyết nhi. Long hàm vũ tức giận kéo theo vết bỏng trên mặt càng đau đớn rỉ máu, trông rất ghê tởm. Trục tiếp nôn ra ngụm máu và ngất đi.

Trước khi kết thúc cuộc họp Uyển nhi tuyên bố. Tập đoàn giải trí Long thị chính thức đổi thành tập đoàn giải trí Diệp thị cô làm tổng giám đốc và Ba điệp là chủ tịch. Ai cũng không ngờ diệp thị có ngày vực dậy thật nhanh chóng, chỉ trong hai năm ngắn ngủi. Họ tò mò vậy cô nàng mình tính lãng tuyết nhi là ai. Có quan hệ gì với Diệp thị?

- uyển nhi nhanh chóng tới bệnh viện. Nơi Long hàm vũ nằm. Bây giờ trong anh ta rất thâm trong chữ thâm. long hàm vũ là ai? Là ông trùm trong làng giải

trí, là con rùa vàng bất cứ cô gái nào cũng muốn được lên giường với anh. Bây giờ thì sao. Không phải là tên bị hủy dung bất tài. Mất đi tập đoàn Long thị Tâm huyết lâu đời của gia tộc Long hay sao. Cũng chỉ là con rồng chết đuối. Bây giờ họ liếc mắt còn ngại bản. Uyển nhi bước vào phòng bệnh. long hàm vũ thấy cô. Ánh mắt thù hận lóe lên, tại sao cô phải làm như vậy anh đâu có thù với cô.

- cô nhếch miệng cười chào: "A " chào vị hôn phu cũ. Tôi cũng cảm ơn anh đã hủy hoại tương lai để tôi có ngày hôm nay. Là mất anh mà không sớm nhận biết tôi là ai. Tôi nói anh ngu ngốc đâu có sai. Hahahahahahahah vị hôn phu à tôi nhìn anh đang rất khỏe mạnh tôi thực không yên lòng.

#Long hàm vũ lắp bắp: E emmm là là Diệp uyển nhi không thể nào. Đây không phải sự thật Diệp uyển nhi rất xấu và béo còn cô gái này không ăn khớp.

- cô nhìn long hàm vũ ánh mắt vẫn dịu dàng và biết cười. Càng làm Long hàm vũ sợ hãi: Đây là lần đầu tiên trong đời anh ta biết sợ. Còn sợ hãi như vậy. Anh nhìn không thấu được vị hôn thê cũ này. Nhưng sự thật vẫn là sự thật, không thể nào thay đổi được.

- --Uyển nhi tiếp tục nói: đây chưa phải là kết thúc. Anh cứ chuẩn bị đợi ngân hàng niêm phong gia sản còn lại Của Long thị đi. Hôm nay tôi tới chỉ thông báo cho anh biết thôi. Thân ái chào tạm biệt, Long hàm vũ anh cố gắng giữ gìn sức khỏe. Tôi đợi anh tới báo thù. Cô quay mặt bước đi cao ngạo của một nữ vương. Còn long hàm vũ cái gì cũng mất rất hèn mọn.

[Tỉnh hoàn thành Nhiệm vụ. Đang sao chép lại tính cách ký thể 5-10-50-100% sao chép thành công.... Đang thoát khỏi ký thể.. Rồi khỏi ký thể thành công]

@- ngoại truyện - -----

Hai ngày sau tin tức tập đoàn long thị đổi chủ thành diệp thị. Toàn bộ gia sản gia tộc long thị bị niêm phong hết. Do vay và nợ quá nhiều ngân hàng (chết chưa). long hàm vũ vì không còn tiền nằm bệnh viện nên bị ép buộc xuất viện. Ông Long trực tiếp lên con đau tim chết đi. Bà long theo đó mà ngất. Long hàm vũ chán nản cực độ gia sản đều mất hết. Tối nổi biệt thự cũng không giữ. Lại. Đành phải thuê một căn trọ nhỏ cho bà long. Rồi mai táng ông long đi. Do từ nhỏ long hàm vũ đã được cưng chiều nên không làm bất cứ công việc tay chân nào. Vì mặt Của Long hàm vũ hủy dung. Trong tay không có vốn nên không thể khởi đầu lại được. Long hàm vũ đành làm nhân viên vệ sinh ở công ty nhỏ. Lâu lâu anh thấy trên báo hay mạng xã hội tung hô và khen tặng vị hôn thê cũ của anh. Long hàm vũ suy nghĩ. Nếu như hồi đó anh không nên gian dối với tô nhược oanh. Không nên tham tài sản Diệp thị thì sẽ không tới bước đường ngày hôm nay.... Nhưng rất tiếc trên đời này không có thuốc hồi hận hay quay trở về.

- Diệp uyển nhi sắp xếp ổn thỏa mọi công việc Của Tập đoàn diệp thị. Thị giao toàn quyền lại cho Ba diệp, còn cô đi du lịch khắp nơi trên thế giới. Lâu lâu cô sẽ xem tin tức ở nước và cả Long hàm vũ Xem anh ta sống hèn mọn như thế nào.Mẹ diệp thì rất nhiều lần muốn cô con gái báo bối về nước kết hôn nhưng cô luôn nói. Mẹ à con còn nhỏ ba mẹ nỡ vứt bỏ không nuôi một tiểu tiên nữ khả ái này hay sao. Từ đó về Sau cả nhà ông bà diệp sống bên nhau hạnh phúc

- --còn không thiếu các fan nào tàn. Dù cô giải nghệ nhưng cô hay chụp hình up lên trang cá nhân của cô. Họ gọi cô là thần tiên tỷ tỷ ---

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Công Lược Ma Ôm Vương Gia

[Chúc mừng tiểu tỷ tỷ. Nhiệm vụ lần này hoàn thành rất xuất sắc]

- Hoàn thành Tâm Nguyên của Diệp uyển nhi.

1: ngược chết đôi cầu nam Nữ

2: Bảo vệ diệp gia.

Số điểm thưởng lần này là: tiến độ hoàn thành 100%.15 điểm tích phân. 150 điểm tích lũy (còn thiếu hệ thống ca 100đ mua đan dược) ----cập nhập thông tin hệ thống

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:50/100(max)

Mị lực. 30/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên

Tích phân.:50+90

Cấp bậc.:1

Điểm tích lũy: 140d

[mời tỷ tỷ thêm điểm vào hệ thống]

#Được: Thêm vào trí lực và mị lực

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:65/100(max)

Mị lực. 55/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần

Tích phân.:50+90

Cấp bậc.:2

Điểm tích lũy: 160-100

Trong không gian giờ đã thêm được chiếc giường rồi. Uốn nâng cấp bậc cũng thật tiện.

[tỷ tỷ vào nhiệm vụ luôn không?]

- đợi chút ta tỉnh tâm một chút. Trải qua nhiệm vụ lần này ta cảm thấy con người thật đáng sợ.

[tiểu tỷ tỷ ta nói rồi. Về sau nhiệm vụ sẽ càng khó khăn hơn. Ta thấy tỷ tỷ xinh đẹp giỏi như vậy hẳn không sao đâu. Tiểu tỷ tỷ cố gắng lên]

- uyển nhĩ ngớ ngẩn: dù người có giỏi giọng bán manh nịnh nọt ra cũng chỉ là hệ thống dỏm. Vô dụng

[aaaaaaa ta chỉ ôm đùi một tẹo. Sao lại mắng ta rồi. Không thèm quan tâm tiểu tỷ tỷ nữa. oFF]

Uyển nhi tỉnh tâm nửa ngày. Hệ thống hệ thống vào nhiệm vụ thôi.

Cả đầu cô quay cuồng. Muốn nôn ra (tiếp nhận cốt truyện)

- -- ở nơi đây là Đông quốc. Đứng đầu trong tứ quốc. Gồm có: Tây sở. Á Thục. Ngô quốc.

Hoàng đế Đông quốc đã vào tuổi tứ tuần Hiến Viên Mặc. Phía dưới có Thái tử Hiến Viên Tĩnh. Và chiến thần Vương gia. Hiến Viên Vô Tà. 13 tuổi đã ra xa trường chinh chiến bảy năm trời khải hoàn trở về giành thắng lợi. Được cả Đông quốc xưng là Chiến Thần Lãnh huyết, Hiến Viên Vô Tà. Nhưng Cuộc đời không ai là hoàn hảo. Chiến thắng trở về cũng lưu lại 10 loại độc trên người hiến viên vô tà. Mới 20 tuổi không vận nội lực được độc quán thân phải ngồi xe lăn. Không ra chiến trường được. Nên hoàng đế phong vương và tặng đất phong cho Hiến Viên vô tà. Nữ chính lần này là trọng sinh là quận chúa của tiền triều Hiến Viên Ngọc. Kiếp trước vì yêu thái tử hiến viên Tĩnh mà không tới được. Lần này trọng sinh phải lấy bằng được. Cô ta có được nam chính nhưng vẫn không tha cho nam phụ là Hiến Viên vô tà, cô ta có dã tâm phải đứng đầu Đông quốc. Làm si mê mờ mắt thái tử giết cha giết Hiến Viên vô tà cướp ngôi. Về sau là tên hôn quân dân chúng sống trong lầm than. Cổ nguyên chủ này là đại tiểu thư của phủ thái phó sở uyển nhi. Một lần nhìn qua Hiến Viên vô tà khải hoàn trở về kinh thành, vừa nhìn đã yêu say đắm. Về sau thái tử ý định giết vua cướp ngôi. Khi thái tử giết cha cướp ngôi. Quân thần chấn động. Cả phủ thái phó đứng về phe Hiến Viên vô tà. Cũng bị nữ chính Diệt cả phủ thái Phó. Còn sở uyển nhi bị bắt đưa đi làm quân kỹ

Nữ chính tim ve vẫn không được Hiền Viên vô ta cũng tra tấn và hành hạ hiền viên vô ta tới chết.

-

- lúc này xuyên qua là khi Nữ chính Hiền Viên ngọc hai năm nữa mới trọng sinh. Còn Hiền Viên tịnh đang sắm vai đưa con có hiếu. về phần Hiền Viên vô tà còn đang ở chiến trường làm bạn với binh đao. Nguyên vọng của của chủ lần này là. Bảo vệ tốt Phủ thái phó. Bảo vệ tốt Hiền Viên vô tà. Làm cho kế hoạch cướp ngôi Của thái tử không thành.

- -- uyển nhĩ đau đầu. Nghiệm vụ lần này thật khó. Bảo tiểu cô nương xinh đẹp chân yếu tay mềm. Càng không phải thần y. Bất bôn cô nương ngăn chặn kiêu gì. Bằng răng à. Hajzzzzz ngấm hào quang của nữ chính thật trâu bò

####.[tiểu tỷ tỷ có thể mua bí tịch võ công nha. Tiểu tỷ tỷ muốn thống nhất giang hồ để như ăn bánh. Cửu âm chân kinh chỉ tiêu phí 50đ tích lũy thôi. Dùng vĩnh viễn bao đổi trả lại hàng

- --(0.0 hệ thống bảo bao đổi trả là đổi trả đầy. Ai bảo tiểu tỷ tỷ keo kiệt vất cổ chày ra nước. Không nên oán hệ thống ca được)

Uyển nhi #Được

- --đạo cũ đã được chuyển đến

#còn hai năm nữa nữ chính sẽ trọng sinh. Bôn cô nương ta phải nhanh chóng tu luyện bí tịch thôi. Chứ yếu như gà vậy muốn bảo vệ cái mạng này còn khó huống gì cả phủ thái phó to đùng này.

#Trong phủ thái phó. Sở uyển nhĩ được phụ thân và mẫu thân trên dưới hết mực cưng chiều. Cô muốn sao sẽ hái sao cho cô. Nói chung là được sủng trên đầu quả tim. Đến hoàng đế, còn phải cho Mặt mũi ca phủ thái phó tới ba phần. Tiếp nhận cốt truyện xong bụng cô cũng phản kháng. Kêu ọt ọt. Cô gọi nha hoàn vào.

#tiểu hồng.Ta đói ngươi làm cho ta ít điểm tâm mang vào đây.

[tiểu thư người sao vậy. Mới vừa rồi tiểu thư còn nói không ăn không ăn sao. Sao bây giờ lại đòi ăn rồi.

- ---tiểu hồng em làm điểm tâm mang vào đi. Ta đói ý rồi (đói chết ta mất)

Nha hoàn thấy đại tiểu thư đói ý. Cao hứng liền nhanh chóng đi làm điểm tâm. Tiểu thư chịu ăn,phận nha hoàn ta không sợ bị phu nhân la mắng nữa rồi. Uyển nhĩ thấy đáng người hí ha hí hửng của nha hoàn đòi đi cũng lắc đầu. Cũng tại cổ thần thể này quá kén ăn. Chỉ còn bộ da bọc xương,may ra có gương mặt kinh diễm vớt vát được vài phần. Phải tu bổ lại cơ thể này 14 tuổi như 10 tuổi vậy.

có thực mới vực được đạo. Ăn trước đã luyện võ công sau. Tiểu hồng đem điểm tâm vào. Cô vội vàng tiến tới quét sạch bàn ăn. Tiểu hồng trông thấy tiểu thư ăn như hổ đói, rất sợ. Có khi nào tiểu thư bị trúng tà rồi không. Không được phải nhanh chóng báo cho phu nhân....

- uyển nhĩ được ăn no. Phất tay cho tiểu hồng dọn sạch sẽ rồi kiểm có đuổi tiểu hồng ra khỏi phòng để lấy bí tịch ra luyện công. Cô luyện công được nửa ngày cũng không có gì thay đổi lớn cả người đều mồ hôi trong người cảm thấy khỏe khấn hơn ít nhiều. Chỉ thấy lượng đồ ăn vừa ăn thoát cái lại trống đồng. Aaaaaaaa thật đói a. Cô lại gọi tiểu hồng vào nấu nước cho cô tắm qua. Mồ hôi dịn vào thật khó chịu. Phải tắm trước ăn sau. Quyết định vậy đi

[hệ thống ca. Ài Tiểu tỷ tỷ hung dữ bây giờ lại ăn nhiều như vậy. Ta nghĩ không ai nuôi nổi tiểu tỷ tỷ đâu]

- nghe được hệ thống đang ai oán cô phản bác. Ngươi Cẩm miêng, ta đang nghi ngờ là ngươi bán bí tịch giả. Chứ không dừng ta lại ăn nhiều như vậy. Ta muốn đổi trả

(rất tiếc tiểu tỷ tỷ hàng đã mua không thể đổi trả. hệ thống off chuyển sang chế độ im lặng)

- ----- trời ơi không ngờ lão nương xinh đẹp thông minh vậy mà bị cái hệ thống dỏm này lừa. Thật muốn cắn nát tên nào tạo ra cái hệ thống vô dụng lừa lọc này? Grrr lão nương nhện. Ai bảo lão nương ta hiền lành rộng lượng chứ. Ta nhện

-

-

- [[Ô uyển nhĩ tỷ tỷ đang nhắc tới Tiểu Đào Đào ta sao. Tiểu Đào ta coi như là lời khen tặng vậy]]

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Công Lược Ma Ôm Vương Gia 2

- ----3#-----

Thắm Thoát ngày tháng trôi qua. Xuân qua, thu tới đông tàn. Uyển nhi đã tu bỏ khỏi thân thể này khá lên rất nhiều. Đã có da có thịt cao lên không ít. Trên dưới Phủ thái phó ai nấy đều Mừng roi nước mắt. Vì đại tiểu thư không còn kén ăn. Lại dễ gần hay cười hơn một năm trước. Bấy giờ trên mặt của tiểu thư nhà họ lúc nào cũng đầy ý cười

[[ai ta mà không cười thật uống phí gương mặt kinh diễm này]]

- ---.(aaaaa tiểu tỷ tỷ lại bắt đầu tự luyện rồi)

- Vẫn như thường ngày uyển nhi không có việc gì liên đại môn không bước tiểu môn không ra nữa bước. Trừ việc ăn và ăn ra thì cô cho tiểu hồng canh chừng cửa phòng. Để tiếp tục luyện cửu âm chân kinh.

Tiểu hồng thực Lo lắng có phải tiểu thư bị điên rồi không. Ngày nào ngoại trừ ăn như lang như hổ ra đều đóng cửa ngủ. Không cho ai làm phiền... Ta thực lo lắng..... Tiểu thư à, người có thể làm cho người khác bớt lo lắng đi được không??? Rót nước mắt.....

Qua hơn một năm, cô đã luyện lên tới tầng thứ 9 của bí tịch. Đã Có nội lực thâm sâu. Bay nhảy hoặc trốn thoát tự do trong nháy mắt. Còn về do chiếu thi trên giang hồ người chống lại cô chỉ trên đầu ngón tay..... Uyển nhi tiếp tục miệt mài luyện công. Rảnh rỗi sẽ ăn no và đi thăm mẫu phân và phụ thân của khối thân thể này

(ai bảo ta là người có trách nhiệm cơ chứ.)

[[tỷ tỷ có lên cuối năm sẽ có bằng khen thưởng. Cho tỷ tỷ]]

- --- ai thêm cái bằng khen thưởng nhà người. Người Lăn cho ta. Khi cần gọi không thấy đâu. Khi không lại lên tiếng. Thật tức chết lão nương....

[[đã chuyển sang chế độ tin nhắn chò]]

- ---lại trốn rồi. Grrrrrrr

Cách ngày nữ chính trọng sinh còn 15 ngày. Uyển nhi cũng luyện xong bí tịch cửu âm chân kinh. Bấy giờ cô có thể gọi là xưng bá thiên hạ cũng không quá. Hôm nay cô gọi tiểu hồng cùng xuất môn đi dạo phố.(ừm tâm lý tốt mới làm đại sự được.). Gần hai năm cầm cửa lần này phải thăm thú cô đại vậy... Cỗ đại oi lão nương tới dayyyy

- --tiểu hồng, em chuẩn bị y phục. Hôm nay tiểu thư nhà em dẫn em xuất môn. Chuẩn bị luôn cái mặt che mặt cho ta. Xinh đẹp thật một chết ta.

- -- wooaoa tiểu thư thật dẫn em đi chơi. Em chuẩn bị liền đây rất nhanh thôi. Tiểu thư muốn mặc bộ nào. Ở đây có y phục mà hoàng thoang ban tặng lễ cấp kê. Còn có 5 bộ trắng xanh. Hồng đào ở vân nghệ thường. Tiểu hồng hưng phấn cứ bla bla bla nhắm nhăm. Cô đành chọn một bộ hồng phấn hoa đào. Y sa mỏng mềm từng cánh hoa đào. Sinh động càng tô thêm nét xinh đẹp kinh diễm mà không tục.... Không kém phần hoạt bát đáng yêu. Mái tóc buông xõa, chảy như thác nước tó tạt quá eo. Tùy tiện lấy dây cột gọn lại, nhìn thật giống tiên nữ trong bức tranh đồn hoàng... Tiểu hồng nhin không được khen: Tiểu thư thật xinh đẹp. So với quận chúa còn xinh đẹp hơn.

- --nha đầu hàm hồ quận chúa sao có thể lấy ra so sánh. Ta còn chưa gặp qua. Lẽ nào em. Đã gặp qua. (trách vậy thôi chứ tỷ tỷ ấy đang vui lắm đấy). Tiểu hồng vội phân bua..

K.. Không có em có bằng hữu là người tưới cây trong phủ quận chúa. Họ nói quận chúa không xinh đẹp tính tình còn khó chịu. Với lại em không có nói với người khác. Chỉ nói cho tiểu thư. Cô dịu lại. Được rồi tha cho em lần này. Giờ ta mang em đi.

Hai người nhanh chóng ra khỏi phủ thái phó. Uyển nhi chuyên tâm ngó đông ngó tây. Bước đi không còn trầm ổn. Ghét cửa hàng này chút sờ kia một chút. Thật mất hình tượng tiểu thư khuê các. Giống con tinh linh nhỏ vậy.... Phở xá cỗ đại hai bên là cửa hàng phấn son. Vài vốc quần áo. Không thiếu nơi bán đồ ăn vặt... Cô sai tiểu hồng mua hai xiên hồ lô ngào đường, rồi quyết định dừng ở tiểu lâu lớn. Đánh chén no bụng rồi về. Từ khi luyện bí tịch cửu âm chân kinh, lão nương luôn có cảm giác bị bỏ dối.... Oaoaoao.

Vào tới Tiểu lâu. Cô chọn nơi gần với cửa xô. Có thể ngắm toàn cảnh nơi kinh thành tấp nập này. Tiểu Nhị lại gần

hai vị cô nương muốn dùng gì

cho hai con vịt quay. 8 cái mìn thâu nhân thịt đại. 2 tô cháo. 1 đĩa sủi cảo nhân bông cải. 1 bình trà hoa lài còn tiểu hồng em ăn gì chọn đi. [¥_¥] không phải tiểu thư đã chọn rồi sao. Ta chỉ mới chọn mình của ta, em dùng gì cứ gọi đi đừng câu nệ. Ừm ừm tạm thời sơ Sơ vậy đi có gì ta lại gọi. Đứng bên cạnh là tiểu hồng và tiểu nhị há hốc toàn tập. Cô nương này sức ăn thật khỏe nha. Bằng với 4 người làm việc nặng ăn rồi.

(tiểu hồng xấu hổ che mặt: Tiểu thư nhà em ơi ở phủ ăn như chết đói không sao. Nhưng ra ngoài phải giữ hình tượng. Giữ hình tượng.)

Đồ ăn được bày chiếm hết hai cái bàn. Uyển nhi không khách khí. Giờ phút này còn hình với chả tượng con khi. Lão nương lấp cái bụng trước. Ai nhìn gì mặc họ.... Trong lúc khi thể ăn hùng hực uyển nhi không biết có có một đôi mắt tò ra thú vị đang dõi theo từng cử chỉ động tác ăn của cô....

Vâng không ai khác. Đó là Thái Tử Hiền viên tịnh. Cũng đang ở tiểu lâu này trao đổi thông tin mật. Hiền viên tịnh hứng thú nhìn hai cô nương ăn như hổ đói. Kia không chớp mắt ---: Thái tử người có ý kiến gì với kế hoạch của hầu gia hay không? Hiền viên tịnh hồi thần rất nhanh kéo lại gương mặt ôn nhu dịu dàng kia: người báo với hầu gia. Cứ làm theo kế hoạch phải nhanh chóng trước khi tiểu vương thức khải hoàn trở về

(- ý là nam phụ hiền viên vô tà)

Uyển nhi và tiểu hồng ăn nó. Xoa cái bụng trống rỗng gọi tính tiền. Tiểu nhị chân chó nói: hai cô nương bàn của cô nương đã được người khác thanh toán. Uyển nhi tò mò là ai trả vậy nhỉ. Thôi cho lão nương ăn trả tiền thay lão nương. Là người tốt sẽ được phúc. Nghĩ rồi ngoắc tay cho tiểu hồng ôm đồ phẩn son về phủ.

Khi hai hình ảnh mờ dần trong tiểu lâu. Hiền viên Tịnh mới mở miệng - Tra cho ta hai vị cô nương kia Là tiểu thư Của phủ nào. Dù có mạn che đi gương mặt kinh diễm kia. Hiền viên tịnh chắc chắn là một mỹ nhân hai là quá xấu. Thôi kệ gia ta có hứng phải tra.

Rất nhanh chưa tới hai canh giờ ám vệ đã bẩm báo. Hiền viên tịnh nhắc môi! Đã tra ra?

- - bẩm thái tử đã tra ra..... Hai vị cô nương kia là đại tiểu thư của phủ thái phó. Năm nay vừa 16t chưa có hôn phối. Từ khi hai năm trước không ra khỏi cửa phủ. Còn về vì sao che mặt. nô tài kém cỏi không tra ra. Mong thái tử gia trách phạt.

- hiền viên tịnh phát tay cho ám vệ lui.... Còn hôn thì đã bay xa ời là xa rồi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Công Lược Ma Ôm Vương Gia 3

Thời gian dần trôi qua. Hôm nay, là ngày Hiền Viên Vô Tà khải hoàn toàn thắng trở về, cách ngày nữ Chính trọng sinh lại không còn là bao. Uyển nhi lười nhác thức dậy. Gọi tiểu hồng vào hầu hạ vệ sinh. Rồi Văn Tốc Tùy Văn kể, chỉ cái một câu trăm ngọc trắng muốt khắc hoa đào. Trang điểm nhẹ nhàng. Vận bộ sam y màu hồng phấn. vòng eo được thắt chặt lộ ra dáng người thướt tha lay động, vòng eo không tới một nắm tay kia. So với hai năm trước tiểu cô nương uyển nhi này phát dục thành công. Trở thành mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành. Hoa nhường nguyệt thẹn. Ngắm hoa hoa tàn, xem trăng trăng tròn.

[[có vẻ tiểu tỷ tỷ thích màu hồng đào. À thật ra là bản cung thích màu hồng nên tạo phong cách cho tiểu tỷ tỷ màu hồng luôn]]

Uyển nhi sắp xếp xong mọi việc. Liền tới vấn an phụ mẫu. Đi từ đào oán hiên tới thính di hiên Của đôi phụ mẫu này cũng không mất nhiều thời gian. Bước vào trong uyển nhi ngược thấy đôi phụ phụ khoảng chừng hơn 30t do bão dưỡng kĩ càng, thoát nhìn chỉ như mới hai mươi. Uyển nhi khẽ lễ phép nhún chân phúc thân. Uyển nhi ra mắt mẫu thân. Phụ thân, đôi phụ phụ sót nữ nhi bảo bối với xua tay giả bộ tức giận:

#tiểu nha đầu này còn lễ nghĩa như VẬY làm gì. Thật mệt thân con. Lại đây cho nương ngắm nữ nhi nào. Ài nữ nhi đã lớn rồi nương và phụ thân con đang bàn xem nên gả con cho nhà nào mới tốt a. Cô giả bộ e thẹn. Chung ra gương mặt đỏ như trái cà chua. Nương lại trêu ghẹo nữ nhi. Nữ nhi chỉ muốn chăm sóc cho phụ thân và nương cả đời. Nữ nhi nguyện ý không gả.

- --lão cha nghe nữ nhi bảo bối nói vậy giả bộ đập bàn: Hồ Nháo. Con gái trưởng thành. Phải gả. Không gả ở ngoài kia sẽ đồn cả phủ thái phó này như thế nào. Lão cha dịu giọng lại: tiểu nhi à đã mấy năm con không xuất môn, biết bên ngoài đồn con ra cái dạng gì không.

uyển nhi ngây thơ đáp: phụ thân họ đồn Nữ nhi những gì?

Nương cướp lời lão cha: Họ nói nữ nhi Của nương là xấu nữ, không tài không sắc vang cả kinh thành. Họ thật bị mù. Nữ nhi của nương kinh tài tuyệt diễm vô Song. Có chỗ nào là xấu nữ. Nương đây cấp lão phụ thân Của con định tiến cung xin ý chỉ tứ hôn của hoàng thượng. Con có gì kiến gì không.

- --Nương lẽ nào. Nương và phụ thân không nuôi nổi nữ nhi. Không cần nữ nhi nữa. Vừa nói vừa nước mắt ngắn dài. Có bao nhiêu tội nghiệp liền có bấy nhiêu. Uyển nhi dập đầu... Nương phụ thân. Nữ nhi sẽ ăn ít Lại..xin hai người đừng vứt bỏ nữ nhi mà oaoaoaoaoaoaoaoao

Lão cha đau lòng. Lão nương vội ôm nữ nhi bảo bối. Người đồ tiểu nha đầu bướng bỉnh, ta sẽ nói vứt bỏ hay không cho người ăn bao giờ. Người muốn gì ta cho còn thiếu ư?

[hệ thống ca. Quả thật tiểu tỷ tỷ sợ nhất là bị bỏ rơi....]]

Uyển nhi bắt đầu làm nũng với đôi phụ phụ. Phụ thân nếu người tiến cung thỉnh tứ hôn. Có thể thỉnh ý chỉ phu quân là do nữ nhi chọn được không. Hạnh phúc cả đời nữ nhi muốn tự bản thân chọn. Có được không phụ thân vừa nói vừa lay lay tay của mẫu thân.

- ----Sở lang, ta thấy tiểu nhi nói đúng. Chàng tiến cung xin ý chỉ trống đi (sở lang = tên gọi thân mật)

Suy nghĩ một hồi, vì hạnh phúc Của nữ nhi bảo bối nhà mình. Ông quyết định mai sẽ đi xin Ý chỉ... Không sợ thất bại. Chỉ sợ da mặt không đủ dày.

(lão cha này cũng thật mặt dày. Y như tiểu tử tỷ vậy)

Hàn huyền với đôi phu phụ xong. Sắc trời cũng tối. Uyển nhi ở lại dùng cơm xong. Cũng xin phép trở về đào noãn các nghĩ ngơi. Về tới đào noãn các, cô lần vội trên giường chăm chọc suy nghĩ, gọi hệ thống ra tìm cách Công Lược tên Ma ồm kia?

#hệ thống người bảo ta phải tiếp Cận ma ồm kia làm sao đây?

[[không phải tiểu tử tỷ có võ công sao. Trực tiếp bắt nhốt lại. Công lược Sau?.]]

cô suýt chút nữa phun ngụm trà mới uống. Má ơi mới ít hôm không nói chuyện với hệ thống. Thế mà đã bị dạy hư rồi.

- uyển nhi tức giận gằn Từng Chữ:Người. Câm. Miệng.

#lăn đi cho ta

[[Đồ hung dữ. Là ai lỗi ta ra tìm cách giải quyết. Không phải gạo nấu thành cơm rồi công lược sau. Phải dễ hơn không. Hừ ta không chấp với tiểu tử tỷ. OFF]].

Uyển nhi suy nghĩ cả nửa ngày. Sắc trời cũng về khuya. Khắp nơi đào noãn các rả rích tiếng con trùng. Cuối cùng cô quyết định. Ừm là quyết định rất hùng hồn. Lén vào vương phủ Rình phu quân tương lai.

(oa tiểu tử đi tìm phu rồi)

Uyển nhi chuẩn bị một bộ đồ dạ hành --(ý là màu đen). Thám thính thấy tiểu hồng đã ngủ say. Cô vận nội công bay đi. Đôi chân như nhảy múa bay qua đập ngói mấy tòa nhà.bay một hồi lâu cô phát hiện..... Cô không biết vương phủ nằm hướng nào. Lại gọi hệ thống.... Hệ thống soái ca hình như lão nương lạc đường....

Hệ thống muốn phun tào. Nói cô ngốc đầu có sai. Sao ta có thể khế ước với tiểu tử tỷ siêu ngốc này được chứ... Aaaaa muốn đổi tiểu tử tỷ nhà kè.

hệ thống bất định vị lên. Uyển nhi rất nhanh chóng bay về phía phủ vương gia.... Thoát cái cô đã trốn trên cái cây sát cửa sổ. Thuận tay vật luôn trái trên cây ăn. (hết cách không biết trái gì mà cũng ăn...)

...uyển nhi nhìn vào trong phòng. Thấy một mỹ nam tử tuấn tú. Mây kiếm gương mặt phải. Gọi là yêu nghiệt đang từ xe lăn đứng dậy. Thoát ý vào bồn tắm.... Uyển nhi như bị ma Lực hút vào nhìn không chớp mắt. (tiểu tử tỷ thỉnh lau nước miếng)

(hệ thống vang lên: xác định mục tiêu công lược. Thỉnh tiểu tử tỷ cố gắng và lau nước miếng. đồ sắc nữ mà)

Hiên viên vô tà xác định có người. Nhanh chóng vận lại y phục hét lên: Ai? Người nào đêm hôm khuya khoắt rình lén bồn vương tắm

ám vệ ca giật mình: có người tới sao. Tại sao ta lại không biết nha.

(--- vì nhà người võ công còn thua xa lão nương. Đồ ngu)

Uyển nhi giật thót. Cố gắng che dấu hơi tức.

- -----Giọng nói âm trầm cao lãnh lại vang lên: Người cảm thấy bồn vương có đẹp không?

cô như bị thôi miên. Cũng không phủ nhận lên tiếng: lớn lên xấu chết người ta

Lão nương chưa thấy gì. Thân ái lão nương chạy trước. Uyển nhi định vận nội công chạy. Nhưng rất nhanh bị bàn tay lạnh ngắt khổng chế. Tháo luôn cái khăn che mặt của cô ra

- hiên viên vô tà như trầm luân trong sắc đẹp của cô nương này. Chỉ mới 16 17t đã xinh đẹp động lòng người. Cảm giác hơi ấm của Cô dán vào Lồng ngực. Trái tim không khỏi đập nhanh vài nhịp.

(Tần độ hào cảm của nam phụ là +30) -

- má ơi mới gặp đã cho 30d rồi con ma Ồm này hào phóng. Không tệ không tệ. Phu quân tương lai cần bảo vệ tốt. Suy nghĩ xong. Uyển nhi dứt khoát đẩy Hiên Viên vô tà ra. Hắng giọng. Phu quân tương lai à. Đừng thấy sắc đẹp của ta đây mà mất vía. Hôm nay chỉ tới thăm phu quân tương lai Của ta. Ngày sau còn gặp. Nói rồi cô vận công bay đi mất. Chỉ còn Hiên Viên vô tà ngẩn ngơ.

- ám vệ ca xuất hiện: Vương Gia cần đuổi theo không.

- Hiên Viên vô tà phát tay: Tra cho ta tiểu cô nương Không biết xấu hổ kia là ai. Ám vệ biến mất....

Rất nhanh uyển nhi về phòng. Cát dấu đi bộ dạ hành. Giã bộ nằm ngủ. Thực chất là đang nghĩ vẩn vơ. Có nên làm theo hệ thống ca, ăn tên ma ồm Kja

trước công lược sau... Ài lão nương đã lâu không ăn thịt.

- ----Ta xem cốt truyện.không phải Hiên Viên vô tà ngồi xe lăn sao. Sao còn đứng dậy được nha thật tò mò. Bất quá lão nương không quan tâm, phu quân tương lai khỏe mạnh càng tốt nha. Không tốn công chăm

[[hệ thống lên tiếng: tiểu tỷ tỷ khi này là cơ hội tốt sao không bắt nhốt hẳn phải khỏe hơn không]]

- ta không quen hành sự khi có người. Người không thấy xung quanh hẳn có ám vệ à. Đồ hệ thống ngu ngốc

@@/(hôm nay tiểu tỷ tỷ thông minh đột xuất vậy....)

.... Thôi hôm nay cũng kiếm được độ hào cảm 30d rồi. Lão nương đi ngủ mai một còn có sức đánh tới nữ chính nha. Phận là đá lót đường, xinh đẹp có, gia tài có thừa.mà luôn luôn chết sớm bi a bi a. Yên tâm. Lão nương tới cứu vớt các người đây..

Ám vệ quay Lại thư phòng của vương phủ. Báo:

Bẩm vương gia: vị kia khinh công trên cả thuộc hạ. Nhưng thuộc hạ không làm nhục mệnh. Cố gắng bay theo mồn cả giấy. Thấy người nọ dừng ở phủ thái phó. Thuộc hạ còn tra ra. Vị kia là đại tiểu thư Của phủ thái phó. Sở uyển nhi. Đã từ lâu không xuất phủ. Cả Đông quốc đồn. Người nọ là bao cò xấu nhan mà chê quý hờn. Không sắc không tài. Ngu ngốc.

Hiên viên vô tà nhếch miệng cười: lời đồn không bao giờ là thật. Bất quá nương tử Của ta đã tới thăm như vậy rồi. Ta phải chuyển bị một phần đại lễ thật tốt

- ám vệ lạnh run: vương gia lãnh huyết lạnh lùng nhà ta đâu rồi. Khi này vương gia cười phải không. Là cười phải không, chắc chắn là ta đang mơ đang mơ. Ám vệ chết chân tại chỗ

- Hiên Viên vô tà phát tay: Người không tính lui ư. Ta không hứng thú với nam nhân, sẽ có lỗi với nương tử tương lai của ta....

- Ám vệ.....

Rồi biến mất... Trong đêm tối.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Công Lược Ma Ốm Vương Gia 4

Hiên viên vô tà trở về cũng đã hơn 2 tháng. Nữ chính Hiên viên Ngọc cũng đã trọng sinh. Từng bước, chiếm lấy tình cảm của Thái tử hiên viên Tĩnh. Từ cái đêm uyển nhi đột nhập vương phủ đi thăm cái tên ma ốm kia thì liền không đi xoát hào cảm nữa. Hàng ngày chỉ ăn rồi lăn. Hết khen cây hoa này đẹp, rồi con chim của phụ thân nuôi thực to. Lại dẫn tiểu hồng đi đây đó.

[[tiểu tỷ tỷ.tỷ không nên lười biếng nữa. Tỷ nên đi xoát hào cảm với nam phụ đi. Mới có 30% tỷ còn làm ăn được gì?]]

"lão nương mới là người phải làm nhiệm vụ. Hệ thống dòm như người đầu phải làm. Người Lăn đi cho ta. Lão nương đây sợ quan tâm quá tên ma ốm kia đột tử mà đi. Rồi ta lấy gì công lược đây.

[[Hệ thống.....]]

Nghĩ một hồi. Uyển nhi lại hỏi. Có cách nào trị cho tên ma ốm kia hết độc tính không. Lão nương ta thật lười chăm. Ta sợ chăm không khỏi mà lại giúp nam phụ liền thăng sớm... Thật có chút áy náy.... Ài thật khó khăn..

[[Hệ Thống thấy nguy cơ tiểu tỷ tỷ chăm chết đối tượng. Tương đối sẽ xảy ra. Vội vàng trả lời.. Tiểu tỷ tỷ có thể mua giải độc đan với 60d nhưng mà tiểu tỷ tỷ không đủ điểm tích phân nha. Hệ thống ca lại không bán thiếu. Thịnh tỷ tỷ tự nghiên cứu.]]

""Cút đi cho ta""

Nằm trong giường nửa ngày. Lăn qua lăn lại...àì thực đói. Uyển nhi lại ăn thêm bữa khuya trong lòng lại nghĩ ăn chưa đủ no, mặt xinh đẹp lại méo xẹo.

Hệ thống thấy uyển nhi buồn lòng không nỡ liền chỉ. [có một cách khác, nhưng tiểu tỷ tỷ phải chịu đựng thua thiệt một chút]

"NÓI"

[Độc Của Hiên Viên vô tà trúng. Cơ bản đã giải xong. Trong người chỉ lưu lại cổ trùng của tây vực. Khiến cho người không vận được nội lực. Ba năm

nếu không được giải sẽ bị trùng ăn mòn rồi bạo phát mà chết... Muốn giải độc phải cần, một bát máu của người có linh khí dẫn cổ trùng ra là xong.

"mà máu Của tỷ tỷ có linh khí. Tiểu tỷ tỷ chịu mất máu một chút sẽ cứu được ma ồm kia. Tỷ tỷ nhanh đi cứu phu quân Của tỷ tỷ đi theo hệ thống biết hai tháng sau là thái tử và Nữ chính bắt đầu mưu phản nha.

(0.0) con mẹ nó hào quang nữ chính thật trâu bò, chưa gì đã sắp mưu phản rồi. Ài nghĩ tới lão nương ta sắp mất cả bát máu lại đau lòng... Cảm thấy bản thân thật nghèo. Hajzzzz

(bây giờ tiểu tỷ tỷ mới biết mình nghèo sao. Hệ thống không lưu tình khinh bỉ một rồi ôm đuôi nhỏ chạy mất)

Uyển nhi nằm nghĩ vẫn vợ rồi chìm vào giấc ngủ. Ở bên kia vương phủ. Hiền viên vô tà đang rất khó chịu. Tiểu nha đầu kia đã thời gian lâu rồi không tới thăm bốn vương. Vậy mà dám coi bốn vương là phu quân tương lai, hiền viên vô tà nhớ lại gương mặt kinh điển đó. Ánh mắt thâm tình đó, trong lòng không khỏi dấy lên nỗi nhớ nhung. Đặt tay ép lại nơi quá tim. Không lẽ bốn vương thích nàng ta.. Không thể nào. Chuyện này là không thể..

Uyển nhi đang đánh cờ với chủ công thì âm thanh hệ thống vang lên (Ting Độ hào cảm với nam phụ là 50), trong lòng uyển nhi vui vẻ. Tên ma ồm kia khuya khoát mà vẫn nhớ tới lão nương ta đây. Được dù sao cũng là đối tượng công lược, lão nương phải sung. Cực kì sung... Không lại có lỗi với điểm hào cảm kia. Nói rồi vận lại bộ dạ hành bay về phía vương phủ.

Hiền viên vô tà đang giả bộ nhắm mắt. Hàng mi dày run run. Ngửi thấy mùi hương sen quen thuộc phản phát kia. Quyết tâm giả bộ ngủ tới cùng. Cô bước tới cạnh mép giường. Ghé sát vào gương mặt yêu nghiệt kia. Phả hơi nóng vào tai của Hiền Viên vô tà. Bất chợt trong lòng không khỏi ngứa ngáy. Cô cất lời "Phu quân còn định giả ngủ tới bao giờ"

"bốn vương thật không hiểu? Đại tiểu thư của phủ thái phó lại lên vào phòng của nam nhân. Nàng không có liêm sỉ sao

"A" phu quân nói ta sao. Từ khi nhìn thấy phu quân trên lưng ngựa anh dũng trở về. Liêm sỉ của ta bị Chó ăn rồi. Ta có vào phòng. Chỉ vào phòng của phu quân. Có bò vào lên giường. Thì chỉ lên giường Của phu quân. Có ăn thịt..thì ăn thịt của..... Lời nói chưa kịp thốt ra thì bị bàn tay lạnh lẽo ngăn chặn

[[hệ thống cảm thán... Tiểu tỷ tỷ không những mặt dày. Còn vô sỉ.... Siêu cấp vô sỉ. Nhưng ta thích]]

Hiền viên vô tà và nghe được lời nói kia, của tiểu cô nương mới gặp qua hai lần. Nhưng cảm giác thân thuộc, trong lòng không khỏi ấm áp lên... Liên ôm cô vào lòng

"Được nàng đã nói như vậy. Hôm nay bốn vương thành toàn cho nàng. Gắn giọng "Leo. Lên. Giường. Bốn. Vương.... Ánh mắt như mãnh thú săn con mồi nhìn thẳng uyển nhi

"uyển nhi: má ơi không lẽ hán định thịt ta. Ta còn chưa Thịt hán trước cơ mà. Chắc chắn là nhầm nam phụ rồi lão nương muốn đổi vaiiii. --Hiền viên vô tà thấy bộ dáng ngây ngốc chết chôn kia của cô. Lòng dấy ý hài lòng. Chưa kịp buông cô ra. Cô đã ép sát Hiền Viên vô tà ném lên giường (tỷ thật trâu không uống khí com đã ăn)

- hiền viên vô tà giật nảy mình. Nhưng vì bị cô áp chế không nhúc nhích được. Uyển nhi ghét sát tai Hiền Viên vô tà thỏ thẻ.

- --phu quân muốn lẫn cùng ta? Nhưng ta không cho phép. Có lẫn phải khỏe ta mới cho lẫn.... Không phải phu quân bệnh cuồng thân ư. Hôm nay ta sẽ biến phu quân thành người khỏe Nhất Đông quốc này(cái ý này ta thấy nó sai sai chỗ nào).... Nói liên tục cô lấy chén thuốc không trên bàn. Lôi thủy chày ra rạch một nhát thật sâu trên tay...máu chảy vào trong bát. Uyển nhi ---Má nó vừa mất máu lại thật đau, số của lão nương thật khổ aaaaaaa.

- -Hiền Viên vô tà thấy hành động của cô, liền giật mình muốn can cũng không được "Nàng muốn làm gì"

"Phu Quân nhìn không thấy ư. Là muốn biến phu quân thành kẻ mạnh nhất Đông quốc lẫn trong ra ngoài. Nói rồi ánh mắt như lưu manh nhìn Hiền Viên vô tà

- -Hiền Viên vô tà thoáng chốc đỏ mặt. Quay sang bên khác. Thực chất trong lòng đang bộp chộp có hưng phấn, có đau lòng. Lẽ nào nàng yêu ta thật...

((Ting chúc mừng tiểu tỷ tỷ độ hào cảm của nam phụ là 70%.cố gắng lên tỷ tỷ)

- -uyển nhi: nó mất máu nhiều như vậy. Cả tô chứ ít. Vậy mà cho có 20% hajzzzz đau lòng cho bản tay này.

Rút máu xong cũng đây cái chén. Đưa cho Hiền Viên vô tà. Phu quân: Chàng nhanh uống để quá không Hiệu nghiệm

Hiền viên vô tà nhủ ni: ngửa cổ liền uống; (bây giờ cô có cho anh ta ăn bã chuột anh ta cũng ăn nha, tiểu tỷ tỷ thật trâu)

#uống xong, Hiền viên vô tà cảm thấy trong bụng đau nát. Quặn quai nôn ra ngụm máu đen. Liên cảm thấy thân thể khỏe lên ít nhiều. Uyển nhi nhanh chóng dùng thủy chày chém xuống đám máu đen ngòm kia. Bắt. Lại cổ trùng bằng ngón tay cái, cho vào bình

sứ tinh xảo. Thở hắt ra lắm bầm, thật may còn kịp.. Thật tốt quá rồi. Ánh mắt cô đều là ý cười dịu dàng đầy lo lắng, chứa sự yêu thương. Hiền viên vô tà nhìn cô tới ngây dại. Nội tâm gào thét, không thể mất đi người con gái này. Rồi ôm cô lại vào lòng nói: "Ta cho phép nàng ăn thịt... Ta?"

- cô tròn mắt. Má nó không phải tên này lạnh lùng vô tình à. Đâu đâu ta đâu thấy chỗ nào là vô tình là lạnh lùng. Bà tác giả kia sai kịch bản rồi ta muốn

đôi nam phụ

[[tiểu đào đào: kịch bản đúng rồi. Thành tỷ tỷ diễn tiếp]]

Uyển nhi nheo mắt. Mờ miệng ngọt ngào: đây là phu quân đang cầu hôn ta. Cô quay lại đối mắt với Hiên Viên vô tà, cánh tay ôm chặt cổ. Hôn lên đôi môi tái nhợt kia của Hiên Viên vô tà. Lắm lắm: bản cô nương ta chấp nhận. Phu quân đợi ý chỉ tứ hôn....

- Hiên Viên vô tà: không ngờ bản thân Lại yêu thương tiểu nha đầu to gan. Không biết liêm sỉ này. Cười đầy sùng nịnh đáp lại

"Vi phu chờ tin Của nương tử. Buông hiên viên vô tà ra uyển nhi kê đơn bổ thân. Do hệ thống cho.. Vẫy tay về phía ám vệ đang nấp Kì:

"Người trên xà nhà xuống đây. Ngươi cầm đơn này sắc cho vương gia nhà ngươi uống ba lần 1 ngày. Ba ngày sau tức khắc khỏe mạnh.

- - Ám vệ ca:..... Cạn lời dễ dàng ta đã núp rất rất kĩ

Cô lại lên tiếng. Trả lời luôn tiếng lòng Của ám vệ ca. Ngươi đừng buồn bản thân yếu kém ta không trách. Ai bảo ta mạnh hơn ngươi. Chú ý chăm sóc tốt cho chủ tử ngươi. Nếu làm không tốt ngươi cũng không cần làm chức trách của một người đàn ông...

- - ám vệ ca: tức khắc kẹp chặt chân che thân dưới

- -- Hiên Viên vô tà: bật cười xoa nhẹ mái tóc cô. Nàng nhanh chóng về. Không ở ngoài đồn đại không tốt. Nàng đợi vi phu mười dặm hồng trang đón nàng vào vương phủ.

Uyển nhi lòng tốt nhắc nhở Hiên Viên vô tà: chàng phải cẩn thận với thái tử và quận chúa. Nếu được ta muốn giang sơn đông quốc này làm sinh lễ. Liệu chàng có làm được?

#Hiên Viên vô tà nhướng mày thăm đề phòng thái tử: âm thanh trầm thấp: nếu nàng muốn không chỉ Đông quốc mà. Là tứ quốc ta đều cho nàng.

- uyển nhi hôn nhẹ Hiên Viên vô tà thỏa lòng vận khinh công rồi đi.

Qua một đêm ngủ ngon. Uyển nhi dậy sớm vấn an phụ mẫu. Nhanh chóng làm nũng. Rồi vào vấn đề chính.

- phụ thân. Chắc người con nhớ sẽ cho uyển nhi tự mình chọn phu quân

"Đúng. Phụ thân không nuốt lời không lẽ nữ nhi bảo bối đã có người trong lòng

"" vâng thưa phụ thân. Tiếng trả lời càng nhỏ. Mặt đỏ bừng thẹn thùng cúi xuống.

" vậy là công tử nhà ai. Phụ thân liền xin ý chỉ tứ hôn.

""phụ thân là vương gia. Hiên viên vô tà. Nữ nhi cầu xin phụ thân hướng bệ hạ xin ý chỉ"

"lão cha xem té ghê: cha biết vương gia danh tiếng lẫy lừng. Là chiến thần. Nhưng con có biết vương gia bệnh tật cuốn thân khắp đông quốc nào ai dám trao thân gửi phận.... Cha không đồng ý.

"quý xuống nước mất lưng chồng: phụ thân hướng nữ nhi đã quyết. Không phải vương gia nữ nhi không gả... Với Lại nữ nhi nghe được tin.. Vương Gia sớm khỏe mạnh chỉ là thái tử đang âm mưu nên sớm không công bố ra ngoài

"" Những lời này. Con nói là thật. Ông lại tính toán"

"Được ngày mai ta sẽ xin ý chỉ tứ hôn. Con đợi tin tốt từ ta "

Uyển nhi vui sướng đầu gật như gà mổ thóc. Nhanh chân lui ra ngoài

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Công Lược Ma Ôm Vương Gia 5

- Ngày hôm sau. Trước phủ Thái phó phá lệ náo nhiệt hơn thường ngày. Bởi vì Thái phó đại nhân, đã xin được ý Chỉ tứ hôn, nữ nhi nhà mình và vương gia Hiên Viên Vô Tà cùng hôn phối.

Lý Công công thân cận của Hoàng Đế Bước vào tuyên chỉ.

- Toàn phủ Thái Phó, Quý rạp xuống tiếp chỉ

#gọng của lý công công the the vang lên

[Phụng thiên thừa vận. Hoàng đế chiếu viết. nay ái nữ Sở Uyển Nhi của Phủ Thái phó huệ chất lan tâm. Kinh tài tuyệt thế khắp Đông tần vạn người có một. Mắt thấy ái nữ chưa có hôn phối. Nay kết duyên cùng Vương gia Hiến Viên Vô Tà. Tùy ngày thành hôn.....

#Khâm thủ]

- Thỉnh đại tiểu thư: Tiếp Chỉ

#Uyển Nhi mở cửa trong bụng tiếp chỉ.

Trên dưới phủ thái phó Tạ ơn hoàng đế. Xong hư tình giả ý mời Lý công công vào phẩm trà.

#lý công công: Đa tạ ý tốt của Thái phó đại nhân. tiểu nhân đang bận qua phủ thái tử. Không phẩm Trà cùng Đại Nhân được. Để khi khác.

- - " Cũng không có nú Lý Công Công. Nét ngân phiếu dày cho lý công công. tiến ra tới cửa phủ "

"Đại Nhân không cần tiến nữa. hai tháng sau là sinh Thần bệ hạ. Đại nhân nên dẫn Vương phi Tương lai, tới dự. Hoàng hậu rất Tò mò về Vương phi tương lai này. Nói rồi lý công công tùy tiện lên xe ngựa rồi đi.

- Chưa Kịp bước vào phủ. Thì lại thấy Xe ngựa trắng lẹ, có kí hiệu của vương phủ dừng lại.

Hiên viên vô tà, không nhanh không chậm bước xuống xe ngựa. Điều bộ Dáng người cổ tò ra suy yếu.

#Ông khom người hành lễ: Tham Kiến Vương Gia, tôi thăm Phủ thái phó này.

(ông lạnh cả sống lưng. Ý chỉ mới tuyên chưa lâu. Vương Gia lại tới nhà.... Không lẽ ông mất đi nữ nhi bảo bối nhanh như vậy... thật không Đành lòng....)

- -Hiên Viên Vô Tà phát tay: Nhạc phụ Đại Nhân chớ Hành lễ. Hôm nay Bồn Vương Tới. Để Thăm, Vương Phi Tương lai của BỐN vương.

(mới gặp đêm qua. Giờ lại tự vác xác sang cho tiểu tỷ tỷ thịt rồi.)

"Nữ nhi được Vương Gia ưu ái, là phúc phần Của nữ nhi hạ Quan. thỉnh Vương Gia vào trong phủ. bên ngoài gió lạnh, không tiện để hàn huyên

- --Hiên Viên Vô Tà, gật đầu Bước đi thong dong nhẹ nhàng vào phủ.

Uyển Nhi được lão cha gọi vào.

- Cô khế phúc Thân: uyển Nhi gia mắt phụ thân. Gia mắt vương gia.

Động tác hành lễ của cô, như nước chảy mây trôi. Trông thật đẹp mắt.

- Hiên Viên Vô Tà: nhếch miệng cười. Con mèo nhỏ này, trước mặt bốn vương hùng hổ bao nhiêu. Lá gan lớn bao nhiêu, bây giờ trước mặt phụ thân lại như con thỏ chỉ biết ăn cỏ rồi.

(0.0) Là ai đòi ăn thịt bốn vương nha. Càng nghĩ, càng thú vị. Hiên Viên vô tà phóng Ánh mắt dán chặt vào uyển Nhi. Hận không thể đem cô nhốt lại. Phạt một phen...

- - Lão cha thấy bầu không khí quý dị: ho nhẹ... Khụ khụ hôm nay Vương Gia là tới bồi đắp tình cảm với con..Nên con cùng vương gia, ra ngoài hàn huyên đi. Phụ thân Còn bồi mẫu thân con....

- Uyển Nhi, tám với hệ thống: đây không phải lão cha, muốn bán lão nương ta đi rồi hay không.... Hay không nuôi được lão nương rồi..

[[Hệ Thống: tiểu tỷ tỷ nên vui mừng, khi có người chấp nhận mua tỷ. Ta nghĩ khắp cái Đông quốc này. Ngoài tên nam phụ mặt lạnh đuôi mù này. Không còn ai chứa tỷ đâu. Tỷ nên chấp nhận đi]]

##uyển Nhi: LẤN cho ta

[[Lại hung dữ..... Ta trốn]]

" nữ nhi tuân lệnh phụ thân "

- --Hiên Viên Vô Tà cười đáp: Nhạc phụ đại nhân đã có ý tốt như vậy. Bốn vương mượn Tiểu nhi một chút. Sẽ đưa về tận phủ

- - Lão cha: (chưa gì đã gọi thân mật, với nữ nhi nhà ta rồi, đau lòng chết ta)

- " vậy làm phiền, vương gia chiếu cố nữ nhi hạ thân.

Hai người,lên xe ngựa bước nhanh ra khỏi phủ Thái phó.

#Uyển nhi: chàng định đem ta đi đâu.

" Ta mang nàng đi nơi này. Nơi ta bồi dưỡng nhân sĩ.

- --Thật sự. Chàng dẫn ta đi, chàng không sợ ta phản bội chàng sao..

"trước khi nàng phản bội ta, Liệu nàng có còn ra đường khỏi đây hay không... Lời đe dọa đầy sùng nịnh.

- cô mỉm cười: Nhào người tới Hiên Viên Vô Tà. Môi chạm môi. Chiếc lưới nhanh nhẹ quấn quýt, tách môi Hiên Viên Vô Tà ra. Khuấy động bên trong.

- --Hiên Viên Vô Tà: khắp người cứng đờ: hơi thở dồn dập hỗn hển. Cũng bắt đầu phản công lại. Ôm chặt chiếc eo thon nhỏ mềm lại kia Của cô.

(Ting Độ hào cảm của nam. Phụ là 80% tiểu tỷ tỷ thật biết dụ người. Thỉnh cố gắng)

Lúc lâu sau, hai người mới tách ra

- Hiên viên Vô Tà gõ trán cô: sùng nịnh... Mèo nhỏ tham ăn

- - Uyển nhi giả bộ hồn giỗi, Chu môi phồng má: Ta ăn phu quân Của ta. Lẽ nào chàng không cho. Chàng không cho ta vẫn ăn. Chàng có giỏi ăn lại ta đi.

(tên nam phụ ngâm thơ này. người có giỏi thì ăn sạch lão nương đi. Lại đây ăn ta đi!!!)

- Hiên Viên Vô tà phì cười: ôm cô vào lòng vuốt ve mái tóc thơm mềm.

"Nàng đừng rời Xa ta nhé. Ta rất sợ mất đi nàng"

- - chàng có phải trúng tà hay không. Chàng sinh ta sinh. Chàng duyệt ta duyệt. Trọn đời trọn kiếp bên chàng. Là nữ quỷ ta cũng không tha cho chàng.

- -- Hiên viên Vô tà. Càng siết chặt cô hơn

Không lâu sau. Xe ngựa dừng trước tiểu lâu. Nơi đây dành cho thư sinh và nhân sĩ giang hồ. Ở đây họ ngâm thơ đối đáp. Bàn truyện bát nháo trên giang hồ. Cũng là nơi trao đổi thông tin quan trọng trên triều.

- uyển nhi liếc thấy,hai hình ảnh. Không sai đó là Thái tử Hiên Viên Tịnh và Nữ chính Hiên Viên Ngọc, đang cùng sĩ tử bên kia đối đáp....

- Cô liếc nhìn Hiên Viên Vô Tà,rồi kéo lại chỗ Thái tử

- Hiên viên Tịnh và Hiên Viên Ngọc liếc thấy có người tới gần vội chào hỏi qua loa

- Hiên Viên tịnh ra mắt tiểu thúc thúc

Hiên viên Tịnh và Hiên Viên ngọc ngược mặt lên: họ đầy ngạc nhiên khi thấy cô nương bên cạnh của Tiểu thúc thúc lại xinh đẹp, kinh diễm động lòng người. So với quận chúa Hiên Viên Ngọc còn hơn tới năm phần.

- Ánh mắt Của Hiên Viên Ngọc: tóe lên ghen tị: không ngờ trên đời lại có nữ Nhân so với mình có hơn chứ không kém.

(mẹ nó nữ 9 lại tự luyện quá rồi. Bay đâu lòi ra chém cho bổn cung)

- Hiên Viên Vô Tà lên tiếng: "A" không ngờ Thái tử và Tiểu quận chúa cũng ở đây. Nắm tay Uyển Nhi giới thiệu.

#Đây là đại tiểu Thư. Của phủ thái phó, đã được hoàng đế tứ hôn cho ta. "Sở Uyển Nhi "

- Hai người đầy ngạc nhiên. Vì thiên hạ đồn.ái nữ Của phủ Thái Phó. Không sắc không tài, là bảo cô ngu dốt. Đâu có xinh đẹp,nhất tiểu khuynh thành, Nhị tiểu khuynh quốc như cô nương trước mặt.

- cảm thấy mình thất thố hiên hướng uyển nhi giải thích.

" A" là tiểu thư phủ thái phó. Thái tử ta được mở rộng tầm mắt

- --Hiên Viên Ngọc:không cam chịu khi cả hai người con trai tài giỏi đều hướng nữ nhân kia. Vội lên tiếng.

""Quận chúa ta: Nghe danh ái nữ Phủ thái phó đã lâu. Kinh tài tuyệt thế.. Nay Thỉnh ngâm thơ đối đáp. Giao lưu uyển nhi cô nương liệu có bằng lòng.

Uyển Nhi nhủ mi: nữ chính muốn chơi ta đây mà. Được ta đây thêm vào chơi với người. đau hòng ta

[[Hệ Thống lên tiếng: Ta nói tiểu tỷ tỷ a. Bảo tỷ tỷ học 300 bài thơ đường. Tỷ không học, bây giờ bị nữ chính ép chết chưa]]

"Người Lăn cho ta

(Hệ thống....)

#Uyển Nhi thao tác nhẹ nhàng dịu dàng đáp: quận chúa ít ra cung, hẳn không biết. Thiên hạ nói tiểu nữ không tài không đức. Có sao quận chúa lại nói tiểu nữ cái gì cũng thông. Thật nghe ai đồn đây ta..

..(muốn làm xấu mặt lão nương. Lão nương cứ nhận đây làm gì được ta. Ai bảo ta xinh đẹp Lại mặt dày.)

+Hiên Viên Ngọc: khóe miệng giật giật.... Không ngờ, tới tiểu nha đầu này Lại nhận mình ngu rồi

" Là ta thất lễ. Cô nương chớ giận. Nói rồi lay lay cánh tay của Hiên Viên Tịnh cầu xin giải vây.

- --Hiên Viên tịnh, mắt thấy Bình thường Hiên Viên ngọc Đoan Trang dịu dàng. Sao bây giờ lại vô lý làm khó một tiểu cô nương. Trong lòng không mấy hài lòng, nhưng vẫn giải vây.

-

" Chắc tiểu thúc thúc và vương phi tương lai, còn có việc. Chất nhi (cháu đây) và quận chúa xin lui trước.

- -Hiên Viên Vô Tà Phất tay cho đi. Trong lòng Lại nghĩ -- Mèo nhỏ không chịu thua thiệt, thật đáng yêu.... Sùng nịnh xoa đầu Uyển Nhi vài lần.

" Chàng đừng cứ xoa đầu ta. Ta đã trưởng thành rồi "

" Nàng có trưởng thành. Thì vẫn là vật nhỏ trong lòng ta, là trên đầu quả tim ta, ta sẽ không để ai ức hiếp nàng.

- - cúi đầu hôn lên trán cô đầy sùng nịnh

(Tỷ độ hào cảm của nam phụ là 85% sắp hoàn thành nhiệm vụ. Tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Công Lược Ma Ôm Vương Gia (Hoàn)

Hôm nay, là ngày tổ chức yến tiệc Sinh thần của Hoàng đế. Hiên Viên mặc, cũng là ngày mà nữ chính và nam chính mưu phản. Viết vua cướp ngôi. Khiến cho cả phủ thái phó diệt vong.

[[Hệ Thống: Tiểu tỷ tỷ. Tỷ đã ôn tập lại bí tịch võ công chưa. Tỷ tỷ lát phải ăn thật nhiều, mới có sức bảo vệ soái ca Của tỷ nha.]]

Uyển Nhi đau đầu với hệ thống. Luôn bla bla lải nhải bên tai cô.

"Người cầm miệng lại cho lão nương. Ta đang rất hưng phấn. Người đừng lung lay tâm hồn Của ta, có được không.

[[Được hệ thống ta nhin. Ta thực nhớ tiểu tỷ tỷ nhà kẻ. Ôn nhu như ngọc, hức hức]]

" Lăn đi cho ta "

- Tới hôm nay, Uyển Nhi phá lệ ăn mặc kinh diễm. Vận y sa màu trắng khoác bên ngoài là lớp sa mỏng màu hồng.. Đuôi váy trải dài. Bộ y sa được thêu thủ công, hàng nghìn bông hoa đào chớm nở. Rất sinh động trên làn váy. Tô lên làn da trắng sứ non nắn, điểm một chấm chu sa đỏ giữa trán. Đôi mắt trong veo linh động. Thoạt nhìn cô như tiên nữ lạc giữa Nhân gian. Vô cùng kinh diễm

- Cung yến, được tổ chức tại Tùy Thiên Cung. Nơi mà chỉ trồng một loại hoa đào. Nở hoa quyanh năm. Các phi tần rất hay lại Tùy Thiên Cung để ngắm cảnh thần tiên này.

Xe ngựa, của phủ thái phó và vương gia tới cùng lúc. Khi Hiên Viên Vô Tà và Uyển Nhi tới, không sớm cũng không muộn. Các vị quan lại từ nhất phẩm tới ngũ phẩm đều có mặt, ngồi lại vị trí Của chính mình rồi.

Khi hai người bước vào. Thái giám hô lớn

- # Vương Gia tới. Vương phi tương lai tới

- Uyển nhi sánh vai Cùng Hiền Viên Vô Tà bước vào yến Hội. Tất cả tiểu thư khuê các. Văn võ bá quan đều nhìn về phía hai người

Họ chưa từng thấy đôi trai gái nào xinh đẹp tựa tiên. Cả hai đều tỏa ra tiên khí khó ai cưỡng lại ánh nhìn. Tất cả cô nương ở đây. Thật hâm mộ và ghen tị.....đồng thời phi nhỏ.: là tên mù nào đồn. Chiến Thần vương gia Hiền Viên Vô Tà. Là phế Nhân... Bệnh tật cuốn thân sắp đi gặp ông bà ông vải.... Nhìn lại đi, vừa anh tuấn soái khí yêu nghiệt vậy. Lầy đầu ra một nét là sắp chết. Làm cho bao nhiêu con tim thiếu nữ vỡ òa.

còn có: là ai đồn thổi. Đại tiểu Thư phủ thái phó vô sắc vô năng. Ngu dân chứ. Nhìn đi tiểu cô nương người ta, xinh đẹp động lòng người. Khuyh thành khuyh quốc. Lầy đầu ra trông giống lời đồn. Chỉ một cái liếc mắt, cũng làm cho bao nhiêu công tử phải thổn thức trong lòng.

- Hiền Viên Vô Tà và Sở uyển nhi ổn định lại nơi ngồi. Chỉ sau vị trí Cửa hoàng đế. Hai người tới nơi thì âm thanh của lý công công vang lên.

#Hoàng thượng giá đáo

#Thái tử và quận chúa tới

- - Tất cả quần thần quỳ dập hành lễ:

Hoàng thượng vạn tuế vạn vạn tuế. Thái tử thiên tuế thiên thiên tuế.

- Hoàng thượng phát tay: Tất cả chúng ái khanh Bình Thần. hôm nay là sinh thần trăm. Hoàng hậu vì có bệnh trong người, nên phải tránh gió. Tất cả chúng ái khanh vui vẻ tự nhiên, không say không về

Quần thần hô to: TẠ ƠN HOÀNG THƯỢNG

- Cung yến đã được tổ chức quá 1 Canh giờ (= hai giờ đồng hồ) --Hiền Viên Tịnh liếc mắt với Hiền Viên ngọc. Thảm tử về gặt đầu

Trong lúc nào, uyển nhi còn đang cặm cụi thanh toán đĩa long nhân. hệ thống bắt mắt khuyên

[[tiểu tử tử đừng ăn nữa. Nam nữ chính sắp giết vua rồi. Nguy hiểm đang tới thỉnh tử tử cẩn thận aaaa]]

" Ai cần người lẩm miệng,nhờ lão nương ta ngăn không được. Không phải uống phí đĩa long nhân này saoo. Lão nương phải ăn mới có sức bảo vệ nha.

- --chưa kịp tám với hệ thống xong thì, bỗng từ đâu tên bay vút cắm ngay về phía hoàng đế. Hoàng đế không kịp kêu lên thì liền đi chầu diêm vương

- -Lúc này lý công công hét lên:: Có thích khách bảo vệ hoàng thượng. (má nó hoàng thượng chết rồi. Còn bảo vệ cái mông mị)

Hiền Viên tịnh, cho ám vệ xuất hiện trước mặt Hiền Viên Vô Tà nói

- Tiểu vương thúc. Cha ta đã đi rồi, có phải thúc nên theo Bồi không? Nhếch môi cười gian trá.

- Hiền Viên Vô Tà trầm mặc: Lên tiếng. Ta không Ngờ Hoàng Huynh lại chết dưới Tay nhi tử Cửa mình

"Thúc chớ giả mèo khóc chuột. Thúc nên theo cha ta bồi bạn. Còn về bị mỹ nhân vương phi kia. Chắc nhĩ sẽ bồi nàng sống hạnh phúc cuối đời

""Hiền Viên Tịnh, Người đang nằm mơ. Vậy hôm nay để thúc đây cho người Tịnh giữa ban đêm.

Dứt lời xong ám vệ Cửa Hiền Viên Vô tà lao lên. Hai bên so chiêu với nhau.

#Uyển nhi trông thấy cục diện đối ren. Liền vận nội lực đánh ám vệ bay xa. Dần dần tiến lại về phía Hiền Viên Vô Tà

- - Tướng công chàng nhất định phải giết chết tên phản đồ này. Chàng không được có mệnh hệ gì. Nếu không bốn cô nương ta sẽ tái giá

#Hiền Viên Vô Tà: Sắc mặt trầm thấp hét lên. NÀNG Dám ta chặt gãy chân nàng

"tiểu thúc thúc, quá khinh thường ta phải không. Đánh nhau còn phân tâmmm. Hôm nay ta cho vương phi của thúc toại nguyện đi tái giá... Hahahahah

"NGƯỜI BỐT MƠ HẢO đi"" xem chiêu đâyy

..

- Hiền Viên Ngọc.mắt thấy cục diện của thái tử đi vào thế yếu. Liền cầm cung tên phía Hiền Viên Vô Tà bắn tới. rất nhanh tên theo tiếng gió vút vút về phía Hiền Viên Vô Tà.

#Vì đang phải chống lại Hiền Viên Tịnh.Nên không kịp né tên tức khắc một Thân ảnh màu hồng lao tới hét lên.....

- --Đồ ngu ngốc cẩn thận. Thân hình thiếu nữ, gắt gao ôm chặt lấy Hiên Viên Vô Tà. Bất giác tên cầm phía sau Lưng

- Uyển nhi chỉ kịp lăm bắm. Thật tốt ta vẫn bảo vệ được chàng. Hiên Viên Vô Tà.

- ----Ta Yêu Chàng ----

+ khoe môi trào ra tia Máu. Gương mặt Uyển nhi tái nhợt, do mất máu khá nhiều. Nhưng vẫn cố hôn lên khoe môi của Hiên Viên Vô Tà. Rồi ngất đi.

Hiên Viên Vô Tà. Đặt Thân thể cô xuống một gốc đào. Điện cuồng la lên

"TẤT CẢ CÁC NGƯỜI ĐỀU PHẢI TRẢ GIÁ CHO HÀNH ĐỘNG NÀY.

- - Động ta. Ta sẽ tha mạng. CÁC NGƯỜI ĐỘNG NÀNG. HÔM NAY ĐỪNG HÒNG SỐNG SÓT KHỎI NƠI NÀY.

Lóe mắt một cái. Cả cung yến đều một mảnh đầy huyết tinh.

Hiên Viên Vô Tà đâm xuyên qua Hiên Viên Tịnh. Hiên Viên Tịnh không kịp lên tiếng Cầu xin. Liền đi theo bởi ông lão cha rồi.

Huyết tẩy cả hoàng Cung. Hiên viên Vô Tà, nhanh chóng ôm thân thể uyển nhi đi trị thương.

- Uyển nhi, may mắn không mất mạng. nhưng vẫn hôn mê đã hai tháng, không có dấu hiệu tỉnh.

- Hiên Viên Vô Tà. Luôn túc trực bên Cạnh. Lăm bắm

: Nàng tỉnh lại đi. Nàng lừa ta. Ta còn chưa Kịp nói TA YÊU NÀNG.

Ta đã có giang sơn. Sinh lễ đã có nàng nhanh tỉnh lại. Tỉnh lại còn làm tân nương của ta. Còn làm Hoàng Hậu của Đông quốc này.

Trong khoảng không gian tối. Uyển nhi bị hệ thống điện cuồng gọi dậy

[[Tiểu tử tỷ còn không tỉnh. Tên nam phụ điên kia mà phát điên tự tử. Là nhiệm vụ của tỷ không hoàn thành đâu nha]]

#Uyển nhi: không tỉnh= Nhiệm vụ không thành = không có ăn. Không được lão nương phải tỉnh aaaaaa Thế giới tươi đẹp chờ taaa

- Hàng mi khẽ rung. Đôi mắt nhấp nhòe mờ lớn... Thấy hình dáng người con trai gục đầu khóc như đứa trẻ lên ba. Cô cầu nhau, cố gắng nói

"Chàng ôn quá. Chàng còn khóc nữa ta sẽ không tỉnh dậy đâu.

#Hiên Viên Vô Tà giật mình: Nàng tỉnh. Nàng thất sự tỉnh. Ta sợ nàng sẽ rời xa ta. Nàng biết không, ta có giang sơn nhưng không có nàng. Ta sống còn ý nghĩa gì. Ta nguyện đánh đổi cả giang sơn chỉ để có nàng.

"Uyển nhi yếu ớt nhíu trán Hiên Viên Vô Tà: Chàng ngốc. Nói bậy cái gì đó, ta đã hứa không rời xa chàng liền không bao giờ xa Chàng.

- Hiên Viên Vô Tà hạnh phúc vỡ òa. Ôm chặt lấy Uyển nhi không buông.

(Tỉng độ hào cảm là 100% chúc mừng tiểu tử tỷ hy sinh bản thân hoàn thành nhiệm vụ..đang sao chép tính cách ký chủ. 10-50-100% thoát ly khỏi ký chủ 5-4-3-2-1)

- -----Ngoại -----truyện...

Hiên Viên Vô Tà, đăng cơ được hai năm lấy tên quốc là Chiêu Quốc..

- --Sở Uyển nhi lên làm Hoàng hậu. Trong hai năm sinh ra đôi long phượng thai thông minh lanh lợi.

- -Hiên Viên Vô Tà từ khi đăng cơ. Hết mực sủng ái nàng. Không nạp phi tần. Rất nhiều quan lại dâng tấu thỉnh nạp phi. Cho hậu cung nhộn nhịp. Nhưng đều bị Hiên Viên Vô Tà, cho lãnh đòn roi. Rồi tức giận bê mộng sủng chờ về. Hiên viên vô Tà và Sở Uyển nhi sống với nhau, một đời một đời như chim liền cành

Còn về Hiên Viên Ngọc. Vì câu kết mưa hại vua. Bị bắt đi làm quân sĩ.

Chiêu quốc, 20 năm sau. Hiên viên vô tà thoái vị. Nhường ngôi cho Hiên Viên Phong lên làm tân hoàng đế.

- Còn Hiên Viên vô tà. Thoải mái dắt tay người con gái hân yêu nhất. Ngao du thiên hạ. Trách nhiệm nặng nề đẩy hết lên vị tân hoàng kia

.....

Trên phía cao của hoàng thành có hai thân ảnh. Ngồi vắt vẻo trên tường ngắm nhìn đôi yêu đương kia chốn khỏi cung.

- Hiền viên tương tư lên tiếng: hoàng huynh. Mẫu thân và phụ thân Lại đây trách nhiệm cho ta và huynh rồi. Họ lại chón đi chơi, muội cũng muốn đi chơi aa

- Hiền Viên Phong: muội đừng học hư phụ thân mà mẫu thân. Coi chừng ca tứ hôn muộn cho tên mặt than nhà thừa tướng kia

" Hiền Viên Tương tư đỏ mặt chạy đi: Hoàng huynh thật đáng ghét.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh

Âm thanh bán manh của Hệ thống vang lên.

[[Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%. Điểm thưởng là 20 điểm tích phân. Và 120 điểm tích lũy. Mời tiểu tỷ tỷ cộng vào bảng thông tin.]]

"Được, Thêm vào trí lực và mị lực đi"

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 60/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:75/100(max)

Mị lực. 65/100(max)

Thể lực.:50/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh.

Tích lũy.:130 điểm

Cấp bậc.:3

[[Tỷ tỷ vì nỗ lực rất tốt. Nên Bồn Hệ thống sẽ cho tỷ tỷ bước vào vi diện sau. Siêu dễ, để tỷ tỷ có cơ hội nghỉ ngơi]]

- ---tiểu tỷ tỷ có vào nghiệm vụ luôn không?

" Vào đi "

Lần này tiếp vào nhiệm vụ. Cô không cảm thấy chóng mặt nữa. Mà cảm giác cơ thể rất nhẹ nhàng, phải nói là bay bổng trôi nổi vậy....

- --Liếc xuống cô hoàn hồn, đúng vậy là cô đang lơ lửng trên không. Hơn nữa, không ai thấy cô..... Trong đầu chỉ hiện lên hai chữ "NỮ Quỷ "

" đồn hỗn đàng. Đây là cái nghiệm vụ chó má gì. Nhân hạ cái gì.mi ra đây cho lão nương, có biết lão nương sợ nhất là "QUỖY " không

[[Tỷ tỷ đang nói chuyện cười tiểu lâm phải không. Bản thân tiểu tỷ tỷ ở dạng linh hồn, không hơn QUỖY là mấy. Còn sợ cái mộng.Hệ thống bắt giác khinh thường nói.]

- Uyển nhi trong tâm gào thét. Muốn tẩn nát cái hệ thống dòm kia đi. Nhưng chỉ đành cắn răng tiếp nhận " cốt truyện "

Đối tượng công lược lần này là. Nam chủ tên là sở Tàn Sinh. Một trạch nam chính gốc, nhất gan Mê game, hơn nữa Sở Tàn Sinh đôi khi sẽ nhìn thấy Quỳ. Nên anh ta không có bạn bè. Càng tránh xa người khác. 24 giờ đều trong nhà. Ngoại trừ đồ sinh hoạt trong nhà hết mới vác quả kính dâm to dùng.mới ra ngoài mua đồ cần thiết.

- -Nữ chính lần này là một tiểu cô nương.tên là Hàm Tiểu tiểu, mới học bắt ma ở phái mao sơn, vì một lòng muốn thử bắt ma mà. Cô ta không phân biệt

mà xấu hay tốt đều bất hết. Xong đánh vỡ linh hồn khiến họ không được siêu sinh... (má nó ác chưa)

- ---Nguyên chủ là Võ Uyển nhi.vì tay nạn giao thông mà linh hồn tách khỏi thể xác. Khiến cô hôn mê hơn 1 năm. Một năm qua cô đều lang thang. Bởi vì chưa chết hẳn khiến cô không thể đóng thuế cho địa phủ. Nên không được cấp chứng nhận là công dân âm phủ. Cô đành chấp nhận là hồn ma lang thang.

- Một ngày kia. Nam chủ đi mua đồ mà gặp nguyên chủ. Mắt thấy nam chủ có thể thấy được mình mà đeo bám không thôi. Dần dần hai người tạo nên mối quan hệ giữa người và quỷ.

@Còn nữ chính. Tình cờ thấy nam chính bị Nữ quỷ ám theo. Nên cô ta không phân rõ Trắng đen, rút đao tương trợ. Đánh tan linh hồn của Võ Uyển nhi. Khiến cô không thể nhập lại vào thân xác.

- Nữ chính không ngừng tiếp xúc với nam chủ. Tẩy não nam chủ, lâu dần nam chủ quên mất đi có một nữ quỷ là Võ uyển nhi.

#một thời gian sau nam chính và nữ chính kết hôn. Sống bên nhau hạnh phúc. Còn nguyên chủ mất đi linh hồn mà chết.

- Nguyên vọng nguyên chủ là.... Không muốn bản thân mình chết...

- làm cho nam chủ yêu mình.

- --Tiếp thu xong cốt truyện. Uyển nhi ở dạng nữ QUỶ cũng muốn đau não.

Lần này là quỷ phải công lược kiểu gì đây.... Hay là giết quách nam chính đi rồi công lược sau.... Lão nương thấy rất khả thi

[[Tiểu tỷ tỷ xin cô đừng suy nghĩ lệch lạc. Nam chính mà chết. Chính thức vì diện này kết thúc. Mà kết thúc chính là tiểu tỷ tỷ cũng bị trừ điểm nha. Thịnh tỷ tỷ cố gắng]]

"Uyển nhi đau lòng: Ta là quỷ phải như nào đâyyy. Chợt moi từ cốt truyện ra thông tin. Nam chính nhìn thấy quỷ nha... Được ta phải nắm bắt....

- -----Vì tương lai tươi sáng,cổ lênnn

Thời gian này, cô và Nam chính còn chưa quen biết nhau. Mà hôm nay là ngày Sở Tần Sinh đi mua đồ cá nhân. Cơ hội tới rồi bắt lấy thôi.

- "Uyển nhi chui vào trong cái tủ lạnh. Ừm thời tiết này quả là nóng. Mà Quỷ như cô chỉ ưa lạnh. Sợ nóng.....chịu thiệt thôi chui tạm vào tủ lạnh ngủ đông. Mai mới chui vào cái tủ khác to hơn mới được.

#Lúc này Sở tần sinh đang đi mua đồ cá nhân. Dáng người anh ta cao thoát giống như thư sinh, gương mặt thanh thoát điển trai. Nhưng vì Sở Tần sinh nhìn thấy được Quỷ. Nên quảng mắt thâm, toàn thân tỏa khí lạnh âm trầm. Khiến người ta không dám lại gần anh.

Sở tần sinh, đã mua đủ đồ trong siêu thị rồi. Chỉ còn thiếu nước ngọt và sữa chua.

- --Anh bước tới tủ lạnh mở ra. Thì

"Chao ôi, Nguyên cái đầu xoắn tóc vurun ra. Hướng anh Nhìn chằm chằm.

- Sở Tần sinh đang cầm chai nước, mà bất động toàn thân. Tuy là bản thân thấy được QUỶ. Nhưng chưa bao giờ gặp cái cảnh này. Thật muốn đau tim

" bắt chợt Anh làm rơi chai nước xuống. Đứng im không nhúc nhích. "

"Anh thấy được tôi à. Tôi xin lỗi đã dọa anh, tôi tưởng anh không thấy tôi.....? Uyển nhi liến thoắng nhưng không thấy đối phương trả lời.

- -- Sở tần sinh: Quyết định giả vờ như không nhìn thấy. Còn Nữ Quỷ Kia chính Thức bám theo Anh. (Bỏ tát phù hộ cho connnn)

Uyển nhi, vẫn theo đuôi sở tần sinh nhăm nhăm bla bla

" Anh đừng sợ. Tôi là Quỷ nhưng tôi rất tốt. Anh là người đầu tiên thấy tôi..... Nên tôi rất vui vẻ, Anh không trả lời cũng được nghe tôi nói chuyện là được rồi.

- Sở tần sinh. Nghĩ trong lòng. Đây là lần đầu tiên anh gần người khác như vậy. Mặc dù là nữ Quỷ... Hơn nữa con Quỷ này,nói chuyện không biết mệt

(Ting độ hào cảm của nam chủ là 5%..tiểu tỷ tỷ thịnh cố gắng)

""Uyển nhi. mẹ nó bà đây nói khàn cả cổ mà cho có 5đ... Nam chủ này keo kiệt vậy. Hèn gì không ai dám thân. Hừ hừ)

[[tiểu tỷ tỷ à. Bây giờ cô là QUỶ,ai mà dám thân với cô... Cô nên tiếp thu ý kiến của mọi người...]]

"Hừ Là tại ai. Mà ta thành QUỶ. người LẶn đi cho ta...

[[Hệ thống... Ủy khuất]]

Sở Tần sinh tới quày Thanh toán. Thấy Nữ quý vẫn theo sau, không có ý định rời đi. Một lúc sau anh rời khỏi siêu thị thì nữ Quý mới chưng gương mặt nhợt nhạt không còn đáng sợ nữa. Vẫy tay phía anh

"Hiện gặp lại Anh ngày mai. Anh cũng đừng ăn mì không tốt cho sức Khỏe. "

- ----gương mặt nhợt nhạt và vẫn treo nụ cười.. Chả có tẹo nào là xinh đẹp vẫy tay liên hồi về phía anh.

- --Lần đầu sở tần Sinh được quan tâm từ người lạ. Hôn nữa còn là Quý, nhưng trong lòng có một cảm giác không sao tả được.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ là 15% tiểu tỷ tỷ siêu siêu giỏi.)

"Uyển nhi hài lòng. Không uống cả buổi sáng lẫn đêm bên tên mặt đơ đó. Nghĩ xong cô lại chui vào tủ lạnh ngủ đông.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh 2

Sở Tần Sinh, Về tới Căn Hộ của mình. Nhanh tay cắt hết đồ đã mua. Vào trong phòng, mở laptop vào tiếp tục chơi game. Xung quanh phòng Của anh, được đóng kín cửa chính lẫn cửa sổ. Là một Trạch nam. Nên anh kéo rèm cửa kín mít, không một tia sáng nào lọt qua.... Không khí trong phòng làm người ta cảm thấy âm u hơn hẳn.

Sở Tần Sinh đang hí hục chơi game. Bất giác có một hơi lạnh phả phía sau lưng. Anh quay đầu lại.

- muốn rót luôn hai con mắt ra ngoài, bởi vì nữ QUỲ theo anh ở siêu thị, hiện giờ đang ở nhà anhhh. "

" Xin chào anh. Thật ngại quá theo anh về đây. Vì tủ lạnh ở siêu thị thì một Quý hung dữ chiếm lấy rồi. Mà ở đây tôi không quen biết ai ngoài anh hết. Âm thanh văng vẳng khắp phòng. Mang ý cầu xin anh

[[Hệ thống: Ta chưa thấy trên đời này. Có con quý nào hung dữ hơn tỷ tỷ]]

"Lăn cho lão nương"

- -Sở tần Sinh, vẫn Bất Động thanh sắc không Thèm để ý tới Nữ Quý Đang ôm tủ lạnh tỏ thái độ yêu thương kia. Anh Bắt đầu rời khỏi laptop quyết định đi tắm..

- Tắm xong. Hy vọng nữ QUỲ kia sẽ rời đi. Đòi không như mơ. Nữ quý vẫn ở đó, mà không còn ôm tủ lạnh nữa. Bây giờ đang chiếm latop của anh.

"A" anh đã tắm xong rồi? Uyển nhi liếc mắt nhìn cơ thể của Sở Tần Sinh. Coi bộ dáng hơi thư sinh, nhưng không có chút mỡ thừa nào nha..... Múi nào ra múi đó.. Thật muốn ăn anh ta...

- - Sở Tần Sinh, cảm giác được Ánh mắt muốn chiếm đoạt mạnh mẽ. Bất giác cúi xuống nhìn mình. Mặt nóng tai đỏ vội đi thay đồ, Quăng cho uyển nhi hai chữ

" SẮC NỮ"

[bồn hệ thống đồng ý với ý kiến Của nam chủ. Thịnh tỷ tỷ lau nước miếng]]

- -Uyển nhi hừ một tiếng bắt đầu chơi game trên laptop.

- Sở Tần Sinh, thay đồ xong Vẫn thấy nữ quý chưa muốn rời khỏi laptop, mà Anh cũng lười quản.. Tới gần xem cô làm gì.

- -Bất ngờ là cô chơi qua cả ải,mà anh cố gắng cả nửa tháng trời vẫn không qua.

"Anh cũng chơi game này à. Tôi là Võ Uyển nhi.Anh tên gì?

Sở Tần Sinh nhật nhật lên tiếng.

"Sở Tần Sinh "

"Oh " tôi có đề nghị như thế này. Bây giờ rời chỉ Anh cách qua các ải. Anh cho tôi sống nhờ tủ lạnh lớn nhà anh. Xem có được không.

- --Uyển nhi sợ anh ta không đồng ý vội bù thêm câu.

- -àì cũng tại cái thời tiết, nóng nực này. Tôi là QUỲ tôi rất sợ nóng. Mà tủ lạnh ở siêu thị bị quỵ hung dữ chiếm lấy rồi. Tôi chỉ biết nương tựa vào anh...
Đôi cô chớp chớp lấy lòng.

- về phía Sở Tần Sinh Đang phân vân:

1: mỗi ngày mở tủ lạnh ra đều thấy đầu nữ quý trong đó.

2: xưng vương xưng thần trong game. Mà thể giới trong game của anh là tất yếu.

- ---Cho nên sở tần Sinh quyết định cho nữ Quý sống chung với anh... Không là với cái tủ lạnh..

"ĐƯỢC CÔ CÓ THỂ Ồ "

" tần sinh cảm ơn anh. Cái game này hồi tôi còn sống. Tôi đã chơi qua lâu rồi. Anh yên tâm giao cho tôi

- -- Sở Tần Sinh vẫn chưng ra bộ mặt đơ. Chỉ có khóe môi là giật giật.

(Lần đầu tiên trong đời anh. Gặp một con nữ QUỲ tự luyện thể này)

Trời đã về khuya. Uyển nhi bước tới cửa sổ. Kéo rèm ra. Gọi sở tần sinh

" Đôi khi anh đừng nhốt mình trong phòng. Hãy nhìn ra thế giới kia, biết bao nhiêu là tốt đẹp. Cũng như dải ngân hà trên bầu trời vậy"

- -- Anh cũng nhìn lên bầu trời đầy sao kia, thăm nghĩ đã bao lâu rồi anh mới nói chuyện cùng người lạ, còn đồng ý cho mở rèm ngắm cảnh đêm. Cảm giác không tệ.

(tỉ lệ hài cảm của nam chủ là 20 % tỷ tỷ thật giỏi. Tỷ thấy làm nữ quý có nhàn không. Không cần ăn uống và đi wc nha)

."" NGƯỜI CÚT ĐI CHO TA""

[TỰ NHIÊN TỶ TỶ LẠI NÓI ĐÓA. TA TRÓN]

Uyển nhi bước lại gần Sở Tần sinh. Khiến anh không kịp tránh né.

Cô gỡ quả kính dâm to đùng kia ra. Bất chợt cảm thán

"Tần sinh. Anh đừng đeo kính nữa, che lấp mất khuôn mặt đẹp trai này rồi.

- - Sở Tần sinh. Cúi mặt hai bên tai đều hồng cả rồi

- ---Uyển nhi không ngờ. Chỉ chêu ghẹo một chút. Mà nam chủ lại ngây thơ đáng yêu như vậy.

Cô xoay người về phía tủ lạnh. Chui vào tủ. Vẫy tay với anh.

"CHÚC NGỦ NGON "

- -anh cũng nhẹ đáp lại " NGỦ NGON "

- --- Căn phòng đều chìm trong tĩnh mịch. Chỉ còn tiếng Thở đều đều

Sáng sớm, Sở Tần sinh thức dậy, Theo đồng hồ sinh học, vệ sinh cá nhân. Ăn xong một tô mì, mở tủ lạnh ra lấy nước.

Giật mình, thấy nguyên cái đầu Nữ Quý đang ngủ trong tủ lạnh.lập tức đóng tủ lạnh lại. Trong đầu anh lập tức vận chuyển nhớ lại.

- ngày hôm qua, có một nữ QUỲ bám theo anh nói chuyện tào lao đất hời. Về nhà cũng theo về. Rồi anh quyết định cho cô ta thuê tủ lạnh nhà mình.rồi cô ta giúp anh chơi game.

- sở tần sinh,bây giờ thấy hơi hối hận với quyết định của mình. Vì mỗi ngày mở tủ đều thấy quý nha.... Giọng nói văng vẳng phát lên

Tủ lạnh bất giác mở ra. Hơi lạnh tỏa bốn phía. Khiến anh rùng mình. Lông chân lông tay dựng ngược lên

" Xin chào tần sinh. sáng hảo"

- - Tần sinh không trả lời. Chỉ nhẹ gật đầu. Lại ngồi vào laptop tiếp tục bấm game

- Uyên nhi tiến lại gần. -- Không được, anh phải cho rỗng vào chỗ này. Rồi chỗ kia như thế này.

Dưới sự chỉ dẫn nhiệt tình của cô... Sở Tần sinh qua ái một cách Dễ Dàng. không còn xa cách uyển nhi nữa. Cảm giác còn thân thuộc.

(tình độ hào cảm của nam chủ là 30% tỷ tỷ cố lên)

Thấy hào cảm đang đi lên. Uyên nhi chỉ dẫn cho sở tần sinh thêm nhiệt tình..

Ngày tháng trôi dần. Xoát hào Cảm của đôi phương đã lên 45%.

- --Sở Tần Sinh đối với cô không còn xa lạ gì nữa rồi. Cũng nói chuyện với cô nhiều hơn

" Tần Sinh. Tôi thật hâm mộ anh, được ăn Những gì Anh muốn. Được mặc những gì anh muốn. Thật hâm mộ, lời nói của cô thêm phần hâm mộ ghen tị.

" CÔ MUỐN.? "

- uyển nhi gật đầu lia lịa

- --Tức thì. Sở tần sinh ôm một đồng. Khoai tây chiên. Rồi quần áo phụ nữ chất đồng. Lấy bật lửa Đốt.

- --Uyển nhi trong tủ lạnh nhận được đồ. Cô khoái trí thay đồ mới. Cảm khoai tây Lên ăn..

- Tần Sinh. Anh thật tốt.... Cảm ơn anh

Lời nói của cô mang theo chân thành.đầy thâm tình khuyến anh không quen với cảm giác này.

"Tần Sinh. Ngày mai anh có thể Đưa tôi tới một nơi được không.

" Nơi nào?"

"Bệnh viện.. Anh đưa tôi đi chứ

- -Sở Tần Sinh. Không hiểu sao anh lại đồng ý. Có lẽ anh bị điên rồi, hoặc là trúng tà của nữ Quỷ này... Anh nhẹ lắc đầu. Thôi lỡ đồng ý rồi, phải thực hiện thôi

- - -

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh 3

Qua ngày hôm sau. Uyên nhi dậy thực sớm. Mở tủ lạnh bước ra, đúng lúc Sở Tần Sinh cũng mới dậy. Cô đánh tiếng.

"Tần Sinh Sáng hảo"

- Sở Tần Sinh Cũng nhạt nhạt đáp lại

"Cô dậy thực sớm"

- Vì hôm qua, Anh đã hứa đưa tôi tới Bệnh Viện nha. Anh không định Thất Hứa chứ?

"Tôi đưa cô đi. "

Sở Tần Sinh, thay đồ rồi đeo thêm cặp kính dâm dãi cộm bước Ra khỏi phòng... Đi một hồi Vẫn Không Thấy Nữ Quỷ kia ra, bèn quay lại phòng trọ. Vẫn Thấy cô trong phòng, với vẻ mặt lo lắng.

"Uyển nhi lên tiếng. "

- -Anh có thể lấy cây dù. Che cho tôi được không giống như trong phim ma ấy. Tôi là nữ Quỷ rất sợ ánh nắng mặt trời và nóng..... Nghĩ lại một lúc lại lên tiếng.

"Tần Sinh nếu Được,anh mang luôn tủ lạnh đi, tôi sẽ rất biết ơn...đôi mắt chớp chớp Lấy lòng.

[[Hệ thống: Thăng thần phi báng: ĐỒ KHÙNG]]

"ngươi lần đi cho lão nương "

- Đòi con ngươi của Sở Tần Sinh giật giật. Đây là lần đầu, anh thấy có một con quỷ mặt dày và ngốc như vậy..... Anh đâu phải "người không lồ xanh. " sao có thể vác tù lạnh kia đi.... Vẫn nên là đi lấy dù....

" Là tôi không chú ý. Tôi đi lấy dù cho cô.

Thật sự, không đem theo tù lạnh theo....thật đáng tiếc... Ánh mắt cô lưu luyến tù lạnh không rời.

- ----Sở Tần Sinh, ép sinh khí xuống vội quay ra lấy dù.

[[Hệ thống lên tiếng: Ta nói tiểu ty ty nghe.ty nên công lược tên nam nhân mặt đơ kia đi. đừng tiếc nuối cái tù lạnh nhà hần. Có gì tốt đẹp đâu.... Chậc]]

Trong thâm tâm uyển nhi gào thét

"Ngươi cứ thử làm Quỷ một ngày đi. Ta vẫn hơn trọn tù lạnh tốt hơn... Thực mát

- --Rất nhanh Sở Tần sinh đưa Uyển nhi tới bệnh viện.. Hô phòng bệnh của Võ Uyển nhi cho có lệ rồi trực tiếp đi lên.

Vừa tới hành lang, đã thấy một phụ nhân ở trước cửa phòng bệnh. Gương mặt lộ vẻ mệt mỏi lâu ngày.

" Tần Sinh. Kia là bà vú của tôi,nuôi tôi từ nhỏ. Cha mẹ tôi mất từ khi tôi năm tuổi rồi. Từ khi tôi hôn mê chỉ mình Vú chăm sóc tôi. Cô vừa nói về mặt rất bình thản.,nhưng ánh mắt vẫn lộ vẻ bi thương không nói thành lời.

- Ánh mắt bi thương đó rất nhanh, nhưng Sở Tần sinh vẫn bắt kịp.

- --Sở tần sinh,lại gần bà vú chào hỏi rồi.. Không biết anh làm cách gì mà bà vú cho anh vào thăm Uyển nhi

Anh bước vào. Nhìn thấy trên giường,một cô gái rất xinh đẹp, da rẻ trắng nõn hồng hào. Nhắm nghiền đôi mi dày cong cong, giống như công chúa đang ngủ vậy.

- --Sở tần sinh,không ngờ Cô ở dạng nữ Quỷ. Không toát lên vẻ xinh đẹp gì. Nhưng nhìn người con gái xinh đẹp đang ngủ trước mắt. Lại nghĩ về ánh mắt bi thương kia. Anh hận không thể ôm cô vào lòng mà bảo vệ.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ là 60% tiểu ty ty thật biết diễn. Xin hãy nhận một lay của hệ thống ca)

- -----uyển nhi không biết vì sao. Độ hào cảm lại tăng, nhưng trong lòng đang vui vẻ gào thét mà nhận....

Sở tần sinh lên tiếng:

"Cô đã thử trở về lại thân xác chưa. Hay cô chỉ muốn mãi ở dạng linh hồn Này"

""tôi đã thử rất nhiều lần. Nhưng đều thất bại. Nhưng mà không sao. Tôi cảm thấy như vậy giờ cũng rất tốt. Tôi còn có anh bên cạnh, không cảm thấy cô đơn nữa.

- -Cánh tay cô khẽ chạm vào người con gái đang ngủ đó. Nhưng không hề chạm vào được mà xuyên qua

..

... -trong lòng Sở Tần Sinh bộp chộp... Cô ấy xem mình là người thân..... Anh cũng không biết thứ cảm xúc anh dành cho nữ Quỷ này là gì. Chỉ biết là muốn hướng về cô bảo vệ cô..

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ là 70% tỷ tỷ tiếp tục phát huy)

""Uyển nhi: Thật khổ tâm kẻ. Không bao giờ là lỗi. Chưa gì đã thủ hoạch nhiều như vậy rồi.. ""

Sở tần sinh: Tôi sẽ giúp cô đốt nhiều đồ. Cô muốn gì cứ nói với tôi.

""Tần sinh. cảm ơn anh. ""

- ----ngày tháng trôi qua. Số lần sở tần sinh,mang cô tới bệnh viện càng nhiều. Bà vú cũng cảm thấy, vị bạn trai này của uyển nhi thật tốt. Không vì cô hôn mê mà bỏ rơi cô.... Nên bà vú đối xử với Sở Tần Sinh cảm thêm hào cảm.

- --Uyển nhi thấy thái độ của bà vú, đối với sở Tần Sinh thật tốt. đánh tiếng bạo hỏi.

- -----Tần Sinh. Anh đã nói gì mà vù cho anh vào thăm tôi thường xuyên vậy. Tôi thực tò mò nha.

- -- Sở tần sinh giả bộ tai ngơ mắt đĩc trả lời: cái đó là chuyện của tôi.cô không cần phải để ý. Anh lại bù thêm một câu...

- --tôi biết cô chỉ hứng thú với tủ lạnh nhà tôi thôi. Vừa nói gương mặt đơ hiện nét Hồng hồng

- -uyễn nhi " phốc xúyyyyy. Xém nữa bật cười

- ---Chắc chắc...tên này là đang ăn giấm chua với tủ lạnh nhà hần. Thật đáng yêu..

" quả thật, đi cả ngày tôi thật nhớ cái tủ lạnh yêu quý nhà anh....

Sở tần sinh "Hử nhẹ quay đầu đi mất.

Ở trong phòng. Uyển nhi đã giành cái latop của anh mà chơi game. Còn anh đi xung quanh phòng, ngồi xuống sofa xem phim. Xem một lúc vẫn không thấy uyển nhi ý định rời laptop.nên cũng đành mặc kệ cô chơi

- --Đồng hồ điểm 12h đêm. Sở tần sinh vẫn Thấy lapto sáng, nhưng cô đã ngủ. Lúc này cổ cảm giác quái lạ trong cơ thể anh trỗi dậy.

- -anh định bụng xoa mặt cô, nhưng sợ cô thức giấc. Nên đành lấy cái chăn bông đắp lên người cô. Còn anh quay ra dọn dẹp ngăn tủ lạnh mà cô cư trú.

Sở tần sinh lau sạch ngăn tủ. Lấy cái khăn mỏng gấp Lại vuông vắn. Đặt vào thật giống một chiếc giường mini cho búp bê ngủ. Xong xuôi công tác. Anh yên tâm quay mỏng đi ngủ.

Sáng thức dậy. Đã không thấy người ngủ ở bàn laptop nữa. Mở tủ lạnh ra. Thì thấy cô thu bé người lại tầm 5cm đang yên ổn ngủ trong tủ lạnh. Anh đóng tủ lại rồi pha mì ăn....

Đang ăn thì. Tủ lạnh đột nhiên kéo ~~kẹt kéo ~~kẹt ~~mở ra. Hơi lạnh tỏa bốn phía. Khiến sở tần sinh rùng mình một cái. Anh quay mặt lại nhìn,thì thấy gương mặt của nữ Quý ai oán tức giận nhìn anh.

"Sở Tần Sinh.... Anh có ghét tôi không muốn cho tôi thuê tủ lạnh. Thì anh cứ đuổi tôi đi. vì có gì anh biết tôi sợ nóng.... Anh còn đắp cái chăn bông to dùng kia cho tôi. Khiến tôi khắp người đều muốn bốc hỏa....

- -Sở Tần Sinh. Thật cười không ra nước mắt. Là anh cố ý quan tâm cô, mà giờ trở thành quan tâm ngược rồi..

[[[[[ta nói cho tiểu tỷ tỷ nghe. Tên này mặt đơ. Hần còn đần. Thịnh tỷ tỷ nhin đừng giết mục tiêu công lược của mình]]]

- - "Được lão nương ta hiền huệ.nhân từ Ta nhin"

[[Hệ thống cảm thấy. Minh tẩy não tiểu tỷ tỷ thành công]]

" Tần sinh. Tôi biết anh quan tâm tôi. Nhưng quả thực ra rất sợ nóng.

"" Xin lỗi. là tôi không cô Ý. cô có sao không??

- --Không sao. mà anh trang trí làm giường cho tôi à?

" Tần sinh gạt đầu

"" cảm ơn anh. Rất đẹp... Tôi không giận anh nữa, anh có thể mua tủ lạnh to hơn tôi càng vuiii

- Sở Tần Sinh Khóe miệng giật giật.muốn phát hỏa.

- ---Có gì bản thân Lại đĩ thích, một nữ Quý mặt dày. Còn luyến tủ lạnh tới mức này,.....aaaa có lẽ trứng Tà thật rồi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh 4

Sáng sớm, bầu trời trong xanh. Nhưng đám mây bay lượn lơ. Sở Tần Sinh đang nhìn chăm chăm vào tủ lạnh. Đúng hơn là đang nghĩ về cô gái đang ngủ trong đó.

- Sờ Tần Sinh suy nghĩ. Vẫn muốn cô trở về thân thể. Như vậy giá tiền điện sẽ không tăng nữa... Mỗi khi mở tủ lạnh sẽ không phải đối mặt khoi gương mặt trắng nhợt Của cô. Và điều quan trọng nhất là ừm ừm. Đó là Muốn Thân thân với cô dễ hơn..

" Sờ tần sinh lắc đầu... Ai ai nào bị úng rồi. Cứ nhiên lại muốn thân thân với cô ta..... Hajzzzzz nhưng cảm giác trong lòng vẫn luôn muốn vậy..... Sờ Tần Sinh đang ngây ngốc một chỗ. Uyển nhi mở tủ lạnh ra ngồi vào laptop khi nào không hay.

"Tần Sinh. Anh đang nghĩ cái gì mà xuất Thần như vậy.?"

- --Tôi đang suy nghĩ. Làm như nào để cô về lại với thân xác được... Ài ài

- - Tần sinh. Anh đây là muốn đuổi tôi...

. (Hệ thống có phải hán muốn đuổi lão nương đi hay không độ hào cảm đã 70% rồi lí nào lại muốn đuổi lão nương đi....không thể nào được)

[[Tiểu tỷ tỷ à. Theo ta nghĩ không hán đâu. Hán hơi thích tiểu tỷ tỷ rồi. Hán là đang muốn tỷ tỷ tỉnh lại để dễ dàng thân thân nha...]]

"Phải vậy không "

""""Tần Sinh. Có phải anh cảm thấy tôi phiền tới anh không. Tôi sẽ tận lực khi nào ngủ tôi mới chui vào tủ. Tôi sẽ tiết kiệm tiền điện Mà. Anh đừng đuổi tôi đi có được không.

""""Đôi con người anh co giật.cô gái này suy nghĩ quá xa rồi.... Ài ngốc nghếch lại đáng yêu như vậy. Không nỡ đuổi

- --Uyển nhi, cô suy nghĩ quá xa rồi. Mặc dù tiền điện chỉ tăng có ít gấp 3 lần mọi tháng thôi. Nhưng tôi vẫn muốn cô về Lại với thân thể của mình hơn.

(các bạn cũng biết giá tiền điện nước ở việt nam. Đứng gần như nhất nhì thế giới mà. Nên là đi ngủ đào mới dám bật điều hoà huhuhu)

- mặc dù anh vẫn rất hài lòng với cuộc sống hiện tại. Có người luôn quan tâm anh.

- -- Tần Sinh, Anh nói là thật. Vậy nếu như tôi tỉnh lại. Anh có hay không vẫn cho tôi thuê phòng.

"Tần sinh trì độn trả lời: Cô về lại được thân thể rồi. Còn muốn chui vào tủ lạnh nhà tôi làm gì. Muốn làm thịt đông lạnh à. Với lại tôi không đủ tiền để mua cái tủ to hơn....

- -Uyển nhi cả người đông cứng. Mẹ nó tên này là đang chêu chọc mà.phải giết.....không công cái lược chỉ nữa....

[[Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh. Hoàn thành nhiệm vụ tỷ muốn ăn hay bao nhiêu cái tủ lạnh đều được nha]]

- - Uyển nhi.. Trong đầu chỉ nghĩ.

Sờ Tần Sinh= hoàn thành nhiệm vụ =Đồ ăn =Tủ lạnh =Phải sủng... Không thể giết... Phù phù nhin nhin nhin. Sau khi tẩy não xong cô trả lời

Tần sinh. Anh cũng biết. Cha mẹ tôi không còn... Chỉ có bà vú và anh là người quan trọng nhất của tôi.. Nếu như tôi tỉnh lại. Anh phải thuê ở trong nhà tôi. Có được không.

- Lời nói của cô vừa xong. Khiến cho trái tim của Tần Sinh rung động. Tim nhảy loạn lên... Cô ấy coi mình là người quan trọng...

"Được. Tôi hứa. Sẽ bên cô bảo vệ cô"

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ là 75%)

- --uyển nhi vui vẻ. Khi nghe được âm thanh hệ thống.. Đáp lại

"Tần Sinh. Anh hứa rồi nhé. Ừm hôm Nay đồ dùng trong nhà hết rồi. Tủ lạnh lại trống trơn... Có phải không anh nên đi Mua đồ đi..

"Tần sinh thật muốn phì cười. Trời ơi cô gái này liên quan tâm anh ra. Thì duy nhất rất luyến cái tủ lạnh nhà anh... Phải làm sao đây

"Được rồi. Tôi đi mua đồ. Đang buổi trưa, trời nắng cô không nên theo.. Chờ tôi về.

""""Được Tần Sinh. Anh đi về sớm.. Tôi ở nhà rất buồn

Vẫy tay với cô. Anh bước nhanh ra cửa. Từ phòng trọ Của anh ra tới siêu thị, chỉ mất 20p đồng hồ. Anh đang lựa đồ dùng cá nhân và nước khoáng.. Sữa chua, bất ngờ anh đụng phải một cô gái. Cô ta có gương mặt thanh tú. Nước da trắng đôi mắt to trong veo. Bất quá cô ta mặc đồ kì lạ... Giống như mấy vị thiên sư hay bắt ma vậy. Vâng cô ấy là nữ chính Hàm tiểu tiểu.

Hộp sữa chua rớt xuống. Hai người cúi đầu xuống nhặt. Cô đưa Lại cho anh. Bỗng cô ta tên tiếng.

- anh gì ơi. Tôi cảm thấy ấn đường của anh rất kém. Không lâu nữa sẽ gặp điềm không lành. Vừa nói cô ta nhanh tay vẽ lá bùa lên chai nước khoáng..

Rồi trả về phía sở tần sinh.

- Đây là danh thiếp của tôi. Nếu anh có chuyện gì hãy liên hệ với tôi ngay.....anh có hiểu chưa. Tôi là Hàm Tiểu tiểu. Anh đừng quên tên tôi...

- Sở Tần Sinh " Má nó. Mới ra đường đã gặp người điên.. Cái gì mà ấn đường đennnn chứ. Muốn lừa đảo đây mà, phải nhanh chạy đi còn đợi tới khi nào.

(mẹ ơi nữ chính đó Ba. Ba lại nghĩ bà điên. Đề tỷ tỷ mà biết cười cho rụng răng)

- Anh không đề ý tới Hàm Tiểu Tiểu. Mà nhanh chân rồi đi không quan tâm cô ta.

- Hàm tiểu tiểu cũng chỉ bắt lực nhìn anh đi. Trong lòng suy nghĩ. Cũng kịp về cái Bùa. Mong anh ta không có chuyện gì xảy ra..

Tần sinh về tới nhà. Uyển nhi cũng vội bay tới đỡ lấy bọc đồ. Bất chợt cô la lênnn

AAAAA. NÓNG QUÁ..... ĐAU QUÁ TẦN SINH GIÚP TÔI AAAAAA HHUNMMMM

- Sở Tần Sinh giật mình vội chạy lại... Uyển nhi uyển nhi cô như vậy là làm saooooo.

"Anh.. Anh xem trong bọc đồ có đồ nào dính bùa không liền vứt đi cho tôi... Đauuuu quá con mẹ nó đauuuuu...

- --Sở tần sinh nhanh chóng. Lực lợi phát hiện ra chai nước có vết chu sa. Anh liền vứt đi rất xa.... Anh nhìn linh hồn người con gái đang đau đớn mờ nhạt dầnnn.trong tim bỗng đau nhói...

- --Tần Sinh. Anh không muốn tôi ở đây hay tranh tử lạnh của anh. Anh cứ việc đuổi. Hà có gì muốn đánh tan linh hồn tôi... Anh còn bịa muốn tôi về thân thể... Anh thật quá đáng.

- --Uyển nhi....không phải tôi làm... Tôi không biết chuyện như vậy là sao cô phải nghe tôi..

Tôi nhớ ra rồi. Chai nước đó có một cô gái nhặt lên giúp tôi.. Cô ta còn nói ấn đường tôi rất đennnn.. Cô phải tin tôi uyển nhi à.

" cô biết là ai dờ trò với cô rồi. Bất quá lần này phải tu bổ linh hồn rất lâu lâu với về lại thể xác được. " cô cũng mới nhớ, hôm nay là ngày nam chính gặp nữ chính nha.

"""" Được rồi tôi tin anh... Nhưng bây giờ tôi bị hao tổn linh hồn rất có thể tôi sẽ tan biến (dọa anh ta mới được.....grrr làm bà đây đau)

- -vậy vậy bây giờ phải làm sao đây. Uyển nhi cô không được Xảy ra chuyện gì. Tôi rất lo lắng cho cô. Mặt sở Tần Sinh tái mét. Chỉ là một chai nước mà khiến người con gái đó đau đớn tới vậy.. Là lỗi của anhhh.

" không sao. Không sao. Bất quá tôi ở trong tử lạnh nhà anh dưỡng linh hồn một thời gian dài. Thời gian này a giúp tôi nhiệm phong tử. Đừng làm phiền tôi... Nếu nhớ hay muốn nói chuyện với tôi... Anh viết ra giấy rồi đốt cho tôi..

" bây giờ sắc mặt của sở Tần sinh mới hòa hoãn Lại một xú..

" Được. Tôi sẽ không phiền. Cô yên tâm nghỉ ngơi đi. Anh thở ra ngum khí.. Nhẹ nhõm cả người

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh 5

Thoáng cái, Uyển nhi đã trong tử lạnh tu bổ lại linh hồn cả mười ngày rồi. Mà vẫn chưa thấy ra. Sở Tần Sinh, gọi cô nhưng không nghe được tiếng đáp lại. Trong lòng anh càng lo lắng hơn..

Đến Ngày thứ 15. Sở Tần Sinh không chịu nổi nữa rồi, đành viết ra giấy. " Em thế nào rồi. Đã ổn hơn chưa" Liền đem đốt đi.

- Trong tử lạnh. Uyển nhi đang trò chuyện với hệ thống. Cũng như làm cách nào để về lại thể xác thì nhận được tờ giấy Sở Tần sinh đốt cho cô. Cô cũng miễn cưỡng cất giọng nói vang vọng, âm lãnh trả lời lại

" Tần Sinh. Anh đừng lo tôi đã đỡ hơn nhiều rồi. Ít hôm nữa tôi cũng sẽ ra ngoài được. Tần sinh, anh yên tâm đồ trong tử lạnh. Ngoài thịt hết niên hạn ra, thì sữa chua vẫn còn ăn được. Xin lỗi Lại tốn tiền điện rồi

[[Hệ thống: tiểu tỷ tỷ ta ngi ngờ.nam Chính này sắp nghèo vì tiền điện rồi. Tỷ tỷ có muốn đổi 50đ để yêu cầu nhà nước giảm thuế điện nước hay không?

]]

"Ồ hệ thống nhà người, thích lo chuyện của nhà nước quá nhỉ..... Ta đã nghèo con lâu mới lo chuyện tiền điện. Lăn đi cho lão nương

[[Đồ hung dữ. Oa nghĩ tới tỷ tỷ nhà kẻ,.....ta thật ngưỡng mộ]]

""[√_√] Sở Tần Sinh nén cười: Phốc. Xuyyy~~~~ tới giờ phút này,cô ấy còn lo cho đồ trong tủ lạnh... Hahah còn tiền điện anh trả nổi mà hahahahahhaa.

" Uyển nhi. Cô yên tâm tu bổ linh hồn đi. Tiền điện hay đồ ăn tôi lo được. Cô yên tâm đi.

"" Được. Ít hôm nữa tôi sẽ ra".mà anh đừng có gặp cái cô đó nhé. Nếu không muốn tôi tan linh hồn sómmmm

" Sở Tần Sinh. Nghe tới bà điên đó lại ức. Vì cô ta mà uyển nhi mới thành như vậy.

Mấy ngày sau trôi qua, uyển nhi ở trong tủ lạnh thật chán. Tuy rằng linh hồn gần đầy. Có thể bước Ra, nhưng cái hệ thống chết bầm kia nói. Phải dưỡng thêm mới có thể nhập vào thân xác.

[[Hệ thống à. Ta đã dưỡng linh hồn ta béo lắm rồi. Dưỡng nữa ta sẽ thành linh hồn đóng đá à không, linh hồn băng chứ. Người mau nói làm sao để nhập vào đi.??]]

[[à cái này. Tiểu tỷ tỷ đừng vội. Tỷ tu bổ thêm mười ngày nữa đi. Còn muốn vào cơ thể có hai cách nha]]

- -Uyển nhita luôn cảm thấy hệ thống đang hỏ ta.

" Người mau nói đi. Cái tên mặt đơ ngoài kia sắp không chờ được rồi "

[[cách thứ nhất: tỷ tỷ nên mua ống dẫn hồn. Chỉ với 90đ tích Phân,, ừm ừm giống như cái lão hồi sinh,không bị đau đớn

- Cách thứ hai: tỷ tỷ rút ống thở. Làm cho bản thân ngáp ngáp sắp chết. Hoi thống khổ tý, lúc đó tỷ liền nhập hồn vào là được. Cơ mà cơ hội chỉ 80%.]]

- -- Mẹ nó. Lão nương biết ngay mà. Cái hệ thống này đang hỏ taaaaaaa. Lão nương làm gì có nhiều điểm như vậy. Ta còn đang muốn để dành lấy chồng có được không?

[[à tỷ tỷ cũng có người nguyện ý lấy à. Bỏn hệ thống đây nguyện ý quỳ xuống gọi là cô nãi nãi....tỷ tỷ chọn cách nào]]

- --Uyển nhi cắn chặt răng chọn:

Ta chọn cách thứ hai. Ai bảo bỏn cô nương nghèo đi. Chịu đau xịu chắc không sao đi.

[[Hệ thống... Ta biết Mà. Đồ keo kiệt]]

Uyển nhi đã hơn 1 tháng tu bổ trong tủ lạnh. Tới ngày hôm nay bước ra ngoài.... Trong phòng vẫn y như vậy. Ngoài bàn ăn nhiều vỏ mì ra thì. Trên bàn laptop có người con trai uể oải nằm đó. Như đang chờ thứ gì đó vậy.

- -Uyển nhi tới Gần anh. Đắp chặn lại cho Anh.

- Sở Tần Sinh, cảm giác được cái lạnh dưng cả lỗ chân lông. Anh chợt tỉnh, quay lại phía sau lưng. Anh cảm giác muốn khóc, muốn ôm người con gái đó vào lòng mà xin lỗi thật nhiều.....

- -Tần sinh. Tôi ra rồi anh có vui không?

"Uyển nhi...cô khỏe Lại rồi..... Tôi xin lỗi cô uyển nhi.. Tôi sau này sẽ bảo vệ cô. Cô đừng dọa tôi nữa có được không.

Về mặt của anh. Tái nhọt đôi mắt có quầng thâm. Chứng tỏ anh đã nhiều ngày không ngủ. Cô cũng biết lí do vì sao rồi.trong lòng cô cảm thấy rung động trước người con trai. Nhát gan, mặt đơ này. Cô mỉm cười nói.

- -Tần sinh, tôi biết cách về lại thân thể rồi. Nhưng cái này anh phải phối hợp cùng với tôi..?

(từ giờ đào sẽ đòi cô = em nhé)

" Uyển nhi. Lời em. Nói là thật?

" Tần sinh. Em nói thật. Bây giờ anh đưa em vào bệnh viện đi.

"" Được được. Bây giờ anh đưa em đi. Tần Sinh vội vàng chạy nhanh ra cửa để đưa cô tới bệnh viện. Bây giờ đã là ban đêm rồi nha

- -- Uyển nhi gọi vọng Lại "

"TẦN SINH ANH CÒN CHƯA MẶC QUẦN"

- Sờ Tần Sinh hai chân cứng lại. Kẹp chặt ở giữa. Hấp tập lại ngược lại để mặc quần. Lấp bắp trả lời..

(ầy nha nam chính này đang suy nghĩ cái gì vậy nha)

..... A..Anh là anh vui quá. Quên luôn chuyện này,...cả gương mặt anh đỏ như trái cà chua. Ít nhất có thể nặn ra Y như chai tương cà vậy.

- --Uyển nhi phá lên cười: Ha hahaa. Tần Sinh... Anh thật đáng yêuuuu ahhaahhaha...

Sờ Tần sinh. Gãi đầu gãi taiii liền tìm có chạy bay chạy biến ra xe...

- --Hai người vào tới bệnh viện, cũng đã 2h sáng. Giờ này bà vú cũng về nhà nghỉ ngơi. Trong phòng bệnh chỉ duy nhất cô cái đang dùng ống thở. Mà ngủ ngon lành trên giường.

Uyển nhi, lại gần giường bệnh, ngắm bản thân mình. À không ngắm thân thể nguyên chủ.. Tự luyến" Thật đẹp.. Nhưng vẫn không đẹp bằng lão nương"

Tần sinh. Anh nghe kĩ lời em nói nhé. Nhớ phải làm đúng như lời em nói. Giọng nói cô nghiêm túc, không lấy một nửa nào là đùa giỡn như thường ngày.

- ----Sờ tần sinh, ườn Ngực. Thẳng lưng tỏ ra gât đầu.....

- - Bây giờ. Anh rút ống thở Raa. Khi nào emmmm sắp hấp hối thì anh cắm ống thở trở lại. Cơ hội này thành công tới 80%.

- ---Sờ Tần Sinh lo lắng: Uyển nhi nếu không thành công thì sao..... Linh hồn.. Linh hồn em liệu có tan biến không..?

- -Uyển nhi: tần sinh, anh yên tâm nếu không thành công. Em sẽ giữ lực linh hồn còn lại, bảo vệ cơ thể này sống hơn 3 ngày rồi mới chết. Như vậy sẽ không ai cho rằng anh là kẻ giết người đâu. Cảnh sát sẽ không có lý do nào bỏ tù anh đâu.... Nụ cười cô sáng sủa hơn bình thường.

- -Khiến nơi trái tim Tần sinh co thắt. Đau theo từng nhịp đập. Tới giờ phút này mà người con gái ấy... Vẫn lo cho anh... Lo cho tương lai của anh. Tần sinh bây giờ, chỉ nghĩ,.....cô ấy tỉnh lại.. Nhất định anh phải trói cô ấy lại.... Không cho đi. Nếu đi, anh đánh gãy chân xem cô đi như thế nào.....

- -Uyển nhi,hay em đừng thờ. Bây giờ vẫn tốt mà, với anh như bây giờ là đủ đủ lắm. Anh rất sợ em tan biến... Anh anh không chịu được cảm giác ấy... Anh rất sợ

" Tần sinh. Anh đừng sợ..... Em muốn đối diện với anh. Ở bên Anh... Bằng chính con người, chứ không ở dạng nữ Quỷ như bây giờ.... Anh đừng sợ... Thực hiện đi.... Em hứa sẽ thành công.

(cái này là Cô bắt hệ thống kí giấy điểm chỉ rồi.)

- ---hóc mắt của Tần sinh hồng hồng. Một giọt nước mắt lăn xuống.. Cuộc đời của anh... Người con gái này là quan trọng nhất.. Anh không thể mất cô.

(Ting độ hào cảm của nam chủ là 90%...tỷ tỷ siêu siêu giỏi.... Cố lên tiểu tỷ tỷ)

.....Tần sinh bước chân nhỏ thật nhỏ. Tiến lại gần người con gái đang ngủ.... Đôi tay anh run run... Nhẹ nhàng đặt lên ống thở.... Nhưng vẫn không vội rút ra..

"Uyển nhi, Em chắc chứ?

" Tần sinh. Anh đừng sợ.... Làm đi nhanh lên.. Sắp hết thời gian rồi.

-

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Đừng Sợ. Tôi Chỉ Muốn Yêu Anh(Hoàn)

Sờ Tần Sinh, lại gần ống thở.... 1 giây 2 giây rồi 3 giây.... Anh hít vào một hơi mạnh... Rồi rút ống thở ra. Anh nhìn, hô hấp Của người con gái đó đang yếu dần.... Rồi lồng ngực phập phồng quyết liệt... Tranh giành một ít khí vậy.....Sờ Tần Sinh, thấy mặt của cô tái đi một ít.... Không ngừng thở phập phồng,anh lo sợ hét lênnn.

"Uyển nhi... Em mau vào điiiiiii"

Thoát cái, đã không còn thấy linh hồn Của cô, ở cạnh anh nữa.... sở Tàn Sinh lo sợ, để lại ống dẫn ôxi lên mũi của cô..... Cứ như vậy 30p rồi 2 giờ trôi qua. Anh vẫn không thấy người con gái ấy, có dấu hiệu tỉnh lại.

#Đôi mắt vẫn nhắm chặt... Hơi thở đều đều. Anh rất lo sợ.. Có phải cô thất bại hay không..... Anh thức bên cạnh cô cả đêm... Anh lo sợ. Cô sẽ ra đi mãi mãi....

- --Đã hai ngày trôi qua. Uyên nhi vẫn chưa tỉnh lại.. Dấu hiệu này, khiến cho Sở Tàn Sinh phát điênmn. Anh nắm chặt bàn tay non mềm của cô. Nước mắt chực rơi là chảy. Thật giống như một đứa trẻ. Anh nỉ non bên cạnh cô. Tuy lúc này,Uyên nhi chưa đủ sức tỉnh dậy. Nhưng anh ở bên cạnh cô. Khóc vì cô. Cô đều biết hết.....cảm xúc của cô rung động thật nhiều. Đã xuyên qua vài thế giới.. Nhưng tới thế giới này. Cô tham lam suy nghĩ, không muốn rời xa anh. Cô cũng biết hệ thống sẽ không đồng ý. Nhưng cô vẫn muốn hỏi.

"Ta hoàn thành nhiệm vụ. Người có thể để ta ở vì diện này tới khi đối tượng công lược mất đi không?"

[[Xin lỗi tiểu tỷ tỷ: tỷ tỷ không đủ quyền để ở lại... Nếu muốn tỷ tỷ phải cố gắng trở thành. Công lược giả siêu Mạnh. Lúc đó tỷ muốn vào thế giới nào cũng được"]]

"Mẹ nó. Ta biết mà, nói chuyện với cái hệ thống dỏm này. Thà ta đi khén các bạn đọc giả đang đọc truyện còn hơn"

- --Bên cạnh, Sở Tàn sinh vẫn đang khóc như mưa.

"Uyên nhi: Thật là nhiều nước mắt mà. Ta sợ có nước mũi có dính lên tay ta không"

_____ Cô giả bộ nhấp nháy ngón tay.. Đôi hàng mi dày dặn cong cong, khẽ rung rung~~~

Thoáng mở mắt. Nhưng vì đã hai năm không có tỉnh. Nên đôi mắt thấy được ánh sáng. Trở nên chói lọi đau rát, cô liền nhắm lại..... Sở tàn sinh, còn đang bận khóc nên không chú ý động tác nhỏ ở ngón tay cô.

Uyên nhi, liền vận hết hai mươi mấy năm cha sinh mẹ đẻ ra.... Cổ lên tiếng nhỏ. Phải nói là cực nhỏ. Âm thanh của cô hơi khàn vì đã lâu không nói chuyện.

[๐^๐] ummm~~ T... Tà...Tàn Sinh... Đừng khóc nữa.....

- --Sở Tàn Sinh giật mình. Có phải anh nghe được tiếng Của cô hay không. Hay do anh ảo tưởng ra..... Anh ngược lên nhìn Uyên nhi đang cố gắng mở đôi mắt lênmn.... Lần này thì anh tin rồi. Uyên nhi tỉnh.... Uyên nhi thật sự tỉnhmmmm.....on giờ cô ấy tỉnh rồi. Cô ấy sẽ không rời xa anh nữa rồi..

(Anh phải cảm ơn. Tác giả tỷ tỷ. Tỷ muốn cho nhân vật sống. Liền sống, muốn Anh chết anh phải chết nha.....)

"Uyên nhi... E.... Em thật sự tỉnh..... Anh thật sợ. Cứ nghĩ em sẽ rời xa anh anhnh rất sợ.. Vừa nói nước mắt nước mũi anh trào raa. Trông thật nhếch nhác.

- --Cô cố ngăn cảm xúc cười lại.. Thật ra cô cũng không còn sức mà cười nữa rồi.

"Tàn sinh. Anh lớn rồi đừng khóc như trẻ con nữa.... Em Tỉnh rồi, không phải saooo. Em sẽ không rời xa anh nha. Anh còn hứa thuê nhà của em đó. Không được nuốt lời....

"" Sở Tàn sinh, vui mừng gạt đầu như gà mổ thóc... Anh.. Anh hứa. Cái gì anh cũng hứa. Nhưng anh không muốn thuê nhà với emmm?

"Uyên nhi. Khóc mắt gạt gạt:TẠI SAO?

" có phải tên này tính. Ăn xong rồi định phui đít đi hay không... Lão nương bây giờ không thèm tú lạng nhà hấn nữa rồi mà. "

- Sở Tàn Sinh hít vào một hơi. Lấy kiên cường hỏi cô.

"UYÊN NHI. EM CÓ ĐỒNG Ý LÀM BẠN GÁI CỦA ANH KHÔNG? "

- ---Đôi mắt của cô hồng hồng. Hiện lên tầng hơi nước. Nhìn rất đáng yêu mê người... Cô nhẹ nhàng gạt đầu..

"Em đồng ý"

(Tỷ độ hào cảm của nam chủ là 99% còn 1% nữa tỷ tỷ cố lên)

Ba ngày sau Uyên nhi xuất viện. Sở Tàn sinh cũng chuyển tới nhà cô ở. Thấm thoát ngày tháng trôi qua. Độ hào cảm cũng chỉ dừng ở mức độ 99%.không thêm tăng lênmn.

- -Lúc bây giờ. Sở Tàn Sinh không còn là một chàng trai nhát gan... Bộ dạng không giống thư sinh nữa... Thời gian mài mòn, khiến anh trở nên thuần thực. Mị hoặc bốn phía... Khiến cho bao trái Tim thiếu nữ bị bắt đi.

- Tàn Sinh bây giờ là, Giám đốc của công ty game VTC. Anh đang chờ cô ở dưới quầy bar. Uyên nhi đi oderr nước uống. Còn anh ngồi phía xa chờ.

(đào mượn tạm tên công ty game nha. Đừng tổ giấc đào. bởi đào rất thích nhảy autione nha)

hai cô gái xinh đẹp lại gần.. Làm quen với anh.Sở Tàn Sinh, vẫn tỏ ra băng lãnh, không

trả lời hai cô gái đó. Nhưng hai cô gái đó vẫn quần lầy không buông.

##Uyển nhi mất thấy. Mục tiêu công lược bị quần lầy. Cô bước nhẹ nhàng khoan thai, Cầm hai ly trà sữa tối, đặt vào tay của Tàn Sinh... Cô nhẹ giọng cất lên.

- --Xin chào hai cô. Không biết cô hỏi Chồng tôi đây là có việc?

""Sở Tàn Sinh ngạc nhiên: Uyển nhi... Cô ấy gọi anh là Chồng là chồng đó.. Không phải là bạn trai. Ý cười của anh càng rõ hơn. Anh cũng tiếp lời.

Xin lỗi, hai vị tiểu thư này.Đây là vợ tôi. Mong hai vị tiểu thư đây nhường đường. Hai cô gái lúc này, vẻ mặt xanh trắng. Xấu hổ nhường đường cho hai người đi. Nhìn bóng dáng hai người. Họ thật đẹp đôi.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ là 100%. Nhiệm vụ hoàn thành. Đang sao chép tính cách kí chủ. 5%...80%...100% sao chép thành công.... Đang thoát khỏi kí thể..... Thoát thành công).

Ngoại truyện

5 tháng sau. Một buổi tối nọ. Sở Tàn Sinh, trang trí căn phòng đầy bong bóng. Ở giữa là 999 đóa hồng đỏ rực. Ở khoảng giữa là một chiếc bánh kemmm. Trên trần nhà dãi đầy đèn chớp nhỏ. Giống như ngàn vì sao vậy. Xung quanh phòng dán đầy những hình ảnh ngọt ngào hạnh phúc giữa anh và cô.

- --Đúng vậy hôm nay là ngày anh cầu hôn cô... Anh thật hồi hộp....

Uyển nhi bước tới căn phòng. Cô tràn đầy hạnh phúc. Cổ cảm xúc này, cô không ngăn lại được... Hai mắt cô hồng hồng, nước mắt Tuôn rơi. Sở tàn sinh bước lại gần. Quỳ xuống. Trên tay cầm chiếc nhẫn kim cương.

" Uyển nhi. Em có đồng ý lấy anh không. Anh rất muốn cùng em sinh ra một đội bóng "

""Uyển nhi khóc nức lên.. " EM ĐỒNG Ý"

Hai người trao cho nhau,một nụ Hôn đủ nồng cháy. Đủ ngọt ngào...

Ba năm sau.Uyển nhi thành công sinh ra hai trai một gái.. Là Sinh ba đó. Nam chính quả trâu bò. Tối nào cũng cày cuốc....

Từ sau khi kết hôn. Sở Tàn Sinh, trở Thành Nô tê chính hiệu(ý là nô lệ Của vợ). Công việc của anh, hoàn toàn làm ở nhà.. Uyển nhi cũng đã khuyên bảo anh. Nhưng anh không chịu. Cũng hết cách rồi.

Ngoài công việc ra, anh còn đảm đương nấu cơm dọn nhà. Không cho cô đụng bất cứ việc gì trong nhà. Cuộc sống của hai người thật tốt. Họ cứ sống với nhau như vậy tới cuối đời.

Còn về nữ chính. Hàm tiểu tiểu, ba năm trôi qua, cô vì bắt phải một con quỷ mạnh mẽ. Khiến Hàm Tiểu Tiểu bị Quỷ Cẩn nuốt linh hồn. Cô ta bị lạc mất bảy thân hồn. Khiến cho bảy giờ thần kinh không ổn định. Luôn mơ hồ và lảm nhảm.... Sau cùng cô ta cũng chỉ ở trong bệnh viện tâm thần tới cuối đời.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ

[[Chúc mừng tiểu ty ty hoàn thành nhiệm vụ 100%. Điểm thưởng là 15 điểm tích phân. Và 85 điểm tích lũy. Mời tiểu ty ty cộng vào bảng thông tin.]]

[[điểm tích lũy lần này ít vì phạt, tiểu ty ty hung dữ hay mắng hệ thống. Nên thỉnh tiểu ty ty khoan dung độ lượng lại]]

" Mẹ nó, Hệ thống đang muốn chơi ta.....aaaa trừ điểm đau thịt.... Đau thịt "

"Được, Thêm vào thể lực và đáng người đi"

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Đáng người: 70/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:75/100(max)

Mị lực. 65/100(max)

Thể lực.:55/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cữu âm chân kinh.

Tích lũy.:215 điểm

Cấp bậc.: 4

[[tiểu tử tỷ có bước vào nhiệm vụ luôn không]]

" Vào Luôn đi.. Lão nương còn phải làm giàu nha.... Bị trừ điểm, ta đau thật"

[[Được... Đang tiến vào nhiệm vụ.... Đang truyền tải cốt truyện..]]

Lần này. Uyển nhi xuyên vào một vị Quận chúa. Khối thân thể này tên Mạc Nhiên Uyển Nhi 14t chưa cập kê. Phụ Thân của Mạc Nhiên Uyển Nhi là Mạc Thế Kiệt.là Mạc vương gia, cũng là hoàng huynh của Tiên Hoàng là Mạc Nghĩa Phong... Đã băng hà. Con trai trưởng lên Thế Vị, Mạc Phong Vân.. Lấy phong hào là. Tiêu Phong đế, nói vị đã 3 năm từ khi lên ngôi vị đã có phi tần, nhưng chưa có hậu vị. Dù là hoàng đế nhưng chỉ là vai nam phụ.. Bi ai bi ai...

- -----Nữ chính lần này là. biểu tỷ của Mạc Nhiên Uyển Nhi. Tên là Lưu Tố Tố. Mặc dù Lưu Tố Tố chỉ thanh tú, không xinh đẹp động lòng người. Nhưng cô ta có đôi mắt biết cười và làn da trắng nõn. Cử chỉ và lời nói giống y hệt tát sống. Nên không ít công tử tiểu thư,có hảo cảm rất sâu. Trong đó cũng có nam chính.

- -----Nam chính là. Thập tứ.... Một trong ám vệ mạnh nhất của Mạc Vương phủ. Thập tứ.. Có thân phận thật rất lớn. Là Thế Tử của Tàn Quốc. Tên thật của thập tứ là. Tàn Bách Diệp... 20t Vì Đất nước diệt vong.. Mà cúi người làm ám vệ cho Mạc vương gia. Cũng là có ý tiếp cận để giết chết Mạc Phong Vân.... Hai năm trước, Mạc Phong Vân xuất Cung. Đi Bình Châu gặp với Tàn Quốc. Gặp thích khách, chẳng May giết nhầm hoàng hậu của Tàn Quốc là Mẹ của Thập Tứ. Vì Vậy thập tứ.mang thù trong người quyết phải giết được Mạc Phong Vân.

- -----Trong Một lần ám sát không thành. Mà bị trọng thương.. thập tứ trốn vào khuê phòng của Lưu Tố Tố. Được nữ chính băng bó vết thương, vớt vể được một mạng. Không những thế Lưu Tố Tố chăm sóc chu đáo cho Thập nhất. Lâu dần họ có tình cảm với nhau. Thập nhất Tin tưởng Lưu Tố Tố, nói ra Thân phận của mình, Lưu tố tố sinh lòng thương cảm. Càng đối xử tốt với thập nhất hơn. Nên lợi dụng Lòng tốt tỷ muội của Mạc Nhiên Uyển nhi. Trộm binh phù của Mạc vương gia. Vây chặt cung của hoàng đế. Giết vua thành công. Lưu Tố Tố bắt cả nhà mạc vương phủ mang đi chém toàn bộ. Còn Mạc Nhiên Uyển Nhi, nữ chính nể lòng trộm được binh phù. Nên cắt lưỡi mạc nhiên uyển nhi. Phế hai tay,.....vứt ngoài miếu hoang để tự sinh tự diệt.

Về sau. Tàn Bách Diệp lên ngôi lấy tên quốc là Tàn Quốc. Danh hào Diệp Lưu Đế. Tên ghép lại của hai người đó. Còn nữ chính thành công lên vị Hoàng hậu. Diệp lưu đế yêu Lưu tố tố sâu đậm nên đăng cơ ba năm, không tuyển phi. Giải tán hậu cung, sống bên nhau hạnh phúc.sau này sinh được đôi phong phượng, thông minh khẩu khí.

- -----Thế Giới này. Mạc nhiên uyển nhi, là cái pháo hôi chính hiệu Thảm trong chữ thảm.

Nguyên vọng của nguyên chủ là:

1: không muốn tin Lưu tố tố. Khiến lưu tố tố phải chết thảm

2: Phải chiếm được Tàn Diệp Bách

- ---Uyển Nhi,thờ dài. Cũng may lần xuyên qua này. Sự việc còn chưa diễn ra, phải hai năm nữa sự việc mới diễn ra. Lưu tố tố còn chưa tiếp cận nguyên chủ. Nam chính cũng mới làm ám vệ cho Mạc Vương phủ.

- --Như Vậy, cô còn hai năm để xoay trở.

Ngăn chặn mọi việc kiếp trước, không cho xảy ra.....

- nhắc tới: khối thân thể này, Mặc dù xinh đẹp. Là quận chúa. Được sủng ái hết phần thiên hạ. Nên tính tình của Nguyên chủ. Rất tùy hứng... Ngang ngược. Thích cái gì, phải có bằng được. Người ngoài đồn cô điều ngoa tùy hứng. Đánh đá không giống tiểu thư khuê các.

Thật ra. Nguyên chủ mất mẹ. Chỉ còn mình phụ thân nên rất được sủng. Nguyên chủ chỉ là ngây thơ, thẳng tính nên bị gọi là điều ngoa tùy hứng. Nghe được lời đồn, nhưng Nguyên chủ không quan tâm Mạc kệt họ.... Cứ ngây thơ như vậy, khiến cho nữ chính lợi dụng. Làm cho cả Mạc vương phủ diệt cả. Nghiêm trọng hơn là cả đất nước phải thay chủ. Vì Mạc thế Kiệt nắm trong tay 5 phần binh quyền ngang với tân hoàng đế nhà.

Bây giờ sự việc, chưa xảy ra. Còn sớm vẫn lo liệu trước được.

"Mạc Nhiên Uyển nhi. Cô yên tâm mà đi đi. Sự việc ở đây. Có lão nương ta thay cô lật bàn. Yên tâm mà đi đi.

- ----tiêu hóa hết cốt chuyện. Cô cảm thấy bụng đã kêu réo lên rồi.. Cô chống người lên, thật sự, khối thân thể này thật yếu đuối... Ài chỉ là ngồi lên cũng không nổi.... Cô lười biếng gọi nha hoàn vào.

- ---Thị Thư" Em mang nước và ít điểm tâm vào cho ta"

"A" Tiểu thư không tuyệt thực nữa à. Quái lạ mới nhịn ăn một ngày thôi mà"

Nghe được lời của thị thư.ngắm lại cốt truyện. Lần này tuyệt thực vì giận đối phụ thân. Không cho vào cung chơi với thái hậu nha. Ài ài nguyên chủ thật "NGU XUÂN". Cư nhiên đồ ăn ngon Lại nhịn.. Khiến cho cả người còn da với xương hazzzz

[[Tiểu tỷ tỷ. Ta nói. Cho tỷ nghe, không phải ai cũng tham ăn như tỷ tỷ đâu.]]

"" Người Cầm Miệng lại"

[[Hệ thống đang chuyển sang chế độ Wi-Fi.]]

" Em mang nước và điểm tâm vào đi. Bỏ tiểu thư không nhịn nữa. "

Cô học theo phong cách của nguyên chủ. Hất cằm kiêu ngạo.

"Được được. Tiểu thư đợi em một chút, em mang vào cho người.

- Cô rửa mặt xong. Thị thư cũng mang điểm tâm vào. Điểm tâm gồm có.

- ----gà bát bảo. Củ sen hầm. Năm CÁi bánh màn thầu nhân thịt. Một tô cháo hạt sen.

- --Uyển nhi. Vẫn tỏ ra nhả nhặn khi ăn. Không tới nửa canh giờ, đã càn quét hết đồ ăn trên bàn. Ừm cũng chỉ lưng lưng bụng. Vì thấy thị thư há mồm trợn mắt. Nên không đòi ăn nữa.

"Thị thư dọn đồ xuống. Lắm bằm, có phải tiểu thư không chịu đói nữa. Nên ngủ dậy biến thành tiểu thư hay không..... Phải bằm với vương gia....

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ 2

Uyển nhi,dùng xong điểm tâm. Cũng nhanh chóng thay đồ. Cô vận một bộ y sam, màu xanh lục, tà váy thêu những khóm trúc..... Cộng thêm thủ công thêu vân mây tinh xảo. Và gương mặt kinh diễm, cái eo nhỏ nhắn... Cả người cô toát lên tiên khí. Khiến cho người khác muốn lại gần.

###Thị thư ngạc nhiên, bình thường tiểu thư nhất quyết khẳng khẳng đòi đeo tất cả thứ quý giá lên người,, còn hận không thể cấm hết mấy trăm cây trâm lên đầu đầu nha. Hôm nay tiểu thư không nào lên mà ăn mặc đơn giản như vậy. đẹp đến khuynh thành khuynh quốc. Tự xưng là đệ nhất mỹ nhân cũng không quá đâu..... Thị thư lên tiếng

"tiểu thư. Người không cấm hết trâm lên à. Người không trang điểm sao.?"

"uyển nhi giả ngu trả lời "

"Có sao. Làm gì có.... Bỏ tiểu thư ta không nhớ....

"Thị thư..... "tại sao bây giờ ta thấy, tiểu thư lại vô sỉ như vậy.

(Để hệ thống mà biết tiếng lòng của thị thư thì sẽ nói. Tỷ ấy là siêu cấp vô sỉ mà còn mặt dày đấy)

- ---- Cảm thấy toàn thân đã tốt. Uyển nhi nhanh chân bước vào thư phòng của Mạc Thế Kiệt.

- - Giọng nói ngọt ngào, nũng nịu vang lên.

"Phụ Thân.... Nữ nhi còn giận, tại sao người không tới thăm nữ nhi nhaaa. Phụ thân đây là hết thương nữ nhi rồi..... Đồi mắ Uyên nhi muốn bao nhiêu ùy khuất thì có bấy nhiêu..

"Mạc thế kiệt. Thấy nữ nhi bảo bối đang làm nũng, cũng vội dừng tay không làm việc nữa. Nhanh chân tới chỗ nữ nhi bảo bối đỡ giành.

"" Cái tiểu nha đầu này. Phụ thân không thương con thì thương ai đây.... Tiểu nha đầu, con chỉ giỏi bắt nạt lão già này thôi.

"A" cái gì nha? Phụ thân của nữ nhi vẫn là một Đại đại danh đỉnh soái ca tuần dật nha.. ~~~ vừa nói vừa vuốt mông ngựa

[[Hệ thống: ta đây là lần đầu thấy tiểu tỷ tỷ nịnh nọt. Xém nữa ta cũng tím]]

" Tiểu nha đầu, hôm nay con có chuyện gì? Thì nói đi... Không cần ở đây mà khen cái lão già như phụ thân ta đây đâu.

"Phụ thân... Đây là nữ nhi nói thật Mà... Hummmm. Dừng lại đôi chút Uyên nhi mở lời

- -Phụ thân, hôm kia biểu tỷ tỷ tới.. Thăm nữ nhi.... Tỷ ấy còn khoe với con là có ám vệ riêng.

"Mạc thế kiệt"...nhíu mày... Thế nên con muốn cái gì đây?

" Lão nương muốn cái ám vệ có được hay không" cô chỉ dám nghĩ thôi nha.

" Là là... Nữ nhi đã lớn.. Xuất phủ cũng muốn an toàn.. Ai bảo, nữ nhi của phụ thân xinh đẹp như vậy nha..nên nên nữ nhi cũng muốn có ám vệ...

"~~~phụ thân phụ thân đồng ý nhaaaaa..

Mạc thế kiệt. Thấy nữ nhi bảo bối đã mở miệng. Còn nũng nịu như vậy nên ông cấp cho một cái đồng ý.

" vậy con muốn ám vệ như nào?

" Nữ nhi là muốn ám vệ giỏi nhất nha. Có được không phụ thân?

"Mạc Thế Kiệt suy nghĩ: Gần đây có thập tứ mới vào phủ không lâu..vô công Cao cường... Để theo bảo vệ nữ nhi, của ông cũng tốt.

"Được được. Phụ thân theo ý con... Tiểu nha đầu là con lợi hại.

"yeah. Nữ nhi biết phụ thân thương nữ nhi nhất..... Nói rồi ôm chầm lấy ông..

"Tiểu nha đầu này. Sắp cập kê rồi, còn hành sự trẻ con như vậy. Y như nương của con.

- Ông cũng cảm thán.nữ nhi Của ông xinh đẹp giống y như mẫu thân của nó vậy. Còn kinh diễm hơn mẫu thân nó tới ba phần.... Ài. Nương tử mất sớm. Ông cũng chỉ sùng nữ nhi bảo bối hơn thôi.

- Mạc Thế Kiệt: Thập tứ, ra đây...

Thập tứ bước ra.....

Uyển nhi quan sát. Ừm không quả là nam chính. Khấp người tỏ ra mười phần lãnh khí.. Thân hình cao 1m9 tóc và lông mày màu đỏ pha chút đen... Nhìn rất thị huyết và tà mị. Gương mặt phi giới tính, mị hoặc chứng sinh. Cả người băng lãnh không cười không nói,

" Thập tứ, về sau ngươi theo bảo vệ quận chúa. Hiểu chưa

"thập tứ cung kính. Cúi người

"RỒ THƯA VƯƠNG GIA"

" trong lòng anh suy nghĩ. Anh mới tới vương phủ không lâu. Nhưng cũng nghe qua tiếng tăm không mấy tốt của vị quận chúa này. Kiểu ngạo, tùy hứng.. Không giống với thân phận quận chúa, hay tiểu thư khuê các.

(Ting. Độ hào cảm của nam chủ -5.bây giờ là Âm 5đ nha tiểu tỷ tỷ)

Uyển nhi đàn mặt:

" ta còn chưa mở miệng nha"

" ta cái gì cũng chưa làm

" Sao có thể nói trừ là trừ nha. "

" Lão nương có thể bắt hấn. Chặt gãy hai chân, nhốt lại rồi công lược sau không.

[[(□ □) Nếu tiểu tỷ tỷ, muốn nhiệm vụ thất bại. Hay trừ điểm tích lũy thì xin mời. Hệ thống ta không ngăn....]]

" Uyển nhi: thôi lão nương nhin.... Ai bảo ta là một cô nương xinh đẹp.. Độ lượng.

" Đối tượng công lược= Phải Sùng= Phải sùng hết mình. "

Tẩy não chính mình, một hồi tâm tình cô cũng phần chán lên không ít. Âm thì âm lão nương từ từ kiểm lại.

Về lại phòng. Uyển nhi biết, thập tứ là ám vệ. Nên sẽ luôn bên cạnh cô. Chỉ là ẩn nấp nơi tối thôi.

- ---Uyển nhi nằm vào giường. Đang suy nghĩ làm sao để công lược tên nam chủ Kia đây, đang suy nghĩ thì, bụng cô đang đánh trống khỏi ngứa. Ủ quyết định ăn trước tính sau.

Uyển nhi khẽ gọi: Thập tứ

Thoát cái, bóng người lóe lên. Ngay bên cạnh Uyển nhi.

" Giọng nói lạnh băng vang lên. "

" Quận chúa. Có gì sai bảo "

" Uyển nhi ngấm nhìn Thập tứ. Rồi lên tiếng"

- --Phụ thân đã nói, người phải nghe lời ta. Có phải ta nói gì? Hay sai bảo gì người sẽ làm?

"ánh mắt anh lóe lên. Cái Quận chúa điều ngoa này, là đang muốn làm gì đây. Không lẽ muốn ta đi giết người. Ủ giết thì giết đi.

(để uyển nhi mà biết, nam chủ nghĩ cô như vậy. Cô sẽ tức chết đi)

" Thập tứ lên tiếng: Đúng thưa Quận Chúa

" Vậy bây giờ? Ta rất đói, ta muốn ăn bánh Hoa quế " Ổ hoa mần lâu" người đi mua cho ta.

- cô vừa nói xong, chưa kịp nói tiếp. Thì không thấy thân ảnh của Thập tứ nữa

" Uyển nhi "

" Bỏn tiểu thư ta còn chưa đưa bạc. Hấn lấy gì mua nha.

" Hấn làm gì có bạc"

" không lẽ trộm. Chắc chắn là Trộm đi"

Thôi, kệ hấn. Đợi hấn về rồi dạy bảo lại sau.

Không để cô chờ lâu. Nửa canh giờ sau, thân ảnh thập tứ hiện Ra. Xuất ra một bao giấy giàu. Bên trong có bánh HoA quế, còn rất ấm.

"Uyển nhi nghi hoặc lên tiếng "

"UY" ta còn chưa kịp đưa bạc. Sao người Có bánh nha.

" Thập Tứ: Nhà bếp

"@@@@" người trộm ở nhà bếp" xuân mần lâu"

" Thập tứ" thật thà gạt đầu

" ài bỏ qua đi. Về sau người cầm, Bạc mà mua... Không được trộm.

Nói xong, cô mở bao giấy giàu ra ăn bánh... Rồi đưa cho thập tứ một cái bánh.

" Người ăn đi"

"Thập tứ giết mình: nhưng cảm không ăn.

" Ta lệnh cho ngươi ăn"

Thập tứ bắt đắc dĩ ăn bánh. Cho bánh vào miệng. Lập tức bánh tan ra, ngọt mà không ngấy, hương thơm lan tỏa cả khoang miệng.

Mặc dù trước kia là thân phận cao quý, ăn rất nhiều sơn hào hải vị. Nhưng từ khi là ám vệ chỉ ăn lương khô, những mỹ vị kia hoàn toàn quên hết. Bây giờ ăn bánh này cũng không tệ đi.

(Tỉng Độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 5% tiêu tỷ tỷ rất giỏi. Thỉnh cố gắng)

" Uyển nhi, cảm thấy, về sau phải công lược tên này bằng đồ ăn Nhaa... Được rồi thấy hần, có chung trí hướng ăn uống với cô. Cô phải sùng... Phải sùng nhaaa"

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ 3

Thời gian, dần trôi qua đã hai tháng. Uyển nhi công lược Thập tứ bằng đồ ăn. thì độ hào cảm cũng chỉ lên tới 35%. Thập tứ cũng chịu nói nhiều hơn, thấy cô cầm đồ ăn cũng chủ động ngồi cạnh cô mà ăn rồi.

Uyển nhi, ngồi trước gương ngắm dung nhan của mình, tự luyến...

. Ừm đúng là mỹ nhân thịnh thế, ta cảm thấy ta không nên yêu đương với nam nhân. Yêu chính gương mặt của ta là đủ rồi... Uyển nhi cứ ngồi soi gương cả ngày.

[[Hệ thống. Ta nói tiêu tỷ tỷ nghe. Tỷ đừng có mà soi gương cả ngày. Tỷ nên nghiên cứu cốt truyện đi... Ta cảm thấy thương cho cái gương kia]]

" Uyển nhi nhớ: Ngươi cầm đi cho ta. Ta đẹp là lỗi Của ta à.

" làm gì phải lỗi Của ta"

" Lăn đi cho ta"

[[Hệ thống kẹp chặt cái đuôi nhỏ của mình trốn đi]]

- ----Cô nằm nghiên cứu cốt truyện. Nhớ tới ngày hôm nay là ngày nam chủ được nữ chính cứu giúp. Mà thập tứ đã ở bên ta rồi nha. Chắc chắn sẽ không để cho việc đó xảy ra..... Hần là của ta nha... Nữ chính người dám tranh phong.

" Cô nhẹ giọng gọi: Thập tứ

"thân ảnh thập tứ hiện ra. Cung kính trả lời "

" Quận Chúa. Có gì sai bảo:

" Ta đói... "

Chưa kịp nói xong. Thân ảnh của thập tứ biến mất. Uyển nhi suy nghĩ.. Tên này có phải là Thế tử của Tần Quốc hay không.. Sao lại dẫn đầu đầu gối vậy..... Có hay không nhầm nam chính rồi..

" Ừ chắc chắn là nhầm rồi. Tác giả đầu ra đây.... Đền nam chính cho lão nương "

" Ài.... Cô bớt réo ta đi... Ta đang nhện đói để xây dựng hình tượng nam chính... Cô diễn theo kịch bản đi. Đừng gọi ta "

Một canh giờ sau. Thập nhất xuất hiện bên cạnh Uyển nhi. Đưa ra hai bao giấy giầu.

- Một là bánh màn thầu, Của Hi Lai Phúc.

- Một gói nữa là, Mứt Đông cô. Là vật tiến cống mới có được.... Mà trong phủ. Làm gì có mứt này.....

Thấy đồ ăn.... Hai mắt cô sáng tỏ hơn bình thường. Cô càng ngạc nhiên hơn. Còn có mứt nha.... Là mứt được tiến cống đó...

" ài tên đầu gỗ này lại đi trộm đi"

Thập tứ. Mút này ở đâu mà có?

- Thập tứ đơ mặt trả lời: phủ thái tử

- - Ngươi lại đi trộm?

- - Là ta mượn..... Tạm không phải trộm

- "Ngươi mượn. Vậy ta ăn rồi.. Lấy gì ngươi đem trả"

Vừa nói cô vừa tủm tủm cười. Tên đại đầu gỗ này quả thật đáng yêu mà. Trộm cho ta ăn. Ta thích, ta phải sủng nịnh.

- -Thập tứ cứng họng. Không trả lời được. Chết chân đứng tại chỗ.

Uyển nhi, bóc bao mút ra. Đứng dậy về phía thập tứ. Tiến lại gần anh.... Áp sát gương mặt non mềm sát cánh mũi anh, hương sen thoang thoảng khiến Anh dạo dục, hai bên tai anh đỏ hồng... Né tránh đi gương mặt cô đang ép sát.

Uyển nhi, lại phát hiện ra. Cứ nhiên cái đầu gỗ này, lại là một đại nam nhân tiểu thẹn thùng nha. Khiến cô càng muốn trêu Ghẹo.

Cô kẹp một viên mút. Cho vào miệng của mình. Rồi lại lấy một viên khác cho vào miệng của thập tứ.

- -Thập tứ, đối với đồ ăn thì thập phần yêu thích. Nên không ngần ngại mà chậm rãi nhai nhai. Hương vị mút ngọt ngào lan tỏa khắp miệng. Phụ trợ theo mùi sen của cô thoang thoảng. Làm cho thập tứ mất đi tự nhiên.... Không còn lạnh lùng cao lãnh như ban đầu nữa.

(Tỉnh. Độ hào cảm của nam chủ là 50% tình tiểu tử tỷ cố gắng.)

Ăn uống nó đủ. Trong lòng Uyển nhi Vẫn không yên tâm về thập tứ. Rất lo lắng nam chính và nữ chính gặp nhau. Vì vậy Uyển nhi quyết Định thức đêm... Rồi luyện lại Cửu Âm chân kinh....

Uyển nhi. Trong phòng lo lắng. Rồi lại luyện bí tịch cho tới khi bầu trời đã về khuya.. Bỗng cô nghe thấy tiếng động. Đang tiến vào khuê phòng của cô, còn mang theo mùi máu nhân nhát.

Cô rất chi là bình tĩnh. Nhanh chóng lên giường giả ngủ. Thì cánh cửa xô mở ra. Thoảng theo gió đưa vào có mùi máu tươi phản phát. Một thân ảnh, vận bộ dạ hành

Lao vào trong phòng cô rồi ngất lịm. Kèm theo tiếng động không hề nhỏ.

#Thị thư giật mình. Sợ rằng tiểu thư nhà mình có chuyện, đành đánh tiếng.

- -Tiểu thư. Ngươi có làm sao không. Trong đó xảy ra chuyện gì.

"Uyển nhi khéo léo trả lời. Không có gì. Là có chuột thôi... Là một con chuột rất to. Nó đã đi rồi, không có chuyện gì nữa em ngủ đi

Thị thư, yên lòng đi ngủ.

Cô tới lại gần người đang ngất kia. Lật người lại thì phát hiện ra. Là thập tứ nha. À phải rồi, hôm nay thập tứ đi ám sát tên hoàng đế mà.

Cũng may không vào khuê phòng Của nữ chính. Mà vào phòng lão nương nha. Thật

không uổng phí ta hao tâm cho ngươi ăn ngon.

[[Tiểu tử tỷ vận số tốt nha. Nam chính tự hiến thân cho tiểu tử tỷ rồi. Tỷ còn ngại gì mà không ăn?]]

" Hệ thống nhà ngươi. Có phải bị hỏng não rồi không. Hắn sắp chết rồi, ta phải ăn làm sao"

[["A" Là ta sai sót. Xin lỗi tiểu tử tỷ. Theo như ta biết hắn không sống được lâu nữa.... Hắn mà chết coi như tiểu tử tỷ thất bại nha.....]]

- ---" Uyển nhi, biết hệ thống đang muốn hù cô. Nên giả vờ

"Ồh hắn chết thì kệ hắn.... Liên quan gì tới ta.

[[À hắn chết. Nhiệm vụ thất bại thì tiểu tử tỷ bị trừ 2000đ tích Lũy nha. Sản đây hệ thống có bán " hồi hoàn đan" bán rẻ cho tỷ tỷ 50đ thôi]]

"Đồ hỗn đản. Ta biết ngươi đang chơi lão nương mà"

.[[cuối cùng tiểu tử tỷ, đã đổi từ chữ ta. Tốt có tiến bộ. Vậy tỷ có mua không?]]

" Uyên Nhi Nghiến răng:

"MUA MUAAAAAAAAA"

(đan được đã được chuyển tới cho tỷ)

- Uyên nhi lấy từ hư không.RA đan được. Bóp nát cho vào miệng của Thập tứ, rồi đút ít nước. Mắt thấy mất máu quá nhiều. Uyên nhi lôi cái đại nam nhân cao to, vát và lấm mới tha lên giường được. Băng bó cầm máu tử tế. Rồi cô. Cũng chìm vào giấc ngủ, vì cô có hẹn đánh cờ cùng Chu Công nha.

Qua một đêm.. Cô dậy trước. Vẫn chưa thấy thập tứ tỉnh.

" Lẽ nào. Hệ thống chết tiết kia lại bán thuốc giả"

- " Lão nương là bị trừ điểm thật nha. Lại bán thuốc giả cho lão nương. "

#Uyển nhi đang định phát tiết.

[[Tiểu tỷ tỷ, đừng sinh khí. Thuốc là hàng sin, thuốc thật nha. Là do tên kia bị thương quá nặng đi. Tiểu tỷ tỷ còn chăm sóc mạnh tay với hắn.. Nên không tỉnh sớm được]]

- Ta có chăm hắn mạnh tay sao?

- Có sao?

- đừng nói bậy. Lão nương không có làm. Mang bằng chứng ra đây.

[[nếu tiểu tỷ tỷ không phiền. Thì hệ thống ta có lòng tốt "Replay " lại cho tỷ tỷ]]

Uyển nhi:.....

[[hệ thống.... Một lần trong đời ta được vùng lên]]

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ 4

Uyển nhi, vẫn đang trách móc với Hệ thống. Thì Thập tứ rốt Cuộc cũng tỉnh lại. Tựa hồ thân thể còn chưa lành, vẫn còn hư nhược..

Thập tứ, mờ mắt ra.... Cả người đau nhức, không thể di chuyển được.. Toàn thân, bị quán thành cái bánh tét

" là vì tiểu tỷ tỷ băng bó anh như xác ướp. Di chuyển được mới lạ đó. "

Đôi đồng tử thập tứ quan sát xung quanh phòng. Càng quan sát càng thấy quen, anh nhớ ra. Đêm qua anh ám sát thất bại. Rồi cố gắng lặn vào phòng của ai đó nha.

Không ngờ, anh lại lặn vào đúng phòng của vị quận chúa hay cho anh ăn. Còn cứu anh một cái mạng nữa. Thập tứ giả vờ, đánh tiếng xem như báo cho cô biết là anh đã tỉnh.

Umm~....

" Oh" Thập tứ. Ngươi tỉnh?

" Thập tứ muốn ngồi lên. Bị cô ép nằm xuống lại.

"A" Ngươi xem... Ngươi còn dậy nổi à.

- Đêm qua ngươi đi đâu... Làm gì? Sao lúc về lại te tua như vậy.

[.....] thập tứ cơ hồ còn không biết trả lời sao. Thì cô tự nhiên trả lời.

" Không lẽ. Đêm qua ngươi lại đi trộm đồ ăn. Bị họ đánh phải không?

" vậy đồ ăn đâu? "

" đồ ăn đâu?" cái này phải nhấn mạnh x2 lần

" Thập tứ: muốn cười tới mức đau Bì... Nhưng khổ không còn sức. đành phối hợp trả lời.

" Là thập tứ vô dụng. Không trộm được "

"Uyển nhi, mắt thấy thập tứ không muốn trả lời thật. Nên đành thôi.

" Đã không lấy được. Còn vác cái thân te tua này về. Để cho ta chăm ngời mệt chết ta mà.

" Ta đã nói ngời rồi... Muốn gì thì đi mua, ta đã đưa bạc cho người rồi. Sao lại trộm.... Đó bây giờ bị thương đâu còn sức tranh ăn với ta....

- Chắc.. Mất đi một bằng hữu tham ăn..

- ---- Miệng thì cô luôn mắng anh, nhưng tay thì không ngừng thay được. Tuy anh là đầu gối, là đồ ngọc, luôn không biết cái cảm giác yêu thương. Hay cảm giác đang tuôn trào dành cho cô là Gì. Nhưng anh vẫn luôn tham luyến cái cảm giác này, được người quan tâm, chăm sóc.... Giống như mẫu thân Của anh,

(Ting.. Độ hào cảm của nam chủ +20.... Bây giờ là 70% tiểu tỷ tỷ giỏi quá..)

- -Uyển nhi càng vui vẻ. Thật không uống cho hấn ăn. Đau thịt mà mua thuốc cho hấn. Ủ không tệ.

Mười ngày trôi qua. Vết thương của Thập tứ đã khỏi hẳn. Là vì nhờ đan Dược của hệ thống nha... Trong lòng Uyển nhi tấm tắc, không khỏi vui mừng. Tồn điểm tích lũy nhưng hào cảm cũng tăng. Đáng lắm...

Những ngày trôi qua, ở thế giới này cô không chỉ chơi đùa không. Mà còn dành thời gian công lược cái tên nam nhân, đầu gối tham ăn kiA. Mà còn thăm dò được tin chấn động... Lệnh khởi quỹ đạo của cốt truyện.

Thánh chỉ hạ xuống, biểu tỷ của cô Lưu Tố Tố được lọt vào mắt xanh của hoàng Đế, phong là Thục phi. Nửa tháng sau, theo lệnh tiến cung....

Trong lòng Uyển nhi suy nghĩ. Như vậy cũng tốt. Không sợ bị cướp đi mục tiêu công lược của cô nha.

[[Tiểu tỷ tỷ: Có Tin xấu... Tỷ có muốn nghe không?]]

" Tin xấu?

" Vậy khỏi nói đi"

" Tin xấu nói cho ta làm gì""

" Ngươi định. Hố taa phải không "

[...] tiểu tỷ tỷ nghe ta nói hết. Liên quan tới ta hồ tỷ tỷ. Oan Ủng ta....

" Vậy nói đi "

[[vì cốt chuyện có chút thay đổi. Tên hoàng đế có tâm cơ vùng lên,....nên đang tìm bằng chứng để lật đổ vương phủ. Cướp lấy binh phủ? Ta đoán.... Không lâu nữa]]

Uyển nhi lạnh nhạt: OH"

[[...] mẹ kiếp., cái thái độ vậy là sao.... Tỷ không lo à...

"... Lo lắng cái gì. Cướp ngôi là xong?

[...] còn có thể. Làm như vậy à..

- ---Miệng thì, Uyển nhi nói vậy. Trong lòng đang suy nghĩ. Không biết phải nói lão cha như thế nào. Nên cô quyết định... Bỏ nhà theo trai.... Nhầm nhầm bỏ nhà dẫn theo trai.... " cũng như nhau mà "

- Một là có thể đi du lịch. Ước muốn ăn hết cả cái thiên hạ này. Còn bồi đắp tình cảm với Thập Tứ nữa.

- Hai là, tiện thể đến những nơi thu thập bằng chứng của lão cha. Tiện thể dọn dẹp sạch đường cho lão cha..

Về phần Thập tứ, thấy ý đồ của Quận Chúa, ban đầu là lo lắng, vì đi rồi thì sao trả thù tên cẬu hoàng đế Kia được nha. Sau rồi, nghe cô nói sẽ dẫn đi ăn

cả thiên hạ, được ăn đồ ăn ngon... Nên thù hận cũng dễ qua sau đầu.

[[Đúng là Đồng môn Của tiểu ty tỷ. Ngu ngốc còn tham ăn]]

- Nói là làm. Uyển nhi thu xếp xong ổn thỏa. Cũng cảm cả giương ngân phiếu. Có tiền mới có ăn nha..... Lão nương quả thông minh.

Uyển nhi, sai thập tứ để lá thư, trên bàn của thư phòng lão cha. Rồi cũng nhanh chóng rời khỏi vương phủ. Thuê một chiếc xe ngựa khá tốt. Không làm cho người khác chú ý, mà cùng thập tứ vui vẻ đi ngao du...

Mạc Thế Kiệt, tỉnh dậy đã là quá trưa của ngày Hôm sau. Ông vào thư phòng. tò mò nhìn lá thư trên bàn. Nhìn thấy nội dung là muốn thổ huyết.

" PHỤ THÂN. nữ nhi đã lớn, muốn ra ngoài thực hiện điều chưa thể làm. Phụ thân yên tâm. Con có dẫn theo thập tứ, thời gian sau nữ nhi sẽ về, phụ thân bảo trọng "

(Tỷ tỷ ấy ước ăn hết thiên hạ. Ông có hay không.. Đã biết chưa)

- Ban đầu ông còn tức giận. Nhưng không nỡ làm đau lòng nữ nhi bảo bối. Cũng có thập tứ đi theo nên cũng yên tâm. Người hầu thân cận bên ông, lên tiếng.

"Vương Gia. Người có cần nô tài dẫn Quận chúa về không?

"Không cần. Để Quận Chúa giải sầu một thời gian cũng tốt. Có thập tứ theo bên cạnh.

" Tuân lệnh vương gia "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ 5

Uyển nhi, cũng đã chọn nơi để đến. Cách kinh thành chỉ năm ngày đường. Cô và Thập Tứ ngồi chung một cỗ xe ngựa. Trầm mặc Hồi lâu, Thập Tứ mới mở miệng.

Quận chúa, Người định đi nơi nào đầu tiên?

Uyển nhi, lười biếng trả lời

" Nam Thành "

“Hả?” Thập Tứ, tưởng rằng hần nghe nhầm

“Nam Thành.” Uyển Nhi lặp lại một lần nữa.

Nghe nói Nam Thành rất đẹp, bốn mùa như xuân, mà còn là nơi không tranh với sự đời. Ta còn nghe nói, Ở Nam Thành nổi tiếng nhất là đồ ăn rất ngon đó.

Thập Tứ, điều khiển đáng ngồi xích lại gần cô hơn. Nhưng trong lòng hần hết sức tò mò.

Từ khi trốn tới Mạc Quốc này. Thì Hần chưa bao giờ đi ra khỏi Kinh Thành. Bây giờ còn đi ngao Du, còn Được tới "Nam Thành" Nơi nổi tiếng là mỹ thực. Thì hần hết Sức Tò mò và kích động.

Thập Tứ thật sự không nhìn được, khi bầu trời tối đen, bọn họ dừng lại ở trong một khu rừng

Thập Tứ, nhìn Cô toàn thân Hồng y mỏng manh... Toàn thân tỏa ra tiên khí..nhìn không được mà yét hầu khô đắng, Thập tứ Bình tĩnh, bắt một con gà rừng đem đi nướng. Rồi mới mở miệng hỏi cô.

Quận chúa, sắc trời đã tối. Xe ngựa không kịp vào chốn, nên thuộc hạ không mua được đồ ăn. Quận chúa dùng tạm gà rừng nướng được không?

Uyển nhi, híp híp mắt cười cười với thập tứ

" A" Ta không ngờ A Tứ Lại biết nướng gà, còn ngon tới vậy.... Thật không ngờ nha.

Bất ngờ, bị gọi là A Tứ. Hần không biết phải đáp lại cô như thế nào. Còn khen ngợi khiến tâm trạng hần thoải mái không ít.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 75% tiểu tỷ tỷ cố lên)

"Ài không ngờ ta chỉ khen một xíu. Đã thêm điểm rồi. Quả ngây thơ"

- Thập tứ không đáp cô, mà im lặng nường gà. Không dám nhìn thẳng vào mắt cô... Thật bối rối mà.

Cũng may cô đã chỉnh sửa xe ngựa, xe ngựa lại không nhỏ, cô lót rất nhiều đệm và thảm da gấu, vẫn có thể coi như giường.

Hiện tại thời tiết hơi lạnh, cô lại chuẩn bị chăn dày, do đó không hề bị lạnh.

Ngày hôm sau, khi Uyển Nhi nhìn thấy Thập Tứ ngủ bên cạnh cô, trên người hần che chắn chung với Cô, Uyển Nhi lập tức hóa đá.

"Hệ thống.. Có phải tên nam chính đầu gối này, ngây thơ tới mức đáng lên để ta ăn hay không?"

[...] Ta thấy rất có thể. Tiểu tỷ tỷ đừng Ngại... Ăn đi, hệ thống ta không quản]]

"Ồh" Ta ăn hần thật nhé "

[.....] ăn đi.

"Được rồi lão nương ta không khách khí..

- Nói là làm, Uyển Nhi Ghé sát cánh môi anh đào.. Hồng nhạt sát môi của Thập Tứ... Cánh môi khẽ chạm. Độ ẩm và hương sen thoang thoảng dán thẳng vào môi Của Thập tứ.

- ---Ngay tức thì. Thập tứ cảm giác được... Bật dậy..... Ngốc lảng tại chỗ... Còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra. hần sờ sờ niết niết môi mình. Cảm giác độ ẩm và hương thơm vẫn còn. Quay lại thì thấy cô đang quay lưng lại phía hần ngủ.... Thập tứ nghĩ. Có lẽ bản thân gặp mộng đi... Mộng thấy Quận Chúa Ăn đậu hũ của Hần... Trong người khó chịu, nên hần không ngủ nữa, mà trực tiếp dậy luôn.

Ba ngày trôi qua, cuối cùng cũng tới "NAM THÀNH "

Nam Thành rất đẹp. Toàn bộ nơi này đều bao trùm bởi hoa tươi, thường thấy nhất, là cây hoa mẫu đơn. Thược dược và tường vi.

Mẫu đơn điểm màu đỏ, màu hồng, vàng nhạt, màu tím bao phủ khắp chốn, thoát nhìn đẹp vô cùng!

"A Tứ, người thấy ở đây đẹp không?! Uyển Nhi Hơi cúi đầu xuống hỏi?"

Ta cũng hiểu được ở đây rất đẹp! Nghe nói món ăn làm từ hoa ở nơi này rất ngon!"

Đồ Ăn ngon?

Mắt Thập Tứ sáng lên, Có Đồ Ăn Ngon, như vậy lại càng bớt đi vẻ cao lãnh lạnh lùng của Thập tứ.

Hai người tìm một địa phương đỗ xe ngựa, cũng không có đi xem hoa trước, mà trước hết đi tìm tiệm y phục. Phải thay đồ cho Thập Tứ Nha.... Không thể để mặc bộ đồ đen như vậy được.

Bước vào tiệm y phục. Chủ tiệm đơn đã mời chào. Uyển Nhi chọn cho Thập tứ một bộ lam sắc. Uyển Nhi hí mắt suy nghĩ, rồi cười cười như điên. Cũng may cô đeo khăn che nửa gương mặt, nên không ai biết cô đang cười

Mục đích của cô là vừa công lược THập Tứ, vừa du sơn ngoạn thủy, đương nhiên cô sẽ không để cho Thập Tứ núp trong bóng tối! Mà phải ở bên cạnh cô nha.

Quận Chúa.."

"Ủì? A Tứ mặc y phục có màu sắc thật đẹp mắt!"

Đẹp?

"Đúng vậy... Rất soái nha. Về sau A Tứ Không được gọi ta là Quận chúa nữa. Mà gọi ta là Tiểu nhi. Hay Uyển nhii..

"Quậ... Quận chúa.... Cái này. Thập tứ không dám.

"Ta ra lệnh cho người. Người dám nói không? Uyển Nhi lại dờ thối ngạo kiêu ra áp uy Thập Tứ.

"Tuân lệnh Quận chúa"

Uyển Nhi trừng mắt với thập Tứ.

- --Thập Tứ vội sửa miệng.

"A Tứ rõ rồi Tiểu Nhi

- -Uyển nhi sắp lại,, xoa xoa đầu Thập Tứ.

"Ngoan" bây giờ ta dẫn A tứ đi ăn ngon

- --Thập tứ nuốt nước miếng " Ăn Ngonn

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Công Lược Đồ Ngốc Ám Vệ 6

Thập Tứ, ngây thơ chắc chắn sẽ không phản đối ý của Uyển nhi, Tiểu nhi nói cái gì thì chính là cái đó! Hơn nữa, đồ ăn ngon. Hắn cũng muốn ăn!

Cứ như thế, hai người tham ăn bước lên con đường tìm mỹ vị! Với nguyện vọng.. Ăn cả thiên hạ.

Uyển nhi và Thập Tứ. Dừng chân trước "Hoa Xuân Lầu. Nơi này gọi là Hoa Xuân lầu, vì toàn bộ đồ ăn hay thức uống đều làm từ hoa và bài trí khác hoa tinh xảo. Nguyên liệu đa số cũng từ hoa làm ra.

Uyển Nhi kêu một bàn thức ăn, đa số đều là dùng hoa tươi với màu sắc hoặc điểm lệ, bắt mắt làm thành đồ ăn, Uyển Nhi có loại cảm giác chỉ muốn ngắm nhìn cho đã mắt, chứ nào đâu dám ăn...

[...] Hệ thống nghe thấy tiếng lòng cô. Cũng không nở cười si nhục.... Tiểu tỷ tỷ còn làm bộ thương hoa. Tỷ tỷ ăn đi.

: Ừ phải ăn... Không thể ngắm. Ngắm không no được..

[[Hệ thống... Nghiện còn ngại]]

Một bàn mỹ thực, Uyển Nhi và Thập Tứ chỉ mất nửa canh giờ để Càn Quét Sạch sẽ. Toàn bộ khách Nhân hay tiểu nhị ở Xuân Hoa Lầu, đều không tìm được những gì mà nhìn bọn họ thấy.

A Tứ, ta thấy món Hoa Sen Thịnh Phát là ngon nhất! Người thấy món nào ăn ngon nhất?"

Tuy tất cả đều dùng hoa làm thức ăn, đều đã được rửa sạch sẽ và chế biến an toàn.. Nên việc ngộ độc hay trúng độc là không thể nào xảy ra được.

Thập Tứ suy nghĩ một lát óc, lựa chọn rất khó khăn.. Vì món nào cũng ngon. Bèn trả lời.

"Tiểu nhi, ta thấy món nào cũng ngon"

Uyển nhi, xém nữa cười ra tiếng.... Ai raa A tứ Quả là đáng yêu mà....ngoan ngoan biết nghe lời ta phải sủng... Vừa nói cô vừa xoa đầu A Tứ.

Thập tứ đỏ mặt cúi thấp đầu.. Lí nhí phản đối.

- --Tiểu nhi... Không được xoa đầu ta. Ta đã lớn rồi.. Còn ở chỗ đông người như vậy....

"Uyển nhi phản bác: A Tứ là của ta nha. Ta thích xoa thì làm sao??"

- -Thập tứ" để lại cho cô ba dấu chấm..

Vì hai người ăn quá no, nên phải ngồi nghỉ ngơi mất một canh giờ để tiêu hóa hết bàn mỹ vị lúc nãy. Rồi mới nhắc chân đi tàn phá những tiệm ăn khác.

(ôi mẹ ơi, sức ăn của hai vị này thật trâu bò)

Thập Tứ theo Uyển Nhi Ba tháng, dọc đường đi, đi tới nơi nào, Uyển nhi đều mua những món ngon ở nơi đó. Nhét đầy cái bụng của Thập Tứ.

Thập Tứ nghĩ, Uyển nhi cho hắn ăn toàn mỹ thực. Quan tâm chăm sóc hắn. Hắn dự định sẽ nói cho cô nghe về thân phận Của mình. Vì cô cho hắn ăn toàn Mỹ thực.

" cái này vì ham ăn mà khai báo nè. "

Mặc dù dẫn Thập tứ đi xông pha, Ăn hết địa phương này tới địa phương khác. Thì cô vẫn cố ý cho hệ thống thả tin tức. Hoàng đế muốn lật đổ vương phủ, muốn diệt cả vương phủ để cướp binh phủ. Cô tin rằng tin tức mấy tháng nay, lão cha Mạc Thế Kiệt đã rõ tình hình.. Chỉ còn đợi cô về để chăm một mối lửa nữa thôi....

Thăng đến khi mặt trời đã sắp lặn, phía xa xa tất cả nhà nhà đều thấp đèn sáng tỏ. Uyển nhi mới kéo Thập Tứ vào khách điểm bình dân chuẩn bị nghỉ ngơi!

"Người nói cái gì?! Chỉ có một gian phòng?" Uyển Nhi giả bộ kinh ngạc nhìn chường quây. Nhưng rồi cũng thỏa hiệp hai người ở chung phòng.

" Chung một phòng thì chung. Dễ cho lão nương làm việc". Tội nghiệp Thập tứ ngây thơ, còn chưa biết bản thân mình sắp bị sói ăn.

Bầu trời đã về khuya. Ở trong một phòng nọ vẫn sáng đèn. Tiểu cô nương đang chăm chú ăn cùng với một người đàn ông. Phải lúc lâu sau... Thập Tứ mới dám mở miệng..

" Tiểu nhi.... T... Ta có điều muốn nói.

" A Tứ có gì cứ nói đi.

Lúc lâu sau còn chưa thấy mở miệng. Uyển nhi tiếp tục hỏi.

" A Tứ... Đói bụng phải không. Ăn bánh đi lấy sức còn nói

"" Thập Tứ lắc đầu.... Rồi cũng nói cho cô nghe.

** Tiểu nhi. Thật ra Ta không phải tên Thập Tứ. Thập tứ chỉ là thứ tự tên mà vương gia đặt cho ta.. Ta tên là Tàn Diệp Bách. Rồi hán kể hết sự thật cho cô nghe kể cả việc hoàng đế giết mẫu thân hán...

- -Tiểu Nhi, ta đã kể hết sự thật.. Tiểu nhi có giận ta không.. Có bỏ đói ta không..

" Uyển nhi thật muốn cười đau bụng. Nam chính này thật đáng yêu. Cô cố gắng gằn nụ cười lại. Để dành hán.

A Tứ, cảm ơn người đã chia sẻ với ta.... Ủ ừ hay ta gọi người là Diệp Bách còn người vẫn gọi ta là Tiểu nhi nhé. Còn những ai đã hãm hại người hay tổn thương người ta sẽ đòi lại công đạo lại cho người.

(từ bây giờ đảo đổi a tứ thành Diệp Bách nhé)

- --Trong lòng,Diệp Bách ghen ngào xúc động. Mặc dù không biết cô nói thật hay chỉ an ủi hán. Thì hán cũng cảm thấp ấm áp trong lòng.

" Vì sao, Tiểu nhi lại tốt với ta như vậy?

"Uyển nhi không đòi co, vội trả lời

" Vì Diệp Bách là của ta...

- --Diệp Bách trong đầu ong ong hai chữ.

- của ta

- của ta.... Như vậy là ý gì... Ủ chắc bản thân là ám vệ... Nên là Cửa tiểu nhi cũng là lẽ đương nhiên....

(Ting độ hào cảm của nam chính +10 bÂy giờ là 85% tiểu tỷ tỷ siêu cấp giỏi nha)

- -Uyển nhi Nhếch môi... Không uống bốn cô nương lôi kéo đi chơi mấy tháng qua.... Tất cả đều đáng giá mà....

Một thời gian sau Uyển nhi nhận được tin tức, trong cung truyền ra tin tức. Thực phi, sảy thai.. Do Giang Tàn hãm hại mà mất đi cốt nhục....giang tàn bị ban, ba thước lụa trắng.. Còn Thực Phi vì mất con. Hoàng đế vì sùng biểu tỷ Lưu Tố Tố, thương tiếc vì mất con. Mà thăng lên Quý phi. Bây giờ ngàn sùng vạn sùng.... Ba nghìn giai nhân chỉ sùng một. Các quan viên thay nhau lấy lòng nhà Lưu Thị, móc nối quan hệ.

" Uyển nhi hận không thể cười to. Cứ leo càng cao đi, lão nương khiến cho người té càng đau.... Hahahhaha.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Công Lược Đồ Ngốc Âm Vệ (Hoàn)

- - Một năm sau. Uyển nhi cũng đã, mười sáu cái xuân xanh. Bởi vì hơn một năm đi ngao du cùng Diệp Bách mà lỡ cái lễ cập kê. Mà cô cũng không quan tâm... Kệ thôi. Trong vòng một năm này, dù Uyển nhi có sách cái đầu gỗ kia đi ăn uống khắp thiên hạ, thì độ hào cảm cũng chỉ ở mức 85% không thêm nhích lên xú nào.

Vì vậy...nên Uyển nhi quyết định trở về kinh thành. Cũng rất nhớ cái lão cha kia rồi. Hoàng đế cũng sắp sửa tiêu diệt vương phủ, phải nhanh chân về đã kích lão chaa.

Vừa về tới phủ. Cô nhanh chóng bước vào thư phòng. Uyển nhi, mở cửa, trên mặt hiện lên vẻ nhớ nhung và vui mừng.

"Phụ thân." Uyển Nhi khoe môi cong cong để lộ má lúm đồng tiền, ngọt ngào gọi phụ thân một tiếng.

Cái chớp mắt tiếp theo, cô đã bị Mạc Thế Kiệt ôm vào trong lòng không muốn buông.

"Tiểu nha đầu này. Nói đi là đi cả năm, thật nhớ bảo bối nhỏ của phụ thân!" Nếu không phải Uyển Nhi nói không được đi tìm cô, thì Mạc Thế Kiệt đã muốn điên lên, muốn đào hết cả Mạc Quốc để tìm cô rồi.

Chỉ là một câu quan tâm. Một cái ôm ấm áp... Uyển nhi ngốc lảng... Đây là cảm giác tình thân sao... Thật ấm.. Cô hơi cảm động, khóe mắt cay cay ngập hơi nước. Cô hít hít cái mũi li nhí trả lời.

"Phụ Thân: Nữ nhi Thật nhớ người.... Phụ Thân người gầy đi nhiều rồi..."

"Là tại cái tiểu nha đầu nguoi. Đi mà không hỏi âm cho lão già này.. Ta còn tưởng tiểu nha đầu nguoi không cần phụ thân này nữa..?"

"Chắc... Đây là lão cha đang làm nũng phải không..?"

"Phụ Thân... Con nghe nói... Hoàng đế biểu ca muốn tiêu diệt cả vương phủ. Chuyện này có phải thật không?"

- -Mạc Thế Kiệt. Giật mình... Sao nữ nhi của ông lại biết chuyện này. Nhưng ông vẫn cố phủ nhận.

- - "Chuyện này. Con nghe ai đồn bậy.... Con không phải quan tâm về chuyện này... Đâu

"Uyển nhi.. Có dặn ra nước mắt... Phụ Thân đừng lừa nữ nhi nữa. Nếu như hoàng đế biểu ca, đã tuyệt tình như vậy. Con chỉ mong muốn cả nhà bình yên. Nếu đã không được. Con muốn phụ thân lên nắm quyền.. Bình trị thiên hạ..."

"Mạc Thế Kiệt: giật mình.... Hồ nháo.... Tại sao con lại có ý tạo phản... Con đã mệt rồi quay về nghỉ ngơi cho tốt đi.. Chuyện hôm Nay, con quên đi.. Nói rồi ông xoa xoa thái dương đau nhức.

Phụ thân, con chỉ khuyên tới mức như vậy thôi... Phụ thân hãy suy nghĩ cho kĩ. Vì tương lai vương phủ vì bình yên.... Vì cả cái giang sơn Mạc Quốc này. Phụ Thân suy nghĩ thật thấu đáo vào. Nữ nhi xin cáo lui...

"Mạc Thế Kiệt, nhìn bóng dáng nữ nhi bảo bối khuất dần.... Ài nữ nhi đã trưởng thành.. Biết lo nghĩ thấu đáo mọi chuyện rồi. Suy nghĩ cho cùng, nữ nhi nói vậy là hoàn toàn đúng. Vì ông biết hoàng đế muốn cướp binh phủ của ông từ lâu. Nhưng không ngờ lại muốn ép chết cả vương phủ... Ông phải ra tay trước thôi..."

- - Ba hôm sau. Trong cung mở tiệc, mừng Thục Quý Phi làm tiệc đầy tháng cho đại hoàng tử... Nên Uyển nhi cũng nhận được bài thiếp cho vào cung.

Sáng sớm, Uyển nhi đã ăn mặc kinh diễm, cực kì lộng lẫy. Tay Kéo theo Diệp Bách cùng tới chỗ Phụ Thân.

Mạc Thế Kiệt, thấy Nữ nhi bảo bối của mình, cực kì thân cận với thập tứ. Thì tức giận trong lòng rõ như ban ngày, ông sắp mất đi bảo bối của ông rồi. Ông là người yêu thương nữ nhi, nên nữ nhi muốn kết duyên cùng ai ông không ngăn cản. Là Thập Tứ cũng tốt,...từ trong ra ngoài đều tốt.. Chỉ tội hơi ngốc.... Ông vẫn dạy được.

Uyển nhi,tươi cười lại gần lão cha.. Ý muốn lão cha chấp nhận Diệp bách.

"Phụ Thân... Người nhìn xem... Hôm nay A Tứ có soái không? Hơn một năm qua là A Tứ chiếu cố nữ nhi đó....

- Diệp Bách, hoảng hốt: sao Tiểu nhi lại nói dối nha. Hơn một năm qua là Tiểu Nhi bao nuôi hấn mà. Thôi kệ, Tiểu nhi nói sao là Vậy đi....

Mạc Thế Kiệt: Nhìn chăm chăm vào Thập Tứ.. Rốt cuộc cũng mở miệng...

"Ừm rất có phong độ... Tiểu nha đầu con.. Thấy trăng quên lão già này rồi.. Hừ

Uyển nhi, biết lão cha đã ngầm đồng ý, cũng nhẹ thở phào. Rồi thúc dục lão cha nhanh nhanh. Tiến cung, vì hôm nay hoàng đế muốn ép chết vương phủ nha.

Xe ngựa tiến gần đến Hoàng Cung. Thì trong lòng cô cũng như Mạc thế kiệt, không khỏi thấp thỏm... Mặc dù ông đã bày bố kị binh và lẫn ám vệ xung quanh hoàng cung rồi. Ép vua thoái vị là chắc chắn thành công.

Thái giám thông tri xong. Thì rất nhiều quan lại. Và tiểu thư khuê các vây xung quanh uyển nhi lấy lòng. Khó khăn lắm cô mới phá được vòng vây mà lánh vào chỗ khuất người.

- Uyển nhi, biết lát nữa sẽ có trận đánh. Nên cố gắng kéo Diệp Bách đi ăn đủ thứ. Có thực mới vực được Đạo. Ăn mới có sức đánh nhau... Diệp Bách, cũng ngoan ngoãn đi theo Nhét đầy cái bụng...

"Uyển nhi, thì thăm bên tai Diệp Bách.

" Diệp Bách. Lát nữa trong hỗn chiến, ta sẽ tạo cơ hội cho chàng lên giết tên cầu hoàng đế kia, báo thù cho mẫu thân của chàng

- hần không ngờ. Những lời trước kia cô nói là thật. Không khỏi xúc động lẫn bi thương, hần không biết tình cảm đối với cô là gì. Chỉ là lúc này muốn ôm cô thật chặt. Nói là làm

- -Diệp Bách, ôm Uyển nhi chặt vào lòng. Độ ấm mà da thịt dán lên người hần, không khỏi tê ngứa...

" Tiểu Nhi... Nàng Thật tốt với ta"

"Giì Nha" Chàng là của ta. Nên ta chỉ tốt với mình chàng thôi.

(Ting Độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 95% nhiệm vụ sắp hoàn thành.. Tiểu tỷ tỷ cố lên)

Trong lòng, Uyển nhi không khỏi vui sướng.. Sắp hoàn Thành rồi nha... Có chút hơi luyến tiếc với tên đầu gỗ này...

[[có mà tiểu tỷ tỷ, luyến tiếc đồng môn tham ăn với tỷ thì có.]]

- Uyển nhi, bị hệ thống nói cho chốt dạ.. Nên ngoan ngoãn cầm nín.

Thái giám thông tri" Hoàng Thượng Giá lâm~~ Thực Quý Phi giá lâm~~

Tất cả, quần thần quỳ xuống hô

HOÀNG THƯỢNG VẠN TUẾ. VẠN VẠN TUẾ

THỰC QUÝ PHI, THIÊN TUẾ. THIÊN THIÊN TUẾ..

Mạc Phong Vân lãnh đạm phát tay... Tất cả ái khanh bình thân...

Tất cả quan viên. Được cho phép ngồi, nên ổn định vào vị trí Của bản thân..

"Hôm nay, là ngày đầy tháng của đại hoàng tử. Các khánh cứ thoải mái là được

"TẠ ƠN HOÀNG THƯỢNG "

Bữa tiệc diễn ra được nửa canh giờ (= 1-2 tiếng nhé) thì âm thanh của, Mạc phong Vân lên tiếng.

- Mạc Vương Gia" trầm nghe nói. Ái khanh muốn tạo phản?

- Mạc Thế Kiệt. Bất giác quỳ xuống.

Hồi bẩm hoàng thượng... Là ai đã vu oan cho hạ thần... Xin hoàng thượng minh xét.

- Mạc Phong Vân: Đập bàn. Cầm miệng, Trẫm đã điều tra rõ sự Việc. Ngươi còn chối.

Mạc Thế Kiệt, không thêm quỳ nữa. Mà đứng lên đầu khầu. Bệ hạ đã muốn đầu của Thần. Thì hà có gì còn nghĩ lí do,,, hôn quânmn là tiên đế tin nhầm Người. hahahahaha

Mạc Phong Vân rống giận: phát tay....thì thân ảnh của binh lính và ám vệ vây xung quanh Mạc Thế Kiệt...

Uyển nhi và Diệp Bách, vẫn thong dong. Như không có chuyện gì, vì hai người chuẩn bị tâm lí trước rồi.

Rất nhanh. Mạc Thế Kiệt cũng cho ám vệ và kị binh ra. Hai bên điên cuồng đánh nhau... Huyết tấy cả hoàng cung. Mạc Phong Vân rơi vào thế hạ phong. Nhân lúc bị Động. Tàn Diệp Bách, phóng kiếm lao vào Mạc Phong Vân.... Một kiếm xuyên Timmm

Mạc Phong Vân: Ng...Nguoiiii....

Diệp Bách: Nhếch môi, cười như tu la từ địa ngục gần từng chữ....

- ---Một kiếm này... Ta thay mẫu thân ta đòi lại... Người xuống địa ngục bồi tội với mẫu thân ta đi..

Mạc Phong Vân.... Chết không kịp nói một lời nào... Còn Lưu Tố Tố nhân lúc hỗn chiến... Muốn chốn đi. Nhưng bị Uyển Nhi bắt lại.

Ba ngày sau.. Mạc Thế Kiệt, nắm toàn bộ binh quyền. Nhưng tên nào từng đứng về phe của Mạc Phong Vân. Đều bị chém hoặc đưa đi Biên cương.. Còn Lưu Tố Tố bắt nhốt ở lãnh cung. Cả nhà lưu thị, nam đi biên cương. Nữ làm quân kĩ. Lưu Tố Tố cũng không tốt hơn.... Bị đánh gãy hai chân.. Cắt đầu lưỡi bỏ vào lãnh cung để tự sinh tự diệt...

Hai tháng sau, Uyển Nhi và Diệp Bách vẫn như bình thường. Vì Diệp Bách gốc hơn bình thường... Không hiểu yêu là gì. Mà chỉ không muốn cô rời khỏi hắn..

- -Uyển Nhi kéo tay Diệp Bách

"Diệp Bách ta hỏi chàng. Chàng đã có người trong lòng chưa"

- --Diệp Bách mơ hồ hỏi lại: Tiểu Nhi.. Người trong lòng là gì?

- Uyển Nhi muốn thổ huyết. Vẫn giải thích rõ ràng.

"Người trong lòng là, người chàng thích, sau này kết hôn, sinh con và và sống với nhau cả đời.

- --Diệp Bách một lần nữa rơi vào mơ hồ: Tiểu Nhi, Ta không sinh được...?

Uyển Nhi: Con Mẹ nó. Nam chính này bị ngã heo quật rồi. Ngoài ham ăn ra chả được cái việc gì...

- -Diệp Bách lại lên tiếng: nhưng ta muốn Tiểu Nhi.ở bên cạnh ta... sinh con cho ta... Sống bên ta tới già.

- Tiểu Nhi có đồng ý không? Trong lòng không khỏi bộp chộp.

Uyển Nhi vui mừng gật đầu

TA ĐỒNG Ý VỚI CHÀNG:

(Ting độ hào cảm là 100% nhiệm vụ hoàn thành..... Đang sao chép tính cách kí thể 5-80-100% sao chép thành công... Đang thoát ly khỏi kí thể)

- --- Mạc Thế Kiệt, nhường ngôi vị cho con rể Tần Bách điệp lên ngôi. Lấy niên hiệu là Mạc Nhiên Đế.. Mười dặm hồng trang, rước Mạc nhiên Uyển Nhi. Phong vị là hoàng hậu. Từ khi đăng cơ. Diệp Bách không tuyền phi. Theo chế độ một thê một phu, làm mẫu cho tất cả dân chúng noi theo. Một mặt cũng phát huy về ẩm thực, trên khắp cả nước. Để thỏa lòng ăn uống của hai người. Sau khi đăng cơ hai năm. Uyển Nhi sinh được đôi long phượng thai. Mạc Thế Kiệt, phong là quốc trượng.. Không nắm binh quyền mà lui về phía sau trông cháu.....Mạc Nhiên Uyển Nhi và Tần Bách Diệp sống bên nhau trọn đời..

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên

[[Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%. Điểm thưởng là 20điểm tích phân. Và 150 điểm tích lũy. Mời tiểu tỷ tỷ cộng vào bảng thông tin.]]

[[lần này, tiểu tỷ tỷ làm rất Tốt. Nên được cộng nhiều điểm]

"tốt. Được nhiều điểm vậy, cô rất vui mừng"

"Được, Thêm vào thẻ lục và đáng người đi"

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Đáng người: 75/100(max)

Làn da.:70/100(max)

Trí lực.:75/100(max)

Mị lực. 65/100(max)

Thể lực.:70/100(max)

Sở trường.: không

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh.

Tích lũy. 365 điểm

Cấp bậc.: 5

[[tiểu tỷ tỷ có bước vào nghiệm vụ luôn không]]

" Vào Luôn đi.

- ---Thức dậy... Cả đầu đau nhức.. Cô hoảng hồn... Nơi đây gọi là Thương Lan Giới...nơi này họ tu tiên.

Thương Lan giới đại đa số, là họ tu luyện chỉ ăn đan dược. Nên họ không biết làm đồ ăn, đi nhiều thế giới như vậy. Đây là lần đầu người tham ăn như cô, cũng không nuốt nổi đâu...

Uyển Nhi, từ đông có khô bò dậy, sờ Cái bụng đang đói thất lại, không khỏi thở dài, xuyên đến đã đói như vậy rồi, chính là đói bụng muốn chết đây.

Cô, đi tới nơi này, khi nguyên chủ đã đói bụng ba ngày, suy yếu hư nhược, không còn lực nữa, nên nghỉ ngơi một phen.

Nghiệm vụ lần này, vốn là một phạm nhân cô nhi Tên Là Tề Uyển Nhi, ở Qua một tông môn nhỏ, sau đó trắc Nghiệm ra, Thủy Linh Căn...đơn linh căn Rất hiếm.. Một vạn năm mới có một người, thuộc tính mạnh mẽ, tu hành không dễ, nhưng Nguyên chủ không có thông minh, cần cù bù suy nghĩ, bắt đầu vào việc khổ tu. Sau lại,gặp được cơ duyên, tìm được công pháp thích Hợp, tu vi tiến triển cực nhanh. Nguyên chủ đến từ hạ giới, tính tình cứng cỏi, từ khi vào, tông môn cũng chỉ vui đầu khổ tu, một lòng theo đuổi nghiệp tu tiên. Nguyên chủ, lại quá ngây thơ, không phân biệt được người xấu., thế là phiền toái vẫn là từ trên trời rơi xuống.

Đối phương Lại được trưởng lão nhận làm đồ đệ tên là Sở Nguyệt, thiên phú rất cao, tư chất hơn người. Chỉ là song linh căn. Không phải đơn linh căn như Nguyên chủ. Vì khinh thường nguyên chủ tư chất kém thông minh, nên không thêm để ý tới. Năm nguyên chủ,mười hai tuổi, đã kết đến Trúc cơ. Mười bảy tuổi đã, kết thành kim đan... Thành tựu vang dội. Còn trong thời điểm đó Sở nguyệt lại đang chìm đắm bên người mình yêu. Mà bỏ bê tu luyện.. Hai mươi tuổi vẫn là trúc cơ. Mắt thấy Nguyên chủ hào quang lóe sáng. Bởi tâm tình ghen ghét... Hết lần này tới lần nọ hãm hại nhưng không thành. Sau cùng nguyên chủ không nhịn được mà tiến sở nguyệt đi trước một đoạn.

.. Ai ngờ Nữ chính trọng sinh. Một lòng vì thù hận. Cướp đoạt tiên cơ của nguyên chủ. Một lần đứng trên đỉnh cao nhân sinh. Hại chết nguyên chủ thê thảm.

Nam chính, là Tông chủ của Thiên Đạo tông. Đứng đầu trong bảy môn tông ở Thương Lan Giới tên Là Kỳ Minh Quân.. Tu vi cao thâm.. Không ai có thể nhìn thấu. Còn là Sư phụ của Nguyên chủ. Sau này nguyên chủ vì một lòng tu luyện, ít nói nay còn ít nói hơn. Hơn hai trăm năm cũng nói chuyện với nam chính,không quá mười lần. Thời gian sau, nữ chính trọng sinh.. Thành công cưa đổ Kỳ Minh Quân. Vì u mê nữ chính, nên gián tiếp hại chết Nguyên chủ, trong lúc bế quan sắp kết thành nguyên anh. Mà nhập tâm ma mà chết. Cuối cùng Kỳ Minh Quân và Sở Nguyệt kết làm bạn hữu... Mở ra một truyền kỳ mới ở Thương Lan giới.

Tâm nguyện của Nguyên chủ rất đơn giản.

- Chỉ muốn sống đúng theo những gì mình có được. Nhấn chìm, Sở Nguyệt trong vũng bùn

- Hai là. Cưa đổ sư phụ. Không Cho Sở Nguyệt Cướp được.

Cũng May, lúc này xuyên qua. Nguyên chủ vừa tròn tám tuổi. Là một cái hài nhi, gầy còm màu da vàng vọt, vì bị đói lâu ngày. Lúc này còn chưa vào tông môn.. Chưa đi trắc nghiệm... Vậy từ bây giờ cho tới nữ chính trọng sinh, cô còn thời gian mười năm để chuẩn bị. Uyển Nhi dành mười năm này, để đi giành cơ duyên của mình, trước khi Nữ chính giành mất... Để xem cô ta hại cô bằng cách nào.... Bằng móng à hahahaha

[[...]] tiểu tỷ tỷ, chúng ta là hệ thống, văn minh khiêm tốn. Thịnh tiểu tỷ tỷ khiêm tốn lại]]

" Người Cút đi cho ta. " hỗn đản

[...] tiểu tỷ tỷ, thật hung dữ..... Ta thật hâm mộ tỷ tỷ sát vách... Thông minh xinh đẹp. Còn hiền dịu oaoaoaoaoaoa ta muốn đổi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 2

- Uyên nhi, không gia nhập vào Tông Môn nhỏ nữa. Cũng bỏ qua cái trắc nghiệm kia, cô nhìn lại bản Thân mình. Chỉ là một cái nữ hài tử xanh sao, không một chút thịt, gia nhập tông môn tên Kỳ Minh Quân kia có nhận thì chắc chắn sẽ, không sinh ra hào cảm với cái thân thể xấu như này được. Uyên nhi, quyết định, lấp đầy cái bụng rồi ngồi sắp bằng... Tu luyện "cửu âm chân kinh".

May thay, nơi này tràn ngập linh khí. Nên việc dẫn linh khí vào người quá dễ dàng, cô cảm giác trong thân thể, có tia khí kinh đang sôi trào bên trong.

- Uyên nhi, tu luyện được một tháng, thân thể khỏe lên rất nhiều... Da dễ đã chuyển sang hồng hào... Có chút thịt rồi. Không còn giống như lúc mới xuyên qua. Trông rất thẩm mĩ. Cô nhớ lại cốt truyện. Rồi hướng tới nơi. Có cơ duyên với mình. Một mạch đi thẳng.

Uyên Nhi, dọc theo đường đi, không riêng thưởng thức phong cảnh, tìm kiếm cơ duyên, cũng thuận tiện tìm kiếm một ít gia vị linh tinh. Thương Lan giới, đồ vật thật sự quá khó ăn, Cô chỉ có thể chính mình tự tìm tòi, rồi làm ra.

Thương Lan Giới là nơi toàn linh khí, từ thực vật cho tới động vật, chứa rất nhiều linh khí. Chỉ cần sơ chế qua rồi ướp sơ qua gia vị mà cô tìm được. Là thành mĩ trong mĩ vị..

Uyên nhi thử vài lần sau phát hiện, rất nhiều thực vật sơ chế món ăn, mà ở Thương Lan Giới này không ai biết tới. Cũng đúng thôi, họ chỉ tu luyện.. Ăn đan được đâu để ý tới ba cái cây cỏ này...

Cuối cùng, cô kết luận. Sau này sẽ công lược sư phụ tương lai, qua con đường bao tử. Cô rất tự tin với tay nghề Của mình. Còn không nhắc tới, nam chính đã ăn đồ ăn phạm bao giờ đâu.... Chắc chắn hắn sẽ nghiệm.. "Hắc hắc "

[... Ta khuyên tiểu tỷ tỷ. Nhân cơ hội Mà đi công lược nam chính đi.. Tỷ tỷ chỉ mãi lo ăn... Luôn làm hệ thống ta không an tâm]

" Hệ thống.. Có phải ngươi xem... Tiểu yêu tinh đánh nhau quá nhiều. Nên não bị hỏng rồi không.

- Bây giờ lão nương. Chỉ là cái oa nhi tám tuổi. Công lược như nào.... Lại đi nhận hấn làm cha con à..

" Còn chưa tính. Sau này ta là cô nương xinh đẹp. Lại phải đi công lược tên lão yêu ngàn năm... Là ta thiệt thòi ngươi có hiểu không?

[[Tiểu tỷ tỷ. Nói sai rồi.... Cộng hết các thế giới tỷ đi qua.. Chỉ có hơn tuổi của hấn chứ không kém... Tỷ muốn hố ta à. Còn non lắm.]]

" Uyên nhi:Mẹ tự nhiên hệ thống dòm kia. Thông minh lên vậy... Lão nương không chấp.

Cô mất một năm, để thu thập đủ các cơ duyên... Một là vòng tay không gian... Bên trong có suối linh tuyến, có dược vạn năm. Có đan được cửu phẩm... Một viên tây tùy đan. Thời gian trong vòng tay không gian là, 100:1 nên muốn ở bao lâu đều được. Cô còn thu được ở "Đại Sơn cốc" Một bí tịch Vô Cực Âm Hợp với thủy hệ linh căn của cô.

Mất thấy, đã thu hết các cơ duyên vốn có của mình. Cô đi thẳng tới Thiên Đạo Tông. Để bái sư... À không để công lược lão yêu ngàn năm kia.

Uyên nhi đi ở trên đường, chín tuổi hài tử thần sắc lãnh đạm, trầm ổn giống cái tiểu đại nhân, bộ dáng này có chút làm người bật cười. Cô tới thật đúng lúc. Ở Thiên đạo Tông, lúc này đang trắc nghiệm cho đệ tử ngoại môn. Kỳ Minh Quân lúc này cũng có mặt. Cảm giác cho hấn biết, hôm nay hấn sẽ thu được một cái kinh hi lớn.....

" Ừ đúng là lớn rồi. Huynh sắp bị sói ăn thịt... Huynh có biết hay không "

Lần lượt đã có người trắc nghiệm xong. Cũng chỉ toàn ngũ linh căn và tam linh căn... Mặt của Kỳ Minh Quân.. Không khỏi âm trầm... Đâu còn lộ vẻ tiên khí kia nữa.

- Tới lượt cuối cùng là cô. Uyên nhi bước lên đài. Hít một hơi thật sâu... Rồi đặt tay lên quả cầu trong xuất. Trong thâm tâm cô nghĩ. Các người mở to mắt ra mà nhìn. Hôm nay lão nương sẽ cho các người, xem một cái kinh hi.... Có sợ chưa...

(tiểu tỷ tỷ lại tự luyện. Ta không ngăn cản được)

1 giây rồi 3 giây sau.. Quả cầu dần sáng.... Xanh rồi chuyển sang vàng... Rồi vàng chanh.... Cuối cùng là vàng kim.... Khiến cho toàn trường chấn động. Trưởng lão hoàn hồn lại mới hô.

Thủy hệ đơn linh căn.... Trưởng lão hô xong. Toàn trường như ngừng thở... Có thể nghe cả tiếng kim rơi vậy. Kỳ Minh Quân cười hạc bay về phía cô. Không khỏi vui mừng, cảm giác của hấn luôn luôn đúng.

" lúc này, cô mới có dịp nhìn thật kĩ nam chính. Mặc dù hơn nghìn tuổi, nhưng bề ngoài chỉ là thiếu niên hai mươi. Cả người toát lên tiên khí, lãnh đạm mà không xa cách... Gương Mặt còn trên cả yêu nghiệt... Yết hầu của cô không khỏi nuốt nước miếng xuống ực ực.

--Kỳ Minh Quân, thấy tiểu oa nhi đang ngây ngốc nhìn mình. Không khỏi mỉm cười hiền hòa.. Ôn nhu. Càng khiến cho cô đau tim

" Kỳ Minh Quân. Nhân nhạ lên tiếng

" Người tên gì?

" Tề Uyển nhi "

Tốt. Sau này người sẽ là đệ tử trên truyền Cũ của ta. Sau này người là tiểu sư thúc tổ của bọn họ. kỳ Minh Quân, chỉ tay mọi người ở phía dưới. Bao gồm cả trưởng lão.

Một lời tuyên bố. Làm cho mọi người không khỏi nuốt ngụm khí lạnh. Bây giờ họ có tiểu sư thúc tổ nhà, còn là một cái oa nhi chín tuổi. Thật không nguyên Ý...

Ồ không nguyên ý thì như nào. Có giỏi thì cái trạng với tên lão yêu kia đi...

Uyển nhi, cười hặc cùng Kỳ Minh Quân đi về hướng đỉnh núi "Chung Sơn" nơi an tọa của Kỳ Minh Quân.

" Đồ nhi. Sau này con sẽ ở cùng với vị sư. Con nên chăm chỉ tu luyện. Đừng vì mình là đơn linh căn mà tự phụ.

" Đồ nhi đã rõ. Thừa sư phụ.

kỳ Minh quân cảm thấy. Tiểu oa trắng trẻo, như búp bê sứ này. Có căn cơ và thiên phú tốt. Lại rất ngoan Nên hẳn rất hài lòng

(Tình độ hào cảm của nam chính +10 tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

" Tốt, con nghỉ ngơi đi. Ngày mai bắt đầu tu luyện. Ta không phiền con nữa.

" Sư phụ. Đi thông thả "

Thấy hình bóng của Kỳ Minh Quân đi rồi. Cô mới dám nghỉ bậy.

- Có khi nào. Tên này nhìn mặt ôn nhu. Nhưng là tên đột lốt sói không, đến tiểu oa nhi như ta mà cũng không tha....

[[...]] tiểu tỷ tỷ, đừng suy nghĩ ai cũng như tỷ Nha. Là hẳn xem tỷ như con của hẳn nên mới sinh ra hào cảm thôi..

" Ta có sao" Người đừng nói lung tung. Ta không có ăn thịt trẻ con.

[[...]] hệ thống.....

--Một ngày, bạo chữ xem có ai trầm trở không. Hi hi đùa đấy, ở sài gòn mưa cả ngày. Đào ở nhà nên rất rảnh

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 3

Uyển nhi, ở tiểu viện trên Núi " Chung Sơn" mặc dù chỉ là tiểu viện nhỏ nhưng, bố trí hết sức tinh mỹ lịch sự tao nhã, tất cả đồ dùng sinh hoạt cũng nhanh chóng phối đầy đủ hết. Uyển nhi rất hài lòng, còn ở phía hông tiểu viện, bên cạnh che lại một cái phòng bếp.

Hết thấy an trí thỏa đáng, Uyển Nhi nhân nhạ đi dạo mấy ngày ở trong Tông Môn cho quen thuộc hơn. Xác Định đã quen thuộc rồi, lúc này Uyển nhi mới lách vào trong không gian... Bên trong không gian rất rộng lớn. Như một cái thảo nguyên trải dài vô tận. Có núi non, có suối linh tuyền và một ngôi nhà bằng trúc.

Uyển nhi, lấy ra một viên tây tủy đan, nuốt vào.... Dần dần thân thể bài trừ ra tạp chất, tanh hôi. Uyển nhi, nhanh chóng cởi đồ, ngâm mình trong suối linh tuyền. Mười năm trong không gian, chỉ bằng một năm ở bên ngoài. Vì vậy, Uyển nhi trong thời gian này, ở lý trong không gian luyện bí tịch Vô Cực Âm Tiến độ và tu vi thăng lên nhanh chóng.

Uyển nhi sắp kết thành trúc cơ. Nên lách mình ra khỏi không gian, một năm ở bên ngoài, tiểu viện của cô cũng bám đầy bụi. Cô sẵn tay vào việc tổng vệ sinh, sắp xếp lại nhà bếp. Ưm cô chỉ hài lòng nhất là cái nhà bếp này thôi. Có ăn mới có sức tu luyện được. Cô thu xếp xong ổn thỏa mọi công việc, tiếp tục bế quan để kết thành Trúc Cơ.

Hai ngày trôi qua. Kỳ Minh Quân, đang ngồi ngẩn ngơ, vì hắn ngoài bề quan ra thì có biết làm Cái gì đâu. Nhìn về phía tiểu viện của Đồ đệ mà hắn mới thu nhận từ một năm trước. Tới bây giờ hắn biết tiểu đồ đệ đang bề quan, không tiện nói chuyện... Ngẩn người một hồi thì cảm giác được, một sức mạnh vô hình, đang gào thét ở tiểu viện tiểu đồ đệ... Kỳ Minh quân, nhanh chóng cười hặc bay về phía đó.

Bay tới nơi, cũng đúng lúc Uyển nhi kết xong Trúc Cơ. Uyển nhi, ra ngoài đã gặp Kỳ Minh Quân. Cô lễ phép chào.

" Sư phụ hào... Một năm rồi đồ nhi nhớ người.

Kỳ Minh Quân. Câu khoe môi cười:

" Đồ nhi, thật giỏi mới mười tuổi đã kết thành Trúc cơ. Thiên tài ngàn năm hiếm có. Vì sư chúc Mừng con.

"" Cảm ơn sư phụ. Là thầy Tốt mới có trò giỏi. Uyển nhi không Ngại mà nịnh bợ, vượt mong ngửa.

Trong lòng, Kỳ Minh Quân không khỏi vui sướng. Là số hắn tốt, mới thu nhận được báu vật trời ban.

" Vì sư, cũng muốn nhắc nhở con. Không nên quá đề cao bản thân mình có biết chưa.

Uyển nhi, trung ra đôi mắt to tròn ngây thơ. Một năm qua nhờ có linh tuyền mà biến cô thành một tiểu thiên sứ, rất xinh đẹp.

" Đồ nhi đã rõ. Thưa sư phụ "

" Tốt Tốt... Là vì sư có phúc, thu nhận được một đồ đệ ngoan..

(Tình độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 30% tỷ tỷ cố gắng nào)

Uyển nhi nghe được âm thanh hệ thống. Không khỏi vui mừng. Cô quyết định. Sẽ ra sau núi "Chung Sơn" Kiếm một con linh thú nào đó rồi chế biến ăn. Mặc dù ở ngoài là một năm. Nhưng cô ở trong không gian là mười năm. Đã mười năm cô không có được ăn thịt đâu. Thật thèm chết ta.

[hệ thống.. ta cầu cho, những con linh thú nơi đó, trốn nhanh đi]

"Uyển nhi..... ""!""

Uyển nhi, vận nội công bay thẳng về phía chân núi. Cô tìm cả buổi thì không tìm được một con linh thú nào để ăn.

(chắc lời thỉnh cầu của hệ thống linh nghiệm)

Uyển nhi chán nản quay về. Đang nghĩ ngơi, một đạo màu trắng bóng dáng bay về trước mặt cô bay qua, Đôi mắt Uyển Nhi lên,

" A " thiên đường có lối người không đi. Địa ngục không cửa người lại chui vào... Đúng lúc ta đang đói... Lát nữa ta sẽ làm tiểu kê hầm nấu. Hay là làm tiểu kê nướng mật.

Uyển nhi, vận nội công bay lên cao. Kết hợp với Vô Cực Chưởng, đánh vào đầu con gà màu Trắng, Con gà béo màu trắng nháy mắt ngất lịm, Uyển nhi lại gần xem. Hôm nay vận số không tồi. Tóm được con gà béo, to gần bằng con dê....

- Chắc nên nướng hay hầm đây.. Phân vân quá.

Uyển nhi nào biết. Cái con gà trắng đó lại là Thần thú trong truyền thuyết, lại là Sủng vật Của Kỳ Minh Quân đâu..

Trong lúc này, Kỳ Minh Quân, không thấy Sủng vật của Minh. bắt giặc đi tìm. Hắn bay về phía chân núi "Chung Sơn" thì bắt gặp một thân ảnh nhỏ....xinh đẹp như tinh linh. Đang bận rộn nướng cái gì đó.. Nghe mùi rất là thơm... Tức thì, Kỳ Minh Quân không khỏi nuốt nước miếng. Tuy rằng hắn đạo hạnh ngàn năm. Từ nhỏ chỉ ăn đan dược. Mà tu vi cao thâm nên đã qua mấy trăm năm. Hắn chưa hề ăn cái gì rồi.

"Kỳ Minh Quân Tiến lại gần Uyển Nhi, lên tiếng.

" Đồ Nhi. Con đang làm gì vậy? Ta nghe được mùi thơm.

" Uyển nhi gạt nãy mình, lăm bằm...soái ca sư phụ này. Lỗ mũi còn tinh hơn cả A Cầu. nghĩ Một đằng nói một nẻo. Cô lại trưng ra gương mặt tươi cười, niềm nở.

" Sư phụ. Là Đồ nhi đói, đã lâu đồ nhi chưa ăn gì..... Vừa hay đồ nhi có nướng một con gà béo. Sư phụ ăn thử đi.... Rất ngon đó.

" Kỳ Minh Quân vẫn giả bộ. Sĩ diện không trả lời, nhưng đôi mắt sáng Rực rỡ dán trên con gà nướng. Không khỏi suy nghĩ...

" Quả béo thật. Ài hắn chưa bao giờ ăn qua đồ ăn... Nhìn xem, lớp da được tẩm mật ong và gia vị, nướng lên vàng ươm...chắc chắn rất giòn... Mùi lại thơm như vậy. Khó mà cưỡng lại.

"Uyển nhi thấy hắn, vẫn chết chân. Khóe miệng cô gạt gạt... Mẹ nó dãi muốn rớt ra, còn làm bộ làm tịch. Cô xé cái đùi gà to lớn, nhét vào tay của Kỳ

Minh Quân. Ngọt ngào lên tiếng.

" Sur Phụ~~ Người chắc chưa bao giờ ăn qua. Người ăn thử đi.

" Kỳ Minh Quân. Không thèm làm bộ nữa. Mà nhả nhận ngồi xuống ăn. Từng cử chỉ động tác rất đẹp mắt... Mặc dù là nhả nhận ăn, nhưng tốc độ rất nhanh.

Cô thấy vậy. Không khỏi cảm thán, muốn chiếm trái tim đàn ông, phải thông qua con đường bao tử mà. Hai người ngồi xuống ăn, Uyển nhi lấy có hời chuyện.

" Sur phụ. Sao người lại ra sau núi. Người tìm đồ nhi à.

"Lúc này, Kỳ Minh Quân mới nhớ ra. Mình đang đi tìm sủng vật của mình... Bèn lên tiếng.

" Không. Là Tiểu Bạch Cua vi sư, ham chơi không biết bay đi nơi nào rồi. Vi sư đang đi tìm nó.

(mẹ ông còn tìm cái gì. Không phải ông đang ăn đó à.....)

- -Trong lòng Uyển nhi nghi ngờ. Nhưng vẫn cố dò hỏi.

" Tiểu bạch của sư phụ. Bề ngoài như nào, nếu đồ nhi thấy sẽ bắt về cho sư phụ.

" Kỳ Minh Quân Gật đầu. ừm đồ nhi ngoan...

Tiểu Bạch của Sư phụ là. Kim Dạ kê, là Một Thần thú thượng cổ. Bên ngoài khoác bộ lông trắng như tuyết. Có thể điều khiển gió và nước. Thân hình Trắng kiêu to bằng một con dê.

Nếu đồ nhi thấy. Nhớ báo cho vi Sư. Kim Dạ Kê, đã theo vi sư gần mấy trăm năm qua, không thấy bóng dáng vi sư hơi nhớ.

" Lúc này, mặt Cua Uyển nhi ngêch ra. Thôi rồi, Ăn bậy rồi. Ăn nhầm con thần thú còn là sủng vật của đối tượng công lược.... Không được, nhất định lão nương sẽ không nói.

"Uyển nhi, cố gắng trấn định bản thân"

" Đồ nhi đã Rõ. Nếu thấy đồ nhi sẽ báo cho sư phụ "

"Kỳ Minh quân vui vẻ gật đầu. Ăn hết một cái đùi Gà (0.0) lại tiếc mĩ vị. Liền liếc nhìn nữa con gà béo còn lại.

Uyển nhi áy náy. Thôi Gà là của sư phụ. Để sư phụ ăn... Coi như ta không có lỗi.. Sủng vật hi sinh vì chủ..aaa là câu chuyện cảm động nhất năm.

" Sư phụ người ăn nữa đi. Đồ nhi còn bé sức ăn không lớn. Sư phụ để lại cho đồ nhi một cái cánh là được Rồi.

"Kỳ Minh Quân. Nghe thấy vậy, vui vẻ tiếp tục ăn.. Còn là ăn rất ngon. Ăn xong vẫn còn tấm tắc khen Uyển nhi không ngót.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 40%)

+ Uyển nhi cạn lời. Làm thịt Thần thú Cua Sư phụ đã vậy. Được khen còn tăng điểm hào cảm.. Cô cảm thấy, hôm nay là ngày cô may mắn nhất. Nghĩ cũng lạ, đã là Thần thú thượng cổ, cô mới gõ vào đầu một cái đã ngất như vậy rồi. Không lẽ lão sư phụ kia, sủng tới mức nó béo, không còn sức trông cự.

- -Kim Dạ Kê:.....ta đã đầu thai rồi. Đừng nhắc tới ta nữa. Nữ nhân bạo lực.

[.. Tiểu tỷ tỷ. Lại đây ta nói về chuyện nhân sinh. Trên đời này, ta chưa thấy ai mạnh như tiểu tỷ tỷ... Một chương đánh chết thần thú]

" Uyển nhi: Hệ thống nguoi Im đi.

" là nó bị sủng. Quá béo nên ta mới hạ được"

" lão nương ta rất yếu đuối, và yếu động vật.. Nguoi có biết không?

" đã lâu ta chưa ăn thịt. Hệ thống, nhà nguoi không ăn được,đầu biết cảm giác của ta.

" Cút đi cho ta:

[[Hệ thống... Đã cấm chat ký chủ 2 ngày]]

" Uyển Nhi: hệ thống chết bầm. Chỉ giỏi trốn..... Grrrrr đừng để ta,bắt được cái đuôi nhỏ.

Chương 34: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 4

Kể từ sau bữa ăn mỹ vị đó. Kỳ Minh Quân luôn thòm thềm, ngại vì thân phận Của chính bản thân mình. Nên Kỳ Minh Quân, lấy ra một cái cốc, hết sức chi là hợp lý, không thể nào mà hợp lý hơn được.

Bởi vì sau khi Kim Dạ Kê mất tích, coi như có Cánh mà bay mất. Thì Cô Hạc mà Kỳ Minh Quân cưới, ngày đêm thương nhớ Kim Dạ Kê, cũng tiêu tụy..... Bỏ đói chính mình. Cũng bơi vậy mà ra đi. Kỳ Minh Quân, sai Uyển nhi đi trôn cất Hạc tiên. Kết Quả buổi tối. Kỳ Minh Quân, Được ăn món Hạc Hàm nắm

Tất nhiên Uyển nhi sẽ không khai báo. Đôi Tình Nhân thần thú, đều do cô thịt. Hơn nữa soái ca Sư phụ là người ăn nhiều Nhất mà. Không thể trách cô được, coi như thành toàn cho một đôi, thần thú hi sinh vì chủ nhân đi.

Kỳ Minh Quân, Đứng trên tiên kiếm. Bay về phía Cửa cô. Kể từ ngày, Uyển Nhi Dỗ soái ca Sư phụ ăn mỹ vị, thì hẳn cũng không thềm ăn đan dược nữa cũng tạo nên cái tính kén ăn. Mỗi lần thềm thì sẽ bay về hướng tiểu viện của cô.

Còn kỳ Minh Quân nghĩ: Ôm Chặt đùi đệ tử, nhất định được ăn ngon. Chính thức từ bây giờ, trở thành Sư phụ Cường Đồ ăn.

"Uyển nhi: Sư phụ~~~ Người đói rồi phải không?"

"" Hôm nay, đồ đệ có nấu. Cụ Giác Hàm Linh Chi.

(Thật ra con cụ giác đó, là cô bắt được ở vườn thuốc của trường lão. Hết cách rồi, ra sau núi linh thú thấy cô là chạy.)

Kỳ Minh Quân: đồ nhi có tâm. Vậy sư phụ không phụ lòng đồ nhi được. Kỳ Minh Quân, ăn hết một con cụ giác to, mở lời khen như thường ngày, rồi mới nói trọng điểm.

"Đồ nhi, Sư phụ thấy con mới là cái oa nhi mười tuổi. Mặc dù đã kết lên trúc cơ. Vì sư cảm thấy sân vườn ở tiểu viện con lá rụng đầy sân, không khí hiu quạnh. Mà con còn nhỏ tuổi, lát nữa thu dọn đồ đạc. Về Lung Linh Các ở với vì sư, vì sư sẽ chiều cố con tốt hơn....

"Uyển nhi trợn mắt há miệng: Con mẹ nó lý do hết sức vô lý. Cây xung quanh đều là cây vạn năm... Nghìn năm mới rụng lá, vạn năm mới đơm bông, lấy đâu ra mà lá rơi đầy đất. Không khí xung quanh đều linh khí, đâu ra mà hiu quạnh. Soái ca sư phụ, tưởng nhớ đồ ăn của ta thì đúng hơn. Mà thôi kệ ở chung càng dễ công lược. Lửa gần đom lâu ngày cũng cháy... "Hắc hắc"

Uyển nhi, lòi ra bộ mặt vui mừng. Cười toét miệng hihi ha ha xuýt.

Kỳ Minh Quân, nhìn tới Phát Ngốc. Cơ mà Đồ Nhi rất đáng yêu, còn biết làm đồ ăn, phải sủng mới có ăn nha.

"Sư Phụ~~ Người Thật tốt.... Đồ nhi sẽ nấu thật nhiều đồ ăn ngon cho sư phụ.

"Kỳ Minh Quân" Xoa xoa đầu cô. Thật mềm dễ chịu thật..

- - Uyển nhi, đã dọn vào ở chung với soái ca sư phụ được một thời gian, ngoài cho sư phụ ăn no. Thì cô cũng không biết nên công lược như nào, Độ hào cảm vẫn ở mức 40%...Uyển nhi quyết định....hy sinh thân mình.....

[[thân của tiểu tỷ tỷ.. Hẳn thềm mới lạ]

Uyển nhi..... Ta tưởng người cảm chất ta rồi cơ mà.

"Hệ thống:...đã chuyển sang chế Độ Wi-Fi

Trời đã về khuya. Kỳ Minh Quân đang ngồi Luyện chữ. Thật ra là đang vẽ lại Kim Dạ Kê và Hạc Tiên, dù gì cũng ở bên hẳn gần nghìn năm rồi. Kỳ Minh Quân mãi mê vẽ, Chợt Thấy một góc áo thập thò sau cửa.

"Đồ Nhi, có việc thì vào đi. Đừng trôn, vì sư Thấy rồi.

"Uyển Nhi, nững nịu lên tiếng.....Sư phụ, đồ nhi ngủ một mình rất lạnh. Đồ nhi muốn ngủ cùng người.

"" Kỳ Minh Quân: Không được.. Con đã mười tuổi, không thể ngủ chung. Và lại vì sư không buồn ngủ. Bởi vì hẳn tu luyện cảm dục cảm đủ thứ. Nên không buồn ngủ cũng rất bình thường.

"Uyển nhi tức khắc. Đôi mắt to tròn, trong veo thoáng đã ngập nước. Cái mũi hồng hồng xút xút Hít hít vào.. Chao ôi đáng yêu và tội nghiệp chưa.

"Kỳ Minh Quân thấy Đồ Nhi khóc. Không biết phải làm sao đành dờ dảnh.

" Con đừng có khóc, vì sư không bắt nạt con. Con nên ngủ một mình..

" Uyển nhi vẫn hít hít mũi: Ngày mai, Con có nấu gà hầm nấm. Bánh bao nhân thịt.

" Kỳ Minh Quân, nghe tới đồ ăn.. lại nuốt nước miếng... Chỉ là ngủ chung thôi sao. Được rồi dù gì đồ nhi cũng còn nhỏ, hấn lại không dễ động tình nên quyết định đồng ý.

" Được rồi. Vì sư chỉ cho phép con ngủ chung hôm nay. "

Kỳ Minh Quân, chỉ tay lên sạp trúc. Uyển nhi tung tăng leo lên yên lặng quan sát xung quanh.

Bên trong căn phòng. Bày trí rất đơn giản, toàn bộ đồ dùng đều là trúc. Trong phòng nổi bật nhất là cái tủ. Đựng đều là đan dược. Uyển nhi, nằm xuống... Vẫn thấy sư phụ soiá ca mãi vẽ, bèn đánh tiếng.

" Sư phụ, người bồi Đồ nhi ngủ đi. Đồ nhi rất muốn ôm ngủ. Như hồi bé mẫu thân ôm đồ nhi ngủ vậy,.....Đôi mắt cô sáng long lanh, ngập ngược nhìn vào Kỳ Minh Quân.

"Kỳ Minh Quân, không chống lại đôi mắt đó. Đành gác bút,lên giường trúc ôm Đồ nhi đi ngủ. Thân Hình Uyển nhi rất nhỏ bé. Mềm mại, trắng trẻo còn tỏa hương sen thơm tự nhiên.... Làm cho Kỳ Minh Quân dễ chịu không ít. Vài phút trôi qua.

Thấy đồ nhi đã thở đều đều. Hấn mới cúi mặt xuống xem kỹ đồ nhi. Gương mặt bầu Bĩnh. Đôi má phấn nộn, làn da trắng trẻo non mềm. Kỳ Minh Quân tò mò, lấy ngón tay Chọc chọc vào đôi má.

"A" Không ngờ lại mềm và mát như vậy.... Hấn chọc một lần con chưa thỏa mãn. Lại chọc thêm mấy lần... Giống như tìm được đồ chơi mới vậy.

"Kỳ Minh Quân: Ài... Thật giống cục trôi nước... Không biết có ngọt như cục trôi nước không.. Chẹp chẹp.. Ngày mai, phải bảo đồ nhi làm bánh trôi để ăn vậy...

" Ai đó, đang giả bộ ngủ. Bị chọc cũng phát bực. Trong lòng lại đang tám với hệ thống.

" Uyển Nhi: Ta thấy.. Hấn đang muốn ăn ta phải không...

[...] Hệ thống. Làm sao ta biết được. Tiểu tỷ tỷ hỏi thẳng hấn đi.

"vậy Ta hỏi thẳng hấn nhé"

[.....].....

"Uyển nhi giả Bộ mớ ngủ,:

Ừmm~~um sư phụ... Người muốn ăn tiểu nhi phải không..?

"Kỳ Minh Quân vẫn đang suy nghĩ về bánh trôi. Cũng không để ý lời nói mớ của Uyển nhi. Thuận miệng đáp lại

" Ừm sư phụ muốn ăn"

"Uyển nhi, trong lòng muốn loạn"

- --Hệ thống hệ thống.. Hấn muốn ăn ta thật kìa.....aaaa ta biết mà. Đồ sói đột lốt tiên nhân..... Trẻ con cũng không tha...

[...] Hệ thống: Chắc tiểu tỷ tỷ là trẻ con..... Có người chịu ăn là may mắn cho tỷ tỷ rồi

Uyển nhi: Chó chết Cút đi cho ta.

[.....] hung dữ lại đôi từ để chửi. Tốt tốt

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ+5 bây giờ là 45%)

" Uyển nhi": Mẹ nó... Muốn ăn lão nương mà chỉ cộng có 5% keo kiệt....

" mà thôi. Có còn hơn không "

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 35: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 5

Uyển nhi, đang vận hành Vô Cực Âm Cảm Giác cổ Sức Mạnh, trong thân thể muốn bùng phát, Cô biết lúc này phải bế Quan rồi.

Lúc này, Kỳ Minh Quân đang ngắm lại Chân dung của Kim Dạ Kê, tưởng nhớ những ngày vỗ béo Kim Dạ Kê. Uyển nhi cất tiếng gọi Soái Ca Sư Phụ

"Sư phụ, đồ nhi cảm giác.. Đồ nhi muốn đột phá rồi. Đồ Nhi đi bế quan. Chắc sẽ mất vài năm, thời gian này ủy khuất sư phụ dùng đan dược thay cơm rồi..

Kỳ Minh Quân, nghe thấy lời Của Đồ nhi bảo bối, tay run run làm rớt luôn bức họa của Kim Dạ Kê Xuống đất.

" Kim Dạ Kê: ta biết ngay mà, vì ăn đâu còn nhớ thương ta " hừ hừ"

Kỳ Minh Quân trong lòng cảm thán. Đồ nhi, bế quan, phải mấy năm mới xuất quan. Thời gian mấy năm đối với hắn mà nói chỉ là cái chớp mắt. Nhưng vẫn đề ở chỗ. Từ khi đồ nhi cho hắn ăn ngon, toàn mỹ vị. Thì hắn không còn nuốt nổi đan dược rồi. Mặc dù mất mát rất lớn, cuối cùng cũng phải dần lòng trấn định... Vài năm thôi mà. Ta lại nhịn vài năm.

Hắn có chút vui mừng, đồ nhi mới mười tuổi đã muốn bế quan kết Kim đan rồi.

(Tỉng, độ hào cảm nam chủ +10 bây giờ là 55% tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

" Đồ nhi đừng lo. Chuyện ăn uống vì sư cảm lòng được. Bế quan là việc quan trọng. Con nên đi bế quan đi,

"Uyển nhi liếc mắt khinh thường: Dần lòng được, mà trung ra cái mặt như nướng tử bỏ đi vậy.... Hahahha

Kỳ Minh Quân bật cười, đồ nhi của hắn cũng quá tự Tin chính mình đi? Bế cần thiết nhất là cảnh giác.

Bế quan tu luyện khi kiêng kị nhất người khác quấy rầy, vạn nhất ở vận công khi bị người đánh gãy nhập tâm ma, nhẹ thì chân khí vận ngược phế hết tu vi, Nghiêm trọng thì, nổ tan xác mà chết, hậu quả thập phần nghiêm trọng.

Kỳ Minh Quân, cảm thấy Uyển nhi thật ngốc manh. Lại đáng yêu như vậy, hắn cũng không quấy giầy cô nữa. Nhân lúc này kết ấn ra một cái vòng sáng, bảo vệ khi cô bế quan trong mấy năm qua.

Mà lúc này, Sở Nguyệt đã gia nhập "Quân Chân Tông" lúc này Sở Nguyệt đã mười bốn tuổi hơn Uyển Nhi bốn tuổi.

Sau đó linh khí trên người Sở Nguyệt đều tỏa ra. Toàn bộ " Quân Chân Tông " linh khí đều sôi sục. hình thành một cái Linh khí hình lốc xoáy. Chẳng được bao lâu, linh khí lốc xoáy dần dần tan đi, không trung xuất hiện Cự Long trên mây. Trở thành dị tượng, lại có thêm cảnh tiên sắc kết hợp. Nhìn ra rất ngoạn mục.

Động Tác, lớn như vậy trừ bỏ Sở Nguyệt còn có thể có ai? Bất quá mười bốn tuổi kết lên Trúc Cơ động tĩnh lớn như vậy. Là một cái thiên tài nghìn năm có một, trách không được có thể trở thành nữ chủ đâu!

Sở Nguyên kết Trúc Cơ thời điểm này, Sở Nguyệt còn chưa đi cướp cơ duyên của Uyển nhi! Bình bình tĩnh tĩnh đợi kết lên kim đan rồi, đi tìm những cơ duyên đó sau. Đáy mắt Của Sở Nguyệt tràn đầy thù hận.

Toàn bộ "Quân Chân Tông" đều bị chấn kinh rồi, tất cả mọi người nhìn đến kinh thiên động địa.

Diệp trường lão ngửa mặt lên trời cười to, "Ha ha! Đồ đệ ta đại tài! Kết Trúc Cơ đều có thể dẫn phát thiên địa dị tượng, về sau thành tựu có thể phong quang vô hạn

"Chúc mừng Sở Nguyệt sư muội. Thiên tư hơn người, cũng là một tông môn, ta rất tự hào. Sở Nguyệt Nhếch miệng

"Cùng vui cùng vui!

" Hìhì hâha "

Phía dưới một mảnh Chúc mừng, âm thanh vang dội, Kỳ Minh Quân lại, không nói lời nào.

" Đồ đệ của hắn mười tuổi đã kết kên trúc cơ. Thiên tài kinh người như vậy. Còn chưa tỏ ra kiêu ngạo. Mà tiểu cô nương Sở nguyệt kia. Mười bốn mới kết lên Trúc Cơ, đã kiêu ngạo như vậy rồi, để lại ấn tượng trong lòng Kỳ Minh Quân không tốt.

Lúc này, mà có hệ thống chắc chắn sẽ hô lên.

(" Độ hàm cảm nam chủ -50 - rồi hahhah)

Kỳ Minh Quân mất thấy, hết việc vui cũng liền rời đi. Bay Về phía núi Chung Sơn. Hắn dự định sẽ bắt linh thú, dự Trữ thịt, để đồ nhi xuất quan ra không cần tìm đồ ăn, chỉ việc bắt tay vào nấu mà thôi.

Không nhắc thì không sao. Mà nhớ tới mùi vị hình tượng của Kỳ Minh Quân.... Mất hẳn đi, còn đâu mười phần Tiên khí đâu. Kỳ Minh Quân, dạo cả ngày ở núi Chung Sơn. Kỳ lạ bay ở núi cả Ngày, mà không bắt được một con linh thú nào. Kỳ Minh Quân, ăn quen làm không quen. Bất đắc dĩ đi trộm... À không mà là đi mượn tạm.

Kỳ Minh Quân, phi hành bay về phía " Quân Chân Tông" lách mình núp sau tiểu viện. Mất thấy mục tiêu... Một đôi chim phượng hoàng béo ú. Nói là làm hẳn kết án, tóm ngay đôi chim phượng hoàng... Rồi thuận di nhanh chóng bay về Đình Chung Sơn của bản thân.

Con đôi Chim Béo, bị nhốt trong vòng càn khôn của Kỳ Minh Quân.

" Hai chú Phượng hoàng": đây là đâu....

" Ta đang nơi nào.. Ta chỉ ham ngủ một chút thôi mà. "

" hai chú chim đâu biết. Bản thân đang bị bắt nhốt. Chờ ngày tiểu tử xuất môn rồi thịt. "còn không hề biết rằng, người bắt mình là, Sư Tổ kỳ Minh Quân danh vọng ngút trời bắt đi đâu.

Kỳ Minh Quân Sau khi bắt trộm đôi chim béo. Cũng rất sùng, nuôi dưỡng cho ăn toàn đan dược cực phẩm. Ngày ngày luyện đan cho Chim ăn mau lớn. Chờ ngày đồ nhi xuất quan.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 6

Đã qua ba năm, Kỳ Minh Quân ở trong lung linh các.. Chờ mãi chờ mòn, vẫn chưa thấy Đồ Nhi báo bồi xuất quan, Hai Con Chim Phượng hoàng, được hẳn nuôi béo lắm rồi. Từ ba năm trước, hẳn đã không ăn đan dược, thú vui bây giờ của hắn là luyện đan Cực phẩm để vỗ béo hai con chim phượng kia.

" Chim phượng hoàng ": Nương tử, từ khi hai ta, bị Sư tổ bắt sang bên này, được chăm tốt hơn bên Diệt trường lão nhiều.

"Chim cái: Chẳng nói đúng, thật tốt khi bị bắt.. Còn được ăn đan dược cực phẩm..

" hai con chim, còn chưa biết sắp bị thịt đâu.ở đó mà kêu sướng "

Sở Nguyệt, đã qua ba năm. Sở nguyệt trở thành một thiếu nữ mười bảy tuổi,mặt mày như họa, da thịt trắng tuyết, kinh diễm động lòng người.

Một bộ hồng y lửa cháy sáng quắc, càng tô lên cho Sở Nguyệt nét phong hoa tuyệt đại.Khóe miệng nàng cười khê, hương Diệt trường lão hành lễ, " Trường lão, Đồ nhi như muốn kết thành kim đan. Bây giờ đồ nhi muốn đi bế quan."

"Hào hảo hảo!" Diệt trường lão,hưng phần.

Sở Nguyệt đang tính toán. Tề Uyển Nhi đời trước mang cho cô khuất nhục đã thành cái bóng ma tâm lý, khiến cho tâm lý Sở Nguyệt ngày ngày bất an. Thời điểm sắp kết kim đan liền thiếu chút nữa bởi vì Tề Uyển Nhi mà thất bại trong gang tấc, may mắn Sở Nguyệt hai đời làm người, tinh thần lực cường đại, mới đem tâm ma đè ép đi xuống. Nhưng thời điểm kết Nguyên Anh chưa chắc sẽ may mắn như thế, cho nên trước hết, cô nhất định phải diệt trừ gì TỀ Uyển Nhi.

Sở Nguyệt, đi hỏi thăm toàn bộ "Thiên Đạo Tông" xem Tề Uyển Nhi đang ở Cảnh giới nào?. Nhưng kết quả làm cô chấn động. Toàn bộ "Thiên Đạo Tông "căn bản không có đệ tử nào tên Tề Uyển Nhi, không chỉ có như thế, ba năm trước đây Tông Môn, Trắc nghiệm cũng không có tên Tề Uyển Nhi.

(bây giờ người ta là Sư thúc tổ rồi. Đi hỏi đệ tử thì ai mà biết được)

Sở Nguyệt ngạc nhiên. Tại sao lại như vậy? Tề Uyển Nhi nàng hẳn là ba năm trước phải tiến đến tông môn rồi chứ, sau đó bị Kỳ Minh Quân thu làm đệ tử. Sở Nguyệt trấn Định bản thân. Có lẽ do cô trọng sinh, nên mọi chuyện đi khỏi quỹ lệ ban đầu.... Chắc chắn là như vậy rồi. Trấn định một hồi, sở nguyệt cũng yên tâm hơn.

Mặc kệ như thế nào, cô nhất định phải tìm được Tề Uyển Nhi, sau đó nhanh chóng giết chết Tề Uyển Nhi!

Đúng rồi, còn có TỀ Uyển Nhi có gặp Qua cơ duyên, cô nhất định phải đoạt đi cơ duyên trước Tề Uyển Nhi

Sở Nguyệt tin tưởng, chính mình có thể chiếm đi bí tịch "Vô Cực Âm"

Đông Sơn đạo, huyền nhai, sơn động..... Sở Nguyệt một mình xông vào Đông Sơn Đạo, hao tổn hết pháp lực mới giải quyết hết yêu thú bên ngoài, lòng tràn đầy vui mừng đi vào trong sơn động, lại phát hiện bên trong trống tuếch.

Như thế nào lại trống không? Sở Nguyệt chấn động, mặt mày thất sắc, đem động phủ lật tung lên, bất luận cái gì cũng không thu hoạch! Chẳng lẽ là cô tới sớm? Vẫn là nói, cơ duyên chính là của Tề Uyển Nhi, có lẽ người khác ai cũng có thể lấy được?

Sở Nguyệt, thuyết phục chính mình, sau đó đem động phủ khôi phục thành hình dạng ban đầu, rồi rời đi. chỗ cơ duyên bị người khác lấy đi, nhưng có một chỗ cô khẳng định có thể tìm được!

Lâm Vương trấn, đi năm mươi dặm, có một mảnh bãi tha ma, chính ở giữa có một nấm mồ không bài vị, bên trong chôn chính là vòng tay bạch ngọc, có chứa không gian truyền thừa. Đời trước Tề Uyển Nhi bị người đuổi giết. May thay trốn vào trong không gian mới thoát được một kiếp. Sở Nguyệt vô cùng hâm mộ Tề Uyển Nhi vận khí tốt, hâm mộ đến phát cuồng, nhưng lại không có biện pháp gì thay đổi được. Đối phương là sủng nhi của ông trời, khi vận tận trời, chính mình cũng vô số lần hãm hại chen ép Tề Uyển Nhi, cuối cùng người nhận báo ứng lại chính bản thân mình.

Sở Nguyệt cô không cam tâm, cô sống lại để giành trước cơ duyên kia của Tề Uyển Nhi, phải chà đạp cái đại thiên tài mà kiếp trước người người tung hô.

Sở Nguyệt vừa nghĩ, vừa tìm kiếm ở bãi tha ma khắp nơi toàn là mồ mã, Sở Nguyệt không biết kiếp trước Tề Uyển Nhi dừng lại ở Đổng mồ nào, chỉ có thể chậm rãi tìm.

Nhưng mà, Sở Nguyệt phải thất vọng rồi.

Sở Nguyệt đào hết tất cả. Mồ mã, nhưng như cũ không thu hoạch được gì. Lúc này Sở Nguyệt như phát điên lên, xuất môn bất lợi, liên tiếp hai nơi cơ duyên liền không cánh mà bay.

Sở Nguyệt, không thể không bình tĩnh, suy nghĩ cẩn thận lại, rốt cuộc là sai lầm ở chỗ nào, một chỗ có thể là ngoài ý muốn, nhưng hai nơi đều không có, không khỏi suy nghĩ sâu xa hơn.

Có lẽ, có người trọng sinh giống cô, nên cướp đi cơ duyên trước. Vì đời trước lai lịch các cơ duyên của Tề Uyển Nhi. Khắp bảy tông môn ai ai cũng biết. Khi đó Tề Uyển Nhi danh chấn vô hạn, cũng rất nhiều người ghen ghét và hâm mộ. Trong đó có Sở Nguyệt cô. Sở Nguyệt suy đoán, chắc chắn người kia sau khi lấy cơ duyên, cũng đã đi giết Tề Uyển Nhi rồi.

Sở Nguyệt, trấn định bản thân như vậy, rồi quay gót, chuẩn bị trở về Tông môn. Sở Nguyệt chỉ luyến tiếc. Không tự tay giết chết Tề Uyển Nhi được.

- AAA ngủ dậy thấy bạo phổi. Đào đặng chạp mới luôn, cảm ơn mọi người rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 7

Sở Nguyệt, trở Về tông môn, tiếp tục bế quan kết thành kim đan. Thì ngay lúc này, trên đỉnh "Chung Sơn" linh khí nồng đậm hơn mọi ngày.

Kết ấn của Kỳ Minh Quân bị phá vỡ. Sức mạnh, hóa thành dị tượng, đôi long phượng hóa điểm uốn lượn trên Vân mây. Kỳ Minh Quân, đang cho Chim phượng hoàng ăn, cũng giật nảy mình. Nhanh chóng đến nơi phát ra dị tượng.

Một khắc trôi qua, hình dáng yếu điệu mười Phần tiên khí của Uyển Nhi, khiến cho Kỳ Minh Quân, nhìn không kịp chớp mắt. Chỉ mới năm năm thôi, mà đồ nhi bảo bối của hắn đã trở thành thiếu nữ.

Dáng người thướt tha yếu điệu, chỗ cần lời sẽ lời, cần lỡ sẽ lỡ. Mái tóc dài mượt, ba nghìn sợi xoắn tung, làn da trắng sứ mềm mịn như em bé. Đôi mắt đẹp chứa đựng linh khí, mặt trái xoan nhỏ nhỏ, cái mũi quỳnh e thẹn, phải gọi là tuyệt sắc giai nhân.

"Uyển Nhi" mắt thấy, sư phụ soái Ca nhìn cô không chớp mắt. Cô biết năm năm qua, cô thay đổi nghiêng trời lệch đất. Đều nhờ vào tu luyện và nước linh tuyền trong không gian.

"Uyển Nhi chạy nhanh tới chỗ Kỳ Minh Quân. Ôm chằm lấy.

"Sư phụ~~~~ Đồ Nhi rất nhớ người, cô ngọt ngào như chim hoàng yến lên tiếng.

"Kỳ Minh Quân bị ôm lấy, toàn thân bị da thịt mát rượi dán vào người. Còn nghe tiếng gọi ngọt ngào kia, khiến cho tâm hắn ngứa ngáy, trước đây chưa

từng có. Hấn vốn không thể đẩy cô ra được, đành dõ dằn.

"Tốt...Tốt.. Mười lăm tuổi kết lên Kim Đan. Vất vả cho đồ nhi rồi, Vi Sư rất tự hào về con. Trong lòng hấn vui mừng hơn ai hết. Vì từ bây giờ hấn không phải nhịn đói nữa. Mà là được ăn mĩ vị nha, đã năm năm rồi chưa được ăn đó.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 60% tỷ tỷ siêu giỏi)

"Uyển nhi: bữu môi..... Đồ nhi thừa biết... Sư phụ chỉ nhớ tới đồ ăn của đồ nhi thôi " hừ hừ

"Kỳ Minh Quân, bị nói cho chột dạ đành chuyển đề tài.

" Khụ Khụ " năm năm trước, Sư phụ bầy được đôi chim béo. Sư phụ đã vỗ béo chúng rất tốt. Bây giờ, Chỉ đợi Đồ nhi chế biến... Coi như ăn mừng Đồ nhi kết lên kim đan.

"Uyển nhi tò mò: Từ khi nào mà sư phụ soái ca, biết đi bắt chim rồi. Không phải là trộm đấy chứ.... Chắc không phải đâu? Phải đi xem thử mới xác định được. Vì cô biết, trên đỉnh Chung Sơn này, từ khi cô đến. Đâu còn con linh thú nào sống qua nổi ngày mai đâu....

"VẬY.. Làm phiền sư phụ dẫn đồ nhi, đi xem chim béo.

" Được, đi theo vi sư "

Uyển nhi, bước vào Lung Linh Các, đập ngay vào mắt cô là, Hai con Chim phượng hoàng béo ú. Cô còn không phân biệt được đó là Chim hay là Heo? Cô mới hỏi lại để xác định.

" Sư phụ... Hai con Heo này? Cũng là sư phụ nuôi... Vậy chim đâu?

"Kỳ Minh Quân, muốn phì cười. Xác định là hấn nuôi hơi quá tay. Bây giờ đồ nhi không nhận ra là giống Chim cũng không có gì là lạ.

" khụ khụ... Đồ nhi, Đó là Chim phượng hoàng, thánh thú cổ. Không phải heo... Mặc dù vi sư nuôi hơi quá tay, bắt quá vẫn là nhìn ra Chim mà. Kỳ Minh Quân, mặt không đổi sắc trả lời.

"Uyển Nhi: WTF... Đâu đâu. Chỗ nào nhìn ra là Chim Phượng hoàng. Lại còn cột mỏ chim lại.... Tất có cái gì dấu lão nương ta?

" Sư phụ.. Sao người lại cột mỏ chúng lại..?

" Vi sư...Sợ chúng đòi ăn nhiều. Nên cột lại.....không lẽ hấn mở miệng cho chim mách leo. Dù gì, cũng là Thánh thú, có linh trí, cũng biết nói tiếng người. Nên phải cột mỏ lại thôi...

Uyển nhi: à thì ra là vậy...

" Sư phụ đợi đồ nhi, chuẩn bị gia vị. Hôm nay đồ nhi sẽ trở tài.. Một hầm. một nường

Hai người đối thoại lúc này. Hai con Chim phượng hoàng đều nghe hiểu.. Lúc này mới dựng cả lông lên.

- -- Chim cái: chàng nhanh, nhanh báo cho Diệp trưởng lão biết. Hai ta sắp bị thịt rồi Ô Ô... Ô CỨU

- --Chim Đực: nướng tử. Muộn rồi đã năm năm khế ước bị hủy bỏ. Ta không liên lạc được, chỉ chờ hai tên đội lốt tiên nhân Kia rủ lòng thương mà không ăn thôi.

"Kỳ Minh Quân, nhìn thấy ánh mắt cầu xin của hai con chim. Thảm khinh bỉ, ăn đan dược cực phẩm của hấn, suốt năm năm đâu có chuyện thả là thả... Không nhiều lời ngoan ngoãn....lát ta còn độ kiếp cho.

- hai con chim, nhìn ánh mắt băng lãnh của Kỳ Minh Quân, bắt giác ôm nhau trong tuyệt vọng..

- Uyển nhi, đã chế biến xong hai con chim. Quả thật, hai con chim mà sư phụ soái Ca nuôi, thật béo... Còn là giống phượng hoàng. Chẹp chẹp đã lâu không ăn thịt. Hôm Nay cô phải thả phanh.

" Sư phụ~~Người tới ăn đi.. Xem tài nấu nướng của đồ nhi có còn như trước không?

"Kỳ Minh Quân: Nhả nhận ăn thử.

- -Ủm quả thật, tay nghề tốt hơn trước rồi. Đồ nhi đã lớn. Sau này bữa ăn của vi Sư, phải trông cậy vào đồ nhi rồi.

Uyển nhi. Cười ngọt ngào, thẹn thùng nở ra nụ cười kinh diễm.

" Tức khác. Kỳ Minh Quân bị trầm luân vào nụ cười ấy..trái tim nơi lồng ngực đập rộn ràng. Dấu hiệu lạ này đã nghìn năm chưa gặp qua.

(Tỉng. Độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 65%)

Hai người càn quét xong hai con chim béo. Thì sắc trời đã về khuya. Uyển nhi ôm cái gối đan mây. Lũn thui, đứng bên cạnh Kỳ Minh Quân....không dám mở miệng.

- Kỳ Minh Quân: nhúu mày....

"Đồ Nhi còn có chuyện gì? "

" Sư phụ~~Đồ nhi ngủ nơi nào. Tiểu viện ở Chung Sơn đã năm năm không ai quét dọn rồi.

"Quả Thật, Kỳ Minh Quân Quên mất vấn đề này. Bây giờ đồ nhi của Hấn đã là một cái cô nương tuyệt sắc... Không thể ngủ chung

"Đêm nay, Tạm thời con ngủ nơi này Của Vi Sư.. Ngày mai Vi Sư cho người dọn ở phía bên kia.

"Uyển nhi, cười tùm tùm. Sư phụ thật tốt.

"Sư phụ~~Người lên ôm đồ nhi ngủ. Đã lâu đồ nhi không được người ôm ngủ rồi. Cô bày ra bộ mặt như Hải tử ngây thơ vô số tội.

Kỳ Minh Quân, không nở cự tuyệt... Đành ôm cô vào lòng mà ngủ. Dù sao, đồ nhi bảo bối tâm hồn vẫn chỉ là cái tiểu hải tử.

[[.....] Tiểu tỷ tỷ diễn thật hay. Đêm nay ta chúc tỷ ăn thịt được thỏ

"Uyển nhi " nguoi không nói chuyện. Không ai bảo nguoi cầm đầu.

" Nguoi đã bao giờ, thấy con thỏ nào, hơn nghìn tuổi chưa.

" Đã thấy qua con thỏ. Đòi ăn thịt... Còn là thịt trẻ con chưa...

" Mẹ nó Lăn cho lão nương.

[[...] hệ thống..... Ta muốn đổi tỷ tỷ.

Kỳ Minh Quân, ôm đồ nhi bảo bối vào lòng cảm thán. Thân thể đã nở nang hơn nhiều. Mùi hương sen vẫn tỏa ra thoang thoảng. Hấn mặc dù không buồn ngủ, nhưng vì cảm giác ôm cô thật dễ chịu. Bất ngờ cô xoay người lại, để lộ Ra đôi gò bồng đảo, lấp ló sau vạt áo. Yết hầu của hấn không khỏi khô đắng. Vẫn cố kiềm chế cảm xúc lạ lùng này.

Hấn giữ nguyên Tư thế suốt cả đêm. Cả người trở nên căng cứng. Uyển nhi xoay người trở lại... Cái môi nhỏ chúm chím cọ sát vào lồng ngực hấn... Cái lưỡi nham nhám. Ấm áp cọ cọ vào cảm...

"Umm~~chim nhỏ.. Rất ngon

Kỳ Minh Quân... Toàn thân như lửa đốt. Thở hắt ra... Thì ra mơ được ăn.. Hấn cố gắng đẩy cái đầu của đồ nhi bảo bối ra. Thì tay của cô lại nắm vào tiểu JJ của hấn.. Nhấn mảy

"Hừ umm~~Chim nhỏ. Đừng chạy nằm yên cho tỷ ăn... Thật dói.

Lúc này, Kỳ Minh Quân muốn bùng nổ. Không ngừng niệm " thanh tâm quyết" để áp đi cảm xúc không tên này. Chợt bàn tay mềm mại đó, nắm chặt tiểu JJ Của hấn hơn. Oái oăm thay là tiểu đệ của hấn lại phát cở khởi binh.. Dù niệm Thanh tâm quyết, cũng không áp chế xuống được...

Kỳ Minh Quân mới kết luận... Hấn Động tình. Đối tượng còn là Đồ Nhi nuôi từ bé. Trong lòng hấn không khỏi náo nức.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 85% tỷ tỷ quá giỏi)

Uyển nhi, nghe được âm thanh hệ thống thì mới tỉnh ngủ hẳn. Gì nha, cô chỉ ngủ thôi mà, tự nhiên lại Được cộng hào cảm, không khỏi vui mừng. Cô cũng lười quan tâm độ hào cảm kia từ đâu mà có.

Còn ai đó. Đang phải khổ sở gồng mình, cố gắng chống trọi hết đêm này. Càng cố thì bàn tay nhỏ bé kia càng nắm chặt... Bi ai bi ai

Kỳ Minh Quân: Không được, ngày mai phải cho đồ nhi ngủ riêng.... Cứ đà này, nhện tới đứt mạch não cũng nên.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên 8

Sáng sớm, Uyển Nhi dậy rất sớm. Cô chuẩn bị nấu một nồi cháo linh chi Diệp thảo, một con rùa Hầm. Con rùa này, là sáng cô bắt được ở ao sen của Trương trưởng lão. Tiện tay vặt luôn đài sen, trong đó có 25 hạt sen, Vạn năm Mối kết thành. Trộm nhiều quen tay. Ai bảo cả cái Thương Lan giới này, chẳng có gì ăn.

Kỳ Minh Quân, Do cả đêm gồng mình, nên gần sáng hần mới thiếp đi. Đây là giấc ngủ đầu tiên. Cũng là giấc ngủ tra tấn tinh thần của hần tới mức khổ sở như vậy. Uyển nhi, đi vào đánh thức Sư phụ soái ca dậy.

- Đây là Lần đầu tiên cô thấy sư phụ ngủ. Cô còn tưởng Tu Tiên thì không cần ăn và ngủ. Nhưng nhìn xem, sư phụ của cô đâu có da dẻ là tiên nhân gì. Ăn khỏe ngủ cũng khỏe, không khác gì một cái phàm nhân đâu.

Uyển nhi, leo lên giường vòng tay qua eo của sư phụ soái ca.. Mối dán lên trán sư phụ, ngọt ngào thì thầm bên Tai

"Sư phụ~~~~dậy ăn sáng

Kỳ Minh quân bị thổi hơi vào tai, trán còn độ ẩm ẩm gột mình tỉnh dậy. Phản xạ tự nhiên che lấy hạ bộ của mình..

- --Uyển nhi bật cười: Phốc Xuy~~~~ Sư phụ là đang làm gì nha. Đồ nhi, chỉ gọi sư phụ dậy ăn sáng thôi mà.

- Kỳ Minh Quân không khỏi ảo não Mãng trong lòng. Tiểu yêu tinh.. Chỉ biết dụ hoặc sư phụ..

"Được... Đồ nhi. Sau hôm nay con về Chung Sơn của con đi. Không nên ngủ chung với vì sư.

"Đôi mắt Uyển nhi ngập nước. Nước mắt trào ra như không bờ bến.. Xụt xịt.

"Sư phụ.... Là là người không còn thương đồ nhi nữa.... Hay vì đồ nhi nấu không còn ngon. Tại sao sư phụ không cho con ngủ cùng người. Còn đuổi con về Chung Sơn, nơi hiu quạnh toàn lá rơi đầy đất đó. Oaoaoaoaoaoaoao

"Kỳ Minh Quân, lại mềm lòng nhẹ nhàng khuyên nhủ.

"Vi sư là quan tâm con. Sau này con kết bạn lữ không thể sống cùng Vi Sư mãi được"

"Uyển nhi: lão nương chỉ chờ câu nói này của người. Không phụ lòng ta đào sẵn hố.

"Sư phụ.... Đồ nhi không cần cái gì bạn lữ gì đó. Đồ nhi chỉ muốn bên cạnh sư phụ thôi.

"Nếu bắt buộc, phải kết bạn lữ. Đồ nhi chỉ muốn kết cùng sư phụ. ~~~

(Ting độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 90% tiểu tỷ sắp hoàn thành rồi)

Kỳ Minh Quân: Hồ nháo, ai cho con có cái suy nghĩ như vậy... Ta phạt con đóng cửa tịnh tâm,suy nghĩ Kỉ hãy bước ra.

"Uyển nhi: Mẹ nó tăng có 5% mà bắt lão nương ta đóng cửa tu tâm. Ta nhịn, là đối tượng công lược... Phải nhịn phải sùng hử hử

[...] Hệ thống: tiểu tỷ tỷ bây giờ biết, tự tẩy não mình thật tốt. Không cần ta nhắc nữa

- Lúc này, trong Lòng Kỳ Minh Quân, không khỏi lộn nhào. Xưa nay, sư phụ và đệ tử kết bạn lữ cũng không thiếu. Chỉ là đồ nhi của hần mới mười lăm, còn hần đã gần nghìn tuổi. Rất hợp với câu nói ở phàm nhân

"Trâu già còn gặm cỏ non"

"Trẻ con, thích chơi đồ cổ "

(câu sau đào thêm vào thôi hìhì.)

Hần cũng, chưa xác định được cảm giác của đồ nhi, đối với hần là gì. Nên thời gian này đành trốn tránh đồ nhi bảo bối của hần. Chỉ tiếc trốn tránh, là khỏi ăn mĩ vị.... Chắc

Hôm sau, Uyển nhi để Lại tờ giấy cho Kỳ Minh Quân. Biết hần đang trốn cô, nên chỉ để lại lời nhắn.

"Sư phụ. Đồ nhi lần này tham gia vào Bí Cảnh Linh Sơn. Ba năm mới có một lần, lần này đồ nhi muốn đi tìm cơ duyên. Sư phụ ở nhà quét sân ở Chung Sơn Giúp Đồ nhi"

Kính gửi: sư phụ thân yêu

"Kỳ Minh Quân đọc tới lời nhắn mới nhớ ra.mãi tránh mặt đồ nhi, mà quên luôn cái bí cảnh. Ba năm một lần, tham gia bí cảnh này rất nguy hiểm, mà cơ

duyên hiểm có càng cao. Ài ài, không yên tâm về bạn lữ tương lai của hân, nên hân cũng xuất kiếm phi hành. Bay về hướng Bí Cảnh Linh Sơn.

(Chậc chậc... Cuối cùng cũng nhận là thích tỷ ấy rồi)

Linh Sơn Bí Cảnh tuy rằng hạn chế số người, nhưng hiện tại pha lẫn vào bảy tông môn khác, nên Uyển Nhi tìm đại một cái tên thuận lợi bị nhét vào một đợt ngũ tông môn nào đó. Đại bộ phận đệ tử cũng không biết, chỉ nghĩ Tề Uyển Nhi là một cái tán tu, nên họ cũng không để ý nhiều.

Sở Nguyệt đứng ở đội ngũ đằng trước, thần sắc lãnh đạm nghe người khác thổi phồng khen tặng, đáy mắt hiện lên một tia không kiên nhẫn. Sở Nguyệt, hiện tại đã kết lên Kim đan danh chấn toàn Thương Lan Giới. Nên mọi đệ tử xung quanh nhận biết và khen tặng cô cũng không có gì là lạ. Sở Nguyệt cũng không tiện đuổi họ tránh xa mình. Cô vẫn thích nghe họ tăng bốc bản thân.

Thật vất vả chờ đến bí cảnh mở ra, Sở Nguyệt dẫn đầu đi vào trước. Bước vào cửa bí cảnh nữa khác, Sở Nguyệt có linh cảm không hay, bỗng nhiên quay đầu lại, lướt qua toàn bộ đội ngũ. Thấy một hình bóng lâu nay muốn tuy lòng quá đổi quen thuộc ở kiếp trước.

Tề Uyển Nhi!

Sở Nguyệt đôi đồng tử co rụt lại, ngay sau đó biến mất không thấy hình dáng.

Bí Cảnh Linh Sơn duy nhất kỳ quái chính là. Tỷ như Mộc Diễm Vân chỉ có thể ngắt từ gần năm tuổi thọ, còn ngắt so với tuổi thọ trên vạn năm, tức khắc bị đẩy ra ngoài bí cảnh. Cái này quy định còn rất có lý, có thể tránh cho toàn bộ được trân quý bị ngắt hết đi. Bởi vậy Linh Sơn Bí Cảnh có rất đệ tử bên Dược môn muốn tham gia, hái dược để chế thuốc viên. Bất quá số người tham gia không cho phép.

Tề Uyển Nhi có vòng tay không gian. Nên thu thập được rất nhiều dược trân quý. Tiện thể bắt luôn mấy con linh thú, để dành ăn dần.

Sở Nguyệt khi bước vào cửa của bí cảnh, thấy được Tề Uyển Nhi, trong lòng kinh sợ không nhẹ, nhưng Truyền Tống Trận đã khởi động, Sở Nguyệt cũng không có biện pháp, đi ra ngoài, chỉ có thể thẳng đường mà tiến lên. Sở Nguyệt càng nghĩ càng hoảng hốt, Tề Uyển Nhi để Lại cho cô một cái bóng mà tâm lý quá lớn, đè lên đỉnh đầu cô như núi, không sao thoát ra được.

Sở nguyệt tự an ủi chính bản thân mình. Đã kết lên kim đan, còn tính theo kiếp trước, Tề Uyển Nhi lúc này còn chưa kết lên kim đan, bình tĩnh không việc gì phải hoảng. Gặp được Tề Uyển Nhi lập tức giết ngay. Khuôn mặt xinh đẹp của Sở nguyệt, bắt gặp vận vẹo tới xấu xí cực đỉnh, ánh toàn nồng đậm tia hận thù.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Sư Phụ Chờ Đồ Nhi Lớn Lên (Hoàn)

Sở Nguyệt đi theo hướng có khả năng Tề Uyển Nhi sẽ đi nhất... Một mạch đi thẳng. Sở Nguyệt giật mình, Nhìn thấy thân ảnh, của kiếp trước chỉ nhìn được mà không lấy được. Đó chính là, Kỳ Minh Quân, sư tổ trong truyền Thuyết của bảy tông môn. Nổi tiếng ngút trời, nghìn năm không kết bạn lữ.

Sở Nguyệt, mạnh dạn tiến lên phía trước, cất tiếng ngọt ngào mùi mẫn, khiến người khác không khỏi mê muội.

"A" cho hỏi, Huỳnh ở tông môn nào. Đã có đội ngũ chưa...

- Kỳ Minh Quân, khó chịu nhìn Sở Nguyệt. Hân đang vội đi tìm nương tử của hân có được không. Ai rảnh mà quan tâm tới cô nương này, lại còn là cô nương kiêu ngạo kia.

- Kỳ Minh Quân, không trả lời một đường đi lướt qua Sở Nguyệt.. Coi như cô là người vô hình.

- Sở nguyệt không cam tâm. Người con trai tài giỏi kia, kiếp trước hay kiếp này đều không phải là Của cô. Sở Nguyệt tức giận tới vận vẹo. Vung tay rắc "Ngưng hoàn tán" lên người Kỳ Minh Quân. Sở Nguyệt bắt đầu dụ dỗ...

- Có phải, huynh đang tìm cô nương Tên Tề Uyển Nhi. Ta có thấy tiểu cô nương đó đang ở đằng kia, để ta dẫn huynh đi.... Sở Nguyệt trưng ra gương mặt không thể chân thành hơn.

- Kỳ Minh Quân, đang sốt ruột tìm Tề Uyển Nhi. Nên ngại suy nghĩ sâu xa. Tin tưởng đi theo Sở Nguyệt.

- Càng đi vào sâu bên trong, linh khí càng ít. Sở Nguyệt theo trí nhớ, Dẫn Kỳ Minh Quân vào nơi có Âm Ma thú sắp lên hóa thần. Chính lúc này Kỳ Minh Quân bị rắc "Ngưng Hoàn Tán" Nên không thể vận linh lực hoặc kết ấn.

Bên kia, Uyển Nhi đang thu thập dược liệu và bắt thần thú, tính toán sau khi ra khỏi bí Cảnh sẽ nấu một bữa thịnh soạn cho Sư phụ soái ca.

[...] tiểu tỷ tỷ, còn tâm trạng mà ăn uống nữa à? Đối tượng của tỷ sắp chết tới nơi rồi.. Ta không ngại Replay lại cho tỷ tỷ đâu..

"Uyển nhi": Nà nì. Không lẽ.. Ta đặng hấn ở nhà quét sân mà cũng sắp chết.

"không lẽ.... Bị chỗi đề chết... Không thể nào?

[...] ta đề nghị, tiểu tỷ tỷ đừng suy nghĩ lung tung. Là hấn đi theo bảo vệ tỷ. Cơ mà bị nữ chính hãm hại... Đang đầu tay không với ám ma thú.

"hấn mạnh Như vậy. Làm gì có chuyện đánh tay không,,,"?

[...] chắc, ta nói tỷ không tin.. Hấn sắp chết rồi... Tỷ hiểu không?. Nghiệm vụ thất bại sẽ bị trừ 2000điểm

"Uyển nhi.....: rất sợ bị trừ điểm liền hỏi

"Vậy hấn ở đâu.?

[...] A" Hệ thống có bán bản đồ siêu Cấp, mua vĩnh viễn chỉ có 100 điểm tích lũy. Tỷ tỷ mua đi.nam chính sắp xong rồi.

@ Uyển Nhi: Ta biết mà... Hệ thống luôn Hố ta.

" Chó chết hệ thống nhà ngươi. Lão nương MUA

[...] Hệ thống... Lại chửi ta.

- - Tức khác, Cô đi Theo chỉ dẫn hướng nơi của Kỳ Minh Quân. Điều đáng giận là, nơi của Kỳ Minh Quân, chỉ cách chỗ cô có 50m

" Mẹ nó lại bị, Hệ thống chết bầm kia lừa...

[...] hệ thống đã Off. Xin để Lại lời nhắn sau tiếng Bíp.

Lúc này, Kỳ Minh Quân cắn môi đau, cố gắng đánh với ám ma thú. Gồng mình, vận linh khí trong người để kết ấn. Nhưng không ngờ mỗi khi vận khí đều bị một bức tường vô hình ngăn trở. Là tu sĩ, không vận được linh khí thì không khác gì với người phàm. Mà Sở Nguyệt đã trốn đi từ lâu. Lúc này Kỳ Sở Minh biết mình bị lừa, rất hận Sở nguyệt.... Hấn còn chưa có tỏ tình với Đồ Nhi bảo bối đâu. Không thể chết được.

- -Uyển nhi tới, thì thấy Kỳ Minh Quân có bao nhiêu là Chật vật. Quần áo thấm máu, từ màu trắng mà đã chuyển sang màu đỏ tươi. Vết thương lớn nhỏ do ma thú quào trúng, tính mạng ngàn cân treo sợi tóc. Chỉ cần tới chậm một chút nữa là xong đời.

- -Uyển Nhi thật sự không thích vị nam chủ này! Hết sức không thích đó!

" Vì hấn luôn luôn, thích ăn thịt trẻ con. Cô xem nữa là bị hấn ăn thịt rồi.

- --Không được, cô nhất định phải ngược nam chủ này.

Nếu như cô chết, hấn không có được cô, liệu có phải là kết cục tốt nhất?

[...] tiểu tỷ tỷ, lại muốn hi sinh thân mình à. Quả thật tiểu tỷ tỷ không biết đau là gì. Hệ thống ta bái phục.

" Ngươi thấy, Ta còn cách khác à " Hừ "

- ---Uyển nhi dùng khinh công bay tới bên cạnh, Kỳ Minh Quân đỡ hấn dậy: “Sur Phụ, người không sao chứ?”

Kỳ Minh Quân, không ngờ cô lại chạy tới, Hấn rất rất thích người con gái này. Nên giống giận hết lên.

"Tiểu nhi.... Mau chạy đi, đừng lo cho vi sư, về môn tông giúp vi sư quản lý tông môn cho tốt. Nhanh đi đi

" Sur phụ, có phải người già rồi. Nên nói nhảm không....

"Kỳ Minh Quân "hấn có già sao.... Rất trẻ mà.

- -Uyển nhi cố chấp ôm lấy Kỳ Minh Quân. Tránh khỏi ma trảo của ám ma thú. Bất ngờ ám ma thú, tích tụ Quả cầu băng cực lớn phóng về phía sau lưng của Kỳ Minh Quân. Chớp mắt cô xoay người lại, ăn toàn bộ skill của ám ma thú. Lúc này máu chảy ồ ạt.... Đau nhức khắp người. Khiến cho cô bị đứt toàn bộ kinh mạch, phế hết tu vi.

- Uyển nhi đành vận nội công, ôm Kỳ Minh Quân bay ra khỏi bí cảnh Linh Sơn. Cô cũng không quên, vung vòng tay không gian ra, đánh sập toàn bộ bí cảnh. Kể cả Sở nguyệt cũng không ngờ tới. Bản thân mình lại chôn vùi trong bí cảnh..

Bay một đoạn xa, Uyển nhi hao hết sức lực. Cô biết cô không còn sống được bao lâu nữa.. Lúc này, Kỳ Minh Quân mới phát giác.. Người con gái ôm mình toàn thân nhuộm máu đỏ. Trên lồng ngực vẫn còn khối băng xuyên qua...

- --- Cả người cô đầy máu. Trên mặt cũng dính máu, tóc tai hỗn loạn, trên người không có chỗ nào là tốt đẹp cả.

- - Tay hắn nhẹ nhẹ vuốt tóc cô ra sau.. Run run

Kỳ Minh Quân ôm Uyển Nhi vào trong lòng, sắc mặt cực kì căng thẳng. Hiện tại Uyển Nhi hít khí vào thì nhiều nhưng thở ra không bao nhiêu, thỉnh thoảng lại phun ra hai bụm máu.

- ---Không sao, không sao, vì sư sẽ chữa khỏi cho tiểu nhi. Đến lúc đó, chờ vết thương của Tiểu Nhi tốt lên, chúng ta liền tổ chức đại điển, kết làm bạn lữ. Xuốt đời bên nhau có được không?

Lúc này,Kỳ Minh Quân cực kì sợ hãi, ánh mắt hắn tập trung nhìn Uyển Nhi, sợ tiểu nhi của hắn sẽ nhắm mắt, rồi không tỉnh lại nữa.

"Sư phụ.. Chàng đừng gạt ta... Ta thất hứa không thể kết bạn lữ, sông bên chàng kiếp này được rồi... Ta ta phải đi trước.. Chàng sống thật tốt có được không..?"

Khóe mắt Kỳ Minh Quân ửng đỏ rung rung, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Uyển Nhi: “Không sao, nàng không cần phải nói, về sau nàng và ta có thể trò chuyện rất nhiều. Nàng vẫn sẽ bên cạnh ta.

Uyển nhi chớp mắt mấy cái, cố gắng kéo khóe môi lên, muốn cười với Kỳ Minh Quân. Nhưng nàng không biết, nàng như vậy càng khiến Kỳ Minh Quân thêm đau lòng.

""Minh Quân.... ta ta yêu chàng... Đã r.. Át. Rất lâu rồi.... Xin lỗi chàng.... Ta phải đi..

(Ting độ hào cảm của nam chủ là 100% nhiệm vụ hoàn thành.... Đang thoát ly khỏi ký thể)

Uyển nhi nghe được âm thanh hệ thống,mim cười thoát ly khỏi thể giới Của Tề Uyển Nhi.

Chỉ còn lại kỳ Minh Quân, đau khổ ôm thân thể Tề Uyển Nhi cứng ngắt lạnh băng. Hét lên

- ---Tiểu Nhi. Ta cũng rất yêu nàng

Tại sao... Nàng lại ra đi trước ta... Ta còn chưa cho phép nàng rời đi.... Ta còn chưa nói yêu nàng...

TỀ UYỂN NHI....TA HẬN NÀNG.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Ôi Mẹ Ơi! Mạt Thế Đến Rồi

[[Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%. Điểm thưởng là 20điểm tích phân. Và 120 điểm tích lũy. Mời tiểu tỷ tỷ cộng vào bảng thông tin.]]]

[[lần này, tiểu tỷ tỷ làm rất Tốt. Vì nhiệm vụ mà hi sinh thân mình]

"Miệng uyển nhi giật giật.mẹ nó bây giờ vẫn cảm giác đau "

"Được, Thêm vào mị lực và thể lực và làn da đi.

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 75/100(max)

Làn da.:75/100(max)

Trí lực.:75/100(max)

Mị lực. 75/100(max)

Thể lực.:75/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. ánh mắt nữ thần. Bí tịch cữu âm chân kinh. Không gian linh tuyến

Tích lũy. 495-100 điểm mua không gian

Cấp bậc.: 6

- - Uyển nhi, rất hài lòng vì có thêm sở trường nấu ăn này.

- -Hệ thống. Sao ta lại có sở trường nấu ăn này.

[[tiểu tử tỷ ở vị diện đó, vì chăm chỉ nấu ăn. Nên được xem như là sở trường]]

" A" Ra là vậy....

[[tiểu tử tỷ vào Nghiệm vụ hay không]]

" Được, vào đi "

- -----Đang truyền tổng vào nghiệm vụ -----

Uyển nhi vừa tỉnh dậy, lập tức mở mắt ra, có chút lo lắng nhìn xung quanh đánh giá một chút.

Đây là một nơi cực kì, quen thuộc.

Cô không thể quên được, phòng thí nghiệm. Đúng rồi là phòng thí nghiệm của tiền sĩ điện.... Nhưng nhìn kĩ lại không đúng. Vì bài trí xung quanh phòng thí nghiệm không giống. Mà trên người cô, không có một vết sẹo bị mổ xẻ nào.... Còn nằm trong hòm thủy tinh.... Như vậy là thế nào? Vẫn nên tiếp thu tốt truyện vẫn hơn.

[[...]] hệ thống cốt truyện đâu?

[.....] ài ài xin lỗi tiểu tử tỷ. Miu miu kể nhà mắc bệnh. Xém Nữa ta quên mất... Cốt truyện của tỷ đây.

Uyển nhi nhắm mắt tiếp thu trí nhớ và nội dung truyện.

Nguyên chủ có thân phận cực kì đặc biệt, vào khoảng mười năm trước, cô bị lên cơn đau tim. Chết đột ngột. Kì lạ là ở điểm, tim cô và hô hấp không còn đập nhưng não bộ vẫn sống. Vì vậy được thí nghiệm của nước Z mang thân thể cô đi thí nghiệm

Muốn để cô tỉnh lại, bắt đầu nghiên cứu gen người.

Cuối cùng, chế tạo ra một loại có thể thay đổi gen.

Bởi vì quá trình vô cùng nguy hiểm,nên họ đã chọn một loại gen phù hợp với cơ thể của Uyển nhi nhất, và rồi tiêm vào.

Cấy gen vào thành công, không bị đào thải. Nhưng rồi họ đợi cô đã mười năm cô không tỉnh. Nhìn bề ngoài cô chỉ như một nữ sinh mười bảy tuổi thôi.

Trong tổ chức nước Z này có nội gián, vì vậy mẫu thí nghiệm gen của uyển nhi bị sao chép và được thực nghiệm bên ngoài. Những người bị thực nghiệm đó, gen không hợp lại với nhau được. Bắt đầu đào thải. Ban đầu chỉ là ngất xỉu, chóng mặt buồn nôn. Qua ngày hôm sau họ chính thức thành tang thi. Ăn thịt xác sống và từ đây mặt thể chính thức bùng nổ.

Những tiến sĩ nghiên cứu cho uyển nhi, cũng bị xé thịt chính thức biến thành tang thi. Còn Uyển nhi nằm trong hòm thủy tinh, may mắn không bị sâu sát gì.

Lúc này. Cô thức dậy thì mặt thể đã tiến vào được một tháng. Số ít Con người cũng đã, phát hiện ra dị năng. Nghiệm vụ lần này rất đơn giản.

Bởi vì nguyên chủ này, sống không có mục đích là gì. Mối lớn đã bị chết đi còn bắt làm thí nghiệm. Nguyên vọng của nguyên chủ rất đơn giản.

- Phải sống có ích. Không hổ thẹn với bản thân.

[nghiệm vụ phụ tuyến: Đề nghị tiểu tử tỷ cura đồ Mộ Dung Lãnh:]

Uyển nhi: nà nì... Mộ Dung lãnh là tên quái nào..... Làm gì có trong cốt truyện.

" ta lại tưởng. Lần này không phải Cura traii..

[ta nói cho tiểu tử tỷ nghe. Đánh tang thi ôm mỹ nam.. Còn có chuyện gì tốt hơn?]

- Truyện tốt đó lão nương không cần.

[nghiệm vụ đã phát tỷ tỷ không từ bỏ được]

-- Uyên nhi: ta muốn xem cốt truyện Của Mộ Dung Lãnh.

[tiểu tỷ tỷ.. Không có cốt truyện Của nam chủ...thỉnh tỷ tỷ tự mò]

Uyên Nhi: Mẹ nó không biết nam chủ là thằng thần kinh nào. Ngươi nói lão nương đi cưa ông nội ngươi à.

[...Xin lỗi tiểu tỷ tỷ, hệ thống không có ông nội. Tiểu tỷ tỷ thỉnh không được ăn nói lung tung]

Uyên nhi:.....

[.... Tiểu tỷ tỷ có muốn mua, không gian linh tuyến không? Mua vĩnh viễn 200đ..]

" Uyên nhi suy nghĩ một hồi rồi gật đầu.

Uyên nhi mở nắp hòm bằng thủy tinh ra. Bật dậy... Cô thử kết nối với tinh thần lực xem.... Kết quả làm cô vui sướng hơn bao giờ hết.

Không gian mua từ hệ thống vẫn xài được. Còn có linh khí rất nồng đậm. Cô vội vàng còi đồ, ngâm mình trong không gian. Uống thử một ngụm nước Linh Tuyến. Khiến toàn thân cô nhẹ nhõm rất nhiều. Cô nghĩ ngơi trong không gian một hồi, cảm thấy một có sức mạnh muốn đột phá. Cô ngồi sấp bằng lại.... Cố gắng vận công... Bất giác ở trong lòng bàn tay cô, nổi lên một khối băng, bàn tay bên trái kia lại nổi lên một tia sét rất nhỏ. Nhưng uy lực cực kì lớn.

[tiểu tỷ tỷ, đó là dị năng hệ băng và dị năng hệ lôi.. Chúc mừng tiểu tỷ tỷ]

Uyên nhi không khỏi vui mừng. Có dị năng còn có không gian. Lăn lộn ở cái mặt thể này an toàn hơn nhiều.

Uyên nhi quyết định. Ở trong không gian tu luyện " cửu âm chân kinh " Tu bổ lại thể lực và dị năng của mình. Đói thì trong không gian có sẵn trái cây và nước linh tuyến. Cô cũng không thể ra ngoài với quả đầu trọc lóc như vậy được.

Vì cô là thực thể thí nghiệm họ cạo lông chân, tay và tóc của cô cho dễ làm việc hơn. Ngày tháng sống trong không gian, cứ trôi qua như vậy. Tóc Của Cô đã dài quá eo rồi. Thân thể được tu luyện và nước linh tuyến tu bổ. Khiến cô rất xinh đẹp, lúc nào cũng nở nụ cười mê người.

Dị năng của cô đã đạt lên cấp 3 cao cấp. Lúc này Uyên nhi mới lách mình ra ngoài không gian... Điều mà uyên nhi rất bất ngờ là. Uyên nhi ở trong không gian lâu như vậy. Thì thời gian ở bên ngoài mới là ngày thứ mười.....cái này càng tiện cho Uyên Nhi, khi vào không gian hơn.

Uyên nhi, dạo xung quanh phòng thí nghiệm, thì phát hiện ra rất nhiều đồ ăn dự trữ. Và một chiếc xe việt dã đã được cải tiến. Còn có súng giám thanh và dao. Uyên nhi như bắt được vàng thu hết vào không gian Của mình.

Uyên nhi, đi thẳng về lối ra, có một vài tang thi đang du dương. Thấy cô chúng liền lác lư nhào tới. Uyên nhi vung đại đao lên kết hợp với dị năng lôi điện, một phát bay đầu tang thi. Không trật phát nào.

Uyên nhi, lôi chiếc xe việt dã ra khỏi không gian. Uyên nhi dự định sẽ chạy về Căn cứ C, Uyên nhi đã tra từ bản đồ siêu cấp. Nam chính đang ở đó... Uyên nhi cảm thấy may mắn vì hồ lầy này hệ thống đào không quá lớn..

Uyên nhi, điều khiển xe đi được nửa ngày đường. Mắt thấy một cái siêu thị lớn, không ít tang thi đang vây xung quanh. Đa số là tang thi đang tiến giai di chuyển còn cứng ngắc. Uyên nhi dừng lại, xuống xe cầm chắc đại đao.... Đi tới đâu giết tang thi tới đó.

[ta nhắc tỷ tỷ. Thu thập được một tinh hạch tang thi cấp một được 2 điểm tích lũy. Tinh hạch cấp hai 4 điểm tích lũy.. Và cứ thế mà nhân lên nhé.]

- Uyên nhi:: sao đổi ít vậy.?

[có hơn hơn không. Tỷ tỷ không nên có lòng tham]

"Uyên nhi: đã biết

- -- Cô nhanh chóng đi vào được trong siêu thị. Càn quét hết thực phẩm. Quần áo và giống cây trồng. Rau dưa, trái cây cũng không thiếu chần bông và đồ gia dụng. Mặt thể tiến đến, nhiệt độ thấp tới đáng thương.

- ---- đây là lần đầu đào viết về mặt thể hích hích..... -----

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Ôi Mẹ Oi! Mạt Thế Đến Rồi 2

Cô đi ra phía bên ngoài siêu thị, mở toàn bộ hệ thống cửa ra. Đại đa số tang thi, đều bị cô tiêu diệt gần hết. Cô nhanh chóng lên xe thẳng tới căn cứ C. Bình thường đi tới căn cứ C phải mất bảy ngày. Còn bây giờ là mạt thế, đường hư hỏng nặng cô cũng không biết bao giờ mới tới nơi.

Bây giờ cô đe dọa, hệ thống mới tiết lộ ra một chút ít thông tin về nam chủ.

Mộ Dung Lãnh, trước mạt thế gia đình của Mộ Dung lãnh đều là cán bộ cao cấp trong quân đội, sau mạt thế, vì gia đình hắn có thế lực khổng lồ, lại có dị năng cực mạnh nên thành lập ra căn cứ C, cha hắn là một người có tham vọng lớn, vì chính phủ đã không còn trợ cấp cho dị năng giả và người bình thường. Nên đại đa số họ đều hướng căn cứ C mà tới.

Uyển vừa lái xe, vừa lên kế hoạch phải cura đồ anh chàng Mộ Dung lãnh này như thế nào?

Lúc này, Uyển nhi không biết nên khóc hay nên cười. Bởi vì theo những gì hệ thống nói. Đối tượng cô phải công lược. Cực kì lạnh lùng và băng lãnh, Mộ Dung Lãnh Chỉ biết tới công việc và an toàn của căn cứ. Anh ta không đáng yêu hay ngây thơ hoặc là háo ăn như những đối tượng mà cô đã từng công lược qua. Quả thật đau đầu, cô không biết nên nắm ở điểm nào mà bắt đầu công lược...Uyển nhi thở dài

Hazzzz thôi đi. Đi được bước nào hay bước đó... Hajzzzzz.

...Dù sao, bây giờ ngay cả khuôn mặt đối tượng, cô còn chưa nhìn thấy được, suy nghĩ nhiều chỉ uổng phí công sức!

Uyển nhi đang chạy trên đường, cũng cảm thán. May là cô có mua bản đồ siêu cấp. Chỉ cần điền tên nhân vật là có tự chạy tới điểm cô cần đến. Xác định cô là kẻ mù đường thứ thật.

[...] đó tiểu tử tử từ nay không được mắng người ta là kẻ lừa đảo nữa nha. Ta thật sự không có lừa tử tử...

Uyển nhi: Cảm miệng cho ta.. Phiền chết.

[...] hung dữ

- Uyển nhi đột nhiên thảng gập. Nhíu mày, nhìn bên đường có một thân hình của người nào đó, đang vẫy tay với cô. Rất nhanh liền đến chỗ của người đó, một người đàn ông ăn mặc dơ dáy, tóc tai bù xù. Trên người hôi hám bẩn thỉu. Còn để râu lùm xùm nữa.

- - Uyển nhi xuống xe nhìn, người đàn ông đứng sát cửa xe của cô, cười hi hi, cô có thể nhìn thấy sự mệt mỏi ở khuôn mặt hắn, bởi vì khi hắn cười nhìn không ra chỗ nào là vui sướng.

Nhưng hắn lại không để tâm tới ánh mắt tìm tòi của cô, liền mở miệng

“Xin chào! Tôi là Mộ Dung Cảnh! Cô có thể cho tôi đi nhờ xe được không? Tới nơi tôi sẽ báo đáp cô.

- ---Uyển nhi nhăn mặt: mẹ oi trên người hắn trên xuống đều rách tươm ra. May mắn cái quần còn miễn cưỡng che được tiểu JJ.

" Không lẽ. Hắn định lấy thân báo đáp. Cái thân khô quắt vậy... Có cho cô cũng không thềm đâu.

[tiểu tử tử. Làm ơn đừng nghĩ vậy... Hắn là em trai của đối tượng công lược.. Thịnh tử tử cứu giúp hắn.]

"Uyển nhi: dech.. Ốc còn không mang nổi mình ốc.... Bà đây nhện... Vì đối tượng công lược vì điểm tích lũy. Bà đây co được gần được..

- -Uyển nhi cất giọng nhẹ như bông: Tôi muốn tới Căn cứ C. Còn anh định đi nơi nào?

Mộ Dung Cảnh, nghe thấy cô cũng tới căn cứ C, như bắt phải đuôi vàng. Liền gật đầu liên tục.... Thật tốt, tiện đường tiện đường..... Tôi cũng tới Căn cứ C. Vậy liền làm phiền cô rồi...

"Uyển nhi" đáp: Quả thật là làm phiền tôi

"Mộ Dung Cảnh muốn đập đầu: Lần đầu tiên trong đời hắn. Gặp được cô em thẳng tính tới mức tổn thương người khác như vậy.

- - Mộ Dung Cảnh vẫn cố trung ra nụ cười cứng ngắt..

- - Uyển nhi: Anh Đừng cười... THẬT XẤU.. Với lại cách xa tôi ra... RẤT HÔI... Nói xong cô khinh thường hạ kính xe xuống cho bớt mùi. Mà không khí bên ngoài cũng không tốt đẹp bao nhiêu.

- -Mộ Dung Cảnh: Phụt..... Ta muốn giết cô gái này...hắn đường đường là thiếu gia phong lưu. Muốn đẹp có đẹp mà cô gái này chê hắn Rất xấu còn rất hôi. Hắn cũng biết bản thân mình đã hai tuần chưa tắm quả thật có hôi một chút thôi mà.

- Mộ Dạ Cảnh: xấu hổ ngồi cách xa cô một chút rồi cúi mặt xuống. Không dám toé toét cười nữa.

Đi được ba canh giờ. Uyên nhi dừng trước một trạm xăng. Trước trạm xăng có khoảng 20 tên tang thi đang du dương khắp nơi. Cô mở cửa xe xuống. Một tay nắm chặt đại đao, tay kia phóng ra 6 cái mũi Tên bằng nhọn sắt thương cực lớn..... Cô xoay người, lộn nhào chém tang thi như củ cải.

Mộ Dung Cảnh. Thấy cảnh giết tang thi Của cô, thì không ngậm được mồm..

" Mộ Dung Cảnh: Mẹ ơi, em gái này quá bá đi.. Ta chính thức gọi em gái này là nữ thần. Xin nhận một lạy Của Mộ Dung Cảnh ta.

Ngón tay run rẩy chỉ vào Uyên nhi: “Cô ~ Nữ Thần Cô thật mạnh. Về sau Mộ Dung Cảnh đây, sẽ Chính thức Ôm đùi Nữ Thần..

"Uyển nhi muốn phun: trời, có nhầm nhân vật không. Trong thông tin, nam chính cốt khí băng lãnh bao nhiêu. Sao em trai nam chính lại mặt dày như vậy... Là siêu cấp mặt dày đó.

//.....,,.....//

(Bà Tác giả đầu... Ra đây nói chuyện Nhân Sinh Cùng lão nương)

(tiểu đào: Cô nên may mắn khi tôi còn sắp sếp nam Nhân ôm đùi cô. Cô thử ra khỏi tiểu thuyết xem.. Chắc có người cần cô chắc)

//-----.....-----.....-----///

- Uyển nhi cố gắng tỏ ra là một băng sơn mỹ nhân nói: “Đây là dị năng của tôi.” anh không cần tỏ ra đàn mặt như vậy...rất xấu.

- -Mộ Dung Cảnh: Có phải kiếp trước Nữ thần và tôi có thù oán với nhau không?

- --Uyển nhi: Không có

" Mộ Dung Cảnh: Vậy tại sao nữ thần luôn làm tổn thương tôi...?

" VÌ TÔI NÓI ĐỀU LÀ SỰ THẬT:

- Mộ Dung Cảnh: ôm ngực thổ huyết. Hắn vẫn cố vuốt mông ngựa. Ai bảo bây giờ hắn đang phải nhờ vả nữ thần nha.

“Dị năng của Nữ Thần thật kinh khủng! Chẳng trách một cô gái như Nữ Thần có thể tồn tại ở mặt thế! Còn Sạch sẽ xinh đẹp như vậy.

Mặt thế này cô là vô địch thiên hạ rồi! Nữ thần! Sau này tôi liền đi theo cô lăn lộn!” Ánh mắt Mộ Dung Cảnh lấp lánh, vẻ mặt sùng bái Uyển Nhi!

" Uyển nhi: Phiền lòng. Tên này nhây quá rồi. Cô chính thức phốt lờ hắn. Cô cũng không chịu được mùi hôi trên cơ thể hắn đành lên tiếng

Tôi giết hết tang thi ở đây rồi, hiện tại anh nên đi tắm rửa thật sạch sẽ đi. Tôi rất ưa cái Sạch ghét mùi hôi. Tôi cho anh 20 phút. 20 phút sau anh còn chưa xong. Tôi chính thức vứt anh ở đây.

Mộ Dung Cảnh hoàn hồn. Lập tức Cầm một bộ quần áo sạch. Chạy như bay về phía sau của trạm xăng. Hắn rất sợ bị bỏ lại có được không?

20 phút sau. Một thân anh Của thanh niên, cao ráo. Có chút hơi gầy, ắc mặc sạch sẽ tóc tai chải gọn gàng. Gương mặt quả thật rất đẹp. Có thể nhận nhầm là con gái cũng nên

Đáy mắt của Uyển nhi, lóe lên một tia bất ngờ. Em trai của nam chính đẹp như vậy. Chắc chắn nam chính cũng rất đẹp.hắc hắc

Là con gái không ai chê nhiều thêm một người đẹp đầu.. Hahahaha

[... Hệ thống: thỉnh tỷ tỷ có liêm sỉ một chút. Nước miếng văng đầy rồi kìa lau đi]

" Uyên nhi: Liêm sỉ có no bụng được không?

" Từ khi gặp Hệ thống. Chó chết nhà nguoi. Liêm sỉ Của ta bị chó ăn rồi.

[[Hệ.. Chó chết...Thông.....: Tốt tốt lại mắng nguoi... Hệ thống đã Off vui lòng để lại lời nhắn sau tiếng bip]

" Uyển Nhi: Giỏi giỏi... Nguoi Ôm chặt cái đuôi trốn cho kĩ vào.

Mộ Dung Cảnh: nhếch khóe môi lên. bây giờ hắn đã cạo đầu sạch sẽ. Phi thường đẹp trai.

- Mộ Dung Cảnh: Nữ thần! Cô có phải tôi rất đẹp trai phải không?

"Uyển nhi: Vẫn xấu. Coi như nhìn được.

- Mộ Dung Cảnh: Chắc chắn kiếp trước là có thù với nhau.

--Kim Dạ Kê: Là ta đầu thai đó. Đầu thai rồi vẫn không thoát được khỏi nữ nhân vào Lực này

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ôi Mẹ Oi! Mạt Thế Đến Rồi 3

Mộ Dung Cảnh Thấy Uyển Nhi, mình chăm chăm, bắt giác có hơi ngại ngùng, liền đòi chủ đề..

Xin tự giới thiệu lại bản thân: Tôi là Mộ Dung Cảnh, nhà tại Căn Cứ C, nghề nghiệp của Tôi Là Bác sĩ ngoại khoa. Còn Nữ Thần thì sao.

-- Uyển nhi lạnh nhạt: tôi Tên Uyển nhi. Không có Nghề nghiệp. Tôi sống tại Thành phố M. Mười bảy tuổi. " Thật ra cô định nói là hai mươi bảy. Tại vì cô đã ngủ hơn mười năm rồi. Mà có nói chắc tên đàn Mộ Dung Cảnh Kia Cũng Không tin.

Mộ Dung Cảnh Thắc mắc: Nữ Thần cô họ gì nha? Gia đình làm gì.

Uyển nhi, cũng trả lời nửa thật nửa giả: Lúc trước, tôi bị tai nạn giao thông. Tôi hôn mê ba năm, tỉnh dậy tôi không còn nhớ gì. Ngoài cái tên này. Bác sĩ nói cho tôi biết là người nhà của tôi đều chết sau tai nạn. Tôi tỉnh lại được hai ngày và thấy thế giới này toàn quái vật ăn thịt người. Uyển nhi trình bày với gương mặt không cảm xúc.

Nhưng trong mắt Của Mộ Dung Cảnh, lại áy náy. Suy nghĩ có lẽ nữ Thần vì đau thương quá nên cố giả vờ tỏ ra kiên cường. Không được, tới nơi căn cứ phải giữ nữ Thần ở lại để bù đắp...

-- Uyển nhi liếc thấy ánh mắt Của Mộ Dung Cảnh đầy thương hại và đồng tình.

"Gì nha? Sao lại nhìn cô bằng ánh mắt đó. Cô không có đau lòng có được hay không. Ai thêm tên yếu như gà này đồng tình

" cái lão nương cần là điểm hào cảm của nam chính kia kia.

Đọc đường, Mộ Dung Cảnh không dám mở miệng nói chuyện nữa. Mỗi lần hấn mở miệng, là lại nhận được ánh mắt sắc như dao phóng tới. Không khỏi rùng mình mà kẹp chặt thứ ở giữa hai đùi.

Đi dòng đã tổng cộng 20 ngày, cuối cùng cũng tới được căn cứ C. Mộ Dung Cảnh, vì được Uyển nhi chiếu cố, cho ăn cho mặc. Nên sắc mặt hồng hào và sạch sẽ lên không ít.

. Mộ Dung Cảnh luôn lú lo bên cạnh cô. Nào là sẽ báo đáp cô thật tốt. Rồi là mẹ Của hấn nấu ăn rất ngon, rồi là con miu miu nhà kẻ cũng béo tròn. Uyển nhi nghe đến phát mặt.

Uyển nhi, mới lên tiếng. Tôi nghe nói, Căn Cứ C là người Của Mộ Dung gia. Vậy anh cũng Là họ Mộ Dung. Anh có liên quan gì tới họ.

" Mộ Dung Cảnh bị gãi đúng chỗ ngứa. Cười hề hề bắt đầu khoe mẽ.

- Tôi là nhị thiếu gia Của Mộ Dung Gia. Trước tôi còn có người anh là Mộ Dung Lãnh. Anh của tôi cũng mạnh không kém nữ thần đâu. Nữ Thần cô Yên tâm, tới nơi tôi sẽ báo đáp cho nữ thần thật tốt.

Uyển nhi trấn định: Tốt nhất là vậy. Đọc đường anh rất phiền. Anh có biết không...?

" Mộ Dung Cảnh"...thật là thù dai.

Đi thêm hai giờ đồng hồ. Đã thấy ngay Căn Cứ C, tường thành được đắp thật cao và chắc. Cô cũng không ngờ rằng, muốn vào trong căn cứ phải điền thông tin và giao nộp vật tư.

Nếu là dị năng giả. Thì không cần nộp vật tư. Chỉ cần đi xét nghiệm máu không có vấn đề gì thì trực tiếp vào căn cứ. Còn là người bình thường, thì phải giao nộp 20 cân vật tư mới cho vào. Còn dị năng giả nếu thực Lực mạnh sẽ tham gia vào hiệp hội dị năng. Được sắp xếp chỗ ở và ba bữa ăn. Coi như là được đặc cách tốt hơn với người thường.

Uyển Nhi và Mộ Dung Cảnh tiến đến cổng Căn Cứ. Người kiểm tra hô lên.

TÊN GÌ?

CÓ DỊ NĂNG KHÔNG?

-- Uyển nhi thật thà trả lời

Song hệ dị năng lõi và băng cấp 3 cao cấp. Người kiểm tra giật mình. Từ mặt thể tiến đến cho tới bây giờ. Người dị năng còn rất ít và cấp bậc rất thấp. Người có dị năng cao nhất ở căn cứ này là trưởng Binh đoàn. Mộ Dung Lãnh. Hệ tinh thần và Mộc cấp 3 cao cấp.

Còn Cô gái này. Toàn thân sạch sẽ không chút dính bụi. Dáng người mềm mại trắng trẻo. Vậy mà mạnh ngang với đội trưởng Của họ. Người Kiểm tra vội chân chó dẫn, Uyển nhi vào căn cứ. Cũng may có Mộ Dung Cảnh, nên quy trình xét nhiệm máu của cô nhanh chóng hơn mấy người Kia.

"Mộ Dung Cảnh ". Nhếch miệng cười cười.

" Nữ Thần. Cô đã thấy sự lợi hại ở tôi chưa.....?"

Ánh mắt hần như lấy lòng... Khen tôi đi khen tôi.. Chỉ thiếu là không có mọc đuôi để vẫy thôi.

" Uyển nhi muốn phì cười. Cố nén lại"

" Cũng bình thường.. Anh vẫn yếu như gà "

- Mộ Dung Cảnh: Nữ Thần.. Cô khen tôi một chút sẽ chết à.

- Uyển Nhi - Lạnh lùng đáp: SẾ

""Mộ Dung Cảnh: Hừ ta là thanh niên tốt. Co được đuổi được. Không nên chấp nhứt với nữ Thần.

Vào trong căn cứ. Uyển nhi, có thể thấy những người kia họ tỏ Ra mệt mỏi nhếch nhác. Có cả bị thương, người bình thường, muốn được ăn và có lều ở. Phải đi đắp tường thành, còn dị năng giả phải đi làm nhiệm vụ. Có người bối cảnh tốt hơn, thì họ tìm được công việc tỷ như trồng trọt và làm y tá nơi này.

Uyển nhi đi được vài bước, thì có mấy đứa bé gầy trơ xương. Mặt vàng vọt như cây nến Lũn thui dè dặt tiến lên trước cô. Yếu ớt lên tiếng.

"Chị•~ Chị oi.. Chị có cần người dẫn đường không. Em dẫn đường rất tốt. Chị chỉ cần trả em một miếng bánh nhỏ thôi.

" Uyển nhi, nhìn đứa bé rất tội nghiệp. Mềm lòng gật đầu. Bên cạnh Mộ Dung Cảnh tỏ lòng si mê.

"Nữ Thần~~Không Hồ là nữ thần luôn có lòng lương thiện.

Đứa bé kia dẫn cô và Tên si mê kia đi lượn xung quanh căn cứ. Mặc dù họ Không cần người dẫn đường. Đi được nửa căn cứ. Uyển nhi liền bảo với cô bé.

" Em dẫn tới đây là được rồi.còn lại chị sẽ tự đi. Nói rồi Uyển nhi xuất từ không gian ra

- ---- Một hộp sữa 500ml một bao mì giấy. Một hộp thịt hộp đưa cho cô bé.

Cô bé bị cho nhiều tới phát hoảng xua tay.

" Chị~~ Chị không cần đưa em nhiều như vậy đâu... Em chỉ cần một miếng bánh nhỏ thôi.. Em cũng chưa dẫn chị đi hết nơi này mà.

" Uyển nhi nhẹ xoa đầu cô bé. Ngọt ngào lên..

" Chị cho em. Em cầm lấy,, coi như chị trả cho những lần sau e dẫn đường cho chị. Như vậy có được không.

" với Lại em cất cho kỹ vào. Không người ta cướp mất. Cô lại lấy ra một cái Ba Lô cũ. Nhét thêm hai túi bánh bích quy cho cô bé.

- - Cô bé nước mắt nhập nhòa... Vừa khóc vừa lúi đúi cảm ơn cô.

! Chị xinh đẹp~~ chị thật tốt. Sau này chị sẽ được hạnh phúc.

- Uyển nhi cười hiền hòa lộ ra hai má lúm. Vẫy tay tạm biệt cô bé.

(Tỉnh Độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 20%....)

[ta không ngờ tiểu tỷ tỷ lại tốt như vậy... Khiến ta không cảm được nước mắt]

"Uyển nhi. " người cũng có nước mắt à.

[...] Hệ thống.....

- -----Cô cũng không ngờ là nam chủ ở Xung quanh đây. Còn tự nhiên được cộng hào cảm. Tốt a tốt a...Uyển nhi liếc mắt Xung quanh, không thấy thân ảnh của mỹ nam nào. Nên đành thu hồi tầm mắt Lại.

Mộ Dung Cảnh: lúc này vẫn si mê về nụ cười kia của cô.

Nữ thần~~~A Nữ Thần.. Cười lên thật xinh đẹp chết người ta

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Ôi Mẹ Oi! Mạt Thế Đến Rồi 4

- -Mộ Dung Cảnh, mở miệng..

Nữ Thần~~~ Bây giờ cô chưa có nơi nào để ở đi... Vậy cô tới nhà tôi. Nhà tôi rất rộng, còn có tôi phải báo đáp nữ Thần nữa nha...

- -Uyển nhi, chỉ chờ cơ hội này mà thôi.

Nhà Của Mộ Dung Cảnh = gần với đối tượng công lược = Điểm tích lũy. Vậy thì nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ rồi.

"Thật ra, Uyển Nhi rất ghét cái mạt thế này. Toàn phải ăn đồ khô. Cô có không gian, nhưng không thể lúc nào cũng vào trong đó được... Hazz khiến cô không khỏi thờ dài.

Mộ Dung Cảnh. Dẫn Uyển nhi, tới Khu nhà giàu. Uyển nhi, quan sát. Mặc dù là tận thế, nhưng những biệt thự này không khác lúc chưa mạt Thế là bao. Đúng là dân giàu. Chắc chắn.

Lại nhanh chóng gặp được nam chủ, cô thật sự tò mò về nhan sắc của nam chủ. Xem có bao nhiêu là cao lãnh lạnh lùng.

Uyển nhi, nhìn thấy Mộ Dung Lãnh, ăn mặc từ trên xuống dưới là bộ quân đội. Và đôi giày da bước từ chiếc xe việt dã xuống. Cô hơi cổ kị với nam chính này. Bởi lãnh khí của Mộ Dung Lãnh toát ra. Khiến cho cô lạnh tới từng sợi lông... Không khỏi rùng mình

Giương mặt của Mộ Dung Lãnh. Tinh xảo hơn Mộ Dung Cảnh. Đôi mắt sắc lạnh. Lông mày đậm uy nghiêm. Cả gương mặt đều to ra trầm ổn tới đáng sợ. Không khỏi cho người khác nhìn vào có đôi phần khiếp sợ.

Trong căn cứ lúc này. Mộ Dung Lãnh là người có địa vị cao nhất. Nên khí thế hơn người cũng rất bình thường. Nhiều cô nàng si mê đeo đuổi. Nhưng Mộ Dung Lãnh vẫn trung ra bộ mặt than. Coi như mấy cô gái kia là tàng hình.

- - Uyển nhi, ổn định lại cảm xúc của mình, sau đó kéo lên nụ cười thân thiện. Nhìn Mộ Dung Cảnh đang than khổ sở với Mộ Dung lãnh. Lúc này Uyển nhi, mới quan sát kỹ hơn về Mộ Dung Lãnh. Hần cao tới 1m9 đáng người chuẩn siêu mẫu. Không giống như Mộ Dung Cảnh chỉ có 1m75 hơn nữa còn yếu đuối hơn gà.

- -Uyển nhi không khỏi lắc đầu. Cùng một mẹ sinh ra, sao lại khác nhau tới vậy. Nhìn hình ảnh Mộ Dung Cảnh đang làm nũng mà xem. Có khác gì tiểu mỹ thụ đang làm nũng với anh công không?...Đừng trách cô suy nghĩ lung tung... Nhìn hoàn cảnh như vậy hoàn toàn hợp đó.... Aaaaa

- - Mộ Dung Cảnh, khoe mắt đỏ hồng, vẻ mặt cực kì đáng thương: “Anh trai ~ anh không biết đâu, thiếu chút nữa em bị chết đói. Còn sắp bị tang thi ăn thịt. Lúc ấy quần áo em còn bị te tua.

Nếu không có nữ thần Tiểu nhi ~ em thật sự đã ở trong bụng tang thi rồi. Có khi lúc này, còn không trở về gặp mọi người nữa.

- -Mộ Dung Cảnh gào lên làm nũng.... Túm chặt góc áo Của Mộ Dung Lãnh tới nhần nheo. Nhìn lúc này Mộ Dung Cảnh rất chi là đáng thương và Tội nghiệp. Phải mất một lúc lâu. Mộ Dung Lãnh mới hiểu ý của em trai mình.

- - Là như vậy. Em trai hẳn bị bỏ trên đường. Sắp chết đói. Quần áo te tua, được một cô gái tên Uyển Nhi cứu giúp.. Và rồi Ôm luôn đùi cô ấy. Khoe mặt Mộ Dung lãnh giật giật... Tại sao em trai hẳn lại mặt dày như vậy...?

- - Lúc này. Mộ Dung Cảnh không thèm để ý em trai nữa. Mà quan sát kỹ cô gái đã cứu em trai mình. Mái tóc cô mềm mượt,dài quá eo. Da cô trắng mịn giống như da em bé. Gương mặt xinh đẹp. Đoán chừng 17 18t. Cả người cô cực kì sạch sẽ. Sạch tới mức không nhiễm một hạt bụi nào. Mộ Dung Lãnh, còn nghĩ ngờ cô là từ trên trời xuống nơi này hay sao. Lại hết sức xinh đẹp và sạch sẽ tới như vậy.

Mộ Dung Cảnh, thấy anh trai mình nhìn chăm chăm nữ Thần bèn giải vây..

“Anh trai, Nữ Thần của em rất lợi hại đó! Cô ấy.có thể một lúc cầm đại đao chém tang thi như băm củ cải.. Cô ấy mạnh giống như anh trai vậy đó. Nhờ có nữ thần mà em còn mạng về với anh trai này ~~~~~huhuhuhu~~~

Nhân lúc này. Uyển nhi lên tiếng

" Xin chào. Tôi là Uyên nhi. Nhà tại thành phố M. Trên đường tới đây, tiện tay giúp em trai của anh. Tôi là Song hệ di năng giả lõi và Băng cấp 3 cao cấp.

Mộ Dung Lãnh. Tin lời cô nói, bởi vì chỉ có người mạnh mẽ, mới giữ bản thân mình Sạch tới như vậy.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 30% tỷ tỷ cố lên)

Mộ Dung Lãnh. Cát tiếng khàn khàn đáp lại.

" tôi là Anh trai của tên nhóc gà mờ này. Cảm ơn cô đã giúp em trai tôi trên đường. Nếu cô chưa có chỗ nào để ở. Vậy cứ ở nhà tôi đi.

" Cô có hứng thú, khi gia nhập vào hiệp hội dị năng giả không?

"Uyển nhi cậu còn không được. Liền uốn ngực thẳng lưng đáp.

" Tôi sẽ gia nhập. Thật cảm ơn anh.

Hình ảnh nhỏ bé Của cô, cổ tỏ ra Mạnh mẽ. Khiến cho Mộ Dung Lãnh lóe lên tia tìm tòi. Khóe miệng nhếch lên.

"Cô gái này thật thú vị "

(Tỉng Độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 35%)

Uyển nhi vui vẻ. Mới ngày đầu đã được 35% chẳng mấy chốc mà hoàn thành nhiệm vụ. Hahaha cô nghĩ thì dễ. Mà đòi đâu như mơ đâu...

Mộ Dung Lãnh. Dẫn em trai và cô vào nhà. Lúc này mẹ Mộ mới nhào tới ôm Mộ Dung Cảnh. Bà chưa kịp khóc thì con trai bảo bối của bà đã khóc trước

"Mẹ~~Con nhớ người muốn chết. Xem tí nữa thôi là con không được về gặp mẹ rồi oaoaoaoa..... Cũng may có Nữ Thân~~Cứu con đó.

Mẹ Mộ mới dỗ dành. Cảnh Nhi ngoan. Lớn rồi không được khóc. Con cũng an toàn trở về rồi. Nay cho chừa thói đi chơi nhé.

Mộ Dung Cảnh trẻ môi. Lau lau nước mũi

"Con biết rồi. Con sẽ nghe lời mẹ. "

Bây giờ Mẹ Mộ mới quan sát kỹ hơn về Uyển nhi.

" Cô gái này là "

- -Uyển nhi bước lên trước, cười nhẹ nhàng với Mẹ mộ. Rồi giới thiệu lại một lần nữa với Mẹ Mộ.

- -Bà có ấn tượng tốt về Uyển nhi. Bà cảm thấy cô là người, con gái hiền lành nét na. Cứu con trai của bà, hơn nữa không kiêu ngạo.. Nếu như làm con dâu Của bà thì tốt biết mấy.

" tỷ ấy sắp ăn thịt con trai của bác. Bác đã biết hay chưa " làm sao mà biết được??"

Mẹ Mộ, vỗ nhẹ lên bàn tay mềm mại Của cô: Không sao rồi, về sau cháu cứ xem nơi này như nhà của mình, chúng tôi sẽ là người nhà của cháu."

" Uyển Nhi, lễ phép: cháu cảm ơn bác gái.

Cháu sẽ tham gia hiệp hội dị năng giả. Sẽ đi làm nhiệm vụ như vậy, không làm phiền bác nhiều đâu ạ.

Mẹ Mộ như chớp lấy thời cơ, liếc xéo Mộ Dung Lãnh. Con trai bà từng đó tuổi. Mà chưa có mảnh tình vắt vai. Nếu cô gái này mà làm con dâu bà thì quá tốt.

" Uyển nhi, cháu yên tâm. Con trai bác là đoàn trưởng nó sẽ chiều cố tốt cho cháu.. Phải không Lãnh tiểu tử.. Bà trừng mắt với Mộ Dung Lãnh..

Mộ Dung lãnh... Ho khan

" Khụ khụ ~~ Mẹ tôi nói đúng. Cô cứ yên tâm gia nhập mọi chuyện đã có tôi lo.

- -Uyển nhi cười cười, với Mộ Dung Lãnh vận dụng ánh mắt nữ thần. Khiến hấn như trầm luân trong tiên cảnh.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 40% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

- -Uyển nhi ngọt ngào lên tiếng.

" Cảm ơn bác gái. Cảm ơn Anh Mộ Lãnh"

Mộ Dung Cảnh: Nữ thần~~ chỉ để ý anh trai " Hừ "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ôi Mẹ Oi! Mạt Thế Đến Rồi 5

- - Uyển nhi, được sắp xếp căn phòng trên lầu hai. Trong phòng rất Sạch sẽ. Còn đầy đủ tiện nghi. Cô hài lòng nhất, là cái giường, tuy không lớn lắm. Nhưng có lót hai lớp đệm... và cái chăn bông. Phải nói, cái thời tiết muốn hóa đá này, thì cô chỉ muốn nằm lý trên giường mãi thôi. Uyển nhi lăn qua lăn lại một lúc lâu, thì bụng cũng réo ~ot ẹt.

- - Uyển nhi lắc mình, vào không gian. Cô ngấm mình trong suối linh tuyến một lúc lâu. Một môi trong người cũng tan đi. Cô mới đi dạo xung quanh trong không gian. Mỗi khi cô tăng cấp dị năng. Thì không gian lại rộng lớn hơn nhiều. Cây ăn quả cũng chín rụng đầy đất. Cô nhìn đồng trái cây. Bỏ đi thì tiếc, quyết định thu hoạch hết. Rồi lấy ra nguyên liệu làm đồ ăn. Cô tính sẽ ăn một bữa ra trò. Đã cả tháng rồi cô chưa được ăn thịt.

- - Uyển nhi, lại nhớ những ngày ở Thương Lan Giới. Được ăn thịt linh thú đúng là mỹ vị.

Không biết thịt Tang thi ăn có ngon không?

[Hệ thống: Tiểu tỷ tỷ tới tang thi cũng muốn ăn??]

"Uyển nhi: Vậy tang thi ăn ngon không?

[...] Hệ thống: Tỷ thử ăn thịt thôi rửa xem có ngon không?

"Oh" vậy là ăn không ngon.

" Không ăn:

[...].....

- --Đám Tang thi...thở phào nhẹ nhõm.. Nhân loại thật đáng sợ.. Tang thi cũng muốn ăn.

- - Uyển nhi làm xong một bàn thức ăn. Có cơm nóng. Có gà tần thuốc bắc. Vịt quay. Thịt nướng và chim cú quay bơ. Cô thấy còn hơi ít, nên xuất ra một bình sữa cỡ 1 lít rưỡi và một hộp gà rán KFC. Cô phải mất một tiếng mới thanh toán đồng đồ ăn này. Lúc này bụng cô đã Căng tròn.

- Uyển nhi xoa bụng cảm thán: Chắc đáng giá nhất trên người cô lúc này, là cái bụng này thôi...

[...] tiểu tỷ tỷ.. Ta không đáng giá à.

" Ngươi có ăn được đâu:

[...]...ta muốn đổi tiểu tỷ tỷ..

- --Uyển nhi nghỉ ngơi một đêm, sáng cô dậy rất sớm. Cô chuẩn bị bữa sáng, có bánh bao có thịt hộp và sữa. Cô còn để thêm trái cây ở trong không gian ra ngoài nữa.

- - Mẹ Mộ là người dậy kế tiếp: Thấy trên bàn đã có sẵn thức ăn và trái cây. Bà không khỏi vui mừng. Quả thật bà không nhìn lầm người. Trong nhà có một cô con dâu như vậy.. Là phúc ba đời đó.

" Tiểu nhi. Cháu dậy sớm vậy... Sao không ngủ thêm lúc nữa. Hai thằng nhóc kia, phải một lúc nữa mới dậy.. Bà ôn nhu mỉm cười.

" Bác gái sáng tốt lành.

"Cháu quen dậy sớm rồi. Sẵn làm bữa sáng cho mọi người luôn..

- - Không tới mấy phút đồng hồ. Mộ Dung lãnh và Mộ Dung Cảnh cũng bước xuống. Thấy mẹ mình và Uyển nhi đang tươi cười nói chuyện. Anh cũng chỉ nhẹ gật đầu với họ....không như em trai của anh.

"A" Nữ Thần~~ cô dậy thật sớm nha. Còn làm đồ ăn sáng nữa. Nữ Thần~~~cô cái gì cũng biết... Cho tôi ôm một cái nào.

- - Đồng tử Uyên nhi giật giật: Liềm si của hân bị rơi nơi nào rồi. Có ai thấy nhặt lên hộ hân không?

Bốn người ăn xong bữa sáng. Lại có cả trái cây tráng miệng. Phải nói, ở cái mặt thế này có rau tươi và trái cây là hết sức trân quý rồi. Mẹ Mộ càng thêm hài lòng về Uyên nhi.

Mộ Dung Cảnh cũng thêm cho cô 5% hào cảm. Uyên nhi rất vui vẻ, không uống công cô dậy sớm.

"Mộ Dung lãnh: Uyên nhi, lát cô tới nơi luyện tập Dịch Năng giả với tôi. Giúp cô làm quen với mọi người.

"Uyên nhi: gật gật đầu.

Tới nơi Luyện Tập Dịch Năng giả. Chỉ mất 5 phút đồng hồ. Uyên nhi cần phải điền thông tin Của mình vào hồ sơ. Người lấy thông tin của cô xong, vô cùng hâm Mộ rồi đi.

Mộ Dung Lãnh, Dẫn Cô đi xung quanh Hiệp hội dịch năng.. Do đó người trong căn cứ phát hiện, bên cạnh đoàn trưởng mặt than. Có thêm cô gái xinh đẹp luôn nở nụ cười như mùa xuân đi theo bên cạnh.

Họ chỉ ngẫm đoán, cô là bạn gái Của Đoàn trưởng của họ.

Mộ Dung lãnh. Dẫn cô tới sân tập luyện của Dịch năng giả. Do mặt thế bắt đầu hai tháng, những dịch năng giả còn rất ít trong căn cứ chưa tới 100 người đa số đều là cấp một và số ít là cấp hai. Mộ Dung Lãnh đem họ đi huấn luyện giống trong quân đội. Rất nghiêm khắc. Uyên nhi hai mắt tỏa sáng. Hứng thú nhìn những dịch năng giả kia tập luyện.

Uyên nhi, nhìn trong đám người đang luyện tập thì có hai ba người con gái. Dáng vẻ coi như tạm được. Bởi do ăn ít hay không mà da vàng vọt không có hồng hào. Họ liếc mắt ghen tị. Phóng Dao về phía Cô.

- -- Uyên nhi thầm than"

"Tên Mặt than. Cục băng lãnh này, cũng có số đào hoa đi. Bất quá có phóng dao về cô hay không. Thì hân xác định là Của cô rồi.

Khi nhìn thấy, Mộ Dung Lãnh. Mấy người đang luyện tập, dừng lại tới chào hỏi với anh.

"Đoàn trưởng Mộ!

- Mộ Dung Lãnh, cũng gật đầu xem như là chào lại.

- mấy cô gái kia lên tiếng.

"Đoàn trưởng Mộ". Kia là chị gái dịch năng giả mới sao?

Uyên Nhi, nhìn về phía mấy cô gái vừa nói chuyện, cô thấy trong mắt cô gái đó có sự ghen tỵ với cô, và ái mộ đối với Mộ Dung Lãnh.

Cô vẫn tươi cười đáp lại:

"A" chào mấy chị. Tôi tên Uyên nhi, song hệ dịch năng lõi và băng giả cấp 3 cao cấp. Tôi mới 17t.. Tôi thấy mấy chị còn hơn tuổi tôi. Sao lại gọi tôi là chị nha.... Gọi vậy tôi rất tổn thọ.

- Mấy cô gái. Đích thực là lớn hơn Uyên nhi mấy tuổi. Là họ cố tình bôi đen cô. Ai ngờ bị phản đả lại. Xấu hổ cúi gầm đầu.

"Một cô gái xấu hổ. Lí nhí... "

" Xin Lỗi. Là chúng tôi không biết.

Mộ Dung Lãnh " cảm thấy cô gái nhỏ này. Không chịu thua thiệt. Thật giống với mèo nhỏ đang xù lông.. Đáng yêu cực kì. Bất giác hân xoa xoa đầu cô.... Một lúc Sau, mới bình tĩnh.. Không biết tại sao lại hành động như vậy... Họ khan tránh đi.

- Những người khác thấy được hành động của Mộ Dung Lãnh như vậy...ngạc nhiên tới mức, miệng có thể nhét được cả quả trứng gà. ĐOÀN trưởng mặt than, cũng có hành động ôn nhu như vậy. Họ càng xác định, Uyên nhi là bạn gái của đoàn trưởng mặt than.

(Tỷ lệ độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 55%)

""Uyên nhi: Gì nha? ta còn chưa có làm gì.. Sao lại được thêm độ hào cảm rồi. Mà thôi cô lười quan tâm.

- -Uyên nhi tới sân luyện tập. Cô luyện tập dịch năng. Phóng ra 8 mũi tên băng nhọn lực tấn công rất lớn... Bay về phía hình mộ. Cô lại tiếp tục xuất ra 6 quả cầu sấm sét. Sức tàn phá kinh người. Khiến những người xung quanh. Nhìn cô với ánh mắt sùng bái và Hâm mộ.

Trong lòng họ cảm thán. Cô gái mạnh mẽ, giỏi như vậy xác thực xứng với đoàn trưởng Của họ. Uyên nhi, tỏ ra rất dễ gần hòa đồng với họ. Nên chớp

mất.. Lấy được hảo cảm không ít người.

Mộ Dung Lãnh: Hân rất vui, vì nhặt được một người mạnh mẽ ngang ngửa với hân. Có thể giúp ích cho căn cứ hơn.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ôi Mẹ Ơi! Mạt Thế Đến Rồi 6

Ngày hôm sau, Mộ Dung Lãnh, phát nghiệm vụ. Giải cứu và đưa nhà Khoa học Lục Thẩm Quân ở địa điểm N về Căn cứ Z An toàn. Mặc dù ở căn cứ, dị năng giả là rất quan trọng. Nhưng những nhà khoa học như Lục Thẩm Quân, cũng quan trọng không kém.

- - Lục Thẩm Quân này, rất thần bí. Họ chỉ biết anh ta là nhà khoa học, tính Cách có chút kỳ lạ, Anh ta không bao giờ gần phụ nữ. Còn hận không thể tránh như bệnh dịch vậy.

Khi Nghiệm vụ được phát ra. Mộ Dung Lãnh đã chọn ra 7 Người có dị năng cấp 2 cao cấp và một số người dị năng cấp 3 sơ cấp. Tính cả Anh và Uyển nhi là 9 người. Còn người thứ 10 thì bắt đắ dĩ phải thêm vào.

(Các bạn biết người đó là ai không??)

("hắc hắc... Làm sao mà biết được...)

- -Mộ Dung Cảnh: Anh trai~~ cho em đi theo đi mà... Nha anh traiii~~Yêu quý. Em hứa sẽ không làm phiền mọi người đâu.... Bất quá có!

/Cố nữ thần bảo vệ em mà... Phải không nữ thần~~~ đôi mắt đáng thương của Mộ Dung Cảnh chớp chớp về phía Uyển nhi..

"Uyển nhi lạnh nhạt:

" Tôi không quen anh ta.....

- --Cô vừa trả lời xong. Toàn bộ 7 người kia nhin không được mà phì cười. Ngay cả Mộ Dung Lãnh, nhin không được mà nhếch môi.

Mộ Dung Cảnh: ÔMG... Nữ thần~~ có phải cô đã quên lời hứa năm xưa....

"Uyển nhi: mẹ nó.. Lão nương có hứa cái gì à.? Đâu có hứa gì đâu.. Chỉ nhớ là chê hân Rất Hôi thôi mà.

"Mộ Dung Cảnh như tự biên kịch: mà thôi. Nữ thần có hứa hay không thì. Tôi đã quyết định ôm thật chặt đùi cô rồi.. Hừ hừ

- --Mộ Dung Lãnh: lắc đầu ngao ngán... Bất đắ dĩ phải cho em trai đi theo.

("Mọi người có biết vì sao Mộ Dung Cảnh đòi đi theo không?? muốn biết thì theo dõi tiếp)

Một người đàn ông tên, Lý Tiêu lên tiếng trêu chọc Uyển Nhi.

" Em gái bé nhỏ..... em yên tâm. Tụi anh và Đoàn trưởng Mộ sẽ che chở cho em và Em trai đoàn trưởng... Có phải không các anh em

Mọi người phía sau, cũng gật gù Theo.

- Mộ Dung Cảnh. Liếc mắt khinh thường Lý Tiêu nói đủ to cho mọi người nghe.

"Nữ Thần của ta ~~Còn cần các người che chở. Còn chưa biết ai che chở cho ai đâu..

" Lý tiêu và mọi người, cũng chỉ nghĩ Mộ Dung Cảnh đang đùa giỡn. Nên cũng cười cho qua.

- Mộ Dung Lãnh.. Cũng rất tò mò, khi cô thực chiến sẽ mạnh như thế nào.

"Uyển nhi, xem mọi người xung quanh trêu chọc. Cô giả vờ cúi đầu e thẹn lắc lắc cánh tay của Mộ Dung Lãnh.. Lí nhí hỏi..?

"Anh Mộ Lãnh. Thật anh sẽ che chở cho em chứ. Ánh mắt thâm tình của cô nhìn chăm chăm Mộ Dung Lãnh.

- ---Mộ Dung Lãnh.. gật gật đầu.. Còn trong lòng đang ví cô giống như con mèo nhỏ đang làm nũng vậy... Khóe mắt hân cong cong lên.

Mộ Dung Lãnh. Lấy ra hai chiếc xe việt dã, đã được cải tiến từ trong hầm không gian. Hầm không gian là thí nghiệm đầu tiên của căn cứ. Rộng Khoảng

100m có thể đựng được rất nhiều đồ.

- Lý Tiêu và Mộ Dung Cảnh ngồi ghé lái. Còn cô và Mộ Dung Lãnh ngồi ghé sau. Thuận tay sẽ giết Tang thi.

Đọc đường đi tới Địa điểm N Uyên Nhi và Mộ Dung lãnh phối hợp với nhau giết Tang thi rất ấn ý. Hai người có dị năng mạnh mẽ tới kinh thiên động Địa. Uyên nhi nhân lúc, không ai chú ý tới. Thu hoạch không ít tinh hạch của tang thi cấp 1 và cấp 2. Ở thời điểm hiện Tại. Căn cứ C còn chưa biết tác dụng của tinh hạch. Cô giữ lại vẫn đang còn tốt.

Bất quá Lý tiêu, lúc đầu trêu chọc. Uyên nhi. Bây giờ người được che chở lại là anh ta, nên thẹn quá không dám nhìn thẳng vào Uyên nhi nữa.

Mộ Dung Cảnh, không an phận như vậy... Cứ mượn cớ khó dễ lý tiêu. Khiến hắn đỏ mặt tía tai giống y quả cà chua....

Trời đã dần ngã tối. Mộ Dung lãnh cho dừng xe tại cái xường bỏ hoang. Hắn phóng dị năng tinh thần lực. Xem xét không có bất cứ vấn đề gì, rồi mới cho mọi người xuống.

Mọi người, và Mộ Dung Lãnh đang chuẩn bị bóc bánh bích quy và lương khô ra ăn. Thì Uyên nhi tới gần Mộ Dung lãnh cản lại.

"Anh Mộ Lãnh" Đứng ăn đồ khô. Không tốt cho sức khỏe.. Để em nấu cho mọi người ăn.

- Ánh mắt của Mộ Dung Lãnh đêm chiều nhìn chằm chằm Uyên nhi. Càng ngạc nhiên hơn, khi thấy cô lấy từ không trung ra.

Bàn ghế. Ghế sofa, nôi nôi. Và nguyên liệu nấu ăn. Cô còn lấy ra chần bông các loại. Khiến cho Mộ Dung Lãnh và Những người khác tròn mắt há mồm

"Uyển nhi thẹn thùng giải thích. "

- --Xin lỗi anh Mộ Lãnh. Em là có dị năng không gian nữa. Là vì vì mãi nói chuyện với anh Mộ Lãnh. Em vui quá nên quên mất.. Không phải em đầu anh đâu

. Bây giờ em đi nấu cơm cho mọi người... Cô chạy đi mất.

- Để Lại cho mọi người, biết bao nhiêu là ghen tị và sùng bái. Mộ Dung Lãnh, không giận cô mà trong lòng hắn đang điên cuồng gào thét....

"phải hay không. Hắn được ông trời tặng cho một vũ vật, không những dị năng mạnh mẽ.. Còn có dị năng không gian.

"Vật nhỏ này.... Hắn phải có được cô"

- Ánh mắt Mộ Dung Lãnh thâm thúy, nhìn dáng người nhỏ nhắn xinh xắn đang nấu cơm kia.

(Ting độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 75%)

- -Nghe được hệ thống báo. Cô nấu ăn phi thường ngon và nhanh.

- - Uyên nhi dọn đồ ăn ra. Không ít người nhỏ dãi.. Bàn ăn có thịt có rau có Cà sữ... Còn chưa Kể có luôn trái cây tươi.

"Lý Tiêu: Thật may trong đội ngũ có Uyên nhi. Không thì mọi người sẽ không được ăn ngon như vậy.... Cảm ơn em Uyên nhi.

Những người kia cũng dúi dít cảm ơn. Cô ở trong lòng bọn họ lại cao lên không ít..

"Mộ Dung Cảnh được ăn no. Toe toét cười không khép được miệng. Luôn gọi Nữ Thần a~~Nữ thần..

Đến ngày thứ ba. Họ đã tới địa điểm N, Mộ Dung Lãnh. Đứng trước cánh cửa phòng thí nghiệm. Tích tụ dị năng lực lượng đánh hư khóa cửa....mọi người cẩn thận đi vào quan sát..... Bên trong tối om... Chỉ có duy nhất một chiếc đèn bin trên bàn thí nghiệm.. Đột nhiên có tiếng động phát ra. Uyên nhi đang định phóng đại dao tới. Thì tiếng người hét lên

"Tôi --- tôi là người ---" dừng ra tay.

Lúc này. Mọi người giúp người đàn ông kia thoát ra khỏi phòng thí nghiệm.. Bây giờ họ mới quan sát kỹ người đàn ông này.

Ngũ quan người này lạnh lùng khoảng 30t. Cũng được coi như là soái ca. Đeo cặp kính dày cộm thỉnh thoảng đẩy đẩy gọng kính lên cao một chút. Anh ta cao 1m8 mặc áo blouse trắng. Người đàn ông lên tiếng chào hỏi

"Xin chào! Tôi là nhà khoa học Lục Thẩm Quân... Có phải các người là người Từ Căn Cứ C tới đón tôi.

Mộ Dung Lãnh. Gật gật đầu.

"Tôi là Mộ Dung Lãnh. Đoàn trưởng của đội ngũ tới đây để đón anh về Căn cứ.

- Lục Thảm Quân.. thấy Uyên nhi.. Thì tức khắc lùi lại phía Sau hai bước

""Uyên nhi @ Gì nha? Cô đâu có bệnh. Sao phải né như vậy.

"Mộ Dung Cảnh " mặt hồng hồng, then thùng chen chân vào..

"X... innn Chào, Quân ca... Ta.... Taa là Mộ Dung Cảnh... Xin hãy chiều cổ ta.. Ta là bác sĩ ngoại khoa.... Nói rồi Mộ Dung Cảnh cúi mặt e thẹn. Không dám ngẩng mặt lên.

- -Lục Thảm Quân. Nhếch môi cười thâm thúy.... Ánh mắt dán thẳng lên người Mộ Dung Cảnh khiến hấn càng đỏ mặt.

- Uyên nhi và mọi người... Cảm thấy không khí hai người này thật lạ lùng nha.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Ôi Mẹ Oi! Mặt Thế Đến Rồi 7

Mộ Dung Lãnh, đón được Lục Thảm Quân, thì bắt đầu tách ra. Mộ Dung Lãnh, Lý Tiêu và Uyên Nhi, còn ba người khác một xe.

Còn Mộ Dung Cảnh, tình Nguyên đi chung xe với Lục Thảm Quân với mấy người khác chung một xe. Bởi vì Lục Thảm Quân Không ngồi gần phụ nữ... Hết Cách rồi..

Đi Được một ngày đường, Mộ Dung Lãnh, cho dừng xe giữa vùng ngoại ô. Vả lại Cả đội ngũ đều mệt. Ăn uống và Ngủ nghỉ luôn trên xe. Uyên nhi,vẫn như hôm qua. Nấu một bữa ra trò cho mọi người.

Bầu trời về khuya hắt. Uyên nhi, dựa vào vai Mộ Dung Lãnh. Bất quá hấn cũng không để Ý, vì hấn quá quen thuộc với hành động đó Của Uyên Nhi, mọi người đều xem Uyên nhi như Phu nhân tương lai của Mộ Dung Lãnh.

"Uyên nhi lên tiếng "

"Anh Mộ Lãnh... Anh xem đây là cái gì? "

- -Cô móc ra, một viên tinh hạch cấp 2 cho Mộ Dung Lãnh xem.

"Mộ Dung Lãnh. Ban đầu không quá để ý. Chỉ biết đó là một viên pha lê xinh đẹp.

" Đó là gì vậy?..

"Uyên nhi, cười dịu dàng... Lại tựa đầu vào vai Mộ Dung lãnh.. Dơ viên tinh hạch lên cao.

" Đây là tinh hạch Của tang thi. Có tinh hạch này, sẽ giúp dị năng giả thăng cấp nhanh chóng. Em mới biết, nên muốn nói cho anh Mộ Lãnh.... Cô cười ngọt ngào với anh.

"Mộ Dung Lãnh.. Như nghe được tin chấn động... Quả thật, như vậy rất tốt, lúc này dị năng giả muốn thăng cấp càng khó hơn. Nếu có tinh hạch này, sẽ dễ dàng hơn rất nhiều..

" Uyên nhi.. Em từ đâu mà có tinh hạch này"

" Anh Mộ Lãnh. Em lấy từ trong não Của tang thi cấp 2 đó. "

"Mộ Dung lãnh, vui sướng lay lay bã vai Của cô....

" Thật tốt~~Uyên nhi. Cảm ơn em đã nói cho anh biết chuyện quan trọng này.

" Anh Mộ Lãnh, không phải cảm ơn em đâu."

"Vì Anh là Của em nha "

"Mộ Dung Lãnh".trong đầu hấn chỉ có hai chữ.....của em.... Của Em. Mặc dù hấn băng lãnh nhưng về chuyện tình yêu rất ngốc... Nói chung là trắng hơn cả tờ giấy...

"Mộ Dung Lãnh.. Ôm cô vào lòng. Mặt đỏ bừng hướng về nơi khác. Tránh né ánh mắt của cô....

(Ting... Độ hào cảm của nam chủ +15 bây giờ là 90% tiểu tỷ tỷ siêu cấp giỏi).

"Uyển nhi, cong cong khóe môi... Cười ngọt ngào tới tận xương.

"hào cảm đã 90% rồi. Giờ ăn đậu hũ Của hần chắc chắn không sao đâu nhi.

[[tiểu tỷ tỷ nếu Vả quá thì cứ ăn.]]

"Uyển Nhi.... Ăn ăn...

[...] Hệ Thống.....

Cô đưa môi nhẹ nhàng dán lên, đôi môi mềm của Mộ Dung Lãnh.. Cái lưỡi khéo léo, tách khỏi miệng đi vào bên trong khuấy đảo

- Hần bị Hôn bất ngờ, mà quên luôn cả thở. Cô hôn hần, tới mức điên cuồng. Cả người hần nóng như lửa thiêu. Cảm giác tê tê ngứa ngứa. Một hồi quen với nụ hôn bất ngờ của cô. Hần cũng đáp trả lại. Hần biết sau, nụ hôn này. Hần sẽ chịu trách nhiệm cả đời với cô. Hần thích cô và cô cũng thích hần, cô còn giúp hần rất nhiều.

(Ting độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 95%)

Phải một lúc lâu sau. Hai người mới tách ra. Môi của Uyển nhi sưng lên... Cô bối rối cúi mặt xuống. Tránh né ánh mắt như hổ đói của Mộ Dung Lãnh.

- Mộ Dung Lãnh buồn cười nhìn bảo bối Của anh. Là bảo bối ăn đậu hũ của anh trước nha. Sao giờ ăn xong lại tính chạy hay sao? Không được, hần không cho phép cô rời xa hần nữa bước.

" Bảo bối. Là em chủ động trước. Sao giờ có được anh rồi. Bảo bối không muốn chịu trách nhiệm với anh.

" Uyển Nhi. Hai mắt tròn trũng?

- -Gì nha, lão nương chỉ hôn một cái. Mà bắt ta chịu trách nhiệm.. Là lão nương ta thiết thời có được không?

" Anh Mộ Lãnh... Anh gọi em là gì "

" Mộ Dung lãnh cười ra tiếng. Xoa xoa đầu cô "

" Anh gọi em là Bảo Bảo.. Chẳng lẽ... Em không muốn... " ánh mắt hần nhìn cô đầy sùng nịnh.

" Em Em tất nhiên là muốn, là rất muốn đó "

" Vậy.....trở về Căn Cứ. Anh sẽ báo cho mẹ. "

" Uyển nhi "... "Uy" tiểu Lãnh. Anh nói cho bác gái làm gì..?

" Mộ Dung lãnh, gõ nhẹ vào trán cô.

" Anh nói cho mẹ. Chuẩn bị bé tiểu bảo bảo.."

- -Uyển nhi ngây ngốc.: Nhưng... Em còn còn chưa có gì nha?

- Mộ Dung Lãnh. Cười nham hiểm-

" Bảo Bảo, Bất quá.. Bây giờ sẽ có.. Nói rồi anh đuổi ba người kia xuống xe. Chạy xe ra khoảng xa xa... Và làm gì đó thì mọi người tự hiểu nha.

- - Uyển nhi: Mẹ nó.. Là lão nương đi ăn thịt thỏ. Thịt không được lại bị hần ăn sạch sành sanh.....

[[...] Hệ thống. Ta nói cho tỷ tỷ nghe, Hần chịu ăn tỷ là may mắn cho tỷ... Tỷ đừng than.

.""Uyển Nhi"" Hệ thống, đồ hôn đáng.

Phía bên kia của Mộ Dung Cảnh. Cũng không tốt đẹp là bao..

- Lục Thảm Quân. Đang nhắm mắt dưỡng thần.. Còn Mộ Dung Cảnh ngồi kế bên. Luôn luôn cúi đầu nắm vạt áo nhàu tới đáng thương. Lục Thảm Quân Híp mắt, nhìn hành động đáng yêu đầy của Mộ Dung Cảnh. Lục Thảm Quân cất giọng âm trầm.. Đánh vỡ bầu không khí lạ giữa hai người.

- Cảnh nhi,: Đã bao năm rồi cậu vẫn chưa thôi tật vò vạt áo vậy?

" Là gặp tôi. khiến cậu Khó Chịu tới vậy à"

- --Mộ Dung Cảnh.Giương đôi mắt hồng hồng ngập nước Lên. Lí nhí trả lời..

" Quân ca! Mấy năm không gặp.. Anh vẫn vẫn như hồi đó. Rất mạnh mẽ. Tôi không có khó chịu, mà mà tôi vui mừng. Từ đại học năm hai.. Thấy Quân Ca.tôi luôn sùng bái anh.

- --Lục Thâm Quân: cười cười.. CẬU Sùng bái tôi.. Tôi rất cảm ơn cậu.

- Chắc.. Nhìn lại thì..

" Mộ Dung Cảnh... Tôi thấy cậu rất Dễ Thương đấy.... Lục Thâm Quân nắm cằm của hắn lên. Khiến cho, mặt Mộ Dung Cảnh nóng gan.

- Lục Thâm Quân lên tiếng trêu chọc.

"Oh" Sao mặt cậu lại nóng như vậy. Cậu Sốt sao?

- Mộ Dung Cảnh.. Đẩy Lục Thâm Quân ra.

"-- Tôi., không có sốt..

Nói xong. Chạy một mạch về phía xa xa..

" Lục Thâm Quân nheo mắt nhìn hình dáng. Của cậu trai ấy. Vẫn như 5 năm trước. Cậu ta đối với anh cũng thẹn thùng như vậy. Cái cảm giác không nên có với hai người con trai.

Khiến Lục Thâm Quân không còn cảm giác với phụ nữ. Nghiêm trọng hơn còn sợ phụ nữ. Chỉ đối với Mộ Dung Cảnh, hắn mới thoải mái trong lòng. Còn có cảm xúc muốn độc chiếm cậu con trai kia.

- -Suy nghĩ thất kỷ xong. Lục Thâm Quân đi về phía của Mộ Dung Cảnh.

Tới nơi. Hắn Thấy Mộ Dung Cảnh, như con thỏ nhỏ, ngồi xổm dưới đất, nhìn rất tội nghiệp. Cũng may vùng ngoại ô này, còn có mấy quả đồi nhỏ che chắn. Lục Thâm Quân, bước tới ôm Mộ Dung Cảnh vào Lòng. Ban đầu còn trong cự. Sau mới lên tiếng.

" Q....Quân.. ca. Anh đang làm gì vậy? Buông tôi ra.

- Lục Thâm Quân, càng ôm chặt hơn..

" Tôi đang làm điều mà CẬU VÀ TÔI MUỐN"

- - Tôi Cũng không biết cảm giác này là gì? Tôi muốn cậu phải là Của tôi. "

- Mộ Dung Cảnh Cả người run rẩy. Có lẽ vì vui sướng mà run thôi.

Lục Thâm Quân. Cúi đầu xuống. Mạnh bạo hôn lên môi của Mộ Dung Cảnh,

.Dần dần cái lưỡi NHam nhám lướt nhẹ xuống cổ ~~~Tay kia bắt đầu cởi áo của Mộ Dung Cảnh... Để lộ ra nửa thân trắng nõn..... Lục Thâm Quân,...
Càng nhìn càng muốn ăn Sạch Mộ Dung Cảnh.

"Mộ Dung cảnh. Thờ gấp... >_

" Quân Ca... Đừng như vậy.

- -Lục Thâm Quân lúc này. Lương tâm bị cắn tha rồi. Còn đâu mà quân đừng với chả không.

- Hắn bóp mạnh một bên ngực Mộ Dung Cảnh..

" Tiểu yêu tinh.. Đừng náo.. Cậu phải chịu trách nhiệm chuyện này.

- -- Lục Thâm Quân.. Đè lên người Mộ Dung Cảnh. Áo quần bị cởi hẵn ra.không còn gì che chắn nữa. Hắn bắt đầu liếm mút đầu ti tới sung đỏ, còn lưu Lại dấu hôn đỏ hồng

- -Lúc này, Mộ Dung Cảnh cũng ngoan ngoãn phối hợp với Lục Thâm quân. Xoay người lại, cái ngực hướng về phía Lục Thâm Quân. Tay to nheo ngực thịt, ngực thịt màu mỡ từ khe hở ngón tay tràn ra, vừa trắng vừa mềm! Cúc khau bị đầu lưỡi Lục Thâm Quân liếm hút, xung quang ướt át một mảng. Một cổ dâm khí tràn ra ngoài. Khiến cho Mộ Dung Cảnh vận vẹo eo nhỏ. Miệng thở dốc rên rĩ tới hàm hồ. Lúc này đầu óc hắn đều trống rỗng.

hắn kéo hai chân Mộ Dung Cảnh ra, đại côn to thô ngạnh lấp đầy cúc huyết, đâm Mộ Dung Cảnh ai nha kêu to.

- - Mộ Dung Cảnh động hông, tay to mở ngực thịt Mộ Dung Cảnh ra. Mở cúc huyết hàm chứa đại côn to ra, một ít dâm thủy trong suốt đang từ huyết

khẩu chảy ra ngoài! Hấn đầu vào đáy thao làm suốt nửa đêm Mộ Dung Cảnh đầm khóc.

- -Hấn lật Người Mộ Dung Cảnh Lại, làm Mộ Dung Cảnh ôm chân lộ ra huyết khẩu bị thao đến đỏ bầm. Miệng huyết đóng mở theo từng cú nhấp mạnh mẽ, khóe mắt đã đỏ. Mộ Dung Cảnh ủy khuất... Khóc không ra tiếng.

" Quân ca.. Anh thật xấu.. Làm làm tôi đau"

- -Lục Thẩm Quân cười Thâm thúy: Tôi xấu chỗ nào. Tôi làm cậu đau chỗ nào.

" chỗ này hay chỗ này.... Mộ Dung Cảnh rên rĩ~~Thở dốc theo ngón tay đi dọc khắp thân thể của hấn.

" Nếu cậu đã nói tôi là người xấu. Vậy tôi sẽ làm người xấu suốt đêm nay. Cả đời này cậu phải là Của Lục Thẩm Quân này.

- ---Hai đại hiệp đấu với nhau cả đêm ----

- -- Sáng sớm. Mộ Dung Cảnh Và Uyển nhi lên xe từ sớm. Cô liếc về phía Lục Thẩm Quân và Mộ Dung Cảnh.. Thấy hai người họ mắt có quầng thâm. Cừ chỉ lại thân mật với nhau, không như ngày Hôm qua. Một e then một xa cách nữa rồi.

" Uyển nhi tò mò" Gì Nha.. Đêm qua đã xảy ra chuyện gì? khiến cho hai người đó lại thân thiết như vậy... Ài còn hơn cả thân thiết. Uyển nhi chỉ tò mò, chứ cô lười quan tâm..

Đội ngũ khởi động xe. Chạy thẳng Về Căn Cứ C.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Ôi Mẹ Ơi! Mạt Thế Đến Rồi (Hoàn)

Đội Ngũ trở về Căn cứ C, cả Đội đều không có người nào bị tổn hại. Vì xuất dọc đường đi đã có, hai con người trâu bò kia dẹp tang Thi. Cơ bản không cần họ ra tay chút nào.

"Lý Tiêu: vậy cần chúng tôi đi làm gì?

"Anh Lãnh Và chị Nhi: tôi Cần tài xế, có được hay không?

" Lý Tiêu".....

- Nhiệm vụ, hoàn thành hết sức dễ dàng. Đón được Lục Thẩm Quân, còn giúp hấn Tìm được một anh Thụ Xinh đẹp.

Mộ Dung Lãnh, Âm u nhìn Uyển Nhi. Khiến cô rùng mình?

"Gì Nha? Hay hấn định ăn ta giữa thanh thiên bạch nhật...

- - Uyển nhi, dùng hai tay che chắn trước Ngực Minh?

"Mộ Dung Lãnh, cười Thành Tiếng, giờ tay nhẹ nhàng vuốt tóc Uyển Nhi.

"Bảo Bảo.. Em đang làm gì vậy..?

"Trên người em.. Cái gì anh cũng biết. Em che làm gì?

"Uyển nhi đỏ mặt phàn bác: Là Anh không có Liêm sĩ

"Mộ Dung Lãnh: Ôn nhu, hôn lên trán cô.

" A" là Anh không có liêm sĩ...

"Nhưng mà liêm sĩ. Không giúp anh No được

"Chỉ Có Bảo Bảo.. Giúp Anh nó được thôi?

- Uyển Nhi: là lão nương sai rồi, Hai anh em nhà Mộ Dung đều vô liêm sĩ và mặt dày như nhau.

Ba ngày sau, mọi người thuận lợi quay lại căn Cứ C. Mộ Dung Lãnh, đem Tinh Hạch cho Lục Thâm Quân, thí nghiệm. Làm sao để thanh trừ hết, chất tàn Độc dư. Lại trong tinh hạch, còn bản thân Mộ Dung Lãnh giao trách nhiệm nặng nề cho Lục Thâm Quân xong. Thì anh cũng dẫn Uyển Nhi về cho Mẹ Mộ.

Còn Lục Thâm Quân, thì không vui vẻ được như vậy. Hắn mới ăn được Mộ Dung Cảnh một lần, bây giờ vẫn còn rất thèm. Bây giờ bận thí nghiệm, thì thời gian đâu mà bồi đắp Tình Cảm với tiểu yêu tinh kia.

"Mộ Dung Cảnh: Hắt xì liên tục.. Là ai đang nhắc tới hắn nha... Ài đã 5 ngày trôi qua. Cúc hoa vẫn còn đau...đâu thật đó.

"LỤC THÂM QUÂN... ĐỒ CHẾT BẨM"

Đọc đường đi Mộ Dung Lãnh đều chủ động nắm tay Uyển Nhi, mặc dù khuôn mặt vẫn không chút thay đổi, nhưng lại khiến người ta cảm thấy, trong Ánh mắt Mộ Dung Lãnh đầy Ý cười.

Mộ Dung Lãnh.... Lên tiếng

"“Chúng ta mau kết hôn thôi!”

Uyển Nhi, tròn mắt nhìn Mộ Dung Lãnh trong mắt tràn đầy kinh ngạc, và vui mừng.

: Tiểu Lãnh.. A....anh nói là Sự thật?

"Mộ Dung Lãnh nghiêm túc nhìn cô"

"Bảo Bảo.. Lời anh nói hôm nay, đều là Thật.?"

- ---Đôi mắt Uyển Nhi Rung Rung, ôm chầm lấy Anh

"EM Đồng Ý "

(Tỉng độ hào cảm đã đầy... 100%)

[... Ta nói ngắn gọn cho tiểu tỷ tỷ biết.]

[Hệ thống đang bị một cỗ sức mạnh tấn công. Không thể đưa tiểu tỷ tỷ về không gian được. Tiểu tỷ tỷ hãy đợi ở đây vài phút, hệ thống sẽ quay lại đón tiểu tỷ tỷ]

Chỉ mới quay về căn cứ ba ngày, bọn họ liền cử hành hôn lễ, nhanh đến mức khiến người ta không thể ngờ được.

Thời điểm cha sứ tuyên bố hai người chính thức trở thành vợ chồng. Mộ Dung Lãnh lập tức.. Bế Uyển nhi đi khuất bóng.

Ở phía dưới. Có Mẹ Mộ và các dì Năng giả khác cũng tham gia.

- Lục Thâm Quân. Nắm chặt tay Mộ Dung Cảnh, ghét sát tai thì thầm.

"Rồi sẽ có một ngày, tôi chính thức đón cậu dưới sự chấp nhận, Của Cha Sứ, của Mẹ Mộ và cả những người kia.

"Mộ Dung Cảnh: Đỏ mặt. Bàn tay thon mềm nắm chặt tay Lục Thâm Quân.

"Em Tin Anh.. "

Năm năm sau, căn cứ C đứng đầu trong tứ đại căn cứ, cũng bởi vì dùng máu nước linh tuyến trong không gian Của Uyển Nhi, nghiên cứu thành công thuốc chống tang thi.

Con người, đón chào một thế giới mới.

Nhưng tang thi, không thể nào biến thành con người được, cũng không có khả năng sinh con.

Uyển nhi không biết. Lục Thâm Quân đã làm gì. Khiến cho mọi người đều chấp nhận mối quan Hệ Của Hắn Và Mộ Dung Cảnh.

"Uyển nhi và Mộ Dung Lãnh, thành công Sinh ra hai cái tiểu Bảo Bảo Khiến cho Mẹ Mộ, cười không khép được miệng.. Mộ Dung Cảnh cũng Rất yêu thương, hai đứa cháu này Của Nữ Thần~~~ Và an trai Của hắn.

Uyển Nhi Ở thế giới này Tròn 70 năm... Đến khi một chiều nọ.

"Một Bà lão nắm tay một ông lão đang nằm yên tĩnh Trên giường.

- Mộ Dung Lãnh " Uyển nhi... Đời này Của tôi có được bà. Tôi không bao giờ Hối tiếc...ánh mắt anh vẫn chứa đựng yêu thương như năm nào.

""Uyển nhi: Nắm chặt tay anh...cả đời tôi rất hạnh phúc khi được ở bên anh.

"Mộ Dung Lãnh: Hải lòng Nhắm mắt ra đi.

- -Uyển nhi, trên khóe mắt trào ra một giọt nước mắt. Cô không hiểu cô khóc vì cái gì. Là gì gắn bó với người con trai này lâu như vậy... Còn giúp hấn sinh con dường cái. Cô càng tức giận Hệ thống hơn.

"Nói đợi nó ít phút.....ít phút của hệ thống là cả đời Của cô..

- -Uyển nhi,đang định phát tiết thì âm thanh hệ thống vang lên.. Cái loại âm thanh đã rất rất lâu rồi cô chưa nghe thấy.

[tiểu tỷ tỷ ta tới đón tiểu tỷ tỷ đây. Xin lỗi vì tới chậm trễ]

"Uyển nhi: sao ngươi không để ta chết ở đây cho xong luôn đi.

[aiiii tiểu tỷ tỷ à. Ta thấy tỷ chơi ở đây quên trời quên đất nên không nỡ đón sớm đó]

Uyển Nhi: quay mặt.. Nhìn lại người đang an tĩnh trên giường. Cô nhẹ nhàng hôn lên trán ông rồi biến mất.

(Đang thoát Ly khỏi vị diện)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Nàng Béo Nghịch Tập

Lúc này Uyển nhi đã trở về không gian Hệ thống. Bây giờ đã có thêm chiếc bàn và mấy bình hoa trong không gian rồi. Uyển nhi vẫn đang đỡ dần. Cảm giác ân ân nhớ thương, đây là lần đầu tiên, cô sinh ra cảm xúc yêu đương với nhân vật trong thế giới kia.

[[Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%. Điểm thưởng là 20điểm tích phân. Và 150 điểm tích lũy. Mời tiểu tỷ tỷ cộng vào bảng thông tin.]]]

"Hệ thống ta có chuyện muốn hỏi ngươi. "

[tiểu tỷ tỷ nói đi]

- -Nếu nếu như. Khi làm nhiệm vụ hoàn thành. Ta muốn ở lại với nhân vật đó xuất quảng đời còn lại có được không?

[ta nói cho tiểu tỷ tỷ biết. Tỷ muốn ở vị diện đó cũng được. Nhưng bắt quá tới tận tuổi thọ tỷ sẽ chết. Linh hồn tan biến không trở về hệ thống được....và ta lại phải đi tìm kiếm linh hồn khác phù hợp để thay tiểu tỷ tỷ]

[...] ta khuyên tiểu tỷ tỷ, không nên có tình cảm, với nhân vật ở các thế giới. Sau này tiểu tỷ tỷ còn đi nhiều thế giới hơn.

"Uyển nhi: Được rồi...bất quá ta còn muốn sống lâu,, không muốn tan biến...

[...] để tránh tình trạng, như này xảy ra. Hệ thống sẽ xóa bỏ mọi tình cảm của tỷ tỷ đối với nhân vật ở thế giới kia.

[...] tiểu tỷ tỷ đồng ý không?

Uyển nhi: Được.. Xóa đi.

[.....đang tiến hành tẩy não 5% 80% 100% tẩy não hoàn thành]

[Mời Tiểu tỷ tỷ cộng điểm vào bảng thông tin]

"Được. Thêm vào danh người và mị lực

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Danh người: 85/100(max)

Lân da.:75/100(max)

Trí lực.:75/100(max)

Mị lực. 85/100(max)

Thể lực.:75/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 3 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 3 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 3 cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh

Tích lũy. 545- 200 điểm mua dị năng không gian

Cấp bậc.: 7

- Uyển nhi thật sự Kinh hi. Lần này còn có thêm ba cái dị năng nha. Sau này lăn lộn những thế giới kia cô bớt lo lắng hơn.

"Uy" Ta nhớ ở thế giới kia, dị năng của ta đã là cấp 10 sau trong này chỉ mới là cấp 3 cao cấp.

[...] tiểu tỷ tỷ. Dị năng được tính theo khi nhiệm vụ hoàn thành. Tỷ không nên tham lam quá.

"Được,rồi có còn hơn không, biết vậy ở Vị diện kia, ta nên chăm chỉ luyện tập dị năng hơn..

[...] tiểu tỷ tỷ có vào nhiệm vụ luôn không?

" Vào thôi "

- ----Đang Truyền tống vào Nguyên Chủ...

- Uyển nhi Tỉnh dậy, lúc này Toàn thân đau nhức, như vỡ vụn ra vậy. Xung quanh có được tiếng gió và cả lá cây. Toàn thân nặng chịch không sao nhấc nổi lên. Hết cách cô phải tiếp thu cốt truyện trước.

- -Nguyên chủ Tên Là Hứa Uyển Nhi, Thiên kim đại tiểu thư, Của Tập Đoàn giải Trí Phong Quang. Ba Mẹ Nguyên chủ, chỉ sinh một mình nguyên chủ là con.

Từ nhỏ, Nguyên chủ đã yếu đuối, còn mắc bệnh béo phì không kiểm soát cân nặng được. Ba Hứa vì sợ vợ yêu Của Mình chịu nỗi đau khi sinh, nên nhất quyết không sinh thêm đứa nữa. Toàn bộ yêu thương đều dồn hết vào Nguyên chủ.

Ba Mẹ hứa, vì sợ gia sản không ai kế nhiệm, nên đã nhận nuôi một đứa trẻ ở cô nhi viện. Đứa trẻ được tiếp nhận nuôi khi mới 7 tuổi tên Lãnh Hạ Đường. Với trí thông minh và khéo léo, nhanh chóng lấy được lòng của Ba Mẹ Hứa.

Ba hứa sợ con gái sau này thiệt thòi. Nên bắt buộc Lãnh Hạ đường phải chấp nhận, làm Con rể Của Nhà Hứa gia, chăm sóc và yêu thương Hứa Uyển Nhi.

Lãnh Hạ Đường khi bé phải sống khổ sở. Nay lại được nhà giàu nuôi dưỡng. Trở thành thiếu gia, được cho ăn học và bồi dưỡng. Tiền tài và Tương lai làm mờ mắt. Nên hắn bất chấp đồng ý. Ban đầu vì lòng Tin Tưởng của Ba Mẹ Hứa. Nên hắn rất yêu thương và chiều chuộng vị hôn thê béo như heo kia.

Rồi một ngày kia. Anh trai Của Ba hứa phạm tội bị bắt giam. Nên nhờ vả Ba Mẹ hứa nuôi lớn đứa con gái của họ cho tới khi trưởng thành. Ba Mẹ hứa vì thương anh trai, nên nhận nuôi đứa bé gái đó xem như là con ruột Của họ.

Đứa bé gái đó. Cũng là nữ Chính sau này:Tên là Hứa Đan Đan

Hứa Đan Đan, trái ngược với Hứa Uyển nhi, từ nhỏ đã rất dễ thương, xinh đẹp giống một tiểu thiên thần. Từ khoảng khắc đầu Tiên Lãnh Hạ Đường gặp Hứa Đan Đan thì đã yêu ngay từ phút ấy.

Thời gian trôi qua. Lãnh Hạ Đường vì đối phó với ông bà Hứa nên vẫn sùng nịnh Hứa Uyển nhi, nhưng trong mắt hắn. Hắn không thể chịu đựng nổi một đứa béo chỉ biết ăn và bám theo hắn suốt ngày. Không như Hứa Đan Đan càng lớn càng xinh đẹp động lòng người.

Thoát cái 12 năm trôi qua. Lãnh Hạ đường 23 tuổi. Vì muốn thoát khỏi sự khống chế Của Ông bà Hứa, mà hắn nhẫn tâm. Dựng hiện trường giả, tống chết ông bà hứa. Mọi tài sản và Tập đoàn giải trí Phong Quang đều thuộc về hắn.

Ông bà hứa, không ngờ lại nuôi dưỡng phải con sói mất trắng.

- Còn Hứa Uyển Nhi, bị hắn cho ăn tới nỗi số cân nặng tới 200kg không thể di chuyển. Chỉ có thể nằm. Hắn cho Hứa Uyển Nhi uống thuốc an thần thời

gian dài. Khiến cho đầu óc Hứa Uyển Nhi bất ổn rồi quăng cô ra bãi tha ma. Bị lạnh bị đói tới mức chết.

"Về Hứa Đan Đan. Biết chuyện xấu của Lãnh Hạ đường, nhưng một mực đầu điểm, còn âm thầm tiếp tay. Sau này Lãnh Hạ Đường nâng đỡ Hứa Đan Đan lên làm ảnh hậu. Hai người công bố ra toàn công chúng yêu đương ngọt ngào. Kết thúc là một cái đám cưới, sống hạnh phúc cho tới già.

- Từ đầu cho tới cuối. Không một ai biết tới sự tồn tại của Hứa Uyển Nhi. Cho tới chết cũng không ai biết.

"Nguyện vọng của nguyên chủ "

- Làm cho Lãnh Hạ Đường Và Hứa Đan Đan phải trả giá. Tốt nhất là chết đi.

"Uyển Nhi tiếp thu xong nội dung. Phun một tràng chữ bới:

- -Mẹ nó. Cầu huyết. Cực kì cầu huyết... Là bà tác giả nào viết ra nội dung này. Xác định bà đó là mẹ kế của Hứa Uyển Nhi... Ngược cho tới chết.

- --Uyển Nhi, không khỏi lắc đầu. Thở dài. cũng may nhiệm vụ lần này không phải đi cưa trai. Cái Thân béo ị này cưa thì ai thèm đồ.

[Nhiệm vụ phụ tuyến: Mời tiểu tỷ tỷ Công Lược Ảnh Đế Vương Lâm]

"Uyển Nhi, thổ huyết... Con Mẹ nó, hệ thống không bao giờ đi với lẽ thường.

[... Tiểu tỷ tỷ đây là ta bù đắp cho tỷ. Báo thù một quá thi ôm mỹ Nam nha]

" Ôm cái ông nội ngươi"

" Lão nương không cần"

" Ngươi đi mà ôm "

[...] ta mà ôm được ta cũng ôm rồi.

- Uyển Nhi chật vật... Muốn ngồi dậy... Bất quá vẫn không nhúc nhích....quả thật lúc này cô xuyên qua. Ngay đoạn bị vứt ra bãi tha ma.... Muốn cô trả thù sao đây...

- - Nguyên chủ lúc này 20 tuổi

" Không tiền. Không người thân.. Chẳng còn gì ngoài cái Thân 200kg "

" Hệ thống.. Ngươi có bán thuốc giảm cân không?

[tiểu tỷ tỷ hỏi thừa. Hệ thống ta cái gì cũng có. Giảm cân đan 10 viên 60 điểm tích lũy. Dưỡng nhan đan 1 viên 80 điểm tích lũy.]

[..... Tiểu tỷ tỷ,ta nhắc nhở. Giảm cân đan 3 ngày dùng 2 viên. Dùng một lúc nếu tiểu tỷ tỷ không muốn sống]

" Được rồi. Ta mua hai thứ đó "

" Đồ đã được chuyển qua cho tỷ tỷ "

- Uyển Nhi, trước mắt không ngồi dậy hay di chuyển được. Cô đành phải lặc Mìn vào không gian linh tuyến. Vào trong không gian còn đỡ hơn nằm ở bãi tha ma. Lách vào không gian..

Uyển Nhi, trước tiên dùng nước linh tuyến. Khiến thân thể cấu tạo lại khỏe khoắn có lực hơn. Cắn răng cũng ngồi lên được.

- Sau đó cô dùng hai viên giảm cân đan.. Kết hợp với tu Luyện Cửu Âm chân kinh. Rảnh rỗi sẽ chạy bộ trong không gian. Muốn bao nhiêu cực khổ thì có bấy nhiêu cực khổ.

>>>>>> _____% _____>>>>>>

" Ta cũng công Nhận tên tra nam kia. Khiêng được cô ra bãi tha Ma, thì hao biết bao nhiêu thể lực.

"Lãnh Hạ Đường ": ta phải Thuê 5 người vạm vỡ. Mới khiêng cô được đây...

" Nguyên chủ ".....

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nàng Béo Nghịch Tập 2

- Uyên Nhi, bắt đầu ở trong không gian luyện tập Thân thể, mỗi ngày chỉ được ăn một quả Táo. Đói quá thì uống nước Linh Tuyền Cầm hơi. Có phải trong nước có quá nhiều Linh khí hay không. Cô càng uống càng thấy khỏe.

Hai ngày đầu cô còn chật vật chịu được. Cho tới ngày thứ 5, Hệ thống, bắt cô phải chạy 10km mỗi ngày. Kéo bánh xe, nâng tạ, chống đẩy 1000 cái... Uyên Nhi khóc không thành tiếng.. Cũng tại cô thân thể này quá béo đi. Béo đến mức không ai chấp nhận được..

- - Dù Giảm cân. Uyên nhi cũng không quên luyện nội công và chiêu thức trong "cửu âm chân kinh ". lúc này cô có thể xuất ra lực cường, và dùng được khinh công.

- - Mỗi lần, Uyên Nhi Tập tới mức ngất đi. Muốn bỏ cuộc, thì âm thanh hệ thống Lại nhắc cô.

" Gãy xuống sẽ đẹp... sẽ có tất cả... Giảm cân không thành công. Sẽ thất bại. = Trừ điểm tích lũy "

" Uyên nhi đang ngất, cũng phải vùng lên chạy tiếp.

" Hệ thống chó chết, luôn luôn lấy điểm tích lũy ra uy hiếp lão nương.

[Hệ • Chó chết • Thông: là ta đang lấy động lực cho tiểu ty tỷ giảm cân.]

[Xin tiểu ty tỷ đừng buông lời cay đắng]

" Uyên Nhi: Hừ... Tiếp tục tập

- -- Uyên nhi không chỉ Giảm Cân. Còn hay xem tin tức Về đôi tra nam tiện nữ kia. Đôi cầu nam nữ kia, thì đang hạnh hạnh phúc phúc. Còn cô thì nhốt mình trong không gian để giảm cân.. Công bằng ở đâu...

[Hệ thống: nếu có công bằng. Thì đâu Cần tiểu ty tỷ tới nghịch tập]

[Thịnh tiểu ty tỷ tiếp tục hít đất. Đừng lơ là]

- Uyên nhi: Mẹ nó.. Ta hít được bao nhiêu cái rồi?

[...] ta quên mất rồi. Bắt đầu đếm lại từ đầu.

" Uyên nhi: Phun ra một bụng máu.

Ba tháng Trôi qua. Bằng với thời gian trong không gian là nửa năm. Trong khoảng thời gian này, Uyên Nhi thành công, từ 200kg xuống còn 45 kg.

Cơ bản Nguyên chủ không có xấu. Bởi vì quá béo mà che mất đi ngũ quan thôi. Sau khi giảm cân thành công. Uyên nhi tắm ngâm mình ở, suối Linh tuyền rồi sử dụng " dưỡng nhan đan "

Soi lại chính Minh trong gương. Không khỏi kinh ngạc, không thốt nên lời.

Trong gương, hiện lên hình ảnh cô gái có mái tóc dài phát phối nổi bật, gương mặt xinh đẹp mịn hoặc. Làn da non mềm trắng nõn. Đôi gò má phần nộn. đôi mắt to tròn trong veo linh động. Đôi môi anh đào khẽ nhấp mở. Chiếc mũi quỳnh thanh tú. Nhìn toàn bộ gương mặt, trông cô không khác gì thiên sứ không nhiễm bụi trần.

Cô nhìn lại xuống phía thân thể. Dáng người vô cùng cốt. Ngực có thừa cái eo nhỏ bé lắt lư. Cái mông cong vênh lên đôi chân dài miên man. Người ngoài nhìn vào cô không khỏi tiếc hận.

- Uyên nhi, mê luyện soi gương ngắm mình cả buổi. Hệ thống mới lên tiếng.

[Tiểu ty tỷ.. Tỷ đừng ngắm nữa, chiếc gương như bị tỷ đâm thủng rồi?]

"Uyển nhi... Lật chiếc gương qua lại"

"Đâu thủng chỗ nào? có sao? làm gì có?

[...] Ta cạn lời rồi.

[Tiểu ty tỷ. Ta đã làm cho tiểu ty tỷ một thân phận mới. Để giúp tỷ dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ hơn?

"Uyển nhi: "A" Ngươi không nhắc thì ta xém nữa quên. Còn phải đi ngược tên tra nam kia.

[Tiểu tử tỷ có thể, nghiêm túc làm nhiệm vụ không?]

"Uyển nhi: Ta đang rất nghiêm túc đây?

[có sao, ta không thấy nữa điểm nào là nghiêm túc. Đề nghị tiểu tử tỷ đọc thuộc thông tin thân phận hiện giờ]

"Được, rồi "

Lý lịch thân phận mới:

Tên. Vẫn là Hứa Uyển nhi. 19t vừa Thi đậu vào Trường Sân Khấu điện ảnh Của Thành Phố B.. Gia cảnh bình thường. Cha mẹ không rõ.....

"Uyển Nhi: Sao lại là Trường Sân Khấu Điện Ảnh..

[...] tiểu tử tỷ không làm mình tỉnh, thì công lược nam chủ bằng Mông à.. Ngu ngốc.

- -Uyển nhi " A" Ra vậy.. Còn có nhiệm vụ của trai.

Chút nữa là quên mất.. Mà Hệ thống, ngươi không được chửi ta ngu ngốc.

- Cả nhà Hệ thống ngươi mới ngu ngốc"

" Ông nội ngươi mới ngu ngốc "

[Hệ•Ngu Ngốc•Thống] Đã cầm chất ký chủ hai ngày. Để lại lời nhắn sau tiếng Bíp.

Uyển nhi: giỏi giỏi.. Ngon thì cầm chất lão nương cả đời đi..

[...] đề nghị tiểu tử tỷ có văn hóa một chút.phải tỏ ra là một người văn hóa và quý khí.

"Uyển nhi ".....

Ngày hôm sau. Cô mang theo hồ sơ tới trường nhập học. Vì anh đế Vương Lâm, từng là cựu học sinh ở trường này. Anh ta rất hay tới trường để tham khảo học sinh mới. Nên cô có rất nhiều cơ hội để công lược.

- - Cái này phải cảm ơn hệ thống dùm kia một phen.

- --- Ở trong một góc nhỏ nào đó. Hệ thống đang đau lòng muốn chết.

- Uyển nhi tạm thời, phải kiếm công việc và tiền trước tiên. Để đôi tra nam tiện nữ kia nhảy nhót vui sướng một thời gian đi. Thời gian còn dài, trò vui chỉ mới bắt đầu.. Cô dương lên nụ cười mê người.

vốn là ngoại hình của Uyển Nhi đã rất đẹp, một phần Cô cho thêm vào điểm đáng người và mị lực, càng khiến cô trở nên xinh đẹp bắt mắt,động lòng người hơn.

- - Từ lúc Uyển Nhi bắt đầu nhập học. Cô trực tiếp trở thành Nữ Thần của học Viện., hiện tại kiêm luôn cái mác hoa khôi toàn Học viện. Khiến bao chàng trai si mê không lối thoát. Cô đẹp tới mức, có cả Fan nữ sinh. Họ rất ghen tị và hâm mộ Uyển nhi.

- - Cũng nhờ, Uyển nhi đã đi qua nhiều thế giới với với lại cũng đã từng làm mình tỉnh.

- Nên việc diễn xuất đối với cô là dễ hơn việc ăn bánh. Càng khiến cô có danh vọng hơn ở học viện.

Lúc này, Ảnh đế Vương Lâm, càng nổi tiếng Vang dội. Mỗi bộ phim anh ta đóng, đều rất chất lượng và có tiếng tăm cao.

Uyển nhi, nghe ngóng được tin. Có một bộ phim kiếm hiệp. Nam chính là Vương lâm. Bộ phim còn thiếu một vai diễn nữ phụ số 3. Thánh nữ tây vực. Đắt lên sân diễn không nhiều. Nhưng lại là vai diễn rất khó và trọng yếu.

Nhân lúc này Đạo Diễn Dương, tới học viện của cô. Để tìm ra người thích hợp với vai diễn này.

Bởi vì vai diễn này,. Nhân vật có rất nhiều tính cách, nhập vai lại càng khó. Nên đã rất lâu đạo diễn Dương còn chưa tìm ra người thích hợp. Khiến ông luôn cảm thấy đau đầu buồn phiền.

Ông tới học viện lần này với tia hy vọng mạnh mẽ. Tìm được người đóng thích hợp

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoa Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50: Nàng Béo Nghịch Tập 3

Vừa vặn lúc này. Uyên nhi đã nắm rõ kịch bản mà Hệ thống tiết lộ cho cô. Cô rất nhanh nắm được hoàn toàn tính cách của nhân vật. Lúc này đạo diễn Dương đang sàng lọc những ứng cử tham gia diễn, trong đó có cả cô.

Qua mười mấy người thử vai. Đạo diễn dương vẫn lắc đầu chán nản. Tới lượt ông gọi tên cô.

- Hứa Uyên nhi đâu.. Mời bạn học lên thử vai.

- Uyên nhi bước tới, lễ phép chào hỏi đạo Diễn dương.

Đạo diễn Dương. Toàn thân hóa đá. Ông bị vẻ bề ngoài của cô chinh phục 100% từ khuôn mặt cho tới dáng người đều phù hợp với nhân vật mà ông đang tìm bấy lâu nay. Ông chỉ còn chờ đợi về diễn xuất Của cô mà thôi. Ông háo hức đưa kịch bản cho cô đọc thuộc.

"Bạn học Hứa. Có thể diễn rồi chứ..."

"Uyên nhi nhẹ gật đầu.

"Âm thanh.....Ánh sáng chuẩn bị.

"Actione " diễn

- Uyên nhi hoàn toàn nhập vào vai diễn.

- Uyên nhi, nhẹ nhàng vén tóc ra phía sau mang tai, vẻ mặt tà mị nhìn những người xung quanh.. Cô thẳng lưng.. Dáng vẻ cao ngạo lạnh lùng.. Bước lên phía trước phóng ánh mắt mang theo một tia khát máu, hơi nhếch môi, khí thế bức người.

- Nhân tiện cô phóng dĩa năng hệ băng ra. Khiến toàn trường âm trầm lãnh lẽo. Tới phát run.

"cát tiếng vang vọng băng lãnh lên"

- Hôm nay, những người nào đứng tới Giáo phái Của ta, đừng mơ còn nguyên vẹn trở về.

"Các nguoi, nghĩ Thánh nữ như ta chỉ là một cô nương yếu đuối mặc cho các nguoi khinh thường.

"Đừng có mơ "

- --Xem chiều đây.

- Đạo diễn dương. Chìm đắm trong diễn xuất Của cô. Tới quên hô dừng. Ông hoàn hồn lại, vô cùng kích động vỗ tay..

- -Đôm đốp...

- Cát... rất tốt. Bạn học hứa, cô diễn xuất rất tốt.thể hiện lên được hết tính cách Của nhân vật mà tôi đang cần.

- Uyên nhi về lại Nguyên trạng. Nhẹ nhàng ôn nhu nở ra nụ cười mê hoặc.

"Cảm ơn đạo diễn Dương.. Là ông quá khen rồi.

"Bạn học hứa. Có phải cô đã diễn xuất hay tập luyện nhiều lần rồi hay không?

"Uyên nhi: Không đâu? Đây là lần đầu tôi diễn xuất. Không ngờ lại được đạo diễn dương để ý.

" đạo diễn Dương kích động:

"A" vậy là thiên phú. Trời sinh ra đã vẽ đường cho cô rồi. Không uống chuyển đi lần này của tôi.

"Bây giờ kí hợp đồng luôn được không bạn học hứa "

"dạ được. Vả Lại đạo diễn dương cứ gọi em là Uyên nhi đi..

" đạo diễn dương cười toét miệng:

"Được được. Uyển nhi. Cô cũng nên gọi tôi là Dương tiên Sinh.

"Được. Dương tiên sinh "

"Tôi có đi xe. Nếu không phiền để tôi đưa cô tới công ty kí kết hợp đồng "

" vậy làm phiền Dương Tiên Sinh rồi:

" Ông xua tay....không phiền không phiền.

Cô đã sớm quyết định, cô muốn vào công ty Lam Thiên chung công ty với nam chủ Vương lâm. Rất may là đạo diễn Dương cũng là người của công ty Lam Thiên.

Uyển nhi mặc áo trễ vai ngắn tay hở bụng, để lộ ra sườn quai xanh gợi cảm. Chiếc váy xếp tầng ngắn, đi một đôi giày 5cm, cầm theo một chiếc túi xách hình con thỏ, cực kì đáng yêu. Tóc cô duỗi thẳng đen tuyền.

Nhìn bộ dạng hết sức tươi trẻ xinh đẹp. Cô không trang điểm, để khuôn mặt mộc. Đi thẳng tới công ty giải trí Lam Thiên.

Cô đi cùng với đạo Diễn Dương. Nên không bị người khác làm khó dễ. Một mạch đi thẳng vào phòng làm việc của CEO.

Tổng giám đốc này họ vương, tên là Vương Dịch là chủ tịch kiêm tổng giám đốc công ty giải trí Lam Thiên.

- Vương Dịch cũng, là Anh họ Của Vương Lâm. Năm nay hần 32t vương Dịch hiện tại vì tâm huyết vào công việc nên không để tâm vào việc kết hôn. Nhiều người còn cho rằng anh chỉ hứng thú với nam giới.

" Vương Dịch"...Oan uổng cho ta "

Rất nhiều Minh Tinh muốn ôm đùi của hần, có điều Vương Dịch chính là mặt than, ngoại trừ công việc, hầu như đều mang bộ dạng khó gần không thích giao tiếp

Lần đầu tiên Uyển Nhi nhìn thấy Vương Dịch cô nghĩ tới Mộ Dung Lãnh ở thế giới kia. Cũng Mặt than. Cao lãnh như vậy

Đáng tiếc ~ chắc chắn ~~ không phải..

" Vương Tổng, cô ấy là Uyển Nhi." Đạo diễn Dương chỉ vào Uyển Nhi.giới thiệu.

- Vương Dịch. Liếc hồ sơ của cô, rồi lại nhìn chăm chăm cô đánh giá. Bộ dáng coi như là được. Chắc chắn có tài năng. Nên đạo diễn dương mới nâng đỡ cô như vậy. Vì đạo diễn Dương, nổi tiếng là khó tính nhất trong các đạo diễn có tiền đồ.

- Uyển Nhi gật đầu với Vương Dịch, cười thầm, đây là Anh họ của Vương Lâm, phải để lại ấn tượng tốt mới được.

"Xin chào Vương Tổng, tôi là Uyển Nhi!" xin được giúp đỡ. Uyển nhi giới thiệu ngắn gọn. Không kiêu ngạo, không xiểm nịnh.

Vương Dịch lạnh nhạt gật đầu với cô

" Có thể kí hợp đồng được rồi. Cô ra ngoài kí kết với thư kí phương.

" Nói xong anh ta lại tiếp tục xử lý văn kiện "

Đạo diễn Dương. Quá quen thuộc với hành động lạnh nhạt Của Vương Dịch. Nên đành kéo tay Uyển nhi đi.

"Uyển nhi, cô đừng quá để ý. Tính cách Của con người kia là như vậy.

" Được. Dương Tiên Sinh, tôi hiểu mà"

- -Uyển nhi kí xong hợp đồng. Thì ngồi chơi game. " Võ lâm truyền kỳ "

(Khụ cái game này là đào đang chơi. Tien thể PR Luôn)

Bất giác, bản đồ siêu cấp rung lên. Uyển nhi nhìn lên bản đồ. Thấy đối tượng công lược đang gần sát sát cô. Uyển nhi không suy nghĩ nhiều lao luôn ra ngoài.

Mất thấy Vương Lâm ngay trước mặt cô. Uyển nhi Lại xắm vai mỹ Nhân băng lãnh. Không thềm liếc mắt Vương lâm lấy một cái. Phớt lờ đi qua..

" Vương Lâm " Cô gái này chắc là bị Mù đi

" chỉ có bị Mù, mới nhìn thấy anh, không tỏ ra cảm xúc gì. Lạnh tanh như cục đá đông.

- Vương Lâm vội. Kéo lấy tay Uyên nhi hỏi

" Cô không biết tôi?

- Uyên nhi, nhú mày " giọng thanh thúy vang lên.

" Biết: Anh là Nam thần kiêm Ảnh đế Vương Lâm

" Vậy tại sao. Thấy tôi cô không la hét hay bắt ngờ.

""Uyển nhi phì cười: Anh có phải con người không?

" Vương Lâm: đúng tôi là con người.

- Uyên nhi: vậy anh là con người. Đâu phải ma quỷ hay người ngoài hành Tinh đâu mà tôi phải la hét Phải không? cô mỉm cười trên ghẹo.

- Vương Lâm: Lý do này đúng. Mà cũng không đúng. Bất giác Uyên nhi xoay người đi mất.

- Anh còn chưa kịp hỏi tên cô gái, lạnh lùng đó.

(Ting Độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 10% tiểu tỷ tỷ cổ Lên.).

[Tiểu tỷ tỷ, sao lúc này cô thấy mỹ nam. Sao không chảy nước miếng.]

"Uyển nhi: ta không Dám nhìn thẳng mặt hấn.

[....] Tại sao?

" Ta sợ, cảm lòng không được. Mà phá nát hình tượng mỹ Nhân băng lĩnh của ta

[...] hóa ra là vậy. Ta còn tưởng tiểu tỷ tỷ đôi nét. Ai ngờ.... vẫn là Quý Háo sắc.

"A" Lão nương có đầu thai cũng không đôi nét. hệ thống nguoi yên tâm

[...]......

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Nàng Béo Nghịch Tập 4

Vương Lâm thờ dài.. Có lẽ nào hấn già rồi. Không còn hấp dẫn. Nhưng mà hấn mới 26t mà thôi. Một thời gian trước. Còn đạt danh hiệu nam thần mà..

Hấn lòi điện thoại ra, soi soi... Vẫn đẹp trai mà ta..

- - Chắc chắn, cô gái vừa rồi mất thẩm mỹ kém. Mất chỉ để trang trí thôi.

- -Còn ai đó, đang bị hất xì Liên Tục.. Ai là ai đang mắng lão nương.

Ba ngày sau bắt đầu ghi hình, trước mắt Uyên Nhi cầm kịch bản về nhà xem.

Ba ngày trôi qua rất nhanh, địa điểm quay phim ở thành phố A.

Uyển nhi, cũng nhanh chóng làm đơn xin tạm nghỉ ở học viện. Bởi vì cô là học sinh xuất Sắc nên giáo viên nhanh chóng đồng ý cho cô nghỉ dài hạn.

Phía Vương Dịch, sắp xếp cho Uyên Nhi. một Người quản lý, khá là nghiêm khắc, có trách nhiệm với diễn viên của mình. Cô ấy tên là Phương Du. Người còn khá trẻ. Khoảng 33t. Phương Du. Cũng từng quản lý và dẫn dắt khá nhiều diễn viên có tiếng.

Vì vậy. Uyên nhi rất hài lòng về quản lý Phương Du này. Sáng sớm ngày thứ Ba. Phương Du gọi Uyên nhi dậy, mua sẵn đồ ăn sáng cho cô.

Ăn xong, hai người chuẩn bị hành lý. Lên xe đi tới thành phố A. Thành phố A không cách Thành phố B là bao. Đi xe mất tầm 2 tiếng là tới.

Uyển nhi biết. Hôm nay Vương Lâm Cũng có Trong Đoàn Phim. Vì hôm nay hấn có cảnh Quay với cô mà. Có cơ hội rồi, cô phải nắm bắt.

Ngồi trên xe. Phương Du đưa kịch bản cho cô.

" Em xem lại kịch bản đi, không bị quên lời. Dù gì đây cũng là lần đầu em diễn.

- Uyển Nhi, nỡ nộ cười hòa ái. Mặc dù kịch bản cô đã thuộc tới nhuần nhuyễn rồi "

" Cảm ơn chị Phương Du "

Phương Du Hải Lòng" gật đầu với Uyển nhi. Cô rất Hải lòng về diễn viên này mà cô mới nhận. Xinh đẹp lễ phép, biết co duỗi.

Phim này là cổ trang kiếm hiệp, nam chính Vương Lâm, đóng vai vào một giáo chủ. Cả một giáo phái bị tiêu diệt trong một đêm. mục đích chủ yếu của nam chính là tìm kẻ thù, trả thù cho rất nhiều nhân sĩ đã chết trong giáo phái của Minh.

- Nữ chính, là một tiểu hoa đán đang rất nổi những năm gần đây. Sắm trong vai con gái Của kẻ thù. Tính cách bạch liên hoa, vì yêu thương nam chính mà bỏ nhà theo trai.

- Vai Của Uyển nhi. Cảnh không nhiều, còn lại là vào vai nữ phụ. Vô công cực kì cao cường, tâm địa độc ác, nữ ma đầu thủ đoạn tàn nhẫn. lại còn vì yêu nam chính mà chết không cam tâm. Người đòi sĩ nhục..

Uyển nhi cảm thán: chắc chắc.. Chuẩn phong thái Của bìa đỡ đạn.

- -Uyển nhi, tới nơi lịch sự chào các Anh chị đàn anh. Và đối xử với các nhân viên trong ekip rất hòa đồng và dễ gần. Phút chốc ai cũng có hảo cảm với cô.

- -Vương Lâm Từ xa đã phát hiện ra cô.

"Uy" Là cô gái mặt lạnh hôm trước... Vương Lâm Quyết không chịu thua.. Tới trước mặt Uyển nhi để lấy lại điểm mị lực của mình.

" Chắc.. Anh Lâm cũng tự luyện quá "

" Chào cô! Chúng ta lại gặp rồi

"Uyển nhi nhạt nhạt chào lại"

- - chào anh.nam Thần tiên bối"

- -Tôi là Hứa Uyển nhi. Trong vai Thánh Nữ Tây Vực.

- Vương Lâm cứng đờ: thái độ nhạt nhòa đó là như nào...? Không lẽ hấn không còn sức hút thật.. Hấn vẫn cố kéo căng nụ cười.

" Cô là diễn viên mới?

" Uyển nhi trả lời: đúng vậy. Lát nữa sẽ có cảnh với nam thần tiên bối. Mong Anh giúp đỡ nhiều.

:Vương Lâm,Tim được điểm tốt của mình cao giọng.

" Đừng Khách sao, là lẽ đương nhiên. "

Hóa trang xong. Uyển nhi mặc bộ huyết y đỏ rực. Trang điểm mị hoặc khát máu. Chuẩn với tạo hình Thánh nữ Tây vực. Khắp người cô toát ra hơi thở đầy thị huyết. Khiến toàn trường quay,...kinh ngạc tới quên thở.

" Cả Vương Lâm cũng nhìn cô không chớp mắt. Hấn thấy cô giống như loài hoa bỉ ngạn. Đỏ rực khát máu và lãnh diễm. Chỉ có thể mọc ở nơi hoang tuyền

(Tình độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 15%)

Đạo diễn Dương, thấy Uyển Nhi, như bắt được vàng vội liên tiếng.

" Ai nha" Uyển nhi. Vắt vả cho cô rồi. Cô mặc trang phục nhân vật rất cuốn hút hahahah.

" Dương Tiên Sinh. Không vắt vả, được diễn tôi rất vui..

Mọi người toàn trường quay, rất ngạc nhiên khi đạo diễn Dương đối với Uyển nhi tốt như vậy. Họ đều nghĩ, Uyển nhi chắc chắn có thể lực đằng sau lưng. Nên không dám đáp tội với cô.

Đạo diễn Dương gọi cô và Vương Lâm Chuẩn bị vào Cảnh diễn.

- đoạn quay này là. Thánh nữ cứu giáo chủ Tên Minh Tôn. Đang trúng độc thôi thóp ở bờ suối.

Âm thanh~~~~Ánh sáng

- --AcTione.

Uyển Nhi,...đối diện với Vương Lâm.. Rất nhanh cô hòa Minh vào vai diễn. Khiến cho Vương Lâm càng thêm bất ngờ.

- Cô gái mới bắt đầu diễn này. Lại có thể hòa nhập vào nhân vật nhanh tới vậy. Không thua kém gì một Ảnh Đế Như anh.

"Ngươi trúng độc Thất Hải rồi?"

"Thánh Nữ cúi người nhìn, tới gần Minh Tôn một chút nâng cằm Minh Tôn nhét vào miệng hắn một viên đan dược, Nhẹ nhàng cong khóe môi.. Thổi hơi nóng vào tai Minh Tôn, cả môi cô căng đỏ mọng, hương hoa sen thoang thoảng.....khiến Vương xem chút nữa mất hồn "

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 35%)

Rất nhanh Vương Lâm cũng nhập vai. Đối thoại lại.

" Phải, vừa rồi, đa tạ cô nương đã ra tay giúp đỡ, giải độc cho ta "

Cô giơ ngón tay nhỏ nhắn, nhẹ nhàng chỉ vào ngực Minh Tôn

Thánh Nữ cười cười thị huyết, trong mắt hiện lên vẻ độc chiếm "ta đã giải độc Cho ngươi,....từ bây giờ ngươi là người của ta.

Nhưng hắn không thể theo được, hắn vẫn còn phải trả thù, mối thù diệt cả Giáo phái và nhân sĩ, vẫn chưa xong, hắn không thể theo cô.

"Cắt ---" Đạo Diễn Dương hô một tiếng,

- -Rất nhanh. Uyển nhi quay về trạng thái của cô. Còn nhanh hơn cả lật sách. Khiến cho Vương Lâm há hốc trợn mắt.

Uyển nhi, nhếch môi cười: "Thế nào, nam thần tiền bối? Có phải tôi rất lợi hại?"

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 40%)

" Vương Lâm cười cười:

" Phải là cô lợi hại. Diễn với tôi mà không mất tập trung "

Uyển nhi: Xi... Anh là người, không phải Quý... Vì sao tôi phải mất tập trung.

- Vương Lâm".....

Đạo diễn Dương cất tiếng.

Tốt tốt, mặc dù trẻ tuổi, nhưng lần đầu quay phim lại không bị NG, quả thực không tệ!" Trong ánh mắt đầy vẻ tán thưởng.

Tất cả mọi người vất vả rồi. Dừng tay nghỉ ngơi. Hôm Nay mọi người ăn gì cứ gọi. Tôi chi trả.

Mặc dù đạo diễn Dương nói vậy. nhưng mọi người không dám gọi nhiều, vì giữ dáng. Uyển nhi thì ngược lại.... Cô gọi hết đùi gà, rồi com Chiên... Toàn đồ dầu mỡ.

- --Uyển nhi, ăn như hổ đói. Khiến mọi người nhìn thôi cũng thèm.

" Cô ấy không sợ béo sao?

- Vương Lâm, thì khác.. Hắn nhìn chăm chăm cái đùi gà Của cô hết sức thèm muốn. Hắn cắn mạnh trái dưa leo.. Tựa như đang ăn đùi gà vậy. Trước Fan nào tàn Của hắn.. Hắn lờ tuyên bố

- Hắn là người ăn có chế độ khoa học. Chỉ ăn dưa leo và rau xanh. Ghét đồ ăn dầu mỡ. Miệng thì tuyên bố vậy, nhưng hắn lại là người lại. Cực kì yêu thích đồ ăn dầu mỡ.

Khi thấy Uyển nhi ăn, mà không cố kị ai.. Hắn rất hâm mộ đó.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 45%)

- Uyển nhi, nghe thấy âm thanh hệ thống, liếc mắt về hướng Vương Lâm. Thấy hắn vừa cắn dưa leo vừa nhìn chăm chăm đồng đồ ăn Của cô.

- Uyên nhi: Gì nha? Không lẽ hấn định cướp đồ ăn Của Lão Nương.? không thể được. Cô che chắn lại đồng đồ ăn. Như thể bị người ta cướp mất.

- Uyên nhi, phóng ánh mắt sắc như dao về phía Vương Lâm... " Kiểu nói ngảm"

" Không được giành đồ ăn với ta. Liếc mắt ra khỏi đồ ăn của ta "

- - Vương Lâm, nhìn thấy ánh mắt đe dọa và hành động che chắn đồ ăn Của cô không khỏi cong khóe môi cười. Vẫn nhìn chằm chằm vào cô.

- Uyên nhi: Con mẹ nó. Đối tượng công lược này, không phải định cướp Của cô thật chứ

" Uyên nhi " Mặt hấn rất dày. Mới chứa được đôi mắt To đùng như vậy..

"Cô lười quản. Tiếp tục ăn... Mặc kệ ánh mắt kia... Mặc dù có hơi ngại ngùng.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Nàng Béo Nghịch Tập 5

Sau một ngày vất vả ghi hình. Thì Uyên nhi và mọi người, cũng trở về khách sạn nghỉ ngơi. Lấy sức ngày mai còn tiếp tục phần đầu.

Trước khi vào phòng. Uyên nhi, không quên mua một túi đồ ăn vặt thật to. Bên trong có. Mực khô. Gà KFC. Dưa leo khô. Thịt hun khói.lẩu tự sôi và các đồ ăn ngọt khác. Cũng chịu thôi, Cô rất mau đói.

Vừa về tới cửa phòng. Bất giác cô thấy thân ảnh quen thuộc, đang đứng gần phòng Của cô. Như thể chờ đợi cô vậy. Rất nhanh cô sửa lại thái độ, dịu dàng mềm mỏng tiến lại gần.

"A" nam thần tiền bối! Sao giờ này anh vẫn đứng đây... Anh đã ăn gì chưa?

- Vương Lâm mở miệng. Nhưng mắt dán chặt vào túi đồ ăn, không buông.

- Thật trùng hợp. Uyên nhi cô cũng ở đây sao?

- Uyên nhi nhăn mày: Trùng hợp cái ông nội mi. Đứng trước cửa phòng lão nương, mà kêu trùng hợp.. Đầu óc có bị hư không?

Trong lòng cô thì âm thầm chửi rủa. Nhưng miệng phối hợp tới ăn ý.

- A " Phòng Của tôi ngay đây. Nếu anh không phiền, thì mời anh vào. Tôi cũng chưa ăn tối. Chắc tiền bối, anh cũng chưa ăn gì đi?

Chưa kịp nói xong. Vương Lâm có lòng tốt sách giùm túi đồ ăn nặng chịch, kia đi thẳng vào phòng.

- Uyên nhi xác định: Hệ thống. Tên nam nhân này muốn giành ăn với lão nương.

- -Lão nương có được, giết hấn đi không... Loại nguy hiểm tới đồ ăn.. Phải giết, không cho hấn tồn tại.

[...] tiểu tử tỷ, thỉnh Ôn Nhu. Giết đối tượng công lược nếu tỷ không phiền khi ta trừ 2000 điểm Của tỷ.

Uyên nhi: Mẹ nó... Đối tượng công lược, phải sủng.. Hấn muốn gì phải cho.... Kể cả đồ ăn Của cô.

- -Phải sủng

- -Phải sủng

- -Phải sủng

"tẩy não một hồi. Uyên nhi thở nhẹ ra cũng bước vào phòng.

Bày đồ ăn lên trên bàn. Mời gọi Vương Lâm

""Lâm Tiền Bối. Anh cũng mau vào ăn. Minh tôi cũng không ăn được nhiều như vậy.

- Vương Lâm: Tô ra từ chối.

" Cảm ơn.. Tôi không ăn được đồ ăn dầu mỡ. Miệng thì nói, mà nước miếng muốn tuôn ra.

- - Uyên nhi: mắt thấy hấn thèm mà không dám ăn. Tiếp tục trêu ghẹo.

- 5 phút cô thanh toán xong 4 cái đùi gà. Vừa nhai vừa nói.

" Lâm tiên Bồi ngon lắm đó. Anh nên ăn thử đi.. Ăn một bữa, không béo nổi đâu..

"Vương Lâm, nhìn cô ăn cũng phát thèm, không chịu được. Đành cầm một cái đùi gà nhả nhận ăn... Rồi từ từ cho tới ăn nhanh hơn, hết món này tới món kia... Còn đầu hình tượng nam thần.

- Uyên nhi bức tức trong lòng: Biết ngay, Ý đồ của hấn tới trái đất này, là giành đồ ăn của cô. Người người tung hô hấn là nam Thần

- Lão Nương cảm thấy.. Hấn là NAM THẦN KINHHH thì có?

[...] rất hợp với tiểu tỷ tỷ. Trời Sinh một đôi.

" Uyên nhi: Lăn đi cho lão nương

[...] Ta chỉ đang khen hai người xứng đôi.

Vương Lâm, ăn xong cũng nhanh chóng tạm biệt cô. Cũng không quên tặng cho cô 5% hào cảm. Lúc này tâm trạng Uyên nhi hòa hoãn đi không ít.

- -Uyên nhi, cũng không phải lo. Kiếm tiền không. Mà cô nhờ cậy Hệ thống:Tim chứng cứ phạm tội Của Lãnh Hạ Đường và Hứa Đan Đan.

Rất Nhanh hệ thống gửi cho cô. Một cái USB và một số đoạn ghi âm và video phạm tội Của Lãnh Hạ Đường. Uyên nhi nắm trong tay bằng chứng. Không khỏi vui mừng.

Cô để cho hai tên tiện nhân, kia nhảy nhót thêm. Chút nữa... Bây giờ phải đe dọa. Hai người đó....phải làm cho tra nam. Tiện Nữ kia sống trong lo sợ, không thể để chết Một cách đơn giản được.

6 giờ sáng ngày hôm sau. Phương Du gọi cô dậy. Làm bữa sáng cho cô rồi. Đi đến phim trường.

Uyên nhi tới nơi. Mọi người và Đạo Diễn Dương Ân cần chào hỏi. Một lúc Sau, thì Vương Lâm cũng tới.

Các nữ diễn viên, liếc mắt đưa tình Vương Lâm không rời. Hấn không thể ăn sạch hấn.

Đạo diễn Dương hô lên.

Tốt, quay cảnh Tiếp Theo Uyên Nhi cô cần đọc lại kịch bản không?" Giọng nói của đạo diễn Dương vô cùng ôn nhu.

"Uyên nhi lắc đầu"

" Không cần đâu. Dương tiên Sinh tôi đã thuộc rồi.

Mọi người tiếp tục quay...

Minh Tôn uống xong thuốc giải liền bị Thánh Nữ kéo tới bên cạnh, Minh Tôn vô lực phản đối,

Cô ngồi bên cạnh hấn: “Ôi, này, tiểu ử, ngươi tên gì? Ừm, chi bằng, ta đặt tên cho ngươi.”

thánh nữ đùa nghịch soi tóc. có chút thích thú muốn đổi tên cho Minh Tôn

" A " Vậy đặt cho ngươi tên là A giác đị.. Ừm ừm tên này rất được

"Minh Tôn dằn mặt: Tên của hấn. Rất hay sao bây giờ lại đổi thành A Giác rồi....

" Cô nương, xin thứ lỗi cho ta không đi theo cô được. Ta cũng có tên, Tên Ta là Minh Tôn. Trên vai ta đang gánh vác thù hận, ta phải đi báo thù

"Thứ cho ta, không thể theo cô nương:

"Thánh nữ nhún mi:" vậy A Giác ngươi định giết ai... Ta đi giết hấn cho ngươi.

" Minh Tôn" mẹ nó lão tử tên Minh Tôn.. Không phải Tê Giác hay A Giác gì đó

" Nếu ngươi không đi theo ta. Vậy ta đi theo ngươi. Vì mạng Của ngươi là Của ta.

"Minh Tôn: chịu thua. Đành để thánh nữ đi theo bên mình.

Đạo diễn Dương vui mừng hô

--Cắt: Rất Tốt. Lần này diễn cũng một lần là qua. Rất hiếm có diễn viên nào như vậy.

- Uyên nhi, ôn nhu cười,

- Tất cả là nhờ Tiền bối Lâm. Phối hợp với em mới qua được. Phải không Lâm tiền bối.

Uyển Nhi, nở nụ cười kinh diễm. Đây xuân sắc về phía Vương Lâm.

- Vương Lâm như trầm mê vào nụ cười ấy. Bất giác Tim nhảy loạn nhịp. Hắn đỏ tai liếc mắt về hướng khác không trả lời.

"Uyển nhi: Gì nha? không cần phải chảnh như vậy chứ. Phối hợp với lão nương một chút thì chết người à.

Uyển nhi Lườm Vương Lâm cảnh cáo trắng trợn.

- Hình ảnh đó của Uyển Nhi, trong mắt Vương Lâm như một con mèo nhỏ đang xù lông mà thôi. Đáng yêu quá, hắn muốn xoa xoa cô.

(Tăng độ hào cảm của nam chủ +20 bây giờ là 70% tiểu tỷ tỷ siêu siêu giỏi)

Nghe được đồ hào cảm tăng. Uyển nhi vừa lòng. Coi như hắn thức thời.

Tối giờ nghỉ để ăn trưa. Cô có làm cơm hộp đem tới. Trong hộp có rau xanh có thịt. Đầy đủ. Uyển nhi tìm một bàn trống ngồi xuống nhàn nhã ăn.

Bất ngờ, một đôi đũa trúc gấp một miếng thịt Của cô, và bù lại cho cô là một cọng rau xanh.

Uyển nhi tức muốn học máu. Đang định quay ra chửi. Thì thấy đối phương là Vương Lâm nên đành nhịn

Cứ như vậy hắn gấp hết thịt Của cô mà ăn. Trả lại cho cô toàn rau.

"Vương Lâm, cắt giọng ầm Áp:

" nên ăn nhiều rau.. Dễ tiêu hóa"

- Uyển nhi thì tức tới thổ huyết. Hai tai đều đỏ cả lên. Hắn lại nghĩ cô đang xấu hổ. Nên vô cùng đắc ý.

- Uyển nhi hận không thể đánh chết anh. Ở đó mà xấu với chả hổ.

(Tăng độ hào cảm của nam chủ +10 bây giờ là 80%)

- Được cọng hào cảm. Cô người ngoại đi phần Nào. Còn chỗ thịt đó. Xem như bị A cầu ăn mất.

- Hình ảnh của Vương Lâm và Uyển nhi bị chụp lại. Một đút anh gấp cứ như thế bị chụp lại.

Người ngoài, nhìn vào. Cứ tưởng hai người đang yêu đương. Ánh mắt vô cùng thâm tình sùng nịnh.

+ hình ảnh hai người. Bị tung lên mạng. Khiến Fan Của Vương Lâm ảnh đế sôi trào. Trở thành vấn đề HOT.

#Vương Nam thần đã có tình yêu

#Vương ảnh đế, bị cướp đi

#Vương ảnh đế đối với tình yêu nhỏ thật Thâm tình.

- Uyển nhi, mở điện thoại lên thì tin tức và hình ảnh đập ngay vào mắt cô.

"Uyển nhi " yêu đương chỗ nào?

- Thâm Tình Chỗ nào"?

- Là hắn đang giành đồ ăn với ta?

- -Các người có hiểu không?

- ----- Lòng ta đau ở đây này.. Cả buổi làm việc quần quật... Chỉ được mấy cọng rau vào bụng.

Còn ở phía bên Vương Lâm. Nhìn tin tức mỉm cười hài lòng.

Quản lý Cửa Vương Lâm thấy hân cười Mà phát hoảng.

- Mẹ ơi. Hôm nay anh Vương Lâm cười.... Gặp tà phải không?

- Hay ta lại làm sai cái gì rồi?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Nàng Béo Nghịch Tập 6

- Uyển nhi, cũng lười để ý nhưng cái tin tức đó. Ảnh Đế người ta còn không quản. Thì cô quản làm gì. Ăn xong cô vận động một lát, thì bị Đạo Diễn Dương với gọi Lại.

"Uyển nhi. Hôm nay em diễn rất tốt. Em còn phạm đoạn cuối cùng, em có muốn diễn luôn không. Đạo diễn Dương hơi kích động, áy nay. Lại nói thêm.

"Nếu em mệt. Thì thôi sắp xếp thời gian ngày mai cho Em diễn.

"Uyển nhi, trong lòng phát cáu: Cái bụng đói đến quất lại. Mà ông đạo diễn lại muốn bóc lột sức lao động... Aaaaaa sao tôi khổ như thế này.

" Uyển nhi chỉ dám nghĩ thôi. Chứ miệng vẫn nở nụ cười tươi rói. Như Hoa mười giờ.

" Không sao đâu Dương Tiên Sinh. Em còn diễn được.

- đạo diễn Dương kích động. Đưa lời thoại cho cô. Hô lên.

" Tốt Tốt. Tôi đi sắp xếp tổ trang điểm cho em và Gọi Vương Lâm Lại diễn Phân đoạn cuối Của hai người.

- Uyển nhi, lễ phép gật đầu: Làm phiền tiên sinh rồi.

Đạo diễn Dương hài lòng xua tay: Không phiền.. Không phiền... Tôi đây còn muốn cảm tạ em còn không hết.

- - Uyển nhi vẫn kéo lên nụ cười: Nhưng trong lòng mười phần la hét lên:

"" Tốt nhất là quỳ xuống mà cảm ơn lão nương. Lão nương còn chưa kiện người tội bóc lột sức lao động. "

Cảnh cuối cùng của Uyển Nhi là. Khi cô biết Minh Tôn đem lòng Yêu con gái Của kẻ thù. Thì thánh nữ cảm thấy mình có cơ hội. Nên giải bày cùng Minh Tôn.

+ Không ngờ rằng. Nữ chính hãm hại cô. Khiến Minh Tôn hiểu nhầm là cô hạ Độc nữ chính. THÁNH nữ chưa kịp tỏ bày, thì bị chúng giáo phái đánh cho trọng thương. Thánh nữ đành cầm phần rời đi.

- Thánh nữ ôm vết thương rỉ máu, từ trong tim chảy ra tới bên ngoài. Cả tâm hồn và thể xác đều đau. Khi người Minh thương không tin mình. Còn muốn giết chết mình.. Không khỏi đau lòng.

- Thánh nữ dọc đường đi. Ôm theo vết thương chặt vật... Cố gắng lê thân tìm chỗ trị thương. Đi được một đoạn liền có mấy Tên lưu manh chặn đường sỉ nhục cô. Trong lúc đang bị thất tình còn bị sỉ nhục. Lý trí của cô không còn, dâng lên một cỗ lực thị huyết. Giết sạch mấy tên lưu manh.

- Cô vừa giết người xong. Chúng giáo phái và Minh tôn đều đến liền thấy cảnh huyết tẩy như vậy. Họ nói Thánh nữ cô là yêu Ma uống máu người. Cuối cùng chết dưới kiếm Của Minh Tôn.. Lời yêu cũng không được đáp trả.. End

- Uyển nhi, tiếp thu xong nội dung. Thì chuyên viên makeup cho cô cũng xong. Lần này makeup nhợt nhạt khoe môi còn giả vết máu. Không giảm bớt đi phần xinh đẹp của cô. Mà giúp cô tăng thêm vẻ đẹp ma mị đầy dụ hoặc

Đạo diễn Dương ra hiệu

Âm thanh~~~~Ánh sáng chuẩn bị.. Nhân vật quần chúng chuẩn bị vào vị trí

ACTIONE-DIỄN

Chính thức bấm máy, Uyển nhi, nhanh chóng tiến vào trạng thái.

Bộ dạng của nàng thất hồn phách lạc. Đôi mắt như lạc vào một cõi xa xăm. Rõ ràng nàng không khóc, nhưng lại đeo lên một cổ bi thương đến tuyệt vọng.

Tất cả nhân viên đều bị cô làm cho ngây người, ngay cả Vương Lâm cũng nghiêm túc xem cô diễn.

(Tỉng Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 85%)

Thánh nữ lê đôi chân mệt mỏi vô lực, bước đi nhưng không biết điểm đến của bản thân là nơi nào. đột nhiên, mấy nam nhân có dáng vẻ lưu manh, đi ra ngăn cản nàng.

Nàng vô lực, giương đôi mắt như sương mai.. Nhìn xung quanh. Bất giác mình lạc vào lãnh trai nhỏ này từ khi nào.

Bất ngờ mấy, nam nhân lưu manh chặn đường Của cô rống lên:

"mỹ nhân đứng lại. Vội đi đâu thế, ở lại đây vui vẻ với gia gia. Gia cho mỹ nhân được sung sướng.. Ánh mắt bọn họ dâm tà, nhìn trần trụi vào cô.

Hắn vừa nói xong, mấy nam nhân phía sau phụ họa, đều cười lớn tiếng.

Cô hốt hoảng. Ôm lấy trái tim nơi lồng ngực như muốn bị xé tan. Bi thương... Tuyệt vọng mà ngửa đầu lên trời cười ma mị. Mấy nam nhân kia sợ hãi bước về phía sau... Nhìn cô giống như Tu La từ địa Ngục Bước lên để đòi mạng họ.

- Đôi con ngươi cô chuyển sang màu đỏ khát máu. Sức mạnh phi thường mạnh lên. Tung ngân tuyến lên thủ đoạn giết người phi thường nhanh chóng. Máu chảy thành đoàn... Huyết hoa nở rộ như chào đón một tử thần mới...

Thánh nữ mất đi ý trí. Toàn thân đều là máu.. Cười như không cười... La hét.

"ĐÁNG CHẾT, TẤT CẢ CÁC NGƯỜI ĐỀU PHẢI CHẾT HAHAAHAHA "

- -Lúc này Minh Tôn tới. Thì thấy huyết y nữ tử. Đứng giữa thi thể Máu chảy thành sông.

- Minh Tôn chìa kiếm vào thánh nữ

- --Quả Nhiên "Thiên y nói đúng" Cô là ma đầu uống máu người..

- Là ta đã nhìn nhầm ngươi. Cô hẳn tâm ra tay giết người vô tội. Ma nữ vẫn là ma nữ. Không thể nào quay đầu.

" Hôm nay, cô dơ tay chịu trói Minh Tôn này sẽ không giết cô.

Thánh nữ Cười điên cuồng trong vô vọng

- - Không giết ta, ha ha. Không giết ta."

Máu từ khóe mắt nàng chảy xuống, nàng giơ tay nhẹ nhàng lau đi sau đó nhìn Minh Tôn: " Minh Tôn nếu ta, không phải Thánh Nữ Tây Vực, ngươi, sẽ yêu ta sao?"

Minh tôn không ngờ nàng sẽ hỏi hắn vấn đề này. Nhưng rất nhanh hắn trả lời

" Dù cho cô không phải thánh nữ Tây Vực. Thì cả đời Minh Tôn này, sẽ không yêu cô.

Cô biết rõ ràng, đã biết sẽ là cái đáp án này, chính là tâm vẫn là đau đến vô lý thêm phục. Yết hầu một ngụm tanh ngọt nảy lên tới không có khống chế từ khóe miệng chảy xuống dưới.

Cô nhìn ánh mắt thâm tình với Minh tôn rồi lao thẳng vào mũi kiếm đang chĩa về phía cô.

" Minh Tôn thấy được hành động. Không kịp thu kiếm lại... Kiếm đâm xuyên qua lồng ngực của thánh nữ..

Thánh nữ --Xích lại càng gần thì kiếm đâm càng sâu. Cô dơ tay đầy máu xoa lên gương mặt Của Minh Tôn.thuê thảo.

" Minh Tôn. Ta yêu chàng, đời này được chết dưới tay chàng.. Ta cũng mãn nguyện.

Đạo Diễn Dương điên cuồng sung sướng hô

CẮT ---Rất tốt phi thường tốt. Một lần liền qua.

Đạo diễn đã hô ngừng. Nhưng hai thân ảnh đang ôm Nhau thì không tách ra. Toàn bộ nhân viên hiếu kì xem xem

- Vương Lâm ôm chặt lấy eo của Uyển nhi. Giọng ầm áp nói.

- Ta Cũng yêu nàng!

- Uyển nhi Ngạc nhiên, miệng há to tới mức nhét được cả Quả trứng gà. Rồi dần dần đỏ mặt úp vào lòng ngực anh.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 90%)

- Toàn trường quay. Nghe được câu nói tỏ tình của Vương Lâm ảnh đế. Bọn họ chấn động. Còn chụp lại hình Của hai người một nữ tử huyết tinh điểm lệ đầy Minh. Một nam tử bạch y trắng như nguyệt ôm Nữ tử đang ngủ say... Tỏ tình.

- --Đạo diễn Dương và mọi người tự nhiên bị bắt ăn một đồng cầu lương....

Hình ảnh Của hai người Được đăng lên với tiêu đề

- Dù Nàng thị huyết đi chăng nữa Ta vẫn yêu nàng... Thánh nữ?!

- Về sau câu đó. Được các bạn trẻ lấy làm phong trào rải thính.

- đa số Fan Của Vương Lâm có chữ bói có chúc phúc Cho Cặp CP ngọt tận sương này. Nhưng hai người họ không quan tâm lời nói trên mạng.

- --Uyển nhi, định đẩy Vương Lâm ra thì bắt chợt Hấn giữ Lại.

"Tiểu nhi? Em còn chưa chấp nhận tôi.

- Uyển nhi ngơ ngác: Lâm tiền bối...! Chấp nhận gì cơ

" Vương Lâm gõ trán cô: chấp nhận lời tôi nói yêu em

Bất giác Uyển nhi, xấu hổ bỏ chạy đi.

- - Vương Lâm vui vẻ đăng lên trang cá nhân.

@Vương Lâm V: Nàng chạy rồi. Ta phải làm sao đây... @Hứa Uyển Nhi

Hấn vừa đăng lên, thì Fan nào tàn điên cuồng spam rồi chỉ cách, lấy lòng nàng.

#Fan Chân Chính của Lâm Ảnh đế: nam thần. Anh nên dùng giấy trói lại. Trực tiếp động phòng.

#Vợ của Vương Lâm Nam Thần: oaoaoao chồng tôi đã ngoại tình.

#Hôm Nay Nam thần lại đẹp trai: nam thần anh nên vỗ béo cô ấy.

Vương Lâm nhìn 1001 cách mà Fan bày. Thì anh chỉ hứng thú với cách đầu tiên. Trói lại rồi trực tiếp ăn.

Còn về phía Uyển nhi. Từ cái trang cá nhân chỉ có mấy trăm Fan. Bây giờ lên tới mười vạn Fan.

- cô không biết nên cười hay khóc đây.

[.....] tiểu tỷ tỷ được quan Tâm còn ra về hử

"Uyển nhi: lẩn cho ta. Đồ chết tiệt

[...]...... A ta muốn đòi tỷ tỷ sát vách..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Nàng Béo Nghịch Tập 7

Hai tháng sau, bộ phim Của Uyển nhi cũng đã đóng máy. Đạo diễn Dương và bên Công ty Lam Thiên. Tổ chức buổi tiệc đóng máy. Có mời rất nhiều có máu mặt trong giới giải trí

Và cũng, không thiếu các Minh Tinh, ảnh đế, ảnh hậu. Hứa Đan Đan Và Lãnh Hạ Đường cũng được mời. Vì thời gian này, Hứa Đan Đan đang Là ngôi

sao đang lên. Còn được Hạ Lãnh Đường nâng đỡ về đường giúp Cô Ta.

Hai hôm trước, Hạ Lãnh Đường mở hộp báo, công bố Mối Quan hệ giữa Anh Ta và Hứa Đan Đan. Được người người chúc phúc, có hăm mộ, có ghen tị.

- Uyên nhi, biết tin tức cũng chỉ nhếch mép cười mỉa mai. Xem nụ cười hai người còn được bao lâu.

--- Lão nương đây còn chưa đánh gãy răng hai tên tiện nhân này. Đã là Nhân Từ lắm rồi.

- Uyên nhi vừa ăn vừa cầm điện thoại chơi game... Đang nhóp nhép nhai nhai thì thông báo tin nhắn đến.

- Vương Lâm V: Tiểu nhi, em đã ăn gì?

- Uyên nhi, thấy tin nhắn Của đối tượng. Theo phản xạ tự nhiên nắm chặt túi khoai tây chiên.

"Mẹ nó.. Đây là chính thức gửi thư khiếu chiến có phải không?

"Uyển nhi:Hệ thống.. Hắn gửi thư khiếu chiến cướp đồ ăn Của lão nương.

"Ta có được xử lý hắn hay không "

[...] tiểu tỷ tỷ, chúng ta là hệ thống công lược. Ôn hòa văn minh. Thịnh tiểu tỷ tỷ đi theo với lẽ thường.

- Uyên nhi: "..."

Cô nắm chặt điện thoại, cuối cùng cũng nhấn lại.

" Tiền bối Lâm:Tôi đã ăn rồi, Anh chắc cũng ăn rồi đi.

- Bên kia Vương Lâm. Nhìn thấy hồi âm, cũng lâm vào sốc nhiệt...

Hắn là chưa ăn mà. Đang định mời cô đi ăn... Mà cô tự biên tự diễn rồi. Trong lòng hắn bây giờ cũng chỉ cố cười " Hahaa "

- Vương Lâm V: Hahah bị tiểu nhi đoán đúng rồi. Anh đã ăn rồi.. Chuyện trên mạng, không ảnh hưởng gì tới Tiểu Nhi chứ?

" trong bụng hắn. Còn chưa có ăn gì đâu "

- Uyên nhi, không nhắc thì thôi, nhắc lại nổi cơn điên.

- Đột nhiên bị vạ người chủ. Ngần người soi mói. Nào là bình hoa di động chỉ có nhan sắc.. Câu dẫn nam thần Của họ.

- -Nào là mặt dày vô sỉ ôm đùi đeo bám Ảnh đế Của họ..

- Uyên nhi không biết nên cảm ơn hay khóc đây. Thôi thì Fan nào Tàn Hay Anti Fan thì cũng là Fan. Không chấp nhất với họ, cô tiếp tục gửi Tin Nhắn đi.

- Không sao đâu Tiền bối Lâm. Tôi không để ý.

- Vương Lâm V: Nhưng tôi để ý. Em là Của tôi

- Hứa Uyển Nhi. "....."

- Vương Lâm V: Tiểu nhi, hẹn gặp tối nay ở buổi tiệc.. Hôn gió....

"Uyển nhi: Thứ nam nhân mặt dày. Lão nương đây là công lược người đó

- Lão nương, sẽ không bị người của đồ đâu.

- Người mới là, mục tiêu công lược Của ta.

[...] Tiểu tỷ tỷ. Hắn công hay tỷ công thì cũng như nhau nha. Đây hào cảm là được rồi, tỷ để ý quan trọng hóa vậy.

"Uyển nhi " Là tên chó điên nào bắt ta của trai.

[Hệ •Chó điên • Thống] "..."

- Uyên nhi bị chọc tức, liền ăn hai tô mì to. Lấy sức để tối nay ngược đãi tiện nhân kia

Tối nay, Uyên nhi mặc một chiếc váy đỏ rực như lửa. Tà váy cắt xẻ khéo léo lên tận đùi, để lộ ra đôi chân thon dài miên man. Tóc được uốn lượn sóng hất ra sau. Cả gương mặt trang điểm nhẹ nhàng không thiếu phần yêu mị.

Uyển nhi bước xuống xe, đi trên thảm đỏ. Tất cả con mắt ở buổi tiệc đổ dồn về cô. Họ nghĩ

- Đây là Minh Tinh nào. Sao Xinh đẹp Kinh người như vậy.. Trước giờ chưa từng thấy.

- Lúc này Vương Lâm, cũng. Xuống xe. Tất cả phóng Viên Nhà Báo đổ dồn chụp hình tới tấp. Vương Lâm hiện ngang. Bước tới gần Uyên Nhi.

"Tiểu Nhi, em tới thật sớm. Không phiền thì em làm bạn đi cùng anh được không?

- Hấn Vươn tay ra. Nắm lấy tay cô tự chủ chương dắt đi

"Uyển Nhi " "... " Mẹ nó lão nương, còn chưa đồng ý.

- - Toàn khách mời chấn động. Sao Vương Ảnh để lại đi cùng nói chuyện Thân mật với cô gái kia. Còn Thân mật như vậy.

Nhiều người tình mắt, nhận ra cô gái đó là cô gái đang lùm xùm dính tới scandal yêu đương của Vương Ảnh Đế.

- Bất quá. Bây giờ họ tin hay người yêu nhau là tới 80% rồi. Các pizzazz Nhanh tay, chụp Lại hình ảnh đầy thân mật Của hai người. Kiểu gì, ngày mai cũng là Tiêu đề HoT

- Uyển nhi, nhìn xung quanh. Tìm xem thân ảnh Lãnh Hạ Đường Và hứa Đan Đan nơi nào. Nhìn một lúc lâu, mới nhìn ra hai tên tiện nhân kia.

- Lãnh Hạ Đường, ăn mặc trong bộ âu phục, trầm ổn, gương mặt cũng được coi như là đẹp. Nhưng kém xa với Vương Lâm.

- Hứa Đan Đan, mặc một bộ đầm bó sát, Màu trắng ren. Nhìn vô cùng quyến rũ. Cũng không mất đi phần đáng yêu trong sáng.

Uyển nhi " mẹ nó. Là bạch liên hoa, nhưng trong bụng toàn phân.

[...] Tiểu tỷ tỷ lại nói bậy..

"Uyển nhi...Lão nương nói sai sao.

- Vương Lâm dắt tay Uyển Nhi, tới Lãnh Hạ Đường chào hỏi cho có lệ mà thôi.

- Lãnh Hạ Đường nhú mày nhìn cô " Hấn Rất bất ngờ. Vì có người con gái xinh đẹp như vậy. Còn đi bên Cạnh tên Vương Lâm kia

Vương Lâm lên tiếng:

"Xin Chào! Lãnh Tổng...anh tới thật sớm.

Lãnh Hạ Đường: Không sớm, tôi và Hứa Tiểu Thư cũng vừa tới thôi.

- Vị tiểu thư xinh đẹp Bên Cạnh Vương Ảnh đế đây là ai? Trước giờ tôi chưa thấy qua.

- Hứa Đan Đan thấy người đàn ông Của mình. Trầm mê vào cô gái khác. Trong lòng âm thầm ghi hận, móng tay đâm vào lòng bàn tay tới chảy máu.. Mà mặt vẫn treo nụ cười ngây thơ.

- Hứa Đan Đan: Phải nha, đây không phải bạn gái Của Lâm tiên bối sao.

- Lãnh Hạ Đường: hơi tiếc trong lòng, thì ra là bạn gái.. Nhưng cô gái này, ánh mắt nhìn hấn không đúng lắm.. Còn có cảm giác Quen thuộc như vậy...hấn cảm thấy không đúng chỗ nào đó.

- Uyển nhi nở nụ cười ngọt ngào lên tiếng.

"Xin Chào! Lãnh Tổng và Đan Tiên bối. Em là "

"HỨA UYỂN NHI " xin hai người giúp đỡ.

- Lãnh Hạ Đường và Hứa Đan Đan. Nghe được ba chữ Hứa Uyển Nhi. Toàn thân họ cứng đờ. Sóng lưng lạnh toát. Hoảng một nùi trong lòng.

- Rất Nhanh Lãnh Hạ Đường Chấn Định Lại. Chỉ là trùng tên thôi. Với lại à béo ị kia. Sớm đã chết ở bãi tha ma rồi, không phải sợ. Người con gái xinh đẹp kia chỉ là trùng tên họ thôi. Lãnh Hạ Đường thì rất nhanh chấn định.

- Hứa Đan Đan Thì khác. Toàn thân đông cứng. Tay bấu chặt vào Lãnh Hạ Đường tỏ vẻ e sợ.

- Uyển nhi: sao vậy Lãnh tổng. Tên tôi có gì không đúng hay sao?

Lãnh Hạ Đường kéo căng gương mặt " nở nụ cười cứng ngắt.

"A" Không không có gì. Chỉ là trùng tên với người bạn quá cố của tôi thôi.

"Uyển nhi " Hóa ra là vậy. Thật xin chia buồn với người Bạn của Lãnh Tổng.

- Uyển nhi: Mẹ nó. Lão nương đang còn sống. Mà tên Tra nam kia dám nói lão nương ta chết.

- cả nhà hấn chết. "

- Cả ông nội nhà hấn chết "

- Còn Vương Lâm, thấy Được bầu. Không khí quý dị của ba người. Nhất là Hứa Đan Đan. Sắc mặt hoảng sợ. Tái nhợt.

- Điều Vương Lâm Bất ngờ ở đây là. Hứa Đan Đan và Hứa Uyển Nhi.... Đều là họ hứa.

- - Còn sắc mặt của Lãnh Hạ đường Và Hứa Đan Đan khi nghe tên. Của bảo bối nhà anh thì tâm tình xuống dốc.

- Không được. Hấn phải điều tra kĩ hai người đó. Không thể làm tổn hại tới bảo bối nhà hấn..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Nàng Béo Nghịch Tập (Có H)

Buổi tiệc kết thúc. Lãnh Hạ Đường trong lòng tràn đầy âu lo, dẫn Hứa Đan Đan về biệt thự Hứa Gia.

Biệt thự Hứa gia rất lớn, mỗi phòng trang trí đều rất tinh xảo và tỉ mỉ. Lãnh Hạ Đường, mở cửa vào, ngồi phịch xuống sofa, châm thuốc hút....suy nghĩ về cô gái Hứa Uyển Nhi kia ở buổi tiệc.

- Hứa Đan Đan, cũng thấp thỏm lo lắng nhìn Lãnh Hạ Đường.

- Anh Đường: Em thấy cô Hứa Uyển Nhi kia. Có phải là Hứa Uyển nhi béo kia chưa chết hay không?

Lãnh Hạ Đường, âm trầm lên tiếng: Đan Đan em đừng lo. Lắng quá. Đêm đó, người Của Chúng ta đã thấy ả chết rồi mới rời đi. Chắc chắn người kia chỉ là trùng tên họ.

Hấn vòng tay qua eo Hứa Đan Đan, trấn định.... Tiểu Yêu Tinh. Em đừng lo thừa nữa.

"Hứa Đan Đan" Cả mặt đỏ ửng.... Nép vào lòng.

"Anh Đường.. Em vẫn rất lo.. Hay anh điều tra thông Tin Cô gái kia một chút. Rồi gọi người vớt xác đêm đó xác định lại.. Làm cẩn thận không thừa đâu.

- Lãnh Hạ Đường cũng nghĩ. Nên làm như vậy.. Hấn cũng không ngờ Hứa Đan Đan lại cẩn thận hơn cả hấn. Đúng là trời sinh một cặp.

"Được. Đều nghe theo em bảo bảo"

Lãnh Hạ Đường, lời điện thoại gọi cho, người Của hấn đi làm việc. Muốn có kết quả không phải ngay lập tức có. Mà phải ngày hai ba ngày mới có kết quả. Lúc này, Hứa Đan Đan, đang dựa vào lồng ngực hấn. Đôi tay ép vào ngực khiến tâm hấn ngứa ngáy. Lết hầu khô đắng.... Ánh mắt đầy tia dục vọng nhìn chăm chăm Hứa Đan Đan.

"Lãnh Hạ Đường: Tối nay.... Trên buổi tiệc, Anh còn chưa ăn gì?

- Hứa Đan Đan hoàn hồn " A" Em quên mất. Để em nấu chút gì cho anh ăn.

- Lãnh Hạ Đường nắm chặt eo của Hứa Đan Đan..

- Bây giờ... Anh chỉ muốn ăn thịt. Mà thịt của Bảo Bảo mới là mỹ vị.. Nói là làm. Hấn bế Hứa Đan Đan vào phòng.... Còn Hứa Đan Đan xấu hổ. Nép thật chặt vào Lãnh Hạ Đường..

" Anh vô liêm sỉ "

"Lãnh Hạ Đường, nhếch mép cười tà Dâm..... Tiểu yêu Tinh... Anh chỉ Vô Sĩ với Em.

..Hứa Đan Đan bị Lãnh Hạ Đường nhìn tới mức, Cả người đều Ngứa ngứa.... Khắp người chỗ nào cũng Tê ngứa. Cơ hồ muốn Hấn sò vào Minh.....

" Anh đường.... nhanh lên Đan Nhi không thoải mái. "

Hấn vuốt ve mặt cô, dòi xuống sờ đến môi, đáy mắt dần dần trầm xuống dưới.

Hấn đột nhiên cúi thấp người, ngậm lấy môi Hứa Đan Đan, thống khoái hôn sâu một phen, một bên lột quần lót vương bận của Hứa Đan Đan. "Rót vào Tai cô âm thanh Mụ mị "

" Tiểu yêu Tinh. Anh thích em mặc váy như hôm Nay. Rất quyến rũ, dễ dàng Thao chết em "

Lãnh Hạ Đường cúi xuống đai lưng của mình, kéo khóa kéo, móc ra côn th*t Thổ Dài.

Hai tay nhào nặn cặp ngực đều đặn Của cô.....Hứa Đan Đan bị ngứa tới phát hoảng, đẩy hấn xuống giường... Thổ hỗn hển.

"Anh chậm quá.. Để Đan Nhi tới "

Chân cô theo cô mở ra ở bên hông hấn, ẩn mật tiểu hoa huy*t bại lộ ra giữa hai chân, tiểu huyết thất dày và hồng hào, tựa như đóa tiểu hoa xinh đẹp, hoa tâm là phần hồng nhục động.....tiết ra mật Dịch loãng lồ.

giữa háng dương v*t căng hưng phấn, tuy là rất muốn nhào lên áp đảo, nhưng vẫn là khắc chế, nếu nàng muốn chủ động, hấn tự nhiên thỏa mãn cô. Nhưng Lãnh Hạ Đường về mặt hứng thú, cảm gối đầu lót ở sau đầu " Tiểu Yêu Tinh, em mệt quá thì anh sẽ Động "

" Hứa Đan Đan lắc đầu: Umm~Em tự động

Cô không kiên nhẫn làm tiền diễn, đôi tay banh ra tiểu huyết, cảm côn th*t thô dài màu Tím đỏ của hấn, đem đầu nắm nhấm ngay cửa tiểu huyết chậm rãi ngồi xuống...

"Ấn...Umm," Lãnh Hạ Đường Khẽ rên. côn th*t bị Tiểu Huyết Kẹp tới Phát đau.... Lãnh Hạ đường lại ép cô xuống lấy Thế chủ động.

" Đan nhi. Chờ chút.. Việc này vẫn nên để anh động "

Ấn ấn..... Ngó..... Tê....." Hứa đan Đan cắn chặt môi dưới, hấn đồ vật quá thô, động một chút liền khoái Cảm đến run rẩy.

Đan Nhi em thật chặt....." Hấn trên trán thấm hấn, dương v*t bị tiểu huyết cô khấn chặt cơ bắp kẹp đến ả ả làm đau, loại này mất hồn tra tấn.

Ấn..... Ấn ấn..... Ít nói nhảm..... A..... Ấn....." cô xoa bầu Ngực Chính mình, một bên khẽ nâng mông đón ý nói đùa hấn. Lãnh Hạ Đường nghe ra cô không kiên nhẫn, than nhẹ, đồ tiểu tao hóa.

Hấn nâng cô mông, vòng eo như con báo bùng nổ cường đại lực lượng, cuồng mãnh ở cô thân thể thượng tri sinh, tiểu huyết cô khấn trất mà mẫn cảm, thao mấy chục hạ, cũng đã bắt đầu có d*m thù dật ra.....

Ấn..... Ấn ấn..... A..... Ấn..... Anh Đường..... A..... Ấn ấn..... Lãnh Hạ Đường....." cô bị đỉnh đến thân thể mềm mại cuồng run, hấn bị điên cuồng kích thích, Tê ngứa... Khoái cảm càng tăng, dương v*t ở trong thân thể đi qua, ma xát đến tiểu huyết lại nhiệt lại tăng lên. Mật dịch tiết ra càng nhiều.

Tiểu Yêu... tinh....." Hấn điên cuồng ở trên người nàng lướt động, đè nặng hai chân ở ngực Cô, cúi đầu hôn lấy đầu ngực, xem đến một trận miệng khô lưỡi khô, đầu lưỡi mướt trụ kia viên màu đỏ hung hăng liếm mướt.

Ấn ấn..... Ngó....." Ấn ấn....." Hứa Đan Đan thỏa mãn thờ dài, tay ôm chặt vào hông hấn, dùng sức ấn xuống, hai chân lại gắt gao cuốn chặt eo hấn, đem hấn câu lấy, mông cũng phập phồng nhẹ nhàng vắn vẹo xoay tròn..... Hạ Lãnh Đường: lấy sức, thúc hông thao càng Nhanh và mạnh bạo.

Ấn ấn..... A a..... Nhanh nữa lên..... Ấn..... lãnh Hạ Đường..... Ấn ấn....." Người này ở trên giường so cô. Khoái cảm cũng theo kịch liệt chống đối cuộn cuộn mà đến.....

Hoa tâm bị giáo đến bần rần, tê dại ma kêu tim nàng đập nhanh, mà bụng nhỏ càng là đại cổ dâm dịch theo dương v*t hấn nhỏ phun trào mà ra.

Lãnh Hạ Đường xong việc. Hôn lên môi Hứa Đan Đan đang mệt lã. Cũng ôm ngủ.

Sáng sớm ngày hôm sau. Điện thoại Của Lãnh Hạ Đường điên cuồng reo lên. Đầu giường bên kia gửi một thông Tin qua mail Của hấn. Tức thì hấn bật dậy mở mail ra đọc.

- Tên Hứa Uyển nhi

21t. Cha mẹ không rõ... Gia cảnh thường thường. Lãnh Hạ Đường xem. Thông tin có Chút kỳ quái, thông tin này mỗi tên ra. Cái gì đều không Rõ.

Cơ hồ người con gái này mới nổi nửa năm gần đây.... Trùng hợp với cái thời gian hấn vứt xác Hứa Uyển Nhi Béo. Hấn lại cố chần định gọi cho người

kia.

"Việc tôi Giao cho cậu.cậu làm ra sao rồi "

- Đầu giấy bên kia

" anh Đường Em. Không thấy xác "

- Lãnh Hạ đường giết mình.

"Lần trước cậu báo cho tôi. Nói đã chết rồi cơ mà.

" anh Đường. Quả thật đã Tắt Thở... Nhưng lại không thấy xác.

Lãnh Hạ Đường. Tắt máy

- Mẹ nó chết không thấy xác. Sống không thấy xác. Chẳng lẽ bị thú dữ ăn mất xác.

" Có con thú nào mà ăn hết cục thịt mỡ 200kg.

" Nếu bị ăn. Thì phải một đàn thú... Mà ở bãi tha ma. Lấy đâu ra nhiều thú tới vậy.

- Lãnh Hạ Đường. Xoa xoa mi tâm. Không được phải theo dõi Hứa Uyển Nhi Kia.

" Giết nhầm, còn hơn bỏ sót. "

- Hấn sấp, đổi tập đoàn giải trí Hứa Thành Lãnh thị rồi. Không thể bị phá ngang như vậy. Hừ

- ---người ở nơi nào đó. Bị nói xấu.

- Uyển nhi,đang gặm sườn chua ngọt. Liên tục hắt xì.... Là Ai đang mắng lão nương.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Nàng Béo Nghịch Tập 9

Đã một Tuần trôi qua. Từ khi bữa tiệc đóng máy... Một tháng nữa. Bộ phim sẽ bắt đầu công chiếu. Uyển nhi nhếch môi cười...

" Ai... Đến Lúc rồi nhì. Không để ai kia mắc công theo sớm về đêm nữa... Tra nam kia hẳn đã nghỉ ngơi rồi đi.

- Uyển nhi rất nhanh, tạo một tài khoản nhỏ. Đăng lên một cái video... Và một dòng stt tự bạch rất kín kẽ. Lên trang cá nhân ở dưới có ghi hẳn tên Lãnh Hạ Đường Và Hứa Đan Đan.

#bài viết được Dân Mạng Chia Sẻ Dầm dề.

Với tựa đề..

#Bộ Mặt Thật Của CEO Tập Đoàn giải trí Hứa thị.

- -- kia có phải là Lãnh tổng. Con nuôi từ bé của Hứa Gia không. Còn kia có phải Minh Tinh Đang nổi tiếng Hứa Đan Đan không?

- -Ta thật không ngờ, Lãnh Hạ Đường lại là con người như vậy... Giết Thiên kim nhà họ Hứa.

- --Ài ta thấy, hẳn còn rất cảm thú. Cho cô gái tội nghiệp đó ăn tới béo. Còn bắt uống thuốc an thần thời gian dài.

- ---Mọi người không nhìn kĩ à. Hẳn còn vứt xác cô gái ấy đó. Đùng là một con sói mắt trắng.

- --Dân mạng dầm dề, chia sẻ điên cuồng

- --Đồ cảm thú sao không chết đi.... Tội cho cô gái béo kia +n

- --.....+n

- --Lãnh Hạ Đường đang xử lí văn kiện, thư kí hốt hoảng chạy vào.

"Lãnh tông"

- --Ngài đã đọc tin tức trên mạng chưa. Mọi chuyện đều viết về ngài và tiểu thư Hứa.

- -Lãnh Hạ Đường: Có chuyện gì? cô từ từ nói.

- Thư kí rất nhanh đưa điện thoại cho anh xem.

Khấp người Lãnh Hạ Đường tê cứng. Đập điện thoại vào tường rống giận...

"Nhanh... nhanh ép tin xuống cho tôi"

"Bằng mọi việc gỡ hết bài viết xuống cho

tôi ""

BẰNG MỌI GIÁ! giỏi lắm Hứa Uyển Nhi.. Giờ thì tôi biết rồi.. Cô còn sống,sao không chết theo hai ông bà già kia đi.

- thư kí Giật mình chạy vội ra ngoài. Ánh mắt luyến tiếc cái điện thoại.

" thư kí " Là điện thoại tôi mới mua.

" Nát... nát rồi... Nát điện thoại.. Mà vẫn không tăng lương.... Nước mắt chảy ròng ròng.

- Vương Lâm, thời Gian này cũng tra ra được một ít sự việc và việc làm đen tối Của Lãnh Hạ Đường.. Nhưng Anh không ngờ Lãnh Hạ Đường lại làm việc tán tận lương Tâm như vậy... Anh có cảm giác mọi chuyện đều. Liên quan tới Bảo Bối nhà Anh. Ít ra linh cảm của anh là vậy...

Tức tốc anh chạy xe tới chung cư của Uyển nhi. Lúc này cô mới tắm xong... Tóc ướt át dính vào da trắng nõn. Mặc một chiếc váy ngủ hai dây hồ hững. Có lẽ mới tắm xong nên da cô hồng hồng rất mê người.

- -Vương Lâm bấm chuông rất lâu vẫn chưa có người mở. Hắn rất lo lắng đành gọi điện cho cô.

- -Uyển nhi, mới tắm xong định ăn bữa khuya ra trò. Thì bị làm phiền.. Trong lòng bực bội đành bắt máy. Thấy người gọi là Vương Lâm

- cô ngọt ngào lên tiếng "

" Alo.. Lâm tiền bối khuya rồi gọi tôi có chuyện gì "?

"" Bảo bảo. Em mau mở cửa cho anh? Nhanh lên.. Anh đang trước nhà em.

Uyển nhi "...WTF... Không phải hán thánh Tôi nổi. Biết cô sắp ăn khuya mà tới giành chứ.

- Không thể nào?

- Hắn không phải chó của Dương tiền đầu thai chứ?

- Uyển nhi, bực bội ra mở cửa.

Vừa mới mở cửa thì lập tức bị Vương Lâm ôm vào lòng lảm bảm

" Tốt tốt.. bảo Bối em không có chuyện gì.... Tốt tốt..

Uyển nhi nhủ mĩ"

"..." hôm nay anh ta bị thần kinh đi.. Lợi dụng ăn đậu hũ của lão nương.

"Uyển nhi đẩy Vương Lâm ra"

- Lâm tiền bối...Anh sao vậy... Không lẽ tới nhà tôi chỉ muốn ôm tôi?

- -Vương Lâm Nghiêm túc hỏi cô.

- Uyển nhi... Có phải emm.. Emmm là Con Gái Của Tập Đoàn Giải Trí Hứa...

"Uyển nhi"...im lặng

- --Vương Lâm tiếp tục hỏi: có phải bài viết trên Mạng. Người con Gái bị vớt Xác đó là Em..

: Bảo bối. Em nói gì đi...đừng im lặng như vậy..

"Uyển nhi thờ dài sao tên này bình thường ngu ngốc. Sao hôm nay thông minh như vậy.?"

" không lẽ. Giành ăn với cô nhiều nên não hoạt động tốt hơn?"

" chắc~~

" Lâm tiền bối.. Anh định đứng ngoài cửa mà nói chuyện à"

" Ở ngoài, rất nhiều muỗi"

" Lại có ma... Anh vào trong nhà không?"

- -Vương Lâm --Tối giờ phút này, mà bảo bối nhà hấn vẫn lo hấn bị muỗi đốt. Bị ma hù

"Yêu bảo bối chết mất thôi "

- Vương Lâm, rất nhanh vào trong phòng. Hấn quan sát. Phòng của cô bài trí rất đơn giản...cũng không mất đi phần thanh lịch.

- Hấn để ý, trên tủ có ảnh của một nhà ba người. Quây quần bên nhau.. Hai người nam nữ xinh đẹp và một cô bé mập. Như tiểu bánh bao.. Cười toét miệng.. Nhìn vào hình, thì hấn đã hiểu ra tất cả rồi... Bỗng tìm hấn đau thất lại..

- -Không ngờ. Bảo bối nhà hấn,,, lại chịu khổ đau... Tồn thương như vậy.. Không được, sau này hấn phải đối xử tốt với bảo bối.

- Đúng lúc này, Uyển nhi đã rót cho hấn một ly nước..

- Tiền bối Lâm.. Anh uống đi.. Rồi ngồi nghe tôi kể lại một câu chuyện xưa.

- Vương Lâm Nghiêm Túc vênh tai lên nghe.

- Ngày xưa. Có một đôi vợ chồng nọ. Hạ Sinh một cô công chúa nhỏ bé. Cô bé ấy lớn lên yế đuối. Lại mắc chứng tăng cân không thể kiểm soát được.

Chồng vì đau lòng người vợ. Quyết định không sinh thêm nữa, nên họ nhận nuôi một bé trai thập phần thông minh. Bé trai vì tiền tài và tương lai nên rất sùng ái cô bé béo khiến hai vợ chồng kia hết lòng tin tưởng.

Thời gian cứ thế trôi qua. Người con trai kia, vì phải lòng chị họ của cô gái béo. Cũng sợ mất đi tương lai, nên ra tay đâm chết hai vợ chồng nhận nuôi hấn.. Hấn còn cho cô gái béo ăn đồ dễ tăng cân. Khiến cô ấy lên tới 200kg còn cho cô ấy uống thuốc an thần nặng... Khiến cô ấy thần trí mơ hồ. Rồi anh ta thuê người vớt xác cô ấy ở bãi tha ma... Rồi sau đó.... Sau đó... Kể tới đây... Uyển nhi khóc nức lên.... Cô khóc rất nhiều..

- Vương Lâm đau xót.. Ôm cô vào lòng dỗ dành. Hôn lên đôi môi ngập nước mắt kia.

- Nước mắt rất mặn.. Nhưng anh hôn cô, lại thấy ngọt ngào hơn bất cứ Viên. Kẹo đường nào trên đời.

" Bảo Bối. Em đừng khóc. Mọi chuyện đã Qua rồi, đã có anh ở đây.... Ngoan đừng khóc nữa.

- Uyển nhi nước mắt nhạt nhòa: Vương Lâm tại sao anh lại tốt với tôi như vậy.

" Vương Lâm Đờ đẫn người: Tại sao À? Tại vì anh yêu bảo bối. ANH muốn cả đời này được chở che. Bảo vệ cho bảo bối.

- -Đôi tay anh vén tóc mai của cô ra đằng sau.. Hôn lên vầng trán nhỏ nhắn... Mùi hương sen làm anh say đắm... Khuôn ngực cao ngạo. Dán vào lồng ngực anh. Khiến Anh cảm nhận được..độ mềm và nhấp nhô theo từng nhịp thở.. Cả người anh khô nóng.. Tê dần..

- -Nhưng bảo bối của hấn không ngoan như vậy... Cô hôn lên môi hấn.. Chiếc lưỡi tách đôi Môi kia..luôn vào trong khoang miệng khuấy đảo.

- - chiếc lưỡi nham nhám kia của cô. Hôn dần lên vành tai của hấn. Khiến Hạ Bộ hấn bị trướng tới đau

- bàn tay bé xinh.. Cởi từng cúc áo một cửa hấn.. Sờ soạng lên cơ ngực rắn chắc kia.

- Vương Lâm cả người, rơi vào trầm luân. Ánh mắt anh nhiễm đầy dục vọng... Nhưng một Tia lí trí mỏng manh trỗi dậy.

Bàn tay to kia. Ngăn cản cái tay nhỏ bé đang nghịch ngợm.. Hấn khàn khàn thở gấp lên tiếng.

" Bảo bối đừng nào "

" Uyển nhi.. Nước mắt tuôn rơi.

- Vương Lâm. Có phải anh chán ghét Uyển nhĩ. Anh muốn vứt Bỏ uyển nhi đi có phải không?

" Hay anh chê em béo.

- Vương Lâm ảo não. Bảo bối của hần rất đẹp, rất câu người. Nhưng hần không nỡ ăn bảo bối của hần.

- Mặc dù hần đã nhìn qua hình của bảo bối khi còn béo.. Trắng trắng tròn tròn rất đáng yêu.. Không có xấu.

- Hần đánh vỗ về cô dễ ngọt.

"" Bảo bối. Anh sẽ không vứt bỏ em. Cả đời này Anh sẽ bảo vệ bảo bối... Bảo bối ngoan nào.

" Uyển Nhi: "... " Mẹ nó.. Lão nương khóc đau cả mắt, mà không tăng lấy một ít hào cảm nào.

" không biết Hần có phải đàn ông không?

- Thịt Dâng tận miệng lại không ăn.

- hay súng của hần lâu ngày không sài nên hỏng?

" -Không lẽ chê lão nương béo. Nên hần không ăn.

- Dáng của ta. Rất đẹp.. làm gì có mỡ đâu...

- Nhất định là cái kia của hần không sài được đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Nàng Béo Nghịch Tập 10

Uyển nhi, cố gắng ép sát ngực mình về phía Vương Lâm. Ôm chặt eo của Vương Lâm.. Nũng nịu ngọt ngào vang lên.

" Vương Lâm.. Em muốn..! Minh kết hôn nhé?

- Vương Lâm. Ngạc nhiên...điên cuồng vui mừng. Bảo bối của hần muốn kết hôn cùng hần

"Uyển nhi! Em nói thật chứ

" Em nói thật? Hay anh không muốn kết hôn cùng em

" Muốn.. Anh muốn.. Anh còn muốn em sinh cho anh cái bảo bảo nữa..

" Vậy....anh động đi. "

- Lời nói của Cô như ma mị. Tức khắc thân thể hần nóng như lửa. Giống như hàng ngàn hàng vạn con kiến đang gặm nhấm hần. Vương Lâm không thể ép xuống được. Đành động.

" Bảo bối, đừng sợ." đây là lần đầu tiên của hần.. Không biết hần là đang trấn áp cô hay trấn áp chính mình đây.

- Vương Lâm, rất nhanh cời phăng đi chiếc váy ngủ hay dây hồ hững của cô. Đầu lưỡi dà xoát liếm mút trên đôi nhũ hoa cao ngạo.

Hạ bộ của Vương Lâm giờ đây đã sưng to, đau đốn, kêu gào muốn nhiều hơn nữa. Vương Lâm chà đạp nhào nặn đôi nhũ hoa của cô.

Bởi vì kích thích cùng với khăn trương. Tay vẫn không ngừng vuốt ve, làm Uyển nhi càng tiết nhiều mật dịch. Vương Lâm rên rỉ, đầu hần bây giờ hoàn toàn trống rỗng, trước sau vẫn không thể tiến vào, làm hần có chút sốt ruột.

Hần vươn tay xuống. Trượt theo đường cong cơ thể Của cô... Dần dần xuống vị trí tiểu huyết nóng và ẩm ướt... Tiết ra dịch mật...tiểu huyết Của cô nuốt trọn ngón tay to của hần.. Hút thật chặt vào bên trong. Phảng phất như có rất nhiều cái miệng nhỏ đồng thời hút hần vào, dụ dỗ Vương Lâm tiến vào. Hần còn cảm nhận được màng trinh mỏng manh bên dưới.. Hóa ra Bảo bối của hần giống như hần... Chưa biết mùi Vị được Thao bao giờ.

(Ting độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 95% tiểu tỷ tỷ cố lên)

" Uyên nhi: Mẹ nó hy sinh thân mình. Mà chỉ được có 5% " Hừ "

Uyển nhi khó chịu, cô ngửa cổ không ngừng cong người lên, dán chặt vào người Vương Lâm. "'Động... •~~~Động đi "

Vương Lâm Cúi xuống ngậm lấy cánh môi sưng đỏ., Ngón tay hần dẫn đường, đem côn th*t tiến vào tiểu huyết.

Uyển nhi, rất miễn cảm.. Ghi chặt mặt Vương Lâm vào đôi nhũ hoa Của cô..mồ hôi rịn ra hòa lẫn mùi sen.. Rất gọi tình

Vương Lâm, thương tiếc nhìn Uyển nhi nhìn không rời mắt"

Anh sẽ luôn ở bên cạnh Bảo Bối...Mãi mãi"

- Uyển nhi biết. Lời nói của nam nhân trên giường không thể tin. Nhưng lúc này cô đâu còn lí trí nữa mà suy nghĩ vấn đề đó.

Cho dù tiểu huyết đã đầy dịch mật, nhưng khi côn th*t To.. Tiến vào trong đang cố gắng tàn phá bức tường cuối cùng. Không khỏi làm cô đau đến phát tái mặt.

Uyển nhi rên lên.

"Đau...đau quá." cô lúc này, nước mắt đã chạy tèm nhem. Chỉ muốn cái côn th*t thô kia rời khỏi tiểu huyết của cô.

- Vương Lâm, hôn nhẹ lên khóe mắt Của cô. Thấy cô đau như vậy hần rất đau lòng. Nhưng đến nước này.hần không thể không chiến tiếp. đành phải ngừng một chút rồi mới bắt đầu động.

Sau một hồi cảm nhận được thân thể Uyển Nhi tốt hơn, lúc này mới bắt đầu chậm rãi thọc vào rút ra. Bắt đầu động thân.

Ấn...nhẹ nhẹ...sâu quá...em...thoải mái quá..." Cơ thể Uyển nhi nhạy cảm không ngừng tiết dịch mật. Hai chân cố định ở hông Vương Lâm. Cơ hồ đã quen với cái côn th*t To lớn kia. Mạnh mẽ mà hút chặt lấy côn th*t.

Vương Lâm. Nghe được tiếng rên rỉ của cô. Giống như bị đã kích rất lớn.. Từ một mỹ nhân băng lãnh. Bây giờ lại biến thành tiểu yêu tinh. Câu dẫn hần khiến hần rơi vào trầm luân, không lối thoát.

côn th*t mẽ thụt vào thụt ra, d*m thủy của cô cũng tràn ra mỗi lúc một nhiều, làm trong không khí còn nghe được tiếng nước tóc tách đầy gọi cảm

Vương Lâm rống một tiếng, rút cuộc ở nơi sâu thẳm nhất bắn ra, cùng với d*m thủy hòa thành một chỗ. Hai người thở hổn hển, vương Lâm ôm Uyển nhi vào lòng.

" Anh sẽ chịu trách nhiệm với bảo bối "

" Uyển nhi vì mệt quá mà thiếp đi "

" Sáng hôm sau. Cô đã dậy trước anh, đem toàn Bộ bằng chứng phạm tội Của Lãnh Hạ Đường và Hứa Đan Đan, tới đồn cảnh sát.

Vì vụ án rất lớn nên cảnh sát làm việc thập phần nhanh chóng.

- Lúc Vương Lâm tỉnh dậy. Thì không thấy bảo bối của hần đâu nữa. Trong lòng lo lắng. Gọi cho cô.

- Uyển nhi, thấy người gọi là vương Lâm nên nghe máy.

- - Anh sao không ngủ thêm chút nữa. Dậy sớm làm gì?

- Em bận chút việc sẽ về sớm thôi

- Vương Lâm dặn dò cô mấy câu, rồi cũng tắt máy. Anh lười biếng nhặt lại quần áo. Rồi đi tắm cho tỉnh ngủ.

" Vương Lâm không khỏi lắc đầu "

" ài bị ăn Sạch sẽ. Rồi bị nhốt luôn trong nhà.

- Phía bên kia. Lãnh Hạ Đường. Đang tổ chức thay tên cho Tập Đoàn giải trí Hứa thành Lãnh thị.

Bữa tiệc, được mời rất nhiều người có máu mặt trong giới. Nhiều người vây xung quanh chúc mừng.

- Hứa Đan Đan, khoác tay Lãnh Hạ Đường đi chào hỏi quan khách. Thập phần kiêu ngạo.

Bắt ngờ Cảnh sát ập tới.

- Xin chào! Tôi là Cảnh sát.

" Anh có phải là Lãnh Hạ Đường và cô đây là Hứa Đan Đan. Xin hai người phối hợp về trụ sở điều hợp tác điều tra.

- Có người tố cáo hai người về tội. Giết người và chiếm đoạt tài sản.

- Lãnh Hạ Đường hét hoảng La lên "

- Các anh Bắt nhầm người rồi. Tôi muốn gọi luật sư bào chữa...

Mặc kệ hấn la lên bao lâu. Thì chiếc còng. Cũng khóa tay hấn và Hứa Đan Đan, dẫn đi trước bao nhiêu khách nhân chứng kiến.

- Hứa Đan Đan thì, đang ngây ngốc. Không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

- các nhà báo và pizzazz dồn Lại chụp hình hai người bọn họ.

- Khách nhân được mời. Thấy vụ việc xảy ra quá bất ngờ.nên cũng rời khỏi nơi xảy ra vụ việc.. Còn Lại các cổ đông đang ngỡ ngác không biết chuyện gì đang xảy ra với Lãnh Tổng của bọn họ.

- -Lãnh Hạ đường và Hứa Đan Đan bị giam tách riêng. Nên không thể khai báo ăn khớp nhau được.

- Lãnh Hạ Đường vì có chứng cứ đầy đủ. Nên bị kết án tử Hình. Hấn thần thờ, đột nhiên bị sụp đổ sau một đêm. Hấn cũng không biết chứng cứ kia vì sao mà có.

Bây giờ, Lãnh Hạ Đường ngay cả Tư Cách mời luật sư bào chữa cũng không có. Nên đành ở trong nhà giam chờ ngày xir Quyết.

- Hứa đan đan, bị khép vào tội bao che và tiêu tiền trái pháp luật. Hiện giờ cô ta đang sợ hãi. Chỉ mong chờ luật sư tới tạm bảo lãnh cho mình..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Nàng Béo Nghịch Tập (Hoàn)

Sau khi Lãnh Hạ Đường và Hứa Đan Đan bị bắt. Tin tức của hai người họ được đăng lên khắp trang mạng và diễn đàn. Làm lòng người phẫn nộ.

Nhờ có những bằng chứng do Hứa Uyển nhi cung cấp, từ kế hoạch giết Hai ông Bà hứa. Cho tới việc Vứt Xác cô. Toàn bộ vụ việc đều được phanh phui trên báo lẫn trang mạng xã hội.

Chính vì vậy. Uyển nhi được trao trả toàn bộ tài sản Tập Đoàn giải trí mà Ba Hứa dùng cả đời dựng nên. Lúc này bộ phim Của cô đóng đã được công chiếu.

Toàn bộ những fan mắng chửi cô, là bình hoa di động. Hay ôm đùi ảnh để đều im Bật. Vì họ không có gì để nói. Hứa Uyển Nhi Lúc này. Có tài, có Sắc Và có gia thế vững trãi. Cộng thêm một người đàn ông tài hoa....

- Uyển nhi. Quyết định mở một cuộc họp báo. Công khai mối quan hệ của cô và Vương Lâm. Cũng chính thức công bố là người kế nhiệm Hứa thị.

- Vương Lâm lúc này đang ôm chặt Bảo Bối Của hấn mà làm nũng.

" Bảo Bối! Em thành phú nhị gia rồi. Em phải bao nuôi anh... Anh rất ngoan..

"Uyển nhi! Được, được em sẽ bao nuôi anh hết cuộc đời này được chưa.

Chắc~~~~

- Nam thần, anh không biết liêm sỉ mà.

" Vương Lâm cười " HaHaa"

- Đối với Bảo Bối. Anh cần gì liêm sỉ gì tầm này hi hi.

" Anh nha. Humm Anh đưa em tới nơi Lãnh Hạ Đường bị giam đi. Dù sao cũng phải trước khi chết hấn phải thấy em đang sống tốt.

- Vương Lâm lại nổi dấm chua lên: Hừ.. Anh đưa bảo Bối đi...nhưng em không được nhìn hần..

" Rồi.. Em hứa không nhìn hần...?"

- Lúc này, Vương Lâm mới nguôi ngoai. Đưa cô tới trại giam.

Đến nơi. Uyển nhi ổn định chỗ ngồi cách qua Một lớp kính dày, còn Vương Lâm ngồi kế bên.

"Quản giáo gọi.

" Lãnh Hạ Đường " có người gặp.

- Lúc Lãnh Hạ Đường, bước ra Uyển nhi không thể nhận ra hần nữa. Con người hào hoa phong nhã biết bao nhiêu thì ngay lúc này thảm hại biết bao nhiêu. Có lẽ vì bị giam chung với nhiều người. Nên hần bị ăn đánh.

- Việc này, cũng là do cô sắp xếp. Chân Lãnh Hạ Đường đi cà nhắt. Tay bị cưa mất ba ngón. Cả người gầy chơ xương tóc tai rối bù. Gương mặt hốc hác vàng vọt. Chỉ một tháng mà khiến hần thành thân ma.

Cảm xúc trong cô vô cùng vô cùng tốt. Chắc chắn là Cảm xúc của nguyên chủ. Nỗi oán hận được giải đi, nên cảm giác đã nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Lãnh Hạ Đường, thấy Uyển nhi ngồi đó nhìn hần. Thì bất giác hần lùi lại,toan bỏ đi. Nhưng lại bị Quản giáo dùng côn thúc tới chỗ ngồi. Đôi tay gầy trơ xương, run run cầm chiếc điện thoại thăm gọi áp lên tai.

" Uyển nhi cất tiếng nhẹ nhẹ "

- Xin chào! anh trai... Đã lâu không gặp nhỉ.

- Anh ở đó sống tốt không? Có hay mơ về Ba Mẹ của tôi không?

- Lãnh Hạ Đường. Dùng đôi mắt vô hồn nhìn cô.

- Người con gái, từng đeo bám hần không buông, ngu ngốc và xấu xí tới chừng nào. Hần thật không ngờ. Hần bại trong tay người con gái này.....

"Lãnh Hạ Đường. Cất giọng ồm ồm lên.

" Nhò phúc của em. Em gái yêu Quý.

"" Có lẽ, em đang rất thoải mái trong lòng nhỉ?

" hahahaha" Từ nhỏ em đã có tất cả. Ba mẹ thương yêu.. Gia cảnh tốt... Em đâu biết cảm giác của anh như thế nào...

"Uyển nhi " "Oh " vì vậy anh giết đi ba mẹ tôi. Cũng là người cuu mạng anh. Nuôi anh đào tạo anh khôn lớn.. Hâhaha anh cướp đi mọi thứ của tôi.. Hôm nay anh phải trả giá.

- giọng cô lạnh lùng như tu la từ địa ngục cất lên: Anh Trai.. Anh chết một Lần cũng không đủ, bù đắp hết tội lỗi mà anh mang tới đây.

" A" anh muốn có cuộc sống tốt. Thì kiếp sau mong anh đầu thai vào phú nhị hào nhé.

- Còn bây giờ! Tôi đã hài lòng.. Tạm biệt anh.

- Lãnh Hạ Đường, vẫn ngây ngây ngốc ngốc. Nhìn dáng người xinh đẹp kia rời đi. Hần cả đời này hết rồi, cái gì cũng không có. Hần biết sắp bị xử tử. Nhưng một tia gan dạ để tự kết thúc cuộc đời cũng không có.

- hần đành cắn răng chịu hành hạ trong ngục tối.

- còn về Hứa Đan Đan, vì phạm tội không nặng nên cô ta lấy hết tiền mà cô ta có. Bào chữa ra ngoài.

- Cô ta tưởng, ra ngoài rồi thì sẽ tốt đẹp hơn. Nhưng cô lầm rồi. Tiếng tăm Của cô ta còn rất tồi nát. Từ lúc cô ta bị tạm giam, thì đã vi phạm hợp đồng với công ty.

- Hứa Đan Đan vì bồi thường vi Phạm hợp Đồng, mà phải bán đi chung cư đang ở, cũng dư lại một khoản tiền không nhỏ. Cô ta thuê một căn trọ nhỏ sống qua ngày.

- vì tính tình tiêu tiền như nước, chốc lát đã hết tiền. Cô ta từ nhỏ đã sung sướng nên không biết làm công việc gì để kiếm ra tiền.

- Nghề diễn viên, vì danh tiếng của cô ta rất nát. Nên không ai dám nhận. Hứa Đan Đan đành cắn răng. Dùng Thân Thể kiếm tiền. Lâu dần Cô ta Mắc bệnh HIV.....

- Hứa Đan Đan khi cầm tờ giấy xét nghiệm. Cả thân đổ sụp. Mặt không còn tơ máu, trong lòng dâng lên một cổ oán hận
- Tất cả là do con tiện nhân Hứa Uyển Nhi mà ra.
- Không được để cho Tiện nhân kia sống tốt. Trong khi bản thân phải chịu đựng căn bệnh Thế kỉ này.
- Đôi mắt Hứa Đan Đan đỏ ngầu. Hiện lên toàn tia Oán độc.

- -----.....-----

Thời gian, thấm thoát trôi qua. Hứa Uyển nhi Và Vương Lâm là cặp Đôi rai câu lương nhiều nhất.

- Hàng ngày họ làm gì cũng thành câu Lương, cho đám Fan nào Tàn ăn No.
- Ví dụ như
- Vương Lâm V: Hôm nay bảo Bối Lại nấu mì cho ăn. Thật Hạnh phúc.
- Vương Lâm V: Hôm nay, ta lại giúp bảo Bối lau nhà. Lát về sẽ được thưởng.
- - đám Fan nào tàn và những thanh niên F. a lên mạng đều bị ăn no câu lương.. Lắc đầu ngao ngán.. Còn đâu là nam Thần băng lãnh của họ....
- ....chính xác, là thành nam thần kinh rồi.

- --hôm nay Vương Lâm chở Uyển nhi đi đặt Nhẫn cưới. Họ dự định tháng sau sẽ tổ chức hôn lễ.
- Vương Lâm lúc này trong lòng rất vui sướng. Vì Bảo bối nhà hắn có Tiểu Bảo Bảo rồi.....hắn không vui mới lạ đó
- Uyển nhi thì không vui vẻ gì.....
- -Tên Vương Lâm này.. Từ khi biết cô có thai xong. Rồi quyết định đi đặt nhẫn kết hôn. Thì độ hào cảm ở mức 99%.
- Mẹ nó... Cô mất cả trí lẫn chài. Mà độ hào cảm mãi không đầy.
- Hệ thống có nói. Cô chỉ được ở vị diện 4 năm thôi. Sau 4 năm mà không đầy hào cảm sẽ thất bại đó, mà thất bại là trừ điểm. Aaaaa
- hai người bước vào tiệm nhẫn cưới. Nhân viên bán hàng rất nhanh nhận ra hai người. Sau khi chọn nhẫn xong, thì không quên kí tặng cho cô bán hàng nhiệt tình kia.
- Vương Lâm hớn hở đỡ Uyển nhi ra.
- " Bảo Bối.. Em đi từ từ thôi...Cẩn Thận tiểu bảo bảo bên trong.
- " Uyển nhi lườm hắn...
- "A" Anh nha. Chỉ biết tiểu bảo bảo. Nó còn chưa thành hình đâu " Hừ "
- -Vương Lâm, chưa kịp trả lời thì thấy một chiếc xe taxi lao về phía bảo bối nhà hắn.
- Theo phản xạ. Anh đẩy Uyển nhi ra. Một mình lãnh trọn chiếc xe đâm vào. Bất Tỉnh ngay tại chỗ.
- Uyển nhi trợn mắt há mồm. Không tin sự thật đang diễn ra trước mắt.... Cô chạy vội về hướng người con trai nằm trên vũng máu kia.. Hét lênnnnnn thống khổ
- Vương Lâm... Anh tỉnh lại...
- Em Lệnh cho anh tỉnh lại....chúng ta còn chưa kết hôn....còn chưa nhìn cái tiểu bảo bảo sinh Raa... Aaaaaaa.
- rất nhanh. Vương Lâm được đưa vào khoa cấp cứu. Làm phẫu thuật.. Kịp thời
- Uyển nhi, chờ đợi trong tâm trạng không thể tốt hơn. Chỉ cầu anh không có chuyện gì.
- Cánh cửa mở ra... Cô vội vàng bước tới chỗ bác sĩ
- bác sĩ... Anh anh ấy sao rồi...

" Ca phẫu thuật rất thành công. Nhưng bệnh nhân bị chấn thương não quá nặng. E rằng rơi vào Hôn mê sâu. Không biết khi nào sẽ tỉnh. Phải dựa vào ý trí của bệnh nhân mà thôi.

- Uyên nhi ngồi phịch xuống. Xong rồi.... Tất cả đều xong Rồi.. Tên nam nhân vô sĩ kia.

- ăn sạch cô

- để lại cho cô cái tiêu bảo bảo

- để lại cho cô cái độ hào cảm 99%

- Còn hần thì ngon giấc ngủ sâu... Mẹ nó

- chết tuyệt. Ta phải làm sao đây... Bất chợt cô nhớ tới hệ thống.

"hệ thống.. Ngươi ra đây cho lão nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ có chuyện gì. Xin cứ nói

"ngươi có thuốc gì. Khiến hần tỉnh lại không? hần tỉnh lại ta mới tiếp tục công lược được....

[...] xin lỗi tiểu tỷ tỷ. Hần là bị chấn thương não. Không phải mất linh hồn. Mà hệ thống không có bán não

[...] tiểu tỷ tỷ. Tỉnh tự mò.

"Uyển nhi".. Cút cho lão nương.

[...] lại chứ.

- -----3 năm sau.....

- Một cục bánh trôi trắng trẻo. Cầm tay một cô gái xinh đẹp. Cấp giọng hỏi.

"Mami - Hôm nay lại tới thăm ba ba sao.

- Uyển nhi cười hiền hòa xoa đầu cậu bé.

"Đúng rồi bảo bảo yêu. Kia là ba ba con... Lại chào ba ba đi.

"Mami.: Tại sao ba ba luôn ngủ vậy... Ba ba không mở mắt nhìn phong nhi

- --Từ sau khi Vương Lâm hôn mê. Uyển nhi thành công sinh hạ một thằng nhóc khôi ngô. Đặt tên là Vương Phong.

Cũng nhờ Vậy mà, không có cái đám cưới diễn ra. Vương Dịch luôn chăm sóc hai mẹ Con cô.

- Uyển nhi luôn bận bịu việc Tập đoàn Giải trí Hứa, thì ngày nào cô cũng tới thăm Vương lâm, với hi vọng anh tỉnh lại... Anh còn thiếu nợ cô 1% hào cảm nữa.

- Mà hôm nay là ngày cuối cùng. Cô ở cái vị diện này.

- Phong nhi, con ra đi chơi với chú Dịch đi. Mami muốn nói chuyện với ba ba Con một chút.

- Vương phong ngoan ngoãn.theo Vương Dịch ra ngoài. Trong phòng chỉ còn cô với Vương lâm vẫn nhắm nghiền mắt. Tựa hồ ngủ rất ngon.

- -- Mặc dù Vương Lâm hôn mê. Nhưng chuyện gì anh nghe cũng hiểu. Anh biết anh có con trai. Do bảo bảo giúp anh sinh ra.

- - nhưng anh không thể nào mở mắt ra được.. Đành ngày ngày nghe người con gái này tâm sự với anh.

- Uyển nhi thờ dài. Ngồi xuống bên cạnh...

- Vương Lâm. Tên đại vô sĩ này, anh cũng giỏi lắm..nói ngủ là ngủ liền Ba năm

- anh còn thiếu em một cái lễ cưới

- Anh luôn nói yêu em. Sao yêu em Mà chỉ cho em 99% độ hào cảm.. Anh là kẻ dối trá.

- Anh nợ em 1% hào cảm.... Nếu anh không cho em..thì em bị hệ thống chết tiệt kia trừ điểm đó.. Nước mắt cô chảy xuống... Vương lên khóa mũi của vương lâm

" Vương lâm: bảo bảo nhà hần đang nói gì vậy? Hần là yêu bảo bảo tới tận tâm cannn

- còn 1% hào cảm là gì? hệ thống là sao?. Hấn đang hôn mê.nghe được tâm sự của cô, khiến hấn càng đau não.

[...] thông báo còn 5p nữa sẽ thoát ly khỏi ký thể... Đề nghị tiểu tỷ chuẩn bị tâm lý.

- "Uyển Nhi: Hệ thống chó chết...

[...]..... Ta chỉ nhắc nhở thôi mà

- Uyển nhi hít hơi sâu - hôn lên môi của vương Lâm

- VƯƠNG LÂM TẠM BIỆT ANH- EM YÊU ANH-

- " Vương Lâm, không biết cô nói tạm biệt anh là có ý gì. Hấn cố gắng vùng vẫy trong bóng tối để mở mắt ra... Cố gắng rầy rụa

[...] Đang thoát, ly khỏi kí thể 5-4-3-2-1 thoát ly thành công.]

- Vương Lâm tỉnh dậy. Sau giấc ngủ dài. Hấn đã mơ thấy, hấn yêu Say đắm một người con gái. Mà hấn không nhớ rõ gương mặt.

- chỉ biết. Cô ấy tên là Uyển nhi. Cô ấy sinh cho hấn một đứa con trai.....rồi một ngày. Cô gái ấy tới đây hôn anh... Nói một Câu tạm biệt.

Lúc Hấn tỉnh dậy. Anh họ hấn Vương Dịch nói. Hấn vì diễn xuất quá độ mà sốt. Hôn mê hai ngày.

- nhưng hấn lại không tin. Hấn nhớ người con gái xinh đẹp tới chân thật trong giấc mơ kia..... Hấn thầm quyết định

- ---Uyển nhi, cho dù em có trong mơ hay ở thế giới nào. Hấn sẽ tìm ra cô.

. 50 năm Sau. Cựu Ảnh để Vương Lâm. Vì bệnh Đau Tim mà ra đi. Trước khi ra đi Vương Lâm có ôm một hình chân Dung của cô gái rất xinh đẹp. Dưới góc có ghi 6 chữ

" Gửi người anh yêu Uyển nhi:"

" Gương mặt Vương Lâm khi mất. Nở nụ cười hạnh phúc. Giống như đã thấy được thứ gì đó rồi

(Đing... Đã tìm ra linh hồn tích hợp. Đang thực hiện trói buộc.. 5-4-3-2-1 trói buộc thành công).

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Quay Trở Về, Nguyện Vọng Chính Tôi

Uyển nhi, đã trở lại không gian hệ thống. Trong không gian lại có thêm chiếc tủ và kệ sách. Nhìn rất ra dáng có người ở rồi. Lại một chỗ là, cô trở lại không gian mà không nghe thấy tiếng Hệ thống.

Bắt giác cô nhẹ giọng gọi. HỆ THỐNG Hệ Thống ngơai đâu rồi.

Một âm thanh lạnh tanh, nhưng tràn đầy sự tức Giận.

[Tiểu tỷ tỷ. Tỷ còn gì để nói]

- Uyển nhi "..."

- bắt lão nương nói cái gì nha?

- Cái gì cũng không biết?

- Lão nương.... Còn đang rất mơ hồ có được không?

[...] Ta rất thất vọng vì tiểu tỷ tỷ. Còn 1% hào cảm mà cũng thất bại. Thật mất mặt cho Hệ thống ta.

- Uyển nhi: Hệ Thống chó chết nhà mi.

- Mi không thấy hấn hôn mê à?
- công lược cái ông nội mi?
- mi đi mà công lược lão nương không phải thánh thần, không phải phật tổ?

[...] Khụ khụ, coi như xong đi. Ta không chấp nhất với tiểu tỷ tỷ...

"Uyển nhi: Ngươi Tưởng Ta thêm " Hừ "

[...] được rồi, tiểu tỷ tỷ muốn đọc thông tin được thưởng Và thông tin nợ điểm không.

- Uyển nhi: mặt đen như đất nòi.
- Đúng rồi.. Còn có cái vụ trừ điểm.
- Mẹ nó Tất cả vì tên đại vô sỉ Vương Lâm kia... Thà lúc đó để lão nương chấn cho hấn... Chắc chắn sẽ đầy hào cảm.
- Ai cần hấn chấn giúp?

Uyển nhi cắn Răng: Được rồi. Xem

[[Nhiệm vụ chính tuyến. Giúp Hứa Uyển nhi hoàn thành 100% được 12 điểm tích phân. Và 100 điểm tích lũy]]

[...] Nhiệm vụ phụ tuyến: Công lược Ảnh Đế Vương Lâm thất bại. Nợ hệ thống 1000 điểm tích lũy..]

[Mời Tiểu tỷ tỷ cộng điểm vào bảng thông tin]

"Được. Thêm vào trí lực đi

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 85/100(max)

Làn da.:75/100(max)

Trí lực.:87/100(max)

Mị lực. 85/100(max)

Thể lực.:75/100(max)

Sở trường: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 3 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 3 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 3 cao cấp. Diễn Xuất trung cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cứu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống)

Cấp bậc.: 8

[...] Tiểu tỷ tỷ có muốn thanh trừ ký ức Của vị diện vừa rồi không?

- Uyển nhi Cân nhắc: quyết định

" Không thanh trừ.

Dù gì cô cũng muốn giữ lại chút kỷ niệm về người con trai. Nợ cô 1% hào cảm.. Hừ

[...] Tiểu tỷ tỷ bước vào nhiệm vụ tiếp theo không?

- Không. Ta nghỉ ngơi một chút

[...] Ôh " Tiểu tỷ tỷ bắt đầu Lười "

- Uyển nhi, ngồi sắp bằng nhìn lại linh hồn Của Minh. Mạnh lên không ít.
- Uyển Nhi,lấy một quần sách trên kệ. Lật đọc vài trang... XEm xong Uyển nhi tặc lưỡi. Hóa ra là sách vẽ yêu tinh đánh nhau
- còn sống động hơn, cả hentai hay là xuân cung đồ. Hệ thống dòm đúng là không có sách nào có ích... Toàn bát nháo.
- Vào nhiệm vụ thôi.

[... đang truyền Tổng vào nhiệm vụ]

- Bỗng chốc, cả người Uyển nhi chật vật.. Xung quanh đều tỏa Ra mùi hôi thối. Bất ngờ hơn là thân thể cô như thu nhỏ gấp 3 lần. Bàn tay búp măng nhỏ nhắn... Cô sờ xuống dưới thân...

"Uy" sao lại là con nít. Còn là 5 tuổi.

" Hệ thống.... Ta muốn cốt truyện "

[...] Tiểu tỷ tỷ. Không có cốt truyện.. Đây là cuộc đời của tiểu tỷ tỷ. Nên không cần cốt truyện.

- Uyển Nhi "... trong đầu nhớ ra.. Đúng rồi. Lúc này cô đang mặc kệt trên xe việt dã. Ba mẹ đã biến thành tang thi.

Ít phút nữa, là Tiến sĩ điên nhặt cô về để thí nghiệm..rồi sống những ngày khổ xê như quái vật.. Sống đau khổ cho tới 20t mới được giải thoát.

- Nước mắt Uyển nhi Chua sót. Chào ra..

" Cảm ơn người Hệ Thống. Cảm ơn giúp ta làm lại cuộc sống mà ta muốn"

[...] Tiểu tỷ tỷ, không phải cảm ơn ta. Xem như là đi du lịch đi nha. Tiểu tỷ tỷ muốn làm gì hay tâm nguyện gì cứ làm đi. Vị diện này tiểu tỷ tỷ được hưởng trọn tuổi thọ nha.

"" Uyển nhi: Mẹ nó. Du lịch trong Mạt Thế.. Ta thật không muốn chút nào.

- Uyển nhi, thấy bóng dáng người đàn ông cao lớn. Mặc chiếc áo trắng toát. Gương mặt âm hiểm,một tay tích tụ hỏa cầu Đánh tang thi, đang bước lại gần chiếc xe việt dã.

- Cả người Uyển Nhi run lên từng đợt. Trong đầu luôn xoay chuyển ký ức đau đớn bị khổ xê trong căn phòng thí nghiệm kia.

- Không được... Không được để cho Tiến sĩ điên bắt được. Uyển nhi Nhanh chóng lách Minh vào không gian, Lúc này mới Thờ Phào Nhẹ nhõm.

- Hạ Vũ (Tiến sĩ điên): Hẳn rõ ràng thấy một đứa bé trong xe. Mở ra sao không thấy nữa

- Hay hẳn bị ảo giác rồi. Hạ Vũ vẫn cẩn thận quan sát kỹ lưỡng Xung Quanh. Thấy không có dấu hiệu của người sống, mới bước chân rời đi.

- Uyển nhi, lúc này ở trong không gian linh tuyền. Nghe bước chân của tiến sĩ điên rời đi mới thờ phào nhẹ nhõm.

" Thoát... Thoát rồi "

" Bây giờ cô phải làm sao. Với thân thể 5 tuổi này.?"

[...] Nhiệm vụ chính tuyến" xin mời Tiểu tỷ tỷ công Lược Tiêu Cao Phong.

"Uyển nhi ": con chó chết Hệ Thống.?"

- Lão nương mới 5 tuổi. Một cái oa nhi 5 tuổi công bằng cái mông à.

- hay đối tượng, khẩu vị nặn. Thích ầu dâm trẻ em

" Không được nha. Cô thân thể này còn bé... Cái gì cũng chưa có

" Hệ thống chết bầm "

- Lão nương không làm

[...] Tiểu tỷ tỷ hệ thống đã phát. Không thể không làm. Tiểu tỷ tỷ lăn lộn trong mạt thế rất cô đơn. Hệ thống ta tặng cho tiểu tỷ một người đàn ông để dựa vào nha.

" Vậy người nói xem. Cái oa nhi 5 tuổi công kiểu gì.

"bắt quá lão nương không cần dựa dẫm ai

[...] tiểu tỷ tỷ yên tâm. Hệ thống có bán con nhộng tăng trưởng, một viên lớn lên thêm 10 tuổi... Bắt quá.. Hệ thống cho tỷ tỷ kí sổ.

"Uyển nhi "..." coi như hệ thống nguoi lợi hại..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Quay Trở Về, Nguyện Vọng Chính Tôi 2

Uyển nhi, ở trong không gian linh tuyến. Thăm dò một chút. Cũng rất may, không gian vẫn giống y như ở cái vị diện mặt thể trước kia.

Cây cối đều tốt tươi. Số nhiều đã thành cỏ thụ lâu năm. Núi non trùng điệp, còn có rất nhiều cây ăn quả đã chín mọng. Uyển nhi, nhìn xa xa cái đồi nhỏ. Không nhận ra là cái thứ gì. Đành đến gần.

Khi tới gần. Uyển nhi không khỏi cười toét miệng.

Ayyy hóa ra là đồi đồ ăn, ở vị diện trước cô cần quét qua nhiều siêu thị. Như vậy tốt quá rồi, lúc này không lo chết đói. Có khi bao nuôi cả Căn cứ cũng không hề hấn gì?

- Uyển nhi, nhìn lại cổ thân thể 5 tuổi này. Mặc dù Mặt Thể tiến đến đã 3 tháng. Kiếp trước. Cô không quá để tâm tới thân thể mình.

Bây giờ nhìn lại, có chút thương tiếc. Mặc dù 5 tuổi nhưng không khác gì nữ hài 3 tuổi. Vóc dáng nhỏ thó. Xanh xao vàng vọt vì đói. Lại còn hôi hám bẩn thỉu. Đây là lần đầu tiên Cô ghét chính bản thân cô.

Uyển nhi cởi phẳng bộ quần áo dính đầy mùi hôi. Trực tiếp xuống suối linh tuyến Tắm rửa. Từ không trung lấy ra một viên thuốc hình con nhộng, hơi do dự. Cuối cùng cũng nuốt xuống.

Cô nhắm mắt dưỡng thần. Ngâm mình xuống dưới suối.. Đè phòng cảm giác đau đớn. 5 phút trôi qua... Đầu cô đau như bị búa bổ. Não bộ không ngừng xoay như chong chóng. Tất cả chân tay và toàn thân đau Nứt ra từng đoạn.

- Uyển nhi chính thức, lâm vào hôn mê, cũng may có nước linh tuyến giúp cô bớt đi thống khổ chừng nào.

Khi cô tỉnh dậy. Toàn thân cô đau như xe cán qua. Cả người đầy máu me. Không khỏi làm cô ghê người. Cô gắng lết cái thân thể mới mẻ này tắm qua một lượt.

- Hệ thống.. Nguoi không có gì để nói với lão nương?

[...] tiểu tỷ tỷ, bắt ta phải nói gì nha?

- Tại sao, nguoi không nói qua. Dùng thuốc sẽ đau như vậy.

[...] "A" xin lỗi tiểu tỷ tỷ. Ta thấy tiểu tỷ tỷ hy sinh thân mình qua nhiều thế giới. Ta tưởng tiểu tỷ tỷ quen rồi, nên không nhắc.

- Uyển Nhi "..." Ta rất đau đó. Chó chết nhà nguoi...

[....] Tiểu tỷ tỷ, có thể đổi câu mắng được không... Hệ thống ta còn đang bận phơi đồ giúp tỷ tỷ sách Vách.

Uyển nhi: Chắc~~~ Bây giờ đi đâu tìm đối tượng công lược đây.

Kiếp trước của cô. Không có kí ức gì về Mặt thể sau này. Cô bị nhốt trong phòng thí nghiệm. Sao mà biết cho được.

- Hệ thống, chết bầm kia. Chỉ cho cô biết mỗi cái Tên Tiêu Cao Phong... Ngoài ra không biết thêm cái gì?

- Hấn hiện giờ ở đâu?

- Bao nhiêu tuổi?

- Vợ con chưa.....?

Tất cả đều không biết một cái vẹo gì??? Bảo cô phải đi đâu giữa cái Mặt thể này đi Tìm hấn. Ngay cả cô còn không biết nguyện vọng Của bản thân là

gi?

Uyển nhi, thờ dài ngắm nhìn cổ thân thể 15 tuổi này. Phát dục đầy đủ... Xem như là cực kì xinh đẹp. Thập phần ngây thơ như tờ giấy trắng. Gương mặt và dáng người tương tự như những thế giới cô từng đi qua.

- Một phần, do số điểm cô thêm vào nữa. Nên càng động lòng người hơn.
- Uyển nhi nào lòng. Ở Mạt Thế Mà xinh đẹp quá, cũng không có gì tốt cả.. Nhưng phải làm sao đây.
- Lão nương lỡ sinh ra đã xinh đẹp như vậy rồi?
- Trách ai đây. Không lẽ chui vào bụng mẹ lại?

[...] tiểu tỷ tỷ lại tự luyến rồi. Tiểu tỷ tỷ có muốn tiếp thu cốt truyện Của Tiêu Cao Phong không?

- Uyển nhi: Tiếp thu

- -----

Tiêu Cao phong. Là con ngoại dạn thú của gia Tộc Tiêu. Nói như vậy cũng không đúng, vì trước kia Ba Tiêu yêu Mẹ Của Tiêu Cao Phong trước. Rồi sinh ra Tiêu Cao phong

- Vì gia Tộc không cho phép ông lấy người con gái ông yêu. Bắt buộc ông phải lấy người con gái Của hội trưởng. Sinh ra một người con trai là. Tiêu Toàn Tấn. Từ nhỏ đã được nuông chiều. Chính thức là thiếu gia ăn chơi trác táng. Ra ngoài gây ra bao nhiêu là thị phi.
- Mẹ của Tiêu Cao Phong. Vì đau lòng người yêu bỏ mình. Trốn đi lên Sinh Ra Tiêu Cao phong. Khi hấn lên 10t mẹ hấn đau thương mà chết đi. Ba Tiêu dẫn hấn về nuôi dưỡng. Bị gán mác danh là đồ con hoang.
- Từ khi hấn ở Tiêu gia. Luôn bị trên dưới khinh nhục. Cho tới khi, Mạt Thế Đến. Ba Tiêu bị biến thành Tang Thi.
- Tiêu Toàn Tấn, coi Tiêu Cao Phong là thú tiêu khiển, Mạt Thế đến hấn Phát ra dị năng Hệ mộc, còn Tiêu Cao phong bị Tiêu Toàn tấn đánh gãy tứ chi. Trở thành TÀN phế.... Ân không biết bao nhiêu tui nhục. Trong lòng một cỗ oán hận sâu thẳm.
- Trong một lần bị tang thi vây. Tiêu Toàn Tấn đẩy Tiêu Cao phong vào đám tang thi, một mình thoát thân.

Rất không may, sau khi Tiêu Cao Phong bị Tang thi cắn trúng, Hấn nhiễm virus chính thức trở thành Tang Thi Vương. Kể từ lúc này Tiêu Cao Phong Hắc hóa 100% Dẫn dắt đoàn tang thi, công chiếm nhân loại.

End

- -Uyển nhi, nhét một nùi vào trong đầu. Cũng chỉ thờ dài cảm thán

"Đứa Bé đáng thương "

[...] Đúng vậy tiểu tỷ tỷ. Thịnh tỷ hãy bảo vệ đối tượng công lược nha. Hấn rất đáng Thương đó.

[...] nhiệm vụ Của Tiểu tỷ tỷ là, công lược Tiêu Cao phong ngăn chặn Tiêu Cao Phong không hắc hóa.

- Uyển nhi: "... " Tên chó chết nào nói. Kiếm người cho lão nương dựa dẫm đây.
- Bây giờ bắt lão nương cũng thêm cái nòi này.
- Lão nương không nhận.

[...] Hệ thống: tiểu tỷ tỷ dựa dẫm hấn, hay hấn dựa dẫm tiểu tỷ tỷ cũng như nhau Nha, Sao Tiểu tỷ tỷ cứ bắt bẻ vậy.

"Uyển nhi: nhưng lão nương, là con gái đó.

[...] có sao.. Ta không thấy chỗ nào giống con gái. Có con gái nào mạnh mẽ và hung dữ như tiểu tỷ tỷ không.

" CÚT ĐI CHO TA

[...] đang chuyển sang chế độ Wi-Fi

- Uyển nhi, nào lòng. Tìm một bộ thể thao mặc vào người. Tóc dài quá eo, được cô cột túm lại. Tay cầm lấy đại đao Của Thế giới trước. Được cô nhét vào không gian.. Ài đại đao vẫn đang tốt lắm.
- Uyển nhi, lác mình ra khỏi không gian. Tiện thể lấy luôn chiếc xe việt dã được cải tiến.

Nhập tên Tiêu Cao Phong. Vào bản đồ siêu cấp... Rồi cũng mặc kệ muốn chạy tới đâu hay tới đó.

- Uyên nhi như nhớ ra cái gì đó. Gọi hệ thống

"Hệ thống... Ta nhớ, ta có túi tinh hạch tang thi ở vị diện trước... Ta muốn đổi điểm tích lũy để trả nợ.

[...] Xin lỗi tiểu tỷ tỷ. Vị diện này tinh hạch không được tính điểm tích lũy. Nên không thể trừ nợ.

- Uyên nhi "... mẹ nó.. Hơn 2000 viên.. Bây giờ để làm gì nha?

- Nấu cháo ăn hả??

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể dùng thẳng cấp dị năng. Hoặc để dành cho Đối tượng công lược dùng.

[...] Tinh hạch cũng không thể nấu cháo. Thỉnh tiểu tỷ tỷ đừng suy nghĩ lung tung... tỷ nên hành động với lễ thường.

- Uyên nhi "..." hệ thống người mới hành động không theo lễ thường.

- Cả nhà người mới hành động không theo lễ thường...?

- ----Không có một tên, ác bá nào bắt đứa nhỏ 5 tuổi đi cưa trai...

[...] tiểu tỷ tỷ tính sơ đã gần ngàn tuổi rồi.

- Uyên nhi: "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Quay Trở Lại, Nguyện Vọng Chính Tôi 3

Uyên nhi, vẫn đi theo chỉ dẫn của bản đồ siêu cấp. Dọc đường gặp tang thi yếu, cô trực tiếp cho xe cán qua. Còn gặp tang thi cấp cao, Hai mắt Uyên nhi như sáng rực, trực tiếp cầm đại đao, rót đầy nội lực bổ đôi đầu tang thi mà mọi tinh hạch ra.

"Cồng đồng Tang Thi" Nhân loại này thật đáng sợ nhân Danh Tang thi, chúng ta co được đuổi được. Gặp nhân loại này nên chạy

"Uyên nhi: Các Người Chạy rồi Ta đào đâu ra Tinh Hạch đây.

Uyên nhi đi được hai ngày đường... Cô nhàn nhã vừa ăn bánh vừa xem phong cảnh. Kiểu như: "A " Hôm nay thời tiết rất đẹp

- Rồi, Tang thi này lại béo lên không ít. Uyên nhi tỏ ra, cô đang đi du lịch. Và thế giới này không phải mặt thế Vậy.

- Không trách cô được. Vì đối tượng công lược của cô cách xa cô quá. Đi mãi không tới nơi.

- Uyên nhi, đang nhàn nhã ngắm phong cảnh, bất ngờ Ba Thân ảnh lọt vào Tầm mắt của cô.

Một nam một nữ đang, cố đánh đuổi tang thi, còn cố gắng bảo vệ một đứa bé trai nép trong lòng ngực Của người phụ nữ.

- Hình ảnh này, khiến Tim cô đập nhanh hơn bình thường. Cô lại nhớ tới hình ảnh Ba mẹ cô, cũng đã hi Sinh chính mình mà bảo vệ cô vậy.

- Uyên nhi, tay nhanh hơn não. Rút đại đao ra tương trợ. Cô dừng xe lại, vận nội công, tay cầm chắc đại đao phi thân ảnh tới nơi..

- Một tay, tụt ra quả cầu lôi điện, tay kia chém bay đầu tang thi.. Mắt thấy hai vợ chồng kia, đã bị tang thi cắn chết.. Còn cậu bé sợ hãi, nhưng không dám khóc. Đôi mắt quật cường dán chặt lên người Uyên nhi.

Chỉ trong vòng 20 phút cô đã thanh toán hết một đám tang thi. Uyên nhi lạnh nhạt, ngồi xuống đào tinh hạch trong óc tang thi ra, trước vẻ Mặt khiếp sợ lẫn sùng bái của cậu nhóc nhìn cô.

- Uyên nhi giải quyết xong chuyện, toan rời đi. Coi như không thấy cậu bé kia

- Uyên nhi đi một bước. Cậu bé Tiến lại một bước,.....cứ như một cái đuôi nhỏ lẻo đẻo theo vậy.. Uyên nhi lạnh lùng lên tiếng.

" Em trai~ Em theo chị làm gì?

" Xin chào chị " Em là Tề Kiệt... Như chị đã thấy... Ba Mẹ em vì em mà biến thành tang thi rồi.

- Uyên nhi " Oh"

"Tề Kiệt: Chị gái này cũng lạnh lùng quá đi. Bất quá rất mạnh còn rất ngầu. Phải ôm chặt đùi đại tỷ.

- Chị~~Gái xinh đẹp. Chị có thể cho em theo được không. Em biết đánh tang thi, em sẽ bảo vệ mình, không cần chị lo đâu

" Uyên nhi: WTF? Còn nhỏ mà đã nói dối rồi. Biết đánh tang thi mà núp sau ba mẹ. Để ba mẹ chết.

" Uyên nhi: Ôh" Thì sao?

" Tề Kiệt:: "....." Không biết phải nói sao. Chị gái này không trả lời theo kịch bản...

- Uyên nhi ngại quan tâm, trực tiếp lên xe. Thì Tề Kiệt cũng mở cửa theo lên.

" Uyên nhi " má nó. Cả đứa nhỏ còn mặt dày hơn lão nương.

- -Lão nương quyết không vác Thêm cái nòi này. Rất mệt.....

" Uyên nhi: Nhóc, muốn theo chị?

" Tề Kiệt: Chị Xinh đẹp. Em là Tề Kiệt, không phải nhóc. Em 10t rồi.

" Uyên nhi: mẹ nó. Tên nào chả là Tên, còn lằng nhằng làm gì.?

- Cô móc ra một, viên tinh hạch màu vàng chanh. Đưa cho Tề Kiệt. Lạnh lùng lên tiếng.

" Nuốt vào. Nếu phát ra dị năng thì theo chị. Còn không chị đây không có lòng tốt mà mang theo cậu... Rất phiền.

" Hai mắt Tề Kiệt Sáng rỡ như đèn. Dị năng mà chị Xinh đẹp nói, chắc là cái quả cầu mà chị ấy phát ra ban nãy. Rất mạnh mẽ.

- Tề Kiệt " Gật đầu như rã tỏi, không do dự nuốt tinh hạch vào. Tinh hạch vừa vào miệng đã tan..... 30 phút sau. Cả người Tề Kiệt đau nhói.... Cổ lực lượng thân bí muốn phá nát cơ thể gây gò của cậu.

" Uyên nhi, dùng nội lực "Cửu Âm chân kinh " Chấn Áp xuống.

Tề Kiệt đỡ đau đón đi phần nào rồi ngất đi. Cô ngồi đợi cho Tề Kiệt tỉnh lại, để xem kết quả.

1 giờ trôi qua~~~~ Vẫn chưa thấy tỉnh... Uyên nhi lại lôi đồ ăn vặt ra ăn

2 giờ trôi qua. Vẫn không thấy động tĩnh. Uyên nhi thập phần lo lắng. Chẳng lẽ cho dùng sai cách. Tinh hạch không được ăn... Nên cậu nhóc chết rồi phải không.

" Uyên nhi, đặt tay lên mũi Tề Kiệt.. Thấy vẫn thở. Mà nhịp thở cơ hồ đều đều.

" Uyên nhi: đêch... Hóa ra là lẩn ra ngủ.....

- làm lão nương lo muốn chết.

- - Uyên nhi, lấy tay bịt mũi Tề Kiệt lại. Tề Kiệt vì Hít thở không thông mà tỉnh ngủ.

" Uyên nhi " Ngủ Ngon?

" Tề Kiệt: Gật đầu rồi lại lắc đầu.

- Trên tay hóa thành kim loại rắn chắc.... Sắc mặt Tề Kiệt vui mừng phát khóc.

" Chị... Chị đây là dị năng phải không.?

" Uyên nhi: phải.

"Tề Kiệt: Chị gái xinh đẹp này, cũng kiêu lời quá đi.

"Vậy em được theo chị. Đúng không?

" Uyên nhi:Được.

Hai người một lớn một nhỏ bước lên xe. Tề Kiệt lên tiếng...

" Chị để em lái cho. Em lái được?

" Uyên nhi nhìn Tề Kiệt nhíu mày: Lão nương, còn chưa muốn chết sớm đâu.

- Tề Kiệt, Biết Chị gái băng lãnh này đang nghi ngờ vội nói thêm

" Ba em là tay đua quốc tế. Từ 5t em đã bắt đầu lái xe rồi. Chị tin em đi, để em lái.

- Uyên nhi, hơi tin tưởng. Xích mông ra, nhường chỗ cho cậu nhóc lái.

" Uyên nhi chỉ lên bản đồ: " Nhóc lái đi tới điểm chấm đỏ này cho chị.

- Ủ' không có chuyện thì đừng gọi chị.?

" Tề Kiệt: nà nì..thái độ này là sao đây.

" chị Gái xinh đẹp " chị tên gì?

" Uyên nhi đang nhắm mắt ngủ, cũng phát phiền lên "

" Uyên nhi. 15t nhóc tập trung lái đi. Tới nơi gọi chị dậy.

" còn không có gì đừng gọi?

"Tề Kiệt: "....."

Đi cả một ngày đường. Cuối cùng cũng đến cái điểm chấm đỏ như trên bản đồ. Tề Kiệt nhẹ Giọng gọi Uyên nhi.

- Chị Uyên nhi: tới nơi rồi

" Uyên nhi, nhuróng mắt lười biếng ngồi dậy

Phóng mắt về phía trước, có khoảng 5-7 chiếc xe nối nhau.....họ dừng lại giống như đang thương lượng việc gì đó.

Uyển nhi, lại nhìn lên bản đồ siêu cấp. Mắt thấy đối tượng công lực cách mình chỉ 50m. Liền gia nhập vào đoàn xe đang dừng Kia.

Cô và Tề Kiệt bước xuống.

- Bao nhiêu con mắt đổ dồn về nhà phía Cô. Vì mặt thế đến nay, họ chưa thấy người con gái nào xinh đẹp cao ngạo như nữ vương.

Còn thập phần sạch sẽ giống như cái hồi chưa Mạt Thế,mà cô gái đó. Giống như đang du lịch vậy. Thằng nhóc Kế bên cô cũng sạch sẽ hồng hào không kém

Từ xa, Tiêu Toàn Tán, đang hành hạ đánh đập Tiêu Cao Phong, cũng bỏ rờ. Bước tới chỗ Uyên nhi.

- Uyên nhi, quan sát Tiêu Toàn Tán một vòng. Thấy hấn da dẻ vẫn trắng hồng. Thì biết hấn sống vẫn rất tốt.

- Cô lại liếc xuống người con trai, dính đầy bụi bặm nằm liệt dưới đất. Còn tò ra mùi hôi kinh khủng thì nhíu mày.

- Ặc? đừng nói kia là đối tượng cô cần công lực nha.

- Hấn rất Hôi?

[...] đã phát hiện mục tiêu công lực. Thịnh tiểu tỷ tỷ cứu vớt Tiêu Cao Phong.

" Uyên nhi: Mẹ nó. Thôi xong rồi. Đứng hấn rồi, đáng đời mi. Ai biểu miệng mi đen

" Tiêu Toàn Tán bước tới. Ánh mắt dâm tà dán lên người Uyên nhi.

" Em gái~ Muốn gia nhập đội ngũ tới Căn Cứ Thanh Hoa. Một người mỗi ngày 2 Cân vật tư. Không có thì lấy thân báo đáp cũng được " Hề hề "

- Uyên nhi, lấy ra 10 cân vật tư quăng về phía Tiêu Toàn Tán. Còn bồi Thêm một câu.

" Uyên nhi, chỉ tay về phía người đàn ông đang nằm trên đất.

" Tôi muốn hấn "

" Tiêu Toàn Tấn: " hấn đã tàn phé. Em gái, em muốn hấn làm gì?

" Đưa hấn cho em? Anh đây lấy gì tiêu khiển.

" Uyển nhi, chán ghét phải nghe tên tra nam này nói chuyện. Cô móc ra viên tinh thạch hệ mộc cấp ba.

" Tiêu Toàn Tấn. Thấy tinh thạch mắt sáng lên. Bởi vì dị năng Của hấn đang ở cấp 2 Đỉnh phong, không cách nào mà thăng cấp được. Nếu như có viên tinh hạch kia hấn sẽ thăng cấp trong chớp mắt.

"Khụ~~•Nếu em gái, đưa cho anh viên tinh hạch kia. Anh sẽ để lại người cho em.

"Uyển nhi, lạnh lùng đáp

" mang người lại đây. Rồi trao đổi "

- Tiêu Toàn Tấn. Liếc mắt cho đàn em đỡ Tiêu Cao Phong về phía Uyển nhi. Uyển nhi quăng viên Tinh Hạch lại cho hấn.

- Đỡ Tiêu Cao Phong lên xe.

" Tiêu Toàn Tấn: nói vọng Lại

" Đồ con hoang. Xem như ngươi được mỹ nhân để ý. Có mà lấy thân báo đáp cho tốt " Hâhaa"

- Lúc này, Tiêu Cao Phong im lặng. Không nói gì.. Dạng như bất cần đời nữa.

Hấn nghĩ hấn đã là phé nhân. Về tay ai cũng sẽ bị hành hạ thôi.

- Uyển nhi, Lấy ra từ không gian 2 bộ quần áo. Một trẻ nhỏ và một cho người lớn, nhặt nhặt ra lệnh.

" Tiểu Kiệt. Tắm sạch sẽ cho anh ta. Sẵn tiện nhóc nên tắm luôn đi.

" Hai người rất Hôi. Ta không chịu được "

" Tề Kiệt.: "..."

"Tiêu Cao Phong: "..."

Đội khoảng chừng 30 phút sau. Tề Kiệt dìu Tiêu Cao Phong trở lại xe. Vì được tắm mà, hai người. Một lớn một nhỏ nhìn sáng sủa không biết bao nhiêu.

- Lúc này, Uyển nhi mới nhìn kĩ Tiêu Cao Phong. Cô rất ngạc nhiên, không phải nói là Cực kỳ ngạc nhiên..

- Bởi vì, ban nãy hấn xấu xí. Hôi hám bao nhiêu, thì bây giờ hấn lại đẹp và chói lóa bấy nhiêu. Cơ bản Vấn đề chính ở đây là. Hấn giống với Vương Lâm tới 7 phần.

- Uyển nhi. Lại dâng Lên nổi tức giận.. tên Vương Lâm đáng chết. Thiếu Nợ cô 1%

Uyển nhi, lại Gần Tiêu Cao Phong. Nắm cầm hấn...trước đôi mắt đề phòng và căm phẫn Của Tiêu Cao Phong. Hấn khàn khàn lên tiếng.

" Cô muốn làm gì?

" Cô cần tên phé nhân như tôi làm gì?

" Tôi biết tôi đẹp. Nhưng cô không cần vả tới mức mà đi lãng nhục một tên Phé Nhân như tôi.

" Tề Kiệt: "... " Nghe anh trai này, nói thập phần có lý. Không lẽ chị xinh đẹp là muốn ăn thịt anh trai này?

" Uyển nhi: Mẹ nó tên này còn siêu cấp Tự Luyện hơn Tên Vương Lâm.. Hừ " Phải xử lý hấn.

[...] Tiểu tỷ tỷ, đừng manh động. Cô còn nợ điểm hệ thống

"Uyển nhi, tự tẩy não mình: Đối Tượng công lược.

- PHẢI SỬNG. Hấn nói gì đều đúng.

Tẩy não chính mình một hồi cô bình tĩnh lại tiếp lời Tiêu Cao Phong

- " Uyên nhi " - Oh.

" Tiêu Cao Phong " thái độ này là gì đây? Là phủ nhận đúng không?

- Không đợi cho Tiêu Cao Phong, đáp lại. Cô nhét một viên tinh hạch màu lam cấp 3 vào miệng hắn..

- Tiêu Cao Phong cố nhổ ra. Nhưng tinh hạch vào miệng đã tan chui thẳng vào bụng

" Cô cho tôi ăn cái gì?

" Uyên nhi " Tinh Hạch.

- Tôi không cứu vớt kẻ vô dụng. Lại càng không cứu kẻ yếu như gà giống anh.

" Tiêu Cao Phong " Nhưng cô đã cứu rồi?

" Uyên nhi ": Ừ. Nên mới cho anh nuốt tinh hạch. Nếu anh phát ra dị năng, anh đủ tư cách bên tôi. Còn không..... Tôi trực tiếp nhốt anh lại

"Tiêu Cao Phong: "... như vậy có khác gì nhau đâu? Hắn lại liếc nhìn cậu bé tám cho mình.

- Tề Kiệt: dùng ánh mắt đồng tình nhìn hắn.

"Tiêu Cao Phong: "....."

" Uyên nhi: Hết cách rồi. Hệ thống chết tiệt kia không cho phép lão nương Vứt hắn. Nồi này lão nương nhất định phải công.

[...] cô lên tiểu tỷ tỷ. Nếu hắn yếu thì có thể làm dụng cụ ấm giường cho tiểu tỷ tỷ NHà.

" lão nương không cần. Người lẫn đi

1 giờ, đồng hồ trôi qua. Tiêu Cao Phong, vui mừng hắn phát ra dị năng hệ chữa trị. Những vết cắt đứt gân tay chân Của hắn. Đang từ từ lành lại và dần có cảm giác.

" Uyên nhi và Tề Kiệt, đứng kế bên ngạc nhiên.

Dị Năng này cũng quá trâu bò đi.

" Uyên nhi " Rất tốt anh đủ tư cách ở bên tôi.

" Tiêu Cao Phong, dùng ánh mắt đầy nghi hoặc nhìn uyển nhi. Không biết lí do gì? Mà cô gái này cứu hắn...

Bất quá hắn cũng cảm ơn cô. Giúp hắn thoát ra khỏi nơi địa ngục kia.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +1% bây giờ là 1%...tiểu tỷ tỷ sao tỷ lại kém tới vậy.)

" Uyên nhi: Con Mẹ nó. tên này không Phải là Vương Lâm đâu thai để trả nợ cô 1% Đó chứ.

- Cũng quá phi lí đi..... Con mẹ nó 1 viên tinh hạch cấp 3 đổi lấy 1%...quá lỗ vốn rồi..

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Quay Trở Lại, Nguyện Vọng Chính Tôi 4

Mặc dù Tiêu Cao Phong có dị năng hệ chữa trị, nhưng vết thương bị phế tứ tri không thể lành trong ngày 1 ngày 2.

Tiêu Cao Phong, Hắn biết rõ có dị năng nhưng chỉ là Hệ chữa trị. Ngoài ra không có chút lực sát thương nào, không khác gì người bình thường là mấy. Hắn lại không biết, cô gái mới cứu hắn ra, là người như thế nào?

- Có dị năng gì? Làm sao có những viên tinh hạch cấp 3 kia. Tiêu Cao Phong biết, để lấy được Tinh Hạch cấp 3 kia thì phải Cần người đó có thực lực rất mạnh mẽ. Hắn liếc nhìn Uyên nhi. đánh giá cô.

- Cả người sạch sẽ, xinh đẹp. Nhìn cũng chỉ tầm 15 16t nét ngây thơ trên mặt rõ như ban ngày, vậy mà cô gái này tỏ ra lạnh lùng băng lãnh.. Kết hợp với sự ngây thơ trông rất buồn cười...hắn nhìn không được mà híp mắt Lộ ra đường chỉ mắt cong lên.

- Uyển nhi, thấy hắn nhìn mình chăm chăm, chắc hắn có Chuyện muốn nói

" Uyển Nhi ": Anh có chuyện gì? Cứ hỏi đi

" nhìn chăm chăm vào con gái người ta như vậy. Nếu như ở cổ đại, anh chắc chắn phải lấy tôi.

"Tiêu Cao Phong " "... " khụ ~~Khụ! Cảm ơn cô đã cứu tôi. Tôi Tên Là Tiêu Cao Phong.

"Tề Kiệt vội vàng chen chân vào: Anh đẹp trai~~Em là Tề Kiệt. Còn Chị gái xinh đẹp kia là Uyển Nhi! Chị Ấy cũng cứu em đây.

" Uyển nhi mắng thầm trong lòng: ai mượn thằng nhóc này giới thiệu: Cướp Lòi Cửa Lão nương.

" Tiêu Cao Phong, nghĩ: Không ngờ cô gái, lạnh lùng này lại có lòng tốt cứu người như vậy... Cũng không biết là có mục đích gì. Nhưng tốt hơn là ở bên Tiêu Toàn tán.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +9% bây giờ là 10%)

" Uyển nhi: Ôi Một thân,! đối tượng lần này thích chơi số lẻ.

" Uyển nhi gật đầu đáp lại:

" Xin chào! Tôi là Uyển nhi 15t,. Thằng nhóc kia Tôi không quen.

" Tề Kiệt:: Chị Uyển nhi~~Đừng vậy mà. Em rất ngoan...

"Tiêu Cao Phong" Uyển nhi, cô lấy đâu ra tình Hạch cấp 3.

" Uyển nhi ": Nhật được.

"Tiêu Cao Phong ".....Thái độ đó là sao? còn nhật được... Nhật chỗ nào chỉ cho tôi đi nhật với.

" Tiêu Cao Phong " Cô không muốn nói thì thôi vậy?

"Uyển nhi " Oh

"....."

" Tề Kiệt "...chị gái như vậy... Hắn đã quen rồi.

Sắc trời đã tối. Đội ngũ xe dừng Tạm thời ở khu biệt thự bỏ hoang, ngoài ngoại ô. Ba người họ bước xuống xe. Tìm chỗ dựng tạm lều rồi ăn tạm thứ gì đó?

- Uyển nhi, nhìn xung quanh. Thấy có rất nhiều người bình thường, đi chung vào đội ngũ. Vì Tiêu Toàn Tán là đệ năng Giả, duy nhất Trong đội ngũ, nên ai ai cũng khép nép với hắn.

Lúc này hắn Đang đi thu Vật tư, xem như là lộ phí bình an của mọi người. Mà đa số người bình thường, làm gì có nhiều vật tư, giao cho hắn xong thì họ, cũng phải bầm bụng mà nhịn đói.

- Tiêu Toàn Tán, mắt Thấy Uyển nhi, thì như con sói đói vội vàng đi qua. Hắn tới nơi, thì thấy Tiêu Cao Phong được ăn mặc sạch sẽ. Da cũng hồng hào, có sắc khí hơn hôm qua rồi..

- Tiêu Toàn Tán Cao Giọng:

- Đẹp trai thì sao chứ? Cũng chỉ là tên tàn phế.

" Tiêu Cao Phong " Nghe thấy. Chỉ cúi đầu nhẫn nhịn. Vì tay chân hắn.. Chưa khỏi hẳn được, hiện giờ Chăm dưỡng còn khó khăn.. Nên chỉ nhịn mà thôi.

" Uyển nhi cất giọng lạnh tanh"

" Xin lỗi hắn nhanh "

" Tiêu Toàn Tán: mơ hồ hỏi lại cô

" Em gái. Em nói tôi Xin Lỗi Con Chó kia?

"Uyển nhi: Không anh. Thì còn ai khác,? hần không phải chó. Tên nào mới sẽ nhục Hần mới là chó...

" Xin Lỗi Hần Nhanh, trước Khi Tôi Nổi Giận "

- Tiêu Cao Phong "Ngạc nhiên... Cô ấy Bênh vực mình.. Cảm giác trong người, nao nao. Có dòng nước ấm chảy qua.

" Tiêu Toàn Tấn: Em gái? Em đừng đùa. Đừng tưởng có chút nhan sắc, Anh đây để ý mà Lên mặt.

- Chưa đợi cho tên Cầu Nam kia nói xong. Thì Uyển nhi ra hiệu cho Tề Kiệt.

"Tề Kiệt... NHÓT con chó điên này lại cho chị. "

- Rất Nhanh Tề Kiệt, vui vẻ lĩnh mệnh. Tạo ra một cái lồng bằng Kim loại nhốt thẳng Tiêu Toàn Tấn vào trong.

- Tiêu Toàn Tấn, không ngờ bên cạnh cô có người có dị Năng. Còn Là Hệ Kim Cấp 3, có vẻ là Cấp 3 Đỉnh phong. Còn là đứa nhóc 10t.

" Tiêu Toàn Tấn: Rống giận hét lên " Gọi Mấy đàn em lại.

"Chúng mày. Mau bắt con ả điên lại cho tao "

- Gắn Chục Tên Đàn Em, của Tiêu Toàn Tấn vây xung quanh cô và Tề Kiệt, Tiêu Cao Phong, với vẻ mặt hung hãn. Những người đi nhờ vào đội ngũ đều là người bình thường, nên họ không dám can dự vào.

"Uyển nhi, nhếch mép cười Gian xảo. Giọng lạnh băng

" Tốt....Tốt lắm... Nợ mới nợ Cũ nhân tiện tính cả nào.

" Mấy Tên Đàn em ngếch mặt ": Bọn hần đâu có nợ cô, cái gì nha?

"Uyển nhi nhẹ nhàng hỏi:

" Những Tên này, có từng tham dự vào hành Hạ anh không?

" Tiêu Cao Phong, giật mình: Gật gật đầu. Mơ hồ còn chưa hiểu gì?

- Chớp mắt, Uyển chuyển nhi Lôi Đại Dao, từ không gian ra. Di chuyển nhanh tới mức,hần không thể nhìn rõ được. Từng tên đàn em một đau đớn ngã xuống. Huyết hoa chảy tứ tung bốn phía.

"Uyển nhi, lại tiếp tục xuất ra 10 mũi băng nhọn đâm xuyên qua người những tên đàn em kia.... Tới khi chết không kịp mở miệng van xin.

- Tiêu Toàn Tấn, bị nhốt trong lồng kim loại. Trong lồng rất sợ hãi. Hần không ngờ, cô gái này lại mạnh Mẽ trâu bò như vậy.

- Biết sớm hần đã không dám đánh chủ ý lên người cô... Nhưng mà trên đời này làm gì có hai chữ " Sớm biết "

" Uyển nhi lạnh nhạt hỏi:

" Tiểu Phong " Tay chân anh. Là hần gây ra?

" Tiêu Cao Phong " Giật mình, sao bất ngờ gọi hần là tiểu phong rồi.. Gọi thân mật vậy để làm gì?

" Tiêu Cao Phong " Phải.. Là hần làm.. Nhưng không liên quan tới cô.

"Uyển nhi ": hần là Của cô. Sao nói không liên quan là không? làm gì có chuyện phải sạch quan hệ để như thế được.

"Hệ thống.. Hần không cần lão nương. Lão nương vứt hần đi được rồi chứ?

[...] nếu tỷ tỷ muốn tiếp tục trừ diêm. Thì thỉnh tỷ tỷ cứ làm từ từ.

"Uyển nhi "...Hệ thống Chó chết.

[...] Lại chữ, tốt tốt càng chữ ta xem như ta lợi hại.

"Uyển nhi " "..."

"Tiêu Toàn Tấn: Run sợ bình cả ra quần. Không quên quỳ gối xin xỏ.

" Chị đại à... Không không...nãi nãi à, là em có mắt không thấy thái sơn... Hãy tha mạng cho em đi chị hai...nước mắt mũi hần chảy tèm nhem. Trông rất bản.

" Uyên nhi: Thứ nhất. Tôi mới 15t nhỏ hơn anh. Không thể làm nãi nãi anh

- Thứ hai. Anh làm người Của tôi bị thương. Hôm nay tôi đòi lại.

- Vừa nói xong, cô xuất ra bằng nhuần đâm xuyên qua tay chân Tiêu Toàn Tán. Khiến hắn đau đớn và khí lạnh thấm thấu tận xương, nhưng miệng vẫn không quên chửi bới.

" Con Diêm điện này. Mày sẽ bị quả báo... Con diêm mày đi chết đi..

" Uyên nhi " Oh.sắp chết còn lăm miệng thế, Đau đầu.

" Tiêu Cao Phong " "..."" Thật hung dữ

"Tề Kiệt: Ánh mắt sùng bái. Chị Uyên nhi quả thật ngầu

- Uyên nhi tự ra Quả cầu lòi. Đánh thẳng lên người Tiêu Toàn Tán. Khiến hắn chết khét. Không kHác gì cục than.

- Uyên nhi phui tay... Coi như chuyện vừa rồi cô chưa làm ra. Hay là không phải do cô làm

- ánh mắt mọi người nhìn cô. Trợn mắt há miệng.. Cô gái này còn mạnh và hung dữ hơn tên Tiêu Toàn Tán kia. Họ Quyết định sẽ đi theo Uyên nhi tới Căn Cứ Thanh Hoa.

" Tề Kiệt " Chị Uyên nhi. Chị Rất ngầu

" Uyên nhi " ù"

" Tiêu Cao Phong: Tại sao cô lại giúp tôi. Cô có Ý đồ gì?

" Uyên nhi ". Anh là Người của tôi.

"Tiêu Cao Phong: Tôi chưa đồng Ý. Tôi là người của cô khi nào?

" Uyên nhi: Măng trong lòng. Sao lăm chuyện thế không biết!

" Hôm qua. Với lại, tôi không Cần Tên yếu như Anh Đồng ý hay không.

" Tiêu Cao Phong: Chết CHân tại chỗ. Muốn giận nhưng không giận nổi.. Cảm giác trong lòng rất lạ...rất ấm áp

(Tình Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 30% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

- Uyên nhi, hài lòng. Không uống cô trút giận thay hắn..

- Tề Kiệt:" nghĩ trong lòng. Chị Gái này Quả Thật Bá đạo.

Tề Kiệt, nhanh chóng thăng dị năng lên cấp 3 đỉnh phong. Là nhờ chị gái này cho hắn tính hạch hấp thụ.khi hắn hỏi cô lấy đâu ra nhiều tính Hạch vậy, thì chị Gái chỉ trả lời

- Nhật được -

" Uyên nhi: Đúng là Lão Nương, nhật được có được không?

- Tang thi đầy đường. Tùy tiện bỏ đầu một con là có Tinh Hạch rồi.

- Như vậy không phải nhật chứ là gì?

" Cộng Đồng Tang thi: Bọn chúng thấy cô đã chạy rất xa rồi. Xin Cô đừng tùy tiện nhật bọn chúng nữa

" Lâm tang thi, đã không dễ dàng gì rồi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Quay Trở Về, Nguyện Vọng Chính Tôi 5

- Uyên nhi, giải Quyết xong Đám người Tiêu Toàn Tán, thì bảo Tề Kiệt trông coi Tiêu Cao Phong cho tốt. Còn cô lên xe của Tiêu Toàn Tán xem xét. Có thu nhập được gì hay không?

- Uyên nhi, lên xe đập ngay vào mắt cô là bao vũ khí. Có đầy đủ súng ống đạn dược. Cô không do dự mà thu hết vào không gian. Với ý nghĩ.

Sau này cho Tiêu Cao Phong dùng, người của cô không thể yếu như gà được.

"Uyên nhi đi thêm vài bước, thì có rất nhiều vật tư được chất đống thành một khối lớn. Phải gần 100 cân vật tư.

Nhưng mấy cái đồ ăn khô khan này cô không để vào mắt, lại xem xét thêm vài vòng, thì không còn gì đáng giá nữa, cô liền xuống xe.

- Vừa xuống xe. Thì những người đi nhờ vào đội ngũ, Của Tiêu Toàn Tán lúc trước vây xung quanh cô. Uyên nhi đề phòng che trước ngực lại.

" Gì đây? Mấy người này định ức hiếp con gái nhà lành giữa ban đêm à.

" Lại đây, lão nương không sợ đâu,

- Một người đàn ông, trong số họ thấy cô đề phòng họ thì. Anh ta lên tiếng trước.

" Xin Chào cô. Chúng tôi là người, nộp vật tư xin đi nhờ vào đội ngũ, Của đám ác bá lúc này.

" Nhưng mà cô giết hán rồi "

" Uyên nhi lạnh nhạt " Oh" không cần cảm ơn tôi.

"người đàn ông kia....: "....." thái độ đó là sao. Ai mượn cô giết hán.

- Hiện giờ chúng tôi muốn đến Căn Cứ Thanh Hoa. Nên.. Nên cô có thể bảo vệ chúng tôi đến Căn Cứ không? Chúng tôi có vật tư, sẽ nộp cho cô.

" Uyên nhi " Các người có thể theo sau xe tôi. Nhưng tôi không đảm bảo hết được các người.

" Còn vật tư, tôi không cần các người nộp.

Nói xong cô chỉ lên đống vật tư trên xe kia.

" Các người, lấy vật tư trên kia. Chia nhau đi, đừng để chết đói giữa đường.

" Cô không đợi bọn họ trả lời mà liền ngang rời đi.

" Để cho đám người kia. Kinh ngạc và ngỡ ngàng. " Không ngờ Tận Thế này, vẫn còn người tốt ", một số người, trong đám đó xấu hổ cúi mặt. Bọn họ còn không bằng một cái tiểu cô nương.

- Uyên nhi, nhanh chân tới chỗ Tề Kiệt và Tiêu Cao Phong.

" Tề Kiệt ".. Chị Uyên nhi. Em đói "

"Tiêu Cao Phong: Tôi cũng đói. Hẳn đã từ hôm qua chưa ăn cái gì rồi.

" Uyên nhi " Tôi cũng đói.

Ba cặp mắt nhìn Nhau không chớp.

Cuối cùng Uyên nhi đưa tay lên không trung. Xuất ra thịt hộp và sữa có cả Bánh Trứng. Khiến Tề Kiệt và Tiêu Cao Phong, không kịp chớp mắt.... Uyên nhi thấy hai người họ ngây ngốc đành giải thích.

" Tôi có dị năng không gian. Không để hai người chết đói đâu, đừng lo.

"Tề Kiệt " "....." mẹ ơi chị này quá trâu đi

" Tiêu Cao Phong ".....cảm thấy bản thân không bằng một cô gái.

- Uyên nhi, chia đồ ăn cho hai người. Liếc mắt nhìn. Tề Kiệt, thì ngoan ngoãn hút sữa. Ăn thịt

Còn Tiêu Cao Phong, nhìn cái hộp thịt không chớp mắt. Giống như có thù với cái hộp thịt từ kiếp trước vậy.

" Uyên nhi: Sao anh không ăn.

[...] Tiểu tử tử. Có phải tử bị Ngu rồi không. Tay chân hần chưa khỏi. Cảm đồ bằng răng à?

" A" Ta quên mất, nhưng hệ thống mi không được Mắng ta.

" Cút đi "

"Tiêu Cao Phong: Không trả lời cô. Hần vẫn cúi mặt xuống. Không lẽ hần bảo cô đút cho hần... Không bao giờ có chuyện đó

" Uyên nhi, lại Gân mở hộp thịt ra, cầm ống hút vào hộp sữa. Đưa tới trước mặt Tiêu Cao Phong.

" Ăn đi. Tôi Đút cho anh "

" Hai mắt Tiêu Cao Phong tròn chùng... Không thể tin được? Vẫn tỏ vẻ bất khuất.

" Tiêu Cao Phong " Không cần. Tôi tự ăn được "

" Uyên Nhi " Anh tự ăn Bằng Mông Chắc?

" Tề Kiệt:...PHụt~~Xin thứ lỗi hần đang uống sữa.. Không nhịn được khi nghe chị gái nói.... " Hâhaa"

" Tiêu Cao Phong " Nhất Quyết không mở miệng.

" Uyên nhi: Mẹ nó, đói quá ruột ròi. Còn làm quá, lão nương đã hạ mình phục vụ tận miệng rồi. Đừng trách lão nương bạo lực.

- Uyên nhi,nắm cầm Tiêu Cao Phong Lên. Mạnh bạo bỏ thịt vào miệng Hần...

"Tiêu Cao Phong, Bị nắm cầm tới đau. Muốn phun thịt ra.

" Uyên nhi: Anh mà phun ra, tôi đánh gãy chân anh. Nhai nuốt hết cho tôi.

" Tiêu Cao Phong: Ủy khuất như chú chó nhỏ. Cúi đầu nhai thật kỹ... Lúc lâu sau mới lên Tiếng.

"Tiêu Cao Phong " Cô có còn là con gái hay không. Cô Làm tôi đau.....

" Uyên nhi " Tại anh không chịu ăn.. Tôi còn cách khác sao?

"Tiêu Cao Phong "....."....."

- Lần này, Uyên nhi không nắm cầm hần nữa. Mà rất ôn nhu, dịu dàng múc muỗng thịt nhỏ đưa trước miệng hần...

" Tiêu Cao Phong, thấy cô nhẹ nhàng với mình, thì thoải mái hơn. Hần quan sát cô kỹ hơn.. Vì đút cho hần nên hai người rất gần Nhau.

" hần thấy, đôi mắt trong veo của cô rũ xuống. Đôi mi dày cong cong, che bớt đi phần lạnh lùng nơi đáy mắt của cô. Lúc này,hần thấy cô không khác gì tiểu thiên sứ.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 40%)

" Uyên nhi " đút cho ăn mà tăng hào cảm nhanh như vậy. Biết thế hôm qua đã sớm đút cho hần rồi.

[...] Tiểu tử tử có bao giờ, quan tâm hần đâu... Nêu từ giờ, xin tử tử hãy ôn nhu với hần.

" Uyên nhi " Hệ thống nguoi, hình như Rất Rảnh.

[...] không ta rất bận. Ta off đây. Hệ thống ôm chặt cái đuôi nhỏ chạy mất

"giới giới lại trốn"

- Vất vả lắm Uyên nhi mới đút Hết đồng đồ ăn cho Tiêu Cao Phong. Hần ăn uống Quả nhai lâu thật..... Nhưng Là đối tượng công lược. Phải sùng.

" Tiêu Cao Phong " Dùng ánh mắt bất mãn nhìn Uyên nhi, vì cô cho hần ăn quá nhiều, hần không thở nổi, mỗi lần lắc đầu không ăn. Cô lại dọa đánh gãy chân hần, rồi nhốt hần.

" Tiêu Cao Phong.. Bất mãn lên tiếng

"Tiêu Cao Phong " Uyên nhi.. Sao cô lại cứu Tôi Ra khỏi Tiêu Toàn Tán. Không lẽ cô thích Tôi.

" Uyên nhi " ..Không lẽ. Cô khai là Hệ thống Chết Tiệt kia bắt cô cứu. Không đời nào? Do dự hồi lâu cô mới đáp lại..

" Uyên nhi " Tien Tay... nhặt Luân.

" Tiêu Cao Phong ".. Mẹ cái lí do gì đây? Cả một con người, lấy lý do tiện tay nhặt là nhặt... Cô tưởng hần là con nít Ba tuổi?

- Uyên nhi, lại chỉ vào Tề Kiệt.

" Nhóc đó ": Tôi Cũng Tiện Tay nhặt được..... Đúng không nhóc?

" Tề Kiệt rất sùng bái cô" Nên gặt đầu lia lia

" Tiêu Cao Phong "...Cứ cho là vậy đi. Vậy tại sao cô lại chút giận thay tôi?

"Uyển nhi " Vì anh Là Của Tôi.

"Tiêu Cao Phong " Đôi mắt mở lớn....hần giống như, nương tử bị ép gã đi vậy.. Ủy khuất lắm. Hít một hơi, hỏi câu cuối cùng.

"Cô thích tôi đúng không? "

" Uyên nhi không do dự đáp.

" Đúng"....

- Đối tượng Công Lược, trước sau gì cũng là của cô. Thích có gì sai. Hần còn rất đẹp trai đi.

" Tiêu Cao Phong: nhưng tôi không thích cô.

" Uyên nhi " Ai cần anh đồng ý. Tôi nhốt anh lại là được

" Tiêu Cao Phong " ".."" khóc không ra nước mắt.

" Tề Kiệt " Dơ ngón tay cái về hướng cô " Chị Gái chị Thật giống Tổng Tài Bá Đạo "

" Uyên nhi": Một với hai con người này. Nên đánh đi ngủ sớm.

- Một Tuần trôi qua. Nhờ có dị năng chữa trị, mà Tiêu Cao Phong đã hoạt động như người bình thường. Không Cần cô đút nữa rồi

" Uyên nhi, thấy hần tự do chạy nhảy, lại tiếc hận.. Một tuần, qua cô chăm chỉ đút cho hần ăn. Độ hào cảm mới được 55%.

- Không lẽ, lão nương đánh gãy tay gãy chân hần lại.

[Tiểu tỷ tỷ... Cô đừng nghịch dại. Cô đánh hần phé rồi. Hần trừ hết hào cảm của Cô. Có khi hận cô thì sao?]

" Uyên nhi.. Trầm ngâm. Suy nghĩ thấy cũng đúng..

[...] Hệ thống thờ phào.. Nhẹ nhõm. Nói chuyện với tiểu tỷ tỷ thật không dễ tiêu hóa...

- Uyên nhi đang ngẩn ngơ, thì bản đồ siêu cấp báo hiệu.. Tang thi đoàn đang đến... Cách đội ngũ của cô 2km.

Uyển nhi, kinh hách. Mẹ nó tang thi đoàn.. Một vài chục con cô còn đánh lại. Chứ vài trăm con cô đành bó tay... Còn phải cống mấy cục cái nòi đằng sau nữa.

" Uyên nhi lạnh lùng Hét lên"

" Các người phía sau chuẩn bị. Tang thi đoàn đang tới đây. Ai có vũ khí cầm vũ khí. Trẻ nhỏ và người già lên xe khóa chặt cửa không được bước xuống.

- Mọi người sợ run rẩy. Cầm chặt vũ khí. Rồi mở cửa cho con cái họ và cha mẹ lên xe khóa chặt cửa.

- Uyên nhi xuất ra mấy khẩu súng. Giao cho mấy người đàn ông lực lượng cầm. Cô lại đưa một khẩu cho Tiêu Cao Phong.

" Anh nhớ bám theo sau Lưng Tôi. đừng chạy loạn. "

" Tiêu Cao Phong: Tôi là Đàn ông

" Uyên nhi " Anh là của Tôi

(Tỷ lệ độ hào cảm của nam chủ +5% Bây giờ là 60% tỷ tỷ siêu giỏi)

- Từ phía xa đã nghe tiếng! RỔNG ~Rổng~ Gurr Gurr

" Mọi người chuẩn bị.... Tập chung Tinh thần.. Ai nấy cũng cầm chặt vũ khí. Sống chết được định từ giây phút này.

- Tang thi tràn lên như nước lũ. Tề Kiệt phóng ra vô vàn thanh kim loại sắc bén lao về phía tang thi.

- Uyển nhi tích Tụ băng nhuyển.. Phóng tới đại não của hai con Tang thi cấp 5.

" Uyển nhi " Mẹ nó, tang thi cũng tiến giải nhanh quá đi.

- Cô lại tụ ra hơn 20 đạo Lôi chớp. Đánh tang thi thành tro bụi. Những người bình thường chỉ đánh Lại được tang thi cấp 1 2.

- Tiêu Cao Phong " Thấy cô đánh tang thi, mà không quên che chở cho mình. Hắn vô cùng cảm động. Cô là người thứ 2 đối xử với hắn rất tốt. Chỉ sau mẹ hắn mà thôi.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 70%)

- Uyển nhi, thấy tăng hào cảm thì đánh càng hăng máu gà. Không lâu.. Đoàn tang thi tan rã...chạy mất.

- Tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm. Thu dọn tàn cuộc. Đám người kia bị chết 5 người. Bị thương 9 người còn người già và trẻ em đều an toàn.

" Tiêu Cao Phong " lại gần họ phóng ra dị năng chữa trị. Rất nhanh miệng vết thương đã khép hoàn toàn. Họ cảm ơn ba người rồi rít.....

" Lúc này, Tiêu Cao Phong, mới cảm thấy hắn không phải là người vô dụng.

- Còn những người đã chết. Người thân của họ cũng chỉ biết ôm mặt mà khóc thôi.

- Ở Cái Mạt thế này. Không đáng tiền nhất là Mạng con người.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Quay Trở Lại, Nguyện Vọng Chính Tôi 6

Sau bạo động Tang thi đoàn, thì đường lên Căn Cứ Thanh Hoa suôn sẻ hơn nhiều. Gặp tang thi Cao Cấp, Uyển nhi trực tiếp lấy đại đao bổ não tang thi lấy tinh hạch. Những người đi cùng với cô cảm than.

"Không ôm đùi nhằm người "

- Uyển nhi, còn rất tốt cho họ Tinh Hạch để phát ra dị năng. Mọi người đều mang ơn cô. Xem cô như ĐẠI BOSS.

Dần dần hình thành đội Ngũ cực kỳ mạnh. Uyển nhi còn không biết, nguyện vọng Của bản thân là gì, khiến cô không khỏi thờ dài.

Thấy cô thờ dài. Tiêu Cao Phong liền không nhịn được hỏi.

"Cô đã thờ dài lần thứ 198....

"Tề Kiệt " Anh nói sai rồi là 199.

- Uyển nhi " "...." Hai tên này quá rảnh rồi rồi. Hay là cô chiều quá sinh hư.

- Thấy Uyển nhi vẫn tâm hồn treo ngược...Tiêu Cao Phong liền thay đổi chủ đề.

- Tiêu Cao Phong ". Cô muốn tới Căn Cứ Thanh hoa làm gì? Sao không phải thủ đô.?

- Uyển nhi " Thủ đô ở đâu? gần đây không?

" Căn Cứ Thanh Hoa ở chỗ nào?

" Tiêu Cao Phong ": Cô không biết. Vậy cô dẫn theo nhiều người vậy đi đâu? Khi không biết điểm đến.

" Uyển nhi nghĩ nghĩ: Bọn họ nói. Đi Thăng là Căn Cứ Thanh Hoa. Nên tôi đi theo... Tôi cũng không biết mình nên làm gì?

" Tiêu Cao Phong:.....Tôi thấy bọn họ rất kính trọng cô. Sao cô không lập thành một cái binh đoàn.

" Hai mắt Uyển nhi sáng rực: " Phải nha.....sao cô không nghĩ ra. Không ngờ đối tượng công lược lại thông minh như vậy.

" Giống như câu gì nhỉ? À có sức mạnh mà không có não.

[...] Tiểu tỷ tỷ. Tỷ đang tự mắng mình à. Máng hay lắm...

" Ta không có. "

" Uyển nhi ": Tiểu Phong.. Tôi thấy anh rất thông minh. Không hổ là người Của tôi

"Tiêu Cao Phong ": ngại ngần.. Cúi đầu xuống. Hai tai Hồng hồng.....lắm lắm

" Ai là người Của cô... Tôi còn chưa đồng ý.

"Uyển nhi ": Tôi nghe thấy đó.

Uyển nhi, đi tới chỗ mấy người theo sau đội ngũ. Lên tiếng lạnh băng

" Xin chào! Tôi có việc cần bàn với mọi người.

Một người đàn ông tên Lâm Trác tiếp lời cô với giọng tôn sùng.

" Lâm Trác ": em gái. Có gì em nói đi

"Uyển nhi ": Mọi người tới Căn Cứ Thanh Hoa đã có dự định gì chưa. Nếu chưa thì tôi muốn lập một cái Dong Quân Binh Đoàn. Nếu có hứng thú thì gia nhập vào.

"Lâm Trác ": Ngạc nhiên, khi thấy em gái này có ý định cực kỳ lớn.

Đối với sức mạnh Của cô quá mức khủng bố. Đi theo cô còn có dị năng giả hệ chữa trị. Và một cái hệ kim cương hãn nữ.. Nên họ không có lý do gì mà từ chối được.

- Bởi vì họ biết. Dị năng mà họ có là cô cho. Tấn cấp dị năng cô cũng cho họ tinh hạch. Họ tôn sùng và Biết ơn cô hơn ai hết.

" Lâm Trác và mọi người quyết định vào Dong Quân Binh Đoàn của cô.

" Lâm Trác": anh và mọi người đã quyết định sẽ gia nhập vào Dong Quân Binh đoàn Của em.

" cho anh hỏi một vấn đề nhỏ "

" Uyển nhi: anh cứ hỏi đi?

" Lâm Trác ": Tại sao..? Em lại cho mọi người ở đây tinh hạch. Còn cho mọi người ăn uống và tinh hạch Tấn cấp...

" Uyển nhi: " A" Vì mọi người rất phiền.

" Tôi cũng không thể nào? Bảo vệ từng người một. Chỉ có thể khiến mọi người chớ nên mạnh mẽ mà thôi.

"Lâm Trác,: Cười khẽ~~ Là người ta thấy họ phiền đó..

Đúng là có chút phiền.. Cô ấy sợ phiền tới mức biến Tất cả 40 người ở đây từ trẻ em tới người già lẫn phụ nữ thành dị năng giả.....

- Đây là không biết nên vui hay buồn đây.

" Lâm Trác ": vậy em đã lấy tên cho Binh đoàn của chúng ta chưa?

"Uyển nhi. Đang suy nghĩ cho tên binh đoàn Của mình. Thì Tiêu Cao Phong, Bước Tới... Chợt trong đầu cô nhớ tới vụ thiếu nợ cô 1% Hào cảm.

Nên cô quyết định lấy cái Tên Vương Lâm đặt cho Binh đoàn. Để cô khắc ghi trong Tâm món nợ 1% hào cảm.

" Uyển nhi: Tôi quyết định rồi. Binh Đoàn Của Chúng Ta là Vương Lâm

" Lâm Trác, ": Phụt.....tên có hơi kỳ kỳ. Nhưng Anh ta không phản bác.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 80% Tiểu tỷ tỷ cực kì giỏi)

- Uyên nhi, không biết tự nhiên Tiêu Cao Phong. Hào phóng Tặng hào cảm cho cô nhưng cô nhận, độ hào cảm sao chê được.

.....

- trước cổng Căn Cứ Thanh Hoa. Dong Quân Binh Đoàn của Uyên nhi, thờ phào nhẹ nhõm. Cuối cùng cũng tới nơi....không một ai bị tổn hại gì. Mà mọi người còn béo tốt ra.. Tất cả là nhờ nữ Đội trưởng Trâu bò Của họ.

- Người quản lý Căn cứ. Thấy nguyên một đoàn người béo tốt. Sạch sẽ tới mức không thể sạch hơn, đứng trước cổng Căn Cứ. Anh ta còn tưởng họ đang đi du lịch. Chứ không phải chạy nạn. Anh vội ra chào hỏi

- Xin chào! Mọi người. Tôi là Quản Lý Căn Cứ Thanh hoa Tên tôi là Đường Minh.

" Mọi người muốn vào căn cứ?

" Uyên nhi bước tới: gật đầu với anh.

- Đường Minh Cầm cây bút với quyển sổ:

"vậy quy định ở đây là:"

- Dị Năng giả không cần nộp vật tư. Được phép dẫn thêm một người bình thường vào.

- Còn người thường thì nộp 10 cân vật tư.

" Đường Minh: Xin hỏi nhóm cô có bao nhiêu dị năng giả.....tay hấn vừa viết vừa hỏi.

- Uyên nhi: Căn cứ này. Còn lâu mới ăn được một cân vật Tư nào từ Binh đoàn Của cô nhé.

- Uyên nhi, thờ hất ra. Cố gắng nói chuyện nhẹ nhàng, để bớt cho tên Đường Minh Kia đau Tim mà chết.

" Xin chào! Tôi là đội Trưởng của Binh Đoàn. Tên Uyên nhi. Tam Hệ dị năng giả Lôi - Băng - và không gian. Cấp 7 đỉnh phong.

- nói tới đây Thì, tay đang ghi chép của Đường Minh run run "Mẹ nó. Tam hệ, còn là cấp 7 đỉnh phong. Căn cứ Thanh hoa này. Cao nhất là Ngô Hàm đội trưởng Của Căn cứ, mới cấp 6 trung cấp thôi.

- Uyên nhi nói tiếp tục nói "

- Đội phó của Tôi Là Tiêu Cao Phong. dị năng hệ chữa trị cấp 7 Sơ cấp. Quản lý là: Tề Kiệt,dị năng hệ kim cấp 7 sơ cấp...

- còn lại 40 người phía sau. toàn bộ là dị Năng giả Cấp 6 cao cấp. Cô nói xong thì bầu không khí im như tờ.

" Đường Minh..... Hấn hấn đang mơ đúng không... Cái đội ngũ này không đi thành lập căn cứ riêng đi. Còn vào Căn cứ Của hấn để làm gì?

" Đường minh " đánh rơi chiếc bút. Cố kéo căng nụ cười đơ của mình hỏi.

" Em gái. Em đang đùa phải không?

" Uyên nhi: Tôi không đùa. Anh có thể kiểm tra từng người. Tôi không vội....

- Cuối cùng. Đường minh cho người đi kiểm tra dị năng từng người và kết quả y như lời cô gái kia nói.

Khiến Đường Minh vừa sợ hãi vừa Kinh Hách không biết phải làm sao. và tất nhiên, anh ta không thu được bất cứ một cân vật tư nào.

Đổi lại.....Căn Cứ Thanh Hoa. Có một Binh Đoàn cực mạnh tiến vào, khiến toàn Căn Cứ dậy lên một cơn sóng lớn.

- Dong Quân Binh đoàn bước vào Căn cứ. Thì tạm thời thu xếp phòng cho Tất cả dị năng giả.

Đãi ngộ Rất tốt. Đội Trưởng của Căn Cứ Thanh Hoa muốn gặp cô, và tất nhiên cô cũng muốn gặp hấn để bàn một số chuyện. Tiêu Cao Phong Và Tề Kiệt cũng đi theo cô.

- Uyên nhi, quan sát người đàn ông cao ngạo, mặt đen như than. Mặc bộ đồ răn ri của quân đội, khắp người tỏa ra Lạnh khí.

" Ngô Hàm chủ động, tới chào hỏi Uyên nhi"

" Xin chào! tôi tên là Ngô Hàm. Đội trưởng của Căn Cứ Thanh hoa. Tôi rất mong Dong Quân Binh Đoàn của cô gia nhập vào hiệp hội dị năng giả Thanh Hoa.

" Uyên nhi nhủ mày: mắng trong lòng. Tên Ngô Hàm này, Quê ở đâu mà khôn thế. Khôn như hán bao giờ mới chết....

- Uyên nhi khéo léo trả lời lại.

"Xin chào! tôi là Uyên nhi. Đội trưởng của Dong Quân Binh Đoàn " Vương Lâm ". Rất tiếc là tôi không muốn gia nhập vào hiệp hội dị năng giả Thanh hoa.

" Ngô Hàm ": vậy Binh Đoàn Của cô tới đây là có ý gì?

" mẹ nó. Một người dị năng bình thường trong đội ngũ Của cô gái này. Đã Mạnh bằng một người giỏi nhất ở đây rồi "

- Uyên nhi ": Tôi muốn mua toàn bộ khu đất trống ở vùng ngoại ô Thanh hoa. Tôi có thể Trả anh 1000 Vạn cân vật tư?

" Anh thấy thế nào:?"

"Ngô Hàm nghe thấy 1000 vạn cân vật tư, là hết muốn thờ rồi. Vụ làm ăn này quá lời đi.

Vì khu ngoại ô đấy....hắn không dùng để làm gì hết. Nên hắn quyết định đồng ý bán khu đất trống rộng mênh mông đó

- Ngô Hàm: Tôi đồng ý.

" Đây là bản đồ nơi đó cô cầm đi.

- Uyên nhi ": cảm ơn anh. Nhà kho đâu. Tôi đem trả anh vật tư.

- Uyên nhi thanh toán xong vật tư thì dẫn Tề Kiệt Và Tiêu Cao Phong đang mơ Hồ, đi khỏi

" Cô ấy Dùng 1000 Vạn cân,mua khu đất chó ché mèo chết ở đó để làm gì? không nhin được anh đành hỏi thẳng cô.

" Tiêu Cao Phong: Uyên nhi, cô mua chỗ đó để làm gì?

" Uyên nhi ": Để xây trụ sở cho Dong Quân Binh Đoàn.

" Tiêu Cao Phong: nhưng không cần mua rộng như vậy.

" Uyên nhi ": Láy tay thon mềm, chặn lên Cánh Môi của Tiêu Cao Phong ngọt ngào Lên Tiếng.

" Để xây nhà cho hai ta Sau này? Tiểu Phong Thích không?

(Tình độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90% Tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

" Tiêu Cao Phong: Ngượng ngùng cúi đầu... Hai tai đỏ như máu..lí nhí.

" A...Aii.... Thích... Cô đừng có mà tư tiện chủ trương. Nói xong xoay mặt đi chỗ khác.

" Uyên nhi " Hắn xấu hổ. Trông thật đáng yêu.... Muốn cắn cho một cái.

" Tề Kiệt: Nằm không cũng bị ăn một đống cầu lương....

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Quay Trở Lại, Nguyên Vọng Chính Tôi

- Bắt tay vào công việc, xây trụ sở cho Dong Quân Binh Đoàn. Cô Cần có Bản Thiết kế. Mà Kĩ sư ở Căn Cứ Thanh Hoa Đây không thiếu.

Lâm Trác, chọn đi chọn lại thì chọn được, một Kiến trúc sư nổi tiếng Thế Giới, vì Mạt Thế Đến, khiến ông phải đi xây Tường Thành, và khuôn Vác, bởi người bình thường muốn có ăn, phải đi đắp Tường thành.

- Uyên nhi, nói cảm tưởng về Trụ sở của cô, còn Về với sao thì mặc sức Tường tượng Của vị Kiến Trúc Sư đó. Xong việc Uyên nhi trả cho ông 20 Cân vật tư. Vị Kiến trúc sư hai mắt sáng ngời, không quên cảm ơn rồi rời đi.

Hai hôm Sau, Uyên nhi nhận được bản vẽ. Cô rất hài lòng, nhìn bản vẽ Hệt như tòa Lâu Đài ngạo nghễ,...đúng là kiến Trúc Sư giỏi có khác.. Mặc sức

tưởng tượng luôn. Uyển nhi giao Phó Cho Lâm Trác hầu như là mọi chuyện.

" Uyển nhi ": Lâm Trác.. Anh đi dán thông báo. Cần nhân công xây dựng căn cứ. Một ngày ba bữa có thịt, xây xong được nhận 2 Căn Vật tư mang về..

" Lâm Trác ": Được anh đi làm ngay.

" Vậy còn em là đội trưởng. Em làm cái gì?

" Thứ lỗi cho hấn. Vì hấn giống một người đội trưởng hơn là cô gái nhàn nhã này.

- Uyển nhi, Liếc mắt về phía Tiêu Cao phong ": " A" Còn em rất Bận.. Ừm. Bận chăm Bão bồi Cúa em cho béo tốt.

" Tiêu Cao Phong ":.....cúi gầm mặt,sát xuống tận ngực, miệng niệm thần chú " Đừng nhìn tới đây~~~Đừng nhìn tới đây!

" Tề Kiệt ":.....Em có nghe thấy, anh đang niệm cái gì đó?

" Tiêu Cao Phong ": "...."

"Lâm Trác ": Minh thì, mệt mỏi lắm, còn cô ấy bận ôm mỳ nam..... Không lẽ F.A như hấn đáng bị ngược.

" Hấn đâu muốn như vậy đâu. Đau mắt quá cầu lương làm mù con mắt. Phải nhanh đi thôi ".

- Năng suất làm việc Của Lâm Trác rất cao. Đã có hơn 500 công nhân thi đua làm việc xây trụ sở. Bởi vì cô trả mức quá cao đi. Ngày được ăn ba bữa thịt, lại còn được nhận 2 căn vật tư mang về, nên họ làm rất siêng năng và hăng hái.

" Chưa đầy 2 tuần, một tòa lâu đài rộng lớn xa hoa, chắc chắn đứng sừng sững ở Căn Cứ Thanh Hoa. Uyển nhi, còn cho xây siêu thị rất lớn, giống y như ở thời chưa mặt thể, bên trong có đầy đủ tất cả các loại đồ ăn. Điều đáng ngờ là có cả rau tươi và hoa quả.

- Phía sau lâu đài. Cô cho xây dựng khu nông trại, trồng rau và trái cây.... Cô còn cho gieo trồng lúa ngắn hạn. Đất đai ở đây quá khô cằn. Nên cô tưới nước Linh Tuyền xuống đất, tẩy đi hết virus độc ở đất. Khiến cho cây trái và rau dưa được trồng trở nên tốt tươi.

- Cô còn xây một cái công viên, khắp công viên trồng hoa Bách hợp. Hoa Tulip cây xanh cũng được trồng. Còn bày rất nhiều bàn đá và xích đu.

Các dị năng trong binh đoàn cảm thán. Họ cảm thấy họ đang sống trong thời hòa bình, chứ không phải là mặt thể.

- Uyển nhi, cho người bí mật xây nhà của cô và Tiêu Cao Phong, dự định là sẽ cho hấn bất ngờ, chắc ~~tên đó da mặt quá mỏng. Khiến cô chỉ muốn chọc cho hấn nhỏ máu thôi.

- Xong tất cả công việc xây dựng. Uyển nhi cho Lâm Trác đi tuyển người, cô cần 20 Nhân viên nữ, làm trong siêu thị. Và hơn 100 người canh tác nông nghiệp... Một số người làm bảo vệ cho có màu nữa. Lương được trả theo vật tư hoặc là tính hạch. Cô làm một cái thẻ đen.. Tích điểm cho mọi người để dùng trong công việc hơn.

" Thông báo tuyển dụng vừa phát. Hàng ngàn con người bình thường sống khổ sở. Muốn được tiến vào làm cho Trụ sở của cô, dù là công việc tưới Phân cũng được.

- Nhưng trong việc lựa chọn người. Lâm Trác làm rất nghiêm ngặt, anh lựa trọn người rất tốt,..trừ những dị năng giả là biết Uyển nhi là chủ Của Dong quân Binh Đoàn " Vương Lâm ra" Thì các Nhân viên ở đây. Họ chỉ biết chủ của trụ sở này là một cô gái. Còn rất trẻ.

- Các dị năng giả, bên Ngô Hàm. Tiếc hận không thể bay sang bên trụ sở bên kia làm việc, vì đài ngộ bên đó rất tốt. Không những người Bình thường có việc làm. Còn ăn no đủ, không phải đi Đắp tường thành.

- Mà phía Uyển nhi, chỉ tuyển người bình thường, không nhận thêm dị năng giả. Cô lấy lý do rất đơn giản.

" Chỉ cần mạnh hơn dị năng giả bình thường ở đây. Thì được phép gia nhập "

" Bên kia: Cô đùa à. Tới Ngô Hàm còn không mạnh bằng. Thì bọn họ có tư cách gì tham gia vào.... "

- Nên người ngoài tiến vào Căn Cứ Thanh Hoa, thì không thấy những người đi đắp thành hay trẻ em phải đói khát dẫn đường nữa....

- Ngô Hàm, sầu khổ... Không có ai đi đắp thành cho hấn. Rồi tang thi tấn công thành phải làm sao đây. Trong khi dị năng bên hấn yếu như gà.....

- Uyển nhi, nhân nhả trong công viên ăn bánh uống trà, ngắm nhìn mỳ nam. Bất ngờ cô hỏi Tiêu Cao Phong.

" Uyển nhi ": Tiểu Phong! bao giờ Anh mới cho tôi hôn.

"Cô rất muốn. Thân thân với đối tượng công lược Của cô nha. Tiểu thịt tươi trước mắt, không ăn mà đồ hèn.

" Tiêu Cao Phong ": Làm rót cái bánh... Tay runn ~~run cả người Cứng Ngắc....

" L... Là... A... Aĩ cho cô hôn! không biết Liềm sĩ.

" Uyên nhi chăm chiêu nói "

" Vậy, chỉ cần tôi không có Liềm Sĩ, thì Tiểu Phong cho tôi hôn...

" Tiêu Cao Phong then quá hóa giận ": Cô có còn là con gái không? Không biết xấu hổ.

" Uyên nhi ": Tôi có là con gái hay không? Tiểu Phong Kiểm Tra là rõ.

" Lại đây, tôi cho Tiểu Phong, nhìn tư đầu tới Chân.

" Tiêu Cao Phong ": Mặt như, muốn nhò ra máu.. Không nói được lời Nào

" Tề Kiệt ": Khự~~ Hai người có thể, ra chỗ khác Thân Thân với nhau được không? Chỗ này đang có trẻ con.

" Uyên nhi: gật gật đầu.

" Ủh".

CÔ đứng dậy... Kéo Tiêu Cao Phong, đang bị Mê loạn giữa lời chêu chọc Của cô. Còn chưa tỉnh,

" Tề Kiệt ": Ôi mẹ ơi! Chị ấy làm thật kìa... Quà là bá quá bá đi.

" Tiêu Cao Phong ": Bị kéo đi tỉnh lại. La hét....

" Thả tôi ra~~cô muốn kéo tôi đi đâu....Tề Kiệt cứu Anh~~~Mặt đỏ bừng, đôi mắt ngập nước.

" Tề Kiệt ": Lắc đầu.. Em không cứu nổi....anh trai tự nghĩ cách đi.....

" Tiêu Cao Phong " "...."

- Uyên nhi, Lôi kéo Tiêu Cao Phong, trước mặt mọi người. Cô mặc kệ bọn họ nhìn sao thì nhìn.

Người ta nhìn vào thì thấy. Một cô gái đang kéo tay một người con trai then thùng đi phía sau.

- Uyên nhi, đẩy Tiêu Cao Phong vào Văn phòng ở trụ sở của Cô. Ép Tiêu Cao Phong Lên Ghế Sofa.

" Tiêu Cao Phong, kinh hãi... Mặt đủ màu sắc hết trắng, tới xanh, còn bây giờ là đỏ thắm.. Lấp bắp

" Uyên nhi... E.. Emmm từ từ. Đừng động.

" Uyên nhi ": Bây giờ không đông? thì bao giờ mới được động.

" Tiêu Cao Phong, ": Nhưng. Em Em mới 15t... C...Chưa lớn.

" Uyên nhi ": Tiểu Phong, anh sợ cái gì nha? Bây giờ là mặt thế..anh không bị đi tù đâu.

"Tiêu Cao Phong ".....không biết, tôi là đàn ông hay cô ấy Là Đàn ông nữa.

Nói là làm. Uyên nhi dán cánh môi mềm mại Của cô. Lên cánh môi, Của Tiêu Cao Phong. Cô cảm giác được độ nóng như lửa Của Tiêu Cao Phong.

" Chiếc lưỡi, ngọt ngào tách khوة Môi Của Tiêu Cao Phong ra. Cô tìm mọi góc ngách trong đó. Đá đá chiếc lưỡi Của Tiêu Cao Phong đầy châu ngọc. Thấy hần, trâm Mê tới quên thờ cô có lòng tốt nhắc nhở.

" Tiểu Phong, thờ nào!

" Tiêu Cao Phong! đôi mắt đỏ hồng... Chát vắn cô.

" Uyên Nhi " Em có thích Tôi không?

" Uyên Nhi ": Ngọt ngào đầy dụ dỗ.

" Tiểu Phong, Em rất thích anh... Anh có thích Em không?

" Tiêu Cao Phong ": dụi dè gật đầu... Lí nhí trả lời.

" Thích " Nhưng sao em lại cứu anh?

" Uyên nhi bất mãn: Sao đối tượng công lược này. Nhớ dai như vậy.. Cô đành tìm đại lý do rồi trả lời.

" Tiểu Phong. Anh có tin.. Tình yêu sét Đánh không? Em đã yêu Anh từ cái nhìn đầu tiên.

"" Tiêu Cao Phong ngẩng cầu nhìn thẳng vào đôi mắt chân thành của cô... Thì đã tin, tới 90% rồi. Nhưng Vẫn cố hỏi.

" Tiêu Cao Phong ": Nhưng lúc đó. Anh rất xấu và hôi.

" Uyên nhi ": Ủh "

" Tiêu Cao Phong ":::::..Thái độ vậy là sao?

" Uyên nhi ": Nhưng em không quan Tâm, Tiểu Phong ra sao. Chỉ cần Chính Anh, không phải ai khác là được.

" Mẹ nó, ai biểu hệ thống chỉ cho phép ta, công lược mình hần thôi. "

[...] tiểu tỷ tỷ.. Ta nghe thấy cô đang mắng ta đó.

" Mắng nguoi thì sao. Đồ hệ thống chó chết.

[.....] Hệ Thống Lỗi.. Vui lòng để lời nhắn sao tiếng Bíp.

" Tiêu Cao Phong, chủ động ôm Uyên nhi vào ngực.

" Tiểu nhi, Anh Yêu em "

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 95% tỷ tỷ giỏi quá nha..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Quay Trở Lại, Nguyện Vọng Chính Tôi (Hoàn)

Thời gian thoáng cái, đã trôi qua ba tháng, Dong Quân Binh Đoàn của cô ở Căn Cứ Thanh Hoa này. Đã trở nên vững vàng. Phải nói là có lực áp Uy hơn với, chủ Căn Cứ nơi đây.

- Ba người đang nhàn nhã ăn cơm, còn những dị năng giả khác, không được nhàn hạ như Ba người. Họ phải đi làm nhiệm vụ. Vật tư đâu phải từ trên trời rơi xuống. Miệng ăn núi lở.... Mà mấy Trăm con người như vậy.

- Lâm Trắc cả ngày bận tới mất tới mũi. Sáng gà chưa gáy đã đi,tới tới mệt mới trở về. Uyên nhi đẩy mọi Trách nhiệm lên Lâm Trắc. mặc dù Tiểu Phong của cô, thông minh. Nhưng cô sợ Tiểu Phong Mệt, biết làm sao bây giờ. Dù gì Lâm Trắc cũng là đàn ông.

.....`.....

" Lâm Trắc ": Tiểu Phong, Của cô không lẽ không phải đàn ông?

" Tiêu Cao Phong ": anh.. Đừng nhìn tôi? tôi không biết? cái gì tôi cũng không Biết?

" Uyên nhi "": Tôi sùng, nguoi của tôi. Không có gì lạ.....

.....`.....

" Ngô Hàm vội vã tìm tới Dong Quân Binh Đoàn của cô. Như Tận Thế đến nơi vậy. Mặc dù đây chính là mặt thể.

- Ngô Hàm hót Ha hót hải... Lên tiếng... Còn chưa kịp uốn lưỡi..

" Uyên nhi, đang chêu Ghẹo Tiêu Cao Phong, cũng phải Bực bội dùng động Tác lại

- Ngô Hàm ": Sắp mất nhà tới nơi. Mà hai người còn nhả Hứng Thân Thân với nhau à?

" Uyên nhi ": Đội trưởng Hàm. Tôi nhớ đã mua đứt Mảnh đất này rồi? Sao anh lại nói mất tới nơi.

"Ngô Hàm ": Tôi nhận được tín hiệu, Tôi nay Đoàn Tang thi Tấn công căn Cứ. Trong đó có một con Tang thi vương chỉ đạo.

" Uyên nhi ": Oh" Rồi sao nữa?

" Ngô Hàm ": Em gái à? Em làm ơn nghiêm túc giùm tôi. Cái này không phải chuyện đùa. Mất Căn Cứ Thanh Hoa thì chỗ em cũng coi như mất.

" Uyên nhi ": Oh" Bây giờ mới 8 giờ sáng. Trời tối còn lâu lắm.

" Ngô Hàm ": Mặt đây hắc tuyến. Thái độ em gái này là sao đây.? Em ấy là muốn xem phim kinh dị thực tế à?

- Uyên nhi ": " Hàm đội trưởng, Về đi việc này tôi đã rõ. Chiều sẽ tập hợp mọi người lại, đánh lại tang thi là được rồi. Còn cái tang thi vương kia để tôi lo.

" Ngô Hàm vui mừng:: Được được, tất cả trông chờ vào Dong Quân Binh đoàn Của em gái?

" Uyên nhi ": Vây.. Cái Hiệp hội dị năng Của Hàm đội trưởng, để làm gì nha?

" Ngô Hàm ": Em gái này? sao cứ thích cách khoe nổi đau không tên lên vậy.

- Uyên nhi: Tiễn biệt Ngô Hàm xong, thì phát nhiệm vụ xuống cho Tất cả dị năng giả. Và cả công nhân trong trụ sở,....người bình thường, không có chuyện gì thì đóng cửa ăn cơm, ôm chồng ngủ. Còn dị năng giả tập trung lại, đứng trên tường thành giết Tang thi.

- Tiêu Cao Phong, mặt đầy lo lắng, mãi lâu sau mới dám mở miệng.

" Tiểu nhi, em định giết tang thi thật à. Rất Nguy hiểm...Hay em đừng đi.

- Uyên nhi, thấy Tiêu Cao Phong, lo lắng cho cô. Không khỏi ảm áp trong lòng, khiến cô nhớ lại khoảnh khắc Vương Lâm chấn xe cho cô. Một giọt nước mắt rơi xuống.

" Uyên nhi nhẹ nhàng xoa đầu Tiêu Cao Phong đầy sùng nịnh.

" Tiểu Phong. ": Có lẽ giết được Tang thi vương, thì sau này hai ta sẽ có cuộc sống như hai ta muốn. Em sẽ sinh Một à không mà cả đội bóng cho Tiểu Phong..

" Tiêu Cao Phong ": cúi đầu e thẹn.

" Cò...n còn chưa tới lúc đó đâu. Tiểu nhi còn chưa được 18t

" Uyên nhi ": Vây nên.. Chỉ cần tiêu Diệt được tang thi vương. Đợi đến lúc em 18t Tiểu Phong sẽ cho em Thân thân.

" Tiêu Cao Phong đỏ bừng"Gật gật đầu.

" Nhưng tối nay, phải cho anh theo em. Dù gì anh cũng là Hệ chữa trị. Có được không?

" Uyên nhi ": được được. Nhưng Tiểu Phong, thấy nguy hiểm phải chạy đi nghe chưa.

" Tiêu cao Phong " Được, anh biết rồi.

.....

7 giờ tối trước Tường Thành Căn Cứ Thanh Hoa. Tầng Tầng lớp lớp dị năng giả bọc Xung quanh. Uyên nhi,Tề Kiệt và Tiêu Cao Phong lẫn Ngô Hàm, đứng nơi cao nhất.

- Dị Năng giả chia ra bốn tổ đội. Đứng theo hướng Đông, Tây, Nam, Bắc. Người bình thường ở dưới vận chuyển súng đạn, và lựu đạn.

" Ngô Hàm sắc mặt trầm xuống. Lần tấn công thành này, có lẽ sẽ quyết định sự sống chết của tất cả mọi người trong Căn cứ này.

" Uyên nhi,thấy mặt Ngô Hàm căng ra, không khỏi bật cười. Cô vừa ôm eo Tiêu Cao Phong vừa nhai khoai tây chiên, giống như hai người này đang đi rạp chiếu phim. Xem phim Zombies Đại Chiến vậy.

..... Góc PR phim

" Phim Zombies Đại Chiến đó hay lắm. Ai thích cảm giác kinh dị thì bấm xem. Hoặc là bộ phim ăn não nhé ----Tên tiếng anh được viết à. I "Zombies)

.....

- Từ xa xa đã Nghe được tiếng gào rú Hồng Hồng~~~~~Gào gào

- - Ngô Hàm la lên "

- Tổ một. Chấn bị kích hoạt khu mìn.

3. 2. 1. Âm..... Âm.. Tầng lớp Tang thi cấp 1 Đều ngã xuống. Lại tiếp tục một tầng tang thi khác tiến lên.

- Tổ hai... Súng bắn tỉa chuẩn bị.

- Đoàn đoàn.. Tiếng súng và mùi khói đạn khắp nơi.... Vẫn không ăn thua gì. Nếu không bắn trúng đại não Của chúng, thì chúng tiếp tục tiến lên.

- Phía trước có 4 tên tang thi cấp 7 đi dẫn đầu. Nhìn chúng không khác người bình thường là mấy. Còn có trí thông minh. Uyển nhi quan sát, 4 con tất cả là hệ lực lượng biến dị.. Cực mạnh....

" Ài tên Tang thi vương này, cũng đầu tư lớn quá đi.

- Uyển nhi phát tay với Lâm Trác...

- Lâm Trác, anh dẫn 8 người dị năng Thổ và lực lượng tiến lên bỏ Não 4 con Tang thi gà mờ kia cho em.

" Lâm Trác ": Xin em hãy ra đánh là con gái đi.. Anh không hiểu tên nhóc đẹp trai Kia thích em. Là vì lí do gì "

" Uyển nhi ": là em xinh đẹp...

" Tiêu Cao Phong ": rất phối hợp....gật đầu lia lịa.

." Bảo bảo Của hần là đẹp nhất. Khi chửi người cũng rất đẹp. "

- -- Lâm Trác bị ngược tình thân. Dẫn 7 hệ dị năng khác tiến lên làm loạn trận hình Của Tang thi. Vất VÁ lắm mới giết xong 4 tên tang thi kia...

- Uyển nhi, dùng bản đồ siêu cấp. Định vị nơi Tang Thi Vương.. Thì cô không ngờ tới.. Tang thi vương rất gần cô... Còn cách Cô chỉ 5m...

" Uyển nhi liếc mắt, nhìn xung quanh..... Đi tới gần nơi Tang thi vương.... bất chợt bản đồ dừng ở nơi Đường Minh, tên quản lý Căn cứ.

" Uyển nhi.: Mẹ nó cũng quá là phi lí đi... Cả cái căn cứ không ai phát hiện tên này là tang thi... Còn là Vương

" Uyển nhi,phóng ra Một đạ Lôi chớp, bỏ thẳng lên đầu Đường Minh, Khiến cho Ngô Hàm Kinh hồn hết lên.

" Uyển nhi, cô đang làm cái gì đó? sao tấn công Đường Minh...

" Uyển nhi không giải thích nhiều":

" Hần Là Tang thi vương "

"Đường Minh, Né được lôi chớp.. Không khỏi Mím cười vẫn ung dung hỏi Uyển nhi.

" Đường Minh ": Sao cô nhận, ra tôi là Tang Thi Vương.

" Uyển nhi ": Đoán mò. Lại trúng.

" Đường Minh:: Như vậy cũng là lý do.....

" Nhưng cô đã biết, tất cả mọi người ở đây phải chết... Hần Rống Rống Lên. Tang thi phía dưới như tiếp được máu gà. Tấn công càng hăng say.

" Uyển nhi, tạo ra một bức tường băng bốn phía chắn cho Tiêu Cao Phong và Tề Kiệt. Còn cô phi Thân Lên.

Cầm chắc đại đao trong tay. Lúc này mọi người nhìn cô Hệt như một nữ Vương cao ngạo.

- Đường Minh Cũng phi thân lên. Hần đã là Tang thi vương, lên có thể đi trên không trung.

- Hai người, một gái một tang thi đánh nhau không Phân Được thắng bại.

" Mẹ nó Tên tang thi này nhây quá rồi.. Lão nương mệt rồi không chơi với hần nữa.

- Về phía Đường Minh Cũng không tốt hơn cô là bao.

- Hai người xuất ra một chiêu cuối, với sức Mạnh Kinh người. Phá nát hết mọi thứ xung quanh. Đến nỗi lớp tường băng Của Uyển nhi cũng bị vỡ vụn. Tiêu cao Phong Thành công thoát ra ngoài.

- Ngay ở giây phút quyết định. Uyển nhi ngằm xuất ra ba mũi tên nhọn... Đâm xuyên qua đại não Đường Minh. Khiến Đường Minh rơi từ không trung xuống đất. Tang thi ở dưới. Mất đi sự chỉ huy Cửa Tang thi vương, nên cũng rút đi hoàn toàn.

" Uyển nhi vì hao hết Tinh Thần lực cũng từ trên không rơi xuống. Tiêu Cao Phong, nhanh chân đỡ được cô.

" Tiểu nhi...em, ổn không...em không được xảy ra chuyện gì được.. Vừa khóc Tiêu Cao Phong vừa phòng ra dị Năng chữa Trị...

- Uyển nhi, cảm nhận được một cỗ thoái mái đang di chuyển trong người cô.

Dần dần Uyển nhi mở hai mắt ra. Nhìn người con trai đang khóc òa bên cạnh cô. Cảm giác này khiến cô nhớ về Vương Lâm.. Hẳn khi khóc cũng giống như vậy.

- - Tay cô nhẹ nhàng,xoa hai má Tiêu Cao Phong. Yếu ớt lên tiếng.

" Tiểu Phong. Anh khóc rất xấu "

" Tiêu Cao Phong ": Tiểu nhi... Em tỉnh rồi... Em tỉnh rồi. Hắn ôm cô chặt vào lòng.

" Đừng ngủ lâu như vậy nữa. Anh rất sợ.... Em còn chưa sinh cho anh một đội bóng. Anh không cho phép em ngủ.

" Tiểu nhi.. Anh yêu Em,rất yêu em "

" Tiêu Cao Phong, anh nghe rõ đây"

" EM YÊU ANH "

(Tỉnh đã đầy 100% hào cảm. Hoàn thành nhiệm vụ. Chúc tiểu tỷ tỷ sống bên cạnh mỹ nam vui vẻ)

- Từ sau trận Tang thi công thành Đổ. Dong Quân Binh Đoàn " Vương Lâm" Trở thành binh đoàn mạnh nhất trong Tứ Đại Binh Đoàn. Và Uyển nhi Trở Thành Truyền kỳ cô gái Mạnh nhất.

- Uyển nhi và Tiêu Cao Phong kết hôn ngay sau đó. Cũng thành công sinh ra 7 đứa trẻ. 6 gái 1 trai...

- Căn cứ Thanh Hoa gộp lại làm một Với Binh Đoàn " Vương Lâm ".Căn cứ được thay tên thành " Tiểu Phong "... Mọi chuyện ở Căn cứ được Giao cho Tề Kiệt và Lâm Trác.

"Tề Kiệt, ": là một đứa trẻ cũng bị bóc lột sức lao động.

" Lâm Trác ": Bận tới nỗi. Không rảnh để kết hôn. Cả ngày đều bị đòi kia cho ăn cầu lương.

.....70 năm sau

- Uyển nhi, do dùng con nhộng Tăng trưởng, nên tuổi thọ ngắn hơn Tiêu Cao Phong. Cô nằm trên chiếc giường.. Bên cạnh là một ông lão đang nắm tay cô.

" Tiêu Cao phong.: Tôi hỏi bà một lần cuối.?

" Uyển nhi ": Mẹ lão nương sắp chết, rồi có gì thì hỏi đi.

" Tiểu Phong, ông hỏi đi

" Tiêu Cao Phong.: Tại sao khi xưa. Bà lại cứu tôi ra khỏi tay Tiêu Toàn Tán?

" Uyển nhi ": đêch, cái chuyện này hẳn hỏi cô xuất 70 năm qua. Tôi khi cô sắp chết hẳn cũng không tha.

" Uyển nhi "" : Tôi tiện Tay, nhất Ông

" Và tôi rất yêu ông. Nếu co kiếp sau, tôi vẫn nguyện lấy ông. TIÊU Cao Phong tạm biệt.

- Uyển nhi nhắm mắt xuôi tay

(Đang thoát ly khỏi vị diện 5-4-3-2-1 thoát ly thành công)

- Tiêu Cao Phong. Thở dài...neho đôi mắt già nua, nhìn về phía xa xăm.

- Tôi khi chết. Cô ấy cũng không chịu nói thật với anh.

[[Hệ thống 333: Đing chúc mừng Tam Thiếu Nghiệm vụ Công Lược người con gái Mạnh nhất. Hoàn thành 100%]]

- Tiêu Cao Phong: thờ dài đáp

" trở về hiệp hội "

[[.....] đang thoát ly khỏi vị diện. Tự động tiến hành tẩy não thành công.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: Xin Chào! Hệ Thống Mỹ Nhân

- Uyển nhi, trở lại không Gian Hệ thống. Thờ phào một hồi.... Cô ngồi sấp bằng lại, tu luyện lại linh hồn, bởi vì ở Thế Giới kia tới tận tuổi thọ, nên linh hồn Của cô nhạt đi không ít.

- Uyển nhi, tu luyện xong thì lại lấy mấy quyển sách Yêu Tinh đánh nhau. Xem chán, xe chề nửa ngày, vẫn không thấy Hệ thống lên tiếng... Cái Hệ thống dóm này, im lặng quá khiến cô cũng hơi khó chịu.

- Hệ Thống~~~ Hệ thống. Người có ở đó không?

- Một lúc lâu sau. Có một âm thanh trẻ con, nũng nịu vang Lên, tràn ngập vui vẻ. Khiến Uyển nhi giật thót mình?

[...] Xin chào! tiểu tỷ tỷ xinh đẹp. Xin được giới thiệu, Em Là Hệ thống mỹ Nhân. Tạm thời sẽ giúp đỡ chị trong thời gian này?

"Uyển nhi hơi tò mò lên tiếng ":

" Em Gái nhỏ. Vậy Hệ thống dóm kia đâu.

[...] "A" vì Tiểu tỷ tỷ xinh đẹp quá. Khiến em quên không nói cho Tiểu tỷ tỷ biết.

[...] Hệ Thống công lược. Vì đưa tiểu tỷ tỷ trở về quá khứ Của Tiểu tỷ tỷ. Hấn vì vận quá lố thời gian, nên tạm thời bị hồng vài chỗ. Đang tiến hành tu sửa.

"Uyển nhi ": Ài.. Hệ thống dóm đó. Sao lại tốt với lão nương vậy. Đợi hấn sửa xong, lão nương nên cảm ơn hấn một câu.

[...] Hệ thống, công lược có dặn em là không nên chê chọc tiểu tỷ tỷ, vì tiểu tỷ tỷ rất dữ. Nhưng em không thấy như vậy nha.

" Uyển nhi, như bị gãi chúng chỗ ngứa. Cao ngai phủ nhận.

" Em nói đúng rồi. Lão nương ta rất hiền hậu ôn hòa.

[...] vậy tiểu tỷ tỷ, đã sẵn sàng với Hệ thống mỹ Nhân chưa?

" Hệ thống mỹ nhân nghĩa là gì?...

[...] Hệ thống mỹ nhân. Nghĩa là dựa vào sắc đẹp, để đè chết người khác rồi vươn lên đỉnh cao của nhân loại. Tiểu tỷ tỷ là người may mắn đầu tiên được thực hiện.

" Uyển nhi ": vậy những người khác đã thử qua rồi.

[...] Không! Tiểu tỷ tỷ là người đầu tiên. Em là bản Hệ thống đang được thử Test và Tiểu tỷ tỷ là người đầu Tiên... Tỷ tỷ Yên tâm.. Em vô cùng Cần thận.

" Uyển nhi ": tại vì sao, ta luôn cảm thấy không ổn chút nào.

[...] Tiểu tỷ tỷ có muốn xem thưởng ở vị diện trước không?

- --Uyển Nhi: " Xem "

[nghiệm vụ chính tuyến hoàn thành 100% được 10 điểm tích Phân và 120 điểm tích lũy]

[[...] mời tỷ tỷ xinh đẹp cộng vào thông tin cá nhân.

" Uyên nhi: Ta luôn cảm thấy, em gái hệ thống này, không bình thường tí nào. Luôn miệng khen khen... Đau đầu quá. Ta nhớ hệ thống ca ca.

" Uyên nhi " Thêm vào mị lực và, làn da.

Tên: Uyên nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 85/100(max)

Làn da.:80/100(max)

Trí lực.:87/100(max)

Mị lực. 90/100(max)

Thế lực.:75/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất trung cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 120

Cấp bậc.: 9

- Uyên nhi có chút vui vẻ. Vì các dị năng của cô đã lên tới cấp 8 cao cấp rồi. Lạ kì là 120điểm tích lũy sao vẫn không bị trừ.

" Em gái hệ thống. Vì sao điểm tích lũy vẫn không bị trừ.

[...] điểm Của Tiểu tỷ tỷ sẽ bị trừ sau khi Hệ thống công lược quay lại, còn hiện giờ tỷ tỷ xinh đẹp yên tâm xài điểm nhé.

[...] Tiểu tỷ tỷ, có thấy em tốt không. Nếu tốt tiểu tỷ tỷ hãy dùng em đổi cái Hệ thống công lược đầy bạo lực kia đi.

[.....] thời đại bây giờ. Mỹ Nhân không nên đánh nhau, mà hãy đánh son và đánh phấn, tăng lên vẻ đẹp của mình.

" lão nương cảm thấy bất đầu sợ, em gái hệ thống này rồi... Nể tình ngươi là gái, lão nương ta rộng lượng, không mắng.

[.....] Tỷ Tỷ xinh đẹp. có thanh trừ cảm xúc ở vị diện trước kia không?

" Uyên nhi suy nghĩ, cũng là thể giới chính bản thân mình. Nên kí ức này cô nguyện giữ mãi.

" Uyên nhi.: Không thanh trừ.

[...] Tỷ xinh đẹp, bước vào Nghiệm vụ luôn không?

" Uyên nhi ": Em gái ta muốn hỏi một cÂu cuối cùng..

[...] Tỷ xinh đẹp cứ hỏi

" Uyên nhi " Bao giờ Hệ thống công lược mới quay trở lại.

[...] Cái này, em không Rõ. Hư hỏng nhẹ thì chỉ mấy năm. Mà nặng có thể bị thu hồi và tu bổ lại Từ đầu.

" Uyên nhi ": vậy.. Tu bổ lại Từ đầu. Hắn còn nhớ ta không?.

[.....] chắc chắn là không rồi, tỷ tỷ xinh đẹp. Nếu Hệ thống kia tu bổ lại, tỷ tỷ xinh đẹp vẫn còn có em nhé. Tỷ tỷ đừng lo.

" Uyên nhi thăm mắng: Ta muốn đánh em gái nhỏ này..

" Vào nghiệm vụ thôi "

- -----Đang truyền tống vào ký thể "-----

- Uyên nhi, đầu đau như búa bổ. Toàn Thân lạnh toát.. Còn có thể cảm thấy mặt mình đau rát và dính dính, vẫn nên tiếp thu cốt truyện.

- ----Đang tiếp thu cốt truyện. -----

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Công Lực! Hoàng Đế Hoa Tâm 2

Thế giới này là cổ đại, và Nội Dung Cốt Truyện vô Cùng Đơn giản. Đơn giản tới Mức chết luôn cả một con người.

- Nguyên chủ, tên là Vũ Uyển Nhi là Đích Nữ Của Phủ Tướng Quân, Nguyên Chủ có một sắc đẹp, tựa tiên Thiên, so với Đắc kỷ còn hơn tới 5 phần.
- Nguyên chủ từ nhỏ, đã luyện tập cầm kì thư họa cái gì cũng tinh thông. Tài hoa đứng đầu Đông Ly quốc, cũng không phải là giả. Chỉ cần một vũ khúc. Cũng làm điên đảo chúng sinh.

Được Khắp Đông Ly Quốc xưng Là "Họa Quốc Yêu cơ ". Vì sao họ gọi nguyên chủ như vậy. Vì khi Nguyên chủ tròn 15t Sau lễ cập kê, sắc đẹp Khuynh thành làm loá mắt nam nhân.

Từ Hoàng đế cho tới vương gia, và các công tử khác. Không ngại chém giết lẫn Nhau để có được cô. Nhưng rất tiếc tới cuối cùng, vẫn chỉ là nữ phụ Mà thôi.

- Nữ Chính là thứ muội của nguyên chủ. Vũ Khuynh Hương 14t. Tuy tuổi nhỏ, bề ngoài là một bạch liên hoa, bên trong đựng đầy tâm cơ, chứa toàn dao găm

Vì một lòng ghen ghét trường tỷ được vào cung làm hoàng hậu. Được các nam nhân cao quý khắp Đông Ly quốc này, ngày đêm nhớ thương.

Vũ Khuynh Hương không ngại, vào ngày Vũ Uyển nhi xuất giá, mà hạ dược cho Vũ Uyển nhi hôn mê. Sau đó rạch mặt trường tỷ vứt xuống vách núi. Còn bản thân Khoác Hồng y giả thay Trường tỷ.

- Phụ thân: Vũ Thế Vô. Vì nữ nhi bảo bối mất tích. Đau lòng không thôi. Ngại vì kháng lệnh vua, nên bắt đắc dĩ để cho Vũ Khuynh Hương giả thay vào cung. Vũ Khuynh Hương thuận lợi lên làm hoàng hậu.
- Nam chính Là Hoàng đế mới đăng cơ: Cố Trình Vũ. lấy niên hào, Vũ Nguyên Đế 21t hậu cung giai nhân vô số, nhưng hoàng hậu thì chưa. Ban đầu bắt mẫn Vì không lấy được Vũ Uyển nhi. Nể mặt phủ tướng quân, nên lập Vũ Khuynh Nhan Làm hậu.
- Cố Trình Vũ. Có cho ám vệ dò la tin tức Vũ Uyển nhi, xem còn sống hay không. Nhưng kết quả mang về một bộ sương khô. Ban đầu nam chính không yêu Vũ Khuynh Hương, luôn tỏ ra xa cách. Nhưng vì Vũ Khuynh Hương, luôn tỏ điểm đam đáng yêu, và yếu đuối. Khiến Cố Trình Vũ nảy sinh cảm giác bảo vệ, lâu dần trở thành yêu.
- kết quả Cố Trình Vũ Và Vũ Khuynh Hương sống bên nhau hạnh phúc, cùng thống nhất tứ quốc. Bước lên đỉnh Cao Nhân sinh.
- Còn Vũ Uyển Nhi. Xứng với câu.

" Hồng nhan bạc phận " bị chính Thứ muội nhân Tâm hại chết. Nguyên chủ không cam lòng. Chỉ có một nguyện vọng.

- Làm cho Vũ Khuynh Hương sống không bằng chết. Phải để cho bản Thân đứng trên Cao của Đỉnh Nhân Sinh.

.....

- Uyển nhi, tiếp thu xong cốt truyện thì. Cảm than một câu.

:" Đẹp quá thì chết sớm ". Ài Lão nương đẹp vậy. Rất sợ chết..

- Cô nhớ ra. Lúc này cô xuyên vào đúng đoạn, bị rạch mặt và vứt xuống núi.. Rơi từ độ cao vậy mà không chết thì chắc chắn do, Em gái hệ thống kia làm ra rồi.

[...] Tỷ tỷ xinh đẹp. Không cần cảm ơn em đâu.

" Uyển nhi ":Lão Nương, cũng không định cảm ơn.

[...] tỷ tỷ xinh đẹp....Làm em đau lòng?

- Uyển nhi, sờ sờ khuôn mặt. Ài ài bị rạch nát rồi phải làm sao đây?

- Lấy cái mặt ma quỷ này, đi hù người còn được chứ định làm nữ nhân cao quý còn khó hơn lên trời.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến. Xin mời tỷ tỷ xinh đẹp công lược Cố Trạch vũ. Trở Thành hoàng hậu.

"Uyển nhi ": Mẹ nó. Em gái hệ thống này còn ác hơn hệ thống kia.

"Em gái nhỏ, có phải em đi lệch khỏi quỹ đạo lễ thường rồi không?"

- Lão nương bị hủy dung. Còn bị vứt xuống núi. Không thấy đường ra.

- Nữ chính, cũng đã lên làm hoàng hậu rồi? Em gái nhỏ? em bảo lão nương phải công từ đâu... Từ móng của Tên hoàng đế kia à?

[...] Tỷ tỷ xinh đẹp, đừng nóng. Em có hồi nhan đan. Giúp tỷ khôi phục nhan sắc. Còn đẹp hơn cả ban đầu.

[....] đảm bảo không ai nhận ra tỷ tỷ đâu. Hồi nhan đan bán với giá 100đ tỷ tỷ mua không?

"Uyển nhi ": Em gái hệ thống này có đặc điểm rất giống với hệ thống dỏm kia.

"Đó là rất biết làm tiền người khác"

"Uyển nhi " Mua.

[...] em xin nhắc, tỷ tỷ xinh đẹp, Ba tháng sau là thời gian tuyển tú. Em đã làm một cái Danh phận cho tỷ tỷ.

[.....] Nên thời gian này,tỷ tỷ cứ thoải mái dưỡng nhan.. Sau cùng cố gắng ôm mỹ nam Quyền lực nhất thiên hạ nhé.

"Uyển nhi "...lão nương đâu cần.

"Lão nương không muốn ôm cái tên hoa dâm đó.

"Chắc chắn Tiểu JJ Của hần. Đã bị mài mòn thành cái tiểu nắm kim châm rồi.

[...] Tỷ tỷ xinh đẹp đừng lo. Nam chính vẫn khỏe mạnh,còn là siêu cấp mạnh nữa. Em có Lưu trữ Hình Ảnh Tiểu JJ Của nam chính.

[...] Tỷ có xem không? Chắc chắn là không phải cái nắm kim Châm đâu.

"Uyển nhi ": Em gái! Em thật cẩn thận tới mức Bá đạo... Tỷ tỷ khám phục em.

[...] Tiểu tỷ tỷ quá khen.. Phục vụ tỷ tỷ là niềm vui Của em.

"Uyển nhi mắng trong lòng: vui cái em gái mẹ nhà em. Ta nhớ hệ thống ca huhu~~

- Uyển nhi, sầu khổ lách vào không gian linh tuyến. Cô dùng Hồi hoàn Nhan, xong uống nước linh tuyến để tu bổ Lại thân thể.

- Rồi ngồi sắp bằng. Vận hành Cửu âm chân Kinh. Nhan sắc thì nhan sắc, nhưng sức mạnh nắm đấm vẫn nhất.

- Nếu mà tên hoàng đế kia không cho lão nương làm hoàng hậu. Thì lão nương chính thức lấy nắm đấm bắt hần nhường ngôi.

[...] tỷ tỷ xinh đẹp. Đối tượng lược là để yêu thương. Nếu đánh nhau, tỷ nên đánh trên giường. Chứ đừng đổ máu.

"Uyển nhi ": lão nương muốn bóp chết em gái này..

- Hồi Nhan Đan, đúng là tác dụng đến Nghiêng trời lệch đất. Chỉ mới hai ngày mà dung nhan đã khôi phục như ban đầu. Còn có dấu hiệu xinh đẹp hơn.

"Không Hổ Là Hệ thống mỹ nhân! Lợi hại.... Lợi hại "

- Gương mặt tựa tiên nữ. Làn da non mịn,đôi mắt long lanh như giọt nước.

- Người khác nhìn vào như trầm mê vào tiên cảnh. Đôi Môi hồng hồng chím chím yêu kiều. Dáng người thì khôi chê. Từ trên xuống dưới, cô như là vu vật, do trời đất nặn thành.

- trong thời gian này, Uyển nhi nhờ luyện Cửu Âm Chân kinh. Khiến cả người dẻo dai, là lướt mỗi bước đi đều tỏa ra mị lực kinh người. Còn có nước linh tuyến. Nên cả người cô đều là linh khí. Khiến đầu óc người khác, trở nê thoải mái. Muốn gần gũi.

- Cửu Âm Chân kinh, Uyển nhi đã luyện xong toàn bộ. Cô có nội lực cao thâm. Có kinh công hơn người. Nếu phải so sánh trên giang hồ. Người so chiêu được với cô thì chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi.

- Mất thấy ngày Tuyền tu chỉ còn ba ngày.

Thời gian ba ngày này. Uyển nhi đều dùng cho việc soi gương. Quên ăn quên ngủ.

[...] Tiểu tỷ tỷ xinh đẹp. Tỷ nên đọc thông tin thân phận mới. Tỷ càng soi gương, Càng cảm thấy mình xinh đẹp hơn thôi.

" Uyển nhi ": Ủh

- Tên: Hoành khuyên Thành

- Tuổi: 15

- đường nữ của Trần Quốc Công.

" Em gái: Lữ trần Quốc Công đó. Nhận ra ta không phải đường nữ Của hần thì sao?

[...] tỷ tỷ xinh đẹp, yên Tâm. Có em ở đây. Hần chắc chắn sẽ nâng đỡ tỷ vào cung. Vì em đã tẩy não hần Rồi NHA.

" Uyển nhi " Dơ ngón tay cái Lên. Em gái vẫn là em lợi hại.

[...]: hắc hắc " Tỷ xinh đẹp quá khen.

" Uyển nhi ": Em gái này. Không Biết khiêm tốn là gì?

[...] tỷ tỷ xinh đẹp, cổ lên, có mỹ nhan thịnh thế. Lo gì không đứng được trên đỉnh nhân sinh.

" Uyển nhi " "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Công Lực! Hoàng Đế Hoa Tâm 3

- Đến ngày thứ ba, Uyển nhi lắc mình ra khỏi không gian. Uyển Nhi, quen với linh khí trong không gian rồi. Bây giờ, nhìn cảnh vật dưới vách vui hơi đáng sợ.

- Uyển nhi, dò xét xung quanh xem có lối nào ra khỏi nơi quỷ quái này hay không. Nhìn đau cả mắt mà không có đường ra. Uyển khi, khá bất mãn với tình cảnh hiện giờ. Cô sẵn tay áo lên, vận nội công đập lên từ vách núi, phi thân lên trên.

- Ở Phía Trên Cửa Vách núi, Trần Quốc Công, lòng như lửa đốt.

Đêm qua " Quân Âm " báo mộng cho ông biết. Sáng sớm, hãy đến Vách núi " Vọng Sơn ", Sẽ có Tiên Nữ Xuất Thế, thay ông hóa giải mối nguy hiểm này.

Ông vừa mừng vừa lo, nhưng giấc mộng kia quá chân thật đi. Nên Gà còn Chưa gáy ông đã tới Vách núi Chờ Tiên Nữ.

- Ngay lúc này, Một đạo bóng Trắng, bay từ Vách núi bay lên. Toàn thân Bạch Y phiêu động trong gió. Tóc Dài, ba ngàn sợi như đang vui đùa giữa nhân gian.

- Ông nhìn kỹ, Tiên Nữ quả thật Tiên Nữ. Xuất hiện cũng Lâm diên đảo Nhân sinh. Nhìn xem, Hoa Bay đầy trời, Tiên Nữ Cười như không cười với ông. Toàn thân, từ đầu tới chân, không chỗ nào là không đẹp. Giữa tâm mi còn điểm đóa hoa bi ngạn đỏ rực. Càng làm thêm phần tiên khí.

" Trần Quốc Công. Vội vào đi tới chào hỏi Uyển nhi.

"Lão Phu, Bái Kiến Tiên Nữ. Lão phu đã Chờ Tiên nữ đã lâu, quả thật Quan Âm không Báo sai mộng.

" Uyển nhi ": Mẹ nó, Em Gái Hệ thống này, quá trâu bò rồi. Cái lí do phi lí này mà họ cũng tinmn.

[...] Tỷ tỷ xinh đẹp, không cần khen em đâu. Em biết mình rất trâu bò.

" Uyển nhi ": Em gái nhỏ. Em nghe được Tiếng Lòng Của lão nương à.?

[...] Tất nhiên rồi tỷ tỷ xinh đẹp. Bản thân em là Hệ thống 4.0 mới nhất. Từ ba tháng trước tỷ xinh đẹp đã khen em trâu bò tới 30 Lần.

" Uyên nhi than trong lòng: Từ nay lão nương, không dám chửi thề, em gái hệ thống này nữa.

[...]Em gái hệ thống: " Tiểu tỷ tỷ, Em Biết tỷ đang suy nghĩ gì đó?

" Uyên nhi " "...."

" Chắc ~~~ Diễn Theo thôi. Uyên nhi cất giọng phảng phất Như Cổ cầm. Phiêu theo làn gió...

- Uyên nhi ": Ta được, Quan Âm phái xuống giúp ngươi giải đi mối nguy hiểm. Vì 18 Đồi nhà ngươi Tu Tâm, làm nhiều Việc Tốt nên ta sẽ giúp ngươi một chuyện.

" Nói đi, ngươi có nguyện vọng gì?

[...] Tỷ tỷ xinh đẹp, công nhận tỷ tỷ nhập vai rất giỏi. Em còn chưa nhắc cho tiểu tỷ tỷ.

"Uyển Nhi "Đội em gái ngươi nhắc. Chắc lão Nương sớm Thành bộ sương khô.

[....] Sao bây giờ. Ta mới phát hiện ra Tỷ xinh đẹp này, rất Hung Dữ.

" Trần Quốc Công ": Chuyện là như vậy. nữ Nhi của Lão phu, đã có ý chung nhân. Nhưng hoàng thượng mới hạ chỉ. Toàn bộ nữ nhi quan lại từ ngũ phẩm trở lên, tròn 15t đều phải tham gia tuyển tú.

" Uyên nhi nhẹ vòn sợi tóc đùa giỡn ": Nên ngươi muốn Ta, giúp con gái ngươi, không phải tham gia Tuyển tú.

" Được rồi. Ta sẽ thay nữ nhi của ngươi tham gia tuyển Tú,

: Trần Quốc Công ": vui mừng, Quý xuống bái lạy Cảm ơn riu rít.

" Uyên nhi ": Bị người khác quỳ lạy, có chút không quen cho lắm.

[...] Tỷ xinh đẹp, làm quen dần đi. Bởi vì mỹ nhân thịnh thế, họ bái lạy cũng là điều đương nhiên.

" Em gái nhỏ. Cho lão nương hỏi? Là Tên Nào đã tạo ta em gái nhỏ vậy?

" Cho lão nương. Gửi lời thăm hỏi 18 đồi nhà hân.

[...] Tỷ xinh đẹp, phát ngôn rất kỳ lạ. Nhưng mà em chắc chắn họ rất xinh đẹp.

" Uyên nhi ": Ta thà nói chuyện với đầu gối. Còn hơn nói với Em gái này.... Rất ngứa tay.

.....

- Uyên nhi, ngồi trên xe ngựa đầy xa hoa, của Trần Quốc Công. Hai canh giờ sau cũng đến được hoàng Cung. Trần Quốc Công, dặn dò vài lời Với Uyên nhi rồi dẫn cô tới nơi Tuyển tú.

- Uyên nhi, nhìn ngắm hoàng cung. Phải nói là nguy nga và tráng lệ. Nhìn xem đến cả cục đá hay cây cột đều được trạm khắc tới tinh xảo và xinh đẹp như vậy.

- Uyên nhi, vừa xuất hiện,quan sát các nữ nhi quan lại. Ai ai cũng thanh tú động lòng người. Mỗi người đều có vẻ đẹp khác nhau. Cô đang tưởng tượng, cô như đứng giữa một cái vườn hoa đang khoe sắc.

Chắc~~ Hèn gì? Tên hoàng đế hoa Tâm kia, không cảm lòng được. Hậu cung cả ngàn người, cả năm thay phiên ngủ cũng không hết một vòng.

" Cũng phải khen hân, có một quả thận tốt

" Hoàng Đế ": Oan uổng cho trăm. Là là quy định tổ tông, không thể trái.

- Uyên nhi, nhẹ nhàng Thướt Tha đạp trên nền gạch khắc hoa tỉ mỉ. Những tiểu thư quan lại, xúm lại nhau làm quen. Họ cũng không rời mắt ra khỏi người Uyên nhi.

- Không thể, trách họ được vì cô có sắc đẹp hơn cả Vũ Uyên nhi, cô như hạc lạc giữa đàn gà. Ánh mắt hâm mộ có, ghen tị có. Cứ thế đâm thẳng vào người Uyên nhi.

" Đối với những ánh mắt không tốt đó. Uyên nhi cũng chỉ nhẹ nhàng nở nụ cười kinh diễm, càng khiến người ta loá mắt. Phải lau mắt mà nhìn.

- Ở phía trong đại điện. Hoàng Hậu Và Phi tần đều có mặt đủ. Một lúc sau thái giám mới truyền Tổng.

- Hoàng Thượng Giá Lâm! ~~~~

- Tất cả hơn trăm mỹ nữ, quỳ sát đầu xuống đất. Không dám chạm mặt rồng.

- Uyển nhi, lên liếc nhìn nam nhân Hoa Tâm kia. Ừm~~ Đáng 1m9 Vai to eo nhỏ. Cả người mặc áo bào thêu rồng vàng chói cả mắt.. Cô cũng chỉ nhìn từ đằng sau mà thôi.

- Dần dần thái giám cho Truyền các tú nữ vào. Cho hoàng đế chọn vợ bé. Với lý do, thêm chị thêm em cho vui cửa vui nhà.

- tới lượt cô và hai tú nữ khác cũng được truyền vào.

Cả ba người, không hẹn mà quỳ xuống bái lạy tên hoa Tâm Tổ tông kia.

" Uyển nhi mắng trong lòng ": Mẹ nó chứ, sống sờ sờ mà bắt người ta bái lạy như người chết. Mới 1 Canh giờ mà lão nương đã phải lạy hần tới 2 Lần.

" Cổ Trình vũ, ": Các người lần lượt, giới thiệu bản thân, và có kỹ năng gì.

- Bẩm Hoàng Thượng: Dân Nữ là! Tô Nguyệt Nguyệt. Là đích Nữ của lại bộ thị lang. Dân nữ chuyên về nữ công gia chánh.

"Cổ Trình Vũ":Phát tay.

Thái giám rồng to hống la! ban Hoa

- Lại Một người tú nữ nữa lên tiếng:

- Bẩm Hoàng Thượng! dân Nữ là Mộ Yên Nhiên, thứ nữ của phủ thái phó, Dân Nữ Chuyên Về Nữ Kinh. (Ý là tam tông tứ đức. Của phụ nữ ngày xưa.)

" Cổ Trình Vũ, Trầm ngâm. Là nữ nhi thái phó, không có tài đức gì. Nhưng cần sức mạnh Của ông ta! thôi thì lưu bài.

- --Nữ nhi thái phó! lưu bài.

- Tới lượt Uyển nhi. Cô cúi đầu hết sức cất tiếng du dương như nhạc tiên, khuấy động lòng hứng thú của Cổ Trình Vũ!

- Bẩm Hoàng Thượng " Dân Nữ là Hoàng Khuynh Thành. Đích nữ Của Trần Quốc Công. Dân nữ nghiêng về vũ kỹ.

" Cổ Trình Nam? như nghe được tiếng mỹ nhân. Trong lòng không khỏi ngứa ngáy. Bèn cho cho ngẩng đầu.

"Cổ Trình Nam, ": Người Ngẩng mặt cao lên. Cho Trầm quan sát.

- Uyển nhi, dùng ánh mắt Nữ thần ngẩng mặt lên. Khiến cho Cổ Trình Nam, Lữ Vũ Khuynh Hương và các vị phi Tàn kinh người. Bởi vì cô quá đẹp. Đẹp tới mức Hoa Nhường Nguyệt Thẹn. Còn đẹp hơn Vũ Uyển nhi đã mất tích kia.

" Cổ Trình Vũ ": như bị sắc đẹp Của Cô dọa cho sợ. Tim không khỏi quên đập, nhìn cô từ đầu tới cuối.. Chỗ nào cũng Như Tiên nữ hạ phàm.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +10% Bây giờ là 10% tỷ xinh đẹp quá giỏi).

" Cổ Trình Nam ": nhìn không được mà nói

" Tốt... Tốt Lưu thể.

- Uyển nhi, trước khi lui ra. Liếc mắt nhìn Vũ Khuynh Hương. Trong lòng có một cỗ oán hận dâng lên. Chỉ muốn giết chết Vũ Khuynh Hương đi.

- Phải một lúc lâu, Uyển nhi mới áp chế được cỗ oán hận này. Cô cũng quan sát kỹ Vũ Khuynh hương. Có lẽ cô ta vào cung thời gian, đã mài mòn đi nét ngây thơ Của cô ta đi rồi.

- Nhìn gương mặt. Được coi là thanh tú, so với tú nữ ở đây còn kém hơn một bậc. Mặt lúc nào cũng nở nụ cười, nhưng đáy mắt chứa một tia ghen ghét xoẹt qua.

- Uyển nhi,cảm thân. Cùng một cha, sao nhan sắc lại khác tới Ngang trời như vậy.. Cái này là nữ chính có hào quang có trâu trò. Hay vì Nguyên chủ quá Ngây thơ mà phải chết đây.

[...]Tỷ xinh đẹp, vì vậy mới Cần tỷ tới đây. Để giúp họ phản công, giành những gì thuộc về họ.

[...]Tỷ xinh đẹp, ta có mỹ nhan.. Sợ thì không đập ngã được họ.

" Uyển nhi u buồn đáp:

" Em gái hệ thống đã có ai nói Em nói rất nhiều chưa?

[....] Nói chuyện với tỷ xinh đẹp, thật tôn trọng tới tận tâm can.

- Ở một góc nào đó Hệ thống Ca Ca đang cảm thán!

- Tiểu tỷ tỷ, không mắng cô, là may mắn cho cô rồi đó.

- Uyển nhi ": lão nương, không mắng Em gái Hệ thống. Mà lão nương, muốn bóp chết Em Gái lắm lời này.

[....] " Em Gái Hệ Thống ":.....Tỷ nói nhiều. Một chút thôi Mà. Mỹ nhân xinh đẹp nói nhiều càng đẹp.

" Uyển nhi ": đẹp Em gái Ngươi.

[.....] Vâng em đẹp... Tỷ cũng xinh đẹp. Rất cân xứng. Tỷ xinh đẹp nên vứt bỏ hệ thống bạo lực Kìa đi.

" Uyển nhi:: hah hah lời.

.....

- Kết thúc, buổi tuyển tú. Thì hơn trăm người. Tên hoàng đế hoa Tâm kia, chọn được 20 Tú nữ xuất sắc nhất. Số còn lại, một số được ban hôn. Còn một số tiếp tục về làm khuê nữ.

- Uyển nhi không khỏi cảm thán. Chỉ mới thời gian một buổi, đã tóm thêm được 20 cô vợ bé. Quả là người đàn ông có quả thận siêu cấp mạnh.

- Uyển nhi, bước nhanh ra hoàng cung. Thì Trần Quốc Công, lo lắng chờ cô ở bên ngoài. Nhịn không được mà hỏi.

"Trần quốc công ": Tiên Nữ sao rồi. Sao rồi.. Đã trúng tuyển chưa.

" Uyển nhi thân nhiên đáp: đã lưu bài. Ba ngày sau sẽ Tuyên Bố phân vị. Nửa tháng sau vào cung.

" Trần Quốc Công ": Tốt tốt. Bây giờ lão phu mạn phép mời Tiên Nữ về quý phủ.

- Uyển nhi nhẹ nhàng gật đầu: Bước lên xe ngựa. Trở về phủ Quốc Công.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm 4

Xe Ngựa dừng ở trước phủ Quốc Công. Phải nói là, cái chức quan Tam Phẩm Đây, cũng không phải là hư danh, nhìn phủ đệ Mà xem. Rất to và tráng lệ, chỉ thua sau Cái hoàng cung kia thôi.

" Uyển nhi, bước xuống xe ngựa, Được Trần Quốc Công, chân chó ân cần dẫn vào. Trước sự ngạc nhiên giữa Các nô bộc trong phủ. Cũng không có gì lạ. Vì họ kinh ngạc Trước vẻ đẹp của cô.

- Đại tiểu thư, ở ngoài Đông Ly Quốc cũng. Được nằm trong top 10 mỹ nhân. Còn vị này, đã vượt qua khỏi chữ đẹp. Nhắc tới tào tháo là tào tháo hiện hồn.

- Uyển nhi, thấy một dáng người nhu nhu, từng cử chỉ bước đi đều nhẹ nhàng vui mắt, từ trên xuống dưới được tính là đẹp. Nhưng chưa tới mức động lòng người. Cô nương đó, chắc chắn là con gái của Trần Quốc Công rồi.

- Một giọng nói nhu mì vang lên!

"Cha! vị này là ai.... Cha đừng nói, cha muốn lập cái di nương đi.

"Mặc dù! Nương mất đã lâu. Nhưng cha đã già sức yếu, đừng làm tổn hại cô nương nhà người ta.

" Uyển nhi ": Trợn mắt há mồm. Má ơi cái cô nương này ý nghĩ quá xa vời đi.

" Lão già gần đất xa trời kia. Muốn rước lão nương làm di nương mà để sao. Ngay cả chủ mẫu lão nương cũng không thèm.

" Sau này lão nương còn làm hoàng hậu đó. Ông ta không xứng!

[...] Tỷ xinh đẹp nghĩ phải. Ta có mỹ nhân điền đảo. Ông ta không xứng... Phải]

" Uyên nhi ": em gái nhỏ! Đọc lên suy nghĩ của người khác là bất lịch sự.

[...].....

- Trần Quốc Công, nghe nữ nhi nói một tràng dài, không khỏi lắc đầu.. Từ từ giải thích.

" Trần Quốc Công "sú nha đầu. Con không được nói lung tung.

" Vị tiên Từ này, sẽ thay con vào cung hầu hạ hoàng thượng. Con nên biết ơn người ta.

- Hoàn Khuynh Thành. Cúi đầu bái rồi!

" Là Thành Nhi! không phải Phép. Xin cô nương lượng thứ.

- Uyên nhi điềm đạm nở nụ cười kinh diễm "

" Khuynh Thành cô nương. Không biết không có tội. Sau này tôi sẽ lấy tên Khuynh Thành cô nương để vào cung. Khuynh Thành cô nương không bận tâm chứ.

" Hoàng Khuynh Thành:, đang bị trầm mê vào nụ cười của Cô, nên lắc đầu lia lịa.

" Không phiền! không phiền! Ta cảm tạ cô nương trước.

- Uyên nhi, Làm quen xong ở phủ Trần Quốc Công thì được sắp xếp vào một căn phòng. Không kém phần xa hoa quý phái. Từ cái màn chào hỏi kia, Hoàng Khuynh Thành cực kì thích cô, mới trôi qua một ngày đã trở thành tỷ muội tốt.

Ba ngày sau. Tổng quản bên cạnh Cố Trình Vũ. Báo Phân vị cho từng tú nữa được lưu bài.

" THÁNH CHỈ " tới Toàn bộ phủ Trần Quốc Công, thi đua Nhau quỳ Rập, làm như thể ai cúi đầu thấp hơn thì người đó thắng.

- Giọng nói éo lá, the thé Vang lên!

- Phụng Thiên Thừa Vận. Hoàng đế chiếu viết, Ái nữ Hoàng Khuynh Thành của phủ Quốc Công, trời sinh sắc đẹp nghiêng Thành. Huệ chất lan tâm, rất Được làm lòng Trẫm. Nay phong vị Mỹ Nhân. Lấy phong hào Là " Ngu "

- Trước khi tiến tổng quản, có nhét thêm một bao ngân phiếu dày. Ông ta tiết lộ, có nữ Nhi Của thái Phó Mộ Yên Nhiên, là phân vị cao nhất. Đó là "Tàn".

Trong Các Tú Nữ. Không có ai có phong Hào ngoài Vị Ngu Mỹ Nhân Đây.

- Nghe xong Thánh chỉ. Uyên nhi rất muốn phi Thân Về hoàng cung đánh chết tên Hoàng thượng đó một trận.

" Cái gì mà Ngu Mỹ Nhân. Không lẽ đi đâu đều bị gọi là Ngu Mỹ Nhân Đây. Ngu mỹ nhân nọ.

" Không được, lão nương phải vào cung. Bắt tên Hoàng đế Ngu Ngốc kia sửa Phong hào. Hắn không sửa lão nương đánh hắn.

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ không được đánh đối tượng công lược.. Ta khuyên tỷ đọc sách nhiều vào?

" Lão nương, xưa giờ thông minh hơn người. Không cần đọc sách"

[...] Vậy em xin sơ hóa về Ngu Mỹ Nhân cho tỷ xinh đẹp biết.

[...] Ngu Mỹ Nhân, là một loài hoa đẹp, người ta gọi là Hoa Anh Tú. Với vẻ đẹp thần bí và gây nghiện người khác.

[...] Là Hoàng đế kia, để ý tỷ xinh đẹp trong mắt. Mới ban cái Phong Hào Ngu Mỹ Nhân. Tỷ không nên đụng cái là dờ nắm đầm.

[...] Ta thấy tỷ xinh đẹp. Mặt đẹp ngực to mà không mang não. Còn tự xưng là tư chất Thông minh.

"Uyển nhi,điên máu " Em gái Hệ thống! Em cứ vậy ra đường Rất dễ bị đánh hội đồng.

" Mặc dù phong hào mang ý nghĩa đẹp. Nhưng bị gọi là Ngu Mỹ Nhân, khác gì bị chửi.

" Sao hắn không ban là, Đào Mỹ Nhân đi, lão nương Rất thích ăn đào. Chờ có cơ hội sẽ bảo hắn sửa lại.... Bây giờ nhịn nhịn.

- Nhắm mắt ngủ một giấc nửa tháng đã trôi qua. Vì xuất giá vào cung, nên không được mặc Hồng Y Của Tân Nương, mang tiếng là vào cung. Nhưng

cũng chỉ là Tiểu thiếp, nên mặc theo đúng phân vị mỹ nhân vào Cung mà thôi.

- Trần Quốc Công, rất biết ơn cô, nên cho cô rất nhiều ngân phiếu. Còn chọn theo hai cái đại nha hoàn, thông minh khéo léo, một giỏi võ, một giỏi y được Theo hầu cô vào cung.

- Uyển nhi, Được sắp Xếp Vào Hỷ Lai Cung, rất gần với Thần Hy Điện của hoàng đế. Hỷ Lai Cung này không có Vị nương nương nào ở tới, nên tạm thời Uyển nhi là chủ ở Hỷ Lai Cung này.

Cô quan sát Hỷ Lai Cung. Khắp nơi Trăm Trĩ tinh xảo. Còn trông U Lan phăng phát xung quanh. Rất phù hợp với tính cách Của cô.

- ----- Uyển nhi cho triệu tập tất cả thái giám và cung nữ lại... Phải áp uy họ trước. Phân vị mỹ nhân. Được phép có 4 thái giám và 6 nha hoàn. 2 cái đại cung nữ và 2 bà thô sử, chuyên làm việc nặng.

" Tất cả thái giám, cung Nữ đều trăm mê trước vẻ đẹp Của vị chủ tử mới này.

" Uyển nhi nhẹ nhàng cất tiếng dẫn đề "

"Uyển nhi ": Từ nay về sau, Hỷ Lai Cung Đây. Ta sẽ là chủ, ta được sủng ái, thì các người sống cũng thoải mái. Ta ghét nhất những người hai lòng. Không trung tâm, phạm sai lầm ta liền mang các người đi " Thuận Tư Hình ".

: Thuận Tư Hình là nơi nào? Vào trong đó, còn có mạng mà Ra ngoài sao? Tất cả trên dưới nô tài đều run sợ trước áp uy Của vị chủ tử này.

" Quy định ở đây rất đơn giản.

- thứ nhất: Mắt thấy xem như không thấy.

- Thứ hai: Ra khỏi Hỷ Lai Cung. Không được phép ăn nói hàm hồ.

- Thứ ba: Trung tâm với chủ tử. Ta sẽ không bạc đãi các người.

" Các người đã nghe rõ lời ta chưa? "

- CHÚNG NÔ TÀI KHÔNG DÁM! NGUYỆN MỘT LÒNG VỚI CHỦ TỬ.

- Uyển nhi hài lòng phát tay cho đại cung nữ bên cạnh mình. Phát hà bao cho mọi người. Phải là vừa đánh vừa xoa mới đẹp yên lòng người.

- Uyển nhi, chỉ đại vào một tên thái giám. Cả người tỏ ra thận trọng trầm ổn hỏi?

"Uyển nhi " Người Tên gì?

" Thái giám được chỉ thị. Bình tĩnh trả lời!

" Bẩm chủ tử! nô tài tên A Bảo!!!

" Uyển nhi:: A Bảo =Bánh bao... Sắc tên không đẹp tí nào.

" Uyển nhi ": Sau này Tên Của Người Là. Tứ Phúc quản sự của Hỷ Lai Cung Đây.

" Tứ Phúc ": Tạ chủ tử tín nhiệm.

- Uyển NHì, lại chọn ra hai cái nha hoàn khéo léo và biết giữ mồm. Cho làm nhị đẳng nha hoàn. Còn lại việc nào đáng làm thì nên làm.

.....

Lúc này, Cố Trình Vũ đang xem tấu chương

Gương mặt vẫn tỏ ra mười phần lãnh ý. Giữa mi Tâm cau Lại... Tổng quản thấy sắc trời không còn sớm, liền nhắc nhở.

- Hoàng Thượng! đã tới giờ hội... Hoàng thượng nên lật thẻ bài.

- Nhắc tới lật Thẻ Bài, Cố Trình Vũ, lại nhớ đến nhan sắc thiên tiên Của người con gái kia. Hấn liếc lên, sắp thẻ bài Của Tú nữ mới vào.

- Cất giọng Trầm thấp.

"Tối nay, thắp đèn Hỷ Lai Cung.

- Tổng Quản " Không thấy lạ. Vì vị này là mỹ nhân đẹp nhất trong ba ngàn giai nhân.

- Uyển nhi, đang dùng ngọc thiện, thì thái Dám phủ Nội vụ truyền. Tối nay Hoàng Thượng sẽ thấp Đền Hỷ Lai Cung.

Nô tài trên dưới, hơn hờ vui mừng chúc mừng cô. Làm như người thị tẩm không phải là cô mà chính họ vậy.

" Uyển nhi lắc đầu ngao ngán: Chưa gì hán đã động dục rồi.

[...] tỷ tỷ xinh đẹp.. Tỷ có cần xem Xuân Cung đồ không? Hay là xem Phim yêu tinh đánh nhau để chuẩn bị?

" Em Gái nhỏ! lão nương không cần.

[...] A" Hóa ra tỷ xinh đẹp đã có kinh nghiệm. Nhưng tỷ xem thử phim đi 6D đó rất sắc Nét. Tỷ xinh đẹp xem đi không thừa đâu.

" Lão nương không Xem, Em gái nhỏ, là ai dạy hư em rồi... Em lần đi một chút được không?

[...] tỷ xinh đẹp..... Tỷ rất quá đáng. Là em đang góp ý cho tỷ. Một mỹ nhân quên mạng nảo như tỷ, nên xem

" Uyển nhi ": Cả nhà, em gái em quên mạng nảo.

" Ông nội, em quên Mạng nảo.

" Không nhin nữa! Lầm cho lão nương

[...] Oaoaaaaooooa tỷ ấy chửi ta. Hệ thống Ca huynh đang noi nào. Muội muốn trao trả ký chủ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm 5

Bên này của Uyển nhi, thì vui như mở hội.trên dưới ríu rít, tấp nập chuẩn bị cho chủ tử thị tẩm.

Còn bên Chiêu Dương Cung, không vui vẻ như vậy. Mà còn ngược lại, Vũ Khuynh Hương tức giận, đập đi bao nhiêu là đồ sứ.

" Vũ Khuynh Hương ": Tiên Nhân! Con hồ ly đó, ngay từ trên đại điển đã quyến rũ Hoàng thượng rồi.

"Khó khăn lắm, mới tiêu diệt được Vũ Uyển nhi. Bây giờ lại mọc Thêm một Hoàng Khuynh Thành. sắc đẹp còn hơn cả Đích Tỷ Của nàng.

Đôi mắt Vũ Khuynh Hương, chứa đầy tức giận ghen ghét. Khiến nô tì xung quanh không dám hé môi.

" Vũ Ma ma ": Nương Nương! Không nên sinh khí hại thân. Hoàng Khuynh Thành đó, chỉ là PHân vị Mỹ nhân. Còn người là Hoàng Hậu, chủ của cả Lục Cung này.

" Người muốn nàng chết. Nàng dám trái mệnh sao.

" Vũ Khuynh Hương ": nhưng ta hận. Rất hận, ta vào cung đã ba tháng. Hoàng thượng còn không thèm liếc mắt nhìn ta, chứ đừng nói chạm vào ta.

" Để cho cả Lục Cung Đây biết! Hoàng hậu ta vẫn là xử nữ. Ta còn biết gấp mặt nhìn ai?

" Vương Ma ma ": nương nương, người đừng suy nghĩ nhiều! Khắp phi tần này.. Ai cũng giống nương nương!

- Vũ Khuynh Hương, như nghe được tin chấn động. Bèn hỏi lại?

" Vương Ma ma": Người nói Như vậy là sao?

- Vương Ma ma, nhìn trước ngó sau! Mới bắt đầu Thi thắm bên tai Vũ khuynh hương. Khiến Tâm trạng nàng hòa hoãn đi không ít.

.....

- Lúc này, Uyển nhi như là con búp bê. Mặc cho Tiểu hồng tắm rửa nhào nặn...nước tắm của cô, có bỏ thêm cánh U lan và các cánh hoa khác. Tắm xong da dẻ cô trở nên ửng hồng nuột nà, non mịn, nhìn vào rất mê người.

Uyển nhi, sau khi hoàn tất tắm rửa cũng không còn việc gì nữa, trang điểm? Đương nhiên là không cần, lẽ nào trong khoảng thời gian lẫn ra giường còn muốn cho Tên Hoa Tâm kia, một thân miêng toàn son phấn sao?

" Tiểu hồng " Tiểu thư. Người mặc siem y nào? Để em lấy cho người.

" Uyển nhi nhẹ nhàng lên tiếng "Không Cần! Em lấy bộ Y Sa màu trắng thêu Bạch mai tới đây. Càng đơn giản càng tốt.

" Tiểu hồng Có hơi bất mãn. Tiểu thư lần đầu thị tẩm, cũng quá qua loa rồi không. Trang điểm thì không. Ăn diện cũng không. Điểm nhấn duy nhất là đoá bĩ ngạn nở rộ giữa mi tâm. Tóc còn lấy đại một sợi vải trắng cột lại...

- Thu xếp bàn thân xong. Cô xoay người lại, khiến cho Tiểu Hồng kinh hãi.

Chủ tử của cô. Ăn mặc giản dị, còn Kinh diễm hơn bình thường. Trãi trách, con mắt thâm mỹ của tiểu thư, luôn tốt hơn Cô. Sau này sẽ không tự chủ trương nữa, càng xấu mặt hơn.

- Uyển nhi, chuẩn bị ổn thỏa, mắt thấy thời gian Hoàng đế hoa Tâm kia sắp đến. Uyển nhi sách lòng đèn đứng trước cửa đón gió. Tiễn đón luôn tên hoa Tâm kia.

- Cố Trình Vũ bước tới gần, thì thấy một đạo bóng người xinh đẹp như tiên nữ, cầm đèn lồng lắc lư theo gió. Đôi mắt tĩnh lặng như mặt hồ nhìn lên Ánh trăng.

- Ánh trăng, như thẹn với vẻ đẹp của cô mà nhẹ nhàng trốn sau áng mây, y sa Mầu trắng phiêu dật theo gió. Cả người thướt tha lả lướt. Như thể chỉ cần một cơn gió, là cô sẽ bay theo làn gió vậy.

" Cố Trình Vũ! Trong lòng thương tiếc mỹ Nhân...

(Tình độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 15% tỷ xinh đẹp cô lên)

- Uyển nhi,thấy tên Hoàng Đế tới gần. Liền Nhẹ nhàng phúc Thân với hắn.

- Uyển nhi, cố gắng từng động tác phải đẹp cho tới động lòng người.

- Tỳ Thiếp... Bái khiến Hoàng Thượng!

" Cố Trình Vũ ": Vội cầm lấy đèn lồng của cô. Cho thái giám cầm. Còn tay kia đỡ eo cô và nắm chặt tay vừa mới cầm đèn, nhẹ quở trách.

" Cố Trình Vũ ": Ái phi, đêm khuya gió lạnh. Tại sao lại ra ngoài này, lỡ Phong Hân. Trầm sẽ đau lòng ái phi.

" Lão nương mà tin người nói. Thì lão nương mà tên ngốc. Sốt ta thì cho ta đây hào cảm đi.

" Đồ Hoa Tâm, nói dối không ngượng mồm. Sau này kiểu gì cũng bị méo miệng.

Trong lòng cô thì mắng 8 đời tổ tông hắn. Nhưng ngoài mặt thì trái lại... Nhu thuận giả ngây thơ.

"Uyển nhi ": Tỳ Thiếp sợ! Hoàng thượng lạc đường. Nên tỳ thiếp chờ người tới mới yên tâm.. Ngài nhìn xem, tay người đã lạnh rồi. Để Tỳ Thiếp ủ ấm cho người.

" Cố Trình Vũ ": Chút nữa cười thành tiếng! Hoàng cung này, hắn đã lớn lên ở đây 21 năm. Nói lạc là lạc sao được.

" Ài, vị Ngu Mỹ Nhân này. Quả là ngây thơ tới mức đáng yêu đi. Dù gì nàng cũng chỉ mới 15 tuổi xuân. Vẫn chỉ là cái hài tử....

Hắn lại liếc xuống bàn tay như ngọc mềm mại đang nắm bàn tay Của hắn mà sửa ầm. Không khỏi ngứa ngáy trong lòng.

"Cố Trình Vũ ":Ái phi thật ngốc. Cả người nàng đón gió chờ ta, nàng còn không sợ. Thì ta đến chỗ nàng, một chút lạnh này cũng đáng lắm.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +5 bây giờ là 20%).

" Uyển nhi": Khinh thường, nghĩ trong lòng. Tốt lắm tên hoàng đế nào cũng là, cao thủ trong giới cửa gái. Miệng như bôi mật....

- Uyển nhi, hai má nổi lên rặng mây hồng, cúi đầu e thẹn... Tựa vào lồng ngực rắn chắc nam nhân kia.

- Cố Trình Vũ ": Thấy mỹ nhân e thẹn. Trong người tê ngứa.. Hắn có hơi chút luống cuống, vì đây là lần đầu hắn chạm vào nữ Nhân nha.

- Mặc dù, trong cung cả ngàn giai Nhân. Hắn có thị tẩm thì cũng chỉ chung giường với họ. Chứ không diễn cảnh yêu tình đánh nhau.

Còn vị Ngu Mỹ Nhân này, là người đầu tiên hắn có cảm giác thân thiết và gần gũi. Tựa như đã quen từ Mấy kiếp trước rồi.

" Cố Trình Vũ" ôn nhu, vuốt ve mái tóc mềm mượt, không phủ một chút dầu bóng nào. Khiến hắn thoải mái không ít.

" Cố Trình Vũ ": Ái phi. Đêm khuya đáng giá ngàn vàng, Cũng Nên nghĩ ngơi sớm.

- Tức khắc, hấn bế chôn Cô vào lòng, đi sâu vào trong bức bình phong. Nhẹ nhàng đặt cô lên giường.
- Cố Trình Vũ. Rất nhanh cỡi sạch Siem y trên người Uyển Nhi, Hấn Cũng Tự cỡi sạch đồ, của chính mình.
- Uyển nhi sừng sốt một hồi. Cô nhìn kỹ lại quả thật trên người tên Hoàng Đế này, thật rắn chắc, tới mức tinh xảo. Gương mặt Của hấn hết sức tuấn đạt. Khiến bản chất sắc Nữ của cô cảm lòng không được.

(Từ đoạn H đào sẽ thay cô = Nàng nhé)

Uyển nhi, nhanh chóng thay bằng cảm xúc thẹn thùng vừa úy khuất, mặc kệ sắc mặt Của Hoàng đế như thế nào,

" Cố Trình Vũ " nhìn cái miệng nhỏ đỏ tươi của nàng, liền hưng hăng cúi đầu phủ lên.

"A..... Ngô....." Môi hấn nóng cháy dán lên, nhất thời khiến Uyển Nhi thể xác và tinh thần rung động, hơi thở nam tính càng làm cho Nàng choáng váng..... " Cố Trình Vũ " dán lên đôi môi mềm mại của nàng, hấn liếm mát từ đầu đến xuống dưới, cắn môi nàng lại gặm lại mát, hút đến hai chân nàng nhũn ra, trong đầu ong một thanh âm vang lên, thành trống rỗng.....

Cố Trình Vũ chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, vội vàng cạy ra khớp hàm nàng, đầu lưỡi lửa nóng thô ráp tiến quân thần tốc, xông vào nơi ngọt ngào, hương vị ngọt ngào trong miệng nàng làm hấn nổi điên, đầu lưỡi hung ác nuốt nước bọt, uốn đầu lưỡi nàng dùng sức mát vào.....

Ân..... Hoàng Thượng..... Ngô a....."

Cố Trình Vũ, nghe nàng tiếng rên rỉ, hấn càng là hưng phấn, mạnh mẽ lại thô bạo xoa nắn lên.....đôi vú Cao vênh Của nàng.

"A....." Uyển nhi một trận rùng mình, hai vú bị hấn bắt lấy, xoa đến cứng ngắc. Cố Trình Vũ xoa lại hai vú, lòng tràn đầy nhộn nhạo, chỉ cảm thấy hạ thân trướng đến phát đau, chỉ nghĩ vội vàng tìm cách mà giải phóng, lại chưa từng có kinh nghiệm, chỉ có thể ôm nàng dùng sức cọ.

Hấn cúi đầu, gặm hai vú trắng như tuyết, lại mềm mỷ lệ đến ngon miệng, hấn bắt lấy một bên xoa, liền ở trong tay biến hình không ngừng, nhìn kia hạt đậu đỏ, liền cúi đầu nhai nhai ở trong miệng...

Tê.....Hoàng Thượng.... ân.... ngô... Nhẹ thôi... Thiếp không chịu được. Ở cửa huyết Của nàng. Bị vật cứng nóng hổi cả tới phát điên... Nhưng nàng không biết nên động từ đâu.

Uyển nhi, liền không chịu được khi chính mình bị đùa bỡn. Nàng đưa tay xuống cảm chắc vật Cấn Của hấn. Nhẹ nhàng di chuyển lên xuống.

"A....."....Ân~~~

Hạ Thân bị trướng đến phát đau, nàng lại mềm lại lạnh dùng tay Cầm, Cố Trình Vũ cảm lòng không đậu phát ra Âm thanh sáng khoái thờ dài, hai người tay cầm còn th*t cùng nhau vuốt ve.

"A..... Không được..... Ta ra không được....." Tiểu Yêu Tinh~~~Nàng chậm chút~~~Ta ra không được

Uyển nhi nghe được mặt đỏ tai hồng, liền nắm chặt còn th*t phóng tới chính mình giữa hai chân tiểu huyết.

Cố Trình Vũ liền chỉ cảm thấy quy đầu bị cái mềm mại cái miệng nhỏ ngậm lấy, hấn hai mắt tròn tròn, thân thể liền theo bản năng động, còn th*t to lớn, đang hung ác xuyên qua tiểu huyết tiết ra dịch mật Kia.

"A..... Ân..... Đau quá..... A....." Uyển nhi nhất thời chịu không nổi cảm giác đau bị phá thân này. Đã vậy còn bị một cây còn th*t to lớn. Xuyên qua... Khiến nàng đau tới phát khóc.

- Cố Trình vũ, thấy mỹ nhân vừa bị phá thân, rất đau, liền động tác chậm lại. Lúc lâu sau, thấy tiểu huyết đã dần có khoái cảm. Tiết ra nhiều mật dịch hơn. Thì hấn bắt đầu điên cuồng lắc hông. Mỗi lần động, là còn th*t sâu tận bên trong tiểu huyết.

Ái phi~~~trong hào khăn..... Ha..... Thật thoải mái....." Cố Trình vũ đè nặng hai đùi nàng, còn th*t thọc đi vào, đỉnh đến của nàng tâm tê dại, cảm giác đau lúc trước cũng dần mất, chỉ còn lại khoái hoạt và Kích thích.

Ân ân..... Chậm rãi....Hoàng Thượng•~~~Ngô.. Người dừng dừng lại.. AA

đồ vật quá lớn quá dài, một chút thao tiến hoa tâm sâu chỗ bên trong, đảo cả người nàng bần rần, nói không nên lời khó chịu, bụng nhỏ cũng là trướng trướng ê ẩm

Nghe nàng thống khổ lại vui sướng rên rỉ, hạ thân kia vật càng trướng đại vài phần..... Cố Trình Vũ.. Điện cuồng nhéo nhéo hai vú nàng....mỗi cú nhấp đều hung ác Mạnh bạo.

Ngô ngô..... Chàng~~Sâu.. Sâu..... A..... A a..... Dừng dừng dừng tiến a.....từ bỏ.. "Ồ..... A a..... Ân ân..... Chịu chịu không nổi....." Từ cung vách trong bị còn th*t Của hấn vô tình tiến vào, ở bên trong sông cuộn biển gặm.

Nghe nàng nức nở, hấn động đến càng thêm lợi hại, thường xuyên ma sát, làm từ cung phun ra mật dịch. Như nước ảm bao quanh Cô thịt của hấn, khoái cảm nổi lên làm hấn gằm nhẹ ở trong thân thể nàng mà phóng ra lượng tinh dịch đậm đặc....

.....

- Diễn yêu tình đánh nhau xong. Thì mỹ nhân cũng thiếp đi. Khóe môi còn không quên nở nụ cười thỏa mãn.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ + 30% bây giờ là 50% tỷ xinh đẹp cực giỏi)

"Uyển nhi ": Em gái nhỏ. Đừng nói, em vừa rồi xem lão nương đánh nhau.

[....] Đúng rồi tỷ xinh đẹp. Cái này cần phải lưu trữ tỉ nữ. Vì em rất Cần thân nha.

"Uyển nhi đen mặt gằm trong lòng "

" Cút. Đi. Cho. Lão. Nương"

[.....] trốn thôi. Mỹ nhân nổi điên rồi. Ta có làm gì sai sao.?

- -Cố Trình Vũ! sai người đem nước tắm tới. Mắt thấy mỹ nhân vẫn còn ngủ. Hấn nhanh gọn bế nàng vào thùng uyển ương. Tắm cho nhau xong.

- Cố Trình Vũ. ôm nàng chờ lại giường, rồi hai người ngủ ngon giấc.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm 6

Cố Trình Vũ, Ôm mỹ Nhân Trong ngực an ổn ngủ cả đêm. Phải nói đêm nay, là đêm hấn ngủ ngon nhất từ trước tới nay.

- Thái Giám Tổng Quản, mắt thấy đã sắp qua giờ Thìn (Từ 5-7h sáng) Liền nhẹ nhàng bước vào hầu hạ Hoàng Đế. Chuẩn bị vào triều.

- Thái Giám Tổng quản, cảm thán: từ Xưa tới nay, hoàng thượng đã dậy, thì các chủ tử không được quyền ngủ. Còn phải hầu hạ hoàng thượng y phục.

- Còn vị chủ tử này, vẫn hồn nhiên ngủ. Ngạc nhiên hơn là Hành Động của Hoàng thượng cố ý nhẹ nhàng.... Có lẽ, vị Ngu Mỹ Nhân này, sớm sẽ thành một Sủng phi.

- Cố Trình Vũ: Nhẹ nhàng, hôn lên trán nàng. Xoay lưng rồi đi, còn không quên căn dặn, đại nha hoàn bên cạnh Uyển Nhi.

" Cố Trình Vũ ": Nếu chủ tử người dậy! Không cần nàng đi thỉnh An Hoàng hậu.. Chỗ Hoàng Hậu, ta sẽ báo cho nàng biết.

- Cố Trình Vũ vừa đi, thì tức Khắc Uyển nhi cũng dậy. Thực ra, là cô cố tình giả ngủ. Ai bảo, đêm qua hấn quá hưng hấn đi. Khấp người cô đau nhức. Như bị xe cán qua vậy.

" Uyển nhi:" Tiểu Hồng, giờ nào rồi.

" Tiểu hồng:" Bẩm chủ tử. Đã sắp Qua giờ thìn.

" Uyển nhi, cố gắng chống đỡ mình, phân phó.

" Em Mang nước rửa mặt. Và vắn tóc cho ta. Chuẩn bị đi vắn an hoàng hậu.

" Tiểu Hồng ": Chủ tử, Hoàng thượng cho người miễn thỉnh an, hôm nay.

" Uyển nhi ": Em thật ngốc. Hấn càng miễn, ta càng phải đi. Em muốn chủ tử của em bị nói là thịnh sủng mà kiêu?

" Tiểu Hồng vội vàng quỳ xuống: Chủ tử, là nô tì ngu rớt.

"Được rồi, em đứng lên đi, tìm cho ta bộ y sa đúng với phân vị. Ừm thái giám nội vụ, có đưa huân hương. Em chỉ cần nhận không cần phải đốt dùm.

" Đừng Trách cô cẩn thận. Chỉ là trong tiểu thuyết cung đấu, có rất nhiều cảnh hạ độc rất tinh vi.

" Mà lão nương, còn ham sống sợ chết lắm. Chết rồi thì có lỗi với gương mặt mỹ nhân này.

" nô tì đã rõ. Thừa chủ tì.

- Uyển nhi, lo lắng chuyện cô được thị tẩm đầu tiên trong các 20 tú nữ. Đoán chừng bây giờ đã truyền khắp hậu cung.

" cô đi qua nhiều thế giới. Nhưng chưa bao giờ trải qua Cung đấu, có chút phiền.

Cung Đấu thôi mà? Lão nương chơi tới bến.

..... Chiêu Dương Cung .....

Sáng sớm ánh nắng mặt trời ấm áp từ cửa sổ chiếu vào, Vũ Khuynh hương lưng thẳng tắp, ngồi ở vị trí hoàng hậu, miệng luôn nở nụ cười. Xem đoàn oanh oanh yến yến ở phía dưới đang nhện Nột cô. Vũ Khuynh Hương Rất thích cảm giác này.

- Thục Phi, ngồi gần với Vũ Khuynh Hương nhất. Nàng vào cung đã hai năm, đấu đá trong cung khiến nàng hiểu sự đời hơn, cái vị Hoàng Hậu mới vào Cung Ba tháng này.

- Thân Phận là Hoàng Hậu, mà không phát uy ra được một tí nào là Hoàng hậu. Cả ngày tỏ ra Ngây Thơ, yếu đuối " Hừ " Diễn cho ai xem. Hoàng thượng còn không bố thí cho một ánh mắt.

- Bởi vì thế mà Vị Thục Phi này, rất tích đào khoét tìm gan Vũ Khuynh Hương.

"Thục Phi ": Ài nương nương nhìn xem. Giờ đã là Giờ nào rồi? sao Ngụ Mỹ Nhân còn chưa tới nha..

- Nụ cười Vũ Khuynh Hương, trở nên cứng đờ. Vẫn cố gắng tỏ ra niềm nở khoan dung.

" Thục Phi muội muội chớ Trách Ngụ Mỹ Nhân. Là muội ấy giúp Hoàng Thượng khai tri tán điệp, nên mệt nhọc không ít.

Sáng sớm, Hoàng Thượng có miễn cho nàng thỉnh an.

" Thục Phi ": muội, không muốn nhiều lời nhưng vị Ngụ Mỹ Nhân đó, thịnh sùng Mã kiều.. Đâu xem Hoàng Hậu Nương nương vào mắt.

" Vũ Khuynh Hương, như bị đã kích vào chỗ ngứa. Bàn tay bấu chặt vào góc váy, tới nhăn nhúm. Trong lòng không khỏi chửi thầm.

" Thục Phi, liếc mắt thấy Hoàng hậu ngụ ngọc này trúng chiêu.....không khỏi mỉm cười.. Thỏa mãn.

- --Cắt đứt suy nghĩ Của hai người. Ma ma truyền tống

- Ngụ Mỹ Nhân tới..

" khoe Miệng, Uyển Nhi Giật Giật. Bị gọi là Ngụ Mỹ Nhân, có phần không quen... Nhưng Cừ chỉ phúc thân vẫn rất chuẩn mực.

" Nô tỳ bái kiến Hoàng hậu nương nương, Nương Nương Vạn Phúc Kim An.

- Vũ Khuynh Hương, nhướn mày.. Nhìn xuống dưới. Nhưng vẫn không cho Uyển nhi đứng lên... Cái này xem ra là Đang chinh cô.

- Uyển nhi,cẩn rắng giữ nguyên tư thế phúc thân tới sắp ngã. Vẫn không thấy người cho đứng lên... Trong lòng thầm mắng..

" Vũ Khuynh Hương ": " A " muội muội. Sao không đứng lên, à là Bản Cung Sơ xuất. Xin muội muội đừng để ý.

Uyển nhi: " Nô Tỳ Không Dám. Đầu là Nương Nương dạy phải?

- Vũ Khuynh Hương. Thấy thái độ không sao Của Uyển nhi, hận không thể xé xác kia ra. Nhưng mặt vẫn giữ nụ cười chuẩn mực.

" Là đêm qua, vất vả cho muội rồi. Muội cũng đừng gọi ta là hoàng hậu nữa. Đã là tỷ muội với nhau, nên xưng hô cho thân mật.

- Giúp Hoàng Thượng Phấn Ưu. Có con cháu nối dòng.

" Uyển nhi tỏ ra ngụ ngọc ": Nương nương nói phải. Muội sẽ cố gắng hết sức.

- Uyển nhi được ban ngồi. Ngồi chưa nóng móng thì Vũ Khuynh hương lại kiếm cớ, nổi lên điên với cô.

" Ngụ Mỹ Nhân! hình như trang phục hôm nay, Của muội không đúng với Phận vị rồi. Là Phận Vị Mỹ nhân, trang phục không cho phép có màu vàng Kim xa.

"Uyển nhi, cúi mặt xuống nhìn lại trang phục của mình. Ngoài màu lam ra có chút màu hồng nơi góc váy.

" Con mẹ nó, Hoàng hậu này chẳng nhẽ bị mù màu

- Muốn thị uy với lão nương thì nói thẳng. Cần gì lý do. Mà cái lý do hết sức ngu ngốc.

"Lão nương nhin. Mong vị thứ muội này, ngồi vững cái ghế hoàng hậu cho chắc. Đừng để lão nương sớm đập ngã.

"Vũ Khuynh Hương lạnh giọng ra lệnh.

"Ngu Mỹ Nhân, cư xử không phải phép, phạt quỳ trước Chiêu Dương Cung 3 canh giờ. Hết giờ phạt mới được về

(3 canh giờ = 6 tiếng ạ. 1 khắc = 15 phút nhé các nàng)

- Uyển nhi, cần rằng Quỳ trước Chiêu Dương Cung. Cũng may cô có Luyện Cửu Âm Chân Kinh, nên vận khí cũng không tới nỗi ngất đi. Như người bình thường quỳ dưới sàn đá cuối 6 giờ đồng hồ còn trong thời tiết như hoà thiêu, thì không mất mạng đã là may mắn.

"Uyển nhi quỳ xong. Thì ngất đi được Tiểu Hồng Khóc lóc dìu về. Khấp hậu cung ai cũng biết, Hoàng hậu có ý chinh Ngu Mỹ Nhân. Có người cười thầm khi thấy cô gặp họa.

.....

- Cố Trinh vũ. Đang trong thư phòng. Bàn tay niết lên thánh chỉ vừa mới ngự bút, bất giác khoe môi không khỏi cong lên một chút. Thái Giám Tổng Quản, thấp thòm định nói điều gì đó? Cố trinh Vũ biết liền hỏi?

"Ngươi có việc gì? Nói đi... Đừng để trong bụng dễ bị sinh.

"Thái Giám Tổng Quản ": Ôi mẹ ơi! đây là Hoàng Thượng, đang giỡn với ta sao.....bỗng dưng lạnh sương sống.

"Là hôm nay. Hoàng hậu phạt Ngu Mỹ Nhân,quỳ trước Chiêu Dương Cung, 3 canh giờ. Ngu Mỹ Nhân quỳ tới Ngất mới được cho về.

"Cố Trinh Vũ nhủ mi ": Lý do phạt là gì?

"Bẩm. Hoàng hậu nói sai phép tắc cung quy. Trang phục vượt quá Phân vị.

"Nhưng theo nô tài quan sát. Ngu Mỹ Nhân từ trên xuống dưới đều đúng quy tắc, không phạm một lỗi nào.

"Vị Ngu Mỹ Nhân này. Ông rất thích, nên không khỏi nói đỡ một câu"

- Cố Trinh vũ, lòng một lửa giận: Tốt tốt hoàng hậu a~~~ Tuồng hoàng hậu mà muốn che trời trước Thiên Từ ả. Hay cho Một Vũ Khuynh Hương.

- Cố Trinh Vũ, không ngại tặng một cái tát Thăng mặt cho Hoàng Hậu.

Nếu đã ý kiến về trang phục phân vị mỹ nhân của hần. Thì hần sẽ càng sùng ái Ngu Mỹ Nhân này. Ban đầu chỉ định thăng Lên làm tiếp dư mà thôi. Bất quá bây giờ hần thay đổi chủ ý rồi.

- Trong lòng một bụng tức giận. Tay múa bút thành văn, chữ như rồng bay phượng múa. Lập tức hai đạo thánh chỉ được Ban Xuống.

- Vũ Khuynh Hương, trong lòng vui sướng khi nghe Ngu Mỹ Nhân ngất. Chút nữa không giữ được mạng. Nàng nửa nằm nửa ngồi, lột vỏ nho. Thì bên ngoài có thánh chỉ tới.

Thái Giám Cầm ý chỉ đọc to.

"Phụng Thiên Thừa Vận. Hoàng đế chiếu viết. HOÀNG hậu Vũ thị, Lộng Quyền khắp nơi. Nay Trẫm thấy, đức hạnh không tốt. Phạt Đóng cửa Chiêu Dương Cung Nửa năm. Chép 100 lần đạo đức kinh. Không được phép ra ngoài.

- Vũ Khuynh hương. Nghe xong Thánh chỉ mà té xỉu hôn mê. May mắn được Vương Ma ma đỡ được.

"Thái giám Tổng quản bước đi. Trong lòng thâm than. Hoàng hậu ngu ngốc, chạm phải cái vảy rồng ngược. Không biết Hậu vị này sẽ ngồi được bao lâu..

Ông bước nhanh chân tới Hỷ Lai Cung. Lúc này Uyển nhi đang nằm trên giường. Không thể bước xuống tiếp Thánh chỉ.

- Thái Giám Tổng quản miên nờ: Ngăn trở hành động của cô

"chủ tử, cứ việc nằm nghe ý chỉ là được rồi.

"Uyển nhi, cố gắng nở một nụ cười yếu ớt. Làm cho người khác đau lòng không thôi.

"Phụng Thiên Thừa vận. Hoàng đế chiếu viết. Ngu Mỹ Nhân. Nay được lòng trẫm. Hiền lương thực đức, kinh tài tuyệt diệu thiên hạ chỉ có một. Nay phong lên làm"

" Chính Nhất Phẩm " Hoàng Quý phi " một tháng sau tiến hành lễ phong phi. Cũng chuyển sang Phụng Nghi Cung. khâm thủ

" Phụng Nghi Cung là gì. Là nơi chỉ cho Hoàng Hậu ở. Nay cô lại được ở nơi đó? Vậy mặt mũi Hoàng Hậu để đâu.

" Nên Uyển nhi không khỏi cười nhạt. Bất lão nương quỳ. Thì đây, lão nương và mặt Thứ muội này không trật phát nào.

" tiểu hồng, như bị trúng tà. Tay chân luống cuống cảm thánh chỉ thay chủ tử.

" Tổng quản thái giám: Chúc mừng nương nương. Nay được lòng thương yêu Của Hoàng thượng.

- Uyển nhi, như tỉnh lại... Đưa xấp ngân phiếu cực dày. Tiến công công hơn hờ rồi đi. Trên dưới Hy Lai Cung, một mảnh vui mừng.

- Khắp hậu Cung ai ai cũng biết, Hoàng Hậu phạt Ngu Mỹ Nhân Quỳ. Lại khiến bản Thân bị và mặt tới đau đớn... Các phi tần đua nhau đưa quà cáp tới lấy lòng Uyển nhi.

" Thục Phi, biết Hoàng Hậu bị Và mặt đau như vậy, không khỏi vui mừng. Nhưng Thục Phi, không Ngờ Vị Ngu Mỹ Nhân kia, lại được lòng Hoàng Thượng tới vậy.

- Từ Vị tí Ngừ phẩm Mỹ Nhân. Chỉ thị tâm một đêm liền nhảy lên " Chính Nhất Phẩm Hoàng quý phi. Phân vị còn cao hơn cái Thục Phi này.

- Lúc này trong cung, ai cũng Biết Vị Hoàng Quý Phi này là sủng thi Của Hoàng Thượng. Nhìn kết quả Của Hoàng hậu. Thì họ cũng biết, không nên đụng vào Hoàng Quý Phi này.

- Vũ Khuynh Hương. Vừa Tỉnh Lại. Thì nghe được tin Ngu Mỹ Nhân. Được phong làm " Chính Nhất Phẩm. Chỉ kém 1 bậc so với Hậu Vị. Hoàng thượng còn ban Phụng Nghi Cung cho nàng ở.

- Vũ Khuynh Hương, đau lòng tức giận khi bị Hoàng Thượng thăng tay và mặt không thương tiếc.

Lại đây một bụng hận Uyển nhi. Nôn ra một ngụm máu bất tỉnh Nhân sự. Cả Chiêu Dương Cung gà bay chó sủa.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm 7

Cố Trình Vũ, đang đau đầu, bất mãn với đám văn võ bá quan này. Ăn bổng lộc của hắn, mà tới chuyện hắn sủng ai, hay ngủ với phi Tần nào mà cũng quản...

- Những lúc, Các Quan lại này cười tiểu Thiếp hắn đâu có xen vào. Vậy mà lớn gan, dám dâng tấu nói xấu Mỹ Nhân của hắn là Yêu nghiệt phải chém.. Trong lòng đây một bụng tức. Ném Phăng đi mở tấu chương rống Giận..

" Giỏi...giỏi lắm... Tới chuyện trẫm sủng ái ai. Cũng tới lượt đám quan kia chen chân vào. Được được....tướng Trẫm là con hổ giấy sao.

- Tất Cả Nô tài, đồng thời quỳ xuống. Không dám ho he nữa lời... Phải mất nửa ngày sau. Tổng quản mới dám dè chừng lên tiếng.

" Hoàng~~Hoàng thượng... Đã tới giờ lật bài từ..

" Cố Trình Vũ": Phất tay... Không lật

Thái Giám nội thị cẩn thận bước đi.

" Cố Trình Vũ ": Khoan! Đợi đã... Hoàng Quý Phi, Thân thể không khỏe. Thấp đèn Hy Lai Cung.

" Thái giám nội thị ": Không khỏe,phải là không lật bài từ chứ.

Lý nào không khỏe lại đi lật bài.... Ài tâm hoàng đế khó dò. Vẫn nên nhận mệnh..

- ----Hy Lai Cung. ----

- Tiểu Hồng đang xoa bóp chỗ thâm tím, đến Kinh người cho Uyển nhi.. Thấp giọng hỏi!

" Tiểu Hồng ": Nương Nương! Cần phải xem thái Y. Vết bầm của người quá dọa người rồi. Cũng tại HOàng Hậu mà ra.

- Uyên nhi! lười biếng lên tiếng

" Tiểu hồng, những lời này em chỉ được phép nói cho ta nghe. Ra khỏi Hỷ Lai Cung, em không được phép ăn nói hàm hồ nghe Rõ chưa.

- Tiểu hồng tình nghịch: Le lưỡi cười hì hì với cô.

- - Tứ Phúc vội vàng vàng chạy vào, bẩm báo với Uyên nhi.

" Tứ Phúc ": Nương nương, Hôm nay hoàng thượng, thấp đèn Cung Chúng ta.

"Uyển nhi ": Mẹ nó, tên hoàng đế này không phải cảm thú chứ.

" Lão nương bị thương. Mà vẫn bắt Diễn Yêu Tinh Đánh nhau à.

" Lão nương không diễn.

[...] Tỷ xinh đẹp. Em có các tư thế, khiến cho tỷ không bị đau đầu gối, mà hai người vẫn có khoái cảm. Tỷ xem không.

" Uyên nhi, nghe thấy em gái hệ thống nói. Mà đau cả não "

" Cút đi cho lão nương:

[...] Hệ Thống Ca Ca, ta tin những gì huynh nói với ta rồi. Tỷ xinh đẹp này quá hung dữ rồi.

- Uyên nhi, phát tay cho tiểu Hồng Và Tứ Phúc lui ra. Bản thân mình quyết định, nhịn ăn sao cho giống bị suy nhược.

- Chắc vì, nhịn đói quá mà cô ngủ thiếp luôn trên bàn.. Đến lúc Cố Trình Vũ vào, vẫn không pháp hiện ra.

- Cố Trình Vũ, bước Vào thấy mỹ nhân đang gục trên bàn. Mặc dù là chuyện Rất Bình Thường. Nhưng do Sắc đẹp, cũng thành tiên Cảnh.

Cố Trình Vũ! ngồi đối diện. Xem cô ngủ gục, nhìn gương mặt ngây thơ. Hàng mi đang khẽ rung rung,

- Cố Trình Vũ, nhẹ nhàng vươn ngón tay vẽ lên cánh môi cô. Cảm giác được độ mềm và ẩm ẩm..

Bất ngờ có chút dính dính ở ngón.. Tay.....nhìn lại thì thấy mỹ nhân, chảy nước miếng...cái miệng đỏ hồng nhỏ...còn chu ra~~~Nghe kĩ còn thấy tiếng chẹp ~chẹp.

" Uyên nhi, vì đói mà ngủ mơ cũng được gặp chân gà. Đúng lúc cảm thấy có gì đó ở cánh môi. Cô liền vươn cái lưỡi nhỏ, như con mèo liếm liếm lấy ngón tay hẳn, tới say mê.

- Cố Trình Vũ, bị liếm ngón tay tới gọi lên tia dục vọng. Trong lòng không ngừng mắng, Tiểu Yêu Tinh Dụ hoặc hẳn.

(Tình Độ hào cảm của nam chủ +10% Bây giờ là 60%).

" Uyên nhi, nghe âm thanh hệ thống làm cho tỉnh ngủ hẳn. Ngước mặt lên liền thấy Cố Trình Vũ. Vội vàng đứng dậy, định phúc thân.

" Cố Trình Vũ": Nhanh tay ôm cô vào lòng. Mãng yêu.

- Cố Trình Vũ ": Ái phi ~~Nàng là đang mơ cái gì nha? Hay là nàng..đang mơ được ăn trâm

" Uyên nhi, cả mặt nổi mây hồng. Lí nhí...

" Là Là Tàn Thiếp, không mơ gì?? Hoàng thượng không được chêu Tàn Thiếp...

" Cố Trình Vũ" Bị mỹ nhân.. Làm nũng tới mềm nhũn cả Tâm can.

" Nàng không mơ gì? Sao lại gặm tay ta. Nàng còn chảy nước miếng nữa!

" Uyên nhi, đen mặt, vội vàng lau lau. Mẹ ơi thật mất mặt... Quá rồi

- Cố Trình Vũ! Thấy động tác của mỹ nhân, cảm thấy rất giống mèo nhỏ. Rất đáng yêu. Hắn nhẹ nhàng vuốt tóc cô, cất giọng đầy Sùng nịnh

" Ái phi? vết thương đã đỡ chưa... Đưa chân đây cho ta xem

" Uyên nhi yếu ớt lên tiếng. "

" Tàn thiếp đã không sao rồi. Chỉ là bẩm một chút thôi..không đáng lo ngại. Phiền Hoàng Thượng nhọc lòng rồi.

" Cố Trình Vũ ": Đã không đáng lo ngại, vậy nên để cho ta nhìn một chút.

Nói là làm, Hấn nâng chân cô lên. Vạch làn váy lên tới đầu gối. Đôi chân thon dài, làn da nõn nặn,

- Tức khắc, mặt hấn tối lại. Đôi chân đẹp đẽ kia. Bị một vết bầm xấu xí tới kinh người.. Vừa tụ máu còn xanh tím. Hấn đau lòng mỹ Nhân, cũng tức giận Vũ Khuynh Hương.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +5% bây là 65%)

" Uyển nhi ": đây là đau lòng, mà tăng hào cảm sao. Rất tốt,, sau này cố gắng ngược thân.. Tới khi đầy hào cảm thì thôi "

[...] Tiểu tỷ tỷ. Đề nghị tỷ bỏ Ngay cái Ý nghĩ ngu xuẩn đó đi

" Lão nương, chỉ nghĩ chưa có thực hiện. Có được hay không?

"Cố Trình Vũ ": ái Phi còn nói chỉ là vết Bầm nhỏ. Ái phi nhìn xem, đây mà vết bầm nhỏ ư. Quá dọa người rồi.

Hấn lấy ra lọ thuốc mỡ. Động tác Ôn nhu

,bôi một lớp mỏng trên vết bầm. Xoa nhẹ lên cho thuốc tan đều ra.

- Thấy mỹ nhân. Cẩn môi không dám phát ra tiếng đau... Trong lòng hấn không khỏi thương tiếc. Ý định cang phải sùng nường nhiều hơn.

- Cố Trình Vũ::Ái phi Yên Tâm. Ta đã phạt Hoàng hậu rồi, sẽ không để nàng bị ủy khuất.. Nàng có hài lòng, những gì ta cho ái phi hay không?

- Uyển nhi áp ứng nói...

" Hoàng~~Thượng.. Người muốn nghe Tàn Thiếp nói thật lòng không?

- Cố Trình Vũ, nhú mi tâm.

" Nàng nói đi. "

- Uyển nhi " Nhưng người không được trách phạt Tàn Thiếp

- " Cố Trình Vũ ": Được!

" Uyển nhi. giờ ngón tay út ra ": người phải hứa nha. Ngoắc tay làm chứng nào.

" Cố Trình Vũ, xém nửa bật cười. "

Hấn là cửu đỉnh chí tôn. Lời nói là vàng là ngọc. Nuốt là nuốt lời sao được. Nhưng hấn vẫn vui vẻ, đầy sủng nịnh ngoắc tay với nàng.

" Được rồi! ta hứa với ái phi.

" Uyển nhi ": Hoàng thượng. Xin người thu hồi Lại thánh chỉ có được không.?

" Cố Trình Vũ giật Minh: Vì sao?

"Uyển nhi ": Vì tàn thiếp biết, Hoàng thượng làm như vậy, văn võ bá quan sẽ có kiến nghị. Sẽ không tốt cho người... Mà.. Mà tàn thiếp, không cần những hư danh đó.

- Cố Trình Vũ! Bỗng ôm chặt nàng vào lòng hơn.. Tới bây giờ, nàng ấy còn quan tâm tới, cảm xúc Của hấn.,,... Làm hấn xúc động không thôi.

"Uyển nhi tiếp tục nói, vận dụng kỹ năng diễn xuất. Khiến ánh mắt thật chân thành Nhìn Thẳng vào mắt Hấn. Ngọt ngào lên tiếng.

"Uyển nhi ": Tàn thiếp. Biết đời này không thể cùng Hoàng Thượng, một đời một đôi.

" Nhưng Tàn Thiếp chỉ mong muốn. Trong tâm Của ngài. Chỉ có mỗi mình tàn thiếp có được hay không?

" Cố Trình Vũ.:" Lần đầu tiên đối mặt, với người con gái, yêu thương hấn sâu đậm như vậy.

Nàng ấy không cần danh phận. Mà chỉ cầu hấn luôn nhớ mãi nàng mà thôi... Trong tận tâm can hấn, đầy cổ cảm xúc lạ thường.

Lúc này hấn chỉ muốn đá hết đám nữ nhân kia ra khỏi cung, mà giam giữ nàng lại bên người.

(Tình độ hào cảm của nam chủ +15 bây giờ là 80% tỷ xinh đẹp giỏi quá nha).

" Cố Trình Vũ ": Thánh chỉ, trăm đã ban. Trăm Không thể thu hồi. Còn việc bá quan, ái phi yên tâm, trăm lo được..

"Ta hứa với nàng, cả đời này Của ta sẽ luôn có nàng. Khắc ghi nàng tới tận tâm can Của ta..

" Uyển nhi e then, nép vào lồng ngực rắn chắc của hấn...

" Cố Trình vũ: Nàng không nên gọi ta là Hoàng thượng...rất không thân mật. Nàng hãy gọi tên ta.

" Uyển nhi như bị kinh hách lấp bắp ": Hoàng ~~~Thượng.. Như vậy không đúng cung quy.

- Cố Trình Vũ ": Ta là Cung Quy. Cho phép nàng gọi, nàng phải gọi.

" Uyển nhi ": " A ~~~Vũ "

" Cố Trình Vũ ": Thành nhi ngoan... Đêm đã khuya, nên sớm nghỉ ngơi?

" Uyển Nhi ": " A Vũ " thấp~~Thấp đang bị Thương... Không thể a~~

- Cố Trình Vũ ": Cười cười nheo má Uyển nhi! nàng a~~ nghĩ đi đâu vậy. Ta chỉ muốn ôm nàng ngủ.

- Uyển nhi xấu hổ. Để mặc Hoàng đế Hoa Tâm kia bế lên giường.

" Cô cũng mất nguyên. Dùng khổ nhục Kế hào Cẩm đã tăng lên 80% rồi "

`.....°

- Ngày tháng trôi qua, Uyển nhi đã ở Trong Phòng Nghi Cung, ba tháng. Còn Vũ Khuynh Hương. Chỉ ba tháng nữa là hết thời giam cầm túc.

" Lúc này, cô và Tên Hoàng Đế hoa Tâm kia, đã lăn lộn trên giường, đại chiến 500 hiệp không biết bao nhiêu lần. Hai người mệt hết sức. Bây giờ đang cùng nhau dùng ngọc thiện

- Cố Trình Vũ ": Thấy bảo bối Của hấn, chỉ ăn một chút như một con mèo nhỏ vậy. Hấn sợ nàng sinh bệnh, liền đẩy một chén cánh Cá hồng hàm linh chi sang bên cho cô.

" Cố Trình Vũ: " Nàng ăn nhiều thêm một chút.

" Uyển nhi ": nhu thuận gật đầu..

- Múc Lên một muỗng canh cá

Đặt lên cánh môi. Chưa kịp ăn, nghe mùi đã nôn khan. Rồi té xỉu.

" Cố Trình Vũ, lo sợ luống cuống tay chân vội đỡ lấy Uyển nhi.. Lo lắng lên tiếng.

" Thành nhi, nàng làm sao vậy?

" Cố Trình Vũ ": Thái Y~~ Mau truyền Thái Y.

- Nửa khắc sau.. Thấy y vội vã ôm hòm thuốc đi tới (Tầm 5 phút ạ) vội vàng quỳ lạy Hoàng đế.

" Vì Thần bái kiến Hoàng Thượng.

" Cố Trình Vũ ": Người còn bái cái gì. Nhanh xem bệnh cho Hoàng Quý Phi..

" Thái ý đồ mờ hôi rờn rã. Chân nọ đá chân kia.. Đi vào trong.

- Thái ý lấy ra. Một sợi chỉ. Cột vào mạch tượng Của cô Thăm dò. Thái ý mừng thầm nhẹ thở ra...

- Xin Chúc mừng Hoàng Thượng. Hoàng Quý Phi, đã có Long thai. Thai nhi đã hơn hai tháng. Thần sẽ kê đơn dưỡng thai cho Hoàng Quý Phi.

- Cố Trình Vũ, ngưng Thần. Lúc lâu sau mừng như điên... Hấn là hấn sắp được làm cái phụ Thân đi....

" Thượng.. Tất cả Trên Dưới Phòng Nghi Cung Đều được trọng thưởng.

- Cố Trình Vũ: đi về phía giường. Hôn lên trán người con gái đang an ổn ngủ. Thăm trách.

- Nàng Thật ngốc. Mang thai Mà bản thân không biết. Thật khiến trăm không yên Tâm chút nào.

(Tỷ lệ hài lòng của nam chủ +10% bây giờ là 90%)

- Uyển Nhi, giả bộ ngủ... Thấy độ hài lòng tăng lên, khóe môi không khỏi nhếch lên....phải thật yêu thương đứa trẻ trong bụng này.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm 8

•••Chiêu Dương Cung•••`

- Mặc dù, Vũ Khuynh Hương bị cấm túc. Nhưng trong hậu cung không ít cọc ngấm của nàng. Nên chuyện Uyển Nhi độc sủng Hậu Cung, còn mang Long thai.

- Thì lúc này, Vũ Khuynh Hương mới tin tưởng, Hoàng Đế vô tình kia, trước giờ không bao giờ Lâm hạnh Phi Tàn nào. Thì bây giờ hẳn đã động tình, còn để Á Hồ Ly Tĩnh kia mang long thai Của hắn.

" Hoàng Đế, đang công khai bảo vệ Vị Hoàng Quý Phi đó trước Lục Cung. Từ Hoàng Hậu như nàng cho tới Phi Tàn, bất cứ ai cũng không được đụng vào.

Vũ Khuynh Hương, bị vấp mặt từ trước, giờ vẫn còn phẫn hận. Lần này lại bị Áp Uy, thì cái Hậu Vị này, đâu có cái quyền hành gì. Từ khi Nàng bị Cấm túc tới nay.

Phượng ấn, Hoàng Quý phi tạm giữ cai quản Lục Cung thay nàng. Tới cả Tâm hồn và Thể xác Của Hoàng thượng, ả cũng giữ... Vậy~~~ nàng hao tổn tâm trí, vào Cung để được những gì?

" Giết Địch tử, rồi được gì không phải bây giờ có một Hoàng Khuynh Thành, ngáng chân giữa đường sao.... Vũ Khuynh Hương điên cuồng gào thét....đập bất cứ cái gì có thể.

- Vương Ma ma ": Theo hầu Vũ Khuynh Hương từ nhỏ. Nên rất Rõ tính tình Của nàng, bà đau lòng không thôi.

" Vương Ma ma ": Nương Nương, người Bình tĩnh Lại... Người càng như vậy, sẽ khiến kẻ khác hả dạ trong lòng.

" Vũ Khuynh Hương, như bị đánh cho tỉnh táo....

" Đúng...Đúng vậy... Ta là Hoàng Hậu.. Ta không thể mất tất cả như thế được.

" Chỉ là một Hoàng Quý Phi Thôi sao. Gặp Ta còn Phải quỳ gối vái lạy. Á! hồ ly tinh kia, không xứng để có con với Hoàng Thượng.

" Vương Ma ma ": Thấy chủ tử Của mình tỉnh ngộ. Mà suy nghĩ còn điên cuồng hơn nữa trước.

" Vũ Khuynh Hương: Vương Ma ma, bốn cung đã cấm túc bao lâu rồi?

" Vương Ma ma ": Bốn Nương Nương, đã Được năm tháng.

- Vũ Khuynh Hương, trong lòng tính toán. Một tháng nữa sẽ hết thời gian cấm túc.

Mà cái thai trong bụng, Của Á Hồ ly Tĩnh kia đã được 5 tháng... Khóe môi Của Vũ Khuynh Hương, không khỏi nhếch lên một tia ác độc trong đó.

" Vương Ma ma ": Rừng mình. Nương nương đang muốn làm cái gì đây?

" Vũ Khuynh Hương: Vương Ma ma, có phải ta sai người Lâm gì. Người Cũng sẽ Tận trung mà làm?

" Vương Ma ma ": Quý súp xuống đất. Bốn nương nương, lão nô nguyện lấy cái chết ra đảm bảo.

" Vũ Khuynh Hương ": Được! rất Tốt.... Bốn cung nghe nói. Có loại xạ hương từ tây vực. Không màu, không mùi, không vị.... Người đi hỏi thăm tin tức về vật đó cho ta.

" Ta phải khiến cho Tiệp Nhân kia, cả mẹ lẫn hài tử đi gặp Diêm vương Gia

•••••

"Diêm Vương Gia ": Ta thật không nhận nổi cái cục nợ đó đâu....

" Uyên nhi ": Ông dám nhận. Lão nương sẽ xuống địa phủ tìm ông.

" Diêm Vương Gia: "....."

.....

Phượng Nghi Cung

" Uyên nhi đang nằm trên ghế mỹ Nhân. Nhân nhả ăn nho, ngắm mỹ Nam bên cạnh. Đã mang thai tháng thứ năm rồi. Nền bụng đã nhô cao hơn bình thường. Thái y có chuẩn Ra là song bào thai.

- Cố Trình Vũ " Nghe được tin thì mặt mũi cả ngày nở hoa. Lúc nào cũng toe toét cười.. Còn đâu là mùi phần Anh minh, soái khí của Vị Đế Vương.

" Ví như Như lúc này đây.

- Cố Trình Vũ,hoàn toàn trở thành nô tỳ chính thức rồi. Đang chăm chú lột vỏ nho, lâu lâu còn quay ra nói chuyện với cái bụng của cô...

" Uyên nhi, hơi khó chịu từ khi có thai. Cô trở nên ăn nhiều mất kiểm soát, còn hay bị rút Gân, mỗi buổi tối đều phải nhờ Tên Hoàng Đế kia xoa bóp. Thân thể cô cũng đầy đặn ra một vòng.

- Người ta nói, phụ nữ khi mang bầu là xấu nhất. Nhưng cô thì ngược lại, cô mang bầu khiến thân thể cô nảy nở ra.

Làn da còn sáng mịn hơn trước, đều nhờ vào nước linh tuyến. Hocmon Của cô cũng thay đổi, đòi hỏi chuyện phòng the nhiều hơn.

" Cố Trình Vũ, vì sợ tổn hại hài nhi, nên động rất nhẹ nhàng và ôn nhu. Uyên nhi, tính toán thời gian, chỉ ít hôm nữa Vũ Khuynh Hương, sẽ hết hạn cấm túc. Chắc chắn nàng, sẽ không bỏ qua cho cô.

" Uyên nhi ": " A " Vũ. Chàng sờ xem hình như, nhi tử đang đạp thiếp.

" Cố Trình Vũ ": Sùng sốt... Cho tay áp vào bụng. Cũng cảm Thấy một lực rất nhỏ đạp lên bụng bảo bối của hân.

" Cố Trình Vũ ": nhi tử ngoan.. Con không được ăn hiếp mẫu thân. Đợi con Ra phụ Thân sẽ đánh đòn con.. " Hừ "

" Uyên nhi, cười nheo mắt lại "

"A" Vũ.. Chàng nha, không được dọa con như thế..

" Cố Trình Vũ ": từ khi Thành nhi có hài tử. Đã bỏ quên ta luôn rồi..

" Uyên nhi ": " A Vũ ": Chàng lại nghĩ linh tinh đi. Hoàng hậu sắp hết thời gian cấm túc.

Chàng có thể miễn cho thiếp, cái đại lễ cúi bái gặp thân gia được không. Hài tử rất mệt a~~~~

" Cố Trình Vũ ": sùng nịnh xoa đầu cô.

" Được rồi. Thành nhi không nói, thì trẫm cũng sẽ làm vậy. Trẫm sẽ không để bất kỳ ai. Làm hại bảo bối của trẫm.

.....

- Thoáng cái một Tháng đã trôi qua. Thời gian Vũ Khuynh Hương cấm túc cũng hết. Chiêu Dương Cung, lại náo nhiệt như cũ. Các mỹ nhân oanh oanh yến yến, đua nhau thỉnh an hoàng hậu.

- Vũ Khuynh Hương, vẫn tỏ ra niềm nở, ngồi vững trên hậu vị. Giống như người trước kia bị vả mặt, không phải là nàng ta.

" Thực Phi: Hình như chọc ngoáy, Hoàng Hậu tới ghen hay sao. Mới hôm đầu tiên Của ngày được tự do. Thì bắt đầu, dùng lời lẽ giăng bẫy Vũ Khuynh Hương.

" Thực Phi biết. Bản thân không đầu lại vị Hoàng Quý Phi kia. Nên mượn Tay Vũ Khuynh Hương ngu ngốc,mà loại bỏ đi đối thủ. Còn chính Bản Thân Minh làm ngư ông đắc lợi.

" Thực Phi ": Nương nương, có vẻ không biết. Hoàng Quý Phi đã được thỉnh ra mạch song bào thai. Hiện giờ Hoàng thượng và trên dưới hoàng cung đều rất vui mừng.

" Muội thấy, tin vui này san sẻ với nương nương để cùng vui.

" Vũ Khuynh Hương ": cảm tức, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay, tới bật máu mà không cảm thấy đau... Nhẹ nhàng đổi lại, lời châm chọc Của Thực

Phi.

"Vũ Khuynh Hương ": Bồn cung, đương nhiên là vui cùng Hoàng thượng. Muội cũng nên xem lại cái bụng của bản thân đi. Đã hai năm sao không thấy động tĩnh gì?

" Thực Phi ": Đa tạ, nương nương quan tâm. Do Sức khỏe của muội yếu đuối. Nên phụ lòng mong mỏi của nương nương rồi.

" Vũ Khuynh Hương " "Hừ "~~lạnh

" Thực Phi ": có phải lần này, Hoàng Hậu bị và mặt tới mức, thông minh ra chút rồi không. Bây giờ còn biết đáp trả lại cơ đấy.

" Từ phía xa... Uyển nhi, được ma ma và tiểu hồng đỡ vào Chiêu Dương Cung.. Thấy thứ muội vẫn an tĩnh tọa vị... Mặt nhìn không ra cảm xúc gì?

" Uyển nhi ": Hay là bị và mặt đau quá. Mà đơ luôn cảm xúc mặt hay không?, chắc là không đi! Thôi kệ lão nương lười suy nghĩ.

" Uyển nhi, gật đầu chào hỏi xem như là hành lễ

" Uyển nhi ": Hoàng hậu Nương Nương vạn phúc kim an! ~~ Nương nương khỏe?

- Thực Phi ": Đứng dậy phúc Thân với Uyển nhi.

" Hoàng Quý Phi, vạn phúc!

" Uyển nhi": nhẹ gật đầu Lại.

" Vũ Khuynh Hương ": Hoàng Quý Phi, có phải dựa vào hải tử mà quên hành lễ với bồn cung. Hay không để Bồn Cung vào mắt.

" Uyển nhi cười thầm ": Thứ muội này, là đang thiếu đòn Rồi phải không? Còn chưa tỉnh mộng... Muốn thị Uy với lão nương....?

" Uyển nhi ": là Nương Nương hiểu nhầm. Hoàng thượng có hạ chỉ.

" Miễn cho Tàn thiếp phải cúi lạy hành lễ " KỂ CẢ NƯƠNG NƯƠNG "

" Vũ Khuynh Hương ": Nghiến răng..... Nói

" A" nếu Hoàng Thượng, đã ban chỉ. Bồn Cung Cũng không Làm khó muội. Hôm nay muội tới Chiêu Dương Cung của ta. Là có việc gì?

" Uyển nhi ": Tàn Thiếp biết. Nương nương Chép kinh cầu phúc đã lâu. Hôm Nay mới mở cửa lại Chiêu Dương Cung. Nên tàn thiếp tới trả lại Phượng ấn. Để nương nương tiếp quản Hậu cung.

" Vũ Khuynh Hương tức tới đen mặt " vẫn cố cười căng da mặt:

" Thời gian vừa qua, làm phiền Quý Phi muội muội rồi. Muội nên đường thai cho "TỐT".

" Hôm Nay, bồn cung mệt mỏi tất cả đều về cung của mình đi..

.....

- Mất Thấy, tất cả đều rời đi. Vũ Khuynh Hương mới vẫy Vương Ma ma vào.

" Vũ Khuynh Hương ": Việc bồn cung sai phó. Vương Ma ma đã làm tới đâu rồi?

" Vương Ma ma ": Lão nô đã tìm được,vật Nương nương muốn... Tiếp theo làm gì? Xin Nương Nương chỉ thị.

" Vũ Khuynh Hương ": Ngươi đưa gói Dược. Cho Tiểu Bảo ở phòng bếp Phượng Nghi Cung. Căn dặn hẩn, tùy cơ hội hành động.

" Nếu hẩn không làm, Vương Ma Ma biết phải làm sao rồi chứ?

" Vương Ma ma kinh hãi Trong lòng. Lĩnh mệnh rời đi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Công Lược! Hoàng Đế Hoa Tâm (Hoàn)

Thời gian này, trời đã về thu, Uyển nhi đã mang thai tháng thứ 7, cả người cô căng tròn như quả bóng, còn mặc rất nhiều lớp áo, hết sức đáng yêu. Vì thế mà Cố Trình Vũ Quấn cô nhiều hơn.

- Uyển nhi, nhớ lại kí ức Của Nguyên chủ, vốn dĩ Nguyên chủ này. Thêu thùa còn tinh xảo hơn tú nương trong cung. Lúc này cô đang may đồ cho hai cái bánh bao trong bụng.

Cũng không Phải lần đầu làm mẹ, cô vẫn rất háo hức. Uyển nhi, chuyên tâm vào may vá, không để ý có người vào.

- Một vòng tay to lớn, ôm cô vào trong lòng. Uyển nhi, nghe được mùi quen thuộc, nên biết thừa đó là ai... Uyển nhi Giã bộ bị Hù...lên tiếng.

"A" Vũ, sao chàng vào không cho người báo. Làm Thiếp Và Hài tử hết hồn..

"Cố Trình Vũ ": "A" Là ta sơ xuất. Thành nhii đánh ta đi....

"Uyển nhi ": Chàng biết thừa là ta, không nỡ đánh chàng... " Hừ "

- Cố Trình Vũ, thấy vật nhỏ đang hòn dỗi. Đánh chuyện đề tài?

"Thành nhi. Nàng đã dùng ngọc thiện chưa...

"Uyển nhi ": Thiếp Đợi Chàng đến, mới dùng. Có lẽ hài tử muốn ăn cơm cùng chàng.

- Cố Trình Vũ, trong lòng tràn ngập hạnh phúc. Cười đầy sủng nịnh với cô

"Cố Trình Vũ " Nàng và hài tử nha, rất ngoan...

- Bữa Trưa được mang lên. Đa số nghiêng về đồ chua cay. Cố Trình Vũ, rất kén ăn nhưng vì dùng bữa với cô thường Xuyên. Nên khẩu vị cũng thay đổi tới 360 độ.

Hôm nay là một thái giám lạ mặt tới đưa đồ ăn. Mà không phải là Tiểu Hồng, trong Phụng Nghi Cung, nhiều nô tài, Uyển nhi không rõ mặt cũng là chuyện bình thường. Nên cô lười suy nghĩ nhiều.. Cứ thế mà ăn thôi.

"Uyển nhi ": A Vũ, Chàng ăn sườn chua ngọt này đi, rất ngon đó.....

"Cố Trình Vũ ": Được rồi Thành nhi, nàng cũng lo ăn đi, hài tử mới khỏe mạnh Được. Đừng chỉ nghĩ cho ta.

"Uyển nhi thẹn thùng.. Cuối mặt xuống húp canh.

- Cố Trình Vũ, nhìn cô có da mặt mông, sắp làm mẹ tới nơi rồi. Mà vẫn y như tiểu cô nương thẹn thùng.

"A~~Aaa Bụ.. Nnn Bụng Thiếp đau quá. A Vũ~~~Thiếp đau.... aaaaaa

- Cố Trình Vũ! kinh hãi.. Ôm lấy cô... Rống lên.

"Mau Truyền Thái Y~~Gọi thái y nhanh cho Trẫm.

"Thành nhi, nàng ráng đợi một chút... Thái y lấy sẽ nhanh tới thôi.

"Sắc mặt Uyển nhi tái nhợt... Máng trong lòng.

"Mẹ nó, rốt cuộc lão nương cũng bị trúng chiêu...

"Em gái hệ thống.. Em có bán Giải độc Đan hay không!

[...] Tỷ xinh đẹp. Em là Hệ Thống mỹ Nhân nên chỉ bán đan dược làm đẹp. Không có bán giải độc đan

[...]Thình tỷ tỷ, tự cứu lấy mình.

"mẹ nó! lão nương vô phúc mới vớ phải em gái hệ thống này. Đẹp cũng không sống lâu được.

- Uyển nhi, tay run run chỉ lên trên bàn, có bình sứ tinh xảo.

"Uyển nhi ": A Vũ. Chàng.. Chàng nhanh lấy bình sứ kia cho thiếp.... Thiếp khát nước.....

- Cố Trình Vũ,, Tâm trạng đang điên loạn. Còn đâu mà quan tâm trong bình sứ chứa gì? Thành nhi của hần bảo đó là nước thì chắc chắn là nước...

- Cố Trình Vũ. Đút nước từ trong bình sứ cho Uyển nhi uống. Uyển nhi, uống nước linh tuyền cảm thấy bớt đau hơn rồi.... Cũng không thấy hài tử muốn tuột ra ngoài như khi nãy.

- Cảm Giác đau râm ran thì vẫn còn đó. Lúc này thái y vội chạy tới.... Bỏ sắp bỏ ngựa. Không kịp bái tạ kia, mà mau vào Khám cho Hoàng Quý Phi.

- Một khắc sau, thái y mới dám lên tiếng.

" Bẩm Hoàng Thượng. Hoàng Quý Phi vì dùng vật có chứa xạ Hương. Nên có dấu hiệu sinh non, rất may là Hoàng Quý Phi, thân thể tốt. Nên long thai vẫn giữ được. Nhưng cần nghỉ ngơi, không nên vận động mạnh.

- Thần sẽ kê đơn, bổ huyết dưỡng thai cho Hoàng Quý Phi, ngày sắc ba bữa...

" Cố Trình Vũ ": Trẫm Và Hoàng Quý Phi mới dùng ngọc thiện. Nàng chỉ mới húp Canh liền la đau.

" Ái khanh xem. Trong canh có thứ gì? Khiến cả trẫm cũng không nhận biết.

- Thái ý quan sát kỹ bát canh, lấy ra ngân châm thử... Tức thì ông cau mày lại... Có vẻ là truyện quan trọng.

" Thái Y ": Bẩm Hoàng Thượng? Đây là xạ Hương sản phẩm mới nhất của Tây vực. Không màu, không mùi, không vị.

Rất khó để nhận biết.... Nên hoàng Thượng không nhận ra cũng là lẽ thường.

- Cố Trình Vũ, đẩy lửa Giận. Cho thái y rời đi.

" Giới lắm, ngay trước mí mắt Của Trẫm, cũng dám hại người Của trẫm.... Tốt Tốt.

" Người đâu, mau trói hết trên dưới nô tài Phụng Nghi Cung lại, áp giải tới Thuận Tư Hình, đích Thân Trẫm sẽ Tra xét.

" Cố Trình Vũ:: ngồi bên cạnh Uyển nhi, vuốt ve nhẹ lên gương mặt còn tái nhợt.. Rồi rời đi.....hắn có đập hết Hoàng cung,cũng phải tìm ra thủ phạm này.

.....Chiêu Dương Cung.....

- Vũ Khuynh Hương, đang thấp thỏm, rồi lại vui mừng, khi biết đại sự đã thành.

" Vũ Khuynh Hương ": Vương Ma ma, đại sự sao rồi. Không để lại dấu vết gì chứ?

"Vương Ma ma ": Nương Nương Yên Tâm sẽ không lưu Lại dấu vết.

" Vũ Khuynh Hương ": Tiệp Nhân đó, sao rồi....?

" Vương Ma ma ": bẩm Nương nương, lành ít giữ nhiều...

" Vũ Khuynh Hương ": Hải lòng gặt đầu, nghịch ngón tay...

.....Thuận Tư Hình...

" Tiểu Bảo, bị xẻo thịt ở tay, đến mức lộ ra xương trắng hếu. Đau tới phát ngất đi, lại bị tạt nước lạnh cho tỉnh lại...

- Cố Trình Vũ ": Nói, là ai sai khiến ngươi Hạ Độc Vào Đồ ăn Của Hoàng Quý Phi....

" Tiểu bảo: Hoàng Thượng....là nô tài bị oan... Hoàng thượng Phải Tin nô tài.

- Cố Trình Vũ, mắt thấy tên này chết cũng không khai báo. Bèn dùng đòn tâm lý.

" Ngươi Tận Trung với kẻ đứng sau, Trẫm cũng nên khen ngươi một câu. Nhưng ngươi cũng biết. Tội mưu hại hoàng thân Quốc Thích,là Tru di cứu tộc. Hôm nay nếu ngươi khai ra kẻ đứng phía sau.

Trẫm sẽ tha cho tộc Nhân ngươi, đảm bảo tộc nhân ngươi không lo nghĩ về sau.

" Tiểu Bảo suy ngẫm " hoàng hậu, không thể lớn hơn Hoàng Thượng được. Hắn chết cũng không sao, nhưng cả tộc hắn không đáng chết. Nên quyết định khai..

" Tiểu Bảo ": Hoàng THượng, là Vương Ma ma, bên người Hoàng Hậu đưa cho nô tài, nô tài thật không biết chứa được gì? Chỉ nghe Vương Ma Ma nói qua, đó Là được an thai.

" Cố Trình Vũ! Lúc này thật sự nổi điên... Cười lạnh...

"Rất tốt, lại là Vũ Khuynh Hương...Nàng ta quá độc ác rồi. Hải tặc Cửa Trầm cũng dám ra tay. Có phải phủ tướng Quân kia To hơn cái Hoàng Đế này.

" Người đâu. Áp giải tên này Đến Chiêu Dương Cung... Để trẫm đối Chiếu

- Vũ Khuynh Hương, đang vẽ tranh... nét bút nhẹ nhàng thanh tú... Thì bên ngoài có tiếng truyền thừa.

~ Hoàng Thượng Giá Lâm~

- Vũ Khuynh Hương vui mừng, nhanh chóng phúc thân.

" Thần Thiếp bái kiến Hoàng Thượng... "

" Cố Trình Vũ, cố gắng kìm cảm xúc muốn giết người Lại. Tay cầm chung trà nhâm nhi,

" Hoàng Hậu, đã Cầm tức Nửa năm, xem ra đã nghĩ thông suốt rồi?. Hắn cố nhấn mạnh hai chữ "Thông suốt. "

" Vũ Khuynh Hương, cảm giác có gì đó không ổn? Nhưng vẫn tự trấn an lòng mình.. Điềm tĩnh lên tiếng.

" Trước kia, là Thần thiếp sai, Hoàng Thượng phạt vậy là phải?

- Cố Trình Vũ lạnh mặt! "Oh "

- Hoàng Quý phi, đề non.. Hoàng Hậu đã biết truyện hay chưa?

" Vũ Khuynh Hương Sáng khoái..... Cười thầm.. Cuối Cùng Ả Hồ Ly Tinh Kia cũng đề non.. Sao không mất máu mà chết luôn đi...

" Vũ Khuynh Hương ": Sao lại có chuyện lớn như vậy? Thần Thiếp không hề hay biết.

- Cố Trình Vũ, không nhận được nữa rồi. Ném chung trà văng vào trán Vũ Khuynh Hương. Máu từ trán hung hăng chảy xuống.. Khiến cho nàng không kịp né tránh.

:" Cố Trình Vũ ": Hay cho một cái Hoàng Hậu. Chuyện người làm ra, sao bây giờ người nói không biết?

- Vũ Khuynh Hương, trong lòng tuyệt vọng.. Thôi hết. Hắn đã biết hết rồi... Nhưng nàng vẫn cố chối bỏ.

" Vũ Khuynh Hương, quỳ xuống... Giọng nghiêm nghị..

" Hoàng Thượng, chuyện này cần tra Rõ. Là có người hãm hại Thần Thiếp... Chuyện gì cũng phải có bằng chứng, Hoàng thượng, không nên chỉ nghe một Phía.

"Cố Trình Vũ. Hung hăng đá một cái lên người Vũ Khuynh Hương. Khiến nàng té nhào mấy vòng.

" Người đâu, áp tên Tiểu bao kia lên..

- Tiểu Bao được đưa lên. Vũ Khuynh Hương, trong lòng căm hận.. Nhìn kỹ Tiểu bao. Cả người máu me. Còn lộ ra xương trắng hếu.... Không khỏi muốn nôn..

" Vương Ma ma, Thấy tiểu bao, còn kinh sợ hơn. Chính bà đã, đưa tiểu bao ra khỏi cung rồi. Sao Giờ lại bị bắt ở đây?

" Cố Trạch Vũ ": Hoàng Hậu, Người còn gì để nói. To Gấn lăm. Cả gan mưu hại con của Trầm..

" Vũ Khuynh Hương Biết, không thể thoát tội. Điên Cuồng cười.. Tới thăm

" Haa Ha,.....là ta làm thì sao?

Ả Hồ ly tinh kia có gì ngoài sắc đẹp. Ả có mọi thứ, Hoàng Thượng~~ Ngài yêu thương ả như vậy?

" Ta chỉ mong, người liếc mắt ta một cái. Hay đối xử với ta chỉ bằng một phần Mười kia, nhưng ngài không bỏ thí cho ta lấy một lần.... Tất cả là do Ngài tạo thành hahahaaha.

" Vương Ma ma Quý Rạp xuống. Ôm đùi Vũ Khuynh hương, khóc lóc.

" Nương Nương, cầu người đừng nói nữa.....

- Vương Ma ma. Lại lết tới Cố Trình Vũ!

"Hoàng thượng~~ Tất cả là do lão nô làm. Mọi chuyện không liên can tới Nương Nương...

" Cố Trình Vũ ": Hay cho Một nô tài tận trung. Trẫm sẽ thành toàn cho hai người.

" Người đầu. Mang Vương Ma ma chém đầu.

Còn Hoàng Hậu. Lòng dạ ác độc mưu hại HOàng Tự. Nay trẫm Phế hậu xuống làm thứ dân, giam Nữ Nhân ác độc này vào lãnh cung. Xuất đời này không được phép ra ngoài.

- Vũ Khuynh Hương. Miệng luôn gào thét oán độc, bị lôi đi. Còn Vương Ma ma bị chém ngay sau đó.

.....

- Uyển nhi, Tỉnh lại đã là ba ngày sau. Miệng cổ khô đắng.

" Tiểu Hồng. Em lấy cho ta ly nước.

Không thấy tiểu hồng lên Tiếng. Nhưng ly nước Được đưa tới trước mặt cô.

" Uyển nhi~~ Ngước mặt lên nhìn nữ nam bên cạnh đang đưa nước tới trước mặt cô.

"Uyển nhi yếu ớt Lên Tiếng

" A Vũ " Thiếp còn sợ. Không gặp được chàng, thiếp sợ... Không sinh được hai cái bảo bảo bên trong cho chàng... Thiếp sợ lắm. A Vũ.

- Cố Trình Vũ,, Đau lòng không thôi. Ôm chặt nữ Nhân Tâm can của hấn vỗ về.

" Thành nhi! mọi chuyện không sao rồi hài tử vẫn khỏe mạnh. Người hại nàng ta đều bắt họ phải trả giá rồi..

" Uyển nhi giả bộ hỏi:

" A Vũ! là ai hại hài tử của chúng ta... Hài tử không có tội.

(Tỉng độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 95% tỷ xinh đẹp cổ lên)

" Cố Trình Vũ ": Là Hoàng hậu. Trẫm đã phế hậu. Nhốt nàng ta vào lãnh cung rồi.

" Uyển nhi như kinh ngạc. Không thể tin được...

" A Vũ! sao Hoàng Hậu lại như vậy, thiếp không Có đáp tội với nàng ta.

" Cố Trình Vũ ": Là nàng Ta đổ kị với Thành nhi của trẫm. Nhưng không sao rồi mọi chuyện đã qua rồi.

- -----mười ngày sau. Trong lãnh cung tối tăm. Vũ Khuynh Hương, đầu tóc xõa bung. Cả người mặc vải bông. Ngồi trên một tấm Ván.. Sắc mặt vàng vọt, có lẽ do đói quá. Nhìn qua khe cửa.

- Bỗng tiếng bước chân tới Gần Nàng.. cửa được đẩy Ra, Vũ Khuynh Hương, trông Hoàng Đế đến. Nhưng lại là không phải.

" Vũ Khuynh Hương ": Hoàng Quý Phi! Tới đây mà để chê cười Ta.

"Uyển nhi " "A" Thứ muội? Bây giờ ta đẹp tới mức, muội quên ta rồi đi?

" Vũ Khuynh Hương ": giật mình.... Nhìn lại người kia... Có nét rất giống trường Tỷ. Nhưng tỷ ấy đã bị cô rạch mặt đẩy xuống vực sâu rồi cơ mà.

" Uyển nhi ": A,...ta không chết là do vận may. Còn ta đẹp hơn là do ông trời ưu ái? Muội không cần vất óc nghĩ..

" Vũ Khuynh Hương Sợ hãi cả người run run ~~~

" Tỷ Tỷ không phải là con người. Tỷ là ma quỷ..... tỷ đừng đến gần ta... Cút ra xa đi.

" Uyển Nhi " muội nói đúng. Ta là ma quỷ mới về, đòi lại mọi thứ mà muội tặng cho tỷ đây. Ta thập Phần yêu thích.

"Uyển nhi, trong tay tạo ra một tia lôi điện nhỏ. Đánh lên đỉnh đầu Vũ Khuynh Hương.. Khiến nàng ta cả thần trí ngây ngốc.

Tự cắt thịt Của mình ăn. La hét trong lãnh cung. Luôn gào lên, trường tỷ tới đòi mạng.

Từ đó về sau, Vũ Khuynh Hương sống không bằng chết.

.....

"Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng đế chiếu Viết, Hoàng Quý Phi, có công nối dòng. Nay lập thành Hoàng hậu. Lấy Phong Hào là "Thiên Tiên Hậu" ngày chạp tháng ba tổ chức đại điển phong hậu. Khâm thử.

- Cô Trình Vũ. Ôm Uyển nhi vào lòng.. Ôn nhu nói.

"Bây giờ Trầm và Thành nhi. Trọn một đời một đôi.

"Uyển nhi "A Vũ...thiếp Yêu Chàng..

Thiếp... A AA~~~A Vũ Thiếp sắp Sinh rồi.... aaaaa đau bụng

- Cô Trình Vũ Hét lên: ~~~ Bà đỡ mau gọi bà đỡ.

- -ba canh giờ sau, tiếng khóc trẻ con vang lên.. Bà đỡ ôm hai bọc to ra.

- Chúc Mừng Hoàng Thượng, Hoàng Hậu hạ sinh được. Đại công chúa, và đại Hoàng tử.

- Cô Trình Vũ, vui mừng chạy như bay vào trong. Thăm người yêu của hân.

- Thấy nàng an ổn ngủ say, mới đi ra ngoài.. Ôm hai cái nhi tử.... Xem xét kỹ càng..

- Tất Cả Phụng Nghi Cung, trên dưới Thương Nữa năm bổng lộc.

(Ting Độ hào cảm của nam chủ đã đầy. Nhiệm vụ hoàn thành 100%..Đang sao chép tính cách kí thê 5% 80% 100% thoát ly khỏi kí thê thành công).

..... 3 năm sau.

- Cô Trình Vũ ". Ngồi tựa lên gốc đào.. Ngẫm nghĩ. Người con gái bên cạnh hân bây giờ, là nàng Mà cũng không phải là nàng.

- Đôi mắt nhìn lên mây gió xa xăm tự hỏi lòng? Rốt cuộc nàng ấy Là ai?

Hân rất quen thuộc với nàng. Nhưng không sao nhớ được.... Chỉ miên mang trong đầu, tên nàng có hai chữ....rốt cuộc là tên gì?

(Hệ thống 333: Chúc Mừng! Tam Thiếu hoàn thành 100% công lược người con gái đẹp nhất...)

"Cô Trình Vũ ": Trở về Hiệp hội.

- Nàng đã không còn ở đây. Thì hân ở đây làm gì?

(Đang tiến hành tẩy não... 5-4-3-2-1 thoát ly thành công)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh?

- Uyển nhi, về lại trong không gian hệ thống. Cảm giác thân dưới vẫn ần ần đau...cô ngóng trông xem. Hệ thống ca có hay không đã quay trở về.

"Lão Nương, rất sợ em gái hệ thống kia. Ngoài chỉ biết làm đẹp ra, thì không làm được cái gì?

"Em gái mỹ nhân. Thật vô dụng "

"Làm lão nương thoát ly ngay lúc đề. Đến mặt con còn chưa kịp nhìn.

- Bất ngờ âm thanh, Cửa bé gái ngọt ngào, nũng nịu lên tiếng

[...] tỷ xinh đẹp. Em nghe thấy tỷ đang mắng em đó.

"Uyển nhi:: lão nương xác định, phải đồng hành với em gái mỹ nhân này dài dài

[nhiệm vụ chính tuyến hoàn thành 100% được 20 điểm tích Phân và 150 điểm tích lũy]

[[...]] mời tỷ tỷ xinh đẹp cộng vào thông tin cá nhân.

" Uyên nhi ": Thêm vào thể lực và Trí lực

Tên: Uyên nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 85/100(max)

Làn da.:80/100(max)

Trí lực.:97/100(max)

Mị lực. 90/100(max)

Thể lực.:85/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cứu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 170

Cấp bậc.: 10

- Uyên nhi rất vừa Lòng. Chỉ cung đấu một chút, mà kỹ thuật diễn từ trung cấp lên tới Cao cấp rồi.

[[...]] Tỷ xinh đẹp. Có thanh trừ Cảm xúc không

" Uyên nhi ": Có

[[...]] 5% 70% 100% tẩy cảm xúc thành công.

[[...]] bây giờ có một nhiệm vụ trời buộc. Bắt buộc tỷ xinh đẹp phải làm. Nhưng hoàn thành, tỷ sẽ có nhiều phúc lợi.

" Uyên nhi ": ta có thể xem trước cốt truyện không?

[[...]] đây là nhiệm vụ ngẫu nhiên. Nên không thể xem trước cốt truyện

[[...]] Tỷ xinh đẹp có vào nhiệm vụ luôn không?

" Uyên nhi ": không muốn ngây ngốc ở trong hệ thống.

" Vào Luôn đi "

- -----Đang truyền tổng tới kí thể..... Đang cập Nhập nội dung cốt Truyện -----

.....

Người Ta nói rằng, sau khi con người chết đi. Linh hồn phải đi qua một con đường, Tên là Hoàng Tuyền Lộ. Cuối đường có dòng sông Vong Xuyên, nước chảy không ngừng. Bắc qua là cầu Nại Hà.

Đi hết cây cầu, sẽ tới Vọng Hương Đài. Nhưng linh hồn muốn đầu thai. Phải đi tới Vọng Hương Đài này, uống một bát canh Quên lãng của lão Mạnh Bà, mới được đầu thai.

Bất cứ ai uống bát canh Mạnh Bà ấy, thì mọi chuyện trong quá khứ đều trôi theo dòng nước Vong Xuyên mà chìm vào quên lãng. Những hỷ nộ ai lạc, những ân oán tình thù, hết thảy đều tan đi như làn khói, chỉ còn lại ký ức trống rỗng cùng một gương mặt yên bình.

Vậy Mạnh Bà là ai mà có thể điều chế ra thứ canh quên lãng kỳ diệu ấy?

Mạnh Bà kết bạn với Thập điện Diêm Vương. Diêm Vương ngộ ý mời Mạnh Bà về cai quản tầng thứ 11, nhưng Mạnh Bà lại nguyện ý đến cầu Nại Hà, ban phát món canh quên lãng cho những vong hồn trước khi đầu thai.

Giúp họ thanh tịnh thân tâm, quên đi tất cả những ký ức đau buồn để bắt đầu một cuộc đời mới. Người ta nói trẻ em ngây thơ trong sáng như những thiên thần, ấy là bởi đã được uống một bát canh của Mạnh Bà...

" Uyên nhi ": Mẹ kiếp cái ký ức gì đây. Đầy âm u....ma quái...

" Lão nương nên tiếp thu tiếp "

Nguyên chủ là Mạnh Bà. Tên thật là Mạnh Nguyệt Nương. Đã kiêm cái chức nấu canh Quên lãng này hàng vạn năm qua. Nhiều lần muốn từ chức. Nhưng đều bị lão Diêm Vương lừa gạt không thương tiếc.

" Mạnh Bà ": Diêm Vương Gia, ta muốn Từ chức. Không nấu Canh nữa.

"Diêm Vương liếc nhìn Mạnh Bà xuyên qua màn che mặt màu đen.

" Diêm Vương ": Oh? Cho ta cái lý do?

" Mạnh Bà ": Cả vạn năm qua. Ta không biết cuộc sống nhân gian như thế nào. Ta muốn từ chức. Đầu thai chuyển kiếp, sống như một người phàm trần.

" Diêm Vương ": Sảng khoái đáp ứng.

" Diêm Vương: " vậy ngươi hãy uống một chén canh quên lãng. Rồi đi đầu thai đi.

" Nguyên chủ, vui vẻ tiếp nhận chén canh quên lãng mà uống cạn.

- Một khắc sau?

" Diêm Vương ": Vọng Hương Đài, đang thiếu. Một người nấu canh. Cô tới đó nhận chức đi.

" Mạnh Bà ": Vui vẻ... Cảm ơn Diêm Vương

.....

- và cứ như thế. Mỗi lần Nguyên chủ muốn từ chức, là lại bị Lão Diêm Vương Gia lừa gạt... Đào hố cho Nguyên chủ nhảy.

- Nguyên vọng Của Nguyên chủ rất đơn giản.

- Thứ nhất, Nguyên Chủ muốn rong chơi ở nhân gian.

- Thứ hai: Khiến Diêm Vương Trả Giá cả đời. Để bù đắp cho Nguyên Chủ bị lừa xuất vạn năm qua.

" Uyên nhi ": Mẹ nó! Đây là quá ngây thơ hay ngu ngốc đây.

- Đã muốn đi chơi. Không nấu canh thì trốn đi luôn đi.

Còn đi gặp Tên Diêm Vương khôn lỏi kia.

- Rồi để hấn hớ! Mẹ nó, em gái mạnh bà này đã vạn tuổi mà vẫn ngu.

Lúc này, Uyên nhi xuyên qua. Đúng lúc Nguyên chủ vừa uống xong bát canh thứ 1000..à tính ra là tròn một vạn tuổi rồi!

" Cũng may, lão nương xuyên qua. Biết được cốt truyện, chứ không lại uống cái bát canh Lãng Quên kia, có khi lại hỏng não.

Ngu ngốc như em gái mạnh bà kia thì xong.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến: Mời tỷ xinh đẹp công lược Diêm Vương Gia..

[...] vì nhiệm vụ lần này là bắt buộc. Nên không giới hạn thời gian. Tỷ xinh đẹp tha hồ rong chơi nhé.

" Uyên nhi ": Em gái Hệ thống. Lại đây ta nói chuyện Nhân sinh.

" Nguyên chủ đã, không muốn nấu canh. Muốn rời đi...

- còn em gái nguoi. Bắt lão nương công Lược Tên Vương Gia vô liêm sỉ đó.

" Lão Nương Không làm?

" Nhất quyết không làm?

[...] Tỷ xinh đẹp. Nhiệm vụ đã phát, không thể không làm. Nếu tỷ không hoàn thành, sẽ bị mạt sát. Tương đương với hủy đi linh hồn.

"Uyển nhi ": Con Me nó. Em gái hệ thống này dã mạn hơn Hệ thống ca.

- Hệ Thống Ca. Ngươi mau trở về. ~

[...] Tỷ xinh đẹp yên tâm. Chúng Ta lấy nhan sắc thịnh thế. Bắt trọn trái Tim Diêm Vương đó.....

- Uyển nhi ": tui thân... Xinh đẹp mà khiến Nguyên chủ phải che mặt xuất vạn năm Sao?

" Lão nương không tin...

- - Uyển nhi, sâu khổ ngắm nhìn Bĩ ngạn Hoa mọc mênh mông khắp Vọng Xuyên....

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh? 2

- - Vọng Hương Đài, ngày ngày đều tấp nập những linh hồn, xếp hàng đợi tới lượt mình uống Canh quên Lãng, để đầu thai. Uyển nhi, vẫn ngày ngày, ngốc ngốc mức canh cho đám linh hồn kia Uống.

- Vừa lúc hết nồi canh, thì cũng không còn một linh hồn nào nữa...

"Uyển nhi ": "A" Hết Canh rồi! Làm sao đây?

- Uyển nhi, cố nhớ từ Nguyên chủ ra Nguyên liệu để nấu Canh lãng Quên.

Đầu tiên là, tiên thảo trà đặc biệt của núi Võ Đang, trộn cùng với bột phấn đặc chế của Nguyên chủ. Nấu lộn với nhau, sau đó thêm một giọt nước mắt Mạnh Bà, thế là xong nồi canh Quên Lãng

" Uyển nhi thấy, Canh Quên Lãng này lợi hại, nhưng mà cô cố gắng khóc nữa ngày mới chảy ra một giọt nước mắt.

" Uyển nhi ": Chặc~~~ Tự chặc cười nữa ngày.. Mới lần ra một giọt nước mắt.

" Đau bụng, chết Lão Nương Ta rồi ".. Lão nương phải công nhận. Em gái Mạnh Bà ngày, lấm nước mắt.

Uyển nhi, Liền bào chế ra rất nhiều đem cất vào không gian linh tuyến.

- Uyển Nhi ": Lão nương, không thể ở cái Vọng Hương Đài này gây ngốc nữa.

" Lão nương ngắm, bĩ ngạn hoa tới hai trùng mắt ta cũng nhiễm Mầu đỏ rồi. Phải xuống trần gian dạo chơi. Ở đây nhìn các loại vong hồn tới phát chán.

" Đã vậy. Ở Vọng Hương Đà này không có gương, mặt nước Vọng Xuyên soi cũng không thấy bóng người... Uyển nhi, chán nản... Xuyên qua còn chưa kịp nhìn dáng người. Nên cô không dám gỡ mạn sa che mặt ra.

" Lão nương, phải đi ngắm mỹ nam?

[...] Tỷ xinh đẹp, tỷ không ở lại Công Lược Diêm Vương à. Diêm Vương rất soái nha Tỷ xinh đẹp.

" Lão nương, mặc kệ tên Diêm Vương vô liêm sỉ đó.

" Bây giờ, lão nương phải đi ngắm mỹ nam. Đừng cản ta, công lược gì đó? Để sau.

[...] Tỷ xinh đẹp, bắt đầu lười..

- Nói là làm, Uyển nhi chỉ cảm theo sấp dày ngân phiếu, ngoài ra không mang theo thứ gì?

" Uyển nhi ": người ta chết, còn cần ngân phiếu, huống hồ lão nương xuống trần gian cũng cần rất nhiều ngân phiếu.

Uyển nhi, đứng trên cầu Nại hà nhìn thẳng xuống dưới...

- Mặt Nước Vong Xuyên tĩnh lặng. Trong làn nước còn có vân mây lượn lơ trôi. Uyển nhi Nhắm chặt mắt. Phi thân xuống dòng Vong Xuyên..... Mặc kệ cho cỗ lực lượng không tên đẩy mình...

" Không biết bản thân, đã trôi nổi đi đâu. Tới khi Uyển Nhi mở mắt ra, thấy bản thân mình nằm giữa cánh đồng hoa, Bách Hợp trải rộng mênh mông, thoạt nhìn đẹp như tiên cảnh.

" Uyển nhi ": Chắc chắn, do lão nương Xinh đẹp. Khi rơi xuống nhân gian, cũng rơi vào cảnh đẹp.

[...]Tỷ Xinh Đẹp nghĩ nhiều rồi. Là em đã chinh tọa độ giúp tỷ, có rơi cũng phải rơi sao cho đẹp mắt.

[...] tỷ không cần cảm ơn em đâu. Vì em là Hệ thống mỹ nhân mà, kể cả tỷ có chết Em. Cũng làm cho tỷ có cái chết đẹp tới loá mắt.

" Uyển nhi ": Lão nương không cần.

" Lăn. Đi. Cho. Ta "

- Uyển nhi! Dò xét thông Tin một hồi, thì được biết. Đây là Cổ Đại.

Nước này là Hán Sở.... Hoàng đế đã trị an được 20 năm. Bất quá cái này cô cũng không quan tâm.

- Tới Nhân gian rồi! Phải chơi cho vui, lấy sức sau này đi Công Lược tên Diêm Vương Vô Liêm Sĩ kia.

- Uyển nhi, chạy tới một con suối. Gỡ mạn che mặt ra, ngắm nhìn mình dưới mặt suối trong vắt. Cô ngạc nhiên, tới quên thở.

- Mạnh Bà này, tuy rằng đã vạn tuổi, nhưng bề ngoài chỉ như một tiểu cô nương 16t. Mà thôi.

Gương mặt xinh đẹp tà mị, giữa mi Tâm có ấn kí màu đỏ, có tới sáu cánh hoa nở rộ.. Càng tăng thêm phần yếu mị.. Bức người.

- Cổ Thân Thể này, không khác các Vị diện trước kia là mấy. Có một phân cô thêm số điểm vào. Nên lộ vẻ đẹp lay động lòng người hơn.

Uyển nhi lại nhìn xuống quần áo. Toàn thân y sa đồ rực. Thêu cánh bĩ ngạn hoa.. Tóc dài tới eo, được cột hờ hững..

- chắc ~~~ Vẫn nên che gương mặt Khuynh Thành này lại. Đẹp quá rất dễ xảy ra chuyện không hay?

- Nguyên chủ, vì ở Âm Ti địa phủ quá lâu. Nên tạo ra vẻ ngoài lạnh lùng tới phát run, Uyển nhi, lại thích vẻ ngoài lạnh lùng này, cô tận dụng hết cỡ.

Mất thấy, đã ổn thoả mọi việc. Uyển nhi nhắm tới hướng nam mà đi thẳng.

.....Diêm Vương Điện.....

Diêm Vương, đang đắc ý khi lừa được Mạnh Bà lần thứ 1000... Mắt vừa xem sổ sinh tử. Miệng không vênh lên một chút.

- Nụ cười ấy,chợt tắt cho tới khi " Hắc Bạch Và Vô Thường Thi nhau vào bấm báo.

" Hắc bạch ": Bấm Diêm Vương Có chuyện lớn rồi.

" Vô Thường ": Canh Quên Lãng đã hết! Mạnh Bà lại không thấy đâu?

" Hắc Bạch, ": Các linh hồn, muốn đi đầu thai mà không có canh Quên Lãng, đang xếp hàng chờ đòi bồi tiền mua canh Quên Lãng, mà chưa được uống

" Diêm Vương đen mặt gấp sổ sinh tử lại ":

" Đã tìm ra Mạnh Bà chưa. Các Ngươi đã tìm hết Vọng Xuyên chưa.

" Hắc Bạch, Vô Thường ": Diêm Vương, hai chúng ta đã cho người lật tung cả dòng Vọng Xuyên.. Cho tới Âm ti sáu phủ, không tìm ra mạnh bà, mà chỉ có một phong thư Mạnh Bà để lại.

" Diêm Vương ": Mang lên đây.

- Trong thư viết ": Diêm Vương, có lẽ Ngài bắt ta uống tới bát Canh thứ 1000 thì Mạnh Bà ta không quên nổi. Hơn 1000 lá thư từ chức, trong vạn năm qua vẫn không được ngài phê duyệt.

Như Diêm Vương ngài đã nói.. Ta uống canh xong, sẽ được đầu thai...

- Lúc ngài nhìn thấy thư này, thì Mạnh Bà Ta sớm rồi đi rồi. Canh Quên Lãng! Thịnh Ngài tự nấu.. Hẹn không tái ngộ

- ----Thân gửi: Diêm Vương Gia -----

" Diêm Vương Đập bàn ": Mạnh Nguyệt Nương! Cô giỏi lắm.... Canh đó bắt bôn Diêm Vương. Nấu bằng nước Vọng Xuyên hay sao?

- Không được? Vạn năm Qua, không có Mạnh Bà nấu Canh. Đám Vong Hồn tất sẽ loạn....mà loạn tức hần sẽ bị Ngọc Hoàng cắt bổng lộc... " Hừ "

"Diêm Vương ": không lẽ, hấn cho Mạnh Bà uống nhiều Canh quá, phản tác dụng.

"Diêm Vương": Hắc Bạch, người mang kính chiếu yêu tới đây cho ta..

"Diêm Vương, nhìn qua kính chiếu yêu... Thấy thân Ảnh Đỏ rực như lửa, đang đi về hướng nam... Đấy mắt hấn, không khỏi trộm cười..

"Được, Mạnh Bà có gan trốn đi. Thì Diêm Vương ta sẽ bắt về.

"Diêm Vương ": Khụ khụ~~ Vô Thường. Người giúp ta làm cái giấy cáo bệnh. Trình lên Ngọc Hoàng. Cho ta nghỉ phép vài hôm.

- Còn đám Linh Hồn chưa uống Canh, hay chưa đầu thai. Người lấy trong kho phòng Của ta, dẫn đám linh hồn đó đi chơi mấy hôm. Còn nếu chúng không chịu, thì nhốt lại hết cho ta.

- Đợi ta mang Mạnh Bà, quay trở về rồi Tính tiếp.

"Hấn Hết Cách rồi. Thân là Diêm Vương chủ cả cái âm ti, nhưng hấn rất nghèo. Mà trên trần gian, họ càng ngày rất sợ chết.

" họ ăn uống hay làm việc. Điều rất cẩn thận, từ ngàn năm trước số linh hồn xuống địa phủ giảm đáng kể.

Mà hấn, còn phải nuôi hai con chó ngao quý hiếm kia, còn nuôi Hai Tên mặt đen Trắng Hắc Bạch, Vô Thường. Rất tốn kém. Nay còn phải rút tiền túi ra, để bịt miệng đám linh hồn đó... Lòng hấn đau. Thịt hấn đau.

- Trước giờ, chỉ có Mạnh Bà tuy hấn chưa nhìn thấy mặt của Mạnh Bà. Nhưng Mạnh Bà lại là người ngây thơ tới ngu ngốc. Điều bị hấn lừa gạt.

Bởi thế, vạn năm nay. Mạnh Bà nấu canh cho hấn. Hấn đâu phải mất một đồng xu nào đâu. Hấn còn Bán Canh Của Mạnh Bà kiếm lợi lộc không ít.

"Diêm Vương. Không khỏi lắc đầu chán nản. Thay đồ chuẩn bị tới cầu Nại Hà nhảy xuống.. Bắt đầu cuộc truy Đuổi Mạnh Bà.

.....Ở một thế giới xa xôi nào đó.

"Vương Lâm ": Nàng ấy, không có ở đây.

"Rốt cuộc....cô gái thân bí.. Khiến trái tim hấn quặn lại mỗi khi chạm mặt.. Đã đi nơi nào?

"Hấn đã trải qua nhiều thế giới, chỉ chạm mặt nàng hai lần. Rốt cuộc quay trở về, lại không nhớ nổi nàng là ai?

[...]Hệ thống 333: Tam Thiếu, thỉnh ngài đừng có tình cảm với Nhân vật trong các Thế Giới!

"Vương Lâm ": Thờ dài, nhìn xa xăm không định hướng.

"Trở về thôi" ở đây không có nàng.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh? 3

Uyển Nhi nhún vai, nếu cô còn ở lại Vọng Hương Đài thêm một thời gian dài, chắc chắn cô sẽ bị buồn chết mất. Nghiêm trọng hơn, là bị Diêm Vương Kia bắt Uống Canh Quên Lãng Tới Hư Nào.

Uyển Nhi, nhìn ngó xung quanh, hít vào một Ngục khí, cảm thán. Đứng là trần gian, không khí tốt hơn nhiều với Âm Ti, cả ngày không phân biệt nổi ngày và đêm.

- Cô luôn có sở thích nho nhỏ, đó là làm hiệp nữ giang hồ. Hiện giờ đã ở Trần gian rồi, tha hồ mà làm theo ý thích. Uyển Nhi, lòi đại đao từ không gian ra, đeo vào sau lưng.

Nhìn qua, rất giống hiệp nữ giang hồ, còn có Chút tà mị và lãnh diễm. Mặc Dù Mạnh Bà có kỹ Thuật nấu canh rất giỏi. Vấn đề là Mạnh Bà này một chút võ công hay nội lực đều không có.

"Uyển Nhi, tò mò ": Không biết, Em gái Mạnh Bà này? Làm cách gì mà sống tới vạn năm...?

Cô đành chui vào không gian linh tuyền. Tu luyện lại Cửu Âm Chân kinh, xong xuôi rồi mới bắt đầu cuộc vui.

- Uyên nhi, thăm dò trên Bản đồ siêu cấp, thì phía Nam có Hành Châu, nơi đó nổi tiếng là có đồ ăn ngon và cảnh đẹp. Vì vậy Uyên nhi không thể bỏ lỡ. Uyên nhi, móc ra chút bạc, đổi lấy một con ngựa khỏe khấn..

Qua các thể giới làm nhiệm vụ, đây là lần đầu tiên Uyên Nhi cười ngựa.

- Uyên nhi cố gắng, kiềm chế phần khích trong lòng và ý cười nơi đáy mắt, nỗ lực duy trì tính cách lạnh nhạt ban đầu của Nguyên Chủ.

- Uyên nhi mặc một bộ xiêm y màu đỏ rực, không phải là y phục của các tiểu thư khuê các, Khi đánh nhau sẽ rất thuận tiện, tóc buộc cao, trên mặt mang nạ sa Mâu đen, che khuất đi gương mặt xinh đẹp, chỉ lộ mờ nhìn ra được phong thái khuynh thành và đôi mắt xinh đẹp lay động Của cô.

- Đi được nửa ngày, Uyên Nhi đã đói lả, và mệt mỏi.

Nhìn thấy phía trước có một khách điểm. Uyên Nhi dự định ở khách điểm lấp đầy cái bụng một chút gì đó rồi đi tiếp.

Uyển Nhi xuống ngựa, lập tức có tiểu nhị khách điểm chạy tới đón đả chào đón " Vị Nữ Hiệp này! Tới Ăn cơm hay nghỉ ngơi?

" Uyên nhi nỗ lực áp Uy "

" Một Sương Phòng Thượng Đẳng. Một bàn cơm "

"Tiểu Nhị" Bị Uyên nhi áp uy tới runn cả hai chân... Hắn đã gặp qua nhiều người trong giang hồ. Nhưng vị nữ hiệp này, mang cho hắn cảm giác chết chóc.

- Uyên nhi, ném cho tiểu nhị hai lượng bạc. Tiểu nhị bị bạc đập vào mặt quên luôn cảm giác sợ hãi ban này.

"" , Nữ hiệp mời đi bên này!""

- Uyên nhi, đi lên lầu hai. Tùy tiện chọn vài món ăn được coi như đặc sản nơi đây. Xong xuôi đóng Cửa phòng lại.

Vừa đặt mông lên Giường thì, âm thanh em gái Hệ Thống, cười hi hi mang theo giọng nói nịnh nọt: " Tỷ Xinh Đẹp, có Tin tốt lành cho tỷ đây?

" Uyên nhi nhăn mày ": có phải Hệ Thống Công Lược đã quay Trở lại?

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ không Cần hát húi em như vậy đâu. Tỷ nhìn kỹ em đi em Có gì không tốt. Tỷ nói đi. Em hứa sẽ sửa.

" Uyên nhi ": Người rất phiền..

[...] "..."

" Có gì thì nói nhanh đi. Lão nương rất đói?"

[...] Chà xem nữa em quên mất. Diêm Vương Gia đang đuổi theo tỷ, còn hóa thành người khác nữa.. Tỷ thật may mắn,, đối tượng đang rất gần tỷ.

" Uyên nhi ": Tin tốt này, lão nương không vui nổi.. Có phải hắn bị ghen Ta rồi hay không?

" Em Gái Hệ thống, hiện giờ hắn đang ở đâu?

[...] Tỷ xinh đẹp. Hắn đang ở ngay dưới khách điểm

Uyển nhi... Thở dài..

" Tiểu nhị ": Nữ hiệp, đồ ăn đã dọn sẵn dưới lầu. Thỉnh nữ hiệp xuống dùng.

" Uyên nhi, lạnh lùng gật đầu xem như đã biết... Thông dong xuống lầu.

- Vừa ngồi vào bàn, thì cô bị thức ăn làm cho tỉnh. Toàn Bộ đều tỏa ta mùi thơm khó cưỡng.. Uyên nhi đang định gấp vào bát, tức thời có một giọng nói, ngăn trở công việc ăn uống Của cô.

Âm thanh kia rất bình thường, hoàn toàn không nghe ra giọng nói âm u của Diêm Vương Vô Liêm sĩ kia.

"" Là Diêm Vương Phải không? " Uyên nhi có hơi mơ hồ. Hỏi lại hệ thống.

[...] Tỷ Xinh đoán đúng rồi. Chúc mừng tỷ nhận phần quà, ôm lấy Diêm vương.

" Uyên nhi ": Có cái Rắm~~~Lão nương không cần.

"Chặc"~ Cô cũng rất tò mò, Tên Diêm Vương này tính làm gì nha?

" Diêm Vương ": Vị... vị cô nương này, có thể cho ta ngồi cùng bàn được không?

" Uyển Nhi lạnh nhạt trả lời ": Sao Ta phải cho người ngồi cùng nha?

" Diêm Vương ": Ánh mắt thành khẩn, chỉ xung quanh.

" Chỗ.. Đã hết rồi. Ta ta thấy cô nương đi một mình, còn gọi rất nhiều đồ ăn. Nên ta ta chỉ muốn ngồi chung.

" Uyển Nhi ": Đệch... Ta chắc chắn.. Tên Diêm Vương này, không những vô liêm sỉ. Mà còn muốn giành ăn với Lão nương.

" Không được! Không thể nào để sinh vật nguy hiểm này chiếm lợi thế.

" Uyển Nhi ": Không, muốn.

" Diêm Vương ": bắt quá ta sẽ trả tiền cho cô nương?

" Uyển Nhi ": Được ăn, còn là hấn trả tiền, rất tốt đối tượng ngoan ngoãn.. Như vậy cô rất hài lòng.

" Uyển Nhi ": Được.. Người mời khách. Ăn xong Cút xa ta ra.

" Diêm Vương ": mặt giả bộ vui mừng, gật đầu như giả vờ.

Trong lúc ngồi vào bàn ăn. Diêm Vương miệng nói không ngừng. Hấn nói với cô, hấn là A Vương, nhà ở Thành Tín, cha mẹ mất sớm, hấn phải lên Hành châu này để nương nhờ nhà Ngoại Tổ Mẫu.

- Uyển Nhi, cảm thán. Diêm Vương này là đang tự nhục bản thân mình phải không?

Bình thường cả vạn văn, mỗi khi cô từ chức thì hấn mới nói hai ba câu. Còn bây giờ thì sao bla Bla bên tai... Khiến cô đau đầu muốn phát giận không thôi.

Mất thấy, đồ ăn đã sắp nguội, cô không thèm để ý Tên Diêm Vương Kia nói dối nữa. Bèn tháo khăn che mặt chuẩn bị ăn.

- Diêm Vương, như vô cùng kinh ngạc khi thấy dung nhan kiều diễm của Uyển Nhi, miệng há hốc, không nói nên lời.

- Uyển Nhi, hiện giờ đang rất kiểm chế, cảm xúc muốn đánh người Của mình,

liếc nhìn về phía hấn, sau đó cúi đầu ăn.

Nơi đáy mắt Diêm Vương chợt lóe lên một tia thú vị.

(Ting -- độ hào cảm của nam chủ +10%, độ hào cảm 10%, tỷ xinh đẹp cố gắng lên nha!"")

- -Uyển Nhi, không biết Tên Diêm Vương này, vì sao tặng hào cảm cho cô. Nhưng bắt quá cô xin nhận... Độ hào cảm sao mà chê được.

- Diêm Vương ": "A" Cô nương, vì sao trước khi ăn phải rửa tay a ~~

" Uyển Nhi ": Tên Diêm Vương này, không phải bị đần độn không? Khóe miệng cô giật giật giải thích.

"Uyển Nhi ": Rửa tay trước khi ăn, hợp vệ sinh sẽ không chết sớm.

" Diêm Vương ": gật gật đầu tiếp tục ăn.

" Hèn gì, nhân số linh hồn xuống địa phủ ít như vậy. Con người là quá ham sống sợ chết rồi.

- Địa phủ của hấn, có gì không tốt? Mà không dám xuống a~~~

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Nấu Canh Đây? 4

Hai người càn quét sạch sẽ bàn cơm xong, thì Uyển Nhi liếc mắt tên Diêm Vương đang xoa xoa cái bụng căng tròn của hấn.

" Uyên nhi ": Tiểu nhị, tính tiền.....

Tiểu nhị, niềm nở tính tiền rất nhanh. Tất cả tổng cộng hết 5 lượng bạc.

- Uyên nhi, liếc mắt lờm lờm Diêm Vương ý bảo Trả tiền đi? Còn ở đó mà xoa bụng.

Diêm Vương xấu hổ, hết sờ vào hà bao rồi lại sờ vào vạt áo... Rồi lấy ra 1 nén bạc vụn. Cộng lại còn không được 1 lượng bạc.. Còn không trả nổi 1 cái đũa gà đi?

" Uyên nhi, bắt mắt:

" Mẹ nó! Giành ăn của lão nương. Giờ còn tính quyết... Móc ra nửa lượng bạc là có ý gì?

" Bỏ thí cho lão nương sao?

" Đã không có tiền, thì đừng mạnh miệng đãi khách. Làm lão nương khen hựt người...

" Em gái hệ thống, ta có thể đánh chết tên Ôn thần giành ăn với ta không?

[...] Nếu tỷ xinh đẹp muốn bị mạt sát, thì cứ việc, và lại Diêm Vương không chết được... Tỷ đánh chỉ tổ đau tay.

" Uyên nhi ": Được lắm! Là Diêm Vương Nhà Ngươi lợi hại. Lão nương nhin.

Ánh mắt tiểu nhị nhìn bọn họ hết sức khinh thường, không đủ tiền mà dám gọi nhiều đồ ăn như vậy?

- Uyên nhi, cười cười nhìn tiểu nhị đang khinh thường nhìn Diêm Vương?

- Tiểu nhị là không sợ nữa đêm Diêm Vương Sai Hắc Bạch Và Vô Thường dẫn hồn đi a~~ chắc chắn tiểu nhị sẽ không sống thọ đi?

" Diêm Vương ": Cô nương, ta... Ta chỉ có nhiều đây..... Hôm nay, ta ra đường quên không mang tiền..... Hôm sau, ta sẽ mời lại cô nương có được không?

- Uyên nhi, móc ra 5 lượng bạc đưa cho tiểu nhị. Ánh mắt như muốn giết người, nhìn Diêm Vương...không nói, không rằng xoay người rời đi.

"Diêm Vương ": ải? Không ngờ Mạnh Bà lại nhỏ mọn như vậy. Chỉ là ăn một bữa, cũng muốn giết Bỏ Diêm Vương Ta.

- Bởi vì bị giành ăn, mà Uyên nhi trả lại sượng phòng, thúc ngựa đi thật nhanh.

Mặc Kệ Tên Diêm Vương mặt dày kia ới a ới a gọi. Cô Mà dừng lại là đồ ngu. Mang theo hấn để hấn giành ăn à! Thời gian còn dài, sợ gì không công lực được.?

Diêm Vương, không biết kiếm đâu ra con ngựa, đuổi kịp đi song song với Uyên nhi..lên tiếng hỏi lỗi còn mang theo chút Quan tâm.

" Diêm Vương ": cô nương...thật sự là ta quên mang bạc. Cô nương đừng giận ta..... Bất quá cô nương đi đâu?

"Uyển nhi ": Hành Châu.

" Diêm Vương ": " A" ta cũng đi Hành Châu. Thuận tiện cùng đường, cô nương còn là thân gái, liễu yếu đào tơ, ta đi cùng cô nương. Lỡ may có gặp lưu manh, ta bảo vệ cô nương.

" trời ạ, ai nói cho ta biết đi, Diêm Vương này có hai mặt hay sao vậy? Hay là lão thái bà chuyển thế? Có thể nói nhiều như vậy! Ni cô niệm kinh cũng không bằng a.

" Uyên nhi, lạnh giọng quát.

" Cảm miệng!" lại cho ta.

" Uyên nhi ": Ngươi cảm thấy, ta cần ngươi giúp.

Nhìn lại người đi, chỉ sợ trời gà còn không chặt. Đi theo chỉ tổ phiền phức ta.!?

" Diêm Vương, bị si nhục nhưng miệng cứ ngoác ra cười cười... Ánh mắt nhìn ra, cô đang tức giận.

" Cô Nương nói phải, bất quá nếu có chuyện không may, ta có thể chạy đi báo người. Ta chạy rất nhanh.

" Uyên nhi ": sao Tên Diêm Vương này lại siêu cấp vô sỉ vậy... Còn đâu hình tượng băng lãnh âm u của hấn, Vận năm chỉ nói được mấy lời? Đi đâu rồi... Có phải nhầm mẹ nam chính hay không?

" Uyên nhi ": Ngươi có tiền sao?

" Diêm Vương ": Có có...ta có bạc

"Uyển nhi ": Với nửa lượng bạc Của ngươi? Chị sợ chưa tới Hành châu đã chết đói...

" Diêm Vương ": bắt quá.... Cô nương cho ta đi theo, cô nương sai gì ta làm đó?

" Uyên nhi: Nhíu mày..... Quả là mặt dày, bắt quá hần đã muốn, lão nương thành toàn.

[...] Tỷ xinh đẹp... Tỷ đừng hành hạ nam chủ. Tỷ thay từ hành hạ thành sủng ái có được không?

" Uyên nhi ": Có. cái. Răm....

[...] Cầu cho Diêm Vương không bị Ngược mà chết....

"....."

"Uyển nhi ": "A" nói vậy thì, ngươi chịu làm người hầu cho ta?

" Diêm Vương ": Cái gì! Mạnh Bà giám bắt hần làm người hầu... Xưa giờ chỉ có người ta hầu hần..

Chặc~~ Mạnh Bà a Mạnh Bà, có phải cô rời Địa Phủ, lá gan cũng lớn rồi phải không?.....bắt quá Ta đang cần cô, người hầu thì người hầu.

" Diêm Vương ": Được... Ta ta sẽ làm, bắt quá tới Hành Châu, ta sẽ không làm người hầu nữa.

" Uyên nhi ": dĩ nhiên, tới Hành châu ta và ngươi sẽ mỗi người một hướng. Ta còn có chuyện của ta.

- Đòi mất Diêm Vương, nhìn Uyển nhi nổi lên tia Hứng Thú.

Kết Bạn với Mạnh Bà đã vạn năm. Hần luôn thấy Mạnh Bà tỏ ra lạnh Lùng, âm lãnh, đôi khi hơi ngu một tý.

Không như bây giờ! Mạnh Bà hoạt Bát Đáng yêu. Chỉ là hơi đánh đá một chút thôi... Nhưng vẫn rất đáng yêu a~~

- Diêm Vương nhận ra, thì ra bấy lâu nay hần không hề Hiểu con người của Mạnh Bà. Trần gian có gì tốt, mà khiến cho Mạnh Bà bỏ đi cuộc sống Trường sinh Bất Lão a~~

(Ting --Độ hào cao của nam chủ +20% bây giờ là 30%)

Uyển nhi nhíu mày, chẳng lẽ tên Diêm Vương này có khuynh Hướng thích bị ngược?

" Chặc~~~ Không phải chứ? đã vậy lão nương không khách khí. Ngược chết ngươi.

- Dù sao thì, Hần không biết là cô Biết hần mà Diêm Vương. Nên mặc kệ hần không biết Liêm sỉ tự nhục bản thân đi.

" Lão nương càng hả dạ. Xem như trả thù hần, tội giành đồ ăn với lão nương.

.....

- Hai người đi được nửa đường, dọc đường chỉ có mình Diêm Vương đang bla bal niệm kinh cầu khẩn. Còn Uyển nhi phụ Trách nghe tai bên trái... Tai bên phải thoát ra.

" Diêm Vương ": Cô nương, ta còn chưa biết tên cô?

" Uyển nhi ": Ngươi gọi Ta là Mạnh Nguyệt Nương.

" Diêm Vương ":"A" Tên đẹp như người.

" Uyển nhi ": ùh! Ta biết ta rất đẹp.

" Diêm Vương ": "... " Sao bây giờ, ta mới Biết Mạnh Bà có bệnh Tự Luyến....

" Cô Nương, đi Hành châu là có chuyện gì nha?

" Uyển nhi ": Chuyện của Ta, không mượn Ngươi xem vào. và lại Ngươi Yếu như Gà, không giúp được gì cho ta?

" Diêm Vương ": Mạnh Bà! Cô là đang trả thù ta bắt cô nấu Canh vạn năm Qua có phải không? Bỏn Diêm Vương nhin. " Hừ "

- Uyển nhi, liếc thấy Diêm Vương đã Cầm miệng, cúi đầu sờ sờ lông ngựa.. Không khỏi đáng yêu một chút.

" Uyển nhi ": Hành châu, sắp tới có tổ chức võ Lâm minh chủ. Ta tới xem cuộc vui?

" Ở Hành Châu, cảnh rất đẹp... Nơi đó ta nhớ.....đã rất lâu rồi... Cũng có lẽ, ta đã quên mất Cảnh đẹp nơi đó.

" Diêm Vương ": "A" chỗ đó, rất nguy hiểm.. Cô nương hẳn rất giỏi võ đi.

" Uyển nhi ": Phù nhận.....ta không biết. Ta chỉ tới đó xem vui.

- Diêm Vương, ta biết là Mạnh Bà cô ngoài nấu canh thì có biết làm cái gì đâu~~ đừng nói võ công. Ngay cả con gà Mạnh Bà cô còn không dám giết.....?

- Uyển nhi mà nghe được tiếng lòng của Diêm Vương, có khi không thương tiếc mà nhổ ngay bãi nước bọt nhả chìm Diêm Vương đi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh? 5

- Uyển nhi, Mặc kệ Diêm Vương đang suy hay tính kế gì? Cô mặc kệ, hiện tại cô đang suy nghĩ phải ngược tên người Hầu quý hóa này như thế nào đây...?

Đi hơn ngày đường, Uyển nhi bảo đối, sai bảo Diêm Vương đi đào khoai nướng cho cô ăn. Ngoài mắt Diêm Vương thì ngậy ngốc cười cười đi đào khoai. Trong lòng thì mắng thầm 18 đời tổ tông nhà cô.

Tới khi, Uyển nhi sai Diêm Vương leo qua một ngọn núi, để mức nước cho cô. Diêm Vương mặc dù là Diêm Vương Gia, nhưng không thể sai sử mấy cái lính hồn kia làm việc phạm Nhân làm được.

Bởi vì, lính hồn thì làm sao đụng chạm vào đồ vật được. Nên Diêm Vương phải xắn tay áo vào làm, đến kia nướng khoai xong. Mạnh Bà chê thật khó ăn, nhất quyết không ăn. Còn lấy nước về, lại bảo hết khát rồi.

Uyển nhi,tưởng ngược đãi Diêm Vương vậy, thì hẳn phải tức chết đi. Ai ngờ hẳn không những không giận, còn vui vẻ tặng cho cô 15% hào cảm. Lần này là Uyển nhi giận ngược lại.

[...] ta nói tỷ xinh đẹp nha. Được tặng hào cảm tỷ phải nên vui mới đúng?

" Mẹ nó, lão nương ngược vậy mà hẳn còn cười hi hi.. Tức Chết lão nương ta rồi.

[...] "....." Diêm Vương Quả là thích bị ngược!

Hai người đi ròng rã hai ngày. Dừng lại ở một trà lâu nghỉ ngơi chốc lát.

- Uyển nhi sai sử Diêm Vương đi cột ngựa lại, cho ngựa ăn...

.....``.....

"Diêm Vương ": Bỏn Diêm Vương, còn thua cả con ngựa. Sướng nhất huynh rồi nhé ngựa.

" Ngựa ":: Miễn sao, ngài đừng bắt ta xuống âm ti là được.

" Diêm Vương ": "A" Xuống địa phủ sướng muốn chết. Xuống đó ta sẽ phong huynh làm hắc mã của Bôn Diêm Vương.

" Ngựa ": ta mới không cần.. Nhanh tay thêm cỏ tươi vào.

"....."

.....``.....

Lúc Diêm Vương vào chỗ ngồi,thì Hẳn thấy Mạnh Bà đang vênh tai lên, nghe bá tánh buôn chuyện?

" Diêm Vương ": Cô Nương? Cô đang nghe gì đó?

" Uyên nhi ": suýt! Nghe kĩ đi đừng ồn.

" Diêm Vương, cũng vểnh tai Lên nghe.....

" Người A ": Ta nghe nói, đêm qua cái tiểu đầu đình nhà "A Ngưu" Bán chè sốt cao li bì tới chết. Ai ngờ đóng hòm xong thì sống lại...

"Người B": "Uy " nguoi lại không Rõ rồi. Đêm qua ta sang nhà hần, giết gà để liệm xác hần. Ai Ngờ biết hần kể cái gì không?

" Mọi người ": Có Rắm~~~màu thá. À quên màu kê.....

" Người B": Hần nói! Hần dạo quanh Âm ti, dò la được một số Tin tức. Khi hần kể ta còn không tin đâu..

" Mọi người ": Nguoi mau kể đi a~~

"Người B": Hần nói, cai ngục kể cho hần Biết? Vì sao Hơn một vạn Năm. Chỉ có một Mạnh Bà nấu Canh, mà không phải người khác?

Mọi người hứng thú, chụm vào nghe chuyện nhiều hơn.

" Người B": vì Diêm Vương, lừa Gạt Mạnh Bà nha.

" Mỗi Khi Mạnh Bà muốn nghỉ hưu,thì Diêm Vương lại bảo Mạnh Bà uống Canh Quên Lãng, tới Hư nào... Ngu ngốc Vẫn Nấu Canh xuất vạn năm qua.

"Uyển nhi ".....Là Nguyên Chủ ngu ngốc. Lão nương không có ngu ngốc.

" Diêm Vương ": Là Tên cai ngục nào, không biết giữ mồm giữ miệng. Đợi ta về ta nghiêm trị.

- Uyển nhi, lên nhìn Diêm Vương... " Haha" Nhìn mặt hần xem.. Buồn cười chết lão nương! Ta chắc chắn, Sau đêm nay... Đám người kia kiểu gì cũng trầu Diêm Vương, để bổ sung nhân số.....

" Diêm Vương ": Cô nương, cô cũng tin vào mấy chuyện bát quái này?

" Uyển nhi ": Ta không tin.. Mạnh Bà lại ngu ngốc vậy? Không biết đường trốn đi sao... Bất quá cũng là Diêm Vương quá Vô Liêm Sĩ đi.

" Diêm Vương ": "....." ta có Sao,?

" Uyển nhi ": Ta kể cho nguoi nghe truyền thuyết của Mạnh Bà.

"Diêm Vương hứng thú ": Cô nương kể Đi, Tại hạ xin rửa tai nghe.

- Tương truyền rằng! Một vạn năm trước, Mạnh Bà gặp nạn ở giữa Vọng Xuyên.. Nơi đó lúc ấy chưa thuộc địa phận Của âm ti. Mà nơi đó giao nhau giữa sự sống và cái chết.

- Mạnh Bà vì trộm Trà tiên thảo Của lão quái Nhân võ đang. Lúc sắp bị đánh tan linh hồn, thì Diêm Vương Xuất hiện kịp thời cứu Mạnh Bà.

Mạnh Bà, vì phải Lòng Diêm Vương ngay từ cái nhìn đầu tiên...!Diêm Vương bề ngoài Tuấn dật, Khí chất cao lãnh.. Là một mỹ nam tử lạnh lùng.

" Diêm Vương ": Náo nức, thì ra Mạnh Bà thích ta a~~ còn khen ta soái ca " Hắc hắc"

(Tỉng --Độ Hào Cảm Của nam chủ +15%(bây giờ là 60%).

Uyển nhi,thấy hào cảm tăng. Nên cao hứng tiếp tục bịa truyện.

Mạnh Bà, vì si luyến Diêm Vương, mà từ bỏ kiếp phàm trần, xuống địa ngục Nấu Canh Quên Lãng. Mạnh Bà suy nghĩ, ở dưới Âm ti thì sẽ có cơ hội tiếp cận Diêm Vương Hơn. Nhưng đời không như mơ,

Khi xuống âm ti, được thời Gian dài. Diêm vương cũng không thềm nói chuyện với Mạnh Bà.

Mạnh Bà suy sụp, muốn từ chức không nấu Canh Nửa. Ngờ đâu....khi từ Chức Diêm Vương sẽ mở miệng nói chuyện với Mạnh Bà hai ba câu.

- Mạnh Bà vui mừng trong tia hy vọng thật mong manh, mặc kệ Diêm Vương Lừa gạt uống Canh Quên lãng tới Mức ngu nguoi. Diêm Vương nào biết, mặc Kệ Mạnh Bà có uống Bao Nhiều Canh Quên Lãng.

- Cũng không thể quên đi hình bóng Diêm Vương mà nàng đã thâm Yêu xuất vạn năm qua. Mạnh Bà tình Nguyên để Diêm Vương dối mình. Tình Nguyên bản thân dối lòng để được ở gần Diêm Vương xuất vạn năm qua.

(Tỉng --Độ Hào Cảm Của nam chủ +5%(bây giờ là 65%).

(Ting --Độ Hào Cảm Của nam chủ +15%bây giờ là 80%).

(Ting --Độ Hào Cảm Của nam chủ +10%bây giờ là 90% tỷ xinh đẹp siêu giỏi).

"Uyển nhi ": Woww... Biết vậy,, lão nương đã sớm bịa chuyện rồi... Không phải vất vả mấy ngày qua.

- Lúc này, Diêm Vương còn rất đàn mặt. Trong lòng dối một mớ tơ vò, không biết phải gỡ từ đâu.

- nghe Mạnh Bà tự Kể về bản thân. Hấn

Có xấu hổ. Có hối hận. Tất cả vì hấn vô tâm khiến Mạnh Bà bỏ đi.

Còn quá đáng hơn nữa, là ép Mạnh Bà uống canh... Trong khi Canh Quên Lãng không có tác dụng với Mạnh Bà..

Diêm Vương, Bây giờ chỉ muốn Ôm Mạnh Bà mà xin lỗi. Cũng tự hứa với bản thân sẽ đối tốt với Mạnh Bà.

Con người hấn Từ khi trời đất nặn ra hấn thì. Vạn năm qua hấn không biết yêu hận tình thù là gì? Trong tâm của hấn không Khác gì tờ giấy trắng, nay lại bị Uyển nhi vẽ Lên hoa lên lá.... Không khỏi bồi hồi không thôi.

"Diêm Vương ": nghe cô nương kể, ta cảm thấy Diêm Vương Rất vô liêm sỉ.

("Uyển nhi ": Tốt~~Ngươi nên tự mắng bản thân mình từ lâu mới phải...)

"Uyển nhi ": ngươi xem. Có phải Mạnh Bà rất ngốc không? Ta chắc bây giờ có khi Mạnh Bà đã chón khỏi địa phủ đi rồi~~

"Diêm Vương ": Ta cảm thấy Mạnh Bà ngốc ngếch tới mức đáng yêu.

"Nếu ta là Diêm Vương, ta sẽ Truy Tìm Mạnh Bà để bù lại lỗi lầm khi trước.

"Uyển nhi ": A" Mạnh Bà mà bỏ đi. Thì Diêm Vương có cúi đầu xin lỗi, Mạnh Bà cũng không thèm quay về.

" Có khi tự Uống Canh Quên lãng mà quyết quên luôn Diêm Vương đi..

"Diêm Vương, nghe được Mạnh Bà sẽ quên đi mình. Thì trái tim hấn đau quặn

...

"Diêm Vương ": Không thể nào. Sao nói quên có thể quên,.....Mạnh Bà đã thương nhớ Diêm Vương suốt vạn năm qua.. Sao có thể dễ dàng quên như vậy được?

"Uyển nhi ": ngươi nha! Ngươi không phải Diêm Vương.

"Ta lại càng không phải Mạnh Bà. Ngươi hét lên làm cái gì?

"Diêm Vương ": "A" Xin lỗi! Là ta thất thố. Làm cô nương kinh Sợ.

"Chỉ là ta bất bình thay cho Diêm Vương và Mạnh Bà thôi.

- Uyển nhi cười mỉa. Bất bình cái mông nhà ngươi....

"Uyển nhi ": ài.. Truyền thuyết chỉ là truyền thuyết. Ta kể cho ngươi nghe vui tai thôi... Hahahah.

"Diêm Vương " "... " nhưng mà hấn không có vui. Còn đau ở đây này

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh! 6

Hai người trà nước xong, mang trong người hai trạng thái khác nhau, mà tiếp tục rời đi. Xuất dọc đường Diêm Vương như mất hồn, thờ dài thườn thượt cả đường đi.

Uyển nhi, thấy Diêm Vương như vậy. Cô không khỏi mừng muốn chết đi, cả đoạn đường cô đều cười ngoác cả miệng ra.

Hai người tiếp tục di chuyển, cuối cùng dừng lại nghỉ ngơi ở một Trấn nhỏ.

Uyển nhi Thuê hai căn, một căn thượng phòng và một hạ phòng. Thanh toán tiền xong.

Sau đó gọi một bàn ăn, ngồi dưới khách lâu ăn xong xuôi, lập tức trở về Thượng phòng của mình. Còn lại không thèm để Ý Ánh mắt của Diêm Vương đang nhìn muốn thùng người cô.

- Diêm Vương trở lại phòng khép cửa lại. Hắn xuyết nữa bị kinh hách mà ngất đi.

Vừa quay mặt lại, liền thấy hai tên mặt trắng Đen " Hắc Bạch Vô thường kia, dọa muốn ngất.

" Vô Thường ": Diêm Vương, có chuyện quan trọng rồi...

" Hắc Bạch ": Thịnh Diêm Vương Gia về Lại Âm Ti. Ngọc Hoàng sắp tới Âm ti để đánh giá xếp hạng cho cuối năm...

" Diêm Vương ": Còn hai tháng nữa mới tết? Sao Ngọc Hoàng Lại xuống chỗ ta sớm như vậy?

Hắc Bạch và Vô Thường, liếc nhìn nhau một hồi mới kể ra.

- Bẩm Diêm Vương, chuyện là như vậy. Ngọc hoàng, thấy giấy cáo bệnh Của Diêm Vương, nên nói dối Vương Mẫu là tới thăm ngài.

Thật ra, Ngọc Hoàng là lén hẹn hò với Hằng Nga, xem chút nữa bị Vương Mẫu đập rớt xuống Phàm nhân. Còn Thiên Bồng Nguyên soái giận dữ mà đệ đơn xin từ chức.

- Vương Mẫu đang bận, dở dành Thiên Bồng Nguyên soái. Còn Ngọc Hoàng... Tới Âm ti để tránh nạn.

" Diêm Vương ": Ài... Âm ti của ta bao giờ, đã trở thành cái nơi tệ nạn rồi? Lại còn phải chứa chấp một cái đại Nhân vật nữa?

" Hắc Bạch đầu ngoa ngán. Tại sao lại đúng lúc quan trọng này.

- Thôi để cho Mạnh Bà vui chơi ở trần gian một thời gian. Đợi hắn xử lý xong Ngọc Hoàng, thì hắn sẽ bắt Nàng về Âm ti. Làm Phu Nhân Của Điện Diêm Vương....

- Trong lòng hắn, suy nghĩ tới tương lai được ở cùng Mạnh Bà tâm trạng ngọt ngào lên không ít.

" Diêm Vương ": Khụ~~Khụ.

" Hai người phái tên đầu Trâu mặt ngựa. Theo sát bảo Vệ Phu nhân của ta cho tốt. Còn hai người theo ta về Âm Ti Tiếp đãi Ngọc Hoàng.

Hai tên mặt đen trắng, tâm trạng mơ hồ theo sau.

" Hắc Bạch ": ta nói cho người nghe, Diêm Vương đã có Phu Nhân từ bao giờ?

"Vô thường gõ đầu Hắc Bạch": Người có bị ngu đi. Chắc chắn Diêm Vương lên trần gian, đã bắt được cô nương của nhà ai đó rồi.

" Diêm Vương ": Hai người, mới là đồ ngu. Ta mà phải đi bắt người À.

" Phu nhân của ta là Mạnh Bà.. Tương lai gần đây sẽ là Phu Nhân của ta.

Hai người nói Đầu trâu Và mặt ngựa bảo vệ Mạnh Bà cho tốt. Bằng không ta lột da hai người cho chó ngao ăn.

"....." họ chỉ tò mò một chút thôi mà.

.....

Sáng sớm, Uyển nhi thức dậy, cả người hơi mệt mỏi. Đêm Qua ngủ không ngon, luôn cảm giác có người nhìn mình, lạnh cả sống lưng a~~

(Đầu trâu và mặt ngựa nhìn tỷ đó ạ..).

Uyển nhi dùng bữa sáng xong, cũng không thấy Diêm Vương. Cô lên phòng gõ cửa cũng không thấy hắn mở cửa.

"Em gái hệ thống, hắn đi đâu rồi?

[...]Tỷ xinh đẹp thật vô tâm nha. Hắn về Âm ti của hắn rồi? Có phải tỷ đang rất nhớ hay không?

" Uyển nhi ": Có nhớ cái rắm~~ Hắn đi càng tốt, lão nương còn bận đi tiêu dao.

Với mục đích ăn cả thiên hạ này, Em gái em cũng Đừng Cản lão nương. Em Nên học hỏi Hệ thống công lược một chút đi.

[...] Ta đã hiểu nỗi khổ của Hệ Thống ca rồi, thật xin lỗi muội không nên mắng huynh là Hệ thống bạo lực..

[...]Tỷ ấy còn bạo lực hơn huynh. Chắc chắn tỷ ấy dạy hư huynh.

" Uyển nhi ": Ta nghe thấy đó.

[...] Hệ Thống đang bận tu sửa lập trình. Để lại lời nhắn sau tiếng Bíp.

" Oh " tròn cũng nhanh lắm... Đỡ phiền lão nương.

- Uyển nhi, không suy nghĩ nhiều nữa. Một mạch thúc ngựa tiến đến Hành Châu.

.....Điện Diêm Vương .....

Diêm Vương, vừa về không lâu. Lại phải giả bộ còn bệnh mà chăm chỉ cai quản Âm Ti, cho cái Ngọc Hoàng kia nhìn.

- Ngọc Hoàng, bước chậm rãi tới Điện Diêm Vương, được Hắc Bạch và Vô Thường dẫn vào.

Ngọc Hoàng vào, thấy Diêm Vương đang dần Mặt thả hồn vào nơi xa. Còn không biết là hắn đã bước tới gần.

"Ngọc Hoàng": Khụ~~khụ Diêm Vương có vẻ rất bận a~~

Diêm Vương Hoàng hôn, đứng lên hành lễ.

" Bái Kiến Ngọc Hoàng! Ngài ngồi đây đi....

Ngọc Hoàng, thản nhiên, thẳng lưng ngồi trên chủ vị của Diêm Vương.

Diêm Vương Rất muốn phì cười. Ngọc Hoàng a~~ Ngọc Hoàng, người đã làm gì mà khiến Vương Mẫu đánh cho bầm con mắt..

" Diêm Vương ": Ngọc Hoàng, mặt người là bị sao?

- Ngọc Hoàng, bị Diêm Vương hỏi đúng chỗ đau, mặt biểu cảm hết đen rồi chuyển xanh.

Nhưng vẫn lãnh đạm thản nhiên trả lời.

" Ngọc Hoàng ": Ta là do sơ ý, té xuống giường. Phiền lòng Diêm Vương Quan tâm rồi.

" Diêm Vương ": " A " Là do cái giường không chắc chắn.... Phải thay... Phải thay.

Trong lòng Ngọc Hoàng, mắng Vương mẫu tới 100 lần làm hắn mất mặt với Diêm Vương.

"Ngọc Hoàng ": Khụ~~~ Khanh mang sổ sinh tử tới đây, Ta sẽ khảo sát năm vừa rồi..

Diêm Vương rồi đi lấy sổ, trong tâm thì đang khinh thường Ngọc Hoàng. Đã trốn tới chỗ Hắc tị Nạn, còn ra về khảo sát... Khảo sát cái Rắm~~~ gì nha.

- Ngọc Hoàng, ung dung ngồi lật sổ sinh tử. Nhưng trong lòng, đang không biết phải năn nỉ sao với Vương Mẫu đây..

Diêm Vương Và Ngọc Hoàng, hai người mang tâm trạng nặng nề, khiến cả Diêm Vương Điện vốn đã U Ám. Nay còn Mù Mịt Hơn.....

Trầm ngâm cả ngày, vẫn chưa thấy.. Ngọc Hoàng có ý định rời đi. Diêm Vương đánh liều hỏi.

" Diêm Vương ": Ngọc Hoàng.. Khi nào ngài mới Về Thiên Đình.?

" Chắc Hắn, Vương Mẫu đang rất nhớ Người đi.

Ngọc Hoàng, đang lật sổ sinh tử. Động tác cũng dừng lại vì tay run.... Hắn trốn còn không được? Về Thiên Đình là về như nào?

" Ngọc Hoàng ": Diêm Vương đây là muốn đuổi ta đi?

" Diêm Vương ": Không dám! không dám

" Ngọc Hoàng ": Đã vậy, ta thấy cảnh quan Nơi Âm Ti này, thật Phần Yếu thích. Không khí trong lành. Ta sẽ ở đây vài hôm.

Diêm Vương mắng trong lòng. Ngọc Hoàng, không phải bị Vương mẫu đánh cho ngu rồi không?

Ở đây ngoài trồng hoa bí ngạn ra, thì khắp nơi đều là quý là linh hồn. Người thì cụt đầu, người thì mất chân... Trường khí thì mù Mịt.

Lấy đầu ra cảnh quan xinh đẹp với không khí trong lành như Ngọc Hoàng nói.

Diêm Vương đành thờ dài, sắp xếp nơi ở cho Ngọc Hoàng nghỉ mát.... Là Nghỉ mát đó! Không phải là tỵ nạn đâu.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh? 7

Uyển Nhi, cưỡi ngựa đi thẳng tới Hành Châu nơi tổ Chức Minh Chủ Vô Lâm 5 năm tổ chức một lần, để bầu chọn ra một minh chủ mới.

Uyển Nhi sờ Đại Dao Trên Lưng, xoay người nhảy xuống ngựa. Tiện đường Uyển Nhi hỏi thăm một chút về Thế sự hiện nay.

Cô thân nhiên đi về phía chuồng ngựa của quán trọ hỏi thăm một chút chuyện về Lãnh Nam Thiên. Thì ra là Lãnh Gia kia là vô lâm Đệ Nhất Đại Thế Gia. Ba ngày sau, sẽ tổ chức so tài, chọn ra một vị Minh Chủ mới.

Tin tức này vừa lan ra, chấn động toàn bộ vô lâm, chỉ cần là người phù hợp điều kiện chính, đều đến thành Hành Châu,

Người có võ công bình thường, cũng tới thử vận may, người có võ công kém, thì đến cho đủ số lượng, dù sao thì sự kiện trọng đại như vậy trong vài năm chưa từng gặp được, hơn nữa người nào lại không muốn nhìn một chút cao thủ thật sự tỷ thí?

- Sau khi Uyển Nhi nghe xong, không còn do dự nữa, cô cũng dự tính đi xem một chút cuộc tỷ thí trọng đại rất khó gặp ở trong vô lâm này.

Một mặt, là cô muốn ngắm nhìn mỹ nam, hai là đi để hiểu biết hơn về người được xem là cao thủ trong thiên hạ hiện nay, so sánh với Cửu Âm Chân Kinh của cô thì như thế nào?

Ba ngày sau, Uyển Nhi mặc một bộ Y sa đỏ rực. Nhưng là cô cái nam trang, cười trên con Tuấn mã. Nhìn rất soái khí tuần dật.

Uyển Nhi theo lời chỉ dẫn Của Tiểu Nhi, đi về sau núi "Phượng Ngư". Thì thấy một sơn Sang To lớn có ghi Lãnh Gia Thế..

Uyển Nhi, liếc nhìn người người nối nhau vào sơn trang, trên tay còn cầm thiệp mời Của các bang phái. Xem ra cô không thể danh chính ngôn thuận vào được rồi. Bất quá dùng khinh công xem lên đều được.

[...] Tỷ xinh đẹp, ta nói cho tỷ nghe... Làm một mỹ nhân xinh đẹp không muốn? Hà có gì lải Biến thành cái đại nam nhân.

"Uyển Nhi lười nhác: phản ứng.

"Em gái hệ thống. Em xem, không phải bây giờ lão nương đã trở thành Suất ca rồi hay không?

"Thiếu nữ, nhìn ta còn muốn rút tim ra ngoài. Không chừng con gái, của vị minh chủ kia thấy lão nương con mê luyến....

[...] Ta thật sự, không hiểu tỷ xinh đẹp đang suy nghĩ cái gì? Diêm Vương soái ca không muốn? Lại muốn đi chọc tiểu cô nương nhà người ta?

Uyển Nhi, mặc kệ em gái hệ thống đang niệm kinh tẩy não. Cô dắt ngựa cột vào một cái cây rồi phi thân lên nóc nhà, để tránh mọi người để Ý. Thuận tiện quan sát trận đấu hơn.

Trên sân đấu đã ngồi rất nhiều người, ở giữa là võ đài cao năm thước, dưới đài là một mảnh âm thanh náo nhiệt, Uyển Nhi không khỏi cảm thán. Lần tham gia Vô Lâm Minh Chủ này ít ra phải ngàn người đi.

Cô lại liếc nhìn xem, Phái võ đang trụ ở nơi Nào, cô còn phải cảm ơn cái vụ Trà tiên thảo đó nha, có cái đó mới điều chế ra Canh Quên Lãng được. Bất quá đã vận năm rồi lão Nhân kia đã trở thành khói bụi.

Uyển Nhi, nhìn phía tay trái, trên lầu hai thì thấy một tiểu cô nương ngồi nhàn nhã uống Trà, còn có hai nam nhân đứng sau, còn khoác y phục phái võ đang.

"Uyển Nhi ": Chắc ~Không ngờ võ đang đã suy tàn, tới mức tiểu cô nương làm trưởng môn nha.

- Tiểu cô nương như cảm giác được ánh mắt dán về phía mình, nhưng dò xét xung quanh không thấy ai, tự an ủi mình là gặp ảo giác đi.

Một hồi sau tiếng ồn ào huyền ảo, rốt cuộc chủ nhà cũng xuất hiện, một người nam nhân trung niên khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, Y sa Mâu dạ, diện mạo Nghiêm nghị, chỉ thấy người này khỏe năng cước bộ, xoay người một cái nhảy lên võ đài, phía dưới lập tức yên tĩnh trở lại, người nam nhân

hướng về phía mọi người, cất cao giọng nói.

" Hôm Nay, Cảm ơn tất cả Chương môn phái đã cất công tới đây. Lãnh Mỗ đã đứng trên Cương Vị Minh Chủ Vô Lâm 20 năm qua. Nay tuổi già sức đã yếu. Nên giành cho thiếu niên anh tài thay thế.

Uyển nhi, nghe một màn giới thiệu đầy oanh động này. Thì nghĩ, không biết cô và ông ta so chiêu ai mạnh hơn nha.... Cô cũng rất muốn làm Minh Chủ Vô lâm... Lúc đấy muốn ăn bao nhiêu đều được. Uyển nhi đang Suy nghĩ thì phía dưới đã phát ra quy tắc.

Hôm nay đại hội tỷ võ, đối với binh khí, võ công đều không hạn chế, hôm nay là ngày chọn ra Tân Minh Chủ mới, tất cả anh hùng tụ tập ở đây đều là Chính Nhân quân Tử.

Vậy nên ta tin chắc sẽ không ai sử dụng thủ đoạn hạ độc hoặc ám khí, bất luận các hạ có đoạt được giải nhất hay không, không cần nói đến địa vị người đó như thế nào, vi phạm luật thì xem như không có hiệu lực!

Tất cả các cuộc tỷ thí đều phải có điểm dừng! Sau đây ta tuyên bố cuộc tỷ thí chính thức bắt đầu!

Uyển nhi, trên nóc nhà, ngồi xem mấy vị vô danh tiểu tốt đánh nhau tới hơi phiền. Cơ bản là các môn phái đều cử đệ tử ra cọ cọ kinh nghiệm. Uyển nhi đành phoi người trên nóc nhà để chờ cao thủ xuất hiện...

Cuối cùng, chờ nửa ngày cao thủ cũng xuất hiện. Là một thiếu niên anh tuấn tên là Hà Lãm Phong. So Voi Diêm Vương Thì kém xa không ít.

Uyển nhi quan sát người thiếu niên này, liên Tiếp đánh bay đối thủ khỏi lôi đài, làm cô thập Phần chú ý... Tay chân lại ngứa muốn so chiêu

" Hà Lãm Phong, hát cảm Kiều Ngạo, rống rạc lên tiếng.

" Còn ai muốn lên đài tỷ thí nữa không "?

- Dưới Lôi đài, ai cũng chứng kiến kia chiêu thức đầy âm độc Của Hà Lãm Phong, nên không ai dám bước lên lôi đài.

Uyển nhi, thấy thái độ người này, rất ngứa mắt... Rất muốn đánh hấn.... Ba cái tuổi ranh mà đã kiêu ngạo vậy rồi... Cô chưa kịp phi thân xuống thì đã có một đạo thân ảnh giành sân khấu với cô, nên cô đành nán lại xem xét.

Lạc Nhiếp Nhiếp trưởng môn phái võ đang lên lôi đài.

" Ta là Lạc Nhiếp Nhiếp trưởng môn phái võ đang, muốn tỷ thí cùng các hạ. Xin được thỉnh giáo.

" Hà Lãm Phong ": Được! Bất quá là Tiểu cô nương. Ta sẽ nhường ba chiêu.

Lạc nhiếp nhiếp, như bị khinh Thường Rút ngọc kiếm ra, phi thân về phía Hà Lãm Phong.. Chiêu thức, loá mắt... Phân ra rất nhiều tàn ảnh hư không. Nhưng vẫn không làm Khó được Hà Lãm Phong.

Hắn không nể tình vị Cô Nương kia, Mà tung ra một chương muốn lấy mạng người. Lạc Nhiếp nhiếp dính chương.. Chân lùi lại hai bước nôn ra Ngục máu..... Nhưng không rơi ra khỏi đài.

Hà Lãm Phong Lại định đánh ra một chương nữa. Thì ngay lúc này một thân ảnh đỏ rực phi thân xuống, mà đánh nhẹ một chương về phía của Hà Lãm Phong..

Mọi người đầu tiên là kinh ngạc, Hà Lãm Phong bị đánh bay xuống lôi đài. mà kinh ngạc hơn là mọi người nhìn thấy một bóng người mang áo đỏ Rực bóng bệ lướt qua, xoay người tựa lông vũ, ôm lấy Eo nhỏ bé của Lạc Nhiếp Nhiếp mà đỡ xuống.

" Uyển nhi ": Cô Nương, cô không sao chứ.

- Lạc Nhiếp Nhiếp, như bị kinh động về hình dáng soái ca Tuấn dật, đầy tà mị của Uyển nhi mặt nổi đầy mây hồng.

" Lắc đầu tỏ ý không sao. Nhưng tay vẫn ôm chặt lấy Uyển nhi.

- Lạc Nhiếp Nhiếp là, lần đầu trên giang Hồ gặp phải một người giỏi võ nghệ. Hơn nữa còn rất xuất ca.

.....••`Điện Diêm Vương

- Diêm Vương, nhìn qua kính chiếu yêu mà không khỏi tức ghen trong lòng.

Hắn đây, phải ở nhà đối phó với Ngọc Hoàng đại Đế kia. Còn Mạnh Bà Nhà hắn, thì tiêu đạo tự tại ôm Mỹ Nhân... Còn Ôm tới thân thiết như vậy để làm gì?

" Sao lúc trước, ở bên hắn không ôm đi... Miệng Diêm Vương luôn mắng.. Tay thì cào cào lên Kính chiếu yêu....

" Ngọc Hoàng, bước vào thấy hành động ngu ngốc của Diêm Vương, không khỏi muốn phì cười...

"Ngọc Hoàng ": Khự~~ Diêm Vương kính chiếu yêu là đáp tội với ngươi..?

Diêm Vương đang tức nghẹn. Nên không để ý là ai đang hỏi, thần nhiên đáp.

" Diêm Vương ": Là nương Tử chọc tức chết ta....

" Ngọc Hoàng ": Ta lại không biết. Diêm Vương Ngươi có Nương tử từ bao giờ...?

" Diêm Vương ": "A" Ngọc Hoàng... Đừng nghe thần nói bậy... Là là không có gì đâu.

" Ngọc Hoàng, tỏ ra rất cảm thông nói.

" Ngọc Hoàng ": Nếu như, Nương tử ngươi chưa bắt về được. Thì cứ đi bắt về đi, ta đang rất rảnh rỗi sẽ trông coi Âm Ti cho ngươi..

" Diêm Vương ": là thần không Dám!

" Ngọc Hoàng ": Có gì không dám a~~ bắt quá ta sẽ không trừ bổng lộc của Diêm Vương ngươi a~~.

Chưa đợi Ngọc Hoàng nói xong, thân Ảnh Của Diêm Vương đã Biến mất...

" Ngọc Hoàng ": Ta còn chưa phát biểu ý kiến xong mà!!! Ta còn muốn xin ở đây dài dài.....

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Mạnh Bà Từ Chức! Ai Sẽ Nấu Canh? (Hoàn)

Lạc Nhiếp Nhiếp, e then gỡ cánh tay ra, giọng nói ngọt ngào hơn hẳn.

" Cảm ơn, Công tử đã giúp đỡ tiểu Nữ. "

" Uyển Nhi, tỏ ra mười phần phong lưu, phóng khoáng, chính giọng tới cực kì trầm thấp...

" Không sao, không sao, là tại hạ không muốn một cô nương xinh đẹp vậy mà chịu thương tổn...

"Lạc Nhiếp Nhiếp, nghe được lời nói phong tình như thế, càng xoắn xuýt tay áo hơn.....

Thời gian đang từng chút từng chút trôi qua, Uyển Nhi cũng không mở miệng, chỉ là lạnh lùng dùng ánh mắt của mình nhìn lướt nhanh qua đám đông một lần, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người chủ trì Lãnh Nam Thiên.

Lãnh Nam Thiên lúc này mới kịp phản ứng, ôm quyền nói: " Hoan nghênh Công tử đến Lãnh Gia ta. công tử... Người là bên Môn phái nào?

Uyển Nhi, cất Tiếng lạnh lùng mà trầm thấp vang Lên.

Tiểu Bối là Mạnh Nguyệt, không có môn phái, chỉ là hôm nay ngẫu nhiên đi ngang qua. Không chịu được cô nương nhà người ta bị thương tổn. Mới giúp một tay, mọi Người vẫn là so tài tiếp đi..

("Lãnh Nam Thiên: có đồ ngu mới tin là ngẫu nhiên... Ngẫu nhiên mà chui lên nóc nhà. Người mạnh nhất đã bị hắn đánh bại rồi. Còn tiếp tục so đấu với ai đây)

"Vị công tử này, đã đến thì xem như là khách quý. Hôm nay Lãnh Gia chọn ra Một Vị Tân Minh Chủ mới,

" Mà Nguyệt Công tử đã đánh bại người thiếu niên trẻ ở đây rồi. Xứng đáng với vị trí này?

" Uyển Nhi nhíu mày, làm gì có chuyện dễ dàng như thế đây????

" Uyển Nhi ": Cảm tạ Lãnh Minh Chủ để ý. Nhưng ta chỉ là do vận may. Bất quá hôm nay muốn so tài với Lãnh Gia đây, Nếu tiểu bối thắng, danh chính ngôn thuận chấp trường Cái vị trí này. Con tiểu bối thua xin để cho vị tài giỏi hơn ngồi vào.

Cũng như các Anh hùng hào kiệt đều phục. Lãnh Minh Chủ thấy thế nào?

Bên dưới nhao nhao lên tỏ ra rất hài lòng với đề nghị này.

Lãnh Nam Thiên, trong lòng cũng bội phục. Quả là anh tài xuất thiếu niên.

(Con ai đó, đang cố gắng nhớ lời thoại trong các phim kiếm hiệp a~~~)

Lãnh Nam Thiên, phi thân lên lời đài, hai tai lại ôm quyền chào hỏi lại một hồi..

"Lãnh Nam Thiên ": di chuyển với tốc độ cực Nhanh... Tạo thành hơn mười thân ảnh, vây xung quanh Uyên Nhi. Kiếm bay lên cũng được nhân bản lên nhiều thanh kiếm đánh về phía Uyên Nhi.

Uyên nhi, không muốn lại một lần nữa đã thương người, chỉ vung vẩy tay áo trái tránh né, nhưng Lãnh Nam Thiên, xuống tay càng ác liệt hơn.. Hẳn cho rằng Uyên nhi không địch lại nổi mình..

Uyên Nhi lách mình né một kiếm đang hướng về phía ngực cô, thân thể dựng đứng bay lên không.

" Lão nam nhân này, ra tay quá hiểm ác rồi. Không thấy lão nương đánh trả, lại nghĩ lão nương ăn chay....

[...] Tỷ xinh đẹp... Em xin tỷ đừng bạo lực như vậy nữa.. Chúng ta có mỹ nhan thịnh thế, lấy sắc đẹp hạ gục đối phương.

" Em gái, em bị ngu rồi không?

Đao kiếm không có mắt... Không nhìn Được sắc đẹp của lão Nương...

[...] Em •Ngu •Gái:" Tỷ tỷ này nói.. Hình như có lý... Mà không đúng chỗ nào tar.

"...." Uyên nhi, không giỏi hơi mà so cao thấp với em gái hệ thống nữa.

Đại đao trên lưng, được Uyên Nhi rút ra, nắm chặt bên tay phải đã biến thành một đại Đao sắc bén, trong chớp lát Lãnh Nam Thiên Ngã Xuống lời đài. Không ai nhìn ra được Chiêu Thức Quý Dị của Uyên nhi.

" Lãnh Nam Thiên": Quả Nhiên là, Anh hùng Xuất Thiếu niên. Hôm Nay Lãnh Mỗ tâm phục phẩu khục.

" Ta Tuyên Bố, Tân Minh Chủ của kỳ này là Nguyệt Công Tử."

Ở phía dưới hoan hô, nhao nhao Chúc Mừng một mảnh.

" Lạc Nhiếp nhiếp ": Chúc Mừng Nguyệt Công tử, trở thành Tân Minh Chủ...

" Ta.. Ta không biết gì để báo đáp ơn cứu mạng Của công tử....chỉ bằng ta lấy thân báo đáp.

Uyên nhi vì những lời này mà có chút đỏ mặt, may mà đủ lý trí, vì thế đành lên Tiếng... Lời còn chưa thoát ra miệng, bất giác có một giọng nói âm lãnh tới quen tai, vang lên như muốn đòi mạng người.

" Không thể được. Nàng là của ta "

Diêm Vương mặc bộ trường bào tím, thêu hoa văn lửa địa ngục trên y sa. Gương mặt tinh xảo, lãnh khí quanh người. Các cô nương mà nhìn vào không khỏi đỏ mặt tim đập nhanh...

" Uyên nhi ": Mẹ nó tên Diêm Vương này, để lộ hình dáng soái ca là để ai xem..?

" Định cướp mỹ nhân của lão nương à "

[...] Tỷ xinh đẹp. Thịnh tỷ đi theo với lẽ thường a~~~

Diêm Vương tới lại Gần Uyên nhi, một tay ôm lấy eo cô.. Tay kia chống Nạnh, trừng mắt với tiểu cô nương muốn giành nữ nhân với hắn.

" Lạc Nhiếp nhiếp ": vị Công tử này là ai? Sao lại quản chuyện giữa Ta và Nguyệt Công tử này....?

" Diêm Vương ": phụt~~Ha Ha.. Cô nương nói, vị này là công tử a~~

"" Lạc Nhiếp nhiếp ": không phải sao? Là Nguyệt Công tử đã cứu giúp ta...

(" Uyên nhi ": Mẹ nó, sắp được ôm mỹ nhân... Tên này tới phá.....)

" Diêm Vương ": Nàng là Người của ta.. Công tử cái gì mà công tử... Nàng ấy sắp là Nương Tử của ta rồi. Không thể bởi cô nương được...

"Lạc Nhiếp nhiếp ": không lẽ... Nguyệt công tử? Thích nam nhân...?

" Uyên nhi ": " Hừ" Bỏ tay người từ eo ta ra... Ai mượn người Theo ta, tên Diêm Vương chết tuyệt...

- Diêm Vương cười tà mị, ôm chặt lấy eo nhỏ hơn. Tay kia gỡ trâm cài tóc. Ba nghìn sợi xoắn bung...

" Ta không theo, để nàng đi chèo hoa ghẹo nguyệt.. Còn khiến Cô nương nhà người ta hiến thân báo đáp?

" Mạnh Bà, nàng giỏi lắm.... Ta phải dẫn nàng về.

" Lạc Nhíp nhíp ": "A" thì ra... Công tử... Không không là cô nương. Tại sao lại lừa gạt ta.?

" Uyên nhi ": ta nhớ chưa lừa gạt gì cô nương. Bất quá cô nương đã rõ. Thì ta nói thẳng luôn với mọi người ở đây.

" Vị trí mình chủ ta không cần. Thành Lãnh Nam Thiên đảm nhận tiếp.

Nói xong, cô phi thân bay thẳng... Diêm Vương thấy Mạnh Bà muốn trốn. Cũng bay theo.

Để Lại, mọi người đang ngỡ ngàng không hiểu xảy ra chuyện gì. Mọi cục diện được đẩy hết lên người Lãnh Nam Thiên.

" Lãnh Nam Thiên": tại sao ta phải chống cái nòi này?

.....

" Uyên nhi ": Diêm Vương, ngài đừng có theo ta. Không lẽ Ngài rảnh rồi lắm sao?

" Mạnh Bà ta bị gạt tới Hư nào rồi! Bất quá ta đã từ chức ngài đừng theo ta nữa?

" Diêm Vương ": Nàng đừng giận nữa có được hay không? Là lúc trước ta sai....ta lừa gạt nàng.

" Ta đến để chịu trách nhiệm với nàng. Mạnh Bà nàng đừng như vậy có được hay không? Ta còn không biết nấu Canh Quên Lãng.

" Uyên nhi ": "Hừ" ta biết ngay ngài tới tìm ta là vì thiếu người nấu canh.

Diêm Vương Vội Ôm chặt Uyên nhi vào lòng. Mặc cho cô vùng vẫy cũng vô ích

...

" Uyên nhi ": Chậc~~ Ngực Tên này cũng rắn chắc quá đi..... Lão nương vùng vẫy không được.

" Thì Lão Nương đầu ăn đậu hũ của hần.

Diêm Vương thấy Mạnh Bà không vùng vẫy nữa. Thì nhẹ nhàng nói.

" Diêm Vương ": Mạnh Bà ta Yêu Nàng.. Ta biết nàng cũng yêu ta.

" Uyên nhi chu môi nhỏ lên"

" Ai thêm yêu người. Là ai hồng nào yêu người "

Diêm Vương nén cười... Là hần cho nàng uống Canh tới hồng nào..

" Là ta, hồng nào mới yêu nàng.... Nàng Chờ Về Âm Ti với ta được không?

" Uyên nhi ": là người bắt ta về nấu Canh? Ta đã nấu hơn vạn năm rồi..

" Diêm Vương ": Không! NÀNG về làm phu nhân Của Diêm Vương ta..

" Uyên nhi ": ta còn chưa đồng ý.?

Diêm vương, thấy Mạnh Bà không chịu. Đành dán chặt môi hần lên môi nhỏ đang chu lên, ngăn cản lời từ chối.

" Nàng đã hôn ta, phải chịu trách nhiệm với ta"

" Uyên nhi ": Địch.... Đây là lý lẽ gì đây? Ăn đậu hũ với lão nương còn bắt lão nương chịu trách nhiệm.....? Vô Liêm sỉ.

" Uyên nhi ": ta về Cũng được. Nhưng canh ai nấu?

" Diêm Vương": canh Ta nấu.

" Uyên nhi ": vậy ai nằm trên...?

" thoáng chốc Diêm Vương mặt lạnh. Đồ mắt không ngừng... Nhỏ giọng nói

" L... À Là nàng nằm trên.... Vì phu nằm dưới..

Uyển nhi, như thấy được vẻ đáng yêu của Diêm Vương, cô nhin cười... Hôn lên đôi môi đang cắn chặt kia, thì thắm bên tai hần.

" Ta Yêu Chàng. Chúng ta trở về thôi "

Diêm Vương Vui sướng. Bế ngang Mạnh Bà Biến mất giữa hư không.

(Ting độ hào cảm của nam chủ đã đầy 100% tỷ xinh đẹp được sống ở vị diện này tới tận tuổi thọ)

.....°.....

- Uyển Nhi, ngồi nhàn nhã cắn hạt dưa, xem sổ Sinh tử. Từ khi cô về tới Âm Ti thì thấy Ngọc Hoàng định cư ở âm ti này.

Không chịu được, một đại nhân vật ở đây, nên Uyển Nhi Liên Lạc với Vương Mẫu bắt Ngọc Hoàng Về.

. Sau khi trở Về, Diêm Vương rất ngoan ngoãn. Ngày ngày Đứng ở Vọng Hương Đài phát Canh Quyên Lãng. Còn Uyển nhi Chấp Chưởng luôn Cái Âm ti điện.

Khắp Cả cái âm ti, ai mà không biết Diêm Vương Là Nô thiê (Nô lệ của vợ). Chủ cái Âm ti này là Mạnh Bà rồi. Còn Diêm Vương Chi là người nấu Canh.

" Diêm Vương ": Nương tử.. Hết Canh rồi.. Có phải thấy vì phu rất giỏi không?

" nương tử thưởng cho vì phu cái gì đi?

" Uyển nhi ": Tối nay Chàng được phép nằm trên.

- Diêm Vương, mặt đỏ như máu... Lí nha lí nhí.. Sáp Lại hôn hôn Uyển nhi..

" Mạnh Nguyệt Nương... ta yêu nàng... Rất yêu nàng....

" Hết canh rồi nàng cho ta một giọt nước mắt đi.... Ngày mai ta phải đi nấu canh nữa..

" Uyển nhi phì cười ": đây... Đây của chàng đây... Ngoan đi ta thương chàng....

Diêm Vương, như con chó nhỏ.. Xuốt ngày quấy đuôi bên Mạnh Bà.

" Hắc Bạch ": Đã mấy Ngìn năm rồi? Ta rất nhớ hình dáng lãnh khốc, soái ca Của Diêm Vương Gia.

" Vô Thường ": ta cũng như ngươi. Chứ ta rất mất mặt với Diêm Vương hiện tại.. Rất sợ Mạnh Bà.

" Diêm Vương ": hai người im miệng. Thứ không có nương tử làm sao Mà hiểu hạnh phúc của ta bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh

[...] Xin chào Tỷ Xinh đẹp, về lại không Gian hệ thống. Tỷ đi chơi có vui về không?

- Uyển nhi, trở về với không gian hệ thống, lý do trở về hết sức hài hước.... Trên Giường Cao trào quá mà chết....

" Có khi, giờ này Diêm Vương Kia cũng Tự Cung (cắt tiểu JJ) bản thân quá.

" Uyển nhi ": Lão Nương nhớ Em gái Hệ Thống quá nha. Lão Nương đã ở cái vị diện kia 3 vạn năm rồi.

Từ khi trái đất hình thành, tới thời khi khủng long tiến hóa, cho tới con người phải mất 1.5 vạn năm. Thế mà lão nương sống tới 3 vạn năm, cảm tưởng bản thân giống một lão yêu bà.

[...] Vậy nên tỷ xinh đẹp phải cảm ơn em nha. Chơi vui quá quên thời gian, e đành gọi tỷ về.

" Em gái, lần sau em gọi ta về, thì cho ta cái chết oai hùng một chút. Chứ đừng bại tướng trên giường. Lão nương rất xấu hổ.

[...] tỷ xinh đẹp yên tâm. Em sẽ lưu ý.

[nghiệm vụ chính tuyến hoàn thành 100% được 15 điểm tích Phân và 130điểm tích lũy]

[[...] mời tỷ tỷ xinh đẹp cộng vào thông tin cá nhân.

" Uyên nhi ": Thêm vào thể lực và làn da

Tên: Uyên nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 85/100(max)

Làn da.:90/100(max)

Trí lực.:97/100(max)

Mị lực. 90/100(max)

Thể lực.:90/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 300

Cấp bậc.: 11

[...] Tỷ xinh đẹp. Có thanh trừ Cảm xúc không.

" Uyên nhi ": Có

[...] 5% 70% 100% tẩy cảm xúc thành công.

[...] bởi vì vị diện trước là nghiệm vụ Bắt Buộc. Nên Tỷ Xinh Đẹp được miễn phí Ba Lần mặt sát.

" Uyên nhi ": như vậy có nghĩa là sao?

[...] có nghĩa là, tỷ có thất bại cũng sẽ không bị đánh tan linh hồn, mà vẫn Tiếp tục làm nghiệm vụ. Cũng không bị trừ điểm.

" Uyên nhi ": vậy có nghĩa, đánh chết nam chủ cũng không sao?

[...] cũng Coi như là vậy. Nhưng khuyên tỷ bớt bạo lực đi. Cẩn thận sau này không ai cần tỷ.

" Uyên nhi ": Lão Nương mới không Cần họ... Bao giờ thì Hệ Thống công lược về?

[...] Tỷ xinh đẹp đừng nhắc, em cũng đang rất mong chờ Hệ Thông Ca quay trở lại.

" Uyên nhi ": " Àu" em gái này là đang chê lão nương có phải không???

[...] Tỷ xinh đẹp có vào nghiệm vụ luôn không?

" Được, vào thôi "

.....

Khi Uyên Nhi tỉnh lại, cô cũng không biết là mình đã ngủ bao lâu rồi.

Ngồi trên giường, cô gọi Em Gái Hệ Thống yêu cầu nó truyền tổng nghiệm vụ.

" Đang tiếp thu nhiệm vụ —— nhiệm vụ tiếp thu thành công "

- Uyên nhi, con nhanh dậy đi đồ ăn sáng ba nấu xong rồi, giọng nói của đàn ông trầm thấp, vừa nói vừa lắc lắc cơ thể của cô.

Uyên nhi miễn cưỡng mở mắt, cô nghiêng đầu nhìn về phía người đàn ông.

Một người đàn ông, tầm 30 tuổi mặc chiếc áo sơ mi đã cũ sờn vai... Gương mặt khắc khổ, nhưng ánh mắt tràn đầy Yêu Thương nhìn cô.

Uyên nhi vẫn còn hơi mờ mịt, cô còn chưa tiếp nhận cốt truyện nên không biết mình ở trong hoàn cảnh gì, cô đành lên tiếng.

- Ba Ba xuống trước đi, con đánh răng xong sẽ xuống.... Lời nói thoát ra, cô càng ngạc nhiên hơn

" Uy" Cứ nhiên lại là giọng trẻ con...

- Người đàn ông nghe được lời cô nói, liền xuống nhà trước. Còn nói vọng lại vài câu nhắc nhở cô.

- -----Tiếp thu cốt truyện.

Nguyên chủ tên là Bối Uyên nhi, Cha Mẹ Có Danh Tiếng không nhỏ, Cha Là Chủ tịch Thành Phố P.

Còn Mẹ Là Nhà Thiết kế nổi tiếng. Ba Nguyên chủ là Bối Lam Niên. Mẹ là Sở Khả Khả.

Mẹ Nguyên chủ sinh ra song bào thai. Người ta đầu Tiên là Bối Dung Nhiên, Sau đó Là Bối Uyên nhi. Cha mẹ Nguyên chủ rất vui mừng và thương yêu hai tiểu công chúa.

Tới năm Nguyên chủ 3 Tuổi, Ba mẹ dẫn hai chị em cô đi trung tâm thiếu nhi chơi. Hôm đó xảy ra vụ nổ súng. Mà lạc mất Nguyên chủ... Ba mẹ nguyên chủ tìm đủ mọi cách vẫn không tìm thấy được Nguyên chủ.

- Nguyên chủ được người đàn ông Tên Đường Hạ Dương nhặt nuôi. Ba nuôi của Nguyên chủ không kết hôn, nên thương yêu Nguyên chủ hết mực. Mặc Dù gia cảnh rất nghèo.

Đến khi nguyên chủ 15 tuổi, ba nuôi vì lao lực kiếm tiền mà chết trong cơn mưa. Nguyên chủ từ đó trở thành cô nhi.

Thẳng tới khi Nguyên chủ học lên cao trung (cấp 3). Thì Nguyên chủ Thích một học Trường tên là Mộ Triệt Dung. Chỉ là thích thầm không dám nói.

Tới khi lên đại học vẫn còn thích. Bất ngờ hơn là Nguyên chủ trung trường với Bối Dung nhiên.

Bối Dung nhiên, phát Hiện ra Bối Uyên nhi có gương mặt giống mình. Thì biết Đây là em gái thất lạc Nhiều năm, khiến Cho ba Mẹ lo lắng mà đi tìm. Hơn Nửa Mộ Triệt Dung cũng là nam Nhân mà Bối Dung Nhiên thích.

- Bối Dung nhiên, lợi dụng Bối Uyên nhi không nhớ gì về kí ức khi xưa. Cô ta lo sợ Nguyên chủ tranh giành tình yêu thương của ba mẹ, giành mất vị trí đại tiểu thư cao quý của cô ta.

Sợ giành luôn nam nhân mà cô ta ngưỡng Mộ.

Nên nhân lúc dã ngoại do trường tổ chức. Mà đẩy Nguyên chủ xuống núi. Tới khi cứu Hộ tới, Nguyên chủ đã chết....

Tới khi lâu sau này, ba mẹ Nguyên chủ điều tra ra, cái chết Của Bối Uyên nhi, do chính chị của mình Bối Dung nhiên gây ra. Thì họ chỉ âm thầm che đậy giúp Bối Dung nhiên. Xem như họ chưa sinh ra đứa con gái Là Bối Uyên Nhi.

Sau này Bối Dung Nhiên và Mộ Dung Triệt hẹn hò. Không lâu sau ra trường, và kết hôn sống bên nhau hạnh phúc

- -- End-----

- Nguyên chủ không hận Ba mẹ ruột. Càng không hận Bối Dung nhiên. Nguyên chủ chỉ có một nguyện vọng đơn giản.

- Sống an bình Bên Người Cha nuôi....không để Ba nuôi vất vả mà chết đi.

" Uyên nhi, tiếp thu xong cốt truyện...đầy lâm ly của nguyên chủ xong.

" mẹ nó! nguyên chủ quá lương thiện rồi."

" phải lão nương thì. Lão nương dần chết cô chị gái ác độc kia. Xem như không có ba mẹ kia cho rồi.

- --Lúc này, Uyên nhi xuyên qua nguyên chủ đã 10 tuổi. Vậy bị kịch xảy ra còn 7 năm nữa..

Uyên nhi, tự nhủ... Không sao hết. Còn 7 năm để rèn luyện võ công. Với lại cô đã đi qua nhiều thế giới, chuyện học hành đối với cô dễ như ăn bánh...

Còn không phải khoe khoang. Nói cô là thần đồng cũng không khó.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến.. Xin mời tỷ xinh đẹp công Lược Mộ Dung triệt. Cản trở Mộ Dung triệt Và Bối Dung Nhiên đến với nhau.

" Uyên nhi ": Tốt. Nghiệm vụ này, lão nương thích..

Ta sẽ ngược chết nữ chính ác độc kia. Tới em gái ruột cũng ra tay được

Cái này người ta nói là, mê trai thành quỷ.... Không trách được...chắc~~~~

.....

- Uyên nhi, xuống dưới lầu... Ăn sáng thấy người ba nuôi đang hâm lại đồ ăn cho cô. Trái tim Nguyên chủ không ngừng rung động. Cổ ả áp chạy xung quanh người.

- Uyên nhi ": ba... ~~~

" Đường Hạ Dương ": Con gái bảo bối, mau lại đây ăn sáng... Càng ngày con như mèo lười nha...

" Mai con phải dậy sớm. Còn đi Học đó. "

"Uyển nhi vui vẻ ăn sáng. Vâng vâng dạ dạ với Ba nuôi"

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 2

Sáng sớm, Uyên nhi vẫn còn ngủ nướng chưa chịu dậy nữa. Đến khi Đường Hạ Dương kêu cô dậy ăn cơm cô mới tỉnh dậy.

"Ba ~" Đối với xưng hô này Uyên Nhi gọi rất yêu thích.

Đường Hạ Dương bế Cô lên: "Ừ, Ba làm cơm xong rồi, thức dậy đi ăn cơm với Ba nào."

Uyển nhi, làm nũng đi theo Hạ Đường Dương, ngồi lên ghế ngoan ngoãn ăn cơm.. Trên bàn ăn tất cả đều là món Nguyên chủ thích ăn... Cô rất cảm động.

" Uyên nhi ": Ba Ba. Đồ ăn thật ngon~~~

Cô gấp một viên thịt hầm cách thủy cho Hạ Đường Dương..

"Ba Ba~~ ăn đi... Đồ ăn rất ngon đó!

" Hạ Đường Dương ": Con gái bảo bối nha, hôm nay ăn cái gì mà ngọt như vậy?

" Uyên nhi ": Ba ~ ~ là Con gái Yêu thương ba ba nha.

Thấy Ba Ba ấy dự định dứt cho cô ăn. Uyên nhi lập tức lắc đầu từ chối: "Ba ba để con tự ăn ạ, con tự múc được."

" Hạ Đường Dương ": Được, được.... Là con gái bảo bối đã lớn... Vậy con tự ăn, không cần gấp cho Ba.

Ăn cơm xong, cô ngồi trên ghế salon rồi mở ti vi kênh hoạt hình lên cho cô xem còn Hạ Đường Dương thì đi rửa chén. Nhìn nhân vật hoạt hình ngây thơ trên ti vi, Uyên nhi xem đến say mê.

[...] Tỷ xinh đẹp, giờ này còn xem cái trương trình ngu ngốc này? Không phải tỷ xinh đẹp bị ngốc rồi không?

" Uyên nhi ": Em gái, em có bị ngu Hay không?

" bây giờ lão nương mới 10 tuổi đó, phải ra dáng là một thiếu nhi ngoan ngoãn. Có được hay không?

[...] Em •Ngu• Gái ": Được rồi. Tỷ xinh đẹp nói gì đều đúng. Nhưng xin tỷ hãy làm một người văn hóa và ôn nhu đi.

" Có cái Rắm~~ Lăn đi cho lão nương

"....."

Trước khi đi ngủ, cô còn không quên chúc Ba Ba ngủ ngon. Tặng thêm một nụ Hôn yêu thương nữa.

- Uyên nhi suy nghĩ cả đêm. Nếu như cô đi theo với cốt truyện thì sẽ học trung với nhân vật nam nữ chính ở đại học. Nhưng mà như vậy thì sẽ không có tiếng nói.

Vì vậy, Uyên nhi quyết định nhảy lớp, giành học bổng, lấy số tiền học Bổng để phụ giúp cho Ba ba đỡ cực khổ.

Hơn nữa mục đích của Uyên Nhi là Làm Giáo viên, chứ không muốn làm đồng học với nữ chính NHa.

Làm giáo viên rồi, thì mới quản chế được phần nào Của Bối Dung Nhiên.. Cũng như đủ lí do để tiếp Cận Mộ Dung Triệt hơn. Vạch Trước tương lai kĩ càng, Uyên nhi chìm vào giấc ngủ.

Hạ Đường Dương, mở cửa Phòng của cô con gái, mà hần nuôi 7 năm qua, Nhìn con gái mình khéo léo như thế,biết thương yêu hần, còn ngoan ngoãn biết điều. Khiến tâm trạng hần tốt hơn hần.

Hần sinh ra trong gia đình bình thường ở nông thôn, lúc còn nhỏ gia đình nghèo, văn hóa cũng thấp, nên hần chỉ có thể làm việc ở công trình.

Vì hần tự ti với bản thân, nên không giám yêu một người con gái nào khác

Là ông trời thương xót, ban tặng cho hần một cô con gái xinh đẹp như thiên thần. Còn thương yêu hần,

Hần không dám nói cho cô biết. Hần chỉ là Ba nuôi của cô, sợ cô không còn thương yêu người ba này nữa. Vì thế hần cật lực làm, kiếm tiền để cô không phải thiếu thốn bất cứ cái gì?

Ngày thứ hai, Hạ Đường Dương Dẫn Uyên nhi đi mua quần Áo mới, để chuẩn bị cho kỳ học mới.

Bởi vì, Hạ Đường Dương dự định cho cô đi học năm Nhất của nhị Trung (lớp 6)

Hạ Đường Dương, chờ Cô tới Trường.. Dẫn cô đi tham quan xung quanh trường.

Kết quả, Uyên nhi thấy những gương mặt ngây ngây ngốc ngốc. Được xếp vào một lớp...

" Không lẽ, lão nương phải học chung với đám đàn này? Không thể nào đii....phải thuyết phục Ba ba cho cô nhảy lớp mới được.

Khi Uyên nhi ở cửa lớp, thấy mấy thằng nhóc, vén váy của các bạn nữ. Các bé gái đồng loạt diễn màn khóc nháo thì cả người cứng đờ.

Thật, thật đáng sợ ~

Uyên nhi ngẩng đầu nhìn Hạ Đường Dương cầu cứu, nước mắt lưng tròng, nhìn qua cực kỳ đáng thương: ""Ba ~ con muốn nhảy lớp ""

Hạ Đường Dương, Cũng chiều theo ý kiến của con gái bảo bối, suy nghĩ một chút, rồi gật đầu đồng ý. Hai người đi đến văn Phòng Hiệu trưởng để được xin nhảy lớp cho con gái.

Thầy Hiệu Trưởng thấy Uyên nhi mới có mười tuổi, có chút không muốn tiếp nhận cô.

" Thầy Hiệu Trưởng ": Em muốn học lên lớp nào?

" Uyên nhi ": Em muốn nhảy lên cuối năm nhị trung (lớp 9 đó)

"Em không đùa chứ~~ Năm nay em mới lên lớp 6,sao có thể nhảy một lần lên cuối năm nhị trung được?

Thế nhưng, Uyên Nhi xin làm một bài sát hạch, nếu cô vượt qua kiểm tra, cô sẽ được nhảy lớp lên cuối năm của nhị trung.

Hiệu trưởng lớp suy nghĩ một chút, rồi cho cô làm một bài thi vào Lớp Cuối năm Nhị Trung.

- Uyên nhi, nhìn đề thi Văn và toán, thời gian làm bài là 90 phút!

" Chậc~~ quá dễ cho lão nương rồi. Bắt lão nương làm đề thi này là xúc phạm Tư chất thần đồng của lão nương đi.

[...] Tỷ xinh đẹp, theo phương diện học thì thần đồng. Còn Theo lẽ sống Bình thường thì như không mang não~~~

" Uyên nhi ": Em gái hệ thống, Em có thể câm đi không?

[...] Hệ thống đã Off

- Uyên nhi chỉ mất 20 phút để làm xong hai bài thi khảo sát. Tất cả đều dành điểm tuyệt đối.

Hiệu trưởng, như bắt được thần Đồng.. Vui vẻ xếp cho Uyên nhi vào lớp chọn cuối năm nhị trung. Còn cho cô học bổng tới 20 triệu (VNĐ). Miễn phí toàn bộ phí học tập đối với cô.

Hạ Đường Dương, vui mừng hơn ai hết. Con gái của hấn lại thông minh như vậy.

"- Uyên nhi ": Ba cảm tiền học bổng đi. Ba Ba cũng đừng đi làm lao lực quá sức, hiện tại tiền học phí của con đã không tốn kém nữa rồi.

Hạ Đường Dương, ôm con gái bảo bôi vào lòng mà khóc nức lên.

" Được được. Ba sẽ nghe lời con gái ngoan của ba, sẽ giữ gìn sức khỏe.

" Con cũng đừng chỉ học quá sức nghe không, cần gì phải nói cho ba biết.

" Uyên nhi cười tươi": Con biết rồi thưa Ba ba đại Nhân.

Nói một hồi Hiệu Trưởng dẫn Uyên nhi vào lớp mới. Làm quen với mọi người.

.....

Năm tháng trôi qua rất nhanh, bảy năm nháy mắt đã qua~

Một năm trước, Uyên nhi đã kết thúc Đại học lấy đi bằng Tiến sĩ về nhà. Cô trở thành thần học đầu tiên ở giới học thần.

10 tuổi đã tốt nghiệp nhị trung. 12 Tuổi tốt nghiệp Cao Trung. Và 16 tuổi tốt nghiệp Đại học hạng nhất toàn quốc. 17 tuổi lấy bằng tiến sĩ... Những năm qua tiền học bổng của cô, có thể mua được căn biệt thự.

Vì vậy, Cô và Ba ba sống rất thoải mái, Ba nuôi của cô cũng đẹp trai ra không ít rồi.

Nhà nước đầu tư cho cô Ra nước ngoài học tập thêm, nhưng cô lại từ chối. Cô còn việc cần phải giải quyết ở đây.

Bởi vậy, cô nhận lời làm giảng viên đại học ở thành phố P, nơi mà Mộ Dung Triệt Và Bối Dung Nhiên đang học năm nhất.

Uyển nhi, còn cố tình làm giáo Viên chủ nhiệm tại lớp của nam chính và nữ chính Nha.

Mộ Dung Triệt thực ra đã ở thành phố P, cho nên, mấy năm nay, Uyên nhi có rất nhiều cơ hội để gặp được Mộ Dung Triệt.

Chỉ là cô cố ý né tránh.

Mộ Dung Triệt Và Bối Dung Nhiên, mới nhập học đã được mọi người gọi là nam thần và Nữ thần rồi.

Uyển nhi cười mỉa, nhưng năm qua, không phải cô chỉ học không đâu. Mà cô còn luyện Cửu âm chân kinh, luyện tới mức kinh người. Chỉ thua mỗi súng đạn thôi.

Cũng nhờ có em gái hệ thống, mà cô so với Bối Dung Nhiên có gương mặt giống nhau, nhưng cô xinh đẹp hơn tới năm phần. Cũng một Phần là do điểm cô cộng vào.

Khiến cô có làn da trắng nõn, long lanh như nước, và dáng người thướt tha kiều mị.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 3

- Sáng sớm, Uyên nhi đã ăn mặc thỏa đáng, áo sơ mi và Ríp bó sát. Cũng không thể che dấu đi nét ngây thơ của Thiếu nữ 17 tuổi của Cô. Người ngoài nhìn vào cô, không khác gì hài tử học làm người lớn vô cùng đáng yêu.

Cô nấu xong bữa sáng, Gọi Hạ Đường Dương xuống ăn, rồi tạm biệt Ba ba. Cô cầm cái cặp hình thỏ vô cùng đáng yêu~~~ lên xe tới thẳng Đại Học Hoàng Kim.

Bước tới trước cổng trường, có lẽ hôm nay là khai giảng, nên toàn trường náo nhiệt một mảnh.

Uyển nhi duy trì dáng người nhàn Nhả. Thăng lung đi chậm rãi tới Phòng Hiệu trưởng.

Cô bước vào, thấy nhiều giáo viên cũng tụ họp ở đây. Sau thời gian nghỉ hè. Giáo viên là tới tâm sự Với Hiệu trưởng đi.

Hiệu trưởng, thấy cô vào thì nhanh chân chào hỏi, và giới thiệu cô với các Giáo Viên Khác.

" Hiệu Trưởng ": E.. hèm.. " Xin giới Thiệu với mọi người! Đây là Đường Uyển nhi sẽ là giáo viên chính thức ở đây. Mọi người làm quen với nhau đi

Mọi người, chờ nên xôn xao. Vì đa số họ thắc mắc về tuổi tác của cô. Nhìn cô như chỉ là học sinh năm nhất mà thôi. Uyển nhi thấy họ thắc mắc về mình. Nên tự giải thích.

" Xin chào mọi người! Em là Đường Uyển nhi 17 tuổi. Năm ngoái đã lấy bằng Tiến sĩ. Hiện giờ đã là giáo viên..tùy là còn nhỏ tuổi, xin mọi người Giúp đỡ nhiều.

Thấy thái độ không kiêu ngạo, không nịnh bợ của Uyển nhi, đa số mọi người đều có hảo cảm đối với cô.

Hiệu trưởng, xếp cho cô làm chủ nhiệm Của lớp E năm nhất, cũng là nơi Bối Dung Nhiên Và Mộ Dung triết học. Lớp E này nổi tiếng là quậy phá.

Các giáo viên Ai cũng phải chịu thua với lớp này! Hiệu trưởng nói với cô, đây là thử thách với cô.

" Uyển nhi ": Thử thách em gái mẹ nhà ông. Quăng nôi cho lão nương rồi nói thử thách.

" Lý do hay Lắm! Nhưng bắt quá lão nương không sợ. Không dạy được thì dùng nắm đấm...

[...] Ta cảm thấy lo sợ, cho các em học sinh ở lớp E rồi.... Các bàn đọc giả.. Cùng Hệ thống ta cầu Nguyên nào.

.....

Buổi lễ khai giảng, được Mộ Dung triết đọc thuyết trình dưới toàn trường. Thành công hấp dẫn lực chú ý của Bối Dung Nhiên. Mà cũng thành công chiếm trọn trái tim của bao thiếu nữ khác.

Sau buổi lễ khai giảng kết thúc. Các giáo viên cũng tới lớp mình được phân phó, mà làm quen với các em học sinh.

Uyển nhi nhả nhận tiến về phía lớp E.

Cô hít vào một hơi, nhẹ thở ra lấy can đảm cũng không quên tỏ ra nghiêm nghị bước vào lớp.

Uyển nhi bước vào lớp học. Toàn bộ con mắt cả nam lẫn nữ đổ dồn về phía cô. Duy nhất Mộ Dung Triệt vẫn đang cặm cụi xem sách...

" Không hổ là nam chủ. Không bị sắc đẹp mê hoặc "

Ở phía dưới nhao nhao lên.. Học sinh hỏi dồn dập... Về phía cô.

" Học sinh A ": Cho hỏi, bạn có phải là học sinh mới chuyển trường không?

" Học Sinh B": Bạn gì đó? Có người yêu chưa:

" Học sinh C ": Bạn học ngồi đây với tớ...

Tất cả mọi người nhao nhao lên, cả giọng nữ cổ tình nói to. Tỏ ra khinh miệt cô, nào là có chút nhan sắc mà kiêu...

- Uyên nhi, tỏ thái độ lạnh lùng băng lãnh. Không trả lời các câu hỏi vô bổ kia.

Mà cô cầm lấy viên phấn tì sát lên bảng tạo lên âm thanh tiếng ồn sồn gai ốc, dựng cả lỗ chân lông lên.

" Két~~~~Kéttttttt~~~~D dít tttttttttt. Uyển nhi tì càng mạnh hơn. Ở dưới che lấy tai im phăng phắc. Cô nhẹ nhàng lên tiếng.

" Uyển nhi ": Các bạn rất ồn.

"Cả lớp ".....?

Uyển nhi, cũng chưa vội giới thiệu về mình, mà còn có lòng tốt giảng dạy về ôi nhiễm tiếng ồn.

Giọng nói ngọt ngào nghiêm túc của cô vang lên.

" Các bạn có biết. Bản thân mình đang gây ra tội ác hay không?

Ôi nhiễm tiếng ồn (Tiếng Anh: noise pollution) là tiếng ồn trong môi trường vượt quá ngưỡng nhất định gây khó chịu cho người hoặc động vật.

Mức tiếng ồn cao có thể góp phần gây các bệnh tim mạch. Nghiêm trọng hơn sẽ khiến con người mắc bệnh thần kinh. Tiếng ồn quá mức có thể làm tăng nguy cơ tử vong cao. Trầm trọng hơn nữa, sẽ gây nên Vô sinh.

"Tôi lúc đó, các cậu lấy vợ cũng như thấy búp bê không biết sinh đẻ. Và có thể mất đi thánh lực vĩnh viễn.

Uyển nhi liếc xuống dưới. Tiếp tục nói.

"Các bạn là đang gây bệnh cho mọi người. Cũng có thể là sát Nhân không dao. Đề nghị các bạn học thêm về định nghĩa tiếng ồn.

Mọi người ở dưới... Im lặng tới đáng sợ.

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ rất giàu nha.....

"Uyển nhi ": Cái này, lão nương tự dô bản thân mình.

Uyển nhi bây giờ mới giới thiệu về bản thân mình.

"Xin chào tất Cả bạn học".

"Tôi là giáo Viên chủ nhiệm của lớp này, hiện tại cũng là giáo viên chủ nhiệm của tất cả các bạn

"Tôi tên là Đường Uyển Nhi, 17 tuổi.. Tôi sẽ phụ Trách môn Văn Và toán.. Các bạn có thắc mắc gì về tôi không?

- Cả lớp... Không lên tiếng. Có lẽ họ còn sợ cái tiếng ồn mà khi này cô tạo nên... Hoặc là sợ gây nên bệnh thần kinh hay tim mạch chẳng hạn.

"Rất tốt, không ai có ý kiến. Vậy tôi sẽ chọn ra một lớp trưởng.

Cô chỉ về phía Mộ Dung Triệt...

"Bạn học tên gì?

"Mộ Dung Triệt ": Cô giáo! Tôi tên Mộ Dung triệt...

Bây giờ hẳn mới liếc nhìn giáo viên chủ nhiệm mới này, còn rất trẻ Lại ngây thơ... Còn là mới 17t đã làm giáo viên.

Hắn thấy Cô lợi hại tới mức. Làm cái lớp E nổi tiếng là quậy Phá mà im miệng.... Đáng để quan sát.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 10%)

"Uyển nhi ": Được! Sau này cậu là lớp trưởng. Cậu lên danh Sách lớp.. Lát tan học đưa cho tôi..

Mộ Dung Triệt, nhận mệnh rồi ngồi xuống.

Còn Bối Dung Nhiên, nhìn thấy Uyển nhi thì thần sắc lo sợ thấp thỏm.

Bởi vì dung Mạo của Uyển nhi giống với Bối Dung Nhiên tới 7 phần. Chỉ là xinh đẹp và loá mắt hơn. Khí chất cao ngạo lãnh diễm hơn hẳn.

Buổi học đầu tiên. Uyển nhi không quá khắt khe. Đa số học sinh móc điện thoại ra chơi game, còn gác chân lên bàn... Uyển nhi mặc kệ.. Cô sẽ thu thập sau.

[...] Tỷ Xinh đẹp. Cầu tỷ bạo lực học đường là cảm kị. Đối với giáo viên Lại là đại cảm kị

[...] cầu tỷ xinh đẹp ôn nhu Đối với các em nhỏ.

"Uyển nhi ": Ôh! miễn lão nương không đánh nhau ở trường là được chứ gì?

[...] Đệch.. Tỷ xinh đẹp không hiểu tiếng người. Còn luôn không theo Lễ thường.

"Cút. Đi. Cho. Lão. Nương

[...]......trón vẫn là thượng sách.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 4

Hết giờ học, Uyên nhi đang ở Văn Phòng. Đội Mộ Dung Triệt mang danh sách lớp tới gặp cô.

Cô còn chưa nghĩ ra, nên công lược cậu nhóc như thế nào.... Quả thật bối rối, tự nhiên phải đi công lược một tiểu thịt tươi...

[...] tỷ xinh đẹp nên vui mới phải. Nam chủ vừa đẹp vừa non trẻ, tỷ nên vui mừng.

"Ý em gái là như nào. Lão nương cũng chỉ mới 17 tuổi có được hay không?

[...] Tỷ xinh đẹp sai rồi! Cộng qua tính lại tỷ đã hơn 3 vạn tuổi rồi.... Đã là một lão Yêu Bà Gặm cỏ non...

"....." Em Gái Hệ Thống, em có thể Cầm đi không?

[.....].....

Mộ Dung Triệt, tan lớp vẫn còn đang ôn lại đề Cương. Bất giác như nhớ ra cái gì đó?

! Cô Giáo trẻ còn ở văn phòng chờ mình!" mang danh sách lớp tới....

Mộ Dung Triệt, sợ cô giáo trẻ đợi lâu nên bật chế độ auto 100km/h tới văn phòng.

"Mộ Dung Triệt ": Cốc~~Cốc.. Cô giáo em tới mang Danh sách lớp cho cô.

Uyên nhi, đang cúi đầu giả bộ xem giáo án không quan tâm tới hần... Cất Nhẹ giọng

"Được rồi, lớp trưởng để lên bàn đi. Không có chuyện gì thì ra ngoài, nhớ đóng cửa.

"Mộ Dung Triệt": Cô giáo trẻ này, còn không thèm liếc nhìn nhan sắc của hần. Không lẽ hần mất đi mị lực rồi?

- không thể nào? Các nữ sinh chỉ cần thấy hần là la hét cả lên rồi.

Uyên nhi, thấy Mộ Dung Triệt còn chết chân tại chỗ, lòng tốt chỗi dậy hỏi han..

"Lớp trưởng còn có truyện gì?

Mộ Dung Triệt như hoảng hồn Lại, lấy lý do hết sức ngu người để né tránh.

"C...Cô giáo là bao nhiêu tuổi rồi?

"Uyên nhi thành thật nói ": Tôi nhỏ hơn các cậu 1 tuổi.

"Tôi vừa tròn 17.không có vấn đề gì nữa thì cậu được phép ra ngoài.

Mộ Dung Triệt, ngơ ngác ngác... Bước ra khỏi văn phòng. Với suy nghĩ

"Cô Ấy mới 17 tuổi còn nhỏ hơn mình 1 tuổi. Mà đã làm giáo viên.. Thì chắc chắn phải giỏi hơn hần biết bao nhiêu đi.

(Ting -- Độ Hào Cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20% tỷ xinh đẹp quá giỏi đi)

Tan buổi, Uyên nhi chào tạm biệt các giáo viên khác và Hiệu Trưởng đi về, đi tới ngõ hẻm thì nữ chính như không hẹn mà gặp cô.

"Bối Dung Nhiên": Xin chào cô giáo! Tôi có thể hỏi cô một chút chuyện không.

"Uyên nhi ": Ôh" Bạn học là,?

"Bối Dung Nhiên": Tôi là học Sinh của cô giáo...

"Uyên nhi ": Vậy có chuyện gì bạn học mau nói đi?

"Tôi còn rất bận "

"Bối Dung Nhiên ": Cô Giáo có phải là người thành phố P hay không? Ba mẹ đã còn hay mất?

Uyển nhi nhếch môi, nhìn Bối Dung Nhiên thâm thúy. Đây là trực tiếp soát Lão Nương à. Còn Non lắm..

"Tôi và gia đình tôi ở nông thôn. Bây giờ tôi mới chuyển tới thành Phố P.

"Không có, chuyện gì nữa, tôi xin phép.

Bối Dung Nhiên, nghe được lời nói Của Uyển nhi thì thở phào nhẹ nhõm, tiễn cô đi.

"Uyển nhi ": Chậc~~~~ quá ngây thơ rồi đi..

.....

Về tới nhà, Uyển nhi nhanh chóng thay một bộ đồ thoải mái, đeo tạp dề nấu một bàn ăn thịnh soạn, đợi Ba ba về ăn nữa là xong.

Hạ Đường Dương, vừa Vào cửa như nghe được mùi đồ ăn thơm phức.. Cái bụng hân cũng réo lên không ít.

"A" Xem hôm nay con gái bảo bố nấu gì nào?

"Uyển nhi ": Ba Ba mau Rửa tay rồi ăn cơm..

"Con đã nói với Ba ba rồi. Ba ba không cần phải đi làm đâu, lương giáo viên Của con cũng rất cao rồi, đủ cho hai ba con ta sống thoải mái.

"Có khi, nuôi được luôn cả người Vợ cho Ba ba ý.

Hạ Đường Dương, phì cười gõ lên đầu con gái bảo bố. Hân biết con gái là đang lo lắng hân cô đơn..

"Ây nha, con gái.. Ba ba cần con là đủ rồi.. Ba ba sẽ giữ gìn sức khỏe.

"Con Gái lớn rồi. Cái gì cũng muốn quản "Haha hahaha"

"Uyển nhi ": Ba ba này, con không thèm tranh luận với Ba ba nữa.. Hur~~~~

Hai người ăn cơm xong, thì mỗi người làm việc riêng. Uyển nhi thì bận lên giáo án.

.....

Ngày hôm sau, tới giờ của cô thì cô mới bước vào lớp.

Uyển nhi bước vào, cái lớp có khác gì cái chợ trời không. "Ồn kinh khủng ". Cô tiếp tục cầm viên phấn áp sát lên bảng mà tạo tiếng ồn...

Kíttttttt~~~~~kéttttttttt~~~~~~

"Các bạn muốn chết sớm. Thì tôi không ngại tạo tiếng ồn?

"Cả Lớp":.....cô giáo này là người hay ma quỷ... Có thần kinh thép?

Cả dưới lớp học im miệng ngay.

"Uyển nhi ": Rất tốt, sau đây bắt đầu buổi học. Các bạn lật trang 32 ra.

Uyển nhi, đang chăm chỉ viết lên bảng. Cô là người luyện võ nên Thính lực của cô rất tốt.

Cô nghe thấy vật thể gì đó đang bay tới chỗ cô.

"Thật ngây thơ~~ đại học rồi vẫn chơi đạn giấy?

Uyển nhi không thèm xoay người, mà cô lấy tay kẹp cái đạn giấy, đang bay tới với vận tốc kinh người.

Mấy học trò phía dưới đang cười thầm, thì nụ cười cứng lại.. Thay vào đó là thái độ kinh ngạc sợ hãi.

"Uyển nhi ": các cô các cậu, thật ngây thơ~~ đã là đại học năm nhất, còn chơi đạn giấy....

"Tôi không thấy thú vị? Các cậu có muốn thử cảm giác mạnh hay không?

"Cả lớp ": Xác định cô giáo trẻ này là Ma quỷ...

(Tinh -- Độ Hào cảm Của nam chủ +5% bây giờ là 25%)

Bối Dung Nhiên, thì dùng ánh mắt ghen tị với Uyên nhi. Tay bẻ đôi cái bút cắn chặt môi.

" Lí do gì? Mà cô ta luôn tỏa sáng hơn mình....?"

Uyển nhi tiếp tục giảng bài. Quay xuống thấy đại đa số là Bấm điện thoại, gác chân lên bàn. Cô đành liên tiếng.

" Các cô cậu nào? Không muốn tiếp tục học tiết của tôi. Thì chỉ cần trả lời đúng câu hỏi Của tôi,

" Thì các cô cậu được phép ra về. Tôi cũng không trừ hạnh kiểm các cô cậu.?"

" Cả lớp":.....có chuyện dễ dàng như vậy à?

" Mộ Dung Triệt ":.....thật thú vị! Hắn cũng rất tò mò với câu hỏi của cô.

Uyển nhi xoay lưng lại. Viết lên bảng câu hỏi liên Quan tới toán học mà còn là toán học lớp 1?

- Có 10 cây xanh.. Các cô cậu trồng sao cho được 13 hàng thẳng khác nhau..?

" Cả Lớp":.....đây là câu hỏi gì đây?

" Tôi cho các cô cậu 45 phút. Tôi xin nhắc lại đây là toán lớp1 trả lời được thì Ra về, còn không ngoan ngoãn ở lại học tiếp cho tôi?

Cả lớp, lẫn Bối Dung Nhiên và Mộ Dung Triệt, cắm đầu vào tìm lời giải.

10 phút trôi qua~~~~~

20 phút trôi qua~~~~ vẫn chưa có ai lên giải.

45 phút đã hết... Vẫn không có ai lên giải.

Mộ Dung Triệt, quá thất vọng về bản thân mình. Thân là Học Trường, ngay cả toán lớp 1 cũng không giải được? Quá mất mặt rồi.

- Uyển nhi, liếc đôi con ngươi khinh thường xuống phía dưới.

" Các cô cậu đã có câu trả lời chưa. Trả lời được, lập tức cho các cậu về.

Dưới lớp..... Im lặng tới đáng sợ...

" Uyển nhi lặng lẽ, viết sơ đồ lời giải lên bảng. Viết xong thì cả lớp lẫn Mộ Dung Triệt, ngơ ngác.

" Hóa ra, lời giải dễ tới như vậy?

Uyển nhi, cất giọng nghiêm nghị lên.

" Tôi nói cho các cậu biết. Đừng tưởng gia cảnh có tiền thì muốn đi học làm sao thì làm?

" Các cậu chỉ là đang đốt tiền, của ba mẹ các cậu vất vả kiếm ra mà thôi. Không có cái gì để mà khoe khoang.

- Bản thân tôi, gia cảnh nghèo. Chưa bằng tuổi các cậu. Tôi đã đứng lên bục giảng để dạy cho các cậu học rồi.

- Các cô cậu, có thần kinh thô. Thì cũng phải biết mất mặt chứ?

" Cả lớp đỏ mặt tía tai, cúi gằm mặt xuống bàn.

Uyển nhi. Thấy tất cả đã nghe lời, nên tiếp tục giảng bài.. Không còn ai bấm điện thoại nữa.

[...] Tỷ xinh đẹp, tỷ siêu bá đạo nha. Nhận Của Em gái một lạy.

" Uyển nhi ": Miễn lễ~~~~

[...] Tỷ phải có một chút khiêm tốn chứ?

" Uyển nhi ": lão nương xinh đẹp, thông minh. Đáng để kiêu ngạo.

[...].....

(Ting --độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 30%)

Hết một tiết. Uyên nhi yêu cầu Mộ Dung Triệt, đưa danh sách hôm nay những ai vắng mặt, rồi trực tiếp rời đi.

Cả lớp thở phào nhẹ nhõm. Cô giáo ma quỷ vị thành niên đã đi rồi.

" Uyên •Ma Quỷ• Nhi ".....thật oan ức cho lão nương.....

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 5

Uyên nhi xem qua danh sách, thì hôm nay có năm tên vắng mặt. Xem kỹ lại thì, đúng năm tên quậy phá nhất trường, hay đánh nhau gây gổ.

" chắc~~ loại học sinh này, nên dùng nắm đấm bắt về học. Có khuyên cũng như đấm vào bông.

Uyên Nhi, nhìn xung quanh không có người. Cô nhanh chóng lách vào không gian. Thay mộ bộ thể thao thoải mái. Tiện lợi cho việc đánh nhau hơn.

Lắc mình ra ngoài, nhìn cô thay đổi hoàn toàn, không còn là một giáo viên nhả nhặn nghiêm khắc nữa, thay vào đó là một thiếu nữ xinh đẹp năng động. Cũng may đây chỉ là mây thẳng nhóc, nên cô không lỗi đại đao ra.

[...] Tỷ xinh đẹp. Cô định làm gì a~~

Uyên nhi vẫn thong dong, dò tìm mấy tên học trò trên bản đồ siêu cấp. Bâng quơ trả lời: " Là đi dạy dỗ học trò thân yêu "

[...] Tỷ xinh đẹp, nhưng đã tan học rồi...???

" Ôh" dạy học thêm không được à"?

[...] Cầu cho mấy đứa trẻ nhanh chân về nhà. Không thì bị tỷ xinh đẹp này đập chết.

Uyên nhi phải đi một lúc lâu thì mới thấy năm học trò yêu dấu của cô, ở một con hẻm vắng người. Lúc cô vào hẻm cũng không phát hiện ra Mộ Dung Triệt đi theo cô.

Chẳng qua là Mộ Dung Triệt, thấy cô giáo chưa về còn thay một đồ năng động tới vậy, nhất thời tò mò đi theo thôi!

Uyên nhi, bóp bóp các khớp tay kêu " Rắc~rắc! Cát giọng ngọt ngào lên~~~

" A" Các trò thân yêu của tôi đây rồi!

Năm tên đang phì phèo điều thuốc, trông thấy vị cô gái trẻ này, nhú mi khinh thường... Một tên trong đó Được coi là Đại Ca mới lên tiếng.

" Cô Giáo Nhỏ! Cô theo chúng tôi làm gì?

Uyên nhi bị gọi là cô giáo nhỏ thì hơi tức. Ít gì lão nương đây cũng đã hơn 3 vạn tuổi, nhỏ cái đầu nhà hán... " Hừ ". Uyên nhi vẫn cố gắng kìm cảm xúc đánh người mà ôn nhu trả lời lại.

" Ôh " Các cậu trốn tiết của tôi.. Tôi tới đây dạy bù cho các cậu.

Cả đám phá lên cười " Haa Haa..cô giáo định dạy gì nha? Dạy yêu sao?

"Uyên nhi ": không phải các cậu đánh nhau rất giỏi sao?

"Hôm nay nếu các cậu thắng được tôi, thì tôi không quản các cậu.

" Nếu thua mai ngoan ngoãn đi học cho tôi.

Cả đám liếc nhau! Như nghe được tin chấn động....đây là cô giáo khiêu chiến với bọn hán nha. Không chấp nhận là rất nhục.

" Uyên nhi Khiêu khích ": Sao? Không dám sao... Sợ thua à.

Cả năm tên đồng thanh ": Ai không dám chứ. Đánh thì đánh.

"Uyên nhi ": cả năm người lên một lúc đi. Thời gian của tôi rất quý báu.

Năm người như thế bị khinh nhục. Cả năm nhào lên trên.... Thế đánh nhau loạn xạ~~ không đâu vào đâu.

Uyển nhi vừa né đòn vừa thất vọng " Vậy Mà cùng được xưng đại Ca~~ đại ca như vậy chỉ làm được thịt Gà mà thôi!

Rất nhanh, chưa tới năm phút Uyển nhi đã đánh bại cả năm tên. Còn đánh cho toi bời hoa lá.

" Uyển nhi ": Thế nào? Phục chưa.. Chưa phục thì đánh lại.

" Cả năm tên": Đại Tỷ... À không.. Cô giáo à chúng tôi phục rồi. Đừng đánh nữa.

" Uyển nhi hài lòng ": Đã phục.

" Mai đi học đúng giờ cho tôi. À nhắc cho nhớ... Tôi không ngại vận động nắm đấm đâu?

" Cả năm tên ".....hận không thể gạt đầu sát xuống đất....

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 40% cổ lên tỷ xinh đẹp)

Uyển nhi, dò sét xung quanh để tìm thân ảnh của Mộ Dung Triệt.

" Bất giác thấy ngay góc áo màu trắng sau cây cột điện. Cô giả bộ như không thấy bước đi ra khỏi hẻm.. Còn cố tình ngang qua chỗ Mộ Dung Triệt nấp.

"Uyển nhi ": " Uy" Lớp trưởng, sao giờ này cậu còn chưa về nhà....?

" Mộ Dung Triệt, hơi xấu hổ vì lên đi theo cô. Không ngờ lại gặp ngay cảnh thú vị này?

" L..Là tôi tiện đường? Cô giáo sao giờ này vẫn chưa về?

" Uyển nhi,nói dối không chớp mắt còn lại là rất chân thành nữa ": Ah"....Tôi đi dạy thêm

Mộ Dung Triệt. Thấy ánh mắt chân thành của cô như vậy, xem nữa là tin.. Không may cho cô giáo a~~ Hắn thấy cô đánh nhau rồi, còn nói dối đi.

" Dạy thêm đánh nhau a~~ không biết hắn có được học thêm không? Cô giáo đánh nhau giỏi như vậy?

" Mộ Dung Triệt": A",Thì ra là dạy thêm~~~

Uyển nhi, hận trong lòng, hắn biết rõ cô đánh nhau rồi còn hỏi.

" chắc Cậu không bận gì? Đi ăn chút gì không.. Tôi mời..

" Mộ Dung Triệt": gạt gạt đầu.

" Cô giáo không phiền, thì lên xe tôi chở. Hắn chỉ về chiếc xe đạp Màu lam kia?

" Uyển nhi ": Không phiền, không phiền.. Tôi chưa từng được ai chở trên xe đạp (cái này là cô nói thật)

.....``

Khắp bầu trời, đều ngập màu hoàng hôn Màu đỏ, màu hồng. Có hai dáng người ngồi trên xe đạp, tóc người con gái lay động theo làn gió.

Uyển nhi, gia súc nắm chặt cái eo rắn chắc của Mộ Dung Triệt. Mắt thì nhìn về nơi xa xăm..

Mộ Dung Triệt, eo bị túm chặt, cảm giác hơi tê ngứa. Ngồi trước gió thoảng qua mặt, cũng có thể nghe được mùi hương sen trên người cô.

" Uyển nhi bất chợt lên tiếng ngọt ngào "

" Tan học rồi, tôi cũng không phải cô giáo Của cậu nữa. Tôi còn nhỏ hơn cậu!

" Cậu cứ gọi tôi là Uyển nhi, còn khi học gọi tôi là cô giáo!

- Mộ Dung Triệt. Tâm hơi Động mà trả lời "

" Uyển nhi, gọi Tôi là Triệt Được rồi!

" A Triệt~~~ Cô gọi tới mức ngọt ngào

Khiến cho Mộ Dung Triệt, mềm nhũn thôi không. Thì ra cô gái nhỏ lại dễ thương như vậy.. Dù gì cô giáo vẫn chỉ mới 17 tuổi thôi.

(Ting --Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 50%).

Hai người vào một nhà hàng cao cấp. Cái này là Uyển nhi cố tình chọn. Ngẫu nhiên trên Bàn đồ siêu Cấp có, hiện vị trí của Bối Lam Niên và Sở Khả Khả ở nhà hàng này.

Hai người chọn bàn đối diện với, Ba Mẹ Ruột của nguyên chủ. Có phải nhìn thấy Ba mẹ ruột hay không, nơi trái tim trở nên đau nhói, khó chịu đến mức muốn khóc.

Uyển nhi phải vất vả lắm mới áp chế xuống được.

Nhân viên mang menu tới " Xin hỏi! Hai vị dùng gì?

" Uyển nhi, cầm lấy menu chọn vài món cô thích. Rồi cũng hỏi xem Mộ Dung Triệt dùng gì?

" A Triệt~~ Dùng gì?

" Mộ Dung Triệt, nghe cô gọi ngọt ngào.. Tay hơi run run ~~~

" Uyển nhi, cứ gọi tôi không kén ăn..

Hai người, ăn uống nói chuyện tới mê say. Không để ý Sở Khả Khả đang hoài nghi nhìn cô.

Sở Khả Khả, cùng chồng Bối Lam Niên tiếp khách. Bất giác hình ảnh cô gái nhỏ đang cười tới xinh đẹp đập vào mắt cô.

Quan trọng là, cô gái đó giống Bối Dung Nhiên tới 7 phần, Sở Khả Khả còn có cảm giác thân thiết lạ kì. Lòng hoài nghi Của bà dâng lên càng cao.

Mộ Dung Triệt và Uyển Nhi ăn xong, cũng rời khỏi nhà hàng. Sở Khả Khả mắt thấy cô gái kia đã rời đi, thì muốn chạy ra ngoài.

"Bối Lam Niên": Khả Khả? Em sao vậy.

" Sở Khả Khả ": Anh~~Hình như em thấy Con gái đã mất tích của chúng ta.

Bối Lam Niên, chỉ nghĩ do Vợ mình thương nhớ mà ảo giác, nên an ủi vài câu..

.....`

Sở Khả Khả, và Bối Lam Niên quay trở về biệt thự, Bà muốn tìm con gái mình để hỏi?

Vì bà thấy cậu trai bên cạnh cô gái kia mặc đồng phục chung trường với con gái mình. Có lẽ hỏi vài câu sẽ rõ.

Vào tới nhà, thì thấy cô con gái đang bấm điện thoại, chát chít với nhóm bạn không mấy tốt đẹp.

" Dung Nhiên. Con cũng đừng ngồi không chát lung tung. Mẹ có chuyện muốn hỏi con đây?

" Bối Dung Nhiên ": Mẹ có chuyện gì hỏi đi, con đang bận..

" Sở Khả Khả ": Ở trường con. Có cô gái nào có dung mạo gần giống như con hay không? Tuổi còn tương tự như con?

Bối Dung Nhiên đang bấm điện thoại, cũng phải dừng lại...tay nắm chặt điện thoại hơn. Có phải mẹ cô đã phát hiện ra điều gì không? Không thể để cho bà nhìn ra cái gì được!

" Mẹ, con không thấy người như vậy? Có phải mẹ biết tin tức Của em rồi không?

" Sở Khả Khả ": mẹ Không có. Chắc do mẹ nhìn nhầm rồi.

Bối Dung Nhiên, thở ra nhẹ nhõm.. Cũng may mẹ cô chưa biết cái gì?

" Bối Lam Niên xoa đầu vợ an ủi vài câu.

" Hajzz anh biết là em thương nhớ con. Nhưng chuyện đã xảy ra lâu như vậy rồi..

.....

Lúc này, Mộ Dung Triệt đã trở Uyển nhi về tới Nhà. Lúc tạm Biệt Uyển nhi không keo kiệt mà dặn Mộ Dung Triệt về cẩn thận

Mộ Dung Triệt, mang tâm trạng vui vẻ mà đi về.

[...] Tỷ xinh đẹp, sao tỷ không nhận lại ba mẹ ruột nha.

"Nguyên chủ không có yêu cầu nhận lại, sao lão nương phải nhận?"

"Lão nương. Còn muốn họ hối hận không thôi kìa. Bây giờ còn chưa phải lúc để nhận."

[...] Ta luôn cảm thấy, tỷ xinh đẹp đang âm. Mưu gì đó.

"Em gái biết, thì nói nhỏ thôi không có lộ. Để cho các bạn đọc giả biết hết bây giờ."

[...]..... Khóa miệng.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 6

Sáng sớm, Uyển nhi ăn mặc thỏa đáng như bình thường tới trường, cô vào văn phòng Hiệu Trưởng chào hỏi một chút.

Hiệu trưởng, thấy cô như gặp phải cứu tinh từ trên trời xuống, khen cô hết mực.

"Hiệu trưởng ": Cô nha! Tôi không ngờ, cô lại trị được cái Lớp E trở nên ngoan ngoan như vậy?"

"Cô có cách gì! Chỉ cho các giáo viên ở đây biết đi. Để họ còn áp dụng?"

"Các giáo viên ": Đứng đấy cô Đường.. Cô chỉ cho chúng tôi đi a~~~~

Uyển nhi cũng thành thật mà trả lời mọi người. ": Ah " tôi chỉ ra câu hỏi, nếu như trả lời được thì khỏi phải học tiết của tôi."

"Còn không trả lời được! Thì ngoan ngoan ngoan ngoãn ngồi học..."

"Các cô giáo ": chỉ dễ dàng như vậy sao?"

Uyển nhi, nhẹ nhàng gật đầu.

Hiệu trưởng thông báo cho cô, kết thúc sát hạch đầu năm thì trường tổ chức đi dã ngoại y như trong cốt truyện. Lần này cô phải nắm chặt cơ hội.

Uyển nhi, nói chuyện với các thầy cô khác một hồi, thì cũng vào lớp của mình. Khi cô bước vào học sinh thấy cô, thì tuyệt đối im lặng..

"Uyển nhi, nhìn xuống dưới thấy năm tên hôm qua trốn học. Hôm nay đã đi học rồi."

"Rất tốt "

"Uyển nhi ": Khụ~~~~ Hôm nay tôi sẽ báo cho mọi người một tin vui."

Cả lớp xôn xao hơn ban đầu... Mọi người đều náo nức xem tin vui gì?

"Nếu lớp ta, qua kì thi sát hạch này, tôi chỉ yêu cầu tất cả đạt điểm trung bình. Thì mọi người sẽ được một chuyến đi chơi xa."

(Cái này là phải Tận dụng hết mức)

"Còn ai... Dưới điểm trung bình! Chạy quanh sân trường 10 vòng cho tôi."

"Cả lớp".... Im.....lặng

Bối Dung Nhiên, không chịu được để cho Uyển nhi áp Uy, liền lên tiếng.

"Cô giáo": không phải cô là chủ nhiệm, mà muốn hành hạ học sinh sao thì hành hạ."

Mọi con mắt sáng lên đổ dồn vào Bối Dung Nhiên..... Như vị cứu Tinh.

"Uyển nhi ": Xi~~~Ngu Ngốc."

" Tôi Chỉ muốn, các cô cậu học tốt"

" Các cô cậu có Gương mặt xinh đẹp như thế. Chẳng nhẽ không thi nổi điểm trung bình!

" Hay chê 10 vòng Sân trường quá ít. Vậy thi 20 vòng đi.

Mọi ánh mắt căm giận, phóng lên người Bối Dung Nhiên " Ý bảo cô ta căm miệng lại"

Uyển nhi, tiếp tục ung dung nói!

" Ai cảm thấy, mất gốc. Cuối giờ ở lại tôi dạy thêm... Các cô cậu có ý kiến gì không?

" Tất cả đều không dám có ý kiến. Cô giáo trẻ là Ma quý, có ý kiến là đồ ngu.

" Uyển nhi ": rất tốt, trẻ nhỏ dễ dạy.

"Tất cả mọi người ": Cô giáo còn trẻ hơn bọn hần đó..... Hajzzzz hazzzz

Mộ Dung Triệt, nhìn Uyển nhi tới mê đắm. Cô giáo nhỏ lên lớp lại là khí chất khác " Thật đáng Yêu "

(Tĩnh ---Độ Hào cảm Của nam chủ +10% bây giờ là 60%)

.....

Uyển nhi, không ngờ cuối buổi người đầu tiên ở lại học Thêm Lại là năm tên mà cô đánh cho tơi bời.. Và tiếp theo Mà Mộ Dung Triệt và Bối Dung Nhiên.

Uyển nhi, không hiểu vì sao Mộ Dung Triệt, học giỏi như vậy còn học thêm Làm gì? Thôi kệ để xoát hào cảm. Còn cô mặc Kệ Bối Dung Nhiên là muốn làm gì?

" Uyển nhi ": Khụ~~ Tan học rồi. Mọi người cứ xem, Tôi như đồng học mà kèm dạy thêm thôi.

" Không phải xưng cô giáo! Rất dễ làm tôi tổn thọ

" Mộ Dung Triệt ": cô ấy mà còn sợ tổn thọ mới lạ.....

" Năm người kia ": Tuân Lệnh Đại tỷ.

" Uyển nhi, ": Sặc~~~ Từ bao giờ Mà tôi Lại làm đại tỷ rồi?

Năm người kia cười hi hi. Chắc chắn là bị ăn đòn tới ngực luôn rồi đi.

Xuất buổi học, Uyển nhi Giảng dạy cho mọi người hết sức dễ hiểu..

" A " chỉ là năm tên kia hiểu bài thôi. Còn Mộ Dung Triệt ngắm cô. Bối Dung Nhiên Lại ngắm Mộ Dung Triệt...

Bối Dung Nhiên....cắn chặt môi, tay nắm chặt thành quả đắng.. Âm thầm mà ghi Hận Uyển nhi.

Cô ta cảm giác như. Ba mẹ Của cô ta sắp bị cướp đi. Kể cả người con trai cô ta ngưỡng mộ lại đi thích Uyển nhi.

Lúc kết Thúc buổi dạy kèm đã là 6 giờ tối. Mộ Dung Triệt ngỏ lời muốn chở cô về. Nhưng Uyển nhi từ chối khéo. Vì vậy mỗi người một ngã.

Uyển nhi, bước thong dong về nhà, bất ngờ có một chiếc xe chặn cô lại.

Một người đàn bà tầm 40 tuổi. Do chăm sóc kĩ càng thoát nhìn chỉ như mới 30 mà thôi.

Uyển nhi, biết người này là Sở Khả khả. Cô thờ dài " Chuyện gì tới sẽ tới thôi. "

Hai người ngồi trong quán cà phê gần Trường. Sở khả khả đôi mắt rung rung đỏ hồng, nhìn cô.

Uyển nhi, trầm tĩnh như mặt hồ hơi bà?

" Không biết vị phu nhân này, muốn gặp tôi là có chuyện gì?

" Uyển nhi, mẹ.. Mẹ là mẹ Của con đây ": Sở Khả Khả nắm lấy bàn tay cô mà khóc nước mắt nhạt nhòa.

"Uyển nhi ": vị phu nhân này, có phải nhận Nhầm người rồi hay không? Tôi có ba mẹ... Nhưng không phải bà.

Sở Khả Khả khóc nức lên. Kể cho cô nghe chuyện từ 14 năm trước. Mặc cho Bà Ta khóc, Uyên nhi vẫn một mực không nhận..

Cho tới khi, Bối Lam Niên bước vào. Lau nước mắt cho vợ mình, rồi mới nhìn Uyên nhi.

Uyên nhi giống người đàn ông này tới, 6 phần.. Nhìn qua cũng biết là cha con.

" Uyên nhi ": Vị này, xin ông hãy khuyên nhủ phu nhân của ngài. Bà ấy là nhận nhầm người rồi.

Khác với Sở Khả Khả. Bối Lam Niên bình tĩnh hơn nhiều.

" Bối Lam Niên ": Cô bé! Nếu không ngài thì cho tôi xin sợi tóc giám định ADN mọi chuyện sẽ rõ.

Uyên nhi biết, cái gì xảy ra sẽ Xảy ra. Nên nhanh chóng đưa tóc Của mình cho Hai người.

Mọi việc đã ổn thỏa, Bối Lam Niên dẫn vợ Mình về. Sở Khả Khả vẫn khóc nức lên, không quên nói vọng lại.

" Con Gái~~ Mẹ sẽ nhanh chóng đón con về"

" Uyên nhi ": ừ~~ ai thêm về với mấy người.

" Lão Nương còn chưa phát giận đâu "

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ định làm gì? Giết người là phạm pháp đó.

" Ai bảo em là lão Nương Muốn giết người..?"

" Họ chết là quá dễ dàng rồi. Phải để họ sống trong dằn vặt...

[...] sao giờ ta mới phát Hiện ra, tỷ xinh đẹp rất âm hiểm.... ~~~~~ Lại thù dai..

.....

Uyên nhi về nhà, mang tâm trạng, không vui không buồn. Cô không biết nên nói với Ba Ba nuôi chuyện hôm nay hay không.

Suy nghĩ kĩ càng. Cô quyết định nói thật.

" Uyên nhi ": Ba ba ~~~ Con có chuyện muốn nói cho Ba ba nghe.

" Hạ Đường Dương ": Con gái bảo bối có chuyện gì nghiêm túc vậy nha.

" Uyên nhi ": Ba ba, con biết con không phải Con Ruột của Ba ba.

Hôm nay ba mẹ ruột có tìm tới con.

" Ba Ba không cần nói vội. Khi còn bé con đã biết con không phải con Ruột của Ba Ba rồi.

" Vậy, con sẽ chờ về với họ? Hạ Đường Dương thở dài hỏi..

" Uyên nhi ": không đâu ba. Con sẽ không về với họ, con chỉ muốn ở bên Ba ba mãi thôi.

" Ba ba là người con thương yêu nhất, " nước mắt chân thành Của cô trào ra rất đáng thương.

"Nhìn thẳng vào Hạ Đường Dương. "

" Hạ Đường Dương ": Ôm lấy Uyên nhi, vỗ về.. Tràn ngập yêu thương.

" Con Gái Ngoan của Ba ba. Nếu con muốn về lại với ba Mẹ ruột, Ba Ba cũng vui thay cho con.

" Uyên nhi ": Ba~~ Con thương BaBa nhất.

Hạ Đường Dương xoa đầu cô. " Được rồi, con nhanh đi rửa tay. Ba đã nấu xong cơm rồi đó.

" Tuân lệnh Ba ba đại nhân "

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 7

Thấm thoát ngày tháng trôi qua, từ cái hôm đó. Bối Lam Niên Và Sở Khả Khả không tìm cô nữa. Uyển Nhi cũng không quan tâm hai người họ.

Trước mắt cô thấy, ngày đã ngoại sắp tới rồi. Việc Bối Dung Nhiên đẩy cô xuống vách Núi, chắc chắn là xảy ra đi.

Không biết nên lợi dụng lần ngã này như thế nào đây? Không nên để bản thân ngã vô ích như vậy được!

"Em Gái Hệ Thống? Lão Nương hỏi chút?

[...]Tỷ xinh đẹp hỏi đi. Mà em là Hệ Thống mỹ nhân, không phải em gái Hệ Thống...

"chắc~~ Tên gì mà chẳng như nhau. Gọi thuận miệng được rồi?

"À, em có thể quay lại video không?

[...]Tất nhiên là được rồi tỷ xinh đẹp. Tỷ muốn em quay cả vũ trụ cũng không thành vấn đề.?

"A" Em gái hệ thống lợi hại vậy sao? Vậy tới khi đã ngoại trăm sự nhờ em gái Hệ Thống rồi.

[...] Ta luôn Cảm thấy, tỷ xinh đẹp đang âm mưu to lớn nào đấy.

Hôm nay, cũng là ngày diễn ra thi sát hạch. Từ ngày cô bắt năm tên quậy phá nhất trường. Túm cổ từng tên một đến học thêm.

Chẳng mấy chốc mà đủ cả lớp để dạy rồi, mặc dù mà họ bị bắt cóc hoặc là uy hiếp tới học.

Nhờ có vậy mà họ dần hiểu bài học hơn, cộng với lời nói khinh nhục tấy nảo của Uyển Nhi, khiến họ như Cấn phải cở Mỹ sức học sao cũng không hết~~~~

.....

Uyển Nhi cầm một tập đề thi bước vào lớp. Đưa cho Mộ Dung Triệt, nghiêm giọng nói..

"Lớp trưởng! Phát đề thi cho các bạn.

"Tôi tin rằng, các bạn có gương mặt đẹp thì chắc chắn, thi trên điểm trung bình đi.

"Còn dưới điểm trung bình các bạn xứng với câu. "Mặt Đẹp mà không mang theo não"

"Vẫn quy Tắc Cũ": Dưới điểm trung bình! Chạy quanh Sân Trường 10 vòng.

"Cả Lớp".....Cô giáo không cần vừa đấm vừa xoa đâu...

"Mộ Dung Triệt ": Nín cười không thôi.....

"Uyển Nhi ": Được rồi! Tôi ra ngoài cho giáo viên khác vào trông thi. Cố gắng thi xong còn đi chơi..

Cuối giờ, các lớp cũng đã thi xong. Uyển Nhi cũng chỉ vào hỏi thăm tinh thần của các học sinh.

"Lão nương cảm thấy, mình như người mẹ trẻ.. Dẫn dạy cả đàn con thơ...?

[...] Tỷ xinh đẹp nghĩ xa xôi quá rồi..

Uyển Nhi nhìn tất cả trạng thái của học sinh. Người vui vẻ có, lo âu có. Mà trấn định nhất là Mộ Dung Triệt Và Bối Dung Nhiên.

"Các Bạn Làm tốt bài thi không? Các bạn không cần lo lắng. Tôi tin rằng các bạn sẽ không làm điều có lỗi với gương mặt Của mình

"Bất quá, dưới trung bình thi. Người Đẹp Quên mang não sẽ chạy quanh sân 10 vòng thôi.

"Tất Cả Học Sinh": Mắng trong lòng.. "Cô Giáo Cảm miệng đi. An ủi như vậy thì đừng an ủi còn hơn.

[...]Tỷ xinh đẹp, Em khuyên tỷ Cảm miệng lại, nêu tỷ không muốn 20/11 năm sau học sinh thay vì tặng bông. Mà vác súng,Tới tặng tỷ.

"Oh "Được tặng súng? Ngu sao không nhận!

[...] Hệ Thống chuyển sang chế độ Wi-Fi

" Lão Nương, nói sai sao? Lại trốn rồi.

Kết quả thi, không phải. Là ngày một ngày hai mà có. Để xoát độ Hào Cảm Của Mộ Dung Triệt, Uyển Nhi phải Tìm mọi cách có thể.

Thân là giáo viên. Ở trường tất nhiên sẽ không soát được. Lâu lâu tên Mộ Dung Triệt thích bị ngược tình thân, thì tặng cho cô chút ít hào cảm.

Trong quá trình tiếp xúc, cô cũng đã cố gắng biểu hiện " Thường thức mỹ nam" Không Gân, không xa với Mộ Dung Triệt.

Biểu hiện của Mộ Dung Triệt quả là hoàn mỹ, trên trường luôn đứng mực Học sinh đối với cô giáo. Khi tan học thì như Bạn học, thân mật hơn với bạn học một chút.

Mọi hành động của Mộ Dung Triệt, đối với Uyển nhi, đều được Bối Dung Nhiên thu Vào mắt. Âm thầm mà ghi hận lên người Uyển Nhi mà thôi.

.....

Tan học được một lúc. Một thầy giáo trẻ tuổi, đáng vẻ nho nhã mời Uyển Nhi đi xem phim. Cô gật đầu đồng ý ngay.

Chẳng qua là cô lợi dụng cơ hội này, mà xoát hào cảm với Mộ Dung Triệt thôi. Buổi tối Uyển Nhi mặc một chiếc váy xòe. Áo trễ vai, trên còn cột nơ hai bên. Nhìn giống một cô công chúa nhỏ xinh đẹp.

Rạp chiếu phim cách nhà cô không xa. Hơn nữa nơi đó rất gần với Mộ Dung Triệt làm thêm.

Trên đường đến rạp chiếu phim, không khí giữa hai người có chút gượng ép. Uyển nhi chỉ là mượn cơ hội để xoát hào cảm

Nên việc đối phương nói gì cô chỉ à ừ cho qua chuyện.

Đối phương cũng xem cô là đồng nghiệp giao lưu thuận khiết, đều dự định đưa cách mạng hữu nghị tiến hành tới cùng.

Mộ Dung Triệt nhìn, cô giáo trẻ và thầy giáo cùng trường. ngọt ngào nói nói cười cười đi vào rạp chiếu phim, nơi trái tim hắn khó chịu tới lạ Kì. Hắn như thể muốn tách hai người kia ra, hận không thể đem đầu luôn cô giáo, không cho tên đàn ông nào tiếp xúc.

(Tổng ---Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 70%)

Uyển nhi, cười thầm. " Quả nhiên Lão Nương không chọn sai mà...

[...] Tỷ xinh đẹp không sợ, nam chủ ngược lại mà trừ hết hào cảm à.?

" Em gái Hệ Thống, không hiểu rồi. Cái trò công lược này phải nguy hiểm. Một chút mới vui.

" A" với lại Lão nương được miễn phí ba lần mặt sát sao?

[...] Ta không nói nổi tỷ rồi. Tỷ xinh đẹp luôn không theo với lẽ thường.

Mộ Dung Triệt, dạo này hắn luôn muốn thân thiết với cô giáo. Tìm đủ mọi lý do để gần cô.

Hôm nay thấy cô về sớm, nên hắn cũng tới chỗ làm thêm sớm hơn dự định. Không ngờ lại gặp được cô giáo.

Tim hắn còn chưa kịp nảy lên đã lập tức bị một thùng nước đá dội thẳng vào. Bên cạnh bóng hình xinh đẹp lại có thêm một người còn là đàn ông.

Kết thúc phim, Mộ Dung Triệt mới thấy cô giáo đi ra.

"Cảm ơn, làm phiền thầy giáo Lưu rồi." Uyển Nhi nhẹ nhàng cúi đầu chào tạm biệt Thầy Giáo Lưu. Uyển nhi cười lấy lệ với Thầy Giáo Lưu này cho phải phép.

" Thấy Giáo Lưu, thấy cô như lấy lệ phải phép cũng chào tạm biệt với cô. Rồi phóng xe đi thẳng.

Uyển nhi nhìn chiếc xe càng lúc càng xa, chậm rãi nhìn không thấy bóng dáng nữa, cô lúc này mới chậm rãi bước đi.

Mộ Dung Triệt, tiến lại gần cô. Làm ra vẻ là trùng hợp hay ngẫu nhiên gặp gì đấy?

" Mộ Dung Triệt": Cô giáo! Cô cũng ở nơi này? Là hẹn hò sao?

Uyển nhi, mắt thấy cá lớn đã dính bả. Trần định nói dối không chớp mắt.

" A" Là A~~Triệt sao?

Đã Nói rồi đã tan học A Triệt cứ gọi tôi là Uyên nhi. Đừng gọi cô giáo rất xa cách.

"Thầy Giáo Lưu có mời đi xem phim. Mời nhiều quá nên hôm nay đi cho phải phép, không có chuyện hèn hò gì?"

"Công Việc bận bịu. Không rảnh để yêu đương?"

[...] Tỷ xinh đẹp mà công việc bận bịu! Tỷ có thể tìm lý do nào đó hợp lý hơn không?

"Em Nên Câm Đi~~"

Mộ Dung Triệt Nhẹ thở ra~~ Hóa ra chỉ là Đi cho phải phép. Không phải Hèn hò. Hắn cũng không biết lý do gì nghe cô nói không phải hèn hò thì tâm trạng giãn ra không ít.

Không lẽ~~ hắn thích cô giáo rồi? Chỉ cần nghĩ tới cô là hắn trở nên Mơ mộng vui vẻ hơn hẳn.

"Mộ Dung Triệt": Uyên nhi, không ngại thì lên xe. Tôi chờ về

- Uyên nhi không ngại mà ngồi lên chiếc xe đạp. Ôm chặt eo tinh xảo của hắn.

"Chà~~ A "Triệt.. Eo thật rắn chắc nha. Đi thôi.

Mộ Dung Triệt bị khen tới đỏ bừng. Cúi mặt hi hục đạp xe như thể được uống nước tăng lực.

"Không lẽ! Cô giáo nhỏ thích eo Của hắn.. Được hắn từ bây giờ sẽ giữ dáng. Vai rộng eo thon để dành cho cô giáo.

(Ting ---Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 75%)

"Chậc~ Độ hào cảm lại tăng rồi. Không lẽ hắn là thích được khen.. Được rồi như vậy lão nương không khách sáo nữa.

Ngon tay thon Dài, mềm mại Của cô tiến lên từng chút một. Dọc theo đường cơ bụng tiến lên cơ ngực săn chắc, định vị luôn bàn tay ở đó.. Thi thoảng vuốt ve vài phát.. "Bản tính sắc nữ bùng phát lên..

Mộ Dung Triệt, bị khen còn chưa hết ngại. Nay lại bị cô ăn đậu hũ bàn tay mềm mại dán lên khuôn ngực. Toàn thân như bốc cháy lên, đạp nhanh hơn. Thở tới lợi hại

"Mộ Dung Triệt ": Uyên nhi, Đ.. u.. đừng nắm chỗ đó! Rất khó chịu.

"Uyên nhi ": À! Nhưng chỗ này của A Triệt rất đẹp... Còn nóng nữa~~

Mộ Dung Triệt, thờ phỉ phò. Bị cô sờ vậy không nóng mới lạ đó.

"Uyên Nhi, thích nắm chỗ đó sao?"

"Thích" Cô không thêm suy nghĩ, mà ngọt ngào trả lời ngay.

Mộ Dung Triệt, như Lao vào núi lửa! Cô ấy bảo thích..... Là bảo thích đó.. Có khi nào cô giáo cũng thích hắn?

"Uyên nhi ": A Triệt~~ sao trái tim đập phi thường nhanh vậy?

(Ting ---Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 80%)

Mộ Dung Triệt, không trả lời. Mà nhanh chóng đưa cô về nhà. Hắn lúc này chỉ muốn nhanh nhanh về nhà để đi tắm thôi.. Nóng quá rồi. Cũng may là buổi tối không ai nhìn ra là hắn đang xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 8

Một tuần đã trôi qua, từ khi Mộ Dung Triệt trở cô về nhà, thì độ hào cảm mãi giữ mức 80% mà thái độ Của Mộ Dung Triệt, có khuynh hướng né tránh cô. Uyên nhi không bận tâm cho lắm. Cứ phải thoát từ từ.

Hôm nay là ngày thông báo kết quả thi của tuần vừa qua. Uyên nhi cảm thông tin điểm, tâm trạng vui vẻ tới mức hào hứng hơn bình thường.

Cô cảm thông báo điểm tiến vào lớp. Không quên khen các học trò yêu dấu một phen.

"Uyên nhi ": " Khự~~ Lần này điểm của các bạn rất tốt. Đa số đều trên điểm trung bình.

" Lớp Ta có, lớp Trưởng là dành điểm cao nhất toàn năm nhất. Các bạn nên học hỏi theo lớp trưởng.

Nhưng có ba bạn dưới điểm Trung Bình. Tôi nhớ Cả ba đều rất xinh đẹp.

Người thứ nhất: Lam Nhật Hạ 40 điểm

Người thứ hai: Tống Nam Huy 45 điểm

Người thứ Ba: Bối Dung Nhiên 48 điểm.

" Uyên nhi nghiêm giọng ": Ba bạn này, chiếu theo luật đưa ra từ trước..

" Tiết này tôi không dạy. Tất cả các bạn xuống dưới sân trường, giám sát ba người chạy quanh sân trường.

Mọi người trong lớp liếc nhìn Bối Dung Nhiên.

Không ngờ nữ thần xinh đẹp, mà sức học lại ngu như vậy. " Họ nghi ngờ Bối Dung Nhiên, đập tiền để vào được đại học danh tiếng này.

Tất cả Ánh Mắt Khinh Thường liếc nhìn Bối Dung Nhiên. Cô ta chỉ biết cúi gằm mặt nhục nhã xuống dưới sân mà chạy.

Chạy được 2 vòng. Bối Dung Nhiên không chạy nữa. Bỏ giữa Chùm sách cặp ra về, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Còn hai người còn lại, không có gia cảnh to lớn như Bối Dung Nhiên nên ngoan ngoãn chạy hết 10 vòng.

Bối Dung Nhiên, hận tới mức ngu ngốc. Mà báo với hiệu trưởng việc Uyên nhi bạo Hành học sinh.

"Hiệu trưởng biết vụ việc. Không muốn Uyên nhi chịu tiếng xấu. "

Nên mời Phụ Huynh Của Bối Dung Nhiên lên gặp và nói chuyện cùng Uyên nhi.

" Bối Dung Nhiên ": Xong rồi! TẤT CẢ XONG rồi.... Ba mẹ nhất định sẽ nhận ta ả tar...không được?.... Không thể dễ dàng cho ả ta như vậy được?

.....

Hiệu Trưởng gọi Uyên Nhi lên văn phòng. Vì Phụ Huynh học sinh cần gặp cô.

Uyên nhi bước vào, thì thấy Bối Lam Niên Và Sở Khả Khả đang trao Đổi cùng Hiệu trưởng. Còn Bối Dung Nhiên mang tâm trạng lo lắng.. Bàn tay nắm chặt.

Cô chỉ cười cười. Liếc nhìn qua. Dáng nhả nhận chuẩn mực của một giáo viên.

" Uyên Nhi": Xin chào! Hai vị là Phụ Huynh Của Bạn học Bối Dung Nhiên? Tôi là giáo viên chủ nhiệm Đường Uyên nhi.

Bối lâm Niên Và Sở Khả Khả, không ngờ con gái mất tích... Bối Lam Niên đã giám định ADN xác định trùng tới 99%. Chỉ là không tìm ra nơi cô ở.

Càng không ngờ là, con gái của hai người là giáo viên chủ nhiệm Của Bối Dung Nhiên.

" Sở Khả Khả nghi ngờ ": Vậy tại sao lúc Trước, bà hỏi con gái, vì sao con gái bà lại dẫu bà? Hay nó đã biết Từ Trước.

" Uyên nhi ": Tôi biết, hai vị tới, vì tôi phạt con Của hai người chạy quanh sân trường. Nhưng hai vị, cần thiết xem. Thành tích học tập của con hai người.

Nói rồi, Uyên nhi đẩy kết quả cho Bối Lam Niên Và Sở Khả Khả xem.

Bối Lam Niên, cầm xem kết quả. Còn Sở Khả Khả Nước mắt nhạt nhòa tuôn ra. Ngẹn ngào lên tiếng.

"Sở Khả Khả:: Con gái, Con đừng như vậy. Dù gì hai đứa đều là chị em với nhau.... Cũng là con gái của Ba mẹ...

" Uyên nhi ": Xin vị phu nhân này, đừng nhận nhầm.

" Tôi thân là giáo Viên chủ nhiệm, tất nhiên sẽ kèm cặp các bạn học sinh tiến bộ hơn.

" Bạn học Bối Dung Nhiên này, báo tôi bạo hành học sinh? Trong khi thành tích kém gần nhất lớp. Chạy quanh Sân trường mà nói tôi bạo hành học sinh?

" Hai vị muốn kiện tôi. Tôi không có ý kiến.

" Bối Lam Niên": Con gái~~ Ta đã xác định ADN rồi. Con là con gái của ta và mẹ con.. Còn đây là chị gái con.

" Con đừng phủ nhận nữa~~Là Ba mẹ có lỗi không tìm thấy con sớm hơn..

" Uyển nhi ": Xin lỗi hai vị.

" Tôi họ Đường không phải Họ Bối".

" Bạn Bối Dung Nhiên kia Là Học sinh của tôi, không phải chị gái..

" Thật lẽ, tôi có việc bận phải rời đi. Còn hai vị muốn kiện, tôi rất rảnh để hầu tòa.

Nói xong cô đi thẳng trước sự ngạc nhiên của Hiệu trưởng. Đều lại mọi cảm xúc khác nhau của Bối Dung Nhiên.. Và Bối Lam Niên. Còn Sở Khả Khả Vẫn khóc hết nước mắt.

" Sở Khả Khả": Anh~~ Con bé rất hận chúng ta. Phải làm sao đây oaoao.~~~

" Dung Nhiên, tại sao con đã sớm biết.. Còn dấu Ba mẹ.. Con nhìn xem. Em Gái con đã khổ cực biết bao nhiêu năm rồi.

" Bối Dung Nhiên Hét lên." Ba mẹ chỉ biết em gái mất tích kia. Hai người đã bao giờ quan tâm lo lắng thực sự cho con chưa...

" Hay chỉ vứt tiền cho con. Tiếp tục tìm vị em gái kia " Sao cô ta không chết đi, còn sống để hai người tìm thấy làm gì?

Bóp~~~

Bối Lam Niên, mặt nổi gân xanh tát mạnh lên Bối Dung Nhiên... Con gái hần thương yêu lại buông lời độc ác như vậy?

" Ba đánh con~~~Ba vì đưa con rơi đó đánh con.... Được con đi cho hai người vừa lòng.

Bối Dung Nhiên, chạy ra khỏi văn phòng. Bắt xe đi nơi nào đó thì không ai biết được.

Sở Khả Khả vẫn khóc nức nức. Hai đứa đều là con, mu bàn tay đều là thịt. Nay chị gái nó lại muốn em gái chết đi... Khiến bà đau lòng không thôi.

Bối Lam Niên, đành xin lỗi Hiệu trưởng rồi dẫn vợ mình về. Còn Hiệu trưởng đang ngơ ngác.

Từ cái vụ việc bạo hành lại thành nhận mặt người thân, cho tới chiến tranh gia đình... Đau não quá...

- Vì vậy,vụ việc Uyển nhi cho học sinh yếu kém chạy ở sân trường không bị xử phạt nữa.

.....

Sự Việc Của Bối Dung Nhiên Và Cô Giáo trẻ được đồn thổi. Cả trường đều biết rõ.

Cô giáo trẻ, là đứa con gái bị thất lạc 14 năm của Chủ tịch thành Phố P. Bối Dung Nhiên là chị gái song sinh của Cô Giáo trẻ.

Điều khiến người ta chê cười là.

" Hai chị em song sinh cùng một cha mẹ. Mà. Một người xinh đẹp tới Thiên tài. Còn một người xinh đẹp mà quên mạng não. Tính tình còn không được tốt.

Bối Dung Nhiên trở thành đối tượng bị mọi người ngăm chê cười.

Mộ Dung Triệt, biết chuyện định sẽ tìm Uyển nhi để tâm sự. Ai ngờ đâu Uyển nhi lại tránh né ngược lại... Khiến Mộ Dung Triệt muốn gặp cũng khó đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh 9

Hôm nay, là ngày Trường Tổ chức Dã ngoại leo núi. Các giáo viên chủ nhiệm và học sinh đều phải tham gia tập trung ở trường.

Những ngày qua, Bối Lam Niên Và Sở Khả Khả vẫn tới làm phiền. Nhưng cô mặc kệ. Xem như vô hình, nhiều Lần Hạ Đường Dương có khuyến nhủ cô. Nhưng đôi lại cô hăm dọa không yêu Thương Ba Ba nữa

Nên Hạ Đường Dương đành, Im lặng hẳn là rất sợ con gái bảo bộ giận... Lại còn thù dai~~~

Sáng dậy, Uyển Nhi đã mặc bộ đồ thể thao dạng leo núi. Còn đồ cần thiết cô cho vào balo, đại đao luôn cho vào Không gian phòng ngừa bất chắc.. Xong xuôi thẳng tiến tới trường.

Uyển nhi cảm thán~~

"cha~~Cha. Đi chơi có khác Học sinh siêng năng hơn bình thường Nha~~

[...] em thấy tỷ xinh đẹp cũng rất phấn khởi nha...

" Ài: hôm nay nữ chính đẩy lão nương chết. Không phấn khởi mới lạ.

" Phải là phi thường, phấn khởi đi

[....] Tỷ xinh đẹp, cảm nhận niềm vui thật bất thường.

Uyển nhi, phân phó học sinh lên xe. Cô đưa mắt nhìn xung quanh.

Bối Dung Nhiên, ngồi ở vị trí cánh trái. Còn Mộ Dung Triệt ngồi sau cùng. Luôn đưa mắt nhìn cô.

Cô cũng mặc kệ. Xem như hần vô hình đi. Coi như là trùng phạ dám Né tránh lão nương ~~~

Đi nữa này, cuối cùng cũng đến nơi.. Là một ngọn núi tươi xanh. Rất đẹp.. Thiên nhiên tươi mát

" Uyển nhi ": Các bạn học~~ Hôm Nay mọi người chia làm 4 tổ đội.. Leo lên núi tham quan, buổi tối dựng lều..

" Tất cả không được chơi đùa gần vách núi và mỏm đá!

" OK Men?

" Tất cả mọi người đồng thanh": Đã Nghe rõ thưa cô giáo.

Mộ Dung Triệt cùng Ba nam sinh khác cùng tổ đội. Bối Dung Nhiên, cùng ba nữ sinh khác cùng một tổ đội.

Còn Uyển nhi, nhân nhả dựng lều thân yêu... Chuẩn bị ổn thỏa.. Cô là rất sợ muỗi cắn.. A~~

Nửa ngày sau, tất cả học sinh đều thu xếp ổn thỏa.

Lúc này Bối Dung Nhiên thấy ít người, cô mới lại Gần Uyển nhi.

" Bối Dung Nhiên ": Em gái, Em có thể theo chị lại đây nói chuyện một chút Hay không?

Uyển nhi, giả bộ nhú mày..nói ": Ai là Em gái cô.

" Tôi không có chị gái, cô đừng gọi bừa.

" Bối Dung Nhiên ": vậy đi theo tôi, nói chuyện cho rõ ràng đi.

" Uyển nhi:: Chỗ này, nói chuyện không được sao? Phải đi chỗ khác?

" Bối Dung Nhiên ": Nơi này không tiện...

" Được rồi. Tôi chỉ cho cô Chút thời gian thôi tôi rất bận. " Uyển nhi tỏ ra bất mãn nói.

Hai người dẫn lên mỏm núi, chỉ cần cúi xuống cũng có thể nhìn thấy độ sâu hun hút phía dưới.

Mộ Dung Triệt, đi wc thì thấy Bối Dung Nhiên dẫn Uyển nhi đi. Trong lòng hần nổi lên tia lo lắng bất thường.liền lén lút theo sau.

"Bối Dung Nhiên ": Cô chắc giờ đang rất vui về đi.

" Ba mẹ tôi bây giờ chỉ biết cô. Mộ Học Trường chỉ biết cô. Cái gì của tôi đều là Của cô...

" Uyển nhi ": Ba mẹ cô, tôi không cần... Tôi tặng lại cho cô.

"Mộ Dung Triệt": Ngoan~~ Đừng sợ... Lên tới anh sẽ không để yên cho Bối Dung Nhiên.

Uyển nhi túm chặt cánh tay Của Mộ Dung Triệt lắc lắc, nước mắt tuôn rơi.

"Đừng mà, dù gì cô ta cũng là chị ruột em. Dù sao gì em. Cũng không bị gì nghiêm trọng.

"Mộ Dung Triệt ": em bị như vậy mà còn không quan trọng. Vậy cái gì mới quan trọng..?

"Uyển nhi ": A~~Triệt mới quan trọng... Lỡ như em chết... Còn chưa kịp nói em thích A Triệt~~ vậy rất có lỗi với bản thân..

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90%)

"Mộ Dung Triệt ": Uyển nhi.. Em vừa mới nói gì?

"Tên nam chủ này, có hay không bị điếc rồi. Lão nương nói to vậy mà không nghe?

Uyển nhi bắt mạch. Hôn lên đôi môi Của Mộ Dung Triệt... Ôm chặt eo hắn...

"Mộ Dung Triệt.. Em thích anh..

Mộ Dung Triệt bất ngờ bị tỏ tình. Mặt đỏ như máu... Nói nhỏ như muỗi kêu...?

"Cô Giáo, anh cũng thích em... Thích từ lâu lắm rồi..

"Uyển nhi ": tại sao anh lại tránh mặt em...

"Mộ Dung Triệt ": Anh sợ.. Cô giáo không thích anh ~~~~

"Uyển nhi ": Vậy ~~~ Thoát được khỏi đây... Anh phải chịu trách nhiệm với em~~~

"Được " Mộ Dung Triệt lí nhí trả lời~~~

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 95%)

Mộ Dung Triệt, công Uyển nhi lên trên.. Công tới chân hắn chảy máu mà không la đau. Còn cười hề hề như bị trúng tà..

(người ta nói không sai. Khi yêu đều giống người bệnh thần kinh không hơn).

Mọi người ở trên, thấy Mộ Dung Triệt công Cô giáo từ vách núi đi lên.

Họ phi thường lo lắng. Đỡ cô vào lều nằm nghỉ. Mộ Dung Triệt luôn luôn túc trực bên cô.

Bối Dung Nhiên từ khi thấy cô còn sống mà trở lại. Thì tâm trạng luôn lo lắng bất ổn... Sợ Uyển nhi sẽ nói hết mọi việc cho Ba mẹ cô biết.

Mộ Dung Triệt, dùng ánh mắt hận không thể giết chết cô ta mà nhìn.....

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Một Gương Mặt, Hai Số Mệnh (Hoàn + Thệt Vụn)

Sau vụ việc đó. Dã ngoại cũng sớm kết thúc. Uyển nhi được nghỉ phép cho tới khi lành lặn hẳn..

Mộ Dung Triệt, ngoài đi học ra thì luôn luôn ở trong nhà Uyển nhi mà chăm sóc. Hạ Đường Dương ngầm chấp nhận người con rể này rồi.

Đã hai tháng trôi qua, sau vụ việc Bối Dung Nhiên đẩy Uyển Nhi Xuống vách núi. Cô ta luôn lo sợ Uyển nhi nói cho mọi người biết. Còn có nhân chứng là Mộ Dung Triệt nữa. Nếu kiện chắc chắn cô ta phải đi tù.

Lạ thay đã trôi qua lâu như vậy rồi. Nhưng chuyện gì đều không xảy ra. Bối Dung Nhiên Thầm thờ phào nhẹ nhõm.

Đúng lúc, Sở Khả Khả Và Bối Lam Niên hẹn gặp Uyển nhi..

"Uyển nhi ": Hajzzz chuyện cha con tình thâm này. Tới lúc phải giải quyết rồi.

"Em gái hệ thống. Đưa cho lão nương đoạn video bị đẩy ngã nào?

[...] Được rồi? Của tỷ đây....

°.....°.....

Ba người ngồi trong quán cà phê cao cấp. Bối Lam Niên Vào vấn Đề trước.

" Con gái! Con nên theo ba mẹ về, ở nhà còn có chị yêu Thương con~~

" Uyên nhi nhếch mép, cười mỉa mai":

" chị sao~~ Chị gái yêu thương tới mức đẩy em gái xuống vách núi.. Muốn em gái chết đi.

" Tôi không dám nhận một người chị như vậy?

" Sở Khả Khả": Không thể nào! Uyên nhi con không Được nói lung tung... Dung Nhiên nó sẽ không bao giờ như vậy..

" Bối Lam Niên": Đúng vậy. Con không được nghĩ chị gái mình như vậy...

" Uyên nhi ": Tôi biết hai vị sẽ không tin... Nên hai Vị nhìn cho Thật kỹ.

Cô đẩy máy tính. Cho hai người xem đoạn video quay lại... Còn bồi thêm một câu

Hai vị có thể đem đoạn video đi làm giám định thật giả..

Bối Lam Niên xem xong thì như bị sét đánh. Còn Sở Khả Khả chỉ biết lấy nước mắt rửa mặt.

" Uyên nhi ": Muốn tôi quay về cũng được! Tôi sẽ kiện.. Để cho Bối Dung Nhiên ngồi tù theo đúng tội... Lúc đó tôi sẽ quay về.

" Còn hai người muốn bảo vệ Bối Dung Nhiên. Thì cầm lấy đoạn video này. Xem như không có đứa con gái là tôi.

" Từ nay, tôi có cuộc sống riêng của tôi

" Còn hai vị, có cuộc sống riêng với con gái yêu của hai người...suy nghĩ cho kĩ đi..

Bối Lam Niên và Sở Khả Khả nhìn nhau. Họ không thể tin được. Bối Dung Nhiên Lại dám hành động man dợ như vậy.

Nhưng con gái nuôi từ nhỏ sẽ có tình cảm hơn với đứa con gái thất lạc lâu năm.

Ông bà cũng không muốn Bối Dung Nhiên phải ngồi tù, trong khi tương lai rộng mở.

Bối Lam Niên.. Chọn cầm đoạn video. Dẫn Sở Khả Khả.. Đang gào khóc rồi đi

" Con Gái~~~~ Con không thể về sao huhuhu.

Uyển nhi cất giọng lạnh ngắt ": Tôi không phải con gái hai vị. Hai vị đã lựa chọn rồi...sống cho tốt vào.

. Tạm biệt.

Uyển nhi, không khỏi cảm thán. Tới khắc cuối cùng họ vẫn là chọn Bối Dung Nhiên ") nực cười.

Vậy Nguyên chủ con hi vọng gì về tình cảm cha mẹ, không chỉ có vậy thôi sao?

: Ba nuôi vẫn là tốt nhất. Siêu tốt:

°.....°.....

Trời đã về khuya. Toàn bộ thành phố nhà nhà đã tắt đèn. Cô nhắn tin chúc ngủ ngon với Mộ Dung Triệt xong. Thì lập tức rời giường... Nhẹ nhàng mở cửa Ra.

[...] Tỷ xinh đẹp. Khuya rồi còn đi đâu?

" Có người đói. Lão nương cần cho họ ăn a~~~

[...] Nam chủ đói hả tỷ xinh đẹp?

" Không! là chị ruột đói~~~

[.....] Tỷ định làm gì? Giết người là phạm pháp.

"Em gái có thể Câm đi không. Lão nương rất đau đầu"

[.....] offffff

Uyển nhi, định vị nơi của Bối Dung Nhiên. Cô đứng trước tòa biệt thự trắng lộng lẫy. Cửa khu nhà giàu.

"Uyển nhi ": Chắc~~ xây cao như vậy để làm gì? khoe độ giàu có sao....

Uyển nhi, vận nội lực bay lên.. Trèo qua cửa sổ vào phòng Bối Dung Nhiên.

Vào trong. Thấy phòng ngủ rộng rãi~~ Bối Dung Nhiên đang an ổn ngủ.

" Uyển nhi ": Hazzz giết người mà vẫn ngủ ngon vậy? Đêm còn không bị giật mình... Quá sung sướng cho cô rồi.

Uyển nhi, lấy bát Canh Quên Lãng từ không gian ra. Đút chút một cho Bối Dung Nhiên

Bối Dung Nhiên, bị đút cho tỉnh. Trợn tròn mắt nhìn Uyển nhi~~ không kịp la lên, liền bị đút hết canh vào họng. Trực tiếp ngất đi.

" Uyển nhi ": Là lão nương lương thiện.

" Thấy cô ta tâm tư độc ác. Nên cho cô ta cơ hội học lại cách làm người...

[...] Tỷ như vậy... Chẳng khác gì,? Làm cho cô ta bị điên đi.

" Em nói sai rồi.. Là cho cô ta tập ăn. Tập nói lại từ đầu... Không phải thần kinh.

[.....] có khác gì đâu chứ.

.....

Thời gian trôi qua thật nhanh, Bối Dung Nhiên không còn đi học nữa. Còn Mộ Dung Triệt ngày ngày quán lấy cô, độ hào cảm vẫn ở mức 95%.

Ba năm sau, Mộ Dung Triệt tốt nghiệp xong cũng cầu hôn Uyển nhi.

Hôn lễ được tổ chức hoành tráng tới mức mọi cô gái đều mong muốn.

Uyển nhi mặc bộ Váy cưới kiểu công chúa. Hạ Đường Dương.. Dẫn cô vào nơi cha sứ đang đứng.

Bối Lam Niên và Sở Khả Khả cũng tham dự ở phía dưới.

" Mộ Dung Triệt." Hạnh phúc trao nhẫn cho cô.

" Cha sứ": Ta chính thức tuyên bố hai con là vợ chồng

(Ting -- Độ hào cảm Của nam chủ +4% bây giờ là 99%)

" Uyển nhi ": Đệch... Cưng nhiên lại mới có 99%

~..... 4 năm sau...

Uyển nhi đang ở trường xem hồ sơ học sinh. Từ hai năm trước cô đã trở thành hiệu trưởng kế tiếp Của trường đại học Hoàng kim rồi.

Điện thoại cô vang lên... Uyển nhi cầm máy nghe.

Tiếng trẻ con ngọt ngào bên kia vọng sang.

" Mami! Mami nhanh về đi Ba Ba sốt cao không ăn uống. Sắp chết rồi.

" Ba Ba nói! Muốn gặp mami lần cuối.

"Uyển nhi ": Mami biết rồi! Tiểu bảo nhớ trông chừng ba ba. Mani về ngay đây.

Cô cấp tốc trở về xem tên kia là muốn dở trò gì đây.

Bước vào trong nhà. Thấy tiểu bảo bảo đang xem hoạt hình. Mộ Dung Triệt đang nấu cơm.

" A~~ Vợ Yêu về rồi...

" Uyên nhi ": Tiểu bảo bảo nói anh bị sốt. Còn không ăn Được gì???"

Mộ Dung Triệt, móc ra 100k đưa cho Tiểu Bảo bảo.

" Nghiệm vụ hoàn thành Xuất sắc... Con trai yêu đi ăn kẹo đi.. Ba ba và mami tạo em gái cho con chơi..

" Tiểu bảo Bảo ": Mami và Ba ba đừng cố sức quá nha. Con yêu hai người, yêu luôn em gái... Moahzz moahzzzz.

" Mộ Dung Triệt, kéo cô vào phòng đóng cửa lại "

" Uyên nhi ": A ~~ Triệt... Anh muốn làm gì? Không phải anh không ăn được gì sao?

" Mộ Dung Triệt": Đúng vậy. Đã 4 ngày Rồi anh chưa ăn thịt~~ Nhưng thịt của vợ yêu mới là mỹ vị..

" Ngoan nào Bảo Bảo ~~ anh ăn một chút.. Sinh thêm cho tiểu bảo bảo Một cô công chúa.

Uyển nhi hai mảnh đồ ửng rồ rồ..chồng~~ anh rất kì.." Hừ "

Mộ Dung Triệt, đề cô ở dưới thân.. Gọi cô " Cô giáo.. Ngoan cho Anh động.. (cái từ cô giáo này.. Anh rất thích gọi mỗi khi zxoo)

Uyển nhi có thể cảm giác được ngón tay da dán thịt mình, cô và hần đều khấn trương.

Hần hôn lên trên cổ cô. Cánh môi nóng ẩm ướt Ất dán lên từng đợt. mở ra từng cúc áo của cô, thoáng cái đã cởi sạch quần áo trước mặt hần,

" A Triệt~~~Đừng.. Đừng nhìn em như vậy." cô giác được trong cơ thể có một chất lỏng ấm nóng tuôn trào,

" Mộ Dung Triệt, rất nhanh cũng cởi sạch quần áo của mình " Cô giáo~~ Em rất xinh đẹp nha... " em nhìn xem

Bộ Ngực cao ngạo, đầy đặn này. Đôi chân thon thả, vòng eo nhỏ nhắn.. Da non mềm này. Tất cả là của anh đó cô giáo a~~

Uyển nhi, không muốn nghe những lời xấu hổ đó. vuron cánh tay mềm mại ra, ý bảo hần hôn.

Tiếng rên rì từ giữa môi lưỡi đang liếm hôn truyền ra, sau khi hai đôi môi tách ra.

" Cô giáo, ngoan anh sẽ khiến em thoải mái..."

Hơi thở nóng rực dán trên cعن cổ mẫn cảm của cô, hần khẽ cắn mút vàng tai cô lại cho cô cảm giác tê dại, cảm giác tê ngứa khắp toàn thân, cô mềm mại rên rì: "Đừng ~ rất ngứa."

Mộ Dung Triệt, nghe cô Rên rĩ~~ thì chiến đấu càng hăng say... Liếm mút dần tới đỉnh hồng non..hần mút liếm hăng say như em bé khát sữa.....lại nghe được giọng của cô nũng nịu hút không khí,

đầu lưỡi hần linh hoạt chơi đùa trên đỉnh hồng hoa. Hàm răng phụ trợ khẽ cắn ma xát khiêu khích khiến nó càng lúc càng đứng thẳng....lòng bàn tay kia đặt trên bầu ngực trắng nõn vênh cao tùy ý mà nhào nặn..

Uyển Nhi đều không tự chủ được run rẩy, tiếng rên rì tiếng rên của cô như yêu tinh dụ lòng người..hần liếc nhìn cô đang Trần trụi.. Rên rĩ phía dưới thân hần.. đục vọng cứng rắn nơi hạ thân chống lên nơi mềm mại của cô đưa đẩy cọ xát.

" Cô giáo. ~~ Đầu ngực em cứng ngắc lên rồi, rõ ràng đang còn mềm mại. Hay bị anh liếm mút nên cứng lên rồi.. " Cô giáo~~ Em hư quá nha"

" Uyển nhi, không chịu được đã kích. Cố gắng uốn éo hông mình lên cao " Đừng... Nói như vậy... A... Nhanh lên... A Triệt ~~ Nhanh. Lên"

Mộ Dung Triệt khẽ cười nói, cô giáo~~ Em gấp như tới sao..."

Mộ Dung Triệt, tách cặp đùi đẹp thon dài khép chặt kia ra, toàn bộ nơi riêng tư của cô hiện ra trước mắt hần. Mắt thấy Tiểu Huyết đã tiết ra nhiều Dịch mật. Hần nương theo dịch mật đã đầy đủ, chậm rãi xâm nhập vào trong.

" Ân Ừm.." Cô không kiềm chế được Mà khẽ rên rĩ..Trưởng quá..." Không tự chủ vuron thẳng vòng eo, cảm thụ cảm giác bị căng trương và khoái cảm mà hần mang lại.

"Cô Giáo em thấy sướng không?" trên mặt hần đã thấm toàn mồ hôi và hocmon của nam giới.

Hần không thể nào khống chế được, cảm giác cơn th*t của hần bị cắn nuốt rất chặt voi tiểu huyết nhỏ bé, ẩm ướt....cảm giác quá sung sướng đi~~~

Uyển Nhi ngửa đầu rên rì, "Thoải mái a...ân Ừm.. Rất sướng....A Triệt ~~ Anh nhanh động đi... Ừmm động đi..

Cô giáo.. Tiểu nhi ummm.." Hắn thật sự nhìn không nổi nữa, hắn mạnh mẽ thúc đẩy côn th*t ra vào bên trong Tiểu Huyết ướt át.. Dịch mật sền sệt không ngừng tiết ra rơi cửa huyết... Còn co thắt chặt lấy côn th*t.

Cô giáo...vợ à umm.." Hắn bắt đầu phóng đảng nhanh chóng di chuyển cặp mông rắn chắc, đâm vào chỗ sâu nhất trong cơ thể cô, hận không thể nào đâm thủng cô: trong đầu hắn luôn có câu thần chú": Thao nát cô, thao nát vợ yêu của hắn đi

Cô thậm trí có thể nghe thấy chỗ hai người giao hoan truyền đến tiếng va đập ọt ọt ọt ọt tới điên cuồng.

Mộ Dung Triệt, cảm nhận được cô sắp lên cao trào. Liên kích động mãnh liệt hơn.. lần lượt đưa côn th*t nóng hổi vào Tiểu Huyết ướt át mẫn cảm. Mỗi một lần đâm vào hết sức mạnh mẽ.

Uyển nhi, bị làm cho cao trào mà tiếng rên Rĩ Của cô càng giống mèo nhỏ. Như nhéo vào lòng hắn... Càng trở nên kích thích hơn... Khiến hắn thao càn nhanh chóng và mạnh bạo hơn.

A --"cô giáo~~ Vợ à e... Anh cũng muốn bắn... Bắn hết cho em..."

- Uyển nhi, bị cao trào quá mức mà ngất đi.

(Ting -- Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang sao Chép tính cánh ký thể 5% 80% 100% sao chép thành công ----- Thoát ly khỏi ký thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Gian Thần! Tha Cho Trầm

Đang lúc cao trào, thì linh hồn cô bị rút ra khỏi ký thể.

Vâng và bây giờ! Lão nương đang ngồi sắp bằng ở trong không gian hệ thống đây. May mắn có thêm mấy cái bình uống trà rồi nổi niu. Không gian bây giờ, gần giống cái nhà rồi.

[...] Xin chúc mừng tỷ xinh đẹp trở về..

"Em Gái hệ thống. Đây là lần thứ hai lão nương trở thành bại tướng trên giường?"

"Lời Ta nói em không cho vào não sao?"

[...] A" tỷ nói sai rồi. Chỉ là thoát ly không phải chết. Dù gì bản sao của tỷ sẽ giúp tỷ hoàn thành... Vẫn không phải bại tướng...

[...] Tỷ yên tâm... Không mất mặt đâu???

"....." lão nương thuaaaa

[Nghiệm vụ chính tuyến hoàn thành 100% được 20 điểm tích Phân và 120điểm tích lũy]

[...] mời tỷ tỷ xinh đẹp cộng vào thông tin cá nhân.

" Uyển nhi ": Thêm vào dáng người thể lực và làn da, mị lực

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 90/100(max)

Làn da.:95/100(max)

Trí lực.:97/100(max)

Mị lực. 95/100(max)

Thể lực.:95/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. ánh mắt nữ thần. Bí tịch cứu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 420

Cấp bậc.: 12

[...] Tỷ xinh đẹp. Có thanh trừ Cảm xúc không

" Uyên nhi ": Có

Uyển nhi thấy, các mốc điểm sắp đầy. Có lẽ cô sắp có cuộc sống mới... Mong lúc đó sẽ gặp được hệ thống công lược.

[...] Tỷ xinh đẹp, có bước vào nghiệm vụ luôn không?

" Uyên nhi ": Không, ta nghĩ ngơi một chút..

Uyển nhi uể oải nằm lên giường. Mặc dù trong trạng thái linh hồn, nhưng cảm giác không khác người bình thường là mấy.. Rất thoải Mái A~~~~~

Không biết cô đã ngủ bao lâu. Khi dậy, Uyển nhi tưới nước cho hoa một chút. Lau một chút ở bàn. Mặc dù làm gì có tí bụi nào?

Đọc thêm mấy quyển sách yêu tinh đánh nhau xong.

" Vào nghiệm vụ thôi "

"Đang tiếp thu nhiệm vụ—— nhiệm vụ tiếp thu thành công "

..°.. .....

Một trận choáng váng trời đất quay cuồng, Uyển Nhi chậm rãi mở mắt ra, cổ nén cảm giác đau đầu như búa bổ.

Đập ngay vào mắt cô, là không gian hết sức quen thuộc phải là hết sức Quen thuộc đi.

" Oạch" Là là hoàng cung, mà cô thân thể này ở trong gian phòng trắng lè như vậy?, chắc chắn không phải tầm thường đi.

Uyển nhi cảm thấy, miệng đắng lưỡi khô..muốn ngồi dậy uống nước. Không sao dậy được, bàn tay khẽ vuốt ngực cho đỡ tức....

" Uy" Ngự... ngực đauuu.... Cái ngực Cúp D của lão nương đâu?

" Mẹ nó, có khi nào xuyên nhầm thành nam nhân hay không?

Cô lén lút, cho tay sờ ở dưới háng.. Sờ tới Cẩn thận...

" Phù! Vẫn May...không có cái tiểu JJ của nam nhân..

Vậy cô thân thể này là giả nam nhân? Chắc~~ Vẫn nên tiếp thu cốt Truyện.

Đây là Đại Sở. Nguyên Chủ Là Sở Uyển Nhi, 17 năm trước mẫu thân của nguyên chủ là cung nữ. Vì lí do gì đó? Mà được tiên hoàng ân sủng 1 lần liền mang thai.

9 tháng 10 ngày sau, sinh ra Nguyên chủ, thật không may sinh ra là nữ nhi, Mẫu thân của Nguyên chủ vì muốn sống an ổn sau này. Mà báo rằng mình sinh ra là cái đại nam nhân. Vì vậy, từ nhỏ nguyên chủ luôn luôn phải mặc đồ nam nhân.

Mẹ nguyên chủ vì vậy được phong làm Tần. Mười năm Sau bệnh nặng mà chết.

Tiên hoàng vì đam mê tiểu sắc, cả ngày thâu hoàn ở hậu cung, không lo triều chính. Bất chấp quần thần khuyên nhủ đều không nghe. Ai không thuận liền chém đầu, khắp đại sở ai ai cũng biết, tiên hoàng là hôn quân.

Thái Phó đại Nhân Tên là Phó Minh Viễn, trưởng tai gai mắt. Một đêm huyết tẩy hoàng cung. Từ đại hoàng tử cho tới công chúa đều giết sạch.

Chỉ trừ lại Nguyên chủ, bởi vì thân thể này từ nhỏ yếu đuối, ra gió dễ đổ. Mà Thái Phó Cần một con dối dễ bề sai bảo để lên nối ngôi che mắt thiên hạ.

Năm nguyên chủ 12 tuổi đã lên nối ngôi, lấy nên hiệu là Chi Nguyên Đế. Cũng từ ngày nối ngôi, Thái Phó đã cho Nguyên Chủ ăn độc dược mà không chế. Cách Ba năm ngày lại phải ăn giải Độc.

Tới năm nguyên chủ 15 tuổi, vì không chịu được hành hạ của độc dược, mà muốn đồng quy vu tận cùng Thái Phó, hạ độc vào đồ ăn của hai người.

Không những thái Phó Không Chết, mà nguyên chủ lại được cứu sống trở lại.

Chỉ cần Thái Phó ở bên mở lời.

"Hoàng thượng, hôm nay thời tiết rất đẹp. Rất phù hợp để ra đi....?"

Nguyên vọng của Nguyên Chủ rất đơn giản

- Khôi Phục lại! Thân phận nữ nhi. Thoát khỏi cạm cung tiêu dao tự tại.

.....

Uyển nhi tiếp thu xong cốt truyện, thì xoa xoa mi tâm... Lúc này cô xuyên vào đúng lúc Nguyên chủ vừa Hạ Độc Thái phó xong. Xác định lúc nữa Thái Phó Mà không xé xác ra mới lạ.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến, xin mời tỷ xinh đẹp công lược Phó Minh Viễn.

"Mẹ nó! Em gái có phải em xoát sai thời gian hay không?"

"Đã vậy, cho lão nương vào cái thân thể tàn Nát này? Chạm nhẹ sẽ đổ."

"Lại còn xuyên đúng lúc vừa Hạ Độc Nam chủ?"

"Đừng bắt lão nương công lược. Ngay cả cái Nguyên Vọng nhỏ nhoi kia của Nguyên Chủ Lão Nương... Còn khó bề làm được."

"Nghiệm vụ này. Lão nương muốn đổi?"

[...] Tỷ xinh đẹp, nghiệm vụ đã phát không đổi được..

"Vậy em gái cho lão nương giải độc đan đi?"

[...] Xin lỗi tỷ xinh đẹp, em là Hệ Thống Mỹ Nhân. Không có giải độc đan cho tỷ.

"Đệch... Vậy kéo cái thân thể tàn này làm gì? Chờ chết....."

[...] Hệ thống đã OFF..thình tỷ tỷ tự mò.

"Uyển nhi ": hay lắm... Chuồn quá giỏi..."

Cung nữ thấy Uyển nhi tỉnh. Gương mặt Cô đen lại toàn thân tỏa sát khí. Nhíu mày không thôi.

Mọi người hoảng sợ không thôi, Tất Cả Cung nữ thái giám, quỳ dập đầu hết xuống đất..

Uyển nhi thấy, mọi người quỳ lạy như rất sợ mình. Thì moi từ Ký ức nguyên chủ ra bắt giặc Rõ hơn.

Mỗi lần độc được phát ra. Nguyên chủ sẽ khó chịu tới mức. Cung nữ hay thái giám làm gì không vừa mắt. Một câu chém liên chém.. Nên họ sợ cô mới không Lạ...

"Uyển nhi thờ dài ": Cũng tội nghiệp cho Nguyên chủ quá rồi...."

"Hoàng Thượng...Tĩnh., nô tỳ đi tìm Thái Phó"

Không biết là cung nữ nói lời này, bắt giặc bản thân sợ hãi tới mức run run, thậm trí thiếu Một bước nữa là xỉu ra quần thôi.

Uyển nhi, lại không ngờ Nguyên chủ lại sợ Thái Phó Tới vậy? Cố gắng lắm cô mới áp được nỗi sợ hãi trong mình.....

"Uyển nhi thăm mắng "

"Thái Phó... Là người lợi hại a~~cho lão nương hỏi thăm 18 đời tổ tông nhà người~~"

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Gian Thần! Tha Cho Trầm 2

Uyển nhi, chỉ cần nghe thấy hai Từ Thái Phó đã muốn rụng rời, sao có thể để cho bọn nô tài này đi bắt bả?

"Gọi hần tới là để xé xác ăn thịt Lão Nương sao? Không thể đi..."

"Lão nương còn muốn sống! Còn muốn ăn. Cả thiên hạ."

"Điều lui xuống hết cho Trầm." Uyển Nhi không thể giết người, chỉ có thể cố gắng La Hết Gầm Lên thôi.

Nghe thấy vậy, toàn bộ Cung Nô làm vẻ mặt khiếp sợ, rất kinh ngạc như thế nào Hoàng Thượng hôm nay không giết người?

Bất quá khiếp sợ chỉ thoáng chốc, tất cả Cung nô nhanh chóng rời đi. Có một nô tì đi bắt bả cho Thái Phó, họ rời đi rất nhanh sợ Hoàng Thượng lại đổi chủ ý chủ ý muốn giết bọn hần.

Trong vài phút đồng hồ, cả cung điện to lớn, chỉ còn lại mình Uyển nhi. Như vậy cũng rất tốt, cô có thời gian xem xét thân thể tàn nát này?

Uyển nhi, nhìn xuống khối thân thể thảm thương này, gầy tới ốm yếu.

Lạ một chỗ... Gầy thì gầy nhưng ngực và mông đều nảy nở. Chỉ hơi khó chịu vì ngực bị bó chặt thôi.

Uyển nhi, mắng thầm Em Gái Hệ Thống rất Vô Dụng. Không có giải độc đan thì khác gì sắp chết. Uyển nhi lắc mình vào không gian, ngâm vào nước linh tuyền để cải tạo cơ thể. Lúc đấy mới có sức mà chiến đấu a~~

Ngâm xong thân thể thoải mái không ít, còn tiết ra chất sền sệt màu đen... Uyển nhi như phát hiện điều kinh ngạc.

"Uy" Cur nhiên là ngâm linh tuyền, cũng thải ra chất độc?

"Ra là, bấy lâu nay hệ thống công Lược đã lừa đảo của Lão Nương đây biết bao nhiêu Điểm rồi."

"Quả thật.. Hệ Thống chó chết "

[...] Đúng vậy tỷ xinh đẹp. Vì vậy tỷ bỏ hệ thống bạo lực kia đi

"Lão nương có bỏ. Cũng không cần Hệ Thống vô dụng như em! " Hừ "

[...] Tỷ xinh đẹp thành thật quá rồi! bắt quá em biết làm đẹp.

"Lăn. Xa. Xa,. Ra "

Uyển nhi mãi mê chữ Hệ thống, không phát hiện ra có người đang tới gần.

Nam từ một bộ trường bào màu Tím hoa bằng áo gấm, eo đeo cột bạch ngọc, không nhanh không chậm tiến tới gần Uyển Nhi.

Uyển nhi, cảm thấy được một cỗ áp uy. Áp cô tới bức bách, Uyển Nhi hí hóp mắt nhìn về phía Áp Uy mạnh mẽ kia... Lờ mờ có thể nhìn ra được dáng người là nam nhân.

"Mẹ nó! Chắc chắn là tên Thái Phó tàn ác kia rồi... Bình tĩnh không gì phải sợ."

"Hần không phải là Quý, không phải là A Cầu, sẽ không cần người..."

"Oaoaoo Đệch...nhưng hần còn ác ma hơn Cả quý cả A Cầu..... Lão nương muốn đòi Nghiệm vụ."

Trong lúc run sợ, Uyển nhi cũng không quên ngắm mỹ Nam.

Hần có gương mặt rất đẹp, tinh xảo như ngọc trạm khắc.. Làn da trắng mịn cả người tỏa ra phong thái của sủng nhi. Nhưng không ngờ bề ngoài hần như vậy, bên trong là ác ma.

Uyển nhi trấn định bản thân~~run giọng.

"T.. Thái Phó đại nhân~~Ngài... Ngài khỏe?"

Phó Minh Viễn, xem Uyển nhi như thể con kiến hôi liếc mắt khinh thường, lạnh nhạt mở miệng, "Oh. Hoàng thượng đây không thấy ta chết. Liền thất vọng đi "

(Ting --- Độ hào cảm nam chủ -10% bây giờ là âm 10%)

" Mẹ nó, giết hán.. Mà hán mới trừ -10% là quá nể mặt rồi...

" Ách, Trẫm không có" Thái Phó. Đừng nói lung tung.. " vì giữ cái mạng tàn.. Lão nương chết cũng không nhận.....

Phó Minh Viễn, nhủu mày. Tên hoàng đế gà mờ này, là bị ngu tới gan lớn hay không? Dám cãi lời hán...

" Hoàng Thượng ~ Không làm. Vậy Hôm qua Hoàng Thượng là cho Thần ăn cái gì? Xuốt đêm qua thần luôn đi Gặp anh Tào?

" Uyển nhi ": Mẹ nó! Nguyên chủ ngu ngốc, độc gì không độc chết hán đi... Cứ nhiên lại đi độc thuốc sỏ..

" Thái Phó, nói gì Trẫm không Hiểu " lúc này Trẫm thân thể không khỏe.. Thái phó thỉnh đừng làm phiền trẫm..

Phó Minh Viễn.. bước tới nhét viên thuốc đen gì đó vào miệng Uyển nhi.. Xong xoay người rời đi.. Còn không quên nói.

" Phó Minh Viễn": Hoàng thượng cũng nên, thử cảm giác hôm qua của thần.

" Hoàng Thượng từ từ nghỉ ngơi. Thần lui trước "

Uyển nhi, cố gắng móc họng nôn khan. Nhưng không thể nào nhổ ra được viên thuốc... Uyển nhi xanh mặt...

" Xong trúng độc rồi! Sắp chết rồi...

[...] Tỷ xinh đẹp đừng bị quan.. Hán chỉ cho tỷ xinh đẹp uống thuốc xổ thôi...

" Uyển nhi " WTF... Tên gian thần này... Phải chém...

Bụng Uyển nhi bắt đầu nóng lên..... Chuyển biến sang đau ray rút~~ cảm giác muốn đi..

" Hự~~ lão... Lão nương phải đi!!!!

Cả ngày hôm đó, Uyển nhi làm bạn với nhà xí. Các cung nô muốn cười nhưng lại sợ bay đầu, nhịn cười tới khổ sở.

Lúc này, Uyển nhi mắng tới 1001 lần Tên Gian Thần kia. Cô đặt mông ngồi cũng cảm thấy đau. Khi ngủ chỉ còn cách nằm sấp tới thảm thương.

Những ngày sau đó, gian thần Thái Phó Quả Thật không tới Làm Phiền cô. Uyển nhi luôn trốn vào không gian tu luyện lại Cửu Âm Chân kinh. Ngâm linh tuyền thường xuyên để lấy lại sức khỏe.

Mạnh lên rồi mới trốn đi được...

Lâu lâu Thái Phó sẽ sai người quan sát hành động của cô. Nên theo đúng giờ Ngọ thiện và giờ tắm rửa cô sẽ ra ngoài, cho Tên Thái Phó kia không nghi ngờ.

.....

" Phó Minh Viễn" Ở trong thư phòng. Nghe ám vệ báo lại hành động của Uyển nhi....

Hán muốn cười không thôi. Gương mặt xinh đẹp bắt nam bắt nữ.. Khóe môi nhếch Lên một đường cong đẹp mê người...

Ám vệ báo, mấy hôm Nay hoàng thượng, luôn làm bạn với nhà xí. Còn không có chuyện gì thì không bước ra khỏi cung.

" Phó Minh Viễn": Đáng lắm.... ta không giết tên Hoàng Đế yếu đuối kia là may mắn cho hán.

" Cả gan hạ thuốc xổ cho ta..." Hừ "

Đã hai tháng trôi qua. Thái phó đại nhân vẫn chưa viếng thăm cô. Thời gian này Cửu Âm chân Kinh, Uyển nhi đã luyện lên tầng thứ 7 có thể vận nội công và khinh công rồi. Chỉ cần cố thêm chút nữa cô sẽ luyện thành vô địch thiên hạ rồi.

Nhờ có không gian linh Tuyền và đồ ăn đại bổ mà Cung Nhân cho làm. Uyển nhi cũng có da có thịt lên không ít.

Da dẻ đã hồng hào láng mịn, long lanh như nước... Nhan sắc thì không phải chê rồi... Chỉ đẹp hơn chứ không xấu đi.

Uyển nhi, đề phòng Thái Phó kia nổi tính Xấu xa, cô đành Ủy khuất bản thân.. Che đi bớt phần xinh đẹp... Uyển nhi không quên gom rất nhiều ngân phiếu.. Vàng bạc..

[...] Tỷ xinh đẹp...đây là tỷ tính làm gì?

" Lão nương chuẩn bị trốn đi..sao Em hỏi ngu thế?

" Không lẽ, bắt lão nương ở đây chờ chết???"

" ờ lý ở đây.... Hễ gặp Tên gian thần kia thì, hào cảm đã bị âm tới - 25%. Ngu hay sao ở lại đây?

[...] Dù như vậy. Tỷ đi làm sao công lược nam chủ đây..

" Lão nương quyết định. Thực hiện nguyện vọng Nguyên chủ trước... Ăn chơi xong xuôi rồi tìm chết.. À nhằm công lược gian thần sau?

[....] Tỷ xinh đẹp nghĩ cũng phải. Ở đây cũng phí cơm tỷ ăn..

" Vậy nên, em đừng cản Lão Nương nữa... "

Uyển nhi, tiếp tục điều hành Cửu Âm chân kinh. Người ngoài nhìn vào, như thể cô đang ngủ. Nhưng thật ra cô đang luyện công.. Chỉ cần một chút nữa thôi!

" Lão Nương có thể Hồng hạnh vượt tường. Tiêu dao thiên hạ.

"Bốn bề là nhà!

" Ăn Cá Thiên hạ.

" Ngắm mỹ nam.. Ôm mỹ Nhân.

.Các tỷ xinh đẹp đâu ": Nhốt tên gian thần lại cho trầm.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Gian Thần! Tha Cho Trầm 3

Thời gian Uyển nhi ở thế giới này đã hai tháng, độc tố từ năm mười hai tuổi đã được giải trừ hoàn toàn, cũng may nhờ có linh tuyến. Cửu âm Chân Kinh đã luyện xong tầng cao nhất.

Tiêu dao thiên hạ, lấy cái hư danh Võ Lâm Đệ nhất cũng không khó. Chính vì thế đêm nay Uyển nhi quyết định Leo tường ra khỏi từ Cẩm thành.

Uyển nhi cho người làm một bàn ăn thịnh soạn. Ăn ngon mới có sức chạy trốn được.

Cung nhân tay chân run run, bày biện đồ ăn tinh xảo lên. Không có việc gì đều rút đi rất nhanh.

" Tất cả lui xuống cho Trầm ": Uyển nhi cố gắng Gặm hết, giống như bản tính của Nguyên chủ sao cho thật giống.

Tất Cả Cung Nhân, run sợ quý dập lùi lùi dần ra ngoài.

" Chậc~~ Đồ ăn trong cung đã ngon như vậy rồi?

" Lát lão nương, ra ngoài phải ăn thử đồ ăn ngoài thành mới được...

Uyển nhi lăm bằm trong lòng lúc lâu, vẫn không thấy Em gái Hệ Thống trả lời. Cô cũng lười quan tâm, tập trung cao độ để ăn uống.

Ở bên kia, Thái phó đang xử lý đồng tấu chương. Xem đồng tấu chương cao tới 5 thước, lâu lâu khẽ xoa mi tâm một lần.

Hắn đối với con rối hoàng đế đột nhiên đổi tính, làm hắn phải để ý quan sát kỹ càng hơn. Trong hai tháng này, Tên hoàng đế kia đã không chém bất cứ người nào rồi.

Giải được, thì cách ba năm ngày hắn sẽ uống một lần. Chỉ là hoàng đế chớ nên ham ăn hơn. Ít ra khỏi cung hơn... Đã vậy lá gan lớn lên không ít.

Hắn đáng xem tấu chương, cũng quảng một bên. Là nên đi xem tên hoàng đế kia như nào rồi..

Lúc này, Uyển nhi đánh ngắt một tên thái giám, nhanh chóng thay đổi Y phục. Mở bản đồ siêu cấp ra, xem hướng nào là ra khỏi hoàng cung...

" nói thật! Cô là một kẻ mù đường chính hiệu.

Phó Minh Viễn dọc theo đường mà tới Cung của Hoàng đế. Bất ngờ thân ảnh thái giám lén la lén lút từ cung hoàng đế đi ra.

Phó Minh Viễn, lòng nghi ngờ rất sâu, bèn Cao giọng Lên tiếng":

" Tên kia, ngươi là người Cung nào, đêm hôm lén lút ở đây làm gì?

Uyển nhi, bị chỉ điểm toàn thân cứng đờ...

" Không phải chứ! Tên Thái Phó Đây là cảm tình "A cầu Hay sao mà thính tới vậy??"

Uyển nhi, bước chân dừng lại cúi thấp đầu hết mức có thể.

Phó Minh Viễn, nhả nhận bước tới. Tay cầm cây quạt xếp phe phẩy.. Cát giọng nghi ngờ hỏi?

" Phó Minh Viễn": Ngươi Ngẩng mặt lên cho Bỏn Thái Phó xem.

" Đêm hôm, từ trong cung hoàng đế ra để làm gì?

Uyển nhi, không trả lời mà vận hành nội Lực, xuất ra chiêu thức kì dị nhanh chóng đánh ngất đi Tên gian thần.... Cô loay hoay gần canh giờ, mới lòi được tên gian thần này dấu ngay bụi cỏ.

Còn không quên, coi hết y phục của hấn ra.... Là muốn thời gian hấn tới tìm cô lâu hơn...cô còn không quên tranh thủ, ăn đậu Hũ của Thái Phó đâu.

Uyển nhi thấy mọi chuyện đã an ổn. Vận khinh công bay ra ngoài Từ Cấm thành.

Thuê một chiếc xe ngựa cũ. Trong đêm chạy ra khỏi kinh thành. Uyển nhi còn chưa biết nên đi đâu? Thì xa phu liền hỏi cô.

" Xa phu ": Vị thái giám này chắc là từ Trong cung ra?

" Uyển nhi ": Phải, Tổng cho ta về quê đoàn tụ với gia đình.

" Xa Phu ": Oh người trong cung thật tốt. Vậy người là muốn đi đâu.?

" Uyển nhi ": Ta là chưa muốn về nhà, ra khỏi kinh thành. Ngươi cứ đến địa phương nào có nhiều đồ ăn ngon là được.

Nói xong, cô xuất ra ngân phiếu 50 lượng bạc cho xa phu. Xa phu cười tít mắt....đánh xe cũng nhanh hơn hấn.

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ đánh ngất nam chủ cũng thôi đi, sao còn lọt đồ của hấn?

" Ôh " Lão nương chỉ là sợ hấn phát hiện nên mới đánh ngất hấn! Ai ngờ tên Gian Thần Kia yếu như vậy?

" Còn Lão Nương lọt đồ hấn. Là muốn hấn chậm trễ đi tìm ta thôi???"

"Em đã thấy ai, trần trụi mà đi tìm người chưa?

[...] Tỷ xinh đẹp, nói rất đúng. Nhưng ta cảm thấy vô lý chỗ nào đó???"

" Ài, " Cùng lắm thì âm tới 100 là xong. Thất bại nghiệm vụ là cùng...

" Lão Nương còn ba lần miễn chết mà...

[...] Thịnh tỷ xinh đẹp, xin tỷ nghiêm túc làm nghiệm vụ..

" Có sao? lão nương đang rất Nghiêm Túc.

.....°.....

Phó Minh Viễn, lúc này toàn thân Lạnh cóng, còn ngựa nữa. Hấn nhả mảy, cổ gồng mở mắt ra thì đầu đau như búa bổ... Bàn tay xoa xoa gáy.. Bất giác sung lên một cục.

Nhìn Lại xuống thân, cả người trần trụi duy nhất chưa lại cái khó trắng nhỏ xinh.

Còn bị người trời dẫu trong Bụi cỏ. Từ khi sinh ra tới giờ, đây là lần đầu tiên hấn chịu nhục nhã tới như vậy.

Mất thấy, trời còn tối hấn là chưa qua giờ mao (4 giờ sáng). Hấn cố gắng về cung của mình. Thay đồ hoàn chỉnh xong.

Phó Minh Viễn, sai người lục soát toàn bộ hoàng cung, tìm cho ra cái tên thái giám biến thái kia. Nhưng thái giám thì chưa tìm ra, lại lòi ra tin tức. Hoàng thượng mất tích, trên bàn còn để lại bức thư gửi Thái Phó.

Phó Minh Viễn, còn chưa biết Tên Thái Giám Biến Thái kia là Uyển nhi nguy trang thành. Bèn Mở bức thư ra.

" Trong Thư viết ": Thân gửi, Thái Phó đại nhân. Khi ngài đọc được bức thư này, thì Trẫm đã không còn trong hoàng cung.

Thái Phó Ngài dùng độc ép Trẫm tới Thê Thâm. Trẫm biết bản thân không còn sống bao lâu. Nên Giang Sơn nầy Trẫm cho Thái Phó Khanh.

Tùy Khanh Đổi Tên Đại Sở Thành Phó sở Hay Phó Đế cũng được. Ta dùng Những ngày cuối đời này để sống vui vẻ.

- ----Thân gửi Thái Phó. Kiếp sau Thịnh Không gặp lại..

Phó Minh Viễn Đọc xong thư, đập bàn hét to.

" Hoàng Thương a~~ Hoàng Thượng..gìoi lắm rồi!!!

" Phó Minh Viễn: ra lệnh.

" Sai tất cả Ngự Lâm quân " Chặn các cổng thành và cổng huyện nhỏ.

" Gặp hoàng thượng. Lập tức bắt về cung cho ta.

Phó Minh Viễn, trong lòng đầy bụng tức. Giang Sơn đại sở hấn không cần. Chỉ là Thú vui nhu nhu nhược nhược Lại dám trốn hấn mà đi.

Không lẽ tên Hoàng đế gầy yếu kia không sợ chết. Trước khi bỏ trốn còn không mang giải độc?

"Còn viết thư, câu nào câu nấy đều bắt cần đòi để làm gì. Hấn không có rù lòng thương hại. Mà càng tức hơn thôi....

.....

- Uyển nhi ra khỏi thành, sắc trời đã sáng, cô thấy Mặc y phục thái giám này. Trước sau gì cũng lộ. Vì vậy cô dùng xe lại một Y phường...toan tính sẽ thay đổi trang phục.

Chủ quầy thấy cô một thân quý khí, liền đơn đã mời chào: " ây~~ vị khách quan này là muốn mua y phục hay đặt may?

" Uyển nhi ": Ta mua y phục.

" Chủ Quầy " Được, tiệm ở đây đều là hàng thượng đẳng. Khách quan từ từ lựa chọn.

Uyển nhi, nhanh chóng chọn một bộ Hồng phấn có thêu hoa đào nhỏ, tầng y sa mỏng khoác bên ngoài. Vòng eo được cột chặt, lộ ra vòng eo nhỏ chưa đầy nắm tay.

Tóc được cô trải thẳng cột gọn lại đằng sau. Uyển nhi tẩy đi lớp nguy trang, bây giờ cô khôi phục lại thân phận Nữ nhi.

Đẹp tới nghiêng nước nghiêng thành. Giữa mi Tâm Uyển nhi còn có tình điểm thêm vết chu sa. Thoạt nhìn giống tiên nữ hạ phàm

Uyển nhi bước ra, khiến chủ Quầy ngây ngốc bởi sắc đẹp của cô. Uyển nhi chọn thêm ba bộ khác nữa, rồi thanh toán cho chủ quầy.

Do nhan sắc quá đẹp, sẽ gây rắc rối Uyển nhi dùng tầng sa mỏng che lên gương mặt khuynh thành. Chỉ lộ ra đôi mắt hóp hờn và Cái trán trắng nõn điểm một nốt Chu sa đỏ.

(Ting -- ĐỘ hào cảm của nam chủ -20% bây giờ là âm 45% tỷ xinh đẹp sắp tiêu rồi)

Uyển nhi ở trong xe ngựa. Vừa ăn điểm Tâm vừa thờ dài.

" Lão nương đánh ngất hấn.. Lột đồ hấn... Trói hấn..

" Hấn không trừ tới Âm 100% là quá may mắn cho lão nương rồi!

[...] Tỷ xinh đẹp thật vô tư tới lạ thường.. Không không.. Phải là bất bình thường đi.

" Em có thể Câm đi một ngày không?

[...] "...."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Gian Thần! Tha Cho Trầm 4

Uyển nhi rong chơi đã ba tháng, thời gian này. Cô đi qua bất cứ trạm kiểm tra nào đều có chân dung của cô. Bất quá họ không nhận ra được, vì lúc này cô đã khôi phục thân phận nữ nhi, còn lại khuynh thành diễm lệ. Không còn là nam nhi, sao họ có thể nhận ra được?

Điểm đến tiếp theo của cô là Cửu Châu.. Chỉ cần đi qua Trạm Kiểm Soát Tương Châu này nữa là an toàn.

Xe ngựa đang tiến đến gần Trạm Kiểm soát. Binh lính nghiêm ngặt kiểm tra tỉ mỉ. Nhất là nam nhân có dáng người nhỏ thó.

" Binh Lính ": xe ngựa phía trước dừng lại... Người trong xe là ai?

" Xa phu ": Tiểu thư, Quan gia muốn kiểm tra xe. Thịnh tiểu thư xuống một lúc.

- Uyển nhi, nhẹ nhàng gập đầu. Vén rèm châu bước xuống xe ngựa.

" Binh Lính ": Đề nghị cô nương này tháo Mạn Sa ra. Hiện nay có đối tượng vượt ngục. Mong cô nương phối hợp một chút

"Uyển nhi mắng thảm ": Tên Gian thần kia dám nói lão nương là tội phạm vượt ngục..

" Quá lắm... Đáng phải đánh gãy chân hần"

Trong lòng thì thầm mắng mấy đời tổ tông của Phó Minh Viễn. Nhưng bàn tay lại nhẹ nhàng gỡ bỏ Mạn sa che mặt ra. Lộ ra gương mặt kinh tài tuyệt diễm. Lay động lòng người.

Binh lính, lẫn người đi đường bị trầm mê vào nhan sắc của cô.....quên luôn cả nhìn bức họa.

Uyển nhi lên tiếng ngọt ngào! Như nhéo vào lòng người mềm mại tới nhũn cả tâm hồn.

" Uyển nhi ": Quan gia~~ Người nhìn cho kĩ tiểu nữ. Tiểu nữ còn phải đi cầu phúc cho mẫu thân..

" Quan gia~~ Tiểu nữ được phép qua chưa.?"

" Binh lính lấp bắp": Q.... Qua~~ Qua.

" Cuộc đời hần, đây là lần đầu tiên gặp mỹ nữ xinh đẹp tới như vậy.....a~~~

Uyển nhi thành công qua ải. Đeo lại mạn sa che mặt, nhẹ giọng nói với Xa phu.

" Uyển nhi": Đi Tới Cửu Châu.. Ta nghe nói nơi đó rất nhiều cảnh đẹp. Đồ ăn nổi tiếng.

" Xa Phu ": Tới Cửu châu mất bảy ngày đường. Tiểu thư cố chịu ngồi xe một thời gian.

" Uyển nhi ": Đã biết, vất vả cho Ngươi rồi.

Xa phu cảm thán. Đây là lần đầu tiên ông thấy một. Mỹ nhân không kiêu ngạo. Lại ôn nhu như nước quan tâm người không cùng cấp bậc như vậy... Quả là tiểu tiên nữ.. Lòng dạ bỏ tất

.....

Phó Minh Viễn, sầu não trong Hoàng cung. Đã ba tháng rồi, không có một chút tin tức nào của hoàng đế. Như thể tên hoàng đế bốc hơi khỏi thiên hạ này vậy?

" Phó Minh Viễn": Ray ray huyết thái dương.. Gọi Lý công công vào.

" Lý Công Công ": Thái phó, ngài có gì dặn dò?

" Phó Minh Viễn": Ngươi truyền tin ra ngoài. Hoàng thượng bị phong hàn, cần tĩnh dưỡng một thời gian.

" Để trấn an quần thần. Còn ta sẽ ra ngoài tìm Hoàng Thượng Về~~ Không thể ở đây chờ đợi Được?

" Đám ám vệ và Ngự Lâm quân quá vô dụng. Chỉ tìm một con ma ốm cũng không tìm ra.. Phí công lực của Đại sở.

" Lý công công": Lĩnh mệnh bước ra ngoài. Khóe môi nhếch lên như có một âm mưu gì đó?

.....

Phó Minh Viễn Cười Hắc mã, phóng ra khỏi Tử Cấm Thành trong đêm. Không biết Ma xui Quỷ khiến thế nào, hấn lại một đường đi tới Cửu Châu.

Uyển nhi trên xe ngựa đã được ba ngày đường. Cả người mệt mỏi, bất chợt xe ngựa phanh gấp, xa phu hoảng hốt bấm báo.

"Xa Phu": Tiểu thư. Có người bị thương Ngất ở bên đường.

Uyển nhi, xuống xe ngựa tiến lại gần người đang ngất. Toàn thân đều vết thương lớn nhỏ, máu tươi nhuộm đỏ cả thân bạch y nam tử. Hơi thở chỉ thoi thóp, chỉ cần chậm trễ một chút tức khắc sẽ đi gặp Diêm Vương Ca ca.

Uyển nhi, sai xa phu lật người nọ lại...

Bất giác, cô thấy được dung nhan người nọ thì, lập tức xoay người bỏ đi. Khiến xa phu ngỡ ngác không thôi.

"Uyển nhi ": mẹ nó! CU' nhiên lại là Tên Gian Thần Phó Minh Viễn.... Hấn tới là ám lão nương phải hay không?

"Đã sắp chết, lão nương cho chết luôn..."

[...]Tỷ xinh đẹp, xin tỷ cứu Nam chủ. Nam chủ để yêu thương sủng ái. Không phải để nam chủ chết đi.

"Lão nương không cứu..

"Nhất định không cứu.

"Có chết, cũng không cứu.

[...] Nghiệm vụ phụ tuyến. Xin tỷ cứu giúp và mang theo Phó Minh Viễn.

"Con Mẹ nÓ. Lão nương đã làm gì nên tội"

[...] tội của tỷ xinh đẹp rất nhiều. Không kể hết.

Uyển nhi đã sắp bước lên Xe ngựa. Nghe được nghiệm vụ đành phải quay lại. Liền cho xa phu ôm Người lên xe ngựa.

Uyển nhi lấy từ không gian ra, Viên hoi hoàn đan duy nhất. Đau sót đứt cho Tên gian thần uống. Xong xuôi mặc kệ hấn sống chết.

[...] Tỷ xinh đẹp, tỷ phải thay đồ và cầm máu cho Nam chủ nha.

"Sao em gái ngại lắm chuyện thế. Lão nương tặng hấn cho em đấy?"

Miệng thì không ngừng mắng. Tay thì xuất ra dị năng hệ băng, làm đông Lại máu tránh cho máu tiếp tục chảy ra ngoài.

Đôi tay như ngọc tạc, cời y phục của Phó Minh Viễn ra, băng bó đắp thuốc. Nhân tiện mượn luôn y phục của xa phu thay cho hấn.

"Uyển nhi ": Chặc~~ Thân thể đẹp tới tinh xảo này.. Quá câu dẫn người rồi.

"Không phải, lão nương ý trí kiên định.?"

"Không thì tên Gian thần Sủng nhi này, đã mất đời trai rồi..."

"Khi hấn tỉnh. Nhất định phải ngược hấn~~ xem như là, trả thù cho nguyên chủ.

"Uyển nhi, lấy nước linh tuyến từ không gian ra. Đút cho Phó Minh Viễn uống. Mong hấn tỉnh thật nhanh, Rồi cút xa xa cô ra.

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ có muốn xem thêm về cốt truyện của Phó Minh Viễn hay không?

"Uyển nhi ": xem, Dù gì cũng phải biết thêm về hấn.

..... cập nhập thông tin thành công.

Phó Minh Viễn, sinh ra trong Gia tộc Phó Gia. Ba đời làm quan Tam Triều. Tới lượt Phó Minh Viễn, được xưng là thiên tài hiếm có ở Đại Sở.

Mười lăm tuổi thay cha nắm giữ Phó Gia. Lên chức Thái Phó. Hai mươi tuổi phò tá Tiên hoàng. Rất nhiều tiểu thư quan lại quý nữ thương thầm nhớ trộm. Nhưng Phó Minh Viễn không hề động tâm.

Có người còn đồn hấn ta bị đoạn tay áo, chỉ thích nam nhân không gần nữ nhân. Tới khi Tiên hoàng Hoang Dâm vô độ, giết người như ngoé. Phó Minh Viễn Giết Vua, đưa Nguyên chủ lên ngôi.

Vương An Gia vì một lòng tạo phản. Không muốn Phó Minh Viễn nắm giữ quyền hành. Cấu kết với quan Lại Giết Phó Minh Viễn. Sau đó giết luôn nguyên chủ.. Lên ngôi nắm quyền...

Vụ việc bị trọng thương lần này. Cũng là An Vương Gia ám sát hấn.

[...] Nên ta khuyên tỷ xinh đẹp. Hấn mà chết tỷ cũng Tiêu đời.

" Uyển nhi ": Hazzz lão nương thấy. Tên Gian thần này cũng thật đáng thương.

[...] Bởi vậy.. Ta xin tỷ xinh đẹp hãy yêu thương nam chủ. Hãy sủng ái thay vì ngược đãi..

" Lão nương nói, sẽ ngược đãi hấn khi nào?

[...] Ta thấy thái độ của tỷ xinh đẹp rất giống!

" Có sao? Làm gì có. Em đừng nói bậy

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Gian Thần! Tha Cho Trầm 5

Phải mất một ngày một đêm Sau, Phó Minh Viễn mới có dấu hiệu tỉnh lại.

Toàn thân hấn chỗ nào cũng đau nhức. Hít sâu một hơi, phảng phất trong không khí tràn ngập một loại hương sen nói không nên lời?

Đây là nơi nào? Phó Minh Viễn tò mò, hấn chỉ nhớ hôm qua bị mai phục. Xong chìm vào màn đen tối. Cắt ngang dòng suy nghĩ của hấn là giọng nói thực ngọt ngào.

" Ngươi đã tỉnh? Hôm qua là ta thấy ngươi bị thương ngất bên đường.. Tệ tay nhặt luôn.."

" Uyển nhi điềm tỉnh mà nói tới ngọt tận xương "

"Phó Minh Viễn Muốn chống thân ngồi dậy, nhưng không còn sức. Trong đầu vẫn văng vẳng lời nói của vị cô nương kia.

" Nói tệ tay, nhặt là nhặt bữa sao? Cô nương này xem hấn là cái bánh bao chắc?

" Muốn nhặt là nhặt????

Uyển nhi thấy hấn muốn động thân ngồi dậy. Cô giả bộ ôn nhu nhẹ nhàng, đề hấn nằm lại.. Dịu dàng khuyên dẫn.

"Uyển nhi ": Ngươi đang bị thương, đừng động, uống phí công sức ta nhặt cái mạng ngươi về.

(Tíng --Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là -25% tỷ xinh đẹp cố lên)

Phó Minh Viễn, biết ý tốt Của Cô nên hấn không dám động. Mà cất tiếng khàn khàn.

" Phó Minh Viễn ": Đa tạ cô nương cứu giúp tại hạ. Ân này Tạ hạ sẽ luôn ghi nhớ.

" Không cần ngươi ghi nhớ, chỉ cần đáp ứng ta một điều kiện được rồi ": Uyển nhi vẫn ngọt ngào mà bình tĩnh đáp lại.

- Phó Minh Viễn nhíu mày -

" Đây là người đầu tiên dám ra điều kiện với hấn. Bất quá Vị cô nương này đã cứu hấn một mạng, miễn sao điều kiện hấn có thể đáp ứng là được. "

" Cô nương là muốn điều kiện gì? nếu trong phạm vi Của tại hạ, thì tại hạ luôn sẵn lòng.

" Uyển Nhi ": Bất quá ta chưa nghĩ ra. Sau này nghĩ ra ta sẽ nói.

(" Lão nương chỉ cầu. Sau này tên gian thần ngươi nhớ ân ta mà đừng giết ta. Thì lão nương mãn nguyện rồi.)

" Phó Minh Viễn ": Được, khi nào cô nương nghĩ ra nhớ nói cho ta.

" Cô nương tên gì? Dự định sẽ đi đâu.

" Tại Hạ là Minh Viễn.

" Đang trên đường tìm Tiểu đệ đệ, không may trên đường gặp sơn tặc, cũng nhờ có cô nương giúp đỡ. "

Uyển nhi, cử chỉ nhẹ nhàng khoáng thai. Khẽ phát tay làm như không có chuyện gì đáng nói.

" Ta tên Uyển nhi, bốn bề là nhà. Người thân đã không còn.

" Hiện giờ Ta muốn tới Cửu Châu. Nghe nói nơi đó rất đẹp.

" Xem ra, Minh Viễn huynh là vị Đại Ca tốt, chắc Tiểu Đệ của Huynh sẽ không có chuyện gì?

(sao nguoi, không nói lão nương ta là Tội phạm vượt ngục nữa đi. Bây giờ lại thành tiểu đệ đệ thân yêu rồi. Đúng là nam nhân nói dối không chớp mắt.)

" Phó Minh Viễn": Cảm tạ Uyển nhi cô nương quan tâm, ta cũng mong sớm Tìm ra Được " Tiểu Đệ "

Hai chữ Tiểu Đệ này. Phó Minh Viễn nghiêng chặt răng mà nói.

Hắn quan sát kỹ vị Cô nương cứu hắn. Cả người cô tỏa ra linh khí, thần sắc thông dong. Làn da trắng nõn. Tuy cô nương này dùng mạn sa che mặt.

Nhưng nhìn vào đôi mắt linh động, trong veo không nhiễm bụi trần và điểm chu sa trên trán. Nhìn qua cũng biết là một nữ Nhân Quốc sắc thiên hương.

" Uyển nhi ": Minh Viễn Huynh mới tỉnh lại, uống chút thuốc rồi nghỉ ngơi đi.

" Khi nào vết thương lành lặn, huynh hãy đi tìm tiểu đệ của huynh. "

" Phó Minh Viễn": vậy làm phiền Uyển nhi cô nương rồi.

" Không phiền! Không Phiền! ": vừa nói cô vừa mang chén thuốc tới gần... Nhẹ nhàng múc lên rồi thổi cho bớt nóng.

Phó Minh Viễn, bị động tác ôn nhu của cô.. Nhìn tới ngây người.

(Tỉnh --Độ hào cảm của nam chủ +30% bây giờ là 5% tỷ xinh đẹp quá giỏi)

Uyển nhi vừa dứt thuốc cho Phó Minh Viễn vừa cười thầm.

" Không uống công, lão nương làm thánh mẫu, chăm bẵm tên gian thần này như tổ tông.. Một ngày đã xoát hào cảm lên.

Không bị âm nữa rồi! Không tệ... Phải tiếp tục cố gắng.

Mấy ngày trôi qua, Phó Minh Viễn do được Uyển Nhi Điều dưỡng rất tốt. Lúc này có thể ngồi dậy, miễn cưỡng đi lại vài bước được rồi.

Xe ngựa đi tới Khu Rừng, thì sắc trời đã ngã màu hoàng hôn. Xa phu đành dừng lại.. Bắt tạm một con gà rừng nướng lên.

Còn Uyển nhi, nấu một tô cháo hành hoa cho Phó Minh Viễn. Cô bước vào trong xe ngựa đưa cháo cho Gian Thần..

" Minh Viễn Huynh ăn tạm cháo hoa đi. Thân thể huynh chưa lành, nên chỉ Được ăn đồ ăn thanh đạm.

Phó Minh Viễn một mặt hơi áy náy, vì làm phiền một cô nương chân yếu tay mềm phải nấu cháo cho hắn. Một mặt vui vẻ nhận lấy Chén cháo.

" Tại Hạ lại làm phiền Uyển nhi cô nương rồi!

" Uyển nhi ": Không Phiền, bất quá thời gian của ta không còn nhiều..

" Cứu Thêm huynh. Đâu cũng là duyên.. Huynh không cần câu nệ!

" Uyển nhi cô nương nói vậy nghĩa là sao?

" Động tác húp cháo của Phó Minh Viễn cũng dừng lại. "

" Uyển nhi vẫn thoải mái nói. Xem như việc cô nói là rất bình thường.

" À" Ta trúng độc, không thể sống Được bao nhiêu. Nên ta cũng muốn cứu nhiều người.

" Giúp họ có cuộc sống tốt hơn.

" Ta muốn tới Cửu Châu.. Nơi đó quanh năm Hoa nở. Đồ ăn nĩ vị... Những ngày còn lại được ở đó, còn gì vui hơn nữa?

Phó Minh Viễn, bị Lời nói của cô làm cho chấn động. Một cô nương tốt đẹp dịu dàng như vậy, cư nhiên lại trúng độc sắp Chết?

" Uyển nhi cô nương, có thể để cho tại Hạ xem mạch không?

" Biết đâu? Tại hạ có thể giải độc cho cô nương?

" Uyển nhi khinh thường trong lòng"

(" Lão nương là bị trúng độc "Độc thân đấy")

(" Ngươi có giỏi thì làm đầy hào cảm. Rồi hiến thân cho lão nương đi.....)

" Uyển nhi nhẹ lắc đầu từ chối bắt mạch:

" Phiên huynh lo lắng rồi. Ta là Trúng Quy Bất Tán.. Của tây vực. Độc này không có thuốc giải..

" Nên Minh Viễn Huỳnh, không cần lo lắng cho ta, huynh điều dưỡng tốt bản thân đi.

Nói rồi, Uyển nhi bước xuống xe ngựa. Ăn gà nướng, để mặc kệ Phó Minh Viễn vẫn đang còn ngây ngốc bên trong

.....

Ăn xong bữa tối, Uyển nhi bước vào trong xe ngựa. Thì Phó Minh Viễn muốn bước xuống ý muốn nhường chỗ cho cô ngủ.

"Uyển nhi ": Minh Viễn Huỳnh không cần phải xuống. Huỳnh đang bị thương cứ nằm ở đây đi.

" Phó Minh Viễn": Như vậy không được? Uyển nhi cô nương sẽ nghỉ ngơi ở đâu?

" Uyển nhi": Ở đây...

Hai mắt Phó Minh Viễn tròn tròn! Miệng muốn nói... Không nên lời.

" Nhưng...nam nữ thụ thụ bất tương thân... Ta vẫn là Nê... N

Chưa kịp nói xong, thì Uyển nhi kéo rèm che lại một nửa xe ngựa. Chia cắt thành hai không gian nhỏ... Giọng cô nhẹ nhàng đáp lại.

" Như vậy là ổn cả thôi. Minh Viễn Huỳnh không cần xuống nữa

" Thời gian không còn sớm. Nên nghỉ ngơi ngày mai là tới Cửu Châu rồi.

Nói rồi, Uyển nhi nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Ở bên rèm bên kia, Phó Minh Viễn làm sao mà ngủ cho được. Chỉ cần hần suy nghĩ vén rèm lên, sẽ thấy cô nương ôn nhu như ngọc đang an an ổn ổn ngủ kia.

Trong tâm hần không khỏi xoay vòng vòng. Đây là lần đầu tiên, hần gần nữ nhân tới như vậy..

Suy nghĩ lúc lâu, tới đau não. Phó Minh Viễn Chìm vào giấc ngủ khi nào không hay biết.

Xa phu thấy hai người thân thiết như vậy. Ông chỉ đoán hai người là huynh muội hay là Phu thê gì đó Mà thôi. Nên ông cũng lười hỏi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Gian Thần! Tha Cho Trầm 6

Sáng sớm thức dậy. Phó Minh Viễn tỉnh bởi vì hần ôm phải vật gì đó, thật ấm thật mềm. Còn lưu lại mùi hương sen tới thoải mái nữa...

Cố gắng mở mắt ra, hần phát hiện ra... Hần đang ôm cô nương bên kia rèm. Kì lạ thay hần không ghét bỏ, Mà còn có ý định ôm lấy không buông.

Khi ôm cô, Phó Minh Viễn cảm thấy rất dễ Chịu. Nhìn gương mặt được che chắn bởi lớp màn sa mỏng.. Tay của hần hơi động.. Định sẽ gỡ màn sa ra.

Nhưng rồi lại thôi, một tia ý trí nhanh chóng bắt lấy hắn.. Mắt thấy cô sắp tỉnh dậy. Hắn Lại giả bộ nhắm mắt ngủ.

Uyển nhi cử động. Ngồi dậy vươn vai nhìn xuống gương mặt của Tên Gian Thần Phó Minh Viễn...khi ngủ cũng đẹp mê người như vậy?

" Thật là lão nương, muốn xuất ra cái băng nhọn đâm nát mặt hắn ra~~~~ là nam nhân có cần phải câu dẫn như vậy không?

[...] Mới sáng, tỷ đã đòi chém đòi giết rồi? Đã ai nói với tỷ. Là một nữ nhân bạo lực chưa.

" Oh " em gái là có ý gì? Xưa nay, lão nương nổi tiếng ôn nhu hiền thực...

[...] "....." nữ Nhân bạo lực, luôn bao biện cho chính mình.

"....."

Uyển nhi đưa ngón tay ấm áp của mình, phác họa trên gương Mặt của Phó Minh Viễn" Miệng còn có ý làm bầm.

" Nam Nhân này quá xinh đẹp rồi. Không phải ta là người sắp chết, thì ta sẽ thú huynh. " Một đời một đời "

" Ài.. Nhưng đáng tiếc~~~~

Phó Minh Viễn,là người học võ. Nên thánh lực rất tốt, câu nói của cô hắn nghe Rõ mồn một.. Toàn thân hắn Căng cứng. Tim đập gia tốc phi thường nhanh.

" Đây là Uyển nhi cô nương thích hắn sao?

" Độ ấm của ngón tay của cô, Vẫn còn lưu lại cảm giác tê ngứa và ấm áp trên gương Mặt hắn.

(Ting --- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 15%)

Uyển nhi, thấy đã đạt Được mục đích nên không về hưu về vườn lên mặt hắn nữa. Mà sách vấy xuống xe ngựa Hít thở không khí.

Cô chỉ sợ gần hắn thêm lúc nữa. Mà nhện không được ăn sạch hắn thôi. Đối với Tên Gian Thần yếu như gà này, thì chỉ cần một chương Cửa cô.

Xác định nhẹ thì quần áo bay đi, không một mảnh vải che thân. Còn nặng thì chống nạng hoặc nằm liệt giường tới cuối đời.

" Không sao, nếu không đầy hào cảm bắt quá sớm hay muộn lão nương sẽ làm như vậy?

" Không thì, đánh gãy chân.. Nhốt lại công lực từ từ.

[...] Ta không thể dạy tỷ xinh đẹp được nữa. Tỷ ấy càng ngày khuynh hướng bạo lực càng gia tăng..

.....

Hai người, rốt cuộc ngày thứ năm cũng đến được Cửu Châu.

Mấy ngày nay, Uyển nhi ra sức chăm bẵm Phó Minh Viễn, mà hào cảm vẫn không tăng. Cô đang nghi ngờ có phải lời đồn hắn bị đoạn tay áo chỉ thích nam nhân có thật hay không?

Mặc dù hào cảm chỉ mới 15% khá ít, nhưng nói chung có vẫn hơn là Âm như ban đầu!

Đã tới nơi, Uyển nhi lựa chọn đi vào giữa khu trung Tâm của Cửu Châu. Dừng xe lại ở Khách điểm.

Tiểu nhị nhanh chân đón tiếp Liên Miệng mời chào ": Hai vị là muốn dùng cơm. Hay xưng Phòng?

" Uyển nhi không nhanh không chậm đáp lại "

" Một bàn cơm, hai xưng phòng thượng đẳng"

"Tiểu nhị ": Vị cô nương này, thật xin lỗi chỉ còn lại duy nhất một xưng phòng.

Uyển nhi nheo mắt lại, nhìn về phía Phó Minh Viễn.

" Là ông trời đang giúp Lão Nương sao! Đã vậy ta không khách sáo!

Hai người lên xưng phòng đã đặt. Một bàn cơm mỹ vị đã được bày biện sẵn. Lúc này vết thương Của Phó Minh Viễn đã tốt hơn, nên có thể ăn đồ ăn mặn rồi.

Một bàn Mĩ vị, nào là Ba ba hàm, gà Cung đình, Vịt quay, Heo sữa nướng Nguyên con. Cô nhìn thôi cũng chảy nước miếng rờn rờn

Phó Minh Viễn, đặt bát súp tinh xảo bên cạnh Uyển nhi, gấp một chút đồ ăn vào trong bát.

"Uyển nhi cô nương, dùng chút gì đi. Mấy ngày qua đã làm phiền cô nương chăm sóc cho ta rồi!

"Uyển nhi ": Minh Viễn Huynh, đừng quá câu nệ. Cứ xem ta như bằng hữu được rồi.

Nói xong, cô tháo mạn sa ra cho dễ bề ăn uống.

Phó Minh Viễn, nhìn thấy nhan sắc khuynh quốc khuynh thành của cô, thời gian như ngừng lại. Hắn bị mê hoặc bởi nhan sắc tiên sa cá lặn đó.

Mấy hôm nay, mặc dù ở chung. Nhưng khi ăn uống, hắn sẽ ăn trên xe ngựa. Còn cô xuống xe ngựa ăn gà. Cho tới thời điểm hiện tại thì, hắn mới chính thức chiêm ngưỡng nhan sắc của cô.

Không phải đẹp, mà là quá đẹp đi. Nếu như phải so với trăng chỉ sợ trăng tròn. So với hoa chỉ sợ hoa tàn.

(Ting --- Độ Hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 35%)

Uyển nhi, nhận ra hắn thấy dung nhan của mình thì tặng cho nhiều hào cảm như vậy.

"Biết thế lão nương đã sớm cho hắn xem cho đã đi.

"Đề không bị âm độ hào cảm tới thê thảm "

"Phó Minh Viễn": Khụ~~ Vết thương của tại hạ đã sắp lành. Không lâu nữa tại hạ sẽ đi tìm tiểu đệ đệ

"Uyển nhi cô nương đã nghĩ ra điều kiện gì hay chưa?

"Uyển nhi": Minh Viễn Huynh, Nếu đã sắp khỏi thì nên tìm Tiểu đệ đệ trước.

"còn điều kiện Của ta, lúc ta nghĩ ra tức khắc sẽ tìm tới huynh.

"Huynh yên tâm, chỉ cần ta còn sống. Ta sẽ tìm huynh..

Phó Minh Viễn, nghe được lời nói đó, thì cảm giác không đúng chỗ nào đó. Nhưng rất nhanh lại bỏ ngang suy nghĩ ấy sau đầu.

Màn đêm buông xuống. Cô nam quả nữ ở chung một phòng. Phó Minh Viễn tự giác định sẽ ra ngoài hành lang ngủ. Nhưng lại bị Uyển nhi cản lại.

"Huynh đang bệnh. Định đi đâu? Ra ngoài lạnh rất dễ nhiễm phong hàn.

"Phó Minh Viễn": Nhưng chỉ có một sương phòng. Ở chung sẽ không hay cho Uyển nhi cô nương.

"Uyển nhi ": Ta không ngại, Huynh ngại cái gì? hơn nữa ta còn là người sắp chết, sẽ không làm gì huynh.

Phó Minh Viễn cả người cứng nhắc. Ngồi trên giường không dám cử động. Hắn đang tưởng tượng cô sẽ ngủ chung giường với hắn...

Đâu ai biết rằng, Uyển nhi phóng từ tay áo ra hai đầu dây thừng.. Gim chặt lên hai cây cột đối diện. Vặn khình công nhẹ nhàng đập lên dây thừng, chỉnh tư thế cho tốt rồi an ổn ngủ.

Hắn nhìn Y phục của cô cũng trượt xuống đẹp tựa như tiên Nữ. Khi ngủ cô cũng không thềm đeo mạn sa nữa.

Hắn cảm phục cô có nội lực thâm hậu có thể nhẹ nhàng như lông vũ, mà an ổn ngủ trên dây thừng. Nếu đổi lại hắn thì hắn sẽ không làm được như vậy.

"Phó Minh Viễn ": Sờ noi trái tim đập nhanh mạnh hơn. ~~

"Hắn là đang mong chờ điều gì đây..?

(Ting --- Độ Hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 50% tỷ siêu giỏi nha)

Uyển nhi, đang ngủ trên dây thừng, nghe được âm thanh tăng hào cảm. Khóe môi anh đào Của cô không khỏi nhếch lên một đường cong xinh đẹp động lòng người.

Sáng sớm, mặt trời đã lên cao

Phó Minh Viễn mơ màng mở mắt ra, sau đó cười với Uyển nhi: “Uyển nhi Cô nương, buổi sáng tốt lành!

Uyển nhi cũng nhẹ nhàng gật đầu. Chào hỏi lại với Gian Thần Phó Minh Viễn.

"Huỳnh dậy thực sớm a~~~~

"Phó Minh Viễn ": Tại hạ là muốn từ biệt Uyển nhi cô nương. Vết thương của tại hạ đã lành nay muốn đi tìm tiểu đệ đệ.

"Những ngày qua là làm phiền Uyển nhi cô nương rồi.

"Uyển nhi vẫn trấn định. Việc hấn phải đi là không thể tránh được. Nên cô vui vẻ tiếp nhận.

"Minh Viễn huynh đã vậy. Thì lên đường cẩn thận, mong huynh sớm tìm được Tiểu Đệ Của mình.

"Phó Minh Viễn": Ôm Quyển chào tạm biệt với cô.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Gian Thần! Tha Cho Trầm 7

Uyển nhi biết Phó Minh Viễn đã rời đi mấy ngày rồi. Mấy ngày này Uyển nhi thông dong chơi đùa, hết ăn quán này tới tiểu lâu nọ. Tất cả mọi người ở Cửu Châu đều đồn rằng

Nơi đây xuất hiện một mỹ nữ xinh đẹp tựa tiên, lại có sức ăn kinh người. Chỉ trong một buổi sáng cô nương xinh đẹp đó, ăn hết được cả một con phở ẩm thực.

Uyển nhi vừa gặm chân gà, vừa húp mì sùp súp. Tại thì vênh lên nghe Chuyện bát quái...

"chậc~~ Không biết là họ đang đồn vị cô nương nào? mà nổi tiếng vậy nha?

"Tiểu nhị, cho thêm 5 tô mì quảng nữa...!

"Tiểu nhị ": Cô nương... Cô đã ăn 15 tô rồi.. Cô còn ăn nổi nữa không?

"Uyển nhi ": Nổi..nhiều đó chỉ đủ nhét kẽ răng thôi.. tiểu nhị nhanh mang ra, ta có bạc sẽ không thiếu của người.

"Tiểu nhị, thấy bạc loá mắt nhanh chóng mang mì ra.... Trong đầu rất nhanh nghĩ ra!

"Uy" Không phải vị mỹ nữ kia là trong lời đồn chứ? SỨC ăn kinh người...?

Uyển nhi mặc kệ họ nghĩ như nào? Cô xuất ra ngân phiếu bảo Tiểu nhị mua cho cô một tòa lâu, ngay giữ trung Tâm Cửu Châu phồn hoa xinh đẹp.

Ý định của cô là, mua tòa lâu này. Sau này nhờ có không công lược được, thì đánh gãy chân Tên Gian Thần kia. Nhốt lại công lược từ từ.

Nhẹ nhàng không muốn thì dùng vũ lực.

Uyển Nhi thu xếp ổn thỏa xong ở Cửu Châu. Rảnh rỗi sẽ nhìn lên Bản đồ siêu cấp, xem Phó Minh Viễn chạy vòng vòng cho vui mắt.

Còn Phó Minh Viễn, một bụng tức trở về Hoàng Cung. Hấn đã đi hơn một tháng truy tìm tung tích của con rôi Hoàng Đế, nhưng không sao Tìm ra được. Như thế ở trên thế giới này không tồn tại người đó.

Hoàng cung cần hấn xử Lý. Nếu nán lại lâu hơn, quần thần tất loạn sẽ có người tạo phản. Không ngoài ai khác chính An Vương Gia trong tay nắm binh quyền.

Phó Minh Viễn phi ngựa, chạy rông đã bảy ngày bảy đêm không ngừng nghĩ về hoàng cung. Về tới thì người mệt ngựa chết nhìn thăm hơn chữ thăm.

.....

Uyển nhi đang nhàn nhã ăn bánh hoa quế, uống trà ô long. Trong miệng thốt ra~~

"Lão nương cần phản trở về rồi!!

[...] Tỷ xinh đẹp, trở về đâu? Trở về không gian à?

"Em gái, em bị ngu rồi không? Lão nương nói quay về hoàng cung.

[...] A" đây là lần đầu tỷ xinh đẹp biết tự giác. Nên em không kịp nghĩ ra~~

" Tự giác cái đầu em. Thời gian này sắp tới An Vương Gia giết Tên Gian Thần Kia.

" Lão nương còn muốn ôm mỹ nhân. Chưa muốn chết... Có chết thì nên mình Tên gian thần kia chết thôi.

..... Hoàng Cung --- Cung Thái Phó.

Phó Minh Viễn, đang xử lý tấu Chương thì. Thái giám Bẩm báo " Hoàng Thượng đã trở về "

Hắn tức tốc ném đi hết đồng tấu chương. Cả người sinh khí tới Cung Cửa Hoàng Thượng.... Một chân đá văng đi cái cửa tội nghiệp.

Uyển nhi, mới về lại tẩm cung đang nằm lấy Lại sức do đi xe ngựa mệt mỏi. Thì nghe thấy tiếng đá cửa, cô biết ngay là Tên Gian Thần kia. Uyển Nhi cố Gắng kéo lê cái thân mệt mỏi lên nghênh chiến.

Uyển nhi trông thấy Gương Mặt của Gian Thần Phó Minh Viễn đen thui... Cô nhẹ giọng run run chào hỏi...

"T... há... Thái ~Phó... Gần đây khỏe không?

" Hoàng Thượng còn quan Tâm thân sao? Rất không may là, gần đây Thần phi thường không khỏe.

Phó Minh Viễn nghiêng răng nghiêng lợi mà thốt Từng chữ...

Uyển nhi giả bộ sợ sệt rút cái cổ nhỏ vào trong áo. Giống rùa con hết sức đáng yêu

" Trẫm.. Trẫm là sắp không còn bao lâu. Nên Trẫm muốn gặp Thái Phó Đại nhân lần cuối cho thỏa lòng.

Phó Minh Viễn Nhíu mày nhớ ra là Hoàng Thượng đã lâu không dùng giải Độc. Thật ra độc được không chết được. Chỉ là khiến nhện không được mà đi vệ sinh vài lần thôi.

Thế mà tên hoàng đế này tưởng hắn sắp chết. Còn viết di thư cho hắn.. Chắc ~nói sao thì vẫn là hài tử 15 tuổi chưa biết cái gì? Phó Minh Viễn muốn phát hỏa không sao mà phát ra được.

"Hoàng Thượng sắp chết?" Phó Minh Viễn híp đôi con ngươi lại, đánh giá từ trên xuống dưới của Uyển nhi. Giọng nói nghe không ra được chút nào là quan Tâm.

" Đừng vậy, là sắp chết!" Uyển Nhi cố tạo ra vẻ mặt suy yếu, chỉ con chút hơi tàn.

" Nếu vậy, liền tìm thái y đi." Phó Minh Viễn Cố Ý nói lớn, trong mắt hiện lên một tia ác ý.

Uyển Nhi nghe Gian thần muốn tìm thái Y cho mình, thì có hơi hơi run rẩy, "Không, không cần tìm thái y, trẫm đã không được.. Không cần phiền Thái Y.

" Hoàng Thượng Thân Rộng, sao có thể không được. Nhất định phải tìm thái y "

Phó Minh Viễn cong môi, không đợi Uyển Nhi phản đối, liền cho người Tìm Thái Y tới!

Nguyên chủ trước giờ, bệnh nặng hay nhẹ đều cự tuyệt tìm thái y. Vì chỉ cần họ bắt mạch sẽ biết thân là cô nương rồi. Mà để Tên Gian Thần này biết chắc chắn cô sẽ bị chém bay đầu.

Uyển nhi cố gắng Gầm Hét lên.... Như muốn thổi bay Phó Minh Viễn.

" Trẫm nói, không cần tìm thái y! Thái phó là muốn chống đối Trẫm! "

Uyển Nhi La hét xong, liền hạ giọng mền mại nói tiếp ": Trẫm Là không sao, Thái Phó đừng hao tổn tâm tư nữa.. Phiền Thái Phó đại nhân nhường đường.

Phó Minh Viễn Một lời không nói. Vác Uyển nhi trên vai.. Một mạch chạy tới Thái Y viện. Trước bao nhiêu con mắt nghi ngờ của cung Nhân.

" không phải chứ? Có hay không lời đồn Thái Phó đoạn tay áo là Thật?

" Phải chăng Thái Phó Thích Hoàng Thượng? nên mới nâng đỡ Hoàng Thượng lên ngôi? "

Biết bao nhiêu câu hỏi xoay quanh hai người. Uyển nhi khóc không ra nước mắt... Lần này là cô xong đời rồi.

Cả thái Y viện, thấy Thái Phó sách Hoàng Thượng tới. Tất cả thái Y run sợ vì hai đại nhân vật này giết người như chơi.

Thái y nom nóp lo sợ, quỳ xuống hành lễ, "Hoàng Thượng Vạn Tuế."

"Đứng lên đi."

"Phó Minh Viễn mở miệng".

Còn Hoàng Thượng như Uyển Nhi bị sách trên vai. Chẳng khác gì vật bài trí cho đẹp mắt thôi. Uyển Nhi cũng mặc kệ. Quyền hành cô không thèm cho luôn Tên Gian Thần đó. Có chỉ việc ngoan ngoãn làm vị vua hưởng thụ là được.

"Thái y nhìn ta làm gì? Bị bệnh là Hoàng Thượng. Người mau xem cho Hoàng Thượng đi."

Thái phó đã lên tiếng, thái y đương nhiên phải tuân theo. Ai bảo Thái Phó là to nhất.

"Hoàng Thượng thỉnh thoảng tay ra.."

Uyển Nhi ủy khuất đưa tay đang run run, cho thái y bắt mạch.

"Thái y bắt mạch rất cẩn thận. Biểu hiện hết ngạc nhiên rồi trầm thấp mặt lại. Đoán đo hồi lâu thái y mới mở miệng."

"Thái Phó đại Nhân, Hoàng Thượng trước mắt không có gì đáng ngại....chỉ là sau này...không thể nói dòng....do thân thể yếu đuối nên " THIÊN TÀN CHI THU " (là cái tiểu JJ không có đạn)

"Uyển Nhi nghe xong nén phụt cười. Ra hiệu ngón tay cái với thái y " biểu thị làm rất tốt "

Thái y đầu vể mồ hôi. Hẳn đâu có ngu mà nói hoàng thượng là nữ nhi, bí mật cung đình còn không ít sao? Sơ xuất là mất đầu như chơi.

Uyển Nhi, hốc mắt hồng hồng cúi đầu, nhục nhã cắn môi, gần từng chữ: "Thái phó đại nhân vừa lòng rồi chứ? Nếu là vừa lòng, trăm có thể đi rồi sao?"

Phó Minh Viễn xưa nay đều xem Hoàng Thượng Là con dối là thú vui, hiện giờ thấy đáng về ủy khuất của cô, trong lòng sinh ra một tia không đành lòng.

Vì thế, cũng không biết làm sao, hẳn không tự giác được xoa xoa cái đầu Của Uyển Nhi, đầu tóc mềm mại khiến Phó Minh Viễn nhịn không được xoa thêm hai ba lần

"Chỉ là Thiên Thu chi Tàn thôi sao, vẫn là có biện pháp trị."

Uyển Nhi tức giận bước đi, trong lòng mắng..

"Chưa được cái ông nội nhà mi.

"để lão nương sút ngay tiểu đệ người xem có chữa được rồi hay không?"

"Lão Nương còn là nữ nhi. Muốn lão nương lấp vôi hoa sen để dùng à... " Hừ"

Phó Minh Viễn, nhịn cười nhìn dáng người bức tức Của Hoàng Thượng đang rời đi. Hẳn chỉ là không may biết Hoàng Thượng nhỏ không dùng Được thôi mà.

Cần gì phải giận dỗi như vậy hay không?

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Gian Thần! Tha Cho Trẫm 8

Uyển Nhi may mắn thoát khỏi ma trảo của Gian Thần Phó Minh Viễn. Về tới tẩm cung, cô nhào lên Long sàng suýt xoa mãi không buông. Dần dần chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm thức dậy, Uyển Nhi lười biếng ngồi trên ghế, nhìn cung Nhân hầu hạ ra vào cho vui mắt.

Vốn dĩ là Hoàng Đế cần phải lâm triều. Nhưng Bất quá việc đó có Gian Thần Phó Minh Viễn lo Rồi. Còn bản thân cô rất nhàn nhã...

Đột nhiên Thái Phó Lâm triều xong lại tới nơi này của cô... Uyển Nhi, tò mò mới sáng chưa bánh mắt hẳn tới đây là làm gì?

Không lẽ, lại muốn nói "Hôm nay trời đẹp thích hợp để ra đi?????"

" Khốn kiếp, lão nương ăn còn chưa no đủ. Công việc bọn bề sao có thể chết được.

Nam nhân Một thân Gấm y màu tím, nhanh chân bước vào trong...đảo mắt nhìn xung quanh, bất quá thấy Hoàng đế đang chống cằm nhìn mù tịt qua cửa sổ.

Phó Minh Viễn cho rằng, là Hoàng Thượng đang buồn vì việc Bị Hồng mÁt Tiểu đệ. Nên hắn không muốn làm khó.

" Phó Minh Viễn ": Khụ~~ Hoàng Thượng là đang nghĩ cái gì nha?

" Trẫm là đang nghĩ. Cả đời này sẽ không thú ai? " Uyển nhi nói dối không thèm chớp mắt.

" Hoàng Thượng là lo nghĩ nhiều, bất quá có thể chữa. Việc Lập hậu là bắt buộc phải lập, Sao có thể không thú ai là không?

Phó Minh Viễn, câu miệng cười không ngại mà châm chọc một phen.

" Thái phó có việc tìm Trẫm?" Uyển Nhi Cố nén cục tức lại, cảnh giác nhìn hắn.

Phó Minh Viễn thấy thế, cong môi cười, "Hoàng Thượng sợ cái gì, ta cũng không ăn Người"

Uyển nhi lùi lại hai bước cảnh giác.

" Lão nương mới tin là ngươi sẽ ăn thịt lão nương... Gian Thần.. Ôn Thần Chết tiệt

Phó Minh Viễn mắt thấy Hoàng Thượng đang lùi dần. Hắn lại tiến sát lại gần hơn... Uyển nhi phi thường lùi sát tới bức tường.

Phó Minh Viễn áp sát người cô. Hắn nghe được mùi sen thoai Mái tới quen thuộc. Bất chợt bàn tay to lớn phủ lên đầu Của cô, không chủ động mà xoa xoa.

Toàn thân Uyển nhi Trở nên cứng đờ... Hắn hắn... Cự nhiên lại ăn đậu hũ của lão nương?

Một lúc lâu sau. Phó Minh Viễn như hồi thần lại.... Xấu hổ quay người rời đi.....hắn là điên rồi.

Tự nhiên lại thấy ở bên một nam Nhân thật thoai mái. Còn là Nam Nhân bị hồng tiểu đệ.

Uyển Nhi thấy Gian Thần Phó Minh Viễn, rời đi như ma đuổi. Thì bất giác thờ phào một hơi nhẹ nhõm... May ra hắn còn chưa giết cô.

Phó Minh Viễn rời khỏi hoàng cung một đường về tới Cung Thái Phó của mình, tâm tình lạnh lẽo, các cung nhân thấy lãnh khí của hắn, sợ tới mức không dám ra hầu hạ.

Hắn xưa nay đối với Hoàng Thượng là chán ghét phi thường chán ghét. nhưng hôm nay xem nữa bị Hoàng Thượng kia câu dẫn. Lại còn muốn thân cận hơn với Hoàng Thượng

" Quả Nhiên hắn điên rồi!

Trầm mặc suy nghĩ thật lâu. Phó Minh Viễn muốn chứng minh, bản thân mình không thích nam Nhân. Sai người mang mấy thiếu nam, thiếu nữ xinh đẹp lại Hầu hạ hắn.

Hắn nhìn một loạt nam nữ xinh đẹp, non mềm trước mặt. Thế nhưng một chút cảm giác hứng thú đều không nổi lên..

Bất chợt trong đầu lại hiện lên gương mặt non tơ Của Tiểu Hoàng Thượng.... Lần này là hắn chắc chắn rồi. Hắn chỉ có cảm giác với Con Dối Hoàng Thượng kia...

" Thật chết tuyệt... Ngang nhiên bị Tên Hoàng Thượng câu dẫn~~ "

Hắn không muốn việc hắn thích nam Nhân truyền ra ngoài. Lệnh cho người chém hết các nam Nhân, nữ nhân ở đây. Để tránh tai bay vạ gió.

Phó Minh Viễn, nhốt bản thân mình ở trong Tẩm Cung một ngày một đêm, không ăn không uống. Không lâm triều, đầu óc hắn bây giờ, chỉ quan tâm tới cái cảm giác thư thả thoai mái khi bên Hoàng Thượng.

Qua một ngày, Thái Phó đại nhân Của họ rốt cuộc cũng ra ngoài. Tâm trạng thường thường nhìn không ra vấn đề gì?

Phó Minh Viễn một đường thẳng tới Tẩm Cung của Hoàng Thượng.

- Uyển nhi mới tắm rửa xong, trong lòng nổi lên một dự cảm xấu..

" Em gái hệ thống, lão nương có dự cảm không lành.

[...] Tỷ xinh đẹp còn chưa ăn No sao? Tỷ ngoài việc gì lo sợ hơn là ăn không no?

" Em có thể nghĩ lão nương là Tiểu Trư hăm ăn sao?

[...] Trước mắt ai cũng thấy vậy. Em không nói sai...

Uyển nhi còn chưa rút lời với Em Gái Hệ thống, thì cửa cung bị người dùng chân đạp mở ra.

Uyển nhi bị giật mình, mà nhảy dựng lên chuẩn bị tư thế Nghênh chiến...

Uyển nhi run giọng rò hỏi??"

: T..... Thái phó đại nhân, đêm hôm Tim Trầm là có chuyện gì?

" Phó Minh Viễn ": Cũng không có gì chuyện quan trọng, chỉ thần sợ Hoàng Thượng lại chốn đi.

" Nên từ bây giờ, thần sẽ ở cùng Tẩm Cung với Hoàng Thượng.

" Uyển nhi ": Thái Phó~~ Trầm sẽ không chốn... Thái phó đại nhân thỉnh về cung của mình... Long sàng rất chặt...

" Phó Minh Viễn sao có thể dễ dàng từ bỏ cho cô như vậy được.

" Đều là nam nhân, Hoàng Thượng lo lắng cái gì?

" Nếu như Long sàng chặt, thì Hoàng Thượng chuyển Tới Cung của Thần. Giường rất rộng rãi

Hai chân Uyển nhi run run không giám trông lại lời Gian thần... Tập tễnh bước lên long sàng. Trong tâm thì mừng hân.

" lão nương không phải là nam Nhân. Lão nương tất để ý.

" Lão Nương Nguyễn rửa cả tổ tông nhà hân.... Hừ hừ.

Phó Minh Viễn bước theo sau lên long sàng. Cởi bỏ giày ra, ép Sát lại với Cô.. Tay to lớn của hân lật người cô lại, cúi đầu liền khóa chặt môi cô, hân hung hăng hôn rồi hít lấy mùi hương dễ chịu

"Ngô!" Ummmm

Uyển nhi bị động tác của Gian thần Phó Minh Viễn, khiến thần hôn bay lên 9 tầng mây.

Lần này. Hân chắc chắn là hân thích nam nhân, còn là thích hoàng thượng này. Càng hôn càng không muốn dứt ra.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 70%)

Uyển nhi, cảm thấy hít thở không thông có khi chết. Nhanh chóng đẩy tên Gian Thần Chiếm tiện nghi này ra. Cho hân một cái tát thật mạnh.

- -- Bốp ---

" Thái Phó đại nhân~~ Đây là khinh thường trẫm.....! Không biết nước mắt từ đâu tới giọt nọ thì nhau mà lăn xuống

Phó Minh Viễn, bị ăn tát đau còn chưa kịp phát tiết, thì thấy Hoàng Thượng khóc tới thảm. Hân luống cuống tay chân. Ôm trọn Uyển nhi vào lòng...

Tay kia gạt đi nước mắt. Cát giọng trầm thấp,, hơi thở nóng rực phả vào tai cô.

" Ta là không biết bị làm sao? Nhưng ở bên Hoàng Thượng, ta thập phần thoải mái..

" Ta biết cả hai đều là nam Nhân. Nhưng ta chỉ muốn ôm Hoàng Thượng ngủ.

" Còn khi này, nhện không Được mới hôn một chút xú thôi.

Uyển nhi nhện không được mà, rúc đầu vào ngực hân ngủ luôn...

" Mẹ kiếp nhà hân.. Nhện không được mà ăn đậu hũ lão nương.

" Hôn lão nương. Còn chiếm luôn cái Tẩm cung của lão nương...

" Đừng để lão nương nhện không Được, Mà ăn sạch hân đầu tiên...

" Tên cầm thú."

" Tên đại Gian thần. "

" Trẻ vị thành niên cũng không tha.

[...] Đến bao giờ, tỷ xinh đẹp mới nhận ra bản thân mình đã là một lão Yêu Bà nhi.

" EM. CẤM. MIỆNG. "

Hai người mang tâm trạng khác nhau mà chìm vào giấc ngủ

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Gian Thần! Tha Cho Trầm 9

Phó Minh Viễn dậy trước để lâm triều. Hắn cúi người xuống nhìn thật kĩ Tiểu Hoàng Thượng đang vui Mệt ngủ, thật giống con mèo nhỏ động lòng người. Sao trước giờ hắn lại không biết Tiểu Hoàng Thượng lại câu dẫn người tới vậy?

Hắn luôn cảm thấy, Tiểu Hoàng Thượng giống ai đó, nhưng mà nghĩ lại vẫn không nhớ ra được. Phó Minh Viễn thờ dài, thay y phục rồi lâm triều.

Uyển nhi? Mờ mệt ngủ dậy thần sắc đờ đẫn... Khẽ vỗ ngực. May mắn tên gian thần kia không giết cô, mà xem cô như sủng vật.. Hay quan trọng hơn là, tên Gian Thần kia bị đoạn tay áo.

Lắc đầu, lười suy nghĩ sai người vào hầu hạ rồi. Chuẩn bị làm một vị vua hưởng lạc. Phải cho Tên Gian Thần đó biết. Đầu mới là ăn chơi xa đọa.

Trên Triều, Thái Phó bị bá quan văn võ chỉ trích, Nói Hoàng Thượng Đã lớn. Thái Phó nên trả Lại Quyền Hành, không nên cầm quyền lộng hành.

Phó Minh Viễn ôm một bụng Tức quay trở về Tẩm Cung của Hoàng Thượng.

Quay trở về, lại thấy Vũ cơ đàn ca hát Âm ỉ cả Tẩm cung, còn Tiểu Hoàng Thượng tay gõ lên bàn. Mệt thì nhắm mắt Hưởng thụ.

" Phó Minh Viễn ": " Khụ~~ Hoàng Thượng thật có nhã hứng.

" Hoàng Thượng, có biết Trên triều đám quan thần kia nói Thần như thế nào hay không?

Uyển nhi đang hưởng thụ, cũng phải dừng lại.

" Thái Phó đại nhân là làm sao~~ Nếu cảm thấy không được thì đem đi chém!

Phó Minh Viễn sờ Cằm, không vội trả lời cô, mà tiến lên ôm vào giữa lồng ngực. Trước mặt bao nhiêu vũ cơ.

" Thái Phó đại nhân muốn làm sao!" Uyển nhi ôm lấy ngực mình tự vệ mà nói.

" Nam nam thụ thụ bất thân! Hơn nữa, hơn nữa trầm là thích cô nương!"

" Còn Phải là tiểu cô nương xinh đẹp " Thái Phó đại nhân đừng làm càn.

Cô nương?" Phó Minh Viễn Như nghe được chuyện cười tiếu lâm. Hắn híp mắt lại đánh giá Tiểu Hoàng Thượng, rồi nhìn thẳng Vào vật nhỏ giữa háng.

" Hoàng Thượng, như vậy còn xác định thích Tiểu cô nương xinh đẹp..??"

Uyển nhi sinh khí trong lòng. Tên Gian Thần này rất dễ chọc tức người ta chết.

" Trầm Tuy không dùng được. Nhưng trầm vẫn thích Tiểu cô nương~~ Thái Phó đại nhân không cần Chọc Tức Trầm.

Phó Minh Viễn thấy Hoàng Thượng sinh khí càng thêm đáng yêu, hắn phát tay cho vũ cơ lui ra. Tay kia không quen ôm chặt lấy cô.

Uyển Nhi đã chịu trận. Ngồi yên trong lồng ngực Gian Thần.. Bỗng Tên Gian thần thốt lên một câu lệch với chủ đề.

" Quá Gây "

"Uyển nhi ": " Há.... Thái Phó đại nhân nói cái gì?

Phó Minh Viễn dùng hai tay sách Uyển nhi lên hết như sách vật sùng.

"Thần là nói, Hoàng Thượng quá gầy. Từ bây giờ phải tắm bổ.. Cho nhanh béo.

"Từ hôm nay, thần sẽ dùng Bữa Cùng với Hoàng Thượng..

"Uyển nhi, muốn tức nổ cả gan sôi cả máu lên. Tên gian thần Phó Minh Viễn này.

- Chiếm Tiệm nghi của lão nương

- Ngủ lòng sàng của lão nương

- Bây giờ còn muốn tranh ăn với lão nương. Nhân vật nguy Hiểm này phải chém.. Không để sinh vật này tồn tại "Hừ "

Uyển nhi muốn tránh thoát cái ôm của Gian Thần, đành thay đổi chủ đề.

"Trẫm, xem vũ cơ múa cả ngày. Nhìn vẫn không sao đẹp mắt được.

"Phó Minh Viễn": vậy? Hoàng Thượng là muốn như thế nào?

Uyển Nhi như bị ma quỷ ám, buột miệng nói một câu hại mình. "Hôm nay đám quần thần Lâm Thái Phó khanh, tức giận.

"Vậy chi bằng Trẫm múa một khúc, dạo gần đây Trẫm có học qua Vũ khúc. Đành nhờ Thái Phó Đại Nhân đây đánh giá rồi.

Phó Minh Viễn không nghĩ tới hần tức giận lại nhận được cái phúc lợi này, kinh ngạc qua đi liền gật đầu mỉm cười nói, "Tốt Tốt, Thần sẽ đánh giá kỹ lưỡng".

Uyển nhi chưa học qua vũ khúc hay múa, bất quá cô xuyên qua nhiều thế giới. Nên món nghề nhảy múa này là không thiếu.

Uyển Nhi toàn thân dựa vào cảm giác. chỉ thấy cô bước đi uyển chuyển nhẹ nhàng, từng Bước nhẹ như lông vũ, xoay người bước đi, lả lướt tựa cành liễu trước gió, nhẹ nhàng xoay người, nhìn như tiên giáng trần.

Rõ ràng là mặc Long Bào không vừa người. Nhưng vũ Kĩ lại kinh diễm động lòng người, khó ai có thể so sánh được.

Phó Minh Viễn, không ngờ tới Hoàng Thượng sẽ cho hần điều bất ngờ tới kinh người như vậy? Thậm trí khi xong một vũ hần còn chưa kịp hồi thần lại.

Uyển Nhi vừa nhảy xong. Có Chút mệt mỏi chưa kịp ngồi thì bất ngờ bị Phó Minh viễn ôm trọn vào lòng. Trao cho cô một nụ hôn nồng nhiệt đầy đưa mãi không buông.

"Hoàng Thượng, về sau Có vũ khúc trừ bỏ mình ta xem, không Được nhảy cho bất cứ người khác xem."

Phó Minh Viễn đôi mắt tỏa hàn khí, giọng nói khàn khàn không nhịn được.

(Ting --- Độ Hào Cảm của nam chủ +10% bây giờ là 80% tỷ siêu giỏi nha)

Uyển nhi, nghe được lời nói đầy giấm chua của Gian Thần thì cũng mặc kệ. Hi sinh một chút tăng hào cảm là được rồi.

Ít nhiều vẫn được mỹ nam hôn hôn. Bất quá lão nương không thiệt.

.....°.....

Thời gian thấm thoát trôi qua đã hai năm. Uyển nhi và gian thần vẫn chung một giường, chuyện này khắp hoàng cung ai ai cũng biết. Chỉ là không dám nghị luận lung tung, kéo mắt đầu như chơi.

Trong hai năm này, An Vương Gia có tìm gặp Uyển nhi nhiều lần. Nhưng đều bị Thái Phó kiểm có từ chối gặp.

Ban đêm hai thân thể nam nhân ôm nhau ngủ. Bất chợt Uyển nhi lên tiếng.

"Thái Phó đại nhân, Trẫm đã trưởng thành~~ sẽ lập hậu. Thái Phó không thể ngủ chung cùng Trẫm nữa.

"Hoàng Thượng có ý gì?" Phó Minh Viễn cũng không tức giận, chỉ là cười gian xảo nhìn Uyển nhi.

Uyển Nhi lấy một hơi bất chấp tất cả, "Trẫm cũng sẽ lập hậu sẽ có phi tần, Thái Phó Đại nhân, lúc đó vẫn sẽ ngủ lại nơi này của Trẫm hay sao?"

Phó Minh Viễn, không để ý Tiểu Hoàng Thượng bị "Thiên Tàn Tri Thu " Bàn tay khẽ trạm lên mái tóc mềm mượt của Tiểu Hoàng Thượng.

Phó Minh Viễn cười tà mị, nâng cằm Uyển nhi lên

" xem ra lâu nay, Thần sùng ái Hoàng Thượng quá nhiều. Nên Hoàng Thượng đã Quên mất, người như thế nào đáng cơ?

Uyển nhi toàn thân run rẩy. Nuốt từng ngụm nước miếng tới khó khăn. Định sẽ cầu cứu Em Gái Hệ Thống, nhưng lại nhớ ra em gái hệ thống rất vô dụng. đành phải tự cứu lấy bản thân.

Phó Minh Viễn cười tà khí, phun hơi nóng vào cổ Uyển nhi

" Hoàng Thượng đã chờ không được ngày đại hôn, lập hậu.

" Thần đây, cũng đã sớm nhìn hai năm rồi. Bất quá Hoàng Thượng chọn ngày lành. Thần sẽ dùng mười dặm hồng trang rượu hoàng thượng về Phủ Thái Phó.

Uyển nhi toàn thân cứng ngắc~~~~ đây.... Đây là lão nương đi công lược hần.

Hay Tên Gian Thần này công lược lão nương đây?

" Thật... Thật.....Bá đạo.... Lão nương muốn đồ Gục.

Uyển nhi then thùng đôi mắt ngẩn lẹ. Ủy

khuất trùm kín chắn.. Phó Minh Viễn bắt kịp giây phút đáng yêu ấy. Nhịn không được mà ôm chặt Uyển Nhi. Khàn khàn cất lên.

" Hoàng Thượng ~~Đây là Câu Dẫn Thần?

" T.. Trẫm.. Trẫm mới không có... Trẫm mệt mỏi nhanh chóng đi ngủ thôi.

Phó Minh Viễn câu môi cười, không quên Hôn Uyển nhi trước khi đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Gian Thần! Tha Cho Trẫm 10

Hôm nay, đột Nhiên Tên Gian Thần lại cho cô Lâm triều. Cô ngồi lên Long Ỗ, Gian Thần Phó Minh Viễn ngồi ghế bên cạnh.

Chúng quần thần nhìn Tiểu Hoàng Đế. Đây là lần đầu Hoàng Đế Lâm Triều. Nên quần thần không thể không nắm bắt cơ hội này, mà đập ngã Thái Phó.

" Hoàng Thượng vạn Tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế.

Uyển nhi ra về. Ngực ưỡn thẳng lưng phát tay.

" Chúng ái khanh bình thân "

" Tạ ơn hoàng thượng "

" Các khanh có chuyện gì cứ bẩm tấu, còn không thì bãi triều.

An Vương Gia liếc mắt với Ngự Sử. Ngự Sử liền từ hàng thẳng mà bước ra, chấp tay hành lễ.

" Bẩm Hoàng Thượng. Nay người đã trưởng thành việc lập hậu và con cháu nối dòng là không thể thiếu.

" Uyển nhi liếc mắt, thấy Thái Phó bên cạnh cả người tỏa ánh sáng. Cô nén nhịn cười..

" Uyển nhi " Ái Khanh, nói phải... Vậy khanh xem cô nương nhà nào xứng ngồi lên hậu vị?

" Ngự Sử ": Thần cảm thấy. Con gái Tô Nguyệt Nga của Thừa tướng đại nhân. Đã qua tuổi cập kê thích hợp với hậu vị. Giúp đại sở khai chi tán diệp.

Phó Minh Viễn, bàn tay nắm chặt. Muốn nắm nát đám quần thần này.

Uyển nhi cảm thấy cổ sát khí tỏa ra từ Gian Thần. Cô nhịn không được không dám chêu Ghẹo nữa.

" Trẫm tuy đã mười bảy, nhưng trong triều còn nhờ Thái Phó đại chỉ dạy việc này... Trẫm... Không vội."

Toàn thể quần thần quý xuống. Từng bước áp chế Uyển nhi, như thể hôm nay cô không lấy vợ, thì không còn xác ở nơi này mà đi ra.

"Hoàng Thượng tuy không vội, nhưng chúng thần nóng vội. Quy định đại sở mườii Lăm phải lập hậu. Cầu xin hoàng thượng đừng nghe lời yêu ngôn hoặc chúng mà bỏ bê Triều Chính.

"Câu này là Ám chi Gian Thần Phó Minh Viễn. Lão nương hiểu rõ và thông cảm cho mấy lão quan già đó.

"Rất không may, lão nương còn là cá trên thớt muốn vung vẩy còn không xong. Tâm trí nào mà lập hậu với lấy vợ... Trừ khi muốn chết.

"Uyển Nhi nhất thấy. Không thể nào thoát ra được áp chế này liền đập bàn đứng dậy Gầm to.

"Trẫm Nay công việc bận bẻ. Tâm trí nào lập hậu. Đây là trẫm Lập hậu hay chúng ai khanh thay trẫm lập hậu?

"Việc nhà các khanh lập thế lấy thiếp trẫm đâu có sen vào?

"Lâm triều tới đây.. Không có chuyện gì bãi Triều.

Uyển nhi, đứng dậy xoay lưng rồi đi. Trước con mắt ngạc nhiên của Phó Minh Viễn và quần thần....

"Hôm nay hoàng thượng thật Uy vũ "

- - Uyển nhi ra tới đại điện thì bước chân nhũn xuống. Có gắng hít một hơi dài... Cảm giác như trốn thoát ra khỏi địa ngục.

"Lão nương, xem nữa tè ra quần.

"Đám lão già kia thật nhiều chuyện.

"Lão nương không có tiểu JJ lập hậu chi khổ cô nương nhà người ta. Còn chưa tính nếu lão nương lập hậu.

Tên Gian Thần kia, lập tức sẽ giết lão nương.

[...] Tỷ xinh đẹp. Đừng lo lắng, Lúc này tỷ thật ngẫu.

"Ừ" Lão nương biết.....

[...].....?? tỷ xinh đẹp bị dọa hư não rồi phải không??

.....°.....

Phó Minh Viễn hạ lệnh, không được ai quấy rầy hay làm phiền Hoàng Thượng kể cả An Vương Gia.

An Vương Gia nhiều lần muốn tìm gặp hoàng thượng, nhưng đều không gặp được. Hắn làm liều, nhân cơ hội Thái Phó xử lí tầu chương. Đêm hôm đột nhập vào tẩm cung của Hoàng Thượng.

Uyển nhi trong bộ đồ ngủ trắng toát, nghe được tiếng bước chân của người biết ngay là An Vương Gia, nên cái gì gặp thì nên gặp một lần cho xong.

"An Vương Gia đã tới sao còn chưa vào?

An Vương Gia đi vào trực tiếp vào chính sự không thêm hành lễ hay đôi co.

"Hoàng Thượng, Phó Minh Viễn cầm giữ triều cương nhiều năm mưu toan quyền hành đã nhiều năm, thần nguyện trợ giúp Hoàng Thượng một tay dâng lên binh quyền, giúp Hoàng Thượng giết trừ Gian thần.

Uyển nhi bủi môi, mắng thầm trong lòng.

"Hai các người đều là gian thần. Lão nương theo phe nào đều phải chết. Bất quá lão nương có chết thì vẫn muốn chết trong tay mỹ nam. Còn An Vương Gia vừa già vừa xấu.. Lão nương không muốn chết trong tay ông ta "

Uyển nhi lãnh đạm trả lời "Trẫm làm sao để tin An Vương Gia đây?

"An vương gia nhanh chóng chấp tay dâng lên Binh Phù "

"Thần Nguyện ý dâng hết binh phù cho Hoàng Thượng trừng trị Gian thần. Trấn an Thiên hạ.

Uyển nhi, cố tỏ ra kinh ngạc và vui mừng. Ý cười đầy mặt.: "Thật không ngờ! An Vương Gia lại có ý này. Bất Quá trẫm sẽ suy nghĩ thật kĩ..

An Vương Gia, thân là thúc thúc của Uyển nhi. Nên để lại binh phù trên bàn. Phức thân rồi đi nhanh chóng. Tránh đề phòng tên Gian Thần Phó Minh Viễn thấy.

An Vương Gia vừa rời đi, thì Phó Minh Viễn xuất hiện.

" An Vương Gia, tới là để quy phục với Hoàng Thượng? Muốn giết trừ Ta?

Uyển nhi, phe phẩy quạt lười biếng lên tiếng.

" Thái phó đại nhân biết rõ. Sao còn hỏi Trẫm.

Phó Minh Viễn, treo nụ cười đẹp đến yêu mị " Thần là lo lắng cho Hoàng thượng. Còn thần sao cũng được...

" Trẫm biết. Thái phó là quan tâm Trẫm đặt trẫm trong lòng. Nên khắp tể Cung của Trẫm đều là người của Thái Phó khanh.

" Trẫm rất an tâm mà dùng. Cái này còn phải cảm ơn Thái Phó Khanh rồi.

Phó Minh Viễn, cũng không kinh ngạc. Việc hấn xếp người bên cạnh Hoàng thượng, cái này tiểu Hoàng Thượng đã biết từ lâu. tiểu Hoàng Đế Thông minh hấn cũng đã biết.

Nên Phó Minh Viễn không một chút nào đề phòng với Uyển nhi. Còn hết mực yêu thương và sủng ái... Nếu Hoàng đế là nữ nhân. Hấn đã sớm thú nàng làm Thê.

Nhất Thời, tâm trạng Phó Minh Viễn vui vẻ cất lời " Sự Việc An Vương Gia. Thần sẽ xử trí. Hoàng thượng không cần lo lắng cho ta.

Uyển nhi, bịu môi lẩm bẩm.

" Là Trẫm không thêm quan tâm người đâu?

Phó Minh Viễn nhin cười " Được Được là Hoàng Thượng không thêm quan tâm ta.

" Là Ta mới quan tâm Hoàng Thượng. Đêm đã khuya. Nên đi ngủ~~~~

Phó Minh Viễn, bẻ ngang Uyển nhi lên giường, còn không quên nói lời bất mãn.

" Đã ăn nhiều như vậy, sao còn không béo lên lạng thịt nào? Com đồ đi đâu hết rồi?

" Uyển nhi bất mãn.. "

" Lão Nương xưa nay, ăn bao nhiêu cũng không béo.

" lão nương lại càng ghét thân thể béo tròn.

Tên Gian Thần này, có mắt để trang trí. Thẩm Mĩ cũng kém đi.

" Lão nương đau lòng quá. Khi biết hấn có mắt mà như bị mù.

[...] tỷ xinh đẹp. Xin tỷ đừng khâu nghiệp kéo sau này xuống địa phủ bị rút lưỡi.

" Em gái hệ thống yên tâm

" Diêm Vương ca ca là phu quân của ta. Sao hấn nỡ rút lưỡi Nương tử của mình.

[...] Tỷ xinh đẹp, thật vô liêm sỉ.

" oh! Có sao? Liêm sỉ không giúp lão nương no bụng được.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Gian Thần! Tha Cho Trẫm 11

Thoáng cái đã đến mùa xuân. Hoa lá trăm mùa đua sắc. Thái Phó thay Hoàng Thượng phát lệnh, Săn bắn đầu xuân Tất cả quan lại đều được tham gia ngày săn bắn.

Uyển nhi, suy nghĩ chiều theo cốt truyện, thì ngay lúc này An Vương Gia sẽ lên kế hoạch ám sát Phó Minh Viễn thành công.

Cô chỉ cần, nhân cơ hội này ngăn chặn được kế hoạch của An Vương Gia, xoát hào cảm. Như vậy sẽ nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ.

Một tháng, trôi qua ngày xuân sắp bắt đầu tới. Không uống công Uyển nhi trông đợi từng ngày.

Khu vực săn bắn, thiên nhiên xanh tốt. Vạn vật nảy mầm sinh sôi. Đã hai năm Uyển nhi ở trong cung cấm, không có cơ hội ra ngoài.

Nay thấy được cảnh vật nhìn không được mà vui vẻ, tham lam hít nhiều không khí trong lành. Ngắm nhiều mỹ cảnh hơn..

" ChẬc~~ Nhìn xem cô nương nhà kia mặc đồ thật bó sát.

" Cô nương nhà huyện lệnh khá đáng yêu. Rồi cô nương kia Thật trắng... Còn gì vui hơn ngắm mỹ nhân~~~

Phó Minh Viễn nhìn tiểu Hoàng Thượng vui vẻ như vậy, hần chỉ yên lặng để trong lòng. Hai năm vừa qua hần bận rộn triều chính, không có thời gian mang Hoàng Thượng đi ta ngoài tham thú. Nhân cơ hội lần này phải cho Hoàng thượng vui vẻ một phen.

Uyển nhi đối với cưỡi ngựa là việc phi thường hứng thú. Nhìn thấy ngựa là hai mắt sáng rực lên..

" Trẫm nghe nói Thái Phó đại nhân thuật cưỡi ngựa tinh vi, Thái Phó có Nguyên cùng Bồi Trẫm cưỡi ngựa?

Phó Minh Viễn, lâu nay biết Hoàng Thượng luôn không bao giờ chủ động với hần. Hôm nay Hoàng Thượng lại chủ động muốn hần cùng người bồi cưỡi ngựa, hần vui còn không hết sao có thể từ chối được đây...

" Chỉ cần Hoàng Thượng mở miệng, đừng nói bồi cưỡi ngựa....." Nói một chút lại dùng ánh mắt tà mị nhìn Uyển nhi.

" Hoàng Thượng muốn cưỡi thần..... Đều có thể.

Phó Minh Viễn, mặt không đổi sắc,. Nói câu kia phi thường nghiêm túc... Cứ làm như là chuyện rất đúng đắn vậy.

Uyển nhi, mặt đỏ như trái cà chua... Làm lơ câu nói sau của Gian Thần thúc ngựa đi trước.

Phó Minh Viễn không tức giận. Hoàng Thượng là cái tiểu thẹn thùng. Hần hiểu nên thúc ngựa đi theo sau Hoàng Thượng.

Hai con tuần mã. Một đen một trắng xuất vó quay cuồng. Chạy băng băng xuyên qua toàn trường săn bắn. Khiến cho các Quý nữ quan lại nhìn không khỏi. Mặt đỏ tim đập nhanh.

Thái Phó xưa nay đã tuần dật. Họ không ngờ Hoàng Thượng trưởng thành cũng rất anh tuấn mẽ hoặc lòng người.

Mất thấy hai hình bóng anh tuấn, Dần khuất khỏi tầm mắt. Họ hận không thể túm theo đuôi ngựa mà chạy theo đâu.

Không biết hai người thúc ngựa chạy bao lâu. Tới khi con ngựa dừng Lại không chạy tiếp nữa. Uyển nhi cảm giác gió tạt qua Mặt, khiến tâm trạng thoải mái không thôi, cũng dừng lại quan sát.

" Thần Không ngờ, Hoàng Thượng lại cưỡi ngựa giỏi tới như vậy! Nếu so ra thần chắc chắn sẽ thua.

" Uyển nhi Hả hê trong lòng.

" Tên Gian Thần này, biết tự giác nhận thua là tốt. Lão nương cưỡi ngựa giỏi hơn người.

" Võ công còn cao thâm hơn người nữa kìa."

" Thái Phó đại Nhân là khiêm tốn rồi. Là Thái Phó Nhưòng Trẫm... Trẫm cư nhiên sẽ phát hiện ra " dù gì lão nương phải học cách khiêm tốn....

Lời còn chưa kịp rút khỏi miệng. Mấy chục tên hắc Y Nhân Từ trên trời xuống. Bao vây hai người..

Uyển nhi định xuất đại đao từ không gian ra, thì bị Phó Minh Viễn đẩy lùi lại phía sau bảo vệ.

Còn Mấy chục tên Hắc Y Nhân cùng Phó Minh Viễn so chiêu... Hắc Y Nhân chiêu nào cũng như muốn lấy mạng Phó Minh Viễn.

Phó Minh Viễn xem Tiểu Hoàng Thượng như tận tâm can. Sùng bao nhiêu cũng không thấy đủ. Nay bị ám toán hần rất sợ Uyển nhi bị thương. Toàn Thân Phó Minh Viễn tỏa ra sát Ý vô hạn.. Khiến người ta run sợ.

Uyển nhi thấy Phó Minh Viễn đang ở thế hạ phong. Một Minh Phó Minh Viễn sao có thể địch lại mấy chục hắc y nhân.

Nếu bây giờ cô còn không ra tay, thì chắc chắn hai người sẽ chết tại đây.

Uyển nhi xuất ra dây thừng mà cô hay cột để nằm. Quấn lấy cổ chân của hắc y Nhân âm thầm Lôi đi.

Một tên hắc y nhân, nhân lúc Uyển nhi không chú ý xuất kiếm. Nhắm ngay Mặt Uyển nhi mà đâm thẳng.

Cô cảm thấy không tránh thoát nổi. Liền nhắm mắt xuôi tay.... Đột nhiên hắc y nhân hộc máu ngã xuống đất.

Uyển nhi vốn đã rất kinh sợ, đột nhiên bị Phó Minh Viễn ôm vào trong lòng ngực, một tay ôm Uyển nhi tay kia chống đỡ với hắc y nhân.

"Hoàng Thượng~~ Không sao chứ?"

"Tạm thời còn không chết được." Uyển nhi mới nói xong.

Tức thì một hắc y nhân lao mũi kiếm vào Phó Minh Viễn. Theo bản năng cô xoay người lại ăn trọn mũi kiếm vào lồng ngực ngất lịm.

"Hoàng Thượng~~~ Sao lại chấn kiếm"

Phó Minh Viễn, găm hết sát khí nồng đậm ôm chặt Uyển nhi.. Tay kia giết sạch hắc y Nhân.

Rừng cây vẫn vi vu gió thổi. Chỉ là cảnh tượng đều là máu me tới kinh người.

Phó Minh Viễn, mặt sát khí xé áo của mình cầm máu cho Hoàng Thượng.. Hơi thở của Uyển nhi suy yếu dần. Máu đỏ tươi không ngừng chảy ra.

Cánh vật bị nhiễm màu đỏ tươi của máu. Một lúc sau ám vệ tới.

Thuộc hạ tới muộn, thỉnh chủ tử giáng tội."

Phó Minh Viễn không trách tội ám vệ. Mà hắn đang rất tức giận tới mức muốn giết người.... Hàm răng Rít lên ba chữ.

"An Vương Gia "

Phó Minh Viễn, nhanh chóng ôm Uyển nhi tới lều. Gấp rút gọi thái y tới~~ chỉ cần chậm trễ một chút thì cô sẽ đi.

Uyển nhi do trúng vào ngay giữa trái tim. Lúc này thần thái cô mơ hồ. Cô còn chưa chết chắc chắn là nhờ em gái Hệ Thống rồi. Trong mơ hồ cô nghe được tiếng của Phó Minh Viễn và Em gái Hệ Thống.

[...] Tỷ còn 7 ngày để sống. Hoàn thành nhiệm vụ chúc tỷ xinh đẹp may mắn.

Thái y tới liền thấy. Tiểu Hoàng Thượng sắc mặt trắng bệch, trên người Long Bào sớm bị máu tươi nhiễm đỏ, kinh hãi không thôi.

Thái y không để Ý Thái Phó Bên cạnh. Mà nhanh chân tới cởi bỏ quần áo của Hoàng Thượng ra. Thì sắc Mặt Thái Phó Và Thái Y kinh hãi không thôi.

Phó Minh Viễn sắc mặt tối xám đứng ở một bên, Nhìn Tiểu Hoàng Thượng cư nhiên lại là nữ nhân.

Thái y sợ tới mức quỳ dập đầu xuống đất. Đây là ông tự rước họa vào thân, biết một cái bí mật cung đình tày trời này.

Phó Minh Viễn rất nhanh kìm nén cảm xúc của mình gằn từng chữ "Chữa Bệnh cho Hoàng Thượng đi"

Thái y nhìn vết thương trúng ngay tim. Cho tới bây giờ chưa chết đã là kỳ tích rồi. Cũng may ông hành y nhiều năm nên xử. Lý vết thương rất cẩn thận.

Hồi, hồi thái phó, Hoàng Thượng trên người miệng vết thương trúng ngay tim~~ x

Cơ thể suy nhược... Có lẽ chỉ còn lại rất ít thời Gian...

"Phó Minh Viễn nghe được lời thái y nói. Gầm rống lên. ~~~

"Lang băm.. Ăn bổng lộc đại sò. Lại không cứu được hoàng thượng... Mang ra chém.

Thái y la hét van xin không được. Tức khắc bị chém Đầu.

Phó Minh Viễn, nhìn tên Hoàng Thượng đối trá dám lừa gạt hắn.. Còn đỡ kiếm cho hắn...

Hắn hận không được mà muốn mũi kiếm kia thà trên người mình còn hơn... Nhìn tiểu nhân nhi huyết Sắc không có. Nằm thoi thóp trên giường.....tim hắn đau quặn

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90%)...

Phó Minh Viễn, cho hủy buổi săn bắn. Đem hoàng Thượng trọng thương hồi cung. Với mục đích tìm thần y để chữa cho Người hắn yêu thương nhất.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 105: Gian Thần! Tha Cho Trầm (Hoàn)

Phó Minh Viễn, thân sắc xám xịt. Nhìn chăm chăm người nằm suy yếu trên giường. Hắn như vậy cứ nhiên bị một Hải tử lừa gạt suốt hai năm qua.

Cái Quái gì là Thiên tàn tri thu. cái gì là hồng tiểu đệ. Tất Cả bị nữ tử kia lừa gạt tới quay vòng vòng..

Phó Minh Viễn, còn chưa cho phép Tiểu Nhân nhi kia chấn mũi kiếm cho hắn.

" Không cho phép Tên Lừa gạt kia chết... Tất cả hắn đều không cho phép.. Hắn là nam Nhân.. Vậy mà khóc như một đứa trẻ. Đôi tay run run tiến lại gần Uyển nhi.

Nhẹ nhàng lau đi gương mặt.....càng lau thì gương mặt Hoàng Thượng lừa gạt càng sáng bóng. Đẹp tới mê người...

Lau một hồi Phó Minh Viễn đỡ dần..... Tiểu Hoàng Thượng lại là cô Nương Tên Uyển nhi, xinh đẹp tựa tiên nữ Kia..

" Hoàng Thượng a~~ Hoàng Thượng, nàng còn gì dối gạt ta nữa không~~

" Hết lần này tới lần khác nàng cứu mạng ta. Nàng cảm thấy là sống quá đủ rồi Sao?

" Không trân quý mạng sống Của nàng....

Phó Minh Viễn nắm chặt tay Uyển nhi. Nước mắt rơi như mưa.

Uyển nhi nghe được hắn khóc.. Liền cất tiếng yếu ớt.

" Thái Phó ~~"

Nghe thấy Nàng kêu mình, Phó Minh Viễn vội vàng tiến sát vào Uyển nhi "

" Nàng Tĩnh, nàng còn lớn gan gạt ta.. ~~ Ta không cho phép nàng rời xa ta...

Uyển nhi lúc này chỉ có thể nhìn thấy hình bóng nhạt nhoà của Phó Minh Viễn.

Cô mỉm cười thật xinh đẹp với Gian Thần Phó Minh Viễn ": có thể nhìn Thái Phó đại nhân lần cuối.

" Ta mãi nguyện rồi."

" Nàng Câm miệng lại cho ta. ~~ Ta không cho phép nàng nói lung tung..... Phó Minh Viễn gào thét lên.

" Thái Phó nói nhỏ thôi.. Trầm không bị điếc.

" Con người tất nhiên sẽ phải chết chỉ là trước khi chết ta chỉ muốn nói.. "

" Nếu như~~ Ta còn sống được... Ta sẽ thú chàng..

" Phó Minh Viễn... Ta yêu chàng ~~~ Yêu từ khi ta mới 12 tuổi... Chàng rất đáng ghét có biết không?

" Ba năm. Chàng hạ được khiến ta đi tiểu không ngừng... Ta~~ ghét chàng..

Đôi tay yếu ớt như muốn sờ lên gương mặt của Phó Minh Viễn.... Hắn bắt lấy tay nàng áp lên mặt mình.

" Minh Viễn, chàng đừng khóc.. Khóc rất xấu.

Nước mắt từ khóe mắt Phó Minh Viễn chảy xuống dưới, lúc này phó Minh Viễn, đã nói không nên lời. Tim hắn rất đau.... Rất đau.

" Chàng còn nhớ không? Chàng nợ ta một điều kiện... Bây giờ chàng phải thực hiện rồi..

" Phó Minh Viễn ": Nàng nói đi. Chỉ cần nàng đừng rời xa ta chuyện gì ta đều làm cho nàng~~~~

" Uyển nhi yếu ớt lắc đầu "

" Không, chàng chỉ cần thay ta sống thật tốt. Tìm một cô nương tốt để yêu để an ổn sống cả đời.... Trấn an giang sơn Đại Sở...

" Phó Minh Viễn... Tạm biệt chàng... Ta yêu chàng nếu có thể...

" Kiếp sau ta Nguyễn không làm Hoàng đế"

Chàng cũng không phải Thái Phó cao cao tại thượng.. Mà ta chỉ muốn như bách tính bình thường.

" Một đời một đôi. "~~

" Chàng nhớ~~ Tên ta là Uyển nhi ~~

Uyển nhi môi khẽ chạm vào Phó Minh Viễn.. Rồi lâm vào hôn mê.

(Ting --- Nhiệm vụ hoàn thành....thoát ly khỏi ký thể thành công)

Phó Minh Viễn ôm thi thể người con gái hắn yêu thương nhất mà hét lên... Nước mắt và máu thi nhau rơi xuống..

Tới thời khắc cuối cùng nàng vẫn không cho hắn nói lời yêu nàng.

" Nàng lớn gan lắm~~~ còn không thêm biết Thái Phó Ta có đồng ý hay không?

" Nàng còn không thêm nghe ta nói Yêu nàng ~~

" UYỂN NHI KIẾP NÀY HAY KIẾP SAU~~TA VẪN CHỈ YÊU MỘT NGƯỜI LÀ NÀNG~~~

Cái điều kiện chó má kia là sao.... Hắn đau....rất đauuu nỗi đau này còn hơn nỗi đau xác thịt.

..... 10 năm sau

Sau khi Uyển nhi ra đi. Phó Minh Viễn chém cả gia tộc của An Vương Gia.

Phó Minh Viễn lên ngôi nắm quyền thiên hạ, hắn cho xây lăng mộ thật lớn cho Uyển nhi. Tại Cửu Châu

Bên trong còn có địa đạo mật thất.. Uyển nhi được nằm trong hòm băng. Xung quanh đều là băng. Nên thân xác cô không bị phân hủy.

Hắn nhìn cô nằm như chi an Ổn khi ngủ. Nụ cười vẫn nở trên môi. Rất xinh đẹp. Hắn còn điểm cho cô nốt chu sa trên trán. Y như lần cô cứu hắn vậy.

Phó Minh Viễn lên ngôi mười năm, hắn bồi dưỡng một người trong dòng họ sở phong làm thái tử..

Tiếp tục! Năm năm sau Phó Minh Viễn nhường ngôi lại cho Tân hoàng đế.

Còn hắn giúp Uyển nhi ăn hết cả thiên hạ.

Hai mươi năm Sau, một lão trung niên thật hình mập mập tiếp vào lăng mộ của Uyển nhi, đó chính là Phó Minh Viễn..

Bởi vì hắn thay cô đi ăn cả thiên hạ nên mập ú ra.

Phó Minh Viễn, ngắm mỹ nhân tuyệt sắc an ổn như đang ngủ chỉ mình hắn là già đi.

" Xin lỗi nàng. Là ta tới chậm trễ, nàng vẫn xinh đẹp. Chỉ có ta là già đi.

" Nàng đừng chê ta già và béo nha... Ta liền theo nàng đây. Phải để nàng đợi lâu rồi.

" Uyển nhi, ta xin lỗi nàng. Ta không thể thực hiện lời yêu cầu của nàng~~ ta không thể tìm một ai đó thay thế nàng được.

" Trái tim ta rất chật chỉ đủ chứa mình nàng.

Nói xong hắn đẩy nắp hòm băng thủy tinh rA. Chui vào trong nằm.

An ổn ôm người con gái hắn yêu thương nhất cùng nhau rời khỏi thế sự.

Trên lăng mộ có ghi Hoàng Hậu Uyển nhi và tiên Hoàng Minh Viễn... Một đời một đôi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh

[...] Chúc Mừng tỷ Xinh đẹp về lại không gian hệ thống

[Nhiệm vụ chính tuyến hoàn thành 100% được 20 điểm tích Phân và 150 điểm tích lũy]

[[...] mời tỷ tỷ xinh đẹp cộng vào thông tin cá nhân.

" Uyên nhi ": Thêm vào danh người thể lực và làn da,

Tên: Uyên nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 100/100(max)

Làn da.:100/100(max)

Trí lực.:97/100(max)

Mị lực. 95/100(max)

Thể lực.:100/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cứu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 570

Cấp bậc.: 13

[...] Tỷ xinh đẹp. Có thanh trừ Cảm xúc không.

" Uyên nhi ": Có

Uyên nhi quan sát thêm không gian hệ thống, tù sách đã có nhiều hơn. Không gian đã trở thành màu xanh không phải là màu trắng nữa rồi.

Nơi trái tim của cô, vẫn còn vương lại cảm giác đau đau...

[...] Em phải khám phục tỷ xinh đẹp nha. Luôn dùng thân mình ra đỡ dao kiếm

[...] Là tỷ mình đồng da sắt, hay là không sợ đau đây...?

" Em gái Hệ Thống à. Cái này là tình hình gấp bách. Không kịp suy nghĩ nhiều.

" Lão nương cũng rất sợ đau có được hay không?

[...] được rồi tỷ xinh đẹp có vào nhiệm vụ luôn không?

" Không, lão nương phải tu luyện linh hồn chút. Tâm trí cũng muốn loạn một hồi.

Uyên nhi ngã mình ngủ một giấc thật sâu, dù gì trong không gian hệ thống luôn đứng lại. Nên tha hồ mà ngủ.

Không biết cô đã ngủ bao lâu, khi dậy cảm ứng linh hồn trở nên mạnh mẽ. Uyên nhi lấy đại Một quyển sách ra đọc.

Có phải cô thêm vào trí lực gần đầy rồi hay không, đọc phi thường dễ hiểu. Có khi đọc một lần đã nhớ.

" Đọc xong quyển sách dày cộm. Uyên Nhi thấy tâm trạng thư thả hơn rồi.

Vào nhiệm vụ thôi "

"Đang tiếp thu nhiệm vụ —— nhiệm vụ tiếp thu thành công "

.....

" Uyên nhi, tớ đã khuyên cậu bao nhiêu lần rồi! Chúng ta là học sinh, nên chăm Lo học hành không nên yêu sớm

" Mà đối tượng cậu thích lại là thầy giáo. Mặc kệ thầy ấy có soái ca bao nhiêu.

" Tớ cũng không giúp cậu đưa thư tình đâu.

" Cậu nên từ bỏ ý định đó đi. "

Uyển nhi đang định tiếp thu cốt truyện. Thì lại bị tiếng nói ngọt ngào nũng nịu trách cứ cô.

Có thể nhìn ra quan hệ của cô gái này và Nguyên Chủ rất tốt.

Theo phản xạ tự nhiên. Uyển nhi cất lời.

"Minh nhức đầu, Minh muốn tới phòng y tế một chút.

Cô gái kia xem ra rất Lo lắng, không lái nhai nữa. Mà đưa Uyển nhi tới phòng y tế.

Lúc này cô mới yên ỗn tiếp thu cốt truyện.

Đây nói về tình bạn thân, sự quan tâm thoái hóa, trở thành con dao thủ hận, khi một trong hai người thay đổi.

Nữ chủ là Trần Lâm Như hoàn cảnh gia đình bình thường, cha mẹ buôn bán nhỏ lẻ. Nữ chủ trước đây rất xấu xí, còn đàn độn..

Không hiểu sao chỉ trong một tháng. Nữ chủ trở nên xinh đẹp hơn. Còn học giỏi một cách đáng sợ, phải nói là ngồi tên lửa mà lên.

Nguyên chủ là Lâm Uyển Nhi, bạn tốt với nữ chủ. Bởi vì Nguyên chủ cũng xấu xí và lực học yếu, thường xuyên giúp đỡ bao bọc cho Trần Lâm Như, chỉ hơn nữ chủ ở cái gia cảnh giàu có mà thôi.

Bình thường đều rất thân cận, cái gì cũng kể với nhau. Sau dần nữ chủ chở nên xinh đẹp và học giỏi có nhiều bạn học và bạn trai vây quanh.

Sự quan tâm của Nữ chủ đối với Nguyên chủ thái quá. Dần dần sự quan tâm ấy trở nên khó chịu hơn. Trầm trọng tới mức không thèm nhìn mặt nhau.

" Nữ chủ chính thức đã chết. Mà thay vào đó là một người tu tiên xuyên vào. Bởi vì linh khí ở đây ít ỏi, nữ chủ không thể tu tiên, mà chỉ thay đổi gân cốt về ngoài mà thôi.

Nguyên chủ bởi vì xấu xí, thầm yêu thầy giáo nhưng lại không dám tỏ tình. Đành nhờ nữ chủ đưa thư tình giúp. Nữ chủ không những không đưa. Còn làm ra vẻ học sinh không được yêu đương.

Nhưng ngược lại, nữ chủ lại tán đổ thành công thầy giáo.

Sau cùng nữ chủ trở thành nữ thần được mọi người tung hô. Tình yêu giữa nữ chủ và thầy giáo được chúc mừng dưới biết bao nhiêu người.

Còn Nguyên chủ, trở thành đối tượng bị chê cười. Khinh nhục... Vì uất ức quá độ Nguyên chủ nhảy lầu tự vẫn.

- ---End ---

Nguyện vọng của Nguyên chủ

" Thứ nhất": Phải giỏi hơn nữ chủ

" Thứ hai ": Phải xinh đẹp hơn nữ chủ

" Thứ ba ": Dành lại thầy giáo.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến. Xin mời tỷ xinh đẹp công lược Tiêu Dục.

" Em gái, cho lão nương hỏi? Tiêu Dục là tên nào nào?

[...] Tỷ xinh đẹp phải nghiên cứu kỹ càng chứ? Tiêu Dục là thầy giáo chủ nhiệm của tỷ 26 tuổi...

[...] Cũng là nam chủ mà nữ chủ sắp tán đó.

Lúc này cô xuyên qua. Vừa đúng lúc Nữ Tu tiên kia đã nhập vào Trần Lâm Như. Cô ta đang dần thay đổi xinh đẹp hơn.

Chuyện khi này cô ta trách cứ, cũng có xảy ra trong cốt truyện... Sau này cô ta dựa vào đó mà cưa đổ Tiêu Dục.

Uyển Nhi thở phào nhẹ nhõm, cũng may hôm nay là hôm học cuối cùng sẽ nghỉ hè. Uyển Nhi có ba tháng để thay đổi cái hình dạng xấu xí và cái não ngu dốt này....

Khi chuông reo tan học. Uyển Nhi cũng không thèm chờ Trần Lâm Như, mà một mạch đi về thẳng nhà.

Uyển Nhi nhớ, Trần Lâm Như sống trong khu nhà nghèo. Nhờ có Nguyên chủ đưa về bằng siêu xe. Nên hộ dân ở đó tưởng Trần Lâm Như đi học được thiếu gia nào đó để ý.

Khiến Cho Trần Lâm Như trở nên kiêu ngạo, không coi ai ra gì.. Kể cả đối với Nguyên chủ.

" Uyển Nhi lắc đầu ngao ngán "

" Chắc~~ mang tiếng tu tiên, mà còn ngu ngốc như vậy.

" Mới có đi nhờ siêu xe. Đã xem bản thân mình là đại tiểu thư chắc...

" Gà rừng thì vẫn mãi là gà rừng thôi... "

[...] Tỷ xinh đẹp. Đây là tỷ đang tỏ lòng thương xót??

" Không có. Lão nương là đang bình phẩm... Bình phẩm đó

[...] "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 2

Uyển Nhi đứng trước cổng trường, đợi tài xế đến đón cô về.

Chỉ một lúc Sau một chiếc Lamborghini dừng ngay chỗ Uyển Nhi đứng. Tài xế mở cửa xe ý mời Uyển Nhi lên. Trước bao nhiêu con mắt hâm mộ ghen tị của đồng học.

" Cô chủ, mời cô lên xe! Hôm Nay cô chủ không chờ Lâm Như tiểu thư sao?

" Không cần phải chờ, chú cứ đưa tôi về nhà ". Uyển Nhi đáp lại với giọng phi thường lạnh nhạt..

Còn chưa kịp rời đi, Trần Lâm Như đã chạy hi hục tới gõ gõ cửa kính xe. Với gương mặt tội nghiệp.

" Uyển Nhi, sao cậu không chờ tớ... Làm tớ chạy muốn đứt hơi "

Vừa nói Trần Lâm Như tự nhiên mở cửa xe ngồi vào. Tài xế định nổ máy rời đi, Nhưng Uyển Nhi lại lên tiếng cản trở

" Lâm Như, Cậu có thể xuống xe được không? Hôm nay mẹ mình bị bệnh Không thể đưa bạn về! " Uyển Nhi mắt không thèm nhìn nữ chủ mà nói!

Trần Lâm Như cả người cứng đờ. Bây giờ mới phát hiện Ra, bản thân mình là đang ngồi nhờ xe của người khác...

" Uyển Nhi, cậu làm sao vậy, cậu có thể đưa mình về trước rồi về nhà với mẹ cậu sau mà?

" Uyển Nhi tức giận, Không ngờ Trần Lâm Như này lại mặt dày tới vậy.

" Xin lỗi! Mẹ mình quan trọng hơn, phải để cậu đi về một mình rồi..

Rút lui, Uyển Nhi ra hiệu cho Tài Xế mở cửa ra, ý bảo Trần Lâm Như xuống.

Cô ta có mặt dày tới đâu bị hành động đuổi thẳng cổ như vậy, không nhục nhã xuống mới lạ.

Tài xế không hiểu tại sao, tự nhiên cô chủ hành động như vậy. Nhưng ông rất hài lòng vì bị Trần Lâm Như kia đi nhờ xe mà sai bảo ông như người hầu.

Trần Lâm Như Đứng trước cổng trường đậm chÂn Cấn môi.... Trong lòng thì thầm mắng Uyển Nhi.

" Tại sao, hôm Nay con nhỏ ngu ngốc đó lại cự tuyệt mình. Bây giờ phải làm sao về đây.

" Hừ đọi ta tu luyện xong! Trở nên xinh đẹp thì ta cũng không thèm đi nhờ xe của cô đâu. Siêu xe mà lên mặt à, Bất quá chỉ là con nhỏ xấu xí thôi.

.....

Uyển Nhi được trở về nhà, lúc này cô mới quan sát kỹ.

Ngôi biệt thự rộng lớn 4 tầng lầu, Phía trước có hồ bơi. Phía sau cả một vườn trồng cây ăn quả, nho, cherry và không thiếu hoa hiếm lạ.

Thời gian này, Ba Mẹ nguyên chủ đã đi du lịch Châu Âu, thời gian sau mới trở về. Uyển nhi nhanh chóng lên phòng, cởi phăng quần áo.. Đứng trước gương mà găng nghĩa.

Mở mắt ra nhìn, Cô giống như bị sốc.. Đây là cái dạng người gì Đây?

Toàn thân thì trắng nõn. Riêng khuôn mặt là đen không khác gì bao công tái thể.

" Chỉ thiếu mỗi vàng trắng trên trán thôi.... Chắc~~ quá dọa người rồi.

Lão nương, không biết phải tu bỏ từ đâu đây, ngực không có mông lại càng không. Cả người chẳng khác gì rễ cây khô....

Bản thân lão nương, nhìn còn muốn đau mắt.... Chắc chắc~~

[...]Đứng vậy tỷ xinh đẹp. Lúc này mới là cơ hội để Hệ Thống nữ Nhân của em phát huy.

[...] Khiến tỷ xinh đẹp suy nghĩ khác đi. Em Không phải là vô dụng.

" Ôh" nếu là tất cả đều miễn phí thì lão nương phi thường coi trọng em.

[...] Không có bữa cơm nào là miễn phí tỷ xinh đẹp àh. Em có bán Hoán cốt đan 10 viên 300 điểm thích lũy.

[...] Chỉ cần tỷ 5 ngày uống hai viên... Sau 1 tháng tỷ sẽ trở nên xinh đẹp động lòng người.

" Sao đắt thế. Em gái hệ thống đang gạt lão nương sao?

[...] Không đắt đâu tỷ xinh đẹp. Chỉ 300 điểm tỷ sẽ trở nên xinh đẹp như ý mình.

Uyển Nhi nghiêng răng thốt ra chữ " MUA"

. " Đạo này em gái Hệ Thống, rất biết cách làm tiền người khác.

" Hoán cốt đan đã Được chuyển thành công. "

Chuẩn bị kĩ càng hơn. Uyển Nhi dặn người hầu, thời gian này làm đồ ăn cứ đặt trên bàn, cô nói bận ôn bài. Không có việc gì đừng làm phiền cô.

Tất cả người hầu vâng dạ nghe lời?!

Uyển Nhi khóa trái phòng lại, bắt đầu uống hai Viên Hoán cốt đan đầu tiên.... Để yên tâm hơn cô chui vào không gian. Ngâm nước linh tuyền phòng ngừa có bị đau hay gì đó.

Quả thật, không ngoài trong dự đoán. Con đau như chặt đứt gân tay gân chân~~ cũng may có nước linh tuyền.Uyển nhi coi như tạm chấp nhận con đau được.

" Mẹ nó! Em gái hệ thống sao không nói ngay từ đầu là rất đau đi.

" Lão Nương Rất đau....

[...] Tỷ xinh đẹp à, cấu tạo lại từ xương cho tới da, Không đau mới lạ.

[...] Cái đẹp nào mà chẳng phải trả giá của nó?

" Được vì đẹp.. Lão nương nhin.. " Hừ "

Thời gian trôi qua, Uyển Nhi cũng không ngồi yên một chỗ làm đẹp. Cô cẩn thận tiếp thu toàn bộ kiến thức của nguyên chủ. Cũng thường xuyên đi lại trong nhà, cho mọi người quen dần với thay đổi Cửa cô hơn.

Uyển Nhi còn hay chat và gửi ảnh của mình cho ba mẹ xem. Phòng ngừa khi hai ông bà trở về không nhận ra con gái của mình.

Trần Lâm Như, nhiều lần nhắn tin gọi điện cho cô. Nói muốn đi dạo phố mua đồ, ban đầu Uyển Nhi còn từ chối khéo. Nhưng sau này là tất máy hân. Mỗi hôm nay còn kéo đến Trần Lâm Như.

Cô thừa biết Trần Lâm Như, rủ cô đi dạo phố mua đồ. Đều do Nguyên chủ tri tiền, mua cho Trần Tâm Như đều là đồ hàng hiệu. Đắp lên người cô ta không ít tiền.

Vì vậy, trong khu nhà nghèo của Trần Tâm Như, càng tin cô ta có vị thiếu gia nhà giàu nào đó để ý.

Ba tháng trôi qua, Uyển Nhi lột xác một cách ngoạn mục.

Mặt xinh đẹp kiều diễm. Dáng người lả lướt khúc nào ra khúc đấy. Ngực nở mông vênh, Chiếc eo nhỏ nhỏ xinh Xinh.

Đôi chân dài miên man. Người khác nhìn vào cô đều muốn được yêu thương.

" Lão Nương ngắm mình, Cũng muốn yêu bản thân mình luôn rồi.

" Ôi chào!! Đẹp quá...

[...] Tỷ xinh đẹp Lại bắt đầu tự luyện rồi.

.....

Hôm nay là ngày khai giảng năm học mới. Uyển nhi mặc đồng phục Váy ngắn tới đầu gối. Áo trắng sơ mi bó sát, tóc được CHải thẳng xòa ra, chỉ kẹp một chiếc nơ nhỏ xinh ở bên hông

Nhìn cô rất xinh đẹp, cũng không mất đi phần ngây thơ..

Tài xế, đưa Uyển nhi tới Trường Cao Trung Linh Trí.

Năm này cô bước vào lớp 11 do học lực Của nguyên chủ từ trước yếu. Nên chỉ xếp vào lớp thường thường.

Trước cổng trường một mảnh náo nhiệt. Từ khi cô bước xuống từ siêu xe rất nhiều người đổ dồn ánh mắt về phía cô.

" Nữ Sinh A ": Kia là ai? học sinh mới chuyển trường sao? Xinh thật đó hệt như thiên sứ.

" Nam sinh B": waaa còn đẹp hơn nữ Thần Trần Lâm Như tới mấy lần, Xinh quá

" Người qua đường": Các bạn không thấy. Chiếc siêu xe chở bạn ấy rất quen sao?

Trần Lâm như, nghe được lời khen hết nước kia của Mọi người. Mặt hiện lên tia ghen tị, giàu có thì giỏi sao?

Cô mất ba tháng để tu luyện tới thay đổi bề ngoài chở nên xinh đẹp. Không ngờ còn xuất hiện cô ả xinh đẹp hơn. Còn nhìn rất quen mắt.

Trần Lâm Như nhìn chiếc Lamborghini, trong đại não liền hiện ra cái tên Lâm Uyển nhi. Trong tâm đang ngờ ngợ, Trần Lâm Như liền đánh tiếng dò hỏi?

" Là Lâm Uyển Nhi phải không?

" A" lâu lắm mới gặp Lâm Như nha, cậu trở nên thật xinh đẹp đó.

" Minh suýt không nhận ra cậu nữa ": Uyển Nhi dùng giọng thấp phần vui vẻ mà trả lời.

" Uyển Nhi.. Cậu... Gặp phải chuyện gì khiến cậu thay đổi như vậy." Trần Lâm Như nắm chặt cánh tay của Uyển nhi mà lắc lắc.

" Dù cậu muốn xinh đẹp, cũng không nên phẫu Thuật thẩm mỹ, Như vậy sẽ để lại di chứng?

" Uyển Nhi nhú mày. "

" Con tiện nhân này, mở miệng ra bảo lão nương phẫu thuật thẩm mỹ. Ắ nghĩ ai cũng như ả sao?

" Uyển Nhi hất tay Trần Lâm Như ra "

" Lâm Như, sao cậu lại nói như vậy?

" Cậu Trở nên xinh đẹp không lẽ mình thì không Được phép thay đổi sao?

" Cậu đừng nói bậy. Minh không có phẫu thuật, không tin có thể đi gặp bác sĩ giám định Minh không ngại.

Trần Lâm Như, bị Uyển Nhi phản bác tới cứng họng. Không biết phải trả lời sao, đúng là bản thân cô thay đổi tới chóng mặt, không lẽ người khác lại không được?

Mọi người Xung quanh chỉ chờ, ra về đồng ý với quan điểm của Uyển Nhi. Nhiều nữ sinh còn vây quanh Cô để xin bí quyết làm đẹp

Trần Lâm Như, thấy Uyển Nhi trở thành trung tâm được quan tâm ngưỡng mộ thì tức giận xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 3

Uyển Nhi vào trong Wc chỉnh chu lại bản thân. Sao cho thật xinh đẹp nhưng phải ngây thơ đứng đắn. Phát huy khí chất phải hơn nữ chủ Trần Lâm Như.

Lúc này Tiêu Dục đã vào lớp đã bắt đầu điểm danh học sinh.

" Trần Lâm Như "

" Trần Lâm Như, đang chống cằm chờ đợi ngắm nhìn Chủ Nhiệm Tiêu Dục anh tuấn đẹp trai.... Nghe thấy điểm tới mình hoảng hồn lại.

" Có em "

Tiêu Dục, không thèm liếc nhìn Trần Lâm Như, mà tiếp tục Điểm danh.

Tiêu Dục liếc xuống có Một bàn trống, theo phản xạ tự nhiên nhìn ra cửa lớp. Lúc này, phía xa xuất hiện một dáng người xinh đẹp đang đi tới cửa lớp đi vào, tóc đen dài quá eo, xông vào tầm mắt hắn.

Chỉ thấy học sinh này, gương mặt tươi cười, đôi mắt trong suốt linh động. Mái tóc còn kẹp một chiếc nơ xinh xắn.

Tiêu Dục, cũng không biết tại sao mình lại phản ứng như vậy. Nhanh như chớp không nhìn nữ học sinh xinh đẹp này nữa. Mà di chuyển tầm mắt vào danh sách học sinh.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 10%)

Uyển Nhi nở nụ cười hồn nhiên tới xinh đẹp, bước vào lớp...

" Tiêu Dục Điểm danh tới cô."

" Lâm Uyển Nhi có tới lớp không? Không ai lên tiếng.Cho nên chúng ta bắt đầu bài học ngày hôm nay!

Lời còn chưa dứt thì âm thanh ngọt ngào lên tiếng

" Thừa thầy -- Em là Lâm Uyển Nhi. Xin lỗi vì đến trễ: " Uyển Nhi dụi dè như thỏ con cúi đầu nhận sai.

Tiêu Dục, rất có hào cảm với học sinh ngoan biết nhận lỗi nên không trách phạt cô,liền cho vào lớp.

Thời gian trước khi nghĩ hệ ấn tượng của mọi người đối với Uyển Nhi, là một cô học sinh mặt bao thanh thiên, cả người khô như rễ cây, không có sự sống nào.

Sao bây giờ lại trở nên xinh đẹp động lòng người tới vậy? Còn luôn luôn nở nụ cười đáng yêu!

Uyển Nhi tránh đi ánh mắt mãnh liệt Của mọi người, mà ngồi xuống chỗ Của mình. Tập trung nghe giảng. Phát huy mãnh mẽ tư chất học sinh ngoan ngoan.

Trần Lâm Như, thấy Uyển Nhi được đón nhận nồng nhiệt, ghen ghét không thôi. Móng tay cào lên trang sách. Rách luôn mấy tờ.

Tới giờ giải lao, Trần Lâm Như, tự động tìm đến Uyển Nhi thái độ y như trước luôn tỏ ra tốt bụng thánh mẫu.

" Uyển Nhi, cậu đi xuống căn tin ăn cơm với mình có được không?": lời nói và cử chỉ của Trần Lâm Như tha thiết chân thành.

" Cô đi ăn cơm trước đi, Tôi đang giảm cân, không được ăn sai bữa." Uyển Nhi trả lời một cách Lạnh lùng.

" Cậu đang giận mình vì, không gửi giúp thư cho thầy giáo. Hay mình làm cái gì sai thì Uyên Nhi cứ mắng mình đi....

Trần Lâm Như vừa nói dứt lời "

Những người xung quanh đổ dồn ánh mắt không mấy tốt đẹp. Như thể cô ăn hiếp Trần Lâm Như không bằng.

Uyên Nhi nóng máu. Mặt đỏ hừng hực.

" Lão nương muốn lấy đại đao chém chết ả tiện nhân này.

" Nghĩ mình ả ta biết diễn sao... Lão nương diễn còn hay hơn ả ta....

[...] Tỷ xinh đẹp, đừng nóng... Không được giết nữ chính... Cầu xin tỷ... Bạo lực học đường là sai trái....

" Lão nương nhin "

" Uyên Nhi nhú mày: xong tiếp lời quăng nôi lại cho Trần Lâm Như.

" Lâm Như cô nghĩ đi đâu vậy? Tôi nhờ cô gửi thư cho thầy giáo bao giờ?

" Tôi không có làm, Cô đừng nói lung tung, bôi đen hình tượng của tôi: " cái này lão nương chết cũng không thừa nhận.

" Uyên Nhi, tiếp tục nói.

" Học sinh nên đi học, không nên yêu đương sớm. Cô cũng Hiểu điều đó mà Lâm Như!

" Tôi xin lỗi, vì thời gian qua không cho cô đi nhờ xe, vì tôi phải về nhà chăm mẹ bị bệnh.

" A" Quên mất, Lâm Như số tiền này cô cầm đi mà đóng tiền học phí. Cũng tới hạn nộp rồi mà...

Nói xong, Uyên Nhi nhét tiền vào trong tay Trần Lâm Như rồi rời đi.

Mọi người xung quanh chỉ chờ Trần Lâm Như xì xầm.

" Người A: " A" Có bạn thân tốt như vậy. Còn có ý bôi nhọ Uyên Nhi....

" Người B ": Cứ tưởng là nữ thần, ai ngờ lại dụng bạn thân, nói xấu như vậy. Ta không ngờ Nữ Thần Lâm Như, lại như vậy nha.

" Người C: " Hóa ra lâu nay là đi xe nhờ của Uyên Nhi. Tiền của Uyên Nhi cô ta còn ra về là đại tiểu thư cơ...

" Mọi Người ": Chắc... Cũng tội nghiệp Uyên Nhi ngây thơ mới kết giao phải loại bạn bè như Lâm Như này, không đáng mà.

Trần Lâm Như, bị chỉ trích tới tức giận hét toáng lên..

" Nhìn cái gì mà nhìn.... Biến đi chuyện của mấy người chắc.

Trong tay cầm chặt số tiền cắn răng rời đi không thèm quay lại nhìn ai nữa.

" Uyên Nhi nấp vào chỗ tối. Thấy được hiệu ứng Mà cô mong muốn thỏa lòng rồi đi.

.....

Uyên Nhi tan học, liền trở về nhà, Ba mẹ cô có nhắc là sẽ về nước trong thời gian này. Nên Uyên Nhi chăm chỉ về nhà đúng giờ.

Cô đẩy cửa bước vào, nhìn thấy Ba mẹ cô đang uống trà, vali cũng được người hầu cất đi rồi.

Điều kiện gia đình cô rất tốt, Ba là chủ Tịch Tập Đoàn chuyên kinh doanh về Thép.

Mẹ cô thì an ổn ở nhà làm quý phu Nhân. Mặc dù đã hơn 40 tuổi nhưng sắc đẹp mặn Mà phải biết.

" Ba Mẹ, hai người về khi nào. Con rất nhớ hai người nha ": Giọng nói nũng nịu của cô cất lên.

Động tác của hai Ông Bà dừng lại, nhìn lên thiếu nữ xinh đẹp kia. Họ suýt chút nữa không nhận ra con gái của hai người.

Không phải Cô hay gửi hình cho ông bà, thì Quả thật không nhận ra nổi.

" Bà Lâm ": Ôi chao! Mới có mấy tháng mà ông xem. Con gái chúng ta thật xinh đẹp nha~~

" Ông Lâm": Con gái chúng ta xinh đẹp y như bà vậy~~ Phải không phu nhân Của tôi..

Bà Lâm đỏ mặt mắng " Già như vậy rồi, còn nói ngọt tới như vậy...~~ con gái cười cho bây giờ.

Uyển Nhi ôm chặt lấy Bà Lâm Mà nũng nịu" Ba Mẹ...con nhớ hai người.. Hummm ba ba chỉ biết mỗi Mẹ thôi. Ba quên con gái Luôn rồi.

" Ông Lâm": Cái con nhỏ này!! Ba sao hết thương con được nha~~ có quà cho con gái yêu đây.

" Uyển Nhi hôn Lên má ông Lâm "

" Ba ba tốt nhất... Mẹ cũng tốt nhất "

Hai ông Bà lâm, nhìn con gái xinh đẹp cười như hoa nở kia, cũng vui lòng.

Hai ông bà, hỏi thăm tình hình học tập của cô một chút, rồi lại hỏi mấy vấn đề khác xong. Người nào người nấy trở về phong Của mình.

Uyển Nhi trở về phòng, khóa trái cửa tu luyện Lại Cửu Âm Chân Kinh, đề phòng bất chắc. Vì nữ chính ít nhiều cũng là người tu tiên xuyên qua....

Và lại việc Tu luyện cũng khiến Uyển Nhi xinh đẹp hơn không ít.

.....

Tiêu Dục là thầy giáo trẻ, không những soái khí tuấn kiệt, gia thế khủng. Mà học sinh hay các giáo viên nữ gán cho Tiêu Dục là cái mác Nam Thần Cao Lãnh, lạnh lùng. Không dễ gì thích một người con gái nào.

Uyển Nhi suy nghĩ nát óc làm sao để công lược Tiêu Dục đây? Nên cô đành lựa chọn theo con đường học sinh gương mẫu. Từ từ chinh phục con người cao lãnh Kia.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 4

Uyển Nhi thay đồng phục tới trường, trước kia Trần Lâm Như dính lấy cô bao nhiêu, thì bây giờ xa cách bấy nhiêu, Uyển Nhi cũng thở ra nhẹ nhõm cảm tạ trời đất.

" Đờ phí công lão nương nghĩ cách tách khỏi nữ chủ nha.

" Còn định không tách được thì xử lí nữ chủ luôn cho xong.

[...] Ta không biết phải khuyên tỷ ấy sao nữa. Khuynh Hướng bạo lực càng gia tăng.

[...] Chúng ta là Hệ thống mỹ Nhân. Có thể lấy nhan sắc ra đập ngã người khác. Đứng lên đỉnh cao của đỉnh nhân sinh mà?

" Em cảm cho lão nương... Cú đâm của lão nương Vẫn nhanh gọn lẹ nhất.

[...]Hệ Thống đã Off.. Chuyển sang Chế độ Wi-Fi.

" Giỏi lắm... Trốn phi thường nhanh " đờ đau đầu lão Nương.

Uyển Nhi rút kinh nghiệm từ bản thân Nguyên chủ. Trước kia nhút nhát bao nhiêu, thì bây giờ cô phải năng động bấy nhiêu. Nở nụ cười thật nhiều.

Để nam chủ, tự động mà dính lấy cô. Ừm nên lấy chủ đề học hành sẽ tiếp cận thành công cao nhất.

Tiêu Dục Điểm danh Lớp xong,ho khan hai tiếng, ý bảo học sinh trong lớp tập trung

" Hôm nay chủ đề của chúng ta học là. Trái đất có hình củ khoai tây~~ mà không phải là hình cầu.....

- Trong tiết học, Uyển Nhi năng nổ phát biểu ý kiến và câu hỏi trọng điểm của bài học hơn.

Các bạn học thì ngạc nhiên với biểu hiện của cô. Còn Trần Lâm Như căm hận, vì không có đất cho cô ta diễn.

Tiêu Dục nhìn dáng người nhỏ xinh xắn. Điềm đạm đáng yêu của cô, nghiêm túc năng nổ học hành khiến hắn rất hài lòng. Và để ý hơn về nữ sinh này.

(Ting --- ĐỘ HÀO cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20% tỷ xinh đẹp cố gắng lên)

Kết thúc buổi học cô gọi cho tài xế đến đón cô về.

Các nữ sinh thấy hình tượng của Uyên Nhi rất đẹp, nên thay nhau rủ rê đi thay đổi kiểu tóc và quần áo.

.....

Nhà hàng được bao trọn, đèn chùm lung linh sa hoa. Tiếng nhạc du dương, tiếng ly khê chạm vào nhau. Nhiều người đeo lên nụ cười giả dối nói chuyện với nhau. Cùng nhạ tụ họp một chỗ.

Tối nay Uyên Nhi cùng Ông bà Lâm, tham gia buổi tiệc trong giới kinh doanh. Mà Tiêu Dục có gia thế khủng, cũng có tham gia.

Uyên Nhi bắt chặp năn nỉ Ông Bà Lâm cho đi theo cùng. Ông bà Lâm thấy con gái làm nũng nên đành cho con gái yêu theo.

Uyên Nhi ăn mặc thật xinh đẹp, đi cùng Ông Bà lâm, rất nhiều đối tượng tiến lại nịnh nọt ông bà..

"Lâm Tổng, lâu rồi không gặp, Lâm Tổng khỏe chứ "

"Ông lâm lịch sự chào hỏi lại " Tiêu Tổng, cũng tới nơi này sao, thật có duyên nha!

"Phu Nhân Của Ông Tiêu lên tiếng ": "a" vị này là thiên kim của Lâm Tổng sao. Lớn lên thật xinh đẹp. Còn xinh đẹp hơn các tiểu hoa đán trên màn ảnh nha. ~ con trai tôi có làm giáo viên dạy học trong trường của Lâm Tiểu thư đây, tôi sẽ bảo hắn để ý tới Lâm Tiểu thư.

"Ông Lâm Khách sao trả lời": Vậy là làm phiền con trai Của Tiêu Tổng rồi... ~~~

Tiêu Dục rất ít khi đến nơi đông đúc này, ai ai cũng giả tạo cười nói. Khiến hắn phi thường bức bối.

Trong lúc vô tình quét mắt xung quanh, hắn nhìn thấy dáng người yêu kiều, hơi kinh ngạc. Lần đầu tiên đi đến yến hội như vậy, liền gặp được học sinh của hắn. Lại là cô học trò gần đây rất chăm ngoan.

Tiêu Dục để ý, học sinh này của hắn.. Bình thường mặc đồng phục rất xinh đẹp đáng yêu. Còn tối nay thì xinh đẹp động lòng người, rất câu dẫn người khác khi nhìn vào.

Hắn bước lại về phía Ông Tiêu... Chào hỏi với Ông Bà Lâm.

"Đây là con trai của tôi, mới Nhắc tới " Tiêu Dục.

"Em chào thầy giáo! Không ngờ gặp được thầy ở đây ": Uyên Nhi tỏ vẻ lo lắng, giống như thật sự có duyên mà gặp.

Tiêu Dục vẫn cao lãnh, lạnh lùng đáp lại.

"Oh " Đã tan học không cần gọi tôi là thầy giáo, cứ gọi Là Tiêu Dục. Tôi cũng chỉ hơn em 9 tuổi...

" Tiêu Dục Ca ca ":Uyên nhi ngọt ngào mà gọi....

" Tiêu Dục nghe Uyên Nhi gọi tới ngọt như vậy, tâm trạng hơi ngửa... Rất nhanh thay vào đó là vẻ lãnh đạm, lạnh lùng

"Uh" Em đi dạo cùng tôi không?

" Uyên Nhi ": Tất nhiên là được rồi.

Uyên Nhi và Tiêu Dục xin phép Ông bà lâm và ông bà Tiêu rời đi.

Hai bên phụ huynh nhìn, hai người rời đi cảm thấy rất xứng đôi vừa lứa. Nên hai bên nói chuyện thập phần ăn ý hơn.

Hai người đi dạo tách khỏi nơi ồn ào kia. Không khí có chút quý dị. Uyên Nhi đành lên tiếng trước.

" Tiêu Dục Ca ca. Sau này có thể dạy kèm Uyên Nhi hay không?: Đôi mắt cô mở to, chớp chớp lay động.

Tiêu Dục, bị ánh mắt đầy nhìn tới mềm lòng. Nên không từ chối được.

"Được. Tất nhiên là được rồi "

"Thật tốt quá. " Uyên Nhi cười tới mức quá xinh đẹp đi.

Tiêu Dục bị thất thần trong nụ cười ấy. Mất một lúc sau mới hoàng thần lại.

(Ting --- độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 25% tỷ xinh đẹp cố gắng lên)

Uyển Nhi hơi tức giận. Tại sao nam chủ này tăng hào cảm cũng keo kiệt tới vậy chứ....

"Lão nương muốn dẫn mặt hấn một trận.

"Đẹp trai mà rất hẹp hòi còn là cục đá đông băng lãnh không thèm cười... Hừ

[...] Tỷ xinh đẹp, xin tỷ đừng hờ một chút là đánh người. Một chút là xử lý có được không?

[...] Xinh đẹp phải đi đôi với ôn nhu dịu dàng, không phải xinh đẹp đi cùng với thần kinh đâu..

"Lão nương có sao? Làm gì có chuyện đó? Em đừng nói lung tung.

- - - - -

Sau khi yến hội kết thúc, hai bên Lâm gia và Tiêu gia rất vừa lòng hai đứa nhỏ. Nếu kết thông gia với nhau thì phi thường tốt.

Tiêu Dục lúc này Cũng Dẫn Uyển Nhi trở lại. Lúc tạm biệt Uyển Nhi cũng không hẹp hòi mà tỏ ra ấn tượng rất tốt cho ông bà Tiêu.

Lễ phép chào tạm biệt, rồi rời đi với Ông Bà Lâm.

Tiêu Dục nhìn thấy vậy, cảm giác nội tâm có chút thay đổi. Từ một cô học sinh ngoan ngoãn, bây giờ lại trở thành tiểu muội xinh đẹp đáng yêu...

Lúc lên xe với ông bà Lâm, Uyển Nhi liếc thấy Trần Lâm như đang trong bộ đồ nhân viên.

Đáy mắt Uyển Nhi hiện lên tia vui vẻ, theo cốt truyện đây là lúc Trần Lâm Như tiếp Cận Tiêu Dục. tiên cơ của nữ chính bị cô cướp đi.

Xem Trần Lâm Như tiếp Cận Tiêu Dục như thế nào?

Trần Lâm Như, lúc này nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Uyển Nhi, tới mức hiện lên tia lửa. "Hừ Lại là Lâm Uyển Nhi" Vì cái gì cô ta luôn tới trước.

Cô là người tu tiên, không thể thua một Phạm Nhân được... Bàn tay Trần Lâm Như đâm vào lòng bàn tay tới cháy máu. Mà bản thân cô ta không phát hiện ra. Tức giận tới mức dậm chân xoay người bỏ đi.

Uyển Nhi, thu hết biểu hiện của Trần Lâm Như vào mắt. Môi nhếch lên một đường cong tuyệt Mĩ.

"Lão nương nói rồi. Tranh mỹ nam với lão nương là chuyện không bao giờ xảy ra.

Trò vui mới bắt đầu thôi.

"Tu tiên gì chứ? Không phải vẫn ngu ngốc đó thôi sao?

[...] Tỷ xinh đẹp. Tỷ đang tự mắng bản thân mình sao?

[...] Ta thấy tỷ chỉ giỏi về học hành. Còn đối với chuyện nhân sinh. Không khác gì mỹ Nhân không mang não.

"Em Câm Miệng Cho Lão Nương"~~~~

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 5

Sáng sớm, Uyển Nhi ăn mặc thỏa đáng tới trường học. Bước vào lớp học đã thấy Trần Lâm Như, lâu Nay tránh né cô. Bây giờ lại mỉm cười tươi rói vẫy tay với cô.

Uyển nhi Bước lại Bàn Học Của Trần Lâm như, xem ả định giờ trò gì?

"Trần Lâm Như hỏi: "Sao Uyển Nhi tới sớm vậy. Cậu vẫn giận mình ả. Cậu đã ăn cơm chưa.?"

"Ăn rồi." Sắc mặt của Uyển Nhi lạnh tanh không một chút để ý tới Trần Lâm Như.

Trần Lâm Như cả mặt và Ăn vẹo, cái thần thái kiêu ngạo đó là sao đây.. Khinh người quá đáng.

" Uyên Nhi, lúc vừa rồi tớ thấy Thầy Giáo Tiêu đi cùng một nữ giáo viên xinh đẹp cùng nhau ăn cơm đó.

" Uyên Nhi ": Oh " rồi sao nữa?...đồng nghiệp đi ăn với nhau là chuyện bình thường.

" Trần Lâm Như".....thái Độ đó là sao đây?? Cô ta chắc chắn là giả vờ không quan tâm.

" Cậu không ghen sao. Không phải cậu thích thầy sao? Trần Lâm Như hỏi hột hột?

" Lâm Như, cô Đừng nói bậy. Tôi thấy người thích thầy là cô mới phải,?

" Thầy Tiêu Làm gì có vẻ cô đều rất rõ ràng hơn tôi. Tôi khuyên cô đừng nói bậy.. Ăn có thể ăn bậy, nhưng lời nói đừng có nói bậy.

" Không còn gì, tôi xin phép về chỗ Của mình.

" Hừ: định quăng nôi cho lão nương à. Không dễ đâu.. Cô Còn non và xanh lắm..

" Dù cô có nói gì, Tiêu Dục trước sau gì cũng là của lão nương thôi.

" Công lược không được, thì trôi lại...lo lắng cái gì " xì~~~"

Cả gương mặt xinh đẹp Của Trần Lâm Như, tức giận tới vặn vẹo. Cô ta cảm thấy không thích hợp làm bạn với Lâm Uyên Nhi nữa.

Trần Lâm Như, xem rằng Uyên Nhi rất ngu ngốc. Lại kiêu ngạo, ý vào nhà mình có tiền lên mặt với cô.

.....

Kết thúc buổi học, Tiêu Dục nhanh chóng sắp xếp đồ, chuẩn bị vào văn phòng soạn giáo án.

Uyên Nhi như tên trộm ôm bài tập đến Văn Phòng của Tiêu Dục đẩy cửa ra, thò đầu nhìn vào trong.

Tiêu Dục nghe tiếng cửa mở nên quay đầu lại nhìn.

Hắn lạnh lùng nhìn Uyên Nhi, hắn tưởng lời nói của cô chỉ là đùa giỡn. Xem ra là thật rồi.. Cảm giác có một tiểu muội quán lấy cũng không tệ đi.

" Em đến để học thêm sao? Có gì không hiểu sao?

Hốc mắt của Uyên Nhi ửng đỏ, làm bộ đáng thương nhìn hắn: " Thầy giáo~~ Có mấy bài em không hiểu.

Tiêu Dục nhìn thấy hốc mắt của Uyên Nhi đỏ ửng tới đáng thương " Chi là không hiểu bài thôi sao, sao lại sắp khóc rồi..?

" Được rồi, chi là không hiểu bài thôi sao! Lại đây thầy chỉ bài cho... Đừng khóc rất xấu..

" Dạ "~~ Cô dạ một cách tự nhiên.. Gương mặt sắp khóc hồi nãy, được thay vào nụ cười rục rờ.

Khiến cho Tiêu Dục ngạc nhiên không thôi.

" Chỗ nào không biết làm?"

" Toàn bộ đều không biết làm." Uyên Nhi yếu ớt trở lời.

Tiêu Dục kinh ngạc nhìn cô một cái: "Tất cả đều không biết làm? Vậy em đi học làm gì!?"

"Em không nghe tôi giảng bài sao? " Giọng nói lạnh băng có chút tức giận của Tiêu Dục vang lên.

"....L... Là.. Em mãi ngắm thầy nên không nhớ bài! Nói xong Uyên Nhi mặt đỏ hồng cúi thấp đầu.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 30%)

Tiêu Dục định mắng cô, nhưng lại nhìn cái biểu hiện vừa Thẹn thùng vừa Ủy khuất kia lại không nỡ mắng.

[...] Tỷ xinh đẹp diễn phi thường giỏi NHA. Xin nhận một lạy của em..

" Tất nhiên rồi! Cái kĩ năng diễn xuất cao cấp để làm gì chứ?

" Lão nương cảm thấy. Lão nương rất giỏi?

[...] Tỷ xinh đẹp lại bắt đầu tự luyện rồi...

" Tiêu Dục ": Được rồi. Em ngồi xuống tôi chỉ bài cho. Không Lẽ em định đứng để tôi Giảng bài?

" A. A~~ xin lỗi thầy, em quên mất.

Uyển Nhi, ngồi xuống đối diện với Tiêu Dục. lúc này mới bắt đầu giảng giải bài tập cho Uyển Nhi.

Lúc này, Uyển Nhi mới ngắm kỹ Tiêu Dục.. Thật đẹp trai nha. Gương mặt tinh xảo tới mức không thể rời mắt.

Chắc chắc~~ Thật muốn ăn sạch hân đi

Tuy Uyển Nhi giả bộ không biết làm bài. Nên khi Tiêu Dục chỉ bài một lần cô liền hiểu ngay, cố gắng phát huy mạnh mẽ là một học sinh thông minh~~

Chỉ xong bài tập cũng đã hơn 5 giờ chiều. Lúc này Tiêu Dục định sẽ trở về ngay. Thì Uyển nhi liền hỏi.

" Thầy giáo~~ Tiêu Dục Ca ca..... bao giờ thầy định nghỉ làm giáo viên?

Tiêu Dục nhú mày, nghi ngờ nhìn cô.

" Em là đang nghi ngờ năng lực dạy học của tôi": Âm thanh cao lãnh của hân vang lên.

Cô vội lắc đầu nhanh miệng biện minh. Mặt úy khuất hồng hồng.

"Không phải đâu"

" Thầy ơi, tại trường nghiêm cấm tình yêu thầy trò. Như vậy thì em theo đuổi thầy làm sao?"

Tiêu Dục kinh ngạc. Nhưng lại rất nhanh tìm lí do, chắc chắn là cô đang nói đùa với hân....nhưng trong lòng lại chột lóc một tia cảm giác bất thường.

" Nhanh thôi~~ Khi nào em Học xong cao trung. Tôi sẽ nghỉ việc.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 40% tỷ xinh đẹp quá giỏi nha.)

Uyển Nhi biu môi, nhưng vẫn ngọt ngào lên tiếng.

" Tiêu Dục ca ca~~ Hết giờ học rồi. Lần sau Uyển Nhi sẽ lại tìm Tiêu Dục ca ca~~ chỉ bài.. Tạm biệt Tiêu Dục ca ca.

Tiêu Dục cũng vẫy tay chào tạm biệt lại với cô~~ Trong lòng hân xem cô như em. Gái nhỏ mà đối xử.

Mọi hành động thân mật đó, đều bị Trần Lâm Như thu hết vào mắt. Nghiến răng nghiến lợi...xoay người rời đi.

Uyển Nhi bước ra khỏi trường gọi cho tài xế tới đón mình. Thì chưa đi được vài bước đã bị mấy tên lưu manh chặn lại.

" Một tên trong số đó lên tiếng "

" Em gái nhỏ, em đã đập tội gì với nữ thần nha.... Nữ thần hôm nay nhờ tụi anh đây chăm sóc từ tể em gái nhỏ à!

Uyển Nhi biết nữ thần, trong miệng bọn lưu manh kia là ai rồi. Không phải là nữ chính đại nhân còn là ai nữa.

" Chắc~~ Trò trẻ Con này cũng đem đi đổi phó lão nương.

" Nữ chính là quá khinh thường lão nương đây rồi.

" Đã thế xem bọn này là bao cát cho lão nương vận động tay chân vậy. "

" Đã lâu không đánh người, hơi ngứa tay chân.

[...] Aaa Lại có người ngu tới nạp mạng cho tỷ bạo lực.. Ta cầu nguyện cho mấy đứa trẻ đó không sao.

" Uyển Nhi ngoắc tay với mấy tên kia., "

" Tất cả lên hết một lượt đi. "

" Chị đây đang rất bận.. Thời gian của chị đây rất quý... Lên hết đi~~

Mấy tên lưu manh bị khiêu khích tới tức giận.

"Được. Em gái có lá gan rất lớn. Bỏn đại ca thích... Anh em tất cả xông lên.

Uyển Nhi nhanh chóng né tránh mấy chiêu võ mèo cào kia. Chân cô vurun ra đá bay một tên Ra ngoài. Tên đó ngất ngay từ cú đá đầu tiên.

Mấy tên Còn lại, bị cô sách lên như đồ vật quăng lên rồi sút xa y như trái bóng.

Mười phút trôi qua~~~~

Mấy tên lưu manh bầm dập quỵ sát xuống đất

"Đại tỷ tha mạng~~ Là em có mắt mà không thấy thái sơn.. Chọc nhảm đại tỷ.

"Xin tỷ tha mạng cho chúng em.. Cả mấy tên lưu manh đồng thanh đáp

"Uyển Nhi ": Ta biết là ai sai khiến các nguoi làm.. Nhưng bắt quá trẻ nhỏ không nên ra đường học thói hư.

"Hôm nay gặp ta lương thiện tha cho các nguoi một mạng"

"Mấy tên đảo mắt nhìn nhau. Đại tỷ này còn nhỏ tuổi hơn bọn hần... Vậy mà nói bọn hần là trẻ nhỏ?

"Thôi đại tỷ nói sao thì là vậy đi~~ ai bảo đại tỷ rất bạo lực. "

"Dạ dạ tui em xin nghe lời đại tỷ. Xin đại tỷ hãy thu nhận chúng em.. "

Uyển Nhi hơi tò mò.. Nếu lão nương tạo ra một bang phái của riêng mình. Cũng không tệ đi... Bất quá mấy tên này hơi yếu.

Thôi thì thu nhận. Làm chân sai vặt cũng không tệ.

"Được rồi. Các nguoi nay đi theo ta... Phải trung tâm với ta... đã nghe rõ chưa?

Tất cả đồng thanh đáp.

"Tất cả đều nghe theo lời đại tỷ "

[...] Trời ơi, ta không thể khuyên tỷ xinh đẹp được nữa rồi. Tỷ ấy còn tạo hần cho mình cái bang phái đều bạo lực..... Aaaaaaa

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 6

Hôm sau, Uyển Nhi thức dậy thật sớm. Nhìn lên bản đồ siêu cấp xem Tiêu Dục ở đâu, cô còn căn luôn giờ Tiêu Dục tới trường. Bảo bác tài xế đưa cô tới đó.

Mất thấy sắp tới nơi, Uyển Nhi liền bảo bác tài xế.

"Bác thả cháu ở đoạn này đi, lát cháu sẽ tới trường với bạn...

"Nhưng cô chủ, phu Nhân có dặn. Phải đưa cô chủ tới trường.

"Bác cứ thả cháu ở đoạn này đi.. Cháu sẽ không nói với mẹ đâu.

Bác tài hết hết cách, đành bỏ lại Uyển Nhi trên đường..

Tiêu Dục, ngồi trên xe lên trường. Dọc đường hần thấy dáng người xinh đẹp đang cố gắng chạy thật nhanh, giống như sợ chậm trễ.... Mái tóc mượt mà bay theo gió.. Hần càng nhìn càng thấy quen đành dừng xe lại.

"Uyển Nhi, sao em lại chạy bộ tới trường? Tài xế đâu,.... Tiêu Dục lên tiếng ngờ vực.

"Uyển Nhi, thở gấp nói, "

"E.. Em chào Tiêu Dục ca ca ~~ Xe hỏng nên em chạy vội không thì trễ giờ...

Tiêu Dục nhìn cả người nhỏ thó đầy mỡ hời.. Trông rất đáng thương dành cho cô lên xe.

" Em lên xe đi... Tôi đưa em tới trường. Đằng nào cũng tiện đường.

" Uyên Nhi, gật đầu ngoan ngoãn ". em cảm ơn thầy...

.....

Hai người đồng thời bước vào trường cùng một lúc đã gây ra rất nhiều sự chú ý, dù sao một người là mới được xưng là nữ thân của trường, một người là thầy giáo cao lãnh.

Lúc này hai người còn cùng nhau vào lớp học, mọi người thấy Uyên Nhi cùng Tiêu Dục ánh mắt đầy hứng thú.

Chỉ riêng ánh mắt của Trần Lâm Như. Oán độc nhìn hai người họ mà thôi.

Tiêu Dục không quan tâm, bắt đầu tiết học của mình.

Các em còn chỗ nào không hiểu không?"

Tiêu Dục vừa giải xong một bài toán, ngón tay đặt nhẹ viên phấn xuống hộp ngừng mặt hỏi.

Uyên Nhi rút cuộc nhìn không được mà gãi tay.

Tiêu Dục hứng thú chỉ vào Uyên Nhi: "Em còn chỗ nào chưa hiểu?

Uyên Nhi gật đầu bộ mặt cực nghiêm túc:

" Thưa Thầy, em vẫn không hiểu vì sao mặt trăng xoay quanh trái đất nhiều năm như vậy vẫn sáng !

" Còn em xoay quanh thầy nhiều ngày như vậy! Sao thầy vẫn chưa chú Ý tới em ?

" Tiêu Dục " "....." đây là Tiểu muội học sinh đang tỏ tình với hấn có phải không?

Các bạn xung quanh quay qua nhìn Uyên Nhi bằng ánh mắt quái dị.

(Ting ---- Độ hào cảm của nam chủ + 10% bây giờ là 50%)

" Tiêu Dục ": Khụ~~ Em hỏi sai tiết rồi.

" Tôi đang dạy toán~~ không phải dạy khoa học.

Uyên Nhi thấy hào cảm tăng, nên mỉm cười ngồi xuống.... Nhìn chăm chăm Tiêu Dục.. Khiến hấn không được tự nhiên mà tránh né ánh mắt của cô.

Trần Lâm Như, Thấy Uyên Nhi Mặt dày như vậy. Hận không được mà muốn xé nát mặt Uyên Nhi.

Còn các bạn học khác, cực kì thích tính cách Thăng thần của Uyên Nhi, nên lúc nào cũng xoay quanh cô.

Tan học Uyên Nhi Thấy Tiêu Dục muốn rời đi. Cô liền chạy thật nhanh về phía Tiêu Dục, phát ra âm thanh mềm mại gọi~~

" Thầy ơi~~ Tiêu Dục Ca ca đợi Emmm..

Tiêu Dục nhìn cô thở hổn hển chạy tới mà cau mày. Lạnh lùng lên tiếng.

"Em muốn gì?"

"Tan Học rồi Tiêu Dục ca ca đi ăn cơm cùng em nhé? Uyên nhi lên tiếng thập phần ngọt ngào...

"Tôi rất bận..."

" Em biết Tiêu Dục ca ca bận, nhưng Tiêu Dục ca ca có thể cho em vào danh sách những việc cần làm của anh có được không?"

Tiêu Dục: "... " hết cách nói với cô. Thôi đành xem cô như em gái nhỏ nên nhận lời đi ăn cơm.

" Được... Xem như tôi đưa em gái đi ăn cơm vậy ": hấn vẫn giữ nguyên lãnh khí. Lạnh lùng với cô.

[...] ta bây giờ mới phát hiện ra. Tỷ xinh đẹp mặt siêu dày nha.

" Oh " Lão nương biết. Không những mặt dày. Mà lão nương còn siêu đẹp.

" Công Lược mấy cục đá đồng này, thì xác định mặt phải dày hơn xi măng.

[...] Tỷ xinh đẹp, ví dụ cũng thô bạo như hành động của tỷ.

"Ý em gái hệ thống là sao? Chê lão nương?

[...] Không.. Không.. Em đâu dám

Hai người chọn một quán ở gần trường học. Uyên Nhi gọi ra rất nhiều món chay mặn có đủ.

" Uyên Nhi gấp đồ ăn vào trong bát cho Tiêu Dục. Hắn không có thói quen ăn chung đĩa gấp đồ ăn.

Tiêu Dục thì nhú mày đến độ có thể kẹp chết một con ruồi, đem đồ ăn Uyên Nhi gấp trả lại cho cô, sau đó Uyên Nhi lại gấp lại đồ ăn đó cho Tiêu Dục, Tiêu Dục Lại trả lại cô.

Gấp qua gấp lại vài vòng, cuối cùng Tiêu Dục cũng chịu thua. đành ăn hết những thứ cô gấp cho mình.

"Uyên Nhi cười thỏa mãn. Trong lòng không khỏi phần khởi.

" Dám Lý với lão nương... Hắn mà con gấp trả lại.

" Xác định lão nương sẽ trói hắn lại. Nhét từng miếng vào miệng hắn.. Hắn mà Nhả ra lão nương sẽ đánh gãy răng gãy chân hắn..

[...] Em khuyên tỷ xinh đẹp, dẹp bỏ ý định đó đi.. Nếu không muốn bị trừ hết hào cảm..

" Uyên Nhi nhăn mày tự tẩy não mình.

- Nam chủ.... Phải sùng

- Nam chủ.... Phải sùng

- Nam chủ.... Phải sùng. Nam chủ làm gì đều đúng....lão nương nhìn nhìn nhìn.

Tự tẩy não bản thân một hồi. Tâm trạng cô thoải mái ra không ít.

Còn Tiêu Dục ăn quá no mà không thờ nổi... Hắn biết Tiểu muội này là có ý với hắn... Người ngu mới không nhận ra cô thích hắn..

Nhưng mà hắn chỉ xem cô là em gái Mà đối xử thôi.

.....

Trần Lâm Như, đợi tin tức của bọn lưu manh kia mãi mà không thấy. Cô ta nghĩ chắc đám người kia đã dạy dỗ Uyên Nhi rồi.

Nhưng Trần Lâm Như đâu biết. Đám người kia hiện đã bị Uyên Nhi dùng nắm đấm mà thu phục. Bây giờ còn làm chân sai vặt cho Uyên Nhi.

Để Trần Lâm Như biết sẽ tức hộc máu cho xem

Hôm nay có thông báo điểm thi của tháng toàn trường. Trần Lâm Như rất tự tin chính mình đứng thứ nhất.

Nơi dán thông báo rất nhiều học sinh chen chúc lẫn nhau. Mọi người xem bảng xếp hạng. Ngạc nhiên tới không khép được miệng..

Lâm Uyên Nhi đứng gần chót nay một bước lại đứng đầu toàn khóa. Mọi người xôn xao đồn đồn.

" Thật không ngờ nha, Lâm Uyên Nhi lại đứng đầu toàn khóa.. Điểm còn cao hơn nữ Thần Lâm Như.

Trần Lâm Như, nghe mọi người nói còn không Tin.. Cô chen vào giữa đám đông, thấy rõ bảng điểm mới tin vào mắt mình....bàn tay nắm chặt.. Móng tay đâm vào muốn rĩ Máu mà cô ta không thấy đau.

Chuyện Uyên Nhi giành điểm tuyệt đối toàn khóa, đều là vấn đề nóng ở trường. Tiêu Dục biết thì hắn chỉ nghĩ.

Uyên Nhi đầu óc thông minh tiếp thu bài rất tốt, một phần ngày nào hắn cũng dạy kèm cô nên hắn không một chút nghi ngờ nào đối với cô. Hào cảm đối với cô còn nhiều hơn

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ là +5% bây giờ là 55%)

Uyên Nhi đang chăm chú xem sách. Nhìn không được mà nhìn Tiêu Dục một cái.

Tự nhiên tăng hào cảm cho lão nương! Có phải trái tim đóng đá lâu ngày. Bị lão nương làm cho tan chảy rồi hay không?

[...] Tỷ xinh đẹp lại nghĩ nhiều rồi. Là hẳn thấy tỷ học tiến bộ nên mới tăng hào cảm thôi...

[...] tỷ thật không biết khiêm tốn là gì?

"Lão nương có sao?"

"Lão nương không có?"

"Em đừng nói lung tung... Câm đi một ngày thì chết à."

[...] Tỷ xinh đẹp thật hung dữ.. Em nhớ hệ thống ca ca..

"Lão nương cũng rất nhớ Hệ thống công lược. Nên Em Câm đi hệ thống vô dụng..."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 7

Từ trong phòng thi ra, Uyển Nhi mang tâm trạng thoải mái, không ủ rũ hay thất thần như các bạn khác.

Thi Cả buổi tốn rất nhiều Ca-lo. Uyển Nhi sai Mấy tên Đàn em đi mua đồ ăn vặt, để tiếp thêm đường. Chất đạm. Calo. Phải ăn nhiều thì mới có nhiều nếp nhăn ở não.

Được ăn no đủ, Uyển Nhi lại vạch ra một kế hoạch xoát hào cảm. Có tính chất Nguy Hiểm và thất bại cao, cô hứng trí trở về nhà gặp Ông Bà Lâm.

Về tới nhà, Cô đẩy cửa vào vui vẻ chào hỏi Ông Bà Lâm.

"Ba Mẹ~~ Con về rồi..

"Ông Lâm đang đọc báo cũng Dừng lại ": Thi tốt không con gái yêu~~

"Bà Lâm": Con thi có mệt không? Mẹ có nấu canh đậu đỏ cho con đây..

"Cảm ơn ba mẹ, con thi rất tốt. " nhưng mà con có điều muốn nói!!! Uyển Nhi hơi xoắn suốt vạt áo.....

"Ông bà Lâm": Có gì con gái yêu nói đi, ba mẹ đang nghe đây...

"Uyển Nhi ": Con muốn~~ Thi Xong...con muốn ra nước ngoài Du học... Được không ba mẹ?

" Ông Lâm nghĩ, ra nước ngoài học cũng tốt. Điều kiện phát triển hơn trong nước, khi về tương lai cũng rộng mở hơn..

(" Nhưng ông nào biết cô vì trai mà trốn sang nước ngoài đâu. Du học chỉ là cái cớ")

" Bà Lâm lo lắng lên tiếng ": Nhưng con còn nhỏ. Sang đây một mình liệu có ổn hay không...???

" Mẹ à~~ Con đã 17 tuổi rồi. Không còn bé.. Con tự lo liệu được cho mình mà... Nha mẹ....

"Thuyết phục một hồi. ông Bà Lâm Cũng đồng ý cho Cô đi nước ngoài du học.

" Ông Lâm ": Con định đi nước nào? Bao giờ đi?

" Uyển Nhi đáp ngay": Con định chờ tới khi có kết quả bảo điểm thi. Sẽ sang Anh Du học.

" Bà Lâm": Con gái có gấp quá hay không???

" Mẹ~~ Con sang đó làm quen với môi trường sống trước~~ Chỉ mấy năm thôi con sẽ về mà..

" Không có ở lại đó đâu..

" Bà Lâm gõ đầu con gái~~ Chi được cái khéo miệng. Hay làm nũng thôi...

Ông Lâm yêu thương nhìn hai mẹ con đang ôm nhau... Quấn quýt tâm sự.

.....

Hôm nay là ngày cuối cùng tới trường Của Uyên Nhi, cũng là Ngày thông báo Điểm Thi.

Như trong dự định, Uyên Nhi lại đứng đầu toàn khóa. Dành điểm Tuyệt đối.

Bất giác loa nhà trường đề nghị cô lên phòng giám hiệu gặp Hiệu trưởng.

Trần Lâm Như biết, kế hoạch của mình thành công. Có ý nói to~~

" Chắc chắn là gian lận thi cử rồi.. Chứ không tự nhiên mà lên phòng ban giám hiệu đâu?

Tất cả mọi người xì xầm~~~ to nhỏ.

" Không ngờ NHa, xinh đẹp như vậy..lại gian lận.

" Có gì lạ đâu, trước kia cô ta luôn đứng bét... Gần đây lại nhảy lên đứng đầu không gian lận mới lạ đó.

"" Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt khinh thường, như lăng trì nhìn Uyên Nhi.

" Uyên Nhi trấn Định nhìn tất cả mọi người"

Nhìn luôn sắc mặt không Biểu Cảm của Tiêu Dục. Cô nở nụ cười xinh đẹp...

"Lão nương tưởng trò gì... Trò trẻ con...

" Em gái Hệ Thống.. Cho lão nương xin đoạn video người hại lão nương...

[...] tuân lệnh tỷ xinh đẹp.. Cơ mà tỷ đừng ý vào em quá.... Phải tự thân vận động nha tỷ xinh đẹp...

" Em gái nói nhiều để làm gì? Em rất vô dụng có biết không?

" Chẳng làm gì được ngoài quay lên...?

[...] Tỷ xinh đẹp.. Đừng đã kích emm

.....``

Văn phòng giáo viên giờ đây không khí đè nén áp lực, nhìn nữ sinh đang đứng trước mặt, một nữ sinh duyên dáng yêu kiều, Nữ Sinh này, đạo gần đây thành tích học tập rất tốt, luôn đứng đầu toàn khóa.

Nay giám hiệu lại nhận được thư nặc danh, nói nữ sinh này gian lận quay cốp. Còn có cả bằng chứng.

Giám Hiệu cân nhắc nửa ngày mới mở miệng: "Uyên Nhi, em kỳ thi này tiến bộ rất tốt, cực khổ cho em rồi."

" Nhưng, tôi lại nhận được đơn khiếu nại nói em quay cốp gian lận trong thi cử... Còn có chứng cứ..

" Ông lôi ra bức ảnh. Dưới học bàn của Uyên Nhi có tài Liệu.

Uyên Nhi biết, đây là cô bị hãm hại. Nên không thể lơ là cảnh giác.

" Em không biết là ai hãm hại em. Nhưng chỗ ngồi của em.. Em có gắn camera mini quan sát.. Chi cần thầy tới kiểm tra, sẽ rõ người hãm hại em.

" Em tuyệt đối không có gian lận, thầy có thể ra đề khác cho em làm kiểm chứng ngay tại đây.

" Nhưng điều tra Rõ. Em muốn một lời xin lỗi từ phía nhà trường và Người vu oan cho em phải trả giá.

" Giám Hiệu ": Đây là đúng hay sai, chúng tôi sẽ điều tra rõ, nhưng mà gian lận để có được kết quả tốt, là một loại hành vi không thể chấp nhận được."

Giám hiệu đầu toát mồ hôi. Vì sự tự tin của em nữ sinh này.... Có phải ông đã trách nhầm Nữ sinh này rồi hay không?

Giám hiệu Đem đề thi khác khó hơn cho cô làm. Trong lúc làm bài, ông sai một nữ giáo viên khác tới lớp học đem camera mini của Uyên nhi lên.

Trần Lâm Như, đang vui vẻ trong lòng, cười cười nói nói với bạn bè. Thì bất giác thấy cô giáo mang vật gì đó nhỏ nhỏ từ bàn của Lâm Uyên Nhi đi.

Đáy lòng Trần Lâm Như hơi sợ hãi... Rất nhanh tự an ủi mình rồi chấn định lại.

Uyển Nhi, nhanh chóng trong vòng 45 phút thi xong tất cả đề thi các môn khác. Khiến cho các giáo viên lẫn giám thị giật mình.

Các thầy cô, luống cuống chăm điểm cho Cô.

Đoạn Video trong camera của Uyển Nhi cũng Được xác định. Là nho Trần Lâm Như nhét tài liệu vào rồi chụp lại. Sau đó mang tài liệu rời đi

Một lúc lâu Sau, các giáo Viên kinh ngạc tới quên thở. Tất cả bài thi đều dành điểm tuyệt đối... Không phải họ chính mắt chứng... Thi họ không tin đâu..

Giám Hiệu, Cho mời Trần Lâm Như lên gặp. Về vụ Vu Oan cho Lâm Uyển Nhi.

"Giám Hiệu": Là tôi trách nhầm em rồi, tôi thay mặt nhà trường, xin lỗi em.

Trần Lâm Như vừa bước vào, đã nghe thấy câu đó có giám hiệu..... Đáy lòng nổi lên tia lo sợ... Có phải đã phát hiện ra cô làm hay không?

Giám hiệu không nói không rằng. Mà dùng ánh mắt không hài lòng nhìn Trần Lâm Như. Đẩy đoạn video cho cô ta xem

"Đây có phải do em làm hay không?"

"Vu Oan cho Lâm Uyển Nhi?"

"Trần Lâm Như có chết cũng chối ": Thầy.. Có lẽ đoạn video này cắt ghép...

Giám Hiệu, thực sự nổi cơn giận.... "

"Em còn chối? Chúng tôi đã xác định đoạn video này là thật 100%"

Từ hôm sau. Em không cần tới trường CHÚNG TÔI học nữa. Trường chúng tôi không có học sinh như em.

Trần Như Lâm. Chết chân tại chỗ.. Không ngờ tự mình bê đá đập chân mình. Khó khăn lắm mới vào được trường danh tiếng này học.

Bây giờ bị đuổi. Chắc chắn sẽ bị tiếng xấu...còn trường nào dám nhận cô vào học đây...

Trần Lâm Như. Đưa ánh mắt căm hận nhìn Uyển Nhi.

Uyển Nhi xong việc, cũng rời khỏi văn phòng. Vụ việc cô bị Trần Lâm Như hãm hại. Thầy Hiệu trưởng đã đưa tin cho toàn thể bạn học biết. Để Tránh tình trạng mất đi hình tượng của cô

Những người khi Nãy mắng chửi Uyển Nhi. Thì bây giờ xoay 180 độ quay ra mắng chửi thậm tệ Trần Lâm Như.

Uyển Nhi, Bước ra khỏi trường thấy Tiêu Dục đang đứng đó. Như chờ đợi ai vậy.. Cô cố tình bước đi qua xem như không thấy.

"Tiêu Dục ": Tôi tin em không gian lận..

"Uyển Nhi xoay người lại nở nụ cười lấy lệ ": Cảm ơn thầy giáo đã tin... Em xin phép về trước.

Lòng ngực của Tiêu Dục khẽ nhói. Cô ấy không còn gọi hắn là Tiêu Dục Ca ca nữa. Thái độ cũng lạnh nhạt hơn...

"Hắn đây là đang mong chờ cái gì?..."

Chỉ biết nhìn hình dáng nhỏ bé đang khuất dần.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 8

Thời gian cứ vậy trôi qua đã nửa năm, độ hào cảm mãi không tăng. Mặc dù Uyển Nhi quần lấy không buông Tiêu Dục, vậy mà hắn cư xử với cô như em gái nhỏ..

Xuốt cả ngày hôm nay, Uyển Nhi bức mình không sao phát tiết được. Mấy tên lưu manh mà cô thu nhận, nhìn sắc mặt xám xịt Của cô, khiến bọn hắn

không dám mở miệng.

Một lúc sau, tên thần kinh thô nào đó, mới dám mở miệng hỏi.

"Đ... Đại... Tỷ.. Tỷ cần tui em đi dạy dỗ Trần Lâm Như một bài học hay không?"

Uyển Nhi đang Trầm Tư, cũng phải nhú mồm... Cô chút nữa thì quên mất, còn có một đại nhân vật là Trần Lâm Như. Không biết cô ta làm Gì, khiến cho Tiêu Dục nhìn cô ta hòa hoãn hơn một chút rồi.

"Không được, con mồi của lão nương. Sao có thể để người khác cướp đi?"

"Đối Tượng Công lược, không ngoan.. Lão nương vẫn nên đánh gãy chân, trói lại đầu đi.. " Hừ "

"Uyển Nhi suy nghĩ xong: " Không cần, các người cứ theo dõi mọi hành động của Trần Lâm Như là được. Cô ta làm gì quái lạ thì báo cho ta".

" Còn bây giờ. Cảm tiền này biết phải làm gì rồi chứ?"

Mấy tên sai vặt chân chó cảm tiền đi lĩnh mệnh. Vừa đi vừa bàn tán cùng nhau.

" Không biết hôm nay đại tỷ ăn gì? Hôm qua đã ăn 20 cái hamburger.

" Hôm kia đã ăn 5 con gà quay??"

" Hay hôm nay mua một con heo quay cho đại tỷ.

"Một con heo quay đại tỷ ăn đủ no không nhỉ?. Hôm trước ta thấy, đại tỷ ăn nửa con bò còn xoa bụng nói chưa no.

Uyển Nhi, có luyện võ nên tai rất thính. mấy tên ngu kia nói gì cô đều nghe thấy hết? Khóe miệng cô giật giật.. Cũng tại dạo này hay bám tên Tiêu Dục, không dám ăn nhiều.. Sợ mất hình tượng.

" Lão nương, ăn nhiều tới vậy sao? Làm gì có... Sức ăn rất bình thường..

[...] Bao giờ tỷ xinh đẹp mới nhận ra. Minh là một lão Yêu bà tham ăn nhỉ?

" Uyển nhi "... "....."

.....

Tan học Uyển Nhi, đứng trước cổng trường nhìn chằm chằm vào Tiêu Dục đang đi tới. Cô nhìn hẩn thẩn thấu, tới mức như nhìn vi khuẩn trên kính hiển vi vậy!

Tiêu Dục lâu nay đã quen với hành động quần người của Uyển Nhi, nhưng đột nhiên bị nhìn như vậy có hơi mất tự nhiên..

" Khự~~ em còn chưa về sao?"

" Uyển Nhi bây giờ mới hồi thần đáp lại ".

"Thầy ơi, em vẫn không hiểu tại sao em thích thầy lâu như vậy... Mà thầy chưa thích em?"

Tiêu Dục:..Em gái nhỏ, Quá thẳng thắn rồi...

" Xin lỗi... Tôi không thích em,Tôi chỉ xem em như một học sinh.

" Một em gái thôi " Tiêu Dục vẫn lãnh đạm mà nói.

" Uyển Nhi đã biết trước câu trả lời, nên cũng không thất vọng là mấy. "

" Oh ".....

" Tiêu Dục ": thái độ đó là sao? Đã thích phải kiên trì chứ? Sao chưa gì đã buông rồi, hần có một chút mất mát trong lòng.. Cũng chỉ biết nhẹ thờ dài.

(Tĩnh -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 65%)

" Tiêu Dục ": Sao em vẫn chưa về?

" Uyển Nhi suy tư một hồi ": Tài xế đưa vợ đi sinh em bé rồi. Nên em định đi xe buýt về!

" Thầy ơi, thầy đưa em về có được không?"

" Tiêu Dục nhăn mi, lấy cái lí do sơ hở này nói dối hần?

" Hần đâu phải trẻ lên ba. Không hiểu sao hần không từ chối cô Được. Đành phải gật đầu đồng ý.

" Được rồi, lên xe đi tôi đưa em về. "

" Cảm ơn. T.. hãy... À Cảm ơn Tiêu Dục ca ca~~~~" Âm thanh ngọt ngào của Cô nói tới mềm nhũn.

Tôi nôi, Tiêu Dục Dừng xe cho Cô xuống. Hần cũng không có ý định vào nhà.

" Vào nhà đi "

" Tiêu Dục ca ca~~ Không vào gặp Mẹ em ạ?

Tiêu Dục nhìn cô một chút, sau lại lắc đầu từ chối: "Hôm khác tôi mua quà đến rồi vào chào hai bác Lâm sau. Bây giờ em vào nhà đi đã."

Uyển Nhi ngoan ngoan vào nhà. Nhưng vẫn lớn tiếng vọng ra.

" Tiêu Dục ca ca~~ Anh nói Khi Em Tốt nghiệp anh sẽ nghỉ làm giáo viên. Khi đó Tiêu Dục ca ca sẽ cưới em chứ?

Bàn tay nắm thật chặt, nơi trái tim có chút rung động. Hần mím môi, quay qua nhìn cô.

"Em đừng nói linh tinh nữa, tôi không thích em."

"Cậu không thích con gái tôi?"Bà Lâm từ nhà đi ra tình cờ nghe được. Bà khẽ lắc đầu với cô rồi kéo con gái vào nhà.

"Con gái của bà xinh đẹp, học giỏi ngoan ngoãn. Gia thế tốt.. Có gì không xứng hơn Thiếu GIA HỌ Tiêu kia chứ?

" Bà Lâm Tức giận, kéo con gái vào trong nhà..

" Con này, Có Liêm Sĩ nữa hay không? Người ta không thích con.. Còn đứng ngoài này nữa để làm gì?

"Uyển Nhi Hốc mắt hồng hồng nhìn Tiêu Dục " Mẹ.. mẹ đừng kéo con...con tự vào nhà..

" Tiêu Dục": Không dám nhìn thẳng vào đôi Mắt đáng thương kia. Hần lên xe rồi đi thẳng.

Bà Lâm Lắc đầu, tại sao có gái bà lại thích một người đầu gỗ. Như cục đá đông Lạnh kia chứ... Bà chỉ biết lắc đầu thờ dài mà thôi.

- -----

Kể từ ngày hôm đó, Uyển Nhi thay đổi Chiến lược, không quần lấy Tiêu Dục nữa. Đôi khi quần chặt quá sẽ bị người ta chán ghét.

Bây giờ cô phớt lờ luôn tên Tiêu Dục kia, đi học không thèm nhìn hần.. Còn không thèm nhờ hần Giảng bài giúp.. Hoàn toàn phớt lờ hần.

Tiêu Dục dạo này, không bị Uyển Nhi quần lấy, có hơi không Quen. Hần cảm thấy xung quanh hần không còn gì thú vị nữa. Đôi khi nhìn xuống dưới, chỉ thấy cô chăm chăm vào sách, còn không thèm liếc nhìn hần.

Tiêu Dục xoa mi tâm. Hần nên vui mới phải. Tình yêu học trò chỉ là thích nhất thời, nên sau thời gian sẽ chán... Hần nghĩ Uyển Nhi cũng giống như trong suy nghĩ của hần mà thôi.

Thoáng cái 3 tháng đã trôi qua. Thời gian này hai người xem như người xa lạ. Còn Trần Lâm Như thấy vậy thì cười thỏa mãn.

Cô ta luôn tìm mọi cách để tiếp cận Tiêu Dục. Tiêu Dục thấy Trần Lâm Như, cũng chỉ hành xử phải phép với học sinh. Không thân cận được như Uyển Nhi.

Trần Lâm Như nhìn Uyển Nhi đứng một mình, đưa mắt về phía xa. Cô ta nhếch môi cười mỉa mai..

" Uyển Nhi, dạo này cậu không Đi Theo Thầy Tiêu nữa sao?

" Mắc gì tới cô " Uyển Nhi lạnh lùng nói không một chút nể nang.

" Trần Lâm Như ": Tôi xem cô là bạn, mới quan tâm cô thôi~~~~

" Uyển Nhi": Nếu như cô thật sự coi tôi là bạn, thì đừng Quan tâm kiểu đó, cái bộ dạng đấy tôi không nhận nổi.

" Tôi biết Lâm Như cô, thích thầy Tiêu.. Cơ hội đó cổ mà nắm lấy... Tôi bạn xin phép đi trước.

"Trần Lâm Như": Thái độ của cô ta là sao?. Cô ta lấy đầu ra tự Tin mà kiêu ngạo với Minh chứ?

Uyển Nhi Mang Tâm trạng không vui rồi đi, thấy Tiêu Dục cũng không dừng lại, mà trực tiếp đi qua. Bả vai cô xoẹt qua tay hắn...

Tiêu Dục mất thấy cô cứ như vậy mà đi qua. Trong tâm hắn có chút mất mát.. Giống như bản thân hắn đã đánh mất một thứ đồ quan trọng.

.....~~~~~''''

Thoáng cái, hôm nay đã là ngày thi cuối kì. Các em học sinh nơm nớp lo sợ, thi lên lớp 12.

Uyển Nhi, thì chẳng lo gì. Học hành đối với cô mà nói còn dễ hơn công lược cái cục đá đồng kia..

Trần Lâm Như, không biết âm mưu cái gì đó, cả buổi thi luôn nhìn Cô cười tới quái dị. Lông tay lông chân Uyển Nhi Dựng ngược hẳn lên...

Mặc kệ cô ta định làm cái gì. Chắc chắn sẽ không ngu tới mức ăn thịt người đâu.

"Lão nương có hơi tò mò.. Thịt người ăn có ngon không?

[...] Tỷ xinh đẹp... Tỷ đừng có Đói tới mức đòi ăn thịt người... Thịt người rất tanh... Khó ăn... Lắm

"Em gái hệ thống đã ăn rồi à. Sao biết Rõ thế?

[...] Tỷ xinh đẹp đừng nói vậy... Tỷ nên đọc nhiều sách vào... Khi đói tỷ đều quên mang nào.

"Mẹ nó... Cả nhà em gái mi không mang nào!

"Cả Ông nội em gái Mi, không mang nào!

[...]Hung dữ... Chỉ được cái mặt xinh đẹp... Còn đâu đều là điểm trừ..

"....." lão nương bị một hệ thống vô dụng khinh thường

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 9

Uyển Nhi ngừng đầu đường đường chính chính bước đi, bên ngoài cổng trường, mấy tên lưu manh đợi cô.

"Đại Tỷ.. Sự Việc sao rồi.. Cần em báo thù cho đại tỷ không?

Uyển Nhi thấy đàn em lo lắng cười cười nói: Sự việc xong xuôi rồi. Mấy người về trước đi, còn cô ta Tôi lo được.

"Vậy đại tỷ, chúng em về trước..

Chưa đi được mấy bước, thì âm thanh quen thuộc vang lên~~~~

"Cô không phải là Lâm Uyển Nhi? Cô là ai..? Trần Lâm Như nghi ngờ lên tiếng.

"Uyển Nhi khề vuốt tóc trấn định "

"Câu này tôi mới là người hỏi cô Trần Lâm Như! Cô là cái quái gì.. Tưởng tôi không biết sao...

Trần Lâm Như Sợ hãi trong lòng. Có phải cô ta cũng là người tu tiên như cô hay không?

"Cô nói thử xem. Tôi là cái gì? Bất quá tôi không sợ cô đâu Lâm Uyển Nhi...

Uyển Nhi Tiến lại gần Trần Lâm Như, Cát Giọng Lạnh như băng... "Oh" Cũng hợp ý với tôi.. Tôi cũng không để cô vào mắt.

Vừa rút rời Uyển Nhi xuất ra đoạn dây thừng từ không gian.. Trút nội lực vào quật thẳng lên người Trần Lâm Như.

Trần Lâm Như, là tu tiên.. Nhưng linh khí ít ỏi..... Cô ta chỉ thay đổi về ngoài.. Còn không khác gì người bình thường, không thể tránh thoát khỏi đòn roi kia..

" A... A~~ cô dám đánh tôi..

" Uyên Nhi: " Sao tôi lại không dám... Tôi còn muốn phé đi linh lực của cô... Song linh căn à. Không tôi?

Trần Lâm Như, nhìn Uyên Nhi sợ hãi...lùi dần về phía sau~~~

" L.. àm.. Làm sao cô lại biết... Cô cô từ đâu tới~~~ Đừng tiến lại gần tôi.

"Uyên Nhi cười kinh diễm ": Rất không may. Tôi lại rất thích tới gần cô. Cô gái tu tiên ạ.

Uyên Nhi xuất ra chiêu thức quý dị. Nhanh chóng chế ngự Trần Lâm Như. Trói lại ép vào chỗ khuất..

Cô Lấy đại đao từ không gian ra, tuy hơi lớn nhưng tạm dùng được.

[...]Tỷ xinh đẹp.. Tỷ đừng giết người.. Giết người là phạm pháp...

" Ai nói với em là lão nương Giết cô ta!

[...] Tỷ lôi đại đao ra làm cái gì? Không giết người thì lấy đại đao ra làm gì?

" lão nương, phải phé cô ta~~~

Uyên Nhi dùng tay dò tìm Linh Căn Của Trần Lâm Như..... Mặt không đổi sắc một nhát cắt đứt đi song linh căn.

Trần Lâm Như, Bị cắt đứt đi Căn cốt nhanh chóng biến thành xấu xí như ban đầu, rồi ngất lịm.

Uyên Nhi làm xong mọi chuyện, thông dong đi về nhà, chuẩn bị hành lí ngày mai bay sang Anh du học.

" Bà Lâm!": Con gái~~ Đã thu xếp đầy đủ chưa? Sao con không nghỉ hè xong hãy đi.

" Mẹ~~ con thu xếp xong rồi. Con sang đó sớm để làm quen với môi trường.. Ba mẹ đừng lo cho con.

" Dịp nghỉ con sẽ về thăm hai người mà~~~

" Bà Lâm mắt hồng hồng!": Cái con bé này. Lớn rồi không chịu nghe lời ba mẹ...

Uyên Nhi dùng cơm xong, cũng lên phòng nghỉ ngơi.

Trời đã chìm vào khuya, Uyên Nhi không sao ngủ được.. Cô quyết định...gặp Tiêu Dục lần cuối..... Uyên Nhi, dò tìm nơi ở Của Tiêu Dục trên bản đồ siêu cấp... Cách nhà cô cũng không mấy xa.

[...] Đêm hôm, tỷ xinh đẹp định đi đâu?

" Lão nương đi trói tên nam chủ kia lại.

" Đánh gãy chân hắn. Nhốt lại~~~

[...] Oh tỷ muốn trừ hết Điểm hào cảm thì cứ việc... Ta không ngăn cản.

Uyên Nhi mặc Kệ, hệ thống cảm rầm cô một đường tới nơi Của Tiêu Dục.

Lúc này, Tiêu Dục mới tắm xong, trên người chỉ độc nhất quần cái khăn mỏng manh. Tóc ướt át chưa kịp Lau khô. Trên người lộ ra cơ bắp rắn chắc tới mê người.

Uyên Nhi vừa vận khinh công, bay lên chui từ cửa sổ ra, thì bị hình ảnh này làm cho loá mắt. Chút nữa thì ngã xuống.... Rất May cô nhanh trấn định Lại

Tiêu Dục đang lau tóc, nhìn thấy cửa sổ đang có người ngồi vắt vẻo... Hắn tưởng hắn bị hoa mắt, nhin không được mà xoa xoa mấy lần..

Lần này thì xác định thật đúng là có người. Còn lại là nữ????

Uyên Nhi nhanh chóng, lấy dây Thừng trói Tiêu Dục lại ném lên trên giường.. Lúc này cô phi thường mạnh mẽ.

[...] Trời đất.. Tỷ ấy định đánh gãy chân đối tượng công lược thật....ta chấp tay cầu nguyện cho hắn....

Lần này Tiêu Dục nhìn đỡ hơn.. Người đột nhập vào phòng hắn.. Trói hắn... Là Uyên Nhi.. Cô nữ sinh làm Lơ hắn lâu nay.

Không đợi cho Tiêu Dục hỏi. Uyên Nhi đã cắt lời trước.

" Thầy giáo~~ thầy phải cảm thấy mình may mắn đấy " Uyên nhi vẫn ngọt ngào nói.

" Tiêu Dục ": Tôi phải cảm thấy may mắn... Vì em đột nhập nhà tôi? TRÓI TÔI.

" Uyên nhi ": Phải cũng là không phải"

Cô cười cười nhìn Tiêu Dục: "8 hành tinh, 1 vũ trụ, 7 tỉ 576 nghìn người và bây giờ em chỉ thích mỗi thầy....ừm trói mỗi thầy.

" Em hỏi thầy một lần cuối? Thầy có thích em không? Dù chỉ là một chút?

Tiêu Dục vẫn giữ Nguyên lập trường, xem Uyên Nhi như em gái trần định trả lời.

" Tôi không thích em " dù chỉ là một chút cũng không thích.

" Uyên Nhi Cà mặt đỏ hồng..nước mắt tuôn rơi lăn xuống khóe môi Tiêu Dục. Hắn mếu được vị mặn..

" Là cô ấy đang khóc sao?

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 80 %)

"Em Biết rồi... Có lẽ đây là nụ hôn đầu cũng là cuối tặng cho thầy"

Cánh Môi mềm mại của Cô chạm vào Tiêu Dục. Hắn có thể cảm giác được ấm áp và hương sen thoang thoảng.. Còn có cả vị mặn của nước mắt.

Do bản thân bị trói, nên hắn không thể động đậy. Chỉ biết nằm yên cho cô hôn.

Hôn xong Uyên Nhi đứng dậy, đi tới phía cửa sổ. Định leo xuống.

" Em thả anh ra~~ Anh mở cửa cho em về!

" Uyên Nhi ": Không cần đâu! Em leo xuống được. Thầy giữ sợi dây làm kỷ niệm....nhớ rằng.

" Sau này có dẫn bạn gái về phòng. Thầy hãy nhớ đã từng có một cô gái trói thầy Lại"

" Tiêu Dục, " "...Hắn thật sự không muốn giữ sợi dây Lại. Càng không muốn nhớ tới khoảnh khắc mình bị trói.

" Còn bị bức hôn:

Hắn nhìn hình bóng biến mất trong đêm tối..... Nơi trái tim hắn đập nhanh hơn...

" Cô ấy nói.. Nụ hôn cuối là sao?

.....°.....

Sân bay quốc tế. Uyên nhi mặc một áo thun quần jeans bó sát. Tôn lên đôi chân dài miên man Của cô.

Uyển Nhi,ôm chặt Ông Bà Lâm rồi vẫy tay tạm biệt....

" Ba Mẹ. ~~ Ở nhà mạnh khỏe.. Con sẽ sớm trở về thôi..

" Con yêu ba mẹ...."

" Con gái yêu phải giữ gìn sức khỏe nhé. Thiếu tiền thì nhắn cho ba mẹ biết.

Uyển Nhi vẫy tay tạm biệt với hai người...

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Công Lược Thầy Giáo Cao Lãnh 10

Thời gian thấm thoát trôi qua, Uyên Nhi đã ở Anh ba tháng. Thời gian này cô có rất nhiều bạn mới. Có những anh chàng ngoại quốc đẹp trai đáng yêu tỏ

tình, cô đều từ chối.

" Ai bảo hệ thống kia chỉ cho phép ta với Tiêu Dục cục đá đồng kia chứ " hừ "

Kể từ cái đêm cô trối hân lại. Hân không còn gặp cô nữa. Trong đáy lòng Tiêu Dục nổi lên nghi ngờ.. Cô lại quan trọng với hân tới vậy?

Thời gian nghỉ hè Tiêu Dục chỉ nghĩ, khai giảng hân sẽ nhanh chóng gặp Lại cô thôi.. Sẽ rất nhanh thôi~~~

Ngày khai Giảng. Tiêu Dục mặc đồ cực kì đẹp trai, hân dự định sẽ nói cho cô biết. Hân cũng thích cô.. Là thích rất nhiều. Tiêu Dục đang hào hứng khi được gặp Uyển Nhi.

Thật không may, hân tìm khắp trường. Không thấy tìm được hình bóng người hân muốn.

Hỏi thăm từng lớp cũng không có. Rốt cuộc là cô ấy đã đi đâu. Hay chỉ là bệnh nên không tham gia khai giảng được.

Tiêu Dục nhin không được mà phóng xe tới hân Lâm Gia!

Tiêu Dục bấm chuông thì bà Lâm Bước ra mở cửa!

Hân liền hỏi.

" Bác gái, hôm nay em ấy không đi khai giảng à?"

" Bà Lâm nhìn thấy anh, bà lại nghĩ tới đáng về lạnh lạnh. Miệng lại nói Không thích con gái bà..

Bà Lâm nâng mắt lên: "Con Gái tôi ra nước ngoài rồi từ mấy tháng trước rồi!

Hân thất thần nhú mày: "Em ấy ra nước ngoài làm gì ạ?" Tiêu Dục chưa từng nghe Uyển Nhi sẽ đi nước ngoài.....

" Bà Lâm Liền Không ngại mà đăm Tiêu Dục một nhát. Ai bảo từ chối con gái bà?

" Nó đi du học... Ủ chắc tâm này có bạn trai rồi cũng nên "

Tiêu Dục, hai mắt tròn tròn.. Thất vọng ra về. Trong đầu không ngừng xoay quanh câu nói kia của Bà Lâm

Hân nhận ra, hân thật sự thích Cô... Phải nói là Yêu chứ không còn thích nữa rồi....

Tiêu Dục nhanh chóng, làm đơn xin nghỉ dạy. Về nhà giúp Ông Tiêu quản lí công ty. Thuận lợi tìm địa chỉ nơi Uyển nhi Du học.

Hân phải bắt bằng được, cô gái dám trối hân... Bức hôn hân.. Cô dám không nói gì mà rời khỏi hân.

" ai cho cô cái quyền tự tiện như vậy?

.....

Nước Anh xa xôi.. Uyển Nhi đang bận bao chọn cả nhà hàng Anh để ăn. Các đầu bếp tay không kịp làm cho cô ăn nữa...

[...] Tỷ xinh đẹp.. Cô không lo lãng nam chủ bị người ta cướp mất à.

" Xi~~ lo cái gì. Lão nương còn được ba lần miễn phí mặt sát mà.

[...] Tỷ xinh đẹp.. Chị đừng ăn nữa... Thật tội cho đầu bếp... Làm luôn tay không được nghỉ ngơi

" Ý em gái hệ thống là gì? Em có thể yên ổn Cầm miệng đi không...?

[...] offfff

- Tiêu Dục không hiểu tại sao, không tìm ra được địa chỉ của Uyển Nhi. Anh hỏi ông bà Lâm. Thì hai ông Bà nhất định không mở miệng..

Tiêu Dục...nôn nóng.... Tức giận tới đập bàn... Tất cả hội đồng quản trị nhìn hân Tới sợ sệt..... Bởi cái tính cao lãnh của hân.

Cứ như thế hân dùng mọi cách để tìm Uyển Nhi.. Lúc có chút manh mối, thì lại nhận được tin cô đã chuyển đi nơi khác..

Hết lần này tới lần khác. Cứ anh truy tôi chạy... Vòng đi vòng Lại đã qua hai năm

..... hai năm sau.

Uyển Nhi đang ăn bò bít tết... Gà tây nướng... Hamburger.. Thấy hào cảm điên cuồng tăng lên 90% rồi. Những ngày qua cô biết hân tìm cô.

Uyển Nhi cố tình.. Anh Truy tôi chốn... Hấn không tìm ra địa chỉ Cửa cô là nhớ em gái hệ thống rồi.

" Lão nương ăn no rồi" về thôi..

[...] Về đâu hà tỷ xinh đẹp..

" Về nước... Lấy cục đá đông lạnh kia sắp thành quả cầu lửa rồi..

[.....] Tỷ không thể ví một cách hoa mỹ sao. Nam thần cao lãnh, bị tỷ ví là cục đá đông...???

.....

Tiêu Dục mới họp hội đồng xong. Hấn ý định đi xem mắt... Ông Bà Tiêu luôn thúc dục hấn lấy vợ rồi sinh con. Luôn bị hấn lơ đi.

Hôm nay bắt đắ dĩ. Phải đi xem mắt. Nếu không ông bà Tiêu sẽ tức chết... Đi

Ngồi trong nhà hàng sang trọng. Một cô gái mặc đồ diêm dúa... Cả người chẳng có khí chất gì. Ông bà tiêu chỉ nói cô ta sinh được con.. Gia đình phù hợp....

" Tiêu Dục tiến đến lễ phép chào hỏi đối tượng xem mắt... Hấn khó chịu khi phải nói chuyện với cô gái này...

Hấn đang bực mình thì âm thanh quen tai.. Rất lâu.. Đã rất lâu rồi hấn muốn tìm kiếm.. Nay lại vang lên.

" Thầy~~~~ Đây là bạn gái của thầy sao? Uyển nhi gọi cục kì ngọt ngào...

Tiêu Dục cố nén cảm xúc bên trong, ngẩng mặt lên... Thấy.. Một cô gái xinh đẹp quyến rũ.. Mái tóc đen dài. Đôi mắt to linh động..

Đúng rồi là cô ấy~~~~ tìm được rồi..

" Cô gái kia hỏi ": Xin lỗi vị này là ai?

" Từng Là học trò" Uyển Nhi xác định..

" Tiêu Dục ": Người yêu tôi..

Cả hai người đồng thanh nhưng không hề ăn khớp với nhau...

Cô gái kia tức giận rời đi...

Uyển Nhi thấy Kịch hết hay. Định rời đi thì Tiêu Dục nắm tay cô lại, ôm vào lòng.

Tiêu Dục phẫn nộ mà hét lên một tiếng,"

. " Ai cho em rời đi không nói. Em biết tôi đã tìm em rất lâu rồi không?

" T... hầy.... Thầy... Tìm em làm gì nha? Uyển nhi lấp bấp hỏi lại

Tiêu Dục ôm cô càng chặt.. Nghiến răng từng chữ " Gọi Tôi là ca~~~~

Uyển Nhi nuốt từng ngụm nước miếng nhỏ. " Tiêu Dục ca ca ~~~~~

Tiêu Dục hài lòng quỳ Xuống, nói: " Uyển Nhi~~ Anh thích em.. Rất thích. Đồng ý làm bạn gái... Không mà là làm vợ anh được không? "

Uyển Nhi nhìn người đàn ông cao lãnh này, chịu quỳ xuống trước bao nhiêu người, tỏ tình với cô... Uyển Nhi nổi lên tia chêu chọc.

" Tiêu Dục ca ca~~ đang tỏ tình với em sao?

" Tỏ tình gì?? Sao không có hoa nha ~~~~~

Tiêu Dục bị lời nói của Uyển Nhi dọa cho sợ... Miệng lấp bấp...Ho.. A... Hoa....hấn với ngay cái bình hoa giả trên bàn..

" Đưa bình hoa ra... Mặt đỏ như máu.. Miệng lấp bấp...": Uyển Nhi...E..em đồng ý lấy anh chứ?

Mọi người xung quanh phì cười. Ai đời nào cầu hôn lại dùng bình hoa giả ra cầu hôn chứ... Anh chàng này.. Bị ngốc rồi đi..

Uyển Nhi mặc kệ người khác cười Tiêu Dục.. Cô cao hứng mà nhận bình hoa.

Uyển Nhi lên tiếng: " Em đồng ý."

Tiêu Dục vui mừng tới mức nhấc bổng Uyển Nhi Lên xoay như đĩa trẻ

" Thật sao!! Tôi có vợ rồi... Cô ấy đồng ý rồi....

(Ting--- Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép kí thẻ 5%-10%-80%-100% sao chép thành công.... Thoát ly khỏi khí Thẻ....)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 116: Mèo Yêu! Lại Đây

Uyển Nhi trở về không gian hệ thống thì, một khúc nhạc mừng trở về vang lên.. Thập. Phần vui về.. Uyển Nhi, thắc mắc em gái hệ thống là bị chạm mạch rồi phải không?

" Em Gái Hệ Thống.. Lão nương không thích giống..em tắt nhạc giùm ta..

[...] Chúc mừng Tiểu tỷ tỷ trở về. Tiểu tỷ tỷ có nhớ ta hay không nào?

" Mẹ nó Hệ Thống chó chết.... "

" Lão Nương nhớ người. Ôn trời người đã quay về.. Lão nương rất sợ Em Gái Hệ Thống kia~~~~

[...] Hệ •Chó chết • Thống ": Ta vừa quay lại! Tiểu tỷ tỷ lại mắng ta rồi.... Nghìn năm một câu mắng..

" Lão nương lỡ miệng.. Lão nương phải cảm ơn Hệ Thống Dòm người lần đó giúp ta quay trở lại..

[...] Tiểu tỷ tỷ không cần khách sao! Thôi bây giờ tính nợ nào.

" Mẹ nó! Ta tốn nước miếng vậy vẫn không quên khoản nợ kia???

[Nghiệm vụ hoàn thành 100% được thưởng 8 điểm tích Phân, 200 điểm tích lũy..]

[.....] Xin mời Tiểu tỷ tỷ cộng vào thông tin.

" Uyển Nhi ": Thêm vào Trí lực. Mị lực

Tên: Uyển nhi

Tuổi: 20

Dáng người: 100/100(max)

Làn da.:100/100(max)

Trí lực.:100/100(max)

Mị lực. 100/100(max)

Thế lực.:100/100(max)

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên.ánh mắt nữ thần. Bí tịch cửu âm chân kinh

Tích lũy. - 550 (Nợ hệ thống) 470

Cấp bậc.: 14

[.....] Tiểu tỷ tỷ còn nợ Hệ thống 550 điểm nay trừ đi 470. Còn nợ lại 80 điểm

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể bán bớt kĩ năng để gán nợ.

" Mẹ nó, Lão Nương phát hiện ra hệ thống chó chết nhà mi rất biết làm ăn...

[...] Tiểu tỷ tỷ quá khen.

Uyển Nhi, suy xét một hồi quyết định:

" Lão nương muốn bán Ánh mắt nữ thần..

[...] Ánh Mắt nữ Thần... Bán thành công 80 điểm... Đã trừ hết nợ.

[...] Tiểu tỷ tỷ đã full hết Mốc điểm rồi. Nên tiểu tỷ tỷ được quay trở về tiếp tục cuộc sống.

" Khoan.. Cho lão nương hỏi chút? Hệ thống mi nói quay trở về là về thời điểm nào?

[...]Tất nhiên là về. Cái lúc Hệ thống trói buộc tiểu tỷ tỷ rồi...

" Địch... Hệ thống đang hố lão nương. Lão nương xuyên qua xuyên lại khổ sở muốn chết... Cuối cùng lại trở về lúc bị thí nghiệm.. Mồ xé...

" Hệ thống chó chết nhà mi...

" Lão nương không về"

" Có tan linh hồn cũng không về"

[...] Nếu tiểu tỷ tỷ không về.. Vậy tiểu tỷ tỷ có đồng ý ở lại thăng cấp với bản Hệ Thống hay không?

[...] Khi tiểu tỷ tỷ đủ mạnh mẽ sẽ bẻ cong được không Gian và thời gian, tạo ra thế giới riêng của chính mình.

" Ta biết ngay... Hệ thống đào hố lão nương...

" Lão nương đồng ý "

[...] Tốt... Tôi cùng Tiểu tỷ tỷ vẫn là người thông minh...

" Lão nương mà thông minh. Chắc chắn sẽ không bị Hệ Thống chó chết mi lừa gạt.

[...] Tiểu tỷ tỷ thanh trừ cảm xúc hay không.

Uyển Nhi: " Có "

- -----Nâng Cấp bản hệ thống 5%-50%-100% Hệ Thống Nâng cấp thành công.

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 0/10000

Sở trường.: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Cấp bậc.: Sơ cấp

Uyển Nhi nhìn bảng thông tin thay đổi tới mới lạ. Không gian Hệ thống cũng đã rộng hơn...

"Hệ Thống dóm. Cho lão nương hỏi Em Gái Hệ Thống mỹ nhân kia đâu?

[...] Hệ Thống mỹ Nhân đã qua đợt thử Test, có lẽ bây giờ đang tìm linh hồn phù hợp để trói buộc.

" Ohh " lão nương. Sẽ cầu nguyện cho những người, sau này đen đui bị em gái hệ thống bắt được..

[...] Được rồi, Tiểu tỷ tỷ vào nghiệm vụ luôn không?

" Không lão nương nghĩ chút. Hệ Thống dỏm mi.

" Lâu vậy rồi Không định tâm sự với lão nương à?

[...] Ta đâu ngu mà tâm sự với tiểu tỷ tỷ. Câu trước câu sau đã bị mắng là Chó chết....

" Lão nương có sao? Lão nương không có mắng! Hệ thống dỏm mi đừng nói lung tung.

[...] tiểu tỷ tỷ đã là lão yêu bà, vẫn mặt dày vô liêm sỉ như trước.

Uyển Nhi nằm một chút. Sau đó Lại tù xem có sách bổ ích để đọc hay không? Cưng nhiên mặc dù thăng cấp hệ thống, vẫn toàn là sách yêu tinh đánh nhau.

Cô đọc chán chê, cũng phải nên làm nghiệm vụ rồi.

" vào nghiệm vụ thôi "

- ----Đang truyền tổng vào ký thể -----Truyền tổng thành công.....

.....

Uyển Nhi cảm giác, xung quanh gió tạt tới mức lạnh cả háng. Lông tay lông chân dựng hẳn lên. Cô nhìn lên bầu trời tối đen còn cảm giác được Minh đang ở trên cao.

Do đói bụng quá, cô muốn Lấy tay xoa xoa Cái bụng đói một chút.

" WTF..... Có móng... Có đệm thịt... Và đầy lông.

" Hệ Thống chó chết,mi ra đây cho lão nương.

" Lão nương đập tội mi chỗ nào, hệ thống chó chết nhà mi cho ta làm người không cho. Cưng nhiên lại thành mèo..

" Mẹ Nó! cả nhà mi là mèo lão nương muốn đổi nghiệm vụ..

[...] Tiểu tỷ tỷ, không đổi nghiệm vụ được.. Dù gì có xuyên qua là người, cũng phải giúp người ta hoàn thành tâm nguyện.

[...] Tiểu tỷ tỷ xuyên qua làm mèo, thì cũng phải hoàn thành tâm nguyện, hơn thua nhau là cái túi da thôi..

" Hệ thống chó chết mi Câm miệng lại cho lão nương..?!

[...] Được rồi.. Kích hoạt ép buộc tiếp thu cốt truyện.. Thành công.

Nguyên Chủ là Miêu Uyển Nhi, từ khi sinh ra đã là con người, nhưng Gia tộc Miêu có lời Nguyên. Nếu sinh ra là con gái lớn lên từ 5 Tuổi sẽ trở thành mèo.

Phải đi tìm tình yêu đích thực mới phá giải được lời Nguyên. Chân chính trở lại thành người.

- Nguyên vọng của Nguyên chủ chỉ có một.

- Đi tìm Tình Yêu đích thực của mình.

[...] Xin mời Tiểu tỷ tỷ công lược Dật Thần,

" Mẹ nó. Hệ Thống có phải mi bị điên rồi không? Lão nương là con mèo đó...

" Tên Dật Thần kia là tên thần kinh nào? Lão Nương công bằng lông à...

" Bắt một con mèo đáng thương đi của trai.. Cả nhà Hệ thống chó chết mi biến thái.

" Ông nội nhà mi Biến thái.

[...] Oh tiểu tỷ tỷ đã thay từ mắng. Rất rốt ép buộc tiếp thu cốt truyện Dật Thần.

Đầu óc Uyển Nhi quay cuồng tới choáng váng.

Nam chủ là Dật Thần, tổng tài tập đoàn Dật Thị 25 tuổi. Dật Thần vốn dĩ có người Yêu Là Khả Doanh Doanh. Hai người vốn là thanh mai trúc mã từ nhỏ.

Khả Doanh Doanh có người em gái là Khả Hân Hân, cũng yêu thầm Dật Thần từ cái nhìn đầu tiên. Cho tới khi Dật Thần Và Khả Doanh Doanh định ngày kết hôn.

Khả Hân Hân chuốc được Cho chính Chị gái ruột Của mình rồi quăng xác xuống biển. Tới Khi Dật Thần biết được mọi việc đã quá trễ. Khả Doanh Doanh đã Chết.

Khả Hân Hân bị Dật thần ép tới bệnh viện tâm thần tới điên. Cũng từ Lúc Khả Doanh Doanh chết. Dật Thần hắc hóa tiến vào con đường hắc đạo.

Đêm Nay, Dật Thần tiến hành giao dịch lô hàng nóng ngoài bìa rừng Thành Phố C. Dật Thần bị tập kích trúng Một phát súng đi đời!

- --- End -----

" Rồi, bây giờ lão nương đã hiểu vì sao lão nương lại trên cây rồi.

" Hệ thống mi là muốn Lão nương chết thay hân?

[...] Tiểu tỷ tỷ quan trọng hóa vấn đề rồi. Chỉ là đỡ một phát đạn thôi.. Không chết được.

[...] Mặc Dù thân thể là mèo. Nhưng tiểu tỷ tỷ vẫn biến thành người tùy ý khi tỷ tỷ muốn nha.

[...] chỉ là thời gian kéo dài 6 giờ đồng hồ thôi.

" Cái này, lão nương tạm chấp nhận được. Hajzz là người hay mèo cũng chỉ là cái pháo hôi đáng thương...

" Lão nương nhện, ai bảo lão nương là cô gái xinh đẹp lương Thiện.

" Có là mèo, cũng phải làm con mèo xinh đẹp, lương thiện.

Nhưng mà nhìn xuống cái túi da mèo này, gầy tới đáng thương đi. Chắc Chắc là bị bỏ đói lâu ngày.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Mèo Yêu! Lại Đây 2

Uyển Nhi kéo Thân mèo gầy nhom trụ vững trên cành cây. Đợi khi nào Hệ Thống chó chết kia nhắc nhở lao ra chắn đạn. Thì Tức khắc phải lao ra. Uyển Nhi khổ sở không thôi..

Thân mèo đã đánh, còn. Phải chắn đạn, sơ xảy một chút mất mạng mèo như chơi

Dật Thần Đang giao dịch. Hân không ngờ Lần này lại bị người ta truy sát, khi tiếng súng nổ về phía hân, Bất ngờ có một con Mèo trắng nhỏ, nhảy dựng lên ăn chọn phát đạn thay hân.

Dật Thần híp đôi đồng tử, nhìn mèo nhỏ nhiễm máu đỏ tươi, nằm bất động dưới đất. Hân tưởng rằng những kẻ âm toán hân đã được xử lí. Không ngờ vẫn có con cá lọt lưới, cũng may có mèo nhỏ cứu hân. Một mạng.

" Lão Nương đau quá... Choáng hình như lão nương sắp Chết..

[...] Tiểu tỷ tỷ yên tâm,còn những 20% máu. Loài mèo sống dai lắm. Còn lâu mới chết.

" Địch! Đồ Hệ Thống chó chết..

[...] Tiểu tỷ tỷ càng mất càng mất máu.. Mà mất máu thì nhanh chết hơn thôi.

" Vì mạng mèo, lão nương nhện"

Năm phút sau. Một loạt xe ùn ùn kéo tới. Một tên mặc áo đen xuất hiện.

" Dật Tổng, ngài không sao chứ?

" Không có gì. Bất quá lô hàng đã hỏng" Tra~xem tên nào to gan ra tay với Dật Gia. Dật Thần toàn thân toát ra lãnh khí.

Dật Thần đang chuẩn bị nhấc chân rồi đi, hần đột nhiên dừng lại, nhìn mèo nhỏ nằm thoi thóp trên vũng máu..

" Thù hạ thấy, tò mò hỏi": Dật Tổng Ngài làm sao vậy?

Dật Thần Trầm ngâm, dù gì mèo nhỏ cũng cứu hần. Nên để bác sĩ thú y chữa trị. Dật Thần khom lưng nhặt mèo nhỏ lên.

" Gọi bác sĩ thú y tới "

Hần có thể cảm giác được nhịp tim Đập rất mỏng manh, nhiệt độ cơ thể giảm dần.. Rồi mất hần.

Dật Thần thấy mèo nhỏ vì chấn đạn cho mình mà chết. Tim đã ngừng đập, trong mắt hần không có bao nhiêu thương tiếc, chỉ khẽ xoa xoa đầu mèo nhỏ

" Không cần gọi thú y nữa. Tìm nơi chôn cất nó đi.

" Uy " Đồ cầm thú ngược đãi mèo "

" Lão nương còn sống, không mượn nguoi chôn ta.

"Chết Tuyệt lão nương lại rơi vào tay cầm thú.

Uyển Nhi cố gắng lấy hơi sức, mấy vạn năm qua. Miễn cưỡng kêu lên tiếng nhỏ.

" Để chứng minh mình còn sống. "

" Meoooo~~~~~

Dật Thần kinh ngạc, mèo con nằm trong lòng ngực hần. Rõ ràng tim đã ngừng đập, sao bây giờ lại đập.. Còn kêu meo~~ nữa?

Người áo đen kia nghe thấy mèo kêu. Đành hỏi Lại hần.

" Dật Tổng, còn đem chôn hay không? Hay tìm Bác sĩ thú y

Dật Thần Lạnh lùng gạt đầu. Dù gì mèo nhỏ cứu hần một mạng. Hần nuôi mèo cũng được, thức ăn cho mèo cũng không đắt.

Uyển Nhi mặc dù cố gắng kêu lên. Nhưng đạn vẫn nằm trong người, cả người đau nhứt muốn chết đi. Cô hận không được Mả muốn hôn mê.

Cô chỉ sợ hôn mê xong ngày mai cô lại nằm dưới Huyết đất rồi.

" Tất cả là tại Hệ Thống chó chết hại lão nương Ô Ô Ô đau chết mất.

[...] Tiểu tỷ tỷ cố lên, chịu đau chút được mỹ nam ôm nhất tiểu tỷ tỷ rồi.

" Mẹ nó! Lão nương không cần.

" Hệ Thống chó chết mi đi mà ôm.

[...] Bao giờ tiểu tỷ tỷ đòi từ mắng ta, thì ta mới tức giận....

[...] Hệ Thống đã chuyển sang chế độ Wi-Fi.. Để Lại lời nhắn sau tiếng bíp.

Lúc này, mang Mèo nhỏ tới phòng khám thú y lúc nửa đêm. Bác sĩ mở cửa với sắc mặt không mấy vui vẻ.

Ông Nhìn, một nam nhân quý khí lạnh lùng, trong tay ôm một con mèo nhỏ đầy máu. Đi theo hần cả chục người áo đen kính đen.

Bác sĩ thú y run run đôi chân như muốn ngã. Thì Dật Thần lên tiếng.

" Cứu nó.. "

Bác sĩ thú y, nghe Dật Thần nói, lòng bàn tay ông run rẩy đổ mồ hôi nhận lấy mèo nhỏ.

"T.. ôi.. tôi sẽ cố hết sức " nói xong câu này. Ông mới chuẩn bị đồ dùng phẫu thuật để Gấp đạn ra.

Lúc này, Uyển Nhi mới an ổn mà ngất đi.

Bác sĩ thú y xem vết thương của mèo nhỏ. Vượt qua Cả dự đoán Của ông. Ngoại trừ tứ ti, và tim thì chỗ nào cũng bị đạn làm cho Bị thương.

Mèo nhỏ chưa mất mạng đã là một kỳ tích rồi.

Một lúc lâu sau. Bác sĩ thú y lau mồ hôi trán. Kèm theo âm thanh run rẩy": Ngài... Ngài.. Đây

Dật Thần lạnh lùng nhìn bác sĩ thú y: " Nói đi "

" Mèo nhỏ bị thương quá nặng. Vết thương ta đã xử lý tốt, đạn cũng được lấy ra. Chỉ là qua khỏi hay không là phải dựa vào nó rồi.

Dật Thần, cũng không làm khó Bác sĩ thú y. Hắn để một cọc tiền trước bàn. Rồi ôm mèo nhỏ lên xe rồi đi.

Bác sĩ thấy số tiền thù lao mà sáng mắt ra. Có thể là ông đang mơ đi. Nhiều tiền tới vậy ~~~

Tên thú hạ của hắn lên tiếng hỏi.

" Dật Tổng? Ngài sẽ chiều cô mèo nhỏ sao?

Nhìn qua thì hắn biết, Mèo nhỏ này là trùng hợp cứu Dật Tổng một mạng. Tuy rằng Dật Tổng lãnh khốc vô tình. Nhưng ân oán rất phân minh, chỉ cần mèo nhỏ này có thể qua khỏi.

Chắc chắn, sau này sẽ là sủng vật Của Dật Tổng. Sống một kiếp mèo hưởng thụ.

Dật Thần suy nghĩ, hắn không biết nuôi con vật, nhưng không hiểu sao hắn vẫn muốn Chăm sóc con mèo nhỏ này.

Nếu mèo nhỏ qua khỏi. Hắn sẽ chăm mèo nhỏ tới béo mập ú thì thôi.

Chớp mắt một đêm Uyển Nhi từ một con mèo hoang, lưu lạc đầu đường xó chợ, Nay chính thức trở thành mèo quý tộc. Com ăn nước Rót chắc chắn sẽ có người Hầu hạ Cô rồi.

Đi suốt Một đêm, cuối cùng cũng tới biệt thự Dật Gia. Dật Thần để mèo nhỏ nằm trên giường của hắn. Còn hắn xoay người đi tắm rửa.

Uyển Nhi do quá đau mà ngủ chẳng biết trời đất gì. Sống chết mặc ai, cô phải ngủ lấy sức.

Dật Thần tắm xong. Cũng nằm trên giường thờ dài một hồi, nghiêng đầu nhìn mèo nhỏ đang an ổn ngủ. Hắn Lại nhìn về khung hình, hắn chụp cùng Khả Doanh Doanh.

Trầm mặc một hồi, Dật Thần cũng chìm vào giấc ngủ. Hơn nửa đêm, Uyển Nhi thấy hắn đã ngủ, cô lách mình vào không gian.

Cố gắng bỏ lết thân mèo tới suối linh tuyến, vội vàng uống vài ngụm, xong thả mình vào linh tuyến. Cảm giác đã bớt đau đi nhiều

Miệng vết thương cũng lành với tốc độ cực nhanh. Chỉ cần vài hôm là khỏi hẳn rồi.

Uyển Nhi, không giám ở trong không gian lâu, sợ Tên Cầm thú kia tỉnh giấc.

Cô lưu luyến mà ra khỏi không gian linh tuyến.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Mèo Yêu! lại Đây 3

Thời gian qua dần, Dật Thần coi cô là một con mèo chính thức, cho ăn đồ hộp của mèo. Mặc dù là thức ăn nhập khẩu nước ngoài, vẫn là đồ ăn dành cho mèo. Chuyện này cô làm sao mà chấp nhận được.

" Một mỹ nhân xinh đẹp cao lãnh, phải ăn đồ ăn cho mèo. Chuyện này đồn ra ngoài, người ta cười chết lão nương đi.

Dật Thần đồ cái bột gì đó, trắng trắng vào chiếc đĩa xinh đẹp có vẽ hình mèo. Để trước mặt Uyển Nhi.

Hắn liếc mắt nhìn mèo con, đã mấy hôm rồi, cái gì cũng không chịu ăn. Mặc kệ là hắn có đổi bao nhiêu đồ đắt tiền. Mèo nhỏ cũng không chịu ăn. Mèo nhỏ nằm cuộn tròn, thì thoàng sẽ kéo meo~~ meo~~

- Dật Thần, xoa đầu Mèo nhỏ, lạnh giọng nói ": Còn không ăn, tối nay sẽ làm món thịt mèo bầy món.!

Uyển Nhi đang cuộn tròn cũng phải trợn hai con mắt Lên nhìn Dật Thần.

" Mẹ nó! Tên Cầm thú này muốn ăn thịt lão nương

" Lão nương nhất quyết không ăn. Có chết cũng khôn ăn.

[...] Tiểu tỷ tỷ ta khuyên tỷ, ngoan ngoãn an phận làm mèo đi, nam chủ có tiền án ăn thịt mèo đó.

"...." Tại sao lão nương, lại rơi vào tay tên cầm thú này,tôi mèo cũng dám ăn?

" Được rồi, lão nương chịu thiệt làm mèo nhỏ nghiêm túc. Ăn thì ăn, bây giờ hấn bắt lão nương liếm sữa lão nương sẽ liếm.

Dật Thần thấy mèo nhỏ chịu ăn, thì hấn cũng xoay người rời đến công ty. Dặn dò người Hầu trông coi mèo nhỏ cẩn thận.

Uyển Nhi thấy Dật Thần rời đi, cô liền nhanh chân nhỏ tiến đến thư phòng Của Dật Thần.

Bình thường sẽ không ai dám tiến vào thư phòng này, được coi là lãnh địa cấm. Uyển Nhi cười giảo hoạt, tấn công vào Thư Phòng.

Uyển Nhi nhìn dò xét xung quanh, liền thấy máy tính ở đó, cô lợi dụng Chân mèo ấn Ấn vài cái thuận lợi khởi động máy, vào được wed.

[...] Tiểu tỷ tỷ của tôi ơi. Tỷ là đang định làm cái gì đây?

" Lão nương tất nhiên là trả thù tên cầm thú kia rồi, hấn dọa ăn thịt lão nương.

" Lão Nương có là mèo, cũng phải có tôn nghiêm của loài mèo " Hừ"

Uyển Nhi nhanh chóng, gõ gõ màn hình hiện ra các tiểu muội muội xinh đẹp. Da trắng ngực to, mông vênh, Uyển Nhi vừa xem, vừa Lấy bàn tay nhỏ lau lau cái miệng Mèo của mình.

[...] Ta không Hiểu Tiểu tỷ tỷ ở bên trường phái nào?

[...] Tiểu tỷ tỷ hình như nam chủ quay Lại rồi, mau xuống đi.

Uyển Nhi, đang say mê ngắm người đẹp, tâm trí đâu mà quan tâm Lời nói của hệ thống chứ!

Dật Thần nhớ tới, quên không mang theo văn kiện nên quay lại thư phòng để lấy, ai ngờ vừa vào phòng. Đã thấy thân ảnh màu trắng, nằm cuộn tròn trên bàn máy tính.

Mặt lưỡi biếng, cái tay còn chà chà trên bàn phím. Dật Thần Cảm thấy quái lạ, sao mèo nhỏ lại ngủ ở đây. Hấn lại gần xem mèo nhỏ đang làm cái gì?

Uyển Nhi thừa hưởng tai thính mắt tinh của mèo, khi Dật Thần Mở cửa, cô đã biết. Uyển Nhi nhanh tay đổi wed thành trang đồ ăn

Dật thần tới Gần bàn máy tính, cảm giác được cổ ấm áp mềm mại trên người mình. Nhìn lại hóa ra mèo nhỏ nhảy lên người hấn, còn dụi dụi cái đầu vào ngực hấn làm nũng.

" Meo~~~~ meo~~~~

Dật Thần bị Động Tác bán manh của Mèo Nhỏ, Quên luôn Cái máy tính.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 10% Tiểu tỷ tỷ cố lên)

" A Miêu~~ Sao mày lại ở đây? Dật thần hỏi mèo nhỏ đang làm nũng trên người hấn "

Uyển Nhi đang làm nũng, toàn thân Cũng. Cứng đờ.

" A Miêu cái ông nội nhà mi "

" Lão nương có tên rất đẹp. "

" Không phải A Miêu A cậu ngoài đường. Tên Cầm Thú.,"

Uyển Nhi nhảy từ trên người Dật Thần xuống, ngồi trước máy tính. Bàn chân nhỏ cào cào lên~~

Dật Thần Nghi ngờ, trước khi đi hấn có tắt máy tính mà? Sao bây giờ lại mở lên rồi? Dật Thần lại gần máy tính, trước màn hình chỉ toàn là đồ ăn?

Uyển Nhi lại cào vào hình bé tí nào Đó? Dật Thần Lúc này nhìn kĩ hơn. Thì thấy món ăn nào đó, có màu trắng thuần. Nhân hàng Ba con sói trắng.

" Dật Thần": A Miêu~~ em muốn ăn cái này?

" Uyển Nhi bực mình, dí tay lên chữ ba con sói Trắng.

" A Miêu~~ em là thích tên sói trắng

Uyển Nhi, lúc này mới quay lại làm nũng, liếm liếm ngón tay của Dật Thần. Hấn bị cái lưỡi ẩm nhám nhám liếm phát ngứa.

Dật Thần xoa đầu mèo nhỏ, Nghĩ trong lòng. Mèo nhỏ này thật quá thông minh.

" Được rồi~~ Vậy ta gọi em là tiểu bạch không gọi A Miêu nữa~~ Có được không?

Uyển Nhi vẫy đuôi, tỏ vẻ đồng ý.

" Tiểu Bạch~~ Lão nương còn tạm chấp nhận. Còn hơn cái A Miêu... A cậu kia.

" Là nam thân, Tổng tài cả cái Tập đoàn Mà rất ngu về khoản đặt tên.

" Đợi Lão nương thành người, Lão nương sẽ dạy dỗ lại hấn.

" Bất hấn phải ăn thức ăn của mèo. "

Dật Thần ôn nhu bế Mèo nhỏ ": Đây là thư phòng của Ta, Tiểu Bạch sau này không được tiến vào, nếu không.....!!

" Nếu không cái gì? Người định ăn thịt lão nương chắc?

Dật Thần không thẹn mà, lấy tay đánh lên mũi nhỏ của Mèo nhỏ.

" Nếu không ta sẽ đánh lên mũi nhỏ của em.. Biết sợ chưa?

Uyển Nhi thẹn quá hóa giận. Cào cào lên tay Dật Thần kêu meo~~ Meo~~~

Dật Thần lại vỗ lên mũi nhỏ mèo Của cô. " Vẫn hư, không chịu nghe lời sao?

" Ô ô ô hấn cư nhiên sờ mũi của Lão nương.

" Là lão nương đói..... Aaaa~~~ Hấn sờ mũi nhỏ của Lão Nương tới 3 Lần

[...] Tiểu tỷ tỷ hét lên làm gì? Không phải chỉ là mũi mèo thôi sao.?

" Hệ Thống chó chết mi, im đi là lão nương ta thiệt thòi có được hay không?

Uyển Nhi Và Dật Thần cứ đối thoại như vậy.

Ta meo~~ Hấn lại hỏi... Cứ như vậy cả ngày, Đến khi trễ giờ tới công ty. Uyển Nhi rút ra một chuyện.

Tên nam chủ này, không những cầm thú còn quá ngu đi.

Lão nương da hiệu chỉ vào miệng kêu meo meo, rồi lại xoa bụng. Mà hấn không biết ta đang đói.

Dật Thần bắt mặn nửa ngày, ôm Mèo nhỏ lên trên bàn thức ăn, hấn đổ sữa ra, rồi thức ăn Hộp cho mèo. Lúc này Cô mới bắt đầu đi ngồi ăn liếm sữa.

Dật thần cảm thán. Xưa nay hấn chưa bao giờ phải hầu hạ ai hay sủng bất cứ người nào ngoài Khả Doanh Doanh. Vậy mà bây giờ hấn lại phải hầu hạ mèo nhỏ này.

Cảm giác có vật nhỏ quần lấy cũng không tệ. Sủng ái một chút cũng không sao.

Cô ăn uống no đủ, Dật Thần Lại ôm cô về bàn máy tính. Hấn lục tìm tài liệu trên máy tính thì cảm giác không đúng chỗ nào đó.

Máy tính đã tắt mặc dù không cài mật mã, nhưng mở ra phải mất không ít công phu.

Dật Thần Kiểm tra camera quan sát. Khiến hấn kinh ngạc không thôi. Hấn thấy một cục trắng như bông, thao tác mở máy nhập Wed trên máy tính, không khác gì người trưởng thành.

Quan sát kĩ hơn, còn thấy mèo nhỏ dơ ra móng vuốt ấn ấn phím.

Xưa nay Dật Thần trầm ổn, dù có việc gì cũng không khiến hấn hoảng hốt đâu.

Hấn không thể hình dung được mèo nhỏ này thông minh tới mức nào. Quá choáng váng rồi, Dật Thần cúi đầu nhìn xuống mèo nhỏ đang Yên ổn ngủ ngon. Hấn lại liếc Lên camera quan sát.

Môi nhếch lên đường cong tuyệt mỹ ": Mèo nhỏ a~~Thật Thú vị..

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20% Tiểu tỷ tỷ cố lên)

[...] Ta phải nỗ lực tỷ. Làm kiếp mèo mà vẫn tranh hào cảm được...

"Hệ Thống chó chết. Mi còn dám mở miệng khen lão nương?"

"Lăn cho lão nương."

[...] Tốt...tốt lại mắng người.

.....

Dật thần để yên mèo nhỏ ngủ. Còn hần dò tìm lịch sử tiềm kiếm. Hần tìm ra một trang khác, khi Dật Thần Kích mở, thì cả mặt mũi hần vận vẹo...

Cả màn hình hiện lên các tiểu muội ăn mặc gợi cảm, có ngực có hông. Hần lại liếc xuống nhìn mèo nhỏ ngủ... Dật thần không biết phải làm sao?

Đây có phải hay không, hần nhặt nhầm một con mèo nhỏ, có trí tuệ thông minh như người trưởng thành?

Dật Thần nhớ lại những ngày qua, mèo nhỏ không thích ăn đồ Hộp dành cho mèo. Khi ăn xong còn cào giấy lau miệng. Buổi tối sẽ tự giác đi tắm.

Sáng dậy còn rửa mặt súc miệng. Những hành động lạ thường đó của Mèo nhỏ, hần không sợ. Ngược lại còn vui mừng, tới hứng thú.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Mèo Yêu! Lại Đây 4

Uyển Nhi đang cuộn tròn người phơi nắng ngoài ban công. Không thể trách cô được, biến thành mèo tính cách cũng giống mèo luôn rồi. Rảnh rồi lại đưa lưỡi đi liếm lông, liếm tay chân..

Dật Thần vừa về, thấy Mèo nhỏ đang phơi nắng. Hần nổi lên ý cười gian xảo, tiến lại Gần cô.

"Tiểu Bạch tự nhiên ta nghĩ ra một thứ? Không biết Em là giống đực hay cái nha?"

"Phải kiểm tra mới biết được?"

Uyển Nhi đang nằm phơi nắng liếm láp, nghe tên cầm thú này hỏi vấn đề tế nhị như vậy. Toàn thân mèo cứng cò, dùng động tác Liếm láp lại, định bụng chạy đi.

Chưa kịp thực hiện ý định, đã bị Dật Thần Ôm lấy. Hần bế ngửa thân mèo ra, vạch cái bụng mà xem xem.

Uyển Nhi tức giận lấy tay nhỏ che lại thân dưới thờ phỉ phò...

"Tên Cầm thú này hần...hần.....khinh nhục lão nương..

"Lão nương phải giết hần....." Hừ hừ"

Uyển Nhi tức giận chửi Dật Thần trong lòng lần thứ 1001. Vậy mà tên cầm thú đó thực hiện được ý định của mình, ngời cười khoái trá.

Meo~~~ Meo~~~ Cô ừm khuất mà kêu Lén.

"A" Hóa ra là một cái tiểu cô nương. Không trách em lại thẹn thùng như vậy nha! Ta xin lỗi em vậy...

Dật Thần nhìn mèo nhỏ, tức giận tới nổi thờ phỉ phò. Lông xù lên, hết như cục bông. Đáng yêu quá~~~

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 30%)

Uyển Nhi nghe được âm thanh hệ thống, lúc này mới hòa hoãn không ít. Lại gần dụi dụi cái đầu nhỏ vào tay Dật Thần, cái đuôi quần lấy eo hần.. Biểu hiện bán manh.

Dật Thần nheo đôi mắt nhìn mèo nhỏ đang làm nũng, hần quyết định.

" Ta không nuôi những vật rảnh rồi, kể từ ngày mai tiểu bạch sẽ đi làm cùng ta.

" Ta nói Tiểu Bạch nghe hiểu không?

" Mẹ nó! Tên cầm thú, lão nương chỉ hiểu nguoi đang ngược đãi mèo..

" Hệ Thống chó chết. Hấn ngược đãi lão nương, ta muốn gọi cho người bảo vệ động vật...

"Lão nương, muốn kiện hấn. Đánh gãy chân hấn đi.

[...] Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh, theo nam chủ đi làm có thời gian xoát hào cảm 24/ 24

" Mi nhắc lão nương mới nhớ, còn phải xoát hào cảm. Lão nương nhin vậy.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể nghiêm túc làm nhiệm vụ không?

"Lão nương đang làm mèo nghiêm túc!

[...] "....."

Dật Thần, nghĩ Mèo nhỏ ngây thơ. Hành động giống con người của mèo nhỏ, để ở nhà sẽ dọa sợ người làm. Nên tốt nhất là mang theo bên người mới yên tâm Được.

.....°.....

Sáng sớm Dật Thần mặc đồ thỏa đáng. Ôm mèo trên tay tới thẳng công ty. Cái hình tượng nam thần lãnh huyết vô tình, nay hấn lại ôm mèo trên tay đến công ty, dọa sợ biết bao nhiêu người.

Nhất là thư kí trần, xưa nay biết Dật Tổng không thân cận ai, kể cả là con vật. Bây giờ lại có một sủng vật là mèo nhỏ này.

Đôi tay run run mang cafe tới cho Dật Thần. Thư kí trần chỉ dám nhìn Uyển Nhi như đồng tiền tỷ trên mặt bàn. Chỉ dám nhìn không dám sờ.

Trong cuộc họp quan trọng, Dật thần mở phim thần tượng cho Mèo nhỏ xem. Tất cả cổ đông nhìn hành động của Dật Thần, bị dọa tới kinh người.

Uyển Nhi xem phim tới chán. Cô liền nhảy xuống đùi Dật Thần, cào ra từ áo hấn ra. Một tấm thẻ đen, Uyển Nhi không nói một lời mà ngậm đi mất.

Dật Thần nhìn Mèo nhỏ ngậm Thẻ đi. Hấn chỉ nghĩ mèo nhỏ chỉ ngậm ra góc nào đó chơi thôi. Ai biết đi là đi luôn đâu.

Uyển Nhi nhanh chóng chạy vào trong wc nữ. Lắc mình vào không gian.... Trong đầu nghĩ biến hình ~~~ Biến hình.

Năm phút sau, hình dáng mèo xinh đẹp. Trở thành một cô gái 17 tuổi xinh đẹp kinh diễm. Cả người không một mảnh vải che thân. Ngực nở eo thon, mông vênh.

Có phải cô có thói quen để tóc dài hay không? Mà qua từng thế giới tóc cô ngày một càng dài. Uyển Nhi ngắm mình xong không khỏi cảm thán.

" Chắc~~ thật đẹp, lão nương tự nhìn mình còn mê nữa.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ định làm gì?

" Tất Nhiên Là lão nương đi phá sản của Tên Cầm thú kia rồi.

"Lão Nương Phải đi Ăn hết Thành Phố C. Trong vòng 6 giờ.

[...] Tiểu Tỷ tỷ làm gì có tiền?

" Lão nương không có, nhưng tên Cầm thú kia có. Nói xong cô dơ cái thẻ đen lên giữa không gian.

[...] Ta không ngờ tiểu tỷ tỷ có món nghề tay trái, trộm vật này.. Quá giỏi rồi.

" Lão nương có sao? Lão nương không trộm. Mi đừng nói lung tung.

" Lão nương chỉ mượn trước thôi...

Uyển Nhi không muốn đôi co với Hệ Thống nữa. Cô nhanh chóng tìm một bộ đồ trong không gian. Cô mặc một chiếc váy ngắn. Kết hợp với áo bông trễ vai.

Thoạt nhìn xinh đẹp quyến rũ, cũng không mất đi vẻ đáng yêu hồn nhiên.

Uyển Nhi bước ra khỏi wc đi ngược về lối ra của công ty, tất cả ánh mắt đều đổ dồn lên người cô. Họ quá ngạc nhiên khi thấy người đẹp tới vậy. Cô đẹp ma mị như hồ ly.

Uyển Nhi, phớt lờ Những ánh mắt đó. Một mạch lên taxi đi thẳng. Cô đang gấp muốn chết, chỉ có 6 giờ để phá sản... Nhìn cô cũng không mất được miếng thịt nào.

" Tài Xế ":Vị tiểu thư này? Muốn đi đâu?

"Uyển Nhi ": bác trở cháu tới nhà hàng đắt nhất ở thành phố đi..

Tài xế không dị nghị nhiều một mạch đi thẳng. Đi chừng 20 phút taxi dừng trước một nhà hàng sang trọng. Cô nhanh chóng bước xuống taxi..

" Tài Xế": tiểu thư cô chưa lấy tiền thừa.

" Uyển Nhi ": bác cầm lấy đi không phải đưa lại.

Có phải tiền của lão nương đâu. Phải phá triệt để tiền Của tên Cầm thú kia, Có ngu mới giữ tiền cho hần.

Cô vào nhà hàng, gọi 10 con tôm hùm nướng bơ tỏi. Ba con gà tây nướng, 20 tô mì quảng cao cấp. Nhìn một bàn đồ ăn đắt tiền nhất được mang lên.

" Nhân viên": Tiểu Thư, cô có cần đợi người tới hay dùng trước.

Uyển Nhi hồn nhiên đáp": Không~~ Chỉ có một mình tôi ăn..

Cô vừa nói xong. Nhân viên đánh rơi quần menu. Trợn mắt không kịp nói lời nào, Đành lùi lùi về phía sau như ma đuổi.

Một bàn ăn đủ cho 8 người đàn ông khỏe mạnh. Uyển Nhi chỉ cần quét trong 2 giờ đồng hồ. Ăn xong Uyển Nhi đem thẻ đen ra thanh toán.

Khi cô mang thẻ ra, khiến cho nhân viên ngạc nhiên, vị Tiểu Thư này có thể mang thẻ đen ra thanh toán. Chắc chắn là Thiên kim tiểu thư của đại gia tộc nào đó.

Ở thành phố C này, chỉ có 4 người mới có thẻ đen. Trong đó Dật Thần nằm trong 4 người đó.

Thời gian còn lại, cô tàn phá rất nhiều khu phố ẩm thực. Càng ăn càng No, mà tiền trong thẻ mãi không hết. Điều này khiến Uyển Nhi rất bức mình..

" Mẹ nó! Cầm thú này đã nhét bao nhiêu tiền vào thẻ đây.. Ăn mãi không hết tiền.

Dật Thần tan họp, mới để ý không thấy mèo nhỏ nữa. Thẻ của hần cũng không thấy đâu? Dật Thần cho an ninh công ty lệnh cho đi tìm một con mèo màu trắng, không tìm được thì nghỉ việc.

Toàn bộ nhân viên an ninh ngơ ngác. Hoảng sợ cuống cuống đi tìm sủng vật cho Dật Thần.

4 giờ trôi qua không tìm ra một dấu vết, hay sợi lông nào của con mèo. Dật Thần ngồi trong văn phòng, ngón tay gõ gõ trên mặt bàn.. Mắt hướng về phía camera quan sát.

Từ đoạn mèo nhỏ chạy vào wc nữ, cho tới khi ra lại là một cô gái xinh đẹp ma mị. Bước ra, Rồi từ đó không có một bóng dáng mèo nào bước ra nữa.

Trong đầu Dật Thần suy nghĩ sâu xa. Nghĩ một hồi lại tự trấn an mình xem phim thần thoại quá nhiều nên hoảng rồi đi.

Mèo nhỏ sao có thể là cô gái xinh đẹp đó được. Dật Thần đang miên man suy nghĩ, một thân ảnh màu trắng nhảy lên đùi hần. Dật Thần hoảng hồn định vút vật đó đi, nhìn kĩ lại thì ra là mèo nhỏ của hần.

" Tiểu Bạch.. Em đi đâu bây giờ mới về?

" Meo~~~Meoooooooo

Dật Thần nhìn xuống cái bụng căng tròn của mèo nhỏ, còn có thể nghe được mùi. Tôm hùm nướng bơ tỏi??? Chiếc thẻ đen Của hần lại xuất hiện ở vị trí ban đầu.

Dật thần quan sát mèo nhỏ. Để mèo nhỏ ngủ trên đùi. Còn hần kiểm tra tài khoản trong thẻ.

Kiểm tra một hồi, phát hiện ra một khoản tiền không nhỏ, được tiêu thời gian gần đây. Rất nhanh hần biết số tiền đó được dùng ở đâu..

Dật Thần nhìn mèo nhỏ đang ngủ, với ánh mắt khó hiểu. Chẳng lẽ mèo bây giờ thông minh tới nỗi, biết dùng thẻ để đi ăn gần hết thành phố??

" Mèo nhỏ của hần thông minh tới vậy???

Dật Thần nhếch Môi, cười như không cười " càng ngày mèo nhỏ càng thú vị. Có nhiều bí mật hơn rồi!

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 50% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi nha)

Uyển Nhi đang ngủ, thấy độ hào cảm tăng lên cũng giật mình.

"Lão nương phá sản của hần? Hần còn tăng độ hào cảm

"Tên cầm thú đáng ghét này " Hừ "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Mèo Yêu! Lại Đây 5

Tan tâm, Dật Thần Mang mèo nhỏ trở về. Đi ngang qua tiệm đồ cho thú cưng, hần nghĩ ra một Ý định hết sức thông minh.

Hần cho Thư kí trần, mua một chiếc vòng cổ nạm kim cương cho mèo yêu, còn không quên gắn một cái camera mini siêu nhỏ vào đó.

Thư kí trần mặc dù đã hết giờ làm, khi nhận được mệnh của Đại Boss không thể chậm trễ. Dật thần vừa về tới biệt thự Dật gia, thì vòng cổ cũng được đem tới.

Uyển Nhi vừa vào nhà, thì đã lao vào nhà tắm để tắm rửa cho hết mùi đồ ăn, hành động này quá quen thuộc với Dật Thần.

Dật Thần, kết nối Camera với điện thoại Của hần tiện bề quan sát mọi hành động của mèo nhỏ hơn.

"Mèo~~ nhỏ a mèo nhỏ~~ xem lần này, còn dám chạy nhảy lung tung nữa không.

Uyển Nhi mới tắm rửa xong, đang ngồi hong lông cho khô, liền bị Dật Thần Ôm lại.

"Tiểu Bạch, em xem Ta có quà cho Em đây..

"Hai mắt mèo Của Uyển Nhi sáng rực lên. Có phải Tên Cầm thú này mui đuôi gà cho cô hay không?

"Dật Thần đem vòng đeo cổ, đeo lên cho Uyển Nhi. ": Tiểu Bạch, em thấy sao đẹp chứ?

Uyển Nhi chán ghét, dùng móng tay cào cào lên vòng cổ. Cào mãi không thềm đứt

"Đẹp cái ông nội mi. Hần thực sự xem lão nương là sủng vật rồi..

Meo~~~ooo meooooooooo~~~

Dật Thần thấy mèo nhỏ lăn qua Lại, luôn miệng kêu meo meo. Hần nghĩ là mèo nhỏ vui quá nên tăng động.

"Tiểu Bạch, em không cần vui quá mà lăn lộn như vậy đâu.

"Nếu Tiểu Bạch thích ta. Sẽ mua nhiều cho em, mỗi ngày thay một chiếc khác nhau.

"Mẹ nó! Lão nương là không thích...

"Tên cầm thú này, Còn muốn thay mỗi ngày một chiếc cho lão nương Ô Ô Ô..... Hệ thống cứu lão nương...

[...] Tiểu tỷ tỷ được phúc mà không biết hưởng. Vòng cổ kia có khảm nạm kim cương đầy tiểu tỷ tỷ.

"Uyển Nhi, nghe hệ thống nhắc nhở. Thì trong đầu cô xoay quanh định lí.

Kim Cương -- Bán lấy tiền = ăn cả thiên hạ..

"Không tệ, lão nương nhìn, xem như tên cầm thú nguoi biết điều.

Dật Thần Đeo xong vòng cổ cho Uyển Nhi, thì hần nhận cuộc gọi khẩn... Có vẻ nguy hiểm nên Dật Thần rời đi không mang theo Uyển Nhi.

Uyển Nhi cũng mặc kệ hần. Cô mãi mê vuốt vuốt vòng cổ, ngoan ngoãn vào phòng nằm ngủ trước.

Nửa đêm Uyên Nhi tỉnh lại bởi mùi máu nồng đậm. Nghiêng người sang bên phải, liền thấy Tên Cầm thú kia bụng đầy máu, mồ hôi vã như nước sắc mặt nhợt nhạt.

"Đáng đời.....Chết đi ai bảo Khinh dễ lão nương.

"Tuồng lão nương là mèo, thì không trị được người chắt.

[...] Cầu tiểu tỷ tỷ cứu nam chủ.

"Lão nương không cứu. Chết cũng không cứu.

"Lão nương còn 3 lần miễn chết lão nương. Không sợ mi đâu Hệ Thống chó chết.

[...] Là tiểu tỷ tỷ ép buộc ta.

[...] Nghiệm vụ phụ tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ cứu vớt Dật Thần..

"Đếch. Hệ thống chó chết nhà miiii,

"CÚT NGAY., "

[...]Hệ •Chó chết • Thống: Đã Off

Uyển Nhi lắc mình thoáng chốc biến lại hình người, do vòng đeo ở cổ quá Chật, cô đành tháo Ra để bên cạnh Dật Thần.

Khi biến lại hình người cô đâu có mặc quần áo. Uyển Nhi cũng không quan tâm, có ai nhìn thấy đâu.

Thân ảnh trần trụi của cô đi qua lại, lấy nước linh tuyến ra đút cho Dật Thần Uống. Uyển Nhi lấy dao nhỏ sát trùng qua lửa. Cắt bớt vết thương nhiễm trùng gấp đạn ra.

Dật Thần bị đau mà mơ hồ tỉnh lại. Hắn mơ màng nhìn thấy một cô gái xinh đẹp trần trụi, đang niết trên bụng hắn khâu vá cái gì đó. Sau đấy bị đau quá mà ngất..

Uyển Nhi loay hoay cả đêm, thay đồ cho tên cầm thú này, còn phải quan sát xem hắn có bị sốt hay không, khi Dật Thần ổn định lại, thì trời đã gần sáng.

Lúc này Uyển Nhi đeo lại vòng cổ, hóa thành hình mèo lại. Yên ổn nằm cạnh Dật Thần.

Sáng hôm sau, khi hắn tỉnh lại. Thấy bản thân mình ở trong phòng của hắn.

Dật Thần cố gắng nhớ lại, tối qua thủ hạ gọi cho hắn báo, đã tìm ra đối tượng lần trước truy sát hắn.

Hắn mới vội vàng tới nơi. Trừ khử được tên đó, thì bản thân hắn bị thương không nhẹ. Cố gắng về tới phong thì hôn mê.

Dật Thần Quan sát xung quanh, quần áo của hắn đã được thay mới. Ngay cả vết thương cũng được xử lí hoàn hảo. Còn tốt tới mức đắp miếng dán Hạ sốt.

Dật Thần xoa mi tâm, người hầu chắc chắn sẽ không dám bước một bước nào vào phòng hắn... Vậy ai Đã giúp hắn?.. Lắm sao lại biết nơi hắn ở??

Một vụn câu hỏi xoay trong đại não của Dật Thần. Chợt ánh mắt hắn lóe lên...

Dật Thần quyết định mở điện thoại ra. Xem Camera quan sát từ vòng cổ mèo nhỏ.

Trong phòng tối chỉ có ánh đèn ngủ mờ ảo. Một đạo ánh sáng lóe lên, xuất hiện một cô gái trần trụi, mặc dù không rõ nhưng dễ nhận ra, là một cô gái trẻ xinh đẹp.

Cô gái ấy không đi từ cửa phòng hay leo cửa sổ.

Mà tự nhiên xuất hiện giữa phòng. Thao tác cứu chữa vô cùng kì lạ, chi là không gây tê cho hắn..

Tối gần sáng, trong phòng sáng hẳn, Dật Thần mới nhìn kĩ từ trong camera quan sát, nhận ra cô gái trần trụi cứu hắn, là cô gái đi ra từ wc ở công ty hôm trước. Bởi vì cô ấy quá xinh đẹp hắn nhớ rất kĩ.

Kì lạ là, cô gái lại bốc khói giữa không khí? Dật thần kinh ngạc không thôi.

Hắn hơi Hoảng sợ. Có phải là nữ quỷ hay không đây?

" Chắc không phải đâu! Quỷ rất sợ ánh sáng. Không có quỷ nào lại ngồi chờ hắn hạ sốt tới sáng được.

" Với lại, làm gì có nữ quý nào xinh đẹp, còn trần trụi đi Lại trong phòng hân?

Mọi nghi vấn không hề được giải đáp. Lúc này Dật Thần mới nhìn qua mèo nhỏ, Trên chân mèo trắng có dính vết máu.

Dật Thần bình tĩnh, chấp vạ lại tất cả mọi hành động quái lạ của mèo nhỏ. Rồi đưa ra một cái kết vô cùng vô lý, nhưng lại rất thuyết phục.

Dật Thần xoa xoa mèo nhỏ " lắm bầm

" Tiểu Bạch? Có phải em cứu ta không? Có phải em là cô gái xinh đẹp kia không?

Uyển Nhi mới chộp mắt một chút, lại bị tên cầm thú này chọc cho dậy. Cả đêm lo cho hân, tên Cầm thú này nên tha cho cô mới phải chứ.

" Cầm thú, ngược đãi mèo.

" Để yên cho lão nương nghỉ ngơi!

Meooooo~~~ meo~~~~~

Đáp lại câu hỏi của hân, mèo nhỏ kêu hai tiếng rồi quay lưng lại ngủ tiếp.

Dật Thần không thất vọng, mà hứng thú quan sát kĩ Mèo nhỏ hơn.

(Ting __ Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 60% tiểu tỷ tỷ cô lên)

Hân gọi cho thứ kí Trần, sẽ không tới công ty một thời gian. Yên ổn ở nhà dưỡng thương.

Trong thời gian Dưỡng thương, Dật thần quan sát căn phòng, trong khi hân ngủ. Không biết vô tình hay cố ý sẽ thấy một số thức ăn đặt sẵn trên bàn, tất cả đều là đồ ăn thanh đạm tránh ảnh hưởng vết thương.

Đôi khi sẽ cảm giác có thứ gì đó chảy vào trong miệng. Thứ nước đó nuốt vào rất dễ chịu, vết thương lại nhanh chóng khỏi, không đau.

Chuyện hân bị thương, trong Dật gia không hề ai biết. Dật Thần quan sát thấy mèo nhỏ hành động rất bình thường. Kiểm tra camera cũng không phát hiện điều gì lạ thường.

Vậy những chuyện kia là quý làm thật sao? Bất giác Dật Thần lông tay dựng hết cả lên.

" Hân Lại suy nghĩ, có khi nào Doanh Doanh về thăm hân? Dật Thần nhìn lên người con gái trên tấm ảnh. Đã ba năm rồi, cô ấy ra đi ba năm rồi.

Nhưng cô gái cứu hân, xinh đẹp hơn Doanh Doanh.. Trên người còn có hương sen thoang thoảng...

Bất giác trái tim Dật Thần đập loạn nhịp lên. Cảm giác này không giống khi ở bên Doanh Doanh.

Hân chỉ xem Doanh Doanh như em gái mà đối đã, do hai gia tộc liên hôn, nên hân bắt buộc dĩ phải kết hôn,

Không ngờ vì việc đó, mang lại cái chết cho Doanh Doanh..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Mèo Yêu! Lại Đây (H)

Kể từ lần Dật Thần bị thương, Hân luôn luôn mang theo mèo nhỏ, mặc kệ là ăn cơm, ngủ hay đi làm, thậm chí có rất nhiều đi WC đều mang theo mèo nhỏ.

Dĩ nhiên, Uyển Nhi nhưng không có bị điên mà theo tới WC nam, cô không phải là biến thái a~~

Dật Thần Ôm mèo nhỏ thành nghiện, có tình nhiều lần ôm đi tắm chung, kể cả đi wc cũng mang theo. Nhiều lần Uyển Nhi hoảng sợ cong đuôi xù lông chạy ra ngoài.

Dật Thần nhìn mèo nhỏ, xù lông với mình. Hân cũng không giận mà cười giảo hoạt.

" Tiểu Bạch lại đây Mau "

"meoooooooo~Meoooooooo"

Lão nương không có ngu, không bị biến thái, lại gần là mèo ngu. Có chết lão nương cũng không lại.

"Hệ Thống sao nam chủ này lại biến thái vậy.

"Tối mèo hấn cũng không tha~ Lão nương số thật khổ.

[...] Nam chủ sao biến thái bằng tiểu tỷ tỷ. Cả đêm trần trụi đi lại trong phòng?

Uyển Nhi bị hệ thống nói đúng, nên cứng họng không phản bác lại.

Dật Thần thấy mèo nhỏ không chịu qua, hấn liền tiến mại ôm trọn vào lòng.

"Ta có làm gì Tiểu Bạch đầu. Em gấp gấp cái gì?

Meoooooooo~Meo~~~~~

"Ngoan nào, hôm nay Tiểu Bạch cùng ta đi dự tiệc trong giới Kinh doanh nha. Bắt buộc phải có bạn gái đi theo... Ta quyết định mang em đi.

Uyển Nhi nghe tên cảm thú noi hai mắt cô sáng Lên.

Đi tiệc = Được ăn ngon. Dĩ nhiên phải mang lão nương theo rồi, xem như người biết điều

Sau này lão nương sẽ sủng người.

.....

Buổi tối cô được Dật Thần mặc cho một cái váy hồng xếp li kiểu công chúa. Nhìn qua thì đẹp thật nhưng không khỏe chút nào, cực kì vướng víu.

Dật Thần quan sát mèo nhỏ một hồi. Cảm thấy còn thiếu cái gì đó... Đúng rồi còn thiếu vương miện.

Hấn gọi cho Thư kí trần. Mang chiếc Vương Miện hôm trước mới đầu giá được. Mang trị giá tới 200tr.

Thư kí đã quen với hành động sủng mèo của Đại Boss, nhưng càng không ngờ đại Boss lại sủng mèo tới điên cuồng như vậy.... Cô chỉ biết cầm nín nhận mệnh mà làm

Buổi tiệc bắt đầu, mọi người có máu mặt trong giới kinh doanh đều tới dự. Ai cũng mang theo bạn gái xinh đẹp nóng bỏng. Duy Nhất Dật Thần, là mang sủng vật bước tới.

Ai cũng ghen tị với cô, vì những đồ vật trang bị trên người cô, có thể mua đứt được cả một công ty lớn.

Mấy tiểu thư xinh đẹp ghen tị. Vậy mà nam thần Cao lãnh kia. Lại mang theo sủng vật... Tức chết mấy cô rồi.

Dật Thần nhanh chóng chào mời mấy người có địa vị quan trọng, rồi an ổn chỗ ngồi, cho mèo nhỏ ngồi ăn.

Uyển Nhi hơi bức mình, vì bao tử mèo rất bé, ăn một chút đã no bụng. Có nhét thêm cũng không được.

Dật Thần đang nhìn mèo nhỏ ăn, như một thú vui. Thì một cô gái xinh đẹp xuất hiện, trên tay cầm hai ly rượu vang đỏ, tươi cười chào hỏi.

Thực xin lỗi." tôi có thể mời Dật tổng một ly hay không?

Dật Thần theo lịch sự tự nhiên mà tiếp ly rượu vang, khẽ chạm miệng Ly.

"Rất Sẵn lòng. "

Cô gái nhìn Dật Thần Uống cạn ly rượu thỏa mãn rồi đi.

Mấy phút trôi qua, hấn cảm giác được không ổn. Cả người khô nóng ngứa ngáy khó chịu.

Dật Thần Tức giận, ôm chặt mèo nhỏ tính rời đi. Thì cô gái kia biết thuốc đã ngấm bước ra cản trở.

- Dật tổng~ Anh muốn đi đâu" Miệng thì nói, tay kia đặt lên người Dật thần..

Một tia lí trí cuối cùng nổi lên. Hấn hất cô gái kia ra. Chạy như ma đuổi về phía xe của mình, biến mất trong vài phút.

Cô gái kia nhìn thịt dăng tới miệng còn để tuột. Cầm tức rồi đi.

" Chết tuyệt cú nhiên hán vậy mà bị Người ta tính kế. Hán ôm mèo nhỏ càng chặt.

Uyển Nhi, không hay biết gì còn dùng lưỡi ẩm nhám liếm ngón tay hán. Khiến nội tâm Dật Thần điên cuồng ngứa ngáy hơn...

Hán muốn nhanh nhanh về để ngâm nước lạnh.

.....

Về tới Dật gia, hán lê bước chân về tới Cửa phòng đã là may mắn lắm rồi lấy đầu sức mà đi mở nước lạnh để ngâm

[...] Tiểu tỷ tỷ hán trúng được rồi. Tỷ không giúp hán sao?

" Lão nương phải giúp hán như nào trong khi đang là mèo?

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể biến thành người mà. Giúp hán ngâm nước lạnh. Nếu không hán đứt mạch máu não mà chết.

" Tên nam chủ này, thật phiền..."

Dật Thần, cả người nóng muốn điên. Hán mơ màng nhìn thấy ánh sáng lóe lên, một thân ảnh trần trụi hiện ra.. Cả người tỏa mùi hương sen thoải mái...

Bàn tay mềm mại kéo hán đi, cảm giác Ấm áp khiến hạ thân hán trướng đến phát đau.

Dật Thần sắc mặt đỏ lên, hơi thở hỗn loạn, ôm ngược lại Uyển Nhi ép xuống sàn nhà.

" Ô Ô ô hệ thống cứu lão nương ~~~ Hán định ăn thịt mèo ô ô

[...] Hệ Thống đang sửa chữa, thỉnh tiểu tỷ tỷ tự cứu bản thân mình.

" Mẹ nó! Hệ thống chó chết.....

Dật Thần lại chỉ cảm thấy cảm giác nóng nực vọt tới bụng nhỏ, dục vọng lại Mạnh mẽ cao trào, hán hô hấp trở nên hỗn loạn, lí trí đã mất hết, hán cầm tay nhỏ của Uyển Nhi mà dè xuống côn th*t, liền cảm thấy thoải mái không ít.

" Uy" Dật Thần tên cảm thú này, người mau tỉnh,..lão nương là sủng vật, không thể ăn bừa.

Mặc kệ Uyển Nhi có la hét sao, thì hán không còn tâm trí để nghe nữa rồi.

Cô nói xong, trực tiếp đã bị đẩy ngã trên mặt đất, sợ tới mức la lên. Dật Thần bị dục không chế, sao còn có thể nghe được giọng cô, chỉ là ôm thân thể mềm mại, ngửi hương sen tỏa bốn phía, càng kích thích hạ thân của hán trướng lên tới lợi hại.

Dật Thần hai mắt đỏ đậm, giờ phút này như thú động dục, thân thể trắng như tuyết ẩn hiện càng cảm thấy nóng ngứa, nhìn cái miệng nhỏ đỏ tươi của cô, liền hung hăng cúi đầu điên cuồng hôn.

A...Um~~~~....." Môi nhỏ bị dán lên, nhất thời khiến Uyển Nhi thể xác và tinh thần rung động, hơi thở gấp gáp đậm nam tính của Dật Thần khiến cô tê dại.

Đầu lưỡi Dật Thần thô ráp tiến vào thân tốc, xông vào nơi ngọt ngào, hương vị ngọt ngào trong miệng Cô làm hán nổi điên, đầu lưỡi hung ác nuốt nước miếng. Dùng sức tham lam nút lưỡi của cô.

Ân~~~~Umمم Nghe cô tiếng rên rỉ, hán càng hưng phấn bàn tay to xoa nắn vú nàng tới cuồng nhiệt.

"A.....Cầm Thú "" Umمممم Uyển Nhi rung mình, hai chân nhũn ra,hai vú bị hán bắt lấy, xoa đến tê dại.

Dật Thần cúi đầu, nắm lấy côn th*t thô dài của mình, mà ấn lên xuống trên cửa Huyệt. Mật dịch tiết ra như suối. Môi hán lại hôn lên cổ trắng nõn của cô, dần dần mút liếm lên vú cô, liếm mút hết như đứa bé khát sữa.

"Tê..... Cầm thú..... Người cần nhẹ thôi....." Uyển Nhi bị hán gặm đến phát đau, bụng nhỏ bị côn th*t chọc lên xuống tới phát điên lên.

" Ân~~ Dật Thần rên rỉ cầm lấy côn th*t trướng tới kinh người, ấn vào miệng cửa huyệt đang chảy mật dịch, mạnh bạo mà đẩy vào. Hán cảm thấy một cỗ sung sướng thoải mái xưa nay chưa từng có.

"A..... Ân..... Đau quá..... A....." Uyển Nhi nhất thời chịu không nổi, đây là lần đầu bị phá thân, còn bị tên cầm thú này dùng thứ to lớn kia làm mạnh bạo như vậy.

Dật Thần Hai mươi mấy năm qua, lần đầu tiên tiến vào thân thể Nữ nhân, lại bị thuốc khống chế, càng là mất lý trí, chỉ biết là đắm chìm nhục dục bên trong, gắt gao đè lên hai đùi trắng nõn của Uyển Nhi,

côn th*t đỏ tím giống chày sắt, không lưu tình chút nào hướng trong tiểu thuyết mà thao mạnh bạo...

Tên Cầm Thú này..... Đau..... Đau chết mất....." Uyển Nhi đau đến rớt nước mắt, cố gắng đẩy hấn ra xa, nhưng lực bắt tòng tâm. Dật Thần nghe cô thống khổ rên rĩ, càng kích thích tinh thần hấn. Hấn động tới như vũ bão va chạm tới mức, huyết mặt tiết ra càng nhiều.

" Ân ân..... Chậm đã..... Cầm Thú..... Ngơ ngơ....." Uyển Nhi bị động đến lại thoải mái lại khó chịu, cơn th*t quá lớn quá dài, một chút động đến chỗ sâu nhất, khiến cả cả người cô bủn rủn, bụng nhỏ trương tới ê ẩm.

Dật Thần nghe cô thống khổ rên rĩ tới vui sướng. Yết hầu hấn khô đắng,hấn cúi xuống mút lấy bầu ngực trắng nõn,thân dưới không ngừng động. Hai thân thể va chạm tiếng bạch bạch vang lên khắp cả căn phòng.

Uyển Nhi dần dần chịu đựng không nổi cầu xin: "Không từ bỏ...quá sâu..... A..... A a..... Đứng đứng đừng tiến a....."thân thể run lên miệng la to.

Dật Thần thỏa mãn thờ dài một tiếng, bắt chấp cô khó chịu cầu xin, bắt cái eo nhỏ xin, nắm lấy động thân dưới phi thường nhanh.

Ô..... A a..... Ân ân..... Chịu chịu không nổi....." vách Tử cung chịu không nổi khi bị cơn th*t lớn tiến vào, cả người cô trở nên mềm oặt.

Nghe cô nức nở, hấn động đến càng thêm lợi hại, thường xuyên ma sát cửa huyết. Như nước ấm bao trọn lấy quy đầu, khoái cảm làm hấn chịu không nổi, găm nhẹ bắn hết tinh dịch vào bên trong Cô.....

" Đồ cầm thú.....ai.. Ai cho nguoi bắn vào bên trong... Qua con cao trào cả hai ôm lấy nhau chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Mèo Yêu! Lại Đây 7

Dật Thần tỉnh lại, đã vào gần trưa của ngày hôm sau. Hấn xoa xoa mi tâm nhớ rất Rõ từng chi tiết đêm hôm qua. Hấn chỉ muốn xác định một chuyện cho chắc chắn hơn.

Nhìn sang mèo nhỏ nằm ngủ như chết, váy hồng xếp li cho mèo cũng bị vứt sang một bên, Vương miện cũng bị quăng sang bên khác.

Bàn tay Dật Thần run run hướng tới phần Thân dưới của mèo nhỏ. Đùng như ý nghĩ điên rồ của hấn, lại là sự thật.

Nơi đó của mèo nhỏ dính tinh dịch. Ga giường trắng đã sớm nhuộm lốm đốm máu hồng. Cái này hấn tự biết là gì rồi.

Bị người hạ thuốc, làm điều cầm thú với mèo yêu. Dật Thần muốn kiểm chứng cẩn thận hơn. Hấn mở điện thoại của mình, quan sát camera ở vòng cổ thu được.

Chính là cô gái lần trước xử lý vết thương giúp hấn. Trong đoạn video còn có tiếng thở dốc của nam nữ....Lâu lâu sẽ nghe tiếng mắng của người có gái.

"" A um~~ Tên Cầm thú này, tới mèo cũng dám ăn thịt..... Đau quá.. Huhu.

Dật Thần nghe đoạn rên rĩ mắng chửi của cô không khỏi bật cười..

" Khi đó mèo yêu đã thành người rồi. Vậy không tính là hấn ăn thịt mèo. Như thế không phải là cầm thú đi.

Bất quá mèo yêu luôn lén lút ở bên hấn. Lần này là hấn sai, hấn sẽ chịu trách nhiệm với mèo yêu.

Dật Thần xoa đầu mèo nhỏ đang mệt mỏi ngủ. Trong lòng suy nghĩ. Đôi mắt trở nên mơ mờ.

" Không biết khi cô ấy biến thành Người thì tính cách ra sao?

" Chắc chắn sẽ đáng yêu. Còn rất xinh đẹp, Bất giác Dật Thần đỏ mặt nhớ lại chuyện tốt đẹp tối hôm qua.

Cả tâm trạng vui sướng lẫn bối rối hỗn độn. Hấn hôn nhẹ lên mèo nhỏ đang ngủ, rồi xem như không có gì, đi vào nhà tắm một chút.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 80%)

Uyển Nhi bị tăng hào cảm mà giật mình dậy. Cong thân mèo xù lông lên. Khi thấy tên cầm thú kia ăn no đủ, rồi quát ngựa truy phong.

" Mẹ nó, tên cầm thú này lão nương hi sinh cả tấm thân mèo. Mà chỉ tăng có 20% hào cảm.

" Quá keo kiệt rồi. "

Vừa động thân, Uyên Nhi cảm thấy toàn thân mềm đau nhức như bị xé ra. Cô càng cắn giận tên cầm thú kia hơn.

Dật Thần tắm xong đi ra, liền thấy mèo nhỏ đang ngồi liếm láp lông mình. Còn định liếm ngay chỗ đó, hần áy náy vội vàng chạy tới bế mèo nhỏ vào đi tắm.

Uyên Nhi thấy hần lại gần, tức khắc cô xù lông đuôi lên định bụng chạy. Do hạ thân quá đau không chạy được. đành ngoan ngoãn cho tên cầm thú tắm cho mình.

Dật Thần vui vẻ tắm cho mèo nhỏ. Còn không quên bôi thuốc vào hạ thân mèo, nhìn mèo nhỏ với ánh mắt xấu xa.

Cô tức giận lẩn ngai ngừng. Cào lên tay Dật Thần.

Meoooooooo~Meooooooooo

Dật Thần bị mèo yêu quào, vậy mà còn cười toe toét như tên thần kinh.

Từ sự kiện tối đó. Dật Thần sủng mèo yêu như trời, trên người cô toàn trang sức khảm ngọc kim cương đá quý.

Cả cái tập đoàn Dật Thị ai cũng biết, Dật Thần Sủng mèo như trời. Hôm nay hần vẫn mang mèo yêu tới công ty.

Mọi người trông thấy, cũng xem như là chuyện rất bình thường hay xảy ra. Thử kí Trần gõ cửa vào.

"Dật Tổng đã tới giờ họp, các cổ đông đã có mặt đầy đủ.

"Tôi biết rồi". Hần đáp lại bằng giọng cực kì lạnh lùng.

Hai tay Dật Thần ôm mèo nhỏ tới phòng họp. Mọi người trong phòng, đã quá quen với hành động ôm mèo yêu tới phòng họp của Dật Thần rồi.

Uyên Nhi, lợi dụng tên cầm thú họp, cô nhảy xuống đuổi hần, cào ra cái thẻ đen chạy đi mất dạng.

Dật Thần thấy mèo yêu ngâm thẻ của hần đi mất thì cũng không còn tâm trí Mà họp nữa.

"Dật Thần ": Khụ~~ Họp tới đây.. Mai họp tiếp bây giờ tôi có việc gấp.

Tất cả mọi người kinh ngạc. Không ai có ý kiến gì. Ai bảo Dật Tổng là ma Quỷ lãnh huyết vô tình.

Dật Thần trở lại văn phòng, mở điện thoại ra quan sát mèo yêu của hần định làm cái gì đây?

Trước màn hình, lóe ra tia sáng, một cô gái xinh đẹp vẫn trần trụi xuất hiện. Vòng đeo Cổ, được cô đeo vào tay. Hần nhìn động tác mặc đồ Của mèo nhỏ, không khỏi miệng đắng lưỡi khô.

Tiểu đệ không ngoan mà trướng lên một cục. Mất lại nhìn lên màn hình điện thoại, thấy Mèo yêu chuẩn bị ra khỏi công ty hần liền bám theo~~

"Quyết định đưa đi mèo yêu. Không cho về hình mèo nữa.!

"Thử kí Trần~~ Tôi có việc phải về,mọi chuyện ở đây cô thu xếp ổn thỏa cho tôi

Thử kí trần cung kính gật đầu. Tiễn Dật Thần đi một đoạn ra khỏi công ty.

Lúc này Uyên Nhi, đang tung tăng đến nhà hàng hôm trước, với mục tiêu. Phải tiêu hết tiền trong thẻ của tên Cầm Thú kia.

.....

Dật Thần Dừng xe trước nhà hàng 5 sao cao cấp. Tiến vào trong đã thấy mèo nhỏ đang xử lí 3 bàn thức ăn gộp lại.

Hần lác đác muốn cười. Là vật nhỏ ham ăn nha. Phải lên bắt chuyện trước.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ đừng ăn nữa. Nam chủ đang tới gần tỷ.

"Hần tới làm gì? Không lẽ định cướp. Đồ ăn Của lão nương!

"Tên cầm thú đó, lão nương phải đánh gãy chân hần. Bắt hần ăn thức ăn của mèo.

[...] Ta van cầu tiểu tỷ tỷ. Nam chủ để yêu thương để sủng ái, không phải để hành Hạ

"Em cầm miệng cho lão nương "

Dật Thần tới lại Gần Uyên Nhi. Cấp âm thanh phi thường ôn nhu.

" Khự~~ Vị tiểu thư này, có thể để cho tôi ngồi cùng cô Được không?

" Uyên Nhi ": tại sao,tôi phải cho anh ngồi cùng?

" Dật Thần ": Nhà hàng hết chỗ rồi... Vừa nói hần vừa chân thành chỉ tay xung quanh.

Cô Liếc mắt nhìn xung quanh, khi nãy còn vắng tanh, bây giờ lại toàn người áo đen kinh đen ngồi chật nhà hàng. Nhân viên tay chân còn run cầm cập. Chắc chắn do tên Cẩm thú này dở trò.

" Uyên Nhi phòng má ": Không được.

" Dật Thần ": Bất quá, tôi sẽ trả hết toàn bộ đồ cô gọi hôm nay!

Uyên Nhi suy nghĩ một hồi cũng đồng ý

" Được rồi, tôi thấy anh có thành ý, nên ngồi đi.

" Nhưng không được ăn đồ ăn của tôi"

" Dật Thần phì cười ": Được được. Tất cả nghe cô..

"Đúng là Vật nhỏ tham ăn. Thấy đồ ăn là quên luôn hần.. " Hừ " Về phải dạy lại vật nhỏ mới được.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 85%)

" Dật Thần ": Không biết vị tiểu thư này tên gì? Tôi có vinh dự được làm quen hay không?

" Tôi Là Dật Thần. 25 tuổi làm tại tập đoàn Dật Thị.

" Uyên Nhi ": Miêu Uyên Nhi. 17 tuổi,

" Dật Thần ": Oh hóa ra là Miêu Uyên Nhi, họ Miêu ở thành phố C rất lâu rồi không thấy.

" Uyên Nhi ": Oh. Tôi biết

" Dật Thần ": tôi thấy, hình như cô là người thích nuôi mèo?

Uyên Nhi nghe được câu hỏi. Không khỏi dựng lông tơ lên, tên này định chọc Tức Chết lão nương sao? Hay hần ăn còn chưa no đủ....

Không Thấy cô trả lời, hần đành nói tiếp.

" Tôi cũng rất thích mèo. Tôi có nuôi một con mèo trắng, tôi đặt tên cho nó là Tiểu Bạch.

Uyên Nhi mắng thầm " Yêu Cái ông nội nhà hần.

" Yêu mèo tới mức ăn sạch cả mèo. Tiểu bạch có mà cả đêm Bạch bạch với mèo"

" Đồ cầm thú, đồ vô liêm sỉ. Biến thái"

" Uyên Nhi ": Tôi cảm thấy, anh là người thích ăn thịt Mèo thì đúng hơn.

Lần này Dật thần nhin cười tới khổ sở. Không ngờ vật nhỏ lại thù dai như vậy?

" Nhìn động tác phòng má chu mỏ xem, đáng yêu quá ~~~~~.

" Dật Thần ": Sao vị tiểu thư này biết tôi thích ăn thịt Mèo?

" Hần đây đang muốn ôm Cô về Mà ăn thịt ngay luôn đây, phải cố gắng nhin tới khổ. "

Uyên Nhi không trả lời, nhanh chóng càn quét hết bàn ăn đứng dậy rồi đi. Còn không quên nhắc nhở hần.

" Nhớ thanh toán, rồi hãy rời đi. Cảm ơn vì bữa ăn.

Dật Thần nhìn vật nhỏ kiêu ngạo rồi đi, trong lòng náo động một hồi, nhưng mà phải cho vật nhỏ ăn no đủ, rồi sau này hần sẽ ăn bù lại " Hắc hắc "

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 123: Mèo Yêu! Lại Đây 8

Kể từ khi Dật Thần biết Mèo nhỏ là người, thì không mang vào WC nữa. Một ngày hắn tắm cho mèo yêu tới ba lần. Hắn ngại bóc Trần sự thật trước mèo nhỏ thôi.

Hắn muốn mèo nhỏ tự mình đứng ra thú nhận. Kể từ sự kiện lần đó, Uyển Nhi Hành Động trước người lạ, y như con mèo thực thụ không có bất cứ hành vi quái lạ nào. Còn trước mặt Dật Thần, thì vẫn cư xử như bình thường.

Dật Thần Và mèo nhỏ, như tâm tư tương thông. Khiến hắn rất hài lòng, càng sủng ái Mèo nhỏ hơn.

Hôm nay Dật Thần phải Bàn về vụ làm ăn lớn. Hắn sợ để mèo nhỏ nghe, lại đi theo hắn chán đận thì không ổn chút nào. Hắn đã có tình cảm với mèo nhỏ, sao có thể để cô chịu một chút thương tổn, dù là nhỏ nhoi.

Dật Thần, không thèm nhìn cảm giác của Thư ký Trần, hắn đặt mèo nhỏ trên bàn, còn bày đủ thứ đồ chơi. Thần kinh tới mức mạng cả kim cương, đá quý, ruby hình cầu mạng ra cho mèo nhỏ vờn. Biết Mèo nhỏ thích ăn đồ ăn vặt, hắn đem đồ ăn để trước mặt mèo nhỏ.

"Tiểu Bạch, ta phải đi bàn việc làm ăn, ngoan ngoãn ở đây chơi đừng chạy lung tung. Nếu không về ta sẽ phạt em.

Uyển Nhi lắc lắc đuôi mèo, ngẩng đầu, nhìn Dật Thần một chút, miễn cưỡng đáp lời Tên Cầm Thú này một chút.

"meooo~~~~~

Thấy mèo nhỏ đáp ứng, Dật Thần xoa xoa đầu nhỏ, lúc này mới Hai lòng rời đi.

Thư ký Trần nhìn Đại Boss ôn nhu với sủng vật, cô đang còn chết chần tại chỗ. Phải đợi Dật Thần nhắc nhở, lúc này mới hồi thần mà đi theo Đại Boss.

Uyển Nhi Đang tập trung ăn đồ ăn trước mặt, thì nghe được tiếng bước chân dồn dập tiến về bên này. Còn không gõ cửa mà tự tiện xông vào.

Cô gái xông vào văn phòng, liền thấy thân ảnh mèo màu trắng đang nằm Phơi người trên bàn. Tức khắc ánh mắt cô gái nổi lên tia ghét bỏ.

"Sao trong này lại có mèo? Bốn tiểu thư bị dị ứng với mèo. Hừ "

Uyển Nhi Thấy mình bị ghét bỏ. Cô xù lông đuôi lên với cô gái.

"Địch! Cô gái nào đây? Trong cốt truyện không có cập nhập.

[...] A" xin lỗi tiểu tỷ tỷ đây là nữ chính hựt, Diệu Linh Lan mới đi du học về. Bởi vì không phải nữ chính nên bản hệ thống cắt bỏ không cập nhật.

"Khốn kiếp! Hệ thống chó chết nhà mi.

[...] lại chứ, tiểu tỷ tỷ không thể làm một mỹ nhân cao lãnh văn hóa được à?

"Lão nương không cần. Lăn cho ta "

Thư ký Trần theo lệnh Đại Boss về văn phòng chơi với sủng vật, thì thấy ngay vị tiểu thư kia đang định túm lấy mèo nhỏ, thư ký Trần Cả kinh, chạy tới chắn trước mặt mèo nhỏ.

"Diệu Tiểu Thư, đây là sủng vật của Dật Tổng rất cưng chiều. Ai cũng không được chạm vào đâu.

"Cút ngay cho bốn tiểu thư "

Diệu Linh Lan ý mình có quan hệ thân thiết với Dật Gia, quen biết bởi Dật Thần từ nhỏ, nên không để con mèo này vào mắt. Sắc mặt Diệu Linh Lan nổi lên ý xấu xa.

Đầy Ngã Thư ký Trần ": Cô là loại người gì mà chắn trước mặt bốn tiểu thư "

Uyển Nhi, thấy Thư ký Trần vì bảo vệ mình mà bị đầy ngã. Cô càng tức giận hơn, vị đại tiểu thư kia dám khinh dễ cô và thư ký Trần.

"Đừng trách lão nương ác độc ". Hôm nay lão nương phải thay trời hành đạo.

Uyển Nhi nhảy lên người Diệu Linh Lan, ra sức cào lên cánh tay cô ta nở hoa.

Diệu Linh Lan, xưa nay có vỏ bọc bên ngoài là cô gái điềm đạm đáng yêu, dịu dàng ôn nhu. Nay lại bị Tên tiểu súc sinh này cào trúng.

Bàn tay đau rất khiến Diệu Linh Lan sinh khí. Một tay quang mèo nhỏ vào tường.

Thư Ký Trần thấy mèo nhỏ vì mình và quăng vào tường ngắt lịm. Thâm tâm cô hoảng một hồi.. Làm sao đây.?

" Diệu Tiểu thư, người không thể đánh súng vật Cửa Dật tổng.

Diệu Linh Lan cả mặt vật vẹo hết lên

" Ta không tin Dật Thần Ca ca sẽ vì con nghiệt chủng này mà đánh ta.

Dứt lời, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng lạnh băng. Khiến cho người khác phải sợ hãi.

" Ta xác định sẽ không đánh người."Dật Thần mặt lạnh lùng, đi nhanh tới nơi Mèo nhỏ đang ngắt, ôm vào trong lòng.

Đi thẳng tới Chỗ Thư Ký Trần, lạnh. Giọng ra lệnh.

" Thư Ký Trần, tôi cho cô 3 giây để tát người điên kia.

Thư ký Trần cả người cứng đờ, Đó là Diệu Tiểu thư đó. Diệu Gia là đối tác làm ăn quan trọng với Dật Gia, nhưng là lệnh của Đại Boss cô không dám cãi lại.

Bất ngờ tiếng tát vang lên.

- Bốp~~ Ba ba

Diệu Linh Lan không tin được vào mắt mình. Dật Thần Ca ca vì con súng vật mà sai người đánh cô.

Diệu Linh Lan khóc lóc nói: “ Dật Thần ca ca, vì con súc sinh này đánh em. Anh không sợ Diệu Gia hủy bỏ hợp đồng sao?

" Thư ký Trần "

" Có Dật Tổng "

" Cô gọi cho bên Diệu Gia, nói Hợp đồng này không kí.

" Viết tám chi phiếu 100tr đưa cho Diệu Tiểu thư đây. Rồi tổng cổ cô ta ra khỏi đây..

Thư ký Trần hoảng sợ. Dật Tổng vì súng vật mà không nể mặt Diệu Gia, đúng là coi mèo thành tổ tông rồi.

Hai Chân Diệu Linh Lan mềm nhũn. Cô chỉ mới về nước, chỉ khinh dễ con mèo nhỏ. Mà khiến cả Diệu Gia mất đi mối làm ăn lớn.

Nếu không kí được hợp đồng với Dật Gia, thì Diệu Gia rất nhanh sụp đổ. Lúc đó cô biết ăn nói sao với Ba ba đây?

Diệu Linh Lan đổ gục xuống nền lạnh, tức khắc bị nhân viên an ninh sách ra ngoài vứt đi như rác.

" Dật Thần anh sao Lại đối đãi với em như vậy.. Dật Thần..

Âm thanh xa dần, lúc này Uyển Nhi nằm trong lòng Dật Thần mới hơi động một chút. Bị quật vào tường đầu óc có hơi choáng.

" Meoooo~~ âm thanh yếu ớt vang lên.

Dật Thần Thấy mèo nhỏ không sao, nhưng sắc Mặt hắn không vui chút nào.

" Tiểu Bạch, sao em không cào lên mặt cô ta Mà phí công cào lên tay?

Thư Ký Trần và Uyển Nhi nghe được lời hắn nói, cả thân cứng đờ " Hắn là ma quỷ hay sao? Thâm độc như vậy?

Uyển Nhi bị quăng đi có chút choáng, nhưng tên Cầm thú kia nhất định phải gọi bác sĩ thú y tới khám.

Bác Sĩ thú y khám rất cẩn thận, lâu sau mới đáp Dật Thần "

" Mèo nhỏ không sao cả. Dật tổng yên tâm, nhưng Mèo nhỏ có dấu Hiệu có thai~~

Dật Thần trợn mắt há miệng. Xác định hỏi lại?

" Nói lại "

Bác Sĩ thú y đồ mờ hôi trán Lấp bắp ": M... Mèo.. Mèo nhỏ có dấu hiệu có thai~ chưa được một tháng.

Dật Thần vui mừng, trả tiền hậu hĩnh cho Bác sĩ Thú ý. Tay Ôm Uyển Nhi không buông.

Vậy mà hấn sắp làm một cái ba ba. Cảm giác không tệ. Lúc nào mèo nhỏ mới chịu thành người lại đây? Không thể để cô ấy mang thai trong hình dạng mèo được.

(Tỉng -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 95% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi).

Dật Thần vỗ vào mông nhỏ": Tiểu Bạch.. Em đi đâu mà Có thai rồi~~ khai nhanh "

Uyển Nhi tức giận thở phì phò.

" Meo~~~~ meo~~~~

" Lão nương là có với ông nội mi.

" Tên đại Cầm thú~~ vậy Mà dám gieo mần mống trong bụng Lão nương.

" Lão nương phải ăn thịt uống máu người tên đại Cầm thú.

Lúc này, Uyển Nhi còn chưa biết việc, Dật Thần biết cô là người. Chỉ là hấn chưa. Muốn bóc trần cô ra mà thôi.

Dật Thần Ca ca ": Các tiểu tỷ tỷ còn chưa bỏ phiếu...

" Vậy sai An ninh trối lại hết, tới khi nào bỏ phiếu mới Thả ra.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Mèo Yêu! Lại Đây (Hoàn)

Đêm nay, Dật Thần phải đi đàm phán vụ làm ăn lớn. Mèo yêu lại đang có thai, hấn sẽ không mang theo cô đi theo. Phi vụ làm ăn này, có thể là vụ cuối cùng, hấn sẽ rút chân ra khỏi hắc đạo.

Do Uyển Nhi biết bản thân mang thai, nên không có chuyện gì, cô cũng không chạy có chạy loạn đâu.

Dật Thần Tiến lại, ôm mèo nhỏ vào lòng tiến tới phòng.

" Tiểu Bạch, ta phải đi công việc em ở nhà ngoan đợi ta về. Đừng có chạy loạn cho biết chưa?

" Tiểu Bạch, nếu em là cô gái, ta sẽ cưới em làm vợ. ": Dật Thần nở nụ cười gian xảo, bước chân rời đi

Còn không quên khóa trái cửa lại. Cửa sổ hay cửa thông khói cũng bị khóa luôn..

" Mẹ nó! Đây là hấn nhốt lão nương?

" Hệ Thống chó chết mi ra đây. Hai ta nói chuyện nhân sinh.

" Tên Cầm thú kia, cả gan nhốt lão nương, mẹ nó.

[...] Nghiệm vụ phụ tuyến: Xin mời Tiểu tỷ tỷ cứu giúp nam chủ. Nam chủ đang gặp Nguy hiểm

" Hệ Thống mi bị điên rồi! Lão nương là đang bị nhốt đó..

" không có một kẻ hở để lão nương ra ngoài. Cứu hấn bằng mông lão nương à.

[...] Cái này thỉnh tiểu tỷ tỷ tự lo liệu.

Uyển Nhi tức giận. Tên Cầm thú kia ra khỏi nhà, là y như rằng sắp mất mạng, sao số lão nương lại khổ như vậy chứ?

Uyển Nhi hóa thành hình người, trong khi ở bụng còn có một cái tiểu bánh bao nhỏ. Vác bụng bầu đi cứu ba đứa nhỏ.

" Ai, sau này sẽ là một câu chuyện cảm động. "

Uyển Nhi xuất ra băng phong, đâm xuyên ổ khóa. Có lẽ là uy lực mạnh quá bay luôn cả cái cửa.

Cô lần mò trên bản đồ siêu Cấp! Mẹ nó.. Cứ nhiên lại ra khỏi thành phố C. Tên cầm thú này lại đi xa tới vậy?

" Tức Chết lão nương ta rồi "

.....`.....

Dật Thần cùng thủ hạ đang giao dịch cùng đối tượng.

" Dật Tổng, thật giữ chữ tín, hợp tác vui vẻ "

Dật Thần Định đưa tay ra bắt. Bất ngờ tiếng súng vang lên giữa không trung.

" Đoàng~~ Đoàng.. Thủ hạ Của hấn lần lượt ngã xuống đất.

Rất nhanh Dật Thần lác mình, né tránh khỏi súng đạn không có mất. Vậy mà hấn Lại bị người ám toán lần nữa.

Lướt nhanh qua, Dật Thần Áp chế được tên chủ mưu. Khoa tay hấn lại áp chế về phía sau. Lên tiếng âm lãnh.

" Trương tổng, ngài đây là có ý gì?

" Dật tổng còn không rõ sao. Hôm nay là ngày kết thúc của Dật tổng rồi " Ha ha "

Dật Thần nhú mày. Hấn nói như vậy ý là gì? Tiếng súng cắt ngang suy nghĩ của Dật Thần.

Viên đạn lao theo tiếng gió về phía Dật Thần, hấn hoảng thần, nhưng không thể né tránh khỏi viên đạn.

Dật Thần nhắm mắt, nhưng vẫn không cảm giác được đau đớn. Mà toàn thân phủ cảm giác mềm mại, hương sen thoang thoang, bất giác hấn giật mình nhìn xuống

Người con gái ôm trọn bao phủ lấy hấn, vờ vai nhiễm máu đỏ tươi. Dật Thần lấp bấp kinh hãi..

" Tiểu Bạch.....Uyển Nhi sao.. Sao em lại ra được đây... Sao em lại không nghe lời anh

" Sao lại không ngoan ngoãn ở nhà... Tiểu Bạch... Miêu Uyển Nhi, em Không được ngủ....

Máu tươi vẫn chảy ra, Uyển Nhi cảm thấy sinh mạng đang dần kiệt quệ... Cảm giác đau nhói.. Toàn thân.

Thủ hạ của Dật Thần, đã xử lý hết đám người ám toán kia. Dật Thần đau khổ ôm lấy cô gái mặc váy trắng, toàn thân nhiễm máu tươi.

" Miêu Uyển Nhi.. Em mau tỉnh... Còn con của chúng ta.. Em không được phép ngủ..

" Nước mắt hấn lăn dài trên gò má, đôi môi sớm đã lạnh tanh...áp lên môi của Cô... Hôn thật dài.

" Miêu Uyển Nhi.. Anh yêu em "

Chớp mắt, một đạo ánh sáng lóe Lên. Người con gái ở trong lòng hấn biến mất giữa không khí, chỉ còn vương lại mùi máu tươi nồng đậm

Dật Thần toàn thân toát ra băng hàn, mang theo một tia hối hận đau khổ, “Tìm! Đem thành phố C lật từng tấc đất cũng phải tìm được cô ấy.

Toàn bộ thủ hạ đều bị uy lực của Dật Thần dọa cho sợ. Đào từng hố đất tới bụi cỏ để tìm cho ra Uyển Nhi.

- Khi Uyển Nhi tỉnh dậy, phát hiện ra bản thân mình ở trong không gian Linh Tuyền.

" Hệ Thống chó chết. Đây là xảy ra chuyện gì?

[...] Đáng lẽ ra Tiểu tỷ tỷ sắp chết. Rất may nam chủ tỏ tình với tiểu tỷ tỷ.phá bỏ được lời Nguyên.

[...] Vì mèo có chín cái mạng, tiểu tỷ tỷ mất ba năm để tu luyện hoàn toàn hóa hình người. Thuận lợi sinh ra cái tiểu bao bảo.

" Phù! Ta cứ tưởng đã thất bại chứ~~ hù chết lão nương rồi.

" Mẹ nó! Đau thật đấy "

..... năm năm sau.

Dật Thần cho lật tung cả thành Phố C và cả các thành phố lân cận, vẫn không tìm được cô. Giống như trên Thế Giới này không hề tồn tại Cô gái ấy Hay Mèo trắng nữa.

Thời gian này, hẳn có điều tra thân thế Của cô. Được biết Miêu Tộc nếu sinh con gái, sẽ dính phải lời Nguyên, cần tình Yêu đích thực mới phá giải được.

Hắn tin rằng, cô sẽ gặp Lại hắn. Luôn có một tia hy vọng mong manh trong tâm khảm của hắn.

Trước cửa tập đoàn Dật Thị. Uyển Nhi mang theo con trai xuất hiện, năm năm như vậy, cô lần đầu tiên xuất hiện, cô thật ra muốn gặp Tên cầm thú đó từ lâu. Nhưng ngại con trai còn nhỏ, phải đợi lớn chút mới xuất hiện gặp Tên Cầm thú kia được.

"Mẹ, không biết Ba ba có đẹp trai như con không? con mệt mỏi quá!

Đưa con trai bốn tuổi đáng yêu bên người Uyển Nhi, trên mặt mang theo ỉn ỉu, duỗi tay thúc dục cô.

" Dật Phong, " ngoan bây giờ mẹ cho con gặp Ba ba.

Dật Thần, trong văn phòng mặt màu cau có. 5 năm này bị hối hận, thống khổ, phẫn nộ, cùng tưởng niệm tra tấn hắn.

Hắn luôn nhớ mèo nhỏ của hắn... Nhớ tiểu bánh bao trong bụng mèo nhỏ, không biết là trai hay gái?

Đột nhiên cửa văn phòng mở ra, một giọng nói ngọt ngào vang lên " Dật Thần, như vậy nhiều năm, anh đã lấy vợ chưa?

Tiểu Bạch!" Dật Thần cả kinh nhảy lên, ôm lấy thân ảnh người con gái, vội hỏi, "Em ở đâu lâu nay, đáng chết em dám rời xa tôi lâu như vậy?

" Kích động như vậy làm cái gì, đã nói không được gọi tiểu bạch... Cả nhà anh mới là tiểu bạch.

" Được được, cả nhà anh mới là Tiểu bạch. Không phải em.

" Em nói gì đều đúng hết.. Cả nhà anh là Tiểu bạch.

Dật Thần ôm lấy cô, hung hăng ôm chặt lấy. Hắn là như thế nhớ rất nhớ cô.

" Miêu Uyển Nhi, em đừng nghĩ lại từ bên người anh rồi đi, vĩnh viễn đừng nghĩ.

Dật Phong, nhìn chằm chằm người đàn ông gắt gao đánh mẹ của hắn, ghét bỏ bĩu môi nói:

"Mẹ, đây là Ba ba của con sao? Khó trách lại ngốc như vậy?

Uyển Nhi gật gật đầu, "Đúng rồi, Ba ba con đó. Hơi ngốc nhưng vẫn dùng được.

" Miêu Uyển Nhi, em dám nói Anh ngốc ": Dật Thần đang ôm cô, cũng phải buông ra nhìn nam hài từ 4 tuổi!

" Nói anh ngốc như vậy, về sau để anh dạy con trai, chẳng phải là thành đứa ngốc?

Dật Phong gật gật đầu phụ họa: "Mẹ, cho nên đừng để Ba ba dạy hư con.."

Dật Thần Ôm con trai vào lòng nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Em, em, thế nào sinh con trai cũng không báo cho anh biết.

" Anh xác định muốn khi em bị thương mà báo cho anh? Không phải bây giờ em báo cho anh rồi sao?

Uyển Nhi nhún chân, hôn lên má Dật Thần

" Dật Thần em yêu anh. Yêu cả con trai"

Dật Thần trịnh trọng Tuyên Bố. " Hai mẹ con theo anh về, chẵn bị kết hôn..

" Anh yêu Em Miêu Uyển Nhi "

(Ting -- Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép ký thể 10% 50% 100% sao chép thành công, ----- thoát ly khỏi ký thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Ba Ba Yêu Con Đi

Trở lại Không Gian Hệ Thống, Uyển Nhi còn không thèm mắng Hệ Thống chó chết kia nữa. Vì dám biến cô thành mèo, ăn đủ khuấy nhục.

[...] Tiểu tỷ tỷ, cư nhiên trở về lại không phát hỏa, có thể là tính tình tốt hơn sao?

"Mi Cảm miệng lại, lão nương là đang nhện.

[...] Được rồi, ta không chấp tiểu tỷ tỷ

(Nghiệm vụ hoàn thành 100% được 3000 điểm kinh nghiệm+ Hào quang Miêu tộc)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 3000/10000

Sở trường: nấu ăn sơ cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cữu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc

Cấp bậc.: Sơ cấp

Uyển Nhi ngẩn người, sao ít điểm như vậy. Nhưng bắt quá cái Hào Quang miêu tộc là gì nha?

[...] A" Giải thích cho Tiểu tỷ tỷ chút. hào quang miêu tộc, có nghĩa là Sau này gặp phải mèo, tiểu tỷ tỷ sẽ nghe hiểu chúng nói gì!

"Đạch! Hào quang này lão nương không muốn, có bán đi được không?

[...] Xin lỗi Tiểu Tỷ tỷ, lời chúc không thể bán.

[...] Để bồi thường cho tiểu tỷ tỷ, ta sẽ đưa tiểu tỷ tỷ đến một vị diện hoàn toàn tốt. Tiểu tỷ tỷ yên Tâm".

[...] Tiểu Tỷ tỷ tẩy trừ cảm xúc không?

" Có tẩy đi... Lão nương muốn quên luôn tên cầm thú kia đi.

5%-100% tẩy thành công

"Được rồi, lão nương tin ngươi một lần, vào nghiệm vụ thôi "

[.....] đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

(Cập nhập cốt truyện thành công -----)

.....

Uyển Nhi tiếp thu xong cốt truyện, bụng lại một cục tức muốn trào ra ngoài. Quả thật xuyên qua lúc này khá tốt.

Nam chủ và Nữ chủ chưa gặp nhau. Nhưng cô lấy Thân phận gì mà ngăn cản họ đây.

Hiện tại Nguyên Chủ 17 tuổi tên Mặc Uyển Nhi, là một cô nhi, từ nhỏ được Mặc Ngôn nhận nuôi cho tới bây giờ.

Mặc Ngôn đã 34 tuổi, là một đàn ông thành đạt có danh tiếng. Từ khi nhận nuôi Nguyên chủ thì không quen biết hay quan hệ với bất cứ người con gái nào.

Nữ chủ tên là Thẩm ngọc, bạn gái cũ thời đại Học của Mặc Ngôn. Sau khi từ nước ngoài về Thẩm ngọc dùng tình cảm chân thành và Kiên trì khiến Mặc Ngôn động lòng.

Mặc Uyển Nhi, vì yêu thâm ba nuôi. Quyết tâm phá đám Thẩm Ngọc, ba lần bốn lượt suýt chút nữa tách hai người thành công. Thì bị Thẩm Ngọc Đẩy

ngã cầu thang, chết vào sinh nhật thứ 18.

Mặc Ngôn, không hề hay biết chuyện này. Chỉ cho là tai nạn, Mặc Ngôn đau buồn một thời gian, sau cùng với Nữ chủ kết hôn quên luôn người con gái nuôi là Mặc Uyển Nhi.

Trong cốt chuyện miêu tả, nguyên chủ rất ngoan ngoãn. Luôn nghe lời Mặc Ngôn, Nguyên chủ vì tính tình nhút nhát, lại kiêng kị mối quan hệ ba nuôi nên cho tới lúc chết cũng không dám tỏ lộ.

Mặc Ngôn cũng thập phần thương yêu sủng ái đứa con gái nuôi này, chỉ là sau khi nữ chủ chiếm được tình cảm của Mặc Ngôn thì hẳn ít quan tâm tới Nguyên Chủ hơn.

"Nguyên vọng Nguyên chủ:

" Phải khiến cho Thẩm Ngọc phải trả giá đắt.

" Dành cả thanh xuân để chiếm lấy Mặc Ngôn.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Mặc Ngôn.

" Lão nương lấy thân phận gì công lược tên nam nhân già cả đó,?

" Con gái sao? Như vậy loạn luân ~~~ lão nương không làm.

[...] Tiểu tỷ tỷ đừng gấp, việc này, tiểu tỷ tỷ và nam chủ cũng không phải là ruột thịt mà ~~~"

" Lão nương không biết! Ba nuôi thì cũng là ba.

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta tin tưởng tỷ.. Cả đất nước tin tưởng tỷ lắm Được.! Nói xong hệ thống ôm chặt đuôi nhỏ trốn.

" Đồ Hệ Thống chó chết.... Có giỏi thì trốn luôn đi, đừng xuất hiện nữa.

[...] Hệ •Chó Chết • Thống: Đã O F F

Uyển Nhi tức giận thở không ra hơi, đắp mền đi ngủ. Lấy sức công lược Ba ba đáng yêu.

"Lão Nương chỉ Mong, sau này có thành hôn. Cũng đừng đột tử trong đêm động phòng là ta cảm tạ trời đất rồi.

" Ép buộc một tiểu nư hoa chưa nở, công lược một lão Ba đáng kính.

Uyển Nhi, càng nghĩ càng không ngủ được " hừ". Chắc chắn lão nương có thù với hệ thống dòm Kia.

[...] xì~~ Cái gì mà nư hoa chưa nở. Đã là một lão yêu bà vạn tuổi rồi, Còn Hay tự luyện.

"...." Lăn Cho Lão Nương.

.....°.....

Sáng sớm, cửa phòng bị người gõ cho loạn, kèm theo âm thanh ôn nhu vang lên.

" Uyển Nhi, con gái mau dậy~~ Con còn không dậy sẽ trễ giờ tới trường..

Uyển Nhi mở mắt, nhìn thấy gương mặt một người đàn ông vô cùng xuất chúng. Tiêu sái, người đàn ông đang gấp chăn mền lại cho cô.

" Ba~~ Buổi sáng tốt lành": Cô lên tiếng ngọt lịm

Mặc Ngôn nhìn cô cười cười, sau đó đưa tay kéo cô ngồi dậy: " Đứa nhỏ này, đã lớn như vậy còn lười biếng, Mau dậy~~ Ba đã làm sẵn đồ ăn sáng cho con rồi.

" Ba dặn biết bao nhiêu lần còn không Chịu nghe lời "

Uyển Nhi nhào vào lòng của Mặc Ngôn: ""Ba ba à ~ con xuống liền đây... ~""

Mặc Ngôn, nhìn dáng vẻ lười biếng, ngọt ngào đáng yêu của con gái. Trong tâm nhữn Ra như nước, Hẳn lắc đầu buồn cười, con gái lớn rồi mà vẫn thích làm nũng với hẳn.

Từ mười năm trước, hẳn tốt nghiệp đại học, chia tay với bạn gái. Hẳn mất niềm tin vào tình yêu, nên đã nhận nuôi một bé gái. Đặt Tên là Mặc Uyển Nhi.

Từ nhỏ đứa con gái này, luôn ngoan ngoãn nghe lời hẳn. Học hành rất chăm chỉ, có tật làm nũng với hẳn là không bỏ được thôi.

Mặc Ngôn cũng sớm quen với hành động làm nũng Của cô rồi. Nên không nghĩ gì xấu xa. Hay có hành động bất thường đối với cô.

" Uyên Nhi Dậy, vệ sinh cá nhân còn không quên hỏi hệ thống!

" Điểm hào cảm của ta với nam chủ là bao nhiêu?

[....] độ hào cảm của nam chủ với tiểu tỷ tỷ là 70% rất nhanh tiểu tỷ tỷ sẽ hoàn thành thôi.

" Ôh Hóa ra nhiều như vậy? Có khi nào nam chủ đã thích lão nương rồi không?

[...] Tiểu tỷ tỷ nghĩ nhiều, nam chủ chỉ xem tiểu tỷ tỷ là con gái, hào cảm cha đối với con như vậy là chuyện bình thường.

"....." Hệ Thống không nề tình mà đâm cô một dao.

" Uyên Nhi ": Lão nương, số khổ..

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 126: Ba Ba Yêu Con Đi 2

Uyển Nhi,nhìn chính mình trong gương.Tức khắc, cô cũng không nhận ra chính mình nữa. Vì ở thế giới này, dung mạo của cô rất khác.

khuôn mặt xinh đẹp giống như búp bê, đôi mắt to tròn long lanh, còn đồng tử Màu xanh nước biển. Nước da trắng nõn mềm mịn.Chỉ cần véo nhẹ cũng có thể ra nước. Cái thân thể 17 tuổi được bảo quản kỹ càng này. Người khác càng nhìn càng mê mẩn.

Uyển Nhi ngoan ngoãn xuống dùng bữa, lúc này Mặc Ngôn đã dùng xong bữa sáng rồi.

Mặc Ngôn chỉnh lại áo rồi tiến lại gần, xoa xoa tóc Uyên ": Ngoan ngoan ăn xong bữa. Rồi, tới trường nhé con gái.

Uyển Nhi vâng dạ, gật đầu còn không quên hôn một cái vào má Mặc ngôn. Mặc Ngôn hài lòng xoay người rồi đi làm.

Uyển Nhi hành động ngọt ngào như vậy, mà Mặc Ngôn không tăng hào cảm. Có thể hần vẫn xem cô như cái hài tử mà thôi.

" Được rồi! Lão nương bắt quá tấn công ngược lại, làm người lớn.

" Không công lược được, thì gạo nấu thành cơm, hần còn dám không chịu trách nhiệm sao.

[...] Rất May, ta còn tưởng tiểu tỷ tỷ định đánh gãy chân nam chủ như những lần trước.

[...] Lần này tiến bộ hơn rồi, lấy thịt đè người. Rất tốt... Rất có hy vọng thất bại cao.

" Hần là Ba Ba ta đó. Không thể dùng bạo lực,

" Bất quá khi cần thiết vẫn nên nhót lại.

[...] "..."

Trở lại trường Cao Trung Thiên Hà, khiến Uyên Nhi rất mất hứng. Xung quang cô toàn là cái tiểu thịt tươi di động. Có phải thế giới nào cũng nhiều em gái xinh đẹp và mỹ nam hay không? Khiến bản sắc nữ của Cô trở dậy.

Phải rất kiềm lòng, mới trở thành mỹ nhân cao lãnh, gió lay cũng không đổ. Nhưng bất quá Mấy tiểu thịt tươi này, đối xử với cô rất tốt. Tan học liền dẫn cô đi ăn.

Đối với Uyên Nhi, Ai cho cô ăn thì người đó là người tốt, là bạn tốt rất đáng để giao lưu học hỏi.

Tới buổi chiều tan học, Mặc Ngôn tự mình tới đón cô. Thật đúng là làm tròn vị trí Ba ba mẫu mực.

Mặc Ngôn nhìn con gái yêu trăm mặt không nói gì, hần đành hỏi ": Con gái, đi học có chuyện gì xảy ra sao?

" Dạ" không có chuyện gì đâu ba. Chỉ là có đàn anh khổng lồ trên thổ lộ với con ": Uyên Nhi gạt mình trả lời.

" Nhưng mà con đã từ chối rồi! Con bảo người đó phải giỏi như Ba ba con mới đồng ý.

Mặc Ngôn thập phần vừa lòng ": Đúng vậy con gái, chuyện này rất quan trọng. Con còn nhỏ nên lo vào việc học hành.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 75%)

Uyển Nhi Mừng rỡ, như là tìm được mục tiêu để xoát hào cảm rồi.

Cô ngoan ngoan gật đầu với Mặc Ngôn. " Vâng ba ba con biết rồi.

Mặc Ngôn nhìn phía trước, cười cười, trong lòng suy nghĩ, bạn trai sau này của con gái hắn, phải tốt và lo lắng cho con gái giống. Như hắn. Tốt nhất phải là do hắn chọn mới yên Tâm Được.

Lúc này hắn mới nhìn Uyển Nhi, con gái hắn cũng đã lớn, trở thành thiếu nữ 17 tuổi rồi. Còn xinh đẹp động lòng người. Tâm thì ngây thơ tới vậy. Rất dễ bị người xấu lừa đi mất.

Nghĩ tới nghĩ lui, Hắn Lại không nỡ để con gái đi lấy chồng. Sợ con gái sẽ giống như mình bị phản bội, lúc đó con gái sẽ rất đau Lòng. Nếu có thể con gái sống với hắn cả đời tốt hơn. Hắn không ngại nuôi con gái cả đời.

Mặc Ngôn trầm mặc": Tốt nhất tạm thời, không nên để con gái có bạn trai thì hơn.

.....

Về tới nhà Mặc Ngôn đeo tạp dề vào nấu bữa tối. Còn Uyển Nhi tắm rửa, chuẩn bị làm bài.

Cô đã qua mấy cái vị diện vườn trường này, nên bài tập đối với cô còn dễ hơn cả ăn bánh. Với lại, cơ bản Nguyên chủ học hành đã rất giỏi rồi.

Uyển Nhi Làm bài tập xong, Mặc Ngôn còn chưa nấu cơm xong.

" Ba~~ Ba cần Con phụ giúp không? Uyển Nhi gọi một tiếng

" A" Không cần đâu con gái~~ Ba sắp nấu xong rồi, con rửa tay ngồi lên bàn đi.

Uyển Nhi tuân mệnh đi rửa tay, thẳng lưng ngồi lên bàn đợi ăn.

Nhìn một bàn ăn đầy đủ màu sắc hương vị, khiến Uyển Nhi chảy nước Miếng rờn rã. Cô ném thử một chút, đôi mắt sáng tỏ lên.

Phải nói là không chê vào đâu được. Uyển Nhi cũng không kiêu lời, khen Một chút.

" Ba~ càng ngày ba ba nấu càng ngon"

" Đứa nhỏ này, sao hôm nay con ăn gì mà miệng như bôi mật vậy. Ba vẫn nấu như ngày thường nha ": Mặc Ngôn nhìn con gái đầy yêu thương.

" Uyển Nhi ": Ba nấu gì đều ngon. Con rất thích ăn.

Mặc Ngôn xoa đầu con gái, rồi tập trung vào bữa ăn.

" Nam chủ nấu ăn ngon vậy lão nương phải sùng.

" Đợi nữ chính về, cũng đừng học mà cướp khỏi tay lão nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ tính làm gì Nữ chính nha?

" Mềm không được thì lão nương phải xử lý cô ta. Đánh gãy tay chân, cắt lưỡi Chọc mù mắt cô ta.

"Để xem tới lúc đó còn cướp nam chủ Được hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể chọn cách văn minh và cao lãnh, tiểu tỷ tỷ làm vậy rất mất hình tượng.

"Hệ Thống chó chết mị, có giỏi thì đi xử lý nữ chính đi.

" Cút đi cho lão nương "

[...] Đã cấm chất ký chủ 48h thành công.

Cơm nước xong, Uyển Nhi nhận lấy công việc rửa bát vào. Để cho Mặc Ngôn xem ti vi.

Mặc Ngôn hài lòng nói vọng vào ": Con gái Lớn, biết phụ giúp ba làm việc nhà rồi. Con gái thật giỏi.

Uyển Nhi cười cười ": Ba này~ con đã trưởng thành rồi mà.

(Tíng --- Độ hào cảm của nam chủ +5% Bây giờ là 80% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng. Không uống công cô hi sinh thân mình đi rửa bát.

Rửa bát xong, Mặc Ngôn làm thêm vài tư liệu còn Uyển Nhi xem phim ngoài sofa.

Tối khi Mặc Ngôn ra, phát hiện con gái yêu ngủ quên trên ghế. Nhìn con gái khi ngủ, thật xinh đẹp như thiên sứ.

Mặc Ngôn cúi người xuống. Bế con gái vào trong phòng ngủ. Nhẹ nhàng đặt xuống, còn không quên hôn nhẹ lên trán con gái yêu.

Bật đèn ngủ, nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng. Uyển Nhi vì ăn ngon tới no, bị ba nuôi bế vào phòng không hay, ngủ say như chết.

Nửa đêm Uyển Nhi thức dậy, chạy vào phòng Mặc Ngôn. Nhẹ nhàng leo lên giường ôm Mặc Ngôn ngủ.

Mặc Ngôn bị mùi hương và độ ấm áp dán vào mà tỉnh, liền thấy con gái ôm hân ngủ. Mặc Ngôn khẽ lay nhẹ cô..

" Uyển Nhi, con đi nhầm Phòng rồi, đây là phòng của ba.

" Ba~~ Con thấy ác mộng, con muốn ôm ba ngủ khi còn bé hix hix ": Cô tỏ ra đáng thương.

Hắn đành lắc đầu,kéo chăn che thân mình, gờ tay ôm lấy Uyển Nhi ": Được rồi, con gái ngoan Lại làm nũng, ngủ đi Ba ôm con ngủ.

[...] Ta không ngờ Tiểu tỷ tỷ mặt dày, lại vô sỉ tới cấp độ này.

" Tầm này rồi, lão nương cần cái gì là vô liêm sỉ nữa.

" Lão nương đánh roi liêm sỉ đi đâu rồi!!!!

[...] "... " Tiểu tỷ tỷ vô sỉ ---- Ở đây nè nhặt lên đi.

Khi Uyển Nhi còn bé, Mặc Ngôn rất hay ôm cô, hôn trái, hay bế. Từ lúc hắn quan sát kỹ con gái, đã trở thành thiếu nữ rồi. Đây là lần đầu tiên hắn thân cận với con gái tới vậy.

Cảm giác rất mới lạ. Muốn xa cách, nhưng lại càng muốn tới gần. Con gái hắn, như một miếng mật ngọt dụ dỗ đàn ong bay tới, hắn cũng bị mê hoặc đến điên người. Phải cố gắng lắm, mới áp chế được ý nghĩ không nên.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ba Ba Yêu Con Đi 3

Suốt một đêm Uyển Nhi an ổn ngủ ngon, không mơ màng. Còn ai đó, không ngủ được đành dậy sớm đi tới nơi làm.

Khi Uyển Nhi thức dậy, người bên cạnh đã sớm đi từ lâu. Cô lười biếng nhào người ngồi dậy, chống cái lưng đi tới nhà vệ sinh.

Trên bàn có sẵn đồ ăn sáng và lời nhắn của Mặc Ngôn. Uyển Nhi an ổn ăn xong buổi sáng. Ăn mặc thỏa đáng xách túi đi dạo phố.

Hôm nay là cuối tuần nên cô không phải đi. Tối trường. Trong tay cầm thẻ mà Mặc Ngôn cho cô, xưa nay tính cách Nguyên Chủ luôn nghe lời và nhút nhát. Nên tiền rồi trong thẻ còn Nguyên, không mua sắm hay hao hụt một đồng nào.

Uyển Nhi tiếc thay cho Nguyên chủ, số sướng mà không biết hưởng. Vì vậy hôm nay lão nương phải xài giúp Nguyên chủ nha.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ định xài trong việc gì?

" Còn Việc gì quan trọng hơn ăn uống!

[...] Sax ta biết ngay. Nhưng vẫn hy vọng một chút gì đó động não từ tiểu tỷ tỷ.

" ý Hệ Thống chó chết mi là sao? Nói lão nương không có não??

[...] Không.... Không ta nào dám, cung kính tiểu tử tởm đi ăn hết thiên hạ này.

Uyển Nhi xoát hết mấy con phở, không ngờ gặp được bạn học và học trường thăm mền cô.

" Uyển Nhi, cậu tới đây chơi với ai thế? " thanh âm ngọt ngào vang lên..

" Minh đi một Minh, Cậu và học Trường, cùng mình đi công viên không?

Cô bạn và học trường vui mừng đồng ý, đây là nữ thần chủ động mời bọn họ nha. Không đồng ý là đồ ngu.

Uyển Nhi cười giảo hoạt.. " Đợi Minh chút, mình gọi cho Ba báo cho ba biết một tiếng"

" Được, cậu báo cho ba đi, mình và học Trường gọi xe trước. " nhanh lên đấy nhé.

" Uyển Nhi ": Được, được hai người đợi một chút thôi" Uyển Nhi lấy điện thoại ra bấm dãy số quen thuộc.

" Ba, buổi trưa, ba không cần về nhà nấu cơm đâu, buổi tối cũng không cần đâu ": Uyển Nhi hỏi hột nói....

" Tại sao? Con gái có hẹn sao? Mặc Ngôn cảm thấy rất kì lạ, dù sao, bình thường cuối tuần con gái đều đi chơi, nhưng buổi trưa hay tối đều về nhà ăn cơm. Sao hôm nay lại xin về muộn đây.

""Không phải đâu Ba "" Uyển Nhi nhấp nhấp môi nhỏ, nhìn về phía hai người đang vẫy tay, mắt híp lại.

" Con có hẹn với bạn, đến công viên giải trí chơi, đi cùng với cả học trường hôm trước tò tình với con nữa.

" Con gái suy nghĩ kỹ rồi. Mặc dù không có ai tốt như Ba, đẹp trai như Ba nhưng con đã lớn, sẽ thử tìm hiểu học Trường!

" Thôi con không làm phiền Ba Ba làm việc nữa, các bạn đang đợi con, tạm biệt ba ba yêu. " Uyển Nhi không đợi cho Mặc Ngôn Trả lời mà cúp máy luôn.

Bên kia Mặc Ngôn nhủ mày, trái tim như bị kim Châm, hơi nhói đau.

" Con gái bảo yêu hấn,mà còn hẹn hò với bạn trai~~ Không được con bé còn nhỏ, không nên yêu đương.

Uyển Nhi, cố gắng giăng cái Bẫy này, để cho Mặc Ngôn chui vào. Cô không tin là hảo cảm đã 80% mà vị Ba ba này không thể không có cảm giác khác,?

Hôm nay, cô mặc đồ rất tươi mát năng động. Tóc được cột hẫ lên, quần jane áo thun bó, mặt không trang điểm vẫn giống một cô búp bê đáng yêu.

Uyển Nhi đi đến trước mặt hai người: ""Xin lỗi nhé, để hai người phải chờ chờ mình rồi?""

"Không lâu, không sao ": Người mở lời trước chính là vị học trường Hạo Nam còn. Bạn nữ bên cạnh là Tuyết Kỳ, Hạo Nam siêu đẹp trai, để ví sắc đẹp thì Mặc Ngôn có nét đẹp đàn ông trưởng thành, thuần thực toát ra mị lực.

còn Học Trường này, là một cái tiểu thịt tươi non nót, như cục thạch rau câu.

" chắc~~ Hai tên giống đực này, rất biết Câu dẫn lão nương...

Thôi lão nương mặc kệ xoát hào cảm gì đó. Đi qua bao nhiêu thế giới, đây là lần đầu chơi công viên, phải chơi cho đã. Nghiệm vụ tính sau đi.

Thế là nghiệm vụ, được cô vút ngay sau đầu.

Tuyết Kỳ biết Hạo Nam có tình Ý với Uyển Nhi, nên cô bạn này rất biết tạo cơ hội cho người khác. Không chừng sau này sẽ thành nghề bà mai mỗi cũng nên đi.

Tuyết Kỳ nắm tay Uyển Nhi, Kéo lại gần hơn với Hạo nam. Nhí nhánh nói ": Hai người chờ ở đây, tớ đi mua vé. Nhanh thôi "

Uyển Nhi thần kinh Thô, nên chỉ biết chờ và chờ. Còn Hạo nam nhìn chăm chăm Vào Uyển Nhi, như muốn ăn sạch vậy. Muốn nắm tay rồi lại không

Tuyết Kỳ, chạy tới " Tớ mua được Vé rồi, chúng ta đi thôi...!

Uyển Nhi bước về phía trước, không may bờ vai va phải vào một người đàn ông, lúc va vào... Trái tim cô ẫ ẫ đau.

Âm thanh Ôn nhu của người đàn ông vang lên, mặc dù là đeo kính, che kín mặt Uyển Nhi có thể nhận ra người đó, dù cho thành tro đi nữa.

" Xin lỗi cô bé này! KHÔNG sao chứ? Tôi là Vương Lâm! nếu cô bé bị gì hãy liên lạc cùng quản lý của tôi.

Uyển Nhi ngo ngác, như người mất hồn. Sao ở đây lại có Vương LÂM không lẽ hấn tới trả nợ cô 1%.

" Hệ Thống chó chết, mi ra đây giải thích cho lão nương... "

[...] Ấy nha. Chỉ là trùng lặp thế giới thôi mà tiểu tỷ ty. Thế giới Mặc Ngôn cùng với Thế Giới Vương Lâm là cùng thời gian.

[...] Hắc Cũng không nhớ Tiểu tỷ ty là ai đâu, bốn Hệ Thống xóa kí ức hắc rồi...

" Vậy là hắc giết nợ lão nương 1%. Hừ tên lừa gạt nhà hắc... Tốt nhất hắc đừng nên ra ngoài ban đêm.

" Không thì lão nương đánh gãy chân hắc, bán vào má Mi làm trai bao " hừ hừ "

[...] Tiểu tỷ ty thật thù Dai, đã mấy vạn năm rồi mà vẫn nhớ.

Vương Lâm, bước Qua người Uyển Nhi. Khóe môi Câu lên nụ cười Tà mị....quay lại nhìn Uyển Nhi đang chết chân, tay nắm chặt danh thiếp giống như sắp bị vỡ nát.

" Là nàng, ta linh cảm được là nàng.. Nàng là ai, tại sao khiến trái tim ta luôn cảm ứng được.. Luôn nhớ mong.

" Ta thật tệ, gương mặt và tên của nàng ta còn không nhớ rõ. Luôn phải nhờ trái tim này cảm ứng. Nếu như đã gặp được nàng, ta sẽ không buông.

[...]Hệ Thống 333: Tam thiếu cầu ngài làm nhiệm vụ nghiêm túc, mặc dù vị kia xinh đẹp hơn nữ chính, nhưng ngài phải nhắm mắt mà công lược.

" Ta muốn hủy nhiệm vụ lần này!

[...] Hệ Thống 333: Nhiệm vụ đã phát, không thể hủy.

" Vậy chỉ cần ta công lược thành công. Không cần phải ở bên nữ chính là được phải không?.

[...] Hệ Thống 333: Ừm! Cũng đúng.

[...] Hệ Thống 333: có phải Tam thiếu nhớ ra cái gì rồi hay không? Rõ ràng khi về Hiệp hội ta luôn tẩy trắng não tam thiếu mà.

[...] lỡ nhận quà của Hệ Thống công lược rồi, Hệ Thống 333 ta không thể làm qua loa. Ai bảo hắc là sếp.....

.....°.....

Vừa vào đến công viên, Uyển Nhi đã cực kỳ hưng phấn, cái gì cũng muốn thử tất cả trò chơi ở đây.

Uyển rất có hứng thú, một số trò chơi tương đối mạo hiểm, Tuyết Kỳ không dám chơi thì Uyển Nhi lại kiên quyết kéo Hạo Nam chơi cùng. Hạo Nam sợ hãi trò chơi mang tính nguy hiểm này, nhưng vì Uyển Nhi, nên hắc cắn răng bấm bụng mà đi theo.

Uyển Nhi phấn khởi 100% chỉ vào trò chơi " Tàu lượn siêu tốc. Nhảy dù, Hồ đen 3m. " Hạo Nam và mấy người đi theo cùng, nhìn cô với ánh mắt sợ hãi sùng bái, nam nhi như bọn họ còn không dám chơi. Thế mà cô lại chơi tới vui vẻ như vậy.

Uyển Nhi, nhìn mấy nam sinh mặt tái xanh đang nôn khan phía sau, cô đành ngồi xuống nghỉ ngơi một lát, không kéo họ đi chơi nữa.

Cô cảm thấy, công viên giải trí này chơi Thật tốt, nếu có cơ hội sau này tới Vị diện là hiện đại, nhất định cô sẽ đi công viên giải trí đầu tiên.

Mặc Ngôn không vui vẻ như Uyển Nhi, hôm trước đã khuyên nhủ con gái, vậy mà hôm Nay con gái yêu Lại đi hẹn hò. Bảo hắc không lo lắng, không tức giận là sai lầm. Giờ phút này, nhìn mặt hắc có thể nuốt được Cả con sư tử.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Ba Ba Yêu Con Đi 4

Mặc Ngôn vẫn lo lắng, hắc không có cách mở không, hôm nay con gái mặc đồ ra sao? Có hay không hở hang....

Hàng trăm hàng ngàn câu hỏi bay xung quanh đầu Mặc Ngôn, dây thần kinh nổi lên đầy đầu.

Mặc Ngôn, nhìn điện thoại một chút. Lại nhìn ra ngoài, biểu hiện ngồi trên ghế cứ như ngồi lên cục hỏa cầu nóng cháy mông. Thử ký nhìn Tổng giám đốc, đứng ngồi không yên, trong lòng không khỏi bật cười..

Mặc Tổng lại có những lúc đáng yêu như này, chắc lo lắng cho người yêu hay gì rồi đây?

Ngồi một chút, lại tự Trấn định bản thân. Con gái đã lớn, nên giao tiếp với bạn bè, có bạn trai cũng là điều bình thường. Nhưng~~ con gái khi này lại dám tắt máy ngang của hần! bảo hần làm sao mà yên tâm đây.

Mặc Ngôn, cố gắng nhịn tới 5h chiều. Cả người đều bốc hỏa đành gọi cho Uyên Nhi, xem cô đang ở đâu?

Lúc này Uyên Nhi cùng các bạn đang chơi nhà ma. Âm thanh quái lạ rùng rợn âm vang lên, Tuyết Kỳ thì Run cầm cập đu bám những người xung quanh. Hạo Nam tưởng rằng, đi tham thú nhà ma thì bản thân mình có đất dụng võ. Ai mà ngờ đâu Cô lại ưỡn ngực thẳng lưng hùng hồn tuyên bố. Sẽ dẫn mọi người tham thú,

Trong nhà Ma ồn ào, Mặc Ngôn gọi cho cô, nhưng Uyên Nhi không để ý có cuộc gọi tới. Vẫn an ổn chơi tới quên trời lệch đất.

Mặc Ngôn gọi nhiều Lần cho con gái không được. Trong lòng lại như núi lửa phun trào, quyết định.

Chạy tới công viên giải trí con gái chơi... Hần mà bắt được tên nam nhân nào có ý định xấu. Sẽ đánh gãy chân hần ra.

Mặc Ngôn Đứng bên ngoài Công viên giải trí, nơi này rất rộng. Để tìm được con gái là không phải chuyện dễ dàng Gì. Mặc Ngôn không còn cách nào đành phải vừa tìm vừa gọi cho con gái.

Lúc lâu sao, Uyên Nhi giật mình thấy nhiều cuộc gọi nhờ Của Mặc Ngôn, mới bắt máy": Alo con nghe ba ba~~

Lúc này Mặc Ngôn mới thả long dây thần kinh ra, thở phào một hơi ": Con gái~~ Con đang đứng nơi nào?

" Con đang đứng ở công viên Ba ba~~ba quên rồi sao? Uyên Nhi hồn Nhiên đáp.

" Ba muốn biết nơi đứng cụ thể Của con! Ba đang ở bên ngoài công viên "

" Con đang đứng ở phía, con gà khổng lồ! Cạnh Cái pizza khổng lồ hướng phía tây": chắc~ Ba đáng yêu đi tìm lão nương rồi.

" Con gái đứng tại chỗ~~ chờ ba tới. Đừng đi lung tung ": Mặc Ngôn quan sát xung quanh, thấy chỗ con gái Chỉ. Rất gần nơi mình đang đứng. Chỉ cần đi vài chục bước là tới.

Đi vài bước, hần liền thấy Con gái xinh đẹp hoạt bát, đang say xưa nói chuyện cùng cậu nam học sinh nào đó. Chắc chắc là vị học trưởng tỏ tình với con gái hần rồi.

" Ba~Con đã xin phép Ba rồi. Sao ba còn tới đây ": Âm thanh ngọt như mật của Uyên Nhi vang lên.

Mặc Ngôn chưa kịp trả lời, từ Xa Tuyết kỳ không biết chuyện gì, nên sen vào ":

" A" đây có phải bạn trai của cậu phải không Uyên Nhi? Đẹp trai trưởng thành như vậy? Hèn gì cậu không chấp nhận lời tỏ tình Của học trưởng nha.

Mặc Ngôn, nhìn qua thì cũng chỉ bằng 25 27 tuổi thôi. Không ai phát hiện ra hần đã 34 tuổi nên rất dễ bị hiểu nhầm là bạn trai của con gái.

Nhưng cảm giác thật không tệ, như vậy khiến cho Tên học Trưởng kia biết đường mà rút lui cũng xứng đáng.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90% tiểu tỷ tỷ quá giỏi rồi)

Uyên Nhi mở cò trong bụng, lần này phải cảm ơn cô bạn ngọc Tuyết kỳ rồi. Châm thọc lung tung lại đúng chỗ ngứa. Lão nương quyết định sau này sẽ thu nhận cô bạn tuyết kỳ này.

" Đúng rồi~~ đây là bạn trai Của mình! Rất soái ca phải không ": Uyên Nhi vừa nói, vừa cười đi tới chỗ của Mặc Ngôn mà khoác tay, hôn nhẹ lên má Mặc Ngôn

" khiến hần giật bắn cả mình. "

Lúc này, Mặc Ngôn mặc tây trang khi đang đi làm, cả người toát ra lãnh khí Thuần thực. Gương mặt tinh xảo như khắc. Còn không thèm nhú mắt lấy một cái.

" Đúng rồi, siêu đẹp trai luôn.. Tớ không ngờ Uyên Nhi thích mẫu Bạn trai Trưởng thành... ": Không biết Tuyết kỳ vô tình hay cố ý mà nói lớn lên.

Hạo Nam chứng kiến từ đầu tới cuối. Ý trí kiên định kia bị mềm đi không ít. Hần còn quan sát Ánh mắt của Uyên Nhi. Từ đầu cô chỉ nhìn người đàn ông Kia say đắm.

Uyên Nhi nắm chặt tay Mặc Ngôn ": Đúng vậy! Tớ là thích đàn ông trưởng thành lớn tuổi nha.

Uyên Nhi, lén lút dò xét thái độ của Mặc Ngôn, thấy hần không có biểu hiện gì lạ. Mới dám nhẹ thở phào ra một hơi.

"Được rồi, chúng ta về thôi, Về anh nấu Bữa tối cho em ăn, tạm biệt bạn bè đi, hôm khác lại gặp ": Mặc Ngôn diễn trọn vai bạn trai cho con gái. Còn phá lệ ôn nhu dịu dàng hơn bình thường, hành động phi thường Sùng nịch.

Hắn Lại rất thích cảm giác này đối với con gái, cảm giác thoải mái nơi trái tim đang đập lỡ mất một nhịp.

" Tạm biệt tuyệt Kỳ, tạm biệt học trưởng lần sau lại đi chơi tiếp nhé. Minh về đây ": Uyển Nhi ngọt ngào, vẫy tay chào tạm biệt với hai người.

Cô khoác tay với Mặc Ngôn vừa đi vừa hát, rất giống tinh linh trong dịp lễ Noel.

Từ giờ phút ấy, Hạo Nam xem Mặc Ngôn là đối thủ là tình địch nặng ký của mình. Đánh bại lão nam nhân ấy, Uyển Nhi mới là của anh.

Từ phía xa, Vương Lâm nhìn thấy tất cả, anh đề tay lên ngực trái, mắt dán mặt hai thân ảnh đang khoác tay nhau rời đi.

" Em đừng hòng chạy thoát khỏi tôi. Chân trời hay góc biển.. Mặc kệ là kiếp nào! Gặp được em tôi sẽ bắt bằng được em..

[...] Hệ Thống 333: Đang ép buộc thực hành Tẩy não lần thứ +n

(Ép buộc tẩy não 5%10%100% tẩy não thành công)

[...] Hệ Thống 333: Đây là lần đầu tiên, hắn trối buộc phải vị có tinh thần lực mạnh mẽ tới như vậy..... Thật trâu bò.

" Tẩy não hết lần này tới lần khác, mà vẫn nhớ mơ mơ vị tổ tông kia..... Sợ tẩy nhiều tam thiếu Lại hồng nào đi.

" Vương Lâm ": cốt Truyện đâu? Nữ chính là ai.

[...] Hệ Thống 333: Đang cập nhập nội dung cốt Truyện.

.....`•

Mặc Ngôn, đang lái xe không biết suy nghĩ cái gì liền hỏi Con gái!

" Từ nay, con không được nói với bạn bè Ba là bạn trai của con hiểu không?: nét mặt Của Mặc Ngôn cực kì nghiêm túc.

Uyển Nhi,hai hốc mắt Rưng rưng đỏ hồng": Tại vì con muốn tìm người bạn trai giống Ba ba~~ Nhưng mà tìm mãi không có.?

Mặc Ngôn đang nghiêm túc, cũng phải bật cười. Người như hắn thì chỉ có một. Đâu phải muốn tìm là có sao. Mà tên nhóc kia chẳng ra gì, ngoài bề ngoài là một tiểu thít tươi, sau này sẽ không đủ bản lĩnh nuôi con gái hắn.

Không hiểu vì sao trái tim lại rung lên, cảm giác thứ gì đó muốn nổ tung nơi trái tim hắn.

(Ting --- hảo cảm nam chủ +5 % độ hảo cảm 95% Tiểu tỷ tỷ cố lên)

Mặc Ngôn hoảng Thần lại, bàn tay khẽ xoa đầu con gái yêu. Trong mắt hiện lên tia cảm xúc không phải!

" Vậy con gái không phải tìm nữa! Con gái lo học đi ~không có bạn trai cũng được.. Ba sẽ nuôi con gái cả đời " Mặc Ngôn trịnh trọng nói với Uyển Nhi.

Hắn biết, làm như vậy là không phải với con gái, dù gì con gái đã lớn, phải có bạn trai. Nhưng hắn không yên tâm giao con gái cho mấy tên nam Nhân khác.

Mặc Ngôn tự dè nén cảm xúc của mình. Niệm thần chú.

" Cảm xúc này chỉ là ba quan tâm con gái ~

" Cảm xúc này chỉ là ba quan tâm con gái ~

" Cảm xúc này chỉ là ba quan tâm con gái ~

" Uyển Nhi tươi cười đáp lại thập phần vui vẻ ": Con biết rồi thưa Ba ba. Tối này để con nấu cho ba ba ăn "

" Con nấu cũng không tệ đâu ".~~~

Mặc Ngôn cười ôn nhu với con gái! Rốt cuộc thì con gái đã lớn rồi. Còn biết nấu cơm cho ba ăn!

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Ba Ba Yêu Con Đi 5

Uyển Nhi, phồng má tròn mắt ": Ba không tin con à! Con gái nấu rất ngon. Sau này còn phải nấu cho chồng tương lai nữa~

Mặc Ngón trầm mặc, một tia bối rối khẽ lóe lên. " Con gái Nhất định. Phải xa hán mà lấy chồng sao?

Bàn tay tô ẩm, khẽ xoa đầu Uyển Nhi ": Con gái nấu cho mình Ba ăn là được rồi nha, chưa gì đã nghĩ tới chồng tương lai rồi.

Uyển Nhi trừng mắt nhìn Mặc Ngón": Ba~~ con lớn rồi đừng xoa đầu, hồng mắt mái tóc đẹp của con. " Hừ "~~~

" Ba Ba này, con đã 17 tuổi sang năm sẽ tròn 18 tuổi. Đã đủ tuổi kết hôn rồi!

Mặc Ngón ngẩn người, đứng rồi thoáng cái, con gái hán nhận nuôi, khi đó chỉ là cái oa nhi bé xiu. Bây giờ đã trưởng thành thiếu nữ, sắp tới lúc lập gia đình rồi.

Hiện giờ trong tâm hán rất lo lắng. Tới lúc con gái hán có bạn trai rồi lập gia đình, hán sợ con gái hán bị bạn trai phản bội. Rồi có tốt với con gái hán hay không.

Mặc Ngón lái xe, nhưng trong đầu luôn suy nghĩ miên man. May hán tỉnh táo không xảy ra tai nạn. Thuận lợi về tới nhà.

Uyển Nhi xuống xe, liền thay đồ đeo tạp dề vào chuẩn bị nấu nướng. Cái Kỹ năng nấu ăn sơ cấp cũng phải dùng tới rồi.

Khi nấu Uyển Nhi tìm trong Nguyên chủ, luôn nấu những món tươi mát. Mà Mặc Ngón thích ăn. May mà Có sẵn kỹ năng nên cô không mất nhiều sức lực. Coi như là rèn luyện kỹ năng đi.

Uyển Nhi tận dụng mọi cơ hội để xoát hào cảm. Đã 95% rồi sẽ nhanh hoàn thành nhiệm vụ thôi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ đừng vui mừng quá sớm. Nữ chính sắp về nước rồi a~~

" Hệ Thống chó chết, mi có thể cảm miệng đi hay không!

" Không cần mi nhắc lão nương Điều biết. Không thấy lão nương đang cật lực mà xoát hào cảm sao.

[...] Oh tiểu tỷ tỷ, nếu phút cuối không được có thể gạo nấu thành cơm a~~~

" Lão nương sẽ không. Như vậy là loạn luân~~~~~

[...] Liêm sĩ tiểu tỷ tỷ còn không có. Còn ngại ba cái Loạn luân không ruột thịt này? Chẳng lẽ tiểu tỷ tỷ ăn chay?

" Hôm nay mừng một lão nương ta ăn chay! Sáng nay còn không được ăn thịt....

[...] "....."

Một bên Uyển Nhi nấu một lúc lại, lửa bầm rất nhỏ, ví như Ba không ăn được cái này. Ba sẽ dị ứng cái này! Rồi ba thích ăn cái này.

Mặc Ngón đang xem ti vi, động tác cũng dừng lại. Noi trái tim mền ra một hồi đập thình thịch thịch... Lúc sau là nhảy loạn xạ như chơi nhạc rock.....

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +1% bây giờ là 96%)

Uyển Nhi đang chặt gà, nghe hào cảm tăng 1% thì tức khắc một đao chặt đôi con gà!

" Mẹ nó! Bận rộn cả ngày, mà hán cho có 1%! Là đang bỏ thí cho lão nương phải không?

" Hãy đợi đấy! Lão nương Không những biết làm thịt gà. Còn biết làm thịt hán.

" Bất kể làm trên giường hay dưới đất lão nương đều làm được " hừ hừ "

Uyển Nhi cầm tô Gà Hàm đặt trước bàn ăn, lên tiếng": Ba~ nếm thử xem, con nấu cũng rất ngon đó.

Mặc Ngón mở miệng, nhai từng ngụm nhỏ, vẻ mặt thương thức ": Không tệ~~ con gái Ba nấu ăn rất ngon.

Uyển Nhi gấp một miếng ót xào thịt vào bát của Mặc Ngón, tinh nghịch nói ": Ba có thấy ~ con rất giống một hiền thê đang chăm sóc trượng phu của mình hay không?

Mặc Ngón dờ dẫm, nhìn nét mặt con gái, xinh đẹp kinh diễm. Câu dẫn lòng người. Thật giống như một vị thiên sứ chói rọi lòng người.

" Phải Phải Phải~~ con gái của ba là một người vợ tốt nhất. Sau này ai lấy được con là phúc của họ.

Uyển Nhi nhìn bộ dáng Ba Ba tốt của Mặc Ngôn mà sinh khí. Nhưng mặt vẫn phải tươi cười miễn nỡ lấy lòng.

" Dĩ nhiên rồi Ba ba, sau này tốt nghiệp học xong đại học. Con sẽ kết hôn với học trưởng, học trưởng là một người tốt.

Động tác ăn của Mặc Ngôn dừng lại, khó chịu khi con gái luôn nhắc tới cái tên tiểu thịt tươi kia. Trong lòng sinh khí, ăn cũng không ngon. Nhưng là con gái nấu, không ăn con gái sẽ buồn lòng. Hắn nhắm mắt nhắm mũi mà ăn hết một bàn đồ ăn.

Đối với Uyển Nhi lại nghĩ khác. Cô vất vả nấu cả buổi, thế mà tên nam chủ giành ăn với cô, còn bố thí cho cô 1% hào cảm. Tức Chết cô rồi.

Mặc Ngôn không đành lòng, mà trao con gái cho tên đàn ông nào khác. Vì sao phải rời xa hắn chứ?

Vì sao lại không phải là hắn. Vì hắn là ba nuôi sao? Phải thôi ba nuôi vẫn chỉ là Ba nuôi~~ không thể thay đổi sao?

Mặc Ngôn Lắc đầu ngao ngán, tại sao hắn lại có cái ý nghĩ điên rồ này. Hazzzz chắc là hắn bị điên rồi.....bị điên. Mới yêu thích con gái tới mức, không muốn con gái rời xa chính mình.

Trong lòng hắn, có chút không cam chịu.

Buổi tối, hắn có chút không yên. Cảm xúc rất lộn xộn. Ăn xong liền bảo Con Gái ngủ sớm còn hắn đi ra ngoài.

Hắn tới hộp đêm, tụ tập cùng đám bạn. Cũ thời đại học.

Một người bạn xem như là chí cốt với hắn, nhìn sắc mặt đen như cục than thì lên tiếng trước.

" Sao đây? Mặc Tổng của chúng ta là bị phụ tình sao? Hay độc thân lâu quá nên bất mãn!

Mặc Ngôn vẫn không nói gì, mà lắc ly rượu vang nhìn ly rượu tới xuất thần...

Người bạn khác lại lên tiếng. Đã kích Mặc Ngôn.

Mặc Tổng, cậu biết gì chưa?

Lần này Mặc Ngôn mới đánh tiếng. ": Chuyện gì mà quan trọng vậy?

" A" Là Thẩm Ngọc tháng sau sẽ về nước. Nghe nói đâu cô ấy vì cậu mà đã thành gái già chưa lấy chồng a~~. Thật hâm mộ cậu NHa Mặc Tổng.

Lúc này, tay cầm ly rượu cũng run lên~~ hắn mãi quanh quẩn bên con gái yêu, giờ mới nhớ ra còn vị Thẩm Ngọc chia tay đã lâu này.

Khiến hắn nhớ Lại, thời đại học đấy. Ai cũng có một thời để tuột mắt nhau trong đáng tiếc.

" Tôi và Thẩm Ngọc đã chia tay từ lâu rồi. Tôi đang gặp khó khăn chuyện khác. ": Mặc Ngôn âm trầm nói.

Hình như tôi có tình cảm không phải với con gái tôi nuôi rồi.. Cậu cảm thấy....." Mặc Ngôn chưa kịp nói xong, lập tức bị bạn học ngắt lời.

Thôi, Mặc Ngôn cậu không phải kẻ nữa. Tôi biết ngay cậu bị dính lưới tình của con gái cậu rồi. Mặc Ngôn A~~ Mặc Ngôn, không ngờ cậu cũng có ngày này... " Ha Ha.

Người nào đó không thẹn mà cười trên nỗi đau Của hắn khi gặp nạn.

" Con Gái cậu đã 17 tuổi sang năm là 18 rồi. Nếu cậu yêu thì cứ tiến tới. Dù sao cũng không phải ruột thịt cậu còn sợ cái gì?

" Tôi Chi tò mò. Còn Thẩm Ngọc thì tính sao đây, dù sao người ta cũng vì cậu mà thành gái già rồi Thì (gái già còn Trinhhh).

Mặc Ngôn xoa xoa mi tâm ": Chuyện Tôi Và Thẩm Ngọc đã là quá khứ rồi. Vậy nên cậu không cần tò mò. Khi cô ấy về Nước tôi sẽ nói rõ.

" Người bạn ": Thế thì cậu còn nê hà cái gì? Cứ vác súng mà tiến lên thôi! Hay súng lâu ngày không dùng nên hỏng rồi? Hahahahah

Mặc Ngôn mặt đỏ không một tia máu. Thật ra, khi hẹn hò với Thẩm Ngọc hồi Đại học hắn không đi quá xa. Chỉ hôn Môi thôi.

Nên đã 34 tuổi, còn xử nam. Chưa được ăn qua trái cấm. Bị người bạn nói đúng tim đen.. Nên không cãi Lại được.

" Cậu đừng nói lung tung.... Của tôi vẫn xài được. Còn là phii thường tốt.

" người bạn cười ha ha.. Vỗ vỗ vai hắn.": Được rồi. Tôi chúc Mặc Tổng chiếm trọn trái tim con gái yêu nha.

" Thôi tôi phải về, bà xã với con trai tôi đang lo lắng đợi ở nhà. Cậu cũng nên về sớm không con gái Lại lo lắng"))))

" Mặc Ngôn âm trầm gật gật đầu ": Cậu về đi, lát nữa tôi cũng về.

Mặc Ngôn dường như đã suy nghĩ thông suốt điều gì đó, nhấc ly rượu vang lên, uống cạn. Sau đó về mặt vô cùng kiên định rời khỏi quán bar, lái xe về nhà.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 97%)

Uyển Nhi đang mơ màng ngủ, nghe thấy âm thanh hệ thống càng ngủ ngon hơn~~~

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Ba Ba Yêu Con Đi 6

Một tháng đã trôi qua, độ hào cảm vẫn mãi ở mức 97% không thêm nhích lên một chút xíu nào, điều này khiến Uyển Nhi bất mãn mãi không thôi. Ngoài hành động dạo này của Mặc Ngôn phá lệ ôn nhu hơn bình thường sủng ái hơn nữa.

Hôm nay cũng là ngày Thẩm Ngọc Trở về, Mặc Ngôn thức dậy sớm, làm sẵn đồ ăn sáng cho con gái bảo bối của hắn, rồi lê bước chân rời đi.

Ngày hôm sau, Uyển Nhi tỉnh dậy, Mặc. Ngôn đã rời đi.

Uyển Nhi lười biếng ngồi dậy, xoa xoa đôi mắt đang mơ màng, nhìn đồng hồ ở đầu giường đã tới 9 giờ sáng rồi.

Hôm nay là thứ bảy, Uyển Nhi không phải tới trường, nên Mặc Ngôn không gọi cô dậy. Chiếu theo cốt truyện hôm nay Mặc Ngôn sẽ đi gặp nữ chính, nên cô phải ăn thật nhanh còn đi phá đám đôi trai gái già kia nữa.

Uyển Nhi trề môi, chu mỏ nhỏ lấy điện thoại ra gọi cho Mặc Ngôn

Lúc này, Mặc Ngôn đang đợi Thẩm Ngọc trong quán Cafe nhận được điện thoại của Uyển Nhi hắn lo lắng mà nghe máy.

" Con gái~~ Có chuyện gì không? Giọng ôn nhu của hắn vang lên.

" Ba ba đang ở đâu~~ con ngủ dậy liền không thấy Ba ba....!! Tiếng nức nở của cô vang lên..

Mặc Ngôn, xuất hồn... Cả nơi sâu trái tim nhói đau. Con gái sao lại nức nở rồi? " Ba có cuộc họp khẩn. Con gái ngoan đừng khóc ba ba sẽ nhanh về sớm với con.

" Uyển Nhi sụt sịt ": Vâng~~ Ba ba mau về! Con gái nhớ ba ba.

Mặc Ngôn cúp máy, kèm theo tâm trạng không thể nào vui vẻ được, bây giờ hắn chỉ mong gặp Thẩm Ngọc giải quyết thật nhanh, còn về ôm an ủi con gái yêu của hắn thôi.

Uyển Nhi ăn qua loa chơ xong bữa. Mặc đồ thỏa đáng đi ra ngoài ngăn cản nữ chính bám lấy Mặc Ngôn.

Cô đi theo chỉ dẫn của bản đồ siêu cấp, tới nơi hẹn của nam nữ chính mất khoảng 20 phút, Uyển Nhi liếc mắt nhìn chiếc xe màu đen đang dừng ở trước quán cafe. Cô biết đây là xe của Mặc Ngôn.

Uyển Nhi nhìn qua cửa Kính, thấy Mặc Ngôn và Thẩm Ngọc đang ngồi nói chuyện. Không hiểu đang bàn chuyện gì? Mà Thẩm Ngọc đã lấy nước mắt nữa mặt rồi! Uyển Nhi cảm thán, nữ chính nào cũng mau nước mắt quá đi~~~

[...] Tiểu tỷ tỷ còn không mau ngăn cản họ thành đôi bây giờ! Ở đây mà bình phẩm đi.

" rồi rồi lão nương làm ngay đây, hệ thống chó chết mi cấm hộ lão nương.

[...] "..."

Uyển Nhi hít một hơi lấy sức, ưỡn ngực thẳng lưng tiến về phía bên trong Cửa hai người.

Mặc Ngôn và Thẩm Ngọc nhìn sắc mặt Nghiêm Túc của Uyển Nhi, cảm giác trong lòng có gì đó không ổn rồi.

Uyển Nhi không thêm quan tâm tới Thẩm Ngọc, mà trực tiếp gọi Mặc Ngôn ": Anh Yêu~~ sao anh ở đây?

Mặc Ngôn, mặt cứng lại một khắc. Rất nhanh hấn hoảng hồn lại cực kì phối hợp với con gái yêu.

"Ừm"

Lúc này Uyển Nhi được đà lấn tới": Anh Yêu~~ nói đưa em đi khám thai mà! Sao anh còn ở đây nói chuyện với vị thăm thăm này?

"Anh bàn việc làm ăn sao? Uyển Nhi ngây thơ vô số tội mà hỏi.

Cả mặt Mặc Ngôn muốn phì cười. Con gái yêu hấn nói Thăm Ngọc là thăm thăm a~~

Cả người Thăm Ngọc cứng đờ. Bàn tay nắm chặt, gương mặt đang khóc tới thăm cũng quên luôn. Xác định cô có già, nhưng không tới mức bị gọi là thăm thăm a~~~

"Uyển Nhi ": Mặc Ngôn cả tâm trạng nháo một hồi, trời đất chuyện này mà con gái hấn cũng dám nói ra a~~~

Uyển Nhi không trả lời, mà cánh tay ôm lấy Mặc Ngôn ngồi lên đùi hấn. Hỏi Thăm Ngọc.

"Vị Thăm Thăm này là ai? Nếu đã bàn xong công việc rồi thì không phiền bạn trai cháu đưa cháu đi khám thai chứ.

Thăm Ngọc lắp bắp": M....Ặc.... Mặc Ngôn anh đây là làm nữ sinh người ta có thai~~~~

"Mặc Ngôn... Anh.... Anh là đồ tồi tệ~~ tôi đã chờ đợi anh biết bao lâu.... Anh.... Anh lại đi gặm cỏ non.

- Bóp~~~~ Thăm Ngọc điên lên mà tát Mặc Ngôn. Nhưng Cái tát này Uyển Nhi thay hấn lĩnh trọn.

"Thăm Thăm sao thăm có thể đánh bạn trai của cháu": hốc mắt Uyển Nhi hồng hồng, một tay bụm má mà nói.

Lần này Mặc Ngôn tức giận thật. Bế ngang Uyển Nhi lên... Gầm hét với Thăm Ngọc.

"Thăm Ngọc, cô quá đáng lắm rồi! Tại sao cô lại đánh Người yêu tôi~~ Tôi và cô đã kết thúc hơn 14 năm rồi. Cô tỉnh mộng lại đi.

"Anh.....Mặc Ngôn... Là em không cố ý... Là cô bé này đưa mặt ra~": Thái Độ của Thăm Ngọc run rẩy..... Tới lợi hại.

"Cô Câm miệng. Cút đi cho tôi ":

Mặc Ngôn bế ngang Uyển Nhi, tiến vào trong xe sắc mặt thường thường. Uyển Nhi không nhìn ra cảm xúc gì của hấn.

Xuốt cả dọc đường, cả hai đều trầm lặng. Lúc này Uyển Nhi mới đánh tiếng.

"Ba Ba~~ Con xin lỗi... ba Ba đang Giận con gái à! Là con không cố ý....con chỉ muốn đùa giỡn một chút...

"Ba đưa con đi khám thai~~~~": Mặc Ngôn không thẹn mà buông một nhát cho Uyển Nhi.

Cả người Uyển Nhi cứng đờ ": Ba~~ Con không có thai~~~~

"Uh" Bây giờ sẽ có thôi...

Uyển Nhi thắc mắc. Hấn nói vậy Nghĩa là sao? Hấn nói bây giờ sẽ có là làm sao????

.....°.....

Xe dừng trước cửa nhà, Mặc Ngôn mở cửa bế bổng Uyển Nhi lên.

Uyển Nhi giật mình ": Ba~~Con tự đi Được. Ba không cần bế con.

Mặc Ngôn một lời cũng không nói! Im lặng bế Cô vào trong phòng hấn khóa trái cửa lại.

"B... A... Ba ~~~ Ba làm gì vậy? Sao lại khóa cửa... Con.. Khi đó chỉ đùa thôi ": Uyển Nhi hơi run rẩy mà nói.

Mặc Ngôn cười từng nút áo: "Nhưng Ba không cho là thất. Để ba giúp con tạo một cái tiểu bảo bảo.

"Nhưng... Ba là ba của Con, truyện này không được~~~~

"Là ba nuôi~ không phải ba ruột.... Ba biết con thích Ba... Ba cũng rất Yêu con. Ngoan ngoãn sẽ không đau đâu. Ba hứa sẽ nhẹ nhàng với con...

Toàn Thân Uyển Nhi như cục đá đông.

" Mẹ nó! Lão nương sắp bị lão Ba ăn thịt... Hắn còn nói sẽ không đau đâuuuuuu...

Ô ô ô không đau cái ông nội nhà hắn.

Ai đó.. Cứu lão nương hệ thống cứu Taaa

[...] Hệ Thống đang bận cho Miu miu ăn.. Thịnh tiểu tỷ tỷ tự thân vận động

" Chó chết nhà miiiiiiiiii "

Mặc Ngón áp lên người con gái. Đôi môi Nóng ấm áp lên môi cô. Chiếc lưỡi hần tham lam mà ngậm hết nước bọt của Uyển Nhi~~~

Uyển Nhi thở dốc~~ hơi thở thiếu nữ gấp gấp hơn..... Cô cảm giác dưới thân mình cls dòng nước ấm chạy ra. Cô xấu hổ không thôi.. Mới bị Ba Ba hôn đã ướt đầm

Mặc Ngón bắt đầu ngắm nhìn thưởng thức thân thể con gái. Uyển Nhi có làn da tuyết trắng không hề có sẹo, tóc dài chạm vai cùng cổ trắng nõn, đều là những điểm hần mê! Đặc biệt là mùi thơm sen cứ tỏa ra, khiến hắn càng điên cuồng hơn.

Mặc Ngón thưởng thức từng bộ phận trên thân thể con gái, đương nhiên lúc ánh mắt hắn đi tới trên vú con gái, đột nhiên phát hiện dường như bầu vú con gái thật lớn, phía trên còn có hạt đậu nhỏ nhỏ hồng xinh xinh. Đang cứng ngắc đứng đứng lên như khiêu khích hắn gặm lấy~~~

" Ừm~~ Ba ba nên tắt điện... Con con rất mắc cỡ ": Uyển Nhi ôm mặt mà nói..

"Không! ba Ba muốn ngắm con gái kỹ hơn.... Con gái Ba đã lớn rồi! Cái gì cũng đều lớn~~~

Sau đó Mặc Ngón từ từ nhìn xuống, lọt vào mắt hắn chính là Tiểu huyết no đủ còn thừa thốt lông kia của con gái, giữa Tiểu Huyết no đủ có một viên thịt nhỏ ướt át màu hồng phấn, mỗi lần nhìn tiểu Huyết no đủ tuyết trắng thừa thốt lông này của con gái hắn lại càng thấy mê người! Đều không nhận được mà Phía dưới Hạ thân sưng lên một cục.

Mặc Ngón nhìn cây côn th*t đang trướng lên không khỏi thở dài. Khi luôn nghĩ mình sẽ đè Con gái dưới thân ngay bây giờ. Cảm giác thật kích thích..

Mặc Ngón rời miệng khỏi đôi môi ướt át của con gái, mà dần dần cúi xuống bú liếm lấy một bên vú căng tròn, tay bên kia hung hăng mà nhào nhận tùy thích. Hàm răng hần khê gặm rồi lại nhay nhay viên đậu đỏ đang dựng đứng. Tay bên kia vân vê đầu ti Của con gái~~

"Ồ..... Ba..... Đừng đùa nữa..... A..... Khó chịu quá Ngứa chết con..... Ừ..... Đừng đùa nữa mà..... A...Van cầu ba.... Thuongw con gái đi... Uyển Nhi không tự giác mà rên rỉ cầu xin thành tiếng. Càng kích thích con cảm thú đang giam giữ bên trong của Mặc Ngón.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Ba Ba Yêu Con Đi (H Cao)

Uyển Nhi khó nhịn bắt đầu lắc lư mông mình lên xuống theo nhịp điệu. Hai bàn tay Mặc Ngón xoát theo dọc đường cong trên cơ thể của con gái~~ tay kia tách còi luôn chiếc váy và quần nhỏ cuối cùng Của con gái ra ~~~

Ngón tay hần, tách miệng Tiểu huyết đỏ hồng ra. Quyết nhẹ dịch mật đang tiết ra, ngón tay thon dài đút vào, cảm giác được tiểu Huyết đang giật giật, cắn nuốt lấy nón tay hần.

Uyển Nhi rên rỉ thành tiếng phóng đăng của cô thỉnh thoảng lại vang lên trong phòng, càng khiến cho Mặc Ngón sôi sục không thôi.

" Bóp~~ Bàn tay to đánh mạnh lên mông cô " Con gái thật Dâm đăng.. Mới vậy đã ướt đầm rồi.. Nói đi.. Con gái muốn cái gì, Ba Ba sẽ cho con.

Mặc Ngón vừa nói, vừa đánh lên cái mông căng tròn trắng Tuyết của cô hần lên vệt đỏ hồng....

" Ừm..Ba Ba Chỗ đó con..khó chịu..!"-Uyển Nhi thở gấp nói.

" Có muốn Ba Ba giúp con không?"

" Ân...có.. Ba Ba mau tới ~~ hãy..gi..giúp con gái.. Ừmm ngứa quá. "-cô vừa nói, eo vừa uốn éo hệt như con rắn nhỏ. Liên tục cọ đầu vào cổ Mặc Ngón.

Mặc Ngón động thân, tay cầm côn th*t sưng to vào nhét vào nơi cửa huyết chật hẹp đang tiết ra mật dịch.

"A..đau..đùng...!" Ba Ba con gái đau~~~ Umm nhẹ nhẹ thôi.

Mặc Ngôn thả động tác chậm lại, đầu lưỡi nham nhám, mút chặt lấy bên vú con gái~~ Cho bớt đi sự đau đớn.

"Con Gái! Có thích không?"-

"A..có..rất thích. Con gái rất thích.."- Uyển Nhi ngửa mặt lên, rên rỉ mà trả lời Mặc Ngôn.

"Ngoan con gái,một lúc sẽ hết đau!"- Mặc Ngôn nói,khẽ vuốt tóc cô.

Đợi một lúc lâu. Con đau qua đi, một cổ khoái cảm chiếm lấy tâm hồn lẫn thể xác của cô..

"Umm. Ba Ba.. Mau động.. Mau động.. Con gái muốn~~~

Hai chân Uyển Nhi vắt ngang eo Mặc Ngôn, không ngừng đong đưa hạ thân để cho côn th*t lớn đang cắm trong tiểu huyết non mềm của mình có thể càng dễ dàng rút ra chọc vào.

"Con gái~~ đừng gấp Ba Ba tới ngay đây.

Mặc Ngôn hai tay nắm lấy eo thon của con gái đè xuống, đồng thời cũng mạnh mẽ đẩy hông mình lên đâm côn th*t thật sâu Tiểu Huyết của con gái, không ngừng rút ra cắm vào mà sát quy đầu lên vách thịt non mềm.

Uyển Nhi,nhìn không được mà đẩy theo tốc độ Của côn th*t. Cô càng khao khát còn hơn. Miệng không ngừng van xin.. Rên rỉ.

Ba Ba... gây th*t lớn ba đâm.. Um.. Con gái thích chết... A... Thật thoải mái a... Tiểu huyết huyết của con bị... gây th*t lớn của ba làm đến... Sướng quá... A... Thật tê... A... Con gái sướng chết mất..."

Ân.. Uyển Nhi..... Con gái bảo bối.. Nha... Tiểu huyết của con thật chặt... A... Siết ba cũng thật thích... A... Ba yêu chết huyết nhỏ này của con... Umm..."

Cô cúi người xuống dùng hai tay ôm lấy mặt ba, dâng lên miệng hồng nhỏ nhắn. Mặc Ngôn Như hiểu được ý của con gái,ngay lập tức há miệng ngậm lấy lưỡi con gái, dùng lưỡi của mình quấn chặt lấy lưỡi cô, linh hoạt liếm mút, không ngừng hút lấy hỗn hợp nước bọt của nhau.Điên cuồng kịch liệt giao hợp khiến toàn thân hai người ướt đầm mồ hôi.

Nhưng hai người vẫn ôm chặt đối phương, để cho hạ bộ của cả hai càng dính chặt vào nhau hơn nữa.

Mặc Ngôn đỡ lấy con gái để mặc cô đu đưa, hân nhin xuống phần mu bóng loáng thừa lông của con, đang lúc căng lúc trùng theo động tác cắm vào rút ra của côn th*t, y hệt như có thứ gì đang nhúc nhích, kẹp chặt lấy cơ vật của hân không ngừng vận vẹo, hân yêu thích vươn tay sờ.

"Ba Ba thật nhanh..... um.. Quá đầy rồi... Con Gái.... Sướng... U.. U Ba Ba... Nhanh....nhanh Nữa.... Ummm...

Mặc Ngôn nghe được con gái bảo bối nói!vươn hai tay vuốt ve hông nhỏ của con gái, phối hợp theo con gái mạnh lác lư trước sau, làm tư thế tiểu huyết liên tục phủ lấy côn th*t. Mặc Ngôn có thể nhìn được toàn thân Của con gái~~ Còn nhìn thấy động tác dâm dăng của con gái yêu..

" Ân..... ngô... Sướng chết con rồi..... A..... Thật thoải mái..... U.....thật Lớn.. thật đầy..... Umm. Ummmmmm.....Ba lại cắm đến..... U..... Con gái tê..... A..... Tê chết con....."

Mặc Ngôn nhìn sắc mặt, xinh đẹp kinh diễm. Đầy thỏa mãn của con gái. Khiến hân mê đắm. Đâm côn th*t càng mạnh bạo càng sâu hơn bên trong tiểu huyết... Con gái....

"A..... côn th*t lớn của ba..... U..... Đâm cho con gái..... Sướng chết..... A..... Con gái thật thoải mái..... A..... côn th*t lớn ba..... Cắm cho con gái thật thích a..... A..... Thoải mái chết được..... A..... Ba dùng sức đâm con..... A..... Mạnh hơn nữa..... Đâm....."

Mặc Ngôn thật sự sẽ làm huyết mềm của con gái chưa trưởng thành chịu không nổi mất! Cứ nghĩ thế, hân càng không khỏi đắc ý nhắc cao hông, phối hợp theo nhịp đong đưa eo của con để không ngừng đâm côn th*t vào thật sâu trong tiểu huyết.

"A..... Tuyệt quá..... Ba đâm mạnh vào..... Nha..... Đứng rồi..... Như thế..... A..... A..... Cắm mạnh nữa đi..... A..... Hoa tâm của con gái tê rần rồi..... A..... Ba cắm..... U..... Con thật mạnh..... A..... Rất thích..... Nha..... Thật thích quá..... Ba tiếp tục..... A..... Dùng sức cắm....."

"Con Gái bảo bối... Con rên lớn tiếng quá rồi. Hôm Nay Ba Ba phải thao chết con. Thao nát cái tiểu Huyết hư hỏng này.... Um umm.. Mặc Ngôn chìm đắm trong khoái cảm sung sướng mà trách mắng con gái..

Thân thể Uyển Nhi không ngừng vận vẹo. Mặc Ngôn càng mạnh mẽ đẩy côn th*t cực đại đâm thật sâu vào tiểu huyết tới lút cán... Nhiều lần còn va chạm vào tiều đậu nhỏ trên tiểu huyết....tiết ra mật dịch như suối ướt cả bắp đùi cô.

Uyển Nhi sung sướng rên rỉ, miệng không hề cố kỵ mà ngâm nga ra bao lời dâm dăng, Mặc Ngôn biết là con gái sắp đạt đến đỉnh rồi, hân liền thẳng lưng ngồi dậy, hai tay ôm lấy bờ hông trắng nõn của con, nhấn mạnh về phía côn th*t mình, phối hợp theo nhịp điệu nhấp nhô của con, từng cú từng cú nặng nề thúc sâu vật nam tính vào trong tiểu huyết.

"A..... Mau..... Mạnh nữa..... còn th*t lớn của ba..... A..... Dừng sức cấm..... A..... Cấm nát con gái đi..... A..... Không được..... A.....còn th*t lớn làm cho..... Con thích quá..... A..... Tiểu huyết sướng chết được..... A..... Tiểu huyết muốn..... Muốn tiết rồi..... A.....

Tiểu huyết của Uyên Nhi không ngừng co giật... Cấn nuốt thật chặt còn th*t lớn của Mặc Ngôn... Để mỗi một lần khi còn th*t đâm sâu chạm tới cửa tử cung của con gái, hẳn lại nắm mông con gái xoay tròn, khiến quy đầu của nam tính đang ép trước cửa tử cung của con cũng theo đó xoay tròn cọ xát

Dưới từng hồi rút ra đâm vào điên cuồng của ba, thịt non trong Tiểu Huyết của Uyên Nhi gấp rút co lại, kịch liệt xoắn lấy còn th*t, kẹp cứng nó trong cơ thể, từng dòng mật dịch ấm nóng trong suốt từ sâu trong tử cung phun ra,

Không ngừng trối lên đầu còn th*t của Mặc Ngôn. Làm cho nam tính của hắn cũng truyền tới từng trận khoái cảm tê dại, vách thịt non trong tiểu huyết của con gái không ngừng siết lại nút lấy nhục bông của hắn, Mặc Ngôn nhịn không được mà bắn hết vào mình con gái~~~

Thịt non trong tiểu huyết càng như bị kích động mà bần bật run rẩy. Mặc Ngôn Bắn hết vào con gái... Xụi lơ ôm chặt lấy cô. Cảm giác sung sướng đê mê còn chưa qua, hưởng thụ niềm khoái lạc sung sướng của quan hệ loạn luân ba và con gái!

Trong phút giây, trong đôi mắt Mặc Ngôn thoáng lóe lên nỗi niềm phức tạp, liệu khi bình tĩnh rồi. Con gái còn chấp nhận hắn hay không đây?

Còn hắn sẽ chịu trách nhiệm và yêu thương con gái cả đời này.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +2% Bây giờ là 99% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi đang mê man cũng phải mắng trong lòng

" Ăn sạch lão nương mà chỉ cho 2% đây khẳng định là đang sỉ nhục lão nương..

" Là lão nương bị thua thiệt rồi!

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Ba Ba Yêu Con Đi 8

Sáng sớm ngủ dậy, Uyên Nhi mệt mỏi nhìn người đàn ông nằm kế bên, đang ôm chặt lấy cô. Uyên Nhi, nhẹ nhàng lật cánh tay Của Mặc Ngôn ra,

"Con GÁi~~Đừng động, ngủ thêm chút nữa đi..": âm thanh khàn khàn vang lên.

" Ba~~ đã sáng rồi con đói! Con muốn đi tắm

" Mặc Ngôn, nheo đôi mắt lại ": Được rồi Ba tắm cho con.!

" Không... Không cần đâu ba con tự mình tắm là được rồi!. Nói xong Uyên Nhi vội vàng xuống giường chạy như ma đuổi vào WC.

Mặc Ngôn thấy, con gái không bắt mẫn với mình. Còn hành động tiểu tiện thừng như vậy, khiến tâm hắn nhẹ nhõm đi không ít. Cách xưng hô ba với con gái này, cũng nên thay đổi rồi.

Mặc Ngôn nhìn Uyên Nhi bước ra, liền không nhịn được mà nói.

" Uyên Nhi, Ba chỉ là Ba nuôi của con. Chuyện đêm qua là Ba mất kiểm soát, Ba rất yêu thương con Uyên Nhi.

Uyển Nhi tròn mắt ngạc Nhiên một hồi": Ba~~ Không sao đâu. Là con tự nguyện con cũng rất Yêu Ba.

Mặc Ngôn hài lòng, xoa đầu nhỏ con gái": Vậy bây giờ Nên gọi là gì đây nhĩ..

" A" Ngôn~~~ Uyên Nhi ngọt ngào mà gọi tới mềm Tận Tâm khám.

Mặc Ngôn bế bổng Uyên Nhi Lên ": Uyên Nhi Bảo Bối, mình đi xem phim nhé!

Uyển Nhi ghét bỏ trong lòng, tên Nam chủ này ăn sạch cô, vậy mà chỉ bù đắp cho buổi. Xem phim Nhưng cô cố nhịn mà tươi cười đáp: “Được ạ!”

Uyển Nhi lấy điện thoại ra, soát xem hôm nay lịch chiếu phim gì? Cuối cùng cô chọn bộ kinh dị. Mặc Ngôn muốn cạn lời, hẳn là muốn dẫn bảo bảo đi xem phim tình cảm. Nhưng thôi bảo bảo thích hẳn liền Bấm bụng đồng ý.

Tối rạp chiếu phim, Uyên Nhi tới tìm chỗ ngồi trước, trên tay còn không quên mua bỏng ngô và nước pesi. Còn Mặc Ngôn đi mua về.

Hai người ngồi xuống xong, xem phim Uyên Nhi luôn cười toe toét. Có ai đòi con gái nào xem phim kinh dị mà cười không ngậm được miệng hay không.

Mặc Ngôn, nhìn Uyên Nhi Luôn ngây thơ cười như vậy, thật là siêu đáng yêu. Là hần may mắn giữ được thiên sứ bên cạnh mình.

Từ lúc chiếu phim, Uyên Nhi xem tới quên trời lịch đất. Quên luôn cả vị Ba Ba đang ngồi bên cạnh.

Mặc Ngôn nhìn đôi tình nhân trước mặt, cô gái kia sợ hãi nhào vào lòng người bạn trai. Hần đây mong đợi liếc mắt nhìn Uyên Nhi, thì thấy cô còn hưng phấn, Hôn bình thường lấy đầu ra cảm xúc sợ hãi hay la hét. Thế là Mặc Ngôn không có đất dụng võ.

Nhưng hần không cảm thấy thất vọng. Vì người con gái hần yêu phải là đặc biệt. Có một không hai, nhìn cô lúc này rất xinh đẹp và đáng yêu. Là người con gái hần yêu thương nhất.

Cũng đúng thôi, ai yêu nhau thì nhìn người mình yêu có xấu đi chẳng nữa. Cũng sẽ hóa thành tây thi thôi. Cảm giác lúc này của Mặc Ngôn thì khỏi phải nói đi.

Xem phim xong, hai người thỏa mãn đi về nhà với tâm trạng thập phần vui vẻ.

Uyên Nhi về tới nhà, tắm rửa qua một chút. Thấy Mặc Ngôn đã sớm thay đồ ngủ, nằm trên giường của cô.

Uyên Nhi nhú mày, đi đến bên cạnh ngồi xuống, dựa vào vai Mặc Ngôn ": A" Ngôn sao vậy?

Mặc Ngôn ngồi dậy": Ôm Cô vào lòng... " Bảo Bảo nói cho anh biết. Em còn thích tên nhóc Học Trường đó hay không?

" Anh mặc kệ Bảo Bảo có thích tên đó hay không! Thì bảo bảo luôn là Của anh. Nằm dưới thân anh.

Uyên Nhi. Thầm mắng Mặc Ngôn tới vạn lần.

" Tên nam chủ vô sĩ Này, ăn sạch lão nương còn bá đạo tuyên bố Như vậy.

" Lão nương muốn một đao chặt đứt Tiểu JJ của hần " hừ hừ "

[...] Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh. Tiểu tỷ tỷ phải chịu trách nhiệm với người ta nha. Không nên quát ngựa truy phong.

" Hệ Thống chó chết mi cầm đi. Là lão nương thua thiệt mi có hiểu không?

[...] Hệ • Chó Chết• Thống " "...." Hung dữ!

Uyên Nhi dùng ánh mắt chân thành mà tha thiết nhìn thẳng vào Mặc Ngôn mà nói ": A "Ngôn ~ em không có thích học trường, em chỉ thích mình anh.

" Từ Lúc anh nhận nuôi em~~ Em đã xác định thanh xuân này. Cuộc đời này chỉ dành riêng cho anh.

Nơi Trái Tim Mặc Ngôn rung động. Run rẩy khi nghe những lời này của cô. Hần ôm cô thật chặt vào lòng, đôi môi ấm áp mà đè xuống. Quần lấy nhau lúc lâu mới buông ra.

" Bảo Bảo chúng ta đi Mỹ nhé? Mặc Ngôn dò hỏi ý kiến của Uyên Nhi.

Cô hơi nghi hoặc. Đang yên lành đi mỹ làm cái gì. Không lẽ hần định bán cô sang mỹ? Sẽ không đi.....

" A Ngôn! Đi mỹ làm gì nha? Ở đây không tốt hay sao!

" Anh muốn kết hôn với bảo bảo. Nhưng anh không đợi được tới khi bảo bảo đủ 18t. Rất nhanh sau đó bảo bảo sẽ có một tiểu bánh bao nữa!

" Sang mỹ chuyển quốc tịch. Chúng ta kết hôn....

Uyên Nhi Làm vẻ mặt, ngạc nhiên như không thể tin vào tai mình đang nghe thấy những gì!

" A Ngôn ": Điều anh nói là thật chứ!!! Anh không dối em phải không?

Mặc Ngôn gõ lên trán cô. " Anh người lớn, sẽ không dối gạt trẻ con đâu~~~

Cô biumôi, phồng má ": Người ta đã lớn rồi. Không phải trẻ con đâu.... Bất quá.... Bất quá... Người Ta đã bị anh ăn sạch rồi " hừ "

Mặc Ngôn phì cười "" Được, được là bảo bảo của anh đã lớn rồi. Sắp làm một cái mẹ trẻ con rồi.

" A Ngôn": Vậy khi nào thì chúng ta đi?

Mặc Ngôn trầm ngâm một lúc rồi cũng quyết định. " Tháng sau chúng ta đi. Đợi anh sắp xếp xong công việc hai ta sẽ đăng ký kết hôn.

Anh sẽ tổ chức cho bảo bảo một hôn lễ như bao cô gái mơ ước.

Uyển Nhi hưng hăng ôm lấy Mặc Ngôn ni non mà nói ": A Ngôn, những thứ đó em không cần. Em chỉ cần mình anh là đủ.

Âm thanh của cô, như nhéo vào tâm khảm của Mặc Ngôn. Khiến hấn càng yêu cô hơn.. Đời này hấn sẽ không để cô phải chịu khổ sở hay thương tổn.

Về đêm, phía Thầm Ngọc Còn sáng đèn. Cô lật lại từng trang nhật ký, từng bức hình chụp cùng MẶC Ngôn... Bàn tay niết lên đường nét người con trai trong bức ảnh.

Cô ta không cam tâm. Cô chờ 14 năm để Được gì? Nam nhân cô yêu thương lại đi yêu người khác, còn trẻ đẹp hơn cô.

Nếu như năm đó, cô không nghe lời ba mẹ, không đi du học sẽ không tuột mất anh~~ cô không cam tâm... Cái gì cũng không muốn.

"Ngoại trừ anh. ~~ Mặc ngôn... Em đã không có được thì bất cứ ai cũng đừng hòng có được.! " Hahaa"

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Ba Ba Yêu Con Đi (Hoàn)

Ngày tháng cứ vậy trôi qua, ngày hai người đặt vé bay sang mỹ đã tới. Mặc Ngôn thu xếp ổn thỏa cho Uyển Nhi. Hai người cùng nhau đi tới sân bay quốc tế.

" A Ngôn" Mấy giờ là bay vậy ": Uyển Nhi sốt ruột trong lòng, hôm nay cô có linh cảm gì đó không hay, ần ần ở trong lòng.

Bóng người con gái lừng thững giữa sân bay, đôi mắt vô thần nhìn đôi trai gái dặt nhau yêu thương quên trời quên đất, Thầm Ngọc bàn tay nắm chặt trong lòng không cam tâm. Quyết định bước tới nói cho rõ ràng.

Uyển Nhi đang trò Chuyện cùng Mặc Ngôn, thì bất giác có bàn tay lắc lắc lấy tay cô, giọng người phụ nữ vang lên xen kẽ tia oán giận.

Thầm Ngọc kêu to, một tay lay lay Uyển Nhi, tay kia chỉ Mặc Ngôn ": Em gái nhỏ! Em đừng nghe lời tên Mặc Ngôn này, hấn đang lừa dối cô bé.

Không A Ngôn sẽ không lừa tôi": Uyển Nhi không do dự mà trả lời, còn hỏi ngược Lại Thầm Ngọc ": Vị thẩm Thầm này, vì sao lại nói chồng chưa cưới lừa tôi. Thẩm có bị bệnh hay không?

Thầm Ngọc Đang tức giận, lại bị Uyển Nhi gọi là Thẩm Thẩm. Điện cuồng gào thét hơn.

" Tên Mặc Ngôn này, trừ bỏ lớn lên anh tuấn, đẹp trai, có tiền còn rất nhiều tuổi, hấn là người yêu của ta từ rất lâu rồi? Vì sao cô cứ cuẩn lấy không buông?? Tại sao tại sao?

Uyển Nhi lãnh Đạm mặt không biểu tình ": Tôi chính là thích nam Nhân nhiều tuổi, còn vị thẩm thẩm này trước kia có gì với A Ngôn~~ tôi cũng không quan Tâm.

Lúc này, Mặc Ngôn mới nhú mày, sinh khí một bụng.

" Thẩm Ngọc cô bớt điên đi, khi xưa là cô phản bội tôi, cô rời xa tôi. Chuyện đã 14 năm rồi cô còn mơ tưởng cái gì! Bây giờ tôi đã có người tôi yêu thương, thỉnh cô tự trọng một chút.

Thầm Ngọc cả mặt vẩn vơ": Không? Mặc Ngôn là anh đang giận dữ em. Nên mới đối xử với em như vậy, tất cả là giả phải không Mặc Ngôn.

Aaaaaaa! Tất cả là anh chỉ đang đùa giỡn với em thôi phải không. Em đã chờ anh 14 năm. Mặc Ngónnnnn.

Tất cả người ở trong sân Bay, nhìn Thầm Ngọc với ánh mắt quái dị, nhưng chỉ nhìn rồi lướt qua

Mặc Ngôn sợ Bảo Bảo hiểu lầm hấn. Nên đành trấn định dất cô tránh khỏi thẩm Ngọc, anh cũng không ngờ Thầm Ngọc lại điên cuồng như Lúc này.

" Bảo Bảo đi thôi, sắp tới giờ bay rồi. Mặc kệ người đàn Bà điên kia đi.

" Uyển Nhi hơi lưỡng lự ": A Ngôn,hình như thẩm thẩm đó có bệnh? Cần gọi 115 hay không?

Mặc Quân muốn phì cười. Mà phải nhịn tới khổ, xoa lên đầu cô.

"Ừ, chắc bị điên rồi. Không cần phải gọi 118 đâu, chúng ta đi thôi.

Uyển Nhi gật gù đầu hai người khoác tay nhau rồi đi trong tầm mắt Thẩm Ngọc.

Thẩm Ngọc trông hai người ngang nhiên làm lơ cô, còn hạnh phúc nắm tay nhau cùng đi. Trong tâm cô một cổ oán khí, ghen tị bức trời.

Thẩm Ngọc lấy từ áo ra một con dao gọt hoa quả, chạy nhanh về phía Uyển Nhi...

Uyển Nhi nghe được tiếng bước chân chạy nhanh, một đạo ánh sáng hơi lóe vào mắt cô. Do Thẩm Ngọc ra tay quá bất ngờ cô không kịp tránh.

- Phập~~~~~ Uyển Nhi ngã nhào người xuống ngay dưới mí mắt Mặc Ngôn....

- Ha ha ha chết là đáng. Cô chết rồi sẽ không giành Mặc Ngôn Của tôi.. Ha ha ha.. Thẩm Ngọc điên cuồng cười....

Mặc Ngôn, Kinh sợ hét lên. Trong hoảng loạn.

"Uyển Nhi!!!!!! người đâu mau gọi cấp cứu.... Bắt lấy à Đàn Bà điên kia lại cho tôi..

Rất nhanh, Nhân viên an ninh ở sân bay, chế ngự được Thẩm Ngọc đưa về trụ sở cảnh sát.

Mặc Ngôn, ôm lấy Uyển Nhi... Gào thét...

"Bảo Bảo " em ráng chịu đựng. Không được ngủ rất nhanh thôi sẽ cứu thương sẽ đến, em không được ngủ~~~~

Một tay Mặc Ngôn ôm lấy vết thương không ngừng chảy máu ở bụng cô. Tay kia ôm chặt cô vào lòng.

Uyển Nhi rơi vào trạng Thái hôn mê. Trước khi hôn mê cô không khỏi hung hăng mắng trong lòng.

"Như Thế nào! Lão nương luôn luôn là người bị đâm

"Mẹ nó thốn. Lại còn rất đau, lão nương cảm thấy sinh mệnh đang yếu dần đi.

[...] Ta lại tưởng lần này, là tiểu tử tỷ tỷ tự nguyện chấn dao? Không phải sao.

"Hệ Thống mi im đi. Là lão nương bị chó điên đâm, không có bị ngu mà chán dao "

"Thôi không dài dòng với mi nữa. Lão nương phải ngắt đã, không thì chết thật hào cảm đã 99% không thể thất bại "

.....

Bệnh viện thành phố F. Khoa cấp cứu khẩn cấp.

Mặc Ngôn, cả gương mặt lo lắng. Phần uất ngồi chờ ở ngoài hành lang, hấn hận không được mà muốn băm chết nữ Nhân điên loạn kia.

Hắn chỉ muốn người bị đâm là hắn. Chỉ muốn người nằm trong phòng cấp cứu là hắn chứ không phải bảo bảo mà hắn yêu thương nhất.

2 giờ trôi qua, bác sĩ trong phòng phẫu thuật ra. Mặc Ngôn nhanh chân tiến tới hỏi hột hỏi.

"Bác sĩ, Cô ấy sao rồi! Có nguy hiểm gì hay không?

"Anh đừng gấp, Cô ấy đã qua cơn nguy kịch, rất may vết thương không đâm vào chỗ hiểm. Em bé rất may vẫn an toàn.

"Anh nhớ chú ý và chăm sóc vợ mình cho tốt "

Mặc Ngôn Như Bùng tỉnh, gấp rút hỏi lại bác sĩ.....": Bác sĩ? Em bé là sao?

Bác sĩ nhú mày, cũng không khó chịu mà đáp lại ": Vợ Anh đã có thai hơn 1 tháng. Cũng may cơ thể khỏe mạnh, nên không ảnh hưởng đến thai nhi.

Mặc Ngôn vừa mừng vừa lo, cảm ơn bác sĩ rồi rít...Uyển Nhi được chuyển tới phòng bệnh VIP.

Mặc Ngôn Đẩy cửa bước vào! Nhìn người con gái hắn yêu thương sắc mặt trắng bệch. Nằm an ổn trên giường... Mặc Ngôn tiến lại gần nắm lấy tay cô.

"Bảo Bảo xin lỗi, tất cả là lỗi của anh... Anh đã hứa không làm bảo bảo bị thương tổn..

"Vậy Mà, lại không làm được.. Em nhanh tỉnh dậy, em phải tỉnh, cái tiểu bánh bao mới khỏe mạnh được.... Bảo Bảo à.

"Nước mắt Mặc Ngôn Lăn dài trên gò má chảy xuống khoe miệng Uyển Nhi. Cô cảm giác được vị mặn. Nghe được tiếng khóc, nhưng cô không sao

mở mắt ra được,

"Bảo Bảo, em yên tâm Thẩm Ngọc đã bị anh trừng trị thích đáng rồi. Anh đã làm cho cả Thẩm Gia phải ra đường ăn xin rồi. Còn Thẩm Ngọc anh đã vứt cô ta ở phố đèn đỏ.

"Bảo Bảo nhanh tỉnh lại đi... Anh muốn thấy em cười... Bảo bảo..... " Đây là ngày thứ 20 bảo bảo Của hấn vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại.

Tất cả tội lỗi là do hấn mà nên. Bảo bảo của hấn còn rất ngây thơ, hồn nhiên không đáng bị như bây giờ.. Suy yếu còn mang thai nằm hôn mê trên giường bệnhh.....

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +1% nghiệm vụ hoàn thành....còn 5 phút để tách ly khỏi ký thể. Tiểu tỷ tỷ chuẩn bị tinh thần)

Hàng lông Mây Uyển Nhi nhều chặt, đôi mắt nặng như trĩ, cô cố gắng lấy sức từ khi cha sinh mẹ đẻ tới giờ, mở mắt ra giọng suy yếu.

Bàn tay yếu ớt xoa trên đầu Mặc Ngôn, ": A Ngôn~~ Đừng khóc... Anh khóc nước mắt nước mũi bay vào miệng em..

Mặc Ngôn chấn kinh: ngược mắt nhìn Uyển Nhi ": Bảo Bảo em tỉnh.... Em. Tỉnh em biết không! Chúng ta đã có tiểu bánh bao...

[...] Tiểu tỷ tỷ còn 30 giây.

"Con Mẹ nó hệ thống chết tiệt....

"Uyển Nhi Nói một câu cuối cùng ": A" Ngôn cả cuộc đời này người em yêu nhất là anh.

"Sau này hãy cùng nhau chăm sóc cho tiểu bánh bao thật tốt~~~ Em yêu anh " tạm biệt " câu tạm biệt cô nói rất nhỏ.. Như thể nói cho mình cô nghe mà thôi.

(Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép tính cách ký thể 5%10%100% sao chép thành công ----- thoát ly khỏi ký thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Nam Chủ Tỉnh Nhặt Liêm Sĩ Lên

[...] Chúc Mừng Tiểu tỷ tỷ trở về không gian hệ thống.

(Nghiệm vụ hoàn thành 100% được 2000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 5000/10000

Sở trường.: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cữu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc

Cấp bậc.: Sơ cấp

"Tại sao lão nương bị đâm tới khổ sở mà điểm kinh nghiệm lại ít tới thảm như vậy?

[...] Tại vì nam chủ đã đối với Nguyên chủ rất nhiều hào cảm. Nên tự khắc điểm kinh nghiệm của tiểu tỷ tỷ ít đi.

"Hừ" Cũng coi như vớt vát được nấu ăn từ sơ cấp lên trung cấp.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thanh trừ cảm xúc hay không?

"Có"

[...] Thanh trừ cảm xúc thành công.

[...] Tiểu tử tử có vào nghiệm vụ hay không. Lần này đền bù cho tiểu tử tử ta sẽ cho tử tới thế giới an nhàn mà hưởng tuổi già.

" Lão nương lại càng không tin cái hệ thống chó chết nhà mi.

[...] Hệ • Chó Chết • Thống: tiểu tử tử tin ta đi. Lần này sẽ an nhàn. Siêu an nhàn ta lấy danh dự ra để thế.

"Được lão nương Tin nốt mi lần này" Hừ "

" Vào nghiệm vụ thôi"

.....] đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

(Cập nhập cốt truyện thành công -----)

.....

Uyển Nhi tỉnh, liền lập tức mở mắt ra đánh giá bốn phía một phen.

Xung quanh đều là vách đá phẳng phát giống như là ở trong sơn động, còn có cây cối rậm rạp u tĩnh. Bao bọc quanh cô là những ngọn núi cao chót vót.

Cúi Xuống nhìn thân thể bé tí tẹo!! Uyển Nhi hoảng thân...

Có phải hay không? cô là bị mẹ vứt bỏ chứ? Nhìn thân thể sao cũng giống cái Oa nhi 3 tuổi. Còn trần Trường, Cô quyết định tiếp thu cốt truyện đã.

Nguyên Chủ Là Lăng Uyển Nhi, Dích nữ của phủ tướng quân. Vì Mẫu Thân khó sinh mà chết.

Đó cũng là lý do từ phụ thân Lăng Quân Phong cho tới Trên dưới phủ tướng quân đều xem cô là ngôi sao chổi.

Không lâu sau, Phụ Thân Cô thu thêm một cái đại di Nương " Liễu Nhan Nhan thập phần xinh đẹp, khéo léo biết triều chuộng Phụ Thân. Thuận lợi sinh ra một nam hài tử.

Vài tháng sau, phụ thân nhận được thánh chỉ, phải ra xa trường chinh chiến. Phụ thân Nguyên chủ vừa đi, thì đại di nương xem cô là cái gái trong tâm mắt. Không ngại mà xài xử người vứt một nữ hài ba tuổi xuống Vọng Thiên Nhai, sâu vạn trượng.

Lúc đó nguyên chủ đã bị tan tành Mà chết.

Nguyên vọng của Nguyên chủ.

- chỉ muốn bản thân an ổn sống tiêu dao thiên hạ. Không cần nhận Lại Danh phận cũng được

Uyển Nhi xuyên vào lúc, bị cái đại di nương ném xuống Vọng Thiên Nhai. Cô không hề thương tổn gì, chắc chắn là nhờ Hệ Thống chó chết kia rồi.

Bắt cái oa nhi 3 tuổi sống làm sao ở nơi đây vực u tĩnh tới quỷ dị này đây...?

Cái nguyện vọng này, thập phần vừa ý với lão Nương a~~. Nhưng có cơ hội lão nương sẽ thay cô báo thù

[...] Nghiệm Vụ Chính Tuyến. Xin mời tiểu tử tử công lược Tô Mộ Hàn.

" WTF ") Mi đang giỡn với lão nương phải không?

" Mi bắt một cái Oa nhi ba tuổi đi công lược một nam nhân không biết... Mặt mũi hần ra làm sao, còn trẻ hay đã già.

[...] Tiểu tử tử yên tâm. Bất quá bây giờ nam chủ còn chưa lớn. Tiểu tử tử còn có thời gian nha.

(Tự động cập nhập nội dung cốt truyện của Tô Mộ Hàn.)

- Tô Mộ Hàn, sinh ra ở Tô Gia trang, thiếu chủ của Âm Huyết giáo. Giết người không chớp mắt.

Trong giới giang hồ phải nể sợ hần tới 5 phần. Vì thù hạ của Tô Mộ Hàn mỗi người một sở trường, giết người không Thấy máu.

Riêng Tô Mộ Hàn toàn thân võ học. Xuất chiêu quỷ dị, trong giới giang hồ ai ai cũng sợ hần.

Trong một lần Tham Gia Minh Chủ Vô Lâm. Tô Mộ Hàn vừa gặp đã Yêu Con gái của vị Minh chủ. Nhược Lan Lan.

Vì Tà giáo và Chính phái kiêng kỵ lẫn nhau. Nên hai người bất chấp khó khăn để tới được với nhau. Kết cục là Tô Mộ Hàn bị người ám toán. Trúng độc

phế hết võ công.

Bị Cha Của Nhược Lan Lan phế luôn tứ tri. Sống không bằng chết. Thời gian sau Nhược Lan Lan cũng thành thân với con trai Thần Y Dược Vương Cốc. Quên luôn mối tình sâu đậm với Tô Mộ Hàn

- -----End, -----

Uyển Nhi tiếp thu xong cốt truyện của Tô Mộ Hàn, không khỏi nể phục.

" Lão Nương thấy, tên nam chủ này vì gái mà quên luôn bản thân mình đi. Quá ngu rồi.

" Vì sao lão Nương Phải công lược tên ngốc nam Nhân này chứ???

" Hệ Thống chó chết mi xem lão nương là cái kho. Để chứa đồ tồn kho sao

[...] Tiểu tỷ tỷ nặng lời rồi. Mặc dù nam chủ có hơi ngốc, nhưng võ công cao cường. Lại rất đẹp trai. Tiểu tỷ tỷ tha hồ mà ôm mỹ nam nha.

" Thôi Lão nương biết Hệ thống mi làm ăn toàn lỗi.

" Lão nương chịu thiệt, cứu vớt tên đàn kia vậy.

Nói xong Uyển Nhi lách mình vào không gian, kiểm bộ đồ trẻ em mặc vào. Ngồi sắp bằng tu luyện Cửu Âm chân kinh.

Muốn công lược tên Ma giáo Ngu ngốc kia, trước tiên cô phải mạnh hơn hẳn.

Dù sao lão nương cũng có dị năng hệ lôi và băng. Không công lược được thì cho một đạo lôi hệ đánh chết hẳn là xong.

" Hừ dù gì vẫn còn nguyên ba lần miễn Chết.. Lão nương không sợ.

[...] Tiểu tỷ tỷ. Tỷ không thể làm một mỹ Nhân ôn nhu cao lãnh không được sao.

"Cút cho lão nương... Hệ thống chó chết.

[...] Ta thật nhớ tỷ tỷ sát vách.... Muốn đòi chủ rồi. Oaoaoaoaoao

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Am Chủ Thỉnh Nhật Liêm Sĩ Lên 2

Uyển Nhi, vào không gian linh tuyến rất lâu, mười tuổi, một nữ hài tử đã tu luyện xong tầng cao nhất của Cửu Âm Chân Kinh. Lúc này cô có thể gặp thân giết thân. Gặp phạt giết phạt.

So với Tô Mộ Hàn bây giờ, cô chỉ cần một chương cũng có thể đánh chết hẳn. Uyển Nhi lách mình ra khỏi không gian linh Tuyến.

Lúc này, cô mới tham thú địa Hình Của Vọng Thiên Nhai, ngoài cây cối trúc và tre ra thì có rất nhiều hang động, còn có thêm con suối chảy từ thượng nguồn ra tới cửa biển.

Bây giờ Uyển Nhi mới tập kỹ năng sống. Y như người cổ đại. Cô chọn một cái hang tạm coi là ổ. Sau đó Đem đánh gãy hết các thân tre và trúc. Làm thành một cái bàn và 1 cái giường.

Dụng cụ nấu ăn cũng đều làm từ tre và Trúc. Uyển Nhi bận rộn cả ngày, cố ý trang trí một phen, ép buộc lắm mới nhìn ra được một chút ấm áp.

Uyển Nhi Hít sâu một hơi, phảng phất trong không khí tràn ngập một loại thiên nhiên, rất khác với Không gian linh tuyến. Cô tò ra phần hơi đầy mình, Ít nhất cô được xem là chủ của Vọng Thiên nhai này.

Trong khoảng thời Gian này, Uyển Nhi sống nhờ bắt cá và gà rừng nướng ăn. Kỹ năng nấu nướng có vẻ đã tăng lên một bậc rồi.

Khắp Khu Rừng Trong Vọng Thiên Nhai, thú dữ cho tới con chuột thấy cô là co chân lên cổ mà chạy đi đường vòng. Có đồ ngu mới đứng Lại cho cô ăn thịt.

..... Năm năm sau.

Uyển Nhi đứng dưới vực sâu của Vọng Thiên Nhai, ngược mắt nhìn lên không thấy chỗ để lên trên, tới mỗi chỗ.

"Hệ Thống mi bảo Lão nương làm sao để lên đây?

"Lão nương có trâu bò tới đâu, cũng không thể dùng khinh công mà lên được a~~

"Chỉ sợ giữa đường bay, Gãy cánh mà chết ~~~

[...] Tiểu tỷ tỷ muốn nhờ vả gì thì nói thẳng đi. Từ bao giờ tiểu tỷ tỷ đã học được cái tính vòng vo rồi?

"Hệ Thống chó Chết mi, cũng có lúc thông minh.

"Bây giờ mi giúp lão nương lên trên đi.? Ở đây chỉ có lối ra tới biển. Không có đường lên đất liền.

[...] Còn tưởng chuyện gì to tát. Tiểu tỷ tỷ để ta.

Nháy mắt, cô đã lên trên được Vọng Thiên Nhai. Toàn cảnh thập phần xinh đẹp khác xa với dưới vực âm u kia. Xung quanh hoa Ngu mỹ nhân mọc tràn lan khắp đỉnh Vọng Thiên Nhai.

"Sao từ thế giới trước mi không giúp lão nương bay Lên. Mà bắt lão nương phải khổ sở leo vách núi lên a~~

[...] Lúc đấy, Tiểu tỷ tỷ đâu có nhờ ta. Ta còn nghĩ đó là sở thích của tiểu tỷ tỷ a~~~

"Con mẹ nó! Chết tiệt.

[...] "... Ta nghe thấy đó... Tỷ tỷ đang mắng ta!

Uyển Nhi không thêm đôi co với Hệ Thống mà cô tự nhìn bản thân mình một hồi.

- - Đã 12 năm cô chưa nhìn qua cái thân thể này ra làm sao. Uyển Nhi lách mình vào không gian linh tuyến, xuất ra một bộ nam trang. Toàn thân trường bào hắc y, tà áo có thêu lửa địa ngục.

Bộ này nam trang này, là cô lên lấy của Diêm Vương Ca ca, không ngờ bây giờ có lúc cần dùng tới nó

Uyển Nhi liếc nhìn thân thể. Toàn Thân Trắng như ngọc, nước da mềm mịn có thể véo ra nước. Gương mặt tà mị như hồ ly, đôi con ngươi trong suốt linh động không nhiễm bụi trần.

Cô khoác, toàn thân trường bào Hắc Y xen kẽ lửa địa ngục. Tóc dài đen tuyền được búi cao cố định bởi cây trâm bằng trúc. Lúc này nhìn cô không khác gì một nam tử tuấn kiệt, Toàn thân toát ra mị lực bức người.

"Hoàn hảo! lão nương quá soái Ca rồi!

[...] Tiểu tỷ tỷ. Tỷ mặc như vậy làm sao thoát hào cảm với nam chủ a~~~

"Cứu vớt tên đàn kia thì từ từ. Lão nương phải tiêu dao thiên hạ đã.

"Ngắm mỹ nam

"Ôm mỹ Nhân

"Ăn cả thiên hạ.

[...] Ta không thể tẩy não của tiểu tỷ tỷ. Khuynh hướng giới tính đang dần lệch khỏi quỹ đạo. Đừng trách Hệ Thống ta vô tình

[...] Nhiệm vụ phụ tuyến. Xin mời tiểu tỷ tỷ Gia nhập Âm Huyết Giáo, trong vòng Bảy ngày...

"Mẹ nó! Hệ Thống Chó chết nhà mi.

"Hãy đợi đấy, cũng có ngày lão nương sẽ lật bàn...

[...] Ồn bốn Hệ Thống đang trông mỗi mồn con mắt đấy... Chúc tiểu tỷ tỷ lên đường Bình an....thuận lợi ôm mỹ nam.

"LẮN. CHO. LÃO. NƯƠNG. "

[...] "...."

.....

Không biết Uyển Nhi cướp ở đâu ra được con tuần mã, sức chạy đường dài phi thường tốt. Cô nhìn lên bản đồ siêu cấp.

"chắc ~ Đầu ai mà biết được từ Vọng Thiên Nhai tới Tô Gia Trang Lại xa như vậy? vừa đủ Bảy ngày đường.

"Hệ Thống chết tuyệt kia, cũng tính toán quá kỹ càng đi. Lão nương luôn luôn là người bị lừa. Cảm giác bản thân bị đem đi sạch vậy.

Vừa tới Tô Gia Trang, sắc trời đã vào Khuya. Uyển Nhi vận khinh công, Trốn ngay nóc nhà, xem xét địa hình. Tiện thể xem phòng ngủ của Tô Mộ Hàn là chỗ nào?

Uyển Nhi không ngờ, đầu bừa chỗ lại nhìn thấy không ít chuyện tốt a~~. Cô lẳng tai nghe kỹ đối thoại dưới nhà.

"Huyết Sát, ngươi cũng có ngày hôm nay, không phải ngươi rất oai phong sao! Cực kì xem thường ta sao?" âm thanh lạnh băng của vị cô nương nào đó vang lên.

"Uyển Nhi xoa cằm. Chắc chắn đây lục đục nội bộ rồi. Cô nhẹ nhàng lấy ra một viên ngói, để vừa với tâm mắt cô nhìn vào.

Uyển Nhi nhìn Hai vị cô nương xinh đẹp. Đầu mặc huyết Y như máu. Hai vị cô nương này mặt đơ như người máy, lạnh băng.

Vị cô nương bị trói lạnh lùng cười: "Hiện giờ, ta vẫn khinh thường ngươi!" Giọng nói của nàng rất khàn, cực kì yếu ớt, nhưng ánh mắt sắc bén, ẩn chứa lãnh ý, giống như có thể giết người.

Cô nương kia dùng roi da, quất vào cô nương vừa rồi. Câu môi lên ": Khinh thường ta cũng không sao cả, hiện tại ngươi còn chẳng phải là tù nhân của ta hay sao!"

Hôm nay ta chỉ giáo huấn ngươi tới đây. Ngày mai chờ giáo chủ định đoạt ngày chết của ngươi. "Ha Ha ha "

Uyển Nhi, chờ cho vị cô nương kia đi. Mới vận khinh công nhảy xuống.

"Đề mỹ nhân xinh đẹp, phải chết đi lão nương có chút không đành lòng.

Cô nương bị trói toàn thân nhiễm máu. Hơi thở yếu ớt cố gắng lên nhẹ tiếng": Ai! Xuất hiện đi.

"Uyển Nhi chân định, động tác phong hoa tuyệt đại ": Là ta~~~

"Ngươi là ai! Sao mại tới Âm Huyết Giáo?

Uyển Nhi Lại gần tiểu cô nương kia cười cợt chêu đùa ": Ta vì nàng mà đến! Ta cứu nàng ra khỏi nơi này. Nàng chấp nhận với ta một điều kiện.

"Vị cô nương nhăn mày. Nàng biết Nếu không thoát ra, xác định ngày mai nàng phải chết. Còn là chết rất thông khổ, bởi quy định của giáo trùng rất nghiêm khắc.

"Vì sao ta phải tin ngươi? Âm thanh Của nàng nhỏ dần.

Uyển Nhi không nói nhiều, mà trực tiếp rót nước linh tuyến vào miệng của nàng. Truyền chút nội lực cho nàng ta có chút sức còn chạy trốn.

Cô chặt đứt dây trói quanh người nàng ra. Bế bồng lấy người nàng, Vận khinh công bay ra khỏi Tô Gia Trang.

Vị cô nương bị Uyển Nhi đang bế. Nàng ta nghe được mùi hương sen thoải mái Của Uyển Nhi, nàng ta nhìn Lén lên gương mặt tuần dật khôi ngô. Không ngại mà mặt đỏ tím đập loạn một hồi.

Uyển Nhi đặt nàng ta lên hắc mã Của Minh ": Ta đã giúp cô nương thoát ra~~ sau này nhớ là! cô nương thiếu ta một cái ân tình.

"Đa tạ vị công tử này. Thiếp Tên Mẫu Đơn " Người Giang hồ còn gọi là Huyết sát ". Chờ Vết thương bình phục. Thiếp nguyện lấy thân báo đáp.

Uyển Nhi tác phong, thập phần phong lưu thoải mái ": Tại Hạ Lâm Phong, Nếu nàng đã như vậy, ta cũng không ngại mà nhận. Ta chờ tới ngày nàng bình phục.... Đi đi, đi càng xa càng tốt. Có duyên ta sẽ tìm nàng.

Mẫu Đơn mặt đỏ tím đập nhanh. Cúi đầu xuống e thẹn, hôn lên má Của Uyển Nhi một cái, rồi quất ngựa chạy mất.

Uyển Nhi Bị hôn tới đơ người. Đây là lần đầu tiên cô bị mỹ Nhân ăn đậu hủ. Cảm giác cũng không tệ đi.

[...] Tiểu tỷ tỷ. Tỷ lừa con gái nhà lành là không tốt. Để họ biết tỷ là một cô nương sẽ rất đau lòng.

"Xi~~ Hệ Thống chó chết mi thì đầu hiểu cái gì là phong phạm nam nhân đâu.

"Lão Nương là đang, cố gắng làm một cái nam nhân tiêu sái. Tuần dật. Chắc~~ cảm giác không tệ.

[...] Ta nên dạy lại giới tính cho tiểu tỷ tỷ.

Chương 136: Nam Chủ Tỉnh Nhặt Liêm Sĩ Lên 3

Uyển Nhi vận khinh công, bay lại vào Tô Gia Trang. Tìm kiếm nơi ở của Tô Mộ Hàn ở số sinh nào!

Vòng qua lại tầm Nửa khắc cuối cùng cũng tìm ra, Phòng của hắn nằm ở phía tây, được bao bọc giữa một rừng trúc. Uyển Nhi tới gần, hương trúc đánh thẳng vào mũi cô, khiến cô thoải mái không ít,

Uyển Nhi tự bế khí của bản thân, nhẹ nhàng phản phát như lông vũ, nhìn lên Tô Mộ Hàn.

Lúc này Tô Mộ Hàn đang tắm rửa, Gương mặt xinh đẹp yêu nghiệt tỏa ra từng đường nét, Mây Kiếm mũi thẳng, làn da màu đồng tà mị. Cơ bắp thì khỏi phải nói đi.

Uyển Nhi vừa ngắm cảnh đẹp ý hay, vừa lau nước miếng, một khắc sau âm thanh băng lãnh vang lên, tới nỗi đau óc.

"Người đã tới, có sao còn nhìn lên bồn giáo tắm?"

"Hắn biết lão nương tới sao? Không phải chứ cứ nhiên lại lợi hại như vậy?"

[...] Ta nói Tiểu tỷ tỷ rồi, nam chủ rất lợi hại tỷ lại luôn miệng chê ngốc đi

"Lão nương phải hỏi rõ hắn!"

"Thất lễ rồi! Tại sao giáo chủ lại biết ta đến?" Uyển Nhi cố gắng cho giọng trầm thấp hết mức đi.

"Tô Mộ Hàn lãnh đạm như nói Chuyện phiếm với bằng Hữu

": nơi đây của Bồn Giáo chỉ có hương Trúc, nay lại tỏa mùi hương sen, bất quá là ta đoán mà. Không ngờ có người thật?"

("Đệch tại cái thân thể quá thơm này mà ra." Hừ ")

"Uyển Nhi ": Tại hạ là Lâm Phong, nay cùng đường không nơi dung thân, không biết nơi Giáo chủ còn cần chân chạy vật hay Không?

Tô Mộ Hàn suy nghĩ, Vị thiếu niên anh tuấn này, Đi vào còn bồn giáo khiến hắn không phát hiện ra, chắc chắn là võ công hơn người.

Đúng lúc hắn vừa xử trí xong Huyết Sát Mẫu Đơn, cánh tay trái còn thiếu..... Nhưng người mới gặp vẫn không đáng tin.

"Khụ~~~ Bồn giáo người tài luôn thiếu, nhưng sao Ta phải tin ngươi đây?"

"Uyển Nhi ": Oh " Bất quá ngươi làm gì mới tin đây?"

Tô Mộ Hàn như nghĩ ra được điều gì thú vị, bèn gật đầu cười cười.

": Nếu ngươi dám nuốt Bách Độc Đan này, ta cho ngươi Thời gian Một tháng giết chết vị Minh Chủ Nhược Duẫn Minh.

" Bồn giáo sẽ cho ngươi thuốc giải " Làm phó giáo bên ngươi ta! Không biết Lâm Phong công tử có đồng ý?"

" Lão Nương biết ngay! Hắn là muốn độc chết lão nương....."

" Bất Quá hắn bảo lão nương đừng nói nuốt độc, mà ăn độc thay com lão nương cũng phải làm

" Ai bảo hắn là nam chủ"

" Nam chủ phải sùng. Phải nghe lời, hắn nói gì đều đúng. Làm gì đều đúng.

[...] Tiểu tỷ tỷ tự tẩy não mình là đúng. Rất khá.

" Uyển Nhi ": Được Rồi, Ta chấp nhận " Uyển Nhi không nhanh, không chậm mà nuốt lấy độc được vào thân.

Tô Mộ Hàn, thấy hành động rút khoát Của Cô thì rất hài lòng. Hắn tốt bụng còn nhắc nhở cô.

" Lâm Phong Công tử, còn một tháng tính từ bây giờ, nếu trong một tháng Lâm Phong công tử không hoàn thành nhiệm vụ, sẽ bị độc ăn mòn nội lực, nổ tung mà chết...

Uyển Nhi hơi Bất mãn lên tiếng

": Giáo chủ, không cần nhắc từ chết hay Nghĩ ta không làm được. Như vậy sẽ nản lòng binh~~~~

Tô Mộ Hàn, muốn phi cười. Vị Lâm Phong Công tử này thật thú vị, nuốt độc mà như ăn kẹo. Giết vị Minh chủ kia không dễ dàng gì! Vậy Mà thoải mái nhận lời như không?

(Ting ---- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 10% tiểu tử tỷ cô lên)

" Địch, lão nương nuốt độc mà hần chỉ cho có 10% quá keo kiệt rồi.

[.....] Nghiệm vụ lần này tiểu tử tỷ có 1 tháng để hoàn thành.... Ai bảo tiểu tử tỷ ngu xuẩn nuốt độc.

" Lo lắng cái gì? Bất quá không giết được thì lão nương nhờ Hệ Thống người giải độc.

" Tiêu dao thiên hạ này, nhân nhả ăn cả thế gian.

" Nghiệm Vụ thất Bại thì thất bại "" Hừ "

[...] Tiểu tử tỷ, không thể nghiêm túc dù chỉ một phút hay sao?

" Lão Nương đang rất Nghiêm túc "

- - - - - _ - - - -

Uyển Nhi được dẫn tới phòng của cô, cũng nghe phong phanh được vài truyện. Trên dưới Âm Huyết giáo được chia làm 4 tổ đội.

Thuộc hạ của Tô Mộ Hàn đều là mỹ nữ lãnh huyết, vô tình như người máy, duy nhất chỉ có mình hần là cái nam nhân.

"Đúng là số hưởng a~~~~ mỹ nhân trước mặt không thích lại đi thích vị Nhược Lan Lan, không tài không đức kia?

Cô đi rồi thân thể mình lên giường ngủ một giấc, đêm nay làm quá nhiều cô còn chưa ăn cái gì đâu.

Uyển Nhi nói ngủ, là ngủ tới tận quá trưa của ngày hôm sau, tới khi bụng reo lên mới chịu dậy.

Cô lười biếng chống tay ngồi dậy, thì một Tiểu mỹ nhân tiến vào, cung kính mà hỏi?

" Tham kiến Công tử, Nô tỳ là Thuộc Dục nô tỳ hầu hạ bên người công tử. Công tử muốn ăn gì?

" Vị Thuộc Dục này nói một hồi, nhưng Mặt đơ! Nhìn không ra cảm xúc gì?

" Ừ. Làm phiền Mỹ Nhân như Thuộc Dục cô nương rồi, cứ xem Lâm Phong ta là bằng hữu, không phải chủ nhân và nô tì gì đó đâu?

Thuộc Dục lúc này mới lên nhìn Uyển Nhi, gương mặt anh tuấn tà mị, khắp người phong lưu phóng khoáng, động tác Phong Hoa tuyết Đại. Khiến cô không nhận được mà đỏ mặt tim đập nhanh.

Nhưng giọng Nói vẫn Âm lãnh, cố nhịn cảm xúc bất nháo trong lòng! " Đây là lệnh của Giáo chủ! Thuộc Dục không dám trái.

" Thôi được rồi, bất quá thuộc Dục cô nương làm cho ta một Con gà nướng và Một bát chè hạt sen.

" Vâng ".

Thuộc Dục, Nhanh chóng nhận mệnh cúi đầu che khuất Gương Mặt đỏ hồng mà rời đi.

Uyển Nhi lục lại cốt truyện phát hiện, truyện sắp sửa hết rồi!! Sau khi một tháng sau, Đại Hội Minh chủ, Tô Mộ Hàn sẽ gặp Nhược Lan Lan.

Vậy là cô còn một tháng để Hoàn thành và xoát hào cảm! Mẹ thời gian gấp tới vậy? Bất lão nương sao mà xoát cho kịp đây.

" Hệ Thống mi có thể tới lúc đó. Ngăn cản Tô Mộ Hàn và Nhược Lan Lan gặp nhau được không?

[...] Ách~~ Cái này quá dễ với ta rồi tiểu tử tỷ, tỷ tỷ yên tâm mà xoát hào cảm đi.

- - - - - Và bắt đầu Cốt truyện được đi theo khuynh hướng khác " Hắc Hắc " - - - - -

Trong son trang của mình chủ

Nhược Lan Lan được Cha Sắp sếp cho một mối Hôn sự với con Trai Dục Vương cốc, một tháng sau cử hành hôn lễ.

Nhược Lan Lan, theo nô tì ra bên ngoài Đại sảnh. Một nam tử trung niên sắc mặt Âm trầm, khắc lên việc đã trải qua nhiều sự đời.

" Cha~~~~, Nhược Lan không đồng ý mối hôn sự này. Xin cha đừng ép buộc nữ nhi.

" Nhược Duẩn Minh đập Bàn gầm lên ": Hò nháo, hôn sự do cha mẹ đặt, không phải do con tự mình quyết định là được.

" Ngoan ngoãn ở trong Son trang. Một tháng sau xuất giá.! " Hừ "

Nhược Lan Lan uất ức, khóc lóc ôm mặt chạy đi.

Không biết Vô tình hay cô ý. Nhược Lan Lan không đồng ý với mối Hôn sự này, mà trốn khỏi Son trang ngay trong đêm, tới Hạ Châu Tiêu dao Giang hồ, tiện thể Đào Hôn.

Phải nói Nhược Lan Lan này là ngây thơ hay bị hư não. Vô Lâm Minh chủ tổ chức ở Hạ Châu, Cô ta trốn như vậy để làm gì nha?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Nam Chủ Thỉnh Nhặt Liêm Sĩ Lên 4

Bên trong Âm Huyết giáo. Tô Gia Trang

Uyển Nhi đã ở đây hai ngày, từ đêm hôm đó, cô cũng không gặp được Tô Mộ Hàn mà xoát hào cảm

Thế nên không ngồi đợi chết nữa. Cô quyết Định Đi tới Hạ Châu để Giết Nhược Duẩn Minh. Đây cũng không phải lần đầu tiên cô giết người.

Cô nhớ hồi ở Mạt Thế, cô giết zombies như giết Rom... Không lẽ lại đi sợ một lão già Minh Chủ kia?

[...] Tiểu tỷ tỷ, Zombies và người khác nhau.

" Khác chỗ quái nào. Ngoài thối và không thối đâu.

[...].....? "...."

Uyển Nhi, nhanh chóng thu xếp một ít đồ dùng. Và thứ quan trọng nhất là ngân phiếu và bạc trắng. Có thứ này thì mới tiêu dao giang hồ, ăn cả thiên hạ được.

Cô thu xếp ổn thỏa, báo cho Tô Mộ Hàn một câu rồi rời đi khỏi Tô Gia Trang.

Uyển Nhi tính toán, Từ Tô Gia Trang tới Hạ châu mất khoảng 5 ngày đường. Giết xong Nhược Duẩn Minh thế là cô còn 23 ngày để rong chơi,

Uyển Nhi mua một con hắc mã khỏe khấn. Đối với cưỡi ngựa cô thập phần phần khởi. Đây cũng không phải là lần đầu tiên cho cưỡi ngựa đâu.

Uyển Nhi mặc đơn giản, một bộ Hắc bào của Diêm Vương ca ca. Tóc vẫn được búi gọn lên, đi thêm đôi giày độn khiến cô cao tầm 1m7, đủ anh tuấn đủ tiêu sái, cô mới xoay người nhảy lên ngựa, một mạch rời đi.

Các Mỹ Nhân trong Tô Gia Trang nhìn Uyển Nhi rời đi với ánh mắt lưu luyến, lo sợ.

Tô Mộ Hàn, nghe Uyển Nhi Muốn rời đi làm nghiệm vụ, thì hắn cũng hứng thú rời đi theo Uyển Nhi, lấy cái cớ là giám sát.

Nhưng thật ra ở Tô Gia Trang trên dưới giáo chúng đều mặt đơ, không có ai thú vị hơn Uyển Nhi, nên Tô Mộ Hàn quyết tâm đi theo.

- - - - -

Uyển Nhi đi ròng rã một ngày đường, cô mệt mỏi nghỉ chân tại một trấn nhỏ. Tìm một khách điểm nào đó gửi ngựa và thuê một căn phòng.

" Tiểu nhị thấy Một vị công tử nho nhã, tuấn đạt liền tiến lên miền nở đón chào ": Xin hỏi! Vị công tử này thuê phòng hay ăn cơm.

" Thuê một phòng thượng đẳng. Nhớ cho ngựa của ta ăn ": nói xong cho thưởng cho tiểu nhị một lượng bạc.

Tiểu nhị được thưởng bạc. Miệng cười không khép Lại được. Nhanh chóng thu xếp phòng cho cô, rồi cho ngựa ăn luôn.

Uyển Nhi lên phòng, tắm rửa một hồi. Nằm nghĩ ngợi lấy sức, lát còn cần quét mấy khu phố ở trấn này.

Uyển Nhi dọc theo con đường, đi hết hàng này quán nọ, ăn mãi cũng chỉ lưng lửng bụng. Thì Âm Thanh Hệ Thống Vang Lên.

[...] Có tin tốt lành cho tiểu tỷ đây.

" Có Rắm~ mau thả.

[...] Tiểu tỷ tỷ không thể lịch sự một chút được à. Nam Chủ đang rất gần tiểu tỷ tỷ. Có vui không? Tin tốt phải không nào.

" Vui cái Rắm! Nhất định là hần tới giành ăn với lão Nương ta.

" Đâu, hần nơi nào, sao lão nương không thấy? Không hề thấy thanh niên soái ca nào.

" Lão nương chỉ thấy một tên ăn mày xấu xí. Treo bằng bán thân chôn cha.

[...] Bingo tiểu tỷ tỷ đoán đúng rồi. Nam chủ đấy, hần đang nguy trang theo dõi tiểu tỷ tỷ.

" Sặc... Tên nam chủ này, là đang tự nhục bản thân đây mà, lão nương lại muốn xem hần muốn giờ trò gì?

Uyển Nhi đi lại gần Tô Mộ Hàn đang ôm cái xác người đàn ông, khóc tới thảm thương. Nếu không phải cô được Hệ thống nhắc, thì cô đã tin hần bán thân chôn cha rồi.

Còn Tô Mộ Hàn theo dõi Uyển Nhi, hần thấy cô ăn độc rồi, mà vẫn đứng dung tiêu sái ăn uống, lâu lâu thấy cô nương nào có nhan sắc, Lại thả tia điện.... Đúng là rất ra dáng một công tử phong lưu.

Uyển Nhi bước tới gần Tô Mộ Hàn, cô khẽ lên tiếng.

" Khự~~ Ngươi là bán Thân chôn cha? Ngươi xấu xí như vậy.... Định bán giá bao nhiêu?

Cả Thân Tô Mộ Hàn cứng đờ. Tên Lâm Phong này dám cả gan nói giáo chủ như hần xấu xí.

Bất quá hần hồi thần lại, bây giờ là hần đang nguy trang, nên thuận thế diễn nhập vai.

" Đừng vậy vị công tử này mua ta đi. Tuy ta xấu xí nhưng sức khỏe tốt. Chuyện gì cũng làm được.

" Uyển Nhi: " OH. Vậy ngươi ước lượng xem bao nhiêu bạc. Ta tri

Tô Mộ Hàn Suy nghĩ một chút, định nói 50 lượng. Nhưng sợ cô không đủ bạc liền giảm xuống còn 5 lượng.

" Ta... Ta bất quá 5 lượng không hơn không ít! Tô Mộ Hàn cố gắng tỏ ra đau buồn bi thương.

Uyển Nhi thiếu chút nữa cười thành tiếng. Cô cố nhịn cười tới đỏ mặt. Đường Đường là giáo chủ Âm Huyết Giáo, giang hồ nghe tên sợ mất mật. Nay lại bán thân có 5 lượng.

Chuyện tốt như vậy, lão nương không làm là đồ ngu. Thu nhận trước từ từ chỉnh hần sau.

" Được 5 lượng bạc ta trả. Nhưng ta chỉ có một điều kiện duy nhất. Đó là nghe lời Ta.

" Tô Mộ Hàn": Gật đầu đồng ý.

" Lão Nương tò mò, hần là kiểm đầu ra cái xác chết kia nha.

Tô Mộ Hàn xin cô được về chôn cất cha, sau đó sẽ tới khách điểm tìm cô. Uyển Nhi thoải mái đồng ý. Hần muốn diễn thì cô phụ họa. Bất quá dọc đường là hần theo cô nha.

Uyển Nhi lén theo dõi Tô Mộ Hần bế cái xác người đàn Ông vào hẻm nhỏ. Đập vào mắt cô là cái xác đó, sau khi vào hẻm tự nhiên đứng dậy, cung kính với Tô Mộ Hàn rồi vận khinh công bay mất.

" Địch! Nam nhân đều là kẻ dối trá.

" Vẫn là các tiểu cô nương đáng tin hơn, hừ tên lừa gạt lão nương mất 5 lượng bạc trắng.

" Lát hần tới lão nương sẽ xử đẹp hần "

Uyển Nhi nhanh chóng về khách điểm, chờ Tô Mộ Hàn tới nộp mạng. Rất nhanh chóng, xế chiều đã thấy Tô Mộ Hàn tới tìm cô.

Cô liền nghe thấy tiếng ồn ào của Tiểu Nhị Và Tô Mộ Hàn ở bên ngoài.

Bên ngoài có tiếng ồn ào la hét: "Tại sao không cho ta vào trong phòng. Ta là bằng hữu của vị công tử bên trong đó!. Âm thanh rất bình thường, hoàn toàn không nghe ra giọng nói âm lãnh của Tô Mộ Hàn.

Tiểu nhị bắt mắt khi thấy Tô Mộ Hàn toàn thân rách rưới tỏa mùi hôi: "Ta nói, cho người biết đừng hòng gạt ta, nhanh ra ngoài cho ta ~~~

Uyển Nhi cong khóe môi cười, vươn tay mở cửa ra.

Tô Mộ Hàn và tiểu Nhị đều đứng ngoài cửa, cùng lúc quay đầu nhìn về tới Uyển Nhi.

Tiểu Nhị nhanh chóng khom lưng với Uyển Nhi ra sức giải thích ": Phiền tới vị công tử này rồi!

" Tên ăn mày này một mực nói bằng hữu Của công tử, kiên quyết xông vào. Bắt quá bây giờ tôi sẽ đuổi hắn đi.

Uyển Nhi thật muốn cười vào mặt Tô Mộ Hàn. Hắn bây giờ xác định dịch dung, trên người lại rách rưới bẩn thỉu, không nhìn ra đâu là giáo chủ oai phong lẫm liệt a~~~~

" Tô Mộ Hàn ": Không Muốn....Ta là....

Không đợi Tô Mộ Hàn nói hết câu, Uyển Nhi nhanh chóng cướp lời giải thích cho Tiểu nhị.

" Không cần đuổi~~ Hắn xác định là người hầu ta mới mua trở về! làm phiền tiểu nhị rồi, cầm lấy bạc này đi uống trà đi.

Lúc này Tiểu Nhị mới hòa hoãn cầm bạc rời đi. Mặc kệ luôn Tô Mộ Hàn.

Tô Mộ Hàn cả sắc mặt đơ như tượng. Cư nhiên hắn là giáo chủ, nay bị Tên Lâm Phong Đây xem như người hầu mà sai sử.....?

" Người còn không vào tắm rửa đi, trên người người rất hôi.

Lúc này Tô Mộ Hàn mới hồi thần, nhanh chân bước vào trong phòng.

" Thật lẽ rồi! Ta tên là Mộ Hàn Mẩu thân đã mất cách đây 10 năm. Còn phụ thân ta mới mất.

" Bắt quá đa tạ công tử ra tay, xin hỏi công tử quý danh là gì? Giọng của hắn vô cùng thanh khẩn..

Uyển Nhi, mặc kệ hắn vẽ đường bịa chuyện, cô chỉ thông dong trả lời, tiện thể thay tên luôn cho Tô Mộ Hàn.

" Ta Là Lâm Phong, cha mẹ trên kinh thành. Bắt quá ta đã mua người.

" Bây giờ người là người hầu bên cạnh Ta. Tên Mộ Hàn của người nghe rất trướng tai. Từ bây giờ người tên là Phúc Tử.

Tô Mộ Hàn tròn ngược mắt, đây là lần đầu có người chê tên hắn trướng tai, còn đổi luôn tên họ của hắn. Tên Lâm Phong Đây lá gan quá lớn rồi.

Tô Mộ hàn không phục mà hỏi lại ":Tại sao công tử lại thay tên của Ta! ta cần lý do?

" Oh, vì tên Của người giống với vị bằng hữu của ta. Nhưng người đó tuần dật phi phạm, quý khí tài giỏi hơn người.

" Chứ không tầm thường như người, nên tốt nhất đổi tên~~~~:: " Uyển Nhi không ngại phiền mà nói. Có cơ hội là phải xoát hào cảm ngay.

Vừa rồi Tô Mộ Hàn còn tức giận, nhưng nghe được lý do của cô thì hắn vui vẻ trở lại.

Chắc chắn là Tên Lâm Phong đang khen hắn. Quả là có mắt nhìn người. Không uống hắn tin tưởng.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20%)

Đợi Tô Mộ Hàn Tắm xong, thì Tiểu nhị vừa đúng lúc bày một bàn đồ ăn, đầy đủ hương Vị lên

Uyển Nhi Tác phong đẹp mắt, ngồi xuống dùng com. Cô tốt bụng lên tiếng.

" Phúc Tử, cũng ngồi xuống dùng com đi" không ngại hết.

Tô Mộ Hàn bị gọi là Phúc Tử Còn chưa quen. Cả thân cứng ngắc ngồi xuống ăn com. Lúc này hắn mới nhìn kỹ Tên Lâm Phong này.

Gương mặt xinh đẹp tuần dật tới tà mị, hàng mi dài dài cong vút. Chiếc mũi cao nhỏ thanh tú, đôi môi đỏ hồng chúm chím.

Nếu như cho Tên Lâm Phong Này mặc đồ Nữ Nhân. Sẽ là một vị mỹ nhân khuynh thành tuyệt sắc, thế gian khó ai sánh bằng.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 30% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

Uyển Nhi bị Âm thanh hệ thống vang lên, khiến động tác ăn dừng lại. Nhìn lên Tô Mộ Hàn.

"Khụ~~ Phúc tử ngươi ăn đi. Nhìn ta làm gì? Ta biết ta anh tuấn, nhưng ta thích nữ nhân.

"Không thích nam nhân".

Tô Mộ Hàn bấy giờ mới tỉnh trong ảo tưởng của mình.

"Ăn.. Chứ.... Ăn chứ, chẳng qua là ta đang tưởng nhớ cha.

Uyển Nhi mắng trong lòng ": Đồ lừa gạt

Còn Tô Mộ Hàn thì ": Tự luyện... Siêu cấp Tự Luyện.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Nam Chủ Tỉnh Nhặt Liêm Sĩ Lên 5

Hai người dùng cơm xong. Sắc trời cũng đã vào khuya, chuẩn bị đi ngủ. Tô Mộ Hàn mới nhìn nhìn Uyển Nhi một lúc lâu sau, mới giám mở miệng.

"Công tử! Tôi nay tôi ngủ ở đâu?

Uyển Nhi lúc này mới nhớ ra. Phải nha? Để tên nam chủ này ngủ đâu?

Để hắn ngủ phòng khác. Lỡ hắn chôn đi rồi không may gặp phải nữ chủ Thì sao đây? Không được! Không được.

"Lão nương chịu thiệt, để hắn ngủ tại đây vậy. Xem như là canh chừng hắn " Hừ ", dám trốn đi lão nương đánh gãy chân.

"Khụ~~ Tôi nay Phúc tử ngủ ở đây. Nam nhân với nhau ngươi ngại cái gì.?

"Tô Mộ Hàn ": được.. Được... Ngủ chung thì ngủ chung.

Vừa nói xong, Tô Mộ Hàn cầm gối và chăn trải xuống đất ngủ. Một Giáo chủ lãnh huyết vô tình như hắn, mà cũng có ngày ngủ đất. Mặc người sai sử.... Hajzzzz

[...] Tiểu tỷ tỷ. Tỷ định để nam chủ ngủ dưới đất sao?

"Không lẽ, Hệ Thống Chó Chết mi bắt lão nương ngủ dưới đất, còn hắn ngủ trên giường?

[...] Không, không. Tiểu Tỷ Tỷ có thể ngủ chung nha.

"Phiiii~~ Lão nương không thèm!

"Phúc Tử~~ Ngươi ngủ trên giường đi, nằm đất dễ nhiễm phong hàn.

Hai mắt Tô Mộ Hàn sáng lên, rất nhanh leo lên giường. Đợi Uyển Nhi lên ngủ cùng.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 35%)

Tô Mộ Hàn đợi một lúc lâu, vẫn không thấy Uyển Nhi bước lên giường. Lúc này hắn mới liếc mắt nhìn Uyển Nhi.

Đập ngay vào mắt hắn là, từ trong tay áo Của cô phóng ra đoạn dây thừng ghim lên hai góc cột.

Uyển Nhi vận khí, cả người nhẹ nhàng như lông vũ đập lên dây hai cái, chỉnh tư thế thật tốt rồi an ổn ngủ.

Tô Mộ Hàn không thể vỗ tay trong lòng. Người như vậy võ công phải cao hơn hắn tới Ba phần. Lúc này Tô Mộ Hàn cảm thán, núi cao còn có núi cao hơn~~~

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 40%)

.....

Sáng hôm sau, Uyển Nhi nhanh chóng trả phòng. Và thuê một chiếc xe ngựa thuận tiện cho hai người đi đường.

Tô Mộ Hàn thấy Uyển Nhi Thuê một cỗ xe ngựa. Nhưng lại không có phu xe, hần thắc mắc bèn hỏi.

" Công tử? Xe ngựa có rồi. Vậy xa phu đâu?"

Uyển Nhi nhếch môi cười giảo hoạt, bây giờ tới lúc lão nương ngược Chết người.

" Khụ~~ Phúc tử, người là người hầu dĩ nhiên người làm xa phu. Không lẽ bắt ta tốn bạc thuê người?"

" Hay người không biết đánh xe ngựa?"

Toàn Thân Tô Mộ Hàn cứng đờ, mắng Uyển Nhi vụn vụn lặn trong lòng.

" Ta biết....ta sẽ làm phu xe. Làm phiền công tử rồi.

Uyển Nhi khoái trí": Không phiền không phiền, nào khởi hành thôi.

" Đi đâu đây, Lâm công tử? ": Tô Mộ Hàn vờ hỏi.

" Tới Sơn Trang Của Minh Chủ Nhục Dẫn Minh!

" Công tử, có quen biết võ lâm minh chủ sao? Công tử tới đó làm gì?: Tô Mộ Hàn diễn tới thuần thực mà hỏi

" Ồh. Ta không quen, nhưng bắt quá ta tới hỏi thăm sức khỏe ông ta.

Tô Mộ Hàn thăm khinh bỉ ": tới lấy mạng thì nói toẹt ra đi, còn hỏi thăm sức khỏe. Có quỷ mới tin.

Đi được Ba Canh giờ. Uyển Nhi bảo hần dừng xe giữa hoang vu, sai hần đi múc nước. Tô Mộ Hàn lờm Uyển Nhi một cái rồi ngoan ngoãn đi múc nước.

Lấy nước về xong, Uyển Nhi lại bảo đói muốn ăn trái cây. Tô Mộ Hàn bụng sinh khí, dậm chân bước đi hái quả dại.

Lúc này Tô Mộ Hàn mới cảm thán, biết vậy đã cho mấy thủ hạ đi theo tiện bề sai sử. Không tới mức thăm như bây giờ.

Tô Mộ Hàn hái quả dại về. Uyển Nhi cắn một miếng rồi chê chua. Cả đoạn đường Tô Mộ Hàn bị ngược tới thăm thương. Lấy bất cứ thứ gì về, đều bị nói không thích và không hợp khẩu vị.

Tô Mộ Hàn lúc này tỉnh ngộ. Chắc chắn lag tên Lâm Phong kia cố tình Ngược Đãi hần. Hần nhớ, bản thân không có chỗ nào đáp tội với tên Lâm Phong đó nha.

Nhưng lại mạng cho Tô Mộ Hàn cỗ hứng thú không thôi. Trên đời này người dám sai sử hần ngược đãi hần, chỉ có mình tên Lâm Phong kia mà thôi.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 50% tiểu tỷ tỷ siêu siêu giỏi)

Uyển Nhi ngồi trong xe ngựa nhíu mày! Tên nam chủ này có phải bị ngược tới mức nghiện rồi hay không?

Bắt quá, tăng hào cảm lão nương nhận. Không nhận là đồ ngu.

- -----Hai ngày sau

Đi được hai ngày đường. Người ngựa mệt mỏi. Uyển Nhi quyết định nghỉ ngơi ở trấn nhỏ này một hôm.

Cô thuê một sương phòng, coi như là ổn nhất ở trấn này, rồi Dẫn Tô Mộ Hàn đi tham thú.

Uyển Nhi dẫn Tô Mộ Hàn ăn hết cả một trấn, Tô Mộ Hàn sớm đã no căng bụng. Còn cô thì vẫn chưa thấm thía vào đâu.

Chợt Uyển Nhi đi qua một cửa Hiệu cầm đồ thì dừng lại, nhìn vào bên trong không chớp mắt.

Tô Mộ Hàn Tò mò hỏi cô": Công tử, người là đang nhìn gì nha?

" Uyển Nhi thông thả trả lời ": Người nhìn xem, vị cô nương trong tiệm cầm đồ kia thật xinh đẹp.. Chắc~~~ ta phải tới hỏi tên nàng.

Tô Mộ Hàn, đôi đồng tử tròn ngược. Lắc đầu ngao ngán. Còn chưa kịp trả lời đã bị Uyển Nhi lôi đi tới chỗ vị cô nương kia~~

Uyển Nhi chỉnh lại tà áo, dáng đi đủ Nho nhã tiêu sái tới gần.

" Khụ~~ Xin hỏi vị mỹ Nhân này ở đây có phải cái gì cũng cầm

Vị cô nương nghe được câu hỏi. Ngược mặt nhìn, đập vào mắt cô là vị công tử tuấn dật phi phàm, khí chất hơn người toát ra mị lực không giới hạn.

Khiến nàng tim đập nhanh, mặt nổi rặng mây hồng.

Nàng lên tiếng ngọt ngào ": Đúng rồi! Không biết vị công tử này muốn cầm cái gì?

Uyển Nhi không nhanh, không chậm mà đưa bàn tay đẹp như ngọc trạm ra": thỉnh vị mỹ nhân này, ta là muốn Cầm tay..

" Tô Mộ Hàn. Mắt chữ A miệng chữ O, không nói nên lời.

Vị cô nương e thẹn đặt tay nhỏ xinh vào giữa lòng bàn tay Uyển Nhi e thẹn ": Vậy...công tử.. Đã..

Không đợi Vị cô nương kia trả lời, Uyển Nhi lấy từ không gian ra một viên tinh hạch tang thi, màu đỏ Ruby đặt vào giữa lòng bàn tay mỹ nhân đang e thẹn.

" Ta cầm ở đây chân tình, nàng đợi ta đến chuộc. Lúc đó ta mang kiểu 8 Người khiêng tới chuộc vật đính ước, tiện mang nàng đi

Thả thính xong mỹ Nhân Uyển Nhi kéo Tay Tô Mộ Hàn Đang chết đứng, rời đi.

Vị cô nương kia hồi thần, gọi vọng lại ": Chẳng Tên gì? Xin chàng nên nhớ Thiếp là Mạn La

Uyển Nhi cử chỉ phong lưu xoay người lại ": Ta Là Lâm Phong. " Lâm trong sơn Lâm. Phong trong Cuồng Phong, nàng đợi ta tới chuộc tín vật.

Vị Cô Nương Mạn La e thẹn, tay cầm tịch hạch mãi không buông. Ánh mắt nổi lên Tầng hơi nước nhìn đáng người Uyển Nhi Tiêu sái rời đi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Nam Chủ Tỉnh Nhặt Liêm Sĩ Lên 6

Hai người tiếp tục di chuyển, cuối cùng cũng tới sơn trang Minh chủ. Uyển Nhi liếc mắt, nhìn Tô Mộ Hàn, cô lên tiếng.

- Phúc Tử, người ở trong xe ngựa. Ở ngoài này đợi ta~~ Nếu như hai canh giờ sau (4-5 tiếng) Ta còn chưa ra thì người đánh xe ngựa chạy trước, đừng chờ hay quay lại tìm ta.

Tô Mộ Hàn nhìn thẳng vào Uyển Nhi. Đây là Lâm Phong lo lắng cho hắn sao. Bất quá hắn cũng không rời đi mà ở lại cứu Lâm Phong thoát ra.

(Tỉnh ---- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 55%)

Uyển Nhi xem 5% là tình thần liều chết, tới giết Nhược Duẫn Minh.

Cô Vận Khinh công, nhanh như gió bay vào phòng của Nhược Duẫn Minh. Tô Mộ Hàn Chỉ nhìn Cô bay đi~~ với vận tốc cực nhanh.

Nhược Duẫn Minh, đang ở trong phòng, lên kế hoạch cho Đại Hội Võ Lâm. Sẵn chuẩn bị đồ cưới cho nữ nhi của mình.

Hắn là người luyện võ. Nên tai thính, nghe được tiếng động dù là rất nhỏ.

" Người ở ngoài là ai? Sao đã tới còn không vào?

" Không hổ là Minh Chủ, võ nghệ hơn người, bắt quả tại hạ chỉ mà m một cái tiểu tốt vô danh, tới đây chỉ là muốn xin một chung trà. "

Nhược Duẫn Minh, điềm đạm thông dong

": Ôh " Vậy đã tới là khách quý, công tử xin mời uống với lão phu một chung trà.

Uyển Nhi, bước vào. Nhược Duẫn Minh quan sát cô. Nhìn toàn diện cô như thư sinh, không một chút nội lực nào giao động.

Nhược Duẫn Minh, thả lỏng hơn bình thường.

Uyển Nhi ngồi xuống, nhận lấy trà trong tay tỳ nữ.

[.....] Tiểu tỷ tỷ trong trà có độc

Cả người Uyển Nhi cứng ngắc, sau đó đặt trà lên bàn. Không ngờ đường đường là Minh chủ, lại dùng chiêu hèn Hạ này.

Con người Nhược Duẫn Minh co rụt lại: “Sao thế, công tử không khát nữa sao?”

Uyển Nhi không trả lời vội, mà nhìn thẳng vào đôi mắt của Nhược Duẫn Minh, chứa Sợ hãi. Lo sợ.... Và cả coi thường.

Nhược Duẫn Minh xác định, võ công cao hơn Tô Mộ Hàn một bậc, nhưng so với cô còn kém lắm. Luận võ không thắng thì cô dùng lời chóp và băng nhuộm...

Mặc dù Uyển Nhi được giao Nhiệm vụ giết chết Nhược Duẫn Minh. Nhưng cô không có lý do gì để giết ông ta.

Bất quá bây giờ đã có lý do hợp lý mà giết người rồi. Không bị áy náy tâm can.

[...] Tiểu tỷ tỷ giết người còn cố gắng đau não tìm lý do làm gì nha?

"Lăn. Cho. Lão. Nương "

Uyển Nhi đứng lên: “Lần này tôi chỉ xin Minh Chủ một Ly trà, có sao ngài còn hạ độc trong trà?”

Nói xong, không đợi Nhược Duẫn Minh phản ứng, lập tức rút Đại Dao từ không gian ra đánh tới..

Uyển Nhi thể hiện ra toàn thân ngập tràn sát khí: “ Tại Hạ chỉ tới xin ly Trà, Chén cơm vậy mà Minh Chủ lại cho Ta một ly Trà Độc, Minh chủ xem ta là gì? Ăn mày sao!

Chiêu thức của Uyển Nhi Xuất Ra ngày càng sắc bén quỷ dị, các chiêu thức đều đánh vào chỗ trí mạng, cực kì hiểm độc của Nhược Duẫn Minh.

Nhược Duẫn Minh sắp sửa không chịu được nữa, nhưng vẫn cố gắng né tránh, khiến Cho Uyển Nhi di chuyển quá nhiều dần mất sức.

Nhược Duẫn Minh, thấy cô dần Mất sức, Liền dồn nội Lực xuất ra một chưởng. Đánh vào vào Uyển Nhi.

Uyển Nhi trở tay không kịp, dính một chưởng, làm cô tổn thương nội lực, nôn ra một ngụm máu. Uyển Nhi trách, bản thân mình khinh thường ông ta quá rồi.

Uyển Nhi cả người sinh khí, đường đường là Minh Chủ Vô lâm, lại đi hạ độc rồi đánh lén. Không biết bọn chúng mù mới tôn ông ta lên làm vô lâm minh chủ.

" Nếu Minh Chủ đã chán làm. Nay tại hạ xin làm thay ông.

Nháy mắt, Uyển Nhi tích tụ ra băng nhận, xuất ra mới tốc độ cực nhanh. Đâm xuyên qua người Nhược Duẫn Minh.

Nhược Duẫn Minh, trước khi chết thật không hiểu rõ, mình chết bởi thứ gì? Con người Kia là cái quỷ gì! Rõ ràng đã trúng ám chiêu của hắn vậy mà không hề hấn.

Uyển Nhi lại kiểm tra, Thấy Nhược Duẫn Minh thật sự đã chết. Lúc này cô cố gắng vận nội lực, trụ vững bước chân. Bay ra ngoài xe ngựa.

Tô Mộ Hàn, mắt thấy Uyển Nhi quay lại trong xe ngựa, còn chưa kịp hỏi thì cô đã yếu ớt lên tiếng.

" Đi... Đi tìm khách điểm.. Nhanh!":

Tô Mộ Hàn nghe được âm thanh suy yếu, vội vàng đánh xe ngựa đi tìm khách điểm.

" Hệ Thống dòm kia nói với cô. Cô bị tổn thương nội lực, cần phải ngủ từ 4 cho tới 7 ngày, thì mới khôi phục lại bình thường.

Tới Khách Điểm, Uyển Nhi khom người bước xuống thờ hớn hên, đưa bạc cho Tiểu nhị thuê hai phòng, cô nhanh chóng vào sương phòng.

Bị thương tổn tới nội Lực, toàn thân đau nhức tới kịch liệt. Uyển Nhi nhào người lên giường ngủ luôn, bỏ quên luôn Tô Mộ Hàn ngay sau đầu.

Lúc này Tô Mộ Hàn cho thù hạ chứng minh. Quả Thật Duẫn Nhược Minh đã chết. Hắn không ngờ võ công Của Lâm Phong lại cao cường tới vậy?

Nếu hắn đoán không Lầm thì Lâm Phong cũng bị thương không nhẹ. Qua đợt này sẽ cho hắn làm Phó giáo.

(Tỉnh --- Độ hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 70%)

Lúc này Uyển Nhi đang mê man, nên không nghe được Âm thanh Hệ Thống.

Không thể hiểu rằng, nên cảm ơn Tô Mộ Hàn đi mua thuốc cho cô. Mà gặp được nữ chính hay không? Thật ngu xuẩn.

Không biết là do nữ chính may mắn. Hay hào quang nữ chính quá trâu bò đây?

Tô Mộ Hàn mua thuốc cho cô, thì gặp được Nhục Lan Lan.

Lúc này, Nhục Lan Lan nghe được tin cha bị người giết, cô ta tức Tóc từ Hạ Châu về Sơn trang Minh Chủ.

Nhục Lan Lan đi vào Trong Sơn Trang, bên trong một mảnh vải trắng áo thô. Các môn đồ thay nhau quỳ lạy, thấp nhang.

Hai học mất Nhục Lan Lan rung rung, nước mắt trào ra lăn xuống đôi gò má nhiễm hồng.

"Cha ~ Là ai đã ác tâm hại chết cha....người mau tỉnh dậy, nữ nhi sẽ đi báo thù cho người.

Lúc này Dục Vương Cốc ngược mắt nhìn Nhục Lan Lan: "Chịu quay về, đã quá muộn rồi. Minh Chủ nhờ ta, thay người chăm sóc cho Nhục cô nương.

"Vẫn giữ Nguyên lời đính ước. Một tháng sau cử hành hôn lễ với con trai ta, còn ai Hại chết Minh chủ ta sẽ trả ra. Xin Nhục cô nương bớt thương tâm.

Nhục Lan Lan bị người kéo đi khỏi sơn trang, trong miệng còn Gào lên ": Không~~~Ta muốn tự tay báo thù cho cha.

"Các người buông ta ra, ta không gả cho hắn... Buông ra....

Đúng lúc này, Tô Mộ Hàn đi ngang qua, tưởng rằng là ăn hiếp nữ nhân giữa ban ngày nên ra tay giúp đỡ.

Tô mộ Hàn không dịch dung, xuất chiêu nhanh chóng đã hạ được mấy tên ở Dục Vương Cốc.

Nhục Lan Lan hồi thần": Đa tạ đại hiệp cứu giúp. Nhưng tiểu nữ phải báo thù thay cha. Ân này tiểu nữ sau này sẽ trả.

Tô Mộ Hàn nhú mày nhìn tiểu cô nương xinh đẹp hoạt bát, mặt đỏ do khóc nhiều nhìn thật đáng thương

": Không cần khách sáo! Không biết Cha cô nương là ai! Có thể ta trợ giúp đk cho cô?

"Đa Tạ đại hiệp lo lắng. Tiểu nữ là Nhục Lan Lan, con gái của Nhục Duẩn Minh. Đêm qua cha của tiểu nữ bị người hại chết.

Toàn thân Tô Mộ Hàn cứng đờ, nhưng rất nhanh sau đó hồi thần lại, dường như quyết định một cái gì đó rất qua trọng.

Là lỗi của hắn, chỉ bằng quơ nói đùa, khiến Cho Lâm Phong Giết Nhục Duẩn Minh thật. Bất quá hắn sẽ chịu trách nhiệm cả đời này với Nhục Lan Lan.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140

Sau khi Uyển Nhi tỉnh lại đã là Ba ngày sau. Rất may là cô trả đủ bạc tới tận bảy ngày.

Uyển Nhi cố gắng, chống đỡ thân mình, nhìn quanh không thấy Tô Mộ Hàn đâu, thì cô tưởng hắn đã về giáo chúng. Nên không quan tâm.

Cô gọi một ít đồ ăn thanh đạm, rồi thay một bộ quần áo mới. Chuẩn bị hành lý tiếp tục kế hoạch tiêu giao giang hồ, ăn cả thiên hạ của cô.

Uyển Nhi đang trung tâm thưởng thức món ăn thì hệ thống lên tiếng.

[...] Ta có hai tin tức báo cho tiểu tỷ tỷ đây. Một tốt một xấu tỷ muốn nghe cái nào trước.

"Hệ Thống mi có gì thì nói đi. Lão nương tới chết còn không sợ, Lại đi sợ mấy cái tin tức vặt vãnh này?

[...] Ô "Tin tốt là, khi tiểu tỷ tỷ mê man nam chủ tặng hào cảm cho tiểu tỷ tỷ đã lên tới 70%.

Nghe được tin này, Uyển Nhi hơi hài lòng một chút, bắt quá phải xoát từ từ.

" Còn tin xấu là gì?

[...] À" Trong Thời gian tiểu tỷ tỷ mê man, nam chủ đã gặp được nữ chủ.

Động tác ăn của Uyển Nhi dừng lại. Mặt sinh khí tới cực.

" Đệch.. Mới rồi hần hai ngày, đã gặp được nữ chủ, mẹ nó là hào quang Nữ chính quá trâu bò rồi.

" Không được lão nương phải bắt hần về, đánh gãy chân hần, trói hần Lại nhốt vào phòng tối.

[...] Tiêu tỷ tỷ bình tĩnh, không có ai đối xử nam chủ hung tàn như tiêu tỷ tỷ đâu.

" Độ hào cảm của hần đối với nữ chủ là bao nhiêu rồi?

[...] Hào cảm nam chủ đối với nữ chủ là 95%

" Mẹ nó! Lão nương xem Mất mạng vì hần mà chỉ có 70%.

" Còn tên ngu kia mới gặp nữ chính một khắc đã 95%. Quá phi lý rồi

" Lão Nương không xoát nữa. Cái gì lão nương cũng không làm. Còn 20 ngày bảo ta xoát làm sao cho kịp.

Khi tên ngu kia đã yêu nữ chính sống chết quên thân rồi. Nghiệm vụ thất bại thì thất bại, lão nương phải đi ăn cả thiên hạ trước khi độc phát tác.

[...] Ta không biết phải làm sao với tiểu tỷ tỷ nữa rồi! Ông trời cũng không thể cứu nổi tỷ ấy.

Cũng may, thân thể này hồi phục rất nhanh. Một phần cũng nhờ hệ thống chó chết kia. Nên khi Uyển Nhi ăn xong bữa, Liền mang hành lý đi, trả lại phòng.

Chuẩn bị tiếp kế hoạch Tiêu dao tự tại, cho những ngày cuối đời của mình. Uyển Nhi cũng không quan tâm nam chủ nữa, mà một mạch đi thẳng không chờ đợi, không lưu luyến.

Uyển Nhi Vừa ra khỏi Lãnh địa thuộc Sơn Trang Minh Chủ, cô liền nhìn thấy một nam tử ăn mặc bình thường, diện mạo cũng hết sức bình thường.

Đúng là những ngày qua, Tô Mộ Hàn Giúp đỡ Nhược Lan Lan, cũng có cảm xúc lộn nhào trong lòng. Nên hần cho thủ hạ dẫn Nhược Lan Lan tới nơi an toàn mà bảo vệ.

Tô Mộ Hàn có chút áy náy với Lâm Phong, bởi vậy hần muốn xem tiếp theo Lâm Phong muốn đi đâu, có hay không Trở Về Tô Gia Trang để lấy giải được.

" Công tử, ngài định đi đâu? Sao lại không đợi ta?: Tô Mộ Hàn tỏ vẻ đầy Quan tâm.

" Ta Muốn Tới Giang Châu, không đi Hạ Châu nữa! Âm thanh lãnh đạm bất cần đời của Uyển Nhi vang lên.

Tô Mộ Hàn ngậy ngốc, sao tên Lâm Phong này, không Về Tô Gia Trang Để Lấy giải được., lúc này trở về Vẫn còn kịp, sao lại muốn đi Giang Châu nha.

" Công tử, có phải công tử giết Nhược Duẩn Minh hay không? Các Nhân sĩ trên giang hồ đang tìm kiếm tung tích của công tử?

Uyển Nhi, liếc mắt phóng dao sắc lạnh về phía Tô Mộ Hàn. Lúc này hần mới ngoan ngoãn mà ngậm miệng lại.

Uyển Nhi không tính lên đường ngay, mà suy nghĩ, tên Tô Mộ Hàn quả thật nói rất đúng, nếu cô cứ trong bộ dạng này rất dễ bị phát hiện ra, mà trong túi đồ Của cô chỉ có nam trang và bạc, ngân phiếu.

Một lúc sau đôi con ngươi cô sáng rực. Mỉm cười như đã nghĩ ra một cách gì đó ổn thỏa đôi đường.

" Khụ~~ Phúc Tử ghé qua tiệm y phục.

Tô Mộ Hàn nghĩ chắc Lâm Phong này, là muốn Ngụy trang, nên không phản đối. Đánh xe ngựa tới tiệm y phục.

Rời khỏi tiệm y phục, Uyển Nhi Bước ra liền trở thành tiểu thư khuê các. Sắc đẹp khuynh Thành, khuynh quốc,

Cả người cô Mặc Hồng y màu phấn, điểm chân váy và tà áo màu trắng tựa vân mây.

Trên y sa mỏng thấu Mạn Đà la chấm chấm nổi bật. Tóc được chải thẳng cố định một cây trâm bạch ngọc. Giữa trán điểm đóa hoa đào nở rục rờ.

Uyển Nhi mỉm cười dịu dàng, hoàn toàn khác với hình tượng. Anh tuấn tiêu sái tà mị.

Tô Mộ Hàn nhìn cô tới quên thở. Hẳn cư nhiên lại là một cái cô nương, lại còn là mỹ Nhân khuynh quốc Khuynh Thành.

Tô Mộ Hàn lắp bắpppp".....Công tử... Ông tử... Nguyên.. Nguyên lai.. Lại là cô nương... Còn rất xinh đẹp...

Uyển Nhi nhún mày": Công tử cái gì, trên giang hồ có luật cấm giả nam trang sao? " Hừ:

(Tíng ---Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 85%)

" Không... Không có.... Tiểu thư người,xác định vẫn là Tên Lâm Phong chứ?

" Uyển Nhi động tác xinh đẹp, nước chảy mây trôi, âm thanh cũng thay đổi, thay vào đó là âm thanh ngọt ngào, tới mềm lòng người ":

" Được rồi ta giới thiệu lại! Ta là Lâm Uyển Nhi, cha mẹ không có.

Tô Mộ Hàn nhìn vào ánh mắt của cô, trong đó có chứa đựng cô đơn, mất mát và bi thương. Hẳn không biết một cô nương xinh tuyệt sắc như vậy. Đã xảy ra chuyện gì?

Khiến cho nàng phải lăn lộn giang hồ. Buông thả bản thân mình, gặp cô nương nào cũng trêu hoa ghẹo nguyệt..

Tô Mộ Hàn lúc này mới nhận ra, đi theo nàng những ngày qua, nhưng hẳn không có bất cứ hiểu biết gì về nàng, dù chỉ là một ít.

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng. Cô cảm giác cho tên ngu này đi theo, biết đâu cô có hy vọng lật ngược bàn lại. Có điều hơi tốn bạc mua đồ ăn cho hẳn thôi.

" Ai bảo cái nam chủ này lại ngu như vậy. Đầu có tài giỏi lãnh huyết vô tình như trong cốt truyện. "

Có phải hay không nhầm nam chủ rồi??

Thế là Hai người,mỗi người mang tâm trạng khác nhau, lên đường tới Giang Châu.

Hai người trầm mặc một lúc, Tô Mộ Hàn mới lên tiếng, đánh vỡ bầu không khí u tĩnh.

" Ôi~~chao Lâm tiểu thư, tiểu thư mặc như bây giờ quả là tuyệt sắc giai nhân. Mà Là nam nhân cũng rất tiêu sái.

" Oh" Ta xinh đẹp, cũng là điều ta không muốn!

" Tô Mộ Hàn ": Tự luyện~~~~

" Tiểu Thư, sao người lại muốn Đi Giang Châu. ": Lúc này hẳn mới vào Vấn Đề chính.

Uyển Nhi lãnh đạm như không trả lời ": Ta sắp không sống được bao lâu, ta trúng độc rồi.

" Ta muốn dành thời gian còn lại để tiêu dao thiên hạ, nếu người sợ ta chết không ai nuôi thì cầm lấy ngân phiếu này, rồi rời đi lo cho cuộc sống sau này.

Tìm Tô Mộ Hàn khẽ đập loạn. Nàng như vậy còn quan tâm tới hẳn, quả thật là một mỹ nhân lương thiện.

Tô Mộ Hàn không hiểu vì sao nàng không quay về Ám Huyết Giáo lấy giải dược. Mà lại đi Giang Châu? Là nàng không tin tưởng hẳn không cho giải dược sao?.

Nếu như đi Giang Châu,sẽ không kịp thời gian lấy giải dược nữa. Bất quá hẳn chỉ dám nghĩ trong lòng. Đôi mắt nhìn về bầu trời nơi xa xăm nào đó.

" Tiểu Thư, Là ai độc ác hạ dược người vậy. Tên đó quả thật vô liêm sỉ. Đáng chết một trăm lần. ": Tô Mộ Hàn diễn rất đạt vai~~

Uyển Nhi khinh bỉ trong lòng. Đúng rồi người nên tự mắng người đi, đồ vô liêm sỉ.

Cô không ngại mà châm chọc ": Có lẽ~~ Ta lỡ mắt nhìn thấy hẳn tấmm.. Trên dưới người hẳn cái gì ta cũng thấy qua...a~~~

Làn da hẳn màu đồng đen mạnh mẽ... Cơ bắp rắn rồi... Còn có tiểu đệ uy vũ... Và

Không để cô nói tiếp Tô Mộ Hàn xấu hổ, mặt Đỏ như máu, cúi đầu ho khan.

" Khự~~ Tiểu thư đừng kể nữa... Ta ta đã hiểu rồi.

Uyển Nhi cười khoát trả ": Ủh, bởi lẽ nhìn một phút mà hy Sinh cả đời, cũng xem. Như là một cái phúc lợi trước khi chết đi.

(Ting ---- Độ hào cảm của nam chủ + 5% bây giờ là 85% tiểu tỷ tỷ cố lên)

...-----_----- phiếu các nàng ơi!!! Đập phiếu đi, # Đào sẽ dùng cả một ngày để viết cho hoàn vị diện này luôn.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141

Hai người tiếp tục lên đường đến Giang Châu, đi khoảng một ngày đường, Uyển Nhi cho dừng xe ở bìa rừng.

Cô sai bảo Tô Mộ Hàn đi bắt gà nướng ăn, Hấn Hậm Hực cũng phải xắn tay vào bắt gà rừng về, còn công việc chế biến vẫn là do Uyển Nhi làm rồi. Ai bảo nam chủ ngu như vậy, cô sợ để hấn nướng, mình ăn không vào.

Gà được nướng vàng thơm, hương thơm tỏa ra, khiến Tô Mộ Hàn thèm nhỏ dãi. Hấn không biết nằng lại nướng gà ngon tới vậy đâu.

Uyển Nhi chia đôi con gà ra, đưa cho Tô Mộ Hàn Một nửa, hai người an ổn ngồi ăn, khi mằn sượng buông xuống. Cô cũng mệt mỏi lê thân vào Xe ngựa, chìm vào giấc ngủ say.

Sáng sớm dậy, Uyển Nhi cảm thấy lạnh, theo phản xạ tự nhiên kéo góc chăn về phía mình, chăn đâu thì không thấy, lại kéo ngay được tên nam Nhân đang ngủ như heo.

Cô tức giận, lấy chân đạp vào hông hấn mà hét lên ": Phúc Tử, ai cho ngươi ngủ với ta~~~~

Tô Mộ Hàn ngáy ngủ dụi mắt ": Lâm Tiểu thư đêm qua rất lạnh~~ Nên tôi mới phải chui vào trong~~

Uyển Nhi một bụng tức, hấn giành ăn Của cô, giành ngủ của cô vậy Mà lại yêu nữ chính, hừ hấn xem Lão nương là chôn khi hấn buồn thì tới, vui thì đi sao?

Cô nhắc chân đạp mạnh vào hông Tô Mộ Hàn ": Lạnh~~Cái gì đi ra ngoài đánh xe...

" Tô Mộ Hàn nhìn nàng sinh khí, cực kì đáng yêu ": Được... Được.. Ta ra ngoài đánh xe liền đây.

(Ting, ---Độ hào cảm của nam chủ +1% bây giờ là 91% tiểu tỷ tỷ cố lênnn)

" Tên thần kinh, bị ngược đãi còn phản kháng. Phải hay không là lão nương đã quá Nhân từ với hấn?

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ mà Nhân từ thì tôn ngộ không đã không bị nhốt ở ngũ hành sơn 500 năm

" Ý hệ thống Chó chết mi là sao?

[...] "...." Tiểu tỷ tỷ phải tự hiểu.

" Cút "

- - - - -

Năm ngày đã trôi qua, cuối cùng cũng tới được Giang châu, vậy là Uyển Nhi chỉ còn sống được 15 ngày nữa.

Ngay lúc này, Thủ Hạ Của Tô Mộ Hàn báo, Nhược Lan Lan đã bị Người của Dược Vương Cốc bắt đi. Bảy ngày sau cử hành lễ thành hôn.

Đối với Nhược Lan Lan, hấn có rung động, phần lớn là chịu trách nhiệm. Còn mấy ngày qua với Uyển Nhi. Hấn lại yêu thích Uyển Nhi hơn.

Tô Mộ Hàn suy nghĩ, nam nhân Tam thế tứ thiếp là chuyện bình thường, nên hấn quyết định tới đi tới Dược Vương Cốc cứu Nhược Lan Lan trở về.

Sau đó sẽ cưới Nhược Lan Lan làm chính thê, và Cưới Lâm Uyển Nhi làm Bình thê. Hấn thấy như vậy là quyết định vẹn cả đôi đường.

(Anh nhà, còn chưa thèm hỏi ý kiến tiểu tỷ tỷ xem có chịu hay không a ~~~~, nam nhân Lãng nhăng)

Uyển Nhi thuê xong sương phòng. Thì không thấy Tô Mộ Hàn đâu nữa.

" Uy " Hệ Thống nam chủ ngu ngốc kia đi đâu rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ nam chủ tới Dược Vương Cốc cướp tân nương rồi.

Uyển Nhi nghe xong, như bị Ngựa đá vào đầu mà hỏng não.

" Cũng phải thôi. Hẳn đối với lão nương chỉ mới 91% còn nữ chính đã 95% rồi.

" Lão nương muốn mua giải độc đan "

[...] Mở Hệ Thống bán hàng. Giải độc đan bán với giá 500 điểm kinh nghiệm.

" Ách~~ Sao đắt thế. Hệ thống mi lại làm tiền lão nương phải không?

[...] Tiểu tỷ tỷ à kinh tế khó khăn. Tỷ đừng có so đo nữa.

" Dược rồi vì sự nghiệp sống để ăn. Lão nương mua"

Uyển Nhi cầm lấy giải độc đan, định uống nhưng lại cất vào trong không gian. Có lẽ khi nào ngáp chết rồi mới uống chẳng???

Uyển Nhi dờ dẩn cả ngày, suy đi nghĩ lại cô thật sự không thích vị nam chủ này. Là nam nhân nhưng không giữ vững lập trường.

Thôi quên đi, nhiệm vụ thất bại thì thất bại, lão nương đi ăn cái đã. Cũng Nhân tiện Giang Châu cũng là Nhà Của Phủ Tướng Quân.

Lão nương, cũng nên Thăm hỏi một chút rồi.

- - - - -

Đêm tối tĩnh mịch, trong phủ tướng quân.

Uyển Nhi vận khinh công núp trên nóc nhà, nhìn vào thư phòng.

Nhìn xuống Phụ Thân đã 12 năm chưa gặp. Nét mặt của ông già nua đi, đôi mắt chứa đựng hối hận bi thương

" Ông ta là đang bi thương cái gì nha? Có tiểu thiếp xinh đẹp. Có con trai nối dòng, hơn nữa còn hoàn thành cái tâm nguyện vứt bỏ cái đứa trưởng nữ sao chổi như cô.

Ông ta còn gì mà bi thương, ông ta nên sống sung sướng. Miệng cười nhiều vào.

[...] Tự động cập nhập Nội Dung Của Lâm Quân Phong.

Một đồng nội dung tuồn vào trong não Uyển Nhi.

Mười năm trước, Lâm Quân Phong chiến thắng trở về. Dược Phong là Chiến Thần Lâm Phong.

Khi ông Ta trở về. Phát hiện ra Nữ nhi 3 tuổi không thấy đâu, thì Liễu Nhan Nhan nói cô ham chơi nên bị ngựa dẫm chết. Còn tốt bụng lập cho cái mồ giả.

Lâm Quân Phong. Vì Yêu thương vợ trước, vì sinh ra Cô nên người phụ nữ ông yêu thương mới phải chết.

Cũng vì cô có dung mạo tựa mẫu thân, nên mỗi khi nhìn vào như nhắc nhở ông, vì cô nên mẫu thân mới chết.

Ban đầu biết tin ông ta hơi áy náy sau đó thì quên bặt. Cho tới khi thời gian này. Ông ta phát hiện ra một chuyện động trời.

Đứa con trai Liễu Nhan Nhan sinh ra. Lại không phải là con của Lâm Quân Phong. Mà à Gian điu với chính huynh ruột của mình.

Lâm Quân Phong bị đội nón xanh 12 năm. Ông cho người tìm lông Heo Liễu Nhan nhan. Đuổi con trai Của Liễu Nhan Nhan ra khỏi phủ tướng quân làm ăn xin.

Cho tới gần đây. Ông ta mới nhận ra, người phụ nữ ông ta yêu đã chết. Nữ nhi của nàng ấy nguyện chết đã sinh ra cũng chết. Lâm Quân Phong quật mồ giả của Lâm Uyển Nhi lên, thì không thấy xương cốt nào.

Ông ta vẫn Luôn hy vọng, tìm được nữ nhi mà người hiền thê Của ông tới chết cũng muốn lưu lại. Lâm Quân Phong muốn chuộc lại lỗi lầm Của mình.

/--- End---/

" Xi~~ sao lại có chuyện dễ dàng như vậy. Phụ thân a~~ Phụ Thân, nữ nhi tới để ngược chết người đây.

Ôm lấy Nhân cho chán, để mặc họ sát hại ruột thịt của mình. Bây giờ mới biết hối hận?

Trên thế gian này. Làm quái gì có liều thuốc hối hận đâu ~~~ Tất cả đã quá trễ rồi..

Uyển Nhi, quyết định, không gặp Lâm Quân Phong nữa. Để chính ông ta gặm nhấm nỗi bi thương, mất Mát hối hận cho tới khi nhắm mắt.

Trùng phạt như vậy còn đau khổ hơn, là cô ra mặt để cho ông ta biết cô còn sống. Thành toàn tâm nguyện của ông ta sao?

"Mơ đi lão nương sẽ không. Nghĩ kĩ xong cô vận khinh công bay mất.

Lâm Quân Phong nghe thấy tiếng động đập trên gối, cũng vận khinh công bay lên nhìn xem ai.

Trước mắt hắn mơ hồ nhìn thấy nữ tử cả người hồng ửng, tóc xỏa bung lung lay theo gió. Đáng người quen thuộc.....dần..dần biến mất khỏi tầm mắt hắn.

"Là... Là.. Nàng... Phải nàng tới thăm ta không?

Lâm Quân Phong gào khóc giữa đêm, ": Ta Xin lỗi nàng... Đã không bảo vệ tốt. Đã không yêu thương nữ nhi của chúng ta~~~

"Ta có lỗi với hai mẹ con nàng•~~ Ta xin lỗi

"Ta xin lỗi ~~~

"Ta xin lỗi ~~~

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142

Uyển Nhi xem tình hình Lâm Quân Phong, ông ta sống không tốt, cô cực kì vui vẻ.

Lại nghĩ tới Tô Mộ Hàn. Cô càng chán ghét, không thể thích nổi cái giống đực này,

Không được! Cô phải ngược chết tên nam chủ này.

Thời gian của cô không nhiều, nếu như cô chết, thì tên nam chủ này cũng phải có kết cục không tốt.

Suy nghĩ một hồi, Uyển Nhi Quyết định tung tin đại Ma đầu Tô Mộ Hàn tới Dược Vương Cốc cướp tân nương. Khiến toàn Nhân sĩ chính phái trên giang hồ phấn nộ sôi sục.

Người cảm vũ khí một đường tới Dược vương Cốc để Lấy mạng Tô Mộ Hàn.

Nhờ có sự giúp đỡ mạng lưới Của Hệ thống, thì rất nhanh ai ai cũng biết chuyện này của Tô Mộ Hàn.

Rất may mắn, Giang Châu Cách Dược Vương Cốc chỉ mất hai ngày đường. Không gây nên trở ngại nhiều cho cô.

Vừa tới nơi, người mệt, ngựa chết vì chạy không ngừng nghỉ. Lúc này cô tới vừa đúng vào ngày thành hôn của Nhượng Lan Lan.

Nhưng cô lại tới chậm trễ một bước. Lúc này Nhượng Lan Lan đã mặc hỷ phục, biết voan và mũ phượng đã rơi ở đâu, tóc rối bời, khuôn mặt đầy nước mắt chờ cho Tô Mộ Hàn đang trúng độc đằng sau lưng...trên người vô số vết thương lớn nhỏ. Máu nhiễm đầm người.

Uyển Nhi không khỏi cảm thán ": Chậc~~Quả là tình thâm a~~~~

Lúc này Uyển Nhi đã mặc trở lại nam trang sấm trợn vai Lâm Phong. Đề phòng Tô Mộ Hàn Nghi ngờ.

Uyển Nhi vận khinh công bay tới bên cạnh Tô Mộ Hàn ôm lấy hắn: “Giáo chủ, ngài không sao chứ?”

Tô Mộ Hàn tưởng như sắp không được thì lúc này, hắn thấy nàng bay tới, hắn không biết vì sao nàng biết hắn ở chỗ này.

Nhưng suy nghĩ kĩ, Nhân sĩ giang hồ đều biết. Thì chắc chắn nàng biết cũng là Chuyện bình thường.

Uyển Nhi võ công cao cường. Nếu liều mạng mang tên Nam chủ này ra khỏi cốc là chuyện không khó

Tô Mộ Hàn hỏi, hận, là hận bức xúc. Đến nơi này nhưng không hề biết nơi này toàn bấy độc. Hận còn đi một thân một mình tới, làm sao có thể đối chọi với trăm người, còn là độc đầy mình.

Giáo chủ, ngài trúng độc sao?" Về mặt Uyển Nhi vô cùng lo lắng. Sau đó suy nghĩ, lấy giải độc đan một viên duy nhất nhét cho Tô Mộ Hàn ăn.

"Đây là giải độc đan. Giải được bách độc. Giáo chủ Yên tâm, ta sẽ đưa người ra khỏi nơi này.

Chuyện mang Tô Mộ Hàn rời đi, không dễ dàng như cô nghĩ. Một tay cầm đao, một tay ôm Tô Mộ Hàn miết cường mở ra một con đường máu.

Hơn một trăm người, chém vô số vết đao trên người cô, còn bị phóng ám độc... Cô cảm thấy bản thân mình sắp không xong rồi.

Uyển Nhi cắn chặt răng....khóe miệng chảy máu. Vận nội lực cuối cùng trong người ôm Tô Mộ Hàn bay ra khỏi Dược Vương Cốc.

Mặc Dù Tô Mộ Hàn được ăn giải độc. Nhưng vết thương của hắn phải một thời gian mới khỏi hẳn.

Khi Uyển Nhi ôm Tô Mộ Hàn rời xa Dược Vương Cốc thì sức lực cô đã kiệt quệ.. Cô chỉ còn sống không quá một canh giờ.

Trước khi nhắm mắt, Uyển Nhi bắn pháo sáng. Tin hiệu cho chúng giáo biết. Tới để bảo vệ Tô Mộ Hàn. Rồi cô lâm vào trạng Thái hôn mê sâu.

Tô Mộ Hàn lúc này mới hồi thần, nhớ ra Uyển Nhi đã cứu hắn.

Hắn nhìn Uyển Nhi cả người nàng đầy máu, có máu của người khác, cũng có của chính mình. Trên mặt cũng dính máu, toàn thân nhiễm máu đỏ. Như đóa bỉ ngạn mọc bên bờ vụng xuyên..

Tay Hắn Run Run~~~~ Sờ trên gò má Của Uyển Nhi.

(Ting--- hào cảm nam chủ + 6%, độ hào cảm 97%, tiểu tỷ tỷ tình đi còn nói lời trăng trối~)

Tô Mộ Hàn ôm chặt Uyển Nhi vào trong lòng, sắc mặt cực kì căng thẳng. Hiện tại khắp người nàng, máu không ngừng chảy. Hơi thở gấp gấp~~~~

"Lâm Uyển Nhi nàng tỉnh~~ Nàng sẽ không sao, không sao đâu. Giáo chúng sắp tới đây rồi..."

"Có phải nàng nói thích ở Giang Châu phải không? Đợi vết thương của nàng khỏi hẳn... Ta và nàng sẽ ẩn cư ở Giang Châu...sẽ sinh nhiều hài tử... Lâm Uyển Nhi... Nàng cố lên..

Lúc này Ánh mắt Tô Mộ Hàn cực kì sờ hãi. Hận sợ cô ngủ rồi. Sẽ không tỉnh dậy nữa.

Uyển Nhi cố gắng mở miệng, cất giọng suy yếu.

"Giáo chủ. Sao người lại biết... Ta thích Giang Châu. "

Tô Mộ Hàn nghe thấy cô lên tiếng. Khẩn trương nắm chặt tay ": Dĩ nhiên ta biết~~~~ Ta là phúc tử đây...

"Chỉ cần nàng đừng rời xa ta, ta nguyện cả cuộc đời dùng tên phúc tử này!

"Uyển Nhi đưa tay sờ lên Gương mặt Tô Mộ Hàn ": Muốn rồi! Ta chúc giáo chủ sống bên Nhược Lan Lan..

"Trăm năm hạnh phúc... Đầu bạc giảng long... Bác... Bách niên giai Lão:

"Nàng Cầm miệng cho Ta... ta chỉ cần nàng... Chỉ cần có nàng.....

"Lâm Uyển Nhi... Ta sai rồi... Tất cả là ta sai rồi. Bản thân ta là nam Nhân tòi. Ta không hiểu rõ ta muốn cái gì là quan trọng Nhất.

"Nàng tha thứ cho Ta được không~~~~ Ta cả đời này chỉ có nàng Lâm Uyển Nhi..

Uyển Nhi câu miệng cười Tuyệt sắc... Nụ cười ấy khiến cho Tô Mộ Hàn càng đau lòng hơn.

Cô thì thảo thật nhỏ ": Tô Mộ Hàn~~Tạm Biệt chàng.

(Ting--- Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang thoát ly khỏi ký thể 5%10%100% thoát ly thành công)

Tô Mộ Hàn trừng, rót cuộc nước mắt cũng rơi: “Đừng nàng đừng đi mà --- đừng mà ---”

Tô Mộ Hàn xoa gương mặt của nàng. Lắc lư như muốn làm cho nàng tỉnh. Nhưng muộn rồi, nơi trái tim đã ngừng đập.

Tới phút cuối cùng nàng chết. Là vì hắn mà chết. Người con gái tuyệt sắc khuyên thành.

Vì muốn hắn sống, cho hắn ăn giải độc. Còn chính mình trúng độc lại không ăn. Liều chết cứu hắn ra.

Tôi cùng nàng chết rồi. Hắn mới nhận ra, người hắn yêu chính là nàng. Chứ không phải nhược Lan Lan.

Người ép nàng ăn độc cũng là hắn.

Người sai nàng giết Nhược Duẫn Minh cũng là hắn.

Người khiến nàng chết cũng là hắn.

Tô Mộ Hàn khóc to, hét lên hét như đứa trẻ. Hắn đâu còn tư cách nào mà sống ở trên thế gian này nữa~~~~

~~~~~
mười năm sau.

Mười năm này, Tô Mộ Hàn giả Tán Âm Huyết Giáo. Còn hắn Ôm thi thể Uyển Nhi ẩn cư.

Bên trong ngôi nhà tranh. Khắp nơi đều trồng bỉ ngạn hoa.

Nàng thích Giang Châu, hắn liền xây dựng ngôi nhà tranh ở Giang châu. Thân xác nàng được đặt trên giường.

Trong miệng được Ngâm viên châu chống phân hủy.

Thời gian cứ vậy trôi qua, Tô Mộ Hàn sống trong đau khổ dần vật. Chỉ trong một đêm tóc đã trắng đầu.

Còn Nhược Lan Lan người mà hắn liều mình cướp Tân nương. Hiện giờ đang an ổn hạnh phúc ở Dục vương cốc. Thuận lợi sinh ra hai cái hài tử.

Người đáng thương nhất. Vẫn Là Uyển Nhi của hắn... Đã ra đi mãi mãi.

"Lâm Uyển Nhi ta xin lỗi nàng~~ kiếp này ta thiếu nợ nàng.

"Kiếp sau Tô Mộ Hàn này Trả nợ thay nàng."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143

Uyển Nhi về lại không gian hệ thống, khắp linh hồn, vẫn cảm giác ần ần đau. Cô thật không muốn nhớ Lại hoàn cảnh đó, quá đau rồi đi.

[...] Chúc Mừng Tiểu tỷ tỷ trở về không gian hệ thống.

(Nhiệm vụ hoàn thành 100% được 3000-500 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 7500/10000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc

Cấp bậc.: Sơ cấp

"Uyển Nhi Thờ dài, vậy chỉ cần làm cái nhiệm vụ nữa là lên trung cấp rồi!

"Hệ Thống.. Lên trung cấp có phúc lợi gì không?

[...] "A " có có. Nếu tiểu tỷ tỷ lên trung cấp thì nhiệm vụ khó hơn thôi.....

"Đạch, lão nương vẫn là không nên nói chuyện với mi, Hệ thống Chó chết.

[...] "....." vạ năm một câu mắng.....

[...] Tiểu tỷ tỷ thanh trừ cảm xúc hay không?

" Có "

[...] Tiểu tỷ tỷ vào nghiệm vụ luôn không?

" Không, lão nương muốn nghỉ ngơi.

Uyển Nhi cảm thấy. Linh hồn của mình trở nên mạnh mẽ không ít, sờ vào như chạm vào trái cây... Mát lạnh.. Thoải mái không ít.

Cô ngủ một giấc, ổn định lại tâm trạng. Cô ngủ rất lâu, khi dậy thì tưới cây một chút.

Quyét bụi ở ghế sofa mặc dù không dính tí bụi nào! Lại lấy một quần sách dày.

Lần này cô đọc 300 bài thơ đường. Đọc một lần đã nhớ, xong xuôi tiến vào nghiệm vụ luôn.

" Vào nghiệm vụ thôi "

đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

(Cập nhập cốt truyện thành công -----)

- ----- _-----

Uyển Nhi Cảm giác đầu óc mê man. Hai đầu hồi đau nhức cứng đờ. Chưa kịp tiếp thu cốt truyện đã thấy không ổn rồi.

Trong phòng mùi đàn hương, còn có giọng nói âm lãnh khàn khàn quát tháo.

Đám Thái Y Các người. Ăn bông lộc của trẫm. Vậy mà không tên nào chữa khỏi bệnh cho ái phi của Trẫm?

Các người không chữa khỏi cho ái Phi của Trẫm thì mang đầu đến gặp trẫm!

Nếu ái phi của Trẫm xảy ra chuyện gì, Trẫm sẽ để tất cả các người chôn cùng!

Ngay cả bệnh này cũng không chữa nổi, Trẫm nuôi các người để làm gì!

Trẫm Cho Các người thời hạn Ba ngày, Ba ngày sau còn không nghĩ ra biện pháp chữa khỏi cho Thục Phi. Tất cả " chémmmmmmm"

Uyển Nhi, không cần nhìn cũng biết tên này là bạo quân. Nói chuyện Có cần phải nước miếng bay tùm lum hay không?

Đám thái Y lui dần ra ngoài. Cơ thể Nguyên Chủ cũng theo Bản năng lui ra ngoài... Uyển Nhi ra ngoài khẽ lau nước miếng văng trên trán.

" Mẹ nó! Lão nương lạc vào chỗ nào rồi đây? Chưa gì đã bị hù chém đầu?

[...] Cập nhập nội dung cốt truyện -----Thành công.

- -----

Đây thuộc thế giới cổ đại. Đất nước này là Minh Triều, Bạo Quân vừa rồi là Nghiêm Minh Quân, Tên là Minh Quân nhưng xác thực là tên đồ tể. Chém người không ghê tay.

Nghiêm Minh Quân Lên ngôi đã Ba năm, lấy niên hào Minh Quân Đế. Mới lên Ngôi Ba năm nhưng phi tần đã được tính bằng con số nghìn.

Nữ Chính Là Tiêu Lạc Vũ. Sủng phi của Nghiêm Minh Quân. Ba ngàn giai Nhân hẳn chỉ sủng một. Cũng vì nữ chính bị hen suyễn, mà cái cổ đại này làm gì có thuốc chữa trị hen suyễn a~~~

Vì căn bệnh này! mà nghiêm Minh Quân đã chém Thái Y trong triều trên dưới gần trăm người.

Sau cùng, Nghiêm Minh Quân mang danh là Bạo Quân, quan lại sợ hãi. Lòng dân phi nhỏ.

Nữ chính lại là Gian tế bên Tây Sở cài vào. Nghiêm Minh Quân yêu thương Tiêu Lạc Vũ tới mê muội.

Không phòng bị mà trúng Cỗ trùng độc đi đời.

- Nguyên chủ tên Là Thái Uyển Nhi, gia tộc bảy đời làm thái ý.

Đúng lúc thánh chỉ triệu Gia Tộc Họ Thái y thuật cao Minh. Triệu người đại Ca của Thái Uyển Nhi là Thái Đại Phong vào chữa trị cho Thục Phi.

Mà danh tiếng Chém đầu thái y như củ cải Của Nghiêm Minh Quân lan xa. Nào có ai tự nguyện vào cung.

Đúng lúc này Đại Ca nguyên chủ sắp thành hôn, sợ vào cung rồi sẽ không còn mạng mà về động phòng.

Nguyên Chủ Thương đại ca, thương Gia Tộc Họ Thái, nên giả thành Đại Ca. Thay đổi thân phận vào cung chữa trị cho Thục phi. Được phong ngự viện thái y, đứng hàng tứ phẩm.

Vào làm thái y chưa được 7 ngày, vì không chữa được cho thục phi, thế là cứ như vậy chém đầu...

/-----End -----/

"Đệch! Đây là cái thế giới nào đây? Lão nương đang ở đâu.....bắt lão nương cầm đao giết heo còn dễ.

Chứ đừng bảo lão nương đi cứu người...

Uyển Nhi xuyên vào, đúng lúc vào ngày thứ ba Nguyên chủ vào cung. Vậy chi là còn 4 ngày để sống.

"Hệ Thống chó chết, mi truyền nhầm thời gian phải không?

Hệ thống không trả lời cô. Mà còn ngang nhiên thọc cô một đao.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến: Xin mời Tiểu tỷ tỷ công lược Nghiêm Minh Quân.

"Má nó! Mi bắt ta công lược tên hôn quân đó. Vừa rồi hấn còn chém lão nương đó

"Lão Nương còn không biết cứu người "

Đối với tên bạo quân đó. Lão nương cũng không thèm giữ đạo y đức gì đó đâu.

[...] Tiểu nha hoàn tỷ tỷ bình tĩnh, công lược được hoàng đế, cũng như tiểu tỷ tỷ có cả thiên hạ. Lúc đấy tiểu tỷ tỷ muốn ăn bao nhiêu đều được nha.

"Hệ Thống rất không có tiết tháo, bắt đầu tẩy não Uyển Nhi.

Uyển Nhi đắm chiêu suy nghĩ: Công Lược nam chủ = ăn cả thiên hạ.

"Được vụ này lão nương nhận. Nhưng ta không biết chữa cái bệnh hen suyễn kia đâu.

[...] Tiểu tỷ tỷ an tâm. Có bốn hệ thống đây, tiểu tỷ tỷ muốn làm thần y đều được.

"Được~~Lão Nương tin người "

Mặc dù cho hệ thống giúp đỡ. Nhưng vẫn phải Luyện võ công. Lỡ may tên Bạo quân đó nổi hứng nói

"Hôm nay đẹp trời, đúng lúc để chémm. Thì thiệt thòi cho lão nương rồi.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144

Uyển Nhi, theo trí nhớ Nguyên Chủ trở Về Thái Y Viện. Mang Danh là thái y, đứng hàng Tứ Phẩm, nhưng lại không có phủ đệ

Để tiện cho việc chữa trị cho các phi tần, Nương Nương, các thái y phải sống chung với nhau ở một dãy nhà. Cũng được coi như phá lệ tình xảo.

Uyển Nhi vừa về tới liền căn dặn nô tài. Cô bảo bạn nghiên cứu phương thuốc cho Thục Phi, ai đến cũng không tiếp.

Uyển Nhi Lắc mình vào Không Gian Linh Tuyền, còn bốn ngày để sống, vậy chi cô có ba ngày để luyện võ công. Thời gian gấp gáp.

Uyển Nhi ở trong Không Gian linh tuyến, ba ngày bằng với ba tháng ở bên ngoài.

Mặc dù Cửu Âm chân Kinh, chưa luyện tới tầng cao nhất, nhưng cao thủ so với cô thì chỉ đếm trên Đầu ngón tay.

Thời hạn đã hết, trước khi ra khỏi Không Gian, lúc này Uyển Nhi mới có dịp nhìn ngắm thân thể này. Quả là không tệ, vẫn xinh đẹp như các vị diện khác. Có điều có khuynh quốc khuynh thành hơn.

Uyển Nhi, mặc Lại nam Trang y phục của Thái Y tứ Phẩm. Cố gắng nịt chặt khuôn ngực no đủ. Khó khăn lắm cô mới ép nó xuống được.

Cung Nữ vào báo, Hoàng Thượng triệu tập toàn thái Y, đã tới kì hạn giao ra phương thuốc cứu chữa Thục Phi.

Bên Ngoài Một Mảnh ồn ào, đa số là các Thái Y già chụm nhau lại mà bàn cách thoát mạng. Trong cái thái Y viện này chỉ có mình cô là trẻ nhất, còn chưa được 17 tuổi đâu.

Uyển Nhi đã thu xếp xong mọi thứ sách hòm thuốc theo. Nhớ như in phương thuốc Hệ Thống cho cô.

Các lão Thái Y già nhìn cô vẫn Thông Dong chân định bước lên kiệu thì họ nghĩ, cô đã sớm chuẩn bị tinh thần để chết rồi hay sao?

"Ài.. Con trẻ như vậy đã sắp không giữ được đầu." Một Thái Y Già bước theo sau buột miệng nói.

"Mẹ nó! Lão nương còn muốn sống, đám lão già này đừng nói lung tung.

Uyển Nhi Ngồi trên kiệu, Hướng tới Thần Hy Điện mà tới, dọc đường tới Thần Hy Điện một mảnh yên tĩnh, xung quanh đều là ám vệ và ngự lâm quân.

Uyển Nhi Cảm Thán ": Chậc~~Chỉ là ngủ với đàn vợ bé mà cũng bảo vệ nghiêm ngặt thế.

"Hay tên bạo quân kia sợ bị người ta bắt đi con Chim nhỏ a~~~

Kiểu vừa Dừng, Đám Thái y lo sợ, trán vã đầy mồ hôi bước Vào Thần Hy Điện. Trái Tim Uyển Nhi phi thường đập nhanh, tất cả thái Y vừa Thấy vạt áo màu vàng tới.

Tất cả thi nhau dập đầu bái lạy, Uyển Nhi rất ghét cái kiểu Dập đầu bái lạy này. Nhưng ngại bị chém đầu nên chịu nhục lén lút ở một bên quỳ xuống.

Một thanh âm trầm thấp thản nhiên nói: " Các Ngươi đã Tìm ra Phương Thuốc Chưa?

Một Thái y già, là Thái Y tiền triều, can đảm bước ra nói. ": Bẩm Hoàng Thượng. Thỉnh Hoàng Thượng cho thần thêm một chút thời gian nữa...

Tất Cả Thái Y nghe thấy, như bắt được cọng rom cứu mạng. Đồng thanh gào lên ": Thỉnh Hoàng Thượng cho chúng Thần chút ít thời gian nữa. ~~~

Nghiêm Minh Quân sắc mặt đen như đất nòi gầm Rú ": người Đâu, đem đám này chém hết cho Trẫm.

Trẫm cho Các người thời gian~~ Ai cho Thục phi thời gian.. ": Những tên nào vừa cầu xin, chém hết cho Trẫm.

Uyển Nhi thờ Hắt ra, nhìn lần lượt bị Lôi ra chém đầu, trên đất Chỉ còn Một Minh cô Quỳ. Chỉ trong vòng Một buổi sáng, còn một mình cô là Thái Y a~~~

" Hệ Thống mi nói xem, bây giờ Lão nương là Thái Y danh giá nhất hoàng cung phải không?

[...] Tiểu tỷ tỷ nói đúng rồi. Trong cung đâu còn thái y ngoài Tiểu tỷ tỷ đâu.

Nghiêm Minh Quân, liếc nhìn chỉ còn một tiểu Thái Y nhỏ nhắn đầu cúi thấp nhìn không Rõ dung mạo, quỳ trên sàn lạnh. Hấn tò mò hỏi

" Ngươi Cũng Là Thái Y? Ngươi không cầu xin chắc hẳn đã tìm ra cách chữa Trị cho Thục Phi?

Nháy mắt, Uyển Nhi bị Điềm danh, cô cố gắng tỏ ra sợ hãi cất giọng Run run

": Bẩm Hoàng Thượng vi Thần là Thái Đại Phong, mới được triệu vào cung.

" Quả Thật vi thần có phương thuốc chữa cho Thục Phi..

Nghiêm Minh Quân, ngạc nhiên cái bệnh hiểm này của Vũ Nhi của hấn, các thái y Lão luyện đều bó tay. Nay tiểu thái y này lại có cách chữa Trị, hấn vẫn nên tin tưởng một lần.

" Được! TRẦM tạm thời tin ngươi, từ hôm nay ngươi dọn đến Thận Hy Điện của Trẫm.

" ĐỂ tiện thể Chữa trị cho Thục Phi. "

Uyển Nhi cúi đầu càng thấp, giương Như là cúi sát với mặt đất mà so chiều rồi "

" V... I.. Vì thần tuân Chi ":

Nhận mệnh xong, Uyển Nhi viết đơn thuốc sai. Sử người đi bốc. Còn mình vẫn ở lại Trong Thần Hy Điện của hôn Quân.

Lạc Hoa Cung, và Thần Hy Điện rất gần Thần Hy Điện nên, Nghiêm Minh Quân mới giữ Uyển Nhi Lại bên mình.

Để tiện bề chữa bệnh. Còn không chữa được thì chém luôn, đỡ mắc công sai người bắt Lại rồi mới chém. Bớt đi được một công đoạn.

Uyển Nhi theo sau Nghiêm Minh Quân tới Lạc Hoa Cung. Dọc đường cô luôn cúi thấp đầu, để Tên Bạo Quân kia khỏi phải nhìn nhan sắc của cô. Sợ hấn nhìn rồi lại nổi sắc Tâm, không quân giới tính cũng ăn thì sao.

Nghiêm Minh Quân vừa Bước vào. Tiêu Lạc Vũ kho sụ sụ cúi người hành lễ.

" Khụ~~~ Khụ, Tàn Thiếp Bái Kiến Hoàng Thượng...

Nghiêm Minh Quân, lúc này cả ngày ôn nhu dịu dàng, chứ không phải điên cuồng như khi nãy. Lấy tay đỡ Tiêu Lạc Vũ dậy.

" Vũ Nhi, trăm đã nói rồi. Nàng Đang bệnh Vũ Nhi đừng hành lễ, trăm đau lòng.

Nghiêm Minh Quân vừa nói xong. Tiêu Lạc Vũ thẹn thùng nép vào lồng ngực rắn chắc. Đấy Mắt hiện lên tia khinh thường.

Dù chỉ là xoẹt qua, Uyển Nhi rất nhanh nắm bắt được.

Nghiêm Minh Quân lên tiếng ": Người đi bắt mạch".

" Vì Thần Tuân chỉ "

Uyển Nhi giả vờ giả vệt đặt lên cổ tay thực phi, cổ tay trắng như tuyết.

Năm ngón tay Thon dài đẹp như ngọc của cô đặt lên cổ tay thực Phi, mạch không ngừng đập..... " Mẹ nó lão nương không chuẩn ra bệnh "

[.....] Tiểu tỷ tỷ cứ nói đại đi, dù sao cũng sẽ chữa khỏi là được.

" Khụ~~~ Bẩm Hoàng Thượng, mạch Tượng của Thực Phi Nương Nương. Khi trăm khi cao... Không bình thường.

" Cần phải tránh ăn đồ ăn cay nóng, và khí lạnh. Quan trọng nhất là không được lại gần hay ôm con vật có lông như chó mèo, để tái bệnh.

Tiêu Lạc Vũ Ngạc nhiên vì vị tiểu Thái y này, nói hoàn toàn đúng với dị trạng của nàng.

Lúc này nàng mới nhìn vị tiểu thái y, nhìn kỹ rất tuấn dật nho nhã. So với Nghiêm Minh Quân còn có nét đẹp tà mị mê người.

Tiêu Lạc Vũ không thẹn mà cúi đầu đồ mặt, nơi trái tim đập nhanh.

Nghiêm Minh Quân thấy. Cô chuẩn bệnh lưu loét, hấn có niềm tin cô sẽ chữa khỏi bệnh cho Vũ Nhi của hấn.

(Tĩnh -----Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 10% tiểu tỷ tỷ cố lên)

" Được rồi~~ Khanh tên gì, ái khanh ở Lạc Hoa Cung này tiện bề theo dõi ái Phi của Trẫm hơn.

" Má tên hôn quân này, thấy mỹ nữ liền quên luôn tên lão nương... " Hừ "

Uyển Nhi cúi thấp đầu khom người ": Vì Thần Là Thái Đại Phong~~~ Thần xin lĩnh mệnh.

Nghiêm Minh Quân, hải lòng xoay người bước đi.

Toàn bộ cung nhân quỳ lại lần nữa.

" Cung tiễn hoàng thượng"

" Tên Hôn quân này chưa chết, đã bắt người khác quỳ lạy. Hấn không sợ nữa đêm đột quỵ mà chết sao?

" Hừ, ép lão nương quá, lão nương sẽ nhờ Diêm Vương Ca ca bắt hồn hấn đi.... Hôn Quân. Bạo quân.. Tên đồ Tề

Chương 145

Khấp hoàng Cung Đều biết, Phong Thái Y tìm ra được Phương thuốc Cứu chữa Thục Phi Nương Nương. Bây giờ Uyển Nhi toàn quyền nắm giữ thái y viện, mặc dù Nhân số chỉ có một mình cô.

Cô nghe thoáng Qua nói, Tên Bạo Quân kia sẽ bù Nhân số vào sau.

"Chắc ~~~Hắn có tiếng chém thái y như củ cải. Xem bù nhân số bằng Cách nào nha.

Uyển Nhi xoay người, đi về phía hông của Lạc Hoa Cung. Theo lệnh của Nghiêm Minh Quân thì cô phải chữa khỏi cho Thục Phi mới được Về lại Thần Y Điện.

Uyển Nhi đưa đơn thuốc, sai bảo cung nữ sắc cho Tiêu Lạc Vũ ngày ba chén thuốc. Chỉ Mong Tiêu Lạc Vũ kia nhanh khỏi bệnh cô còn phải công lược tên bạo Quân kia.

Cô Đang ngồi suy nghĩ vẫn vơ, thì âm thanh ngọt ngào phá vỡ bầu không khí yên tĩnh~~~~...

"Phong Thái y~~ mấy ngày gần đây vất vả cho Thái y rồi.

Uyển Nhi ngược mắt nhìn lên. Lúc này cô mới nhìn rõ dung mạo của nữ chính.

Tiêu Lạc vũ không phải tuyệt sắc. Nhưng nàng ta mang nét đẹp điềm đạm đáng yêu

Luôn mang lại cho nam nhân có cảm giác được bảo vệ. Còn không tính đến nàng ta còn biết dùng cổ tròng độc.

Uyển Nhi nhanh chóng hồi thần ": Thục Phi nương nương khách sáo, chữa bệnh là chức trách của một thái y như thần...

"Phong Thái y không phải khiêm tốn, nay ta có việc nhờ thái y ": vừa nói Tiêu Lạc Vũ tiến lại Gần Uyển Nhi hơn.

Uyển Nhi vẫn cúi đầu khom lưng, chân lùi lại hai bước.:" Thục Phi có chuyện gì? Cứ dặn dò thần sẽ cố hết sức mà làm.

Tiêu Lạc Vũ hơi do dự, một lúc sau mới dám nói ": Bỏ cung đã vào cung được Ba tháng, nhưng ta và hoàng thượng còn chưa viên phòng.

"Bỏ cung muốn hỏi, Sức khỏe hiện tại Của ta đã cho phép viên phòng hay chưa?

Uyển Nhi ngó người.... "Wow Nam nữ chính còn chưa lăn lộn cùng nhau, chuyện tốt... Chuyện tốt.

"Làm sao Lão nương có thể thành toàn cho nàng ta được. Phải ngăn chặn từ khi nó bắt đầu nảy mầm.

"Bẩm nương Nương, Cơ Thể Nương Nương Suy nhược đã lâu. Phải cần thời gian lâu dài mới có thể Viên Phòng, giúp Hoàng thượng khai chi tán điệp.

"Oh" Bỏ cung đã hiểu? Không biết Phong Thái y ở nhà, đã có hôn phối hay chưa? ": Tiêu Lạc Vũ nhìn Uyển Nhi với ánh mắt thâm tình.

Uyển Nhi hơi giật mình. "Không lẽ nữ chính này định chọn tân nương cho lão nương a~~~~?

[...] Tiểu tỷ tỷ sai rồi. Theo ta thấy nữ chính Thích tiểu tỷ tỷ:))

"...."

Uyển Nhi khéo léo trả lời, ": Bẩm Nương Nương! thần còn chưa có hôn phối.

"Ôh" Không có chuyện gì nữa, Phong Thái y ra ngoài đi.

Uyển Nhi được lệnh, bước chân nhanh nhẹn ra ngoài, không xoay người Lại nhìn.

Tiêu Lạc Vũ, khẽ dựa người vào cửa, nhìn hình bóng nam Nhân tuần dật rời đi. Người ở đây, nhưng Tâm tư Của nàng đi theo vị thái y kia rồi.

"Quận chúa, người đừng quên nhiệm vụ Người được giao ": Giọng Nô tì bên cạnh làm cho Tiêu Lạc Vũ tỉnh táo.

"Thị Hồng, em nói xem Tên Hoàng Thượng kia trước mặt quần thần như sùng ái ta tận trời, nhưng chưa bao giờ thị thăm ta, hoặc nói chuyện với ta dù chỉ hai câu.

"Hắn như vậy? Làm sao ta làm sao Hạ Trùng độc được?

Lúc Này người tên Thị Hồng, không biết phải đáp lại như nào. Bởi vì Vị Hoàng Thượng này rất lạ thường,

Phi tần tính con số ngàn, nhưng không sùng ái ai, còn không thèm liếc mắt chứ đừng nói thị thăm nha.

- - - - - Trong Thư Phòng

Giọng Nam Nhân khàn khàn vang lên ": sao rồi! đã tra ra thân thế của Thục Phi chưa?

- --Ám Vệ đi ra khỏi bóng tối, quỳ xuống đất": Bẩm Hoàng Thượng đã tra ra.

"Nói ":

"Thục Phi, Chính là Quận Chúa Của tây sở, không phải là nghĩa nữ Của Bàng Thái Sur.

Nghiêm Minh Quân, đập bàn cả mặt sinh khí rống giận.

"Bàng Thái sur, lại là Bàng Thái sur... Xuất ba năm ông ta mang mỹ Nhân ném cho Trẫm. Khiến trẫm mang danh trảm Mê nữ sắc.

"Bây giờ còn lớn gan Bán nước cho Tây sở, cài người vào hãm hại trẫm?

"Được ~ Trẫm Xem Ông ta có bao nhiêu lợi hại đây.

"Người tiếp tục Theo dõi Thục Phi cho ta~ phải thêm người, canh chừng cẩn thận Bàng phủ.

Thoát cái Ám Vệ không còn hình dáng. Chỉ còn bước chân Của thái giám nội thị cầm khay bài tử vào

"Hoàng Thượng ~ đã tới giờ lật bài tử "

Nghiêm Minh Quân, phát tay ": Không lật, không lật..... tất cả đều lui ra...

Thái Giám nội thị, thấy mặt Vua không tốt, nhanh chân rời đi. Chỉ trong vòng một khắc trong phòng chỉ còn lại Nghiêm Minh Quân.

Hắn nhưc đầu xoa mi tâm. Hậu cung cả nghìn mỹ nhân đều là người của Bàng Thái sur, sao hắn dám tin dùng?

Hắn lại là người cố chấp, chỉ chung chạ gối với nữ Nhân hắn yêu thương thật lòng.

Chỉ nữ nhân hắn yêu thương mới có tư cách mang thai hài tử của hắn.

Còn dám nữ Nhân kia không xứng. Đợi hắn giải quyết xong Bàng thái sur. Sẽ cho các nàng về lại quê nhà, lấy phu quân.

Đột nhiên Nghiêm Minh Quân,nghĩ ra lí do chính đáng để sau này, không phải lật đổ bài tử kia.

"Lý Công Công, Trẫm Mệt mỏi, Khanh truyền Thái Y vào cho Trẫm

"Lý công công, trán vã mồ hôi. Thái y,Đều bị Hoàng Thượng một là chém hai là cho về quê, giờ này muốn tìm thái y Còn khó hơn lên trời.

Lý công công, như nhớ ra. Còn một vị tiểu thái y nha, đúng rồi nhanh thỉnh về thôi.

Uyển Nhi mệt mỏi cả ngày, chuẩn bị tắm rửa nghỉ ngơi. Lại nhận được mệnh đi thỉnh mạch cho Bạo quân kia.

Cả Người cô tức giận, nửa đêm rồi còn rất biết hành người. Uyển Nhi nhanh chóng theo chân Lý công công vào Thần Hy Điện.

"Thâm Tham Kiến Hoàng Thượng ":Cô lại phải khom người quỳ lạy.

"Đứng lên đi, lại đây bắt mạch cho ta"

Uyển Nhi cúi thấp đầu, tiến lại gần, nắm ngón tay nhỏ nhắn, thon dài đặt lên cổ tay Của Nghiêm Minh Quân.

"Cô Trầm Ngâm mấy phút, nghe chỉ thị Của hệ thống mới dám trả lời.

"Bẩm Hoàng Thượng, người là vì Lao Lực suy nghĩ quá nhiều, dẫn tới tình trạng mất ngủ, đau đầu kén ăn.

" Thần sẽ, viết đơn thuốc tắm bổ, hoàng Thượng theo đơn mà uống sẽ ổn cả thôi "

Nghiêm Minh Quân, đang xoa mi tâm, động tác cũng dừng lại.

Hắn đau đầu thì có thể nhìn ra, sao tên tiểu thái y này còn nhìn ra hắn kén ăn?

"Không Tệ ". Nghiêm Minh Quân, nhìn Uyển Nhi với ánh mắt thương thức.

(Tỉng --- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 30%).

Uyển Nhi nghe hào cảm tăng mà vui mừng. Quên luôn sợ mà nói.

" Hoàng Thượng...Thần lui được chưa?

Nghiêm Minh Quân, lúc này mới nhìn kỹ tiểu Thái y. Dáng người nhỏ nhắn, thấy hắn luôn cúi gằm thấp đầu. Giống như Tiểu bạch thỏ sợ bị ăn thịt.

" Khụ~~ Ái khanh ngẩng mặt lên cho trẫm nhìn.

Uyển Nhi hơi lo sợ, nhìn ngẩng đầu cao lên, như muốn nhìn rớt Cài trần nhà.

Nghiêm Minh Quân muốn phì cười, hắn nhìn cái cổ trắng nõn, không có Yết hầu. Rất giống cổ của nữ nhân, hắn hơi nghi ngờ.

Nghiêm Minh Quân tốt bụng lại nhắc nhở.

" Khanh nhìn gì trên trần nhà, Ý Trẫm nói ái khanh nhìn vào mặt Trẫm.

Uyển Nhi hung hăng mắng ":Mẹ nó, tên Bạo Quân này lắm điều thế.

Lúc này, cô mới nhìn thẳng mặt Nghiêm Minh Quân...

Nghiêm Minh Quân, nhìn rõ gương mặt Của Uyển Nhi, hắn thất thần.

Gương mặt tiểu thái y này nhỏ nhắn, đôi mắt to tròn linh động, không nhiễm bụi trần, nếu như là nữ Nhân sẽ là một mỹ Nhân Tuyệt sắc.

(Tỉng --- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 35%).

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146

Nghiêm Minh Quân, suy nghĩ một hồi, hắn quyết định ": Khanh không cần về Lạc Hoa Cung nữa, từ này ở lại Thần Hy Điện để theo dõi bệnh của Trẫm.

Uyển Nhi, đôi đồng tử tròn ngược ": Thần Tuân chỉ.

Uyển Nhi chết chân một hồi, mới dám mở miệng ": Hoàng Thượng... Thần muốn tắm rửa,

Nghiêm Minh Quân, không có một chút Liêm sĩ nào, liền lên tiếng ": Oh, tắm ở đây đi.

" Hắn, là muốn gì ở lão nương đây? Hiện giờ lão nương đang là nam nhân đó.

Không kịp để cho Uyển Nhi lên Tiếng, Nghiêm Minh Quân, gọi cho người mang nước tắm vào.

Chắc chắn, Uyển Nhi là người đầu tiên được tắm ở Thần Hy Điện.

" Lý Công công, đem nước tắm vào đây. "

Lý Công công thao tác rất nhanh, trong vòng mấy phút đã chuẩn bị xong, lúc này Uyển Nhi vẫn chết chân tại chỗ. Còn chưa kịp hỏi thần.

Nghiêm Minh Quân, cười thầm. Có người gặp nạn, mặt dày nhắc nhở ": Khụ~~Khanh tùy tiện tắm đi, Trẫm Nghĩ ngơi trước.

Lúc này Uyển Nhi mới thức tỉnh, tiến thoái lưỡng nan, cô không thể mất mặt trước tên Bạo Quân này được.

" Vậy.. Thần mạn phép~~ Hoàng Thượng nghỉ ngơi đi.

Nói xong cô bước vào sau bức bình phong, cúi đầu y phục xuống, để lộ làn da trắng như tuyết nhẹ nhàng bước vào trong thùng tắm, miệng còn ngâm nga vài câu hát.

- - Âm Vệ đang ẩn nấp, bị đập vào mắt mình từ một nam nhân anh tuấn, cởi áo ra tắm thành tiên nữ xinh đẹp...

Âm vệ hầu như không rời được mắt, máu mũi chảy ròng ròng. Không ngờ tiểu thái y lại là nữ nhân a ~~~~

" Ngày mai hẳn phải báo cho Hoàng Thượng biết. "

Nghiêm Minh Quân, nằm trên long sàng nhưng tâm lại bị phân vân bởi tiếng động tát nước, tiếng hát du dương, rất nhỏ. Khiến hắn càng nghi ngờ bản thân mình thích nam nhân....

Nghiêm Minh Quân, trầm trồ không ngủ được, hẳn đoán là lát nữa tiểu thái y sẽ lên long sàng ngủ với hắn.

Nhưng mà không, Uyển Nhi đâu có bị ngu mà ngủ với Bạo quân, với lại ngủ chung long sàng, có khi sáng dậy đầu bay một nơi, thân một chỗ.

Uyển Nhi ủy khuất chính mình, lôi ra đoạn dây thừng, cô cảm thán.

" Dây thừng a~~dây thừng.... Đạo này mi có lợi không ít rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tội gì phải ủy khuất chính mình nha. Leo lên long sàng ăn sạch nam chủ là xong.

" Lão nương còn muốn sống Hệ Thống chó chết mi cầm đi.

[...] Hệ• Chó Chết • Thống ": được ta cắt đây.

Uyển Nhi nhẹ nhàng đập lên dây thừng, chỉnh tư thế thẳng băng, ngủ ngon....

Nghiêm Minh Quân, đợi hơn một canh giờ, vẫn chưa thấy Tiểu Thái y bò lên long sàng, hắn đành tự Thân vận động, nhìn xem Tiểu Thái y kia đã tắm xong chưa?

Đi được vài bước, đập vào mắt hắn, là một dáng người nhỏ xinh ngủ trên sợi dây thừng mỏng, được ghim chặt hai cây cột.

Nghiêm Minh Quân không khỏi ngạc nhiên. Cư nhiên tiểu Thái y lại có võ công. Còn là võ công không thấp.

Hắn cong môi cười, ánh mắt thâm thúy nhìn Uyển Nhi ": Thật Thú vị.

Nghiêm Minh Quân, tới lại gần Uyển Nhi, hắn nhìn kỹ Cô, đôi hàng mi dài cong cong, vì mới tắm xong, nên nước da trắng nhiễm hồng, đôi môi anh đào. Hắn còn nghe được mùi hương sen tỏa ra từ người Uyển Nhi.

Nghiêm Minh Quân,như bị câu dẫn cánh môi hắn tiến lại gần mặt Uyển Nhi, không biết Uyển Nhi đang mơ cái gì, đôi môi thơm ngát của cô dán thẳng vào cánh môi của hắn.

Chiếc lưỡi tham lam liếm viền Môi Của Nghiêm Minh Quân, hết như mèo nhỏ.

" Umm~~~ Chim Nướng.... Thật ngon..

" Ực~~~ Đùi Gà không tệ~~~ chẹp chẹp

Nghiêm Minh Quân, bị hôn bất ngờ, còn bị liếm. Cả người hắn nóng như phát hỏa. Mặt thẹn thùng tới mức muốn nhỏ ra được máu.

Hắn hồi thần chạy như Ma đuổi, nhảy lên Long sàng trùm kín chắn... Tay không quên niết cánh môi còn vương hương sen, não không ngừng niệm thần chú.

" Hắn chỉ là Đang ngủ mơ~~ Việc vừa rồi là tại nạn~~~.

" Hắn chỉ là Đang ngủ mơ~~ Việc vừa rồi là tại nạn~~~

" Hắn chỉ là Đang ngủ mơ~~ Việc vừa rồi là tại nạn~~~

Nghiêm Minh Quân, tẩy não mình thứ 1001 lần, thậm mắng Tiểu Thái y. Quá câu dẫn người rồi.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 45%)

Uyển Nhi đang ngủ ngon, thấy hào cảm tăng xém chút nữa rót xuống đất.

" Tên Bạo quân kia tự nhiên tốt bụng tặng hào cảm a~~~~... Biết điều vậy rất tốt.

" Lão nương sẽ sủng hấn..... "

Hai người mỗi người một Tâm trạng chìm vào giấc ngủ. Chỉ khổ Âm Vệ chứng kiến từ đầu tới đuôi.

" ----Chi Bảo vệ Hoàng Thượng, cũng bị ném cho một đồng xương để gặm a~~~~

- ----- ba ngày sau.

Ba ngày sau, Uyển Nhi tới chuẩn lại tình hình bệnh của Thục Phi.

Nghiêm Minh Quân, lại vào vai sủng ái phi tận trời,... Ngồi nơi chủ tọa nhìn Tiểu Thái Y chuẩn mạch.

Tay hấn nhẹ nhàng cầm tách Trà, thổi nhẹ lá trà trong ly, trầm mặc ": Ái Khanh, tình hình ái Phi của Trẫm sao rồi?

" Bẩm Hoàng Thượng, Thục Phi Nương Nương đã khỏi bệnh hấn, cũng có thể giúp Hoàng Thượng khai chi tán điệp.

Động tác thưởng thức trà của hấn, hơi khựng lại, giọng nói không vui không buồn vang lên ": Ủh" Ái khanh làm rất tốt phải thưởng.

Người đầu, Thường Cho Phong Thái y hai khúc lụa giảng nam, đôi ngọc bích lân...?~~

" Địch, hấn thưởng vậy thì thôi đừng thưởng cho lão nương.

" Thứ lão nương muốn là Vàng bạc. Có tiền mới ăn được, Hấn cho ngọc và lụa bảo lão nương làm sao ăn.? "

Uyển Nhi sinh khí, mạnh dạn xin lại ": Hoàng Thượng, Thần có thể xin thứ khác được không?

Nghiêm Minh Quân ngạc nhiên ": Ái khanh muốn thứ gì cứ nói?

" Thần muốn được về nhà thăm Gia gia, một ngày. Thỉnh Hoàng Thượng đồng ý.

Nghiêm Minh Quân xoa cằm suy nghĩ một hồi. Đôi mắt lại lóe lên một tia hứng thú.

Hấn thoái mái chấp nhận ": Được, Trẫm thành toàn cho ái khanh.

Uyển Nhi mừng rỡ, khom người hành lễ ": Thần Đa tạ Hoàng Thượng.

Tiêu Lạc Vũ thì khác, ngày mai Phong Thái y xuất cung, nàng sẽ không được ngắm, Phong thái y, miên man suy nghĩ, nàng dường như quyết định điều gì đó, câu miệng lên cười vui vẻ.

Nghiêm Minh Quân, tâm trạng thoải mái rồi đi, Uyển Nhi định xoay người đi thì Tiêu Lạc vũ níu tay lại.

Nhét thứ gì đó vào trong lòng bàn tay Uyển Nhi, xong đỏ mặt bước vào nội cung.

Uyển Nhi rời khỏi Lạc Hoa Cung. Mới bắt đầu nhìn Thứ ở trong lòng bàn tay Của mình, là một nửa miếng ngọc bội rất Tinh xảo.

" Ôh, đây có phải nữ chín cho lão nương để đi bán lấy bạc Mua đồ ăn.

[...] Tiểu tỷ tỷ, thông nào hộ ta với. Vật này là đỉnh ước làm sao có thể bán Nha.

" Uy " Lão nương đâu có đỉnh ước gì với cô ta nha.

[...] Nữ chính thích tiểu tỷ tỷ, tỷ làm gì được cô ta?

" Lão Nương mặc kệ, ta đang thiếu bạc, mai bán đi mua đồ ăn.... Lười suy nghĩ.

[...] "...." Tiểu tỷ tỷ thật không hiểu cái gì là ngôn tình.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147

Sáng sớm gà chưa gáy, Uyển Nhi đã thu xếp ổn thỏa, cầm lệnh bài Của Nghiêm Minh Quân cấp cho. Hắn nói có lệnh bài này cô được tự do thoải mái ra vào cung.

Uyển Nhi cười Hắc mã, chạy một mạch ra khỏi hoàng cung. Cô không hề hay biết Nghiêm Minh Quân cũng theo sau cô.

" Âm vệ lặc đầu, hắn còn chưa kịp nói cho hoàng thượng biết, tiểu thái y là nữ Nhân đâu.

Uyển Nhi chạy tới giữa kinh thành phồn hoa, nhìn xuống bản thân mình một mình nam trang, chắc chắn đi ăn sẽ không được giảm giá đâu. Vẫn nên là thay nữ trang.

Vào Tiệm y phục, trưởng quầy đơn đã mời chào, giới thiệu mặt hàng thượng đẳng ": Quan Gia~~ ngài chọn y phục đi, đây toàn là vải thượng đẳng.

" Ừm ta từ từ chọn "

Nghiêm Minh Quân thấy tiểu Thái y ghé vào Tiệm y phục, thì hắn cũng ngồi quán trà kế bên để bề quan sát. Hắn cũng không ngờ, có người cũng theo dõi Tiểu Thái y.

Đội một hồi, hắn nhìn thấy một Mỹ nhân xinh đẹp tựa tiên thiên, cả người hồng y, tà áo điểm bĩ ngạn Hoa đỏ rực. Tóc buông thõng, chỉ điểm một cây trâm bạch ngọc.

Giữa trán điểm nốt chu sa, toàn thân xinh đẹp, tỏa ra linh khí. Nghiêm Minh Quân, nhìn không khép được miệng.

Dần dần ánh mắt hắn nhìn Uyển Nhi thâm thúy": Tiểu Thái y a~~ Hóa ra người lại là nữ nhân, còn là tuyệt sắc khuynh thành.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 60% tiểu tỷ tỷ nam chủ đang theo dõi tỷ)

" Thôi xong, hắn biết lão nương giả nam nhân lừa hắn rồi. Khi về hắn có chém lão nương hay không đây?

[...] Tiểu tỷ tỷ yên tâm, hào cảm đã 60% chắc chắn sẽ không chết.

" Hừ" Mặc kệ chết hay không? Lão nương phải ăn cho no, coi như là lần cuối trong cuộc đời.

Tiêu Lạc Vũ, đứng từ xa nhìn, móng tay dâm chặt vào lòng bàn tay, chảy máu thấm ướt cả khăn tay. Nước mắt lăn trên gò má.

" Nguyên lai hắn.. Hắn lại giả nam nhân lừa gạt tình cảm của ta~~~~

" Quận chúa! Người đã biết rõ như vậy. Nên người chú tâm hạ độc tên Hoàng Đế kia hơn.

Tiêu Lạc Vũ gật đầu, ": Ta hiểu rồi, hồi cung...

- - - - -

Uyển Nhi, đi dạo xung quanh Kinh thành, ăn khắp khu phố, Nghiêm Minh Quân nhìn nàng ăn cũng muốn no. Hắn không biết dạ dày nàng là từ cái gì làm thành a~~~~

Uyển Nhi đi tới một nơi phi thường náo nhiệt, khắp nơi người người vỗ tay, vây xung quanh. Ở giữa có đài diễn xây cao. Thiết kế xinh đẹp. Chắc chắn là vũ đài.

Ở trên có một vị cô nương xinh đẹp, toàn thân bạch y nữ tử, eo nhỏ thắt tha như cành liễu, động tác tay linh hoạt. Vũ khúc theo tiếng nhạc.

Kết thúc điệu nhảy, mọi người dưới đài hò reo phấn khởi. " Mẫu đơn tiên tử thật đẹp.

" Mẫu đơn tiên tử múa nữa đi..

Mẫu đơn tiên tử múa nữa đi. + n

Một giọng nói nam nhân vang lên:

" Ta Tiên bố nếu không còn ai thì tài nữa. Thì người dành chiến thắng là Mẫu Đơn cô nương....

Đột nhiên giọng nói ngọt ngào phát Ra ": Ai nói không, Ta sẽ lên thi tài.

Nói xong Uyển Nhi vận khinh công bay lên đài, tác phong kinh diễm mê hoặc lòng người.

Mẫu Đơn đang kiêu ngạo thì nhìn hồng y nữ tử mới bay lên đài. Nàng ta còn xinh đẹp hơn cả nàng, Mẫu Đơn, đáy mắt nổi lên tia ghen tị không thôi.

Người chủ trì lên tiếng ": Xin hỏi vị cô nương này, quý danh là gì?

Uyển Nhi suy nghĩ, nếu như vị cô nương kia là Mẫu Đơn Diễm thì cô sẽ là Anh Túc.

"Cứ gọi ta là Anh Túc. Cho ta hỏi nếu thắng cuộc thì được thưởng gì?"

"Nếu thắng cuộc sẽ được thưởng 1000 lượng bạc. Và phiếu ăn cơm ở Hồng lâu một tháng.

Hai mắt Uyển Nhi sáng rực. Vừa có bạc lại được ăn. Vũ khúc đối với lão nương là quá dễ dàng.

"Bất Lão Nương múa mười bài cũng được "

"Được~~ Ta bắt đầu thi được rồi chứ.

Mẫu Đơn lui về phía hậu đài. Nhường sân cho Vị Anh Túc Xinh đẹp tựa tiên này thể hiện.

Phía dưới đài, Nghiêm Minh Quân tò mò, không lẽ nàng tính múa. Hắn cũng thắc mắc khi nàng múa sẽ xinh đẹp tới nhường nào a~~~

Cổ cầm vừa vang vọng. Uyển Nhi khéo léo khiêng mũi chân lên, tà áo hồng y phiêu dạt theo gió.

....Động tác Tay khê vẽ lên không trung, toàn thân xoay vòng.. Một vũ khúc kinh diễm lòng người...

Không biết từ đâu, hoa đào rơi Theo gió như đang nhảy múa cùng cô. Đàn hồ điệp từ xa bay xung quanh bên người Uyển Nhi.

Dưới hậu đài, mọi người trầm mê vào tiên cảnh, như không muốn thoát ra.

Nghiêm Minh Quân cũng đồ đoán nhìn Uyển Nhi tới quên hồn lạc phách.

Cầm cổ đã dừng. Người đã kết thúc điệu múa dưới đài vẫn ngây ngốc

"Khụ~~ Ta múa xong rồi. Tuyên bố kết quả đi.

Người chủ trì mới hồi thần ": Ta tuyên bố người thắng cuộc là Anh Túc cô nương.

"Anh Túc Tiên tử... Thật xinh đẹp.

"Anh Túc tiên tử vũ một khúc Nữa đi

"Anh Túc tiên tử vũ một khúc Nữa đi.

Phía dưới một mảnh hò reo điên cuồng. Uyển Nhi không nói gì. Nhận bạc và phiếu cơm Miễn phí rồi đi

Mẫu đơn cảm tức, phất áo rời đi, không keo kiệt mà phóng một đạo ánh mắt không thiện cảm cho Uyển Nhi.

(Ting ---- Độ hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 75% tiểu tỷ tỷ Siêu giỏi)

Uyển Nhi cảm thấy, hôm nay là ngày đại may mắn của cô. Được ăn no Lại xoát hào cảm nhiều tới vậy a ~~~

Nghiêm Minh Quân, nhìn dáng người xinh đẹp tung tăng rời đi. Hắn hít mắt nở nụ cười tà mị.

"Ta đã tìm thấy một nửa của chính mình rồi. Nàng đừng hòng rời khỏi ta.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Hết một Ngày dong chơi, lúc Này Uyển Nhi thay lại nam trang, chỉnh lại đầu tóc trở về hoàng cung.

Cô còn phải đối mặt với Tên Bạo Quân kia, Uyển Nhi Cũng tin rằng với hào cảm 75% chắc chắn sẽ không chết.

Cô nhẹ nhàng bước vào Thần Hy Điện, thấy Bạo Quân đang duyệt tấu chương. Uyển Nhi nhẹ nhàng nhón chân rời đi rất nhanh.

Chưa kịp đi xa âm thanh kHàn kHàn phá lên,khiến cô đứng hình.

" Anh Túc Tiên Từ, ăn no đã về rồi sao?

Uyển Nhi Mắng thầm ": Hắn đã biết có gì còn hỏi lại lão nương a~~~

" Bẩm Hoàng Thượng là đang nói chuyện với Thần? ": cô cố chấp giả ngu tới cùng.

" Không lẽ trong Thần Hy Điện Này còn ai khác ngoài Trẫm và Nàng sao Anh Túc "

Không để cho cô giải thích, Nghiêm Minh Quân giả bộ rống giận.

" Khanh Giải thích rõ cho Trẫm. Vì sao Giả Nam Nhân Trà trộn vào hoàng cung?. Nếu không trả lời rõ ràng, Trẫm tru di cửu tộc khanh..

" Nói nhanh "

Uyển Nhi bị hù chém đầu, hai chân không hện mà khẽ run run ~~~

" Hệ Thống? lão nương được phép chém chết tên bạo Quân này không?

" Hắn dọa lão nương giận tới run chân rồi "

[...] Thịnh tiểu tỷ tỷ bình tĩnh, nam chủ để yêu thương, để sủng ái. Không phải hờ một cái là đòi chém đòi giết.

"....." Được lão nương nhịn.

Uyển Nhi cố gắng trụ vững chân, thẳng lưng lên

": Bẩm Hoàng thượng là muốn nghe lời nói thật sao?

" Nhưng hoàng thượng phải miễn chết cho thần trước.

Nghiêm Minh Quân muốn bật cười, nàng ấy còn dám ra điều kiện với hắn, quả là nữ nhân không sợ trời, không sợ đất a~~

" Được Trẫm đồng ý với nàng~~~

" Hồi Bẩm Hoàng Thượng, Thần là thay Đại Ca vào cung làm thái Y. Vì bên ngoài đồn rằng.

Uyển Nhi liếc nhìn Nghiêm Minh Quân, thấy hắn không có vẻ tức giận mới tiếp tục nói: " Bên ngoài đồn rằng, Thái y bị Hoàng Thượng chém đầu như củ cải.

" Mà đại Ca của thần sắp thành hôn. Nên nên thần mới lớn gan thay Đại ca vào cung. Xin hoàng Thượng, đừng chém Thần.

Lúc này, Nghiêm Minh Quân có nhớ ra, đúng là hắn có chém nhiều thái y, nhưng mấy tên đó là người của Bàng Thái sư. Nên nhất định phải chém.

Ai ngờ bên ngoài hắn lại mang danh Chém người như củ cải? Chắc chắn là Gian Thần Bàng Thái Sư kia thêm mắm dặm muối.

" Được Trẫm không xử khanh tội chết! Nhưng tội sống không thể tha... Nói nhanh! Nàng tên gì?

" Phụtttttt Lão nương biết ngay, Tên Bạo Quân này là đang hù lão nương.

" Bẩm.... Thần..là Thái Uyển Nhi, ":

" Sao Trẫm Nghe, có người tự Xưng là Anh Túc. Nhưng bây giờ không quan trọng nàng có hai sự lựa chọn.

" Thứ Nhất ": Ngoan Ngoãn làm nữ nhân của Trẫm.

" Thứ hai: Trẫm miễn chết cho nàng, nhưng trẫm sẽ chặt đầu cả nhà họ Thái, nàng chọn đi.

" Mẹ Nó! Hắn đang là ép lão nương.... Còn thoải mái bảo chọn cái gì? Chọn ông nội là hắn sao.... Tên bạo Quân.

" Bẩm Hoàng Thượng... Thần chọn cái thứ nhất.. Nhưng thần vẫn muốn làm thái y.?

" Ôh" Được Trẫm thành toàn cho nàng, nàng rất thông minh. Rất vừa lòng trẫm.

" Tới Lại gần đây"

Uyển Nhi lảo đảo bước lại gần Nghiêm Minh Quân!. Hắn liền ôm Uyển Nhi Vào lòng.

"Nàng Phải Bên cạnh Trẫm không được rời xa trẫm! Có hiểu chưa?

"Hoàng thượng... Còn Thục Phi còn cả nghìn giai nhân, nơi nào trái tim của người dành cho ta?

Nghiêm Minh Quân, Nhiu Mây. Ôm Uyển Nhi Càng chặt.

"Các Nàng ấy, ta chưa từng động vào bất kể là sợi tóc. Trái tim ta có nàng, thân thể ta cho nàng...

"Thục Phi nàng ấy, tới để giết ta~ ~ Ta cũng chỉ thuận nước đẩy thuyền thôi.

"Nguyên Lai tên Bạo Quân này, cũng không ngu như trong cốt truyện a~ ~ "

Uyển Nhi nhẹ nhàng hôn lên cánh môi Nghiêm Minh Quân. Thì thào ": Ta tin Chàng " A Quân~ ~ ~

~ ~ Giọng nói của cô rất ngọt ngào. Khiến hấn mềm nhũn ra.

Nghiêm Minh Quân, mặt đỏ ửng tai cúi đầu lấp bắp. ": Nà.... Ng cứ như vậy mà hôn ta~ ~

"Ta cấm nàng~ ~ sau này không được vũ cho người khác xem. Ngoại trừ ta.

"Uyển Nhi ôm lấy cổ Nghiêm Minh Quân ": Được. Được ta chỉ vũ cho mình A Quân xem~ ~ ~

Lúc này Nghiêm Minh Quân mới hải lòng, ôm mặt đỏ chạy về thư phòng tiếp tục duyệt tấu chương. Tránh né ánh mắt câu dẫn của Uyển Nhi.

(Ting ---- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 80%)

"Chậc~ ~ Đã là vua một nước, cứ như vậy mà thẹn thùng?

"Uy vũ của bạo Quân của hấn đâu hết rồi nha ~ ~ ~.

[...] Tiểu tử tử làm như. Ai cũng bạo ngược như tử chắc.

"Cút. Cho. Lão nương "

[...] "... "Được Ta cút là được chứ gì?

- ----- Lạc Hoa Cung~ ~ ~

Uyển Nhi nhận được mệnh, Thục Phi Nương nương không khỏe. Cần cô phải vào thỉnh mạch chuẩn bệnh.

Uyển Nhi Vừa bước vào Lạc Hoa Cung. Đã bị một bàn tay chuẩn bị tát tới mặt cô. Rất nhanh Uyển Nhi bắt lấy bàn tay đó.

"Thục Phi Nương Nương sao người lại đánh Vi Thần?

Tiêu Lạc Vũ, mặt đỏ sinh khí, nước mắt tuôn rơi ": Ngươi... Rõ ràng là cái nữ Nhân, lại lừa gạt tình cảm của ta~ ~ ~

"Ngươi đáng Chết~ ~ ~

"Thục Phi, Nàng đã biết? Ta cảm thấy xấu hổ": vừa nói cô vừa ép Tiết Lạc Vũ gần cạnh giường.

Uyển Nhi, nhấn mạnh từng câu từng chữ, trịnh trọng như một lời hứa.

"Nếu Như nàng, không ngại Ta là nữ Nhân chịu thiệt thòi mà Gả cho Ta làm nương tử. Thì cả đời này ta nguyện bồi bên nàng. Ta nguyện từ bỏ châu báu,quan chức bên nàng.

"Còn nếu như Thục Phi nàng, ngại ta là Nữ Nhân Mà có tâm nguyện khác. Ta sẽ vì nàng dù dầu sôi lửa bỏng. Ta cũng giúp nàng rời khỏi cung cấm.

"Giúp nàng tìm được nam Nhân mà nàng yêu thương kiếp này, ta chỉ cần nhìn nàng hạnh phúc đã mãn Nguyện rồi "Tiêu Lạc Vũ "

"Còn ngọc bội này, xin nàng giữ lấy. Ta không còn tư cách lấy vật đính ước của nàng cho ta.

[...] Stop tiểu tử tử. Tử như vậy là gây tội ác. Không được phóng điện lừa dối cô nương nhà lành.

"Mi Câm miệng. Lão nương rất sợ nữ chính sinh hận mà thả trùng độc vào người ta a~ ~ ~

[...] tiểu tử tử thật không có tiền đồ.

Tiêu Lạc Vũ hai gò má đỏ ửng lên một cách kỳ quái, xấu hổ mà nhìn NỮ MIẾNG NGỌC BỘI trong tay. Mắt lại nhìn hình dáng tuấn dật đã khuất xa.

"Ta mặc kệ chàng là nữ Nhân hay nam Nhân. Ta vẫn quyết định ở bên chàng~~~~"

Tiêu Lạc Vũ nhếch môi cười xinh đẹp "phải nhanh chóng Giết tên Hoàng Đế kia. Thì nàng mới có tự do ở bên cạnh chàng ấy~~~~"

Đôi bàn tay xinh đẹp. Niết Lên nữa miếng ngọc bội, rồi cẩn thận gói vào khăn lụa, cho vào ống tay áo.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Nghiêm Minh Quân, sớm đã Lâm Triều văn võ bá quan đồng thời quỳ xuống.

"Hoàng Thượng Vạn Tuế, Vạn Tuế, Vạn Vạn Tuế "

"Các Khanh Bình Thân"

"Có gì cứ bẩm tấu, còn không thì bãi Triều "

Bàng Thái Sư đứng ra, hay tay chấp lại, giọng tỏ vẻ rất lo âu ": Bẩm Hoàng Thượng, Hoàng Thượng đã lên ngôi ba năm

"Dưới chân chưa có Hoàng tử hay công chúa nào. Hoàng Thượng Nên Khai chi tán diệp.

Nghiêm Minh Quân, nhăn mi. Bàng Thái Sư đây là nóng lòng, muốn hấn động vào nữ Nhân ông ta sắp sắp vào sao?

Đã vậy, hấn càng không đụng vào,đôi mắt lại nổi lên tia hứng thú, nhưng để nàng mang hài tử thì được nha.

"Khụ~~ khiến các khanh phải bận tâm rồi. Trăm bận bề đầy việc. Nhưng trăm sẽ có.

"Không còn gì nữa thì bãi triều."

"Cung Tể Hoàng Thượng "

Bàng Thái Sư nhìn Nghiêm Minh Quân bước đi, câu môi cười. Thời Của họ Nghiêm Sắp tận rồi. Sau này sẽ là Họ Bàng lên nắm quyền thiên hạ.

- -----Thần Hy Điện.

Uyển Nhi đang chống cằm nhìn xa xăm, bụng thì reo lên ầm ĩ, Tên Bạo Quân Kia còn chưa về a~~~~. Cô rất muốn ăn trước, nhưng Khẩu phần của thái y chỉ có 5 món mặn 2 món nhạt và 1 canh.

Không giống của Hoàng Đế, 36 món mặn 15 món nhạt và 5 món canh, con có cả trái cây nữa..... Cô đành chờ hấn về.

Nghiêm Minh Quân, nhìn mỹ Nhân chống cằm hồn thì bay tận nơi nào rồi!

"Khụ~~ Nàng đang nhớ Ta phải không? ": Nói xong hấn bước lại gần Uyển Nhi.

"A Quân chàng rất chậm trễ~~ Ta đói!. Vừa nói cô vừa xoa bụng rất đáng yêu.

"Được được bây giờ ta bồi nàng dùng ngự thiện.

"Người Đầu, Chuẩn bị Ngự Thiện.

Rất nhanh chóng, cung Nhân chuẩn bị một bàn ngự thiện phong phú, trên dưới gần một trăm món ăn. Nước miếng của Uyển Nhi cứ như vậy chảy ra.

Nghiêm Minh Quân nhìn vẻ mặt ngây ngốc của nàng, hấn rất muốn bật cười, ": Đúng là quỷ ham ăn mà.

"Nàng lại đây~~ Ta bồi nàng ăn.

Uyển Nhi ngoan ngoan ngồi vào Lồng ngực Nghiêm Minh Quân, để mặc hấn gấp đồ ăn cho mình. Còn cô thoải mái ăn thôi.

Đang ăn giữa chừng, Thái Giám chỉ hô.

"Thục Phi Nương Nương Tới~~~~... Tâm Tư của Uyển Nhi nhảy dựng lên. Nhanh chóng thoát ra khỏi lồng ngực Nghiêm Minh Quân.

Nghiêm Minh Quân, không vui vì có người tới phá đám.

Tiêu Lạc Vũ bước vào, cô ngạc nhiên vì Phong Thái y chàng ấy có ở đây! Như vậy thì cô không thể thả trùng độc được. Ánh mắt Tiêu Lạc vũ Nhìn Uyển Nhi tới say đắm.

Nghiêm Minh Quân, lại vào vai Sủng phi lên trời ": Vũ Nhi, sao nàng chưa khỏi bệnh hẳn đã tới thăm Trầm rồi?

"Đạo này Trầm còn việc Bộn bề nên đã Ủy khuất cho Vũ nhi rồi.

Tiêu Lạc vũ khoát tay ": Không, Hoàng Thượng bận trăm công nghìn việc, thiếp không nhỏ nhen tới như vậy?

"Oh " Phong Thái y tới là để chuẩn mạch cho Hoàng Thượng sao? Người thấy chỗ nào không khỏe..

"Khụ~~~~ Trầm chỉ hơi đau đầu thôi. Thái y đã kê đơn, không sao hết.

"Tiêu Lạc Vũ hơi thất vọng: sao hẳn không đau đầu mà Chết luôn đi.

Uyển Nhi thấy mọi chuyện không ổn. Đành tiến hành nước rút.

"Bẩm Hoàng Thượng và Thục phi cứ từ từ tâm sự, Thần xin Phép rời đi.

"Không được đi".... Cả hai Âm thanh một nam một nữ đồng thời vang lên.

Tiêu Lạc Vũ, đồng thời liếc nhìn Nghiêm Minh Quân một cách khó hiểu. Nghiêm Minh Quân cũng tò mò liếc nhìn Tiêu Lạc Vũ.

"Khụ~~~~ Là thiếp lo lắng sức khỏe cho hoàng thượng, vẫn nên là Đề Phong Thái Y ở đây.

Cái này rất đúng ý hẳn. Nên Nghiêm Minh Quân không một chút nghi ngờ nào. Còn thầm mắng Uyển Nhi.

"Nữ Nhân đáng chết. Nàng còn dám đẩy hẳn tới vòng tay của người khác " Hừ "

"Nếu Vũ Nhi đã nói vậy. Thì khanh cứ ở lại đây đi. Bất quá xem lại xem Vũ Nhi Của Trầm đã khỏe hơn chưa?

Uyển Nhi nhận mệnh, tới bắt mạch cho Tiêu Lạc Vũ.

Ngón tay cô khẽ chạm vào cổ tay Tiêu Lạc Vũ. Nàng nhìn Uyển Nhi tới xuất thần.

Trước khi rời khỏi cổ tay.... Tiêu Lạc Vũ còn không quên lén sờ ngón tay của Uyển Nhi. Khóe miệng câu lên cười thỏa mãn.

Hành Động rất cẩn thận nhưng, không may bị Nghiêm Minh Quân nắm bắt được. Bàn tay hẳn nắm chặt, gân xanh khẽ nổi lên.

"Hừ... Đáng ghét, tới Tiêu Lạc Vũ cũng yêu thích nàng như vậy? Không được hẳn phải cho nàng một cái danh phận.

"Hoàng hậu chăng?

"Vũ Nhi, Sắc trời đã muộn. Nàng nên về sớm trẫm còn phải duyệt tấu chương.

Tiêu Lạc Vũ đang chìm đắm cho tình yêu, nghe Nghiêm Minh Quân muốn đuổi nàng đi, có hơi bức bối nhưng không dám chống lại. Đành khom lưng rời đi.

Mang theo quyết tâm, phải nhanh chóng Giết được Nghiêm Minh Quân.

Còn Uyển Nhi nhìn ra cửa sổ. Trời đang nắng muốn bốc hỏa, mà tên Bạo quân kia dám nói là muộn? Muộn cái chỗ nào nha.

"Chưa tính hẳn và nữ chính nhìn lão nương như muốn đâm thủng vậy!

"Lão nương biết mình xinh đẹp. Có cần phải nhìn tới như vậy không?

[...] Tiểu tỷ tỷ bắt đầu tự luyện. Cái bệnh này có khuynh hướng nặng hơn~~~~

Bóng dáng Tiêu Lạc Vũ khuất dần, Lúc này Nghiêm Minh Quân mới ôm trọn Uyển Nhi.

Giọng chất vấn đầy mùi giấm chua bốc lên~~

"Nàng dám đẩy ta cho nữ Nhân khác. Nàng đáng chết.

"A Ngôn ~ Khi này ta nên lấy danh phận gì để ngăn cản đây? Nàng ta là thực phi... Là sủng phi của chàng đó.

Nói xong. Cô cố gắng đẩy hắn ra nhưng bất lực.

Nghiêm Minh Quân khàn khàn Lên giọng: "Nàng muốn danh phận. Được ta cho nàng.

"Ba ngày sau, Trẫm cho sẽ cho nàng làm nữ Nhân Tôn quý nhất.. Thiên hạ "

"Nàng không thích nàng ta? Được ta sẽ từ bỏ tam cung lục điện.....khắp Thiên Hạ ta chỉ sủng mình nàng.

"suyt~~ Ta tin chàng rồi.. A Ngôn ~ Miệng thật ngọt...

"Thái Uyên Nhi này... Thề có trời. Đời này chỉ yêu mình Nghiêm Minh Quân. "

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90% Tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

"Uyển Nhi, gặp được nàng là ông trời ban cho ta. Đời này Kiếp này ta sẽ không để bất kì ai tổn thương nàng.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Ba ngày sau, Nghiêm Minh Quân cho người may nhanh chóng một bộ Cung Trang Của Hoàng Hậu. Toàn bộ đều thêu hình chim phượng tung cánh.

"Nàng mặc vào đi, xem chỗ nào không vừa ta sẽ cho người sửa lại.

"A Quân~~ Cái này.... Cái này ý chàng là sao?:: Hai Mắt Uyển Nhi tròn tròn, nhìn Cung Trang Hoàng hậu, xinh đẹp uy nghi.

Nghiêm Minh Quân, nhìn Uyển Nhi bật cười. Bàn tay xoa nhẹ lên mái tóc mượt mà ":

"Ta không muốn nàng làm thái Y.

"Ta muốn cho nàng danh phận, Phải Là người nữ nhân cao quý nhất thiên hạ này.

Hốc mắt Uyển Nhi hồng hồng ": A Quân~~ chàng đối xử với ta thật tốt.

"Nàng, Nghiêm Minh Quân ta, cả đời này chỉ tốt với mình nàng.

Uyển Nhi nhanh chóng Thay Cung Trang Hoàng Hậu vào. Cả người cô toát ra quý khí, nhưng không mất đi phần xinh đẹp như tiên nữ.

"Nàng là người đẹp nhất thiên hạ này ": Nghiêm Minh Quân nói xong ôm Uyển Nhi vào lòng.

- -----Yến Tiệc.

Quần Thần quan lại, tất cả đều được mời đến yến tiệc. Từ quan lại ngũ phẩm trở lên đều được phép mang nữ nhi và chính thê tham gia cung yến.

Phi tần được xếp ngồi ở vị trí cánh trái. Quan lại ngồi ở bên phải, hàng tứ phi được sắp xếp ngồi gần Vị Trí với hoàng thượng hơn.

Tiêu Lạc Vũ ngồi bên trái, gần với Hoàng Thượng hơn. Bàng Thái sư là lão thần Nhất phẩm nên chỉ ngồi dưới chướng hoàng thượng.

Hôm Nay mở cung yến, là ngày Hoàng Thượng công bố sẽ chọn ra hậu Vị. Các quan lại theo phe Bàng Thái sư đều nịnh bợ chúc mừng ông, vì có nghĩa nữ tốt. Sắp được phong hậu vị.

Bàng Thái sư được khen, như thể chắc chắn, hậu vị sẽ thuộc về Tiêu Lạc Vũ vậy. Ông ta cười không khép được miệng.

Còn Tiêu lạc Vũ lại khác, cô ta buồn rầu, nếu như cô ta Lên hậu vị, sẽ không xứng đáng bên Phong Thái Y nữa.

Quần thần quan lại, một mảnh vui vẻ xôn xao. Lúc này Hoàng thượng còn chưa tới.

Nửa Canh giờ Sau, Thái Giám Chi Hô.

"Hoàng Thượng Giá Lâm.

Quan lại quần thần, Phi tần đua nhau quỳ lạy. Đồng Nhất Thanh hô.

"Hoàng Thượng Vạn Tuế, Vạn Tuế vạn Vạn tuế".

"Các khanh bình thân" Hôm nay là ngày trăm chọn ra hậu vị, các khanh cứ uống không say không về.

Nghiêm Minh Quân, trên mặt một mảnh vui mừng khôn xiết.

"Tạ Ôn Hoàng Thượng"

Cung yến Đã diễn ra một canh giờ, vẫn chưa thấy hoàng thượng tuyên chỉ hậu vị, Bàng Thái Sư nôn nóng, nhắc nhở.

"Hoàng Thượng nên tuyên chỉ hậu vị rồi"

Các quan lại, dừng việc ăn uống lại, tỏ ra Thăng lưng nghe ý chỉ. Nhờ đâu nữ nhi bọn họ lại được chọn lên làm hậu thì sao?

Nghiêm Minh Quân nhìn, Bàng Thái Sư ý cười càng sâu. "Bàng Thái sư a~~~~ đã nóng vội như vậy rồi sao?"

"Nghiêm Minh Quân phát tay cho lý công việc Tuyên chỉ.

"Phụng Thiên Thừa Vận. Minh Quân Đế Chiếu viết.

"Nữ Nhi Thái Gia, Thái Uyển Nhi. Huệ chất lan tâm. Kinh tài tuyệt đỉnh, Nay được lòng Trẫm. Lên làm hoàng hậu, tháng sau chuẩn bị lễ phong Hậu. Khâm thờ.

- Toàn văn võ bá quan cứng đờ. Im lặng tới đáng sợ. Bàng Thái sư mặt mặt, toàn thân cứng ngắc,. Tại sao không phải là Tiêu Lạc Vũ?

"Còn Thái Uyển Nhi là ai? Trên dưới Văn võ Bá quan. Tò mò về Thái Uyển Nhi này.

Lúc này. Tiêu Lạc Vũ thở phào nhẹ nhõm, không phải nàng làm hậu thì tốt rồi!

Nhưng trong đầu nàng xoay chuyển, Họ Thái.. Nghe rất quen tai. phong Thái Y cũng là họ Thái?

Một nỗi sợ hãi dâng lên trong lòng Tiêu Lạc Vũ, chắc chắn không phải là Chàng đâu.... Không phải là chàng. Tiêu Lạc Vũ tự trấn định bản thân mình.

~~~~ Tân Hoàng Hậu --- Thái Uyển Nhi Giá Đáo....

Tất Cả Quần Thần, phi Tần, Tiêu Lạc Vũ. Kể cả Bàng Thái sư nhìn về phía trước.

Dáng người xinh đẹp, cung trang hậu vị đồ rực. Uy nghi như Chim Phượng Hoàng. Tóc vấn Thiên vân kế. Cài trâm phượng chín đuôi.

Giữa mi tâm, điểm ngọn lửa đỏ rực, xinh đẹp kinh diễm tuyệt thế. Trên thiên hạ chỉ mình nàng xinh đẹp nhất, cao quý nhất.

Toàn bộ văn võ bá quan chết trân tại chỗ. Bàng Thái Sư nhìn không chớp mắt.

Chỉ có Nghiêm Minh Quân nhìn Uyển Nhi Đầy Yêu thương sùng nịch.

Tiêu Lạc Vũ, khóe mắt ngập nước mắt chảy xuống gò má. "Là Chàng~~ Cứ nhiên lại là chàng....

"Đúng rồi Tất cả là do tên Hoàng Đế kia ép buộc chàng phải làm Hoàng Hậu, chàng không bao giờ tình nguyện.

"Chàng ấy đã hứa với ta, sẽ đưa ta đi khỏi nơi này. Ánh mắt chứa đầy tia hận thù nhìn Nghiêm Minh Quân.

"Trẫm Tuyên bố. Đây là Hoàng Hậu của trẫm. Thái Uyển Nhi.

Văn võ bá quan quỳ lạy

"Hoàng Hậu Thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế.

Uyển Nhi phát tay, ánh mắt nhìn về phía Tiêu Lạc vũ, trong lòng cô có cảm giác không yên ổn...

"Tất cả bình thân"

" Tạ ơn hoàng Hậu "

Đột nhiên, Tất cả ánh nến chợt tắt..... Khoảng không tối như mực. Một giọng nói đầy oán giận vang lên, như tu la từ địa ngục lên đòi mạng.

" Hôn Quân~~~ Hôm nay là ngày chết của ngươi! Trả chàng Lại cho ta.

Tiêu Lạc Vũ, rút Thủy chùy từ trong áo ra, Thị Hồng không kịp ngăn Lại.

Tiêu Lạc Vũ đập bàn bay lên, tay cầm chặt thủy chùy hướng Nghiêm Minh Quân mà đâm tới.

Trước con mắt ngạc nhiên hoảng sợ của quần Thần.

Bàng Thái Sư cắn chặt răng, mắng trong lòng. "Ngu ngốc Hành sự lỗ mắng":

Nghiêm Minh Quân, đang gấp thức ăn cho Uyển Nhi, không phòng bị trước.... Thủy chùy cứ như vậy đâm tới....

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi mất thấy Thủy chùy đâm tới Nghiêm Minh Quân, cô định né mình để tránh. Nhưng âm thanh đáng chết vang lên.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến, thỉnh tiêu tỷ tỷ cứu lấy Nam chính.

" Mẹ nó! Chó chết nhà mi.

" Mi là muốn lão nương chết? Lão nương còn chưa ăn đủ.....

Uyển Nhi đành nhắm mắt, cắn răng xoay người lại ôm lấy Nghiêm Minh Quân.

Tiêu Lạc Vũ, thấy Uyển Nhi lấy thân mình chắn dao. Nhưng đang đà bay tới không thể dừng lại, trên vết đao còn được Bôi độc được chỉ cần chém chúng sẽ thành tro bụi.

Thủy Chùy đâm trọn vào lồng ngực Uyển Nhi, hô hấp cô đông cứng lại, Chìm vào bóng tối. Còn không quên mắng

": Mẹ nó! Đau quá "

Nghiêm Minh Quân và Tiêu Lạc Vũ hét lên.

" Khôngggggg,,," Uyển Nhiiiii

" Người đâu bắt lấy Thục Phi Lại cho Trẫm, ": Nghiêm Minh Quân điên cuồng Gầm lên.

Ngự Lâm quân và Ám vệ áp trụ Tiêu Lạc Vũ.. Nhìn về thân thể Uyển Nhi đang Nằm trong vòng tay Nghiêm Minh Quân.

Tiêu Lạc Vũ cố gắng bò lại bên Uyển Nhi, nhưng bị Nghiêm Minh Quân đá bay. Phun ra ngụm máu.

" Phong T... háiii Y.. ~~~sao chàng đỡ dao cho hần.... Thiếp theo chàng chuộc tội... Bồi... Nguyên bồi bên chàng dưới suối vàng.

Nói xong, Tiêu Lạc Vũ uống cạn bình độc. Thân thể chảy máu, huyết nhục mơ hồ thoáng cái Chỉ còn lại vũng máu tươi.

" Thị Hồng ": Không~~~~ Quận chúa..... Aaaaaaaaaa

Nghiêm Minh Quân ôm chặt lấy Uyển Nhi không buông..

" Nàng sao lại chần thây ta? Ai cho nàng cái quyền đó.....

Nghiêm Minh Quân cúi xuống định Hôn lên cánh môi lạnh ngắt của Uyển Nhi, thì thân xác cô tan vào hư không. Chỉ còn nắm tro tàn trên Tay Nghiêm Minh Quân.

Hắn điên cuồng gào hét lên" Không!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Người đầu, bắt lấy Bàng Thái sư. Nghe ý chỉ của Trẫm.

Bàng Thái sư, tham ô hối lộ. Lại có Nữ nhi mưu sát hoàng thất. Nay Cắt đi Quan chức.

Nam NHÂN chém đầu. Nữ NHÂN Đem đi làm quân kỹ. Ba đời không được vào kinh thành.

Bàng Thái Sư nghe được ý chỉ. Thở Huyết Ngắt ngay tại chỗ.

Nghiêm Minh Quân, cả mặt hoang dại tay nắm chặt nắm bụi trên đất....

.." Ta xin lỗi nàng~~~ đã không bảo vệ được nàng.

" Ta muốn theo nàng bởi nàng. Giống như Ác nữ Tiêu Lạc Vũ kia. Nhưng bách tính phải nhờ vào ta. Thiên hạ ta phải quản.

" Nàng đợi ta, rất nhanh thôi ta sẽ theo bởi nàng~~~

.....2 năm sau.

" Ui đau chết lão nương rồi!

" Hệ Thống chó chết mi ra đây cho lão nương. "

[...] Đây đây, ta đây tiểu tỷ tỷ, để bồi thường tỷ chấn dao. Hệ thống ta cho tỷ thêm một mạng.

[...] Lúc Đây tiểu tỷ tỷ đang ở không gian linh tuyến, nhiệm vụ vẫn chưa kết thúc vì điểm hào cảm mới 99%

" Chậc~~~ Vậy làm lão nương hết hồn.

Từ Khi Hoàng Hậu Thái Uyên Nhi chết trong ngày sắc phong. Nghiêm Minh Quân liền giải tán hậu cung.

Huyết tẩy toàn triều. Quan lại theo Bàng Thái sư đều đem chém. Chiêu hộ thiên hạ Toàn thái y.

Xuất đời không tuyển tú. Bách tính xem Nghiêm Minh Quân và Hoàng hậu đã mất là một giai thoại.

Khiến toàn nữ tử thiên hạ ngưỡng mộ. Nhân gian truyền mười, rồi lại truyền 100

Hai năm Qua Nghiêm Minh Quân, không một giấc ngủ ngon. Cứ nhắm mắt lại nhớ tới hình ảnh nàng vì hắn mà chấn dao. Lại nhớ tới lúc nàng cười. Hắn Đau tận trong tim.

Khi buồn khi nhớ, đều mượn rượu giải sầu. Hôm nay Nghiêm Minh Quân muốn hít thở không khí trong lành, sẵn đi khảo sát lòng dân. Hắn thay thường phục ra khỏi kinh thành

Hắn đi dạo hồ sen, hắn nhớ Nàng rất thích hoa đào và sen. Hai màu đều hồng nhạt trên người nàng còn có mùi sen thơm...lúc này Lý công công lên tiếng.

" Hoàng Thượng... Người nhìn xem!": Nghiêm Minh Quân nhìn theo chỉ tay của Lý Công Công.

Nghiêm Minh Quân giật mình, Thấy Tiên nữ xinh đẹp kinh diễm toàn thân y sa màu hồng.

Thả hoa trên dòng nước, tiếng cười trong trẻo ngọt ngào, vẫn hình dáng đó, gương mặt đó. Nụ cười ấy

" Nàng... Chính.... Là nàng rồi... Nàng ấy đang cười. ": nước mắt hắn chảy xuống.... Đã hơn hai năm, hắn mới nhìn thấy nàng....

"Ta không có nhìn lầm, đúng không!" hắn hỏi lại lý công công.

" Phải hoàng thượng không nhìn lầm, kia không phải Là Hoàng Hậu sao?

Nghiêm Minh Quân, vận khinh công đạp lên mặt nước hồ trong veo, lên trên thuyền.. Ôm trọn lấy Uyên Nhi Vào lòng, thì thào"

" Ta sẽ không để mất nàng nữa~~~ Đừng rời xa ta.... Được không?

Uyển Nhi giả ngây lên tiếng ": Chàng là ai, khiến nơi trái tim ta đập rất nhanh?

" Có phải hai ta đã từng gặp nhau phải không? "

Nghiêm Minh Quân, ngạc nhiên xong lại đau lòng. Nàng mất trí, nhưng trái tim nàng còn nhận ra hắn?

" Ta là phu Quân của Nàng. Ta tìm Thấy nàng rồi.... Nành phải Theo ta về, nàng phải xuất đời này bởi ta...."

" Chàng... Theo chàng.. Về có được ăn ngon không? Ta là ai tên gì? Tại sao ta không nhớ gì hết... Aaaaaaa

[...] tiểu tử tỷ diễn thật hay.

" Ta mới không ngu mà bảo nhớ ra, có ai biến thành tro bụi mà còn sống hay không?

[...] Ôh tiểu tử tỷ nói phải a~~~~

Nghiêm Minh Quân ôm chặt Uyển Nhi hơn ": nàng muốn ăn cả thiên hạ này, ta cũng cho nàng.

" Nàng là nữ Nhân tôn quý nhất " Thái Uyển Nhi, cũng là người ta yêu nhất.

" Cũng Là Hoàng Hậu của thiên Hạ này.

Nghiêm Minh Quân áp cánh môi nóng rực, lên môi thơm mềm của cô, mãi mới buông ra~~~~

" Ô! CHÀNG Cho ta ăn ngon~~ Ta yêu Chàng.

(Ting ---- Hoàn thành nhiệm vụ 100% đang sao chép tính cách ký thể 5%--10%-100%)

(Thoát ly khỏi ký thể thành Công)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi trở lại không gian hệ thống, mang về mặt tức giận. Sau tất cả cô đều bị Hệ Thống kia lừa gạt....

" Hệ Thống mi ra đây cho lão nương.... Nhanh ra đây "

[...] Tiểu tử tỷ có gì từ từ nói! Đừng nóng giận..

" Mi Nói! Lão nương công lực tên Bạo quân kia sẽ được ăn cả thiên hạ?

" Lão nương chưa kịp ăn, đã bị kéo về, tất cả là do mi lừa gạt lão nương.

[...] Cái này do lỗi của tiểu tử tỷ nha. Ai bảo tỷ công lực hần nhanh tới như vậy? Bây giờ lại trách ta?

" Được Hệ thống chó chết mi rất giỏi, là do lão nương nhẹ dạ cả tin.

(Nhiệm vụ hoàn thành 100% được 2500 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 10000/1000000

Sở trường.: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Uyển Nhi tò mò hỏi Hệ Thống ": " Tình Yêu của Quận Chúa là sao? "

[...] Tình yêu của Quận chúa nghĩa là, sau này tiểu tử tỷ có đi vị diện nào. Đối mặt với nhân vật là Quận chúa, sẽ sinh ra hào cảm với tiểu tử tỷ.

"Ồ " Không tệ, lão nương thích cái lời chúc này, được ôm mỹ Nhân xinh đẹp không ai chê hết.

[...] "...." giới tính của tiểu tử tỷ lệch lạc quá.

[...] Có thanh trừ cảm xúc Hay không?

" Có "

- ----Đang tiến hành tẩy cảm xúc 5%-10%-100% tẩy cảm xúc thành công.

[...] Ta xin nhắc tiểu tử tỷ, ba lần tránh mặt sát sẽ hết hạn trong vòng hai ngày nữa!!

"Địch! Lão nương còn chưa kịp dùng. Biết vậy ở các vị diện trước nên ngược chết nam chủ. " Hừ "

[...] Tiểu tử tỷ nên bỏ cái ý định, ngược đãi hay giết nam chính đi.

[...] Tiểu tử tỷ bước vào nghiệm vụ luôn không?

Uyển Nhi hơi luyến tiếc thở dài

": Vào đi,lỡ đâu lại xuyên vào gặp được các công chúa, quận chúa xinh đẹp thì sao?

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

(Cập nhập cốt truyện thành công -----)

- ----- _-----

Uyển Nhi, ngửi thấy mùi hôi chua, xung quanh toàn rác. Trên người quần áo tả rời. Gió lùa vào khiến cô nổi hết gai ốc lên.

" Gì đây? Xuyên thành ăn mày sao?

[...] Phải cho tỷ ấy tiếp thu cốt truyện, trước khi bị mắg. --- Đang tự động tiếp thu cốt truyện.

Nơi đây là thành phố Z Nguyên Chủ tên là Hạ Uyển Nhi, thân thể trước kia không phải thảm như bây giờ.

Lúc Trước Nguyên Chủ là thiên kim của Hạ Gia, Hạ Gia Ba đời kinh doanh gỗ quý, dòng dõi thư hương, nguyên chủ sinh ra đã nằm trong nhung lụa vàng bạc, được Cha Mẹ cưng chiều hết mực.

Nam Chủ Là TẦN Mộc Niên, 24 Tuổi, là CEO Của Tập đoàn Tần Thị, Lãnh Huyết. Cao lãnh, bất cứ cô gái nào, chỉ dám nhìn và mơ, không dám lại Gần. Tần Mộc Niên, có một cái tính rất khó chiều. Hắn là người cực kì kén ăn.

Nữ chính Là Lạc Ngọc Cơ, Bạn Thân của Hạ Uyển Nhi.

Truyện Xảy ra bắt đầu từ Ngày Hạ Uyển Nhi, Gặp được Tần Mộc Niên. Trong một lần dạo phố cùng Lạc Ngọc Cơ, Xe của Tần Mộc Niên vô tình Đụng trúng Hạ Uyển Nhi.

Nguyên Chủ Bất Tần Mộc Niên bồi thường. Tần Mộc Niên chỉ nhìn Hạ Uyển Nhi cười tà mị, bồi cô một câu. " Tiền không có, Thân có một.

Kể từ Đó Hạ Uyển Nhi và Tần Mộc Niên bắt đầu một câu chuyện tình yêu đẹp.

Lạc Ngọc Cơ vừa gặp đã si luyến Tần Mộc Niên, nhưng Tần Mộc Niên chỉ yêu mình Hạ Uyển Nhi. Lạc Ngọc Cơ không chấp nhận được sự thật.

Vào một ngày đẹp trời, Lạc Ngọc Cơ hẹn Hạ Uyển Nhi cùng đi leo núi, tới Khi Vào sâu trên núi, Hạ Uyển Nhi bị người bắt lại, rạch Nát mặt. Vứt Vào khu ô chuột, nơi chỉ dành cho người nghèo ở.

Sau Khi Hại Hạ Uyển Nhi xong, Lạc Ngọc Cơ quyết Định phẫu thuật khiến mình có Gương Mặt giống với Hạ Uyển Nhi, thay Hạ Uyển Nhi yêu Tần Mộc Niên. Thay cô làm Thiên Kim Hạ Gia, thành công sống trong giàu sang, có tiền có lẫn tình yêu đẹp.

Sau Cùng Hạ Uyển Nhi, bị Đói và lạnh mà chết. Còn Tần Mộc Niên cùng Lạc Ngọc Cơ kết thúc bằng một cái đám cưới!

- -----/ End /-----

Uyển Nhi tiếp thu xong cốt truyện mà thở dài, lúc nào cô xuyên qua, thân thể đều thấm trong chữ thấm.

- Nguyên vọng Nguyên chủ:

"Thứ nhất ": báo thù, Khiến Lạc Ngọc Cơ sống không bằng chết.

"Thứ Hai ": lấy lại thân phận vốn có của mình.

"Hệ Thống? Có phải Lão nương thiếu nợ mi phải không?

[...] Không có! Ta đề nghị tiểu tỷ soi gương. Mặt tỷ bây giờ rất Dọa người.

Lúc này, Uyển Nhi mới Dùng Tay niết lên Mặt mình. Cô cảm nhận được vết sẹo dài trên mặt còn Lồi hẳn lên.

"Lại cúi xuống nhìn, Toàn thân quần áo rách tả tơi, bốc mùi hôi chua. Cả người gầy gò, do bỏ đói lâu ngày.

"Chậc~~ Lão nương chính thức là một cái ăn mày rồi. Vẫn nên tắm rửa thay đồ, lấp đầu cái bụng trước. Còn chuyện sau này tính sau.

Uyển Nhi nhìn xung quanh, rất may mắn cái số sinh cô ngồi là nơi khuất người. Uyển Nhi nhanh chóng lách mình vào không gian linh tuyến.

Vứt luôn bộ đồ rách rưới hôi chua Kia. Ngã người vào suối linh tuyến mà tắm rửa. Cô thỏa mãn thở nhẹ ra một hơi.

"Lúc này mới là thiên đường.. "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi tắm rửa sạch sẽ, trên người không còn vương lại mùi khó ngửi nữa. Lúc này cô mới nấu một bàn thức ăn thập phần phong phú.

Uyển Nhi Hung Hăng, ăn hết trong vòng một giờ, bây giờ mới thỏa mãn vỗ cái bụng căng tròn. Cô bước lại gần Gương ngắm nhìn cổ thân thể này.

~~ Giật mình như gặp phải quỷ

Gương mặt chẳng chừa vết sẹo Dài ngắn. Còn lồi lên trông rất ghê sợ. Cả người gầy gò. Màu sắc da vàng vọt.... Chẳng khác gì ở thời mặt thể.

"Chậc~~Lão nương lại phải tốn công bồi bổ thân thể này, quá xấu rồi đi. "

Uyển Nhi thương tiếc niết Gương mặt như quỷ, một giọt nước mắt trào ra, nơi đáy lòng nổi lên tia phản hận.

Lần đầu tiên, cô cảm nhận được sự hận thù của Nguyên Chủ lớn như vậy. Khó khăn Lắm Uyển Nhi vượt vượt ngục, đè ép cảm xúc xuống.

"Chậc~~~ nhìn gương mặt này, lão nương cũng biết nữ chính có bao nhiêu ác độc đi.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến xin mời tiểu tỷ công lược Tần Mộc Niên.

"....." WTF... Lấy gì công lược hắn đây?

"Mi bắt lão nương đem mặt này hù hắn chết còn dễ hơn là công lược.

[...] A" Tiểu tỷ yên tâm. Tỷ có thể công lược hắn bằng Con đường dạ dày nha.

"Hệ Thống mi bị điên rồi! Hắn mắc bệnh kén ăn.... Là kén ăn đó...

[...] Cái này, tiểu tỷ tự mò. Hệ thống có bán Mỹ nhân Đan 300 điểm kinh nghiệm tiểu tỷ mua không?

Uyển Nhi suy nghĩ một hồi, không thể đem gương mặt ma quỷ này tới công lược hắn được.

Dù gì cô cũng có kỹ thuật nấu trung cấp. Bình tĩnh~~ Không cần vội. Rất nhanh sẽ được ôm mỹ nam thôi.

" Mua, "

[...] Mỹ Nhân đàn đã được chuyển tới. Rất tốt tiểu tỷ tỷ ngành càng hiểu chuyện. Theo như Ta biết Hai ngày Nửa Tàn Gia có cuộc tuyển chọn đầu bếp riêng cho nam chủ.

[...] Tiểu tỷ tỷ nên nắm bắt cơ hội này,

" Tại sao bắt lão nương phải nấu cho tên nam chủ đó nha. Lão nương không hứng thú.

[...] Tiểu tỷ tỷ phải suy nghĩ xa hơn. Làm đầu bếp có gì không tốt, tiểu tỷ tỷ muốn ăn bao nhiêu mà chẳng được.

Uyển Nhi bị Hệ Thống tẩy não một hồi. Vui vẻ gật đầu.

": Đầu bếp = ăn bao nhiêu cũng được. Có ăn ngu sao không đồng ý?

Hai ngày này, Uyển Nhi Tu Luyện Cửu âm Chân Kinh, cũng vạch ra kế hoạch trả thù Nữ chính rồi " Hắc Hắc "

- - - - -

Uyển Nhi tu luyện xong, tuy là chỉ luyện tới tầng thứ 6 của Cửu âm chân kinh. Nhưng cô có thể Vận khinh công bay nhảy. Còn có thể hạ được 5 người đàn ông mạnh khỏe.

Cô chọn ra bộ đồ đơn giản, thoải mái vận động là được. Tóc được cột lên cao, do cô sử dụng mỹ nhân đàn, nên gương mặt khác với lúc đầu của Nguyên chủ.

Gương mặt xinh đẹp hơn, đôi mắt to tròn linh động. Toàn đường nét rất tinh xảo, hết như một búp bê sứ. Hoàn toàn giống một nữ sinh 17 tuổi hơn là cô nàng 20 tuổi.

Uyển Nhi rất hài lòng với diện mạo bây giờ, không uổng cô cô tốn nhiều điểm kinh nghiệm.

" Cho Dù nữ chính có gặp cô, cũng không thể nào nhận ra cô được?

- - - - -

Uyển Nhi đi theo, Bản đồ siêu cấp Tới biệt thự Tàn Gia.

Uyển Nhi chưa đi được vào tới cổng Tàn Gia, thì Từ ngoài đường lớn đã có rất nhiều cô gái xinh đẹp vây xung quanh, đúng là rất nhiều cô gái xinh đẹp ở đây.

Nước miếng không hẹn mà nuốt xuống, ánh mắt nhìn nhìn các cô nàng xinh đẹp. Uyển Nhi Túm đại một cô nàng dò hỏi.

" Đây cô! Sao hôm Nay ở Tàn Gia có nhiều người vậy,?

Cô nàng bị hỏi, đứng vào chỗ ngựa cựa kễ giải thích cho Uyển Nhi ": À hôm nay, Tàn Gia tuyển đầu bếp. Trả Lương lại rất cao.

" Hơn nữa! Còn là đầu bếp riêng của Tàn Tổng a~~ ": Nói xong cô nàng e thẹn cúi đầu xuống.

" Vậy có nghĩa là! Tất cả cô gái kia đều là Người tới tham Gia Thí tuyển.

Cô nàng tỏ vẻ gật gù đầu": Đúng vậy... Cô cũng tới tham gia à, vậy xếp hàng đi...?!

"....."

Uyển Nhi, nghe được thì thở dài.

Không nên quá xinh đẹp, kéo bị trượt... Cô nhanh chóng đeo hàm răng hô giả vào, gắn thêm nốt ruồi to tướng ở má. Nhìn ra có bao nhiêu là xấu xí.

Lúc này, cô yên tâm xếp hàng. Đương nhiên là xếp thứ sau cùng rồi, nhìn một hàng dài như vậy, không biết bao giờ tới lượt cô đây.... Trời thì quá nắng.

Uyển Nhi nhào người về phía trên, nhìn thấy một vị thẩm thẩm lớn tuổi, ánh mắt bà nhìn mặt các cô gái muốn làm đầu bếp. Tất cả bị loại vì quá xinh đẹp.

Mấy cô gái kia khóc lóc, nín chân vị thẩm thẩm,

" Cầu xin các người cho ta được ở lại. Dù là rửa chén gánh phân Ta cũng cảm tâm.

" Nhưng đáp lại là bị vệ sĩ lôi tuột đi.

Uyển Nhi lắc đầu ": Chắc. ~~~ Tên nam chủ này, đã làm gì mà các cô gái ở đây đều mê luyện nha.

Uyển Nhi tưởng rằng phải lâu lắm mới tới phiên cô. Ai ngờ mới 20 phút đã tới lượt cô rồi. Là cô nên cảm ơn mình may mắn, hay vì các cô gái ở đây quá xinh đẹp đây?

Vị Thảm Thảm liếc nhìn Uyển Nhi một vòng. Thì giữa mi tâm của Bà thả lỏng, lên tiếng hỏi.

" Cô Gái tên gì? Nhà ở đâu! Đã từng nấu ăn nơi nào không?

" Tôi....tôi là Uyển Nhi, nhà ở Nông thôn, hôm nay mới lên thành phố. Tôi nấu ăn rất ngon. ". Ánh mắt của cô rất chân thành, Nhìn không ra một tia giả dối nào.

Uyển Nhi như sợ bị đuổi như các cô gái khác liền lên tiếng trước, ": Thảm xinh đẹp, Thảm đừng đuổi tôi đi... Tôi biết nấu ăn.

Vị Thảm Thảm được khen, nét mặt hài lòng. So với bây giờ quả thật cô xấu hơn vị thảm thảm này.

Tần Tổng Yêu Thương Hạ tiểu thư, nên. Tuyển đầu bếp phải xấu mới nhận.

Mà bà nhìn cô gái này, cũng tên là Uyển Nhi nhưng một người là thiên nga, còn người này vịt. Bà rất hài lòng mà nhận cô vào làm.

" Chúc mừng cô qua đợt kiểm tra, cô được chọn.

Uyển Nhi cảm ơn vị thảm Thảm riu rít, còn không quên khen vị thảm thảm này lên tận trời,

" Thu xếp phòng cho cô gái này đi "

" Thảm xinh đẹp, không cần thử nấu sao,?: cô hơi ngạc nhiên mà hỏi.

Vị Thảm Thảm khoát tay, ": Không cần, nếu có ai dám lừa gạt. Tất nhiên sẽ nhận kết quả không mấy tốt đẹp đâu.

Uyển Nhi, bắt giác khó khăn nuốt ngụm nước bọt xuống. Rùng mình một cái lảo đảo theo sau Vị Thảm Thảm.

Uyển Nhi vào trong phòng, đóng cửa lại quan sát, phòng cho người làm cũng đẹp và tinh xảo tới vậy sao? Đúng là kẻ có tiền có khác.

" Chậc~~ Không biết phải làm gì đây? Ngày mai mới phải nấu, thôi lão nương phải ngủ

" Đêm nay đi quan sát địa hình. Sẵn thăm viếng bạn Thân đã lâu không gặp rồi"

" Quả là bạn thân tốt a~~"

[...] Ta Luôn cảm thấy tiểu tử tỷ có ý định giết người..... " thật đáng sợ "

" Hệ Thống Chó Chết, mi bớt nói lung tung đi, lão nương hiền lành, rộng lượng sao có thể tùy tiện giết người?

" Bất quá, đã là bạn thân thì bất kể ngày hay đêm đều phải thân nha " Hắc Hắc "

[...] Hệ Thống đã Off. Hãy để lại lời nhắn sau tiếng bíp.

"...." kỹ thuật trốn nhanh hơn rồi. Rất tốt có tiến bộ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Hoàng hôn buông xuống, Uyển Nhi bị đói mà tỉnh. Cô chống người dậy, tìm tới nhà bếp được cấp riêng để nấu cho Tần Mộc Niên.

Chỉ Cần cô suy nghĩ tới Kỹ Thuật nấu ăn, tức khắc cô lưu Loát, rửa Rau, thái thịt thật mỏng. Cô dự định sẽ Nấu mì ăn cho qua bữa. Từ nguyên liệu đơn giản, qua tay cô chế biến thành món mì thơm lừng, Biến thành mỹ vị.

Tần Mộc Niên, từ công ty trở về, hần rất Kén ăn. Hầu hết là chỉ ăn mình cháo hoa. Hần mới từ công ty trở về, đi ngang qua nhà bếp riêng của hần. Thì bị mùi thơm bay thẳng vào mũi, khiến hần càng đói....

Tần Mộc Niên là đang tò mò, xem đầu bếp nào nấu đây. Hắn bước chân nhẹ nhàng đi vào bên trong. Liền thấy một cô gái xấu xí, răng hô, còn có nốt ruồi rất lớn ở bên má.

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ -5% âm bây giờ là âm 5%)

Uyển Nhi chuẩn bị ăn, nghe âm thanh trừ hào cảm đã lập tức ngẩng mặt lên, muốn xem tên nam chủ Đáng chết này.

" Lão nương chưa kịp làm gì? Đã trừ điểm... Hắn có còn là con người không?

" Khụ~~ Vị này là Ai? Sao không biết lịch sự gõ cửa sao? ": Uyển Nhi quyết định giả Ngụ.

Tần Mộc Niên nhăn mày, Cô Gái này không biết hắn sao? Nhìn thấy hắn cũng tỏ ra bình thường, không một tia mê luyến nào khác.

Lúc này Tần Mộc Niên mới hòa hoãn một chút, cất giọng lạnh nhạt

": Phòng Bếp không đóng cửa, cô là đầu bếp mới?

" Đúng rồi! Tôi mới nhận vào ngày hôm nay. Tôi chỉ là đói quá mới nấu một Chút mì để ăn.

" Anh ăn không? Nói xong, Uyển Nhi cắn răng bóp bụng chia tô mì hết sức tinh xảo, bốc mùi thơm lên.

Tần Mộc Niên, nhìn tô mì không tự giác mà nuốt nước bọt. Hắn nghĩ, cũng nên thử tay nghề của cô ta một chút. Nếu không được thì đuổi luôn.

Tần Mộc Niên, lấy đũa gấp một ít mì lên, cắn đo mãi mới cho vào miệng.

Hắn giật mình, không ngờ lại ngon tới vậy. Sợi mì dai mà không mất đi độ giòn, thịt được nấu chín tới mềm ngọt. Rau thanh đạm, khiến gây nghiện người khác.

Động Tác ăn của Tần Mộc Niên càng nhanh hơn, chưa tới 5 phút đã thanh lý gọn tô mì.

Uyển Nhi thì nhìn hắn với ánh mắt căm ghét, tay còn không quên lau nước miếng. Cô còn chưa có ăn cái gì vào bụng đâu.

" Tên này chắc chắn sinh tồn ở thế giới này, để dành ăn với lão nương~~~~

" Những kẻ giành ăn với lão nương, mấy ai còn sống sót mà đi ra.

Uyển Nhi, lại gần bếp cầm cây dao chặt xương lên... Định bụng bỏ cho tên nam chủ này một dao, miễn không chết là được.

[...] Khoan tiểu tỷ tỷ đừng nghĩ bừa -- Hào cảm đang số âm, thỉnh tiểu tỷ tỷ hãy sủng ái, yêu thương nam chủ...

" Mẹ nó! Lão nương nhìn.... Nam chủ phải sủng

" Nam chủ phải yêu thương..... "

" Nam Chủ Làm gì đều Đúng.. "

Tự tẩy não chính mình xong. Cô thở ra một hơi, tay vẫn cầm chắc cây dao chặt xương.

Tần Mộc Niên, lúc này cảm thấy sát khí sau lưng mình, hắn mới quay đầu lại. Nhìn thấy cô đang cầm con dao chặt xương, nhưng sát khí lại biến mất rồi "

" Khụ~~ Cô cầm dao định làm gì?

" Anh ăn hết mì rồi, tôi định chặt xương làm tô khác, tối giờ tôi chưa có ăn gì đâu.

Tần Mộc Niên, nhìn vào Gương mặt xấu xí của cô gái, hắn phát hiện ra cô gái này, có đôi mắt rất đẹp, linh động như chứa cả thiên hà.

Lúc này hắn hơi áy náy, ăn hết cả đồ ăn Của cô gái này ": Khụ~~xin lỗi, tôi không cố ý! Cô tên gì?

Uyển Nhi lơ đãng trả lời "Uyển Nhi, thôi anh ăn xong rồi đi đi, để người khác biết tôi nấu cho Anh, thì sẽ rất phiền phức.

Tần Mộc Niên hơi bất ngờ, tên cô giống với Uyển Nhi của anh, nhưng hai người khác nhau một xấu một đẹp.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 5% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Hắn muốn phì cười, cô gái này còn không biết hắn là chủ của cô đâu. Còn dám đuổi hắn đi?

"Được rồi. Cảm ơn cô vì tôi".

Tần Mộc Niên xoay người rời đi, nhưng trong đầu Lại suy nghĩ về hành động lạ thường của Hạ Uyển Nhi gần đây. Như thể hai người khác nhau vậy?

"Xi~~~ Ông nghĩa cái gì? Thay vì cảm ơn thì hãy tặng hào cảm cho lão nương đi.

Uyển Nhi nhanh chóng, nấu xong ăn lấp đầy cái bụng sớm đã rỗng từ lâu. Cô không trở lại phòng, mà đi dạo trong Tần Gia cho Tiêu thực, hơn nữa vẫn nên hiểu đồ Địa hình ở đây.

Uyển Nhi đi dạo, phát Hiện ra Tần Gia rộng đến đáng sợ, phía trước có hồ Cá rất lớn, còn có hòn non bộ, đi sâu vào hành lang được xây kiểu nhà vườn. Đủ loại trái cây, còn có bàn đá. Xích đu không khí còn rất trong lành.

Uyển Nhi không khỏi cảm thán ": Đúng là Thỏ hào. Nhà chẳng có gì ngoài tiên a~~~

Thế mà lúc Đụng Phải Nguyên Chủ, hần dám nói không có tiền. Mà chỉ lấy thân đền?

Lấy thân của hần có ăn được đâu? Chỉ có dùng tiền Của hần mới mua đồ ăn được nha!

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ không thể nghĩ cái gì ngoài ăn sao?

" Có chứ sao không? Lão nương phải đi thăm bạn thân yêu quý rồi.

[...] "...." cầu mong nữ Chính đừng chết ngay hôm đầu tiên... ~~~

Uyển Nhi cảm chặt Chiếc mặt nạ, huyết nhục mơ hồ, leo lên taxi. Dựa theo trí nhớ của Nguyên chủ, về tới Hạ Gia.

Lúc này, trời đã khuya, người hầu cũng ngủ hết, xung quanh một mảnh u tĩnh, cổng chính khóa chặt.

" Chậc~~ sao lần nào cũng bắt lão nương leo tường như một tên trộm a~~~

[...] Ta nhắc một chút. Tiểu tỷ tỷ xác định là đang đột nhập trái phép.

"...." Ai mượn mi nhắc.

Uyển Nhi bay qua Cổng Cao, dựa Theo trí nhớ Bay vào ban công phòng ngủ của Nguyên chủ. Đeo Mặt nạ máu me hỗn độn vào.

Hai tay vận Dịch năng hệ băng truyền Khí lạnh vào phòng. Vận khinh công bay qua lại trước cửa ban công.

Lạc Ngọc Cơ, bị khí lạnh làm cho tỉnh. Cô chỉnh lại chăn, nhưng nhiệt độ gần như là âm độ. Toàn thân rét run...

Lạc Ngọc cơ, thấy cửa nơi ban công đã đóng, nay lại mở toang.... Sóng lưng Lạc Ngọc Cơ rét lạnh.

Cố gắng lấy hít một hơi, nhào người ra đóng cửa lại.

Uyển Nhi, thấy Bạn tốt đang tới Gần. Khóe môi cô không khỏi nhếch lên cười.

Lạc Ngọc Cơ vừa bước tới Ban công, khí lạnh càng lợi hại hơn.

Bất ngờ đập vào mắt cô là một cô gái gương mặt máu me, lơ lửng giữa không trung..... Lạc Ngọc Cơ,sợ tới mức không hét lên thành tiếng.

Lúc này Uyển Nhi phát ra âm thanh ma quái gai góc lạnh óc. " Ngọc Cơ... Tôi nhớ cô lắm.....

" Ngọc Cơ... Trả mặt lại cho tôi.... Ngọc Cơ..... Ở đây tôi lạnh lắm..... Mặt tôi đau quá... Máu... Toàn là máu....

Lạc Ngọc Cơ... Sợ hãi.. Lấp.. Bấp, Không dám hét lên, sợ sẽ bị bại lộ thân phận

" Uyển Nhi.... Tôi...tôi... Xin lỗi... Cô đừng tìm tôi nữa....

" Xin lỗi cô... Tôi... Vì tôi quá Yêu Niên ca ca, mới Đối xử vậy với tôi.... Uyển Nhi tha cho tôi đi.....": Lạc Ngọc Cơ quỳ sụp xuống vái lại.

Uyển nhi muốn phì cười, nhưng phải cố nhịn..

": Ngọc Cơ.... Ngọc Cơ....bạn tốt cùng tôi xuống đây, mặt tôi đau quá... Ngọc cơ

Uyển Nhi xuất ra chuồng lực, đánh bay Lạc Ngọc cơ vào giường. Còn không quên dùng Băng nhọn cắt một đường trên gương mặt được Phẫu thuật giống Nguyên chủ.

Lạc Ngọc Cơ bị đánh cho ngất lịm

Uyển Nhi vận khinh công bay ra khỏi Hạ Gia, còn có lòng tốt đóng cửa giùm Lạc Ngọc Cơ

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta nhớ tỷ rất sợ ma quỷ, sao còn hù người ta nha.

"Ồ " Lão nương có nói sao?

"Nhưng Hệ Thống mi lại không biết. Lão nương lại rất thích giả quỷ dọa người "

[...] Tiểu tỷ tỷ, không cần giả Ma quỷ. Bản thân tiểu tỷ tỷ đã là ma quỷ rồi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158

Uyển Nhi trở về Tần Gia, cô không khỏi lắc đầu ngao ngán ": Tại sao mấy thổ hào lại thích xây tường cao cổng rộng làm gì a~~~~

Đêm qua đi, thì cổng không khóa. Lúc về trời còn chưa sáng hẳn, cổng đóng chặt. Tường còn cao hơn cả Hạ Gia ~~~~...

"Chắc. ~~~ Lại phải leo tường.

Uyển Nhi cũng chỉ biết than thở trong lòng. Hít vào một hơi, chuẩn bị vận khinh công bay vào.

Cô dễ dàng bay qua tường vào Tần Gia, theo vị trí cũ thẳng đường mà về phòng mình, nghỉ ngơi một lúc, còn phải nấu cho Tên Nam Chủ kia

Tần Mộc Niên, Lúc này đứng ở Cửa sổ, nhìn thấy hết mọi việc. Hắn chỉ khát nước, muốn dậy uống.

Ai ngờ thấy bóng trắng bay qua tường, còn rất nhanh như lướt gió chạy về dãy phòng cho người làm.

Tần Mộc Niên nhíu mi ": Là Ma? Hay là kẻ trộm đây.....?

- - - - -

Lạc Ngọc Cơ, Toàn Thân Lạnh Ngát. Lồng ngực bị đau mà tỉnh, Cô Nhớ lại cảnh đêm qua, Hạ Uyển Nhi tới đòi mặt, muốn cô xuống với Hạ Uyển nhi.

Lạc Ngọc Cơ, nhìn về phía cửa nơi ban công. Cửa vẫn đóng chặt không có dấu hiệu mở ra. Lúc này cô mới nhẹ nhõm thở ra, tay xoa xoa lên lồng ngực.

Bất giác, ở nơi lồng ngực Ân ân đau, Lạc Ngọc Cơ nhớ, Đêm qua Quỷ hồn của Hạ Uyển Nhi hát bay cô. Một cỗ sợ hãi quán lấy Lạc Ngọc Cơ.

Cô Ta nhớ lại Gương mặt đầy máu me, Toàn thân trắng toát bay lơ lửng. Còn giọng nói băng lạnh kia.

Lạc Ngọc Cơ rất sợ, nhưng vì không muốn bại lộ thân phận, đành phải cam chịu. Nếu như mời thầy pháp về, sẽ khiến Hạ Gia Sinh nghi.

Lạc Ngọc Cơ, vội vàng ăn mặc thỏa đáng, tới Tần Gia, muốn một chút Ấm áp của Tần Mộc Niên, để quên đi cảm Giác sợ hãi trong lòng....

- - - - -

Uyển Nhi, sớm đã ở trong bếp riêng. Cô chuẩn bị nấu bữa sáng cho Tần Mộc Niên. Ở trong bếp còn có Hai người phụ giúp, cô chỉ việc nấu thôi.

Hai bàn tay của cô, lưu loát xào nấu. Thao tác đẹp mắt, như nước chảy mây trôi. Khiến hai người phụ bếp. Loá mắt không thôi.

Uyển Nhi cảm Thấy, đồ ăn đã chín tới, thêm một chút Gia vị vào. Mùi thơm ngào ngạt liền tỏa ra bốn phía. Những món cô nấu rất đơn giản, qua bàn tay của cô chúng liền thành mỹ vị khó cầu.

Uyển Nhi cho thức ăn vào chén đĩa, rồi đưa cho người hầu ": "Mau đưa qua cho Tần Tổng đi."

"A, được được!" người Hầu này, chứng kiến cô nấu, kĩ xảo kinh người, chưa ăn mà đã thèm. Liền vội Bưng đồ ăn chạy thật nhanh tới Phòng Ăn của Tần Gia.

Số đồ ăn dư lại, cô để cho mấy người phụ bếp ăn. Còn cô chỉ muốn đi ra ngoài ăn, mệt nhọc cả sáng, làm sao có thể ỳ ỳ khuất bản thân đây.

Tần Mộc Niên, nhìn bữa sáng trước mặt, rất tinh xảo, còn mùi thơm khó cưỡng lại. Bản thân hắn là người rất kén trong phương diện ăn uống này. Hắn Cao Hứng, Cầm đôi đũa lên, từ tốn ăn.

Động Tác gấp Đồ ăn nhanh dần, người Hầu tròn tròn mắt nhìn ": Nhìn đi, Tần Tổng là lần đầu tiên ăn món khác ngoài cháo hoa, còn là ăn rất ngon miệng nữa.

Tần Mộc Niên, Ăn xong nhả nhận Lau chùi tay và miệng., ": Bữa Sáng hôm nay, là Đầu Bếp mới tới nấu có phải không?

Người Hầu nhanh chóng tiếp lời. ": Đúng Vậy thưa Tần Tổng.

Tần Mộc Niên Vãn Lãnh Đạm như không ":

" Được rồi! gọi người đó vào gặp tôi."

Uyển Nhi,được người Hầu dẫn vào, Đầu Tiên, Là cô dùng vệ mặt ngạc nhiên, sau đó lại trầm ổn chẳng sao hết.

Tần Mộc Niên, nhìn cảm xúc thú vị trên mặt cô, Mặc dù cô gái này có xấu.nhưng lại đem tới cho hắn cảm giác thân thiết muốn lại gần. Quan trọng hơn là đồ ăn cô nấu, đều rất ngon.

" Từ Nay, cô chuyển tới Phòng Bên kia đi, khi nào tôi muốn ăn gì, cô tiện đi lại hơn.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 15%)

Uyển Nhi Híp Mắt nhìn về phía tay chỉ của Tần Mộc Niên, thì Phong của cô được chỉ định, sát với phòng của hắn. Điều này khiến cho người hầu trong Tần Gia vừa kinh ngạc lẫn Ghen tị không thôi.

Uyển Nhi, lại đang suy nghĩ khác. Bất cô bận rộn cả sáng. Chưa ăn cái gì, mà tên nam chủ này rất keo kiệt Chỉ tặng cho cô có 10% hào cảm.

Hai người mỗi người một cảm xúc khác nhau, thì Lạc Ngọc Cơ được Người Hầu dẫn vào, chưa gì đã lấy nước mắt Lau mặt ôm chầm lấy Tần Mộc Niên.

" Niên Ca ca, em sợ lắm...em sợ lắm, ": Hai mắt Lạc Ngọc Cơ đỏ hồng, ngập nước mắt. Nhìn ra có bao nhiêu là ủy khuất.

Uyển Nhi nhìn, Hai người ôm nhau, nơi trái tim Của cô nhói đau, đau muốn chết đi được. Cô biết cảm xúc này là của Nguyên chủ.

Tần Mộc Niên thì khác, buông cánh tay của Lạc Ngọc cơ ra, hắn khó chịu. Xưa nay Uyển Nhi sẽ không mau nước mắt, và làm nũng với hắn như bây giờ, trong mắt của hắn. Hạ Uyển Nhi là cô gái Bướng bỉnh, quật cường và rất hay cười.

Còn Hạ Uyển Nhi bây giờ, chỉ có Gương mặt giống. Còn Lại như hai người khác nhau vậy.

" Uyển Nhi, em bình tĩnh có gì từ từ nói ": Hắn vẫn cố gắng tỏ ra bình thường, mà dò hỏi.

Lạc Ngọc Cơ, lúc này mới Ngừng khóc, lau đi vệt nước mắt lẫn trên má. ": Niên ca ca, em mơ thấy ác mộng, đáng sợ lắm.

" Ài, chi là ác mộng thôi Mà, đừng sợ.

Uyển Nhi, thấy được cơ hội, liền chọc vào Lạc Ngọc cơ.

"Khự~~ Vị tiểu thư này, hình như tôi thấy có cô gái đứng gần cô, gương mặt rất xấu xí.

" Aaaaaaaaa... tha cho tôi đi": Lạc Ngọc cơ nghe thấy, sợ hết hồn vía, còn không nhớ ra bản thân đang trước mặt Tần Mộc Niên, mà la hét.

Uyển Nhi câu môi cười, tiếp tục nói ":

" Tiểu thư này đừng sợ, cô ta chỉ muốn tiểu thư trả lại thứ gì đó cho cô ta thôi. "

" Tiểu thư trả xong, cô ta sẽ không quấy rầy tiểu thư nữa.

Bất giác Lạc Ngọc Cơ, niết tay lên gương mặt của mình mà hét lên với Uyển Nhi ":

" Hàm Hồ, cô là ai đừng có nói bậy... Tôi không có thiếu nợ ai cái gì hết.

Nói xong Lạc Ngọc Cơ sợ hãi, rồi đi trong thoáng chốc. Trước sự ngạc nhiên của Tần Mộc Niên và người hầu. Vị Hạ Tiểu Thư này như ma nhập thân vậy, sợ hãi chạy đi như ma đuổi...

Tần Mộc Niên, đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn Uyển Nhi, hắn còn nghi ngờ Hạ Uyển Nhi bây giờ hơn.

" Cô, Khi nãy... Cô nói với Hạ tiểu thư là chuyện gì? Khiến cô ấy sợ hãi như vậy?

" Ài, Tôi có nói chắc gì anh đã tin đâu Tàn Tổng!

" Khụ~~Tôi muốn biết cô cứ nói đi.

" Chuyện là như vậy, bảy đời nhà tôi đều làm Gọi hồn, hay nói chung là siêu độ cho người đã mất, mang oán khí nặng ".

" Tôi đời của tôi thì rồi đam mê nấu ăn hơn là làm bạn với ma. "

" Tàn Tổng? Anh có biết khi nãy tôi thấy bên cạnh tiểu thư kia là thứ gì không?

Tàn Mặc Niên, nửa thật nửa tin, nhưng lại rất hứng thú với câu chuyện của cô".

" Cô thấy thứ gì? Nói xem.

Uyển Nhi bước lại gần hắn. Ghé sát vào tai hắn thì thầm, còn không quên thổi hơi lạnh vào, để có hiệu ứng chân thật nhất.

" T....Ồi.. Thấy..... Cô gái đó. Có gương mặt rạch nát....máu me đầy mặt... Luôn chỉ vào vị Hạ Tiểu thư kia..

"N... Ối... Trả lại Gương Mặt cho cô ta..... Cô ta còn muốn gì cái gì mà Thân phận nữa. Nhưng tôi không kịp hỏi..

" Vị Hạ tiểu thư kia đi mất, cô ấy liền biến mất.

Tàn Mặc Niên Giật mình. 70% là tin tưởng, vì hành động lạ lùng gần đây của Hạ Uyển Nhi.

Đạt được ý định. Cô sáng khoái rời đi.

[...] Tiểu tử tỷ bây giờ có thêm nghề độ hồn rồi... Thật giỏi.

"....."

Tàn Mặc Niên ngồi ghép Lại các mảnh mối. Kể từ khi Hạ Uyển Nhi đi leo núi với Lạc Ngọc Cơ về, thì ba tháng sau mới gặp lại hắn.

Khi ấy cô ấy nói với hắn là bạn Giúp Ba Hạ. Mà kể từ đó, không còn thấy bạn Thân Lạc Ngọc Cơ xuất hiện bên cô ấy nữa.

Nghi ngờ càng lớn Tàn Mặc Niên lấy điện thoại. Gọi cho Người của hắn.

" Giúp tôi điều Tra Lạc Ngọc cơ, đang ở đâu và làm gì kể từ Ba tháng trước.

" Tôi muốn có kết quả nhanh nhất.

" Người bên kia ": Rõ thưa Tàn tổng.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159

Cả Buổi sáng, Uyển Nhi dùng để chiêu chọc Nữ chính và thông nào Tàn Mặc niên. Lúc này bản thân mình chưa có ăn cái gì đâu.

Uyển Nhi đem đồ đều thu xếp xong xuôi vào phòng bên cạnh Tàn Mặc Niên, ôm cái vấn đề Làm sao để khôi phục Lại thân phận đây? Cô cơ hồ nghĩ ra được một cách giải quyết.

Tại sao cô không để, Tàn Mặc Niên điều tra ra, để hắn đem kết quả có được cho Hạ Gia biết. Lúc đấy cô chỉ việc nhảy ra nhận người thân là xong.

" Chắc ~~Lão nương quá thông minh rồi, nhưng thời gian này phải ỳ khuất leo tường dài dài.

" Nữ Chính còn chưa bị điên a~~~

Cô sắp xếp xong toàn bộ trong đại não. Chuẩn bị đi dạo phố, lấp đầy cái bụng. Sáng giờ vẫn chưa ăn gì.

Uyển Nhi, dùng cả một buổi, một con heo và 50 con gà, thuê xe đưa tới Tàn Gia. Người bán thịt có hỏi. Thì cô chỉ trả lời là có tiệc.

Không Lẽ cô lại tự nhận nấu cho mình ăn? Không cô đâu có ngu như vậy đâu?

Trở về Tàn Gia, vừa kịp lúc cô làm bữa tối tới Tàn Mộc niên. Cô phải công nhận, cái nhà bếp này còn lớn và hiện đại hơn cái trước nữa.

Lần này, Cô rất tỉ mỉ làm cả một bàn ăn cung đình, 36 món để tưởng nhớ thế giới trước chưa được ăn no đủ.

Tàn Mộc Niên nhìn bàn ăn, thì đờ cả người. Cái này xác định là chỉ cho mình hăn ăn Phải không?

Hăn biết Là cô nấu ngon! Nhưng không cần làm nhiều tới mức gần cho cả 10 người ăn đâu.

"Những món này là cô nấu cho mình tôi ăn phải không? ": hăn thở ra một hơi mà hỏi.

"Không! Cả tôi ăn nữa ": Lão nương làm sao ủy khuất chính mình đây..

"Sao? Có phải anh ngạc nhiên lắm phải không?

"Đây là bàn ngự thiện chỉ giành cho Hoàng Thượng thời xưa ăn thôi đấy...

"Tần tổng, anh nhanh ăn đi ": Nói xong cô cũng tự giác ôm bát của mình là ăn.

Tàn Mộc Niên Ngơ ngẩn. Cô ấy xem hăn là Hoàng Thượng sao? Ủ' Cảm giác không tệ.

(Ting --- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 25% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

Uyển Nhi nghe hào cảm tăng, không khỏi mỉm cười, không phụ công cô nấu bàn ăn gần trăm món này.

Tàn Mộc Niên, nhìn động tác ăn của Cô, tuy mặt có chút xấu nhưng, Thao tác lại đẹp mắt, tỏa ra quý Khí. Rất giống với các tiểu thư khuê các thời xưa.

Trong lòng hăn nghi ngờ, cô ấy nói từ nông thôn lên. Nhưng thao tác lại không đúng, chắc chắn là đang có gì che dấu hăng. Phải từ từ tìm hiểu.

"Không cần phải vội "

Hăn Nhìn Chằm chằm vào Uyển Nhi đang ăn, có lẽ động tác nhai quá nhanh hay không mà rớt luôn cái nốt ruồi bên má.

Hai mắt Tàn Mộc Niên tròn ngược, muốn cười nhưng cố nhịn... Đành lên tiếng hỏi

": Nốt Ruồi của cô rớt ra rồi kìa.

Uyển Nhi mãi ăn, nên rất tự nhiên nhặt nốt ruồi lên dán lại ": A, " chắc nó ăn nó béo quá nên tự lăn xuống..

"Không cần anh lo, tôi dán lại rồi, đảm bảo không rớt nữa.

Lúc này Tàn Mộc Niên, nhìn cười tới đau cả bì, hăn là đang suy nghĩ. Có phải cô cũng thích hăn nên mới nguy trang, vào Tàn Gia Mà tiếp cận hăn hay không?

(Ting --- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 35% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

Uyển Nhi ăn no, lại xoát được hào cảm, nên tâm trạng rất thoải mái.

"Nam chủ này thật biết điều, biết lão nương khổ cực nên tặng hào cảm, rất ngoan.

"Sau này, lão nương sẽ sung hết mực. "

Cô đâu có biết, bây giờ nam chủ là đang tự luyện đâu.

Ăn uống no đủ, trời cũng vào khuya. Cô còn có việc cần làm. Tàn Mộc Niên cũng vào thư phòng xem tài liệu, ngày Mai tới công ty.

- -----Buổi đêm Tàn Gia.

Uyển Nhi, Thấy mọi người đã ngủ hết cô thay đồ trắng tay còn cầm mặt nạ hôm qua, Tiếp tục đi Hù dọa Lạc Ngọc cơ.

Cô dựa theo đường cũ, đi tới Hành Lang ra tới tường cao, đang định vẬn khinh công bay qua thì. Mơ hồ nghe được âm thanh không thích hợp.

Tiếng Bước chân đạp lên lá khô xào xạc, Tích tích.... Còn có cả âm thanh điện thoại. Càng khủng bố hơn là có hai đốm Đỏ ngầu như máu Hường về cô.

Uyển Nhi rùng mình. "Không phải chứ? Lão nương chỉ muốn Hù dọa Nữ chính thôi mà.

"Không lẽ, Tàn gia này có ma, nó tưởng cô là đồng loại nên đến làm quen sao.?

Uyển Nhi nhắm mắt, niệm thần chú....

"Đừng lại gần đây~~~~~

"Đừng lại gần đây~~~~~

"Đừng lại gần đây~~~~~

Uyển Nhi Cảm giác thứ đó càng tới Gần, bắt giác định Ôm đầu co chân mà chạy đi. Gió càng thổi mạnh hơn.

Âm thanh kinh khủng tới gần cô hơn. Bất ngờ một cánh tay lạnh như thịt đông lạnh, túm lấy cổ cô.

Uyển Nhi Cả người dờ ra, cô rất sợ ma. Cố gắng lắm mới Xoay cổ cứng ngắc lại nhìn xem, là thứ gì đang bắt lấy cô.

Đập vào mắt cô, là một người đàn ông, thân hình cao ráo. Toàn thân mặc vét, quan trọng hơn hắn đứng dưới ánh trăng, còn có bóng. Gương mặt cao lãnh đẹp tới tinh xảo.

"Có bóng = Không phải là ma!

Uyển Nhi lúc này mới hồi thần, thì ra là tên Tần Mộc Niên. Muộn như này còn ra đây làm cái gì? Định hù chết cô sao?

Tần Mộc Niên, cũng không khá hơn cô. Nửa đêm hắn Gọi cho thủ hạ, thì thấy bóng Trăng tóc dài, đứng ngắm nhìn tường cao, cơ hồ là muốn xuyên qua. Hắn Lại nghĩ tới nữ quý hôm nọ, bay qua tường.

Không ngờ lại là cô đầu bếp mới nhận. Hắn nhìn kĩ cô hơn, thì ra cô rất xinh đẹp, nốt ruồi và răng hô đều là giả. Hắn càng chắc chắn là, cô yêu thương thâm hắn.

(Ting ---- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 40%)

"Khụ~~ Đêm hôm cô làm gì ra ngoài này? Định Giả ma hù người Khác sao?

Uyển Nhi ngạc nhiên ": Tần Tổng, anh nhận ra tôi?

"Cô không phải đầu bếp sao? Tôi biết cô thích tôi nên mới ủy khuất chính mình, làm ra cái dạng xấu xí kia!

"Nhưng tôi không trách cô đâu ":

Uyển Nhi,, lườm hắn ": Xi~~~ Tự luyện..

Tần Mộc Niên, "...Thái Độ đó là sao? Hắn nói không phải sao?

Uyển Nhi cũng không phủ nhận lời nói của Tần Mộc Niên, còn vui vẻ công nhận.

"Đúng vậy! Tôi là đi hù ma... Anh có hứng thú đi cùng tôi hay không?

"Đừng nói là Tần Tổng sợ ma?

Tần Mộc Niên, nét mặt hiện ra tia thú vị. Không nhanh không chậm mà đồng ý. "

"Ai bảo là tôi sợ? Cô còn xấu hơn ma tôi còn chịu được. Ma là cái gì?

Uyển Nhi bị chê xấu, tâm trạng khó chịu. Cô muốn móc đại Dao ra mà chém chết hắn đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160

Uyển Nhi mặc kệ tên nam chủ tự luyện kia, vận khí bay qua tường, dưới con mắt kinh ngạc của Tần Mộc Niên.

Cô cất giọng, tương đối chêu chọc, ": Tần Tổng, anh leo lên đây.

Tần Mộc Niên bây giờ mới hồi thần, dụi dụi mắt, xoay người bỏ đi.

Uyển Nhi nghĩ là, hấn sợ ma không biết leo tường. Nên cô định bụng gọi xe đến Hạ Gia, thì bất ngờ, cổng lớn Tần Gia mở rộng.

Tần Mộc Niên, lái Siêu xe tới nơi mà cô mới nhảy xuống. Hấn Vẫn cao ngạo, âm thanh băng lãnh có một chút cười cợt phát ra.

"Tôi Là chủ nhà, sẽ đi cổng chính. Không như cô lén lút bay nhảy. Còn đâu là con gái.

"Lên xe, đi đâu tôi đưa cô đi.

Uyển Nhi, khó chịu bước vào xe. Chỉ muốn đâm chết tên nam chủ này, hấn là tên lon gan nhất mà cô từng gặp.

"Dám chê lão nương xấu, còn nói lão nương không có chút thực nữ con gái nào?

"Hấn là tên chán sống rồi! Sẽ có một ngày lão nương thành toàn cho hấn, được chết một cách nhẹ nhàng nhất.

[...] Tiểu tử tỷ, ta thấy nam chủ này rất thật thà. Còn rất soái có phong phạm đàn ông.

"Mẹ nó! Phong phạm chó cắn"

"Hấn với Hệ Thống mi đều là thứ có mắt chỉ để trang trí."

[...] rất tốt, tiểu tử tỷ đã đổi câu mắng, nghe thật vui tai.

Lúc này Tô Mộc Niên thức giấc, cô là tới Hạ Gia làm gì?

"Tôi không biết, đêm hôm cô tới Hạ Gia là làm gì? Có người đắp tội với cô sao?

Uyển Nhi bình tĩnh. Trả lời hấn như thể bạn bè lâu năm, tay còn vỗ vỗ lên vai của hấn.

"Xác Thực là có đắp tội, nhưng chỉ là người ta nhờ vả tôi thôi...

"Ồ" Tôi tò mò là ai nhờ vả cô nha?: "hấn càng ngày càng thấy vị đầu bếp này thật thú vị, trên người cô chỗ nào cũng là bí mật.

"Suyt~~~~ Cô gái lúc sáng. Cô ấy đang... Ngồi kế tôi đây này": Âm thanh cô nhấn mạnh ba chữ "NGỒI KẾ TÔI".

Bất Giác Tần Mộc Niên đang lái xe, cũng phải lạnh sống lưng. Hấn công nhận cô thành công dọa sợ hấn.

Tần Mộc Niên chọn cách Im lặng lái xe, không trả lời.

Uyển Nhi, muốn có hiệu quả cao hơn, cô thả dĩa năng băng ra, gương mặt không có cảm xúc, lạnh tanh như hồn ma. Khiến Tần Mộc Niên nhìn cô một lần là không muốn quay đầu nhìn lại.

Cô rất muốn bật cười, đường đường là vị tổng tài băng lãnh. Cao cao tại thượng, mà lại cùng đồng lõa với cô đi dọa ma nha. Lát phải diễn thật hay cho hấn xem mới được.

"Dám Khinh thường lão nương, xem Hạ gia cổng khóa tường cao hấn leo vào như nào a~~~~~"

Từ Tần Gia tới Hạ Gia chỉ mất 30 phút đồng hồ. Xe được dừng cách Hạ Gia 20m.

Uyển Nhi ngang nhiên xuống xe. Đối mặt với tường bất người bay lên, đứng ở trên vẫy vẫy Tần Mộc Niên.

Cô phá lệ tốt bụng kêu nhỏ

": Nhà không có chó, Tần Tổng anh leo Lên mau.

Sắc mặt Của Tần Mộc Niên, đen như đất nồi. May mà ban đêm nên không nhìn ra, hấn Là lần đầu tiên leo tường đột nhập vào nhà người ta.

Hấn là người tập thể thao, nên đối với cái tường cao này rất bình thường, chưa tới 20 giây đã thành công leo lên.

Uyển Nhi liếc mắt Khinh thường,miệng Lẩm bẩm ": để xem lát tầng 4 hấn leo như thế nào đây?

Uyển Nhi quen đường đi về phía hông Biệt thự Hạ Gia, Tần Mộc Niên dứt tay vào túi quần theo sau, như thể hấn và cô là đang đi dạo, chứ không phải đột nhập vào nhà người khác.

Uyển Nhi dừng lại, vận khinh công bay lên ban công tầng 4. Cúi đầu xuống vẫy vẫy Tần Mộc Niên...

"Tần Tổng... Anh nhanh leo lên~~ chủ nhà ngủ hết rồi.

Tần Mộc Niên cả mặt vắn vẹo. Ngược mặt nhìn cô tới đau cả cổ.

" - _ bảo hấn Leo! là leo như thế nào đây? Tường cao còn miễn cưỡng leo lên được.

" Còn đây là tầng 4. Hấn không phải ma quỷ như cô, muốn bay là bay, càng không phải người nhện hay supremaan...

Cô cười khẩy trong lòng, bay xuống bế Tần Mộc Niên theo kiểu công chúa, bay lên ban công.

(Ting --- Hào cảm của nam chủ + 10% bây giờ là 50%)

Tần Mộc Niên ngơ ngác, nhìn vào bên trong thấy Hạ Uyển Nhi đang ngủ ngon lành, định lên tiếng, thì cô lấy tay đè lại cánh môi anh.

" Suyt~~ Đừng nói gì hết. Im Lặng đứng ở đây xem kết quả.

Uyển Nhi đeo mặt nạ máu me vào, còn giả bộ như đang nói chuyện với ai đó bên cạnh mình.

" Cô đứng sang bên này với anh ta đi, hôm nay tôi đòi lại mặt cho cô.

Toàn Thân Tần Mộc Niên lạnh toát. Khó khăn lắm mới rặn ra một câu: " Cô.. Cô đang nói chuyện với ai?

" Tất nhiên là với cô gái hồi sáng rồi. Cô ấy hình như có quen biết anh đó. ": Uyển Nhi nói giọng càng mà mỉa hơn.

Tần Mộc Niên ": "...." bây giờ hấn trở về liệu còn kịp hay không?

Uyển Nhi, truyền khí lạnh vào trong phòng, vận khinh không bay lơ lửng vào trong giường. Cả người lơ lửng phát pho

Tần Mộc Niên sợ hãi, Nếu không phải hấn sớm biết cô là người. Thì lúc này còn tưởng cô là là quý.

" Ngọc... Cơ... Dậy.. Chơi với tôi đi...tôi.... Đau quá... Mặt tôi... Đau quá.... Máu.... Toàn máu.... Ngọc Cơ dậy chơi cùng rồi.....

Lạc Ngọc Cơ, bị Âm thanh gai góc, mà mỉa chọc cho tỉnh, mở mắt ra liền Thấy Nữ quỷ treo lơ lửng giữa giường mình. Điện cuồng réo gọi.

Lạc Ngọc Cơ toàn thân cứng ngắc, trèm chấn... Cát giọng run sợ":

" Hạ Uyển Nhi....cô tha cho tôi đi.... Tôi sẽ đốt nhiều tiền vàng cho cô.. Tha cho tôi đi.... Tôi biết lỗi rồi.....đừng ám tôi nữa.

Uyển Nhi lại vén chăn vút đi, bàn tay lạnh lẽo xoa niết lên gương mặt Của Lạc Ngọc Cơ. Áp sát gương mặt máu me vào.

" Lạc Ngọc Cơ.... Sao mặt cô thật giống tôi.... Mặt tôi....đau quá.. Cô trả lại mặt cho tôi.... Đau... Quá..... Aaaaaaaaaaaaaa..... Trả lại đây.... Con tiện nhân này.

" Trả lại Ba mẹ cho Tao... Trả Lại Niên Ca ca cho tao.... Tao sẽ sé rách mặt mày... Như mày phá nát mặt taoooo..... Lạc Ngọc Cơ....

Lạc Ngọc Cơ hoảng sợ, xong lại điên cuồng... Hét lên..

" Đúng.. Là tao giết mày.. Tao rách nát mặt mày thì sao? Mày đã chết rồi....

" Tất cả của mày đều là của tao... Kể cả niên Ca ca cũng đang yêu thương tao đấy thôi...

" Mày là quỷ hồn chỉ biết hù dọa tao mà thôi.. Mày thử giết tao đi..... HA ha ha ha ha

Uyển Nhi nhếch môi cười tới rợn người. Nguyên chủ chỉ muốn cô sống không bằng chết.

Nếu không cô đã bị lão nương băm nát từ lâu rồi. Hoi sức đâu mà đi hù dọa kiểu này.

" Ngọc... Cơ tôi tốt với cô như vậy.....cô lại giết tôi..... Hôm nay tôi dẫn cô xuống chơi với tôi đây..... Chúng ta rồi sẽ là đôi bạn tốt.

Uyển Nhi xuất ra chưởng lực, đánh ngất Lạc ngọc Cơ. Sau đó xoay người đi tháo mặt nạ ra.

Lúc này, Tần Mộc Niên nghe thấy, chứng kiến tất cả... Hấn không thể tin vào tai của mình..... Nhưng chính mắt hấn thấy... Làm sao lại không tin được đây?

" Tần Tổng.. Về thôi.. Về tôi kể chi tiết cho anh nghe.

Tần Mộc Niên vẫn chưa hồi thần, nhưng vẫn gật đầu... Trời tối nên không ai phát hiện ra hốc mắt của hấn đã sớm đỏ hồng....

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 70% tiểu tỷ tỷ thật giỏi)

Uyển Nhi bế Tần Mộc Niên bay xuống. Trong lòng có một chút coi trọng tên nam chủ này.

Xem ra hần tăng hào cảm cho cô, vì thương xót cho nguyên chủ sao?

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161

Cả hai người trầm mặc, không ai bắt Chuyện trước. Thắng một đường về Tần Gia.

Uyển Nhi định bụng vào phòng mình để ngủ. Dù gì Tần Mộc Niên cũng không hỏi gì cô nha.

Tần Mộc Niên thấy cô không nói gì, còn muốn đi ngủ. Trong lòng hần đang một vụn câu hỏi bay quanh, đang đợi cô gấp đáp, thế mà cô cứ vậy xoay người đi???

" Cô định đi đâu? Không giải thích cho tôi sao?

Uyển Nhi ngáp ngắn ngáp dài.

" Tôi định đi ngủ nha. Thấy anh không hỏi nên tưởng đâu anh không muốn biết. "

Tần Mộc Niên hừ lạnh ": Cô kể đi. Tôi dành cả đêm nghe cô nói đây.

" Ồ... Thế tôi kể nhé.. Có cần phải bật đèn hay không? Mà thôi để vậy cho nhập thần.

Tần Mộc Niên muốn phát giận với cô đầu bếp này, trong hoàn cảnh nào cũng đùa cợt với hần. Cô đầu bếp này có chút giống với Hạ Uyển Nhi, bướng bỉnh và quật cường.

Uyển Nhi, bắt đầu hít một hơi... Bịa truyện nữa thật nữa giả....

" Khụ~~ Tôi thấy một cô gái, mặt mũi máu me.. Cô ta nói cô ta tên là Hạ Uyển Nhi, Con Gái Hạ Gia.

" Cô ta kể cho tôi biết rằng. Cô ấy bị Bạn Thân Lạc Ngọc Cơ, hại chết còn tàn nhẫn rạch mặt cô ấy ra.

" Cô ấy nhờ tôi, báo cho Ông Bà Hạ biết cô ấy đã chết rồi. Muốn tôi đòi lại công bằng giúp cô ấy sớm siêu thoát....

" Tần Tổng tin hay không thì tùy... Mà hình như cô ấy biết anh đúng không? Khi ở gần anh cô ấy nhìn anh rất lâu..

Lúc Này Tần Mộc Niên Trầm mặc, phải mất một lúc lâu hần mới lời..

" Được rồi, cảm ơn cô đã giải thích.. Cô trở về phòng của mình đi.

" Ồ! Mai anh ăn gì tôi nấu? Uyển Nhi tốt bụng mà hỏi.

" Ăn gì cũng được. Mà làm ơn cô đừng làm mặt mình xấu nữa, tôi sẽ không đuổi việc cô đâu!

" Được, Cảm ơn Tần Tổng... Ngủ ngon ":

Thấy cô vào phòng rồi, lúc này Tần Mộc sinh muốn xác định lại trước khi quyết định mọi việc.

Hần xem lại, số liệu mà người của hần điều tra được. gửi cho hần lúc nửa đêm..

Từ Ba tháng trước, lúc đi leo núi về Chỉ có mình Lạc Ngọc Cơ trở về. Còn Uyển Nhi của hần mất tích.

Ba tháng sau, Hạ Uyển Nhi Lại xuất hiện, thì Lạc Ngọc Cơ lại mất tích... Có cả giấy phẩu Thuật chính hình của Lạc Ngọc Cơ.

Giống với Hạ Uyển Nhi 100%. Tần Mộc Niên chấp ghép lại với lời cô mới kể. Thì hần nghĩ.... Uyển Nhi của hần đã chết rồi, còn là chết không thấy xác.

Nước mắt hần rơi không ngừng. Là do hần vô dụng, không thể bảo vệ được cô. Còn như bị mù, yêu thương kẻ giết cô....

Trong lòng hần tích tụ phản hận, muốn bóp chết Người đàn bà độc Ác Lạc Ngọc Cơ kia.

Tần Mộc Niên lấy điện Thoại ra, gọi cho thủ hạ.. Bằng âm thanh không thể bằng lời hơn!

" Cậu Giúp tôi theo dõi Lạc Ngọc Cơ, sai người rạch mặt cô ta... Chỉ cần thấy máu là được.

" Khi nào, vết thương lành, Tiếp tục Rạch thêm một đường...

" Cứ như vậy mà làm cho tôi. Chỉ cần thấy máu, rạch lên mặt không cần chỗ khác... Lành lại tiếp tục Rạch.

- Người bên kia, bắt đầu cảm thấy run sợ

Hắn biết rõ con người của Tần Tổng. Nên ngoan ngoãn nghe lời.

" Tôi đã Rõ thừa Tần Tổng.

Lúc này Tần Mộc Niên mới hòa hoãn đi một chút. Ôm nỗi buồn, hối hận, trong lòng. Bước chân nặng nề trở lại phòng.

- -----

Sáng sớm Uyển Nhi đã ăn mặc thỏa đáng. Không thể để lộ khuỷu tay, cô mặc một chiếc váy xuống trắng, bẹn vai. Dưới chân váy có thêu họa tiết hoa lan. Cô bụng bừa sáng tới cho Tô Mộc Niên.

Tô Mộc Niên, Nhìn Cô từ ngạc nhiên rồi chuyển sang ánh mắt tán thưởng.

(Ting --- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 80% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi thấy hắn nhìn mình như hận không thể ăn tươi nuốt sống cô vậy?

" Khụ~ Tần Tổng anh đừng nhìn tôi nữa, tôi biết tôi rất xinh đẹp rồi...

" Có nhìn Tần Tổng, cũng nên ăn uống.

Lúc này Tần Mộc Niên mới hồi thần.

" Không biết xấu hổ, Tự Luyến... ". Nói xong hắn cầm muỗng lên, định bụng sẽ ăn sáng. Hơi đâu mà đi đôi co với cô.

Bất giác, cánh tay hắn mất đi Lực. Đầu óc mơ hồ dần, rồi ngất lịm.

Uyển Nhi, đang mãi ăn. Nhìn lên thấy Tần Mộc Niên gục trên bàn... Cô nghĩ hắn ngủ, nên không rảnh đánh thức tiếp tục ngồi ăn.

[...] Nghiệm vụ phụ tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ đưa nam chủ tới bệnh viện.

" Phụttttt... Lão nương, cứ nghĩ hắn đêm qua thiếu ngủ, nên lúc này mới ngủ bù?

" Ai ngờ lần đầu ra chết sao? Đáng lắm... Lão nương đã nói rồi, chê lão nương xấu luôn có kết cục tốt.

[...] Tiểu tỷ tỷ nhanh cứu hắn a~~ sắp chết tới nơi rồi còn ở đây mà Bình Phàm

Uyển Nhi bế Tần Mộc Niên lên xe, chạy thẳng tới bệnh viện, trước bao con mắt ngạc Nhiên của bao người.

Tần Mộc Niên được đẩy vào Phòng cấp cứu Đặc Biệt.

Cô chờ ở ngoài 4 giờ đồng hồ, trong lòng luôn cảm thấy lo lắng tới hoảng. Cô biết cảm xúc này là của Nguyên Chủ, phải cố gắng ép xuống cảm xúc chết Dẫm này..

Lúc này bác sĩ mới ra ngoài, Uyển Nhi Tiến lại gần hỏi.

" Bác Sĩ anh ấy là bị bệnh gì?

Bác sĩ Tháo khẩu trang ra, nhìn cô một hồi mới trả lời.

" Cô Là người nhà của bệnh Nhân?

" Phải Phải tôi là mẹ....à Không là bạn gái của anh ấy.

" Bệnh Nhân bị kén ăn lâu ngày, không dung nạp đủ chất lên não. Hocmon giảm mạnh.

" Cô là bạn gái mà không phát hiện ra sao? Không biết cô làm bạn gái kiểu gì nữa?

" Hiện giờ anh ta bị u não cấp và vô sinh. Sạ trị cũng không kịp, Chỉ còn sống được nhiều nhất hai năm nữa.

Nghe được kết quả này. Nơi trái tim cô đau thắt lại, nước mắt tự động mà trào ra,

" Chậc~~~~ Cô khóc cái gì? Hắn có chết ngay đâu.

" Rất May lão nương không bị bệnh kén ăn như hắn? Vậy là còn hai năm để xoát hào cảm

[...] Ta cũng rất mong tiểu tỷ tỷ bị bệnh kén ăn...

"....."

"Thôi kiểu gì hắn cũng sắp chết. Lão nương nên thành thật với hắn lần cuối cùng "

" Xem như xoát hào cảm vậy?

Uyển Nhi vào Phòng Hồi sức, thì Tần Mộc Niên đã tỉnh từ lâu. Hắn vừa nói chuyện điện thoại xong thì cô bước vào.

" Tần Tổng, có tin xấu anh muốn nghe không?

Tần Mộc Niên, ngừng mắt nhìn cô, hắn thấy hốc mắt cô đỏ hồng. " Cô mới khóc sao?

" Không~~~~ Tôi đâu rảnh mà khóc ". lão Nương đâu có khóc. Là nguyên chủ khóc nha "

" Cô nói đi, tôi đang nghe đây: " Tần Mộc Niên, suy nghĩ. Uyển Nhi Của hắn chết rồi. Còn tin gì xấu hơn sao?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162

" Có gì cô cứ nói đi": Sắc mặt hắn vẫn lãnh đạm như không có chuyện gì xảy ra.

" Bác sĩ nói anh, Sống không được hai năm nữa. Anh mắc chứng U Não.... Còn Vô sinh ":

Tần Mộc Niên, Lúc đầu là Ngạc nhiên, sau cùng là làm như không có chuyện gì xảy ra.

" Ủ... Tôi biết rồi "

" Thái độ vậy là như nào? Ủ Là xong chuyện?

Uyển Nhi, không nói gì, chỉ là mắt nhìn không trung mà ngẩn người,

Tần Mộc Niên, khẽ cau mày ": Uyển Nhi, cô làm sao vậy? Cảm thấy tôi sắp chết nên cô không vui?

Uyển Nhi nháy mắt mấy cái phục hồi tinh thần lại, lắc đầu

": Không phải, tôi sẽ không để anh chết, tôi đảm bảo.

Lời nói của cô chắc chắn như thép, sẽ cứu sống được Tần Mộc Niên Vậy?

Tần Mộc Niên, giật mình nhìn chăm chăm vào Uyển Nhi ": Có phải cô thích tôi phải không?

" Nhưng cô bỏ suy nghĩ đó đi, tôi có người mình yêu rồi.

" Chỉ là cô ấy tạm thời rời xa tôi thôi. Rất nhanh tôi sẽ đi gặp cô ấy.

Uyển Nhi mặc Kệ hắn nói nhảm, tiến lại gần nắm chặt lấy cằm của hắn, trịnh trọng tuyên bố "

" Tôi tới để cứu vớt anh, anh là của tôi.

" Tôi Không cần sự đồng ý của anh Tần Tổng ạ. "

Hành động bất ngờ của Uyển Nhi, khiến Trái tim hắn loạn nhịp. Đập rữ rội, Cô giống như ánh sáng chiếu thẳng vào cuộc đời u tối, không mấy vui vẻ của hắn.

(Ting ---- Hào cảm của nam chủ + 10% bây giờ là 90%)

Tần Mộc Niên, im lặng không trả lời lại cô, chỉ đỏ Mặt mà tránh né ánh mắt Của cô.

"Tôi muốn xuất viện, tôi còn có chuyện chưa giải quyết xong?"

"Được, tôi đi làm giấy xuất viện cho anh. Có tôi ở đây sao anh có thể chết đây?"

- ----- một năm Sau

Khoảng thời gian này, thỉnh thoảng Tần Mộc Niên hay ra bên ngoài bận rộn công việc gì đó. Luôn né tránh Uyển Nhi.

Chỉ khi cô bắt hắn ăn và uống thuốc mới gặp mặt. Hào cảm vẫn ở mức 90% mà không tăng lên

Chung sống với hắn dưới một mái nhà, nói cô không có tình cảm với hắn là sai.

Cô cũng không chịu được cảm giác hắn nóchét trước mặt cô, cả tâm hồn lẫn thể xác cô nặng nề, tới thờ cô cũng lười.

"" Hệ Thống. Mi có đan dược nào giúp hắn không chết hay không?"

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta là hệ thống không phải Bằng hữu của Diêm Vương, đan dược thì không có.

[...] Nhưng ta có cách kéo dài tuổi thọ của hắn nha.

"Có rấ~ Mau thả!"

[...] Đây là Lá bùa Dẫn sinh mạng. Chỉ cần tiểu tỷ tỷ ghi ngày tháng năm sinh của hắn vào đây, đốt rồi hòa vào nước.

[...] Tiểu tỷ tỷ uống hết, thể là hắn sẽ giống như rêu, sống và sinh trưởng vào tiểu tỷ tỷ, khi tiểu tỷ tỷ chết hắn sẽ chết.

"Đạch! Hệ Thống Mi lại có thứ lợi hại như vậy sao?"

[...] Dĩ nhiên rồi, khi nào Hắn sắp chết hãy làm, mà nói trước tiểu tỷ tỷ phải công theo sinh mệnh hắn, nên sức khỏe tiểu tỷ tỷ sẽ suy yếu hơn người bình thường.

"Ồ " thôi coi như lão nương làm việc tốt đi. Bùa đó phải mua không?"

[...] Ah bùa này là hàng cấm, nên không Được phép bày bán... Ta tặng coi như lì xì trung thu cho tiểu tỷ tỷ.

"Được, lần này Ta mới thấy Hệ Thống Chó Chết mi làm được việc có ích.

[...] Khen thì khen, có cần thêm Thêm Chữ chó chết vào hay không?"

Một hồi lâu sau, cô mới nhắm mắt lại, thở dài một hơi. Dù gì vẫn phải gánh sinh mệnh của hắn, bây giờ nên nấu com tắm rửa từ lúc này.

Buổi tối cô nấu toàn món đại bổ, gần như món nào cũng có thêm hà thủ ô, đương quy, táo đỏ vào.

Tần Mộc Niên, tuy tránh mặt cô nhưng tới bữa hắn đều về ăn com. Com bên ngoài hắn không nuốt nổi, là do cô chiều hư luôn cái dạ dày của hắn rồi.

Ăn xong, Tần Mộc Niên lãnh đạm nói.

"Giờ không còn sớm nữa, cô cũng nên nghỉ ngơi sớm một chút đi..": chưa kịp rút lời, hắn đã bị cô bế bổng lên.... Đi vào trong phòng hắn, khóa trái cửa lại.

"Cô...Cô làm cái gì vậy? Tôi.... Tôi không thích cô.. Thả tôi xuống đi.

"Ồ" Tôi thích anh là được rồi. ": nói xong cô rút dây thừng ra trói hắn Lại ném vào góc tường, đắp chăn cho hắn.

Tần Mộc Niên, xấu hổ nhìn tới đỏ mặt tía tai, úp mặt vào tường.

"Sao cô phải khổ như vậy? Tôi là người sắp chết sẽ không lo cho cô được.....

"Có tôi ở đây, anh sẽ không chết... Hơn nữa, tôi lo cho anh được....kể cả là suốt cuộc đời này.

(Ting --- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 95% Tiểu tỷ tỷ cô lên)

Tần Mộc Niên, nghe được lời thổ lộ của cô, trong tâm hần như có dòng nước ấm chảy qua. Nhưng hần lấy tư cách gì để đáp lại cô đây?

"Một người sắp chết? Hơn nữa mất đi năng lực của đàn ông.....còn không bảo vệ được người hần yêu thương?"

Uyển Nhi leo lên giường, rúc vào lồng ngực rắn chắc của hần, bàn tay xoa lên gương mặt nhiễm nước mắt từ bao giờ.

"Mộc Niên, đừng khóc... Có tôi ở đây? Anh sẽ không mất thứ gì hết... Bất kể là người anh yêu thương.

Hần bị trối, không thể đẩy cô ra, mà còn rất hưởng thụ ấm áp mà cô truyền vào cho Hần.

"Cô nói như vậy? Nghĩa là sao.... Bất kể Là người hần yêu nhất nhất cũng không mất đi.....?"

Cả một đêm, hần nặng nề mà thiếp đi. Uyển Nhi, không ra tay với người bị bệnh. Chỉ an ổn ôm hần Ngủ, cho tới sáng.

Một năm qua, Lạc Ngọc Cơ sống không tốt đẹp là mấy. Hễ cô ta ra đường là sẽ bị người lạ rạch mặt... Khi nào mặt lành, thì lại bị rạch.

Xuất một năm luôn diễn ra như vậy, có khi đêm ngủ, cũng bị rạch mặt. Dần dần cô ta bị trầm cảm, không dám bước chân ra khỏi nhà.

Uyển Nhi còn chưa vạch trần cô Ta không phải Hạ Uyển Nhi thật. Mà cô đang chờ cơ hội để toàn người ở giới thượng lưu này biết, cô ta là giả mạo.

Lúc đó, Uyển Nhi sẽ đủ lí do bước ra nhận người thân, khôi phục lại thân phận.

Mà cơ hội tốt nhất, dĩ nhiên là Sinh Nhật Của Nguyên chủ vào tháng sau.... Cô cũng nên dẫn Tần Mộc Niên theo cùng.

"Cho anh ta một cái tin tức vui mừng"

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163

Một tháng thoáng qua, Sinh nhật của Nguyên chủ đã đến.

Hạ Gia, phá lệ vui mừng một mảnh, mời tất cả người trên giới kinh doanh, Kể cả Tần Mộc Niên cũng được mời.

Lạc Ngọc Cơ, cho dù có không dám bước ra khỏi nhà đi chăng nữa, thì tối nay cô ta cũng phải bắt buộc ra mặt. Cô ta rất sợ bị bại lộ thân phận của mình.

Tuy rằng thời gian qua, Uyển Nhi không có đi gặp Lạc Ngọc Cơ. Tựa hồ cô cũng hình dung ra, gương mặt mệt mỏi mang theo nỗi sợ, ăn sâu vào tâm trí của cô ta rồi.

Hôm nay, tham gia Bữa Tiệc Tần Mộc Niên muốn dẫn cô theo cùng. Hần biết Hạ Uyển Nhi Bây giờ là giả mạo. Hần muốn vạch trần Cô ta ngay trong bữa tiệc.

Bằng chứng phạm tội, hần sớm giao nộp cho cảnh sát, mấy tên mà Lạc Ngọc Cơ thuê cũng đã bị tóm gọn.

Hơn một năm nay, Cô ở bên cạnh Tần Mộc Niên, người hầu trong Tần Gia sớm biết cô có mối quan hệ không bình thường với Tần Mộc Niên. Họ cũng chỉ ghen tị và hăm mộ luôn coi Cô là chủ nhà.

Lúc này Uyển Nhi chỉ suy nghĩ. Đi dự tiệc chắc chắn sẽ có đồ ăn ngon. Cô vẫn nên chuẩn bị ổn thỏa rồi đi thôi.

Uyển Nhi không muốn mình làm mất mặt Tần Mộc Niên, nên cô trang điểm thật kinh diễm, quyến rũ.

Tần Mộc Niên, sớm đã chuẩn bị kĩ càng, hần mặc một bộ âu phục màu xanh, toàn thân soái ca, cả người đều hiện ra lãnh khí khó gần.

Người khác nhìn vào không ai biết hần có bệnh sắp chết đâu.

Tần Mộc Niên liền nhắc chân rồi đi, vừa vịn gặp được Uyển Nhi đi tới cửa.

Cô chuyển tầm mắt chuyển qua Tần Mộc Niên, nhắc nhở hắn.

"Mộc Niên, anh uống thuốc, ăn một chút gì đó rồi hãy tới buổi tiệc.

Bởi vì phải trang điểm, còn mặc phi thường xinh đẹp quyến rũ, khiến tầm mắt của hắn không di rời khỏi người cô được. Bất giác hắn khó khăn nuốt một ngụm nước bọt xuống.

"Tôi đã uống thuốc rồi, lúc này tôi chưa đói!":

"Khụ~~khụ hôm nay cô rất đẹp ": hắn mặt hơi đỏ, quay đi chỗ khác.

Một lúc sau, cô giương mắt nhìn Tần Mộc Niên ": Hôm nay anh cũng rất đẹp.

"Tôi nay, tôi cho anh một niềm vui bất ngờ"

Tần Mộc Niên nhú mày, sau đó nghiêng đầu nhìn Uyển Nhi. ": Được, Tôi sẽ đợi niềm vui bất ngờ kia "

Cô nhìn hắn một lúc: "Không còn sớm nữa, chúng ta đi thôi?"

"Được."

- - - - -

Uyển Nhi theo Tần Mộc Niên, lên xe đi về hướng Hạ Gia,

Vừa xuống xe, Tần Mộc Niên đưa tay ra, ý bảo cô khoác vào. Uyển Nhi vui vẻ khoác Tay Tà Mộc Niên mà đi vào.

Uyển Nhi Quan sát, thấy Ba Mẹ Nguyên chủ lúc này, đang vui vẻ mời chào khách nHân. Nơi lồng ngực cô ần ần đau, chỉ muốn nhào tới chỗ Ông Bà Hạ mà ôm lấy.

Tần Mộc Niên, cảm giác được bất thường Từ cô. Hắn chỉ nghĩ lần đầu cô tham gia bữa tiệc có chút lo lắng. Hắn liền vỗ vỗ vào tay đang run run của cô.

"Không sao đâu, một lúc rồi sẽ quen thôi"

"Làm phiền anh lo lắng cho tôi rồi! TÔI không sao!

Hai người đi mời rượu những người mà Tần Mộc Niên quen biết, hoặc có hợp tác làm ăn. Cô nhìn xung quanh, quả nhiên không thấy Lạc Ngọc Cơ ở đâu.

Cũng phải thôi, Nhân vật chính luôn luôn xuất hiện sau cùng. Không cần phải vội..

Ông bà Hạ từ xa, thấy Tần Mộc Niên liền tiến tới chào hỏi ":

" Tần Tổng tới thật sớm! "

Tần Mộc Niên, lạnh lùng nhìn ông bà Hạ một lúc, lại sốt thương cho Hạ Uyển Nhi, bây giờ chết còn không thấy xác đâu.

Còn hai người này, không phân biệt nổi đâu mà con gái của mình, sống chung mái nhà lâu như vậy còn không nHận ra..

" Hôm Nay sinh nhật Tiểu Thư Hạ, tôi tới sớm một chút là điều nên làm. "

Chào hỏi xong, Uyển Nhi đi theo Tần Mộc Niên tới Bàn khuất người mà ngồi xuống.

Lúc này, ông Hạ lên sân khấu chính diện cầm micro, âm thanh vang lên.

" Cảm Ơn các vị đã nể mặt, tham dự sinh nhật con gái của chúng Tôi Hạ Uyển Nhi,

" Con Gái yêu, ra đây nào.

Tất cả mọi người đổ dồn ánh mắt về phía sân khấu, Uyển Nhi và Tần Mộc Niên cũng nhìn lên.

Lạc Ngọc Cơ sắm vai Hạ Uyển Nhi, hôm nay cô Ta mặc chiếc đầm đuôi cá, khắp váy được khảm đá quý.

Gương mặt dù được trang điểm đậm, nhưng nhìn vào trong mắt, có phần mệt mỏi.

Lạc Ngọc Cơ, cất tiếng phá lệ ngọt ngào, cố gắng nở nụ cười với mọi người phía dưới.

" Cảm ơn tất cả mọi người đã tới tham dự sinh nhật của tôi, mọi người cứ vui chơi thỏa thích....

Lạc Ngọc Cơ vừa vút lời, Uyển Nhi đã kéo Tần Mộc Niên đi lên phía trên.

"Hạ Tiểu Thư, hôm nay tôi cũng có món quà tặng cho Hạ tiểu thư.

"Mong rằng có thể làm Hạ tiểu thư đây hài lòng..."

Cô ghé sát vào tai Tần Mộc Niên thì thầm "

: Mộc Niên, anh nhìn cho kĩ nhé.

"Được "

Lạc Ngọc Cơ, có cảm giác không tốt. Ánh mắt của cô gái kia, nhìn cô như muốn đòi mạng. Lạc Ngọc Cơ lùi dần về phía Sau..

"Không, tôi không muốn Nhận... Cô là ai? Sao lại đi cùng Niên Ca Ca..

Uyển Nhi, liếc ánh mắt sắc bén cho Lạc Ngọc Cơ.

"Tôi là Chủ nợ của cô, hôm nay tôi phải đòi cho bằng hết những thứ cô nợ tôi!

Tần Mộc Niên và ông Bà Hạ. Lẫn khách Nhân không hiểu chuyện gì đang xảy ra, thì trên màn ảnh chiếu.

Phát ra toàn bộ bằng chứng giết người của Lạc Ngọc Cơ, còn có đoạn ghi âm Tự cô ta thừa nhận mình giết Hạ Uyển Nhi.

Hạ Uyển Nhi...cô tha cho tôi đi... Tôi sẽ đốt nhiều tiền vàng cho cô.. Tha cho tôi đi... Tôi biết lỗi rồi....đừng ám tôi nữa.

"Đúng.. Là tao giết mày.. Tao rạch nát mặt mày thì sao? Mày đã chết rồi....

"Tất cả của mày đều là của tao... Kể cả niên Ca ca cũng đang yêu thương tao đấy thôi...

"Mày là quỷ hồn chỉ biết hù dọa tao mà thôi... Mày thử giết tao đi..... HA ha ha ha ha

Toàn bộ người ở trong bữa tiệc đều Im Lặng nhìn Lạc Ngọc cơ, tới khi màn hình không còn phát nữa.

Bà Hạ Xem xong ngất lịm. Ông Hạ chạy tới đỡ bà Hạ.

Nắm lấy bà Vai Lạc Ngọc Cơ đang chết chân tại chỗ.

"Đó có phải sự thật không? Cô đã giết con gái tôi.... Tất cả có phải hay không?

"Cô mau trả lời đi.... ": Ông Hạ vừa khóc vừa gào lên.

Lạc Ngọc Cơ, lúc này như kẻ điên... Luôn miệng cười rồi lại khóc. Khi lại hét lên.

Chỉ xung quanh, ": Hạ Uyển Nhi... Cô đừng tới đây, tôi biết sai rồi.... Hạ Uyển Nhi tôi xin cô... Đừng ám tôi nữa.

"Tôi trả, cái gì tôi cũng trả lại cho cô... ":

Lạc Ngọc Cơ nói xong, cầm Chai rượu vang đập vỡ. Lấy mảnh thủy tinh tự rạch mặt mình, huyết nhục khắp gương mặt.

Đúng lúc này, cảnh sát tới.

"Chúng tôi là người của sở cảnh sát, có người tố cáo Cô Lạc Ngọc Cơ giết người đầu xác.

"Mời cô phối hợp điều tra, Lạc Ngọc Cơ đã điên khùng rồi, làm sao hiểu cảnh sát đang nói cái gì?

"Lạc Ngọc Cơ bị cảnh sát công tay bắt đi. Buổi tiệc Sinh nhật, trở nên hỗn loạn, khách Nhân vì thế nói vài câu an ủi với Ông Hạ cũng nhanh chóng rời đi.

Chỉ vài phút đồng hồ, chỉ Còn lại, ông bà Hạ, Uyển Nhi và Tần Mộc Niên.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164

Sự thực này làm Ông Bà Hạ không thể chấp nhận được.

Uyển Nhi bước tới trước mặt Ông Hạ. Cô đỡ lấy bà Hạ, động tác nhẹ nhàng như thể sợ làm bà Hạ đau.

Trầm tĩnh một lúc, ông Hạ lấy lại tinh thần, hỏi rõ Uyển Nhi ":

" Cô gái, sao cô lại có nhưng thứ đó, có phải con gái tôi còn chưa chết?

" Cô biết nó đang ở đâu phải không?, ông Hạ chân thành hỏi. Còn xen kẽ tia hy Vọng mong manh.

Uyển Nhi, hít lấy một hơi, nắm chặt tay Tần Mộc Niên, nước mắt tuôn rơi...

" Ba Ba, con là con gái đây, con xin Lỗi đã không về gặp Ba Mẹ sớm.

" Con không thể dùng gương mặt như quý để gặp Ba mẹ được".

Bà Hạ Nghe thấy giọng con gái mình, bắt đầu tỉnh lại.

Ông Hạ vẫn chưa hồi thần. Không tin vào mắt mình, cô gái này có gương Mặt khác, nhưng đem lại cảm giác ruột thịt khó mà có.

Ông tiến lại xoa lên gương mặt Của cô, nước mắt đầm gò má...

Bàn tay Tần Mộc Niên nắm chặt cô hơn, hận không thể bóp chết cô đi, cô không nói với hắn từ đầu, còn giả ma quỷ lừa gạt hắn, khiến hắn đau lòng.

" Ba,...Ba nhận ra con phải không. Con là Hạ Uyển nhi đây.

" Con nhớ lúc nhỏ, con rất thích đặt lông chân và lông nách của Ba. Khi đó mẹ Còn cổ vũ con đặt lông ở tí Ba Ba

Cô từ từ kể chuyện từ nhỏ, trong ký ức nguyên chủ.

Ông Hạ Khóc càng thảm hơn, lúc này bà Hạ nghe thấy hết, ôm cứng lấy cô.

Bà Hạ cất giọng run run~~~

" Con gái~~ đúng là con gái của Ba mẹ rồi.. Ủy Khuất cho con rồi.. Mẹ xin lỗi, đã không sớm nhận ra...

" Mẹ xin lỗi con....

Ông Hạ gạt đi nước mắt. Ôm lấy hai mẹ con. Vào lòng.

" Không sao, tất cả đều không sao rồi. Dù con có thành người như thế nào, Ba Mẹ đều Yêu thương con.

Uyển Nhi, kéo tay Tần Mộc Niên lại trước mặt ông Bà Hạ. Bá đạo Tuyên bố.

" Ba Mẹ đây là con rể của hai người.

Ông Bà Hạ vui mừng tới nỗi gạt đầu như đã tới.

" Được được, con gái muốn ai làm rể đều được. Kể cả con muốn nạp 10 người chồng Ba mẹ cũng không ngăn cản.

Tần Mộc Niên. Giật mình trước sự Bá đạo của gia đình này, chắc chắn là theo gen di truyền.

" Hạ Uyển Nhi... Tôi còn chưa đồng ý, tôi còn chưa Hết giận em đâu.

" Tôi không còn sống được bao lâu nữa, em hãy đi tìm hạnh phúc của em đi.

" Đừng lãng phí ở nơi anh": Tần Mộc Niên dùng giọng bi thương mà nói.

Uyển Nhi, buông Ba Mẹ mình ra, tiến tới lấy dây thừng trói chặt Tần Mộc Niên lại, trước sự cổ vũ của Bà Hạ.

"Ông xem, con gái chúng Ta thật giống tôi.

Ông Hạ phụ họa gạt đầu ": Đúng vậy, thông minh xinh đẹp như bà hồi trẻ.

" Tần Mộc Niên, tôi Tuyên Bố đời này kiếp này, anh đừng hòng thoát khỏi tôi"

Cô nắm chặt cầm hân. Hưng hăng áp cánh môi non mềm lên môi nóng rực của hân. Thì thắm vào tai.

" A" Niên~~ em nói rồi, em sẽ không để anh mất bất cứ thứ gì!

" Kể cả mạng sống Của anh. Em Chết anh mới có quyền được chết.

" Em yêu anh, Tàn Mộc Niên.

Tàn Mộc Niên, ôm cô thật chặt vào lòng. Đôi mắt đỏ hồng.

" Hân biết, cuộc đời hân không thể thoát khỏi cô gái bá đạo này.

" Bảo Bảo, Cảm ơn em đã tới bên cuộc đời của anh....

" Anh Yêu em Hạ Uyển Nhi "

(Ting ---- Độ hào cảm của nam chủ +4% bây giờ là 99% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

- ----- Mùa Đông Ba năm Sau.

Mùa đông này, cùng tròn 4 năm Cô ở thế giới này, cũng là ngày cuối cùng ở bên hân.

Ba năm qua, cô và Tàn Mộc Niên sống ở Tàn gia. Khắp biệt thự Tàn Gia được trồng nhiều loại hoa, có tuổi thọ cao.

Tàn Mộc Niên biết, Bảo Bảo cố gắng như vậy là vì hân! Hân hiểu hết.

Nhưng cuộc sống, phải có lúc mất đi, hân không nỡ rời xa Bảo Bảo của hân.

" Là hân tham lam ích kỷ. Muốn mãi bên người hân yêu thương "

Trong phòng, Uyển Nhi nhìn Tàn Mộc Niên đang nằm ở trên giường, thần trí không còn tỉnh táo nữa.

Lúc này, Hân đã không nghe được tiếng cô nói chuyện nữa, nhưng hân vẫn đang thấp giọng

": Bảo Bảo.. Ngoan, nhớ giữ gìn sức khỏe... "

Uyển Nhi nở một nụ cười, nghẹn ngào đáp lại: "Ừm, em sẽ ngoan, khi có anh bên cạnh em.

" Suyt~~ Anh đừng nói thêm gì nữa!

Nói rồi, cô rút ra tấm bùa sinh mệnh, cắn răng, cắn ngón tay cho chảy máu, viết ngày tháng năm sinh của hai người.

Cô đốt cháy, hoa vào ly nước rồi uống cạn.

Tàn Mộc Niên chỉ biết trừng mắt nhìn hành động Của Cô. Hân Không còn sức ngăn lại.

Cô tiến lại, ôm Tàn Mộc Niên Vào trong lòng, thì thắm":

" Bây giờ Thì, Diêm Vương cũng không dám Đòi mạng anh nữa đâu.

" Sinh mạng của anh đã thuộc về em rồi ".

Tàn Mộc Niên sắp lâm vào hôn mê, bất giác một cổ sức mạnh nào đó kéo hân trở lại. Toàn thân có sức lực hơn.

Hân nhớ từng câu từng chữ của cô nói với Hân. Cơ hồ hân hiểu Ra một điều gì đó,

Sinh mạng của hân được gắn liền với cô.

" Tàn Mộc Niên, khi nào em chết đi, lúc đấy anh phải đi cùng em.

Tàn Mộc Niên, ôm chặt cô, khòe mắt nhiều nước mắt lăn dài trên gò má.

" Bảo Bảo, em ngốc vậy. Làm như vậy có đáng hay không?

" Đời này kiếp này. Kể cả kiếp sau Tàn Mộc Niên.

" Chỉ có mình Hạ Uyển Nhi. "

"Mãi Mãi không thay lòng"

"A Niên~~ Anh ngoan lắm... Đợi anh khỏe lại."

"Em sẽ nằm trên nhé."

Thoáng cái, hai gò má Hân đỏ rực. Bẽn lẽn gật đầu..

"E.. Emm muốn nằm trên suốt đời này cũng được...."

(Nhiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép tính cách kí thẻ 5% - 10% -100% sao chép thành công.)

(Tách ly khỏi kí thẻ thành công)

- Đã Hoàn Vĩ diện 19 rồi ạ.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi, trở về không gian hệ thống, linh hồn cô nhật hơn mọi lần, có thể là do ở thế giới kia khá lâu.

Cô nhào người vào giường ngủ một giấc thật ngon lành.

Rất lâu sau mới tỉnh dậy, nhìn xuống linh hồn đã mạnh trở lại. Uyển Nhi lấy một cuốn sách ra đọc, như một thói quen.

Đọc xong, cô sờ đông sờ tây một chút. Lúc này mới bắt đầu để ý, không thấy hệ thống làm nhảm nữa.

"Hệ Thống, mi đâu rồi?"

[...] Đây đây, Hệ thống có chút lỗi, vừa phải tu bổ lại. Tiểu tỷ tỷ là đang nhớ ta?

Uyển Nhi, lật sách nhanh hơn, làm lơ Hệ Thống.

"Nhảm chán, Hệ Thống, mi đọc thông tin đi, lão nương muốn vào nhiệm vụ."

"Tốt nhất là vào thế giới nào, thư thả thoải mái một chút."

[...] Được rồi tiểu tỷ tỷ chờ ta lựa kịch bản. Sẽ cho tiểu tỷ tới nơi như ý.

(Nhiệm vụ hoàn thành 5000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 15000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.: Trung cấp

(Tự động xóa Cảm Xúc 5%-10%-100% xóa thành công)

" Hệ Thống Chó Chết, ai cho mi quyền tự tiện làm chủ?

[...] Ta biết Tiểu tử tử, Dù cũng xóa. Nên đỡ tốn công hỏi thôi.

[...] Tiểu tử tử vào nghiệm vụ luôn không?

Cô thờ dài ngao ngán. Càng Ngày Hệ Thống không còn biết sợ cô nữa.

" Chậc~~Vào đi, ở đây không có gì ăn được.

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Uyển Nhi, chưa kịp tỉnh nhưng đã cảm thấy toàn thân thư thả, tinh thần thoải mái. Lúc này cô mới mở mắt ra đánh giá bốn phía.

Xung quanh, đều là đá và Trúc. Nếu như cô đoán không nhầm, cô là đang ở trong nhà tranh hoặc là một cái động!

Uyển Nhi lại đánh giá kỹ hơn, xác thực đây là nhà tranh được dựng lên từ trúc và tre. Cô trong tư thế ngồi thiền trên tảng đá lớn. Tảng đá này nhìn Kì giống cái giường hơn.

Vật dụng bài trí trong Căn nhà, toàn bộ đều là Trúc. Miễn cưỡng có thể nhìn ra một chút ẩm áp như có người ở.

Uyển Nhi, tham lam hít sâu một hơi. Phảng phất trong không khí rất quen thuộc. Giống như linh khí ở thế giới trước kia cô từng trải qua.

" Xem ra lần này Hệ Thống Mi, làm thực tốt cho Lão nương tới Thế Giới trong lành này.

[...] Tiểu tử tử đã biết chỗ tốt của ta chưa?

"....."" Mới khen đã cao hứng tới vậy?

Cô cũng chưa có chắc chắn. Nơi này có phải tu tiên hay không? Vẫn tiếp thu cốt truyện cùng ký ức Nguyên chủ.

Sau khi tiếp thu xong cốt truyện cùng ký ức Uyển Nhi không biết. Cô là nên mừng hay vui đây?

.....

Thế giới này là Tu Tiên. Nơi con người ta có thể cưỡi Kiếm phi hành, có thể đạp Mây vờn gió. Tu vi cao có thể không cần ăn cũng sẽ sống.

Mà Nguyên chủ có thân phận phi thường Tốt, địa vị rất cao. Bởi vì nguyên chủ là Sư Tổ nam chủ cùng nữ chủ.

" Nguyên chủ tên là Tạ Uyển Nhi.

Nơi này thuộc về Chân Nhân Tông, là tông môn đứng đầu Thập đại tông môn ở giới Tu Tiên.

Nguyên Chủ là Trưởng lão trẻ tuổi nhất trong Thập Đại trưởng Lão. Từ khi bé đã được Đại trưởng Lão ở núi Khôn Linh Nhật nuôi.

Do Nguyên Chủ có song linh căn. Thiên phú lại nghiêng trời lệch đất, kết hợp với một lòng khổ tu. Không bao giờ xuất khỏi môn ra thế giới bên ngoài.

Nhờ vậy Nguyên chủ tu luyện 100 năm đã kết thành Hóa Thần, cảnh giới Cao nhất. Chỉ còn đợi phi thăng nữa thôi

Nguyên chủ So với Thập đại Trưởng Lão còn mạnh mẽ hơn nhiều. Từ đó Nguyên Chủ Trở Thành Thập Trưởng lão, cai Quản Chân Nhân Tông, các đệ tử đều gọi cô một tiếng Sư tổ.

Nữ Chủ Nhan Doãn Vân. Là một cô gái bình thường tới tầm thường ở hiện đại xuyên qua. Khi Nhan Vân vừa xuyên tới. Đúng lúc Chân Nhân Tông 50 năm tuyển đệ tử vào tông môn.

Kết Quả Trắc thí, ra Nhan Doãn Vân Đơn Linh Căn, nghìn năm có một. Tin tức Chấn động này, làm các trưởng lão giành giật nhau để dạy cho Nhan Doãn Vân.

Không ngờ, Người tình không bằng trời Tình, khác với Đơn linh Căn trời phú kia. Nhan Doãn Vân lại là người ngu rớt, không có thiên phú trong tu luyện.

100 năm vẫn không kết nổi lên trúc cơ. Vậy là Các trưởng lão lấy lí do. Nguyên Chủ là cũng là cái cô nương, sẽ dễ dạy bảo Nhan Doãn Vân hơn. Nguyên Chủ đành cắn răng nhận nửa chủ vào Chân Nhân Tông Của Mình.

Nam chủ là Cố Mộ Phong, Đệ Tử nội môn của Chân Nhân Tông, nguyên Chủ vì lười dạy Nhan Doãn Vân, nên mén sang cho Cố Mộ Phong dạy dỗ.

Cổ Mộ Phong, Cả ngày Dạy dỗ bồi dưỡng cho Nhan Doãn vân. Lâu dần sinh tình cảm. Bởi tính cách ngây thơ cởi mở của Nhan Doãn Vân làm Cổ Mộ Phong rung động.

Chớ chê Thay, Nhan Doãn Vân, tính tình Tham ăn ham chơi, một lần xuất môn đụng Phải cái Ma tu Tiêu Nhiễm, một lần đã sinh tình.

Nhan Doãn Vân là con người hiện đại, nên cô ta không thèm để ý mấy cái Ma tu hay tu tiên, rồi bỏ Chấn Nhân Tông đi theo Tiêu Nhiễm.

Cổ Mộ Phong, không muốn mất Nhan Doãn Vân, nói dối với Nguyên chủ là Nhan Doãn Vân bị Ma tu bắt đi.

Nguyên Chủ cảm thấy, Bản Thân mình là trưởng Lão phải có trách nhiệm với đệ tử.

Liên đi theo Cổ Mộ Phong tới nơi Cửa Tiêu Nhiễm cứu Nhan Doãn Vân ra. Nguyên chủ vì đúng lúc bị Ma tu bao vây, thân thể lại tới lúc phi thăng.

(Cảnh giới cao nhất... Bay lên thành tiên)

Nguyên chủ Không nhập thần được, Tiêu Nhiễm nhân lúc này đánh lên Nguyên chủ. Nguyên Chủ vì bảo vệ Cổ Mộ Phong Và Nhan Doãn Vân. Tự bạo Hóa thân đồng quy vu tận với Tiêu Nhiễm.

- Sau cùng, Cổ Mộ Phong Và Nhan Doãn Vân kết thành bạn lữ song tu. Tu vi của Nhan Doãn Vân cứ như điều gặp gió, thăng cấp không ngừng.

Hai người họ sống bên nhau hạnh phúc, mở ra một cái truyền kì. Còn không có bất cứ ai nhớ tới Nguyên chủ đã hi sinh vì bọn họ.

- -----end //-----

Lúc này, Uyển Nhi xoa xoa mi tâm. Lục lợi ký ức Nguyên Chủ thì rất may mắn Nữ chủ còn chưa bị quăng sang chỗ cô.

Nam chủ bây giờ vẫn dưới sự Bồi dưỡng của cô, hẩn ở ngôi nhà tranh sát vách.

Tuy là Sư tổ và đệ tử chân truyền, hơn 100 năm Qua gặp mặt chỉ trên đầu ngón tay. Đã vậy sâu trong đầu Của Cổ Mộ Phong cô là Vị sư tổ lạnh lùng, không bao giờ cười chỉ đam mê Tu hành!

" Chắc ~ Tiếp thu xong muốn đau não. Lão nương nên khen Nguyên chủ quá ngây thơ hay là ngu ngốc đây?

[...] Nghiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Cổ Mộ Phong.

" Hệ Thống, lão nương muốn Công Lược Tiêu Nhiễm Kìa hơn.

" Hẩn vừa Miệng với lão nương hơn là tên Cổ Mộ Phong Kìa

[...] Xin lỗi Tiểu Tỷ tỷ, nghiệm vụ đã phát, không thể đổi.

" Ồ, " Xong việc rồi Hệ Thống mi cứ đi.

[...] Ta thật sự muốn đổi Tiểu tỷ tỷ. Ôn nhu một chút...

Uyển Nhi còn đang suy nghĩ muốn công lược nam chủ như thế nào, thì bụng đã kêu ùng ục.

Cô xoa xoa cái bụng rỗng, nên ăn trước công lược Sau. Không biết nơi này có Kim Dạ Kê, hay Chim Phượng Hoàng không nhỉ.

Nướng lên ăn Lót Dạ cũng không tồi. Cô Chống Thân đứng đây, nhìn xung quanh đều là Rừng lá Trúc tre, không có một bóng linh thú hay thần thú nào.

" Không lẽ bắt lão nương đào mẮng ăn qua ngày?

" Không thể nào đi, Lão nương là muốn ăn thịtttttttttttt

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 2

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

- Nguyên vọng của Nguyên chủ

- Tìm lại Thân phận của mình

" Hệ Thống! mi là đang troll lão nương? Thân phận của Nguyên chủ làm sao Lão nương biết được đây?

[...] Tiểu tỷ tỷ,phần cốt này bị khóa, thỉnh tiểu tỷ tỷ tự mò.

"....." Mẹ nó

[...]..Lại mắng, tiểu tỷ tỷ hãy nghiêm túc làm một Sur Tổ rộng lượng.

Uyển Nhi vẫn đang ngẩn ngơ nhìn xung quanh, sự thật tàn bạo cho cô biết, ở đây không hề có một con linh thú Nào. Ngay cả trúc và tre còn không lên măng.

Bất Giác trong gió có Âm Thanh vang vọng truyền tới, Cô Đành Phải quên việc ăn uống ra sau đầu.

Âm thanh của Cửa Đại Trưởng Lão Trần Thấp Truyền đến.

" Thập Trưởng Lão làm phiền rồi. Bây giờ Ta phải đi Bể quan ngay Bây giờ. Tiểu Đồ Đệ này phải nhờ cô dạy bảo rồi.

Uyển Nhi Thầm mắng trong lòng, quả thật Hôm nay là ngày Đại trưởng Lão quăng nữ chính sang cho cô.

Uyển Nhi giương mắt Nhìn Lên, Âm thanh Đại Trưởng Lão đã mất, chỉ còn Nhan Doãn Vân, đã đứng ở đây từ bao giờ.

"Khụ~~~Tiểu Đồ Nhi, Gọi Ta là sư tổ, Từ bây giờ con ở đây đi. ": Cô cất Giọng rất dễ nghe, lãnh đạm như không có một tia cảm xúc nào.

Nói xong liền xoay người rời đi, để Lại Nhan Doãn Vân đang Mơ màng trước cửa nhà tranh.

Không còn biện pháp nào khác, mặc Dù Thân thể này luyện tới Hóa Thần không cần ăn vẫn sống, nhưng kho cô xuyên vào thì bụng không ngừng kêu réo lên.

" Lão Nương vẫn nên đào Măng để ăn, nướng lên cũng không tệ đi.

Lúc Đây Nhan Doãn Vân, vẫn còn ngơ ngác trước cửa nhà tranh. Suy nghĩ một chút Nhan Doãn Vân, liền mang tai nãi sang căn Nhà Tranh kế bên. Nơi Cổ Mộ Phong đang ở.

Uyển Nhi lười quan Tâm. Cô xem xét trong nhà Tranh có gì để ăn hay không. Sờ đông sờ tây một chút, cô lòi ra nhẵn trư vật, thứ đồ chơi này gần giống với không gian linh tuyến, nhưng khoảng không gian này rất bé. Không có linh Khí, chỉ dùng đựng đồ vật thôi.

Bên trong có đựng, tích cốc đan, đường nhan đan. Hai mắt Cô sáng rực, có mấy loại đan dược này, cô không cần phải tốn kém mua của Hệ Thống chó chết kia nữa.

Nói là làm, cô thu thập hết vào Không Gian linh tuyến. Tâm trạng tốt, Uyển Nhi bắt đầu công tác nấu cơm.

Đi vòng lại nhà bếp, lại nhìn ra sau rừng trúc có ít linh dược, Uyển Nhi như phát t ra một thứ, để xoa dịu cái bụng đang đói của cô hơn.

" Chắc~~ Đây là Khoai lang phải không? Củ khoai lang mọc trên mảnh đất đầy linh khí này, hẳn là béo và ngon hơn đi.

" Hôm Nay lão nương sẽ ăn khoai lang nướng "

Uyển Nhi liền quyết định ăn Khoai Lang Nướng. Khoai được nướng chín tới mùi hương đồ ăn bay khắp nơi.

Hai mắt cô mở lớn, không ngờ Khoai có chứa linh khí lại ngon tới vậy. 10 củ khoai lang cô cần quét trong nửa canh giờ.

Được ăn no đủ, cô theo thói quen của Nguyên Chủ nhắm mắt lại tu luyện.

- - - - -

Một lần nữa gặp Lại Nhan Doãn Vân đã là Ba ngày sau. Lúc Đây Nhan Doãn Vân đang xúm lại Cổ Mộ Phong, nói cười không ngớt.

Uyển Nhi không ngừng nghĩ tới công lược nam chủ như thế nào. Bất Giác cô cảm thấy rất chán nản, bởi vì Nam chủ này dựa theo cốt truyện mà nói, là tên lừa gạt khiến Nguyên Chủ phải chết.

Không có điểm nào tốt cho cô công lược. Cô cảm thấy Tên Tiêu Nhiễm Kia còn tốt đẹp hơn Cổ Mộ Phong.

Ngẩn ngơ cả ngày, không nghĩ ra cách liền không nghĩ tới đi. Cũng nên Tham Thú bên ngoài. Một chút, ở đây ngoài tre và trúc có gì vui đâu?

Uyển Nhi chuẩn bị lên kiếm bay đi, thì Nhan Doãn Vân ngoài cửa vọng vào hỏi cô ":

" Sur tổ, con muốn xuống núi dạo chơi, Ở trên núi Chân Nhân Tông, con sắp móc meo cả người rồi.

Cô trong lòng suy nghĩ, Muốn tách Nhan Doãn Vân khỏi Cố Mộ Phong, thì nên cho cô ta đi chơi, Uyển Nhi Thầm quyết định trong lòng.

Uyển Nhi không nói lời nào, chỉ là nhàn nhạt nhìn Nhan Doãn Vân.

Nhan Doãn Vân, sợ hãi mà không dám đưa mắt nhìn Uyển Nhi: " Sur... sur tổ...

Uyển Nhi thái độ nhàn nhạt, rũ xuống mí mắt, nhẹ nhàng mở miệng:

"Đi thôi Ta đưa con đi "

Dù sao thì, Uyển Nhi cũng muốn đi chơi. Lại không Muốn Để Nhan Doãn Vân Gần Cố Mộ Phong, biện pháp tốt nhất là cô đi theo kèm chặt Nhan Doãn Vân.

" Con Đợi Ta một chút, ta đi thay đồ "".

Nhan Doãn Vân vui mừng không ngớt, ban đầu cô nhìn khối Băng Lãnh Của Uyển Nhi, còn sợ sẽ không được đi đâu. Không ngờ Vị Sur Tổ này thoải mái đồng ý.

" Dạ... Dạ Sur tổ thay đi, con ở ngoài này đợi.

Uyển Nhi xoay người vào trong, tìm kiếm nam trang không thấy đâu, với Nhan sắc tiên thiên này của cô. Mặc Nữ trang ra đường sẽ gây ra họa lớn.

Bất đắc dĩ, Uyển Nhi đành phải trộm đồ của Cố Mộ Phong mặc vào. Tóc được cô búi cao lên, cố định bờ cây Trâm bằng trúc.

Khi Uyển Nhi bước ra ngoài, một thân Trường Bào Trắng như bạch ngọc. Tuấn Dật tà áo phiêu theo gió, trên tay cầm Cây quạt. Có vẻ trúc. Khắp người tỏa ra tiên khí.

Nhan Doãn Vân tròn mắt Há miệng hết cỡ, một chút nữa thì la lớn.

" Sur.. Sur tổ người quá thật Anh Tuấn. Còn soái hơn cả Sur huynh Cố Mộ Phong..

Uyển Nhi nhìn Nhan Doãn Vân, nhìn cô với con mắt nổi đầy màu hồng. Cô khẽ kho khan hai tiếng.

" Khụ~~ Khụ ra ngoài, nhớ gọi Ta là phu Quân. Con là phận nữ nhi dễ bị chêu ghẹo nên nghe lời ta.

Nhan Doãn Vân, cả mặt nổi mây hồng, cúi đầu e thẹn bẽn lễn trả lời:

" Đồ nhi đã biết thưa sur tổ"

Uyển Nhi Thấy hành động tiểu Thẹn thùng của Nhan Doãn Vân, không ngại mà chêu trọc...

" Phải gọi Là Phu Quân.". Cô nhẩn mày nhìn Nhan Doãn Vân.

Lúc này, Nhan Doãn Vân đỏ mặt tới hoảng, tay vò nát gấu áo lí nhí..

" Vâng! phu quân".

Uyển Nhi hài lòng, nhẹ nhàng thở ra lấy ra Kiếm Ôm eo Nhan Doãn Vân, đứng Lên kiếm Phi hành bay đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 3

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi, Ôm eo Nhan Doãn Vân, nhìn xuống dưới núi, Phía dưới Núi Chân Nhân Tông, cảnh đẹp tới xuất thần. Không giống ở Trên núi chỉ toàn Trúc với tre.

Nhan Doãn Vân, đỏ mặt Hai tay túm chặt Eo Uyển Nhi, lên tiếng thăm dò.

" Sur Tổ... Người thầy không. Ở dưới núi rất đẹp còn có rất nhiều đồ ăn ngon.

" Không giống ở Chân Nhân Tông, chỉ toàn Linh Dược với Cây. "

Uyển Nhi nhẹ nhàng mở miệng: " Phải Gọi Phu Quân, Hôm Nay Ta đưa nương Tử đi ăn đồ ngon.

Nhan Doãn Vân, nắm chặt Eo Uyển Nhi, cô ta ở hiện đại có đọc nhiều tiểu thuyết bách hợp. Nhưng bây giờ được trải nghiệm, cảm giác không tệ. Hơn nữa Sur Tổ lại anh tuấn tới vậy.

Hai người bay Qua Mùoi vạn dặm. Dừng trước một thành lớn, thập phần Phồn hoa. Để thỏa mãn Tính cách Buông thả của Nhan Doãn Vân, miễn cô ta thích cái gì, Uyển Nhi đều mua cho cô ta.

Uyển Nhi nắm tay Nhan Doãn Vân đi dạo khắp thành, nhiều cặp Mắt si luyến của các Cô nương, thiếu nữ trong thành nhìn hai người.

Đáng vẻ hai người, một nam trang anh tuấn Tà mị, một nữ nhân xinh đẹp diễm đạm đáng yêu, thu hút ánh mắt không ít người.

Nhan Doãn Vân cúi đầu xấu hổ:" Phu~~Quân, không cần nắm thả tay ra ta tự đi được.

Uyển Nhi câu miệng cười ": Nương tử của ta xinh đẹp, sợ buông rồi sẽ người Cướp mất.

Nhan Doãn Vân nghe được lời nói phong lưu Của Uyển Nhi, toàn thân nóng bức. Lồng ngực tim đập nhanh tới hoảng.

Uyển Nhi ghé vào tiệm trang sức, chọn một cây trâm hồ điệp. Động tác ôn nhu, cài lên mái tóc của Nhan Doãn Vân.

" Chậc~~ Nương Tử đẹp, dù chỉ cài một cây trâm tầm thường cũng đẹp tới kinh người.

Lúc này, gương Mặt Nhan Doãn Vân, đã đỏ tới mức nhỏ ra máu rồi. Miệng run rẩy mà lắp bắp "

" P.... Phu.. Quân.. Đa Tạ Phu Quân!..

" Nương Tử~~ không cần đa tạ. Ta bồi nàng đi ăn ngon.....

Nhan Doãn Vân, gạt đầu như gà mổ thóc. Lẽo đẽo theo sau Uyển Nhi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, có phải tiểu tỷ tỷ áp dụng sai đối tượng rồi hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ phóng điện nữ chủ làm gì? Nam chủ còn đang nằm phơi người chờ tiểu tỷ tỷ công lược kìa.

" Ờ" Đơn Giản là Nữ chủ xinh đẹp, còn là đồng môn ăn uống với lão nương.

" Nam chủ gì đó kệ hần!!

[...] Đây là cái lý do chó má gì đây?

" Hệ Thống mi bắt đầu từ khi nào đã nói bậy rồi? "

[...] Ta không chấp nhất với tiểu tỷ tỷ nữa~~ Ta tự cút.

"....." Lão nương đã nói gì sai sao?

- - - - -

Khi hai người quay trở về thì sắc trời đã tối. Uyển Nhi dặn dò Nhan Doãn Vân vài câu, rồi cũng nhắm mắt tu luyện. Tìm hiểu kỹ càng Cốt truyện hơn.

Trong cốt truyện có ghi, thời gian sau này khi nguyên chủ mất. Không biết lý do gì bên Ma Tu đột nhiên tiến đánh Giới Tu tiên.

Thập đại trưởng lão, mất đi Người mạnh nhất là Nguyên chủ. Không thể chống đỡ được, toàn Bộ Chân Nhân Tông bị Ma Tu đánh chiếm. Dân Dân Giới Tu tiên không còn xuất hiện Chân Nhân Tông nữa.

Uyển Nhi suy đi, nghĩ lại.. Vẫn luôn cảm thấy quái lạ. Con buồn ngủ đánh tới cô Liền quăng vấn Đề này ra sau đầu.

Sáng sớm ngày hôm Sau, Uyển Nhi ngồi chống cằm, suy nghĩ về nam chủ. Đã mấy ngày rồi, cô vẫn chưa được nhìn thấy nam chủ đâu.

Nghĩ như thế, gương mặt tinh xảo lãnh đạm nhẹ nhàng gọi lên một tia mơ hồ kia nháy mắt nhu hòa.

(Ting —— Độ hào cảm của nam chủ +5%,Bây giờ là 60%, Tiểu tỷ tỷ cố lên!)"

Uyển Nhi nhanh chóng hồi Thần, nhìn về phía Cổ Mộ Phong.

"Đồ Nhi": Cô nhanh chóng thay vào thái độ băng lãnh như ngày thường.

Lúc này, Uyển Nhi mới tranh thủ, ngắm kĩ Cổ Mộ Phong hơn. Ngũ quan được xem như tạm Anh tuấn, toàn bộ dáng người thông dong thư thái. Chứ không phải là tuyệt sắc nam nhân như những thế giới cô từng trải qua.

Uyển Nhi có hơi thất vọng trong lòng.

"Sao nam Chủ lần này chất lượng Lại kém tới như vậy?"

"Hay lại nhầm nam chủ rồi? Lão nương vẫn cảm thấy tên Nam phụ Tiêu Nhiễm kia vừa miệng hơn."

Cổ Mộ Phong, trùng hợp mà bất gặp phải biểu hiện chưa từng thấy Của Sư tổ. Hắn và vị Sư Tổ trẻ tuổi này, đã sinh hoạt trên núi Chân Nhân Tông hơn 100 năm.

Lúc nào sư tổ cũng một bộ dạng băng lãnh. Nay lại thấy cảm xúc khác khiến sư tổ của hắn rất xinh đẹp, giống một cô nương đang tương tư.

Thấy Uyển Nhi gọi hắn. Hắn liền hồi thần lại, Cung kính chấp tay gập đầu. "Sư tổ"

Chỉ là Hai tai hắn hơi đỏ hồng, giọng nói khàn khàn,

Uyển Nhi hơi ngạc nhiên, Cổ Mộ Phong Đây, sinh hoạt chung một núi với cô hơn 100 năm,

Gặp mặt nhìn nhau được tính trên đầu ngón tay. Vậy mà độ Hào cảm hắn dành cho Vị sư Tổ này lên tới 55% đó.

Hào cảm nhiều như vậy, chẳng phải rất nhanh sẽ hoàn thành nhiệm vụ sao?

"Rất tốt! Lão nương luôn thích công việc nhẹ nhàng."

Uyển Nhi như lơ đãng mà hỏi hắn.

"Đồ Nhi tìm gặp ta là có chuyện quan trọng?"

"Không có việc gì? Chỉ là Đại trưởng lão gửi Nhan Doãn Vân sư muội ở đây."

"Đồ Nhi sợ sẽ quấy rầy sư phụ, nên đồ Nhi muốn bồi dưỡng Nhan Doãn Vân Sư muội". Hắn có hơi lo Lắng mà nói.

Uyển Nhi thấy khi hắn nói Đến Nhan Doãn Vân ánh mắt nhu hòa rất nhiều.

Trong lòng cô có chút phát bực, muốn chém chết tên Cổ Mộ Phong, chẳng lẽ hắn đã yêu thích Nhan Doãn Vân?

"Chưa từng quấy rầy hay phiền tới vị sư. Đồ Nhi đang bận cái gì thì làm đi. Vị sư Còn có việc." điệu bộ của cô vẫn lãnh đạm.

Nói xong cũng không đợi Cổ Mộ Phong trả lời, cô đã xoay người phi hành trên kiếm bay mất.

Cổ Mộ Phong, cũng đã quen với cái dạng Băng lãnh của Sư tổ, không để ý trong lòng. Thấy Sư tổ đã bay khuất. Hắn cũng trở mình vào nhà tranh sát vách, nhắm mắt tu luyện.

Nhan Doãn Vân, tìm Cổ Mộ Phong không thấy đâu. Lại tìm Sư Tổ, chỉ cần Nhan Doãn Vân nghĩ tới Uyển Nhi. Bất giác cả gương mặt đều nhiễm hồng.

Nhan Doãn Vân tìm hai người đều không thấy. Cô ta quyết định lên xuống núi.

Bản Thân Nhan Doãn Vân tu vi thấp kém, không thể dùng kiếm phi hành. đành phải đi bộ xuống chân núi.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 4

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi, ở sau núi nường linh thú, vừa tính thời gian. Nếu như không làm Nhan Doãn Vân thời gian này sắp Gặp được Tiêu Nhiễm.

Cô rất Lười Quản Nhan Doãn Vân, Từ Khi kèm chặt Nhan Doãn Vân, bạc của Cô cứ vậy mà bay mất. Việc ăn uống cũng không phóng dăng như trước.

Tốt nhất vẫn nên Để Tiêu Nhiễm Quản Nhan Doãn Vân. Nói liền Làm Uyển Nhi cầm theo Thịt Linh thú nướng, xuất Ra Kiếm Phi hành, Bay Theo Bản Đồ siêu cấp chỉ điểm.

Phát hiện hai người là ở bên nhau, hơn nữa chỉ có hai người bọn họ, còn ở một rất hẻo lánh.

Trong đầu Uyển Nhi, lóe lên một kế Hoạch, độ Thành công tương đối cao. Nghĩ một hồi đành phải nhịn xuống từ từ ra tay.

Tuy cô là Sư Tổ cao lãnh, Cao Cao tại thượng. Vậy mà lúc này phải rình mò đệ tử của mình ở một chỗ nướng Gà ăn. Nước miếng không hện mà nhiều ra.

Tiêu Nhiễm, Lúc Này đang nói chuyện cùng Nhan Doãn Vân, hần ép khí tức ma Tu lại, nên không ai có thể nhận biết hần là ma Tu, người nhìn vào hần, chỉ giống một người bình thường thôi.

Uyển Nhi chưa Lại gần Tiêu Nhiễm. Hần đã nhận ra có người tới, Hần làm bộ không biết vẫn thong dong cùng Nhan Doãn Vân nói chuyện.

Tới khi Uyển Nhi tới gần, còn chưa kịp lên tiếng. Nhan Doãn Vân giật mình nhảy dựng lên, vút luôn Gà Nướng trên tay xuống đất.

"S... S.. u... T.. ô, Người Sao lại tới đây? Nhan Doãn Vân, cúi mặt sát xuống, Thấp thỏm nhìn đáng vẻ Băng Lãnh của Uyển Nhi.

Uyển Nhi không để ý đến Nhan Doãn Vân mà là nhìn con gà nướng bị quăng xuống đất. Cô Lại liếc nhìn quan sát Tiêu Nhiễm.

Tiêu Nhiễm rất đẹp, phải là Đặc Biệt đẹp. Gương mặt tinh xảo, Đôi mắt đào hoa, mũi cao thẳng, đôi môi mỏng mê người. Khắp người hần tỏa ra khí chất Đại Nam tử, khó ai mà sánh kịp.

Lúc này, Tiêu Nhiễm cũng Âm Thầm đánh giá Uyển Nhi, hần rất to mồm vị cô nương này còn trẻ, mà tu vi cao thâm không thể thấu.

Uyển Nhi rũ mí mắt xuống, nhìn không ra cảm xúc gì. Thái độ nhàn nhạt nhìn hai người.

Nhan Doãn Vân thấy Uyển Nhi không đáp lại mình, lại nhìn Tiêu Nhiễm với con mắt Sắc lạnh, khiến cô càng hoảng sợ, hít lấy Một hơi giải thích.

"Sư Tổ, đây là bằng hữu con mới quen được, không phải như Sư tổ nghĩ đâu. " nói rồi Nhan Doãn Vân cúi mặt e thẹn.

Uyển Nhi trầm sắc mặt, vẻ mặt ngưng trọng. "Vi Sư Có ý định gì? Con nói thử ta nghe.

Nhan Doãn Vân, đỏ mặt tới lợi hại, cô sợ Uyển Nhi hiểu Lầm mình có tình Cảm với Tiêu Nhiễm này, đành phải giải Thích.

"Con sợ Sư Tổ, hiểu Lầm con là có tình cảm không đúng với Vị Bằng Hữu này."

Uyển Nhi không nói gì, gương Mặt Càng Băng Lãnh hơn. Sau đó Rút Ra Đại đao không chút khách Khí hướng Tiêu Nhiễm Mà xuống tay.

Uyển Nhi tu vi đã Hóa Thần, xuống tay lại còn xuất quỷ nhập thần. Lúc này Tiêu Nhiễm tu vi mới ở mức Nguyên Anh Hậu kì. Làm sao có thể địch nổi Uyển Nhi đây.

Uyển Nhi tấn công hần dồn dập không chừa một sơ hở nào. Tiêu Nhiễm vốn tu vi không bằng Uyển Nhi, còn bé khí che dấu thân phận, không xuất ra toàn lực được. Hơn nữa hần còn muốn sống.

Khó khăn lắm hần mới tranh né được sát Chiêu của Uyển Nhi, kinh hãi hỏi ": Vị cô nương này, vì sao công kích ta?

Lúc này Nhan Doãn Vân mới hồi thần lại, cùng một câu hỏi: "Sư Tổ, sao người lại vô cớ tấn công người khác? "

Uyển Nhi bá đạo, không tiếc lời mà nói ra.

"Ta sẽ nói rõ cho ngươi biết, không tới lúc chết ngươi lại không biết lý do gì!

"Thứ Nhất:" Ngươi Lấy đồ ăn Dụ dỗ Đồ Nhi của ta.

"Thứ Hai": Ta thích giết ngươi.

"Thứ ba.: Ngươi Là Ma tu, ta càng phải giết ngươi.

Tiêu Nhiễm ngăn người, trong ba cái lý do, hần cảm thấy cái lý do thứ Ba là hợp lý nhất Trong hoàn cảnh này. Nhưng mà hần đã bé khí sao Vị cô nương này lại phát hiện ra?

Nhan Doãn Vân, mở lớn đôi đồng tử Kinh Ngạc Nhìn Tiêu Nhiễm. Cô là tới Thế Giới Tu tiên này gần 100 Năm, đây là lần đầu gặp được ma tu trong

truyền thuyết. Nhìn sao cũng rất giống người tu tiên, chỉ có đẹp anh tuấn hơn thôi.

"Người Là ma tu sao ": Nhân Doãn Vân hỏi thần, quay đầu lại hỏi Tiêu Nhiễm.

Tiêu Nhiễm bị Uyển Nhi nhìn ra thân phận thật, hắn cũng không dấu diếm nữa.

Như đã quyết định, Tiêu Nhiễm không Trả lời Nhân Doãn Vân, mà vòng qua người hướng Uyển Nhi mà đánh tới.

Đối với một Nguyên Anh Hậu kỳ này, Uyển Nhi chỉ cần búng tay là Hắn sẽ chết. Nhưng Mà Cô tiếc dễ khuôn mặt Yêu Nghiệt kia nha. Rất hợp Khẩu vị của cô, hắn mà chết không phải đáng tiếc sao.

Ngay lúc Này Uyển Nhi định ra sát chiêu lấy mạng Tiêu Nhiễm thì, trong người hắn xuất ra một Miếng ngọc bội đỏ rực như lửa.

Miếng ngọc bay lên không trung, tỏa Ra ánh sáng chói lọi, Tiêu Nhiễm Không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhìn miếng ngọc tới hỏi thần.

Uyển Nhi cũng đang nhìn Miếng Ngọc bội, trong đầu cô lại đang quy miếng ngọc ra thành Bạc. Cô định sẽ cướp miếng ngọc đem đi bán, rồi xuống núi ăn cho thỏa mãn.

Miếng Ngọc đỏ rực xoay trong Không Trung, bay tới Uyển Nhi, nhập ngay vào thân thể Uyển Nhi.

Cô hỏi thần, hoảng hốt xoa xoa khắp người xem Miếng ngọc bội đi đâu rồi. Ngay lúc này Miếng Ngọc Liền biến thành Đóa Bỉ Ngạn Hoa đỏ rực giữ mi tâm của Uyển Nhi.

Tiêu Nhiễm khước miệng câu lên, vui sướng mà nói lớn ": Tiểu Thư, Ta đã tìm được người rồi.

Lúc này Uyển Nhi còn chưa hiểu cái quái gì đang diễn ra, thứ cô Quan Tâm là miếng ngọc bội nó bay đi đâu rồi?

..... (Cốt truyện khóa được mở)

[...] Tự động dung nhập cốt truyện.

Một Lượng Tin tức khá ít, đánh ập vào đầu của Uyển Nhi.

Thân thể này, chính là Nữ nhi của Tông Chủ. Âm Nhân Tông. Là Tông Môn Ma Tu mạnh nhất.

Cha của Nguyên chủ, đứng đầu Âm Nhân Tông, mẹ của Nguyên Chủ là người Ở giới Tu Tiên, Hai người họ trải qua bao khó khăn, liền ở bên nhau. Sinh ra Nguyên chủ.

Nguyên Chủ sinh ra,đã mang hai nguồn sức mạnh trong người, một tu tiên, một Ma tu.

Hơn 100 Năm trước, giới Tu Tiên Và Ma Tu huyết chiến, tình thế hỗn loạn nên Cha Mẹ nguyên Chủ để Lạc mất Nguyên chủ

Còn Tên Tiêu Nhiễm kia, là cánh tay đắc Lực của cha Nguyên chủ. Nhận mệnh đi tìm Nguyên Chủ. Miếng Ngọc bội đỏ rực đó là để nhận biết Nguyên chủ.

.....

Uyển Nhi, lúc này Tiếp thu xong thông tin, thở dài. Thân Phận cũng quá trâu bò rồi, mà Cô là Ma Tu làm sao công lược tên Cố Mộ Phong Kia đây?

Tiêu Nhiễm Lên tiếng chúc mừng. " Chúc Mừng Tiểu Thư đã lên Hóa Thần, Tiểu Thư theo ta về gặp Tông chủ,

Uyển Nhi chưa kịp mở miệng, thì Đại trưởng lão, ở Các Tông môn đã đánh tới. Trong đó Cố Mộ Phong cũng có mặt.

Đại trưởng lão và cố Mộ Phong, phát hiện ra cỗ sức Mạnh Ma tu ở đây, liền ngự kiếm phi hành tới nơi này.

Uyển Nhi lãnh đạm nhẹ nhàng gọi một tiếng: " Đại Trưởng lão, tới đây là có việc gì?

Uyển Nhi bây giờ, vẫn trấn định như bình thường, khác ở một chỗ là giữa mi, điểm Đóa Bỉ Ngạn Hoa Đỏ rực. Cả người tỏa khí Ma Tu.

Đại Trưởng Lão, tạm thời không chấp nhận được, đành hỏi lại xác thực: " Thập trưởng Lão, cô như vậy lại là Ma Tu?

Uyển Nhi cũng rất muốn nói là không phải, nhưng nhìn xuống thân Tu Vi Hóa Thần, hòa Nhập với Khí Ma Tu, trên người phát ra nồng đậm.

Tiêu Nhiễm cười cười tà mị ": Đa Tạ Chân Nhân Tông lâu nay nuôi dưỡng Tiểu Thư của chúng ta. Bây giờ xin cáo từ, hẹn không gặp lại.

Uyển Nhi phản ứng kịp thời, kéo Luôn Nha Doãn Vân, ngự kiếm bay mất dạng.

Để lại đại Trưởng lão và Cố Mộ phong đang ngẩn Ngơ chưa kịp hỏi thần.

(Ting ---Độ Hào cảm của nam chủ -50% Bây giờ là 10% tiểu tỷ tỷ thật tệ)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 5

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi đang trên kiểm phi hành, Đùng một cái Nghe Âm thanh hệ thống báo -50%, cô thiếu chút nữa ngã xuống.

"Tên ôn thần Kia nghĩ trừ là trừ một phát 50% lão nương muốn chém chết hần.

"Trừ nhiều tới vậy, lão nương cảm thấy thịt đau, Tâm hồn cũng đau.

[...] Tiểu tỷ tỷ, cứ xem như nam chủ đòi lại vốn ban đầu đi, Tiểu tỷ tỷ nên dẹp cái ý nghĩ chém giết người khác đi.

[...] Nếu tiểu tỷ tỷ, ôn nhu đáng yêu như một góc của Nữ chủ, thì ta cũng rất mừng.

Uyển Nhi hồi thần lại. Nhìn phía trước, thấy Nhan Doãn Vân đang ôm chặt Lấy Tiêu Nhiễm, gương mặt phỉếm hồng e thẹn.

Uyển Nhi, thở dài cảm thán. "Mới hôm qua còn rụt rè với lão nương. Bây giờ lại trúng tiếng sét ái tình với tên Tiêu Nhiễm kia.

"Chỉ có Lão Nương là số khổ. "

Uyển Nhi chán nản, nhìn trời nhìn đất, mây cứ vậy trôi qua mặt cô, chim chóc còn có cặp đôi bay lượn. Kể cả hai người đang bay trước kia, đang bận liếc mắt đưa tình.

Nghĩ đến Nguyện vọng của Nguyên Chủ, muốn tìm lại thân phận, cô đành ủy khuất chính mình. Bay về Hưống Âm Nhân Tông.

Nhan Doãn Vân, được Tiêu Nhiễm ôm lên phi hành về phía Âm Nhân Tông, tò mò hỏi ngược lại Uyển Nhi.

"Sur Tổ, vì sao người lại kéo luôn con chạy? Con đâu phải Ma Tu.

Không đợi cho Tiêu Nhiễm Giải thích, Uyển Nhi đã bay lên cùng Hai người, lãnh đạm trả lời.

"Vì Sur Tổ yêu quý con, nên muốn con đi cùng. Ta nghe nói Âm Nhân Tông, có nhiều đồ ăn ngon.

Tiêu Nhiễm nghe cô nói, miệng không khỏi giật giật nghĩ trong lòng.

"Tiểu thư là chưa tới Âm Nhân Tông lần nào? Sao lại lừa vị muội muội đáng yêu này?

Đôi đồng tư Nhan Doãn Vân mở lớn." Sur tổ người nói là thật sao?

"Dĩ nhiên là thật ". Uyển Nhi nói dối không thềm chớp mắt.

Lúc này Tiêu Nhiễm muốn bật cười, vị tiểu muội muội này quá ngây thơ rồi. Hần Yên lặng xoa đầu Nhan Doãn Vân mà giải thích lại cho hợp lý hơn.

Tiêu Nhiễm nhẹ giọng nói." Bởi vì Ma tu và Tu Tiên, hai trường phái đối lập nhau. Tuy Ta và Tiểu thư mạnh.

"Nhưng chỉ có hai người, không thể địch lại mấy trăm người, nên Ủy Khuất cho tiểu muội muội rồi.

Nhan Doãn Vân, có chút ngốc lảng, hỏi kĩ hơn. " Vậy người là đi tìm Sur Tổ Của ta, để trở lại Âm Nhân Tông?

"Vậy người Và Sur Tổ cứ bắt ta đi, có ăn ngon là được, không thả ra cũng được. Ta ở Chân Nhân Tông rất buồn chán "

Tiêu Nhiễm nhẹ nhàng gạt đầu, sau đó lại mở miệng nói: " ta là Tiêu Nhiễm, gọi Ta là Nhiễm "

Nhan Doãn Vân cười không thấy mặt trời, húng trí nói." Ta là Nhan Doãn Vân.

"Người Và Sur Tổ cho ta ăn ngon, ta sẽ không giận "

Uyển Nhi rũ mắt, nhìn cảnh quan, trong đầu thì đang nói chuyện phiếm với Hệ thống.

"....." Đồng môn của lão nương đây rồi, phải sùng ái.

[...] Hình như ta cảm thấy tiểu tỷ tỷ đã tìm ra đồ chơi mới rồi.

"Hệ Thống, bây giờ mi nói xem Lão nương phải công lược tên nam chủ kia sao đây?"

[...] Tiểu tỷ tỷ hỏi ta? Ta biết hỏi ai..

[...] Tiểu tỷ tỷ ta không biết. Thật sư không biết đâu.

"Nếu Mà lão nương không hoàn thành nhiệm vụ thì phải làm sao? Hệ thống mi nói mức hình phạt đi.

[...] Không Hoàn thành sẽ không trừ điểm như trước nữa, mà tiểu tỷ tỷ phải xuyên qua một thế giới bắt buộc.

[...] Độ khó từ S trở lên SSS. khụ~~ Điều đáng nói là chưa có ai từng hoàn thành. Ta khẩn cầu tiểu tỷ tỷ hoàn thành,

"Mẹ Nó! Bây giờ Lão nương thật muốn chém chết Nam chủ đi.

Điểm Hào cảm từ 60% xuống còn 10% Uyển Nhi thật sự khóc không ra nước mắt.

.....

Tới Âm Nhân Tông. Hai bên đường đều trồng Bì Ngạn Hoa, phảng phất phong cảnh xinh đẹp quý dị, Uyển Nhi Và Nhan Doãn Vân đều tỏ ra thích thú, quan sát kĩ hơn.

Đi thêm một đoạn, Tông chủ của Âm Nhân Tông. Mang mọi người ra mừng nữ Nhi của Tông Chủ trở về.

Uyển Nhi Ngắm nhìn, Âm Nhân Tông không như cô tưởng tượng. Mà nơi này xây lên một tòa lâu Ngụy Nga rộng lớn, rất giống dành cho Vua chúa ở hơn.

Cô có thể Cảm nhận được, linh khí ở đây còn nồng đậm hơn ở Chân Nhân Tông.

Cha của Nguyên chủ, cũng Là Tông chủ Âm Nhân Tông này. Là Tạ Thiên Tôn bề ngoài không khác gì Nam nhân chỉ hai mươi tuổi, nhưng thực ra đã trên tám trăm tuổi rồi.

Tạ Thiên Tôn, có dáng người nhỏ nhắn, tuấn dật, khi cười lên phá lệ ôn nhu lòng người. Đặc biệt là giữa mi tâm, cũng điểm đóa bì ngạn hoa. Kí hiệu Của Ma Tu.

Có thể cổ thân thể này, được thừa hưởng sắc đẹp giữa Cha Và Mẹ, nên có nhan sắc rất yêu nghiệt.

Tạ Thiên Tôn vừa thấy Uyển Nhi hấn rất kích động, hướng tới mở rộng hai tay, muốn Ôm Uyển Nhi vào lòng.

Uyển Nhi, nhúu mày nhìn hấn Tới băng lãnh, bất giác Hấn thu tay lại ho nhẹ hai tiếng.

"Rốt cuộc, ta cũng chờ được ngày gặp lại con rồi, đi đường mệt nhọc con nên nghỉ ngơi trước.

Uyển Nhi theo chân Tạ Thiên Tôn đi vào Âm Nhân Tông, trên dưới Âm Nhân Tông đều cung kính gọi cô là Tiểu thư.

Uyển Nhi Vẫn lãnh đạm như Cũ, bất kể là Nguyên chủ hay là cô, đều lạ lẫm với người Phụ Thân này.

Nhan Doãn Vân cùng Tiêu Nhiễm không biết đã đi nơi nào rồi, cô tin chắc là hai người họ đi ăn uống.

Đi được một lúc, động tác bước chân của Tạ Thiên Tôn dừng lại, quay người nhìn Uyển Nhi với ánh mắt đầy yêu thương.

"Tiểu Nhi, ta dẫn con vào gặp mẹ. Bà ấy sắp chịu đựng không nổi nữa, may mắn đã tìm ra con.

Uyển Nhi nhúu mày, cảm thấy chỗ nào đó không đúng, nhưng rồi vẫn nhàn nhạt Gật đầu.

Tạ Thiên Tôn thấy Uyển Nhi đáp ứng, hấn thập phần vui vẻ thay đổi hướng khác mà đi, Uyển Nhi nhanh chóng theo sao hấn.

Đi theo Tạ Thiên Tôn một lúc lâu, cuối cùng cũng dừng lại, Uyển Nhi ngẩng mặt lên đập vào mắt cô là một cung điện Xa Hoa, tráng lệ, từng viên gạch cũng được rất vàng.

"Lão nương muốn đem hết gạch ở đây mang đi, nhiều vàng vậy sẽ ăn được bao nhiêu con gà nướng đây..

[...] Tiểu tỷ tỷ thật không có tiền đồ.

Uyển Nhi quan sát, nơi xa hoa này là "Phi Thiên Viện "

Cô mãi mê quan sát tới xuất thần, thì một âm thanh như lão bà vang lên.

" Ai tới? Thiên Tôn là chàng tới thăm ta phải không?. Giọng lão bà hơi trong trẻo vang lên, có chút run run suy yếu.

Tạ Thiên Tôn, không trả lời mà dẫn Uyển Nhi vào bên trong.

Liên thân hình một nữ phụ, trang phục trắng, tầng y sa hồng nhạt. Cả đầu bạc trắng, giương như đôi mắt không còn nhìn rõ nữa.

Mĩ phụ động tác đoan trang, gương mặt phúc hậu nhìn xa xăm về phía trước.

Tạ Thiên Tôn Và Uyển Nhi bước tới gần, hần đỡ lấy Bà. Lúc này Mĩ Phụ nhìn thấy một hình bóng mơ hồ quen thuộc.

Còn một hình dáng lạ lẫm, nhưng lại mang tới cho bà cảm giác thân thiết.

Bà có chút kinh ngạc, mắt híp lại giương như muốn nhìn rõ ràng hơn. " Thiên Tôn.. Chàng là dẫn theo ai tới đây?

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Đổ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 6

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Bước chân của bà hơi chao đảo, đứng không vững như muốn ngã xuống một hướng.

Tạ Thiên Tôn, vội vàng đỡ lấy Bà. " Tiểu Nhi đây là Mẫu Thân con Vọng Mĩ, mau tới cho Mẫu thân con nhìn.

Vọng Mĩ nghe thấy lời Tạ Thiên Tôn nói, hai mắt bà trợn trừng miệng lắp bắp.

" Thiên T...Ôn.. Chàng nói lại cho ta biết, chàng đã tìm được nữ nhi của chúng ta?

" Phải, ta đã tìm được nữ nhi của hai ta rồi.

Uyển Nhi nghiêng đầu đánh giá nữ phụ trong lòng Tạ Thiên Tôn. Nhìn ra Mĩ phụ này đã chín mươi tuổi,có thể là hơn..

Nhìn qua ngũ quan, Uyển Nhi có thể nhìn ra, khi còn trẻ Mĩ phụ này cũng là một tuyệt sắc giai nhân.

Vọng Mĩ vui sướng, ánh mắt híp lại nhìn về phía Uyển Nhi nước mắt không ngừng rơi.

" Tiểu Nhi mau mau lại đây, cho mẫu cho thân nhìn một chút. " Vọng Mĩ hướng Uyển Nhi vươn đôi tay yếu ớt ra.

Uyển Nhi vẫn chưa thích ứng được,

chần chờ một chút rồi nhấc chân tiến lên. Vọng Mĩ một tay nắm chặt lấy, tay kia xoa lên ngũ quan của Uyển Nhi.

" Tiểu Nhi của Mẫu Thân, rốt cuộc Mẫu Thân cũng chờ đợi được ngày này, nhìn thấy nữ nhi của Ta rồi. "

Toàn Thân Uyển Nhi cứng Ngắc, cô không biết phải phản ứng như thế nào mới phải.

Vọng Mĩ ôm chặt Uyển Nhi lúc lâu, Tạ Thiên Tôn phản ứng kịp thời, vội nói nhỏ vào tai Vọng Mĩ.

" Mĩ Nhi, nằng để Tiểu Nhi nghỉ ngơi một chút đi, Tiểu Nhi vừa mới về đây thôi, mai ta lại dẫn Tiểu Nhi tới cho nàng có được không?

Vọng Mĩ Nghẹn ngào, gạt nước mắt buông Uyển Nhi ra, Bà theo Người hầu tiến lại vào trong viện.

.....

Lúc này Tạ Thiên Tôn mới giải thích Cho Uyển Nhi mọi chuyện, cho Uyển Nhi Rõ mọi chuyện hơn.

" Mẫu thân người vốn là người của môn phái tu tiên Đứng đầu Chân Nhân Tông, Nữ nhi của Vọng Ngao Quân.

"Mà bản Thân Phụ Thân là Ma Tu, có thể là do Duyên trời đã định giúp ta gặp được nàng. Chúng ta hai người kết hợp liền sinh ra Ngươi.

"Bởi vì ngươi có huyết mạch của Ma Tu, có sức mạnh cần nuốt tu vi của người khác.

"Kể cả mẫu thân ngươi, cũng vì sinh ra ngươi, mà mất hết tu vi, khinh mạch rối loạn không thể tu luyện lại. Biến thành Lão bà.

"Ta đã chia đôi tuổi thọ của ta, để kéo dài sự sống cho nàng, ta và nàng muốn chờ để gặp lại ngươi, nay đã gặp rồi coi như ông trời đã Ưu ái.

Uyển Nhi nhìn lại chính mình, cổ Ma tu và Hóa Thần Đang giao động lẫn nhau. Chẳng trách Nguyên chủ tu luyện trăm năm đã lên hóa thân.

Uyển Nhi hỏi lại. "Cho nên, hiện tại mẫu thân là một người bình thường?"

"Đúng vậy, tuổi thọ của ta và Mẫu thân ngươi đã cạn kiệt. Chỉ sống được không quá hai tháng. Nhưng gặp được ngươi, ta và mẫu thân ngươi đã mãn nguyện ra đi rồi.

"Từ khi có ngươi và Mẫu Thân ngươi, ta đã không đi hại người vô tội nữa. Ta tự tu luyện cần nuốt tu vi chính mình. Ta cũng không bao giờ hối hận chuyện gì.

"Có ngươi, có mẫu thân ngươi ta đã rất hạnh phúc và mãn nguyện."

Uyển Nhi trầm lặng, tiếp thu lời Tạ Thiên Tôn kể. Nếu như Nguyên chủ ở đây, chắc chắn sẽ khóc. Tới cô còn cảm động muốn khóc đây.

Tạ Thiên Tôn thở dài, nhìn Uyển Nhi với vẻ mặt thành khẩn.

"Tiểu Nhi, ngươi có Thể hứa với Phụ Thân, ở bên cạnh Mẫu thân và ta, những ngày cuối đời còn lại được hay không?

Uyển Nhi nhìn Tạ Thiên Tôn, viền mắt đỏ ửng, cô nhẹ nhàng gật đầu đồng ý.

Sau đó, cô xoay người rời đến viện của mình được sắp xếp nghỉ ngơi. Uyển Nhi nhẹ nhõm thở hắt ra.

"Chỉ là hai tháng thôi mà, đường nào tên Cố Mộ Phong kia cũng trừ hào cảm gần hết rồi. Lão nương còn thiết tha gì nữa?

"Bất quá phạt thì chịu thôi. Bình tĩnh mà bước thôi.

[...] Tiểu tỷ tỷ suy nghĩ quá đơn giản rồi, nếu tiểu tỷ tỷ không hoàn thành hình phạt. Tương đương với đánh tan linh hồn.

[...] Lúc đấy, ta lại phải tìm kiếm linh hồn thích hợp để thay thế tiểu tỷ tỷ.

"Ồ" Lão nương hiểu

[...] (=.) cái thái độ bất cần đời đó là sao?

.....

Uyển Nhi chắc chắn Một điều, Cố Mộ Phong sẽ đi tìm Nhan Doãn Vân về Chân Nhân Tông.

Tiện tay có thể bắt cô về trị tội, vì cô là Ma Tu, hơn nữa còn là nữ Nhi Tông chủ Âm Nhân Tông.

Uyển Nhi đành dùng thời gian này, bồi bên mẫu Thân Nguyên chủ, ăn hết cái Âm Nhân Tông này.

Thời gian này, Tiêu Nhiễm có báo cho cô tin vui, Hắc cùng với Nhan Doãn Vân hai tháng nữa sẽ cử hành hôn lễ.

Lúc này, Uyển Nhi càng buồn rầu hơn, nữ Nhân lúc đầu thích cô lại theo nam nhân khác. Nam chủ cô công lược lại trừ gần hết hào cảm với cô.

"Tại sao lão nương lại xuyên vào cái thế giới bất công bằng. Đối xử tệ với lão nương như vậy?

[...] Tiểu tỷ tỷ bớt than vãn, mới nhiệm vụ trung Cấp đã như vậy, sau này tỷ làm nhiệm vụ siêu cấp sẽ sao đây?

"Hệ Thống Chó chết, mi lăn đi"

.....

Mẫu Thân cô sức khỏe gần đây không tốt. Có thể nói là không thể xuống giường. Lúc này Tạ Thiên Tôn, tình trạng tệ không kém Mẫu thân cô.

Tạ Thiên Tôn liền một tháng, tóc bạc trắng, biến thành một lão nhân, gần đất xa trời.

Âm Nhân Tông, được giao lại cho Tiêu Nhiễm lên làm Tông chủ. Còn Tạ Thiên Tôn dùng những ngày cuối đời bồi bên Vọng Mị và Uyển Nhi.

Uyển Nhi mấy ngày này, luôn luôn túc trực bên mẫu thân, không còn bộ dáng lạnh lùng băng lãnh. Thi thoảng sẽ hỏi một số vấn đề với Tạ Thiên Tôn.

Ngày cuối đời của Tạ Thiên Tôn và Vọng Mị. Hắn tự tay mặc đồ mới cho Vọng Mị, nhờ Uyển Nhi đẩy hai người lên đỉnh núi Âm Nhân Tông, nơi được trồng Bì Ngạn Hoa.

Tạ Thiên Tôn cất giọng suy yếu, ôm lấy Vọng Mị đã lâm vào hôn mê từ bao giờ.

"Tiểu Nhi, Hãy tha thứ cho Phụ Thân và mẫu thân, ta và nàng đi trước, ngươi hãy sống một cuộc sống mà ngươi muốn.

"Chỉ Cần Ngươi hạnh phúc, thì ta và mẫu thân ngươi ở dưới suối vàng nhìn ngươi "

Uyển Nhi hai mắt đỏ hồng, nước mắt tuôn rơi, có lẽ vì máu mủ tình thâm, khiến cô muốn khóc. Cô cảm giác được, không muốn mất đi hai người quan trọng này.

Uyển Nhi nhẹ nhàng lau nước mắt, gạt đầu. "Phụ Thân, mẫu thân ta mong kiếp sau, sẽ cùng nhau hoàn thiện kiếp này con đang chờ.

Tạ Thiên Tôn mỉm cười, ôm lấy Vọng Mị rồi nhắm mắt, chìm vào khoảng không đen mịt.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 7

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi, ngắm cảnh hoàng hôn một hồi lâu, đẩy Tạ Thiên Tôn và Vọng Mị vào mặt đất, như ước nguyện của hai người.

Tiêu Nhiễm Và Nhan Doãn Vân ở dưới chân núi chờ, khi thấy hình dáng Uyển Nhi Xuống, Nhan Doãn Vân lên tiếng quan tâm.

"Sur Tôn, người đừng buồn vẫn còn có Con Và Tiêu Nhiễm Ca Ca.

Uyển Nhi không vội lên tiếng, chỉ nhìn chăm chăm vào hai người, trầm mặc một lúc, Âm Thanh Nhẹ nhàng lãnh đạm vang lên.

"Ngươi Vẫn Nên gọi Ta là Tiểu Thư, sắp là tân nương tử Của Tiêu Nhiễm rồi, Ta cũng không còn ở Chân Nhân Tông. Không cần gọi Sur Tôn, Ta sẽ tồn tại "

Nhan Doãn Vân, đỏ mặt cúi đầu e thẹn, ôm cánh tay của Tiêu Nhiễm càng chặt hơn.

"Tiểu Thư ~"

Uyển Nhi Gật đầu, bồi thêm một Câu. "Có thể thời Gian Gần đây Cố Mộ Phong sẽ tới đây cứu ngươi.

"Ngươi Và Tiêu Nhiễm không có chuyện gì, thì đừng ra ngoài mình ta đối phó là được. "

Tiêu Nhiễm Và Nhan Doãn Vân định nói gì đó, chưa kịp mở miệng đã bị Uyển Nhi chặn lại.

"Ý Ta đã quyết, Hai người đừng ngăn cản".

Nhan Doãn Vân, hốc mắt hồng hồng, không nói lên lời.

.....

Đúng như Hệ Thống nói, Sáng sớm ngày hôm sau Cố Mộ Phong đã đánh tới bên ngoài của Âm Nhân Tông.

Uyển Nhi sắp xếp mọi chuyện thỏa đáng, bước ra ngoài Âm Nhân Tông, Nhan Doãn Vân và Tiêu Nhiễm đưa tiễn tới Cổng lớn Âm Nhân Tông, cũng đi vào.

Vừa Bước ra bên Ngoài Âm Nhân Tông, Uyển Nhi Cảm Nhận được Cố Sức Mạnh đánh úp tới. Cô Theo phản xạ mà ngẩng mặt lên nhìn.

Cố Mộ Phong, Toàn Thân Lam y, đứng trên kiếm Phi hành, đang hướng về cô mà tới.

Mới Gần Hai tháng, Tên Cố Mộ Phong này đã lên Hóa thân, cô có nên khen hắn là thiên tài hay không đây?

Cố Mộ Phong, nhảy xuống thu kiếm lại sắc mặt ngưng trọng.

"Phản Đồ! Mau thả Nhan Doãn Vân muội muội ra. ". Thanh âm cứng ngắt, như cổ gong mình phát ra.

Uyển Nhi còn chưa hồi thần, không biết Nhan Doãn Vân từ bên trong đã chạy tới, che chắn trước mặt cô mà hét lên.

"Sur Huynh, người không được làm Tồn Thương Sur Tổ, Ta sẽ không về Lại Chân Nhân Tông đâu.

"Nhan Doãn Vân! Muội nói cái gì? Nhanh theo Sur huynh về.

"Không! Ta sẽ không về đâu!". Nhan Doãn Vân lắc đầu liên tục.

"Ít nữa Ta sẽ cùng Tiêu Nhiễm thành hôn rồi, xin Huynh đừng Bắt Sur Tổ về. Ta không quan tâm cái gì Ma tu Hay tiên tu.

"Ta cảm thấy bọn họ là người tốt, chỉ ít tốt hơn nhiều người ở Tu Tiên,. "

Cố Mộ Phong, ngăn người suy nghĩ lúc lâu. Nghĩ một hồi, mở miệng nói.

"Được! Người không theo Ta về cũng không sao. Sau này Người không còn là người Của Chân Nhân Tông nữa.

"Còn Người Phản Đồ kia, theo ta về nhận tội trước Thập Đại trưởng lão. "

Uyển Nhi dồn nén linh Lực, hét vang Nhan Doãn Vân bay vào trong lòng Tiêu Nhiễm, nói vọng vào.

"Tiêu Nhiễm, người chăm sóc tốt cho Nhan Doãn Vân. Ta sẽ đi Theo Cố Mộ Phong.

Cố Mộ Phong, nghe Uyển Nhi gọi thẳng tên mình, mà không phải Đồ nhi như trước, nơi Lòng ngực ần ần khó chịu. Hắn Vẫn muốn hai người tiếp tục mối quan hệ Sur Tổ và đệ tử.

"Không! Đừng mà. " Nhan Doãn Vân hai mắt nhiễm đỏ mà hét Lên.

"Đừng nói nữa, ta đã quyết định, khi các người thành hôn, nếu như ta không có việc gì sẽ tới tham dự. "

Nói xong, Uyển Nhi kiên định bước về hướng Cố Mộ Phong. Ý của Uyển Nhi hết mực Kiên định, khiến Tiêu Nhiễm Và Nhan Doãn Vân, không thể ngăn lại.

Cố Mộ Phong, sợ Cô chạy, liền lấy sách tiên trời chặn người cô Lại đầu dây bên kia cột vào cánh tay của mình, Hắn rút kiếm phi hành ra, hướng chân Nhân Tông mà bay thẳng.

Uyển Nhi híp mắt lại, cong khóe miệng cười cợt.

"Đồ Nhi đây là muốn se tơ hồng cho Sur Tổ và người sao? Chuyện này vẫn nên để cho Nguyệt Lão làm.

Cố Mộ Phong Nhíu mày. "Phản Đồ! Đừng hồ ngôn loạn ngữ, người không còn là Sur Tổ của Chân Nhân Tông nữa.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là 5% Tiểu tỷ tỷ cô lên)

"Mẹ nó! Mới nói một câu, hắn không thích liền trừ? Sao cái thế giới này khó khăn với lão nương quá vậy?

Uyển Nhi, thở ra một hơi lấy lại dũng khí nói chuyện với tên Cố Mộ Phong này, xem như có âm điểm cũng mắc kệ.

"Bây giờ phải về Chân Nhân Tông sao? Ta có một thỉnh cầu lần cuối, người có Thể chấp nhận được không?

Không thấy Cố Mộ Phong trả lời, Uyển Nhi vươn tay, kéo sợi sách tiên lại đùa giỡn trên đầu ngón tay, tiếp tục nói.

"Cố Mộ Phong, Người cũng biết Ta là Ma Tu, nếu về Chân Nhân Tông xác định sẽ không còn mạng để ra ngoài thám thú. "

"Ta chỉ cần cần người, cho ta bảy ngày...không chỉ cần ba ngày thôi, cho ta được xuống kia chơi,

"Dù gì, người cũng trối ta với người lại một chỗ, ta sẽ không chạy. Có được hay không? "

Cố Mộ Phong, nhìn Uyển Nhi, trong lòng suy nghĩ. "Không ngờ vị Sur Tổ luôn Băng lãnh, lại có gương mặt này, có phải đây mới là con người thật của Sur Tổ?

Nếu hắn để nàng xuống dưới kia thám thú, chỉ cần hắn luôn để mắt sẽ không sao, dù gì cũng đã trối bằng Sách Tiên rồi.

Tuy hắn Ghét Thân phận Ma tu của nàng nhưng không hận nàng, thôi coi như một lần làm nàng toại nguyện.

Hắn cũng nghĩ tới kết quả để nàng Về Chân Nhân Tông, các vị trưởng Lão sẽ không để nàng toàn mạng mà trở ra.

Nghĩ một hồi, Cổ Mộ Phong gật đầu đáp ứng Uyển Nhi. Liền thay đổi hướng, thẳng phía Tây mà đi.

Uyển Nhi bây giờ mới hòa hoãn không ít. Nhiều nhất cô có ba ngày để thoát hào cảm.

"Cổ Mộ Phong, Cảm ơn ngươi đã thành toàn cho ta.

Cổ Mộ Phong nhú mày, như cũ không nói lời nào.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +1% bây giờ là 6%).

"...." Mẹ nó, Tên nam chủ này là đang bố thí cho lão nương phải không?

"Lúc hắn trừ đều trừ 50%, khi tăng chỉ cho 1% đây là ý gì?

"Không được, lão nương vẫn nên trời hắn lại. Đánh gãy chân hắn từ từ thoát hào cảm.

[...] Tiểu tỷ tỷ không ngại Hào cảm trở thành số âm thì cứ việc.

"....."

.....

Cổ Mộ Phong, dừng lại nơi thành nhỏ, tấp nập người. Uyển Nhi lễo đẽo theo sau hắn, hứng trí nhìn hàng này quán nọ, mùi đồ ăn khiến cô nước mũi.

Từ khi bước Uyển Nhi, luôn trung bộ dạng tươi cười, hắn nhìn vào thật không giống trước kia luôn băng lãnh. Giống như hai người khác nhau vậy.

Uyển Nhi kéo tay Cổ Mộ Phong. "A Phong~~ Chúng ta đi ăn được không. Ta rất đói "

Cổ Mộ Phong Toàn thân cứng ngắc, khi Uyển Nhi gọi Hắn Là A Phong~~ Chưa kịp hồi thần, đã bị cô kéo vào trong tiểu lâu.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ + 4% bây giờ là 10% tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

Hai người bước vào Tiểu Lâu, Tiểu Nhị Nhiệt tình hỏi. "Xin hỏi hai vị, muốn dùng cơm hay Thuê phòng

Cổ Mộ Phong nhàn nhạt trả lời. "Một Bàn ăn, một sương phòng thượng đẳng. "

Uyển Nhi không quên bồi thêm một Câu. "

"Dọn tất cả món ngon ở tiểu lâu lên cho ta". Giọng Của Cô phi thường giống một lão đại.

Một Bàn mỹ thực được dọn lên, đủ cho mười người đàn ông to khỏe ăn. Vậy mà Uyển Nhi cầm đũa lên liên tục ăn, còn có lòng tốt nhắc nhở Cổ Mộ Phong.

"A Phong~~ Ngươi không ăn sao? "

"Ta Không ăn "

Cổ Mộ Phong, dùng ánh mắt kì quái nhìn Uyển Nhi, hắn và cô đều là người tu Hành, trăm năm không ăn cũng là bình thường.

Vậy mà nàng ta lại, ăn như lang như hổ!

(Ting --- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 15%)

Uyển Nhi đang gặm sụn, động tác liền dừng lại. Xem ra cô còn có cơ hội thoát đầy hào cảm.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 8

Tuyệt phẩm tiên hiệp - Đạo Quân

Hai người dùng bữa xong, bàn tay mềm mại ấm áp, bất ngờ nắm lấy tay Cố Mộ Phong nhanh chóng kéo lên sương phòng.

Cố Mộ Phong ngẩn người, nhìn tay hai người đang giao nhau, hắn cảm giác được hơi ấm truyền vào bàn tay lạnh ngắt của hắn, sợi xích tiên lung lay theo từng động tác lắc tay.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

Cố Mộ Phong cũng không hất tay Uyển Nhi ra, yên lặng bước theo sau cô.

Uyển Nhi nhìn quanh sương phòng, chỉ độc nhất một chiếc giường, cô nhếch miệng nói. "A Phong~~Ngươi nhìn đi, chỉ có một chiếc giường.

"Ngươi và ta đã trời đất lấy nhau, chắc chắn ngủ sẽ rất ấm, ta nói có phải không?

Cố Mộ Phong vẫn làm vẻ mặt lạnh lùng, không trả lời, đem Sích Tiên nói dài ra.

Uyển Nhi lười quan tâm tới hắn, ngã nhào lên giường hưởng thụ, Dù Sích tiên có nói dài đi nữa, thì Uyển Nhi đi đâu làm gì, Cố Mộ Phong Vẫn Phải theo sát sau cô.

"A Phong~~ Ta thấy sợi Sích Tiên này rất có ích nha, ta đi đâu ngươi luôn theo sát ta, cảm giác thật không tệ.

Uyển Nhi vừa nói, hiện lên nụ cười tuyệt sắc, dạng rõ loá mắt Cố Mộ Phong, khiến hắn Mê mẩn vào vẻ đẹp của cô.

Bất giác, Cố Mộ Phong Lên tiếng.

"Ngươi Đã thay đổi rồi, Rất thích cười trước kia ngươi không như vậy."

Uyển Nhi lười biếng, chống thân ngồi dậy, nhìn vào gương mặt băng lãnh của Cố Mộ Phong.

"Không, ta chưa bao giờ thay đổi, chỉ là ngươi chưa bao giờ nhìn ra mà thôi. "

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 40% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

Cố Mộ Phong, không trả lời Uyển Nhi, mà hắn tìm một chỗ ngồi xuống, nhắm mắt định thần lại.

Màn đêm bắt đầu buông xuống, trong sương phòng chỉ còn ánh nến le Lói, thấp sáng một góc phòng.

Uyển Nhi đứng dậy, xuống giường hướng Cố Mộ Phong Mà nói. "

"A Phong~~ Ta muốn tắm rửa, nhưng ngươi trời ta, làm sao ta tắm rửa đây?

"Ta hứa sẽ không chạy trốn, A Phong ngươi hãy tin ta. "

Cố Mộ Phong rũ mắt, trầm lặng tự giác cởi bỏ sích tiên ra, để cho Uyển Nhi đi tắm, chuyện này là thiết yếu hắn không thể cứ trời nằng mãi được.

Uyển Nhi thấy chính mình được cởi trói, hứng trí bừng bừng. "A Phong~~ Cảm ơn, ngươi thật tốt.

Uyển Nhi đi chuyển vào sau bức bình phong, ngâm mình vào Bồn tắm.

Cố Mộ Phong lúc này cố đang cố gắng trấn định nhắm mắt, quyết tâm không để ý tới tiếng độn khoát nước kia.

Nửa canh giờ sau, Uyển Nhi thay trang phục màu Lam, màu sắc tựa với Y phục của Cố Mộ Phong, do cô mới tắm xong, nên sắc mặt nhiễm hồng, Cố Mộ Phong nhìn nàng tới xuất thần.

Uyển Nhi tiến lại gần Cố Mộ Phong mà nói. "A Phong~ Chúng ta có thể ra ngoài dạo chơi được không?

"Thời tiết này, thích hợp cho việc đi dạo, ta cũng phải xem ở phạm nhân này, ban đêm có nhìn được Sát thủ trong truyền thuyết hay không?

Cố Mộ Phong, nhìn Uyển Nhi với ánh mắt kì quái, nhưng mà hắn đã hứa cho nàng ba ngày tham thú nơi phạm Nhân này rồi, hắn sẽ không từ chối.

Hắn định đem sích tiên trói Uyển Nhi lại, đề phòng nàng chạy mất.

Uyển Nhi như nhìn ra hành động của Cố Mộ Phong, Áo nào không thôi.

.....

Uyển Nhi không thất vọng là mấy, trói thì trói, lát nữa hắn mở ra lại là được.

Uyển Nhi, không đi về hướng đại sảnh, mà cô vận khinh công bay qua cửa sổ, đập lên ngói từng nhà như đang đùa nghịch.

Cố Mộ Phong hết cách, đành phải leo theo nàng. Uyển Nhi bay càng cao, mà sách tiên cũng có giới hạn của nó.

Cố Mộ Phong bị Cô kéo Lê tới thảm hại trên nóc nhà. Hắn không biết Uyển Nhi lấy đâu ra cái sức mạnh đó mà kéo lê hắn đoạn dài.

Bị kéo lê tới đau quá nhiều, hắn đành tháo bỏ sách tiên ra, chỉ cần mình quan sát kỹ nàng là được. Chắc chắn nàng cũng không chạy trốn.

Uyển Nhi bay lên tòa thành cao nhất, ngắm nhìn cảnh đêm, cô xoay người lại tươi cười với Cố Mộ Phong.

"A Phong~~ Ngươi nhìn xem. Hôm nay trăng rất sáng, ngươi nhìn xem có phải trăng sáng như đôi mắt của ta hay không?"

"Mẫu Thân ta nói, Ta là cô nương xinh đẹp nhất, có đôi mắt sáng nhất!"

Cố Mộ Phong Nhìn thẳng vào đôi mắt trong veo của Uyển Nhi, đôi mắt đẹp tới mức như có thể nhìn thấu được mọi thứ.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 45% tiểu tỷ tỷ cố gắng lên)

Cố Mộ Phong hồi thần, lẩm bẩm. "Rất đẹp".

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng, cô lại có hi vọng hoàn thành nhiệm vụ rồi, chỉ cần kéo dài thời gian mà xoát hào cảm thôi.

Hai người đứng nơi cao nhất, nhìn trời nhìn mây, rất may đêm hôm mọi người đã ngủ hết rồi.

Đề họ thấy có hai người bay nhảy khắp nơi, sẽ bị dọa cho sợ.

Trăng thanh gió mát, làm Tóc Dài đen tuyền Của Uyển Nhi phàng phất theo gió, mặt luôn đeo nụ cười sáng lạn,

Cố Mộ Phong nhìn cảnh đêm, nhìn vào nàng, thật giống mỹ Nhân trong tiên cảnh.

Bất giác Uyển Nhi Cảm giác được cỗ Sức mạnh Ma Tu, áp đảo xung quanh đây. Cô dùng tốc độ rất nhanh phi thân bay mất.

Cố Mộ Phong, không kịp phản ứng liền phi thân đuổi theo Uyển Nhi.

Hắn chỉ vừa tiến tới Hóa thân làm sao so được với Uyển Nhi đã lên Hóa thân Từ lâu, trong người còn có sức mạnh Ma Tu khổng lồ nữa. Việc đuổi theo kịp là không thể nào.

Uyển Nhi đuổi theo cỗ sức mạnh Ma Tu phát ra, thì bản thân đã đi sâu nơi này gần con suối hẻo lánh, đập vào mắt cô là một mỹ nhân ăn mặc thiếu vải.

Thân thể tỏa ra mị lực hút hồn, Nàng ta đưa lưng về phía Uyển Nhi. Đang hút máu một nam nhân quý trước mặt.

Toàn thân nam Nhân huyết nhục mơ hồ, đôi con ngươi trắng già không còn thần sắc.

"Mau dừng Tay lại". Uyển Nhi hung hăng quát lên một tiếng.

Cô nương kia hút cạn máu của người nam Nhân, quay mặt lại nhìn Uyển Nhi, xong phi thân bay mất dạng. Lúc này Uyển Nhi nhìn rõ gương mặt của nữ nhân đó, gương mặt quyến rũ như hồ ly.

Uyển Nhi thất vọng, liền để cho một con Hồ ly chạy mất, nghĩ một hồi Uyển Nhi tiến lại nhìn nam nhân kia, xem còn Cứu sống được hay không?

Ngón tay Cô đặt tên mũi của nam nhân, phát hiện ra đã tắt thở. Uyển Nhi hoảng sợ, đây là lần đầu tiên cô chứng kiến họ chết trước mặt cô.

Từ trước tới nay, đều là cô chết trước mặt người ta mà thôi.

Phía sau lưng, liền có cỗ sức mạnh đánh úp về phía Uyển Nhi, cô theo phản xạ né tránh.

Cố Mộ Phong, mặt tức giận trừng mắt gầm lên một tiếng.

"Ta không ngờ tới ngươi trở thành ma tu lại lạm sát kẻ vô tội!"

Lúc Cố Mộ Phong tiến tới, chứng kiến Uyển Nhi một thân tỏa ra khí Ma tu nồng đậm.

Dưới đất lại có nam Nhân huyết nhục mơ hồ, còn đã tắt thở. Hắn cho rằng Uyển Nhi hút máu để tu luyện

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ -60% bây giờ là -15% tiểu tỷ tỷ đừng nản lòng)

Uyển Nhi trợn mắt há miệng, hít thở không thông, liên tục Lắc đầu. "A Phong~~ ngươi nghe ta giải thích.

" Không phải ta làm, mà người khác làm, ta đi tới đây người kia đã chạy. A Phong~~ Người phải tin ta, "

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ -10% bây giờ là -25%)

" Người đừng nói nữa. Ta tin những gì ta ta thấy. " Nói xong Cố Mộ Phong dùng sách Tiên trối cô lại.

Uyển Nhi lúc này, tức giận muốn thổ huyết. Có nói gì hần đều không tin, còn trừ hào cảm nhiều hơn. Tốt nhất là cô nên Cầm miệng lại.

Cô lại càng hận con Hồ Ly kia hơn. Để cô mà tóm được, lúc đó lão nương sẽ vật lỏng, róc thịt rút xương con hồ ly Kia " Hừ "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 9

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi bị Sách tiên trối chặt không thể nhúc nhích, Cố Mộ Phong không còn tin tưởng cô nữa, mà thẳng một hướng bay về Chân Nhân Tông.

Trên đường cả hai đều trầm mặc, không một ai nói gì. Uyển Nhi biết, cô còn mở miệng chắc chắn bị trừ tới thảm hơn thôi.

" Hệ Thống mi lẩn ra đây, vì cái gì Điểm hào cảm có thể giảm, lão nương không phục.

[...] Tiểu tỷ tỷ không phục cái gì? Độ Hào cảm là dựa vào cảm xúc và tình cảm của Nhân vật.

[...] Là do Tiểu tỷ tỷ yếu kém, giờ lại trách ta?

Uyển Nhi khóc không ra nước mắt, không ngờ cô lại gặp phải tên nam chủ khó nhai tới mức này, độ hào cảm của hần lên xuống còn bất ngờ hơn con đầu tim.

Cố Mộ Phong, Phảng phất nhìn mông lung, cất giọng trầm thấp.

" Sắp Tới Chân Nhân Tông rồi, ngươi còn có gì để nói hay không?

Uyển Nhi Trầm lặng, nhìn về hướng xa xăm, cô mệt tới quên thở. Có nói thì tên nam chủ này cũng không tin.

" A Phong~~ Ta có nói gì, ngươi cũng không tin ta, nên thôi ta vẫn đề sức về Chân Nhân Tông nhận hình phạt.

Cố Mộ Phong Hừ nhẹ, vận kiếm phi hành nhanh hơn, chỉ mất hai ngày liền tới được Chân Nhân Tông.

Trên đường Cố Mộ Phong có truyền âm cho Các Trưởng lão biết.

Vừa tới Chân Nhân Tông Các trưởng Lão đã đứng ở đó, nhìn về phía Hai người.

" Sư Tôn. ", Con đã bắt được Phản đồ về chịu Phạt. " Cố Mộ Phong cung kính nói.

" Các trưởng lão, vẫn khỏe chứ.? Uyển Nhi hơi lãnh đạm cất lời.

Các Trưởng Lão của Tông môn, nhẹ nhàng gật đầu với Cố Mộ Phong. Rồi nhìn sang Uyển Nhi.

Đại trưởng Lão vung tay lên, Sách tiên quán chặt người Uyển Nhi, liền được gỡ Bỏ. Uyển Nhi định đi vài bước hoạt động thân thể, do Bị trối lâu.

Bất ngờ Đại Trưởng Lão đánh cho cô một trường, toàn thân lùi về sau hai bước, khóe miệng ứa ra ngụm máu.

Cố Mộ Phong không để ý tới Uyển Nhi, mà một mình tiến đến to nhỏ gì đấy với Các Trưởng lão.

Uyển Nhi bất đắc dĩ, lau đi vết máu nơi khóe miệng, đứng cách xa bọn họ vài mét.

•°.....

Không biết là Uyển Nhi đợi bao lâu, mà mấy vị kia vẫn bàn bạc chưa xong, Uyển Nhi đành phải nhìn xem Nhan Doãn Vân đang ở nơi nào.

Nhìn vào bản đồ Siêu Cấp, Uyển Nhi mới thở ra một hơi, may mắn Nhan Doãn Văn vẫn ở bên Tiêu Nhiễm, đỡ cho cô một cái rắc rối.

Xét cho cùng, Nhan Doãn Văn ngây thơ, còn là đồng môn cùng sở thích ăn uống với cô. Nên cô mong muốn tiêu Nhiễm và Nhan Doãn Văn được hạnh phúc.

Rốt cuộc, Cố Mộ Phong cùng Các trưởng Lão đã bàn bạc xong. Lúc này Đại Trưởng lão lên tiếng trước.

"Mộ Phong nói cho ta biết, trên đường trở về Chân Nhân Tông, Ngươi đã ra tay giết một người?"

"Uống công ta thu nhận dạy bảo ngươi, cho ngươi lên làm trưởng lão, quản cả một tông. Con người Ma Tu như ngươi tính tình Tà ác đã ngấm vào xương tủy.

Uyển Nhi chết cũng lác đầu.

"Các trưởng lão, đừng vì nghe A PHong~~ không nhìn rõ từ đầu, không tin tưởng ta.

"Hãy cho Ta một lời giải thích, nói xong Ta các ngươi tin ta hay không cũng được.

"Khi đó, một con hồ yêu đang hút máu người, ta cảm ứng được sức mạnh Ma tu nơi đó liền đuổi theo, không ngờ khi ta tới nơi, hồ yêu liền chạy mất.

"Nam nhân kia nằm dưới đất, ta muốn tới xem còn có thể cứu sống được không, thì lúc đó A Phong~~ bất ngờ tới, cho rằng ta là hút máu người tu luyện.

"Đại trưởng lão, người đã nuôi dạy ta hơn trăm năm, ngài là người hiểu rõ ta nhất phải không. Lời Ta nói, không có một câu dối trá.

Đại Trưởng lão không thèm nghe lời giải thích của Uyển Nhi, liền nói luôn hình phạt.

"Ta định Phế đi tu vi của ngươi, nhốt ngươi ở Hắc Huyền Cốc 300 năm! Ngươi có đồng ý không?"

Uyển Nhi trợn tròn đôi mắt, nhìn mấy người tàn ác kia. Kể cả Cố Mộ Phong, không thèm nhìn cô lấy một cái.

Hắc Huyền Cốc là nơi nào, là nơi dành cho đệ tử Phạm trọng tội, nhốt nơi đó chỉ vài chục năm đã muốn rũ xương rồi.

Còn bọn họ định phế đi tu vi hóa thân của cô, rồi nhốt ở Hắc Huyền Cốc, chưa tới hai năm liền Chết đi.

Sao bọn họ không bảo cô chết đi, còn giả Nhân giả nghĩa nhốt nơi thống khổ đó?

Bây giờ Uyển Nhi rất hối hận, khi đồng ý cùng tên Cố Mộ Phong kia trở về Chân Nhân Tông. Mang tiếng là Tu Tiên, nhưng lòng dạ con người ở đây còn tàn ác hơn Ma Quỷ.

Hơn nữa Cô thật sự không thích tên nam chủ đầu gối kia, là hấn ngu hay đang hận cô đây?

"Lão nương đã làm gì mà hấn hận ta?"

"Lão nương chỉ mới nghĩ sẽ đánh gãy hấn, trói hấn lại nhưng bắt quá cái gì đều chưa làm mà.

"Mẹ nó! đặng nào cũng âm hào cảm rồi, lão nương có ngu mới ở lại nơi này chịu chết. Công lược gì đó, lão nương lười quản.

Uyển Nhi đặt tay lên không trung, vận hành Cổ Ma Tu, ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía con người giả nhân giả nghĩa kia.

Cô gồng mình xuất ra hàng vạn cây kiếm đen và trắng xen lẫn nhau, tung về phía Cố Mộ Phong Và các trưởng lão.

Nhân lúc bọn họ đang đỡ chiêu, Uyển Nhi xuất kiếm phi hành. Bay đi rất nhanh, trong nháy mắt bọn họ đã không còn nhìn thấy thân ảnh của cô nữa.

Uyển Nhi một đường bay hướng về Âm Nhân Tông. Thì âm thanh Hệ Thống vang lên.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là -30%)

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là -35%)

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là -40%)

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là -45% tiểu tỷ tỷ sắp Tiêu rồi)

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -5% bây giờ là -50% đừng nản tiểu tỷ tỷ)

Uyển Nhi nghe âm thanh hệ thống điên cuồng báo. Thật cô khóc muốn chết, đau lòng muốn chết.

Sao cái thế giới này, đều quay lưng với cô. Là ai nguyên rủa cô đây? những lần trước đều rất thuận lợi mà lên.

" Còn lần này, là vận khí gì đây. Lão nương muốn chết đi cho xong.

" Không được có nên quay lại chém chết tên Cổ Mộ Phong kia hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ phải bình tĩnh, thay vì chém chết nam chủ, sao tiểu tỷ tỷ không nghĩ cách kéo hào cảm đi.

" Kéo cái ông nội mi, hào cảm đã -50% rồi còn kéo được sao?

[...] "....." Nữ nhân bạo lực.

.....

Khi Uyển Nhi về Âm Nhân Tông, Nhan Doãn Vân và Tiêu Nhiễm rất vui mừng, không ngừng hỏi thăm cô.

Uyển Nhi nói vài câu với họ. Lấy cớ mệt mỏi rồi Về Lại viện của mình, suy nghĩ làm sao để công lược tên Cổ Mộ Phong Kia đây.

Uyển Nhi vất tay lên trán suy nghĩ, Tên Cổ Mộ Phong kia, là người ngây thơ chính trực

Hắn chỉ tin những gì mắt hắn thấy.

Tính cách như vậy, cô phải làm sao mà công lược đây, hiểu lầm giữa cô với hắn càng sâu. Còn hào cảm đã số âm rồi.

Uyển Nhi mệt mỏi, thở hắt ra một hơi.

" Tiểu Thư~~ Mau lại đây ăn Đá bào hoa quả, ta mới làm ăn vào rất mát nha. " Nhan Doãn Vân ngọt ngào lên tiếng.

Có phải là do trong người cô sinh khí, ăn liền một lúc 20 chén đá bào hoa quả. Lâu sau mới thỏa mãn xoa bụng.

Uyển Nhi nhàn nhạt nở nụ cười. " Cảm Ơn, Rất ngon.

Nhan Doãn Vân còn lo sợ, không vừa miệng của Uyển Nhi, vì xưa nay con người Uyển Nhi mặt lạnh xa cách.

" Tiểu Thư~~ Người cười lên rất xinh đẹp, người nên cười nhiều vào. "

" Tiểu Thư nghĩ ngợi đi, Ta đi tìm Tiêu Nhiễm.

Uyển Nhi hơi gật đầu. Nhìn Nhan Doãn Vân rời đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát 10

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Lần này Uyển Nhi Hoàn toàn chán nản, cả ngày đắm chìm trong đồ ăn, mở mắt ra sẽ ăn Nhấm mắt lại vẫn mơ tới ăn.

Cuộc sống của cô cứ như vậy sa ngã, chỉ có Đồ ăn mới không quay lưng lại với cô.

[...] Tiểu Tỷ tỷ, tỷ bình tĩnh lại đi, tỷ không công lược nam chính nữa sao?

" Lão nương không cần công Lược gì đó nữa, mặc xác Nam chủ.

[...] Không phải tiểu tỷ vì hiểu lầm mà âm Hào cảm sao, tỷ không đi tìm nguồn gốc đi, ở đây ăn thì được cái gì?

Hai mắt Uyển Nhi sáng rỡ lên ngẫm nghĩ.

" Phải nha, Lão nương phải đi tìm con hồ ly kia vật lông nó, bắt nó tới Nhận tội trước Cổ Mộ Phong.

[...] Đúng vậy, tiểu tỷ tỷ đừng ăn nữa, tiến hành luôn đi.

"Ồ, đợi lão nương ăn xong bữa rồi đi."

[...] "...."

Thời gian nay Nhan Doãn Vân, nấu cho cô không ít đồ ăn. Uyển Nhi cũng tìm đan dược và công pháp phù hợp cho Nhan Doãn Vân tu luyện.

Thời gian chớp mắt một cái đã qua một tháng. Nhờ có Uyển Nhi mà Nhan Doãn Vân thành công kết thành kim đan sơ kì.

Uyển Nhi nghiên cứu lại cốt truyện, có một việc sắp xảy ra ở Chân Nhân Tông, cô cảm thấy, có thể nắm bắt cơ hội này mà xoát hào cảm.

Theo cốt truyện cho biết, bảy ngày tới đây một Đệ tử nội môn của Chân Nhân Tông, sơ xảy làm Thánh thú Thượng cổ bị giam vạ năm thoát ra ngoài.

Con thánh thú này tính cách hung tàn, ăn thịt người tu tiên lẫn Ma Tu để tự tăng tu vi chính nó. Chỉ sau một đêm Chân Nhân Tông lại tàn do Thánh thú này tàn phá.

Các đại Trưởng lão mới tu Vi Nguyên Anh Hậu kì, làm sao có thể ngăn cản nổi Thánh thú này, tất cả đều vào bụng Thánh thú hung tàn kia.

Uyển Nhi tìm ra kế hớ để xoát hào cảm, cô cong môi cười, bản thân cô có thể hấp thu tu vi của người khác, bất quá cô có bị nổ chết cũng phải xoát cho đầy hào cảm mới được.

.*****

Hôm nay là ngày Nhan Doãn Vân và Tiêu Nhiễm thành hôn. Trên dưới Âm Nhân Tông đều tham gia, toàn bộ đều một mảnh đỏ thắm vui mừng.

Uyển Nhi nhìn hai người họ có chút buồn cười. Hai người họ khắp người tràn ra dư vị hạnh phúc, chính cô cũng rất hâm mộ.

Đi qua nhiều thế giới như vậy, công lược nhiều nam chủ như vậy, cô chưa có yêu ai đi?

Không phải chưa từng yêu, những người đó chỉ là cô ghé qua cuộc đời họ chớp nhoáng.

"Tên Vương Lâm khốn kiếp nợ Lão Nương 1% mãi không trả.

"Món nợ này lão nương nhớ. Đợi có một ngày lão nương vận ngược thời gian đến xử lý hắn.

[...] Tiểu tỷ tỷ thù dai thật, bất quá người Ta còn không có nhớ rõ tiểu tỷ tỷ đâu.

"Hệ Thống Chó Chết cảm miệng Lại."

Uyển Nhi dè nhẹ bàn tay lên lồng ngực đang nhói đau, không biết cảm giác này là gì?

Cô nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, mỉm cười chúc phúc Tiêu Nhiễm và Nhan Doãn Vân.

Ngày hôm sau, Uyển Nhi rời khỏi Âm Nhân Tông đi tới Hạ Trấn, là nơi lúc con Hồ ly kia giết người.

Cô nhất định phải tìm cho bằng được Con Hồ ly kia. Uống máu ăn thịt nó, vì nó mà khiến Cô vào con đường cùng.

Không phải vì con Hồ ly kia, thì độ hào cảm đã không âm tới thảm hại

Trước Khi đi, Uyển Nhi ăn mặc nam trang, sắm vai công tử phong lưu, trêu hoa ghẹo nguyệt. Cũng tiện cho cô ngắm mỹ Nhân.

Uyển Nhi không biết con hồ ly đó tên gì, nhưng cô nhớ lại dung mạo của nó, bản đồ siêu cấp liền định vị ra nơi ở của Hồ ly.

Uyển Nhi hí mắt cười, suy nghĩ tối nay nên làm thịt hồ ly nướng hay hấp đây?

Theo như bản đồ siêu cấp chỉ dẫn, Uyển Nhi phải mất ba canh giờ mới tới nơi. Cô dừng lại trước biệt phủ to đùng, phía trên có ghi "Phủ Ngự Sứ"

"Chắc ~ Con hồ ly này là đi hút máu hay đi làm tiểu thiếp ở Phủ Ngự Sứ a~~~"

Lúc này là ban đêm, nên Phủ Ngự Sứ đóng kín cổng. Uyển Nhi chỉ còn cách Bay vào thôi.

Nói liền làm, Cô Bay qua tường cao, núp trên Mái nhà quét mắt toàn bộ Phủ Ngự Sứ. Rất nhanh Uyển Nhi, nhìn thấy hình dáng mỹ nhân lả lướt trong phòng.

Hồ ly trong phòng liền cảm giác có người liền Lên tiếng. "Người nào ở ngoài đó?"

Hồi lâu sau, Uyển Nhi đập cửa đi vào, nhìn thẳng vào hồ ly nhếch miệng cười tà mị. Cát giọng phong lưu lên.

"Ta Thăm mến mỹ nhân đã lâu, nay to gan xông vào nơi này, chỉ muốn mỹ Nhân đáp lại mảnh thâm tình này của ta.

" Công tử, có cảm mến cũng không nên đêm khuya vào khuê phòng của ta. " thanh âm của phi thường mị hoặc câu dẫn nam nhân.

May mắn Uyển Nhi là nữ nhân, nếu là nam nhân sớm đã không kiềm chế mà đè hồ ly này dưới thân rồi.

Uyển Nhi không thềm nhiều lời với hồ ly, tay cô nhanh chóng kết ấn bao quanh căn phòng, Để tránh hồ ly chạy chốn, cũng bớt đi âm thanh không cần thiết.

Hồ ly nhìn động tác của Uyển Nhi, thì kinh ngạc thốt lên. " Nguyên lai công tử là người tu tiên?

" Ta không những là tu tiên, còn là muốn ăn thịt ngươi, để khi ngươi chết Lại không biết lý do vì sao mình chết.

" Công tử~ Ta không có đắp tội ngài, vì sao lại muốn giết ta?

" Hừ! Bớt nhiều lời, CHỖ nào ngươi cũng đắp tội với ta." vừa rút lời Uyển Nhi tạo ra quả cầu hắc ám phóng tới.

Uyển Nhi nhanh chóng, phóng thích năng lượng Âm Tu bao vây Hồ ly.

Hồ ly bị cổ Âm Tu bóp chặt toàn thân, không thể nói lên lời. Dần dần sức mạnh bị hút cạn, hình người hóa thành hồ ly đỏ rực.

" Huyết Hồ? " Uyển Nhi kinh ngạc thốt Lên.

Huyết Hồ này chỉ có trong truyền thuyết, vậy mà hôm nay cô lại tự tay giết nó nha, thật có điểm phúc.

Lúc này, Hồ Ly chỉ còn nhúm lông, thịt và xương đều nhũn thành máu loãng.

" Chắc~~ quá tay rồi, bây giờ lấy đâu ra thịt mà ăn đây?

" Không lẽ lấy máu về uống? Nhưng ở dưới sàn đất rất bẩn, vẫn nên bỏ đi.

Giải quyết xong được Hồ ly, cổ tức giận trong lòng Uyển Nhi đã thuyên giảm đi ít nhiều.

Cô không trở về Âm Nhân Tông, hay Chân Nhân Tông. Cô quyết định đợi tới ngày Chân Nhân Tông bị Thánh Thú tàn phá sắp không được mới xuất hiện.

Uyển Nhi vẫn một thân nam trang, tiêu dao những ngày còn lại. Có thể là những ngày cuối cùng ở thế giới này.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Đồ Nhi Nhanh Vào Trong Bát (Hoàn)

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Mấy ngày Qua, Uyển Nhi dong chơi, ăn uống phi thường Tốt. Mắt thấy đã tới thời cơ xoát hào cảm đã đến, Cô đứng lên kiểm phi hành, bay về hướng Chân Nhân Tông.

Chân Nhân Tông bây giờ, Một Mảnh hỗn độn. Các đệ tử nội môn hay ngoại môn, người chết kẻ bị thương nằm lầy lắt đầy đất.

Các trưởng Lão hợp sức Lại Chế Ngự Thánh Thú hung tàn kia Lại, nhưng bắt quá không trụ được lâu nữa.

Nguyên Nhân dẫn tới sự việc là. Đệ tử nội môn không may chảy máu, máu được thấm qua kết Ấn Giam Giữ Thánh Thú vạn năm. Kết ấn bị Máu làm cho giảm sức mạnh giam giữ Thánh thú Lại.

Thánh Thú vốn mạnh mẽ hung tàn, dựa thời cơ kết ấn yếu đi mà phá vỡ, xông ra được bên ngoài.

Uyển Nhi tính toán kỹ càng. Bay tới Chân Nhân Tông nhanh hơn, lúc này Chân Nhân Tông một mảnh Hỗn độn, Người chết kẻ bị thương đầy đất.

Cô liếc mắt tìm kiếm xung quanh, Thấy Có Mộ Phong bị thương rất nặng, đang ép sát vào góc tường trị thương, còn các trưởng Lão chuẩn bị Thánh Thú hất tung.

Uyển Nhi cười khẩy trong lòng. " mới bị thương có một chút, còn không đủ đâu "

Cô bay tới hướng Cổ Mộ Phong, Lấy ra Đan Dược Cực phẩm Trong nhẫn trữ Vật, cho Cổ Mộ Phong nuốt vào.

Cổ Mộ Phong ngạc nhiên, tròn tròn đôi con ngươi, không ngờ người đến Lại là nàng, định bụng từ chối giúp đỡ. Nhưng Uyển Nhi nắm chặt cảm hần bắt nuốt hết đan dược.

Cô cười Sáng lạn, nhìn Cổ Mộ Phong thanh âm ngọt ngào phá lên.

" A Phong~~ Ta sẽ giữ Chân Nhân Tông giúp ngươi, ở đây nghỉ ngơi đi.

Không đợi cho Cổ Mộ Phong trả lời, cô liền bay tới nơi Thánh Thú đang được trường Lão chế ngự.

" Các Ngài mau tránh ra." Uyển Nhi hét to lên.

Đại Trường lão cùng mấy Người khác, thấy cô tới, liền không duy trì kết ấn nữa, mà ôm vết thương bay đi mỗi người một nơi.

Ngay lúc này, Uyển Nhi kết ấn Bao bọc Quanh Thánh Thú, phóng thích Cổ sức mạnh Âm Tu ra bắt đầu cắn nuốt Tu Vi của Thánh Thú.

Có Thể Cắn nuốt xong, cô sẽ bạo phát mà chết, nhưng vì hào cảm phải cắn răng chịu đựng. Có chết cũng phải xoát cho đầy.

Cổ Sức Mạnh Của Thánh Thú truyền vào cơ thể Uyển Nhi quá nhiều. Làm toàn kinh mạch cô căng trướng, Thánh Thú bị cắn nuốt Tu Vi giấy Giũa càng mạnh mẽ hơn.

Uyển Nhi hít vào một hơi, Gồng mình làm kết ấn Siết chặt Thánh Thú hơn. Tu Vi của Thánh Thú quá mức cường Đại, Uyển Nhi vừa cắn nuốt vừa Nôn ra vài ngụm máu, Kinh mạch bành trướng nổi Lên.

Một hồi lâu sau, Thánh Thú Bị hút cạn Tu Vi, Khô héo chỉ còn lại vũng máu. Uyển Nhi vì Cắn Nuốt quá nhiều Tu Vi, Tù Hóa Thần rớt xuống còn Trúc Cơ.

Uyển Nhi từ Không Trung Ngã Xuống đất, cô có thể cảm giác được mình sắp chết, toàn thân nhiệt độ đang giảm dần, cố gắng nâng mắt nhìn về Cổ Mộ Phong.

Cổ Mộ Phong nhìn Cô Huyết nhục mơ hồ, không rõ hình dáng, hần hoảng hốt chạy về phía Uyển Nhi.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +90% bây giờ là 40% tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

Uyển Nhi nhin đau, cô gắng mở mắt ra, chỉ cần kéo dài thêm vài phút hào cảm sẽ nhanh chóng xoát đầy thôi.

Cổ Mộ Phong, không để ý cả người Uyển Nhi Huyết Nhục, bé cô bỗng lên nhủu mày nghi vấn.

" Vì sao? Ngươi lại làm như vậy?

Uyển Nhi nén đau mỉm cười ôn nhu nhìn hần.

" Bởi vì, Ta không muốn A Phong~~ Bị thương tổn, ta làm sao có thể chịu được đây.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 60% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi lấy sức, hít không khí vào hơi thở mệt nhọc đứt quãng. " A Phong~~ Hóa Thần Của ta bạo phát.

" Có thể, Ta không còn sống được bao lâu nữa. Chỉ còn một chút ít thời gian ngắn ngủi này. "

" A Phong~~ Ta muốn nhìn người sống thật tốt, nhưng không được nữa rồi.....

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +20% bây giờ là 80% tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

" Ngươi Phải Sống thật tốt, Có được hay không?

Uyển Nhi nỗ lực giành giật sự sống trong cái chết để xoát hào cảm, cô còn không chắc chắn có xoát đầy được hay không!

Lúc này Cổ Mộ Phong, mặt nhìn không ra biểu cảm gì. Bé Uyển Nhi lên Núi Chân Nhân Tông, nơi đầy đủ linh khí Nhất, hy vọng sẽ chữa lành vết thương.

Nhan sắc Của Uyển Nhi lúc này, nhanh chóng già đi. Đôi mắt cô mơ hồ nhìn Cổ Mộ Phong.

Bàn tay nhăn nheo cố gắng vươn ra, sờ lên gương mặt Cổ Mộ Phong.

" A Phong~~ có phải lúc này ta rất xấu có phải không? Ngươi đừng Vì vậy mà ghét bỏ ta.

" Lần Trước không phải ta giết người. Ta đã bắt được con hồ ly đó cắn nuốt tu vi của nó rồi. "

(Tỉng -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 90% tiểu tỷ tỷ cố lên).

Cố Mộ Phong lắc đầu nhìn chăm chăm vào lão bà trên tay, viền mắt hấn đỏ hồng. Là do Hấn không tin tưởng nàng, không cho nàng giải thích.

" Không Có, Nàng vẫn rất xinh đẹp. Ta tin nàng rồi, nàng đừng nói nữa.

" Tất cả là do Cố Mộ Phong Ta sai, Sai từ đầu Ta nên tin tưởng nàng.

" Nàng chờ một chút ta sẽ chữa thương cho nàng.

Uyển Nhi gương mặt nhăn nheo, nhìn Cố Mộ Phong cười thỏa mãn.

" A Phong ~~~ hãy sống thật tốt cho bản thân mình..... A.. PH.. Phong.. Ta.. Ta.. Yê.

Uyển Nhi chưa kịp thổ lộ hết câu nói, mí mắt nặng chịch, lâm vào hôn mê.

(Cảnh Báo Lượng Máu đang giảm 50%-30%.. Còn 2 phút duy trì sự sống)

Cố Mộ Phong, hốc mắt đỏ ngầu từng giọt nước mắt lăn xuống. Ôm thân thể Uyển Nhi vào lòng.

" Ta sai rồi, xin nàng đừng ngủ có được không, ta sai khi nghĩ Ma Tu không ai tốt.

" Ta sai khi nghĩ Tu Tiên Và Ma Tu không kết bạn lữ được.

" Nàng nhanh dậy đi, Nàng còn chưa nói hết câu với ta~~ Nàng đừng ngủ nữa.

" Ta xin lỗi, Ta xin lỗi nàng....Tất Cả là Ta Ngu Ngốc..... Ta không muốn mất nàng.

(Nghiệm vụ hoàn thành 100% đang thoát ly khỏi ký thể ----- Thoát ly thành công).

Cố Mộ Phong ôm chặt Thân Thể Uyển Nhi không còn hơi thở, hấn Chôn Uyển Nhi tại đỉnh Chân Nhân Tông.

Chân Nhân Tông thương vong quá nặng nề, Các đệ Tử còn sống sót đành phải sang Tông Phái khác. Chân Nhân Tông Chính thức suy tàn.

Cố Mộ Phong đóng cửa Bể Quan không phân tranh với đời.

Tiêu Nhiễm và Nhan Doãn Vân biết tin Uyển Nhi qua đời, liền Tới Đình Chân Nhân Tông nơi chôn cất Cô.

Hai người họ vốn dĩ muốn đại náo Chân Nhân Tông, nhưng Chân Nhân Tông đã lụi tàn. Cố Mộ Phong thì không có tung tích.

Nhan Doãn Vân, ngồi trước mộ Uyển Nhi, tựa nói chuyện với bằng hữu.

" Tiểu Thư~~ Người nhìn đi, người hi sinh tính mạng bảo vệ họ, họ đâu có nhớ tới người. Thật sự không đáng, Tiểu Thư thật Ngốc~~~

" Tiểu Thư biết ta hay tin gì không? Cố Mộ Phong, tên nam nhân mà người liều để chết bảo vệ.

" Hấn cũng nhập tâm Ma mà chết rồi, có lẽ hấn đang xuống dưới bồi tội với người đấy,

" Tiểu Thư Yên tâm, Ta sẽ bên Cạnh Tiêu Nhiễm. Sẽ lại làm nhiều đá bào Hoa quả mang tới cho người.

" Tiểu Thư, Tạm biệt Tiêu Nhiễm đang chờ ta. Lần Sau ta sẽ lại tới Thăm người.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Công Lược Quỷ! Dọa Tôi Đi

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Uyển Nhi mở mắt ra, đã thấy mình nằm trong không gian hệ thống, cô đã chuẩn bị xong tâm lý để chịu mức phạt rồi.

" Hệ Thống, lão nương chuẩn bị xong tâm lý rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ chuẩn bị xong cái gì nha?

" Nghiệm vụ thất bại. Đương nhiên là lão nương chuẩn bị xuyên tới cái thế giới bắt buộc kia rồi.

[...] A" Lúc tiểu tỷ tỷ sắp thoát ly khỏi kí thể thì hào cảm đã được xoát đây, chúc mừng tiểu tỷ tỷ.

Uyển Nhi giật mình, là cô may mắn có phải không. Một cỗ sung sướng dâng lên.

(Nghiệm vụ hoàn thành 4000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 19000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

" Ách" sao điểm kinh nghiệm lại ít như vậy? Lão nương ăn biết bao nhiêu khổ sở.

[...] Vì tiểu tỷ tỷ biết vì sao không?

" Có gì thì nói nhanh lên, Hệ Thống mi bắt đầu vòng vo.

[...] Các nhiệm vụ trước kia của tiểu tỷ tỷ đều được hiệp hội đánh giá A+, còn lần này tiểu tỷ tỷ tuy hoàn thành, nhưng điểm đánh giá là D.

[...] Vì thế Điểm Kinh nghiệm cũng ít theo. Ta nói Tiểu tỷ tỷ thật kém.

Uyển Nhi trong lòng sinh khí, muốn bốc hỏa.

" Hừ " Cư nhiên còn có cả Hiệp hội, vậy sẽ có người giống như lão nương làm Nghiệm vụ?

[...] Điều này là tất nhiên rồi, Tiểu tỷ tỷ muốn thanh trừ cảm xúc không?

" Có "

(Đang Tiến Hành Xóa cảm xúc 5%-90%-100% Xóa thành công)

" Vào Nghiệm vụ luôn đi, Lão nương không muốn ngây ngốc ở đây!

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Uyển Nhi cảm thấy đầu ong ong, chân thì tê cứng. Còn có tiếng phụ nữ ôn nhu, đầy quan Tâm vang lên.

" Con Gái! mẹ đi xem thầy rồi, thầy bảo con phải có bạn trai trước 20 tuổi thì tình Duyên mới tốt lên được.

" Con phải suy nghĩ kĩ lời mẹ nói, mẹ còn có chuyện đi trước. Con nhớ giữ gìn sức khỏe của mình, mau chóng tìm được bạn trai nghe không?

Uyển Nhi nâng mí mắt lên, thấy bản thân mình đang đứng giữa phòng, nhìn nơi này có vẻ là ký túc xá cho sinh viên.

Cô nhìn về bóng dáng người phụ nữ đã đi xa, chắc chắn là mẹ của Khôi Thân Thể này.

Uyển Nhi, chưa vội mà tiếp thu cốt truyện,. Cô đi thẳng vào toilet rửa mặt một chút. Mới xuyên qua đầu óc còn mơ hồ.

Cô đứng trước bồn rửa mặt, ngắm nghía thân thể này một chút.

" Chậc~~~~ Không tệ, vẫn xinh đẹp như những thế giới kia.

Uyển Nhi cúi mặt xuống, động tác rửa mặt rất nhanh, chớp mắt cô ngược mắt lên gương nhìn.

Uyển Nhi sợ tới mức hai chân cứng đờ, mặt trắng bệch không còn chút máu.

Trên gương, có hiện gương mặt người đàn ông Mặt trắng như thạch cao, hai hốc mắt đen thẳm sau hun hút. Cô sợ hãi hồi thần lại chạy nhanh ra ngoài.

Chẳng biết cô đã chạy bao xa. Liền dừng lại tựa người vào gốc cây thờ hồn hèn. Bàn tay ép lồng ngực lại, phòng ngừa đứt mạch máu tim mà chết.

" Mẹ Nó! Hại chết lão nương rồi, mới xuyên qua đã gặp Quỷ.

" Hệ Thống Chó Chết mi lăn ra đây.

" Có phải mi truyền sai thế giới rồi hay không? Nơi này có Quỷ ~~~

[...] Tự động nhập cốt truyện.

.....

Nguyên Chủ Tên Chu Uyển Nhi, gia đình thuộc dạng có tiền. Ba của Nguyên Chủ do tai nạn chết lại được bồi thường bảo hiểm nhân thọ, lúc này phi thường có tiền hơn.

Hôm Nay là ngày Nguyên chủ tròn 19 tuổi. Nguyên Chủ sinh vào Ngày 15 tháng 7 Âm lịch. Đúng khoảng khắc Ngày Âm Giờ Âm

Ngày mà Quỷ Môn Quan mở, giúp quỷ hồn lên dương gian nhận đồ người Thân đốt cho họ. Cũng chính vì Nguyên Chủ sinh vào cái ngày ác nghiệt này.

Nguyên chủ đã cố gắng hẹn hò với 99 người con trai. Nhưng không khi nào thành công dù chỉ là nắm tay chứ đừng nói hôn môi.

Nhiều người Con trai, cố gắng bắt chuyện hay chỉ đụng nhẹ vào tay Nguyên Chủ thôi. Ngày mai sẽ sốt cao hoặc là Bệnh tật không xuống nổi giường.

Mẹ của Nguyên Chủ đi xem thầy, thì họ nói phải tìm được người đàn ông có sinh ngày 15 tháng 7 âm giống Nguyên chủ, mới khắc chế được.

" Thầy Xem tướng còn căn dặn, Phải kết Hôn trước 20 Tuổi không thì, không sống quá 2 Năm nữa.

" Nguyên Chủ luôn cho rằng mẹ mình quá mê tín dị đoan, chỉ nghĩ bản thân do tình duyên lận đận mà thôi.

Nam Chủ là Văn Thanh là một con Quỷ mang nỗi oán hận ngập trời.

Văn Thanh trước kia là Người yêu của Nữ Chủ Mộc Linh Linh, Mộc Linh Linh lại là bạn thân Của Nguyên Chủ.

Trước Kia Văn Thanh Quen Biết Mộc Linh Linh từ buổi tiệc ký kết hợp đồng giữa công ty hai bên gia đình.

Mộc Gia vì muốn thu tóm Công ty của Văn Gia, không từ thủ đoạn dùng con Gái của mình quyến rũ Văn Thanh, moi móc toàn bộ thông tin mật Của Văn Gia.

Khi Văn Thanh Biết Mộc Linh Linh chỉ lợi dụng hắn để thu tóm Công ty tâm huyết mấy đời của Văn Gia. Thì Công Ty đã vào tay Mộc Gia rồi

Mộc Linh Linh, không hối hận về hành vi của mình, còn sợ Văn Thanh trả thù. Cô Ta cho người giết Văn Thanh trộn xác chung với xi măng xây bên trong Toilet Kí túc xá hiện giờ.

Văn Thanh do chết oan, nỗi oán hận ngập trời, hắn lợi dụng Nguyên Chủ là Bạn Thân với Mộc Linh Linh.

Văn Thanh không có cách nào để tiếp cận Mộc Linh Linh, Hắn đành giết Nguyên Chủ, để Cảnh Cáo Mộc Linh Linh biết rằng hắn đang trả thù cô.

Nguyên Chủ ngay lúc này, bị Văn Thanh không chế tinh thần, nhảy từ sân thượng xuống dưới, não bắn tung tóe, chết ngay tại Chỗ.

- -----end //-----

- Nguyên vọng của Nguyên Chủ: lấy chồng trước 20 tuổi.

Lúc này Uyển Nhi Xuyên qua đúng vào hôm Văn Thanh không chế Nguyên chủ, nhảy xuống lầu.

" Đệch! Lão nương vừa tới tên này đã muốn lão nương Chết rồi.

" Được lắm xem quỷ như hắn lợi hại hay lão nương lợi hại.

[...] Uy" Tiểu tỷ từ từ từ..

[...] Nhiệm vụ chính Tuyển xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Văn Thanh.

"Hệ Thống mi nhằm lẫn rồi hay không? Hấn vừa muốn giết lão nương đó.

"Người và Quý không thể bên nhau được, lão nương muốn đổi nhiệm vụ a~~

[...] Hệ Thống mắt kết nối... Đang ngoài vùng Phủ sóng, để lại lời nhắn Sau tiếng bíp

"....." Đồ Hệ Thống Chó Chết ".

Uyển Nhi lúc này không tức giận, mà còn thập phần hưng phấn.

"Để xem Tên Văn Thanh kia không chế lão nương bằng cách nào a~~~

"Bằng răng sao? " Hừ Dọa sợ Lão nương hấn phải trả giá, cho dù có Là Quý đi chăng nữa.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Công lược quý! dọa tôi đi 2

Hoàn Cảnh hiện giờ rất tốt để cho Uyển Nhi công lược Văn Thanh kia. Hiện giờ Văn Thanh không tiếp cận được Mộc Linh Linh, còn Oán Hận nữa là đằng khác.

Uyển Nhi hào hứng nhún vai. Trong Đầu. Liên nghĩ ra một cái gì đó.

"Hệ Thống, Tên Văn Thanh đó là quý, mà bất ngờ mới nhìn thấy hấn, còn bình thường là không thấy phải không?

[...] Theo như lẽ thường là vậy.

"Lão nương không nhìn thấy hấn thì làm sao công lược đây! Hệ Thống ngươi có Mắt Âm Dương hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ hỏi thừa, Hệ Thống cái gì cũng có.

[...] Chỉ là con mắt Âm Dương này rất ít người mua, bây giờ là hàng tồn kho, không có bán nữa.

Hai mắt Uyển Nhi sáng rực, như kiếm ra được chỗ tốt.

"Khụ~~Vậy mi có thể tặng cho ta hay không?

[...] "Ách"...Cái...Này.. Thôi coi như ta tặng cho tiểu tỷ tỷ vậy!...bất quá chỉ sử dụng được ở thế giới này thôi.

"Được rồi được rồi!" Uyển Nhi vội vàng vừa xua tay vừa nói. "Nhanh lên nhanh cho Lão Nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ đừng gấp, cho liền đây.

Chốc lát, hai hốc mắt của Uyển Nhi cay xè, cổ gồng mở mắt ra. Nhìn về phía xa có rất nhiều quỷ Hồn Du đang xung quanh

Cô quan sát chúng như đang xem phim kinh dị, chỉ thiếu không cầm dao tay mà ăn thôi. Uyển Nhi hứng phấn nói chuyện với Hệ Thống.

"Chặc~~ Nhìn xem con ma kia nào đi đâu mất rồi. Còn con kia tay chân ở nơi nào rồi NHà.

Cô còn có thể nhìn thấy mấy con ma không có cảm, tẻ hơn là rút con mắt ra ngoài.

Gần cô nhất là một nữ quỷ cả người máu me. Uyển Nhi còn ngửi được mùi hư thối tanh tưởi.

"Bây giờ lão nương tin rồi, ban ngày cũng có quý. Còn là Phi thường nhiều đếm sơ sơ cũng vài chục con.

[....] Tiểu tỷ tỷ, tỷ có thể giả bộ sợ hãi được không? Một chút sợ sệt cũng không có.

"..."Ồ.. Aaa ta sợ quá " Ha Ha "

[...]!!!!!! Diễn dở tệ

-----●●●●●●●●-----

Uyển Nhi chăm chăm nhìn vào Nữ Quý đối diện mình. Cô muốn thử xem nhìn thấy được, nhưng có đánh được quý không. Bất quá thử liền biết.

Cô vung tay lên, tát mạnh vào gương mặt Nữ Quý, tuy không nghe thấy tiếng động, nhưng bàn tay Uyển Nhi Ân ân đau.

Nữ Quý bị Uyển Nhi tát máu từ hốc mắt và miệng chảy ra như suối. Nữ quý tiến lại gần áp sát mặt mình vào Uyển Nhi, nở nụ cười rộng tới Màng tai.

Âm Thanh cười của nữ Quý khiến Uyển Nhi đình tại nhức óc.

Uyển Nhi ghét bỏ, né tránh gương mặt nữ Quý, lên giọng mắng.

"Thần Kinh, bị đánh còn cười. Thu hiệu ứng của mi lại, cười còn rất xấu.

Nữ Quý ngốc Lãng Tại chỗ, lâu sau mới mím môi, thu lại máu me trên mặt lại, nhìn chăm chăm vào Uyển Nhi.

"Ta khuyên ngươi đừng có lén mà bóp cổ ta. Nếu nữ quý Ngươi còn chưa muốn chết sớm.

"À nhầm chưa muốn hồn phi phách tán.

Nữ Quý ở đằng sau đang vron cánh tay ra định bóp cổ, nghe thấy lời Uyển nhi nói liền thu tay lại.

Uyển Nhi lúc này hí hửng, không ngừng than lợi hại

"Quá lợi hại rồi, có thể nhìn thấy quý, còn có thể đánh nữ NHA.

"Văn Thanh a~~ Văn Thanh ngươi chuẩn bị để lão nương Dẫm đạp Hay chưa.

[...] Ta thấy hơi hối hận rồi, bây giờ thu hồi lại có được hay không?

Uyển Nhi đùa nghịch với lũ quý hơn nữa ngày, thành công lập thành Bang Phái Sát Quý. Bang phái cô mới thành lập này khoảng 20 con quý hồn.

Uyển Nhi liếc mắt nhìn một hàng quý đang xếp thẳng tắp ngay ngắn. Nhìn cô với vẻ sợ sệt.

Uyển Nhi ho khan hai tiếng chỉ vào Nữ Quý ban đầu.

"Khụ~~Khụ ta không biết các ngươi chết như thế nào, nhưng các ngươi đi theo ta sẽ không để các ngươi thiệt thòi. Các ngươi muốn gì ta sẽ đốt cho các ngươi.

"Cô! bắt đầu từ hôm nay sẽ là phó bang chủ, rõ chưa?

Nữ Quý đứng ngay ngắn, lúc này đã thu hiệu ứng lại, xem ra nhìn cũng không tệ.

"Rõ Thừa Bang chủ"

Uyển Nhi, hưng phấn 100% ra lệnh.

"tất cả các ngươi, nhìn thấy Nam Quý nào tên Văn Thanh thì lập tức bảo vệ! hần sau này sẽ là người của ta.

"Các Ngươi nghe rõ chưa ": Cô Quát to lên.

Tất Cả Quý Hồn hô to

"Đã Rõ thừa Bang Chủ. "

Uyển Nhi hài lòng gật đầu, xoay người trở lại trong kí túc xá. Còn không quên đốt ít tiền vàng quần áo cho lũ quý kia.

Vừa vào tới Phòng, cô liền thấy Mộc Linh Linh đang nằm bấm điện thoại. Trong lòng cô không khỏi cảm thán,

Nữ Chủ giết người chôn ngay tại toilet phòng này, mà không sợ hãi nha. Còn là một mình ở trong phòng, không sợ Tên Văn Thanh kia nổi điên mà bóp chết sao?

Uyển Nhi ngọt ngào lên tiếng. "Linh Linh, Đang làm gì vậy?

Mộc Linh Linh nhú mày, nhàn nhạt liếc nhìn Uyển Nhi, đáp hai câu cho có lệ.

"Đang chất"

Uyển Nhi nhìn chăm chăm Mộc Linh Linh quyết định chọc nữ chủ, hoảng sợ một phen

"Linh Linh, cậu...có thấy gì trong Toilet không? Ban nãy tớ thấy một gương mặt đầy máu me của nam nhân.

"Kinh khủng lắm... Con quỷ đó trốn ở trong gương, nó còn định bóp cổ mình nữa.

Mộc Linh Linh giật Minh, động tác bấm điện thoại dừng lại, xác định hỏi lại.

"Cậu có thể thấy được sao? Chắc chắn là cậu hoa mắt rồi, trên đời này làm gì có quỷ~

Mộc Linh Linh, miệng thì nói vậy nhưng trong lòng hoảng sợ một phen, đôi mắt không ngừng nhìn vào hướng toilet.

Uyển Nhi lắc đầu phụ họa.

"Không! Linh Linh cậu phải tin mình. Mình thấy mà, còn rất Rõ.

Mộc Linh Linh hết cách, phải an ủi Uyển Nhi một hồi, thấy Uyển Nhi bình Tâm Lại. Thì cô ta xoay người rời khỏi kí túc, đi đâu thì không ai biết được.

Mất thấy Mộc Linh Linh đã đi xa, Uyển Nhi nhếch môi cười mờ ra Mất Âm Dương, nhìn xung quanh phòng xem có con quỷ nào hay không?

Xung quanh chỉ có mấy Con quỷ hồi sáng, đang đứng nghiêm trang như đội lệnh. Uyển Nhi phát tay.

"Các người đi đi, ở đây làm cái gì, còn tên kia nữa hết chỗ đứng hay sao mà đu đưa lên cửa.

Chưa tới mấy giây, trong phòng chỉ còn lại mình cô. Uyển Nhi lười biếng lê bước chân vào Toilet, hy vọng có thể nhìn thấy Văn Thanh.

Mà trời đã tối cô cũng phải tắm rửa Nha. Bước chân vào toilet Uyển Nhi vịn nước ra rửa mặt.

Chuẩn Bị cởi đồ ra tắm rửa, bất giác cô cảm thấy sau gáy mình bị Phà hơi lạnh vào.

Nháy mắt cô quay lưng lại, liền xuất hiện ra một nam nhân, không...Không, mà là một con quỷ! Cả người máu thịt hỗn độn, giương như Lúc chết rất thê thảm.

Uyển Nhi không tỏ ra kinh ngạc, mà còn trừng mắt nhìn Văn Thanh hứng thú tìm tòi.

"Này! Anh là ai? Anh có thể thu bớt hiệu ứng lại không?... Tôi đâu có sợ.

Hắn Kinh Ngạc nhìn Uyển Nhi, định vươn tay ra nhận đầu Uyển Nhi vào trong bồn nước.

Uyển Nhi phản ứng nhanh chóng, Vung Tay tát liên tục vào mặt góm Giếc của Văn Thanh mấy phát. Hung hăng mắng.

- - Bóp bóp~~

"Tôi chưa từng thấy con quỷ nào vô sỉ như anh. Rình trộm người khác tắm, còn định nhận đầu người ta!

Văn Thanh hai tay ôm lấy má. Hai con mắt rớt ra ngoài trừng mắt với Uyển Nhi.

"Hắn làm Quỷ rồi, còn bị một con người đánh, còn không kiêng nể mà đánh rất mạnh.

(Ting —— độ hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 15% Tiểu tỷ tỷ cố lên!")

"Chậc~~ Hóa ra nam chủ thích bị ngược "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Công lược quỷ! dọa tôi đi 3

Văn Thanh ôm hai má, Chẳng còn hào hứng gì nhìn Uyển Nhi. Nghi hoặc lên tiếng hỏi.

"Cô Nhìn thấy Tôi sao? Không Cần sợ tôi không hại cô đâu.

Uyển Nhi liếc xéo hấn, Cao giọng không chút nề tình mà vạch trần Văn Thanh.

" Xi~~ Tin lời anh thì tôi là người ngốc. Lúc này anh còn định nhận đầu tôi nha! Tôi không những thấy anh mà còn đánh được anh.

Văn Thanh trán nổi ba vạch hắc tuyến, gương mặt vắn vẹo, còn định nói thêm gì đó, hấn cảm giác được mình bị thứ gì trói buộc. Còn bị quăng vào nắp bồn cầu.

Uyển Nhi thích thú phui phui tay, không Ngừng khen " Dây trói hồn " của Hệ thống siêu tốt.

Cô cất giọng lão đại lên hai tay chống hông. " Nói, Anh tên gì? Tốt nhất là anh tắt cái hiệu ứng quái gỡ Kìa ra, tôi nhìn rất đau mắt.

Văn Thanh lúc này toàn, Linh hồn bị trói chặt Như cá nằm trên thớt cố gắng giãy giụa, trong lòng thầm mắng 18 đời tổ tông nhà cô.

Hấn tắt hết hiệu ứng kinh dị kia đi, giọng hơi run sợ lắp bắp trả lời.

" Tôi... TÔI.. Là Văn Thanh! Văn trong " Cứu Văn "

" Thanh trong " Thanh thủy".....Tôi 24 tuổi.

Uyển Nhi nhếch mép cười xảo quyết, tới lại gần bồn cầu.

" Khự~~ Ngày tháng sinh là bao nhiêu?

Văn Thanh nhăn mày, nhưng lo sợ vì Cô gái này quá lợi hại rồi.

" N.. Gày.. Ngày 15 tháng 7 Âm.....cô còn gì hỏi nữa hay không? Thà tôi ra.

" Còn! Anh ngẩng mặt lên tôi xem, ai làm gì mà cứ co ro như thể bị ăn hiếp thế kia. Làm quý thì mạnh mẽ lên. " Cô không chút Liêm sỉ mà dạy đời Văn Thanh.

Bà vai Văn Thanh run lên, vẫn là nhẹ nhàng ngẩng đầu liếc mắt nhìn Uyển Nhi một cái.

Uyển Nhi liền tiến tới sát Văn Thanh, cúi đầu xuống ngắm gương mặt hấn. Tuy sắc mặt trắng bệch, nhưng ngũ quan tinh xảo.

Mày kiếm mũi thẳng, đôi môi mỏng câu dẫn người. Uyển Nhi luyến tiếc đưa tay ra. Ngón tay xinh đẹp thon nhỏ niết lên từng đường nét trên gương mặt Văn Thanh.

Hấn giật mình tránh né bàn tay của cô, nếu là còn sống hấn sẽ thẹn mà đỏ mặt. Nhưng bây giờ là quý, chỉ dám lẩm bẩm.

" Sắc Nữ, tới quý cũng không tha."

Uyển Nhi nghe được hấn nói, cô câu miệng lên cười cợt. Giọng lưu manh ra.

" Chắc ~~ Làm quý rồi! Có cần xinh đẹp câu dẫn người như vậy hay không?

" Tôi Tuyên Bố, từ bây giờ anh sẽ là người của tôi. Anh đồng ý hay không tôi không quan Tâm

" Tôi là Chu Uyển Nhi, trùng hợp là Sinh ngày 15 tháng 7 âm như anh. Có thể đây là mối duyên trời định.

Hai mắt Văn Thanh tròn tròn, cảm xúc kì lạ lan tỏa trong người hấn. " Cô gái này quá Bá đạo, đáng Nhẽ mấy lời thoại kia nên là hấn nói.

Bây giờ hấn giống như Tiểu bạch thỏ, đang chuẩn bị sói ăn sạch.

(Tỉng -- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 25%)

Uyển Nhi vung tay thu hồi lại Dây Trói Hồn. Lơ đãng nói chuyện với Văn Thanh.

" Anh đi đi! Tôi còn phải tắm

Uyển Nhi thấy Văn Thanh còn chưa hồi thần, vẫn còn ngẩn ngơ tại chỗ. Cô tốt bụng bồi thêm một câu.

" Bất Quá! Tắm chung cũng được, tôi không ngại đâu.

" Không có tiết tháo". Văn Thanh nói xong liền Biến mất giữa không khí.

Uyển Nhi tắm rửa xong cũng đã 8 giờ tối. Lúc này trở ra phòng, các bạn ở chung phòng đã trở về, chỉ còn mình Mộc Linh Linh không có ở đây.

Một Cô nàng có gương mặt Thanh tú lên tiếng. " Uyển Nhi mới tắm sao, mau lại đây ăn mình có mua đồ ăn về cho cậu đây.

Uyển Nhi tìm trong kí ức Nguyên Chủ được biết Cô nàng này tên là Liễu Thanh Nhã. Cũng là người bạn hay chơi cùng nguyên Chủ.

Uyển Nhi hơi nở nụ cười định lên tiếng cảm ơn, liền có một giọng nữ nữa vang lên đánh gãy lời nói của Cô.

" Uyển Nhi, Cậu nên Ra ngoài kiếm bạn trai đi, hoa khôi của đại học mà xuốt ngày ru rú trong nhà,

" Cậu không thấy có lỗi với nhan sắc của mình sao?

Người Vừa rồi lên tiếng là, Dương Lâm Nhi. Hai người này bình thường đối xử và rất Quan tâm nguyên chủ, nhưng vì cái rắm gì? Nguyên chủ chỉ thân với nữ chủ, kẻ máu lạnh giết người kia.

Liễu Thanh Nhã và Dương Lâm Nhi tiến lại gần, kéo tay Uyển Nhi ngồi vào bàn nhỏ, mùi đồ ăn làm cho cô tỉnh hẳn.

Cô có thể ngửi ra mùi bào ngư nướng bơ, tôm càng xanh hấp còn có cua hoàng đế. Tay theo phản xạ tự nhiên mà lau lau khóe miệng.

" Uyển Nhi cậu ăn đi, đây là Minh Và Thanh Nhã ăn ở nhà hàng 5 sao gói riêng về cho cậu đấy.

Cô cười tít mắt, tay cầm con cua, không quên nói lời cảm ơn. " Cảm ơn Thanh Nhã và Lâm Nhi nha. Hai cậu là bạn tốt của mình.

Liễu Thanh Nhã buồn cười lắc đầu. " Cậu nha! có ăn là miệng ngọt như mật vậy. Cậu ăn đi mình Và Lâm Nhi ngủ trước.

Uyển Nhi cầm đầu ăn, hơi gật gật.

" Ai Cho lão nương ăn đều là bạn tốt. Lão nương sẽ bảo vệ hai cô nàng tốt bụng kia.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể nghiêm túc một chút hay không?

" Ô! Lão nương đang ăn rất nghiêm túc NHà.

[...] "...!!!!

- .....●●●●●.....

Uyển Nhi ăn no đủ, liền lên giường của mình nằm ngủ, đầu hơi nghiêng ra ngoài. Cảm giác chân mình bị cái gì đó lạnh ngắt nắm nắm, đúng hơn là ôm lấy.

Cả chân cô tê cứng, định đuổi ra đập may mắn là cô mở mắt ra trước, nhìn xuống chân mình. Liền thấy một bé trai cực kì đáng yêu.

Đang tham lam ôm lấy chân cô, nhìn bé trai chỉ khoảng 4 tuổi thôi.

Uyển Nhi hơi giật mình một chút đêm hôm lại có bé Trai ở bên cạnh giường, không giật mình mới lạ.

Cô hít vào một hơi, vẫy vẫy tay với bé trai. Đứa bé thấy cô hình như nhìn thấy được nó, liền chập choạng đi tới, hai mắt tròn xoe chớp chớp nhìn Cô.

Giọng con nít, cực kì đáng yêu vang lên. " Chị, Chị thấy được em sao? Chị có thể chơi với em được không?

Uyển Nhi, nhìn đôi mắt trong veo của bé trai, cô nhẹ nhàng hỏi. " Bé con tên gì? Mẹ em đâu?

Bé trai lại chớp chớp mắt, đáp lại. " Em không có Tên, Mẹ chưa đặt cho em, mẹ đang nằm ngủ.

" Chị chơi với em đi, mẹ không nhìn thấy em, em luôn phải chơi một mình.

Uyển Nhi đang ngáy ngủ, hơi đầu mà chơi với bé trai này, còn là Quý. Bất giác cô lóe ra một ý tưởng.

" Khụ~~ Chị phải ngủ, hay chị gọi người ra chơi với em có được hay không?

Bé trai ngoan ngoãn gật đầu, hồn nhiên cười tươi với cô.

Uyển Nhi xuất ra Dây trói Hồn, miệng lẩm Bẩm. Như gọi hồn.

" Văn Thanh~~ Tôi biết anh đang ở đây, lăn ra đây cho tôi. Không được trách tôi ác độc nha.

Văn Thanh bắt mắt, xuyên từ tường toilet đi tới đầu giường của Uyển Nhi, cất giọng hơi run sợ.

" C.. Cô.. Đêm rồi, còn không cho tôi ngủ sao! Lời Văn Thanh vừa rút, tức khắc bị bé trai phản bác.

" Anh Trai này~ nói sai rồi. Chúng ta là Quỷ Đêm không cần ng. Chị chị anh trai này đang nói dối.

Bé Trai không then mà tố cáo hành động của Văn Thanh cho Uyên Nhi biết.

Uyên Nhi muốn cười, nhưng phải nhịn hai tay quơ quơ Dây trói Hồn trước mặt Văn Thanh.

" Anh nghe rồi đấy! Nói dối phải phạt. Anh chơi với bé trai đi, tôi phải đi ngủ.

" Anh muốn ngủ cùng tôi cũng được, chúng ta sẽ có đứa bé đáng yêu như bé trai này? Anh chọn đi!

Linh Hồn Văn Thanh rung động, con mắt hết liếc nhìn cô rồi nhìn xuống bé trai. Miệng lắp bắp..

" T.. Ôi... Tôi rất yêu trẻ con.

" Em Trai...đi theo anh, có nơi này rất vui..

Uyên Nhi nghe được câu trả lời, hài lòng xoay người lại ngủ ngon lành.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 35% Tiểu tỷ tỷ giỏi quá.)

" Chẹp... Nam chủ ngoan ngoãn như vậy, lão nương rất thích. Sẽ sủng hấn... Đốt nhiều quần áo cho hấn a~~~

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Công lược quỷ! dọa tôi đi 4

Uyên Nhi ngủ dậy đã là sáng ngày hôm Sau, Văn Thanh và Bé Trai không thấy đâu nữa. Căn phòng trống, chắc chắn Liễu Thanh Nhã và Dương Lâm Nhi đã đi học trước cô rồi.

Cô lười biếng, thay đồ mặc vào quần áo chỉnh tề rửa mặt một chút rồi tới lớp. Từ kí túc xá tới lớp cũng không mất nhiều thời gian.

Điều cô ngạc nhiên là, Đứa bé trai và Văn Thanh cũng xuất hiện trong lớp, Văn Thanh thì đứng Cạnh Mộc Linh Linh, bằng ánh mắt đầy hận thù.

Còn Bé Trai thì ôm đuôi Dương Lâm Nhi, còn cọ cọ sát mặt vào.

Uyên Nhi Nhiu mày suy nghĩ, không lẽ Dương Lâm Nhi kết hôn, đã có con rồi hay sao?.

Không thể nào đi, trong kí ức nguyên chủ thì không có sự Kiện đó của Dương Lâm Nhi.

Cả một buổi học, Uyên Nhi quan sát hai con quỷ một lớn một nhỏ, hết giờ học, cô khẽ vẩy tay với Văn Thanh Và Bé trai.

Uyên Nhi cất giọng dò hỏi. " Văn Thanh! Anh quen biết Mộc Linh Linh sao?

Văn Thanh cúi đầu xuống, trầm mặc một lúc rồi cũng trả lời. " Lúc còn sống có quen biết...!

" Ô! Người Yêu anh sao? Cô lãnh đạm hỏi.

Hai mắt Văn Thanh tròn trừng, hấn ngạc nhiên đứng lúc trước là người yêu, nhưng bây giờ chẳng có gì ngoài thù hận. Văn Gia đều Mất trong tay hấn, Tới mạng của bản thân còn không giữ lại, hấn vô dụng

Văn Thanh quyết định im lặng. Không nói sự thật cho Uyên Nhi biết, vì hấn nghĩ Cô Là bạn của Mộc Linh Linh, cô sẽ không tin Lời nói của một con quỷ.

Văn Thanh: " Tôi có nói gì? Cô cũng sẽ không tin.

Uyên Nhi nhìn Văn Thanh với con mắt chân thành: " Dù anh nói gì tôi đều tin, kể cả anh làm vì đều đúng

" Vì sao? " Hấn Nhíu mày nhìn cô, đầy nghi hoặc.

" Vì anh là người của tôi. Cô nói như chắc chắn hấn sẽ là của cô vậy.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 40% tiểu tỷ tỷ cố lên).

Bé Trai nhìn cô và Văn Thanh nói chuyện, không để ý tới nó, nó liền Giật giật gấu quần của Uyên Nhi, gương đôi mắt tròn xoe Lên.

"Chị, Chị có thể giúp em nói với mẹ. Rằng em rất nhớ mẹ không?

Uyên Nhi cúi đầu xuống, xoa xoa đầu bé trai. "Mẹ em là ai nha?

Bé trai thật thà chỉ về đằng trước, Uyên Nhi nhìn theo cánh tay nhỏ bé đang chỉ, cô giật mình, cư nhiên Mẹ của bé Trai này lại là Dương Lâm Nhi.

Có cơ hội, cô sẽ hỏi rõ Dương Lâm Nhi mới được.

"Được được! Lát chị sẽ chuyển lời cho em, bây giờ em theo anh trai này đi chơi đi.

Bé trai ngoan ngoãn, gật đầu đi theo Văn Thanh. Hai người đi xung quanh trường học, những con quỷ lúc trước hay bắt Nạt Văn Thanh, nay thấy hấn lại cúi đầu cung kính chào hỏi.

Văn Thanh sợ hãi, không dám lại gần mấy con Quỷ đó, một mạch Bế Bé Trai đuổi theo sau Uyên Nhi.

.....

Vừa bước vào phòng Uyên Nhi đã thấy Dương Lâm Nhi lau nước mắt, cánh mũi cũng hồng lên.

Uyên Nhi không chút nào để ý Dương Lâm Nhi, mặt đầy ý cười hỏi han.

"Mình mua rất nhiều đồ ăn, Lâm Nhi cậu cùng mình ăn nha!"

Dương Lâm Nhi, mím môi gật gật đầu, nhắc chân đi ở phía Uyên Nhi. Đưa bé Quỷ cũng ở đằng sau lon Ton tập tễnh bước theo Dương Lâm Nhi.

Do Dương Lâm Nhi, Bước đi hơi nhanh, đưa bé trai không theo kịp, té nhào lăn một vòng.

Uyên Nhi muốn phì cười, quái lạ đa số quỷ đều biết bay, sao bé trai này lại không biết nha?

Cô tiến lại gần đứa bé, lấy tay nâng lên còn hỏi han. "Em không sao chứ? Đi từ từ thôi không phải vội.

Bé Trai bò dậy, nhìn Uyên Nhi cười cười.

"Em là đứa bé ngoan~~ sẽ tự đứng dậy, như vậy mẹ sẽ yêu thương em.

Hành động quái lạ của Uyên Nhi, Dương Lâm Nhi thu hết vào trong mắt.

Cô ta ngăn người khi Uyên Nhi liên tục nói chuyện trong hư không, hình như là đang nói chuyện với người nào đó?

Dương Lâm Nhi phục hồi tinh thần có chút hoảng sợ chỉ vào Uyên Nhi: "Cậu.. cậu.. cậu vừa mới nói chuyện với ai? Cậu vừa rồi.. đang làm cái gì? "

Uyên Nhi Nghĩ, không biết phải nói thế nào, nhìn Bé trai một chút rồi cười cười.

"Mình vừa mới đỡ bé trai này, nó là quỷ nó bảo cậu là mẹ nó của nó.

Dương Lâm Nhi run rẩy, ngồi bịch xuống đất, hét lên... Chỉ vào mặt Uyên Nhi.

"Cậu nói vậy! Cậu nói vậy! Tớ không có con trai! Nơi này không có quỷ! Nơi này không có quỷ..?!

Dương Lâm Nhi, la hét xong, bắt đầu ôm mặt khóc rầm rức. Miệng không ngừng lẩm bẩm. Đôi mắt ướt nhẹp nước mắt nhìn vào khoảng không.

Uyên Nhi: "Lâm Nhi, cậu đừng khóc, bé trai cũng khóc theo cậu luôn rồi, nó nói là nó yêu cậu.... Tin hay không tùy cậu!

Bé trai hai mắt hồng hồng, tội nghiệp nhìn Uyên Nhi. "Chị.. Có phải mẹ không yêu em phải không? Mẹ rất ghét em đúng không?

Bé trai bắt đầu Biến Hóa lớn. Gương mặt không còn trắng bệch đáng yêu nữa, mà hốc mắt bắt đầu chuyển đỏ, gương Mặt bành trướng ra, toàn thân đỏ lôm. Giống như một cục thịt hư thối.

Uyên Nhi phản ứng kịp, nhanh chóng tiến lại gần bé trai. Chịu đựng gớm giếc mà Dỗ dành nó.

"Không phải đâu, mẹ của em rất yêu thương em nha, chỉ là mẹ vì nhớ em mà khóc thôi.

Âm thanh vang vọng, lạnh tanh đầy gai góc của đứa Bé vang lên, Không còn đáng yêu như trước nữa. "Chị nói là thật sao?

Uyển Nhi liếc Nhìn Dương Lâm Nhi, lên giọng khẳng định. "Đương nhiên rồi! Em phải tin tưởng mẹ em nha.

Vừa nói cô vừa Xoa đầu đứa bé, ánh mắt đầy ôn nhu.

Văn Thanh nấp vào một góc, chứng kiến toàn bộ từ đầu. Hắn cảm thấy Uyển Nhi là người tốt, còn rất yêu trẻ con. Đối xử với hắn còn rất tốt, chỉ là có hơi bạo lực

(Ting --- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 45%)

Dương Lâm Nhi, khóc thảm lúc sau mới ngừng lại, nhưng do ngồi lâu khí huyết không thông. Toàn thân tê cứng.

Dương Lâm Nhi, dường như đã suy nghĩ thông, lắp bắp hỏi. " "Cậu.. thật sự có thể thấy.. có thể thấy.. nó sao?"

Uyển Nhi thành thật gật đầu, còn tốt bụng giải thích.

"Đúng vậy.... Nó là bé trai, chỉ mới 3, 4 tuổi thôi... Gương mặt đáng yêu có đôi mắt To tròn. Còn rất hay cười.

"Nó luôn luôn theo bên cạnh cậu. Không ngừng nói với mình là, nó rất yêu mẹ nó....

Dương Lâm Nhi, đôi hàng mi run run, nước mắt lần nữa tuôn rơi.: " Là mình có lỗi với nó, mình thực xin lỗi nó! Là mình không tốt, tất cả đều do mình!"

Uyển Nhi thở hắt ra một hơi, an ủi Dương Lâm Nhi. " Cậu đừng khóc, người đã chết không thể sống lại được

" Lâm Nhi, Ba đứa bé là ai?. Uyển Nhi theo lý thuyết mà hỏi.

Dương Lâm Nhi, ngăn người hỏi lâu sau mới gạt nước mắt kể lại cho Uyển Nhi biết.

" Ba đứa bé là Anh trai cùng cha khác mẹ của tớ. " Dương Lâm Nhi hít sâu Một hơi bắt đầu kể.

Uyển Nhi tròn tròn hai mắt, trong lòng không khỏi vỗ tay.

" Lợi hại a~~ đây là mối quan hệ loạn luân trong truyền thuyết rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ có vẻ hứng thú nhỉ. Nếu thích vị diện sau ta không ngại mà sắp xếp cho tiểu tỷ tỷ đâu.

Uyển Nhi: "...." Hệ Thống Chó Chết mi Câm lại.

[...] "...." Ô Ta cút ngay.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Công lược quỷ! dọa tôi đi 5

Dương Lâm Nhi, nước mắt ngấn dài tiếp tục kể. Lúc đó mình mới 16 tuổi, lỡ có mối quan hệ không nên với anh trai mình. Khi mình thử ra hai vạch, thì cái thai đã ba tháng.

Mình có nói cho anh trai biết, anh ấy nói sẽ chịu trách nhiệm, bảo mình sinh ra đứa bé trước, đợi đủ tuổi sẽ ra nước ngoài sinh sống. Nhưng mình không ngờ, chỉ trong vòng một tháng, anh trai biến mất không rõ tin tức.

Cho tới khi đứa bé đã 5 tháng, mới hay tin anh ta đã lấy vợ, anh ta quên luôn mình, không nhận đứa bé ở trong bụng. Mình đau khổ nghĩ quẩn.

Nên mình đi vào tiệm thuốc Mua thuốc phá thai. Mình uống rất nhiều nhiều thuốc.... Mình yêu đứa bé này, nhưng mà tâm trí mình lúc đó không Rõ nữa. Tối khi nó trôi ra, mình chỉ kịp nhìn thân hình đồ lòm kia, còn không biết là trai hay gái.

"Mình hối hận lắm! Mình rất yêu nó....mình xin lỗi.... Mình là người mẹ ác độc.....! Là mình nhẫn Tâm giết nó! Mình giết nó.

Uyển Nhi không biết nên làm gì mới phải. Khi đó Dương Lâm Nhi mới 16 tuổi ngây thơ như vậy. Không tránh khỏi suy nghĩ đại dột và sự cảm dỗ.

" Cậu bình Tĩnh lại, hiện giờ vẫn nên giúp con trai cậu siêu thoát, đầu thai vào nhà tốt hơn. " Uyển Nhi xoa xoa lưng Dương Lâm Nhi an ủi.

Dương Lâm Nhi, lúc này không tự trách bản thân mình nữa, mà đảo mắt nhìn xung quanh phòng.

" C.. On.. Con Trai... Tổ hiện giờ.. Đang ở xung quanh đây phải không?

Uyển Nhi gật đầu. " Nó đang ở bên cạnh cậu. Nó không trách cậu đâu, nó luôn yêu thương cậu...

" Con trai tổ đang ở bên nào? " Vừa nói Dương Lâm Nhi vươn hai tay ra quờ xung quanh.

Uyển Nhi tiến lại cầm tay Dương Lâm Nhi sờ vào Khoảng không, mặc dù chỉ có mình Uyển Nhi cảm nhận được.

Dương Lâm Nhi, nói vọng vào khoảng không. " Con... Mẹ xin lỗi con.. Xin lỗi con rất nhiều! Con hãy tha thứ cho mẹ... Con trai của mẹ.

Bé Trai khóc òa ôm lấy Dương Lâm Nhi, thút thít... Giọng run run với Uyển Nhi.

" Chị.. Chị có thể nói với mẹ em rằng, em không trách mẹ, Chị bảo mẹ đặt tên cho em đi..

Uyển Nhi: " Lâm Nhi, nó tha thứ cho cậu rồi, nó muốn cậu đặt tên cho nó?

Dương Lâm Nhi vội vàng lau nước mắt, miệng lẩm bẩm.. " Tên con... Tên... Con... Tên của con là Tiểu Thiên..

" Tên của con sẽ là Tiểu Thiên, là mặt trời sáng mãi trong lòng Mẹ. " Dương Lâm Nhi tự hào mà nói lớn.

Tiểu Thiên được mẹ đặt tên, hoàn thành gúc mắc trong lòng của nó. Hai mắt nó tỏa sáng, mỉm cười với Uyển Nhi, chạy lại hôn nhẹ vào má Dương Lâm Nhi.

" Chị, chị cảm ơn chị... Tới lúc em phải đi rồi, chị hãy nhắn với mẹ rằng, em sẽ quay trở lại làm con của mẹ.

Nói xong Tiểu Thiên biến mất trong không khí. Với nụ cười hạnh phúc.

Uyển Nhi vỗ vào vai Dương Lâm Nhi.

" Lâm Nhi nó đi rồi, nó nói sẽ quay lại làm con của cậu một lần nữa... Đừng buồn rồi nó sẽ quay trở về.

" Uyển Nhi, nó nói là thật chứ?

Uyển Nhi gật đầu chắc chắn, lúc này Dương Lâm Nhi cũng mệt mỏi cả buổi, lúc sau mới nghe lời Uyển Nhi, ăn chút gì đó rồi ngủ thiếp đi.

.....

Uyển Nhi lúc này đang thay đồ đi ngủ, bất thành linh Văn Thanh Xuất hiện, thấy Toàn Bộ từ trên xuống dưới của Uyển Nhi, không sót một chi tiết nào.

Cô bị cổ khí lạnh, liền xoay người lại thấy Tên Văn Thanh kia, không biết xấu hổ mà nhìn chằm chằm cô.

Uyển Nhi liền Vung Dây Trói Hồn lên gấp lại quật liên tiếp vào người Văn thanh.

Hắn bị bất ngờ bị quật, toàn linh hồn đau nhức, Lăn lộn trên mặt đất. Sợ hãi nhìn Uyển Nhi.

Uyển Nhi cười cười, nhướn mày nhìn Văn Thanh đang lăn lộn trên đất. " Nhìn đủ chưa? Tôi có đẹp không?

Văn Thanh vẫn chưa hồi thần, gương mặt tái nhợt nay càng tái tới lợi gật đầu như gĩa thóc. " Đẹp.. Cô rất đẹp...

Uyển Nhi toàn thân không mảnh vải tiến lại gần Văn Thanh, động Tác lưu manh môi nhỏ câu lên cười tà mị.

" Tôi thấy anh cũng rất đẹp trai, tôi không Ngại anh là Quỷ đâu...

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 50% Tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi thân nhiên mặc quần áo trước mặt Văn Thanh, còn không quên hỏi.

" Văn Thanh tại sao lúc nào cũng gặp anh ở Toilet này? Anh là Biến thái sao?

Văn Thanh, chật vật đứng dậy trong lòng sinh khí, hắn bất đắc dĩ mới trong cái toilet này, càng không phải là Biến thái.

Hắn tiến lại gần bức tường bàn tay xuyên qua bức tường, cất giọng không ra cảm xúc gì?

" Tôi tới từ nơi này, càng không phải biến thái như cô nghĩ đâu.

Uyển Nhi ":Ồ "

Văn Thanh ": Cái thái độ đó là sao????

Uyển Nhi giả bộ, làm vẻ mặt nghi hoặc nhìn Văn Thanh.: " Anh làm quý lâu chưa?

Văn Thanh lắc đầu:" Chưa lâu, mới đây 1,2 năm thôi." Đây mắt hấn có pha lẫn phần hận nồng đậm mà nói.

" Anh có nguyện vọng gì không? Nói đi tôi sẽ giúp anh, anh ở trong toilet không thấy bất tiện sao?.

Văn Thanh Mờ mịt nhìn Uyển Nhi, hấn chưa hoàn toàn tin tưởng cô. Ý định ban đầu của hấn là giết cô Để Cảnh Cáo Mộc Linh Linh.

Hấn cũng không ngờ. Cô nhìn thấy hấn, còn đánh được hấn nữa. Tiếp xúc với cô những ngày qua, hấn cảm giác cô là người tốt.

" Tôi....Muốn hỏi cô Một vấn đề! Cô là bạn thân Của Mộc Linh Linh sao?

Uyển Nhi bị hỏi vấn đề này, liền chối đây đẩy.....chết cũng không nhận mối quan Hệ này.

" Không? Làm gì có! Tôi và Mộc Linh Linh chỉ là bạn chung phòng. " Âm thanh của cô lúc này phi thường chân thành, Không nhìn ra bất cứ tia Dối trá nào.

Văn Thanh nghe được câu trả lời, hấn quyết định đánh cuộc một lần, dù gì hấn cũng là Quý, không còn gì để mất....

" Nếu Tôi nói! Là Mộc Linh Linh giết tôi, cô có tin không?

" Tôi tin". Uyển Nhi không suy nghĩ mà nói,

Văn Thanh:" cô không cần suy nghĩ mà đã tin rồi sao. Cô không cần suy nghĩ kĩ lại à?

Uyển Nhi xoa cằm, gật gật đầu...

" Đối với người của tôi, tôi luôn tin tưởng 100%. Điều tôi đang thắc mắc hiện giờ là.

" Tôi và anh tới với nhau, có thể sinh ra cái Tiểu Bảo Bảo hay không?

(Ting --- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 65% tiêu tỷ tỷ giỏi quá)

Văn Thanh kinh ngạc, ngần ngợ tại chỗ. Lấp bắp. " C..ô... Xin cô đừng đùa giỡn tôi.. Tôi đã là Quý rồi....tôi với cô là không thể nào?

Uyển Nhi cười cợt, ngón tay chọt chọt vào lồng ngực hấn.

" Văn Thanh~~ Anh yên tâm, tôi sẽ Làm Mộc Linh Linh trả giá đắt... Tôi mặc kệ cô ta đã làm những gì với anh.

" Chỉ cần cô ta đã đụng vào anh, thì xác định cô ta chết chắc rồi, Anh là người hay Quý tôi không quan tâm.

" Tôi chỉ biết rằng, bây giờ và sau này, anh là của tôi!

Văn Thanh đứng ngơ ngác tại chỗ, vênh tai Lên mà nghe cô bá đạo chiếm hữu lấy hấn. Cảm giác thật khó tả.....

(Ting ---Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 70%).

Uyển Nhi nhìn Văn Thanh đang đơ người, có lòng tốt mà nhắc nhở.

" Văn Thanh~~ Anh đi chơi Hay muốn ở lại bồi tôi ngủ?

Hấn hồi phục lại tinh thần, miệng giật Giật lấp bắp...." T.. Ôi.. Tôi.. Ham chơi... Tôi đi chơi..... Cô ngủ ngon.

Tích tắc Văn Thanh Biến mất, Uyển Nhi cong miệng cười.

"Phụt~~ Đáng yêu quá đi!!!!"

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Công lược quý! dọa tôi đi 6

Hoàng hôn buông xuống, mặt trời mệt mỏi trốn sâu vào biển. Lúc này Uyên Nhi đang ngồi nghịch máy tính, miệng cười tùm. Tùm.

Mộc Linh Linh, sau mấy ngày mất dạng, hôm nay lại trở về kí túc xá. Cửa phòng bất ngờ mở ra, khiến Uyên Nhi giật mình, quay đầu lại xem là ai.

Mộc Linh Linh nhìn cô bằng ánh mắt sắc bén, xen lẫn thắc mắc.

Mấy ngày nay Mộc Linh Linh có đi xem nhiều thầy có tiếng, họ đều nói cô bị vong theo, hơn nữa còn muốn lấy mạng Cô.

Uyên Nhi khó khăn nuốt nước miếng, nhìn lên Mộc Linh Linh, mà cười nói.

"Linh Linh, cậu đi đâu mấy hôm nay làm mình lo lắng, còn định đi tìm cậu đây. A " Phải rồi bạn trai cậu có tới tìm cậu đây.

"Nhưng vì cậu không có ở đây, mình bảo cậu ta về rồi. " Cô không ngại mà dọa Mộc Linh Linh một phen.

Mộc Linh Linh kinh ngạc nghe thấy lời Uyên Nhi nói, cô ta hoảng sợ trong lòng. Có phải lời của mấy bà thầy kia nói đúng rồi hay không?

Cô làm gì có bạn trai? Người con trai tìm cô là ai? Mộc Linh Linh nén sự sợ hãi vào trong lòng, mà hỏi lại Uyên Nhi.

"Uyên Nhi..... Cậu.... Nói lại xem, người Con trai đó như thế nào? Có để lại lời nhắn hay tên không?

Uyên Nhi mắt thấy, đối tượng đã dính bẫy. Cô bắt đầu bịa truyện kể tới mức chân thật, nhìn không ra nữa điểm dối trá nào.

Uyên Nhi không để ý Mộc Linh Linh đang sợ hãi trong lòng, lại nhập tâm vào kể lại.

"Ồ! Bạn trai cậu rất soái nha, cao tầm 1m9 gương mặt tuấn tú,. Chỉ là có chút trắng tới nhợt nhạt.....

"Anh ta không để lời nhắn gì? Chỉ bảo với mình là, khi cậu về nói có Văn Thanh tìm gặp.

"Linh Linh, cậu nha có bạn trai soái ca vậy còn dấu mình, cậu còn coi mình là bạn hay không đây? ". Uyên Nhi dùng giọng điệu thân thiết mà chêu chọc.

Nháy mắt sắc mặt Mộc Linh Linh hết tái nhợt rồi chuyển sang đen xít..... Trán vã lấm tấm mồ hôi, môi cắn chặt vào nhau.

Uyên Nhi thấy Mộc Linh Linh không nói gì, cô đành lớn tiếng gọi lại.

"Mộc Linh Linh, cậu xảy ra chuyện gì! Có nghe thấy mình nói hay không?

Mộc Linh Linh bị gọi cho hồi thần, cố gắng trấn định bản thân mình, chuyển tầm mắt sợ hãi mơ hồ nhìn Uyên Nhi.

"M...ình.. Minh không khỏe, cậu xin nghỉ giúp mình nhé. ". Nói xong Mộc Linh Linh chạy mất dạng.

Lần này Cô ta chắc chắn 100% Văn Thanh thành Quỷ Hồn lên đòi mạng cô rồi, bàn tay run rẩy, lấy ra điện thoại bấm số.

"B.. A.. Ba Văn Thanh trở thành Quỷ tới lấy mạng con, Anh ta thật sự thành Quỷ tới lấy mạng con..

Không biết bên kia nói gì, khiến cho Mộc Linh Linh hét to trong điện thoại. Cả gương mặt vằn vẹo xấu xí.

"Ba.. ba phải tin con, không phải con ngủ mơ đâu..tất cả là sự thật... ba...

"Tút.... Tút.... Tút... Tuttttttttt"

Mộc Linh Linh, ngồi bệch xuống đất, tâm trí hoảng loạn. "Ba không tin cô, phải làm sao đây?. Đúng rồi, còn thầy pháp phải đi tìm thầy trừ Quỷ....

- .....●●●●●●●.....

Uyên Nhi tìm trong kí ức nguyên chủ, lấy ra một tấm thẻ, gia đình cô cái gì cũng thiếu. Duy nhất có tiền là không bao giờ thiếu.

Uyên Nhi lấy điện thoại, gọi cho văn phòng thám tử.

"Xin chào! Phòng thám tử xin nghe, chúng tôi có thể giúp được gì cho ngài.

Uyên Nhi cất giọng lãnh đạm lên. "Giúp tôi theo dõi Mộc Linh Linh con gái của Mộc Thị. Điều Tra cái chết của Văn Thanh, Văn Gia khi trước.

"Tìm bằng chứng xác thực càng tốt. "

Đầu dây bên kia: "Ngài! Chuyện này có hơi khó khăn, sợ rằng chúng tôi không nhận nổi.

Cô nhếch miệng cười xảo quyệt. "Tiền Không thành vấn đề! Các anh hiểu rồi chứ?

Đầu Giây bên kia im lặng một lúc.: " Thành Giao, tôi sẽ sớm giao kết quả cho cô,

Uyển Nhi: " Được, có kết quả gửi qua gmail cho tôi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, sao tỷ không nhờ ta làm giống khi trước? Không phải sẽ nhanh chóng hơn sao?

Uyển Nhi: " Khụ~~ Đôi khi có quá nhiều tiền, ăn mãi không hết lão Nương Là đang giúp Nguyên Chủ Tiểu tiên.

[...] "....."

Văn Thanh bất thình minh xuất hiện, cả người máu thịt hỗn độn, bay Theo Mộc Linh Linh, Uyển Nhi chỉ kịp thấy cái bóng hơi tanh lướt qua mình.

Cô phản ứng kịp thời, xuất Dây trói hồn trói Văn Thanh lại. Hắn là bị trói chặt kéo lê trở lại.

Gương mặt dữ tợn, Hai con ngươi Long ra ngoài, miệng hân đầy máu âm thanh Rợn người vang lên.

" Tại sao cô lại ngăn cản tôi? Có phải cô muốn bảo Vệ cho Mộc Linh Linh phải không? Tôi đã nhìn lầm cô rồi.

Uyển Nhi quyết Định không nói gì, trầm mặc tới gần Văn Thanh, không ngại mà tát cho hắn vài cái, giúp tên nam chủ ngu ngốc này tỉnh lại.

" Chát~~ chát~~"

Văn Thanh đau rất bực tức lấy mặt, sinh khí càng nhiều nhìn vào Uyển Nhi.

" Hừ, cô lại đánh tôi.....tại sao lại đánh tôi?

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ -20% bây giờ là 50%)

Uyển Nhi ngạc nhiên, nhìn Văn thanh. Cô chỉ tiện tay đánh vài cái thôi sao? Chưa gì đã trừ hào cảm rồi, còn trừ tới 20%.

" Thu lại cái hiệu ứng xấu xí kia lại. Tôi hỏi anh, Mộc Linh Linh nhìn thấy được Anh sao?

Văn Thanh vô hồn lắc đầu. Uyển Nhi tiếp tục nói.

" Mộc Linh Linh không thấy anh. Anh cũng không chạm vào được cô ta! Anh đuổi theo cô ta làm cái gì?

" Nói lại tình xưa sao? Anh là người của tôi, tôi không cho phép, Tất hiệu ứng đi còn hơn ở Toilet.

" Không ngờ! Đẹp trai mà bản!

Văn Thanh đang tức giận, cũng phải ngó người ra, vội vàng tắt Hiệu ứng kinh dị kia. Vội vàng hỏi.

" Cô đang ghen có phải không? Cô thích tôi đúng không?

Uyển Nhi kéo Dây Trói hồn lại, Văn Thanh cũng bị kéo lê trên đất theo, Cô cúi đầu xuống nhìn Văn Thanh.

" Tôi Không ghen! Anh là người của tôi, thì sao tôi phải ghen? Trên thế giới này, Chỉ mình tôi nhìn và Sở được anh mà thôi. "

" Văn Thanh, Tôi thích anh đấy thì làm sao?

Không đợi cho hắn hồi thần, Cô đã áp môi ấm nóng của mình vào cánh môi lạnh ngắt kia của, chiếc lưỡi Tham lam liếm khoé môi hắn. Nhẹ nhàng tách ra, đi thẳng vào bên trong mà Khuấy đảo.

Một lúc lâu Sau, Uyển Nhi mới buông Văn Thanh ra, hài lòng liếc nhìn Văn Thanh đang nằm trên đất.

" Chẹp~~ Không tệ rất ngọt, Đã hôn rồi, anh phải chịu trách đối với tôi.

Văn Thanh tròn mắt há miệng.... Lấp bắp.: " C.. Cô.. Không biết vô sỉ, cô đừng đùa giỡn tôi... Tôi là Quỷ chúng ta là không thể.

Uyển Nhi, vẫn lãnh đạm thong dong. " Ồ! Thì sao? Đầu ai là hoàn hảo đâu! Tôi không để ý.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 60% Tiểu tỷ tỷ cô lên)

Uyển Nhi cười trối cho Văn Thanh, thì hắn như sợ cô lột sạch hắn, biến mất trong thoáng chốc.

Đúng lúc này Liễu Thanh Nhã Và Dương Lâm Nhi trở về, liền thấy Uyển Nhi đứng cười một mình,

" Uyển Nhi, cậu có chuyện vui hay đã tìm được bạn trai rồi?: Người vừa hỏi là Liễu Thanh Nhã.

Uyển Nhi nghĩ nghĩ một hồi, liền cười cười giả thích.

"Bạn Trai thì sắp, mình muốn sửa lại toilet một chút, hôm nay phiên hai cậu tới khách sạn ngủ rồi.

Hai người kinh ngạc nhìn Uyển Nhi, toilet vẫn sử dụng tốt mà, Cô ấy là muốn sửa gì đây? Nhưng mà bắt quá có người sửa lại ngu sao không đồng ý.

"Được Được, Tớ Và Lâm Nhi đi liền đây, cậu từ từ sửa nha. " nói rồi hai người nhanh chóng bước đi, dạn dò với Uyển Nhi vài câu.

"Khụ~~ Xác bị trộn vào xi măng xây thành tường, không lẽ bắt lão nương đập tường Mang cả bức tường đi chôn sao?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Công lược quỷ! dọa tôi đi 7

Uyển Nhi, nhìn kĩ bức tường cô nên gọi người tới hay tự mình phá tường đây? Thôi vẫn nên tự mình làm, lỡ người ta thấy xương cốt trong tường lại không hay.

Hai tay cô xuất ra dị năng hệ Băng, đâm xuyên qua bốn góc tường, bức tường Kiên cố vững chắc, bị sức mạnh ập tới tức khắc Nguyên một mảng tường sụp đổ.

Cô tiến lại gần, định bụng sẽ vác Nguyên bức tường này đi chôn. Cô nhìn chăm chăm vào bức tường như kẻ thù của mình, cúi người xuống định sẽ vác đi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ là đang làm cái gì? Tỷ định vác bức tường đi đâu?

Uyển Nhi: "Mi không thấy sao? Lão nương là đem đi Chôn.

[...] Ách" Thành tiểu tỷ tỷ lấp nào vào. Tỷ vẫn nên phá tường tìm xương, gom lại sau đó mới đi trôn.

Uyển Nhi: "Đệch, bị trộn với xi măng rồi, Làm sao mà tìm đây? Thôi cứ xem như là thử thách vậy.

"Cái trò tìm xác nhặt xương này, không thể nào làm khó lão nương được"

Cô loay hoay cả ngày, cuối cùng cũng phá nát được bức tường, nhìn xương trắng được xếp đầy trên đất. Cô không khỏi than vãn trong lòng.

"Người gì mà lăm xương thế, hành lão nương cả buổi để nhặt xương! Văn Thanh anh lăn ra đây cho tôi.

Tức khắc, bên cạnh cô có nhiều thêm Một người. Uyển Nhi liền chỉ vào đồng xương trên đất,

"Anh đếm xem, Còn thiếu mảnh xương nào nữa không?

Văn Thanh nhìn Theo ngón tay chỉ của Uyển Nhi, hần thấy trên mặt đất một đồng xương trắng. Còn bức tường đã phá đi từ bao giờ.

"C.. Ô... Cô...đ... Đây...là xương của tôi? Văn Thanh lắp bắp hỏi lại.

Uyển Nhi phát bực, muốn gõ vào đầu tên Văn Thanh này mấy phát, nhưng ngại bị trừ hào cảm nên rất nhanh dịu giọng lại.

"Chậc~~ Không lẽ anh chết lâu quá, không nhận biết xương của chính mình? Đã đủ hay chưa?

Văn Thanh cúi đầu, đôi mắt đỏ hoe lâu sau mới nhìn Uyển Nhi trả lời.

"Uyển Nhi, cảm ơn cô, đã đủ rồi!

Uyển Nhi tiến lại gần, bàn tay xoa xoa vào đầu Văn Thanh: "Cảm ơn thì không cần, lấy thân báo đáp là được!

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ + 10% bây giờ là 70% tiểu tỷ tỷ giỏi quá)

Văn Thanh: "Tôi đã là quỷ rồi, làm gì có thân mà báo đáp, có bộ xương đó tùy ý cô xử lí.

Uyển Nhi nhú mày, nhìn lên đồng xương lác đầu ngao ngán: "Tên nam chủ này cho cô đồng xương này làm gì? Hàm canh chắc chắn là không được. Không lẽ đem đi nấu cao?

Chắc chắn phải tìm thân thể mới cho Văn Thanh này. Người và quỷ làm sao ở cùng nhau đây? Bất quá vấn đề này sẽ từ từ hỏi hệ thống.

Uyển Nhi kéo lại cảm xúc, vui vẻ đáp lại hắn." Văn Thanh chờ tôi Làm cho Mộc Linh Linh trả giá đắt, khi đó tôi sẽ cho anh một cuộc sống mới, hãy tin tôi.

Văn Thanh, nghe những lời cô nói hắn chỉ nghĩ là cô đang an ủi hắn. Nhưng trong lòng hắn rất cảm động, chỉ ít bây giờ bên cạnh hắn còn có cô.

(Ting -- độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 75%)

Sau khi cô thu thập đủ xương cốt của Văn Thanh, cô thu hết vào cái hũ bỏ vào không gian. Bức tường bị cô phá nát được thay bằng kính trong suốt, nhìn vào cũng biết phải mất khá nhiều tiền cho bức tường kính này.

.....

Ba ngày sau, Mộc Linh Linh quay trở lại kí túc xá, còn cảm không ít bùa trừ tà. Tiến vào trong phòng liền thấy Dương Lâm Nhi và Liễu Thanh Nhã đang cười tới thập phần vui vẻ.

Liễu Thanh Nhã, thấy Mộc Linh Linh liền lịch sự hỏi han: "Linh Linh, nhanh tới đây xem Uyển Nhi mới tu sửa lại toilet này.

"Còn thay luôn bồn cầu và Tường bằng tường kính, không biết là tốn Bao nhiêu tiền đây.

Uyển Nhi tiếp lời của Liễu Thanh Nhã, không để Cho Mộc Linh Linh hồi thần lại.

"Các cậu không biết đâu, khi mình gọi người tới phá tường, các cậu biết trong tường có thứ gì không?

Mộc Linh Linh, nghe tới đây thì ôm lấy đầu, tim không ngừng nhảy loạn lên. Còn DUỖNG Lâm Nhi và Liễu Thanh Nhã tò mò xúm lại hỏi.

"Trong đó có gì? Uyển Nhi cậu thấy gì nhanh kể đi!

Uyển Nhi cố tình, hạ thấp giọng mình lại vẻ mặt nghiêm trọng trầm xuống..

"Khi phá tường, họ phát hiện ra trong tường có Xương cốt. Còn là xương cốt của đàn ông, Minh đã kịp báo cho cảnh sát rồi.

"Bây giờ họ đang giám định điều tra, không lâu nữa có thể sẽ xác minh ra danh tính người được trộn trong tường thôi.

Mộc Linh Linh nghe tới đây thì ngồi phịch xuống đất, tay cầm nắm bùa cũng buông ra.

Còn Hai cô nàng kia bị dọa cho sợ. Họ không ngờ lâu nay mình sống trong căn phòng dẫu xác người.

"Uy" Thật ghê gớm, không biết là ai tàn nhẫn mà dẫu xác trong tường nha, thủ đoạn đủ tinh vi, đủ tàn nhẫn.

Dương Lâm Nhi gạt đầu hòa theo: "Đúng vậy, mình mong họ sớm bắt được tên sát Nhân đó.

Uyển Nhi thật vừa lòng với kết quả này, ánh mắt cô đầy ý cười, nhìn Mộc Linh Linh ngã dưới đất còn chưa kịp đứng dậy.

Cô làm gì có giao bộ xương nào cho cảnh sát, chỉ là cô cố tình nói ra để dọa sợ Nữ Chủ thôi

"Linh Linh cậu sao vậy, đừng có sợ tới mức vậy chứ, bộ xương đã được chuyển đi rồi, cậu cũng đừng có sợ,

Mộc Linh Linh lúc này mới hồi thần, trấn định bản thân mình, sẽ không sao đâu. Sẽ không ai biết cô làm ra đâu.

"K.. Hông.. Không.. Mình không sao, Các cậu.... Cứ nói chuyện tiếp... Minh..mình còn có việc phải đi trước.

Cô phải nhanh chóng, xóa sạch dấu vết, trước khi mọi việc quá muộn, không Thể để cảnh sát tra ra việc gì.

Không đợi Uyển Nhi lên tiếng, Mộc Linh Linh chạy nhanh ra ngoài như ma đuổi. Liễu Thanh Nhã nhìn Mộc Linh Linh kì quái.

"Hai cậu có thấy, Mộc Linh Linh rất lạ không? Luôn sợ đông sợ tây....

Uyển Nhi cũng phụ họa theo: "Mình cũng cảm thấy chỗ nào đó không phải? Nhưng Mà thôi, chắc cô ấy gặp vấn đề tình cảm thôi.

Cả ba người trầm mặc một lúc, sau rồi ai cũng vào việc đấy.

Uyển Nhi sau đó ngồi bắt đầu vẽ tranh, không phát hiện ra Văn Thanh lảng lảng đứng bên cạnh từ bao giờ.

Nửa giờ sau, Hình dáng của Văn thanh được phác họa trên giấy, Uyển Nhi ngẫu Nhiên nhìn lên Văn Thanh Mỉm cười, cầm bức họa dơ lên.

" Văn Thanh anh thấy đẹp không? Rất giống anh, đợi lát tôi phối màu nữa sẽ đẹp hơn bây giờ.

Văn Thanh nhìn bức vẽ, nhướn mày: " Cô là vẽ tôi? Rất giống, nhưng bên ngoài tôi đẹp hơn.

" Uyên Nhi: " Tự Luyến.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 80% tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

Liễu Thanh Nhã và Dương Lâm Nhi, nhìn Uyên Nhi đưa bức tranh lên khoảng không, miệng còn lẩm bẩm,. Họ còn tưởng cô khoe với họ.

Liễu Thanh Nhã, và Dương Lâm Nhi giật lấy bức họa xem, không khỏi tấm tắc khen.

" Uyên Nhi, cậu họa minh tinh nào đây? Lại rất đẹp trai nha. Nhưng minh tinh này rất lạ mặt.

Uyên Nhi cười cười, hơi cúi đầu e thẹn. Âm thanh ngọt ngào vang lên.

" Không phải minh tinh, đây là bạn trai mình. Ít hôm nữa sẽ giới thiệu cho hai cậu biết.

Liễu Thanh Nhã và Dương Lâm Nhi, ngạc nhiên còn tưởng mình nghe lầm, Uyên Nhi là thành công có bạn trai rồi?

Hai cô nàng kịp phản ứng lại, chúc mừng Uyên Nhi không hết lời, còn bắt cô phải dẫn người trong bức họa tới đây cho họ nhìn.

Uyên Nhi liếc mắt nhìn lên Văn Thanh, đang trong tình thế khó xử, cô rất muốn cười to lên.

" Không lẽ, lão nương nói thật cho bọn họ họ biết, anh ta đang ở cạnh hai người họ nhĩ? Chắc chắn bị dọa cho sợ đi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ luôn suy nghĩ những thứ không bình thường.

Uyên Nhi: " Lão nương có sao? Làm gì có!

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Công lược quý! dọa tôi đi 8

Sáng sớm hôm sau, Uyên Nhi nhận được kết quả từ văn phòng Thám tử, cô lập tức thay đồ đi xe tới, để xác minh lại.

Khi tới nơi, Họ đưa ra bằng chứng thu thập được rất nhiều, còn có đoạn Mộc Linh Linh gọi cho đám người xử lý Văn Thanh. Thám tử còn tìm ra rất nhiều bằng chứng Công ty Mộc Gia ăn cắp thông tin mật của Văn Giã. Chôn thuế nhiều năm,

Quan trọng hơn hết là, toàn bộ sửa giành cho trẻ em của Mộc Gia đều chứa chất gây nghiện, đồ ăn nhanh được chiên bằng mỡ người chết.

Uyên Nhi nhìn đồng chứng cứ này, hoàn toàn có thể cho Mộc Gia sụp đổ hoàn toàn, làm Cho Mộc Linh Linh phải vào tù.

Uyên Nhi đẩy tấm thẻ lên mặt bàn, lãnh đạm cất tiếng. " Toàn bộ số tiền này là của các anh, Tôi rất hài lòng với kết quả này.

Người ngồi đối diện Uyên Nhi hơi nâng kính lên, kiểm tra thẻ hần rất vừa lòng với số tiền công này.

" Vậy Tạm biệt tiểu thư, có dịp sẽ lại hợp tác. "

Uyên Nhi hơi gật đầu rồi xoay người rời đi khỏi văn phòng thám tử.

Ra khỏi văn phòng thám tử Uyên Nhi liền về nhà. Tắm rửa qua rồi thay đồ, định sẽ tới đồn cảnh sát giao nộp bằng chứng.

Liễu Thanh Nhã, nhìn Uyên Nhi định đi đâu đó, cô nghi hoặc hỏi:." Uyên Nhi cậu định đi đâu?

Uyên Nhi nói:" Minh đi hẹn hò, Hai cậu ở phòng ngoan ngoãn đợi mình về.

Dương Lâm Nhi tròn mắt chu môi nhỏ, vẻ mặt hờn giận:." Hừ, có bạn trai liền quên bạn.

Uyên Nhi cười cười, xong liền rời đi.

Thay vì tới sở Cảnh sát trước, cô cho người tung tin và những bằng chứng xác thực của Mộc Gia hãm hại Văn Gia lên giới Truyền thông

Còn không quên đưa Bằng chứng chôn thuế của Mộc Gia Cho cục thuế. Bác đơn kiện tới sở an toàn thực phẩm, kèm theo bằng chứng Mộc Gia làm đồ ăn nhanh chiên qua mỡ người chết, Sửa cho trẻ em có Chứa chất gây nghiện.

Làm xong tất cả mọi chuyện, Uyển Nhi tới sở cảnh sát giao nộp Xương cốt của Văn Thanh và bằng chứng Phạm tội của Mộc Linh Linh.

Cảnh sát rất thấy đây là vụ án lớn lại còn đầy đủ Bằng chứng xác thực tới vậy, không khỏi nhìn Uyển Nhi bằng con mắt khác.

Giới truyền Thông nhận được tin Hot như thế này, làm sao mà bỏ qua cho được. Càng kích thích khả năng viết lách tới điều luyên của họ là đăng khác.

.....

Ngày hôm sau, trên mạng xã hội lần giới truyền thông, tràn ngập tin tức Mộc Gia sản xuất sữa trẻ em có chứa chất gây nghiện. Đồ ăn nhanh được chiên bằng mỡ người chết.

Các đối tác lớn nhỏ, thi nhau hủy hợp đồng, đòi tiền bồi thường với Mộc Gia. Ông Mộc nhìn tin tức trên Báo, lại nhìn phóng viên thay nha xô đẩy trước cửa công ty.

Chính thức đau não, Tăng xông máu ngất lịm, được Trợ lý đưa vào bệnh viện.

Uyển Nhi nằm ở trên giường, lấy điện thoại ra xem tin tức của Mộc Gia, cổ phiếu của Mộc Gia đang phá giá. Giảm cực kì mạnh, còn thêm những bằng chứng xác thực kia sợ là không trụ được bao lâu nữa.

Đội Chi cục thuế tới đòi tiền, cả sở an toàn thực phẩm nữa, thì Mộc Gia Chi còn nước bán nhà đi thôi.

"Mộc Linh Linh a~~ Mộc Linh Linh.. Mộc Gia cô sụp đổ. Đội tới khi cô bị bắt thì tiền đâu mà mời luật sư bào chữa cho cô đây.

Bất giác Văn Thanh Hiện ra, ngồi bên cạnh Uyển Nhi, nhìn vào điện thoại nghi hoặc hỏi.

" Là cô Làm phải không? Nhưng tôi nhớ tôi không có nói gì ngoài tên của tôi cho cô biết.

Động tác lướt điện thoại của Uyển Nhi dừng lại, nhìn lên Văn Thanh cất giọng kiên định.

" Anh là người của tôi, thì tất nhiên tôi sẽ biết rõ anh.

" Tôi đã từng nói với anh rồi những ai từng thiếu nợ hay tổn thương anh, tôi sẽ đòi lại bằng hết. Chỉ là anh không bao giờ tin tưởng tôi.

Văn Thanh Ngần người, nhìn thẳng vào Uyển Nhi, quả thật hấn luôn cho rằng cô đùa giỡn hấn, an ủi hấn mà thôi. Nhưng giờ phút này hấn tin lời cô nói là thật rồi.

Văn Thanh rũ mắt, gục đầu vào bên vai Uyển Nhi, Thì thầm

" Cảm ơn Em, tất cả cảm ơn em. Nếu như anh được gặp em sớm hơn thay vì Mộc Linh Linh kia. Nhưng bây giờ đã quá muộn...

" Anh không còn gì hết, ngay cả con người cũng không phải. Không thể đáp lại tình cảm của em.

Uyển Nhi, nhấn máy tay nhẹ nhàng xoa lên đầu của hấn, trầm tĩnh nói.

" Suyt~~! Không có chuyện gì là quá muộn, Văn Thanh tôi đã nói sẽ cho anh cuộc sống mới, anh phải tin ở tôi.

Văn Thanh ngẩng mặt nhìn vào đôi mắt trong veo linh động của Cô, hấn nhẹ nhàng gật đầu.

Hấn cũng mong có cuộc sống mới bắt đầu sẽ là với cô. Người con gái bỗng dung bước vào cuộc đời của hấn.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ 95% tiểu tỷ tỷ cổ lên)

" Chu Uyển Nhi lần này tôi tin em ". Âm thanh đầy chân thành của hấn vang lên, mặc dù chỉ mình cô mới nghe thấy được.

Uyển Nhi cười sáng lạn xoa đầu hấn thêm. Vài cái, lưu luyến rời ngón tay ra khỏi đầu.

"Ngaoan lắm~~ Người của tôi phải tin tưởng tôi tuyệt đối. "

.....

Sáng sớm hôm sau, Uyển Nhi tiếp tục xem tin tức, thì được Biết Mộc Gia Bị Ngân hàng Nghiêm phong toàn bộ gia sản, Cổ phiếu Của Mộc Gia bán rẻ như cho.

Ông Mộc bệnh nặng không gượng dậy nổi, để công ty và tài sản riêng cứ theo nước lũ trôi đi, Mộc Gia chính thức bị phá sản.

Uyển Nhi hài lòng với hiệu ứng hiện tại, cô chống thân mình dậy, thay đồ đi tới trường.

Điều cô không ngờ tới, với hoàn cảnh hiện tại Mộc Linh Linh vẫn còn tâm lý dè dặt tới trường.

Lúc này, Mộc Linh Linh sắc mặt nhợt nhạt tiều tụy tới trường, Mộc Gia của cô trong một đêm sụp đổ, không còn giàu có như trước kia, thậm chí hơn nữa là mang nợ.

Bây giờ cô chỉ còn cố gắng có cái bằng đại học, tương lai sau này sẽ tốt hơn một chút.

Mộc Linh Linh đi tới đâu, đều bị người ta chỉ cho khinh bỉ, vẻ mặt càng mờ mịt hơn, thần sắc còn tái hơn vừa rồi. Những lời nói không hay cô ta đều nghe thấy hết.

"Người A": Mọi người nhìn đi, không ngờ công ty của ba cô ta lại làm chuyện thất đức như vậy,

"Người B": Phải rồi, sữa cho trẻ em có chất gây nghiện cũng thôi đi, đằng này còn Đồ ăn Nhanh chiến qua mỡ người chết, thật quá ác độc rồi.

"Người đi đường ": Sao Ba cô ta không bị vào tù nhỉ, kiếm tiền thất đức trên Mạng sống của người tiêu dùng. Trước kia cô ta còn kiêu ngạo biết bao nhiêu?

"Người C ": Tôi không quan tâm những chuyện đó. Tôi chỉ không biết bản thân mình đã ăn biết bao nhiêu đồ ăn nhanh của công ty Ba cô ta rồi.

" Mọi Người ": ọe... Cô có biết thì đừng nói chứ.... Ợ ợo...

Mộc Linh Linh nghe những lời này, trong lòng không nhận được mà run sợ. Bỏ chạy, tránh xa những người vừa rồi.

Uyển Nhi câu miệng cười, chạy đuổi theo Mộc Linh Linh, ra về quan Tâm động viên cô ta.

" Linh Linh, cậu ổn không? cậu đừng buồn tất cả mọi việc không phải do cậu làm, mình tin là có sự hiểu nhầm ở đây.

Uyển Nhi cầm lấy tay Mộc Linh Linh mà lắc tới lui.

Mộc Linh Linh hất tay cô ta. Hắng giọng hét lên.

" Cô đừng giả mèu khóc chuột quan tâm tôi, cô cũng giống như những người kia mà thôi. Trước mặt nói khác, sau lưng lại khinh bỉ tôi.

" Cô rút ra cho tôi. " La hét xong Mộc Linh Linh xoay người bỏ đi.

Uyển Nhi bị quát nạt, nhanh chóng thay cho mình bộ dáng uỷ khuất, Liễu Thanh Nhã và Dương Lâm Nhi thấy vậy liền đi tới an ủi.

" Cậu nha, cô ta xấu tính như vậy cậu còn quan tâm làm gì? Ngốc thật.

Viên mất cô hồng hồng ghen ngào nói. " Bình thường Linh Linh rất tốt, có lẽ mình đã chọn sai thời điểm..."

Dương Lâm Nhi: " Ôi ôi tớ chỉ thấy mình cậu tốt thôi, mặc kệ Cô Ta đi Mình vào lớp thôi không sẽ muộn mất bây giờ.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gạt đầu, lau nhẹ nước mắt trên gò má, nở nụ cười xảo quyết nhanh chân theo Dương Lâm Nhi và Liễu Thanh Nhã vào lớp.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Công lược quỷ! dọa tôi đi 9

Thời gian nửa tháng cứ như vậy trôi qua, Cô cũng không Vội Bắt Mộc Linh Linh, phía bên cảnh sát bảo cho cô biết đang truy bắt những tên mà Mộc Linh Linh thuê.

Uyển Nhi thở ra nhẹ nhõm, để cho nữ chủ dong chơi một chút, bắt lại cũng không muộn. Dù gì cô ta cũng ở lại trong kí túc xá, đâu có đủ tiền mà ở khách sạn đâu nha.

Điều khiến cô đau não hiện giờ, là phải làm sao với Văn Thanh đây, không Thể để anh ta làm Quỷ mãi được.

Uyển Nhi: " Hệ Thống mi đâu rồi, lăn ra đây cho lão nương.

[...] Tiểu tử tử, có chuyện gì sao? Tử không Thể nhẹ nhàng với ta được hay sao?

" Lão nương muốn hỏi. Hệ thống mi có bán xác hay đạo cụ gì khiến người ta chiếm xác được Hay không?

[...] Tiểu tử tử là muốn nam chủ sống Lại a~~... Mấy cái đạo cụ này hệ thống ta không có. Càng không bán xác người.

" Chắc~~ Lão nương biết ngày hệ mi rất vô dụng.

[...] Tiểu tử tử đừng vội khinh thường ta. Tuy không có đạo cụ nhưng ta có cách, chỉ là rất khó để hoàn thành thôi.

Uyển Nhi." Hừ " có Rắm mau thả~~~

[...] Truyền thuyết kể rằng, chỉ cần tìm ra khối huyết ngọc có tuổi thọ nghìn năm, cho linh hồn của họ vào trong đó.

[...] Sau đó, phải đi tìm xác của một người mới Chết, phải trùng ngày tháng năm Sinh, thân xác còn ầm đặt khối huyết ngọc có chứa linh hồn vào giữa lòng ngực cái xác.

[...] Tiểu tử tử phải lưu ý là thời Gian từ 00h tới 3h sáng mới hiệu quả.

Uyển Nhi." Địch! Khó rồi đây, huyết ngọc Lão nương còn chưa thấy bao giờ, còn phải trên nghìn năm tuổi thọ.

" Hơn nữa còn đòi người trùng ngày tháng sinh, mi nghĩ người có ngày 15 tháng 7 âm lịch là mớ rau, ra chợ sách về là có sao?

[...] Cái này thỉnh tiểu tử tử tự mò, bôn Hệ Thống ta OFF...

"....." Thật không có trách nhiệm.

.....

Uyển Nhi dùng thời gian này chạy đôn chạy đáo khắp tiệm ngọc lớn nhỏ, tìm cho ra huyết ngọc, tuy có nhưng đều mấy trăm hay mấy chục năm tuổi thọ, không đủ yêu cầu. Mà những khối ngọc đó rất mắc,

Không biết khối huyết ngọc nghìn tuổi sẽ mất bao nhiêu tiền để mua đây.

" Văn Thanh a~~ Văn Thanh để lão nương tìm ra được huyết ngọc đủ yêu cầu, hần làm sao để trả nợ cho lão nương đây.

Lại qua mấy ngày, ông trời không phụ lòng người, Uyển Nhi cuối cùng tìm ra được miếng huyết ngọc đủ yêu cầu. Nó được bày bán tại cửa tiệm cũ kĩ, nhìn ra rất lâu đời.

Tiến vào cửa tiệm, ông chủ thấy cô liền tiếp đón nhiệt tình.

Uyển Nhi bước vào trong, quan sát vật được bày bán, những đồ vật này có tuổi thọ không Ít, thuộc dạng đồ cổ.

" Cho hỏi, chỗ ông có bán huyết ngọc không? Ba ba tôi khá yêu thích huyết ngọc, tôi muốn làm quà tặng sinh nhật cho Ba.

Ông chủ gật gù đầu, mặt đầy ý cười: "Có, Cô là muốn Huyết Ngọc Bao nhiêu lớn?

Uyển Nhi." Tôi không biết! Ông có thể cho tôi xem qua không?

" Được, cô đi theo tôi!"

Uyển Nhi đi theo ông chủ, đi vòng ra sau phía quầy, ông chủ mở ra cái rương bằng gỗ trạm khắc tinh xảo. Bên trong toàn bộ là huyết ngọc, có nhiều hình dạng khác nhau.

Uyển Nhi giả bộ cúi đầu nghiêm túc chọn lựa. Thật ra là cô nghe hệ thống nhắc nhở mà nhìn khối huyết ngọc

Uyển Nhi chỉ vào khối huyết ngọc lên tiếng. " Tôi muốn xem khối ngọc này.

Ông chủ thập phần vui vẻ. " Cô quả là tinh mắt, khối huyết ngọc này từ đời Nhà Thanh để lại, có thể trấn an Nhà cửa, còn có thể đuổi ma từ trà.

" Quan trọng hơn là Khối Huyết Ngọc này từng được Hoàng Thất dùng qua, có lịch sử rất Thâm sâu.

Uyển Nhi nghe Ông chủ Giải thích thân thế miếng ngọc một hồi, cô đành lên tiếng đánh gãy lời ông chủ.

" Tôi lấy khối huyết ngọc này, hết bao nhiêu vậy?"

Ông chủ thấy Uyển Nhi dứt khoát như vậy, ông chủ càng là cao hứng, vội vàng hô giá theo. " 100 Triệu.

Uyển Nhi chuẩn bị trả tiền động tác dừng lại một chút, ngạc nhiên hai mắt tròn tròn.

" Mẹ nó là 100 triệu. Số tiền đó mua một miếng ngọc nhỏ xíu. Số tiền đó lão nương ăn mất trăm con bò nướng nha.

Uyển Nhi đau lòng cắn răng rút thẻ ra thanh toán miếng Huyết ngọc.

Ông chủ bán được huyết Ngọc, liền mặt luôn cười không khép được miệng, đặt miếng huyết ngọc cẩn thận vào trong hộp giao cho Uyển Nhi.

" Cửa cô đây! Cảm ơn lần sau lại ghé qua nhé, tôi sẽ giảm giá cho cô.

Uyển Nhi mất số tiền lớn để Mua huyết ngọc, mặt mũi cung Đồ không cười được như ông chủ, cô chỉ lạnh lùng gạt đầu rồi rời đi.

Uyển Nhi không vội trở về kí túc xá, mà cô sẽ đi ăn hết con phở này, từ lúc xuyên qua tới đây còn chưa được ăn bữa nào ra trò.

Cô dành cả buổi chiều để ăn uống. Lấp đầy cái bụng đói, cô miễn nguyện xoa xoa cái bụng căng tròn của mình. Lái xe trở về Kí túc xá.

Vừa về tới phòng, cô đã thấy Mộc Linh Linh cầm chặt bức tranh mà cô vẽ Văn Thanh, nhìn không ra thần sắc gì?

Lâu sau, Mộc Linh Linh mới cất giọng run run hỏi Uyển Nhi về bức tranh.

" U... uyển.. Uyển Nhi... Cậu từ đâu mà có bức tranh này?

Không đợi cho Uyển Nhi trả lời, Dương Lâm Nhi vui vẻ đáp lại ngay.

" Ôi, cậu không hỏi chút Nữa tớ quên nói, anh chàng đẹp trai trong bức tranh là bạn trai của Uyển Nhi đó, nhìn rất soái đúng không?

Mộc Linh Linh lòng bàn tay vã mồ hôi, thần sắc sợ sệt nhìn Uyển Nhi, miệng run rẩy không nói thành tiếng.

Uyển Nhi thấy Mộc Linh Linh đã biết rồi thì cô không ngại mà thừa Nhận.

Uyển Nhi bước lại gần Mộc Linh Linh, thì cô ta sợ hãi lùi thân vào góc tường.

Cô tiến sát Mộc Linh Linh, thì thào vào tai âm thanh đầy quý dị lạnh tới gai góc.

" Cậu nhìn xem, có phải rất đẹp trai đúng không? Anh ấy luôn nhìn cậu đấy Mộc Linh Linh, mình rất ghen tị với cậu. "

Mộc Linh Linh toàn thân run rẩy, sợ hãi ôm lấy tai hét lên.

" Không... Không... Cậu đang đùa giỡn với mình có phải không? ở đây không có ai hết... Không có ai hết...

Mộc Linh Linh hoảng loạn vừa hét vừa trùm chăn kín đầu. Dọa cho Dương Lâm Nhi và Liễu Thanh nhả không ít sợ hãi.

Uyển Nhi cong môi cười, trở về giường của mình ngủ ngon lành. Còn Dương Lâm Nhi và Liễu Thanh Nhả bình thường thấy Mộc Linh Linh hành động quái lạ.

Nên họ chỉ dọa sợ một chút, sau cùng lười quản cô ta ra sao. Hai người an ổn chìm vào giấc ngủ.

Có Mộc Linh Linh ở đây, nên Uyển Nhi không thể gọi Văn Thanh ra để vào trong Huyết ngọc được. đành phải chờ cơ hội khác.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Công lược quý! dọa tôi đi (hoàn)

Buổi sáng ngày hôm sau, không khí ở phòng có chút ngột ngạt, Mộc Linh Linh cố gắng ngồi dậy thay đồ tới trường, hôm nay cô ta luôn có dự cảm không may.

Uyển Nhi và Dương Lâm Nhi, Liễu Thanh Nhã thì khác, tâm trạng đặc biệt vui vẻ. Đạo này cô không hay thấy Văn Thanh, khi nào cô gọi hần mới ra.

Cô cũng không biết là hần đang làm cái gì nữa. Uyển Nhi liền bỏ qua Văn Thanh sau đầu, cô còn đang khẩn cầu có người trùng ngày tháng sinh của hần. Chết sớm đi đây.

Mộc Linh Linh đang ngồi trên ghế nhà trường nghe giáo viên giảng bài. Ngay tại thời điểm này, đội trưởng trực tiếp mang theo một đội cảnh sát, đem

Mộc Linh Linh bắt đi,

Dưới trước ánh mắt ngạc nhiên của giáo viên và mọi người trong lớp.

Mộc Linh Linh kịch liệt giãy dụa la to: “Mấy người dựa vào cái gì mà bắt tôi. Các người sao có thể vô duyên vô cớ bắt tôi, thả tôi ra ”

Đội trưởng mặt nghiêm túc mà lấy ra lệnh bắt giữ, nói:

“Đây là lệnh bắt giữ, Mộc Linh Linh bị tình nghi là Giết người dẫu xác, mời cô hợp tác về trụ sở tiến hành điều tra.

Mộc Linh Linh toàn cứng đờ, cô giết Văn Thanh không có ai biết, cô còn xóa đi dấu vết, không thể nào phía cảnh sát phát hiện ra được.

Là ai, Là ai đã phát hiện ra việc cô làm. Phải rồi là Văn Thanh hiện hồn về nói Cho Chu Uyển Nhi biết, chắc chắn là như vậy.

Mộc Linh Linh oán độc nhìn về hướng Uyển Nhi, hét lên.

“ Là cô phải không? Là Văn Thanh nói cho cô phải không? con tiện nhân này mau trả lời tôi.

Uyển Nhi không có để ý đến Mộc Linh Linh đang gào thét về phía cô, mà Uyển Nhi trưng ra bộ mặt, cái gì tôi cũng không biết.

Mộc Linh Linh bị còng tay dẫn đi trước mặt mọi người, nhiều người xì xầm bàn tán, đa số là không ngờ Mộc Linh Linh Là kẻ giết người. Làm bọn họ lạnh cả sống lưng.

Hết buổi học, Uyển Nhi hưng phấn trở về phòng, nhân lúc Dương Lâm Nhi và Liễu Thanh Nhã không có ở đây, cô nhanh chóng. Lôi Miếng huyết ngọc ra.

" Văn Thanh, anh nhanh ra đây cho tôi "

Cả phòng vắng lạnh, chỉ Còn văng vẳng tiếng gọi của cô. Lâu sau Văn Thanh mới xuất hiện, cơ hồ linh hồn của hắn mờ nhạt đi một chút.

Uyển Nhi nghi ngờ hỏi. " Văn Thanh, anh là bị làm sao...? "

Văn Thanh cúi đầu nhìn xuống xem linh hồn mình trở nên càng mờ nhạt, Thì hắn lãnh đạm giống như buông bỏ mọi thứ mà nói.

" Có thể tôi ở dương gian quá lâu, linh hồn bị thương tổn, sắp không còn tồn tại lâu nữa.

" Chu Uyển Nhi, tôi khuyên em đừng phí công với tôi nữa, mà hãy đi tìm một người xứng đáng với em hơn.

"Ồ, với tôi chỉ anh mới xứng. " rút lời cô lôi miếng huyết ngọc ra.

" Văn Thanh anh mau vào trong này, đừng hỏi gì khi sự thành tôi sẽ giải thích cho anh biết.

Văn Thanh nhìn thấy Huyết Ngọc, thì cảm ứng linh hồn của hắn rất mạnh mẽ, không nghi ngờ gì mà chui vào Huyết Ngọc.

.....

Uyển Nhi chờ đợi rất lâu, vẫn không có người trùng ngày 15 tháng 7 âm lịch chết.

Cứ như vậy Hai tháng trôi qua, tòa đã tuyên án, Mộc Linh Linh lĩnh mức án tù Trung Thân.

Đồng bọn của cô ta cũng phải chịu mức án 10 năm tù. Toàn Bộ tài Mộc Gia Lấy của Văn Gia đều được góp vào quỹ từ thiện. Vì hiện tại Văn gia không còn ai sống.

Chờ tới ngày 15 âm lịch thì âm thanh Hệ Thống nhắc nhở.

[...] Đã tìm ra xác thích hợp, tiểu tỷ tỷ nhanh dậy không bỏ lỡ giờ tốt.

Uyển Nhi cố gắng mở mí mắt ra, nhìn đồng hồ mới 23 giờ khuya. Cô bực mình sinh khí.

" Lỡ giờ tốt cái ông nội mi. Đêm hôm mi bắt lão nương đi đâu?

[...] Khụ~~ Tiểu tỷ tỷ không muốn nam chủ sống lại hay sao a~~

Lúc này cô mới tỉnh hoàn toàn, bật dậy mặc đồ vào, lái xe theo chỉ dẫn của bản đồ siêu cấp.

Đi trên đường mất 40 phút. Cô dừng xe trước Nhà Xác của Thành Phố P.

" Ách" Cư nhiên lại tới nhà xác. Lão nương hơi phần khích rồi.

Uyển Nhi nhìn xung quanh, bước chân nhẹ như mèo, tránh thoát khỏi máy Camera quan sát, nhanh chóng đẩy cửa vào nhà chứa xác.

Xung quanh cô Tòa ra khí lạnh, khắp nơi đều là xác chết được bịt kín toàn thân. Uyển Nhi đi thêm vài bước đứng trước cái xác, xem ra mới được đặt vào thôi.

Cô Hít vào một hơi, lấy can đảm gỡ túi bọc toàn xác chết ra, trong lòng khẩn cầu, mong sao Cái xác còn Nguyên vẹn, phải đẹp trai một chút a~~

Cô khẽ kéo đồ che xác ra, mở to mắt nhìn toàn thân cái xác. Điều khiến cô ngạc nhiên là cái xác này độ tuổi rất trẻ.

Cơ hồ chỉ mới 25, 26 tuổi thôi, còn đẹp trai có nét giống Văn Thanh tới 7 phần, nhiệt Độ cơ thể Cái xác còn rất ấm.

Ở cổ có vết lằn tím tái, gương mặt hơi nhợt nhạt một chút trên giấy có ghi là thất cổ tự tử, nhưng không sao vẫn dùng được.

"Khụ~~ Không biết có phải là anh em cùng cha khác ông nội với Tên Văn Thanh kia không? Sao lại giống nhau thế.

"Nếu Ba hấn còn sống, lão nương nhất định sẽ hỏi về vấn đề này.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ còn không nhanh sẽ qua mất giờ lành.

Uyển Nhi. "Rồi rồi, lão nương làm ngay đây, nam chủ không gấp, mi gấp gấp cái gì?

Cô lấy Huyết ngọc ra đặt giữa lòng ngực cái xác, lập tức hào quang ngũ sắc bắn khắp phòng. Huyết Ngọc từ từ tan ra thấm vào giữa Lòng ngực Cái xác.

Uyển Nhi ngồi cạnh cái xác, hai mắt tròn trừng vào khoảng không giữa ngực. 100 triệu của cô cứ như vậy biến mất???

30 phút sau, cái xác bắt đầu có nhịp thở, lòng ngực phập phồng... Uyển Nhi đang căng mắt ra mà nhìn dị tượng,

Văn Thanh lúc này, hấn kinh ngạc vì chính mình cảm giác được đang hít thở không khí, hấn khẽ nhấc tay lên đưa xoa xoa ngực, cảm giác được độ ấm và tim đang đập.

Hấn còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, thì một âm thanh quen thuộc nhắc nhở hấn.

"Khụ~~ Tỉnh rồi thì nhanh theo tôi về, ở đây đang là nhà xác không tiện giải thích cho anh biết.

Văn Thanh mờ mịt nhìn Uyển Nhi, gật gật đầu khởi động người đi theo cô. Do mới tiếp nhận thân thể mới, hoạt động còn cứng nhắc nên hấn di chuyển rất lâu.

Uyển Nhi khó chịu nhăn mày, tiến lại gần bế hấn lên, đem nhét vào trong xe.

Động tác thuần thục tới mức Văn Thanh không biết hấn là đàn ông hay cô là đàn ông đây?

Hai người ngồi trên xe tới khách sạn, lúc này Uyển Nhi mới lên tiếng giải thích.

"Tôi nói tóm gọn nhé. Tôi mất 100 triệu để mua huyết Ngọc dẫn hồn anh vào. Và mất 2 tháng lễ 2 ngày để tìm cho ra xác thích hợp cho anh nhập vào.

"Lúc này, anh không còn là Quỷ nữa mà là một con người, anh thiếu Nợ tôi rất nhiều, Văn Thanh~~ Anh lấy gì để trả cho tôi.

Văn Thanh lúc này hấn nhìn xuống thân thể, lại nhìn Uyển Nhi, trong lòng hấn rất cảm động.

Hấn muốn cái gì cô đều làm bằng được cho hấn, cả đời này không Thể trả hết cho cô.

"Uyển Nhi, Anh có thể gọi em là Bảo Bảo được không? Anh dùng quãng đời này bồi đắp cho em?

Uyển Nhi xoay đầu qua nhìn Văn Thanh, lại nhìn vào lòng ngực hấn, cô là vẫn đang tiếc 100 triệu.

"A Thanh~~ Anh muốn gọi em như nào cũng được. Nhưng bất quá anh trả cả đời cũng không đủ

Văn Thanh Rũ mí mắt xuống. Trầm mặc không nói gì, Lúc này Uyển Nhi vươn tay ra xoa nhẹ lên mái tóc của hấn, cảm giác cũng không tệ.

"Bất quá! Từ nay về sau em nằm trên, anh nằm dưới! A ~Thanh anh có ý kiến gì không?

Thoáng chốc Cả gương mặt Văn Thanh nhiễm hồng, hai tai đỏ rực... Đôi mắt mông lung nhìn Uyển Nhi.

"B.. A.. Bảo Bảo.. Em muốn gì đều được... Anh.. Anh nằm dưới cũng rất thoải mái.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +4% Bây giờ là 99% tiểu tỷ tỷ cổ lên)

Uyển Nhi đột nhiên quay đầu xe, thay đổi hướng đi, cô mỉm cười nói với Văn Thanh.

"Tốt, bây giờ em đưa anh đi gặp một người."

Văn Thanh ngoan ngoãn gật đầu ngồi im. Thi thoảng còn lén soi gương, xem dung mạo Của thân thể này.

Hắn rất vui vì gương mặt không khác hắn là bao nhiêu. Lại còn là rất trẻ tuổi, hắn còn nghi ngờ, có phải hay không, lão cha khi xưa lắm đường lạc lối nên mới có con riêng?

..... Trụ Sở cảnh sát .....

Uyển Nhi dẫn Văn Thanh tới đồn cảnh sát. Hắn còn đang mờ mịt thì cho tới khi nhìn Thấy Mộc Linh Linh thì hắn đã hiểu rõ mọi chuyện.

Mộc Linh Linh, ở trong tù 2 tháng qua, ăn không biết bao nhiêu là khổ sở. Vừa nhìn thấy Uyển Nhi và người Đàn ông hơi giống Văn Thanh.

Cô ta đã sợ hãi liên thoáng chốc quỳ xuống trước mặt Văn Thanh và Uyển Nhi. Nhìn hai người bằng đôi mắt tựa hồ nhận lấy cực hạn thống khổ mà van xin.

"Anh Văn Thanh, em xin lỗi em biết rõ anh hận em, xin anh hãy cho em ra ngoài, em hối hận rồi.... Hãy cho em ra ngoài..

"Uyển Nhi, cậu hãy cầu xin giúp mình với Văn Thanh đi tớ thật sự hối hận rồi.

Về mặt của Mộc Linh Linh biết bao nhiêu là thống khổ, nước mắt như mưa. Nhưng Văn Thanh vẫn trầm lặng, lâu sau mới buông một câu.

"Giết người đền mạng, Mộc Linh Linh cô hãy dùng cả đời ở nơi này để chuộc tội đi.

Nói xong hai người tòi đi khỏi tầm mắt Của Mộc Linh Linh. Bàn tay Văn Thanh nắm chặt lấy Uyển Nhi.

"Bảo Bảo cảm ơn em đã cho anh mọi thứ, Anh yêu em. Chúng ta về tạo ra cái tiểu bảo bảo có được không?

Uyển Nhi nhìn Văn Thanh cười sáng lạn.

"Được "

(Ting -- Nhiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép tính cách kí thể 5%-10%-100% sao chép thành công --- Tách ly khỏi kí thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Lão đại tôi đến đây!

[...] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 8000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 27000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Cô rất hài lòng về điểm kinh nghiệm lần này.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thanh trừ cảm xúc không?

Uyển Nhi: " Có

(Đang Thanh trừ cảm xúc 5%- 10% - 100% --Thanh trừ thành công.)

[...] Tiểu tỷ tỷ tiến đến làm nhiệm vụ luôn không?

" Khoan đã, lão nương muốn nghỉ ngơi một chút,

Uyển Nhi đi xung quanh không gian hệ thống một hồi, bắt đầu lấy quần sách ra đọc. Lần này lấy phải sách viết về thể giới hắc đạo. Đọc hồi lâu cũng thấy hay.

Uyển Nhi cố gắng đọc hết quần sách này, rồi lau bụi ở ghế một chút, tưới chút nước cho hoa cỏ.

" Hệ Thống Vào nhiệm vụ thôi, lão nương đói rồi.

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

" Cô tới đây làm gì! Cút đi ngay cho tôi, cô cũng chỉ là bạn gái tôi, không phải vợ tôi!

" Tôi ngủ với ai hay làm gì? Không tới việc cô quản, cút khỏi đây cho tôi!

Âm thanh của nam Nhân rống giận hét bên tai. Khiến Uyển Nhi đau não, vẫn chưa Biết chuyện gì đang xảy ra.

Bất giác, trong lòng ngực một cỗ cảm xúc uất ức đau khổ mãnh liệt chiếm lấy cô. Uyển Nhi biết chắc chắn đây là cảm xúc của Nguyên Chủ.

" Mẹ kiếp, Hệ Thống Chó Chết lại cho lão nương xuyên vào cái tình cảnh chó Má gì đây?

" Tôi nói cô không nghe thấy sao? Có bị điếc rồi phải không? Nhanh biến khỏi tầm mắt tôi! ". Giọng nam nhân bắt đầu la lớn hơn.

Uyển Nhi hồi phục lại tinh thần, ngẩng kiễ chắc chắn tên này là Bạn Trai Nguyên chủ Cô mở mắt ra quan sát người đối diện

Tên nam nhân này cao 1m80 thân thể tạm ổn, gương mặt không phải quá đẹp, cũng không thể xếp hạng nam thần hay minh tinh.

Toàn thân hần trần trụi không một mảnh vải, trên giường còn có một nữ nhân đang Liếc mắt cười đùa với cô, tất nhiên cô ta cũng trần truồng.

Nháy mắt Uyển Nhi đã hiểu ra vấn đề rồi. Nguyên chủ này chắc chắn là đang đi bắt gian, bắt được thì bị tên tra nam này đuổi đi

Uyển Nhi nhẹ nhàng thờ ra, lên tiếng đáp lại. " Tôi nghe rồi, anh la lớn như vậy để làm gì?

" Ách" cư nhiên giọng cô lại mềm mại tới như vậy? Chắc chắn thân Thể này tính cách nhu nhược rất dễ yếu lòng.

Nam nhân kia cười lạnh một tiếng:" Tôi và cô chia tay đi, Cầm lấy chi phiếu này rồi cút khỏi đây.

Uyển Nhi thấy tấm Chi phiếu có tới 7 con số không, hai mắt sáng rỡ chớp chớp. Tay vươn ra cầm tấm chi phiếu, còn ngọt ngào nói.

" Tôi lấy nha!" nói xong cô xoay người bước ra khỏi cửa, Nam nhân kia đi theo đóng cửa lại.

Bất ngờ Uyển Nhi xoay người 180 độ dẫm đạp tên nam nhân này ngã xuống đất. Bàn chân hung hăng đạp lên Hạ thân của hắn.

" C...ô... Cô dám đánh tôi! Con đàn bà chết tiệt này! Hắn chịu đau mà cố gắng nói.

Miệng cô phun ra bãi nước bọt, hai tay xoa xoa vào nhau, tướng lão đại liếc mắt cô gái ngồi trên giường, còn chưa hết ngạc nhiên lên tiếng.

" Cô nhìn đi, hắn Vừa yếu Tiểu đệ lại bé như nắm kim châm, cô đam mê gì ở hắn? Tiền sao? Cô xinh đẹp lại rẻ mạt tới vậy...

" Hắn tôi tặng không cho cô! Còn anh nữa! Nên nhớ là tôi đã anh, không phải là anh bỏ tôi, "

Nói xong Uyển Nhi xé nát tờ chi phiếu vứt vào thùng rác, còn không quên thuận chân, đá nam nhân kia vào thùng rác luôn.

" Xi~~ Là rác vẫn nên vứt đúng chỗ! Tra nam.

Cô dùng tư thế ưỡn ngực Thăng Lưng, bước ra khỏi phòng, đi vào thanh mây ẩn xuống.

Đang định tiếp thu cốt truyện, thì có một nam Nhân toàn thân tỏ ra hắc khí, trên người đeo kính râm to đùng, dáng người cao tới 1m91.

Bộ dạng buông thả, hai bên tai Còn xăm Ròng rần. Khí thế bức người, khiến cổ họng cô khó khăn mà nuốt xuống một ngụm nước bọt.

Tên nam nhân này, không để ý tới Uyển Nhi cứ như vậy đi vào thang máy, đứng kế bên cô cảm giác áp bách khi nãy qua đi.

Mà nhanh chóng thay vào đó là cảm giác, như thể cô bị tên này khinh thường. Uyển Nhi trừng mắt liếc lại hắn.

Hắn là ai? Tường dọa sợ Lão nương sao? Năm mơ. " Hừ "

Hai người trong thang máy, một mặt lạnh không nhìn ra cảm xúc gì, còn một thì như con mèo nhỏ ở cạnh bên trừng mắt " hừ hừ "

Đình —— thang máy mở ra.

Nam Nhân mặt lạnh ra trước, Uyển Nhi lẻo đẻo theo sau. Cô chưa tiếp thu ký ức nên không biết phải đi về đâu.

Lại cho tay vào túi xách, cô không mò ra một đồng nào, Uyển Nhi cắn cắn môi lên tiếng.

" Anh gì ơi? Có thể cho tôi mượn 100 đồng hay không? Tôi không mang theo tiền.

Nam nhân đi phía trước, nghe thấy có người gọi mình, liền xoay người lại nhìn thấy Uyển Nhi.

Hắn làm như không thấy gì, bắt đầu xoay người tiếp tục đi.

Uyển Nhi đôi mắt mở lớn, trừng mắt về phía hắn, trong lòng lửa giận bùng phát lên, chân nhanh hơn não.

Cô phi thân phóng tới, một đập đá văng nam Nhân mặt lạnh xuống sàn, tay cô áp Chế lấy hắn, miệng không khỏi Cầu môi cười, giọng nói như lão đại vang lên.

" Là anh khinh thường lão nương trước. Đáng đời nhà anh. "

Nói xong Uyển Nhi móc tay vào túi quần hắn, lôi ra cái bóp tiền. Lấy đúng 100 đồng, lúc sau suy nghĩ thế nào, Uyển Nhi lấy thêm 200 đồng nữa.

" Tôi mượn 300 đồng, đi taxi 100 đồng, 200 Còn lại ăn cơm, sau này có duyên gặp lại sẽ trả gấp đôi cho anh.

" Thân ái, chào tạm biệt ". Uyển Nhi vẫn hơi đề phòng cổ Hắc khí của hắn. Nhanh chân chạy mất trong tầm mắt hắn.

Nam Nhân còn đang ngạc nhiên không biết truyện gì đang xảy ra. Hồi sau hắn hồi thần lại.

hắn là đang suy nghĩ tới lô hàng tối hôm nay.

Không đề phòng, bị một cô gái dùng chân hạ gục hắn, còn cướp đi 300 đồng lẻ? Hắn đường đường là lão đại của Hắc Bang số một trong thế giới ngầm.

Vậy mà bị Cướp? Còn là một cô gái yếu đuối đập ngã???

Gương mặt băng lãnh nở nụ cười đẹp tà mị miệng lẩm bầm.

" Mèo nhỏ hung hăng, đừng để tôi gặp lại cô. Sẽ bắt cô trả giá cho hành động ngày hôm nay.

Hắn hơi thất vọng, vì không kịp nhìn dung mạo của Uyển Nhi.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Lão đại tôi đến đây! 2

Uyển Nhi rời đi ngay sau đó, lên taxi tới tạm Một khách sạn gần nhất để tiếp thu cốt truyện.

Đi vào khách sạn, Uyển Nhi trả trước tiền phòng một ngày, lục tìm ra chứng minh để tiếp tân đưa chìa khóa phòng.

Vừa bước tới phòng, cô nhận không được mà lao tới giường nhắm mắt tiếp thu cốt truyện.

(Tiếp thu cốt truyện -----)

Nguyễn Chủ Họ Phùng tên Uyển Nhi, năm nay 23 tuổi, gia cảnh đặc biệt giàu có phải nói là thổ hào. Ba Phùng có một tập đoàn lớn chuyên kinh doanh địa ốc đứng thứ 2 thế giới.

Ba Phùng chỉ có một con gái cưng là Nguyễn Chủ. Trước khi Ba Phùng mất có giao lại 80% cổ phần cho Nguyễn chủ. Từ năm 20 tuổi Nguyễn Chủ đã thay Ba Phùng nắm giữ tập Đoàn.

Do nguyên chủ rất ít ra mặt ở công ty, vấn đề cơ thể Nguyên chủ yếu đuối hư nhược, chỉ có cái đầu óc làm ăn. Còn bề ngoài lại vô cùng đơn giản yếu đuối.

Ai nhìn vào cũng không giống người có tiền. Tối khi Nguyên chủ 22 tuổi quen Biết Một người bạn trai Tên là Điền Thắm Hào,

Con người này chỉ là một tên nhân viên quèn trong một công ty nhỏ, ngoại hình không mấy nổi bật. Nguyễn Chủ là vô tình quen được Điền Thắm Hào

Nguyễn Chủ vì muốn thử Điền Thắm Hào, che dấu đi thân phận của mình, thuê luôn căn nhà sát vách với hắn, tỏ ra mình không có tiền. Không có gia cảnh tốt.

Ban đầu Điền Thắm Hào còn coi trọng Nguyễn Chủ, luôn tỏ ra đối tốt với Nguyên chủ còn giao luôn chìa khóa nhà cho Nguyên chủ cầm.

Thời gian lâu dần, Nguyên chủ tin tưởng yêu Điền Thắm Hào thật sự, nhưng Điền Thắm Hào lại không thích cái cách quá quan tâm và bảo thủ của Nguyễn Chủ.

Hắn ngại vì thân thể Nguyên chủ hư nhược, không dám làm chuyện quá giới hạn. Cho tới một ngày Nguyễn Chủ định nói với Điền Thắm Hào thân thể thật sự của mình.

Khi mở cánh cửa nhà hắn ra, màn chào hỏi với Nguyên Chủ là hắn ngang nhiên thờ dốc trên thân người đàn bà khác, còn khinh nhục đuổi Nguyên chủ đi.

Nguyễn Chủ ban đầu có cố gắng cầu xin, khóc lóc ní non trước nhà của Điền Thắm Hào nhiều ngày, nhận lại là ánh mắt khinh thường không lấy một tia quan tâm.

Sau đó Nguyên chủ tuyệt vọng, Ba đã mất, người nguyên chủ yêu thương lại dối gạt. Nguyễn Chủ thất hồn lạc phách rời khỏi nhà Điền Thắm Hào.

Không quay về Trang Viên Phùng Gia, mà như người mất hồn đi lang thang trên đường phố. Do tâm trí hoảng loạn không để ý liền bị một chiếc xe đâm phải.

Nguyễn chủ cứ như vậy, chết ở độ tuổi 23.

- -----// End --//

- Nguyễn Chủ không có nguyện vọng gì.

Lúc này, Uyển Nhi xuyên qua đứng vào lúc Điền Thắm Hào chia tay với Nguyễn Chủ.

Uyển Nhi tiếp thu xong cốt truyện, lật mình ngăm ngửa ra, không nói lời nào mắt nhìn lên trần nhà.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ nói gì đi đừng làm ta sợ.

Uyển Nhi nhẹ nhàng " Hừm~" một tiếng, sau đó lại im lặng.

[...] Tiểu tỷ tỷ, có phải nhiệm vụ này quá dễ nên tỷ chán nản?

Uyển Nhi nhẹ nhàng: "A ~ Có phải bây giờ lão nương chỉ cần sống tốt là được thôi đúng không?

[...] Cơ bản là vậy, vì Nguyên chủ không có nguyện vọng gì. Đã thế ta phát nhiệm vụ cho tiểu tỷ tỷ vui vẻ.

Uyển Nhi: " Lão nương không.. Cần..

[...] Nhiệm vụ chính Tuyển Xin mời Tiểu tỷ tỷ công lược Ân Ngao Hàm

" Hệ Thống cho ta hỏi? Ân Ngao Hàm là tên nào?????

[...] A" Ta nhớ không nhầm là tên nam nhân tiểu tỷ tỷ vừa đánh ở thang máy.

" Uyển Nhi ": Phụtttttt Hệ Thống chó chết Mi chơi lão nương?

[...] Tự động Mở nội Dung Ân Ngao Hàm

Ẩn Ngao Hàm vừa đúng 25 tuổi. Là một lão đại có tiếng nói trong giới hắc đạo. Hắn là thủ lĩnh của một Hắc Bang. Ai nghe tới cũng sợ mất mật.

Không chỉ trong giới hắc đạo, mà cả giới thượng lưu kinh doanh, khi nghe tên hắn ai cũng phải nể mặt tới ba phần.

Gia Tộc Ân Gia của hắn đều là người của quân đội, nhưng sâu bên trong lại Chuyên sản xuất vũ khí hạng nặng,

Ẩn Ngao Hàm được mọi người gọi là Người Đàn ông hoàng kim. Nhưng lạ một chỗ hắn ta không đụng tới nữ Nhân, dù chỉ là phát tiết hắn thà chọn tay mình.

Chết cũng Không bao giờ đụng vào nữ Nhân, có người còn đồn, hắn chỉ thích nam nhân, rồi nuôi tiểu bạch kiếm bên ngoài.

Trong phi vụ vận chuyển vũ khí sang nước ngoài, Ẩn Ngao Hàm bị cục cảnh sát vây bắt, hắn lựa chọn nhảy xuống biển để thoát thân.

Nhưng không ngờ hắn bị đàn em phản bội một phát súng xuyên qua đầu mà chết.

- - - - -

Uyển Nhi lần này chán nản thật sự, còn không buồn nói chuyện với Hệ Thống.

[...] Tiểu tỷ tỷ sao tỷ không nói gì? Đừng làm ta sợ.

"Mi bắt lão nương nói cái gì? Nếu mi phát nghiệm vụ sớm hơn, thì lão nương sẽ không đánh hắn.

"Ít nhất lão nương sẽ nhẹ nhàng mà mượn tiền hắn thôi. Có phải nhằm nam chủ rồi hay không?

"Lão đại gì mà yếu như gà, còn không chịu được một đập của lão nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ sai rồi. Nam chủ là con người, còn Tiểu tỷ tỷ thì không phải.

Uyển Nhi bắt lực sinh khí. "Hệ ThốnG Chó Chết mi cút đi "

Cô nhìn xuống thân thể hư nhược này, lắc đầu ngao ngán, đã vậy trong cốt truyện có nhắc tới là gia cảnh thổ hào? Sao trong người lại không có một đồng nào?

Uyển Nhi lười biếng chống thân đây, lục đục tìm trong túi sách. Tìm mãi thì Thấy một tấm thẻ đen.

Kiểm tra tiền trong thẻ thì khiến cô hít thở không thông. Dãy số này là tỷ hay nghìn tỷ đây... Đúng là thổ hào.

"Lão nương mà tìm ra sớm, thì sẽ không đánh hay Cướp tiền của nam chủ Kia rồi.

Do thân thể này quá hư nhược, Uyển Nhi đành lắc mình vào không gian linh tuyến, nuốt đan dược mà ở thể giới trước Nhan Doãn Văn cho cô.

Cô ngồi sắp bằng tu luyện lại Cửu Âm Chân kinh. Dù gì nam chủ cũng là trong giới hắc đạo, sẽ không như người bình thường.

"Công Lực không được, thì trực tiếp trói đánh gãy chân hắn, từ từ xỏt hào cảm là xong.

Uyển Nhi lại chưa nghĩ ra cách tiếp cận Ẩn Ngao Hàm. Chỉ duy nhất gấp một Lần khi cô đánh Gục hắn.

Uyển Nhi vừa tu luyện câu môi cười, đáy mắt hiện lên tia giảo hoạt.

"Ẩn Ngao Hàm a~~ chờ đây, lão Nương tới trả nợ 300 đồng đây.

"Còn Tên Điền Thẩm Hào kia, dù Nguyên chủ không có nguyện gì? Lão nương vẫn quyết Ngược chết người.

"Tra nam khốn kiếp "

[...] Cầu tiểu tỷ tỷ nhẹ nhàng với nam chủ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Lão đại tôi đến đây! 3

Uyển Nhi ở trong không gian linh thiêng, thẳng tới tận ba ngày hôm sau, cô mới bước ra ngoài. Vừa Quẹt thẻ thanh toán tiền phòng, chuông điện thoại kêu réo lên.

Uyển Nhi có chút không tự nhiên nghe điện thoại, đầu giây bên kia là một giọng nữ lãnh đạm, nghe không ra cảm xúc gì.

" Phùng Tổng, ngài đã ba ngày không tới công ty rồi, hôm nay ngài còn không tới các cổ đông sẽ phát điên lên mất.

Uyển Nhi nhanh chóng hồi thần, nhìn lên trên di động có ghi:" Thư kí Phương.

Uyển Nhi nhanh chóng tìm trong kí ức nguyên chủ, được biết Thư kí Phương là người nghiêm túc tới nhợt nhạt, khoảng 30 tuổi chưa lập gia đình.

Thư kí Phương đã giúp đỡ công ty từ khi Ba Phùng còn sống, mỗi khi Nguyên chủ không tới công ty thì thư kí Phương sẽ nhắc nhở.

Uyển Nhi gọi lên khoe môi cười: " Được tôi đã biết, lát nữa tôi sẽ tới công ty "

Uyển Nhi nói xong, trực tiếp tắt điện thoại. Xoay người trở vào toilet chỉnh chu lại bản thân.

Cô nhìn bản thân trong gương, đã hồng hào có thịt hơn trước rồi! Không còn hờn nhược tái nhợt như Ba hôm trước kia.

Dung mạo vẫn xinh đẹp động lòng người. trước kia thân thể này có xinh đẹp, nhưng mang vẻ đẹp nhu nhược. Còn bây giờ xinh đẹp cao lãnh quý khí.

Uyển Nhi hài lòng, dựa theo ký ức nguyên chủ gọi người chạy xe của cô tới, một mạch tới công ty.

Dù sao chưa nghĩ ra cách công lược nam chủ. Công ty vẫn phải quản, có tiền thì mới làm phiền thiên hạ được.

Uyển Nhi dừng xe trước công ty, cô lấy ra Túi xách một tệp văn kiện, hướng công ty đi vào.

Mọi người kinh ngạc nhìn đáng vẻ xinh đẹp cao ngạo như nữ vương của cô, không giống bộ dáng nhu nhược như trước, khiến ai cũng kinh ngạc.

Người nọ " Kia không phải Phùng tổng sao? Hôm nay nhìn Thật khác, xinh đẹp hơn bình thường.

Người B:" Phải đấy, đúng là Phùng Tổng rồi, mới mấy ngày không gặp thật khác.

Uyển Nhi không để ý tới những ánh mắt kia, một mạch cô tới văn phòng của mình.

Cô vừa ngồi vào ghế, cô xoa mi tâm nhìn một đồng văn kiện cao tới chóiáng vàng.

Mắt không thèm nhìn tay cô múa bút thành chữ, kí liền hỏi còn không biết chính mình đang kí cái gì?

" CỐC cốc..." Phùng Tổng tôi vào được chứ?

Uyển Nhi đang xem văn kiện, nghe thấy giọng thư Kí Phương Như cứu tính, vội vàng lên tiếng.

" Vào đi"

Thư kí Phương vừa vào, liền cảm thấy hôm nay Uyển Nhi có khác với bình thường, nhưng vẫn trầm tĩnh lên tiếng.

" Phùng Tổng, tôi tới là để báo lịch trình của ngày hôm nay.

Uyển Nhi quan sát thư kí Phương một hồi, rồi phát tay lãnh đạm nói. " Mọi việc cô thay tôi làm là được.

" Còn đồng văn kiện này, cô thay tôi kí hay để nguyên đấy đều được. Tôi còn có việc phải làm tôi đi trước.

Rút lui Uyển Nhi xoay người biến mất dạng, để Thư kí trần vẫn chưa hồi thần trở lại.

" Không biết cô là tổng giám đốc hay là thư kí đây? Phùng Tổng cứ vậy bỏ hết trách nhiệm cho cô?

" Cô ấy vừa mới tới công ty mà, bận là bận cái gì được chứ?

.....

Uyển Nhi Trở về Biệt thự Phùng Gia. Cả cái biệt thự rộng lớn chỉ có mình cô ở. Cô cảm nhận được không khí trống vắng nơi đây.

Trước kia Ba Phùng còn sống, sẽ ngồi ở ghế đá này đọc báo, khi Nguyên chủ về Ba Phùng sẽ vấy tay ôm Nguyên Chủ vào lòng.

Uyển Nhi thở dài một hơi, liền nằm ở trên thảm phòng khách, đôi mắt nhìn chăm chăm trần nhà, trong đầu không ngừng suy nghĩ phải công lược nam chủ như thế nào đây?

[...] Tiểu tỷ tỷ, hay để ta làm ống nước nam chủ hư đi, tiểu tỷ tỷ làm thợ sửa ống nước tới sửa?

"Hệ Thống mi không nghĩ các khác hay hơn sao? Nhà hần còn thiếu người sửa ống nước?"

[...] Tiểu Tỷ Tỷ, Nam Chủ không có ở Ân Gia, tiện cho hần quản lý Hắc Bang nam chủ có thuê phòng ở một chung cư.

Biết thêm được Chi tiết này, hai mắt Uyển Nhi sáng rực lên,

"Khụ Lão Nương thấy, ý tưởng làm hỏng vòi nước vẫn có ích hơn.

[...] "....."

Uyển Nhi dò tìm địa chỉ nơi Ân Ngạo Hàm ở, rất nhanh cô cũng dọn phòng ở sát vách. Chỉ cần mở cửa ra là thấy mặt nhau.

Vừa dọn tới phòng, chưa kịp sắp xếp đồ đạc ổn thỏa, toilet liền phát ra một tiếng phịch ~~~ dọa cho Uyển Nhi dựng thẳng người.

Cô vội vàng chạy đến toilet đi xem, bồn rửa mặt đã nổ tung phun trào nước ra bên ngoài. Nước phun rất mạnh làm toàn thân Uyển Nhi đều ướt.

"Hệ Thống, ý ta sao mi làm hư vòi nhà hần không phải nhà lão nương.

[...] Thì bây giờ Tiểu tỷ tỷ sang nhờ Nam chủ giúp đỡ thì có gì khác nhau đâu?

Uyển Nhi nén tức giận lại, vội vàng chạy ra khỏi toilet, đi tới cửa đối diện mà gõ.

Một Lúc Sau Ân Ngạo Hàm mở cửa ra. "Quên mang theo súng sao?" hần lạnh lùng lên tiếng, theo thói quen mà hỏi.

Hần còn tưởng là đàn em của mình quên không mang theo súng, nhìn ra ngoài cửa thấy không phải đàn em mình ngăn người một lúc, liền muốn khép cửa lại.

Uyển Nhi vội vàng duỗi tay ngăn chặn cánh cửa, chớp chớp mắt ngại ngần cười cười.

"Anh, có thể, giúp Tôi một việc hay không? Làm ơn ~": Áo thun trắng mỏng của cô, bị nước làm ướt nhẹp, nội y bên trong đều hiện ra bên ngoài.

Hần nhìn toàn thân Uyển Nhi đều ướt nhẹp, nước còn đang nhỏ giọt xuống đầy đất. Ân Ngạo Hàm nghĩ một hồi, xoay người đi vào nhà.

Uyển Nhi chờ ở ngoài ít phút. Thấy hần mặt lạnh bước ra, còn cầm theo đồ dụng cụ lạnh lùng lên tiếng.

"Đi thôi "

Uyển Nhi nhếch môi cười cười, dẫn Ân Ngạo Hàm tới toilet bị hỏng.

"Không biết chuyện gì xảy ra, Tôi vừa mới chuyển đến, đang sắp xếp đồ thì toilet nổ phịch một tiếng, tiến vào đã hư như vậy rồi.

Ân Ngạo Hàm, nhàn nhạt liếc nhìn Uyển Nhi xong, cầm dụng cụ vào toilet. "Cô ở bên ngoài đợi, tôi ở trong này sửa lại giúp cô.

Uyển Nhi bước ra ngoài, cúi đầu nhìn chính mình ghét bỏ, cô khinh thường bĩu môi.

"Lão nương không biết hần có biết sửa ống nước hay không? Hay tiện tay phá hư luôn cái vòi hoa sen đây???"

Uyển Nhi bước chân chậm đi, lấy từ vali ra chiếc váy xuống màu trắng thuần, vào tạm phòng thay đồ. Tóc ướt nhẹp được cô xả ra, lấy khăn lông lau tạm

Cô tiện tay lấy thêm một cái khăn lông, biết kiểu gì tên nam chủ kia, không khô ráo mà trở ra đâu.

Ân Ngạo Hàm toàn thân ướt sũng, tóc còn nhỏ nước, hần cầm thùng dụng cụ nhàn nhạt nhìn Uyển Nhi.

"Đã xong." Sau đó hần chuẩn bị xoay người rời đi.

Uyển Nhi hấp tấp túm lấy tay xăm rỗng của hần, nhét cái khăn lông vào. Mặt nõ nụ cười sáng lạn đôi mắt linh động mở lớn.

"Cảm ơn anh đã giúp đỡ, không có anh Tôi còn không biết phải làm như thế nào? Anh lau khô người rồi hãy đi.

"Không cần." Ân Ngạo Hàm vẫn lạnh nhạt bước chân kiên định rời đi

Uyển Nhi tức giận, cô đã hạ mình tới mức đó, mà tên nam chủ này vẫn mặt lạnh rời đi.

Cô tròn trắng mắt, đuổi theo tới cửa tay còn không quên cầm theo khăn lông.

Mắt thấy Ân Ngạo Hàm đã ra tới cửa cô vurun chân ra ngáng chân hắn, tay kia vật hắn bay vào tường. Còn tốt bụng bồi thêm một câu.

"Tốt Bụng không muốn, lại muốn ăn đòn? Anh lau khô người cho tôi, Xong xuôi muốn đi đâu thì đi."

"Rầm~~ nói xong cô hung hăng vút khăn lông vào mặt hắn, đóng mạnh cửa lại.

Lúc này Ân Ngạo Hàm bị Quảng vào tường vẫn còn cảm giác ần ần đau. Tay không khỏi cầm chặt khăn lông.

Hắn là còn chưa biết xảy ra chuyện gì? Chỉ từ chối lau khô người liền ăn đòn? Mà điệu Bộ cô gái vừa rồi đánh hắn rất giống với mèo nhỏ đập gục hắn ở thang máy.

Khóe môi Ân Ngạo Hàm câu lên, đôi mắt híp lại nhìn vào cánh cửa đối diện.

"Có phải là Mèo nhỏ hung hăng hay không đây? Động tác thật giống, giọng nói cũng giống.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% tiểu tỷ tỷ thật giỏi)

Uyển Nhi vẫn đang tức giận, liền nghe thấy âm thanh Hệ Thống, cô ngạc nhiên không thôi.

"Khụ~~ Nam chủ là thích bị ăn đòn phải không? Lần sau gặp lão nương sẽ cố gắng ra sức đánh hắn mà xoát hào cảm.

[...] Tiểu tỷ tỷ, cầu tỷ đừng ngược nam chủ. Thay vì nói chuyện bằng nắm đấm, mà hãy đánh nhau trên giường....

"Mi. Lăn. Cho. Lão nương"

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Lão đại tôi đến đây! 4

Một lúc sau, Ân Ngạo Hàm lê thân trở về tới phòng của mình, chưa kịp thay đồ cửa lại tiếp tục có người gõ, hắn bực mình mở cửa ra.

Uyển Nhi hơi hơi cúi đầu, điệu bộ biết Lỗi."Tôi xin lỗi, tôi hơi nóng giận. Anh đừng chấp nhất với tôi có được không?

"Anh ăn cơm chưa? Tôi nấu cơm cho anh ăn." Uyển Nhi cười cười nhận lỗi với hắn.

Ân Ngạo Hàm nghi hoặc Nhíu mày, vừa rồi còn hung hăng quật ngã hắn, bây giờ lại bộ dạng ôn nhu thực nữ này, chút nữa là hắn cũng bị cô lừa rồi.

"Đừng là mèo nhỏ lưu manh. Để xem tôi trị em như nào đây! Hắn lại suy nghĩ, dù gì hắn cũng không biết nấu cơm.

Đàn em lúc nào cũng mua cơm hộp hoặc đi ăn nhà hàng, hắn cũng ngán tới tận cổ rồi.

"Được! cô lại đây." Ân Ngạo Hàm vừa nói xong, liền dẫn Uyển Nhi vào phòng bếp, thuận tay đóng cửa lại.

Uyển Nhi vào phòng bếp quan sát một hồi, rồi mở tủ lạnh ra, bên trong chỉ còn 5 quả trứng, vài trái cà chua. Còn có sữa chua và mấy miếng mặt nạ dưỡng da.

Uyển Nhi có chút ghét bỏ đóng cửa tủ lạnh lại, cô đi tới cửa phòng của hắn, thấy cửa không khóa liền vịn nắm cửa mở ra.

Lúc này, Ân Ngạo Hàm không một mảnh vải che thân, đang dùng khăn lông lau đầu. Đột nhiên cửa bị mở, hắn chỉ kịp lấy khăn che đi hạ thân,

Rống giận lên một tiếng."Cô nhìn đi chỗ nào rồi, nhanh nhìn ra chỗ khác.

"Ồ". Uyển Nhi bị hắn la to tới tỉnh, cô vẫn an tọa tại chỗ, còn mặt ngoảnh về hướng khác.

Ân Ngạo Hàm bất lực trước sự ngây thơ hoặc là quá sức thật thà Của cô."Khụ~~ cô có thể đi ra, đóng cửa giùm tôi không? tôi còn phải mặc đồ.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật gật đầu đóng cửa lại giúp hắn trong đầu không khỏi suy diễn.

"Tiểu JJ của hắn? Chắc phải lớn hơn trái dưa leo nhỉ? Khi mà trưởng lên chắc chắn sẽ bằng Cái chàyyy!!!!

Tới khi Ân Ngạo Hàm Bước ra, hắn vẫn thấy Uyển Nhi đơ mặt sau cánh cửa. Hắn ho nhẹ hai tiếng.

" Khụ~ Khụ vừa rồi cô đã thấy cái gì rồi.

Uyển Nhi theo phản xạ tự nhiên, không kịp Suy nghĩ đã vội trả lời: " Một trái dưa leo.....!

Giương mặt lạnh lùng của hắn. Thoáng chốc đã nhiễm hồng, hắn đành phải chuyển sang đề tài khác.

" C.. Ô. Cô tìm tôi có chuyện gì không?

" Tủ lạnh nhà của anh cái gì cũng không có, tôi muốn đi ra ngoài mua đồ ăn, anh chờ một chút nha." nói xong Uyển Nhi hướng cửa mà ra.

" Đợi một Chút trời đã tối, tôi đưa cô đi. " hắn liếc nhìn Uyển Nhi một cái, sau đó cầm lấy ví tiền chuẩn bị cùng Uyển Nhi đi siêu thị.

Uyển Nhi có hơi mất tự nhiên gãi đầu, cười cười. " Vậy cũng được, sẵn tiện mua luôn gạo. Tôi thấy chỗ anh toàn mì ăn liền.

" Ăn nhiều mì sẽ không tốt, tôi đối diện với anh, Nếu không sợ phiền tôi sẽ nấu cho anh ăn.

Ẩn Ngọa Hàm, hơi nhướng mắt nhìn Uyển Nhi, sau cùng gật đầu không nói gì.

(Ting -- độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 15%)

Hai người đi thang máy từ chung cư xuống. Bên dưới là siêu thị, nên rất nhanh mua đầy đủ đồ nấu cho hôm nay.

Uyển Nhi còn mua rất nhiều thịt bò, rồi sườn, toàn là món cô thích ăn.

Uyển Nhi vẫn rất có hảo cảm với Món ăn cung đình gần 100 món, nhưng vì hôm nay mệt mỏi, Để khi khác cô nấu vậy.

.....

Đúng lúc ở thang máy đi lên, cô liền đụng phải Điền Thâm Hào, đang khoác tay cùng cô nàng hôm trước thờ đốc dưới thân.

Điền Thâm Hào nhìn thấy Uyển Nhi nhướng mày khinh thường cười lạnh nói: " Ấy Ya! Đây không phải Uyển Nhi bạn gái cũ tôi đây sao?

" Nghe nói cô chuyển nhà! Như vậy càng tốt đỡ vướng mắt tôi, cô vừa nghèo lại nhu nhược chỉ biết khóc, không thể nào xứng làm bạn gái của tôi như Tiểu Hy được.

Tiểu Hy anh nói có phải không? Điền Thâm Hào nháy mắt với cô gái bên cạnh.

Ẩn Ngọa Hàm nhủ mày, cơ hồ mà hiểu ra chuyện gì đó, hắn nhìn sang Uyển Nhi đâu có chỗ nào nhu nhược giống tên này vừa kể?

Uyển Nhi bị chạm vào váy ngược, trong lòng phát lửa giận, liền đưa túi đồ cho Ẩn Ngọa Hàm cầm.

" Anh Cầm giúp tôi, tôi đi vứt rác. " Hắn tự nhiên mà cầm giúp cô.

Tuy Uyển Nhi luyện Cửu Âm Chân Kinh chưa tới tầng cao nhất, nhưng có thể vận nội công, xuất ra chương lực mạnh mẽ.

Cô vận nội lực, đập bay Điền Thâm Hào dính sát vào tường. Điền Thâm Hào bị ăn đau tới mức, gãy đi hai chiếc răng cửa, miệng đầy máu.

Cô nàng Tiể Hy bên cạnh, thấy hành động của Uyển Nhi dọa cho sợ, không dám nhúc nhích.

Uyển Nhi hát cảm hay tay khoanh lại như lão đại, gằn giọng lên.

" Điền Thâm Hào, anh nói tôi nghèo? Anh nói tôi nhu nhược? Con mắt nào anh thấy tôi nhu nhược.

" Tôi không như anh, dùng chỉ phiếu khổng để lừa gạt các em nhỏ ham tiền tài. Anh nhiều tiền lắm phải không? Anh đợi ở đây ít phút.

Nói xong cô lấy điện thoại ra, bấm số của Thư kí Phương.

" Thư kí Phương, cô gọi cho Tần Tổng bên phía công ty Đại Phát, nói Điền Thâm Hào sàm sỡ tôi.

" Đuổi việc hắn ngay lập tức, nếu không sẽ không có cái hợp đồng nào được kí kết.

Điền Thâm Hào cố gắng bò dậy, vẫn cất giọng khinh thường.

" Khẩu khí thật lớn nha! Cô đang dọa tôi sao? Cô là thứ nghèo làm sao có thể quen biết với Tần Tổng Bảo ông ta đuổi tôi? Nằm mơ.

Chưa kịp nói xong điện thoại của hắn vang lên, Người gọi là Tần Tổng, Điền Thâm Hào trong lòng bộp chộp, tay run run cầm điện thoại lên nghe. Mắt không ngừng nhìn Uyển Nhi.

Đầu giây bên kia." Ngày mai cậu không cần tới công ty làm nữa. Cậu chính thức bị sa thải.

Điền Thắm Hào, ngây ngốc:" Alo Tàn Tổng, nghe tôi giải thích... A lô.... Tút... Tuttttt.

Điền Thắm Hào con mắt đỏ ngầu, định tiến tới bóp cổ Uyển Nhi, miệng La hét.

" Con đàn Bà xấu xa này. Cô đã lừa gạt tôi bao lâu nay. Giả nghèo giả khổ trước mặt tôi.....

Không kịp để hấn nói xong, Uyển Nhi dùng hai tay quăng hấn vào thùng rác, thản nhiên bước vào thang máy.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 20% tiểu tỷ tỷ cô lên)

Uyển Nhi cong cong khóe môi, xoay người hướng Ân Ngao Hàm cười cười.

" Cái tra nam kia ngày hôm trước bị tôi bắt gian, cùng cô gái bên cạnh lẩn lộn, chúng tôi chia tay."

Ân Ngao Hàm, thần sắc vẫn lãnh đạm, không nói gì cũng không đưa túi đồ cho Uyển Nhi xách nữa.

Không khí trầm mặc, Cô đành lên tiếng.: " A" Quên mất, xin chào tôi là Phùng Uyển Nhi 23 tuổi, Chủ tịch tập đoàn Phùng Thị.

Ân Ngao Hàm,ngạc nhiên Nhìn Uyển Nhi, không ngờ cả tập đoàn Phùng thị lớn nhất nhì thế giới, lại được mèo nhỏ hung hăng này quản lí tốt tới vậy.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 25% tiểu tỷ tỷ cô lên)

" Tôi là Ân Ngao Hàm 25 tuổi., gia đình chuyên về quân Đội, tôi cũng có mở một số công ty kinh doanh Thực phẩm

Uyển Nhi bủ môi, mắng thầm trong lòng. " Xi~~ Buồn vũ khí thì thành thật nói ra đi. Thực phẩm như súng đạn đâu ai dám Ăn a~~~

Uyển Nhi cười xinh đẹp, đôi mắt to tròn khê chớp chớp, nhìn thẳng vào Mắt Ân Ngao Hàm ngọt ngào lên tiếng.

" Thật xin lỗi, hồi chiều đã quật ngã anh. Do tôi quá nóng nảy...

" Không sao! Tôi quen rồi, vài ngày trước tôi còn bị một nữ Cướp giật đập ngã, cướp của tôi 300 đồng.

" Chắc~~ So với cô thì chưa ăn thua gì. " hấn vừa nói vừa lén nhìn Uyển Nhi, xem thái độ của cô phản ứng ra sao.

Uyển Nhi trợn trừng hai mắt, không biết nói gì cho phải.

" Khự~~ trên đời lại có nữ Nhân như vậy sao? Thời nhanh về tôi nấu cho anh ăn.... Không sẽ quá giờ, không tốt cho sức khỏe.

Lúc này, Ân Ngao Hàm phi thường muốn bật cười, hấn cố nhịn cười tới đau bụng nhỏ.

Uyển Nhi vào phòng bếp, tạp dề vào chuẩn bị nấu, đối với kĩ năng nấu trung cấp của cô, thì tay nghề xứng với đầu bếp 5 sao chỉ hơn mà thôi.

Uyển Nhi điều luyện sắt thịt, nấu đồ ăn. Còn Ân Ngao Hàm tự giác sắp chén đĩa ra.

1 giờ sau Uyển Nhi đem 5 món mặn ba món nhạt một canh đặt ở trên bàn cơm.

Uyển Nhi gấp một miếng sườn vào trong bát hấn. Ôn nhu lên tiếng.

" Anh ăn đi, tuy tay nghề còn kém nhưng ăn không chết được đâu. "

Ân Ngao Hàm mắt nhìn Uyển Nhi một cái, sau đó gật gật đầu. bắt đầu miễn cưỡng. Hấn không ngờ cô Lại nấu ngon tới vậy.

Sườn được nấu vừa lửa, ngon mà không ngấy, canh lại rất Vừa miệng động ăn của hấn chỉ có nhanh hơn chứ không dừng lại.

Uyển Nhi cũng chậm rãi coi bỏ tạp dề ra, yên ổn ngồi ăn. Hấn nhìn động tác ăn quý khí của cô, rất giống với tiểu thư thời cổ đại.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 30% tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Lão đại tôi đến đây! 5

Uyển Nhi thấy mới một ngày đã xoát được 30%, vậy thì không tới một tháng sẽ hoàn thành nhiệm rồi hay sao?

Cô đợi cho Ân Ngao Hàm Ăn xong dọn dẹp bát đĩa rồi trở về Phòng Của mình.

Lại một lần nữa cô nằm trên ghế sofa, mắt chăm chăm nhìn trần nhà.

Uyển Nhi lười nhác thờ ra, nhìn trần nhà không có ý định buông tha. Hệ Thống tốt bụng nhắc nhở.

[...] Tiểu tỷ tỷ, trần nhà không có nhện, cũng không có ruồi chỉ đó đen trùn pha lê, tỷ là đang nhìn cái gì nha?

"Hệ Thống Chó Chết, Lão nương là đang nghiên cứu nam chủ.

"Lão nương Vẫn thấy sai chỗ nào đó rồi, đọc trong tiểu thuyết hắc đạo, nam chủ phải ngẫu lòi, mà tên Ân Ngao Hàm này. Vẫn cứ sai chỗ nào rồi.

"Chắc Chấn là nhầm nam chủ rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, trên đời này không phải ai cũng thô bạo như tỷ đâu, tỷ đừng mong chờ. Ta cảm thấy nam chủ này rất được.

Uyển Nhi nghe hệ thống nói. Cô tức tới nghiêng răng nghiêng lợi, gằn giọng

"CÚT"

Vừa rồi cô đi gõ cửa nhà hấn, chào đón cô là câu nói "Quên mang súng sao?.

"Lỡ như làm gì không vừa ý, hấn lấy súng bắn chết lão nương thì sao đây.

Dù võ công có mạnh tới đâu, cũng không so được với súng đạn không có mắt. "Không được vẫn nên trối hấn lại. "

Suy nghĩ nhiều, Uyển Nhi ngủ thiếp trên Sofa cả một đêm. Tiếng chuông cửa đánh thức cô tỉnh dậy.

Uyển Nhi ngáp ngắn ngáp dài, nhú nhú mi chống thân mình ngồi dậy. Cô duỗi tay ra, vịn nắm cửa mở ra kinh ngạc nhìn người trước mặt.

"Ngao Hàm anh có chuyện gì sao?." mới sáng sớm hấn tới gõ cửa nhà cô làm gì nha.

Ân Ngao Hàm hơi mím môi, lạnh lùng lên tiếng.: "Đến ăn sáng.

Uyển Nhi mắng trong lòng.: "Địch hôm qua lão nương chỉ nói cho có lệ. Hôm nay hấn thực sự xem lão nương là người hầu Của hấn sao?

"Hừ nếu không phải hấn là nam chủ, lão nương đã sớm thịt hấn rồi. "

Uyển Nhi kinh ngạc: " " A " mới 5 giờ sáng trời còn chưa có sáng nha.

" 5 giờ 1 phút 38 giây, Tôi đói ". Ân Ngao Hàm lạnh lùng phun mấy chữ.

Uyển Nhi thật sự muốn đánh tên này, cô cố tỏ ra bình tĩnh, gật gật hơi nghiêng người. " Vào đi, đánh răng xong sẽ chuẩn bị cơm sáng.

Ân Ngao Hàm gật gật đầu, tự nhiên như nhà của hấn, trực tiếp cởi giày mang vớ vào trong phòng.

Hấn quan sát phòng của Uyển Nhi, cơ hồ cùng sở thích với hấn. Phòng chỉ có hai màu sắc, đen và trắng đồ dùng giản dị ngăn nắp. Nhìn qua hấn cũng biết cô là con người sạch sẽ.

Hấn thật Tò mò, Phòng gia to lớn không ở, cô ấy lại dọn tới nơi nhỏ hẹp này làm gì?

Ân Ngao Hàm, vừa quan sát buông quơ hỏi. " Sao cô không ở Phòng Gia, lại chọn nơi này làm gì?

Uyển Nhi đang ở phòng bếp nấu cơm dừng một chút, mắt nhìn lên hấn, cô hỏi lại.

" Vậy anh thì sao? Không ở Ân Gia mà dọn ra ngoài? Tôi cũng rất thắc mắc đây.

Ân Ngao Hàm hơi ngạc nhiên, vì cô là người đầu tiên hỏi ngược lại hấn, đáy mắt nổi lên tia hứng thú.

"Ồ" Tôi là có chuyện nên ở ngoài sẽ tiện hơn. " Hấn vẫn lãnh đạm trả lời cô.

Uyển Nhi không vội trả lời, cô đưa đồ ăn làm tốt đặt trên bàn cơm. Lúc này mới nhìn thẳng vào mắt Ân Ngao Hàm mà nói.

" Tôi cũng như anh, có chuyện quan trọng mới phải dọn ra ngoài. " nói xong cô múc một chén canh đẩy về phía hắn.

Ẩn Ngoan Hàm nhũu chặt mi tâm, hắn rất Tò mò, mèo nhỏ là có chuyện gì nha.

" Khụ~~ Thứ cho tôi tò mò, không biết cô là có chuyện gì, nói cho tôi có thể tôi giúp cô được.

Uyển Nhi nở nụ cười sáng lạn, chống tay vươn người ra phía trước, thì thầm vào tai Ẩn Ngao Hàm

" Chuyện này chỉ có anh mới giúp tôi được. Tôi chuyển tới đây bởi vì..

Thoáng chớp gương mặt lạnh lùng của Ẩn Ngoan Hàm, đã nhiễm hồng đôi tai đỏ rực.... Yết hầu khô đắng

" C.. Huyện.. Chuyện gì? Cô cứ nói nếu trong giới hạn của tôi. "

Uyển Nhi cười cợt, ngón tay điểm lên cánh môi của hắn, âm thanh ngọt ngào vang lên.

" Bởi vì, Nơi này Có anh... Tôi chỉ cần anh, Anh ngoan ngoãn đừng trốn tôi là được.

" Tiền của anh Tôi còn dám cướp? Còn anh tôi nhất định sẽ có được. " Uyển Nhi trịnh trọng nói.

Ẩn Ngao Hàm cố trấn định húp canh, hắn nghe cô bá đạo nói xong, xém chút sắc phun canh ra ngoài.

" C... Ô... Cô là nữ cướp giật Hôm trước.. Cô. Là cô đang đùa giỡn với tôi đúng không? " Ẩn Ngao Hàm toàn thân cứng đờ, lắp bắp dò hỏi lại.

(Ting --Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 40% tiểu tỷ quá giỏi)

Uyển Nhi không để ý tới hắn, khôi phục lại vẻ ôn nhu: " Nghe rõ rồi thì ăn đi, đừng để tôi tốn công nấu cho anh ăn.

Lúc này Ẩn Ngao Hàm mới hồi thần, ngoan ngoãn ngồi ăn cơm. Người Đàn ông hoàng kim như hắn. Lại thua bởi mèo nhỏ hung hăng.

Bình thường những người đối với hắn như vậy. Bây giờ đã nằm sau ba thước đất rồi. Chỉ có mèo nhỏ này, hắn có tức giận sinh khí, cũng không làm sao đánh trả được.

Hắn thấy Uyển Nhi Chuẩn bị tới công ty, hắn rất muốn ở lại ăn thêm, nhưng ngại da mặt hắn mỏng. đành lên tiếng.

" Tôi về trước đây." Uyển Nhi bảo hắn, gói đồ ăn lại mang về ăn. Nghĩ một hồi, hắn tự nhiên gói đồ ăn trở về phòng.

Uyển Nhi nhìn động tác mang túi đồ ăn đầy trở về của hắn. Cô không ngừng mắng.

" Lão nương chỉ nói cho có lệ. Vậy. Mà hắn thân nhiên vết sạch nôi mang đi? Ô Ô Ô đồ ăn của lão nương.

" Lão Nương muốn chém chết tên nam chủ này, hắn giành ăn với ta.

[...] Tiểu tỷ tỷ, xin tỷ hãy suy nghĩ xa ra một chút. Đừng nên nghĩ mình đồ ăn thôi, đầu óc hạn hẹp.

Uyển Nhi. " Cả nhà mi mới đầu óc hạn hẹp.

" Ông nội mi mới đầu óc hạn hẹp. Lăn cho lão nương.

[...] Hung dữ, ta muốn đổi tiểu tỷ tỷ sát vách.

.....

Uyển Nhi lái xe tới Công ty, con người cô liền biến thành Cao lãnh, hờ Hững mới mọi thứ xung quanh.

Vừa mời vào văn phòng, cô liếc nhìn đồng văn kiện đã Được xử lý từ bao giờ, lúc này mới Uyển Nhi mới hài lòng.

" Cốc Cốc". Phùng Tổng tôi vào được chứ.

Uyển Nhi Lạnh đạm lên tiếng. " Vào đi. "

Thư kí Phương nhìn Uyển Nhi kích động nói.: " Phùng Tổng, phía bên Công Ty Đại phát, tung tin với giới truyền Thông, công ty chúng ta làm địa ốc giả cho người dân.

" Bây giờ, có rất nhiều người muốn hủy hợp đồng đòi bồi thường tiền.

Đầu Ngón tay Uyển Nhi, chậm rãi gõ gõ lên mặt bàn hờ hững nói.

"Bây giờ cô Thu mua lại công ty Đại phát cho tôi, còn tin đồn đó kẻ họ muốn tung thì tung.

"Những người đòi hủy hợp đồng, cô nói họ đọc kĩ hợp đồng trước, rồi hãy mở miệng đòi tiền bồi thường.

"Nếu nhẹ nhàng không được, thì trực tiếp đưa họ tới gặp tôi, Thư kí Phương tôi nói cô hiểu chứ?

Thư kí Phương tròn mắt, ngạc nhiên trước hành động rút khoát đủ độc của Uyển Nhi, cô gật đầu tỏ ra biết Rõ.

"Phùng Tổng, tôi đi làm ngay đây.

Uyển Nhi thấy Thư kí Phương vội xoay người đi, liền nói thêm

"Cô Tuyên bố với các công ty lớn nhỏ. Nếu ai dám thu nhận Điền Thẩm Hào vào làm, thì kẻ đó đối đầu với Phùng Gia này.

Thư Kí Phương, toàn thân run rẩy nhận lệnh xoay người rời đi, tích tắc trong phòng chỉ còn lại mình Uyển Nhi.

"Điền Thẩm Hào a~~ Điền Thẩm Hào, chiêu mèo quào của anh, gãi không đúng chỗ ngứa rồi

"Dám đối đầu với lão nương. Lão nương đề chết mi "Tra nam ". Phùng Gia không có gì ngoài tiền a~~

Uyển Nhi dùng cả ngày, nghiêm túc xem tài liệu ở văn kiện, dù gì nam chủ cũng có gói Đồ ăn mang về. Cô không phải nấu đâu.

Cho tới khi trời đã tối hẳn, Uyển Nhi xoa xoa hai mắt, khép Văn kiện lại. Định sẽ đi càn quét hết khu phố ẩm thực.

[...] Nghiệm vụ phụ tuyến, xin. Tiểu tỷ tỷ cứu Ân Ngao Hàm

~~ Bộp~~

Văn kiện bị rơi xuống đất, Uyển Nhi trừng mắt giữa khoảng không, không ngừng mắng 18 đời tổ tông nhà hấn.

"Mẹ Nó! Tôi không lo ở nhà ăn cơm, hấn còn ra ngoài làm cái gì?

"Không được, Lão nương vẫn nên đi ăn trước cứu hấn sau.

[...] Thông báo lượng máu của nam. Chủ đang giảm dần 87%.....

"Tên Ân Ngao Hàm này, thật biết hành lão nương.

Uyển Nhi vội vàng, tìm kiếm Ân Ngao Hàm trên Bản đồ siêu tốc. Cư nhiên lại là ở gần biển.

"Hấn ra đó làm gì? Không phải nghịch ngu Bị cá mập cắn chứ?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Lão đại tôi đến đây! 6

Uyển Nhi phải mất nửa giờ mới tới nơi. Tên nam chủ này rất biết chọn địa điểm để Chết, Đường cong cong vẹo vẹo rồi rẽ, địa hình còn hơn cả chơi mario.

Nếu hấn mà chết chắc chắn mười năm sau, xương đã trắng hếu người ta mới phát hiện ra.

Khi Uyển Nhi phát hiện ra Ân Ngao Hàm thì, hai bên đang đánh nhau kịch liệt, súng đạn nổ lên vang trời rất giống phim hành động.

Còn Ân Ngao Hàm bị bắn trúng vai, nhìn ra vết thương rất nghiêm trọng, máu không ngừng chảy.

Trên mặt đất rơi vãi tiền khắp nơi, nhìn vào liền biết, bên phe Ân Ngao Hàm đang bị ép sát từng bước.

Cho dù Ân Ngao Hàm có lợi hai đi nữa, thì hấn bị thương khá nặng, người bên hấn còn không bằng một nửa của đối phương.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ không cứu nam chủ hay sao, 1 còn đứng gặm khoai tây? Tỷ nghĩ mình là đang xem phim hành động sao.

"Ách" Mi không thấy hai bên có súng hã, lão nương bị bắn trúng thì sao đây...

[...] Nam chủ sắp Chết rồi tiểu tỷ tỷ còn lo lắng Cái gì?

Cô đang định phóng tới ôm Ân Ngạo Hàm đi, thì phía bên đối phương dừng tay lại lên tiếng.

" Ân Gia, xưa nay hai bên đều Làm ăn tốt đẹp, vì cái lí do gì Lại hủy đơn hàng, Mang tiền tới đây làm gì? Thứ chúng tôi cần là Súng là vũ khí.

" Ân Gia các người mang tiền là tới hù dọa chúng tôi có phải không? Còn cuồng vọng mang ít người tới vậy.

Ân Ngạo Hàm, lấy tay che vết thương trên vai, máu tươi nhuộm đỏ cả áo. Cất giọng khinh thường mà nói.

" Ngay từ đầu, Các người đã đồng ý. Bây giờ lại lật lọng? Là các người cố ý lấy mạng Ân Ngạo Hàm ta có phải không?

Ha ha ha ha thật Thông minh " Đối phương cười to hai tiếng: " nhưng tao lại thích giết người thông minh. Mày xuống địa ngục mà bồi bạn cùng Diêm Vương đi.

Ân Ngạo Hàm không nói gì, trầm lặng ngón tay cầm chặt súng. Tựa hồ muốn đồng quy vu tận cùng mấy người này.

Đàn em của hắn bao bọc xung quanh, ai cũng bị thương rất nặng. Lần này là do hắn khinh địch, sai một li đi vạn dặm.

Hai bên lại bắt đầu hỗn chiến. Đột nhiên có một thanh niên cầm đao phóng từ sau lưng Ân Ngạo Hàm

Ân Ngạo Hàm lấy tốc độ cực nhanh né tránh, đẩy ngã thanh niên kia xuống cướp lấy đao, không chút lưu tình đâm xuống.

Đối Phương hung hăng hét lên.

" Xong hết lên! Giết chết hắn.

Trong màn đêm, chỉ còn tiếng la hét, tiếng súng. Ân Ngạo Hàm như tu la từ địa ngục, quyết chết cùng đám người kia.

Cho tới khi hắn sắp không chống đỡ nổi, lưng lay như sắp ngã. Uyển Nhi mới phi thân ra, phóng ra chưởng lực đánh bay cả chục người.

Chỉ mất 5 phút cô đã thanh toán xong đám người kia, khi Ân Ngạo Hàm muốn gục xuống. Uyển Nhi tiến lấy đỡ hắn vào lòng mình.

Hắn mờ mịt, nhìn Uyển Nhi: " Tại sao cô ở đây?

Uyển Nhi không trả lời, mà bế bổng Ân Ngạo Hàm lên đi ra từ trong bóng tối. Dáng đi của cô rất giống lão đại, còn Ân Ngạo Hàm như cô gái vừa mới bị bắt Nạt.

Hắn muốn thoát ra khỏi cô, nhưng không còn sức lực, máu lại mất quá nhiều khiến đầu óc hắn choáng váng.

Uyển Nhi nhét hắn lên xe, con mắt đảo qua vết thương của hắn, gương mặt nở nụ cười xinh đẹp.

" Vì anh ở đây, tôi liền tới. Anh muốn tới bệnh viện hay về nhà?

Ân Ngạo Hàm kinh ngạc. Trong lòng hắn không biết đây là tư vị gì? Cô ấy là vì hắn mà tới sao? Làm sao cô ấy biết mà tới.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +15% bây giờ là 55% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Ân Ngạo Hàm chịu đựng đau đớn, nhũu chặt mày, khó khăn nói.

" Về Chung cư, tôi không thích bệnh viện "

Uyển Nhi nhin không được, nhìn hắn thêm mấy lần, về chung cư chắc không Chết được đâu.

" Ủ ". nói xong cô nhét Cục phẩm Huyết Hoàn Đan cho hắn ăn. Mấy viên đan dược này là cô tranh thủ ở thế giới trước vào không gian.

Nếu không sẽ lại mất tiền cho cái Hệ Thống Chó Chết kia.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ như vậy ai chơi.

" Ồ " không chơi với mi là được

[...] "....."

.....

May mắn trời đã khuya, cô bế một người đầy máu về chung cư, Nếu bị người bắt gặp họ sẽ coi cô là kẻ giết người..

Do không có chìa khóa phòng hán, cô đành bế hán về tới nhà mình, Đặt lên giường, để tiện cho công tác gấp đạ n ra, cô liền trói chặt hán lại còn không quên nhét rỏ vào miệng hán.

Ẩn Ngao Hàm, thần trí không Rõ, chỉ cảm nhận được hán bị trói, miệng bị nhét vật lạ không cất tiếng lên.

" Ô.. Ô... Ô""

" Suyt.. Im lặng, không tôi gấp nhảm cái chân thứ ba của anh bây giờ!

Ẩn Ngao Hào vì đau mà lâm vào hôn mê. Uyên Nhi vắt vả hồi lâu gấp đạ n từ vai hán ra. Sau đó khâu vá lạ.

Nhét cho hán viên kháng sinh liều nặng. Đắp miếng dán hạ sốt vào, quần áo áo đều máu, cô liền cởi hết ra vứt quần áo vào thùng rác, dùng chăn trùm kín thân thể hán lại.

Lúc này cô mới gục đầu bên cạnh mép giường, đắm chiêu suy nghĩ.

" Hệ Thống, lão nương muốn biết là ai đứng sau lưng vụ việc này.

[...] Tiểu tỷ tỷ, biết làm gì? Không Lẽ tỷ muốn đi giết người. Tỷ chỉ cần công lược nam chủ là được.

" Hừ, bọn chúng dám làm đồ của lão nương thâm tới vậy, lão nương phải chém chết chúng.

[...] Tiểu tỷ tỷ, là do tỷ không chịu ra tay sớm còn trách ai bây giờ!

(Cập nhập thông tin -----)

Đám người lúc nầy thuộc người bên Tống Gia, Người nắm quyền ở Tống Gia là Tống Thế Vũ. Ông ta đã vào độ tuổi 50.

Tống Gia xưa này chỉ đứng thứ 2 trong giới hắc đạo. Vì không thể sản xuất ra vũ khí có sức tàn phá kinh người như Ẩn Gia

Tống Gia muốn đứng vững trong hắc đạo, đều phải mua vũ khí từ Ẩn Gia. Lần Này Ẩn Ngao Hàm vì phát hiện ra Có vấn đề, nên không tiếp tục giao vũ khí cho Tống Gia nữa.

Thay vì đối đầu, hán dùng tiền để giải quyết trong hòa bình. Thật không Ngờ Tống Gia lưu manh xảo quyết, giăng sẵn bẫy để hán nhảy vào.

Muốn Tống Gia đứng đầu trong giới hắc đạo chỉ còn cách tiêu diệt Ẩn Gia

Kết quả là dẫn tới vượt hỗn chiến ngày hôm nay.

Uyển Nhi tiếp thu xong nội dung, cô rút ra kết luận. Loại bỏ Tống Gia là xong. Lúc đó Đồ vật của cô sẽ không bị quấy rầy nữa.

" Chậc~~ Hệ Thống không phải mi nói, phát nghiệm vụ công lược để lão nương có bờ vai mà dựa vào hay sao.

[...] Tiểu tỷ tỷ, nam chủ dựa vào vai tỷ có gì khác nhau sao?

" Con Mẹ Nó! không giống nhau, lão nương là nữ nhân... Là nữ nhân đó.

[...] Ô! Nữ cường nhân.

Uyển Nhi: "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Lão đại tôi đến đây! 7

Khi Ẩn Ngao Hàm tỉnh đã là sáng ngày hôm sau, toàn thân đau nhức hán lấy tay xoa xoa mi tâm.

Hán muốn chống người ngồi dậy phát hiện ra đây không phải là phòng của mình.

Cúi xuống thì thấy toàn thân trần trụi, chỉ được đắp một lớp chăn mỏng, ở giường được đặt bộ quần áo mới. Ẩn Ngao Hàm nhòai người dậy, cố gắng mặc đồ vào lê chân ra ngoài.

Lúc này hần nhìn thấy Uyển Nhi đang chăm chú nấu ăn. Hần nhớ lại đêm qua, lúc hần sắp không chịu được thì bắt Giác mèo nhỏ lao tới, rồi đem hần về.

Chắc chắn cô không có chìa khóa phòng hần, nên mới mang hần về phòng của cô.

" Khụ~~ Khụ. Là cô cứu tôi?. Hần nhẹ Ho hai tiếng.

Uyển Nhi dừng động tác lại, hơi nghiêng đầu hướng hần nói.

"Ồ, không lẽ anh tự nhiên đi về phòng tôi chắc, bị thương thì nghỉ ngơi đi, tôi hâm xong canh xương sẽ gọi anh dậy.

Ẩn Ngao Hàm không vội trả lời cô, mà tiến lại gần hơn, mùi hương sen của cô thoảng qua, khiến hần thoái mái không ít

Ẩn Ngao Hàm trầm giọng hỏi:" Vì sao cô biết tôi ở nơi đó mà cứu, Cô là ai, có mục đích gì?

" Tôi là Phùng Uyển Nhi, Nơi nào có anh, nơi đó tôi sẽ xuất hiện. " cô lãnh đạm nói, đơn giản như thể tối nay ăn gì vậy.

Ẩn Ngao Hàm trầm mặc hồi lâu, mới mở miệng hỏi.

" Cô thích tôi sao? Chúng ta chỉ mới biết nhau không lâu.

Uyển Nhi đôi mắt to tròn khẽ chớp. Ngọt ngào nói." Thích, Không phải vấn đề thời gian.

" Tôi thích anh từ lúc Tôi cướp của anh 300 đồng. Tiền tôi không có, tôi dùng thanh xuân của mình trả cho anh.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 65%)

Nơi trái tim hần đập gia tốc nhanh. Thoáng chốc mặt đã nhiễm hồng hồng.

" T.. Ô.. I.. Tôi không cần cô trả nợ. " Ẩn Ngao Hàm Cúi gầm mặt xuống không dám ngẩng lên.

Uyển Nhi bước tới ép sát hần vào tường, Ngón tay vươn ra nắm lấy cằm hần.

" Tôi không cần biết anh cần hay không! Tôi cứu anh một mạng, mạng của Anh là của tôi.

" Tôi đã định không thích một ai nữa, nhưng tự nhiên lại gặp được anh." Uyển Nhi làm động tác lão đại, mạnh mẽ chiếm hữu lấy hần.

Ẩn Ngao Hàm, lúc này tim đập thình thịch thịch, mặt đỏ như muốn nhỏ máu ra ngoài.

" Tôi.... Tôi.. Phải về. Cảm ơn cô đã giúp đỡ. " rút lời hần tông cửa chạy ra ngoài như ma đuổi.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 70% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi hài lòng trước kết quả này, không uống công cô cứu hần.

" Lão Đại a~~,không gần nữ nhân, nay lại thẹn thùng bỏ chạy, đúng là lời đồn không nên tin.

.....

Mấy ngày này Uyển Nhi đều Bận xử lý Tổng Gia, không có thời gian xoát hào cảm với Ẩn Ngao Hàm.

Cơ bản hần đang bị thương nên không có cơ hội gặp mặt, sáng nào cô cũng để canh Hàm trước phòng của hần.

Ẩn Ngao Hàm biết Tổng Gia muốn Tiêu diệt Ẩn Gia của hần, chỉ là hần đang đợi cơ hội nhỏ cỏ tận Gốc lão Hồ ly Tổng Thế Vũ kia.

Màn đêm buông xuống, nơi hoa lệ xoa hoa nhất thành phố P. Uyển Nhi ngồi trên xe, tay cầm bịch Gà rán nhìn về phía bờ sông, phản chiếu ánh đèn hoa mập mờ.

Đây là nơi được người ra gọi là " Điểm Đen " nơi giao dịch vũ khí và hàng trắng.

Uyển Nhi dùng Danh tiếng Phùng Gia, hẹn gặp Tổng Thế Vũ, nói muốn hợp tác làm ăn với ông ta.

Tổng Thế Vũ, nghe tới Phùng Gia thì liên tưởng tới miếng thịt béo bở. Ông ta lại nghĩ Uyển Nhi chỉ là nữ nhân,miệng còn hôi sữa rất dễ lừa gạt..

Khi Uyển Nhi yêu cầu gặp mặt, ông ta không suy nghĩ nhiều liền đồng ý.

Bên kia đã có người xuất hiện tới gần cô.

" Phùng Tổng cô đã tới lâu chưa?

Tổng Thế Vũ chỉ mang theo hai vệ sĩ, đáng người ông ta hơi mập, trên người mặc bộ vét Màu đen, cái bụng to phưỡn ra.

Uyển Nhi lãnh đạm nói:" Tôi cũng mới vừa đến."

Tổng Thế Vũ vươn tay ra như muốn bắt tay, nhưng Uyển Nhi Lâm Như không thấy lợ đi.

Tổng Thế Vũ nhú mày:" Phùng Tổng, Cô đây là có ý gì?

" Đêm nay chỉ sợ giữa tôi và Tổng Gia sẽ không có vụ làm ăn nào hết. " Uyển Nhi xoay người nói.

Sắc mặt Tổng Thế Vũ trầm xuống, " Phùng Tổng, không phải trước đó cô và tôi đã trao đổi xong hết rồi....

Không đợi Đề ông ta nói xong, Uyển Nhi liền đánh gãy lời nói.

" Đúng là tôi có nói chuyện làm ăn với tôi, nhưng Tổng Gia ông, đã phạm phải sai lầm, đụng vào người của tôi.

Tổng Thế Vũ vắt não suy nghĩ, hẳn hôm nay mới gặp vị đại đại danh đình Phùng Gia này, thì làm sao có cơ hội đụng tới người của cô ta?

" Không Biết! Người Phùng Tổng nói là ai?

Chốc lát Uyển Nhi đứng vững, nhìn thẳng vào mắt ông ta, tạo lên Khí thế không ai bằng. Lạnh lùng phun ra từng chữ.

" Ân Ngạo Hàm! Người Của tôi mà ông cũng dám đụng tới, có phải sống lâu quá nên chán rồi phải không?

Tổng Thế Vũ, bị khí thế của Uyển Nhi áp bách, liền lùi về sau hai bước, gương mặt vẫn trấn định.

" Vậy ý Phùng Tổng là muốn trả thù thay cho Ân Ngạo Hàm? Với một mình con nhóc chưa dứt sữa như cô sao?

" Là cô quá khinh thường lão già này rồi phải không?

Uyển Nhi nhếch miệng cười xảo quyết. " Ủ! Minh tôi là đủ.

Không đợi cho Tổng Thế Vũ phản ứng kịp, Uyển Nhi Vận nội lực bay lên cao, hai tay tụ ra Lôi để giáng xuống đầu hai tên vệ sĩ Kia.

- Rầm~~ Xoẹt xoẹt.

Tích tắc, hai cổ thân thể Nổ tung, máu thịt bay tứ tung. Tổng Thế Vũ chứng kiến, không khỏi run rẩy

Nhìn Uyển Nhi như một con quái vật. Uyển Nhi ép tới, ông ta lại càng lùi về sau, cho tới khi hết chỗ lui thân mới lảo bầm..

" Cô là thứ gì? Tranh xa tôi ra... Con yêu quái này.

Uyển Nhi bị mắng là Yêu Quái thì cảm thấy không vui, tiến sát tới Tổng Thế Vũ vung tay, xuất ra toàn lực tát tới tấp xuống mặt ông ta.

Đánh cho thành cái đầu heo, Uyển Nhi lười giết ông Ta, vẫn nên trối lại manh tới nam chủ. Cho hắn tùy ý xử lý.

Nói là làm, cô xuất ta dây thừng Trói chặt Tổng Thế Vũ, miệng bị băng keo dán chặt. Nhét sau cốp xe của cô

Một đường chạy thẳng ra khỏi Thành Phố P, lúc này đã là khuya, Uyển Nhi nghĩ chắc giờ này Ân Ngạo Hàm đang ngủ.

Vẫn nên thôi đi, đợi trời sáng mang Lão Già này cho hắn xử lý là được.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Lão đại tôi đến đây! 8

Uyển Nhi dậy đã là buổi trưa của ngày hôm sau, cô kéo lê Tổng Thế Vũ đang bị trói trên sàn nhà, Cô vươn tay ra gõ cửa.

" Cốc~~ Cốc"

Ấn Ngao Hàm mở cửa, nhìn thấy Uyển Nhi đang Kéo lê một cái đầu heo trên đất, thì có chút ngoài ý muốn.

Đạo gần đây, hấn và cô không có gặp nhau. Mà dường như cô đang bận cái gì đó, nên hấn dường như không chú tâm tới cô nhiều.

Hôm nay cô lại kéo một tên béo bị trói chặt, mặt mũi bắt đánh sưng lên như cái đầu heo.

Không để cho Ấn Ngao Hàm kịp hỏi, Uyển Nhi đã lên tiếng trước.

"Tống Thế Vũ! Cho anh xử lí!"

Nói xong cô bước chân vào trong, tiện chân đá luôn Tống Thế Vũ vào luôn. Hai chân cô gác lên bàn, không khác gì lão đại.

Lúc này Ấn Ngao Hàm mới hồi thần lại, ánh mắt quái dị nhìn Uyển Nhi. Hấn biết Tống Thế Vũ này là một lão hồ ly, không thể nào dễ dàng tiêu diệt,

Vậy mà Mèo nhỏ hung hăng lại trói được tới trước mặt hấn, còn là bị đánh bầm dập?

"Làm Sao cô biết người đêm đó, là Tống Thế Vũ? Cô làm sao biết được.? Hấn nghi hoặc hỏi.

Uyển Nhi ngồi nghịch ngón tay, nở nụ cười xinh đẹp, nhẹ nhàng nói.

"Chỉ cần liên quan tới anh, tôi đều biết. Tôi không cho phép bất cứ ai tổn thương anh.

Toàn thân Ấn Ngao Hàm cứng ngắc, hấn là lần đầu tiên gặp phải nữ nhân Bá đạo như vậy?

"Nhưng việc này tôi có thể làm được, không cần phiền tới cô. Còn là nữ nhân.

Uyển Nhi nghe thấy Ấn Ngao Hàm nói mình là nữ nhân, thì hai mắt sáng rỡ, trong lòng vui sướng.

"Hệ Thống mi thấy chưa, nam chủ công nhận Lão Nương là nữ nhân... Mi nghe rõ chưa?

"Lão nương quyết định sẽ sủng ái hấn.

[...] Khụ~ Có thể nam chủ này, mắt bị cận hoặc loạn thị

Uyển Nhi: "....." CÚT.

Uyển Nhi cười ngọt ngào, tiến lại gần Ấn Ngao Hàm, thì thầm bên tai hấn.

"Anh là của tôi, tôi không cho phép đôi tay anh nhuộm máu, chỉ cho phép đôi tay của anh.....

"Ví dụ như.... Ôm tôi chẳng hạn, hoặc là... A muốn nắm nơi nào đều được... "

Ấn Ngao Hàm nghe Uyển Nhi nói, những lời đầy khiêu khích khiến tâm trí hấn điên đảo. Toàn thân nóng như Hỏa cầu... Lâu sau hấn nói thều thào lên tiếng.

"Phùng Uyển Nhi, tôi hỏi em lần cuối, em thích tôi phải không?

Uyển Nhi thành thật gật đầu.

"Ừ"

(Ting --độ hào cảm của nam Chủ +10% bây giờ là 90%)

"Tôi đồng ý cho em thích tôi, nhưng những việc nguy hiểm như đánh nhau giết người này. Vẫn nên để đàn ông như tôi làm.

Uyển Nhi hờ hững phun từng chữ. "

"Để cho anh? Anh yếu như vậy, cơ bản còn không đánh thắng tôi?.

"A Hàm~~ngoan ngoan bên cạnh tôi, còn việc đàn ông nên làm ở trên giường.

Uyển Nhi không một chút liêm sĩ nào nói liên hồi, ánh mắt như muốn lột sạch, ăn sạch hấn.

Ấn Ngao Hàm bị ánh mắt lang sói của Uyển Nhi Làm cho dọa sợ, hai tay bắt giắc Ôm chặt ngực, lấp Bắp...

"B.. A.. bảo.. bảo.. Anh mới đồng ý thôi, em đừng gấp gáp... Anh còn còn.. Bị thương chưa lành..

"Anh.. Anh.. Xử Lí Tống Thế Vũ.. Bảo bảo.. Em về ngủ tiếp đi.

Hắn mặt đỏ như máu, né tránh ánh mắt của Uyên Nhi, tay kéo Tống Thế Vũ vào bên trong. Xưa nay hắn không gần nữ nhân.

Bây giờ mới chấp Nhận Mèo nhỏ thích hắn, không ngờ mèo nhỏ lại bạo dạn, tới mức không có tiết tháo như vậy.

Uyên Nhi nở nụ cười sáng lạn, xinh đẹp tới loá mắt.: "Được, A Hàm~~ xử lý hắn thật tốt.

" Buổi tối, Em sẽ lại tới thăm A Hàm~~

Hai mắt hắn tròn ngược, miệng lắp bắp... Không nói thành câu.

" H.. Á.. hà.. Tôi..còn t.t.. Ói.. Sao?

" Không được tới sao? " Uyên Nhi nhủu mi, nhìn Ân Ngao Hàm.

" Đ.. Ược.. Được.. Bảo Bảo tới khi nào đều được. "

Uyên Nhi Hải lòng, xoay người rời đi còn không quên đóng cửa lại giúp hắn.

Ân Ngao Hàm mắt thấy Uyên Nhi đã rời đi, hắn liếc nhìn Tống Thế Vũ, ông ta nhìn Hắn với ánh mắt cầu xin.

Khóe môi Ân Ngao Hàm nhếch lên một đường cong tà mị. Khàn khàn lên tiếng.

" Tống Tống, ông là muốn tôi buông tha?

TônG Thế Vũ điên cuồng gật đầu, như gà mổ thóc.

" Cũng được, chỉ cần Ông kí vào tờ giấy này, chuyển nhượng toàn bộ công ty, địa ốc, cổ phiếu sang cho tôi. Tôi sẽ tha cho ông và Trên Dưới Tống Gia.

Tống Thế Vũ hai mắt tròn trừng, lắc đầu.

Ân Ngao Hàm, lạnh lùng mở miệng. " không chịu. Vậy tôi không ngại Tiễn Tống Gia xuống địa ngục bởi Diêm Vương đâu.

Hai mắt Tống Thế Vũ đỏ ngầu, lâu sau gật đầu. Dùng bàn tay bị trói chặt, cầm bút kí lên tờ giấy.

Ân Ngao Hàm, thỏa mãn cười tới rợn người, lấy điện Thoại ra gọi cho đàn em.

" Tôi ngay đây, Mang Ông ta ném xuống biển cho cá ăn.

Tống Thế Vũ nghe được lời Ân Ngao Hàm nói, miệng bị nhét rở, thờ gáp kêu rên.

" Ô.. Ô.. Ô... Ô"

" Tôi có nói sẽ tha cho Tống Gia. Nhưng không có nói tha cho Ông.

Rút lời Ân Ngao Hàm, ngồi châm thuốc hút. Không lâu Sau, Đàn em. Của hắn tới mang Tống Thế Vũ đi.

.....

Màn đêm buông xuống, toàn thành phố hầu hết chung cư đều tắt đèn, chỉ còn ánh đèn đường le Lói, Uyên Nhi bước ra từ trong nhà tắm.

Mới tắm xong, toàn thân cô đều ửng hồng hồng. Tóc nhỏ ướt nhỏ giọt dán vào má. Cô mặc một chiếc váy ngủ hai dây, trắng thuần.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ định đi đâu...?

" Lão Nương đi ăn thịt thỏ, đủ béo rồi nên thịt.

[...] Tiểu tỷ tỷ, ở đây không có thỏ cho tỷ tỷ ăn.

" Ồ " Phòng kế bên có, Hệ Thống mi nhỏ còn, không nên biết quá nhiều.

[...] "...." Nhỏ... Nhỏ... Ta còn có trước Tiểu tỷ tỷ đây.

Uyên Nhi lười đời co với Hệ Thống, cô đoán chắc giờ này Ân Ngoa Hàm đang ngủ..

" Càng dễ cho Lão Nương hành động, Gạo nấu thành cơm chắc chắn sẽ đầy hào cảm.

" Khự~~ không biết phòng hắn có cửa sổ hay ống thông khói không nhỉ, lão nương không có chìa khóa nhà hắn.

Uyển Nhi đứng trước cửa phòng Ân Ngạo Hàm nhìn ổ khóa một lúc lâu, sau đó ngón tay xuất ra tia chớp nhỏ, phá hư luôn ổ khóa.

Bước chân nhẹ nhàng tiến tới phòng ngủ của hắn, ánh mắt Gian xảo, nhìn nam nhân đang hít thở đều đều trên giường.

Uyển Nhi vươn đầu lưỡi ra, liếm liếm bờ môi khô của mình, nhếch mép cười xấu xa.

Cô nhẹ nhàng nhấc chân leo lên giường, chui vào trong chăn của hắn, quả nhiên bên trong ấm áp đến thoải mái.

Uyển Nhi ghé đầu vào lồng ngực Ân Ngạo Hàm đang phập phồng. Ngón tay hư hồng tách từng nức áo, kéo léo vuốt ve da thịt bóng loáng, đường nét và cơ bụng rắn chắc.

Uyển Nhi hứng thú, đếm đếm từng mũi trên cơ thể Ân Ngạo Hàm

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Lão đại tôi đến đây! 9

Cô Lại thấy hắn mím môi chặt, không suy nghĩ liền dán môi mềm mọng của mình lên gặm liếm mút, đầu lưỡi tiến tới chỗ mẫn cảm mà gặm.

Hơi thở của Ân Ngạo Hàm dồn dập hơn, không biết là hắn đã ngủ sâu tới mức nào đây. Cô bắt đầu chậm rãi, cạy khớp hàm hắn ra.

Đầu lưỡi cuộn lại, chao vơi lưỡi của hắn đảo qua lại. Rồi mút với nhau.

Ân Ngạo Hàm, bất Giác cảm thấy dị tượng lạ, Mơ mơ màng màng. Cảm thấy trong miệng mình bị thứ gì đó khấp đảo, tới thở cũng cảm thấy khó khăn.

Hắn khó khăn, nâng mí mắt nặng trĩu lên. Căn phòng chỉ còn ánh đèn ngủ mờ nhạt, hình bóng nữ nhân nhỏ nhắn, toàn thân trắng toát đang ngồi trên hắn.

Hắn là nghĩ lẽ nào Quý tới cường Dâm hắn? Cửa phòng hắn khóa rất Kì. Do ánh đèn ngủ quá mờ nhạt Hắn không thể nhìn rõ là ai đang cười trên thân hắn.

"Ai..." Hắn thấp giọng, âm thanh hơi khàn khàn, trùng mắt với người đang cười lên người hắn.

Ân Ngạo Hàm muốn chụp lấy tay Uyển Nhi, nhưng bị cô bắt được, tay hắn đều bị cô nắm đè lên trên.

Bất ngờ Uyển Nhi cúi đầu xuống. Môi lưỡi trơn tuột vào trong miệng Ân Ngạo Hàm.

Tức khắc cả người hắn run rẩy, nóng bức trong người như có một luồng điện chạy dọc khắp thân thể.

"L.. à.... A.. Là.. Ai..." Ân Ngạo Hàm kích động lên tiếng.

Uyển Nhi câu miệng sát lại tai hắn, thì thầm: "Suyt~~ A Hàm, Là em tới, anh không vui sao..?"

Ân Ngạo Hàm giật mình, nghiêng đầu nhìn xuống ngực mình, lơ mơ có thể nhìn ra những dấu đỏ ái muội.

Hắn vừa xấu hổ vừa muốn cười ra nước mắt, khổ nỗi tay hắn vẫn bị Uyển Nhi nắm chặt không buông. Ân Ngạo Hàm kích động nói.

"Bảo Bảo.. Em.. Từ từ... Sao em vào được đây....rõ ràng.. Là..."

Không để hắn nói xong, Uyển Nhi đánh gãy lời hắn." Rõ ràng cửa khóa chứ gì?

"A Hàm~~ Anh ngủ sâu như vậy, lỡ bị sắc nữ ăn sạch thì làm sao bây giờ?

Nhân lúc Uyển Nhi buông lỏng tay, Ân Ngạo Hàm liền nhào ngược lại, Ôm trọn lấy Uyển Nhi vào lồng. Cổ ấm áp, mùi hương sen hòa quyện lẫn nhau, cũng đủ làm hắn say.

"A Hàm~~ Đã không chờ đợi được,thì chúng ta phải luôn thôi. Đêm hôm tĩnh mịch, đừng bỏ lỡ chuyện tốt.

Uyển Nhi nép vào lồng ngực hắn, Cười cợt. Ngựa quen đường Cũ giờ thói lưu manh ra. Ân Ngạo Hàm đỏ bừng mặt, vừa vui vừa sợ lắc đầu nguây nguây nhìn Uyển Nhi.

Ân Ngạo Hàm do dự mãi, nhìn Uyển Nhi, trầm mặc ít phút mới dám trả lời.

.."Bảo.. Bảo.. Chuyện chuyện gì? Em có thể từ từ được không? Cái gì anh cũng không biết.

Hắn vừa nói, toàn thân hắn nóng rực, Vật dưới thân không nghe lời mà ngóc đầu lên chào cờ.

Bình thường hắn không động chạm vào nữ Nhân, có phát tiết cũng chỉ nhờ cậy tay bên phải và bên trái thôi.

"Hừ!" Uyển Nhi trừng mắt lườm hắn.: " Vừa hay, Em cũng khôn Biết. Hai chúng ta cùng tìm hiểu. "

" A Hàm~~ Anh ngoan ngoãn nằm dưới, để em ở phía trên là được rồi.

Ân Ngao Hàm đỏ mặt, nghiêng đầu về phía khác, tránh né ánh mắt lưu manh của Uyển Nhi. Bộ dạng xấu hổ tùy ý để cô chà đạp.

Uyển Nhi thấy bộ dáng thẹn thùng của hắn, cô thật muốn nhai nuốt luôn cả xương. Ngón tay thon đẹp niết lên má, rồi chạy xuống về lên viền môi.

" A Hàm~~xuốt đời này anh chỉ có thể là của em, Lão Đại Em Tới Đây"

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 92% tiểu tỷ tỷ cố lên.)

Nói xong đôi tay di chuyển xuống dưới Hạ thân hắn, nhẹ nhàng kéo khóa quần xuống. Vật hạ dưới thân không hèn mà bật ra khỏi quần.

Uyển Nhi liếm liếm cánh môi. "Ồ màn chào hỏi đầy kinh ngạc, A Hàm~~ Tiểu đệ phía dưới thành thật hơn anh nhiều. "

Uyển Nhi duỗi ngón tay mềm mại, vuốt từ Hai trái Cherry lên tới Quy Đầu, ngón tay bóp chặt vuốt lên xuống. Quy Đầu dĩ ra chất dịch dĩ

Hơi thở của Ân Ngao Hàm trở nên nặng nề. Hắn bị Uyển Nhi vô lại nắm giữ hạ thân. Ân Ngao Hàm muốn ngồi dậy lật lại tình thế, áp đảo lại Uyển Nhi nhưng sự không thành.

" Suyt~~ A Hàm, ngoan ngoãn nằm Yên. Để em tới. "

Rút lui cô nhanh nhẹ, cởi bỏ quần áo của Ân Ngao Hàm ra. Tự tay mình tự cởi bỏ chính mình. Ân Ngao Hàm Thiếu chút nữa máu mũi phun trào.

Dưới đèn ngủ mờ ảo, hắn nhìn thấy dáng người quyến rũ mị hoặc của Uyển Nhi, chiếc eo nhỏ nhắn.

Cặp vú ngao nghể vênh lên. Toàn thân trắng nõn như tuyết, gương mặt hồng hồng câu dẫn lòng người.

Liếc mắt xuống liền nhìn cặp mông đẹp như trái táo, ở dưới vùng tam giác có lura thừa vào sợi lông.

Tiểu huyết ẩm áp, hơi tiết ra dịch thủy đề lên côn th*t nóng như sắt nung của hắn.

Tâm trí Ân Ngao Hàm điên đảo, mắt thấy xuân cảnh, côn th*t ở dưới thập phần hưng phấn, bành trướng lên, bụng nhỏ bắt giắc vì cố nhịn tới đau.

Ân Ngao Hàm xấu hổ, cố gắng lắp bắp nói: " Bả.. O Bảo... Xi. Xin.. Em hãy nhẹ nhàng với anh.

" Nếu.. Một quá, anh có thể giúp Bảo Bảo.... "

Uyển Nhi nhú mày nhìn Ân Ngao Hàm, mặc dù kinh nghiệm cô ít. Nhưng ở thế giới trước kia đã từng lăn lộn, cộng thêm có đọc nhiều sách yêu tính đánh nhau của hệ thống.

Mặc Dù Thân thể này có quen Điền Thảm Hào, nhưng chưa bao giờ đi quá giới hạn. Đây cũng là lần đầu tiên phá thân.

Uyển Nhi cắn chặt môi, banh tiểu huyết ra, tay kia cầm lấy côn th*t to lớn cứng ngắc như chày của hắn, đem quy đầu ấn ngay chính giữa miệng Tiểu huyết. Cô chậm rãi ngồi xuống.....

" Ừm.. U" Ân Ngao Hàm nhú chặt lông mày, hắn không nghĩ tới, tiểu huyết chưa đủ ướt át, Bảo Bảo của hắn đã trực tiếp ngồi xuống.

Dù chỉ có quy đầu đi vào, hắn vẫn có thể cảm giác được bên trong có bao ẩm ướt nóng hổi... Chật hẹp.

Bị một côn th*t to lớn tiến vào, dù chỉ chưa tới nửa thân. Vẫn khiến Uyển Nhi cảm giác được đau đớn. Quy Đầu đang chạm vào tường thịt mông của Tiểu huyết.

Uyển Nhi hít vào hơi sâu, thả lỏng cơ thể một chút rồi tiếp tục ngồi xuống. " Thà đau lúc đầu về sau sẽ sướng. "

Ân Ngao Hàm nhìn ra côn th*t bị kẹp chặt muốn gãy, hắn có thể cảm giác được đỉnh Quy đầu phá một tầng Tường thịt yếu ớt.

Hắn ý thức được đây là cái gì, trong lòng hắn vui sướng như điên, nhưng lại lo sợ.

Ân Ngao Hàm dùng đôi tay giữ chặt eo cô, " Bảo Bao....từ từ đừng vội, chờ một chút, sẽ đau.

" A.. hừ.. Hừ". " Chỉ là một cái côn th*t cũng dám làm khó lão nương "

" Hừ"....A Hàm~~ Anh có còn là đàn ông không? Sao lại To tới mức này..

Ân Ngao Hàm: "...." Của hần to cũng là tội sao?

Uyển Nhi đau tới Nhíu mày, không kêu đau lấy một tiếng. Phía dưới tiểu huyết nhỏ nhắn. Bị cây côn th*t to lớn đầu xuống hung hăng phá thân. Đâm thủng bức tường thịt mỏng.

" Bảo Bảo... Có đau lắm không? Vấn đề anh sẽ tốt hơn~~

" Hồi thừa... Phá thân tất nhiên đau. Lão Đại anh ngoan ngoãn nằm yên cho em.... " Hừ "

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Lão đại tôi đến đây! (cao h)

Uyển Nhi đôi mắt nhắm lại. Trán lấm tấm mồ hôi cắn chặt răng. Cô bắt đầu chịu đựng đau đớn ngồi xuống, lút cán cây côn th*t.

Đinh quy đầu chọc sâu tới tận điểm hoa tâm. Càng làm cho cô vừa thốn vừa đau, đồng thời cũng có chút quen thuộc thích ứng được.

Uyển Nhi nhìn đau đớn nhăn nhó, tay cầm côn th*t nhiễm máu tươi rút ra, xong rồi hung hăng cắm xuống miệng Tiểu huyết ngồi lại.

Ân Ngao Hàm đau lòng, hai tay xoa nhẹ bờ mông căng của Uyển Nhi. " Bảo Bảo.. Em từ từ thôi, sẽ đau... "

Uyển Nhi không nói gì, trừng mắt nhìn hần liếc một cái, tiểu huyết chưa kịp thích ứng với côn th*t, tham lam thắt chặt lấy.

Ân Ngao Hàm vì đau lòng Bảo bảo. Mà Bảo Bảo của hần lại trừng mắt với hần. Ân Ngao Hàm dùng chút sức lực đẩy ngã Uyển Nhi.

Tư thế bây giờ là hần nằm trên, Ân Ngao Hàm nhẹ nhàng cúi đầu xuống, đầu lưỡi liếm láp trên núm vú. Hàm răng nhẹ cắn rồi gặm, khiến cho núm vú cô cứng, dựng thẳng lên.

" Bảo bảo.. Vẫn nên anh làm tốt hơn. Anh hứa làm Bảo bảo thỏa mãn"...

" Bằng không, Bảo Bảo sẽ nói anh không phải nam nhân. " Ân Ngao Hàm, hung hăng túm chặt eo cô. Miệng tham lam liếm mát, khắp người cô nhiều nhão nước miếng.

Uyển Nhi kêu rên chịu không nổi, sắc mặt trắng bệch, động tác liếm láp của hần. Cổ khoái cảm điên cuồng quẩn lấy cô.

Uyển Nhi nói thầm, âm thanh run run như mèo nhỏ kêu rên: " Ưm.. nói hay lắm... Chỉ sợ Ba phút đã...Ưmmmm Bẩn.....

Ân Ngao Hàm nghe được cô nói, trên trán hần gân xanh nổi lên. Ba vạch hắc tuyến hiện ra Rõ ràng. Bảo Bảo hoài nghi năng lực nam nhân của hần?

Quả thật Mèo nhỏ hung hăng thiếu Thao. Hôm nay hần không Làm cô không xuống được giường, tên của hần sẽ viết ngược.

Hần dùng tay tách hai chân Uyển Nhi ra, côn th*t thô dài bắt đầu đẩy lên rồi lại Rút ra. Dâm dịch và máu hồng nhiễm cả đùi của Uyển Nhi.

Quy đầu thọc tới tận đỉnh hoa tâm, hung hăng thao như muốn xuyên Qua vách tử cung.

Ân.....A Hàm Nhanh.... Nhanh động:" Uyển Nhi vừa rên rĩ tay bấu chặt vào lưng rắn chắc của Ân Ngao Hàm.

Ân Ngao Hàm Từ khi trưởng thành, đã cảm dục 15 năm nay. Tối bây giờ được ném được mùi nữ nhân, còn là tuyệt vời vu vật. Làm hần khó lòng nhẫn nại lâu được.

Hần đè nặng hai chân cô hung hăng kích thích, côn th*t được đưa vào tiểu huyết.

Bên trong ướt át trơn trượt, cọ cọ ma sát lặp lại. Nên trong như hàng trăm miệng nhỏ liếm mát, găt gao hút quẩn chặt côn th*t, làm hần sáng khoái tới đầu óc quay cuồng.

" Ư~~ Bảo Bảo.. Em thật chặt.. Miệng nhỏ muốn ăn sạch anh.. " Hần bị khoái cảm làm cho kêu rên~~

" Ân....~ A Hàm... Nhanh lên.. Thật ngứa... Nóng... Quá... Thật chặt. " cô lúc này, chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn đại cả ra, cơ hồ tiểu huyết bị hấn làm cho rách mắt.

Hắn nghe Uyển Nhi rên rỉ van xin, lại càng kích động. Lật người Uyển Nhi lại. Chống hai tay lên, tay nâng cao mông cô lên, đẩy côn th*t vào sâu bên trong tiểu huyết.

Động tác lắc hông của hắn mạnh bạo, khiến cho hai vú Uyển Nhi khiêu gọi rung rung.

Ân Ngao Hàm theo bản năng mà xoa nắn lấy hai vú. Ôm lấy Uyển Nhi hung hăng thao. côn th*t đập mạnh bạo vào bên trong.

Uyển Nhi cảm nhận được nơi hoa tâm, bị đỉnh quy đầy hưng hăng xuyên tới.

Cô nổi kích thích, cầu xin liên tục, hấn rút cuộc rút côn th*t ra, cổ sung sướng áp tới.

khiến hắn không khống chế được phun ra tinh dịch đậm đặc, chảy Từ miệng Tiểu huyết tới bắp đùi non.

Uyển Nhi thấy côn th*t mới bắn, nhưng cơ hồ còn cứng tới đáng sợ. Cô xoay người lại vật ngã Ân Ngao Hàm xuống, ngọt ngào lên tiếng.

" A Hàm~ anh mệt rồi, để em động.

Uyển Nhi câu miệng cười, chèo lên ngồi phịch xuống lút cán gây th*t. côn th*t chọc tới tận đỉnh tử cung, khiến toàn thân Uyển Nhi run lên từng hồi sung sướng.

Ân Ngao Hàm mới xuất, nên đỉnh quy đầu còn nhạy cảm. Nay Lại bị tiểu huyết thất chặt, tham lam mút lấy. Khoái cảm xâm chiếm cơ thể, làm da đầu hấn tê dại.

Uyển Nhi chống hai tay, hông ngồi ở hấn trên người, tiểu huyết gắt gao thất chặt côn th*t.

Uyển Nhi chủ động lắc mông, côn th*t ở trong cơ thể quấy, sau đó nàng chậm rãi nâng lên mông, lại dùng lực ngồi xuống.

Tiểu huyết gắt gao lặp đi lại động tác nâng lên, kẹp chặt rồi hạ xuống.

Khoái cảm mãnh liệt mà đến, hai thân thể vận vẹo với nhau. Hai vú theo Đạo Lắc mông của cô nảy lên liên hồi.

Ân Ngao Hàm không chịu nổi kích thích này, hay tai bắt lấy vú tha hồ xoa nắn. Hắn uốn hông lên Nhằm cho côn th*t đâm sâu tới vách tử cung.

Hắn chịu không được bật dậy bế Uyển Nhi lên. Để cô ngồi trên bàn. Chân kia gác lên vai hắn, hai tay nắm chặt vú. Hông hấn hưng hăng động.

Hai tay Uyển Nhi túm chặt vai hắn. tiểu huyết bị động đến tận nhũn, khoái cảm làm cô run rẩy toàn thân.

Ân Ngao Hàm bị dục vọng chiếm giữ, mạnh bạo Động đủ các loại tư thế. Từ phòng ngủ cho đến phòng khách rồi. Lê ra phòng bếp.

Hắn phóng ra tinh dịch lần thứ 5 mới thỏa mãn, ôm Uyển Nhi trở lại phòng ngủ. Hai người mệt mỏi ngủ ngon lành.

.....

Hai người dậy đã la chiều muộn của ngày hôm Sau, Uyển Nhi và Ân Ngao Hàm tắm gội, thay đồ dự tính sẽ ra ngoài ăn.

Vì cả hấn và Bảo Bảo đã rất mệt mỏi vì mất sức cho trận chiến đêm hôm qua. Giữa hai chân Uyển Nhi, nơ tiểu huyết còn đau nhức.

" Mẹ nó! Nam chủ này quá trâu bò rồi!

Ân Ngao Hàm, đưa Uyển Nhi tới Khu phố ẩm thực xa hoa. Nơi này chỉ dành cho tầng lớp thượng lưu hay lui tới

Uyển Nhi cũng không ngờ. Cô chỉ đi ăn thôi lại nhìn thấy cảnh Hay ý đẹp trước mắt này.

Phía trước một điểm ăn chơi xa hoa. Trong đại sảnh đẹp đẽ quý giá mở rộng, có không ít nam lẫn nữ trang điểm quyền rũ, lôi kéo khách hàng, trêu đùa, đón đi rước về.

Đột nhiên.

Có giọng nam quen thuộc bỗng vang lên cách đó không xa.

" Chị Diệp, Đi thông thả nha"

" Giọng nữ kịch côm vang lên: " Thẩm Hào à, chị đi rồi đừng có luyến tiếc nha, hôm khác chị lại tới chỗ cậu.

" Chị Diệp Yên tâm, lần sau em sẽ lại làm chị thoải mái." Giọng của Điền Thẩm Hào nịnh nọt vang lên.

Hành động của Điền Thắm Hào và Người đàn bà già xấu xí kia. Được Uyển Nhi và Ân Ngao Hàm thu hết vào mắt.

Cô không khỏi khinh thường. Hạng người hần chỉ có nước làm trai bao thôi.

Từ Khi hần đập tội với Uyển Nhi, thì đi công ty nào xin việc. Chỉ cần họ đọc tên của hần trong hồ sơ đều bị đuổi ra ngoài.

Mà hần chịu công việc chận tay, làm không quá hai hôm liền bị đuổi. Hoàn cảnh đưa đẩy khiến hần phải đi làm trai bao ở các hộp đêm vũ trường.

Phải nằm dưới thân đàn bà quá tuổi. Cảm từng đồng tiền nhục nhã. Hần rất hối hận khi xưa đã khinh nhục Uyển Nhi.

Quả báo sẽ không tới sớm. Nhưng Nghiệp Quạt thì có thể ập tới bất cứ khi nào.

Uyển Nhi cong khóe môi cười gian xảo. Miệng hơi mở, âm thanh ngọt ngào vang lên.

" A Hàm~~ Nếu anh làm chuyện có lỗi với em thì, hậu quả sẽ thảm hơn cả Điền Thắm Hào.

Ân Ngao Hàm xoa đầu cô cười sùng nịch.

" Cả đời Ân Ngao Hàm này chỉ có mình Phùng Uyển Nhi.

Uyển Nhi hài lòng gật đầu." Thôi chúng ta phải ăn sạch Con phố này.

" Tuân lệnh bảo bảo "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Lão đại tôi đến đây (hoàn)

Lúc này Tổng Thế Vũ cả người nhếch nhác không khác gì ăn mày. Sau cái lần Ân Ngao Hàm sai đàn em vớt ông ta xuống Biển.

Thì Tên đàn em kia không vớt hần, mà chỉ thả Tổng Thế Vũ đi. Ông ta cũng không hiểu lí do tại sao. Tiền tài danh vọng ông ta đều mất hết.

Món nợ này Tổng Thế Vũ chỉ dám tính trên đầu Ân Ngao Hàm. Ông ta rất sợ Uyển Nhi, ông ta xem cô như một con Quái Vật không Thể chạm vào.

Màn đêm buông xuống. Thành phố tấp nập cũng trở nên vắng lạnh.

Khi Uyển Nhi trở lại chung cư, phát hiện trong phòng Ân Ngao Hàm không bật đèn.

" Chưa về sao" khuya rồi hần còn định đi đâu?

Uyển Nhi đẩy cửa vào, ấn công tắc đèn điện lên.

Phát hiện, Ân Ngao Hàm từ trong phòng ngủ ra, trên tay còn cầm bó hoa là hộp nhẫn.

Hần tiến lại Quỳ xuống. Cát giọng trầm thấp, xen kẽ lo lắng.

" Bảo.. bảo... Em đã ăn sạch anh rồi. Em cũng nên có trách nhiệm,.....

"Bảo Bảo.. Em đồng ý lấy anh nhé... Hãy sinh cho anh nhiều cái tiểu bánh bao.

Uyển Nhi phức tạp nhìn Ân Ngao Hàm, sau đó xinh đẹp nở nụ cười sáng lạn. Hai tai nhận lấy bó hoa, tay trái đưa ra.

" A Hàm~~ Em đồng ý.... "

Ân Ngao Hàm mừng như điên, tay run run đeo nhẫn cho cô. Xong nhấc bổng cô lên xoay nhiều vòng. Cát giọng vui sướng.

" Bảo Bảo tháng sau..không.. Quá trễ.. Tuần sau chúng ta kết hôn nhé.

Uyển Nhi đáp cánh môi của mình, hôn sâu..lâu sau mới buông cánh môi hần ra. Ngọt ngào lên tiếng.

" A Hàm~~ Anh nói khi nào đều được. Dù là ngày mai cũng được. "

Ân Ngao Hàm si luyến nhìn Uyển Nhi, như thể trên đời này vật quan trọng nhất của hắn là cô không thể ai sánh bằng.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 97% tiểu tỷ tỷ quá giỏi).

.....

Nhà Thờ Đức Mẹ...bên trong giáo đường.

Ngày hôm nay, tiếng chuông điểm 12 giờ trưa vang lên, dàn nhạc giao hưởng du dương, pháo hoa bắn khắp giáo đường.

Một đôi bích nhân xinh đẹp nắm tay nhau, bước theo thảm đỏ đi đến, đi vào trong lễ đường.

Khách quý đứng ở hai bên đều là các nhân vật nổi tiếng, sôi nổi vỗ tay. Về mặt, đều là chúc phúc.

Bên ngoài một dàn Đàn em mặc vét đen, đeo kính đen bao bọc kín mít bên ngoài.

Phải biết rằng, đây là hôn lễ hoàng tráng nhất, giữa Ân Gia và Phùng Gia. Từ con người cho tới Gia thế đều xứng với nhau.

Đám cưới được tổ chức quá mức tráng lệ xa hoa. Đây là đám cưới biết bao mong ước của các cô gái.

Trong một góc tối, Tổng Thế Vũ trong trang phục Mực Sur, trong tay nắm chặt khẩu M14. Đôi mắt không ngừng hướng tới đôi bích lân đang tỏa sáng Kì A.

Ân Ngao Hàm tuần mã lạnh lùng, mặc bộ lễ phục màu trắng, dáng người cao lớn khí thế hơn người.

Mặt mày tà mị lại tùy ý, khí thế cường đại khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Uyển Nhi, mặc áo cưới cúp ngực, đuôi váy dài kéo sau lưng, thiết kế thanh nhã quý phái, phác họa ra đường cong duyên dáng của cô. Trên đầu cài vương miện khảm kim cương sáng lấp lánh.

Mơ hồ nhìn thấy dung nhan xinh đẹp đến cực điểm thật giống với nữ hoàng xinh đẹp cao quý, làm mọi người phải kinh diễm.

Lúc này, hai người thân mật nắm tay nhau, tới gần cha sứ.

Cha xứ đọc lời thề nguyện.

Ân Ngao Hàm chợt có đồng ý để cô gái này trở thành vợ của mình? Vô luận bệnh tật hay khỏe mạnh, hay dù bất kỳ lý do nào khác.

"Đều yêu cô ấy, chăm sóc cô ấy, tôn trọng cô ấy, tiếp nhận cô ấy, vĩnh viễn trung trinh với cô ấy cho tới phút cuối cùng của sinh mệnh?"

Ân Ngao Hàm quay đầu, yên lặng nhìn Uyển Nhi: "Tôi đồ....."

Câu nói chưa kịp vang lên, thì Bỗng nhiên có một người đàn ông trong đám khách khứa lao ra. Tay cầm khẩu súng ngắn m14 hét lên.

"Ân Ngao Hàm Đi Tìm chết đi"

--Đoàng~~Đoàng~~

Uyển Nhi phản ứng nhanh chóng, xoay người che chắn cho Ân Ngao Hàm, ăn chọn viên đạn.

Giây tiếp theo — Ân Ngao Hàm chưa kịp phản ứng. Thì máu trên người Uyển Nhi đã nhuộm đỏ một mảnh.

Hắn nhanh chóng bế Uyển Nhi lên. Gắt gao ôm chặt miệng vết thương trên bụng cô.

Đồng thời, giơ tay, một đám người mặc áo đen đi tới! Rất nhanh khống chế được Tổng Thế Vũ.

Ân Ngao Hàm nhìn sắc mặt Uyển Nhi đang nhợt nhạt dần. Hắn tức giận điên cuồng cầm lấy súng bắn xuyên qua đầu Tổng Thế Vũ.

Ân Ngao Hàm liếc một dãy đàn em, Thấy tên Lý Khôi như đang muốn tháo chạy. Ân Ngao Hàm nâng súng lên, không lưu tình bắn chết Lý Khôi.

Ân Ngao Hàm điên cuồng hét lên.

"Phản Ân Ngao Hàm Ta kết quả nhận lại. Là cái chết....."

Tay hắn bịt lấy miệng vết thương, bế bổng cô lao nhanh ra khỏi lễ Đường tới bệnh viện... Hắn luôn miệng lầm bầm..

"Bảo Bảo... Anh không cho phép em ngủ... Em phải tỉnh..tỉnh.. Chúng ta còn chưa nói xong.

"Bảo bảo... Anh đồng ý với Em..xuất đời bên em mà...

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 99%)

Uyển Nhi vẫn hôn mê không hay biết gì. Cho tới khi được đẩy vào phòng cấp cứu khẩn cấp..

Ấn Ngao Hàm, trong lòng lo lắng. Hối hận không nguôi, nếu như hắn chịu sự lý Tống Thế Vũ Ngay lúc đó thì Bảo Bảo của hắn sẽ không chán đoạn thay hắn..

"Người ta nói đàn ông sẽ không bao giờ khóc. Nhưng bây giờ hắn khóc như một đứa trẻ, nước mắt không hẹn mà tuôn rơi.

Sau 3 giờ phẫu thuật thành công. Uyển Nhi được đưa vào phòng hồi sức đặc biệt.

Bác sĩ có nói, cô gặp phải vấn đề tâm lý, rơi vào tình trạng hôn mê sâu. Ấn Ngao Hàm đau khổ nhìn cô ngủ say trên giường bệnh.

"Tất cả là do hắn.... Hắn hối hận. Hắn hận chính bản thân mình sợ hãi. Trong đàn em có người tạo phản mà không hề hay biết.

"Bảo Bảo.. Em nhanh tỉnh dậy, đừng chi biết ngủ.

"Hãy tỉnh dậy nhìn anh đang đau khổ. Tỉnh dậy nhìn anh dù chỉ là một chút thôi...

"Anh xin em.. Bảo bảo.. Tỉnh dậy đi

.....Ba năm sau.

Ấn Ngao Hàm vẫn như thường lệ, rút thân ra khỏi hắc đạo, Giúp Uyển Nhi quản lý Tập Đoàn Phùng Thị.

Đã ba năm trôi qua. Uyển Nhi vẫn Nhắm mắt ngủ say, không có dấu hiệu tỉnh lại. Thật ra khi bị súng bắn, cô sợ đau nên xuất hồn ra khỏi xác.

Lần đầu xuất hồn còn thiếu kỹ năng, liên hôn mê.

Lúc này Ấn Ngao Hàm đang ôn nhu lau tay cho Uyển Nhi. Miệng lầm bầm mắng cô.

"Bảo Bảo ~ em hư lắm. Ngủ liên một Mạch Ba năm không chịu dậy..

"Ba năm anh sợ Bảo Bảo dậy sẽ không thấy anh. Anh không dám ngủ... Bảo Bảo em dậy mà Đánh anh đi.

Không một ai đáp lại lời hắn, ba năm qua hắn đều như vậy nói chuyện một mình.

[...] Tiểu tử tỷ, tỷ còn không tỉnh thoát nốt 1% còn lại thì thất bại nhiệm vụ bây giờ.

[...] Tiểu tử tỷ đừng ngủ nữa... Nhà hàng hôm nọ ra món vịt quay bắc kinh ăn một tảng mười. Tiểu tử tỷ nhanh tỉnh a~~

Uyển Nhi rơi vào khoảng đen tối, trong đầu luôn nghe Hệ Thống nhắc nhở.. Hình như có ăn? Còn nghe giọng Ấn Ngao Hàm gọi cô?

Hai hàng mi khẽ rung rung, cô cố gắng nâng mí mắt nặng nề lên. Bàn tay cố gắng nâng lên khẽ xoa đầu Ấn Ngao Hàm.

Giọng cô yếu đuối thều thào vào tai hắn..

"Em Tỉnh! Anh sẽ nằm dưới xuất đời chứ? Sẽ cho em ăn cả thành phố không?

Ấn Ngao Hàm còn tưởng mình nghe nhầm. Gương mặt đầm nước mắt nhìn Uyển Nhi. Trong người hắn vui sướng không thốt thành lời

"Sẽ... Sẽ... Xuất đời này Bảo Bảo nằm trên... Sẽ đưa Bảo Bảo đi ăn cả thế giới..

"Bảo Bảo đừng ngủ lâu Như vậy có được không? Anh yêu em Bảo Bảo...

Uyển Nhi cố gắng nở nụ cười nhạt nhòa. "A Hàm ~ Em Đồng ý..

(Nhiệm vụ hoàn thành 100% đang sao chép tính cách kí thể 5%-10%-100% ----- Tách ly khỏi kí thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Đừng nói! ta yêu nàng

[...] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 7000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 34000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp

Đạo cụ: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Uyển Nhi hơi bực mình, bắt đầu lên tiếng.

"Hệ Thống, mi có gì giải thích cho lão nương biết hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ cần ta nói cái gì? Cái gì ta đều không Biết....

"Mẹ Nó! Vì sao thoát ly linh hồn được, mà mi không nói sớm với lão nương.

"Làm trước kia, lão nương chịu biết bao nhiêu là đau đớn.... " Hừ "

[...] "Ách" Cái này, khi hệ thống thăng cấp lên trung cấp. Thì mới thoát ly linh hồn được.

[...] Bởi vì vậy, trước kia tiểu tỷ tỷ không thoát ly linh hồn được, Tỷ còn Trách Ta?

"Lần này tạm Tha cho mi. "

[...] Tiểu tỷ tỷ có thanh trừ cảm xúc không?

Uyển Nhi:" Có "

(Đang Thanh Trừ cảm xúc 5%-10%-100% ---- Thành công)

[...] Lần vào nhiệm vụ tiếp theo này, tiểu tỷ tỷ sẽ được ở Thế giới kế tiếp thời gian lâu hơn.

[...] Hệ Thống bị virus không rõ nguồn gốc tấn công. Nên phải về hiệp hội điều chỉnh lại.

"Ồ" Dù sao mi rất vô dụng, lão nương sẽ không nhờ cậy được gì?

[...] Tiểu tỷ tỷ, không cần mạnh miệng như vậy đâu, đừng có nhớ ta đó.

"Cútttttt"

(Trực Tiếp truyền Tổng vào nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Lúc này Uyển Nhi liền cảm giác được, toàn thân không có sức lực. Lồng ngực lại đau thắt lại như muốn nổ tung ra.

Còn bị cái lạnh, đánh úp vào toàn thân, phát run rẩy.

Uyển Nhi cố gắng nhìn xuống, toàn thân nhỏ bé, quần áo tả tơi, cơ bản thân thể này lại là cái ao nhi nhỏ như 3 tuổi. Cơ hồ còn bị bệnh nặng.

Cô hít sâu một hơi vào, thở ra định mắng Hệ Thống Chó Chết kia.

"A.. A. Ô~~~

"Địch đã sắp Chết còn bị câm?"

"Tại sao? Lần nào lão nương đều bị khổ ải luân phiên như vậy."

Bây giờ muốn mắng, thì hệ thống Chó Chết kia cũng không nghe."

"Hừ Hừ đợi lão nương hoàn thành xong, sẽ xử chết mi Hệ Thống."

Uyển Nhi co quắp mình lại, Chui vào trong góc, nhắm mắt tiếp thu cốt truyện.

(TIẾP thu cốt chuyện -----)

Thế giới này là cổ đại, Nguyên Chủ này có thân phận phải miêu tả bằng chữ Thâm trong thâm.

Nguyên Chủ Là Điền Uyển Nhi, Con của một gia đình Nhà nghèo, sống dựa vào làm thuê.

Tới năm nguyên Chủ 2 tuổi, Mẫu Thân và Phụ Thân bị Sạt Lỡ núi mà chết. Nguyên Chủ được nhà hộ dân khác nhận nuôi.

Số phận không khá là mấy, cho tới Khi Nguyên chủ 5 tuổi. Bị bệnh hiểm nghèo khó mà qua.

Do Hộ dân này cũng nghèo, không có tiền Thuốc thang cho Nguyên Chủ liền ném ra ngoài đường, tự sinh tự diệt.

Nói cho cùng Nguyên Chủ không phải nữ phụ hay pháo hôi gì, không có gì ngoài thân phận bi thảm.

- Nguyên vọng của Nguyên Chủ rất đơn giản.

"Chỉ cần sống một cuộc sống bình dị tới hết cuộc đời "

Uyển Nhi thâm vổ ngực thở phào ra.

"May mắn ở thế giới này không phải công lược nam chủ gì đó nha. "

"Lão nương là đang bị câm, không biết nói thì công lược kiểu gì?"

"Còn chưa tính, chỉ mới là cái Oa nhi 5 tuổi."

Lúc này cô xuyên vào lúc, nguyên Chủ bị bệnh sắp không qua khỏi. Bị ném ra ngoài đường, tự sinh tự diệt.

[...] Tự Động phát nghiệm vụ.

[...] Mời ký chủ Công Lược Lưu Thiên Ân.

Âm Thanh máy mọc lạnh tanh, đập vào tai khiến cho Uyển Nhi muốn phun tào.

Bây giờ cô có mắng thì hệ thống không có ở đây mà nghe. đành chịu đựng tiếp thu nội dung cốt truyện.

Lưu Thiên Ân có thân phận là sát thủ vô công lại phi thường xuất chúng, nhưng lại được bao bọc ở về ngoài là cái danh Thần y đeo mặt nạ Máu.

Hắn Luôn đeo mặt nạ đỏ như máu. Thiên hạ này không ai thấy được dung nhan của hắn.

Tinh thông lẫn độc và dược. Hắn luôn cứu người theo Tâm tình. Bán dược theo mắt nhìn người của hắn.

Có thể như, hắn vừa nhìn qua thất dân nghèo bị nạn hay không tiền. Hắn sẽ chữa trị và bốc thuốc không lấy bạc.

Còn như nhà giàu, hay quan lại. Kể cả Hoàng thất, một lời không hợp liền không chữa trị, dù có đem tới Vạn Lượng Hoàng kim.

Nữ Chủ có thân phận rất cao. Là Công chúa đương Triều Cổ Ưu Ưu. Tính tình bốc đồng điều ngoa, luôn làm theo ý mình muốn.

Một lần Thái Tử Cổ Minh Triệt Trúng phải Bách độc. Mà trên đời này chỉ có Minh Thần Y Mang mặt nạ máu mới cứu được.

Cổ Ưu Ưu nhận mệnh mang Hoàng Huynh Cổ Minh Triệt đi tìm thần Y. Nữ chủ lúc này nữ phản nam trang tới gặp Lưu Thiên Ân.

Cổ Ưu Ưu trước giờ tính tình điều ngoa. Gặp Lưu Thiên Ân từ đầu luôn đeo mặt nạ, còn không mở miệng nói một câu, khiến Cổ Ưu Ưu có thái độ không tốt về hắn.

Luôn trừng mắt nhìn, Lưu Thiên Ân vừa liếc nhìn đã biết Cổ Ưu Ưu là nữ Nhân. Liền một lời cự tuyệt.

" Không trị " Xoay người rời đi.

Cố Minh Triệt, hiểu rõ tính cách Thần Y mặt Nạ máu quái dị. Thất vọng trở về hoàng cung.

Còn Cố Ưu Ưu cảm hận mắng Luru Thiên Ân là thần y không có ý đức. Liền Bám theo mắng chửi không tiếc lời.

Lâu dần mắng nhiều thành yêu. Cố Ưu Ưu dùng tấm lòng kiên trì của mình, từ bỏ danh Công chúa tới với Luru Thiên Ân.

Về sau Luru Thiên Ân đáp lại tình cảm của Cố Ưu Ưu giải độc cho Cố Minh Triệt.

Hai người quyết định ở ẩn. Sống bên mái tranh thơ mộng hạnh phúc cuối đời.

- -----// End //-----

Uyển Nhi tiếp thu xong nội dung. Cô muốn trào máu. Nam Chủ và Nữ chủ xứng đôi thì để họ hạnh phúc đi.

Còn bắt cô đi phá Cái cp này làm gì đây? Uyển Nhi nhắm lại thời gian, lúc này Luru Thiên Ân và Cố Ưu Ưu còn chưa nhận biết nhau.

Tính theo thời gian thì, còn mười năm nữa sự việc mới bắt đầu xảy ra.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Đừng nói! ta yêu nàng 2

Uyển Nhi lấy lát khô thân thể yếu đuối này, uống vào ngụm nước linh tuyền lấy sức.

Trong đầu không ngừng nhắm tên Luru Thiên Ân trên bản đồ siêu cấp, phát hiện hần cách cô không xa.

Lúc này Luru Thiên Ân đang khám miễn phí cho dân nghèo, hần mặc y phục màu Lam, vạt áo thêu khóm trúc Đường nét thêu rất tinh xảo.

Tóc búi cao, cổ định bởi cây trâm bằng gỗ. Gương mặt đeo mặt nạ đỏ, nhìn không ra nhan sắc. Thân cao 1m9 Cả người tỏa ra hàn khí khó gần.

Uyển Nhi mất thấy Luru Thiên Ân đang tiến gần, Cô cố gắng đứng dậy bước đi loạng choạng, vừa đụng tới người hần liền ngất.

Luru Thiên Ân nhú chặt mày, nhìn vật vừa mới đụng vào mình. Nhìn xuống dưới đất liền thấy một nữ hài nhem nhuốc.

Quần áo tả to, sắc mặt vàng vọt, thân thể gầy gò, hơi thở nặng nề, hình như có bệnh trong người.

Hần ngăn người một lúc liền bế Uyển Nhi lên vận khinh công bay mất. Uyển Nhi cảm giác được gió tạt vào mặt.

Thì trong lòng cô vui vẻ, kế hoạch tiếp cận nam chủ đã thành công. Bây giờ cô phải ngủ một lúc, chuyện tới đâu thì mai tính sau.

Cô quyết Định sẽ lên luyện Cửu Âm chân kinh. Dù gì nam chủ cũng thuộc dạng võ công xuất chúng.

Cô phải võ giỏi trên cả nam chủ. Đã không nói được, thì phải bắt buộc dùng vũ lực. Trói hần lại xoát hào cảm từ từ.

Lúc này Uyển Nhi mới an tâm ngủ. Nam chủ cũng không có chạy mất được a ~...

.....

Sáng sớm hôm sau, Uyển Nhi tỉnh dậy đã quá trưa trong quá trình cô ngủ, dường như Luru Thiên Ân đã chữa trị cho cô.

Cộng với nước linh tuyền, thì thân thể này tốt lên không ít. Bây giờ chỉ cần cô vỗ béo lên nữa thôi, Thân thể 5 tuổi không khác gì oa nhi 3 tuổi.

Uyển Nhi chống người ngồi dậy, gấp chăn lại ngay ngắn, nhìn xuống thân đã sạch sẽ, còn được thay đồ mới.

Chắc chắn hôm qua Luru Thiên Ân tắm rửa thay cho cô. Điều này khiến Uyển Nhi Hải lòng không ít.

Lúc này Uyển Nhi quan sát xung quanh, nơi này rất giống với tiểu lâu, cô nghe thấy được tiếng ồn của nhiều người. Mũi còn ngửi thấy mùi đồ ăn.

Bắt giác bụng nhỏ kêu~~ ục ục....

Lúc này cửa phòng được đẩy ra.

- Cách~~~~

Âm thanh lãnh đạm lạnh lùng từ phía cửa vang lên.: " Đã Tỉnh? "

Uyển Nhi quay lại, Ngược mắt tới mỗi cái cổ nhỏ Nhìn thẳng Luru Thiên Ân.

Cô quan sát kỹ vị nam chủ này, Hôm qua hoa mắt vẫn chưa kịp nhìn kĩ.

Hắn Cao ráo, toàn thân lam y thêu khóm trúc. Toàn thân tỏa khí lãnh đạm kiêu lòi. Ngoài gương mặt đeo mặt nạ ra.

Thì cơ hồ, nhìn toàn diện hắn đều tuyệt mỹ. Uyển Nhi nghi ngờ trong lòng.

" Có phải là hắn quá xấu nên Phải che mặt hay không?

Uyển Nhi đưa đôi mắt ngây thơ, to tròn nhìn Luru Thiên Ân, cổ họng cố gắng phát ra âm thanh.

" A a ~~~ ". Đáng chịu vì cô không biết thuật ngữ người câm.

Uyển Nhi tự ghét bỏ chính mình, thất vọng cúi gằm mặt xuống. Luru Thiên Ân, ngăn người Một lúc.

Sau đó hồi thần, hắn là lần đầu tiên cứu phải Nữ hài bị câm, liền không kịp thích ứng.

" Ngươi không thể nói được? "

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật đầu, cô liếc mắt nhìn trên bàn có giấy và bút, liền xoay người đi lấy.

Luru Thiên Ân thấy hành động của cô. Hắn chỉ nghĩ cô lấy bút để vẽ hành động cho hắn dễ hiểu hơn.

Uyển Nhi hì hục viết từng nét chữ, dơ lên cho Luru Thiên Ân Đọc

" Cảm ơn Tiểu Ca ca đã cứu ta." về mặt Uyển Nhi cười đến sáng lạn.

Luru Thiên Ân đầu tiên là giật mình, vì không ngờ nữ hài từ mới 3,4 tuổi thông minh tới mức biết viết chữ.

Nét chữ còn rất thanh thoát ngay ngay ngắn, hắn liền đoán Cô có thân phận không nhỏ.

Luru Thiên Ân hứng thú nhìn cô. Nhẹ nhàng gật đầu, đáy mắt hiện lên tia thú vị.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 5%)

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng. Mặc dù không nhiều nhưng cô cảm thấy vui. Không ngờ nam chủ là thích nữ hài thông minh a~~

Luru Thiên Ân trong người còn có việc quan trọng. Hắn định sẽ giúp Uyển Nhi tìm nhà, xong rồi hắn sẽ rời đi

Hắn cúi người xuống, bế Uyển Nhi vào trong lòng, nhanh chân xuống lầu trả phòng.

Dọc đường đi, hắn hỏi Uyển Nhi.

" Ngươi tên là gì?

Uyển Nhi dùng ngón tay nhỏ xinh, viết vào giữa lòng bàn tay hắn.:

" Uyển Nhi "

Luru Thiên Ân gật đầu, sau đó lại hỏi

"Người nhà của ngươi ở đâu?"

Uyển Nhi thoáng chốc. Viên mắt đỏ au Tay nhỏ run rẩy viết viết.

" Chết "

Giữa mi Tâm của Luru Thiên Ân nhú lại, hắn nhìn nữ hài bé nhỏ này, mới mấy tuổi trải qua chuyện đau khổ như vậy.

Lòng thương tiếc của hắn dâng lên. Hắn lại rất thích đứa trẻ thông minh, thôi thì hắn chưa có đệ tử chân truyền.

Đành nhận nữ đệ tử này vậy. Dù gì Uyển Nhi rất thông minh, lại còn hiểu chuyện.

Lâm vào trầm mặc ít phút, hắt mới phun ra từng chữ.

" Từ này đi theo ta "

Uyển Nhi hai mắt sáng rỡ. Nở Nụ cười đáng yêu, tay nhỏ viết lên tay hắt.

" Cảm ơn Ca ca... "

" Ta đói "

Lưu Thiên Ân giặt mình hắt ít gì đã là cái nam nhân 19 tuổi. Vậy mà nữ hài này gọi hắt là Ca Ca...

Lưu Thiên Ân lãnh đạm nói:

" Gọi thúc thúc. Ta dẫn ngươi đi ăn. "

Uyển Nhi nghe thấy được ăn, thì bất chấp gạt cái đầu nhỏ. Bây giờ hắt có bắt cô gọi là ông nội thì cô cũng đồng ý.

Lưu Thiên Ân vô cùng ngạc nhiên với sức ăn của Uyển Nhi, hắt phải dẫn cô đi ăn hết ba con phở lớn.

Cô mới hài lòng xoa bụng nhỏ nhô lên. Hắt tò mò không biết bụng của cô là làm bằng cái gì đây?

Uyển Nhi lấy bàn tay ấm của Lưu Thiên Ân, vẽ vào tay hắt miệng nhỏ chu chu lên.

" Ca Ca thật tốt bụng "

Lưu Thiên Ân nhìn Uyển Nhi rất muốn cười. Hắt cho cô ăn no, liền khen hắt tốt bụng. Quả là trẻ nhỏ dễ dụ, còn là rất dễ thương.

(Tỉng -- Hào cảm của nam chủ +5%(bây giờ là 10%)

Uyển Nhi không thất vọng, dù gì cơ thể này chỉ mới 5 tuổi hào cảm tăng ít, vẫn có thời gian để xoát.

" Đội lão nương lớn, lão nương sẽ ăn sạch hắt cho bằng được "

Lưu Thiên Ân nhìn vẻ mặt đáng yêu của cô. Tay hắt nhẹ nhàng xoa xoa đầu nhỏ nhấc nhỡ...

" Từ nay gọi ta là sư phụ ":

Uyển Nhi chớp đôi mắt to tròn, tay vẽ vòng vòng.

" Sư phụ... ca ca "

Lưu Thiên Ân: "..."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Đừng nói! ta yêu nàng 3

Lưu Thiên Ân nhìn Uyển Nhi lắc đầu ngao ngán, nhắc lại:" Gọi Sư Phụ~~không phải Ca ca.

Uyển Nhi Thở ra một hơi, nếu gọi nam chủ là sư phụ~~công lược thì rất khó công lược hay sao? Không được? vẫn nên Ca ca tốt hơn.

Uyển Nhi chớp đôi mắt hồn nhiên, nhìn Lưu Thiên Ân mấp máy môi nhỏ. ngón tay viết lên lòng bàn tay to lớn của hắt.

" Không được gọi Ca Ca sao? "

" Không được! Gọi là sư phụ:"

Uyển Nhi rũ đầu xuống, gật gật như thê đã rồi....

Lưu Thiên Ân hài lòng, nắm chặt bàn tay nhỏ bé của cô. Xoay người rồi đi.

Kể từ bây giờ Uyển Nhi bước trên con đường, Công lược Nam chủ sự phụ. Ở thế giới cổ đại này, nữ nhân 14 tuổi cập kê 15 tuổi gã chồng.

Tính theo cốt Truyện thì Cổ Ưu Ưu gặp Lưu Thiên Ân là 10 năm sau, khi đó Cổ Ưu Ưu 16 tuổi còn Lưu Thiên Ân 29 tuổi.

Mà khối thân thể này tính ra chỉ nhỏ hơn nữ chủ 1 tuổi. "Khụ~~ Nữ chủ là thích nam nhân lớn tuổi sao?"

"Lão nương là bị ép buộc, mới phải công lược con trâu già này thôi. Tính ra thì thời điểm này nam chủ còn chưa già, mới là thiếu niên 19 tuổi.

"Coi như tạm chấp nhận được".

Hai người đi được một lúc, Lưu Thiên Ân mắt thấy đã vắng người, liền ôm Uyển Nhi vận khinh công. Bay về phía sau núi.

Sau núi có một sơn động, hắc khê vận cục đá liền mở ra một mật thất. Uyển Nhi trợn mắt há miệng, khinh ngạc không thôi.

Đề ở hiện đại, muốn có một cái mật thất phải tốn bao nhiêu công sức nha. Còn đây là cổ đại, đồ dùng thô sơ, lão nương thật phục cổ nhân này sát đất.

Nơi mật thất này là địa bàn của Lưu Thiên Ân. Nơi đây là lò huấn luyện sát thủ, còn là nơi mua bán tin tức. Mà Lưu Thiên Ân là người đứng đầu.

Mật thất này phải có người biết cách vào mới trở ra được. Còn kẻ lạ mặt xâm nhập vào, cơ hồ sẽ bị bẫy đập chết không còn đường trở ra.

Hai người một lớn một nhỏ không biết đã đi bao lâu, Uyển Nhi lúc này đôi chân nhỏ bé đã rất mỏi. Lâu sau một cánh cửa mật thất hiện ra trước mắt.

Lưu Thiên Ân vận ngược đèn dầu, cánh cửa bằng đá mở ra. Bên trong có một Cung điện Ngụy Nga tráng lệ hiện ra, hai bên đều là hắc Y che mặt.

Cung kinh cúi đầu với Lưu Thiên Ân. Hắn đi rất nhanh vào trong, Uyển Nhi còn không cảm nhận được khí tức của mấy người này.

Nếu không phải cô nhìn thấy họ cử động. Không thì đã tưởng họ Chết rồi. Những người này che dấu khí tức quá giỏi.

Mấy hắc Y này đã giỏi như thế, không biết tên nam chủ này còn mạnh tới mức nào a~~

"Ách" lão nương hơi sợ hãi~~ phải nhanh chóng tu luyện Cửu Âm Chân Kinh.

Lúc này hai người đi tới giữa Cung điện, khắp nơi đều rất vàng lờ lờ mắt Uyển Nhi.

Lúc này có một nam một nữ cũng đeo mặt nạ, nhưng không phải hắc mà là huyết y...

Mặc dù Uyển Nhi không thấy được mặt hai người. Nhưng cảm giác được hai người này thật sung đôi.

Nam Nhân nọ, nhìn thấy Lưu Thiên Ân dẫn theo một nữ hài, liền kinh ngạc lên tiếng.

"A" Thiên Ân huynh là ra ngoài mới mấy hôm, trở lại liền đã có con lớn như vậy?

Nữ nhân bên cạnh, cất âm thanh ngọt ngào phụ họa:"Phải rồi, thê tử ngươi đâu? Hay ngươi phụ tình người ta rồi?"

Uyển Nhi hai mắt trợn trừng, cô là quá nể phục sức tưởng tượng của hai người này rồi.

Lưu Thiên Ân không giải thích nhiều, chỉ nhàn nhạt lên tiếng.

"Đệ tử của ta:"

Bây giờ thì tới lượt hai người nọ giật mình. Lưu Thiên Ân là ai? Tính tình xưa giờ cổ quái, có chết cũng không nhận đồ đệ.

Vậy mà lúc này, lại nhận một nữ hài 5 tuổi làm đồ đệ? Nam nhân kia tiến lại gần xoa đầu nhìn chăm chăm Uyển Nhi.

"Uy" Cư nhiên nhỏ nhỏ giống Tinh Tinh:"Hắn không then mà nói Uyển Nhi giống tinh tinh.

Uyển Nhi bĩu môi, ghét bỏ chính mình có hơi gầy nhưng không tới mức giống tinh tinh như tên kia nói.

Cô sinh khí, theo tự nhiên mở miệng mà Mắng. Khí vào trong khi quán...

"a a a. ~~~". Tay không ngừng viết viết lên Lưu Thiên Ân.

Lưu Thiên Ân buồn cười, vỗ vai Uyển Nhi, chỉ vào hai người trước mặt giới thiệu.

"Kia là Lý Hiện, nữ Nhân kia là Nương tử của hắn, Lệ Hân.

Lưu Thiên Ân liếc nhìn Hai người, âm trầm lên tiếng.

"Đồ Đệ ta bị khiếm khuyết, không thể nói được, Đồ đệ ta nói nàng là Uyển Nhi."

"Không phải Tinh Tinh, Khụ~~ Ngươi mới là tinh tinh."

Lưu Thiên Ân vừa giải thích xong. Thì Uyển Nhi chu môi phồng má, khẩu hình miệng cánh môi mấp máy.

"Ngươi mới là Tinh Tinh"

"Cả nhà mi là tinh tinh"

"Ông nội mi là tinh tinh"

Lý Hiện kinh ngạc, vì Uyển Nhi là người câm, hơn nữa còn rất thông minh. Mới là cái oa nhi 5 tuổi đã biết viết chữ.

Đối với trẻ nhỏ biết viết chữ đã là thông minh. Còn đây oa nhi này còn bị Câm, để biết viết chữ phải công nhận là Thiên tài đi.

Lý Hiện hướng Uyển Nhi chân thành xin lỗi, lên tiếng thành khẩn.

"Được~~ Được ta mới là tinh tinh. Còn ngươi là khi nhỏ."

Uyển Nhi tròn trĩnh với hân. Dậm chân, mặt đỏ hồng vì sinh khí.

"Tinh Tinh và khi có khác gì nhau đâu? Hừ Lý Hiện lão nương nhớ kĩ ngươi."

"Chờ lão nương lớn, sẽ đánh gãy chân ngươi, nam nhân đáng chết."

Lý Hiện hứng thú quan sát Uyển Nhi, hân tiếp tục lên tiếng.

"Tiểu nhi sau này gọi ta là Ca ca, còn thê tử ta muối phải gọi tỷ tỷ."

"Sau này tên quái nhân Thiên Ân kia có bắt nạt muối, thì hãy nói cho Ca Ca biết nha."

Lệ Hân bên cạnh xen vào phụ họa.

"Phải Phải, sau này ta sẽ chiều cố thật tốt với Muội Tiểu Nhi.~~"

Uyển Nhi nghe hai người này nói, da gà cô muốn nổi hết lên. Không biết vì sao nam chủ lại kết bạn được với người như này a~~~

Lưu Thiên Ân, nắm tay Uyển Nhi dẫn đi, mặc kệ Lý Hiện và Lệ Hân. Dẫn Cô tới một căn phòng.

Tay chỉ chỉ vào trong."Từ bây giờ đây là phòng của con, Ta ở phòng bên cạnh."

Uyển Nhi gật gật đầu nhỏ tỏ ra đã hiểu.

Lúc này Lưu Thiên Ân bồi thêm một câu.

"Từ bây giờ đã là đồ đệ của ta, một ngày làm sư phụ cả đời vì phụ. Ta muốn Con phải nghe lời ta."

Uyển Nhi khó khăn, nuốt Nước miếng xuống. Gật đầu nhỏ. Thân tâm không ngừng mắng.

"Làm sư phụ được, chứ không làm phụ thân được nha. lão nương còn phải công lược a~~"

Rút lời Lưu Thiên Ân xoay người trở lại phòng của mình. Còn lúc này Uyển Nhi lắc mình vào không gian.

Ngâm mình vào suối linh tuyến, tu bổ lại thân thể này. Nuốt tạm đan dược để đảm bảo đủ sức khỏe.

Xong xuôi Uyển Nhi ngồi sắp bằng Tu luyện Cửu Âm chân kinh. Vì thời gian trong không gian linh tuyến là gấp mười lần so với bên ngoài.

Đầy đủ thời gian và linh khí, chỉ cần vài năm thôi. Cô giỏi hơn nam chủ là điều có thể.

Uyển Nhi hứng trí bùng bùng ngồi tu luyện, tới quên trời quên đất.

- - - - -

Ý của câu trên là "một ngày làm thầy cả đời làm cha". Giống như khi xưa đi học giáo viên hay dạy mình như thế

Chương 200: Đừng nói! ta yêu nàng 4

Từ khi Uyển Nhi ở Trong Cung điện dưới mặt thất này, thì Luru Thiên Ân phái hai tỷ nữ theo hầu hạ Uyển Nhi.

Hai tỷ nữ này không đeo mặt nạ, gương Mặt thanh tú. Nhìn ra chỉ mới 10 tuổi, Bước chân nhẹ nhàng, cơ hồ cũng được luyện qua võ.

Có người hầu hạ ăn uống. Tắm rửa cuộc sống Uyển Nhi nhân hạ sung sướng, thịt cũng béo lên không ít.

Sắc mặt đã hồng nhuận. Vì mới tới Luru Thiên Ân, còn chưa có dạy cho cô cái gì. Uyển Nhi dành thời gian ở trong không gian linh tuyền tu luyện.

Tối giờ ăn cơm hay tắm rửa đều ra ngoài, tránh cho hai cái tỷ nữ kia nghi ngờ phát hiện ra điều gì.

Ngày hôm sau Uyển Nhi được Tỷ nữ trang điểm xinh đẹp, tóc được búi lên hai chòm như na tra thái tử. Dẫn đi tới tiền đình.

Tối nơi Uyển Nhi thấy Luru Thiên Ân đang bàn bạc chuyện gì đó với Lý Hiện và Lê Hân.

Lý Hiện thấy Uyển Nhi, chỉ mới mấy ngày liền trở thành búp bê sứ đáng yêu, thật muốn ôm vào lòng.

Lê Hân lên tiếng trước, tay vẫy vẫy với Uyển Nhi.

"Tiểu Nhi thật đáng yêu~~ lại đây cho tỷ tỷ ôm một chút.

Lê Hân cười đến vui vẻ, nhìn sang Lý Hiện:

"A Hiện hay chúng ta cũng sinh lấy một hài tử, xinh xắn như Tiểu Nhi nha.

Lý Hiện Gật gù:" được được, Nàng đi cùng ta, chúng ta đi tạo Nữ hài ngay bây giờ.

Nói Xong Lý Hiện bế bổng Lê Hân đi mất, để Uyển Nhi còn đang ngạc nhiên, không dưng lại bị ăn một đồng cầu lương.

Uyển Nhi tròn mắt nhìn Luru Thiên Ân.

"A a a ~ Ô ":

Luru Thiên Ân giương như nghe hiểu Uyển Nhi nói gì, đành tiến tới xoa đầu cô.

"Mặc kệ hai người họ, bây giờ vì sư cùng con ăn cơm trước:"

Dùng cơm xong, Luru Thiên Ân mới đi vào vấn đề chính. Hắn trầm ngâm một lúc, sau đó mở lời.

"Tiểu Nhi, Vi sư có việc phải ra ngoài, một tháng sẽ tới thăm con. Ở đây nhớ nghe lời Lý Hiện và Lê Hân.

Uyển Nhi hai mắt hồng hồng, nhìn Luru Thiên Ân một chút, sau đó ngón tay vẽ vòng lên.

"Sư phụ ca ca Yên tâm. Con đã 5 tuổi đã lớn, sẽ nghe lời Lý hiện ca ca và Lê Hân tỷ tỷ.

Tay thì viết như thế, trong lòng thì nghĩ khác..

"Nam chủ là ra ngoài đi chơi, không mang theo lão nương a~~

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 20%)

Không biết tên Lý Hiện từ đâu xuất hiện, hắn buông lời từ chối trông coi Uyển Nhi.

"Thiên Ân ta nói cho ngươi nghe, ta và lão bà còn đang rất bận, ngươi nên mang Tiểu Nhi theo đi.

"Dù gì Tiểu Nhi thông minh lại ngoan ngoãn, ngươi lại giỏi văn võ và Y Dược, vẫn nên tự trông coi đệ tử của mình.

Hai mắt Uyển Nhi sáng rỡ, đây là cơ hội cho cô xoát hào cảm nha. Tay nhỏ không ngừng viết viết.

" Sư phụ Ca ca để con theo người. Con rất ngoan và nghe lời." Đôi mắt lấy lòng của cô chớp chớp.

Lưu Thiên Ân liếc mắt sắc như dao về Lý Hiện, thì hắn đã trốn đi từ bao giờ. Lúc này Lưu Thiên Ân mím môi, nhìn Uyển Nhi.

Lâu sau, đành gật đầu đồng ý, mang theo Uyển Nhi.

.....

Lần này rời khỏi mật thất bằng con đường khác. Lúc này Uyển Nhi và Lưu Thiên Ân leo qua sườn ngọn núi cao.

Vượt qua bao nhiêu thâm sơn cùng cốc, mất bảy ngày đường mới tới một thôn nọ. Thôn này đang xảy ra Dịch bệnh hoành hành.

Do Địa hình hiểm trở, quanh thôn bị bao bọc bởi núi cao dốc sâu. Sông suối cách trở, không có cách nào mua thuốc hay nơi đại phu khám Bệnh.

Vì vậy dịch bệnh bùng phát rất nhiều người đã Chết, chỉ được đắp chiếu lên, xung quanh có rất nhiều người đổ gục ngất xỉu.

Trẻ em gầy guộc ốm o, nôn mửa. Khi hai người tới nơi liền bị tình cảnh này đập vào trong mắt.

Uyển Nhi nhìn thấy, khiến cô dọa sợ không ít. Còn Lưu Thiên Ân nổi lên một mảnh đau thương người dân.

Lưu Thiên Ân bận bịu khám và điều chế được kiểm soát bệnh dịch. Ngẫu nhiên hắn sẽ chỉ bảo cho Uyển Nhi nhận biết thảo dược.

Do rất nhiều người bị bệnh, hai người rất bận bịu. Nguồn nước ô nhiễm mà suối lại cách thôn khá xa.

Lưu Thiên Ân vừa chữa trị vừa phải xách nước về rất vất vả. Uyển Nhi lười biếng, muốn nạn dân nhanh chóng khỏi, cô xuất ra nước linh tuyền. Lén lút đút cho người dân uống.

Lưu Thiên Ân nhìn động tác đút nước và săn sóc người bệnh của cô. Khiến hắn có hào cảm không ít.

Chứng tỏ hắn nhận đúng đệ tử, vừa đáng yêu lại lương thiện.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 25%)

Động tác đút nước của cô dừng lại. Xoay đầu lại nhìn Lưu Thiên Ân thì thấy hắn đang bắt mạch.

Đã ba ngày ở Thôn này, dưới sự chăm sóc chữa trị của hai người. Nạn dân đã tốt lên không ít. Nhiều người có dấu hiệu tốt lên.

Lưu Thiên Ân, chỉ bảo cho những người còn sống nhận biết một ít dược liệu.

Hòa thiêu những người đã chết nhằm ngăn chặn dịch bệnh bùng phát.

Màn đêm buông xuống, Uyển Nhi ngồi cạnh bên đồng lửa cháy rực, cánh tay nhỏ cầm cành cây khô, vẽ vẽ hình cây xuống đất.

Lưu Thiên Ân thấy động tác hiếu học của Cô, liền chăm chú nhìn. Dù sao đệ tử của hắn cũng biết chữ.

Hắn lấy ra quán y dược, bên trong có ghi đầy đủ dược liệu từ đơn giản tới quý hiếm, bàn tay lớn xoa xoa đầu cô.

" Khụ~~Trời tối, nhìn xuống đất sẽ không tốt.

" Tiểu Nhi cầm lấy y dược của vi sư Mà tìm hiểu thêm, chỗ nào không hiểu cứ hỏi vi sư. "

Gương mặt đáng yêu của cô, nở nụ cười xinh đẹp, cành cây viết xuống đất.

" Cảm ơn sư phụ Ca ca. Đồ nhi sẽ cố gắng học"

Uyển Nhi chăm chú đọc y dược. Một mặt cô muốn kiếm thêm cái kỹ năng thần y nha, còn mặt khác nam chủ rất kiêu lời.

Ngẫu nhiên chỗ nào không hiểu cô sẽ hỏi hắn, giúp nam chủ nói nhiều với cô hơn, còn phải xoa hào cảm nữa nha.

Thời gian cứ như vậy mà trôi qua. Mỗi khi Lưu Thiên Ân ra ngoài chữa trị cho người nghèo sẽ mang cô theo, chỉ dạy y dược.

Hắn cũng sẽ dạy Uyển Nhi vài chiêu phòng thân, Uyển Nhi thông minh hắn dạy 1 cô liền biết mười.

Có điều Lưu Thiên Ân lại không dạy cô cách bào chế độc dược.

Uyển Nhi cũng không phải con người tham lam, học được bản lĩnh thần y là được. Còn độc cô không thích dùng.

.....10 năm sau

Trong vòng mười năm này, Uyển Nhi bản lĩnh y được còn cao hơn Lư Thiên Ân chứ không bằng.

Cửu Âm Chân Kinh cô đã luyện tới mức siêu phàm. Nam chủ có so chiêu chỉ có thua mà thôi.

Uyển Nhi từ cái oa nhi 5 tuổi đã trở thành thiếu nữ xinh đẹp kinh diễm 15 tuổi. Thân thể xinh đẹp không khác gì với các thế giới trước kia.

Tóc dài đen tuyền được cô búi gọn. Cổ định bởi cây trâm bạch ngọc, từ khi Uyển Nhi 12 tuổi đã luôn mặc nam trang, để tiện cho việc Theo Lư Thiên Ân ra ngoài cứu giúp dân nghèo.

Lư Thiên Ân rất hài lòng Uyển Nhi, đồ nhi y được giỏi hơn hẳn, là do hẳn có tài dạy. Hẳn cũng không biết là Uyển Nhi có luyện võ công. Còn là giỏi hơn hẳn.

Lư Thiên Ân chỉ mơ màng nghĩ, Uyển Nhi chỉ luyện mấy chiêu phòng thân mà hẳn dạy.

Mười năm qua hào cảm từ 25% cô đã xoát tới 60%. Uyển Nhi hài lòng, cô đã đi được hơn một nửa con đường rồi.

Thời gian này, cô rất hiếm khi gặp Lý Hiện Và Lê Hân. Hầu như hai người họ rất bận. Điều cô tiếc nuối là 10 năm rồi còn chưa được nhìn Thấy dung mạo Lư Thiên Ân

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 201: Đừng nói! ta yêu nàng 5

Lúc này Uyển Nhi đang trong sân luyện Cửu Âm Chân kinh, cô kết hợp với ngân trâm. Có thể giết người trong thoáng chốc.

Đang tập luyện liền nghe được bước chân nhẹ nhàng trong gió, Uyển Nhi nhanh chóng chui vào không gian.

Giọng Lý Hiện vang lên: "Quái Lạ ta mới thấy muội muội Tiểu Nhi ở đây, sao lại trốn rồi."

Lê Hân véo tai Lý Hiện, miệng Măng:

"Cũng Tại chàng, ta nói giúp ta sinh cái nữ nhi kết quả sao, nữ nhi không có."

"Nam hài cũng không, tại sao chàng lại vô dụng vậy hả??"

"A~~ Nương tử véo nhẹ thôi ta biết sai rồi, không nên xin được của Tiểu Nhi."

"Khụ~~ Tiểu Nhi nói. Sinh cái hài tử rất đau, nên ta sợ nàng khô."

"Muội ấy trốn đâu rồi? thấy liền trốn như khi."

Lê Hân trừng mắt với Lý Hiện.

"Chàng còn dám nói, tại chàng luôn nói Tiểu Nhi là khi, mới trốn đấy."

"Tiểu cô nương khuynh quốc khuynh thành, mặc nam nhân lại tuần lã như vậy, chàng lại nói là khi."

"Ta thật muốn gả cho Tiểu Nhi muội Muội."

Lý Hiện vác ngược Lê Hân lên, trong lòng sinh khí mắng yêu.

"Nàng... Nàng, bây giờ đi tạo cái hài tử, dám đòi gả cho tiểu Nhi muội Muội, ta không đủ tuần lã hay sao...?"

"Nha~~ Nha~~ nha già rồi, còn sinh cái gì? Chàng thả ta xuống."

Uyển Nhi thấy đôi phu thê Kia đã đi xa. Lúc này mới xuất hiện, mắng trong lòng.

"Già rồi thì yên phận đi, khi nào cũng nhét cho lão nương một đồng cầu lương"

Uyển Nhi tính theo cốt truyện thì, mười ngày sau, Lư Thiên Ân sẽ gặp gỡ Cố Ưu Ưu. Việc bây giờ là cô phải ngăn chặn hai người này sinh tình.

Nghĩ nghĩ một hồi Uyển Nhi quyết định ngăn cản Cố Ưu Ưu. Độc của Cố Minh Triệt Cô cũng giải được.

Cố Ưu Ưu này cũng chỉ là thiếu nữ, tâm tình bốc đồng, cô lại càng tin chắc ngăn cản được Cố Ưu Ưu.

Vừa đúng lúc Uyển Nhi mới Luyện xong ám khí bằng ngân Trâm. Cô đặt cho cái tên là "Tuyệt Sát Trâm".

Sáu ngày trôi qua, Lư Thiên Ân tới dần. Uyển Nhi chuẩn Bị khởi hành đi Kinh Thành.

Uyển Nhi thở ra một hơi, chuyện Nam chủ và nữ chủ gặp nhau là không thể ngăn cản được.

" Su phụ~~ Vì sao phải đi kinh thành?:" Uyển Nhi dơ tờ giấy lên hướng Lư Thiên Ân hỏi.

Lư Thiên Ân nhàn nhạt trả lời: " Vì Su có chuyện ở kinh thành.

Hắn liếc mắt nhìn Uyển Nhi trong y phục nam nhân, nhìn rất tuần lễ, còn tỏ ra mị lực hơn cả hắn.

Từ lúc đệ tử của hắn 12 tuổi đã thích mặc nam trang. Hắn không biết nàng mặc nữ trang thì sẽ kinh diễm tới mức nào đây.

" Vì Su thấy ở kinh thành có rất nhiều món ngon, tới nơi vì su sẽ dẫn con đi ăn cả Kinh thành. "

Uyển Nhi nghe thấy ăn, nước miếng không hẹn mà tuôn ra. Quên luôn việc nam chủ gặp nữ chủ ra sau đầu.

Hai người thuê một cỗ xe ngựa, hướng kinh thành mà đi thẳng. Liền ba ngày đường đã tới Kinh thành.

Lư Thiên Ân dẫn Uyển Nhi vào thành, hai người làm thu hút ánh mắt của người đi đường.

Một Nam nhân đeo mặt nạ, dáng người cao ráo cả người tỏ ra hàn khí.

Còn thiếu niên kẻ bên dung nhan anh tuấn, động tác phong lưu. Trên mặt luôn đầy ý cười.

Các cô nương nhìn Thấy Uyển Nhi, e thẹn che đi gương mặt đang nổi mây hồng

Uyển Nhi thấy mọi người đều chăm chăm nhìn hai người, cô kéo Lư Thiên Ân tránh xa nơi đông đúc. Còn không quên đưa giấy giải thích.

" Su phụ~~ Các cô nương đều nhìn người, người phải tránh xa họ ra.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 65%)

Lư Thiên Ân Quả thật muốn cười, hắn là mặt đều che kín đầu ai thêm nhìn.

Các tiểu cô nương kia là si luyến nhan sắc của tiểu đồ đệ của hắn. Động tác che chắn đáng yêu của Uyển Nhi, muốn chọc cười hắn.

Uyển Nhi nghe được Âm thanh hào cảm đã lâu không tăng, hôm nay lại tăng 5% thật sự khiến cô vui mừng rơi nước mắt.

Lư Thiên Ân nhìn sắc trời một chút, lãnh đạm lên tiếng.

" Nhanh đi thôi "

Uyển Nhi nhanh chóng bước chân, đuổi Theo Lư Thiên Ân. Bàn tay xinh đẹp nắm lấy bàn tay của hắn đu đưa.

Mắt cô không khỏi liếc nhìn hàng quán xung quanh, nhưng vì không nói được. Có chút bất tiện, thèm ăn mà không cất tiếng xin được a~~

Lư Thiên Ân thuê một sương phòng trước, ngày mai hắn sẽ làm công việc gì đó.

Cô cũng không biết thời điểm này Nữ chủ sẽ ngẫu nhiên gặp nam chủ đây.

Lư Thiên Ân tới khách điểm Thuê hai sương phòng thượng đẳng, xong xuôi hai người dùng bữa. Mạnh ai nấy về phòng nghỉ ngơi.

.....

Sáng sớm hôm Sau, gà còn chưa gáy mặt trời mới ló dạng. Tất cả còn chưa nhìn Rõ Uyển Nhi đã vội vã Gõ cửa phòng Lư Thiên Ân

Không tới Một phút, cửa phòng đã được mở, Lư Thiên Ân vội gì thì cũng phải đeo mặt nạ vào.

Có thể do hắn ngại ngủ, Mặt nạ bị đeo ngược, toàn thân vẫn mặc bộ áo ngủ mỏng tang, cúi đầu liếc nhìn Uyển Nhi.

" Sớm vậy đã tỉnh? " Âm Thanh lạnh lùng vang lên.

Uyển Nhi đưa tờ giấy lên, với vẻ tội nghiệp, tay nhỏ xoa xoa bụng.

" Sur phụ, con đói~~~~"

Lưu Thiên Ân ngẩn ngơ. Hắn còn tưởng đồ đệ hắn gặp ác mộng không ngủ được. hóa ra là bị đói làm cho tỉnh.

Dù sao, đồ đệ hắn mới 15 tuổi vẫn là nữ Hải ngân thoa.

(Tỉnh -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 67%)

" Đợi Vi Sur thay đồ. Sẽ dẫn con đi ăn."

Uyển Nhi ngoan ngoãn, đứng ở ngoài chờ đợi. Mắt luôn liếc nhìn con gà trên mái nhà.

Không phải Nam chủ đã hứa dẫn cô đi ăn. Thì chắc chắn con gà kia sẽ không có cơ hội gáy tiếp đâu.

--Gà." Làm gà đã khổ lắm rồi, xin đừng ăn ta... Ta... Còn gầy lắm~~~

Cô đợi chừng 10 phút, Lưu Thiên Ân bước ra. Cô thật muốn phì cười vì mặt nạ của hắn vẫn là đeo ngược.

Uyển Nhi nhin cười, động tác chỉ lên mặt nạ, tay về lên không trung.

" Sur Phụ~~ Mặt nạ người đeo ngược rồi.

Lưu Thiên Ân giật mình, loay hoay chỉnh lại mặt nạ. Lúc này Uyển Nhi mơ hồ thấy được vết sẹo dài trên má Hắn.

Chỉ là mơ hồ nhìn thoáng qua, đủ cảm nhận được biết bao nhiêu kinh sợ rồi.

Hắn dắt Uyển Nhi xuống khách Lâu dùng bữa. Khi ăn xong hai người định rời bước chân liền có một giọng nữ lạnh lạnh vang lên.

- Thần Y xin chờ một chút~~ Thần y thỉnh chờ một chút.

Uyển Nhi trong lòng bộp chộp. Giọng nữ đang gọi đó, không phải là nữ chủ thì còn ai vào đây a~~

Lưu Thiên Ân vẫn lãnh đạm dừng bước chân, xoay người lại Nhìn người mới gọi chính mình.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 202: Đừng nói! ta yêu nàng 6

Cố Ưu Ưu toàn thân mặc Hồng y, Tóc vấn Thiên Vân kế. Gương Mặt xinh đẹp, đặc biệt có đôi mắt biết cười.

Cố Ưu Ưu dường như đứng ở ngoài đã lâu, mặc dù cất tiếng gọi Lưu Thiên Ân là thần Y, nhưng trong giọng nói không có bao nhiêu thành khẩn.

Cô ta hướng Lưu Thiên Ân lấy lòng nói. " Thần y cầu xin ngài cứu mạng ca ca của ta~~

Uyển Nhi nghiêng đầu đánh giá Cố Ưu Ưu, cũng được xem là mỹ nhân. Nhưng không xinh đẹp động lòng bằng cô.

Lưu Thiên Ân vẫn không nói gì, Uyển Nhi bị Câm nên không mở miệng ra được, đành nhìn chăm chăm vào Lưu Thiên Ân.

Cố Ưu Ưu, lúc này còn chưa để ý tới Uyển Nhi, cô ta vẫn luôn hướng mắt trên người Lưu Thiên Ân. Thấy hắn không trả lời Cố Ưu Ưu đành nói thêm.

" Thần y, chỉ Cần ngài cứu mạng Ca Ca của ta, thì vạn lượng hoàng kim ta cũng bằng lòng trả.

Lưu Thiên Ân biết Cô nương này có thân phận không nhỏ, hắn đã định gạt đầu. Nhưng thái độ không xem người ra gì của Cố Ưu Ưu, hắn xem không vừa mắt.

Âm thanh lãnh đạm vang lên.

" Không trị, mời về cho"

Rút lui hắn xoay người rời đi. Cố Ưu Ưu sinh Khí, đường Đường là công chúa đương triều hạ mình xin hắn chữa trị cho hoàng huynh.

Vậy mà bây giờ bị nam thân đeo mặt nạ này, xưng là thần y khinh thường.

Cố Ưu Ưu chạy lên trước giang tay cản đường, giờ giọng đánh đá của mình ra.

"Người~~biết ta là ai không? dám từ chối ta.

Lưu Thiên Ân vẫn lãnh đạm. Cát tiếng phảng phất như không.

"Người là ai, ta cũng không quan tâm. Ý ta đã quyết không trị."

Mặt của Cố Ưu Ưu vặn vẹo, hét lên.

"Lời của Bồn Công Chúa mà người dám trái, có tin ta nói Phụ Hoàng đem nhà người đi tru di Cửu tộc?"

Hai mắt Uyển Nhi tròn trũng, nàng công chúa này quá đánh đá rồi, trước bách tính mà dọa chém người như củ cải a~~

Lưu Thiên Ân càng nhủ chặt mi tâm, dứt khoát xoay người rồi đi mặc kệ Cố Ưu Ưu.

Uyển Nhi vội vàng bước theo sau, tay kéo kéo ống tay áo Lưu Thiên Ân. Ngón tay không ngừng vẽ vòng.

"Sư phụ~~ Không bằng để đệ tử tới chữa trị xem sao! Đồ nhi cũng chưa có thực hành qua.

"Sư Phụ~~ Xem như ta xem thành quả, cứu một mạng người hơn xây bảy tòa thành!

Lưu Thiên Ân nghĩ một hồi, sau đó nhẹ nhàng gật đầu đồng ý.

Uyển Nhi lúc này, nhìn sang Cố Ưu Ưu với nụ cười tuyệt Mỹ, sáng ảm như ánh mặt trời.

Cố Ưu Ưu bị trầm mê bởi nụ cười và nhan sắc anh tuấn của Uyển Nhi, thoáng chốc Gương mặt Cố Ưu Ưu ửng hồng.

E then cúi đầu, Lúc này Uyển Nhi mới hướng Cố Ưu Ưu, dơ mảnh giấy ra.

"Ta là đồ Đệ của Thần Y. Ta giúp người chữa trị cho Ca Ca người.

"Dù người là Công chúa hay ai đi nữa ta cũng sẽ chữa trị hết mình.

Cố Ưu Ưu kinh ngạc, nhìn Uyển Nhi bỗng viên mặt nàng đỏ lên.

Nàng lại không biết Thiếu niên anh tuấn này, vừa tốt bụng. Có ý đức hơn cái vị Thần Y kia lại là bị câm.

Cố Ưu Ưu trái tim như lỡ mất một nhịp, ngay từ lúc Uyển Nhi nở nụ cười tuyệt mỹ kia. Nàng quyết định, sẽ chiếm trọn người thiếu niên này.

Cố Ưu Ưu vui mừng, vì Hoàng huynh được chữa trị. Lại chính mình tìm ra cái tình yêu chân ái, vừa gặp đã yêu kia.

"Được~~ Được. Xin mời vị thần y thúc thúc và tiểu ca ca này theo ta."

giọng Cố Ưu Ưu phá lệ ngọt ngào vang lên.

Uyển Nhi không nghĩ tới, chỉ vì một hành động ngăn cản nữ chủ và nam chủ tới bên nhau. Cô lại tự rước cho mình một cái rắc rối.

Còn chưa kể tới, không phải cốt truyện nói Cố Ưu Ưu sinh tình với Lưu Thiên Ân sao?

Vậy mà bây giờ gọi Nam chủ là thúc thúc. Còn cô là tiểu Ca ca. Lão nương còn kém nữ chủ 1 tuổi a~~

.....

Lưu Thiên Ân và Uyển Nhi theo Cố Ưu Ưu tới Phủ Thái tử, bên trong phủ rộng lớn, có hòn non bộ, có ao sen.

Toàn bộ phủ Ngụy Nga to lớn, từ viên đá cho tới cây cột đều được trạm khắc tinh xảo. Nhìn đâu cũng đều là đồ vật bất phàm.

Yết hầu của Uyển Nhi nhẹ nuốt nuốt, thật sự cô muốn cuốn toàn bộ tài sản phủ thái tử làm của riêng mình.

"Bán đi không biết sẽ ăn được bao nhiêu con bò a~~

Cố Ưu Ưu nhanh chóng dẫn Uyển Nhi vào thỉnh mạch cho Cố Minh Triệt, còn Lưu Thiên Ân ở bên ngoài chờ.

Vừa bước vào phòng, đập vào mắt cô là một nam nhân, cả người tái nhợt trắng xanh. Bất kể lúc nào cũng có thể châu Diêm Vương.

Cố Minh Triệt lúc này, nhìn sắc Mặt không ra một chút tuấn đạt nào. Đôi mắt nhắm nghiền. Hơi thở nặng nề.

Uyển Nhi tiến lại gần mép giường, cột sợi chỉ vào cổ tay của hắn. Nhẹ nhàng sờ lướt trên sợi chỉ, thỉnh mạch.

Cố Ưu Ưu một bên nhìn Uyển Nhi bắt mạch, sắc mặt nhũn nhếch tựa hồ bệnh tật nguy nan, nàng ta liền giải thích.

"Tiểu Ca Ca, hoàng huynh của ta bảy ngày trước đưa ta đi bắn cung. Ăn phải quả đại liên bệnh không rời nổi giường.

"Các đại phu thỉnh ra trúng độc, nhưng không phối ra được giải dược. Nên ta cũng đành biết nhờ cậy vào tiểu ca ca.

Nói xong Cố Ưu Ưu nước mắt lưng chòng, tay nhẹ nhàng cầm khăn lụa thấm nước mắt.

Uyển Nhi lấy ra từ tay áo, một viên giải bách độc, bóp nát nhét vào miệng Cố Minh Triệt.

Sau đó dùng ngón trâm, cắm vào đầu ngón tay, máu đen ngòm chảy ra.

Uyển Nhi cho hắn uống một ít nước linh tuyền, giúp hắn mau chóng tỉnh.

Sự việc xong xuôi, Uyển Nhi hướng Cố Ưu Ưu, động tác phóng khoáng rút ra từ ngực chiếc khăn. Viết mảnh giấy đưa cho Cố Ưu Ưu.

"Hắn là ăn phải quả do rắn tới từ tây vực nhà độc vào.

"Ta đã giải độc giúp hắn không quá ba, ngày sẽ tỉnh hoạt động như Bình thường.

Uyển Nhi thấy mỹ nhân khóc. Liền đau lòng, đưa khăn tay cho Cố Ưu Ưu. Viết ra giấy.

"Mỹ nhân khóc sẽ rất xấu, Công chúa người lau nước mắt đi, ta thấy người cười sẽ rất xinh đẹp.

Cố Ưu Ưu ngẩn ngơ, tay nhận lấy khăn của Uyển Nhi đưa, mặt nổi lên rặng mây hồng. Cúi đầu e thẹn ngọt ngào lên tiếng.

"Đa tạ tiểu thần y Ca ca, Ta sẽ cười nhiều hơn~~

"Đây là vạn lượng hoàng kim, tiểu Ca ca xứng đáng nhận lấy. "Cố Ưu Ưu rút rề dây rương vàng ròng tới Uyển Nhi.

Uyển Nhi thấy vàng liền sáng mắt, tuy sư phụ dặn không được tham tiền tài.

Nhưng cái này quá nhiều vàng rồi nha. Không biết sẽ ăn được bao nhiêu năm đây.

Dù sao sư phụ cũng không có ở đây, nhận cũng không có vấn đề gì đi. Uyển Nhi tay cầm rương vàng, tay kia xua xua. Viết lên Giấy

"Như thế này quả thật rất nhiều. Ta chỉ cần nhìn mỹ Nhân cười là đã mãn nguyện rồi."

Cố Ưu Ưu nghe Uyển Nhi nói. Nàng ta càng si luyến hơn, hai mắt nổi lên tầng sương hồng. Tay định rút rương vàng cất trở về.

Uyển Nhi nhanh chóng giữ lại, ngón tay xinh đẹp viết lên mu bàn tay Cố Ưu Ưu..

"Công chúa có lòng~~Ta xin nhận. Không làm phật lòng công chúa.

"Còn khăn tay công chúa không cần trả lại đâu, mỹ Nhân chỉ nên nở nụ cười.

Nói xong Uyển Nhi xoay người ra đại sảnh, lúc này Lưu Thiên Ân đang đợi ở ngoài.

Cố Ưu Ưu đỏ mặt, bàn tay nắm chặt khăn lụa của Uyển Nhi đưa, sau đó niết nhẹ cẩn thận cất vào lồng ngực. Cũng theo bước chân Uyển Nhi ra ngoài.

Khi ra ngoài, Lưu Thiên Ân thấy thái độ của Cố Ưu Ưu đối xử đã khác. Không còn bốc đồng khinh thường, còn luôn miệng nói cảm ơn.

Thì hắn đã biết sự đã thành, trong lòng không khỏi thương thức Đồ đệ tài giỏi của hắn.

(Tỉng Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 77%)

Hai người rời đi khỏi Phủ Thái tử, Lưu Thiên Ân tính toán, khi hắn làm xong tâm nguyện, sẽ lui mình ở ẩn sống cuộc sống an nhàn.

Có đệ tử ở bên cạnh, cũng là một cái tư vị không tệ.

Cố Ưu Ưu nhìn thân ảnh hai người rời đi, thì trong lòng thầm quyết Tâm phải có được thần y ca ca. Nàng ta còn chưa có kịp hỏi danh tính của Tiểu ca ca đó.

Chương 203: Đừng nói! ta yêu nàng 7

Ba ngày sau, Lưu Thiên Ân bận bịu giải quyết việc giết, để Uyển Nhi ở lại trong khách điểm.

Lúc bấy giờ Cố Ưu Ưu, đang bên cạnh chăm sóc cho Cố Minh Triệt.

Tiểu ca ca có dặn ngày thứ ba sẽ tỉnh. Hôm nay đã ngày thứ ba, xem ra còn chưa có động thái gì.

Cố Minh Triệt nằm trên giường, khẽ rên ra một tiếng. Đôi hàng mi rung rung, bắt đầu chuyển Tỉnh.

Đầu tiên hần hơi nghiêng đầu, đánh giá bốn phía, nhìn ra đây là phủ của mình. Sau đó liếc mắt đánh giá Cố Ưu Ưu.

Nghe được tiếng động ở giường, Cố Ưu Ưu kích động lên tiếng.

"Oa Oa~~ huynh đã tỉnh rồi, cũng may có tiểu thần y cứu giúp.

Cố Minh Triệt nhú mày, nhắc bàn tay không còn sức, xoa mi tâm.

"Khụ~~Khụ Tiểu Ưu, ta đã ngủ bao lâu rồi, là ai giúp ta trị bệnh?"

"L..à. Là độ đệ của thần y, muội còn chưa kịp hỏi danh tính của huynh ấy". Vừa nói Cố Ưu Ưu vừa xoắn xuýt góc áo, mặt nhiễm hồng hồng.

"Muội ra ngoài bảo người mang chút đồ ăn thanh đạm cho Huynh. Đã mấy hôm rồi huynh chưa ăn gì.

Cố Minh Triệt nhẹ nhàng gạt đầu, rút lời Cố Ưu Ưu xoay người rồi đi mất.

Nàng ta đôi mắt tỏa sáng, giống như đã quyết định Một việc đứng đắn.

.....

Cố Ưu Ưu hướng Khách Điểm của Lưu Thiên Ân và Uyển Nhi mà tới. Nàng ta đi rất gấp rút, hận không thể một mạch mà bay tới.

Vừa tới khách điểm, nàng ta đã thấy Uyển Nhi thông dong bước ra ngoài, tựa hồ là rất bận.

"Uy " Tiểu Ca ca chờ một chút~~:" Từ phía Xa Cố Ưu Ưu hô lớn.

Uyển Nhi nhắm mắt nhắm mũi, làm như tai ta bị điếc, nữ chủ đừng có Gọi ta~~

"Tiểu ca ca chờ ta.. Một.. Chút..." Cố Ưu Ưu chạy tới nắm được góc áo của Uyển Nhi.

Uyển Nhi dừng lại nghiêng đầu nở nụ cười sáng lạn. Híp mắt nhìn Cố Ưu Ưu.

Cố Ưu Ưu đuôi tay nắm chặt cánh tay Uyển Nhi, hơi thở ra nói.

"T.. A.. Ta gọi Tiểu Ca ca không nghe thấy sao?"

Uyển Nhi vẫn giữ nụ cười tuần dật, nhàn nhạt nhìn Cố Ưu Ưu sau đó tay viết lên không trung.

"Công chúa người là có việc? Hay ta trị bệnh sai Thái tử chết rồi?"

Cố Ưu Ưu liên tục lắc đầu xua tay. Sau đó lại gạt đầu mở miệng:

"Không! Không phải huynh ấy đã tỉnh, chỉ là ta tới cảm ơn tiểu ca ca. Ta mời tiểu ca ca dùng bữa?"

Hai mắt Cố Ưu Ưu sáng tỏ, chờ đợi Uyển Nhi gạt đầu.

Uyển Nhi ngẩn người một lúc, suy nghĩ có người mời đi ăn lại không tốn bạc. Không đồng ý là đồ ngu.

"Nữ chủ quả đáng yêu rất dễ dạy. Lão nương quyết định sẽ tốt hơn với nữ chủ.

Uyển Nhi nhàn nhạt gật đầu, tay của cô vẫn bị Cố Ưu Ưu nắm chặt kéo đi mất.

Hai người tới tiểu lâu nổi tiếng ở kinh thành, gọi toàn bộ đồ ăn nổi tiếng ở nơi đây ra.

Vừa ngồi xuống, Cố Ưu Ưu đã nhìn ngắm Uyển Nhi không chớp mắt. Khiến cô ăn có chút không được tự nhiên.

Uyển Nhi cảm thấy ánh mắt kinh diễm của Cố Ưu Ưu nhìn mình. Lại có chút quái lạ, trong thời gian ngắn Uyển Nhi phát hiện ra việc gì đó rất là quan trọng.

Sau đó cô khẽ cười tà mị. " phải rồi, lão nương đã nhớ ra Cái hào quang quận chúa.

Không thể trách được, nữ chủ cũng là công chúa vừa nhìn lão nương đã yêu. Khụ cái hào quang này cũng tốt a~~

Uyển Nhi mỉm cười nhìn Cố Ưu Ưu, ngón tay vẽ lên mặt bàn.

" Công chúa, Người là sao nhìn ta như vậy?

" Có phải hai ta đã quen nhau từ kiếp trước phải không? " Cố Ưu Ưu vừa nói Thần sắc trở nên vui mừng không ít.

Uyển Nhi xưa nay quen với hành động phong lưu, trêu hoa ghẹo nguyệt của mình.

Nay nữ chính lại bạo dạn mở lòng với cô, khiến gai ốc Uyển Nhi nổi lên, tay nhịn không được mà viết liên hồi.

" Ta mới gặp công chúa là ba ngày trước, Công chúa người ăn đi. Thức ăn nguội sẽ không ngon.

Cố Ưu Ưu ngoan ngoãn, an ổn ngồi ăn, mắt không ngừng phóng điện với Uyển Nhi.

Hai người ăn xong, Uyển Nhi nói trong người còn có việc. Phải về khách điểm, Cố Ưu Ưu nuối tiếc không giữ chân Uyển Nhi được, đành tiễn về Khách điểm.

Lúc này sắc trời đã tối, Uyển Nhi xoay người vào trong thì bất giác Cố Ưu Ưu gọi dật lại...

" Khoan đã!!!!

Uyển Nhi dừng bước chân, quay người lại. Bất giác cô cảm nhận được môi của cô được phủ lên bởi tầng cảm giác ấm mềm.

" C.. Ôn.. G.. Công chúa... Người vậy là ý gì?. Lão nương là bị mỹ Nhân ăn đậu hũ a~~~.

Cố Ưu Ưu e then, mặt cúi xuống nhìn vào mũi giày chính mình, khó khăn lên tiếng.

Lời chưa kịp cất lên, thì Uyển Nhi cảm nhận được một cỗ sát ý bao quanh.

Hai người ngẩng đầu nhìn lên, thấy thần sắc lạnh nhạt của Lưu Thiên Ân nhìn Cố Ưu Ưu đều là sát ý.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 83%)

Cố Ưu Ưu hầu như trong mắt chỉ có hình bóng của Uyển Nhi, làm sao có thể cảm nhận được sát ý trong mắt Lưu Thiên Ân đây.

Uyển Nhi giật mình phản ứng nhanh chóng. Tay nhỏ lôi kéo tay áo Của Lưu Thiên ân, run run viết vào lòng bàn tay.

" Sư phụ~~ Con là bị bắt ngờ, không có quan hệ tới công chúa.

Không chờ Lưu Thiên Ân mở miệng, Cố Ưu Ưu đã lên tiếng trước, giữ tính cách vốn có của mình.

" Bỏn Công chúa là thích Đồ đệ Của nguoi, nguoi đừng có cản trở.

" Đồ Đệ bị cầm của Nguoi lấy được bỏn công chúa đã là tu mười kiếp mới có được, Ta quyết định rồi tiểu Ca ca này sẽ là phò mã tương lai.

Uyển Nhi kinh ngạc trước lời nói của Cố Ưu Ưu, hai mắt mở lớn hết có thể, cô lại liếc nhìn Lưu Thiên Ân, tay không ngừng viết.

" Sư Phụ Không có chuyện đó đâu, Đồ nhi quả thật là cầm Công chúa nói không sai.

" Đồ nhi không có để ý bản thân mình bị cầm! ". Quả thật là Uyển Nhi không để ý mình bị cầm.

" Đồ nhi kiếp này chỉ Theo bên mình sư phụ thôi~~

Lúc này Lưu Thiên Ân mới hòa hoãn một chút. Hắn mang danh thần y, nhưng lại không chữa được bệnh Của Uyển Nhi.

Vì sinh ra đã bị Cầm bả sinh, hấn không có cách nào chữa khỏi.

Lưu Thiên Ân gật đầu, bàn tay xoa lên đầu Uyển Nhi, đôi mắt lạnh tanh hướng Cố Ưu Ưu lãnh đạm mở miệng.

"Công chúa, Đồ đệ ta không thích người. Thỉnh người về cho."

Nói xong Lưu Thiên Ân kéo Uyển Nhi vào trong, đóng mạnh cửa lại.

"Rầm~~~"

Cố Ưu Ưu đứng ở ngoài, răng khê cắn cắn cánh môi. Đáy mắt nổi tia quyết Tâm chiếm giữ Uyển Nhi cho bằng được.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Đừng nói! ta yêu nàng 8

Lưu Thiên Ân không để ý Cố Ưu Ưu vẫn đứng ngoài cửa, mà lúc này hấn nhìn Tiểu đồ đệ của mình.

Sau đó hấn lãnh đạm nhìn Uyển Nhi rồi mở miệng lên tiếng.

"kể từ Bây Giờ vì sư không cho phép con mặc nam trang "

"Việc của vi sư đã xong, ngày mai sẽ khởi hành trở về. Tiểu Nhi con đã là cô nương rồi, vẫn nên mặc nữ trang."

Uyển Nhi bối rối nhìn thẳng vào Lưu Thiên Ân, hồi sau cô vẽ vòng vòng.

"Sư phụ!! Nếu con mặc nữ trang thì người phải cho đồ nhí nhìn gương mặt của sư phụ."

Uyển Nhi cười sáng lạn, ánh mắt sáng long lánh, vẻ chờ đợi.

Lưu Thiên Ân ngẩn người, Hồi phục lại tinh thần. Đúng là đã hơn mười năm hấn không dám nhìn vào gương mặt chính mình.

Càng không dám để cho tiểu đồ đệ nhìn thấy, vết sẹo trên má hấn là do mẫu thân của hấn cố tình rạch vào.

Khi đó hấn còn đang rất nhỏ, chỉ vì mẫu thân hận phụ thân bội bạc phụ ruồng bỏ người, hận luôn hấn có dung mạo giống phụ thân. Liên rạch gương mặt hấn.

Mẫu thân hấn cũng bệnh nặng không qua khỏi, hấn không hận mẫu thân, càng không trách phụ thân.

Mỗi khi sờ lên má chạm vào vết sẹo. Lại khiến hấn nhớ tới chuyện đau lòng của mình.

Hấn luôn dốc lòng học y dược rồi thành lập nhóm sát thủ truyền Mua bán tin tức cho tới tận bây giờ.

Uyển Nhi thấy Lưu Thiên Ân không trả lời, cô vội vàng viết thêm

"Sư phụ dù người có ra sao, đồ nhí sẽ không ghét bỏ. " về mặt Uyển Nhi đầy kiên định.

Lưu Thiên Ân nhìn Uyển Nhi hồi lâu, nhân nhạ mở miệng nói.

"Dung mạo vi sư xấu xí, sẽ làm dọa con. Vẫn không nên xem."

Uyển Nhi nhanh chóng viết lên tay.

"Sẽ Không "

Hấn nhìn ánh mắt mong chờ của Uyển Nhi, trong đáy mắt đầy vẻ kiên định.

Lúc sau bàn tay hấn nhẹ nhàng gỡ mặt nạ ra hơi nghiêng đầu xuống cho Uyển Nhi thấy rõ hơn.

Uyển Nhi lúc này, thấy rõ khuôn mặt của Lưu Thiên Ân hơn.

Ngũ quan của hấn vô cùng tinh xảo, gương mặt trắng tuấn tú, có chút phong thái như thư sinh.

Mũi thẳng mày kiếm.Cho vết rạch trên má khá sâu, Cản trở về anh tuấn của hấn.

Uyển Nhi không có sợ hãi. Lúc trước cô còn bị tiến sĩ điên, tạo biết bao nhiêu vết sẹo còn kinh khủng hơn trên má của hấn.

Lưu Thiên Ân nhìn thấy Uyển Nhi không bất ngờ, hay sợ hãi thì hấn nhẹ thở phào ra một hơi. Định đeo mặt nạ lại.

Bắt gác cánh tay của hấn bị Uyển Nhi ngăn trở. Cô kiễng chân lên, vươn tay, sờ lên mặt Lưu Thiên Ân.

Đột nhiên hấn bị bàn tay non mềm nhũn nhụi của cô, sờ lên mặt toàn thân liền cứng ngắc không dám động.

Tay kia của Uyển Nhi viết lên không trung, với nét mặt quan tâm.

" Sư Phụ!! vết sẹo lớn như vậy, chắc lúc đó người rất đau. Nhìn người rất đẹp mắt đồ nhi không sợ hãi.

(Ting --độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 87%)

Lưu Thiên Ân hơi mất tự nhiên, nghiêng đầu tránh né ánh mắt của Uyển Nhi, âm thanh phá lệ ôn nhu vang lên.

" Đã không còn sớm, con nên nghỉ ngơi, ngày mai vì sư cho tiểu nhị đem y phục tới cho con. "

Rút lui động tác đeo mặt nạ vào rất nhanh, quay lưng rồi đi trong tích tắc.

Uyển Nhi hài lòng với hào cảm hiện tại, không lâu nữa sẽ hoàn thành.

Cô còn không hiểu hệ thống nói cô được ở vị diện này rất lâu.còn không biết là bao lâu đây?

.....

Sáng ngày hôm sau, Uyển Nhi bị. Tiếng động gõ cửa làm cho tỉnh.

" Cốc~~Cốc... Khách quan ta đem y phục tới.

Uyển mơ màng, chống thân ngồi dậy đi tới cửa mở ra. Tiểu Nhị trên tay cầm Y phục đen tới trước mặt cô.

Nhận y phục xong, cô cho Tiểu Nhị lui ra. Còn không quên thưởng một lượng bạc,tiểu nhị nhận bạc liền tươi cười trở ra.

Uyển Nhi nhìn Y phục trên bàn. Y phục màu trắng, lớp y sa mỏng ở ngoài màu hồng nhạt, hoa tường vi trên y phục được thêu tới tinh xảo.

Nhìn qua liền biết y phục này thuộc loại thượng đẳng. Cô không ngờ nam chủ lại tỉ mỉ tới vậy đâu.

Không muốn phụ lòng của Lưu Thiên Ân, cô kiên cỏi nam trang ra, mặc vào Nữ trang. Tóc thả xuống cố định bởi dây lụa màu trắng.

Gương mặt trang điểm nhàn nhạt, giữa trán điểm đóa hoa mai nở rộ. Lúc này nhìn cô đẹp tới kinh diễm.

Nét đẹp này khiến hoa nhìn cũng phải thẹn. Uyển Nhi nhìn chính mình ở trong gương đồng, miệng khẽ cong cong khoe môi cười.

Hài lòng trước bản thân của mình, cô mới sang gõ cửa phòng Lưu Thiên Ân.

Hấn nghe có người gõ cửa. Liền chưa tới hai phút đã mở cửa ra. Đập vào mắt hấn là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Dung mạo này đẹp giống tiên nữ trên trời mới có được.

Uyển Nhi cảm giác được ánh mắt kinh ngạc của hấn nhìn mình.

Cô nở nụ cười xinh đẹp lộ ra má núm đồng tiền ở má, đôi mắt cong cong hình bán nguyệt nhìn Lưu Thiên Ân.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +3% bây giờ là 90%)

Động tác Tay vẽ lên không trung của cô thập phần đẹp mắt:" Sư Phụ~~ Chúng Ta bây giờ đi đâu?

Lúc này Lưu Thiên Ân mới hồi thần trở lại, gương mặt rất nhanh hồi thần

" Trở Về "

Hấn rất yêu quý tiểu đồ đệ này, khi bé thông minh tuyệt đỉnh. Học một biết mười, khi lớn lên trở thành tuyệt sắc giai nhân.

Hấn không biết cảm giác của mình đối với Uyển Nhi là gì? Là yêu thích tới mức không nỡ buông ta!!

.....

Lưu Thiên Ân thích chữa bệnh cho người nghèo, vì vậy hai người thuê một cỗ xe ngựa.

Đọc đường vừa đi vừa tiện chữa trị cho những người nghèo không có tiền.

Khi hai người đang chữa trị cho một lão ăn mày. Liền nghe thấy tiếng vó ngựa tiến tới nơi của hai người càng gần.

Ngay sau đó một tiếng nữ nhân quen thuộc, khẽ kêu lên.

"Ta Rốt cuộc cũng đuổi kịp hai người rồi ~~~~."

Uyển Nhi vừa nghe thấy âm thanh, liền nhận ra là ai rồi. Đầu óc cô không khỏi đau nhức. Mất trong lòng.

"Mẹ Nó! Lão nương là tạo nghiệp gì? Hay kiếp trước thiếu nợ nữ chủ đây."

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Đừng nói! ta yêu nàng 9

Uyển Nhi thật sự không muốn thấy nữ chủ, mắt thấy Cổ Ưu Ưu tới gần cô liền cúi đầu xuống lùi về phía sau Lưu Thiên Ân hai bước.

Cổ Ưu Ưu từ trên lưng ngựa phóng tới, tay kéo căng cương ngựa dạt lùi về phía sau.

"Xuy~~~"

Cổ Ưu Ưu từ trên lưng ngựa xoay người nhảy xuống. Một tay chống nạnh tay kia chỉ tới hướng Lưu Thiên Ân phát tiết.

Gương mặt xinh đẹp, trở nên đỏ bừng phẫn nộ.

"Thần Y thúc thúc ngươi lá gan rất lớn, dám đấu Đồ Đồ của ngươi đi đâu rồi."

"Mau trả ngươi lại cho bản công chúa. "

Uyển Nhi đang chôn sau lưng cũng phải giật mình. Trong cốt truyện nói Lưu Thiên Ân sinh tình Với nữ chủ.

Không biết là thích ở điểm nào đây? Tính cách bốc đồng hay lớn lên nhờ cậy gương mặt xinh đẹp?

Lưu Thiên Ân liếc mắt nhìn Cổ Ưu Ưu một hồi, sau đó dắt tay Uyển Nhi lên xe ngựa toan tính rời đi.

"Uy. ""

Cổ Ưu Ưu chạy lên phía trước ngăn cản. Lúc này nàng ta còn chưa để ý tới Uyển Nhi đã mặc lại nữ trang.

"Ngươi muốn đi cũng được, giao tiểu ca ca lại đây cho bản công chúa "

"Chuyện này không thể được ": trong lời nói lạnh lùng Của hắn, có một chút tức giận.

Cổ Ưu Ưu cố gắng lôi kéo Lưu Thiên Ân, sợ hắn sẽ bỏ chạy.

Uyển Nhi kinh ngạc, trọn trừng nhìn Cổ Ưu Ưu, đúng thật ra là cô nhìn tay nải trên người Cổ Ưu Ưu.

Đây có phải nữ chủ cuồng cô tới mức muốn bỏ nhà đi theo? Lão nương là nên vui hay buồn đây?

Cổ Ưu Ưu Không lay Lưu Thiên Ân nữa, mà lúc này nàng ta lôi Uyển Nhi từ phía sau ra, hắng giọng chỉ trích.

"Hay cho ngươi được người người tung hô là thần y, vậy mà dẫn tiểu cô nương xinh đẹp này."

"Còn đồ đệ mình thì vứt nơi nào không hay."

"Ngươi mau giao tiểu ca ca ra, bằng không bản công chúa đành dẫn tiểu mỹ nhân này đi ".

Lưu Thiên Ân nhủ thầm. Thật sự hắn rất muốn cười, nàng công chúa bóc đồng này lại mê luyện nữ đồ đệ của hắn.

Hắn khẽ ho nhẹ, mắt liếc nhìn Uyển Nhi, nhẹ nhàng gạt đầu rồi mở miệng.

"Đồ Nhi, Con cũng nên giải thích cho Công chúa hiểu đi, vì sư không công nổi ác danh bỏ rơi đồ đệ.

Nghe Lưu Thiên Ân nói, Cố Ưu Ưu hứng trí bừng bừng, nghĩ tiểu ca ca đang ở gần đây. Liền đảo mắt xung quanh tìm kiếm.

Lúc này Uyển Nhi viết viết ra giấy nhét vào tay Cố Ưu Ưu. Sau đó ngẩng mặt lên nhìn nàng ta.

"Công Chúa! Xin lỗi ta không phải là nam nhân. Ta không thể theo người được.

Cố Ưu Ưu đọc mảnh giấy, sững sờ nhìn mỹ nhân kinh diễm trước mặt mình. Ban đầu là ngạc nhiên, sau đó nhìn không ra cảm xúc gì.

"Ta không để ý Ngươi là nam nhân hay nữ nhân, chuyện ta thích ngươi là không bao giờ thay đổi được.

Nghe được câu nói này, Uyển Nhi và Lưu Thiên Ân muốn thổ huyết. Đây là cái gì nha? Chơi bách hợp sao???

Uyển Nhi há hốc miệng, cả người ngốc lảng, định bỏ chạy liền bị cánh tay của Cố Ưu Ưu túm lại.

Hai mắt Cố Ưu Ưu run rẩy, nhẹ nhàng hôn lên cánh môi của Uyển Nhi. Cố Ưu Ưu hôn xong, ôm chặt Uyển Nhi vào lòng.

Uyển Nhi hôn bay phách lạc. Lão nương lại bị ăn đậu hũ lần hai.

Lúc này Lưu Thiên Ân cả người đỏ đẫm, muốn tách hai cái thân thể kia ra. Thì bàn tay cứng ngắc của Uyển Nhi cố gắng viết

"Công chúa hai chúng ta là nữ nhân..."

Cố Ưu Ưu buông lỏng Uyển Nhi ra, thở nhẹ một hơi, ánh mắt mê luyện hơn ban đầu Nhìn Uyển Nhi.

"Ta không Quan tâm, Ngươi là chân ái của ta, ngươi gọi ta là Tiểu Ưu hay Ưu Nhi đều được.

"Ta không cho phép ngươi gọi công chúa, thật xa cách.

Lưu Thiên Ân không thể nhịn thêm nữa, kéo Uyển Nhi về lại phía mình. Ánh mắt đầy sát khí, hung hăng nhìn Cố Ưu Ưu.

Cố Ưu Ưu không để ý, mà nhẹ nhàng nhìn Uyển Nhi, cất giọng trịnh trọng tuyên bố.

"Sau này Ngươi đi đâu, Ưu Nhi liền đi theo ngươi. Ngươi ngắm trăng ta sẽ ca hát.

"Ngươi ngủ bốn công chúa sẽ làm ấm giường. Ngươi nấu cơm bốn công chúa sẽ rửa bát.

"Cuộc đời của ngươi đã định có ta. Ta sẽ đi theo ngươi..."

Cố Ưu Ưu Còn chưa nói xong, đã bị Lưu Thiên Ân đánh gãy lời nói.

(Từ đoạn này Đào sẽ thay đồ nhi hoặc con - Thành nàng nhé.)

"Đồ đệ của ta, ta khắc bồi nàng được, không cần công chúa nhọc lòng.

"Nàng ngắm trăng ta sẽ bồi nàng hát. Nàng ăn cơm ta sẽ nấu.

"Cuộc đời của nàng là ta định không phiền tới công chúa lao tâm khổ tứ.

"Vì sư nói có phải hay không tiểu Nhi ".

Hắn xoay người lại hỏi ý kiến Uyển Nhi. Nếu cô không gạt đầu hắn xác định sẽ Nổi điên.

Uyển Nhi khó khăn, nuốt nước bọt, nhẹ nhàng gạt đầu.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 92%)

Lưu Thiên Ân hài lòng, khẽ mỉm cười đầy mắt nổi lên tia chiến thắng nhìn Cố Ưu Ưu.

Hắn đeo mặt nạ, nên không ai nhìn ra là hắn đang cười.

Cố Ưu Ưu nhướng mày, xoay người leo lên ngựa. Không quên bồi thêm một câu.

" Bỏ công chúa không quan tâm. Ta sẽ đi theo Tiểu Nhi bất kể ở nơi nào.

" Ta sẽ chờ đợi cho tới khi Tiểu Nhi chấp nhận ở bên ta.

Uyển Nhi không còn cách nào khác, đành để Cố Ưu Ưu đi theo. Xuốt dọc đường đi cả ba người đều không nói gì.

Uyển Nhi một mình ngồi trong xe ngựa, lâu lâu sẽ nhìn ra ngoài liền thấy Cố Ưu Ưu cười ngựa song hành cùng.

Bất gặp cái nhìn của Uyển Nhi, Cố Ưu Ưu luôn cười ngọt ngào với cô. Còn không keo kiệt Mã phóng điện.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Đừng nói! ta yêu nàng 10

Ba người khởi hành, vì Cố Ưu Ưu bám mãi không buông, Lưu Thiên Ân đành thay đổi hướng đi. Xem như là Tiểu Dao thiên hạ vậy.

Sắc trời dần tối, mà ba người đi càng về sau càng heo lạnh. Gần như chỉ có núi rừng lâu lâu sẽ nghe thấy tiếng dã thú kêu.

Uyển Nhi thờ dài, chắc chắn đêm nay phải nghỉ ngơi tại nơi hoang vu này rồi. Cũng may thời tiết này chưa vào thu miễn cưỡng chịu đựng được.

Ba người đi vào trong rừng, Cố Ưu Ưu nhìn ngó xung quang dắt ngựa đi theo. Lâu sau nàng ta mới lên tiếng, giọng nói có hơi bộp chộp

" Nha~ nha!! Tiểu Nhi, trời đã tối chúng ta nên đi mau, sao còn vào trong rừng làm gì?

Nàng là công chúa, chưa phải chịu khổ bao giờ. Vậy mà bây giờ phải qua đêm trong rừng. Còn nghe được tiếng sói kêu gào

Cố Ưu Ưu hơi sợ hãi, nuốt nước miếng quan sát cẩn thận bốn phía. Lúc này nàng ta nhìn thấy Uyển Nhi nhặt cành cây khô nhóm lửa.

Cố Ưu Ưu liền tiến lại gần ngồi sát vào Uyển Nhi. Cho tay quơ quơ đốt lửa, hưởng thụ hơi ấm.

Cố Ưu Ưu không để ý Lưu Thiên Ân đang nung gà, nàng liền cất giọng châm chọc.

" Tiểu Nhi, người đi theo Ưu Nhi đi. Theo ta Tiểu Nhi được ăn sung mặc sướng.

" Không phải chịu khổ, theo cái thần Y thúc thúc đó nha.

Uyển Nhi giương mắt nhìn Cố Ưu Ưu, tay cầm cành cây viết xuống đất.

" Công Chúa, Ta đi theo sư phụ từ nhỏ. Lấy y đức làm đầu đã quen tiêu dao thiên hạ. Cứu chữa dân nghèo.

" Không khổ, mà đây là niềm vui của ta và sư phụ.

Cố Ưu Ưu hơi thất vọng cup mắt xuống, bụng réo lên vì đói. Nhìn chăm chăm vào con gà mà Lưu Thiên Ân đang nướng.

Lưu Thiên Ân liếc mắt nhìn thấy Cố Ưu Ưu luôn chiếm tiện nghi của đồ đệ mình. Cảm giác không thể tả được dâng trào trong người hắn.

Hắn liền gác con gà lại một bên, kéo Uyển Nhi vào trong lòng ngực của mình mà bảo hộ.

Uyển Nhi hơi thất kinh một chút, sau đó cầm con gà lên. Cô bôi qua một lớp gia vị giúp gà dậy mùi, sau đó nướng trên lửa thêm một vòng.

Cố Ưu Ưu trừng mắt với Lưu Thiên Ân. Hắng giọng mắng.

" Ta chỉ ôm Tiểu Nhi một chút, Thúc Thúc này cần gì phải phản ứng như vậy?

" Ta là nữ Nhân, ôm Tiểu Nhi là chuyện đương nhiên. Còn thần y thúc thúc này buông Tiểu Nhi ra.

Lưu Thiên Ân lạnh lùng phun từng chữ....

" Ta là sư phụ của nàng, ta có quyền. "

" Hừ " sư phụ cũng không được thân mật như vậy, buông Tiểu Nhi ra ".

Cố Uú Uú định đứng dậy tách Uyển Nhi ra khỏi lồng ngực Luru Thiên Ân. Hấn né tránh được.

Cố Uú Uú đưa mắt nghi hoặc nhìn Luru Thiên Ân, mở miệng hỏi.

"Này thần y thúc thúc! Có phải người cũng thích Tiểu Nhi?"

"Tiểu Nhi là của bổn công chúa, ta không cho phép.

Hấn ngăn người suy nghĩ, tại sao hấn luôn có cảm giác không phải với tiểu đồ đệ của mình.

Nhưng mà đồ đệ là của hấn chỉ mình hấn mà thôi, bất cứ ai cũng không thể chạm vào.

Luru Thiên Ân tự tẩy não chính mình.

- Đây chỉ là tình cảm thân thiết giữa sư phụ và đồ nhi mà thôi~~

- Đây chỉ là tình cảm thân thiết giữa sư phụ và đồ nhi mà thôi~~

- Đây chỉ là tình cảm thân thiết giữa sư phụ và đồ nhi mà thôi~~

Tự tẩy não chính mình xong, Hấn không trả lời Cố Uú Uú. Cũng không buông Uyển Nhi ra.

Một lát sau, gà nướng đã chín vàng thơm. Uyển Nhi chia ra thành ba phần, đưa cho Luru Thiên Ân và Cố Uú Uú.

Cố Uú Uú hít hà mùi gà nướng thơm lừng, miệng không ngừng khen.

"Tiểu Nhi nướng gà thật thơm, ta chưa từng ngửi qua con gà nào thơm như vậy đâu.

Uyển Nhi nhìn Nàng ta tăng bốc mình, sau đó lại liếc nhìn Luru Thiên Ân. Hấn nhàn nhạt mở miệng.

"Người chỉ được ăn hôm nay thôi. Cả đời này Nàng chỉ nướng gà cho ta ăn.

Cố Uú Uú tức nghẹn. Chu môi phồng má, trừng mắt với Luru Thiên Ân.

"Ách" Thần y thúc thúc, ta là có đấp tội với người sao? Hay kiếp trước ta thiếu nợ người??"

"Không có, nhưng ta xem không vừa mắt."

Cố Uú Uú:"....."

Uyển Nhi mặc kệ hai con người kia cãi nhau. Bản thân mình bị cầm không tiện tranh cãi.

Mà tay còn bận cầm gà ăn nha. Không ăn là rất có lỗi với con gà~~

Cố Uú Uú cảm thấy rất nghẹn uất. Chính vì có mặt thúc thúc đeo mặt nạ này, là nguyên nhân cản trở chân ái của nàng với Tiểu Nhi

Lúc này Màn đêm đã buông xuống. Sương lạnh phảng phất rơi xuống. Không biết Cố Uú Uú dất ngựa đi đâu.

Chưa đầy nửa canh Giờ liền trở về mặt mũi nhem nhuốc nước mắt. Con ngựa còn không thấy đâu.

Vừa nhìn thấy Uyển Nhi, Cố Uú Uú đã lao vào lồng ngực khóc oa oa, nước mắt lẫn nước mũi rơi xuống.

"Oa oa~~ Uú Nhi định cho ngựa ăn, ai ngờ sói hú, con ngựa chấn kinh liền đá Uú Nhi một cái bỏ chạy mất.

Uyển Nhi nhìn động tác của nữ chủ, khiến cô không biết phải làm sao. đành phải xoa lưng vỗ về.

Vì chỉ có một cỗ xe ngựa Luru Thiên Ân chịu thiết thòi ra ngoài xe ngựa ngủ. Bên trong nhường cho Uyển Nhi và Cố Uú Uú.

Bên trong Cố Uú Uú gắt gao ôm chặt Uyển Nhi, bao bọc trong ngực mà ngủ.

Uyển Nhi vì lạnh, cả ngày lại mệt mỏi. Nên mặc kệ nữ chủ muốn làm sao thì làm. Cả hai an ổn nhắm mắt ngủ.

Chỉ có ai đó ở bên ngoài luôn nhìn lên vào bên trong. Hấn không thể tách Cố Uú Uú ra khỏi người Đồ Đệ của mình.

Luru Thiên Ân nhìn ánh sao sáng trên trời, lại hiện ra gương mặt kinh diễm của Uyển Nhi.

Trong đầu hấn không khỏi suy nghĩ.

" Một ngày làm vi sư cả đời làm vi phu ". Như vậy sẽ che chở cho tiểu đồ đệ của hần cả đời bình an.

Hạnh phúc an ổn sống bên cạnh hần, không sợ ai cướp đi. Hay làm tổn thương nàng.

(Tỉng -- Độ hào cảm của nam chủ +3% Bây giờ là 95%)

.....

Một ngày vi sư cả đời vi phu. " có nghĩa là một ngày làm thầy cả đời làm chồng "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Đừng nói! ta yêu nàng 11

Sáng sớm hôm sau Lưu Thiên Ân liền biết Cố Ưu Ưu sẽ bám lấy đồ nhi của mình không buông.

Hần liền hạ dược khiến cho Cố Ưu Ưu Mê man, tiện tay nhét một ít ngân phiếu vào trong người Cố Ưu Ưu.

Sau đó xe ngựa tiến vào một trấn đông người. Lưu Thiên Ân bỏ lại Cố Ưu Ưu trong khách điếm còn chính mình và Uyển Nhi rời đi sau đó.

Uyển Nhi thở nhẹ ra một hơi, cuối cùng cô cũng thoát khỏi ma trảo của nữ chủ. Phải công nhận cái Hào quang quận chúa này rất trâu bò.

Uyển Nhi đưa tờ giấy cho Lưu Thiên Ân đọc. Gương mặt cười sáng lạn

" Sư Phụ! Người đối với Công chúa thật tốt.

Lưu Thiên Ân ôn nhu xoa đầu Uyển Nhi, mở miệng nói.

" Ta sợ Nàng bị nàng ta cướp đi, Nàng ta rất phiền, !

Uyển Nhi gương mặt thoáng đỏ, nhẹ cúi mặt gạt đầu. Thật ra nữ chủ rất tốt lại đáng yêu.

Chỉ là hơi phiền, nhiệm vụ của cô là công lược nam chủ. Nếu đổi lại cho cô công lược nữ chủ cô sẽ hết mình mà nhận lấy.

Cô là sắc nữ thấy mỹ nam liền thích. Còn gặp mỹ Nhân cơ hồ còn thích hơn~~...

Cố Ưu Ưu tựa hồ ngủ mê ba canh giờ mới tỉnh (= 6 giờ). Cả người mệt mỏi tứ tri cảm giác được nặng trĩu.

Nhìn bốn phía phát hiện ra không thấy Uyển Nhi và Lưu Thiên Ân đâu. Chính mình ở nơi xa lạ, trong người còn có ngân phiếu.

Bây giờ nàng ta mới Hồi thần biết, chính mình là bị bỏ dược ngủ mê, vớt ở nơi này. Bây giờ thì mất dấu Tiểu Nhi của nàng rồi.

Cố Ưu Ưu tức giận, thuê một con tuần mã khỏe mạnh. Chạy một đường đi tìm Uyển Nhi, với hi vọng tìm cho bằng được.

" Tiểu Nhi dù chân trời góc bể ta cũng phải tìm ra người ~~~

.....

Hai người trên xe ngựa, chậm rãi di chuyển vừa đi vừa ngắm cảnh.

Chưa tới bảy ngày liền trở về Đại Lý nơi mà Lưu Thiên Ân Nuôi dưỡng Uyển Nhi từ nhỏ cho tới bây giờ.

Giữa dọc đường liền bị một thiếu niên ngăn trở, thiếu niên này Uyển Nhi Có Biết.

Hần là Phi Ly, thân phận không hề nhỏ. Hoàng Đế Chu Quốc, vì một lần gặp nạn Uyển Nhi liền ra tay cứu giúp.

Phi Ly vừa gặp đã yêu Uyển Nhi, có nhiều lần ngỏ lời muốn Uyển Nhi về Chu Quốc lập hậu. Còn hứa cho cô ăn cả thiên hạ

Uyển Nhi bị đồ ăn mê hoặc, thiếu chút nữa thì gật đầu. Chỉ có Lưu Thiên Ân là người luôn ngăn trở.

Có một lần Lưu Thiên Ân sinh khí, xem chút nữa độc chết Phi Ly, may mắn Uyển Nhi tới kịp thời.

Nhiều khi Uyển Nhi có hỏi Luru Thiên Ân vì sao không đồng ý gả nàng cho Phi Ly. Thì hần không nói ra được lý do rõ ràng.

Thời gian một năm trôi qua, Luru Thiên Ân tương chừng Phi Ly đã từ bỏ.

Không ngờ tới ngày hôm nay lại quay trở lại. Định cướp nàng Từ trong tay hần sao?

Phi Ly vừa nhìn Uyển Nhi, hần liền cười không khép được miệng. Vội vàng lên tiếng.

"Tiểu Nhi, lâu rồi không gặp muội đã chịu mặc nữ trang sao. Thật là một mỹ nhân nha.

Uyển Nhi cười ôn nhu đáp lại, tay vẽ lên không trung.

"Phi Ly huynh còn có gan quay trở lại sao? Không sợ sự phụ độc chết huynh?

"A" Ta tới thăm muội. Bị độc chết ta cũng không sợ." Hần cười cợt, mắt lóe lên tia lửa liếc nhìn Luru Thiên Ân.

Luru Thiên Ân, ánh mắt lạnh lùng phóng dao về phía Phi Ly. Hần là đang gặp vận xui gì.

Vừa cắt đuôi được Cổ Ưu Ưu. Bây giờ lại mọc thêm cái đuôi lớn hơn Phi Ly này.

Là do vận khí hần xui hay do đồ đệ của hần có số kiếp đào hoa đây?

Phi Ly mặt dày mày Dạn đi Theo hai người, dọc đường hần mua rất nhiều đồ ăn ngon cho Uyển Nhi.

Uyển Nhi thấy đồ ăn, liền quăng Luru Thiên Ân về sau đầu. Không cảm giác được ánh mắt muốn giết người của Luru Thiên Ân.

Một năm thời gian Uyển Nhi phát dục, càng trở nên xinh đẹp động lòng người.

"Tiểu Nhi một thời gian nữa. Ta sẽ hướng Thần Y xin thú muội.

"Trở về Chu Quốc Làm hoàng hậu của ta có được hay không?

Uyển Nhi chớp chớp đôi mắt xinh đẹp. Nhìn thẳng vào ánh mắt si luyến của Phi Ly.

Cô nhếch miệng cười, cơ hội đây rồi không lợi dụng là đầu heo.

Ngón tay cô vẽ lên không trung, vẽ về mặt thần khải. "Xin lỗi Phi Ly. Muội không thể gả cho huynh được.

"Vì sao?"

"Muội vì sợ Thần y không đồng ý sao? Muội nói rõ đi! Phi Ly kích động mà lắc lắc bã vai của Uyển Nhi.

Động tác kích động của hần, khiến Uyển Nhi giật mình. Vội vàng né tránh, tay nhanh chóng viết lên không trung.

"Huynh rất tốt, nhưng muội đã có người trong lòng. Không thể đáp lại tình cảm của Huynh giành cho muội.

"Thân thể huynh tốt, vẫn nên tìm người xứng đáng hơn. Muội chỉ là nữ nhân tầm.

"Không có tài đức gì hơn người, xin huynh đừng làm khó muội.

Lúc này Phi Ly mới hồi thần nhanh chóng mở miệng đáp lại.

"Ta không quan tâm muội ra sao, nhưng người muội thích là ai?"

"Thần y có hay biết chuyện này không?

Uyển Nhi hơi chút chần chờ một chút, sau đó hít vào một hơi, kiên định viết lên không trung.

"Người muội... Thích... Là sư phụ.

Rút lui cô lui về sau hai bước. Đề phòng hần nổi điên mà vật chết cô.

Phi Ly càng kích động hơn, hai mắt tròn trũng miệng lắp bắp thốt không thành lời.

"Sao có thể như vậy. Thần y hơn muội 14 tuổi có thể thúc thúc của muội.

"Muội nói đi tất cả chỉ là muội lấy cớ từ chối ta thôi, phải không?

Uyển Nhi càng lùi về sau hơn, động tác tay không ngừng về.

" Là sự thật, muội không lừa gạt huynh. "

(Tỉng -- Độ hào cảm của nam chủ +4% bây giờ là 99%)

Lưu Thiên Ân nấp vào một góc, từ đầu tới cuối hẳn đều chứng kiến và nghe thấy hết.

Bây giờ hẳn đã hiểu tình cảm của hẳn, giành cho đồ đệ là gì rồi.

Chính là tình yêu mà lâu nay hẳn không hề nghĩ tới. Nàng yêu hẳn và hẳn cũng yêu nàng.

Bây giờ hẳn chỉ cần giải quyết cái tên Phi Ly đáng ghét. Đang ngăn cản Kia ra.

Hắn có nên dùng độc tiễn tên Phi Ly kia xuống dưới chơi với Diêm Vương Hay không?

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Đừng nói! ta yêu nàng 12

Phi Ly kiên quyết không bỏ cuộc, bàn tay lay lay bã vai Uyển Nhi thất thểu mở miệng nói.

" Tiểu Nhi ta nói cho muội biết, thần y còn là sư phụ của muội. Một ngày nào đó sẽ thú thê.

" Lúc đó muội tính sao, ta khuyên muội hãy suy nghĩ thật kĩ.

Uyển Nhi nghẹn ngào hai mắt đỏ hồng ngập nước mắt, bàn tay khó khăn viết lên không trung.

" Muội xin huynh đừng nói nữa, muội chỉ cần an ổn bên cạnh sư phụ.

" Nếu sư phụ thật sự thú thê, thì muội nhìn sư phụ hạnh phúc là quá đủ rồi. Huynh cũng đừng khuyên can muội.

Phi Ly thất vọng nơi trái tim ảm đạm dần, đầu không ngừng lắc nhìn chăm chăm Uyển Nhi.

" Aiii~~ Muội còn thanh xuân, vì cớ gì lại đi thích nam Nhân giả như thần y, chỉ có ta mới khiến muội hạnh phúc.

Lưu Thiên Ân đang nghe lén, nghe thấy bản thân mình bị chê già. Ý định độc chết Phi Ly càng gia tăng hơn.

Hắn chỉ mới 29 tuổi thôi, còn chưa có già cơ hồ còn rất sung mãn. Vậy mà tên Phi Ly kia dám chê hắn già.

Phi Ly đau lòng khi thấy Uyển Nhi khóc, hẳn càng quyết tâm không buông bỏ nàng ra được.

" Được rồi, muội cứ việc thích sư phụ của muội. Còn ta vẫn tiếp tục thích muội.

" Nếu như có một ngày thần y không đáp lại muội. Ta vẫn bằng lòng cả kiếp này thú mình muội.

" Mặc kệ muội yêu thích thần y, Ta Phi Ly này sẽ không để ý tới điều đó. Chỉ cần muội bên ta là đủ.

Uyển Nhi cũng phải kinh ngạc. Mở to đôi mắt đang nhắm lại nhìn hẳn. Cái nam nhân này là chơi trò mặt dày với cô?

" Lão nương cảm thấy tên Phi Ly này rất xứng với Cô Ưu Ưu. Đầu mặt dày như nhau.

Uyển Nhi cố chấp lắc đầu với Phi Ly. Tay không ngừng vẽ vòng.

" Không cả đời này muội sẽ không lấy ai ngoài sư phụ. Cầu xin huynh đừng tự làm khổ bản thân mình.

Động tác tay vừa xong, Uyển Nhi xoay người chạy mất dạng. Để mặc Phi Ly ngẩn ngơ ở đó.

Lưu Thiên Ân nghe được kết quả hài lòng, bước chân rời đi.

Lưu Thiên Ân sánh bước cùng Uyển Nhi hẳn nhẹ nhàng xoa đầu, ôn nhu mở miệng.

" Tiểu Nhi nàng nghĩ ngơi sớm một chút. Tránh xa cái tên Phi Ly kia ra, hấn là có ý đồ không tốt cho nàng.

Uyển Nhi chớp chớp đôi mắt nhìn Luru Thiên Ân, ngón tay nhẹ viết.

" Sư Phụ ~~?

" Phi Ly hấn không xứng với nàng. Cả đời này vì sư sẽ bảo hộ cho nàng "

Luru Thiên Ân lãnh đạm không thiếu phần kiên định mà nói.

Uyển Nhi thoáng chốc, đôi mắt rung rung nén cảm xúc vui mừng xuống. Tay nhanh chóng vẽ vòng.

" Được! đồ nhi xin nghe sư phụ. Sư phụ cũng nên nghỉ ngơi sớm.

Động tác tay vừa rút, Uyển Nhi vào chong phòng đóng cửa lại. Trong đầu không khỏi suy nghĩ độ hào cảm đã 99%

Đặng lẽ ra Nam chủ phải ngỏ lời với cô rồi chứ. Sao tới tận bây giờ hấn còn chưa thổ lộ với cô?

Uyển Nhi mệt mỏi thờ dài, đến nỗi nhìn đĩa bánh hoa quế còn không buồn ăn.

Luru Thiên Ân Vẫn đứng bên ngoài. Hấn thật sự là rất muốn ngỏ lời. Thế nhưng tuổi tác của hấn so với nàng là chênh lệch lon.

Nếu như sau này hấn già đi, đều phải chết lúc đó. Chỉ còn nàng ở trên dương thế rất cô đơn, không ai bồi bạn bên cạnh.

Hấn lại càng không nỡ giao nàng cho tên Phi Ly kia. Luru Thiên Ân nhắm mắt thờ dài một hồi, ánh mắt như muốn nhìn xuyên qua cánh cửa.

Hồi lâu hấn nhấc chân lẳng lặng rời đi. Trong đầu vẫn luôn không biết. Phải làm sao với nàng.

.....

Ba ngày đã trôi qua, mọi việc đều diễn ra như thường lệ cho tới khi Phi Ly đứng trước Uyển Nhi ngỏ lời Lại lần cuối.

Ánh mắt hấn luôn nhìn Uyển Nhi, như thể chỉ cần chớp mắt nàng liền biến mất.

" Tiểu Nhi, ngày mai ta phải trở về. Ta muốn ôm muội lần cuối có được không?

Uyển Nhi gật đầu, giang rộng tay ôm Phi Ly vào lòng. Trong lòng luôn cầu nguyện những thứ tốt đẹp nhất tới với hấn. Cô và hấn là vô duyên với nhau.

" Ta không ở đây, muội nhớ giữ gìn sức khỏe. Nếu mệt mỏi quá hãy quay đầu lại lượm có huynh ở phía sau chờ muội.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật đầu, ngón tay xinh đẹp viết lên không trung.

" Huynh cũng phải sống thật tốt, làm một vị vua tốt vì bách tính của huynh.

Phi Ly cười ôn nhu với Uyển Nhi, sau đó xoay người đi hấn. Không quay đầu nhìn lạ.

Nếu hấn quay đầu nhìn lại sẽ càng luyến tiếc nữ nhân này hơn.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ -5 % bây giờ là 94%)

Uyển Nhi bị trừ hào cảm mà giật thót mình, vậy ra là Luru Thiên Ân đang ở gần đây?

Hấn là chứng kiến từ đầu tới cuối, khi hình ảnh hai người ôm nhau noie trái tim hấn đau quặn.

Hôm qua nàng áy còn nói thích mình, thế mà hôm nay đã ôm tên chết tiệt Kia. Hấn là dạy hư nàng rồi.

Uyển Nhi biết nam chủ là hiểu lầm rồi, cô lại lười giải thích 5% hào cảm từ từ kiếm lại, giờ phải nhét đầy cái bụng này mới được.

.....

Lúc này Phi Ly cũng không hoàn toàn rời đi, mà hấn tới tiền đình quyết định sẽ nói rõ ràng với Luru Thiên Ân.

" Thần Y ta có chuyện muốn nói với người. Hôm qua ta nói muốn thú Tiểu Nhi nhưng nàng đã từ chối.

" Nàng nói trong tâm của nàng chỉ có thần y. Ta xin người nếu có yêu thương nàng hãy yêu hơn bản thân mình.

" Nếu nàng không được hạnh phúc. Ta Phi Ly này nguyện đánh đổi cả thiên hạ Đại Chu chỉ để có nàng.

Không đợi cho Luru Thiên Ân trả lời, Phi Ly đã xoay người rời đi.

Luru Thiên Ân chỉ kịp lẩm bẩm, chính bản thân mình nghe thấy.

"Nàng tất nhiên ta sẽ yêu bằng chính cả sinh mệnh. "

(Ting -- độ hào cảm của nam chủ +3% bây giờ là 97%)

Uyển Nhi mới ăn no, liền nghe độ hào cảm tăng. Cô quyết định ăn thêm hai cái đùi gà nữa.

Đột nhiên Luru Thiên Ân đẩy cửa phòng Uyển Nhi, điều quan trọng là hắn không có đeo mặt nạ.

Uyển Nhi bị động tác mở cửa, làm rớt cái đùi gà xuống đất. Cô sinh khí định bụng quay lại mắng, liền thấy là nam chủ đành nhịn xuống.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Đừng nói! ta yêu nàng (hoàn)

Uyển Nhi nháy mắt toàn thân cứng đờ, quay đầu nhìn Luru Thiên Ân. Tay cứng ngắc về lên không trung.

"S...ư.. Sur Phụ người đang làm cái gì? "

Luru Thiên Ân nhẹ nhàng mở miệng: "Ta tới cho nàng nhìn mặt ta "

"Có đáng sợ hay không? Nàng nhìn có quen mắt không?"

Uyển Nhi ngốc lảng nhìn Luru Thiên Ân. Hắn tiến lại gần mơ hồ cho Uyển Nhi nhìn kĩ hơn.

Uyển Nhi nhanh chóng hồi thần, đôi mắt híp lại tay không ngừng về.

"Sur Phụ người rất đẹp, thiên hạ này không ai đẹp bằng người."

"Tiểu Nhi nàng rất đẹp ". Ngờ khí Của hắn vẫn nhẹ nhàng, có một chút tán thưởng bên trong.

Uyển Nhi gật đầu, tựa như cũng biết chính bản thân mình xinh đẹp.

Luru Thiên Ân lại mở miệng hỏi Uyển Nhi.

"Ta so với Phi Ly ai đẹp hơn?"

Cô nghe được câu hỏi, liền gật đầu như giả vờ. Tay không ngừng về vòng vòng.

"Sur phụ là người đẹp nhất không ai sánh bằng người."

Uyển Nhi chớp đôi mắt to tròn đáng yêu. Không do dự mà trả lời, mặc dù nói dối là tội lớn.

Lúc này Luru Thiên Ân mới hài lòng, đứng bên cạnh Uyển Nhi nhìn cô với ánh mắt yêu thương.

Luru Thiên Ân ngồi xuống ghé bên cạnh, lấy khăn lụa lau tay dính dầu mỡ của Uyển Nhi.

Hắn ôn nhu lau từng ngón tay xinh đẹp của cô, lãnh đạm lên tiếng.

"Vừa rồi Phi Ly tới tìm ta. Nói nàng thích ta!"

"Hắn mong ta bảo vệ yêu thương nàng cả cuộc đời này!"

Uyển Nhi lúc này mới hiểu ra, vì sao hào cảm bị trừ bất ngờ lại tăng lên. Cô có nên phi ngựa tới cảm ơn tên Phi Ly kia hay không?

Uyển Nhi cúi đầu, gương mặt nhiễm hồng hồng. Tay nhẹ nhàng viết lên bàn.

"Con thích sur phụ là sự thật, con xin lỗi vì có tình cảm không phải với người."

" Nhưng sự phụ yên tâm con sẽ không làm khó dễ người. Sự phụ muốn thú ai con sẽ chân thành chúc phúc.

Động tác vừa xong, rút khoát nước mắt đã rơi là chẳng xuống bàn. Không dám nhìn Luru Thiên Ân.

Luru Thiên Ân đau lòng, ôn nhu lau đi những giọt nước mắt kia, mở miệng nói.

" Nàng có biết, nàng khóc khiến ta đau lòng. Nhưng ta hơn nàng tận 14 tuổi "

Uyển Nhi tay run run viết viết.

" Con Biết! Nhưng con không để ý. "

Bàn tay ấm áp của hắn niết lên gương mặt xinh đẹp của Uyển Nhi. Nhẹ nhàng lên tiếng.

" Nàng sẽ không chê ta sao? Khi ta già rồi sẽ chết đi. Lúc đó nàng vẫn còn xinh đẹp...

Uyển Nhi lắc đầu liên tục.

Luru Thiên Ân vui sướng trong lòng, ánh mắt nhìn Uyển Nhi đầy ý cười.

" Nàng đã quyết định như vậy, về sau đừng hối hận. Ta thề rằng kiếp này chỉ có mình nàng.

" Yêu thương mình nàng, thú duy nhất nàng một đời một đôi.

Uyển Nhi cả người vui sướng, ánh mắt long lanh nhìn Luru Thiên Ân. Ngón tay viết lên tay hắn.

" Sự Phụ! Người là chấp nhận ta?

Luru Thiên Ân không hài lòng, ngón tay gõ nhẹ vào trán Uyển Nhi, mở miệng nói.

" Từ này không được gọi sự phụ, phải gọi là " Phu Quân. "

Uyển Nhi cười tới hạnh phúc, tay viết vội vàng...

" Phu Quân! Thiếp yêu chàng..

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +3% hào cảm 100% đã hoàn thành nhiệm vụ)

Uyển Nhi ngẩn người, hoàn thành nhiệm vụ sao cô vẫn chưa thoát ly khỏi đây? Có phải Hệ Thống hỏng rồi hay không!

.....5 năm sau.

Luru Thiên Ân hắn cảm thấy kiếp này có được nàng. Là do mười đời trước hắn tu nhân tích đức mới có được.

Ông trời liền ban cho hắn một thê tử xinh đẹp, ôn nhu như nước. Còn không bao giờ kén ăn, hắn nấu gì nàng đều ăn còn là ăn rất nhiều.

Năm năm đã qua, nàng sinh cho hắn hai cái hài tử. Thông minh ngoan ngoãn lại rất nghe lời.

Hắn đang mãi suy nghĩ, liền cảm thấy gấu áo bị thứ gì đó lôi kéo.

Luru Thiên Ân cúi đầu xuống liền thấy con gái 2 tuổi đang quơ quơ trong tay còn cầm một nắm ngân trắng.

Luru Thiên Ân nhíu chặt mày, giành. Lại ngân trắng trong tay con gái. Trong đầu không khỏi suy nghĩ, nghịch ngợm hết như thê tử của hắn.

" Tiểu Đậu Đậu~~ Phụ thân không cho phép con nghịch ngân trắng.

Nghe thấy Luru Thiên Ân nhắc con gái, động tác nấu của cô dừng lại nhìn về phía Luru Thiên Ân.

Đưa con trai 4 tuổi liền kẻ tội của Luru Thiên Ân với Uyển Nhi.

" Mẫu Thân, phụ thân không cho Tiểu Đậu Đậu chơi đùa.

" Phụ thân còn giành ngân trắng với con. Mẫu thân nhanh tới phạt phụ thân đi.

Tức khắc một tay Uyển Nhi nhéo tai Luru Thiên Ân. Tay kia liên tục viết.

" Chàng sao lại giành đồ vật với con, chàng lớn rồi sao còn giống hài tử vậy a~~

Lưu Thiên Ân úy khuất cúi đầu, miệng không ngừng thanh minh.

"Aaa nương tử nhẹ tay~~ Tiểu Đậu Đậu mới 2 tuổi làm sao có thể chơi đùa.

"Còn Đại Đậu Đậu lấy trâm của nàng, đâm khắp chân của ta. Rất đau đó.

Lưu Thiên Ân vừa nói liền nhấc chân lên làm chứng. Quả thật chân chỉ chút vết đâm tím bầm.

Uyển Nhi quả thật muốn bật cười thành tiếng, cuộc sống hạnh phúc giản dị như bây giờ thật tốt.

[...] Tiểu tử tử ta tới đón tử về đây. Tử còn 2 phút để chuẩn bị tách ly.

Uyển Nhi nghe thấy âm thanh hệ thống đã lâu không xuất hiện. Cô thật muốn đá chết cái hệ thống này.

"Hệ Thống Chó Chết mi tới không đúng lúc. Lão nương muốn đập chết ngươi

[...] Tiểu tử tử bình tĩnh, tử còn 1p 30 giây... Thời gian đang đếm ngược.

Uyển Nhi nhìn hai đứa trẻ, lại Nép chặt vào ngực Lưu Thiên Ân nhen ngào lên tiếng.

"A Quân! Kiếp này được ở bên cạnh chàng ta không hối hận.

"Ta yêu chàng, yêu hai hài tử của chúng ta.

Lưu Thiên Ân có cảm giác không đúng, hắn không biết là không đúng chỗ nào. Liền gắt gao ôm chặt Uyển Nhi.

"Tiểu Nhi "

"Kiếp này, Dù trời nghiêng Đất ngã ta mãi yêu nàng! Đừng rời xa ta~~

(Tiến hành sao chép tính cách kí thể -- 5%-80%-100% sao chép thành công.)

(Thoát ly khỏi kí thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Tinh tế! nam chủ đừng quá kiêu ngạo

Uyển Nhi bất mãn nhìn không gian hệ thống, còn không buồn mắng hệ thống dóm kia.

Lần đầu tiên cô có cảm xúc chân thật với cuộc sống bình dị, đang rất hưởng thụ thì hệ thống liền kéo cô trở về.

[...] Chúc mừng tiểu tử tử hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 6000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 40000/1000000

Sở trường.: nấu ăn trung cấp

- dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 8 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đồng y trung cấp.

Đạo cụ.: mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cừu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Uyển Nhi hơi bực mình, nhưng nhìn lại chính mình thêm cái sờ trường trung y kia. Cũng coi như là an ủi vậy

[...] Tiểu tỷ tỷ, có thanh trừ cảm xúc hay không?

Uyển Nhi nghĩ một hồi, vẫn nên thanh trừ đi. Cô đối với bọn họ chỉ là chớp nhoáng, không phải là duyên phận.

Uyển Nhi." Có

(5%-10%-100% Thanh trừ cảm xúc thành công)

[...] Tiểu tỷ tỷ có bước vào nghiệm vụ kế hay không?

" Có vào đi, ở đây thì làm gì được ăn no.

[...] Tiểu tỷ tỷ không thể nghĩ cái khác sâu xa hơn sao?

Uyển Nhi "...."

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Uyển Nhi vừa xuyên qua liên cảm thấy, thân thể mình toàn thân đau nhức như bị xé toạc ra.

Cô cảm giác được cổ không khi nóng bức và mùi hôi của rỉ sét đánh úp vào cô.

" Râm~... "

Cô đau đớn tới mức không thể mở miệng mắng hệ thống. Vì sao khi cô xuyên vào đều rơi vào hoàn cảnh khốn cùng.

Chưa cần tiếp thu nội dung, cô cũng biết thân thể này thâm tới mức nào rồi.

Uyển Nhi cắn chặt răng, tham lam hít chút ít không khí trong bộ phi hành vũ trụ.

Nằm bất động 30 phút sau đó chống tay gượng dậy, quan sát xung quanh mình.

Theo góc cạnh quan sát của cô, nơi này giống như một tinh cầu không có sự sống. Nói đúng hơn là tinh cầu " Rác "

Xung quanh đều là rác thải được chất thành núi lớn núi nhỏ.

Phóng xa tầm mắt cũng không thể thấy được sự sống nào ở đây, ngoại trừ cô người vừa mới tỉnh từ trong đồng rác.

Uyển Nhi đi thêm mấy bước, đánh giá kĩ khắp nơi đều là rác thải công nghiệp khác nhau.

Còn không khí lúc nóng lúc lạnh. Gió tạt qua cuốn theo kim loại và đất cát. Đất đai cằn cỗi. Tổng kết lại đây là tinh cầu chết.

Nói đúng hơn là tinh cầu chỉ chứa rác thải.

" Hệ Thống, lão nương cần mi giải thích. Cái quái gì đang diễn ra với lão nương?

[...] A " Tiểu tỷ tỷ thế giới này là thế giới Tinh Tế.

[...] Ở nơi này ngoài hệ mặt trời còn có gắn kết với nhiều hệ khác nhau trong vũ trụ.

[...] Được gọi là liên bang. Tiểu tỷ tỷ vẫn nên tiếp thu nội dung cốt truyện vẫn hơn.

" Hừ " Lão nương không thấy được sự tân tiến ở đâu. Chỉ thấy xung quanh đều là rác thải.

"Hệ Thống Chó Chết, lần cho lão nương.

[...] Được được ta lần là được chứ gì.? Hung dữ. Ta thật muốn đổi Tiểu tỷ tỷ.

.....

Uyển Nhi sinh khí, bắt đầu tiếp thu nội dung.

Đây là thế giới tinh tế. Năm 4099 Tinh cầu này là tinh cầu Rác. Chứa rác thải từ các tinh cầu chủ cho tới nhị tinh thả xuống.

Từ mấy ngàn năm trước, ngoài hệ mặt trời ra. Ở ngoài vũ trụ còn có rất nhiều hệ tinh cầu. Nơi đây Khoa học và kỹ thuật tân tiến.

Họ có thể điều khiển chiếm hạm và cơ giáp bằng tinh thần lực. Hiếm nhất là tinh thần lực hệ mộc và lôi hệ.

Ngoại trừ hệ mặt trời ra, các tinh cầu khác liên hệ kết nối với nhau họ gọi đó là liên bang.

Nguyên chủ là Phong Uyển Nhi. Tiểu thư Phong gia có dị năng tinh thần lực hệ Mộc cấp S.

Nguyên chủ còn là nữ thiên tài đứng đầu Phong Gia, người có tinh thần Lực mạnh mẽ nhất Chủ Tinh và Liên Bang

Nguyên Chủ có tinh thần lực mạnh mẽ, liên được mời vào trường quân sự. Đào tạo điều khiển cơ giáp và chiến hạm, sau này sẽ giúp ích cho chủ tinh cầu.

Do đã qua nhiều thế hệ, bất kể ai có tinh thần lực đều được coi trọng. Mà người có tinh thần lực cấp S cường hãn nhu Nguyên chủ là rất hiếm thấy.

Chuyện không may xảy ra khi hai bên Gia tộc Phong và Vân gia liên hôn với nhau...

Nguyên chủ được liên hôn cùng Vân Cẩm Vũ, người này có tinh thần Lực hệ kim cấp S. Được mọi người coi trọng.

Khi hai người liên hôn, được xem là môn đăng hộ đối, vì cả hai gia tộc đều có hai thiên tài đứng đầu.

Lý do nguyên chủ bị đẩy từ chủ tinh xuống hành tinh rác này là.

Nữ Chủ Ngọc Liên Hân một cô gái bình Thường từ hệ mặt trời. Nhan sắc bình thường, không có tài cán gì ngoài tính cách thô lỗ.

Một lần vì sơ xảy bị điện giật chết linh hồn thoát Ly, linh hồn xuyên qua thời gian dung nhập với người con gái cùng tên cùng họ.

Ngọc Liên Hân từ nhỏ đã không có tinh thần lực, tính tình lại nhu nhược luôn thu mình. Từ khi nữ chủ nhập vào liền kích thích ra tinh thần hệ Lôi.

Còn là ở cấp độ A+. Từ khi biết mình xuyên qua Ngọc Liên Hân liền thay đổi tính cách 180 độ trở thành một cô gái mạnh mẽ.

Do nữ chủ có tinh thần lực, liên được mời vào trường quân đội để đào tạo. Một thần tập huấn Nữ chủ vừa gặp Vân Cẩm Vũ đã yêu.

Ngất nổi cô ta biết nguyên chủ là vị hôn thê của Vân Cẩm Vũ, nhưng Ngọc Liên Hân không từ bỏ còn ra sức câu dẫn Vân Cẩm Vũ.

Khi Ngọc Liên Hân câu dẫn thành công Vân Cẩm Vũ. Cô ta cảm thấy nguyên chủ là hòn đá cản đường, được người người tung hô là thiên tài.

Ngọc Liên Hân mặc dù tinh thần lực là hệ Lôi, nhưng chỉ ở cấp độ A+ tính giác ngộ lại không cao bằng Nguyên Chủ.

Sự đố kị ghen ghét nổi lên trong đáy mắt Ngọc Liên Hân, cô ta lúc này lợi dụng vẻ ngoài xinh đẹp.

Về văn cấu kết cùng thú nhân ngoài hệ tinh cầu, luôn có ý định chiếm lấy chủ tinh.

Bẫy rập nguyên chủ bắt lên chiến hạm của thú Nhân. Phế bỏ tinh thần lực hệ mộc vứt xuống tinh cầu rác này.

Sau cùng Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ kết đôi. Mở ra một truyền kỳ.

Ngọc Liên Hân lợi dụng Vân Cẩm Vũ có tinh thần lực cấp S. Ngăn chặn cuộc chiến giữa người trên tinh cầu và thú nhân.

Giúp hai bên kết đồng minh cùng nhau, chung sống hòa bình trên tinh cầu chủ và các tinh cầu còn lại.

Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ được mọi người tung hô là chiến sĩ giỏi nhất hệ tinh cầu. Cùng nhau sống hạnh phúc mở ra một tương lai mới.

Còn nguyên chủ bị phế đi tinh thần lực. Vứt xuống hành tinh rác không lâu sau liền chết.

- ---// End ---//

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 2

Nguyên vọng của nguyên chủ chỉ muốn báo thù. Dù sao tra nam kia nguyên chủ không cần.

Cha mẹ Nguyên chủ đã mất từ khi nguyên chủ còn nhỏ. Do chống lại thú nhân mà chết, bởi vì vậy số phận của nguyên chủ đều do gia tộc quyết định.

Nguyên chủ chỉ muốn báo thù Ngọc Liên Hân. Còn lại không có nguyên vọng gì khác.

Uyển Nhi tiếp thu xong nội dung, cô thật sự sinh khí tới bật cười.

Tên nam nhân Vân Cẩm ta liền không cần, gia tộc ta cũng không muốn trở lại.

Uyển Nhi kiên định, bàn tay ép lên lồng ngực, nhẹ nhàng phun từng chữ.

" Cô yên tâm có lão nương ở đây. Sẽ thay cô báo thù.

Ngay lúc này Uyển Nhi xuyên qua vào thời điểm bị vớt lên Tinh Cầu Rác. Nơi đây không có sự sống, càng không có nước và thức ăn.

Môi trường còn khi nóng khi lạnh. Luôn có tia ngoại tử ở trên tinh cầu này nóng như muốn thiêu đốt cô thành tro.

Uyển Nhi cúi xuống nhìn thân thể này toàn thân đều vết thương. May mắn cô mặc bộ phi hành, nên sớm không chết được.

Nhìn xung quanh đều là rác, mà cô muốn trả thù phải về được tinh chủ mới có thể hoàn thành được.

Thứ liên hệ duy nhất với Tinh chủ hiện này, đành chờ phi thuyền tới hành tinh này phân loại rác rồi trở về tinh chủ.

Uyển Nhi liếc mắt nhìn xung quanh. Tất cả rác đều đã sử dụng hầu như là không thể nào tái chế được nữa.

Cho nên rất có thể sẽ không có phi thuyền nào đáp xuống đây lượm rác.

Cô mệt mỏi suy nghĩ, ở đây lâu sớm muộn gì cũng sẽ chết. Còn may mắn cô không phải công lược nam chủ gì đó.

Với hoàn cảnh hiện nay của cô đã rất khó mà sống rồi, đừng nói là công lược, cô lại càng không thích công lược tên tra nam kia.

" Hệ Thống bây giờ lão nương phải làm gì? Bất lão nương ở đây ăn rác sao?

"Lão nương càng không muốn công lược tên tra nam kia.

[...] Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh nam chủ không phải Vân Cẩm Vũ.

" Ách " mi nói như vậy có nghĩa lão nương không cần công lược nam chủ?

Uyển Nhi còn chưa kịp vui mừng, hệ thống liền phát nhiệm vụ

[...] Nhiệm vụ chính tuyến xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Ngụy Tư Lam.

Ánh mắt Uyển Nhi bắt đầu tối lại, cắn chặt môi. Thật sự cô muốn bóp chết Hệ Thống kia.

" Hệ Thống mi là đang thử thách lão nương, mi vẫn nên tích phúc cho con cháu sau này.

" Mi không thấy lão nương rất thảm sao? Bị vớt xuống một nơi đầy rác còn phé đi tinh thần lực.

" Mi bắt một kẻ vô cùng thảm phải công lược nam nhân xa lạ, tên Ngụy Tư Lam là tên khốn nào?

[...] Tiểu tỷ tỷ, cầu xin tỷ chấp hành nhiệm vụ.

[...] Không phải tiểu tỷ tỷ còn có dị năng hệ băng và lôi sao, cũng thuộc hệ tinh thần lực.

Nghe hệ thống nhắc nhở Uyển Nhi mới nhớ ra, hai mắt cô tỏa sáng.

" Lão nương muốn kiểm tra tinh thần Lực "

[...] Tinh thần lực của tiểu tỷ tỷ là SS.

Hai mắt Uyển Nhi mở lớn, miệng không ngừng lắp bắp....

" C...ó... Có nghĩa Lão nương là người mạnh nhất Tinh Chủ và cả ngoài Liên Bang.

[...] Theo thống kê của hiện tại thì đúng như vậy.

"Được! chờ lão nương thoát khỏi đồng rác này, sẽ ngược chết Nữ chủ và tra nam kia.

[...] Tiểu tỷ tỷ đừng làm ta sợ hãi, tỷ có muốn tiếp thu nội dung Ngự Tư Lam hay không?

"Khoan! đợi lão nương thoát ra khỏi đây rồi tiếp thu. Bây giờ ta mệt mỏi.

Uyển Nhi lắc mình vào không gian linh tuyến, uống một ngụm nước linh tuyến. Ăn vào đan dược cực phẩm.

Cô ngồi sấp bằng nhớ lại quy tắc tu tiên ở thế giới trước, dung nhập linh khí vào trong cơ thể. Tiến vào đan điền lại một vòng tuần hoàn.

Linh khí trong cơ thể được hấp thụ đầy, bắt đầu cải tạo lại cơ thể tàn nát này.

Cô tiện tay luyện lại dị năng, nếu có cơ giáp ở đây cô sẽ bắt chấp mà thử vận hành. Nhưng ở đây không có gì ngoài rác.

Cơ thể được Uyển Nhi tu luyện tứ tầng cao nhất, da dễ trở nên trắng nõn mịn màng. Gương Mặt đã có chút huyết sắc.

Cô chống người đứng dậy, đi ra sau ngọn núi hái một ít trái cây. Liền nấu cho mình một bữa ăn hoàng tráng.

Bụng đã căng tròn, Uyển Nhi ngồi nhắm lại Cửu Âm Chân Kinh. Tu luyện thêm sẽ không bao giờ là thừa...

Nếu như tinh thần lực cạn kiệt, cô có thể dùng nắm đấm. Nam chủ không ngoan sẽ đánh.

Từng ngày trôi qua, Uyển Nhi vẫn trong không gian tu luyện. Thi thoảng sẽ ra ngoài xem có phi thuyền nào đáp xuống đây hay không.

Cô càng hy vọng thì thất vọng càng nhiều. Hiên nhiên chẳng có ai hứng trí mà đáp xuống Tinh Cầu đầy rác này.

Lại một tháng trôi qua, cô tu tiên đã đạt trạng thái hóa thần đỉnh phong. Cửu Âm Chân kinh luyện tới mức nhuần nhuyễn.

Tiếng gió vu vù thổi bay cả kim loại bên ngoài, cơ hồ đang than vãn thay cho số mệnh của cô ở nơi này.

Đột nhiên từ trong đồng rác kim loại, bay lên tung tóe từng mảnh rác đều bị đạo sét đánh biến thành khói bụi.

Văng đó chính là Uyển Nhi làm ra. Do rảnh rỗi quá, cô hứng trí bừa bừa nảy ra ý tưởng dọn sạch Tinh Cầu rác này.

Dưới sự phụ trợ của việc tu tiên và Cửu Âm Chân Kinh. Uyển Nhi trở thành siêu cấp mạnh mẽ, đứng ở nơi này không cần đồ phi hành trợ giúp.

Qua nhiều ngày mòn mỏi chờ đợi trong vô vọng, cuối cùng Uyển Nhi lóe ra một ý tưởng.

Ý tưởng này có thể giúp cô trở về Chủ Tinh, mức độ thành công lên tới 80%.

Không phải đây có kim loại sao? Cô sẽ tự tay chế tạo ra phi thuyền riêng mình. Phi thuyền được làm từ rác cũng không tồi.

Ba tháng sau

Uyển Nhi nhắm tính từ tinh cầu rác tới Chủ Tinh. Tới chủ tinh phải mất 32 nghìn năm ánh sáng.

Vậy là cô phải chế tạo một cái phi thuyền phi thường sin sò mới có thể tới được chủ tinh.

"Hệ Thống mi có bán phi thuyền không?

[...] Tiểu tỷ tỷ ta không có bán mấy thứ tầm thường đó.

"Vô dụng vậy là cùng, thế mi có thể giúp lão nương chế tạo Phi thuyền từ đồng rác kia không.

[...] Tiểu tỷ tỷ, bản hệ thống là hệ điều hành tối cao, không phải là cỗ máy tính thông điện tử máy móc.

"Vậy mi nói thử xem lão nương phải làm sao ra khỏi đây?

[...] Hệ Thống có bán kẹo siêu phẩm, chỉ cần tiểu tỷ tỷ ăn vào. Liền bắt kể thứ gì cũng không làm khó dễ tiểu tỷ tỷ được.

"Lão nương biết ngay, hệ thống chó chết mi luôn bày ta. Kẹo đó bán bao nhiêu

[...] Kẹo siêu phẩm bán với giá 1000 điểm kinh nghiệm

Uyển Nhi nghiêng răng nghiêng lợi mà phun từng chữ...

" Mẹ Nó! Muaaa"

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 3

Ở trên một chiến hạm không ngừng lái. Bỗng một giọng nói lạnh lùng vang lên.

" Không cần tìm nữa, Phong Gia đã báo tang rồi. Quay trở về thôi.

" Thật sao? " Người họ không tìm được mà thốt lên.

Đồng thời trên màn hình điện tử, đang hiện lộ trình bay hướng cũng được thay đổi. Hướng Chủ Tinh quay lại.

Rốt cuộc Phong Uyển Nhi đã mất tích mấy tháng. Chiến hạm này là của thiếu tướng Ngụy Tư Lam được cử đi tìm tung tích.

Nhưng đã mấy tháng trôi qua, Hắc đốc sức tìm từ Tinh chủ ra tới Nhị Tinh trở xuống. Còn tìm các tinh cầu hoang phế cũng không tìm ra.

Cho Tới ngày hôm nay, bỗng nhiên chiến hạm nhận được thông báo Từ chủ tinh.

Nói không cần tìm Phong Uyển Nhi nữa, Phong gia đã báo tang cho cô ấy.

Người cũng đã chết rồi, đi tìm còn gì nữa đây?

Một lát sau, hắc mới lạnh lùng mở miệng: " Trở về chủ tinh, để ý đường bay.

Mọi người nghe được lệnh, không khí liền trầm xuống. Mọi người đều nghiêm túc hướng chủ tinh.

.....

Tinh cầu rác

Thoáng chốc mới mấy tháng, rác ở tinh cầu này không còn lấy Một mảnh. Thay vào đó là một phi thuyền cực kì to lớn.

Uyển Nhi từ khi ăn kẹo siêu phàm, cô không ngừng lục tung từng đồng rác, chọn lựa kim loại thích hợp chế tạo ra phi thuyền này.

Cô phải cảm ơn chính mình, không ngứa tay mà tiêu hủy hết đồng rác kia. Tới lúc đó phải làm sao trở về đây.

" Chậc~~ Lão nương lỡ tay làm cái phi thuyền đủ cho cả một quân đội rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ đừng tự đắc vẫn nên trở về tinh chủ thôi. Có khi mọi người đã coi như tỷ chết rồi cũng nên.

Uyển Nhi Hừ lạnh một tiếng, bắt đầu trở lên phi thuyền. Bên trong rất rộng do đều chế tạo từ phế liệu nên không được bắt mắt cho lắm.

Uyển Nhi bước vào khoang lái, bắt đầu tập trung tinh thần lực khởi động phi thuyền.

Nhờ tác dụng của kẹo siêu phàm, khiến cô chế tạo phi thuyền còn tân tiến hơn thế hệ bây giờ. Mọi thứ đều điều khiển bằng tinh thần lực.

Ở tinh chủ chiến hạm tân tiến nhất hiện nay là chiến hạm Farrier, thuộc quyền sử dụng của Ngụy Tư Lam. Nhưng chiến hạm đó, có một số thao tác vẫn phải dùng tay.

Uyển Nhi nhìn lên siêu bản đồ, trong đầu nhắm tới tinh chủ. Phi thuyền liền một đường thẳng tới tinh chủ.

Khoảng nửa giờ sau, Uyển Nhi chuẩn cú nhảy vọt qua hố đen, khoảng cách nghìn năm ánh sáng.

Hệ thống điều hành của phi thuyền vang lên....

- Hãy ngồi vững đang chuẩn bị cú nhảy vọt 5-4-3-1-0 ----- Thành công qua hố đen hệ G136.

- -- Ngụy cấp ngụy cấp năng lượng đang cạn kiệt. Hãy nạp năng lượng..

- -- Hãy nạp năng lượng. Hãy nạp năng lượng.

- - Năng lượng 0% tiến vào trạng thái rơi tự do 30 giây đếm ngược.

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta hỏi tỷ một câu. Tỷ đã nạp năng lượng cho phi thuyền không?

"Hệ Thống chó chết, trên hành tinh rác làm gì có Gatium cho phi thuyền đây.

[...] Vậy nãy giờ tiểu tỷ tỷ, lấy nguyên liệu đâu mà bay?

"Lão nương cho kim cương và chất Nguyên tử vào. Rõ ràng cho vào rất nhiều, sao lại nhanh cạn vậy...

"Lão nương đã tạo nghiệp gì? Tới trời cũng chống đối lão nương.

- - Phát hiện ra cận tinh ZHB 1432 cách 2 nghìn năm ánh sáng.

- - Xin đáp khẩn cấp... Khẩn cấp.

Uyển Nhi nhú chặt mày, cô thật muốn làm cho cái hệ thống phi thuyền này câm đi.

Cô lắc đầu ngao ngán đành phải đáp xuống cận tinh gần nhất.

- - Đang vào trạng thái rơi tự do. Cách mặt đất 2000km đề nghị thoát khỏi buồng lái.

- - Roẹt~~Roẹt.... Rầm rầm.

Uyển Nhi thất thểu chui ra từ trong phi thuyền. Cô nhìn lại thì phi thuyền đã hư hỏng nặng, chắc chắn không thể bay tiếp.

Một môi ánh mắt nhìn lên dải ngân hà, Cận Tinh ZHB 1432 không cách chủ tinh bao xa.

Cô quan sát xung quanh, đây có quãng mớ Gatium rất lớn. Tiếc thay phi thuyền không thể sửa chữa tiếp, vì thiếu hợp kim.

Uyển Nhi chống cằm suy nghĩ, một tia hy vọng lóe lên. Cô nhếch miệng cười tà mị.

"Hừ làm khó lão nương đâu có dễ. Tháo phi thuyền ra lão nương chế một cái máy phát tín hiệu cầu cứu.

Những chiếm hạm hay phi thuyền gần nhất, sẽ nhận được tín hiệu tới cứu cô khỏi nơi quỷ quái này.

[...] Từ khi tiểu tỷ tỷ ăn kẹo, ta thấy tỷ thông minh hơn nhiều.

Uyển Nhi "...." Mi cú đi được không?

[...] "..." Ta nói sai sao. Ta đang khen mà.

Uyển Nhi chỉ mất 2 giờ đồng hồ để hoàn thiện máy phát tín hiệu, nhìn hơi xấu một chút. Nhưng còn dùng được.

Ngụy Tư Lam trên chiến hạm, nhìn quan sát đường bay. Hắn luôn có cảm giác gì đó đang trở dậy bên trong.

Chiến hạm của hắn cách cận tinh ZHB 1432 không xa.

Bỗng nhiên, một giọng nói nam nhân vui sướng la lên.

"Đã Tìm được rồi... Tìm được rồi.

"Từ Từ nói rõ ràng ". Âm thanh trầm thấp của Ngụy Tư Lam vang lên. Khiến người nọ ép vui mừng xuống từ tốn mở miệng.

"Vừa rồi tôi phát hiện ra trên Vồng Tinh. Có người phát tín hiệu cầu cứu.

"Có ký hiệu Phong Uyển Nhi, tinh dù đứt quãng nhưng tôi dò ra được. Nó được phát ra từ Cận Tinh ZHB1432

Ngụy Tư Lam nhanh chóng phản ứng, nhìn đường bay cách cận tinh ZHB 1432 không xa.

"Đáp xuống cận tinh ZHB 1432 "

Lúc này Uyển Nhi xoa mi tâm. Đầu cô đau như bị bả đôi. Đây là lần thứ 71 cô cố gắng dùng tinh thần Lực phát tín hiệu lên Vồng Tinh.

Uyển Nhi nhìn phi thuyền đã nát, nay cô lại tháo gỡ ra nhìn không khác gì đồng rác. Mặc dù nó chính là rác thật.

Cô thở dài thất vọng, lấy từ không gian ra đồ ăn vặt. Vừa ăn vừa hi vọng có người nhận được tín hiệu mau chóng tới đây.

Cô cũng không phải đơn thuần ngắm cảnh không. Cô moi ra từ ký ức nguyên chủ tìm ra được vài người thích hợp liên hệ với họ.

Họ nói cho cô biết hiện giờ Vân Gia và Phong Gia đều bị Ngọc Gia thu thập và khống chế.

Cô cũng rất lo lắng, nếu một trong những người được xem là đáng tin này bán đứng cô. Nói cho Ngọc Liên Hân biết.

Khi đó Ngọc Liên Hân sẽ tìm cách tới đây tiêu diệt cô. Lúc này Uyển Nhi chỉ còn biết yên lặng và cầu nguyện có người tới cứu mình.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 4

Trong thời gian chờ đợi Uyển Nhi moi ra từ đồng đồ nát, tự chế tạo cho mình một thần khí chiến đấu sao cho phù hợp của tinh tế.

Uyển Nhi thành công chế tạo ra cây súng. Dạn được làm từ chất Gatitum và hợp thể nguyên tử.

Cô đưa súng quơ lên không trung. Ánh mắt nhìn xa xăm về những tinh cầu kia, trong lòng cầu nguyện.

"Nếu sao băng có thật, hãy nhanh chóng đưa lão nương ra khỏi nơi chết tiệt này.

Trong vũ trụ, một chiến hạm đang bay hướng cận tinh ZHB 1432 với vận tốc rất nhanh.

Bởi vì đây là chiến hạm tân tiến nhất của thiếu tướng Ngụy Tư Lam, chiến hạm tân tiến nhất liên bang Farrier

Ngụy Tư Lam ngồi trên ghế chỉ huy, toàn thân quân trang bằng sắt màu đen.

Chân gác lên khoang điều khiển về mặt lạnh nhạt tới mê hoặc lòng người.

Hắn suy nghĩ tới lời tiên tri của Ngụy Gia từ hàng nghìn năm trước. Ở trên tinh cầu ZHB 1432.

Sẽ xuất hiện nữ thiên tài cứu chủ tinh và cũng là mối nhân duyên sau này của con cháu Ngụy Gia.

Ban đầu hắn không có tin vào lời tiên tri này, nhưng bây giờ Phong Uyển Nhi lại xuất hiện trên cận tinh ZHB 1432.

Mặc dù Phong Uyển Nhi nổi tiếng ở chủ tinh, còn là nữ thiên tài vị hôn thê của Vân Cẩm Vũ. Hắn không hiểu vì sao cô lại mất tích mấy tháng nay.

Càng không hiểu kể từ khi cô ấy mất tích, Vân Cẩm Vũ liền đính hôn với Ngọc Liên Hân. Đại não hắn xoay vòng, chắc chắn có điều gì đó khúc mắc ở đây.

Ngụy Gia cho tới đời con cháu, thì còn mỗi mình hắn là dòng chính. Không lẽ Phong Uyển Nhi là người thích hợp với hắn.

Bỗng nhiên giọng nói cực kì đáng yêu vang lên, một vật thể giống cục bông tròn tròn bay tới bên Ngụy Tư Lam.

"Chủ Nhân ngài cứ định như vậy, xuống gặp chân ái của mình?"

"Không lẽ ngài nói cô là người trong lời tiên tri phải đi theo tôi sao?"

"Chủ Nhân ngài không có một chút lãng mạn nào. Hèn gì ể tận tới bây giờ.

Cục bông nhỏ vừa nói, thân thể không ngừng bay qua lại trước mặt Ngụy Tư Lam.

Hắn hơi nâng mí mắt lên, tay túm lấy cục bông không lưu tình mà quăng vào tường. Nhếch miệng cười chế nhạo.

"Không thì sao! Lão tử vẫn nên trời cô ấy lại. Nếu chống đối lão tử đánh gãy chân ép cô ấy ở bên cạnh mình.

"Surgery lời lão tử nói mi nghe có hiểu không?"

Surgery "... Cầu mong nữ chủ nhân tương lai, phải mạnh mẽ mới áp chế được chủ nhân.

"Chủ Nhân khẩn cầu ngài đọc sách, 1001 cách theo đuổi vợ yêu. Ngài hãy nhẹ nhàng ôn nhu,

" Đừng mang quả đấm ra, nữ nhân không thích điều này.

Thật ra hắn không muốn kết hôn với một người phụ nữ xa lạ, càng nói chi đến sống cùng một đời với nhau.

Nhưng cô gái này lại khác, là cô gái tiên tri trong truyền thuyết Ngự Gia. Hắn cũng nên tìm hiểu thử, biết đâu sẽ có chuyện thú vị xảy ra thì sao.

Hắn thở dài một hơi, tay nhào nặn surgery một lúc, rồi lạnh nhạt mở miệng.

" Theo đuổi vợ yêu cái gì? Rất phiền.

" Lão tử vẫn nên cứu người trước. Cô ấy không thích lão tử, thì trực tiếp bắt đi là được.

Surgery: "...." còn có đạo lí này sao???

Trong thời gian chờ đợi Ngự Tư Lam và Surgery, không ngừng nói chuyện luyên thuyên.

Thật ra chỉ có mình surgery nói. Còn hắn lâu lâu sẽ đáp " Ừ " hoặc " Có Thể "

.....Cận Tĩnh ZHB 1432

Ở hành tinh này có tới 3 mặt trăng và một mặt trời. Hôm nay Uyển Nhi dậy thật sớm để xem có ai tới đây hay không.

Nhờ có hai mặt trăng mà tia ngoại tử nơi đây rất ít, cô nhìn lên mặt trăng thật giống với bánh trôi.

Liếc mắt nhìn xung quanh, mặt đất đều là ánh sáng xanh của hạt chất GaTitum, nhìn thôi mắt cô cũng muốn chuyển sang Màu xanh.

Nghĩ ra cô mới nhớ, chất Gatitum ở tinh chủ được bán rất đắt đỏ.

Đa số ở quân đội mới mua chất này để kích hoạt thần khí hoặc chiến hạm và phi thuyền.

Còn những người giàu có hay trong giới thượng lưu, phải được Liên Bang cấp quyền thì lúc đó được phép sử dụng cơ giáp và chiến hạm.

Trên chủ tinh chủ có bốn gia tộc có chiến hạm và cơ giáp riêng. Đó là Phong Gia, Vân Gia, Ngọc Gia và cả Ngự Gia.

Uyển Nhi hồi thần, thu hết hạt chất Gatium vào không gian linh tuyến. Đi dạo xung quanh mỏ Gatium.

Bỗng nhiên, cô nghe thấy động tĩnh do phi thuyền hoặc chiến hạm vang lên.

- Bùm~~Bùm!!!

Uyển Nhi nhú mày, núp từ sau đồng cỏ nát nhìn, thấy một người mặc quân trang bằng sắt màu đen.

" Nhanh như vậy đã có người cứu? Hay là người Ngọc Liên Hân phái tới giết lão nương?

Lúc này, sắc mặt Uyển Nhi ngưng trọng lại, phân vân nên ra tay giết luôn hay tới chào hỏi?

" Lão nương vẫn nên giết người này thì hơn, chắc chắn hắn có đi phi thuyền hay chiến hạm lên đây.

" Giết hắn xong, lão nương chiếm phi thuyền.sau đó trở về tinh chủ là xong.

Bầu không khí lúc này, im lặng tới đáng sợ.....

Sau khi suy nghĩ vài giây, Uyển Nhi đột nhiên phóng mình ra cực nhanh. Tay tụ ra lời cầu phóng tới hướng Ngự Tư Lam.

[...] Phát hiện nam chủ cách tiểu tỷ tỷ 20m.

" Ách" sao mi không nói sớm, lão nương hình như giết chết hắn rồi.

[...] "...." Tiểu tỷ tỷ không thể nhẹ nhàng với nam chủ được không?

Uyển Nhi mặc kệ hệ thống, ánh mắt nhìn lên vật vừa bị mình đánh. Hai mắt cô vì ngạc nhiên mà mở lớn.

" Sao Lại như thế?

" Dễ dàng là người, sao lại đánh trúng cục bông đen thui này?

" Nam chủ đi đâu rồi....?

Surgery bị lôi cầu đánh nằm dưới đất. Nhanh chóng bay trở lên lắc mình phui bay đi lớp cháy đen bên ngoài.

Uyển Nhi nhìn vật thể lạ này, toàn thân trắng như tuyết, lon bồng bàn tay. Còn có đôi mắt to tròn màu hồng như chắc đựng cả vũ trụ.

"Bé như vậy? Lão nương làm sao ăn?"

Surgery nghe thấy Uyển Nhi có ý định ăn mình, liền sinh khí với cô. Cát giọng đáng yêu của mình lên.

"Chủ Nhân chủ nhân, đã tiếp cận vật thể nguy hiểm."

"Đã tiếp cận vật thể nguy hiểm"

"Uyển • Vật nguy hiểm • Nhi"

Ánh mắt của Surgery nhìn cô đầy tán thưởng. Nữ chủ nhân tương lai phải mạnh mẽ, thì mới áp chế được chủ nhân.

Uyển Nhi bước lại gần Surgery, đáy mắt nguy hiểm, miệng nhếch lên một đường cong xinh đẹp.

Không nghĩ tới cô đang định bắt lấy cục bông kia. Thì phía sau nó xuất hiện ra một dáng người cao ráo. Đôi mắt nhìn thẳng vào cô.

Cô bị ánh mắt lạnh lẽo sắc bén như dao nhìn, thâm nhập trong lòng.

Lúc này trong lòng Ngụy Tư Lam đánh giá cô, toàn thân sạch sẽ. Gương mặt xinh đẹp dạng người.

Không có một chút nào chật vật, giống như cô là đang đi du lịch. Chứ không phải là người cầu cứu.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +1% bây giờ là 1% tiểu ty t cần cố gắng hơn)

"Giờ đây! Tên nam chủ này là đang bỏ thí sao?"

Lúc này âm thanh lạnh lùng của Ngụy Tư Lam vang lên, đánh vỡ bầu không khí im lặng hiện tại.

"Cô là Phong Uyển Nhi? Người phát tín hiệu cầu cứu lên Vòng Tinh?"

Uyển Nhi nhú mày, liếc mắt với hắn. Hắn là trung ra cái mặt cao ngạo đó cho ai xem. Nhưng cô nhìn, ai bảo bây giờ cô còn phải nhờ vả hắn.

"Phải rồi! Anh là tôi cứu tôi?"

Ngụy Tư Lam lãnh đạm gật đầu, xoay người rời đi. Ngón tay ngoắc ngoắc, ý bảo cô đi theo hắn.

"Giờ đây! Xem lão nương là thú cưng hay sao? Cẩn thận lão nương bẻ gãy ngón tay hắn đi."

Cô bắt đầu đi theo Ngụy Tư Lam, đi vòng tới núi hạt chất Gatium khá lớn. Đi thêm vài bước liền hiện ra Một chiến hạm.

Có ghi kí hiệu N: Farrier.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 214: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 5

Ngụy Tư Lam và Surgery bước lên chiến hạm trước, Uyển Nhi theo bước chân lên sau. Cô quan sát trên khoang chiến hạm.

Tất cả đều có rất đầy đủ tiện nghi. Còn là chiếc chiến hạm tân tiến nhất Liên Bang. Cô liếc mắt nhìn vào tủ kính với đôi mắt sáng rỡ.

Tay nhanh hơn não, cô mở tủ kính ra, lấy một đồng hồ ăn vặt, ngồi vào ghế từ tốn ăn.

Surgery bắt đầu bay tới, cái miệng nhỏ tham lam gặm cùng. Lúc này Ngụy Tư Lam nhú mày!

"Cô ấy là thích ăn đồ của Surgery sao? Hắn lãnh đạm mở miệng."

"Tôi là Ngụy Tư Lam! tôi biết cô là Phong Uyển Nhi."

" Có thích ăn đồ của thú cưng sao? Cô muốn ăn nhiều hơn thì tới Ngụy Gia với tôi.

" Phốc..... phụt. " động tác ăn của cô cứng ngắt dừng lại.

Vội vàng nhả đồng đồ ăn từ trong miệng ra, hai mắt trừng hấn.

" Tên nam chủ này là dụ dỗ lão nương bằng đồ ăn thú cưng?

Miệng nhỏ chu ra, đồ đồ lên tiếng.

" Khụ~~Sao anh không nói sớm?

" Ồh " Cô không hỏi." Hấn vẫn lạnh lùng mở miệng.

Uyển Nhi bực mình, hấn thật sự xem cô là thú cưng rồi. Ngoắc tay với cô, còn cho cô ăn đồ của thú cưng.

[...] Tiểu tỷ tỷ, nếu làm thú cưng mà xoát được hào cảm thì tỷ nên xem xét lại.

" Cút "

[...] Hệ Thống đang chuyển sang chế độ Wi-Fi. Để lại lời nhắn sao tiếng bíp.

_____ Ngọc Gia ở chủ tỉnh.

Cùng Lúc này.

Ngọc Liên Hân quả thật coi Uyển Nhi là hòn đá, cản trở tương lai của cô. Lần trước sai thú nhân giết Phong Uyển Nhi sự việc đã báo hoàn thành.

Bây giờ cô ta kiểm tra, lại phát hiện tín hiệu cầu cứu của Phong Uyển Nhi trên cận tin ZHB 1432.

Lần này vẫn nên tự mình sắp xếp, cô ta liên lạc với sát thủ tinh tế.

Trong đại sảnh Ngọc Gia. Đội ngũ 10 người đàn ông, tai to mặt gấu đang đứng sau lưng Ngọc Liên Hân.

Người nọ cất giọng khàn đục vang lên.

" Ngọc Tiểu Thư cô yên tâm đi, lựa chọn chúng tôi là điều đúng đắn.

" Chúng tôi là đệ nhất sát thủ tinh tế. Chỉ là con nhóc vất mũi chưa sạch, không thể làm khó dễ chúng tôi.

" Tốt nhất là như vậy, nếu không kết quả là gì. Các người đều rõ rồi chứ?

Ngọc Liên Hân tỏ thái độ lưu manh ra, nhìn bọn họ với nửa con mắt. Hoàn toàn là vẻ coi thường.

" Tất nhiên, chúng tôi sẽ xử lý sạch sẽ "

Trong mắt hiện lên tia bất mãn, nhưng nghĩ đến thù lao của Ngọc Liên Hân, đành nhin nhục.

" Nếu chúng tôi hoàn thành, Ngọc tiểu thư cũng nên thanh toán số tiền còn lại.....

" Được! Sẽ thanh toán đủ." Ngọc Liên Hân vội xua tay.

Khi đám sát thủ rời đi, thì Vân Cẩm Vũ xuất hiện. Ngọc Liên Hân thấy, nhin không được Mà bất mãn lên tiếng.

" Đây là cách anh tìm? Liệu có ổn thỏa hay không?

Vân Cẩm Vũ bị ngữ khí nghi hoặc chất Vấn. Hấn tiến lại gần ôm Ngọc Liên Hân vào lòng.

" Hân Nhi em yên tâm, Phong Uyển Nhi sẽ sớm biến mất trên tinh tế này thôi.

" Nữ thiên tài trên tinh tế vẫn là em. Người anh yêu cũng chỉ có mình em.

Lời còn chưa kịp nói xong. Ngọc Liên Hân thô lỗ đẩy Vân Cẩm Vũ ra. Hắng giọng quát.

" Thôi ngay cái trò nịnh nọt với tôi ngay. Anh vẫn nên phái thêm người tới giết Phong Uyển Nhi.

" Không phải anh còn lưu luyến, không nỡ ra tay với vị hôn thê cũ đấy chứ?

Cũng may Ngọc Liên Hân nhập vào bộ dáng xinh đẹp. Điều bộ la hét này không ra gì.

"Hân Nhi không có chuyện đó đâu, từ khi nhìn thấy em. Anh đã không thể chứa nổi người khác.

"Huống gì Phong Uyển Nhi, lạnh lùng cứng nhắc kia. Hai gia tộc phối hôn chỉ vì lợi ích lẫn nhau mà thôi.

"Đối với anh Hân Nhi mới là chân ái

Nhưng trong mắt Vân Cẩm Vân lại rất đáng yêu. Hân đành gắt gao ôm chặt cô lại rồi dành một hồi mới chịu buông.

Hân không tự giác được, lời nói của hân trái với lương tâm của quân nhân. Tuy rằng hiện tại Ngọc Gia khống chế được Phong Gia.

Nhưng vẫn có một số cá nhân vẫn không chịu phục. Phong Gia nếu điều tra ra Phong Uyển Nhi là do hân và Ngọc Liên Hân ra tay.

Thế nào lúc đấy, sẽ tạo ra sóng gió lớn với Ngọc Gia và Vân Gia. Phong Gia là gia tộc cung cấp thần khí cho toàn tỉnh.

Thế lực rất lớn, hân và Ngọc Liên Hân khó khăn lắm mới lừa gạt được Phong Gia, đang tiến hành thâm tóm từ từ.

.....

Lúc này Uyển Nhi sử dụng máy phát tín hiệu, kết nối với quân gia. Người nguyên chủ xem là đáng tin nhất.

Giọng người đàn ông hơi run sợ, phát ra từ máy tín hiệu. Lúc này Ngụy Tư Lam và surgery đều nghe rõ mồn một.

"Đại tiểu thư không hay rồi! Ngọc Liên Hân đã phát hiện ra tín hiệu cầu cứu trên Vồng Tinh.

"Cô ta đang phải sát thủ tới cận tinh ZHB 1432. Rất nhanh liền tới.

"Ồ "Tôi đã gặp được người cứu trợ, ông yên tâm Ngọc Liên Hân tôi đối phó được.

"Dạ! đại tiểu thư cô vẫn nên cẩn thận với đám sát thủ tinh tế.

Cô ngắt với kết nối, miệng câu lên nụ cười tà mị.

"Sát thủ tinh tế sao? Được đúng lúc nên thử sức công phá của thần khí rồi.

Lúc này Ngụy Tư Lam, lạnh lùng lên tiếng.

"Cô có cần tôi giúp đỡ không? Cô muốn đợi sát thủ tinh tế tới, hay khởi hành luôn.

Uyển Nhi xua tay, cười tới sáng lạn. Mở miệng nói.

"Không cần! chờ ở đây đi, nếu bỏ đi không phải lỡ mất trò hay sao.

Câu trả lời này khiến hân hài lòng. Ít nhất người cùng hân kết hôn, phải mạnh mẽ và nguy hiểm giống hân.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 11% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

[...] Tiểu tỷ tỷ có muốn tiếp thu thông tin nam chủ hay không?

"Thôi khỏi, biết mặt và tên là đủ rồi, nhìn hân cũng không phải người gặp khó khăn gì?

[...] "... " Tiểu tỷ tỷ bắt đầu lười.

Uyển Nhi nhẹ thở ra một hơi, Xuất từ không gian ra thần khí là cây súng cô chế tạo. Chuẩn bị tư thế chiến đấu.

Hai mắt Ngụy Tư Lam mở to, bỗng nhiên thấy cô quơ tay lên không trung, thần khí liền xuất hiện.

"Thật thú vị, trên người cô gái này chắc hẳn có nhiều bí mật.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 13%)

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng, cô không khỏi nhủ mi.

"Tại sao tên nam chủ này khó nhằn như vậy? Hân chỉ tăng 1% 2 % cao nhất là 10%

"Không lẽ tên này là gay? Không hứng thú với nữ nhân??"

Chương 215: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 6

Surgery không ngừng bay quanh, kết nối với sóng não của Ngụy Tư Lam.

"Chủ Nhân! Chủ nhân đợi lát sát thủ tinh tế tới, ngài chớp lấy cơ hội này làm anh hùng cứu mỹ nhân.

"Như vậy sẽ rất nhanh ôm được vợ yêu về. Chủ nhân! Ngài có đang nghe ta nói hay không.

Ngụy Tư Lam hàng mi khép hờ hững, chậm rãi đáp lại.

"Vớ vẩn! "

Cùng lúc này, một chiến hạm màu đen đang tới gần Cận Tinh ZHB 1432.

Ba ngày sau.

Hầu như trong thời gian chờ đợi kẻ địch tới, cô vẫn rất thông dong ăn uống đầy đủ. Ngủ nghỉ đúng giấc.

Rảnh rỗi sẽ chơi cùng surgery, còn tên nam chủ mặt lạnh kia. Cô có bắt chuyện thì hắn đập lại một hai từ. Bởi vậy cô lười quan tâm hắn.

Khác với Uyển Nhi suốt 72 giờ đồng hồ Ngụy Tư Lam. Sợ kẻ địch tấn công bất ngờ, hắn không dám nhắm mắt ngủ.

Hắn không hiểu trong hồ lô của cô có chứa cái gì. Cô không hề biết sợ hãi. Cô gái này là gan dạ tới hông nào rồi đúng không?

Bỗng nhiên Uyển Nhi bật dậy, cô biết mình thiếu cái gì rồi...

Đó chính là cơ giáp, cô đã có thân khí. Chỉ còn thiếu cơ giáp nữa thôi.

Trong phút chốc cô lòi ra tờ giấy vẽ bản thiết kế cơ giáp. Sau đó lục tìm trong khoang chứa đồ của Ngụy Tư Lam, lấy ra rất nhiều hộp kim hiếm có.

Trong vòng ba giờ cô đã hoàn thành cơ giáp của mình. Ánh mắt Uyển Nhi đầy ý cười, nên đặt tên bộ cơ giáp này tên gì đây.

"Ồ gọi là F1 đi, dễ nhớ là được.

Còn Ngụy Tư Lam thì ngạc nhiên, nếu cô ấy thiếu cơ giáp hắn sẽ cho cô. Càng không ngờ hơn là cô ấy tự chế cơ giáp riêng mình.

Nhìn qua còn tân tiến hơn cơ giáp của chính mình. Người con gái thông minh, xinh đẹp tài giỏi này, Vân Cẩm Vũ lại vứt bỏ.

Chắc chắn tên họ Vân kia bị ngu rồi, Ngụy Tư Lam khòe miệng nhếch lên một đường cong mỉa mai.

"Phong Uyển Nhi, số trời đã sắp đặt cô phải là của Ngụy Tư Lam này.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 23% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Hào cảm tăng, Uyển Nhi liếc mắt nhìn Ngụy Tư Lam. Trong lòng không khỏi tò mò tại sao hắn lại tăng hào cảm?

Bất chợt hệ thống chiến hạm vang lên.

- - Phát hiện ra vật thể lạ, nằm ở vùng phụ cận trên tầng khí quyển. Sẽ đáp xuống trong vòng 5 phút.

Lúc này, sắc mặt Uyển Nhi hào hứng hẳn lên, đứng dậy mặc vào cơ giáp tay nắm chặt thân khí.

Uyển Nhi ra khỏi chiến hạm, liếc mắt nhìn xung quang. Môi cong lên xinh đẹp chậm rãi mở miệng.

"Anh ở đây quan sát bốn phía, không có việc gì thì đừng làm phiền tôi.

Ngụy Tư Lam nhú mày, cô ấy lấy đâu ra cái tự tin kinh người vậy? Được tôi chống mắt lên xem!

"Được ". Hấn lạnh lùng trả lời.

Trong nháy mắt chiến hạm đã vượt qua tầng khí quyển. Đáp xuống đất

Tên thủ lĩnh ra lệnh cho tính năng của chiến hạm "

"Dò tìm dấu hiệu của sự sống "

Một luồng sóng điện quét quanh cận tinh ZHB 1432.

Chưa tới một phút âm thanh máy móc vang lên:" đã phát hiện ra sự sống, 2300 mét.

Tên thủ lĩnh nghe được âm thanh, liền đưa mắt nhìn bản đồ điện tử. Cụ nhiên trên bản đồ lại có hai chấm đỏ.

"Chuẩn bị mặc cơ giáp. Khởi động pháo laser nhắm đúng mục tiêu.

"Giải quyết một lần cho xong. "

"Tuân lệnh " Pháo laser đã xong. Nhắm đúng mục tiêu chuẩn bị " Bắn "

5-4-3-2-....".

Tên thủ lĩnh dường như tự tin chính mình nắm chắc phần thắng, liền yên ổn ngồi đợi kết quả.

Phía bên kia Surgery khẩn cấp báo.

- -- Pháo Laser cách chúng ta 200m.

Nguy Từ Lam hồ hững, dùng tinh thần lực di rời chiến hạm cách mục tiêu của pháo Laser 300m

Uyển Nhi cảm ứng được cổ sức mạnh đánh úp tới. Cô rút đại đao Từ không gian ra, nhảy lên đại đao phi hành.

Trước con mắt ngạc nhiên của Nguy Từ Lam. Cô gái này còn biết bay, mà không cần phụ trợ bởi thiết bị tân tiến nào.

Uyển Nhi bay cao hơn pháo laser 5m. Cô dùng chân đá pháo Laser bay ngược về hướng của sát thủ tinh tế.

Pháo laser bị đập ngược lại, bay với vận tốc kinh người. Tạo lên tiếng động rung đất.

"Ầm~~ Ầm... "

Vài tên sát thủ không phản ứng kịp, liền chết thê thảm.

Chỉ còn lại tên thủ lĩnh và hai tên đàn em. Tên thủ lĩnh giống giận, hấn không hiểu vì sao pháo laser lại phản ngược lại.

Ba tên nắm chặt thần khí trong tay, đeo cánh bay trên lưng. Theo theo chấm đỏ Trên bản đồ.

Ba tên tới lại gần nhìn thấy một cô gái, trong tay cầm thanh khí rất lạ. Còn là ngồi trên cái đao lơ lửng giữa không trung.

Phía sau còn có một nam nhân đang vuốt ve thú cưng. Tựa như đang xem phim hành động.

Gần xanh trên trán tên thủ lĩnh nổi lên, hét lên ra lệnh với hai tên đàn em.

"Các ngươi dám khinh thường sát thủ số một của tinh tế này.

"Hôm nay ông đây sẽ chấn hai ngươi thành cho bụi.

"Xong hết lên, giết chết hai người kia cho ta.

Hai tên đàn em nhận được lệnh. Liền chết xông lên, giống hệt như đội quân cảm tử.

Nguy Từ Lam thấy sát thủ đang tiến lại gần, mà cô vẫn không động. Surgery không ngừng thúc dục.

"Chủ Nhân cơ hội tới rồi, nhanh cứu lấy vợ yêu.

Mắt thấy cô vẫn không động, Surgery không ngừng thúc dục. Hấn nóng lòng rút thần khí ra, định chiến đấu với hai tên sát thủ.

Trong tích tắc, âm thanh giống như sấm chớp vang lên.

" Roẹt~~ Âm Âm

Uyển Nhi đứng cao ngạo trên đại đao, đưa súng lên cao nhắm trúng hai tên kia.

Tích tắc hai tên sát thủ dù có mặc cơ giáp, cũng bị bắn thành khối bụi.

Nguy Tư Lam tròn mắt há miệng thật lớn. Cô gái này luôn mang cho hắn hết ngạc nhiên này tới ngạc nhiên khác.

Nguy Tư Lam thất vọng thở dài. Trao đổi với surgery.

" Surgery mi Xem. Còn nơi nào cho ta dựng võ.

" Đúng vậy! Nữ chủ nhân còn mạnh hơn cả chủ Nhân. Thật xứng đôi.

Nguy Tư Lam híp mắt nhìn về hướng Uyển Nhi. Trong lòng tự hỏi.

" Cô ấy thật sự mạnh hơn hắn sao? Nếu có cơ hội sẽ cùng cô ấy so tài trên lôi đài tinh không!

(Tĩnh -- Hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 28%)

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng, cô càng phấn khởi bay về hướng tên thủ lĩnh còn lại.

Tên thủ lĩnh nhìn Uyển Nhi đang tới gần, trong lòng lo sợ. Vì sức mạnh kinh khủng từ thần khí của cô.

Hắn lùi về sau hai bước, tay cầm thần khí, âm thanh run run vang lên.

" Nhóc con~~ Đừng tiến lại đây nếu không, ông đây không thủ hạ lưu tình đâu.

Uyển Nhi nghe hắn nói. Giống như nghe phải câu chuyện buồn cười nhất năm. Cô chậm rãi lên tiếng.

" Ồ" Lão nương không cần ông nương tay! Rất tiếc hôm nay là ngày chết của ông rồi!

" Đệ nhất sát thủ tinh tế, không là cái da lông gì.

Tên thủ lĩnh bị khiêu khích, kích động hét lên. Tay không ngừng cầm thần khí hướng cô mà bắn tới.

" Nhóc con!! Dám khinh thường ông. Đi chết đi.

Uyển Nhi hệt như con gió, lướt qua né tránh từng hồi phản công từ thần khí của hắn. Cô còn tốt bụng nhắc nhở.

" Chỉ tiếc ông không còn mạng, để tiêu tiền của Ngọc Liên Hân cho rồi.

Tên thủ lĩnh hai mắt tròn ngược, kinh ngạc lên tiếng.

" L...à.. M làm sao cô biê.....

" Âm.... Âm"

Chưa kịp rút lui hắn đã biến thành bụi phấn, bay khắp nơi trên cận tinh ZHB 1432.

Uyển Nhi lẩm bẩm:

" Lão nương cái gì đều biết. Tuổi thọ của ta còn lớn hơn cả cái tinh tế còn con này.

[...] Ồ tiểu tỷ tỷ cũng. Phát hiện ra, mình đã là lão yêu bà rồi sao?

" Hừ " Lăn cho lão nương.

Cô tiến lại nơi Nguy Tư Lam đang đứng, hắn còn chưa hết ngạc nhiên, cô liền lên tiếng.

" Trở về Chủ Tinh thôi"

Lúc này hắn mới hồi thần lại, ánh mắt tìm tòi nhìn hình dáng từ sau lưng của Uyển Nhi. Trong lòng mắng.

" Chết tiệt ngang nhiên ra lệnh cho lão tử.

" Phong Uyển Nhi, cô chờ đấy cho lão tử.

Chương 216: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 7

Bước vào chiến hạm, Ngụy Tư Lam bắt đầu khởi động. Định hướng đường bay về Chủ Tinh.

Lúc này Uyển Nhi đang ngồi ăn đồ ăn vặt, ngắm nghĩ một lúc cô vẫn phải bên biết sơ qua về thông tin tên nam chủ này.

"Hệ Thống lão nương cần thông tin sơ bộ của tên nam chủ kia.

(Cập nhập thông tin sơ bộ Ngụy Tư Lam)

Ngụy Tư Lam 27 tuổi, tính cách cao ngạo lạnh lùng. Thiếu tướng quân đội đệ nhất tinh tế. Tinh thần lực của hắn là S+, lại được quân đội che dấu đi phần này.

Từ đầu Ngụy Tư Lam có hôn phối cùng Ngọc Liên Hân. Không hiểu vì sao từ mấy tháng trước Ngọc Liên Cơ có tinh thần lực liền từ hôn.

Ngọc Liên Hân cho rằng Ngụy Tư Lam là công tử bột, phé nhân không có tinh thần lực. Liền một mạch rũ bỏ quan hệ, đến với Vân Cẩm Vũ.

Ngụy Tư Lam cũng không để ý sự kiện này, hắn quanh năm phải chiến đấu với thú nhân. Thời gian đâu để ý tới vị hôn thê.

Trong một lần Ngọc Liên Hân bắt tay với Thú Nhân, tiêu diệt Ngụy Gia.

Ngụy Tư Lam vì chiến đấu quá độ tinh thần lực cạn kiệt. Bị thú nhân tập kích giết chết.

- ----- End-----

Uyển Nhi tiếp thu xong nội dung cô rút ra được kinh nghiệm đáng quý.

Sức mạnh chân tay vẫn là nhất, tinh thần lực có mạnh thì cũng bị hao tổn.

"Nam chủ lão nương sẽ bảo vệ người, tốt nhất là đừng có đưa cái mặt ngạo mạn cho lão nương nhìn. Thật đau mắt.

[...] Tiểu tỷ tỷ, nam chủ rất đẹp mắt, có chỗ nào là đau mắt???

[...] Có phải mất thẩm mỹ của tiểu tỷ tỷ hồng rồi không?

Uyển Nhi:"....." khụ~~ Xem ra hắn cũng được gọi là nam thần, tốt hơn tên tra nam kia.

Uyển Nhi cười tới sáng lạn, miệng nhỏ cong lên. Âm thanh có chút lười biếng vang lên.

"Ngụy Thiếu tướng, cảm ơn anh tới cứu tôi".

Ngụy Tư Lam chỉ nhẹ nhàng gật đầu, thái độ vẫn lạnh lùng xa cách.

Thấy hắn không có mở miệng, cô lại nổi hứng chêu chọc tên nam nhân mặt lạnh này.

"Ngụy thiếu tướng sao anh lại một mình tới cứu tôi?"

Hắn nghe cô hỏi vào trọng điểm. Quả thật ban đầu là một đội ngũ đi theo, nhưng hắn suy nghĩ chắc cô bị người tính kế.

Hắn liền cho mọi người quay về chủ tinh trước, còn chính mình tới cứu cô.

Hắn không thể nói thật, là mình lo lắng cho cô mới đi một mình. Như vậy rất mất thể diện

Im lặng một lúc, Ngụy Tư Lam mới bắt đầu lên tiếng.

"Surgery! Thích du hành tôi dẫn nó đi dạo! Trùng hợp nghe tín hiệu cầu cứu của cô trên vòng tinh thôi.

Uyển Nhi nghe hắn nói xong, cô thật muốn đánh chết tên này. Có tên thần kinh nào dắt thú cưng đi dạo trên vũ trụ không?

Cô chuyển tầm mắt nhìn Ngụy Tư Lam dõ hơn. Mấy ngày nay cô bận chế tạo cơ giáp, chuyên tâm ăn uống. Còn chưa có nhìn kĩ mặt nam chủ này đâu.

Ngũ quan của hắn rất tinh xảo, hắn có nét đẹp cương nghị của một quân nhân, bên ngoài cao lãnh thị huyết bởi nhiều năm khổ luyện nơi quân đội.

Uyển Nhi tiến tới, ngồi kế bên Ngụy Tư Lam. Nhất thời cả hai im lặng, Surgery cũng không dám mở miệng.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, mặc dù im lặng. Lại không hề có bất kỳ cảm xúc ngại ngùng.

Vài phút sau.

Ngụy Tư Lam hơi nghiêng mặt ra hướng khác, miệng hơi mím lại cất tiếng.

" Phong Tiểu thư cô có gì thì nói đi!

Uyển Nhi bắt gặp động tác của hắn, cô bỗng nổi lên tia nghi hoặc.

" Cái hành động hơi bán manh này của hắn, sao lão nương thấy quen thuộc vậy???

Không đầy mấy giây cô đã gạt bỏ nghi ngờ về sau đầu. Chắc cô xuyên qua nhiều thế giới, gặp không biết bao nhiêu năm chủ.

Động tác có chút giống cũng bình thường. Lúc này cô mới mở miệng, nói về vấn đề chính.

" Anh có đồ ăn không? Tôi đói "

" Tôi không phải cục bông trắng nhỏ kia, sẽ không ăn đồ ăn của nó đâu.

Sau đó, không gian lại rơi vào mảnh tĩnh mịch.

Ngụy Tư Lam "...."

Trời đất quỷ thần! Hắn còn nghĩ cô sẽ đi theo hắn về....

Uyển Nhi thấy hắn không trả lời, cô còn sợ hắn không cho cô ăn. Động tác tay không ngừng xoa bụng.

Nghe thấy vậy, sắc mặt Ngụy Tư Lam lạnh xuống, tay chỉ vào tủ kính. Cất tiếng trầm thấp nhất...

" Ngăn bên trái "

Lúc này cô mới hài lòng đi tới hướng tủ, bên trong không phải đồ ăn. Toàn là viên tích cốc, có đầy đủ hương vị....

Uyển Nhi nhú mày hơi thất vọng. Suy nghĩ cô có nên bắt gà từ trong không gian đem đi nướng hay không?

Uyển Nhi mới nhẹ nhàng thở ra: " Chỉ có thứ này sao? Tôi không ăn nữa....

Lúc này, rốt cuộc Ngụy Tư Lam nhìn không được. Trán nổi ba vạch hắc tuyến, hùng hồn nói.

" So với đồ ăn! Cô có thể quan tâm tới chồng tương lai của mình trước được hay không?

Thoáng chốc hắn vừa dứt lời! Uyển Nhi hoàn toàn rơi vào trạng thái ngẩn ngơ. Trong đầu luôn có một vạn câu hỏi??

Chồng tương lai! Vân Cẩm Vũ sao?

" Tên tra nam đó lão nương không có cần!

Uyển Nhi nâng mí mắt lên, hơi hột mở miệng.

" Ngụy thiếu tướng, anh là đang nhắc tới Vân Cẩm Vũ? Mặc dù tôi không có ở chủ tính. Nhưng chuyện gì xảy ra tôi cũng nắm rõ.

" Nếu không nhầm thì Vân Cẩm Vũ đã đính hôn cùng vị hôn Thê huyệt của anh Ngọc Liên Hân.

Ngụy Tư Lam lúc này mới hồi thần. Hắn đâu có đề cập tới tên họ Vân kia, càng không nhắc tới Ngọc Liên Hân.

Dù sao lời tiên tri, Ngụy Gia mới biết. Cô và hắn mới biết nhau mấy ngày. Không thể trách cô được.

Đường Ngụy Tư Lam đã suy nghĩ kỹ. Trực tiếp bắt cô về Ngụy Gia là xong.

_____ Trung ương Chủ Tinh.

Trong căn phòng của Vân Gia. Hai thân thể nam nữ điên đảo giao hoan, tiếng thở dốc rên rỉ vang khắp phòng.

Ngọc Liên Hân gắt gao ôm chặt lấy Vân Cẩm Vũ. Hồn hên lên tiếng.

" Cẩm Vũ! Anh xem mấy tên sát thủ kia có xong việc không? Đã mấy ngày rồi không có tin tức.

" Tiền đã chuyển xong, không lẽ mấy tên đó ôm tiền chạy đi trốn?

Vân Cẩm Vũ không ngừng động tác nhấp hồng của mình, trấn định trả lời.

" Hân Nhi em đừng suy nghĩ nhiều, họ rất đáng tin. Hành sự rất sạch sẽ.

" Tốt nhất là như vậy! Phong Uyển Nhi cô chết đi "...

Hai người tiếp tục mây mưa, không để ý trên võng tinh có đưa tin tức về Ngụy Tư Lam.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 8

Ở trên khoang nghỉ ngơi, Ngụy Tư Lam nhìn Uyển Nhi chăm chăm, sau đó hần tiến lại gần cô.

Ba đạo kiêu ngạo tuyên bố. Âm thanh kiên định vang lên.

" Phong Uyển Nhi, kể từ hôm nay em sẽ là vợ chưa cưới của tôi.

Uyển Nhi đang ăn, nghe hần nói động tác nhai của cô dừng lại. Quai hàm cứng ngắc, hai mắt tròn trừng nhìn hần.

" Khốn kiếp lão nương là công lược hần, lão nương càng không cần hần bá đạo chiếm hữu lão nương.

Cô hồi thần lại, nhẹ nhàng mở miệng.

" Ngụy thiếu tướng, anh nói vậy là ý gì?

Lúc này vẻ mặt hần rất nghiêm túc, vươn tay ra nắm lấy cằm cô, hung hăng chạm găm lên cánh môi anh đào đỏ mọng.

" Em là cô gái sinh ra chỉ để kết hôn với tôi. Không nói nhiều nữa tôi sẽ đưa tin tức này lên võng tinh.

" Phong Uyển Nhi em cũng đừng từ chối, ngoan ngoãn theo tôi về.

" Bằng không.....

Cô thật sự lúc này muốn chém chết tên nam chủ này. Xưa nay chỉ một mình cô được phép bá đạo, nam nhân chỉ được phép nằm dưới cô.

" Bằng không thì thế nào? Ngụy Thiếu Tướng?

Cô nhú mày, nhìn thẳng vào Ngụy Tư Lam.

Ngụy Tư Lam ghé sát vào tai cô, hơi ẩm thờ vào khiến cô ngứa ngáy, hần chậm rãi phun ra từng chữ.

" Bằng không. Tôi đánh gãy chân em!

(Tỉng -- Độ hảo cảm của nam chủ +20% bây giờ là 48%)

Hảo cảm tăng, nhưng cô không thể chịu thua thiệt bởi tên nam chủ này được. Tức khắc Uyển Nhi đứng dậy hai tay đè vai Ngụy Tư Lam.

Vật ngửa hần ra sau ghế, chính mình mạnh bạo ngồi đè lên bụng nhỏ của hần.

Về mặt cô nhếch lên một nụ cười gian xảo, cô cất giọng ngọt ngào rất không có liêm sỉ mà nói.

Tay vuốt ve hai má đang đỏ rực của Ngụy Tư Lam.

" Ngụy thiếu tướng đã nhận định tôi là vợ anh?

" Vậy ngay lúc này anh phải chứng minh cho tôi thấy bản lĩnh của anh tới đâu.

Miệng nhỏ xinh của cô, ghé áp vào tai hắn, vờn chiếc lưỡi ra liếm vành tai hắn....thì thầm

" Ngụy Thiếu tướng tôi thích nằm trên...!

Ngụy Tư Lam bất ngờ bị cô vật xuống, còn không tiết tháo ăn đậu hủ của hắn, ngồi lên tiểu đệ của hắn.

Lúc này tiểu đệ không biết ngượng mà bành trướng lên. Hắn e thẹn đẩy Uyên Nhi ra, gương mặt đỏ như máu.

Hắn cố gắng thở hên hên lấy hơi. Câu nói đứt quãng vang lên..

" E....m em. Không có liêm sỉ... Cái gì cũng phải từ từ...

" Phong tiểu thư em có còn là nữ nhân hay không?

Uyên Nhi nhìn hắn rơi vào bước đường cùng. Nam nhân kiêu ngạo thị huyết này, lại rất đáng yêu.

" Nhìn xem bây giờ hắn rất lo sợ bị lão nương ăn sạch hay sao?

Cô câu miệng cười, hứng trí châu chọc thêm.

"Ồ " Ngụy thiếu tướng nếu nghi ngờ...anh có thể kiểm tra ngay bây giờ, tại chỗ này.

" Chắc~~ Tôi chịu thiệt thòi. Cho anh nằm trên cũng được....

Ngụy Tư Lam nghe cô không có tiết tháo mà nói, mặt hắn càng đỏ hồng hơn. Một tay chỉ về phía cô, tay kia che chắn hạ thân đang trướng lên.

" Em...Em đồ không có tiết tháo.

Rút lui hắn vội vã chạy vào trong toilet. Hắn không muốn cùng cô ở một chỗ.

Mất thấy hắn vội vã bỏ chạy. Cô nở lên nụ cười chiến thắng, trong lòng vui mừng không thôi.

" Dám bá đạo hơn lão nương! Còn kém lắm.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ sao cứ phải hơn thua với nam chủ. Nam chủ này mạnh mẽ tỷ tỷ có thể dựa vào

[...] Tỷ lại chê họ bá đạo hơn tỷ, Tiểu tỷ tỷ không đi làm nam nhân đi....

Uyên Nhi: " Hắn đánh không thắng lão nương!

[...] Ta không bao giờ nói chuyện với tỷ ấy quá 5 câu. Ta tự mình rút.

Lúc này trong toilet, Ngụy Tư Lam vội vàng kéo quần xuống. Hắn ai oán liếc nhìn hạ thân đã căng cứng chào cờ...

" Hừ không có tiền đồ, mi phấn khởi cái gì? Nhanh xuống cho lão từ.

Miệng thì mắng tay thì rập cằm chặt hạ không. Không ngừng đưa lên xuống.

Chỉ cần trong đầu nghĩ tới hình ảnh người con gái xinh đẹp không có liêm sỉ vừa rồi, người hắn hưng phấn lạ thường.

Đáy mắt nổi lên tia dục vọng, dị tượng này là lần đầu tiên hắn gặp phải. Xưa nay hắn không đụng tới nữ nhân.

Kể cả tự mình an ủi cũng không, theo phản ứng tự nhiên, bàn tay nắm chặt hạ thân, không ngừng nghĩ tới Uyên Nhi.

Một cổ khoái cảm nhanh chóng đánh úp tới, hạ thân căng lên co giật vài phát, bắn hết vào bồn cầu.

Trước khi ra, hắn không quên rửa mặt cho tỉnh táo, gương mặt không còn đỏ hồng nữa mới bước ra ngoài.

_____ Vồng Tinh.

Trên vồng tinh Ngụy Tư Lam truyền tin tức khắp Ngụy Gia.

Đội ngũ của Ngụy thiếu tướng đã trở về chủ tỉnh. Chỉ duy nhất Ngụy Tư Lam sẽ dẫn vợ tương lai về.

Tin tức này vừa phát ra, liền tạo một cơn chấn động rất lớn. Bọn họ biết Ngụy Tư Lam là ai.

Là nam Nam thần toàn Liên bang, cơ trí hơn người. Ngoài việc họ không rõ tinh thần lực của hắn là gì? Đạt mức độ nào.

Thì hầu hết hắn là nam nhân hoàn hảo, thành công nhất tinh tế. Ngụy Tư Lam trước giờ không chạm vào nữ Nhân, tới nay lại nghe tin tức hắn dẫn theo một cô vợ về.

Trên dưới Ngụy Gia một mảnh vui mừng. Còn phía bên Ngọc Liên Hân thì khác....

Cô ta cười trào phúng, bàn tay nắm chặt quả đấm... Cát giọng khinh thường lên.

"Hừ không có tinh thần lực, chỉ có mã đẹp trai thì làm được gì?"

"Lấy vợ sao, cũng may bà đây hủy hôn sớm.

Vân Cẩm Vũ đang ôm Ngọc Liên Hân, cũng chen miệng hòa theo....

"Hân Nhi, em bỏ tên yếu đuối đó là rất đúng. Hắn lên làm thiếu tướng chỉ là vận may thôi.

"Rất nhanh thôi, anh sẽ ngồi lên vị trí thiếu tướng kia. Còn em sẽ là Phu Nhân của thiếu tướng.

Ánh mắt Vân Cẩm Vũ hiện lên tia ghen ghét. Vì gì một tên không có tinh thần lực lại làm thiếu tướng, còn hắn chỉ là một quân nhân còn con.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 9

Tới khi Ngụy Tư Lam bước vào lại khoang nghỉ ngơi. Hắn liền tránh né ánh mắt của Uyển Nhi.

Uyển Nhi lười biếng nâng mí mắt nhìn hắn. Vẫn không thể hiểu được, cảm giác trong người cô, vẫn rất không thoải mái....

Dù sao thì cô cũng đã đáp ứng hắn. Thôi thì cứ theo hắn về trước, xoát hảo cảm không đầy.

Thì có thể trực tiếp trối hắn lại, từ từ xoát hảo cảm.

Lúc này Surgery bay tới bên vai cô. Uyển Nhi nhân lúc này chụp lấy quả cầu, thoải mái nhào nặn.

Môi nhỏ đỏ đỏ lên hôn vào Surgery, cảm giác mềm mại, Uyển Nhi lại hứng trí hôn thêm vài cái.

Ngụy Tư Lam bất giác hành động này, hắn căng mắt nhử mi. Trong lòng mắng Surgery chiếm tiện nghi..

Cô ấy dám hôn Surgery, mặc dù hắn chưa yêu cô, nhưng là vợ sau này của hắn.

Không cho phép cô hôn bất kể cái gì, kể cả là Surgery kia. Ngụy Tư Lam kết nối sống não với Surgery.

"Hừ mi cút ra khỏi môi vợ của lão tử "

Surgery: " chủ nhân! Môi của nữ chủ nhân rất mềm còn thơm nữa, không muốn ra.

Ngụy Tư Lam trên trán nổi ba vạch hắc tuyến, hận không thể đem surgery đi nấu canh.

Uyển Nhi vừa vuốt ve surgery, nhẹ nhàng nói.

" Cầu nhỏ, cầu nhỏ! mi biết gì chưa? Lão nương đã có chồng rồi đấy

" Chồng của lão nương là. Chủ nhân của mi đấy, sau này không được dành ăn với lão nương.

" Bằng không! Lão nương đem mi đi hấp chín....

Khóe miệng của Ngụy Tư Lam cong lên, tim đập nhanh hơn bình thường miệng lẩm bẩm.

" Ngu ngốc, em sinh ra đã là của tôi.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 53% Tiểu tỷ tỷ siêu giỏi).

Surgery bị cô dọa sẽ ăn thịt nó. Nó liền bay đi mất dạng, trong lòng thâm sợ hãi.

"Hai con người này đều là ma quỷ! Nó dễ yêu thương, không phải làm thịt.

Âm thanh máy móc của chiến hạm vang lên, cắt đi suy nghĩ của hai người.

"Đã tiến vào Trung Ương chủ tỉnh. Sắp hạ xuống, đếm ngược 30 giây 30, 29, 28..."

Uyển Nhi thở ra nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng về chủ tỉnh, Ngọc Liên Hân.

"Cô đã chuẩn bị tinh thần, chào đón sự trở lại của tôi chưa?"

Uyển Nhi chuẩn bị đứng lên, thông dong mở miệng.

"Đi thôi "

Ngụy Tư Lam nhú mày, hẳn rất muốn trối cô lại, nhót trong Ngụy Gia.

"Em cứ như vậy đi?"

"Không thì sao?" Uyển Nhi ngờ ngác hỏi.

Trong tích tắc cô nhớ ra rồi, bây giờ cô và hắn là vợ chồng sắp cưới. Cô là phải đi theo tên nam nhân bá đạo này.

Bước chân cô dừng lại, gương mặt thay vào đó là biểu hiện e thẹn, như thiếu nữ đang yêu.

Uyển Nhi vươn cánh tay xinh đẹp ra, ngọt ngào nói.

"Chồng à " khoác tay em nào.

Thân thể hắn cứng đờ, môi mím chặt. Trước thái độ nhanh như lật sách của Uyển Nhi.

Ngụy Tư Lam tiến lại gần, bế cô vào trong lòng. Cát giọng trầm thấp nói.

"Vợ tôi, tôi phải ôm. Khoác tay đối với tôi không đủ!

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ 2% bây giờ là 55%)

Uyển Nhi cười sáng lạn. Tay ôm chặt cổ hắn, thì thảo vào tai.

"Thế để làm gì, Ngụy thiếu tướng mới vừa lòng! Trên giường sao?"

Hắn bị cô chê chọc, càng ôm chặt cô hơn. Cắn răng phun từng chữ.

"Nếu em thích! Tôi sẽ chiều... Chỉ sợ tới lúc đó, em không xuống được giường.

Uyển Nhi không để ý hắn nói cái gì. Miễn sao lúc đấy, cô là người nằm trên thì mọi chuyện đều ổn.

- -----Cảng Hàng không chủ tỉnh.

Ngay lúc Chiến Hạm vừa đáp, người của Ngụy Gia tới đón. Xung quanh còn có nhiều fan nữ hâm mộ Ngụy Tư Lam.

Cũng đang kích động, đồng đảo con mắt nhìn về hướng cửa chiến hạm.

Cửa chiến hạm được mở, đập vào mắt mọi người, Ngụy Tư Lam bế một cô gái xinh đẹp bước xuống.

Mọi người nháo nhào lên, hò hét...

"Nhanh nhìn đi! Kia có phải nam thần Ngụy thiếu tướng hay không?"

"Hình như phải, trời ạ! kia chắc chắn là vị hôn thê tương lai rồi. Thật xinh đẹp.

"Ồ đâu ở đâu? Đừng chen lấn... Này đừng có xô đẩy..

Aaaaaaaa! Nhìn kĩ đi... Cô ấy đẹp rất đẹp...

" Trời ơi! Hình như là đại tiểu thư Phong Gia...

" Đúng không? ta nghe nói Phong gia đã báo tử rồi kia mà.

" Cô gái này còn xinh đẹp hơn! Khí chất cường đại. Không thua kém Ngụy thiếu tướng đâu.

" Chắc~~ họ thật đẹp đôi! Ta bầu cử cặp Cp này đẹp nhất liên bang.

" Ta cũng vậy cho ta một vé +1

" Ta cũng vậy! Hơn hẳn Cp Vân gia và Ngọc gia rồi.

Chớp mắt không gian yên tĩnh, đã trở nên âm ỉ mất trật tự. An ninh tinh tế phải ra đẹp loạn.

Uyển Nhi nhàn nhạt liếc mắt xuống, sau đó lại nhìn về phía góc nghiêng của Ngụy Tư Lam. Cô lẩm bầm

" Người thích anh đều bị thần kinh hết rồi.

Ngụy Tư Lam "Tôi nghe thấy đấy "

Uyển Nhi "...." Thỉnh hơn cả A Cầu.

"....."

Trong đám âm ỉ đó.có hai người không ngừng run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

Vân Cẩm Vũ lo sợ, lay lay bã vai Ngọc Liên Hân..

" H...â..Hân Nhi, em nhìn rõ không? Là anh nhìn lầm, thấy Ngụy Tư Lam đang bế Phong Uyển Nhi.

Ngọc Liên Hân đảo mắt xung quanh, nhỏ giọng nói.

" Anh cầm miệng lại cho tôi, chuyện tốt mà anh làm ra đấy.....

Hai người Bọn họ sợ hãi, khó khăn nuốt nước bọt. Nhìn Uyển Nhi và Ngụy Tư Lam.

Nam nhân tuấn mĩ hơn người, mặc quân trang cũng đẹp tới lóa mắt.

Nữ Nhân xinh đẹp kinh diễm. Yên ổn nằm trong vòng tay của nam nhân tuấn mĩ kia.

Giấy tiếp theo.

Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ chuồn ầm. Họ rất sợ giáp mặt hai con người này.

Một người thiên tài trong quân đội. Còn một người gia thế khủng, còn là nữ thiên tài đệ nhất Liên Bang.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219: Tinh tể! nam chủ đừng kiêu ngạo 10

Thẳng đến khi thân ảnh hai người biến mất, mọi người bắt đầu ồn ào sôi nổi.

Trên võng Tinh, tiêu đề của Ngụy Thiếu Tướng ôm vợ xinh đẹp trở về. Bắt đầu bùng nổ trên võng tinh.

- Đẹp trai nhất tinh tể: " Kinh khủng, người chết sống lại, làm vợ thiếu tướng.

- Vợ bé Ngụy nam thần: " Chồng tôi bị nữ quỷ cướp mất rồi.

- Ta là người sao hỏa!" Lầu trên im đi, nữ thiên tài Phong Uyển Nhi sao có thể chết dễ dàng như vậy được.

- Cơ giáp số 1 siêu to!" Ta cảm thấy sao hỏa nói đúng. Dù sao sẽ luôn ủng hộ Cp này. Rất xứng đôi.

- Tiểu yêu yêu!" Ta đồng ý với lầu trên. Giá trị nhan sắc của Cp này trên cả lv max.... +1

"Đan Đan đáng yêu!" Ta thấy Phong Uyển Nhi lấy Ngụy thiếu tướng rất xứng đôi.

"12 tuổi phát ra tinh thần lực cấp S. 16 tuổi đậu thủ khoa đệ nhất quân đội liên bang. Và 20 tuổi đã là nữ thiên tài trên tinh tế.

"Cận Tinh BTW 15 ": Nói như vậy nam thần là trâu già gặm cỏ non??"

Tất cả mọi người trên võng tinh đều đồn thổi, xôn xao về hai người. Đa số đều là chúc hạnh phúc cho cặp Cp này.

Nhưng cảnh này lại, không hề vui sướng như fan nào tàn kia. Lúc bấy giờ Ngọc Liên Hân đang rống giận hét ầm ĩ lên.

"Đồ ngu Vân Cẩm Vũ! Anh còn gì để nói hay không?"

"Nếu ngay từ đầu, anh nên giết chết cô ta. Không nên thả trên tinh cầu rác làm gì? Cô ta đã trở lại chắc chắn sẽ trả thù chúng ta.

Lúc này Vân Cẩm Vũ đang chịu đựng, Ngọc Liên Hân phát tiết. Hắn trầm mặt xuống. Hồi lâu sau mới mở miệng.

"Hân Nhi em bình tĩnh, nghe anh nói có được không?"

"Anh còn muốn nói cái gì! Cô ta đã trở lại rồi. Nói gì cũng đều vô ích.

Sắc mặt Ngọc Liên Hân tái mét lại, mồ hôi không ngừng vã ra như hồ..

Vân Cẩm Vũ thì trấn định hơn, bình tĩnh giải thích cho Ngọc Liên Hân nghe.

"Em yên tâm đi. Cả hai lần chúng ta đều hành sự cẩn thận, không lưu lại chứng cứ....

"Hân Nhi em nghĩ kĩ đi. Phong Uyển Nhi đã bị chúng ta phé đi tinh thần lực rồi, cô ta có thể làm gì chúng ta?"

"Nhờ vả tên Ngụy Tư Lam kia sao? Hân sinh ra đã không có tinh thần lực. Hoàn cảnh bây giờ chúng ta đang đầu tắt mặt tối gần hết Phong Gia.

"Hân Nhi em đừng suy nghĩ nhiều, chúng ta bây giờ đang chiếm thế thượng phong.

"Muốn diệt trừ Phong Gia và Ngụy Gia là ngày một ngày hai mà thôi.

"Cô ta muốn buộc tội chúng ta mưu sát, tất nhiên sẽ không có bằng chứng.

Hai mắt Ngọc Liên Hân đỏ ngầu. Hét vào mặt Vân Cẩm Vũ.

"Anh câm miệng lại, cô ta sắp gả vào Ngụy Gia. Tới lúc đó Ngụy Gia sẽ giúp cô ta trả thù.

Lúc này đầu óc Vân Cẩm Vũ không ngừng xoay chuyển. Hân Nhi nói rất đúng. Ngụy Gia là Gia tộc nắm giữ quân đội Liên Bang..

Chưa đợi cho Vân Cẩm Vũ nói. Ngọc Liên Hân đã nghĩ ra kế hoạch ép hai người vào thế chết.

"Vân Cẩm Vũ.... Anh nghĩ thế nào, nếu chúng ta tung tin Ngụy Tư Lam và Phong Uyển Nhi. Là phé nhân không có tinh thần lực.

Nghe Ngọc Liên Hân nói. Hai mắt hắn sáng rỡ lên.

"Đúng vậy! Hân Nhi em quả thật là bảo bối của anh. Chỉ cần tung tin này ra.

"Tức khắc hai người họ sẽ bị trục xuất khỏi quân đội. Và anh sẽ ngồi lên vị trí thiếu tướng kia.

Hai người đồng kế sách với nhau, sau đó bắt đầu cười đồ. Mây mưa cuốn hoan.....

_____ Nhà Tổ Ngụy Gia.

Cùng lúc này, Uyển Nhi phải ra mắt gia trưởng Ngụy Gia.

Vì cô là cô gái trong lời tiên tri, nên Ngụy Gia thu xếp phá lệ hoàng tráng cẩn thận.

Đây là lần đầu tiên Uyển Nhi phải ra mắt với nhà trai. Trong lòng cô có hơi căng thẳng, thà bảo cô cầm dao giết người còn dễ hơn. Phải đối phó với loại cảm giác này.

Uyển Nhi và Ngụy Tư Lam yên tĩnh ngồi trên xe bay. Hai người không ai nói gì, mắt nhìn xuống mũi chân.

Cho đến khi Ngụy Tư Lam lãnh đạm mở miệng.

"Em đang căng thẳng sao? Hay không muốn tới Ngụy Gia?"

Uyển Nhi bị điểm tới, cô thật không biết phải trả lời sao mới phải. Đúng thật là cô hơi không muốn đi.

Sắc mặt cô đỏ hồng, tay vân vê lọn tóc. Chậm rãi mở miệng.

"Không phải! Chỉ là quá đột ngột, em chưa thể tiếp xúc nổi..."

Lúc này hần như thể nghe phải chuyện cười, đôi mắt híp lại thành bán nguyệt, môi cong lên.

"Em đòi nằm trên tôi, như vậy còn chưa đủ đột ngột."

"Tôi chấp nhận cho em nằm trên được, em cũng phải tiếp thu nhanh cho tôi."

Uyển Nhi"..."

Hần có cần phải nói trắng ra như vậy hay không. Lão nương đề hần là một chuyện.

Ra mắt tộc trưởng Ngụy Gia là hai chuyện khác nhau. Sao có thể gộp lại thành một chuyện?

Tên nam chủ này quá xảo quyết rồi. Là lão nương nhìn nhầm hần....

"A Lam! Có cần mua quà tới không! Tôi tới tay không rất kì quái."

Hần đột nhiên bị cô gọi thân mật như vậy, trong lòng không khỏi hài lòng.

"Không cần! Chỉ cần em là đủ."

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 65% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Rút lui hần lại suy nghĩ, tuổi hần đã lớn. Trên dưới Ngụy Gia đều thúc dục hần mau lấy vợ.

Bỗng nhiên hần cong môi cười tà mị, ánh mắt nhìn sang Uyển Nhi ôn nhu nói.

"Em không tệ! Chỉ em mới xứng với tôi."

Uyển Nhi bĩu môi, thầm mắng.

"Là lão nương không có sự lựa chọn, mới phải lấy tên bệnh thân kinh. Còn rất ảo tưởng."

Nếu mà lúc này, cấp dưới của hần nhìn thấy cảnh ôn nhu này của hần. Chắc chắn hai mắt họ sẽ rớt ra ngoài.

Thiếu tướng của họ rất cao lãnh kiêu ngạo. Lãnh huyết vô tình. Còn người nam nhân ôn nhu này họ không quen biết.

Uyển Nhi mắng thì mắng như vậy. Nhưng trong tâm vẫn không ít dung động với Ngụy Tư Lam.

"Được..."

Cô nở nụ cười xinh đẹp, hướng hần cười tới ngọt ngào.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là 70%)

Ngụy Tư Lam xấu hổ, hơi nghiêng ánh mắt đi chỗ khác.

"Chết tiệt! Cười thôi có cần mê hoặc lão tử như vậy không."

Về Ngụy Gia tốt nhất vẫn nên nhốt cô ấy lại, không cho ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 11

Ngụy Tư Lam nhìn cô cười tới khó chịu, hấn kéo sát cô lại ôm chặt, mặc kệ ánh mắt xấu hổ của tài xế.

Hai người dựa vào nhau tay nắm tay, không ai nói gì nhưng bầu không khí ngọt ngào tới lạ thường.

Đi thêm 20 phút cuối cùng xe bay chậm rãi tiến vào Ngụy Gia.

Uyển Nhi nâng mắt lên nhìn, từ cổng cho tới đường truyền ngoài sân. Đầu tiên lên sự khoa học kỹ thuật tân tiến nhất.

Ngụy Tư Lam động tay, khiến cho cô tỉnh lại trong hồi thần. Uyển Nhi liếc nhìn gương mặt lãnh đạm kia, đôi mắt hấn sâu thẳm như mặt hồ.

" Vào thôi "

Uyển Nhi như hiểu được hấn muốn gì, cô nắm chặt tay hấn hai người cùng nhau bước xuống.

Cô vừa đặt chân xuống, dải băng truyền đã tích tắc đưa hai người tới đại sảnh. Lúc này đại sảnh đã tụ họp đông đủ một vòng người.

Khi thấy hai người tới gần, một người phụ nữ trung tuổi bước tới nhiệt tình chào đón...

" Con là! Phong Uyển Nhi phải không?"

Uyển Nhi đánh giá người mỹ phụ trước mặt. Vài giây sau cô liền mở miệng.

" Dạ bác là thân sinh của A Lam ă? Thật xinh đẹp suýt nữa cháu không nhận ra.

Ngữ khí của cô nói chân thành lại rất tự nhiên. Nhìn không ra một tia nói dối nào.

Vị mỹ phụ được khen, tức khắc da mặt đỏ hồng. Tâm trạng vui vẻ yêu thích Uyển Nhi hơn.

" Ài đứa nhỏ này thật tốt, lại rất biết ăn nói.

" Đúng ta là Lạc Y. Là mẹ của thằng nhóc mặc than kia, nó có làm khó dễ con thì hãy nói với ta.

Lạc Y giới thiệu bản thân xong, thăm liếc Ngụy Tư Lam, ánh mắt nói lên hấn không chọn nhầm người.

Một hồi sau, bà lại thúc dục hai người vào bên trong.

Dọc đường đi Uyển Nhi có giao lưu cùng những người khác. Cô tỏ ra thân thiết và hoạt bát.

Lạc Y đa phần rất ưng ý nàng dâu này, xinh đẹp lại khéo léo. Phút chốc mẹ chồng và nàng dâu hăng say nói chuyện, liền vớt Ngụy Tư Lam ra sau đầu.

Ngụy Tư Lam sắc mặt âm trầm, nắm tay Uyển Nhi chặt hơn. Vợ của hấn mà mẹ cũng muốn chiếm tiện nghi.

Uyển Nhi bị nắm tới đau cổ gắng rút ra đều không được. Trùng mắt với hấn cũng vô ích.

Vào tới Phòng khách, liền nhìn thấy một người đàn ông trung niên. Tuấn mỹ phong độ, có nét giống với Ngụy Tư Lam.

Ngụy Tư Lam lập tức buông tay cô ra, dáng đứng thẳng chào kiểu quân đội.

" Thừa Thượng tướng, tôi đã hoàn thành mệnh lệnh. Dẫn về một cô vợ.

Uyển Nhi nhìn động tác chào của hấn, quả thật cánh môi cô run run, muốn phì cười. Nhưng lại nhịn tới đau bụng nhỏ.

Ngụy Tư Lam quay ra giới thiệu cho Uyển Nhi...

" Đây là Ba tôi! Ngụy Tư Bạch

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật đầu, tiến lên lễ phép chào hỏi.

" Cháu có thể gọi bác là, Bác Trai A Lam được không ă?"

" Ài! Còn bác trai cái gì. Gọi ta là Ba.

Lạc Y bên cạnh cũng xen vào, cười rạng rỡ.

" Tiểu Bạch nói phải, cũng con nên gọi hai ta là Ba Mẹ. Tôi nói phải không tiểu bạch...

" Khụ~~Bà trước mặt hai đứa nhỏ, cho tôi chút thể diện đi.....

Lúc này cô quan sát vị Ba chồng này, có thể nhìn ra ông là người nghiêm nghị. Khí chất hơn người, giống một đại soái chinh chiến lâu năm.

Thoáng chốc, bầu không khí một mảnh hòa hợp.

Bất ngờ Surgery bay tới, Uyển Nhi theo phản xạ ôm lấy. Không ngừng vuốt ve.

Ngụy Tư Bạch rất tự nhiên mà giới thiệu cho cô biết.

" Đây là sinh vật trên sao hỏa Surgery có trí tuệ A+, bình thường nó rất sợ người lạ.

Lạc Y ở bên nói thêm: " Chắc chắn Surgery biết, Uyển Nhi là người nhà, nên mới thân thiết như vậy.

Uyển Nhi cười ngọt ngào, định đáp lại. Bỗng người đàn ông bên cạnh cầm Surgery ném đi xa.

Mất hân trùng với surgery, kết nối sóng não.

" Đủ rồi nha? Đây là vợ lão tử, nhanh Cút ra. Không lão tử cho mi về sao hỏa.

Ánh mắt của Ngụy Tư Lam phát lạnh

liếc nhìn Surgery một cái.

Surgery ở góc tường, trưng ra bộ dáng đáng yêu ủy khuất nhìn Uyển Nhi. Luru luyến rồi đi, nó là rất sợ bị ném về sao hỏa.

Mà chủ nhân mặt lạnh, nói được sẽ làm được...

Lúc này Ngụy Tư Lam mới hài lòng, nắm chặt bàn tay nhỏ của Uyển Nhi.

Lạc Y và Ngụy Tư Bạch nhìn nhau, đều có chút buồn cười, con trai hai người cũng có lúc đáng yêu như thế này đây.

Lạc Y nhanh chóng kết thúc bầu không khí này. Bà lên tiếng phụ họa.

" Chừng nào thì hai đứa cử hành hôn lễ? Đăng kí trước hay là làm lễ trước..."

Uyển Nhi theo tự nhiên đáp.

" Cháu... Sao...cũng được! Chỉ là cháu còn đang dang dở ở trường quân đội.

Cô biết Nguyên chủ từ khi mất tích. Việc học liền bị bỏ dở, còn hai năm nữa mới tốt nghiệp. Bây giờ kết hôn có sẽ không tiện cho lắm.

Nhưng, Uyển Nhi định nói tiếp. Thì Ngụy Tư Lam đánh gãy.

Hắn cầm lấy tay cô đưa lên: " Bây giờ đi đăng ký, ngày mai Tổ chức hôn lễ.

Tóm lại, phải chối chặt vợ trước. Khi cần đính hôn trực tiếp cưới là được.

Lạc Y và Ngụy Tư Bạch thì không ngạc nhiên. Họ nhìn ra con trai họ muốn chối chặt nàng dâu này.

Uyển Nhi thì không được như hai người, cô trợn mắt ngạc nhiên. Ít ra phải đính hôn trước chứ, sao hắn có thể bá đạo như vậy được.

Lạc Y hiểu ý, liền lên tiếng thay cho Uyển Nhi.

" Tiểu Lam. Con thấy có hơi gấp hay không? Vẫn nên đính hôn trước, đợi con đâu học xong rồi cử hành hôn lễ.

Nhưng ánh mắt hắn trầm xuống, liếc mắt cảnh cáo mẹ mình.

" Không! Bây giờ con và cô ấy sẽ đi đăng kí. Còn tổ chức khi nào cũng được.

" Bảo Bảo! Anh nói có phải không?

Lúc này cô thật sự muốn đánh hắn.

" Đứng cái ông nội nhà hắn, ai cho hắn cái quyền định đoạt. Còn không thề hỏi ý lão nương.

Uyển Nhi cúi đầu, cố gắng thể hiện ngại ngùng. Ngọt ngào mở miệng.

"Dạ! A Lam nói đúng, vẫn nên đăng kí trước.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 80% tiểu tỷ tỷ cố lên.)

"Khụ! Bán đứng bản thân mình, mà tăng hào cảm. Thì lão nương cần răng cố làm.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều có chút không kịp phản ứng.

Ngụy Tư Lam không nói gì, hần rất hài lòng câu trả lời của cô. Lập tức kéo cô đi Trung Tâm Tinh Tế, đăng kí kết hôn.

Lạc Y và Ngụy Tư Bạch chết chân, nhìn thân ảnh hai người dần biến mất.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 12

Hai người từ trung tâm tinh tế đăng kí xong. Liền trở về Ngụy Gia.

Ngụy Tư Lam hưng phấn chụp giấy đăng kí kết hôn của hai người

định khoe trên vòng tinh.

Thì lập tức, một tin chấn động đập vào mắt, hần qua lại nhìn Uyển Nhi với ánh mắt khó hiểu.

Một tài khoản mang tên.

- Kê hóng hót toàn liên bang." Cái gì mà cặp Cp nhan sắc lv max. Cái gì mà xứng đôi vừa lứa. Các người mở to mắt ra mà đọc.

"Đại tiểu thư phong gia, vì một lần tập huấn bị chấn thương nặng mất đi tinh thần lực. Vụ việc mất tích là để che dấu ra ngoài liên bang trị thương.

"Chính lúc này cô ta không còn là nữ thiên tài, mà là phế vật. Không xứng với thiếu tướng của chúng ta.

- Vợ bé Ngụy nam thần:" Ách " vậy là chồng tôi lấy phải phế vật rồi... Tây chạy đại tiểu thư Phong Gia.

- Người Sao hỏa:" lầu trên ảo tưởng sao? Ngụy Thiếu tướng cũng không có tinh thần lực. Ta thấy cặp này vẫn rất hợp.

- Đan Đan đáng yêu:" Giá trị nhan sắc Cp này vẫn không giảm +1

Tin này xuất hiện đột ngột, chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã truyền khắp tinh tế. Lẫn ngoài Liên Bang.

Vốn dĩ chỉ bị một tài khoản nhỏ bôi đen Uyển Nhi, ít có người tin. Vì không có bằng chứng xác thực lẫn nội tình bên trong.

Chỉ trong vài phút đồng hồ, Uyển Nhi bị gắn mác "Người đẹp phế vật "

Riêng Ngụy Tư Lam càng không tin cô mất đi tinh thần lực, vì hần chứng kiến một mình cô đối phó sát thủ tinh tế. Còn điều khiển cơ giáp.

Muốn làm được như vậy, cần có tinh thần lực mạnh mẽ. Xưa nay hần không để lộ ra tinh thần lực, người khác nói hần phế vật cũng không để ý nhiều.

Uyển Nhi không hơn gì hần, thấy tin tức trên vòng tinh. Ban đầu cô chỉ hơi ngạc nhiên, sau cùng nhìn không ra cảm xúc gì.

Hồi lâu sau cô mới nở nụ cười chết chóc, lạnh tới tận xương. Miệng lẩm bẩm.

"Ngọc Liên Hân, cô chỉ có Nhiều đây thôi sao? Làm lão nương quá thất vọng rồi.

Mặc dù Uyển Nhi nói rất bé, nhưng Ngụy Tư Lam lại nghe rõ mồn một. Hần nhú mày. Trong lòng suy tính.

Chuyện này là do Ngọc Liên Hân cố ý bôi đen vợ hần sao? Còn chuyện lúc trước vợ hần Bị vút trên tinh cầu rác.

Rất có thể liên quan tới Ngọc Liên Hân. Không được hần phải điều tra rõ sự việc.

"Đừng tới vợ lão tử. Hậu quả sẽ là cái chết.

Ngụy Tư Lam nắm chặt tay Uyển Nhi, trầm thấp lên tiếng.

"Em đừng để ý! Chuyện này tôi sẽ tra rõ kẻ nào đã bôi đen em.

Uyển Nhi nhướn mày, nhìn nam nhân băng lãnh, lúc này hấn phá lệ hôn nhu vô về cô.

"Ồ " em biết là ai rồi. A Lam không cần thiết phải điều tra.

"Mà anh hãy quan tâm tới nay hai ta nên làm trên giường hay trên ghế sofa.

Thoáng cái mặt hấn đã đỏ rực, hấn đang tử tế quan tâm cô. Mà cô lại không có chút tiết tháo nghiêm túc nào.

Ngụy Tư Lam ho nhẹ hai cái, cổ gồng lại sang chủ đề khác.

"Khụ~~khụ! Vẫn nên khoe giấy đăng kí lên võng tinh.....

Uyển Nhi biết hấn đang xấu hổ, cô không nói gì. Hấn muốn làm gì thì làm. Cô liếc mắt nhìn chiếc nhẫn được đeo trên ngón tay áp út. Không khỏi cảm thán.

"Ài! Lão nương là có chồng rồi.

Ngụy Tư Lam nhận nhặt nắm bàn tay đeo nhẫn của cô, trên tay Hấn cũng có đeo một cái y đúc.

"Nếu em không thích kiểu nhẫn này, tôi có thể mua 100 cặp khác nhau cho em lựa chọn.

Cô kinh hách, hai mắt mở lớn nhìn hấn.

"Ngụy thiếu tướng, đây là nhẫn kết hôn. Một đôi là đủ rồi, anh mua nhiều như thế làm gì?

Ngụy Tư Lam khước miệng cong lên, ánh mắt đầy sùng nịch.

"Cho em thay đổi mỗi ngày, đeo. Chơi cũng được...

Uyển Nhi mặt mũi, không muốn nói thêm với hấn câu nào.

"Bệnh Tâm Thần "

Ngụy Tư Lam"Ồ " có vợ là được.

Uyển Nhi"...."

Ngụy Gia đọc được tin tức trên võng tinh, thì thái độ rất bảo vệ người con dâu này. Họ không tin cái tin tức bôi đen con dâu họ.

Từ bao giờ con trai lẫn con dâu là một cặp phế vật. Người nhà họ phiền tới những người bên ngoài nói tới sao.

Ngụy Tư Lam cũng vậy. Hôn nhân của hấn. Vợ của hấn, bản thân hấn khác biệt rõ.

Khi bà Lạc và ông ngụy thấy, hai người trở về. Vợ vàng mở miệng.

Lạc Y về mặt tức giận. Đặc biệt là Ngụy Tư Bạch, ánh mắt đã hoàn toàn lạnh lẽo.

Bà mở miệng, còn không quên trấn an Uyển Nhi.

"Phía sau chuyện này, chắc chắn có người thao túng thúc đẩy," bà rút lời nhìn về phía cô con dâu, mình vô cùng vừa ý nhà mình, trấn an nói tiếp.

"Con dâu, con có nghĩ ra là ai có ý bôi đen con không? Nói đi mẹ sẽ lấy lại công đạo cho con.

Bà nói như thể, tên chán sống nào dám đụng vào con dâu bà. Thì kẻ đó chống đối với Ngụy Gia.

Ngụy Tư Bạch gật gật đầu hòa theo vợ, Khí thế mười phần, trống lưng cho con dâu.

Lúc này Uyển Nhi rất cảm động. Cô. Là đang mừng vì mình gả đúng nhà rồi hay không?

Không đợi cho cô trả lời, Ngụy Tư Lam đã lên tiếng trước.

Tay hắn cầm sáp thiệp mời, hướng Surgery lên tiếng.

" Surgery đem thiệp mời này phát đi. Ngày mai tổ chức hôn lễ.

Surgery lĩnh mệnh. Miệng nhỏ thoáng chốc đã há lớn nuốt đồng thiệp bay đi.

Còn hai ông bà nhìn con trai với ánh mắt, như thể nhìn người tâm thần.

Ngụy Tư Bạch ho nhẹ. Mở miệng ra nói.

" Khụ~ con trai lạc đề rồi, bây giờ phải giúp con dâu lấy lại hình tượng.

Ngụy Tư Lam bế Uyển Nhi lên, xoay người bước đi. Còn bồi thêm một câu

- "Vợ con, con tự biết. Đã vậy càng phải đập tan tin đồn kia.

" Cưới trước còn mọi chuyện tính sau. Ba bồi mẹ đi, con phải bồi vợ con rồi.

Uyển Nhi vẫn là ngẩn ngơ, sau đó hồi thần lại dấm lên vai hắn, mắng

" Ngụy Tư Lam anh thả tôi xuống.

Hắn càng bế cô chặt hơn, trừng mắt nhìn cô. Lạnh lùng đỉnh chính.

" Bảo Bảo! Phải gọi là chồng, bây giờ nên làm việc vợ chồng hay làm rồi.

Uyển Nhi cắn cắn môi, lần đầu tiên cô thất bại trên tay tên thần kinh, bá đạo này.

" Bệnh Thần kinh "

(Ting -- Háo cảm của nam chủ +5% bây giờ là 85%)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 13

Lạc Y và Ngụy Tư Bạch nhìn nhau đầy ý cười, con trai họ luôn kiêu ngạo như vậy.

Quả nhiên không hổ là con cháu Ngụy Gia, đủ kiêu ngạo đủ phúc hắc.

Ngụy Tư Bạch xoa cằm, sau đó mở miệng.

" Về mặt yêu thương vợ của nó, giống hệt tôi.

Lạc Y bên cạnh nhéo eo Ngụy Tư Bạch, trách cứ.

" Ông không phải tự khen mình. Con trai giỏi hơn ông nhiều.

Ngụy Tư Bạch:"...."

Lúc này không khí ở Ngụy Gia vô cùng náo nhiệt và hạnh phúc. Trên dưới Ngụy Gia đều tất bật chuẩn bị cho hôn lễ ngày mai.

Vì đột ngột cử hành, nên toàn bộ 100% nhân lực đều ra sức làm hết mình.

- -----Ngọc Gia.

Lúc này Ngọc Liên Hân nhìn bình luận trên võng tinh, bắt đầu cười như một kẻ điên.

" Ha ha Phong Gia, Ngụy Gia. Tôi xem hai người đấu tôi bằng cái gì. Chuẩn bị tinh thần đi.

" Ta tin rằng Ngụy Gia vì lợi ích Gia Tộc sẽ không liên hôn với kẻ phế nhân. Muốn liên hôn trả thù bà đây? Nằm mơ.

" Nói không chừng, lúc này Ngụy Gia đang cố gắng vứt bỏ ả ta đi. Nữ thiên tài cái gì? Cũng sẽ mất tất cả mà thôi.

Ngọc Liên Hân liếc mắt nhìn Vân Cẩm Vũ, giọng phi thường vui vẻ mà nói.

" Vân Cẩm Vũ! Vị trí thiếu tướng sắp là của anh rồi, anh đã biết chỗ lợi hại của em rồi chứ?

Tâm trạng lúc này của hắn rất thoải mái, chỉ cần nghĩ đập ngã được Ngụy Tư Lam miệng hắn tự nhiên cong lên một đường...

" Hân Nhi, em giỏi nhất là bảo bối của anh. "

Hắn vì Ngọc Liên Hân, xinh đẹp xử sự có hơi thô lỗ. Nhưng nhìn lại rất mới mẻ đáng yêu. Quan trọng là trên giường biết chiều chuộng hắn.

Vân Cẩm Vũ tiến lại, ý định muốn đề cô ta ra. Ngọc Liên Hân biết rõ ý định, hơi thẹn thùng mà nói

" Thoát tài khoản ra khỏi vòng tinh đã "

Hắn mừng như điên, gật gật như gà mổ thóc.

" Được, được "

Đúng lúc này, trên vòng tinh lại lóe sáng. Đẩy lên một tin tức chấn động.

Cả hai người nhìn đến ngu ngốc, không biết phải nói gì.

Bầu không khí rơi vào trầm mặc.

Quần áo chưa kịp mở, thì bốn mắt đã dán lên tin tức trên vòng tinh.

Một hồi trôi qua, tiếng hét của Ngọc Liên Hân phá vỡ bầu không khí trầm lặng.

" Aaaaa sao có thể! Sao có thể như vậy được. Ngụy Gia biết cô ta là phế vật sao còn liên hôn.

" Hôn nữa không phải đính hôn, mà là kết hôn.

Không chỉ riêng mình Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ. Đông đảo quần chúng biết tin này đều là trợn mắt há miệng, không tin những gì họ vừa đọc được.

Lúc này những người nào vừa tuyên bố, Ngụy thiếu tướng bỏ thê. Bây giờ không biết phải dẫu mặt vào đâu.

Kết quả cho thấy, người ta không có đính hôn. Mà là kết hôn, còn là đăng kí kết hôn luôn rồi.

Cái vãi mặt trực tiếp này của Ngụy Tư Lam khiến nhiều người phải run sợ. Đủ mạnh mẽ, đủ vô tình.

Lúc này trên vòng tinh đều là, quần chúng bon chen ầm ĩ. Dù thế nào đi nữa, ngày mai hai người họ vẫn kết hôn. Điều này không thể thay đổi được.

- ----- Hai ngày sau.

Lúc này Ngụy Gia tổ chức hôn lễ ở ngay trang viên của mình.

Tất cả có 100 bàn tiệc đã khách, đa số đều là người có chức quyền ở quân đội. Và một số nhân vật ông lớn ở giới thượng lưu.

Đĩ nhân Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ cũng nhận được thiệp. Hai người này cũng khá nổi tiếng trên tinh chủ.

Nhưng là nổi tiếng những chuyện không mấy tốt đẹp. Ngọc Liên Hân bỏ Ngụy Tư Lam để đính hôn với Vân Cẩm Vũ.

Thiếu Gia Vân Cẩm Vũ, ruộng bỏ vị hôn thê để đến với Ngọc Liên Hân. Hai người này chỉ mới đính hôn chứ chưa phải kết hôn.

Ngọc Liên Hân khoác tay Vân Cẩm Vũ, cùng nhau tới buổi kết hôn. Còn đặc biệt ăn mặc đẹp để trải chuốt, nhìn không ra một chút chột dạ nào.

Hai người họ vừa bước vào cổng, đã bị sự sa hoa hoành tráng đập cho tỉnh. Còn chưa giao tranh đã muốn nhụt trí.

Sắc mặt hai người thoáng chốc rất khó coi, hết xanh rồi chuyển sang đen.

" Ngụy gia này... Quả thực là một lũ bệnh tâm thần!" Ngọc Liên Hân nhỏ giọng nói.

Hai người họ vốn dĩ nghĩ rằng, kết hôn gấp gáp như vậy. Thì chuẩn bị rất sơ sài. Nhưng nhìn đi sa hoa tráng lệ như vậy....

Nếu so thì trước giờ trên chủ tỉnh, yến tiệc này là sa hoa nhất. Nhìn thôi đã đủ biết thành ý của Ngự gia đối với Phong Uyển Nhi quan trọng như thế nào rồi.

Ngọc Liên Hân ghen tị, hàm răng cắn chặt. Bắt đầu quét mắt nhìn khách mời tới dự.

Toàn bộ khách mời đều là người có địa vị quan trọng, có tiếng nói trên chủ tỉnh và cả Liên Bang.

Ngọc Liên Hân càng xem càng muốn thổ huyết. Nếu như cô và Vân Cẩm Vũ kết hôn. Thì chưa chắc đã mời được những nhân vật này.

Càng xem càng tức, móng tay cô ta đâm vào lòng bàn tay muốn bật máu.

"Tiện Nhân!"

Ngọc Liên Hân mắng thầm trong lòng. Vì có gì ả đã là phế vật. Còn tỏa sáng hơn cả cô, tất cả nhướn trò đùa vậy.

Lúc này Ngọc Liên Hân cảm thấy, mọi thứ trên đời này đều bất công với cô ta

Ánh mắt cô ta liếc xung quanh tìm kiếm xem, Vân Cẩm Vũ mới đây đã đi đâu rồi.

Lúc này Ngụy Tư Bạch và Lạc Y đang đi chào hỏi khách khứa. Ngụy Tư Bạch là thượng tướng ở Liên Bang.

Ông ta nắm giữ quân đội trong tư thế mạnh nhất. Ngụy Tư Lam cũng là thiên tài. Chỉ là không ai biết hẳn có tinh thần lực hay không.

Mơ hồ mọi người đều cho rằng Ngụy Tư Lam không có tinh thần lực.

- - ít phút trôi qua. Liền xảy ra biến cố.

Ngụy Tư Bạch toàn thân run rẩy, chân tay không ngừng co giật.....

Lạc Y đứng bên cạnh lo lắng sợ hãi, cho tay vào tìm thuốc lại, tìm không ra lọ thuốc ông hay đem theo.

Cảnh tượng lúc này bất giác náo loạn lên. Ngọc Liên Hân nhìn thấy liền vui mừng.

Trong hôn lễ bỏ chồng chết, xem còn tổ chức được hay không đây?

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 14

Lúc này Ngụy Tư Bạch được Lạc Y đỡ lên ghế. Hai mắt nhắm chặt, tứ tri không ngừng run rẩy. Đây là di chứng lưu lại trên người ông từ trận chiến với thủ nhân 20 năm trước.

Người hầu mang thuốc tới, Lạc Y giúp ông uống. Bấy giờ đã không còn run rẩy, hô hấp ổn định. Nhưng hai mắt vẫn nhắm nghiền.

Toàn bộ trên dưới Ngự gia và khách mời đều lo lắng.

Chỉ có Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ vui vẻ trong lòng. Hai người này còn muốn cho Ngụy Tư Bạch nhanh chóng chết đi.

Bỗng nhiên có người kinh hô lên.

"Nhanh cần người có tinh thần lực hệ Lôi. Giúp Ngụy Thượng tướng đã thông mạch máu, thì mới cứu được.

Nghe tiếng kinh hô của người này, trong khách mời chỉ có mình Ngọc Liên Hân là hệ Lôi. Nhưng cô ta sẽ không đứng ra cứu người đâu.

Chợt một giọng nói nam nhân, âm trầm vang lên.

"Xin mọi người tránh gia. Tôi tới xem tình hình ba tôi.

Lúc này khách mời nhìn xung quanh, ánh mắt kính nể với Ngụy Tư Lam vài phần.

"Ngụy Thiếu tướng "

Hắn hơi gật đầu với mọi người, sau đó tiến lại gần xem tình hình của Ba mình.

Ngụy Tư Lam xuất ra tinh thần lực Lôi hệ, những tia điện nhỏ hiện lên từ đầu ngón tay. Truyền vào thân thể Ngụy Tư Bạch.

- - Tất cả khách mời, kinh ngạc miệng há lớn. Mắt tròn ngược, không ngờ Ngụy Tư Lam lâu nay mang cái danh không có tinh thần lực.

Ngày hôm nay hắn lại xuất ra được tinh thần lực. Còn là hệ hiếm có.

Ngụy Tư Lam phóng tinh thần lực chữa trị cho ba. Hắn cắn chặt răng, hình như sắp chịu không nổi. Vì ông tổn thương quá nặng.

Sắc mặt Ngụy Tư Bạch hết trắng rồi chuyển đỏ, mồ hôi vã khắp gương mặt.

Thoáng chốc, không ít khách mời âm thầm lắc đầu, ánh mắt nhìn về Ngụy Tư Lam, có vẻ cấp bậc tinh thần lực của hắn không chữa trị cho Ngụy Thượng Tướng.

Một lát sau, đột nhiên Uyển Nhi bước ra. Trên người mặc đồ cười xinh đẹp lấp lánh.

Cô duỗi tay chạm vào Ngụy Tư Lam nở nụ cười xinh đẹp kinh diễm. ngọt ngào lên tiếng.

"Đừng lo A Lam! Có em ở đây rồi.

Chớp mắt trên người cô tỏa ra hào quang mạnh mẽ của lôi hệ, áp lên người Ngụy Tư Bạch.

Điều này còn khiến cho mọi người kinh sợ hơn. Là ai nói Phong Uyển Nhi là phế vật, mất đi tinh thần lực.

Ta phải cắt lưỡi tên đó. Lừa đảo, nhìn đi tinh thần lực của cô ấy còn trên cả cấp bậc S.

Lúc này Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ, không thể tin nổi há to miệng, giống như vừa nuốt phải một con ruồi to, không ra tiếng động nào.

"Không, không đây là mơ. Không phải sự thật. "

"Ti...ệ. N... Tiệm nhân..

"Cô "

"Cô"

"Không.. Phải đã bị phế tinh thần Lực sao??"

Vân Cẩm Vũ thều thào nói, hai mắt căng ra. Hận không thể chui ra khỏi hốc mắt.

Đại não hắn không ngừng xoay chuyển. Mấy tháng trước, rõ ràng đã tự tay mình phế bỏ đi năng tinh thần lực của cô ta.

"Không thể nào! Sao có thể như vậy.

Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ bàn tay nắm chặt, căng mắt căn chặt môi nhìn Uyển Nhi cùng Ngụy Tư Lam cứu người.

Kể từ hôm nay, sẽ không ai còn nói Phong Uyển Nhi và Ngụy Tư Lam là cặp đôi phế vật nữa. Thay vào đó là Cp thiên tài đệ nhất Liên Bang.

Nhìn thấy hai người này ngây ngốc, trong mắt Uyển Nhi hiện lên vẻ châm chọc, thu hồi dị năng.

Nắm chặt tay Ngụy Tư Lam, trịnh trọng tuyên bố.

"Tôi và Ngụy Thiếu Tướng, không một ai mất đi dị năng. Xin mọi người đừng tin lời đồn đãi trên võng tinh.

"Còn vị Ngọc tiểu thư cùng Vân thiếu gia này, vì có gì hai người luôn khẳng định chúng tôi mất đi tinh thần lực?"

"Hai vị có chứng cứ gì hay không? Hay chỉ nghe lời đồn đãi. Nhẹ dạ cả tin?"

Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ, thoáng chốc câm nín. Họ còn biết nói gì đây. Không lẽ khai ra chính tay hắn phế!

Vân Cẩm Vũ bắt đầu sợ hãi Uyển Nhi. Ánh mắt nhìn cô như quái vật.

Phải rồi cô ta không phải là Phong Uyển Nhi trước đây. Cô ta là ai....

Bất giác hắn run sợ lùi về sau vài bước.

Chỉ có mình Ngọc Liên Hân, có thần kinh thô. Không hề sợ hãi chống lại ánh mắt lạnh lẽo châm chọc của Uyển Nhi.

Còn lớn giọng kêu lên.

" Cô huênh hoang cái gì. Bất quá cô chỉ là tinh thần lực cấp S. Không hơn tôi là bao.

Vân Cẩm Vũ lúc này, chỉ muốn bịt miệng Ngọc Liên Hân lại. Nhưng chân hân cứng đờ không thể nhúc nhích nổi.

Toàn khách mời không muốn tham gia vào tranh cãi này. Họ cũng muốn biết cấp bậc thật sự của Ngụy Tư Lam và Phong Uyển Nhi.

Lạc Y nhẹ nhàng mở miệng: "Con dâu, con thật sự chữa khỏi cho ba con.

Bàn tay Uyển Nhi nắm chặt lấy tay Ngụy Tư Lam, cất giọng chắc nịch.

" Mẹ hãy tin tưởng con và A Lam.

(Ting -- Hào cảm của nam chủ +10%(bây giờ là 95% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

Ngụy Tư Lam nắm chặt bàn tay cô. Ánh mắt yêu thương tin tưởng cô. Hân biết vợ hân không phải là người bình thường.

Người con gái trong lời tiên tri, sẽ còn tỏa sáng hơn cả bây giờ. Cuộc đời hân có được cô là quá đủ.

Tuy hân im lặng không nói, nhưng môi lại câu lên một đường cong, trong mắt hiện lên tia tin tưởng tuyệt đối.

Lúc này Lạc Y mới hỏi con trai bà và Uyển Nhi.

" Hai con nói đi, cấp bậc tinh thần lực hiện tại của hai con là bao nhiêu.

" S+." Ngụy Tư Lam âm trầm. Lên tiếng trước.

" SS, nếu mọi người không tin, tôi có thể kiểm tra trên máy kiểm định.

Uyển Nhi thành thật nói, không một chút dấu điểm nào.

Mọi người đều tròn mắt há hốc mồm.

" Ôi trời, cấp vợ chồng này là yêu quái hay thiên tài đây?

" Cấp S+ đã không có ai xuất hiện. Nay còn lộ ra một nữ thiên tài cấp SS. Trong truyền thuyết mới có.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 15

Trên dưới Ngụy Gia không thể nào giữ bình tĩnh được nữa.

Lúc này Lạc Y càng vui mừng hơn, con dâu và con trai mình đều là thiên tài hiếm có toàn Liên Bang.

Trong lúc này,tất cả khách mời hai mặt nhìn nhau, đều là không thể tin nổi. Những gì cô và Ngụy Tư Lam nói.

" Cô nói dối! Tôi không tin." Ngọc Liên Hân như kẻ điên hét lên. Châm chọc khiêu khích lộ liễu.

Uyển Nhi không thêm đề ý tới lời của Ngọc Liên Hân. Cô bước ra phía trước. Dồn lực phát ra quả cầu lôi hệ đánh về tòa lâu bỏ hoang trên núi xa xa.

Tất cả con mắt nhìn về hướng cô phóng quả cầu sấm sét.

- Âm...Roẹt.. Roẹt.

Tòa lâu sụp đổ trong tích tắc. Ngọn núi cũng bị sức mạnh chia làm hai.

Lúc này thì tất cả mọi người đều tin tưởng, cấp bậc của cô là SS rồi. Ngọc Liên Hân câm nín không biết phải phản bác ra sao.

Bây giờ cô ta lên tiếng, chính là đồ nảo hồng. Bất giác Vân Cẩm Vũ lắc tay cô ta.

Ánh mắt liếc nhìn, ý muốn cô ta cảm miệng đi. Đừng nói thêm câu nào nữa.

Tất cả mọi người kinh ngạc tới hết to lên.

- Thiên tai nghìn năm có một. Kỳ tích... Đúng là kỳ tích

Lạc Y và Ngụy Tư Lam ôn nhu nhìn cô. Đúng là lời tiên tri đoán không sai, con trai họ lấy được cô gái này đã là tu mười kiếp.

Vài giây sau Ngụy Tư Bạch có dấu hiệu tỉnh lại, cả người ông hắc khí tán mát ra ngoài. Sắc mặt thật phần hồng hào.

Đôi hàng mi khẽ rung, chớp mắt đã tỉnh lại. Ông tự mình đứng dậy không cần người đỡ.

Tuy rằng Ngụy Tư Lam ngất, nhưng ông vẫn nghe và hiểu mọi chuyện diễn ra. Mơ hồ ông đã hiểu, còn là rất vui mừng.

Phút chốc, bầu không khí im lặng tới đáng sợ. Khách mời hết nhìn kinh ngạc này, tới kinh ngạc khác.

Tựa hồ họ đã hiểu ra, sau này chủ tinh, Ngụy Gia sẽ là gia tộc mạnh mẽ nhất Liên Bang. Vân gia và Ngọc gia sẽ không là gì nữa rồi.

Chưa kể Ngụy Gia còn được Phong Gia giúp đỡ về mặt thần khí. Còn nắm giữ được người con dâu mạnh mẽ trong truyền thuyết.

" Hừ... " Lâu sau Ngụy Tư Bạch lấy hơi, miệng hơi run rẩy. Âm thanh từ miệng thoát ra.

Phá vỡ bầu không khí, bị đình trệ này.

"Ngụy Thượng tướng / Ba "

Khách mời lần, Ngụy Tư Lam cùng Uyển Nhi vui mừng vang lên.

Ngụy Tư Bạch hít vào một hơi sâu, tự hào nói.

" Ba xin lỗi, đã làm đoạn đoạn buổi kết hôn của hai con.

" Ba rất cảm ơn con Uyển Nhi, cả con nữa con trai. "

Ông nắm lấy bàn tay hai người, để hai tay đan vào nhau.

Ông mỉm cười thật tươi, vỗ vỗ vào tay hai người.

" Ba Mẹ chúc hai con, hạnh phúc bên nhau. Không cần tiền tài, chỉ cần bên nhau tới cuối đời là đủ rồi.

Lúc này trong lòng Uyển Nhi rất rung động. Nếu nói không là giả dối. Cảm xúc cho cô biết tên nam nhân Ngụy Tư Lam này rất Quen thuộc với cô.

Tựa như, đã biết nhau từ kiếp nào. Cái tư vị này, không sao tả nổi.

Ngụy Tư Lam bất ngờ ôm chặt cô vào lòng, thì thầm đủ cho cô nghe.

" Bảo Bảo, ở bên cạnh anh thôi. Đừng rời xa.

" Được " Uyển Nhi nghẹn ngào đáp lại, lời nói rất chân thành. Cô tin tưởng vào cảm giác của mình.

Ngụy Tư Bạch đã khỏi, buổi kết hôn tiếp tục thực hành. Ngụy Gia trên dưới vui mừng kích động tới không khép được miệng.

Khách mời cũng vui theo, họ mang theo tư vị hâm mộ, Ghén tị. Chỉ có số ít người sợ hãi quần thân.

Không ai khác ngoài, Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ. Buổi lễ chưa hoàn toàn kết thúc, hai người đã tháo lui trước.

Tin tức này liền được đưa lên Võng Tinh. Với chủ đề.

#Đội vợ chồng thiên tài, mạnh nhất Liên Bang.

Làn sóng kia chưa hạ. Liền con sóng này bùng nổ. Đồng thời giúp tẩy trắng thanh danh cho Uyển Nhi và Ngụy Tư Lam.

- Người Sao Hỏa:" Các người thấy chưa, ta đã nói Cp này không tầm thường rồi. Nữ thiên tài sao có thể một câu, mất tinh thần lực liền mất.

" Người ta bây giờ là người mạnh nhất Liên bang đấy.

- Vợ bé Ngụy nam thân:" Ta chúc phúc cho chồng. Lấy được vợ lớn thiên tài. Hai người họ thật xứng đôi.
- Đan Đan đáng yêu:" Chắc~~ là ai nói Ngụy thiếu tướng là phé nhân, không ngờ lại là thiên tài.
- Đẹp trai nhất Tinh Chủ:" Ha ha, chỉ đáng tiếc cho cặp, Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ. Đều ruồng bỏ hai thiên tài để đến với nhau.
- Người Sao Hỏa:" Lâu trên nói đúng... +1
- Vợ bé Ngụy nam thân:" Thiên tài phải lấy thiên tài thôi. Tầm thường như Ngọc Liên Hân sao xứng với chồng ta.

Tất cả quần chúng đều bàn tán, sôi nổi trên võng tinh. Tất cả đều chúc phúc và chỉ trích Ngọc Liên Hân cùng Vân Cẩm Vũ.

Lúc này Ngụy Tư Lam ôm eo Uyển Nhi tiếp đã khách mời. Từ đầu tới cuối hắn luôn nở nụ cười đẹp tới yêu nghiệt với cô.

Uyển Nhi yên lặng, ngắm nhìn trâm mê vào độ đẹp trai tới mê hoặc của hắn.

" Không hổ là chồng lão nương, cười Hay không đều đẹp tới loá mắt.

Biểu hiện này dừng trong mắt Ngụy Tư Lam, hắn Nhíu mày lên tiếng.

" Bảo Bảo! Sao vậy em mệt sao?

Hắn ôn nhu đỡ Uyển Nhi, cất tiếng đầy yêu thương chăm sóc.

Uyển Nhi rất không biết lảng mạn. Cô che miệng cười, không chút rụt rè nói vào tai hắn.

" Chồng! Anh thật sự rất đẹp trai.. Cực đẹp.

Ngụy Tư Lam dừng Lại, động tác ôm eo cô cũng trở Nên cứng ngắc. Gương mặt không hên mà đỏ hồng lên.

- Bảo Bảo của hắn, không có một chút rụt rè nào của thiếu nữ.

- Chắc chắn, bảo bảo lại định chêu ghẹo hắn nữa rồi.

" Khụ~~ Bảo Bảo, em cũng rất xinh đẹp ": Ngụy Tư Lam nghĩ một đằng nói một nẻo.

Uyển Nhi cười kinh diễm, khoe môi cong lên. Áp vào cánh môi đang mím chặt của Ngụy Tư Lam. Một lúc sau cô mới buông ra.

Ngụy Tư Lâm bắt ngờ bị cô hôn, phải mất hai ba giây sau hắn mới hồi thần. Miệng lắp bắp

" Bảo...bảo.. Ở đây còn nhiều người.

" Thì sao? " Uyển Nhi nâng cằm hắn, cười gian xảo.

" Kh...ông. Không.. Sao bảo bảo thích là được... "

Ngụy Tư Lam cúi đầu sát xuống ngực. Đầu còn hình tượng cao lãnh, kiêu ngạo như bình thường đây.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% bây giờ là 97% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 16

Đã một tuần kể từ hôn lễ diễn ra. Uyển Nhi nhờ có sự trợ giúp của Ngụy Tư Lam.

Lúc bấy giờ đã thu tập đầy đủ bằng chứng mưu sát của Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ.

Tức thì Ngụy Tư Lam lại nói cho cô một tin.

" Giải thi đấu cơ giáp cuối tuần sẽ khai mạc, bên Bộ quân đội muốn em tham gia thi đấu.

Đôi mắt Uyển Nhi lóe lên, tay vịn về Surgery, nhẹ nhàng nói.

" Bắt buộc sao? "

" Đúng vậy, Ngọc Liên Hân có tham gia. Anh tính nhân lúc đó sẽ bắt hai người đó lại.

" Bảo Bảo, anh sẽ luôn bên cạnh bảo bảo. Không cho phép bất cứ ai tổn thương bảo bảo.

Cô thích thú nhìn về mặt ôn nhu, đang cố gắng trầm ổn của hắn. Quả thật nhìn rất đáng yêu.

Bộ đáng si mê của, Uyển Nhi nhìn hắn không chớp mắt. Hồi sau cô đứng đắn hỏi...

" Bên Bộ quân đội có biết, A Lam đáng yêu như bây giờ không?

Ngụy Tư Lam"....."

Hắn là đang nghiêm túc nói. Sao Bảo bảo có thể luôn chê chọc hắn như vậy. Thật không có chút rụt rè nào.

" Khụ! Bảo Bảo anh là đang nói chuyện nghiêm túc.

Uyển Nhi buồn cười, cố gắng đè ép xuống. Nhưng cánh môi vẫn run rẩy, tạo lên một đường cong rất rõ ràng.

Thấy thế Ngụy Tư Lam híp mắt lại, tay gõ nhẹ vào trán trắng nõn của cô.

" Bóp~~~~"

" Hừ, Bảo Bảo e nghiêm túc lại cho anh.

Uyển Nhi"....." hệ thống hắn đánh lảo nường.

[...]Ồ" Hệ Thống đã Off. Chuyển sang chế độ Wi-Fi.

" Hừ chôn hay lắm, giải quyết xong nữ chủ. Lão nường sẽ dạy dỗ lại hắn. Thật thiếu quản giáo mà.

Hành động của hai người đều bị Ba Mẹ chồng thu hết vào trong mắt. Lạc Y che miệng cười, nhỏ nhẹ nói với Ngụy Tư Bạch....

" Quả thật có con dâu tốt, con trai mặt than của chúng ta, đã đáng yêu lên không ít rồi.

Rút lui, hai người cười cười với nhau. Xoay người rời đi. Để không gian riêng cho con trai và con dâu..

Uyển Nhi nghiêm túc đáp lại Ngụy Tư Lam..

" Được rồi A Lam! Em đã rõ.

" Anh đã sắp xếp ổn thỏa rồi, vào ngày thi đấu cơ giáp. Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ nhất định sa lưới.

Uyển Nhi gật đầu, tỏ ra mình đã hiểu. Nhưng trong lòng cô,lại có cảm giác không tốt cho lắm. Hình như cô đã quên một chi tiết rất quan trọng, nhưng không sao nhớ ra được.

" Bộ quân đội đã quyết định, sau khi kết thúc cuộc thi. Anh sẽ phải đi tiêu diệt Thú Nhân, đánh vào hang ổ của chúng.

" Quân Đội cử tới một đội quân tinh nhuệ. Chắc chắn sẽ thuận lợi chiến thắng.

" Bảo Bảo, nhớ ở nhà ngoan ngoãn đợi anh về.

Hắn vừa nói, vừa để ý sắc mặt của Uyển Nhi. Lúc này hai mắt cô mở lớn, bây giờ thì cô nhớ ra rồi.

Ngày thi đấu cơ giáp cũng là ngày. Ngọc Liên Hân bắt tay với thú nhân tiêu diệt Ngụy gia.

Dù Ngụy Tư Lam thành công hay thất bại, cô vẫn phải cẩn thận bảo vệ hắn. Có cô ở đây kẻ nào đủ sức giết hắn..

Uyển Nhi ban đầu hơi ngạc nhiên, sau đó gật đầu.

Ngụy Tư Lam vui vẻ, bàn tay xoa xoa đầu Uyển Nhi.

Sau khi hắn dặn dò xong, hai người liền đi hâm nóng tình cảm. Dù gì thời gian quyết chiến tới rồi. Sinh tồn của nhân loại đều vào thời điểm này quyết định.

_____ Ngọc Gia.

Lúc này Ngọc Liên Hân, đang kết nối cùng Lust con trai duy nhất của mẫu hoàng Thú Nhân.

Sự việc này, Vân Cẩm Vũ cũng biết. Nhưng hắn không có biết Ngọc Liên Hân. Khẩu vị mẫn lộn cùng thú nhân.

Lợi dụng thú nhân để tiêu diệt Phong Uyển Nhi. Cả hai người đều biết, sớm muộn gì Uyển Nhi sẽ tìm họ trả thù.

Nhân cơ hội thi đấu cơ giáp ngày chủ nhật. Giải quyết một lần cho xong.

Mặt khác, Thú nhân cũng lợi dụng Ngọc Liên Hân. Mở ra đường hầm không gian, giúp chúng dễ dàng thống trị nhân loại...

Vân Cẩm Vũ lúc này, là một kẻ bám váy Ngọc Liên Hân. Hắn biết rõ chính mình không đủ sức, đánh thắng Phong Uyển Nhi.

_____ Trên Chiến Hạm Thú nhân....

Lúc này Mẫu Hoàng thú nhân, đang ngồi trên ghế chủ tọa. Kết nối cùng Lust con trai bà.

Tuy gương mặt bà diễm lệ. Nhưng thân mình lại rất giống con bọ ngựa. Chân tay dài còn có cánh, và lưỡi cưa. Trên đỉnh đầu có hai sợi râu. Như phát sóng tín hiệu.

Bà kết nối cùng Lust, giọng nghe không ra cảm xúc gì.

"Đại sự sắp thành, con trai ta nghe nói con lại đang ở cùng với một cô gái nhân loại?"

Bà ta vừa nói, ánh liền liếc lên màn hình điện tử. Thấy rõ con trai bà. Và Ngọc Liên Hân trần trụi nằm trên giường.

Khi nhìn thấy Ngọc Liên Hân, mẫu hoàng thú nhân càng lạnh giọng nói.

"Là cô ta sao? ta khuyên con, thuê đồ chơi. Khi chơi chán nên vứt bỏ, đừng giữ lại.

Lust hơi khựng lại, nhìn Ngọc Liên Hân đang ngủ say trên người. Sau đó cung kính nói.

"Thưa mẫu hoàng, con chỉ lợi dụng cô ta để mở ra đường hầm không gian. Một phần trong kế hoạch của con mà thôi.

"Ồ". Bà nhìn con trai Lust. Tuy có chút nghi hoặc nhưng vẫn cho qua. Vì bà ta nghĩ, nhân loại yếu đuối sẽ không làm nên trò gì lớn.

Lust giải thích thêm.

"Mẫu hoàng, con dự định sẽ đánh chiếm nhân loại vào mấy hôm nữa. Khi đó ở trên cuộc thi đấu cơ giáp.

"Đều có tham dự đầy đủ nhân vật quan trọng toàn Liên Bang. Các học sinh ưu tú của Quân đội cũng có mặt.

"Chỉ cần chúng ta tiêu diệt hết những mầm mống này. Việc thu tóm nhân loại là dễ trong bàn tay.

Mẫu hoàng nhăn mày, bà ta cất giọng lạnh lẽo lên.

"Ý con là, chúng ta cần thiết tới sự trợ giúp của nữ nhân kia?"

Lust vội vàng quỳ xuống. Mặt hướng lên màn hình điện tử, cung kính vạ phần.

"Đúng thưa mẫu hoàng, cô ta sẽ giúp chúng ta mở ra, đường hầm không gian.

"Thuận lợi cho chúng ta dẫn đội quân tinh nhuệ, tới chiếm đóng toàn Tinh Chủ "

"Lust ta cũng mong con nghĩ được như vậy, con là hy vọng cả Thú Nhân. Đừng làm ta thất vọng.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 17

Lust tràn đầy tự tin nói với Mẫu Hoàng.

" Trong cuộc thi, Ngụy Gia có tham gia. Ngụy gia phải trả giá cho những gì họ gây ra 20 năm trước.

Mẫu hoàng, bà ta không khống chế được mà vui mừng. Nỗi oán hận 20 năm trước, Ngụy Tư Bạch đã gây ra cho bà ta.

Rất nhiều nhân số thú nhân chết, bị đuổi tới các tỉnh cầu hoang phế xa xôi. Sống một cuộc sống lây lất khổ sở.

" Lust kế hoạch này con làm rất tốt. Nếu thành công, công lao lớn nhất thuộc về con.

Bà ta không keo kiệt mà khen ngợi con trai mình.

Lust đắc ý cười thỏa mãn." Mẫu Hoàng Người yên tâm, hãy đợi tin tức tốt từ con.

Mẫu hoàng căn dặn Lust vài câu, sạ đó ngắt kết nối với hắn ta. Đề phòng phía Vồng Tinh phát hiện ra điều dị thường gì.

Hắn vừa đóng thiết bị, bị quay sang thì hai mắt hắn mở lớn. Miệng không hện mà lắp bắp...

" H...ân... Hân Nhiiii "

" Em... Em.. Sao... "

Rõ ràng khi quan hệ song, Hắn có kích sóng não khiến cô ta ngủ phải 4 giờ. Sao có thể tỉnh dậy nhanh như vậy.

Ngọc Liên Hân sắc mặt trắng bệch, lui về góc giường thu mình lại. Hoảng sợ nhìn Lust.

Người đàn ông thú nhân này, mới vừa rồi còn nói yêu thương cô. Thân mật quan hệ, dù về bên ngoài hắn có chút dị hợm. Nhưng gương mặt lại đẹp hơn cả Vân Cẩm Vũ.

Quan hệ xác thịt cùng thú nhân, mang lại cho cô ta cảm giác khoái lạc, trầm mê vào lời ngọt ngào Lust nói.

" Tôi thật không thể ngờ, Luts.. Anh lại.. Chỉ lợi dụng tôi...

" Hân Nhi Em hãy nghe anh giải thích!"

Lust nói ngoài miệng, nhưng ánh mắt lại trầm xuống, lóe lên tia âm hiểm muốn “Trừ Khử” cô ta.

Nhất mắt Ngọc Liên Hân nhìn thấy ánh mắt này. Chợt cô ta tỉnh ngộ ra, khắp người run rẩy. Cát giọng van xin

" Lust.. Anh đừng giết em. Em có thể giúp anh. Anh muốn em làm gì em đều làm.

" Cầu xin anh, đừng giết em...van xin anh.. Lust.

Trong đầu của cô ta lúc này, khát vọng được sống chiếm đóng. Đầu còn những mưu mô muốn hãm hại Phong Uyển Nhi.

Ngọc Liên Hân biết rất rõ. Lust là kẻ máu lạnh vô tình. Hắn muốn giết ai thì kẻ đó nhất định không sống nổi.

Nhân lúc này bản thân mình, còn có chỗ cho hắn lợi dụng. Cô phải tìm đường sống cho chính mình.

" Lust anh muốn tiêu diệt Ngụy Gia sao, được... Em sẽ giúp anh.

Ngọc Liên Hân tự véo vào đùi, hít vào hơi sâu. Ổn định mà nói.

" Em nghĩ Nhân loại và Thú nhân đều bình đẳng, sống hòa bình với nhau trên toàn Liên Bang này.

" Hơn nữa chúng ta vừa mới phát sinh quan hệ. Bây giờ em đã là người của anh rồi.

Ngọc Liên Hân, vừa nói vừa tỏ ra ngại ngùng e thẹn, tiến lại gần mà bắt lấy cánh tay dài của Lust. Cô ta lay lay cánh tay, có mọc ra mấy răng cưa. Đầu cúi sát xuống.

Hắn thấy thái độ thành khẩn này của cô. Thì tin tưởng vài phần. Lust rất nhanh hồi phục đáng vẻ, thâm tình triền miên đối với Cô.

Tay dài như bộ ngựa nâng đỡ Ngọc Liên Hân lên, ngọt ngào nói.

" Hân nhi em yên tâm, đợi anh thống trị Nhân loại. Tới lúc đó em sẽ là nữ nhân tôn quý nhất. Bất cứ ai không thể khinh thường em.

Miệng hắn thì nói như vậy, nhưng trong lòng suy nghĩ khác. Đợi hắn nắm giữ nhân loại. Người đầu tiên phải chết chính là " Ngọc Liên Hân "

Ngọc Liên Hân nghe thấy lời hứa của hắn, liền mềm lòng. Vui người vào trong ngực Lust. Đáy mắt hiện lên tia căm thù.

" Phong Uyên Nhi, đội bà đây làm nữ nhân tôn quý. Bà đây sẽ xử lý cô. " Đồ tiện nhân "

Ngọc Liên Hân nghĩ rất đơn giản. Vốn dĩ cô ta không phải người của hệ này, càng không phải người Liên Bang.

Cô ta là người trái đất cổ xưa. Từ thế kỉ 21 tới, cô ta nghĩ mình tới đây để cứu vớt nhân loại. Và muốn nhân loại cùng thú nhân chung sống hòa bình.

Như vậy, không tính là phản bội.

_____ Chủ nhật tại giải thi đấu cơ giáp.

Buổi đấu được tổ chức trên tinh cầu Hệ FHM 365. Là một tinh cầu hoang mạc.

Nơi đây đất đai khô cằn, không có sự sống. Khắp nơi đều là đất đá và núi nham thạch. Thích hợp cho buổi thi đấu.

Có tất cả 10 chiếc phi thuyền lẫn Chiến hạm đáp xuống. Bên trong đều là các nhân vật có tiếng trên liên bang.

Có sự tham gia của tứ đại Gia tộc "Phong - Ngụy - Ngọc - Vân ". Còn có một đội quân tinh nhuệ tới bảo vệ, đề phòng chuyện xảy ra ngoài ý muốn.

Riêng một phi thuyền chở, học sinh trị liệu và 10 tuyển thủ tham gia thi đấu ngày hôm nay. Gồm có những người tham gia như.

" Uyên Nhi, Ngọc Liên Hân, Siren.... Vv....

Sự kiện này được phát trực tiếp lên vòng tinh. Đồng đảo quần chúng, mong chờ.

Họ muốn nhìn nữ thiên tài giao đấu cùng với các tuyển thủ mạnh mẽ khác.

Mười tuyển thủ này, đều điều khiển cơ giáp của riêng mình, không ngừng chiến đấu.

Trong đó cơ giáp F1 của Uyên Nhi là mới lạ, kiên cố và tân tiến nhất. Đa số mọi người đều bầu cho cô là người chiến thắng chung cuộc.

Trong các tuyển Thủ, người chói sáng nhất vẫn là Uyên Nhi. Sau đó tới Ngọc Liên Hân, hai người này đều có tinh thần lực lỏi hệ hiếm có.

Ngụy Tư Lam, ẩn nấp nơi ít người. Liếc mắt xuống quan sát Uyên Nhi.

Lúc này Ngụy Tư Bạch đứng dậy, bắt đầu hô.

" Trận đấu bắt đầu.

- Trận thứ nhất.

" Phong Uyên Nhi đấu với số 15.

Uyên Nhi tiến lên chào hỏi đối phương, sau đó cô điều khiển cơ giáp chính mình tấn công trước.

Cơ giáp của số 15 không tân tiến và sức công phá mạnh mẽ như của cô. Hai cơ giáp điên cuồng chống trả quyết liệt. Rất nhanh số 15 rơi vào thế hạ phong.

- Đoàn ~~ súng bắn tín hiệu dừng trận đấu.

Hiệp thứ nhất "

" Phong Uyên Nhi thắng.

Hiệp thứ hai.

" Số 8 vs 12 - Ngọc Liên vs Hàm Tiếu

- Ngọc Liên Hân thắng.

Hiệp thứ Ba.

" Số 16 Vs 5 - Siren vs Hora

- Siren toàn thắng.

Hiệp thứ 4

- Số 7 vs 31 - Lạp Lạp vs First

" Lạp Lạp toàn thắng.

Hiệp thứ 5

- Số 12 vs 14 - Kira vs listed

" Listed toàn thắng

- -- Âm Thanh điện tử vang lên.

- Đang tiến này sắp xếp đấu ngẫu nhiên. Các tuyển thủ giải lao 20 phút.

Khi Uyển Nhi và Ngọc Liên Hân lướt qua nhau. Ngọc Liên Hân nói rất nhỏ, chỉ đủ cho Uyển Nhi nghe thấy.

" Tiễn Nhân hôm nay là ngày chết của cô.

Uyển Nhi nâng mí mắt, miệng cười xinh đẹp.

" Ô, rất mong chờ...cô gái Người Trái đất ạ.

Hai mắt Ngọc Liên Hân mở lớn, cả người cứng ngắc. Trong lòng bộp chộp.

" Không thể nào. Làm sao tiễn nhân này biết được bí mật của cô.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 18

Cuối cùng trải qua 20 phút nghỉ ngơi, Uyển Nhi và Ngọc Liên Hân mỗi người mang một trạng thái khác nha, hạ gục đối thủ.

Trận đấu cuối cùng đã đến. Âm Thanh máy móc vang lên.

- -- Vòng cuối cùng, chắc hẳn mọi người đang rất bùng nổ và sôi động phải không?

" Phong Uyển Nhi vs Ngọc Liên Hân"

Lúc này toàn bộ người trên Tinh Cầu FHM 365 kích động hưng phấn. Quần chúng đang theo dõi trên vòng tinh cũng kích động, không thua kém gì.

Thông qua giải thi đấu cơ giáp này, người chiến thắng sẽ được chọn vào Quân đội. Năm giữ không ít nhân sĩ tinh nhuệ. Có một vị trí quan trọng trên toàn Liên Bang.

Ngay lúc này toàn dân chúng trên chủ tinh, đều hướng mắt tới nơi này. Họ không biết một trong hai người. Ai sẽ là người chiến thắng đây.

Hầu hết mọi người đều cho rằng, Uyển Nhi nắm chắc tân vương năm nay. Còn Ngọc Liên Hân về thứ hai, Á Quân chẳng.

Trước khi hai người bước lên thi đấu. Vài giây sau

Màn hình điện tử toàn khu đấu, kể cả phía vòng tinh. Đều phát hình ảnh Mẫu Hoàng Thú nhân.

Họ ngược lên lên mảnh trời xa, liền một khoảng trời đen tối, chi chít chiến hạm của thú nhân.

Lòng người Nao núng sợ hãi. Khiếp sợ nép dần về chiến hạm quân đội. Còn có người không giữ được bình tĩnh hét lên.

" Trời Oì! Sao lại thế này....chuyện gì đang xảy ra.

" Aaaaaa chạy mau... Thú nhân...là thú nhân...

" Ở đâu ra có nhiều thú nhân tới vậy. Không phải đã bị đẩy đi nơi xa rồi sao?

Phút chốc tất cả mọi người trên tinh cầu FHM 365. Đều khiếp vía náo loạn hết lên.

Qua màn hình điện tử, Mẫu hoàng thú Nhân, cười lạnh tuyên bố.

"Nhân loại ngu ngốc, tất cả các người trên tinh cầu FHM 365 này. Đều phải chết, trả giá cho những gì đã gây ra với chúng ta.

"Từ hôm nay Thú Nhân sẽ lên nắm quyền, làm chủ cả Liên Bang này. Nhân loại hèn mọn, ngoan ngoãn nhận lấy cái chết đi " Ha ha ha "

_____ Vai giấy tiếp theo màn hình điện tử trở lại bình thường.

" Bà ta vừa nói cái quái quỷ gì vậy! Không thể nào chuyện này xảy ra.

Uyển Nhi và Ngọc Liên Hân, hai người trợn trừng ngạc nhiên.

Uyển Nhi ngạc nhiên vì lực lượng thú nhân quá nhiều. Mặc dù cô đã chuẩn bị trước tinh thần.

Ngọc Liên Hân ngạc nhiên vì, cô ta nghĩ thú nhân và nhân loại sẽ hòa bình chung sống. Chứ không phải là tiêu diệt nhân loại.

Bỗng nhiên Lust phóng tới giữa hai người, khắp người hấn mọc răng cưa, tay chân dài như con bọ ngựa. Trên đầu còn có hai cái râu dài.

"Nhân loại không ngờ chứ gì, Đội quân của chúng ta sắp tới đây rồi.

"Muốn sống, thì hãy theo phe ta. Cô là thiên tài hiếm có ta không muốn giết đi một thiên tài.

Lust tự tin mà nói, liếc mắt đánh giá Uyển Nhi.

"Lust... Tại sao phải giết nhân loại, anh đã không nói như vậy từ đầu"

Ngọc Liên Hân tiến lên trước mặt Lust chất vấn. Cô ta càng không muốn Lust để ý tới Phong Uyển Nhi.

Vân Cẩm Vũ sợ hãi, lùi dần về phía phi thuyền. Hấn biết Mẫu hoàng và Lust sẽ không tha cho bất cứ ai sống sót.

"Hân.. Nhi.. Em nhanh đi theo anh, chúng ta tìm một hệ khác, có sự sinh trưởng. Sống qua ngày... Hân nhỉ..

Mặc kệ cho Vân Cẩm Vũ với gọi, Ngọc Liên Hân không để ý. Mà cô ta liếc mắt thù hận với Uyển Nhi.

"Tiện Nhân! Phong Uyển Nhi. Hôm nay sẽ là ngày chết của cô. Vì cái gì cô đều hơn tôi.

"Có có cô chết đi. Thì Ngọc Liên Hân này mới vui lòng.

Uyển Nhi hí hóp mắt, nhìn xung quanh. Thấy mọi người đã nhanh chóng bước lên phi thuyền và chiến hạm.

Ngụy Tư Bạch và Ngụy Tư Lam chắc chắn, bây giờ đang dẫn Binh cứu viện tới đây. Lúc này cô mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, khoe miệng câu lên một đường cong xảo quyệt.

"Ừ"

Lust:"....."

"Phong Uyển Nhi, sắp chết còn có tỏ ra khinh thường bà đây..

Ngọc Liên Hân, thấy Uyển Nhi vẫn thong dong. Bình thường nhìn cô và Lust như bạn bè lâu ngày không gặp. Cô ta càng hét lớn hơn.

"Nghe thấy rồi, cô hét lớn như để làm Gì. Không có một chút rụt rè nữ nhân.

[...] Tiểu tỷ tỷ là đang nói chính mình sao?

Ngọc Liên Hân: "... tiện.. Nhân, cô mắng ai không biết rụt rè....

"Ai đang nổi điên, thì chính là người đó

"....."

Lust tiến lên ôm Ngọc Liên Hân vào trong lòng, lên tiếng.

"Hân Nhi, không cần nhiều lời với cô ta.

" Bao vây lấy nơi này, đi đi hồi nô lệ trùng thành của ta.

Hắn vừa rút lui, hàng trăm thú nhân cầm thần khí, điều khiển cơ giáp bao bọc xung quanh chiến hạm lẫn phi thuyền bên quân đội..

Lúc này toàn bộ mọi người trên phi thuyền đều sợ hãi. Riêng có mấy tuyến thủ và bộ quân đội cầm chắc thần khí chuẩn bị tinh thần sống chết với kẻ địch.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhân lực bên thú nhân quá nhiều. Còn bên quân đội đều thiếu nhân lực lẫn thần khí.

Uyển Nhi đảo mắt nhìn xung quanh, trong lòng thầm quyết tâm.

" A Lam~~ em sẽ thay anh giết thú nhân. " ánh mắt cô kiên cường, nhìn về phía nơi xa.

Lúc này Ngụy Tư Lam và Ngụy Tư Bạch, đang gấp rút điều khiển chiến hạm chuẩn bị đáp xuống tinh cầu FHM 365. Trên chiến hạm có hơn 500 binh sĩ được huấn luyện tới tinh nhuệ.

Được trang bị thần khí lẫn cơ giáp tối tân nhất. Tất cả đều có tinh thần lực A+ trở lên.

Chớp mắt Uyển Nhi điều khiển cơ giáp F1 bắt pháo laser về phía Lust. Pháo laser bay rất nhanh, sức công phá lại cực lớn.

Tạo nên tiếng động rung trời.

- Âm... âm..

Lust bị tấn công bất ngờ, kịp né tránh nhưng râu trên đầu bị đụng mất cả hai. Râu trên đầu bị đứt đồng nghĩa với không thể liên lạc với Mẫu hoàng.

Các thú nhân vây quanh Lust kinh hô.

" Tư lệnh.

" Bảo Vệ tư lệnh..

Pháo laser vừa rồi, khiến không ít thú nhân chết. Máu me be bét, thịt văng khắp nơi. Tạo nên khung cảnh kinh hoàng.

Vài giây sau Lust hét lên. Toàn thân biến đổi thành một con bọ to lớn. Hai râu bắt đầu mọc dài ra.

Toàn thân hắn to như núi, chảy ra dịch xanh. Râu trên đầu còn quấn chặt Ngọc Liên Hân để chân đầu.

Ngọc Liên Hân sợ hãi, bây giờ cô ta đâu còn cái mặt cao ngạo, như vừa rồi nữa....

" Lust..anh thả em ra....Lust... "

" Đồ quái vật buông bà ra ". Ngọc Liên Hân lần đầu nhìn thấy bộ dạng thật của Lust.

Khiến cô ta ghê sợ và rất buồn nôn.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 228: Tinh tế! nam chủ đừng kiêu ngạo 19

Lúc này Ngọc Liên Hân la hét, cầu cứu phía nhân loại. Nhưng sẽ không có ai tới giúp cô ta.

Lust càng thắt chặt Ngọc Liên Hân trên đầu. Hắn phun ra chất đen hôi, tanh tưởi về phía cơ giáp của Uyển Nhi.

Chất lỏng này rất giống với axit đậm đặc. Phun tới đâu liền tan chảy. Nhưng đó là đối với các hợp Kim bình thường.

Cơ giáp của Uyển Nhi vẫn may mắn không có chuyện gì xảy ra. Lust càng điên cuồng gào thét, rống lên cho lệ tiến tới bao vây chặt Uyển Nhi.

" Nhân loại yếu đuối, xem ngươi làm gì được ta... "

" Tiến lên! Giết hết bọn nhân loại ngu ngốc cho ta. Không được để tên nào sống sót.

" Tuân lệnh ": nhân sĩ thú Nhân, dăm dấp nghe theo mệnh lệnh. Toàn bộ vào đội hình vây chặt Uyển Nhi và những người trên phi thuyền.

Phía trên tinh cầu, đội quân tinh nhuệ của Ngụy tư Lam cũng gấp đáp xuống. Hắn nhìn xuống dưới, khắp nơi đều là thú nhân bao vây trùng trùng lớp lớp

Lust phóng đại thân hình lên, hấn vẫn không buông Ngọc Liên Hân ra. Luôn ra lệnh cho Nhân sĩ thú nhân điều khiển cơ giáp bắt đầu giết người.

"Ha ha ha! chết hết đi!"

Chỉ còn lại âm thanh gào, la hét khắp nơi.

Nhưng giây tiếp theo âm thanh nghìem nghi, lạnh lùng vang lên, xen lẫn tiếng chiến hạm đáp xuống.

Đội số 17....Cấp tốc về đơn vị! đội số 11, tập kết thành địa vòng!"

Vừa rút lui, tất cả mọi người như bùng tỉnh. Nắm được sợi dây sinh mạng đồng loại hết lên.

Nguy Thiếu tướng / Nguy Thượng tướng.

- A Lam / Ba

Tất cả 17 chiến đội tinh nhuệ. Điều khiển cơ giáp, cầm chắc thần khí áp đảo thú nhân.

Tức thì đội hình của Lust trở nên rối loạn. Thú Nhân chết như rom rạ. Thân hình to lớn của Lust cũng trở nên vụn vẹo.

Bên phía Nhân loại thấy được tinh thể thượng phong. Không mừng hò reo trong lòng.

Lúc này khí thế bùng bùng, tất cả học sinh trên phi thuyền cũng tuôn xuống đánh lại thú nhân.

Một giọng nói nữ cao ngạo, vang lên chỉ huy.

"Các bạn học sinh, đi theo tôi tấn công từ bên trái sang. Hướng 6 giờ đánh úp lên 9 giờ.

Uyển Nhi lãnh đạm ngồi trên cơ giáp F1, không ngừng chỉ huy. Chính mình cũng phóng ra dị năng đánh áp đảo thú nhân.

Tất cả học sinh nghe được lệnh, liền rất nhanh đi vào đội hình. Tấn công dồn dập.

Những học sinh khác thấy thế cũng sôi nổi đuổi kịp.

Nguy Tư Bạch ở trên chiến hạm, kinh ngạc qua đi. Liền rất tán thưởng người con dâu này.

"Một lời đã nói, liền đưa những học sinh yếu đuối kia. Đi vào đội hình chiến đấu.

"Thật là! Con trai là con có phúc.

Nguy Tư Lam nghe lão ba hấn nói. Hấn nhàn nhạt trả lời.

"Vợ con! Tất nhiên sẽ hơn người..

Nguy Tư Bạch gật đầu. Tay lái đầu không ngừng điều khiển chiến hạm càn quét thú nhân.

"Được rồi!

Chỉ trong vòng vài phút, nhân loại như uống phải máu gà. Chia thành hai đội. Học sinh và quân đội.

Điên cuồng đánh lại thú nhân. Quân đội tinh nhuệ tấn công phía trước. Bên học sinh tấn công vòng từ phía sau lên.

Điều khiển mọi người ở trên vòng tinh kinh ngạc hơn. Nữ thiên tài còn chưa tốt nghiệp trường quân đội, lại có thể chỉ huy thuần thục tới vậy.

Trong đám đông. Uyển Nhi vẫn chói lóa, hào quang bắn tứ phía. Cô tài giỏi cao ngạo, ngồi trên cơ giáp. Giống hệt nữ vương.

Quần chúng trên khắp nơi chủ tinh, xem qua trực tiếp cũng trào không kém.

Lúc này Nguy Tư Lam vừa chỉ huy, vừa nắn trong lòng.

"Vợ hấn mà ai cũng dám nhìn, đánh xong trận này lão tử nhất định đánh gãy chân, trói lại nhốt ở nhà.

Surgery bay lại gần,miệng nhỏ lắm bầm..

"Còn chưa biết người nào bị đánh đau.

Nguy Tư Lam "...."

Lúc này Lust đã thu nhỏ thân mình lại, hấn phóng ra quá nhiều năng lượng tiếp cho thú nhân. Bây giờ người hấn nóng như lửa đốt...

Lust đang phát tiết. Bên cạnh lại truyền tới âm thanh rên rỉ khóc lóc.

"Hức.... Thả... Bà ra..."

Lust quay đầu lại, dùng râu nâng Ngọc Liên Hân lên, sau đó đập mạnh xuống đất. Như hấn còn chưa hả giận.

Tiếp tục dùng lửa răng cưa, cưa đứt cánh tay phải của Ngọc Liên Hân.

"Aaaaaaa....."

Ngọc Liên Hân bị đau mà ngất đi. Máu không ngừng chảy. Cánh tay phải đứt lìa ra ngoài. Còn có thể thấy rõ xương trắng hếu.

Trải qua một đợt bị Lust hành hạ, vậy mà cô ta vẫn thoi thóp thở. Không chết, vậy cũng xem như là kì tích.

Uyển Nhi mất thấy hành động đó của Lust. Cô chỉ lắc đầu cảm thán.

"Đúng là Hào quang nữ chủ, hành hạ vậy còn chưa chết.

"Chắc chắn là giữ mạng lại, cho chính lão nương tự tay giết đây mà.

Sau một hồi hành hạ Ngọc Liên Hân Toàn thân máu me. Cô ta cố gắng mở mắt kết nối sóng não với Vân Cẩm Vũ....luôn miệng cầu xin.

"Cẩm Vũ... Em. Yêu nhất là anh...

"Cứu.. Cứu.. Em. Đau quá.. Cẩm Vũ cứu em.. Aaaaaa..

Lúc này Vân Cẩm Vũ kết nối với Ngọc Liên Hân, hấn liếc nhìn xuống thấy Ngọc Liên Hân nằm trên vũng máu. Tay phải đã đứt lìa,

Theo phản xạ miệng, lẩm bầm.

"Hả....Hân... nhi... Hân....

Nhất thời toàn thân hấn cứng ngắc, nhưng lại nghĩ tới tình cảnh cô ta phản bội hấn, lăn lộn cùng thú nhân gớm giếc kia.

Vân Cẩm Vũ không một chút lưu tình nào, cắt đi kết nối sóng não. Mặc kệ Ngọc Liên Hân bị Lust Hành hạ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Tinh tể! nam chủ đừng kiêu ngạo (hoàn)

Vài giây sau, Lust tích tụ năng lực đầy hết vào chiến hạm của hấn, tạo thành quả cầu hắc ám nằm trong pháo đài Laser.

Hấn nhắm vào góc 6 giờ. Ý định làm nổ tung hết mầm mống thiên tài kia.

"Ầm... Ầm"

"Rất tốt ". Lust nhếch miệng cười. Nhìn phía bên Uyển Nhi. Hấn giương mắt nhìn kết quả mà hấn tạo ra.

Tất cả học sinh thấy pháo đã gần tới liền thét to lên

"Nguy rồi.....mau.. Tránh ra.

Lúc này Uyển Nhi muốn tránh, cũng không thể. Nếu như cô tránh ra thì toàn bộ học sinh sẽ chết hết.

Uyển Nhi đành cắn răng, ngồi trong cơ giáp hứng chịu toàn bộ pháo Laser phóng tới.

Cô dùng dị năng băng, tạo lên bức tường băng rắn chắc che chắn cho toàn bộ học sinh nơi đây.

Toàn bộ quân đội và học sinh ngạc nhiên. Không hiểu vì sao cô phóng ra được băng.

Nhưng điều này không quan trọng, bằng cô đang đỡ pháo laser bằng chính bản thân mình.

Pháo laser đến quá nhanh, khi Ngụy Tư Lam phản ứng kịp thì vội vàng kinh hô.

Bảo Bảo / Con dâu.

"Nữ thần.... Cô nhanh tránh ra.

Toàn bộ người xem trên võng tinh, lẫn học sinh đều ôm lấy mặt hét lên. Không dám nhìn cảnh tượng này.

Trước khi pháo Laser tới cơ giáp. Cô nhảy ra khỏi buồng điều khiển, hai tay vận hết tinh thần lực lợi hệ và Băng.

Tạo thành quả cầu hủy diệt lớn bằng một thiên thạch trên vũ trụ, phóng tới Lust. Vừa kịp lúc pháo laser bắn về phía mình.

Phút chốc cả tinh cầu rung chuyển, núi và đất nứt ra làm hai. Núi lửa bắt đầu phun trào.

Lust... Không kịp nói thành tiếng liền ăn trọn quả cầu hủy diệt của Uyển Nhi

Lust và Uyển Nhi đồng thời biến mất khỏi không trung. Cơ giáp của cô bị pháo Laser biến thành tro bụi.

Lust bị xé tan ta từng mảnh. Bầu không khí bấy giờ bị ngưng trệ.

Ngụy Tư Lam đau khổ, nơi trái tim như bị bóp nghẹt lại. Thều thảo.

"Bảo Bảo.... Bảo.. Bảo.. "

Hắn điên cuồng, giết thú nhân nhanh và tàn nhẫn hơn bao giờ hết. Ngụy Tư Lam bắt lấy Ngọc Liên Hân, ném vào phòng giam trên chiến hạm.

Hắn bắt đầu liếc mắt Vân Cẩm Vũ. Dường như Vân Cẩm Vũ cảm nhận được điều gì đó, vội vàng lùi về phía sau.

Miệng không ngừng phải sạch trách nhiệm cho Ngọc Liên Hân.

"Ngụy Thiếu tướng, không phải do tôi làm... Đừng bắt tôi.

"Tất cả đều cho Ngọc Liên Hân chủ chương.. Không liên quan tới tôi.

Ngụy Tư Lam không nói gì, trực tiếp nhốt Vân Cẩm Vũ và Ngọc Liên Hân lại với nhau.

Lúc này Ngụy Tư Bạch khuyên nhủ.

"Con trai lúc này thừa thắng xông lên, chúng ta phải tiêu diệt Mẫu hoàng của thú nhân, thì nhân loại mới an toàn.

"Ta tin chắc con dâu sẽ không có chuyện gì. " Ông vỗ vào vai Ngụy Tư Lam.

Sắc mặt hắn lúc âm trầm, hắn muốn hủy diệt tất cả. Hắn muốn tìm Bảo Bảo của hắn. Tất cả do bọn Thú Nhân khốn kiếp kia.

Chỉ trong vòng 3 giờ đồng hồ, toàn bộ thú nhân trên tinh cầu FHM 365. Chiến hạm của Ngụy Tư Lam bay ra khỏi tinh cầu.

Một đường bay thẳng tới chiến hạm ngoài không gian, của Mẫu Hoàng thú Nhân.

Mẫu hoàng ngồi trên chủ tọa, đột nhiên khóe miệng nôn ra một ngụm máu đen. Bà ta liền hoảng sợ miệng lắp bắp...nhìn lên màn hình điện tử.

"Lust... Con trai ta.. Không! Không thể nào.

"Ta không tin con trai ta dễ dàng chết như vậy được....tộc nhân của ta đừng ngủ nữa.. Hãy tỉnh dậy đi

Bà ta điên cuồng la hét trên chiến hạm, nếu con trai chết. Tộc nhân chết hết.

Một mình bà ta làm sao có thể sinh ra nhiều thú nhân được. Trong khi giống đực đều chết hết.

"Hừ.. Nhân loại đáng chết, ta sẽ không tha cho các ngươi.

Phút chốc bà ta định thực hiện bước nhảy không gian, đi tìm giống đực. Tạo lại đội quân cho mình. Sau đó quay lại trả thù.

Nhưng đâu có dễ dàng như vậy, chiến hạm của Ngụy Tư Lam vừa tới. Liền nhanh chóng phóng ra lõi chớp cùng Lôi Đạn bắn về chiến hạm của bà ta.

Ngụy Tư Lam mím môi, phun ra từng chữ. Tay ấn vào nút điều khiển nhắm vào bà ta.

"Thú Nhân đáng chết đi chết đi, dám đụng vào vợ lão tử.

Trên vũ trụ tiếng động lớn vang lên. Cả một khoảng không được thấp sáng.

- Roẹt~~Roẹt... Chiến hạm của nữ hoàng, lẫn và ba vỡ vụn thành mảnh nhỏ, trôi nổi trên vũ trụ.

Mất thấy bà ta đã chết, hai người Tức tốc trở về tỉnh cầu FHM 365. Tìm kiếm Uyển Nhi.

Toàn bộ người trên tỉnh cầu FHM 365. Đều lật tung xác thú nhân lẫn tác đất lên tìm Uyển Nhi.

Ngụy Tư Bạch thả máy dò tìm sự sống lên mặt đất. Âm thanh máy móc vang lên.

- Đang tiến hành dò tìm sự sống trên tỉnh cầu hệ FHM 365.

- Không phát hiện ra sự sống nào. Không phát ra sự sống nào....

- Không.....

Âm thanh máy móc chưa phát xong. Đã Bị Ngụy Tư Lam đập nát. Hết hết lên.

"Không thể nào! Bảo bảo em đừng đùa nữa. Không vui.

"Em ra đây nhanh lên, không vui chút nào.

"Bảo Bảo....."

Hắn gục ngã hai tay đâm mạnh lên mặt đất, không tin vào sự thật này. Ngụy Tư Bạch bên cạnh cũng thất thần.

Ông cũng không tin vào sự việc này, con dâu của ông là người tài giỏi. Là nữ anh hùng mạnh nhất toàn Liên Bang.

Toàn bộ học sinh, lẫn người dân đang xem trên trực tiếp võng tỉnh. Họ đều khóc, nước mắt này là cảm xúc chân thật.

Quần chúng vừa khóc vừa hô to.

Nữ thiên tài / Nữ anh hùng. Chúng tôi ghi nhớ công ơn của cô, tận nơi sâu thẳm trái tim.

Ngụy Tư Lam nhất quyết không tin cô đã chết, hắn điên cuồng đảo bói lục tung toàn bộ tỉnh cầu FHM 365..

_____ Một năm sau.

Ngọc Liên Hân và Vân Cẩm Vũ sau khi trở về tỉnh chủ, liền bị kết tội mưu sát và phản lại Nhân loại.

Nhận mức án cao nhất là Tử hình.

Ngụy Tư Lam vẫn trên tỉnh cầu FHM 365. Hắn lúc này không còn hi vọng gì nữa. Người hắn yêu thương nhất liền ra đi.

Hắn và bảo bảo chỉ mới bên nhau 10 ngày. Vậy mà đã xa nhau 365 ngày...

Ngụy Tư Lam buồn rầu xoa Surgery, thều thào nói.

"Surgery có phát hiện ra sự sống nào hay không?

Surgery thành thật trả lời:" Không

Hắn hít vào một hơi, nhìn về phía tỉnh cầu xa xôi. Nhẹ nhàng thở ra.

"Bảo bảo, anh vẫn mãi bên em. Dù em còn sống hay đã chết.

"Trở về thôi "

Thoáng chốc Ngụy Tư Lam cùng Surgery lên phi thuyền trở về tỉnh chủ.

Lúc này Uyển Nhi ở trong không gian linh tuyền, ăn uống ngủ nghỉ đầy đủ.

Cô cũng muốn trở ra sau khi Lust chết, nhưng vì hao tổn tinh thần lực lẫn nội lực.

Khiến kinh mạch cô bị vỡ ra, phải trị thương trong không gian, xem chút nữa là mất đi dĩ năng.

Một năm ở bên ngoài, tương đương với 10 năm trong không gian. Khi Ngụy Tư Lam vừa rời khỏi, thì cô cũng từ không gian linh Tuyền ra.

"Chắc~~ lão nương nên cảm ơn hần, lâu như vậy mà hào cảm không giảm. Còn tăng tới 2%

[...] Tiểu tỷ tỷ, còn 1% hào cảm nữa tỷ xoát đi thôi.

Uyển Nhi gật gù đầu, phi thuyền không có làm sao về chủ tinh. Cô lại tiếp tục chế tạo máy phát tín hiệu, phóng lên vông tinh.

Trên chiến hạm của Ngụy Tư Lam, Surgery vui mừng phát tín hiệu.

- Đã phát hiện ra tín hiệu cầu cứu, trên Cận Tinh FHM 365. Có ký hiệu "Phong Uyển Nhi".

Ngụy Tư Lam thất thần, vài giây sau liền hồi lại. Khỏe miệng cong lên một đường. Hần đập tay vào bàn điều khiển.

"Quay trở lại tinh cầu FHM 365..

"Bảo Bảo xem em còn chạy đi đâu. Tôi sẽ đánh gãy chân em.

"Phạt em, khiến lão tử này lo lắng thừa sống thiếu chết vì em....

Uyển Nhi phát tín hiệu chưa đầy 20 phút, đã có phi thuyền đáp xuống. Có ghi kí hiệu. N: Fred

Dáng người đàn ông quen thuộc, mặc quân trang, bên cạnh có cục bông nhỏ đang tiến lại gần.

Cảnh tượng này giống hệt khi lần đầu hai người gặp nhau. Uyển Nhi hí mắt nở nụ cười rạng rỡ.

Cô chạy nhanh về hướng Ngụy Tư Lam, hần giang rộng tay ôm cô vào lòng.

"Bảo Bảo, đừng nói gì hãy để anh ôm em một chút.

"Bảo Bảo, anh rất nhớ em..!" Hần càng nói, càng siết chặt Uyển Nhi hơn.

Uyển Nhi ngoan ngoãn ôm hần, lâu sau mới ngọt ngào mở miệng.

"A Lam~~ trở về thôi. "

Giữa bầu trời huyền Ảo có hai con người. Tay đan xen vào nhau, mỉm cười hạnh phúc bước lên phi thuyền trở về vông tinh.

Uyển Nhi chớp đôi mắt to tròn, nhìn hần mỉm cười.

"A Lam! Dù anh là ai hãy luôn nhớ rằng.

"Em là Uyển Nhi "

(Ting -- đã hoàn thành nhiệm vụ 100% -- Tiến hành sao chép tính cách kí thể 5% - 10% -100% sao chép thành công.

(Tách ly khỏi kí thể thành công)

Ngụy Tư Lam nhìn vào người con gái trước mặt mình. Hần nở nụ cười tiếu nuối. Ánh mắt lại nhìn lên vũ trụ mênh mông.

Miệng lẩm bẩm..

"Uyển Nhi.. Uyển Nhi..... Ta sẽ ghi nhớ tên em.

Bàn tay hần dán lên mặt kính phi thuyền...

"Uyển Nhi... Dù em ở đâu. Tôi sẽ lập tức tìm ra em dù kiếp nào hay tính cầu xa xôi.

(Đing -- chúc mừng tam thiếu đã hoàn thành nhiệm vụ, bảo vệ tương lai nhân loại)

"Được! Trở về hiệp hội.

"Người đừng tẩy não lão tử có được hay không?

[...] Cường ép tẩy não 5%-10%-100% tẩy não thành công.

Chương 230: Công lược anh trai vampire

Uyển Nhi trở lại không gian hệ thống, cô liếc nhìn xung quanh. Không gian cũng có thêm nhiều thứ khác.

Cô nhìn xuống linh hồn mình, cảm ứng được linh hồn trở nên mạnh mẽ. Sờ vào có chút giống da thịt người.

[...] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 10000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 50000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cửu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Uyển Nhi nhìn bảng thông tin, cô vui mừng không thôi. Điểm kinh nghiệm tăng nhiều. Đến dị năng cũng tăng lên một cấp.

"Hệ thống mi nói xem, có phải vừa rồi ta làm rất tốt. Nên thành tích cũng tốt hơn.

[...] Đúng vậy! Nhiệm vụ vừa rồi, Tiểu tỷ tỷ được xếp hạng S. Tiểu tỷ tỷ tiếp tục phát huy.

[...] Tiểu tỷ tỷ thanh trừ cảm xúc hay không?

Uyển Nhi nghĩ một hồi. Cô quyết định không thanh trừ, cô có cảm giác người này rất quen thuộc.

"Không "

"Vào nhiệm vụ luôn đi, lão nương không thể ăn uống trong dạng linh hồn.

[...] "...."

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Thời điểm Uyển Nhi xuyên vào, cô cảm giác thân thể mình bị chất lỏng bao quanh. Mùi của chất lỏng này kích thích khiến cô trở nên thèm khát, luôn luôn muốn ăn.

Tới khi cô cố gắng nâng mí mắt nặng trĩu lên. Giống như một người ngủ lâu năm mới dậy. Lúc này Uyển Nhi mới nhìn xuống dưới.

Thân thể được ngâm trong hồ bằng thủy tinh, bên trong toàn là Máu. Uyển Nhi hơi thất thần, sau đó vẫn nên tiếp thu nội dung cốt truyện trước.

Nửa giờ sau, Uyển Nhi trung ra gương mặt muốn giết người. Cô không biết nên cười hay là khóc đây.

Đây là thế giới Hiện Đại, nhưng nơi này lại phân ra hai chủng tộc.

Thứ nhất: Nhân loại

Thứ hai: Huyết tộc, nói chính xác là quý hút máu.

Vampire có chia làm ba loại. Một loại là quý tộc. Hai là thường dân, còn một loại khác đó là hoang dã.

Hiện tại đa số vampire đều sinh sống cách xa nhân loại. Con người được xem là nguồn thức ăn dinh dưỡng.

Máu người cũng được chia làm hai loại. Thượng phẩm và hạ phẩm. Thứ mà cô vừa ngậm mình, đó là máu hạ phẩm.

Uyển Nhi không khỏi lắc đầu. Không biết tên kia, phải giết bao nhiêu người mới đổ đầy cái hòm kia nha.

Nguyên chủ tên là Uyển Nhi, là một Vampire dòng dõi quý tộc. Bởi vì 300 năm trước mẹ của nguyên chủ là nhân loại. Lại cùng một vampire sinh tình cảm

Sinh ra nguyên chủ mang hai dòng máu, nhân loại và huyết tộc. Cũng vì vậy cơ thể trở nên yếu đuối thiếu sót, liền ngủ mê trong hòm thủy tinh máu 200 năm

Từ khi sinh ra, đây là lần thứ hai nguyên chủ thức tỉnh.

Nguyên chủ tỉnh lại, không lâu sau liền bị một cái nữ nhân loại hãm hại tới bỏ mạng.

Truyện xảy ra từ khi....

Nguyên chủ có một người anh trai, là vampire tên Bắc Thần. Tính ra hẳn dòng dõi huyết tộc tôn quý duy nhất.

Bắc Thần là con vợ cả, Uyển Nhi là con của vợ sau này. Điều đáng nói ở đây mẹ nguyên chủ vì lòng tham chiếm hữu ba nguyên chủ.

Tính kế hại chết mẹ của Bắc thần, khi ấy mẹ của Bắc Thần Bị vu là ngoại tình cùng một huyết tộc khác. Bà ta bị xử vào tội chết.

Bắc Thần ghi hận, Ba mình vì một phụ nữ nhân loại ra tay giết người vợ huyết tộc tôn quý. Còn sinh ra cái nghiệt chủng hai dòng máu.

200 năm sau hẳn tự tay giết ba mình và Mẹ của Uyển Nhi. Bắc Thần lại không giết nguyên chủ, ngược lại còn vô cùng sủng ái.

Cho tới khi nguyên chủ tỉnh dậy sau giấc ngủ dài. Bắc Thần dẫn về một nữ nhân loại tên Bạch Nhi, ban đầu hẳn chỉ xem Bạch Nhi như đồ chơi, chán có thể vứt bỏ.

Do Bắc Thần càng chơi càng thích. Lâu ngày sinh tình, lúc đầu Bạch Nhi sợ hãi Bắc Thần, luôn miệng xin được tha ghê tởm vampire. Nhưng sự sợ hãi lại trở thành tình yêu.

Bắc Thần vì muốn Bạch Nhi sống dài lâu với mình. Hẳn cho phép Bạch Nhi uống máu của hắn để duy trì sự sống vĩnh hằng.

Bạch Nhi tuy là nhân loại, nhưng tính cách vận vẹo, khi cô ta thấy nguyên chủ xinh đẹp hơn mình, còn là thân thiết với Bắc thần.

Bạch Linh tính kế, làm cho nguyên chủ bị vampire hoang dã bắt đi. Luân phiên nhau uống cạn máu tới chết.

Do nguyên chủ không phải dòng máu huyết tộc thuần khiết, mà pha với máu nhân loại.

Vì vậy cơ thể yếu đuối, không có sức chống trả. Đành buông xuôi cho vampire hoang dã hút máu tới chết.

Sau này Bắc Thần và Bạch Linh, sống bên nhau mãi mãi. Vĩnh cửu một đôi.

Nguyện vọng của nguyên chủ, chỉ muốn sống vui vẻ không lo nghĩ

Dù sao cũng do mẹ nguyên chủ, hại chết mẹ của Bắc Thần. Nên cứ xem như đã trả giá đi.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Bắc Thần.

Uyển Nhi:"...."

" Là lão nương mới tỉnh, nên nghe nhầm rồi.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Bắc Thần.

[...] Tiểu tỷ tỷ không nghe nhầm.

Uyển Nhi thờ dài, lười đời co với hệ thống chết tiệt này. Cô đang suy nghĩ làm sao công lược tên Bắc Thần này đây.

Vừa là anh cùng cha khác mẹ. Còn là con gái của kẻ thù giết mẹ mình. Nghiệm vụ này có khả năng thất bại tới 80%.

" Hệ Thống Chó Chết lẫn cho lão nương.

[...] Lại mắng rồi! Ta thật muốn đòi tiểu tỷ tỷ sát vách.

Lúc này Uyển Nhi nhảm tính. Thời điểm này chắc chắc Bắc Thần đã gặp gỡ được Bạch Nhi rồi.

Bây giờ lão nương làm sao công lược hần đây? Thân thể này còn yếu đuối. Ngoài Máu ra không thể ăn thứ gì khác.

" Ôi gà hấp, bò nướng. Lão nương hẹn các người ở thế giới sau vậy.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Công lược anh trai vampire 2

Bạch Nhi là một cô gái bình thường tới tầm thường, nhan sắc trung bình. Cao lăm chỉ ở mức đáng yêu thôi.

Một lần Bạch Linh nổi thiện tâm, cứu một nam nhân đẹp, trai khôi bầy chó hoang sau vùng ngoại ô.

Thế là chớp mắt cô bị nam nhân này bắt đi. Cuộc sống của cô thay đổi tới trời nghiêng đất ngã.

" Chào mừng tới Huyết tộc. Nhân loại yếu đuối. "

Bạch Nhi run rẩy, nhìn nam nhân trước mắt. Hần có gương mặt trắng bệch. Mũi cao đôi mắt đỏ ngầu, hai răng nanh chìa ra khỏi cánh môi đỏ như máu.

Nhưng hần lại có vẻ đẹp tinh xảo, ma mị đẹp tới yêu nghiệt. Bạch Nhi nhìn xung quanh. Cô đang ở trong căn phòng tinh xảo, giống hệt cho người quý tộc ở.

Bạch Nhi nép sát vào góc tường, sợ hãi nhìn Bắc Thần. Cánh môi run rẩy cất giọng thanh thúy.

" Anh là ai? Tôi tại sao lại ở nơi này....?

"Ồ " Để cảm ơn người cứu mạng ta. Nay ta đặc cách cho người sống ở đây. Biến người thành huyết tộc, cho người cuộc sống vĩnh hằng.

Bắc Thần nhếch môi cười mỉa hoặc. Hần cất giọng trầm thấp nhưng lại dễ nghe. Khiến Bạch Nhi như bị trầm mê.

" Huyết..tộc.... Vampire... Cuộc sống vĩnh hằng là cái gì?

" Là anh sẽ biến tôi nửa người nửa quỷ giống anh?

Bạch Nhi tròn trừng mắt, ánh mắt nghi hoặc nhìn Bắc Thần. Cô nhìn vào đôi mắt đỏ ngầu kia, thiếu chút nữa dọa cho ngất đi. Cảm giác lạnh sống lưng tăng vọt.

Bắc Thần nhìn cổ Bạch Nhi, tay khẽ chạm vào cổ hai răng nanh lộ ra. Hần không tiếc lời khen ngợi.

" Nhân loại người thật thông minh. Nếu người trở thành Huyết tộc đó là một vinh dự.

Bạch Nhi nghe hần nói, cô càng sợ hãi. Vampire hay quỷ hút máu chỉ có trong ti vi. Nay cô lại gặp phải cái trường hợp này, thật sự muốn ra khỏi đây.

Bắc Thần tiến sát mặt gần Bạch Nhi hơn, cô nhìn vào đôi mắt đỏ kia. Chiếc răng nanh đang chìa ra, Bạch Nhi chính thức bị dọa cho ngất xỉu.

Bắc Thần đẩy mắt nổi lên tia hứng thú, đôi mắt đỏ híp lại. Đắp chặn cho Bạch Nhi sau đó khóa chặt cửa, bước ra ngoài.

" Ca Ca "

Một giọng nói ngọt ngào vang lên, Bắc Thần giật mình xoay người lại. Liếc mắt nhìn Uyển Nhi trong bộ áo ngủ hai dây mỏng manh.

" Tiểu Nhi, em tỉnh lại bao giờ. Sao lại ra đây? "

Uyển Nhi theo thói quen của nguyên chủ, cô trung ra nụ cười ngọt ngào chạy lại về Bắc Thần đầu dựa vào lồng ngực hần.

" Em vừa mới tỉnh, liền muốn gặp ca ca. Đã thật lâu rồi chưa có được ca ca ôm.

Bác Thần có thể cảm thụ độ ấm từ cơ thể Uyển Nhi, vì cô mang hai dòng máu thân thể luôn có độ ấm.

Chính vì vậy nhắc nhở hắn, cô là con gái của người đàn bà ác độc, đã giết mẹ hắn.

(Ting -- Độ Hảo cảm của nam chủ -5% bây giờ là -20% tiểu tỷ tỷ đừng nản lòng.

Uyển Nhi "...." Lão nương còn chưa kịp làm gì? Chỉ dựa một cái đã trừ hảo cảm..

Bác Thần trong lòng chán ghét Uyển Nhi tới cực điểm. Nhưng bên ngoài lại tỏ ra sùng nịch hết phần.

Hắn liền bế Uyển Nhi vào trong lòng, đi về hướng phòng của cô. Mở miệng quan tâm.

"Tiểu Nhi nhớ ta cũng là chuyện tốt, nhưng ít nhất phải mang dép vào. Sàn nhà rất lạnh.

"Còn bây giờ thì nghỉ ngơi một chút đi. Ta sẽ cho người mang điểm tâm tới cho Tiểu Nhi.

Uyển Nhi suy nghĩ một chút, sau đó cười yếu đuối hơi dựa vào vai hắn.

"Ca ca dù sao, em cũng không có cảm giác được nóng lạnh. Sẽ không sao.

Vừa rút lời hắn mới cúi đầu đánh giá kỹ người em gái, cùng ba khác mẹ này. Đã hơn 300 năm bây giờ nhìn cô rất xinh đẹp, đã trở thành thiếu nữ.

Mái tóc vàng hơi xoắn uốn lượn. Chiếc mũi cao nhỏ, làn da trắng như tuyết. Môi đỏ rực như rượu vang. Cặp mắt xanh như đại dương.

Nếu phải so sánh, thì hắn là ác quỷ. Cô chính là thiên sứ. Từ nhỏ hắn thù hận chiếm lấy. Hắn tự mình giết mẹ cô và cả Ba.

Hắn không muốn giết cô, mà còn sùng nịch. Hắn xem người em gái này là một con búp bê sứ. Không hơn kém đồ chơi là mấy.

Bởi vì vậy người em gái này không biết gì về sự thật kia. Còn rất quần hắn. Mỗi khi cô ngủ trong hòm máu tình dục đều đi tìm hắn.

(Ting -- Độ Hảo cảm của nam chủ +1% bây giờ là -24%)

Uyển Nhi muốn phun tào. Vì cái lông gì hắn trừ những 5%, khi cộng chỉ có 1%. Mang tiếng là huyết tộc cao quý. Lại rất keo kiệt

[...] Tiểu tỷ tỷ, vì tỷ mang thân phận con gái của kẻ giết mẹ hắn. Tỷ không chịu động náo đi.

"Hừ" Lão nương đã rất cố gắng đối xử ôn nhu với hắn.

[...] "....."

Bác Thần đã ôm Uyển Nhi về tới phòng. Hắn ân cần hỏi cô.

"Tiểu Nhi, muốn ngủ trên giường hay ngủ trong hòm thủy tinh.

Uyển Nhi suy nghĩ một hồi, bây giờ cô là quý hút máu, muốn khỏe thì phải tắm máu.

Nghĩ xong xuôi, cô nhẹ nhàng gật đầu. Miệng vẫn nở nụ cười đáng yêu.

"Ca ca để em ngủ trong hòm thủy tinh đi.

Bác Thần nhẹ nhàng đặt cô vào trong hòm, bàn tay xoa xoa lên đầu mềm mướt của cô.

"Tiểu Nhi ngoan ngoãn nghỉ ngơi. Ta gọi người hầu tới thay máu cho Tiểu Nhi.

"Ta còn có chút việc chưa làm, làm xong ta sẽ bồi Tiểu Nhi có được không?

Uyển Nhi chớp đôi mắt to tròn, nhẹ nhàng gật đầu. Sau đó lại mở miệng dò hỏi.

"Ca Ca vừa rồi, em có nghe mùi của nhân loại. Ca ca có dẫn nhân loại về sao?

Bác Thần vẫn ôn nhu gật đầu."Đúng vậy! Chỉ là nhân loại yếu đuối.

"Đội Tiểu Nhi khỏi, sẽ đem cho Tiểu Nhi chơi đùa.

Uyển Nhi liếc mắt thấy, Hiện giờ nam chủ còn chưa có thích nữ chủ kia. Cô nhẹ nhàng thở ra, nói như vậy cô còn cơ hội xoát hảo cảm.

Nhiệm vụ này có chút khó khăn, nhưng không làm khó được Uyển Nhi. Không phải càng khó khăn, chơi càng vui sao.

" Lão nương không tin, không hạ gục được tên quỷ hút máu này.

Bắc Thần thấy cô ngoan ngoãn nghe lời, hấn xoa đầu cô một chút. Sau đó xoay người rời đi.

Tới khi cô không còn nghe thấy bước chân của hấn nữa. Cô vùi mình trong máu, âm thầm tu luyện Cửu Âm Chân Kinh.

5 phút trôi qua....

2 giờ trôi qua.....

Cô sinh khí nhào người lên khỏi hòm. Mảng thành tiếng.

" Mẹ nó! Thân thể này quá tàn nát rồi. Lão nương không thể tu luyện bất cứ thứ gì.

" Kể cả uống nước linh tuyền, cũng. Không có hiệu quả.

[...] Ta nói Tiểu tỷ tỷ nghe. Tỷ là huyết tộc thì phải hút máu, còn là máu thượng phẩm thì may ra mới khỏe được..

" Hừ " Lão nương tìm đâu ra máu thượng phẩm mà hút đây. Trong khi thân thể này đi hai bước đã muốn xỉu.

Tiếng mở cửa, cắt ngang cuộc nói chuyện của cô và hệ thống. Một vampire khác trong bộ nàng hầu.

Cô ta đẩy theo hai thùng máu, và một bát máu khác. Uyển Nhi khịt mũi liền biết.

Trong bát là máu thượng phẩm, còn hai thùng lớn là máu hạ phẩm.

Nữ vampire cung kính nói.

" Tiểu thư người dùng điểm tâm đi. Ta giúp tiểu thư đổi nước ngâm mình.

Cô nhẹ nhàng bước ra khỏi hòm, nhíu mắt nhìn bát máu, sau đó nhắm mắt lại uống cạn bát máu đầy.

Vài giây sau, Uyển Nhi cảm thụ hương vị ngọt của máu. Còn rất thơm, cô vươn đầu lưỡi ra liếm giọt nước máu còn đọng lại cánh môi.

" Ừ~~không ngờ máu người lại ngon tới vậy. Có lẽ lão nương nghiện mất.

Người hầu thao tác xong xuôi. Nhanh chóng ra khỏi phòng. Uyển Nhi bước lại vào trong hòm đã được thay máu mới.

Nhắm mắt chìm vào giấc ngủ. Tu bỏ lại thân thể tàn nát này.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Công lược anh trai vampire 3

Cô không biết chính mình đã ngủ bao lâu. Thẳng tới khi người hầu tới thay máu trong hòm cô mới tỉnh lại.

Thấy Uyển Nhi tỉnh, người hầu hơi giật mình, cong người đỡ Uyển Nhi dậy giúp cô thay quần áo.

Đa số người hầu ở đây, đều là vampire hạ đẳng, được huấn luyện trung thành với chủ nhân. Vì thế họ không được phép nhìn thẳng vào mặt chủ nhân của mình.

Vì qua nhiều thế kỉ, huyết tộc có dòng máu thuần khiết mới sinh sản được. Có rất nhiều vampire hút máu nhân loại, chuyển hóa họ thành vampire khác để làm bạn tình của mình.

Phải nói là nữ chính hào quang quá mạnh mẽ, mới khiến trên Bắc Thần xào quyet, lạnh lùng kia giúp cô ta uống máu hấn. Chân chính trở thành huyết tộc tôn quý.

Chỉ mới suy nghĩ một chút, con đói khát lại tra tấn cô. Dù gì cô cũng đã ngủ hơn một ngày rồi, vẫn phải ăn.

" Tiểu thư, đợi một chút bữa ăn của người tới ngay.

" Được ". Uyển Nhi nhẹ nhàng mở miệng.

Vài phút sau, người hầu bưng một cái khay tới, bên trên có hai bát máu. Uyên Nhi hít mùi máu từ xa. Răng nằng không hện mà mọc dài ra.

Con đói và hương vị ngọt ngào của máu, khiến cô không thể từ tốn mà uống được. Thoáng chốc hai bát máu đã ráo..

Cũng may tên Bắc Thần kia hận cô, nhưng về vật chất thì hắn không keo kiệt chút nào. Luôn cho cô dùng máu thượng phẩm.

Tới khi người hầu lui ra, Uyên Nhi chán nản nhìn lên rèm cửa. Bây giờ là vampire làm sao cô ngắm mặt trời đây, cô cũng không có ngu tới mức, đi tự sát bằng ánh nắng mặt trời đâu.

Cô bước xuống đất, bàn chân vừa chạm đất liền không có cảm giác gì. Cũng may chỉ là mất đi cảm giác.

Nếu mà mất đi vị giác, thì lúc đó mới là địa ngục. Uyên Nhi bước đi vài bước đã cảm thấy choáng váng rồi.

Cô thật sự ghét thân thể này, ngủ một mạch 200 năm, tỉnh dậy liền yếu đuối như thế này.

"Hệ Thống có cái gì giúp vampire hồi lại sức lực không?"

"Lão nương không thể vác thân thể tàn nát này đi công lược được."

[...] Tiểu tỷ tỷ, có tất nhiên là có. Cửa hàng hệ thống có bình máu siêu phẩm bán với giá 2000 điểm kinh nghiệm.

[...] Chỉ cần tiểu tỷ tỷ uống xong, sẽ có sức mạnh vốn có của vampire. Có thể kích hoạt được kỹ năng thân thể vốn có.

Uyên Nhi suy nghĩ một hồi, sau đó cắn răng mua. Mặc dù có hơi đắt

"Lão nương mua "

[...] Giao dịch thành công -- vậy phẩm đã chuyển tới cho Tiểu tỷ tỷ.

Cô đưa tay lên không trung, lấy ra bình máu siêu phẩm. Nói là bình, thật sự nó chỉ nhỏ như hai ngón tay.

"Hệ thống, có phải mi đưa nhầm rồi hay không? Bình này rất nhỏ."

[...] A "Chỉ là tượng trưng thôi. Tiểu tỷ tỷ mau dùng đi."

Cô hơi ngờ vực, mở nắp bình ra. Ngửa cổ uống, dốc một hồi chỉ duy nhất một giọt máu rơi xuống yết hầu cô.

"Mẹ nó! Một giọt máu với giá 2000 điểm kinh nghiệm???"

[...] Hệ Thống đã OFF - Xin hãy để lại lời nhắn sau tiếng bíp.

Chưa kịp phát tiết, cơ thể cô bắt đầu biến đổi. Lượng máu trong người không ngừng tăng, một cổ thoải mái đánh úp tới.

Uyên Nhi hít vào một hơi, lâu sau cô mỉm cười xinh đẹp. Tự lắm bẩm một mình.

"Kỹ năng cắn nuốt kí ức sao, cái này cũng quá trâu bò đi."

Uyên Nhi bước xuống đi lại. Cảm giác không còn một hai bước đã mệt. Lúc này Uyên nhớ tới nữ chủ. Cô vội vàng đi tới nơi Bạch Nhi bị nhốt.

Đi chưa tới phòng của Bạch Nhi, cô đã cảm giác được mùi nhân loại. Uyên Nhi đánh giá, nữ chủ có dòng máu thượng phẩm.

Trên dưới toàn bộ lầu đài, chỉ duy nhất Bạch Nhi là nhân loại. Có thể sống ở đây tới giờ, chắc chắn Bắc Thần chưa chơi chán món đồ chơi này.

Uyên Nhi nhanh chóng đi tới cửa phòng, bàn tay nắm vặn cửa phát hiện ra bị khóa. Bây giờ cô đi lấy chìa khóa từ Bắc Thần, chắc chắn hắn sẽ không cho cô.

Uyên Nhi dùng sức bóp nát ổ khóa. Tạo lên tiếng động nhỏ, nhưng đủ cho người trong phòng nghe thấy.

"Rắc~~Bộp " ổ khóa rơi xuống đất.

Uyên Nhi câu miệng cười, rất tự nhiên đẩy cửa bước vào.

Cô đánh giá xung quanh, phòng này rất lớn, còn có nhà bếp riêng. Nhà tắm và cái giường 2m.

Thật là nữ chủ, đối đãi cũng quá tốt rồi. Uyên Nhi bực bội trong lòng. Chính mình ngủ trong hòm, còn cô ta ngủ trên cái giường 2m

Uyên Nhi bước tới cửa phòng. Lịch sự gõ gõ cửa.

" Cốc Cốc~~ "

Vẫn không có ai đáp lại. Uyên Nhi lười gõ, trực tiếp đẩy cửa vào.

Đập vào mắt cô là, nữ chủ nép sát vào góc tường. Trên dưới trùm kín chắn. Hay tay còn cầm chặt dao gọt hoa quả.

Uyên Nhi ép con thèm khát xuống, cô rất sợ mình đói quá mà hút khô nữ chủ.

Uyên Nhi nở nụ cười xinh đẹp, cố gắng tỏ ra mình không có nguy hiểm gì đối với nữ chủ.

" Xin Chào! Ta là Uyên Nhi "

" Ca Ca nói người là món đồ chơi thú vị, ta muốn chơi với người. "

Uyên Nhi cố gắng ấn mạnh hai từ đồ chơi. Khiến cho Bạch Nhi không có ấn tượng tốt với Bắc Thần.

Uyên Nhi đánh giá Bạch Nhi, Nữ chủ thật xấu. Giá trị nhan sắc chỉ trung bình. Không biết tên Bắc Thần kia vì sao yêu nữ nhân xấu xí này đây!

Bạch Nhi ngược lên Uyên Nhi, thấy cô cười thân thiện xinh đẹp rất giống thiên sứ. Tức khắc Bạch Nhi ngăn người.

Chính vì Uyên Nhi có đôi mắt màu xanh, nhìn cô rất giống với thiên sứ. Bạch Nhi nhìn ra, Uyên Nhi không có một chút nguy hiểm nào.

Cô mới thờ nhẹ ra, vứt cây dao gọt hoa quả về một bên, di chuyển thân thể lại gần Uyên Nhi hơn.

" Ta là Bạch Nhi "

" Cô có thể giúp ta trở về nhà hay không?

Bạch Nhi nhìn thấy Uyên Nhi, như với được tia hy vọng. Liền mở lời cầu cứu.

Uyên Nhi nhếch môi cười, mắt phượng cong lên. Cười tới ngọt ngào.

" Bạch Nhi! Vậy ta sẽ gọi người là Tiểu Bạch. Ta thả người đi vậy ai chơi với ta đây?

" Ca ca nói, người là món đồ chơi cấp cho ta chơi. Nếu ta thả người đi ca ca sẽ giận ta.

Bạch Nhi vẫn chưa biết ca ca trong lời nói của Uyên Nhi là người nào. Từ hôm qua cô gặp duy nhất một con quỷ hút máu đẹp trai. Có đôi mắt đỏ như máu nhìn rất dọa người.

" Ca ca của người rốt cuộc là ai? " Bạch Nhi nhìn không được mà hỏi.

Uyên Nhi giả bộ kinh ngạc: " Tiểu Bạch không biết ca ca ta sao?

" Ca ca ta là người rất đẹp trai, là người bắt người tới đây cho ta chơi.

" Ực~~ nói vậy nam nhân đáng sợ kia là ca ca của người."

Bạch Nhi kinh ngạc có chút sợ hãi. Vì tên nam nhân kia quá đáng sợ. Còn Uyên Nhi lại thân thiện xinh đẹp hết thiên sứ, không có điểm tương đồng với nhau.

" Người và ca ca đều cùng một mẹ sinh ra sao?

Uyên Nhi băng quơ trả lời, thành thật. Ánh mắt không ngừng nhìn tới cổ của Bạch Nhi, yết hầu nuốt nước bọt liên hồi.

" Tất nhiên không cùng một mẹ, nhưng cùng một Ba Ba "

- Bình tĩnh nào! Người đó là nữ chủ. Không thể ăn bậy.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 233: Công lược anh trai vampire 4

Uyển Nhi làm như mình tức giận, liền đứng dậy. Ánh mắt hiện lên hàn khí nhìn có chút nguy hiểm.

" Tiểu Bạch ca ca của ta đẹp trai, đối với ta rất tốt.

" Tại sao ngươi lại luôn miệng nói ca ca đáng sợ?

Bạch Nhi hoảng sợ, nhìn thấy ánh mắt Uyển Nhi luôn chăm chăm vào cổ mình. Cô vội vàng xua tay.

" Không! Không ta không có gì ý hết...ta...ta.. Chỉ là.. Nhớ nhà.. "

Bạch Nhi nhanh chóng lui người vào góc tường. Dù sao vampire là quỷ hút máu. Dù đối phương có bộ dáng thân thiện. Cũng phải đề phòng.

Uyển Nhi có chút ngạc nhiên, trong cốt truyện nói nữ chủ tính cách vận vận. Đầu có hành động nhát chết như người trước mặt.

Vài giây sau, cô khôi phục lại bộ dáng thân thiện đáng yêu. Liền cảm thấy sau gáy có chút lạnh, Uyển Nhi xoay người nở nụ cười đáng yêu.

" Ca Ca...

" Sao ca ca lại tới đây, em chỉ hơi tò mò đồ chơi ca ca mang về, nên tới nhìn một chút.

Bắc Thần xoa đầu Uyển Nhi, lại liếc nhìn Bạch Nhi hẩn Nhiu mày.

" Không phải ta đã nói, khi Tiểu Nhi dậy sẽ bởi Tiểu Nhi chơi sao?

" Kết quả vào không thấy người đâu, ta liền tức tức đi tìm.

Uyển Nhi gạt đầu, miệng nhỏ chu lên đỏ đỏ nói.

" Ca ca em tới chơi đùa với Tiểu Bạch. Chơi rất vui.

" Dù ham chơi, cũng phải mang dép. Ta đã dặn bao lần rồi, Tiểu Nhi luôn đi chân không.

Hắn vừa rút lời, liền bế Uyển Nhi lên. Đối xử rất ôn nhu và sủng nịch.

Uyển Nhi bấu môi thâm nắn trong lòng...

" Hắn thật sự sủng lão nương thì đã không âm hao cảm. Chỉ sợ lúc này hắn muốn bóp chết lão nương đi.

Bắc Thần ôm Uyển Nhi rời đi. Còn không quên trừng mắt với Bạch Nhi.

Uyển Nhi trong lòng bộp chộp, nguy cơ nữ chủ và nam Chủ đến với nhau là rất cao. Trong lòng cô không khỏi suy tính.

Có nên hút khô máu nữ chủ hay không? Dù sao cô cũng thích uống máu thượng phẩm.

Uyển Nhi hơi lăm lăm nói, đôi mắt xanh thăm thẳm, chớp chớp.

" Ca ca em muốn đi tới thế giới nhân loại chơi, Tiểu Bạch nói ở đó có công viên chơi rất vui.

Uyển Nhi Thấy Bắc Thần không trả lời, cô liền nói thêm vài câu.

" Em hứa sẽ ngoan ngoan, không rời ca ca nữa bước.

Bắc Thần giữa mi tâm nhú chặt,đáy mắt hiện lên tia lạnh lẽo. Nhưng gương mặt lại đeo vẻ ôn nhu cung chiều.

" Được! Ta hứa với Tiểu Nhi. Chỉ cần Tiểu Nhi khỏe, lập tức dẫn đi chơi công viên.

Uyển nghe thấy hắn đồng ý, cô liền nói thêm.

" Ca ca có thể dẫn Tiểu Bạch theo không? Em thật thích chơi cùng Tiểu Bạch.

Uyển Nhi trung ra nụ cười lóá mắt. Trong tâm thầm tính kế, chỉ cần đá Bạch Nhi trở về nhân loại. Thì cô thoát mái xoát hảo cảm tên nam chủ này.

Bắc Thần động tác hơi dừng lại, hắn cúi đầu xuống quan sát Uyển Nhi. Hắn nhìn ra cô không còn yếu đuối như hôm qua.

Đặc biệt đôi mắt cô đơn thuần tới xinh đẹp, không hiện lên vẻ mưu mô tính kế nào. Giống hệt như 300 năm trước, vẫn ngây thơ như hài tử.

(Tỉnh -- Độ Hảo cảm của nam chủ +10% bây giờ - 14% tiểu tỷ tỷ cổ lên nào)

"Được! Tới khi đó, ta sẽ cho Tiểu Nhi dẫn theo nhân loại đó đi theo.

Bởi vì ngăn cách giữa Vampire và nhân loại. Là một cánh rừng, có tên là rừng chết chóc. Bất cứ nhân loại nào tiến vào liền không còn mạng để ra.

Thực ra cánh rừng này, là nơi săn mồi của vampire hoang dã, chuyên săn người để hút cạn máu họ.

Bác Thần luôn đi tới nhân loại, vì hắn có nhiều mối quan hệ với quan chức nhân loại. Hắn cho những người đó vật ngoài thân đáng giá.

Còn những người đó cung cấp máu cho Bác Thần. Vì vậy Uyển Nhi luôn được ngâm mình trong hòm máu đây là vậy.

"Tiểu Nhi, nhưng dẫn nhân loại đó xong. Phải hút cạn máu cô ta."

Hắn dường như lo sợ, nhân loại kia biết tới sự tồn tại của huyết tộc.

Uyển Nhi cười tới sáng lạn. Hai tay vòng qua cổ hắn, tự tin nói.

"Ca ca quên rồi sao? Em có thể cắn nuốt kí ức nha.

"Ca ca không cần phải giết Tiểu Bạch, chơi chán liền thả đi có được không?

Bác Thần híp mắt, hắn cũng chút nữa quên mất người em gái khác mẹ này. Tuy rằng không phải huyết tộc thuần khiết.

Nhưng lại có sức mạnh cường đại. Không phải do thân thể yếu đuối, hắn đã giết người em này theo à đàn bà chết tiệt kia.

"Tiểu Nhi đã thích như vậy, liền làm theo ý Tiểu Nhi đi.

Uyển Nhi thấy ý định đã đạt được, liền áp môi ấm áp của mình, vui mừng nói.

"Vẫn là ca ca tốt với em nhất."

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% bây giờ là -9%)

Bác Thần gạt mình, tay niết lên gò má. Không khỏi suy nghĩ.

Thì ra, người em gái này cũng rất ấm áp, còn ngoan ngoan nghe lời hắn. Đối xử tốt một chút với đồ chơi này cũng không sao.

Bác Thần đưa Uyển Nhi về phòng, sau đó hắn liền rời đi. Luôn nói có việc cần giải quyết.

Uyển Nhi thực hài lòng, chỉ mới hai ngày, xoát hảo cảm sắp vượt qua số âm rồi. Chỉ cần cô cố gắng một chút.

Để đề phòng Bạch Nhi và Bác Thần nảy sinh tình cảm. Cô trực tiếp đưa Bạch Nhi tới phòng của mình.

Dĩ nhiên Bác Thần không để ý nhiều tới nhân loại yếu đuối, hắn không do dự mà chấp thuận.

Bạch Nhi nghe từ miệng Uyển Nhi nói, không lâu sau cô sẽ đưa Bạch Nhi trở về nhân loại.

Bạch Nhi không khỏi vui mừng, luôn miệng nói cảm ơn Uyển Nhi, còn hứa sẽ dẫn cô đi chơi những thứ ở nhân loại.

Uyển Nhi chỉ biết liếc mắt khinh thường. Ở nhân loại cô còn không biết thứ gì sao?

Muốn cảm ơn thì mau cho Lão nương hút máu. Ta sẽ cố gắng hút ít đi một chút.

[...] Tiểu tử tử, tử phải học cách kiềm tiết chế.

"Lão nương đang rất kiềm chế. Nếu không nữ chủ đã bị ta hút cạn ngay từ đầu.

[...] "....."

Khi Bạch Nhi tiến vào phòng của Uyển Nhi. Cô có chút đề phòng, dù sao cũng là chung phòng với Vampire.

Nhưng nhiều lần Uyển Nhi tỏ ra thân thiết, Bạch Nhi liền buông lỏng. Chỉ là khi đề phòng ngủ chung giường.

Bạch Nhi liền lác đầu xua tay từ chối. Luôn miệng nói đã quen ngủ một mình. Cô ta rất sợ vì Uyển Nhi luôn nhìn vào cổ mình.

Uyển Nhi cũng không ép buộc, chính mình vẫn thích ngủ trong hòm máu hơn là trên giường.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xocay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 234: Công lược anh trai vampire 5

Sáng sớm hôm sau, Bạch Nhi tỉnh dậy. Liên thấy Uyển Nhi ngằm mình trong hòm thủy tinh máu.

Bạch Nhi khiếp vía, sợ hãi cảm giác chính mình đang trong căn phòng chuyên xẻ thịt người vậy. Dù sợ hãi ra sao cô vẫn không la thành tiếng.

Hai tay bịt chặt miệng lại, sợ la lên sẽ khiến người đang ngủ trong hòm máu tỉnh dậy. Tức giận mà hút cạn máu mình.

Hai chân Bạch Nhi run rẩy, mềm nhũn té xuống đất. Càng không dám bước ra khỏi phòng. Vì bên ngoài đều là vampire.

Bạch Nhi sợ hãi, đành ngoan ngoãn ở trong phòng Uyển Nhi, hai mắt nhắm lại. Cố tình không để ý tới người đang ngủ trong hòm máu.

Tới khi người hầu tới thay máu, còn đưa cho Bạch Nhi phần đồ ăn, dành cho nhân loại.

Ban đầu Bạch Nhi sợ họ cho cô ăn thịt người, nhưng vì đói quá. Đành phải ngoan ngoãn ăn, rất may là thịt gà không phải thịt người như trong tiểu thuyết hay phim truyền hình.

Uyển Nhi ngủ một mạch, thẳng tới hai ngày sau mới tỉnh. Cô thấy nữ chủ được ăn đồ ăn nhân loại, thì có chút bất mãn.

Uyển Nhi nhiều lần thử ăn, nhưng đều không có cảm giác ngon, còn như chính mình đang nhai rom rạ. Ăn vào liền ói hết ra.

Do thân thể là huyết tộc, chỉ có máu thượng phẩm mới là mỹ vị.

Sáng sớm Bắc Thần đã cho người hầu báo tin, tối nay sẽ đưa Uyển Nhi tới nhân loại chơi.

Cô không khỏi vui mừng, cảm thấy nam chủ nói lời giữ lời. Rất có phong phạm nam nhân.

Bạch Nhi lúc này thập phần vui sướng. Cô nghĩ chính mình sắp thoát khỏi cái nơi quỷ dị này rồi.

Màn đêm buông xuống, Bắc Thần tới cửa phòng đón Uyển Nhi đi.

Hắn liếc ánh mắt sắc lạnh về phía Bạch Nhi. Rất nhanh sau đó rời ánh mắt lên người Uyển Nhi.

Bạch Nhi bị nhìn tới dựng cả lông chân lông tay. Vì sao hắn luôn ác cảm với cô, còn đối xử với Uyển Nhi lại rất chu đáo ôn nhu.

Đáy mắt Bạch Nhi nổi lên tia sợ hãi, xen lẫn ghen tị.

Bắc Thần khom người xuống bế Uyển Nhi rời khỏi phòng. Bạch Nhi ngoan ngoãn đi theo sau, mặt cúi xuống không dám nhìn thẳng hai người.

Khi bước ra khỏi phòng, Uyển Nhi lẩn Bạch Nhi kinh ngạc không thôi. Lâu đài rất nguy nga rộng lớn.

Phía trước còn có sân bay riêng. 4,5 chiếc phi cơ lẫn máy bay đáp ở dưới. Bắc Thần bế Uyển Nhi vào một phi cơ riêng 4 chỗ ngồi.

Hắn và Uyển Nhi ngồi phía trước. Bạch Nhi ngồi phía sau. Khi cất cánh phi cơ bay lên cao.

Toàn bộ cảnh đêm, nhìn hư ảo lại rất đẹp mắt. Uyển Nhi thốt thành tiếng.

"Woa không ngờ nhìn Từ trên cao, lại rất đẹp mắt. Ca ca em nói đúng không."

Bắc Thần vươn tay xoa đầu cô, dịu dàng nói.

"Tiểu Nhi nói gì đều đúng".

Miệng thì hắn nói như vậy, nhưng thật ra hắn còn không hiểu Uyển Nhi đang hỏi hắn về vấn đề gì.

Riêng Bạch Nhi lúc này vui sướng đều hiện cả lên mặt. Cô nhìn hình ảnh lâu đài xa dần. Đồng nghĩa với việc cô ta sắp thoát khỏi đây.

Uyển Nhi dựa vào lồng ngực Bắc Thần, bàn tay ấm áp nhỏ bé nắm chặt tay hắn. Vài phút sau liền ngủ.

Hắn cảm giác được độ ấm, liền quay mặt về phía Uyển Nhi định bỏ tay cô ra. Nhưng lại nhìn thấy bộ dạng ngủ xinh đẹp như thiên sứ của cô.

Bàn tay ấm áp nhỏ bé nắm chặt lấy tay hắn. Tuy hắn rất chán ghét người em gái này.

Hắn lại yêu thích vật ấm áp. Tuy Bạch Nhi cũng ấm áp. Nhưng lại là nhân loại nên hắn không chạm vào.

Chỉ có Uyển Nhi là huyết tộc, lại mang hai dòng máu. Thân thể không khác với nhân loại kia là mấy.

Bắc Thần lựa chọn gần gũi Uyển Nhi thay vì Bạch Nhi. Nhìn cô an ổn ngủ, còn tỏa ra hơi ấm áp vào người hắn.

Bắc Thần nhắm mắt hưởng thụ, tay ôm đầu nhỏ Uyển Nhi dựa vào ngực mình sát hơn.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ + 20% bây giờ là 11% tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

Uyển Nhi nghe âm thanh hệ thống báo, khoe môi cô không khỏi cong lên một đường xinh đẹp.

Ba người trên phi cơ tầm 5 tiếng. Thi 22h liền tới nơi. Nơi này thành phố Z. Nơi xầm uất phát triển nhất.

Bắc Thần hơi lay lay Uyển Nhi dậy. Cô khẽ rên rĩ một tiếng.

"Ca Ca đã tới giờ ăn sao?"

Ngồi lâu có chút đói, lại còn gần Bạch Nhi trong người đang chảy dòng máu thượng phẩm, khiến răng cô có chút ngứa.

Cánh môi Bắc Thần hơi run rẩy, hắn đưa cho Uyển một ly máu, tay không ngừng xoa đầu cô. Ôn nhu lên tiếng.

"Tiểu Nhi đã tới nơi của nhân loại rồi, đói thì uống một chút đi, sau đó ta dẫn đi tham thú

Bây giờ thì cô tỉnh hẳn, một hơi uống cạn ly máu, còn vươn chiếc lưỡi ra liếm cánh môi dính của mình.

Bắc Thần nhìn động tác của cô, dục vọng trỗi dậy. Hắn thật sự muốn cắn lên cánh môi kia, thật biết câu dẫn.

Bạch Nhi không Để ý hai người. Mà cô đang nhìn trên đường phố. Đây là thành phố Z.

Mà cô chính là người của thành này, việc cô có thể trở về là chắc chắn rồi.

Đội Uyển Nhi uống no đủ, Bắc Thần mới ôm cô trở ra, đi tới công viên giải trí lớn nhất. Bạch Nhi vui vẻ đi theo phía sau hai người.

Đi một hồi, Bạch Nhi mới dám mở miệng.

"Đội một chút, Uyển Nhi và vị tiền sinh đây. Ta mong hai người giữ lời hứa.

"Thả ta trở về nhân loại"

Uyển Nhi tròn mắt, không nhận được mà cười thành tiếng.

"Ha ha ha...Tiên.. Sinh...". Uyển Nhi vội bịt kín miệng. Đôi mắt ngây thơ nhìn vị ca ca đẹp tới yêu nghiệt này.

Bắc Thần nhẹ nhàng nhìn xuống, thấy Uyển Nhi nhin cười tới đỏ hồng. Nhìn rất đáng yêu.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ + 4%bây giờ là 15%)

Hắn lại liếc ánh mắt băng lãnh nhìn Bạch Nhi, cất giọng lạnh như hàn băng.

"Ta đánh chính lại! Ta còn rất trẻ mới 500 tuổi. Nhân loại nguoi thấy ta già sao?"

Bạch Nhi sợ hãi, liên tục lắc đầu. Không dám ngẩng mặt lên nhìn Bắc Thần.

Hắn tiếp tục nói.

"Ta không có hứa thả nguoi đi, chỉ nói sẽ suy xét mà thôi. Nhân loại tốt nhất người làm cho Tiểu Nhi vui vẻ.

"Chỉ cần Tiểu Nhi vui, ta liền thả nguoi đi.

Bạch Nhi nghe thấy hắn nói, cô liền liếc mắt nhìn Uyển Nhi. Sau đó âm thầm quyết tâm sẽ làm cho Uyển Nhi vui vẻ.

Chỉ có cách này, cô mới có thể trở về nhà. Bạch Nhi suy tính. Uyển Nhi là con người ngây thơ, chỉ cần dụ dỗ một chút. Rất nhanh cô sẽ được thả đi.

Đã mấy ngày không về nhà, chắc chắn ba mẹ đang rất lo lắng cho cô.

Nghĩ mọi việc chu toàn, Bạch Nhi lấy lại tinh thần.

Uyển Nhi quan sát thái độ của hai người, cô không khỏi cười mỉa trong lòng.

Mặc dù bộ mặt ôn nhu quan tâm của hắn đều là giả dối. Nhưng Uyển Nhi lại rất hưởng thụ cái bộ mặt giả dối này.

Lúc này Bắc Thần ôm chặt Uyển Nhi không buông. Hệt như đang ôm sủng vật vậy. Một hồi hắn lại xoa đầu cô.

"Chắc ~ Có phải tên nam chủ này, coi cô là sủng vật rồi hay không?"

"Lão nương thật muốn nếm thử vị máu của hắn xem có vị ngọt hay không."

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ có thể nghiêm túc xoát hảo cảm hay không? Tỷ có bị xem là sủng vật mà hảo cảm tăng, thì cũng nên làm.

Uyển Nhi "...". Cút.

[...] Thật không có một chút nào của nữ nhân

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 235: Công lược anh trai vampire 6

Bắc Thần nhìn sắc trời đã muộn, hắn cúi xuống xoa đầu Uyển Nhi.

"Tiểu Nhi đã muộn, nên quay về khách sạn. Tối nay sẽ dẫn Tiểu Nhi đi chơi."

Uyển Nhi ngoan ngoãn gật đầu, để mặc kệ Bắc Thần bế mình về khách sạn. Bạch Nhi chỉ có thể nghe lời, đi theo sau lưng hai người.

Hắn cho Bạch Nhi ở một phòng khác, và tất nhiên có người hầu canh cửa. Đề phòng Bạch Nhi bỏ trốn.

Còn Uyển Nhi được chuẩn bị một phòng khác, bên trong có bồn tắm chứa máu. Nhìn cách bố trí có hơi giống với phòng của cô ở lâu đài.

Thật ra đây là khách sạn của Bắc Thần ở nhân loại. Hắn ở nhân loại, nổi tiếng là thổ hào ở thành phố Z. Không ai biết hắn là vampire, kể cả những người cung cấp máu cho hắn.

Bắc Thần bế Uyển Nhi vào bồn máu, hắn xoa đầu cô. Giọng nói và Cử chỉ có chút ôn nhu, nhìn ra không có bao nhiêu là giả vờ.

"Tiểu Nhi, ngủ một giấc tối mai ta Tiểu Nhi đi chơi."

Uyển Nhi nhắm mắt, ngoan ngoãn ngủ. Toàn thân dần chìm trong bồn tắm máu.

Bắc Thần nhìn cô thật sự đã ngủ, hắn xoay người rời đi. Khi bước đến cửa phòng của Bạch Nhi hắn hơi dừng bước chân lại.

Lúc đầu hắn còn thấy nhân loại này thú vị, nhưng người em gái kia tỉnh dậy. Lại khiến hắn chú ý hơn cái nhân loại tầm thường này.

Thôi thì để Uyển Nhi chơi chán, sau đó sẽ thả đi. Dù sao em gái hắn có thể cắn nuốt kí ức.

Nghĩ thông suốt, Bắc Thần thuận di biến mất giữa không trung.

Khi Bắc Thần đã hoàn toàn rời khỏi, Uyển Nhi cong môi cười xinh đẹp. Thoát cái biến thành roi nhỏ, rời khỏi bồn tắm bay về hướng phòng Bạch Nhi.

Lúc này Bạch Nhi an ổn nằm nghiêng ngủ. Mái tóc lệch sang một bên, để lộ cái cổ trắng nõn.

Uyển Nhi híp mắt lại, tiến lại gần vron cái lưỡi ra liếm cánh môi. Khi sát với cái cổ kia, cô ngửi thấy mùi máu thượng phẩm đang lưu động mãnh liệt.

Hai răng nanh chìa, cắn vào cổ Bạch Nhi. Máu cứ thế rỉ ra, Uyển Nhi tham lam hút. Bạch Nhi bị đau mà tỉnh.

Muốn la hét nhưng không sao la được, toàn thân thể như bị ai đó điều khiển.

Khi Uyển Nhi hút no đủ, cô hơi tiếc nuối. Lại sợ hút quá nhiều khiến nữ chủ chết.

Uyển Nhi nhìn vào mắt Bạch Nhi, cô bắt đầu vận hành kĩ năng cắn nuốt kí ức của mình.

" Bạch Nhi! Chỉ cần cô nhớ, chính mình đang ngủ thì bị con muỗi cắn mà thôi.

" Chuyện vừa rồi không có xảy ra, bây giờ cô lên giường tiếp tục ngủ "

Rút rời Uyển Nhi hóa thành roi nhỏ bay đi, tạo trên cổ Bạch Nhi một ấn kí

Bạch Nhi hồi thần tỉnh lại, lẩm bẩm vài câu sau đó tiếp tục chìm vào giấc mộng.

" Ở khách sạn cũng có muỗi, còn là muỗi rất to.

Tối khi tới của ngày hôm sau, Bắc Thần bế Uyển Nhi từ bồn tắm lên cô mới tỉnh.

Hắn tắm gội cho cô, giúp cô thay đồ lót. Còn chọn luôn cả đồ mặc. Uyển Nhi mặc kệ cho hắn hành xử.

Quả thật tên nam chủ này đã xem cô là súc vật rồi, Bắc Thần giúp cô xấy tóc. Mặc cho cô một cái váy dài tới đầu gối, hở cổ trắng nõn và xương quai xanh.

Bắc Thần đeo trang sức hết giống vương miện cho cô. Nhìn hết sức quyến rũ, lại không mất đi phần ngây thơ..

Khi Bắc Thần bế Uyển Nhi tới đại sảnh, Lúc này Bạch Nhi cũng được người hầu dẫn tới.

Cho tới khi Bạch Nhi nhìn thấy hai người, cô không khỏi kinh diễm nơi đây.

Hai người này nhan sắc hơn người, mặc đồ hàng hiệu vào thật không khác gì mình tinh nổi tiếng. Còn xinh đẹp hơn cả mình.

Hai người đều có nước da trắng bệch, mái tóc vàng kim. Một người có đôi mắt đỏ và một người đôi mắt xanh như pha lê.

Bạch Nhi không khỏi cảm thán, hai anh em nhà quý này quá xinh đẹp. Quá xứng đôi rồi.

Uyển Nhi thấy Bạch Nhi thất thần, cô liền lên tiếng hỏi.

" Tiểu Bạch, đang nghĩ gì vậy?

Vẫn không thấy Bạch Nhi trả lời, cô đành hỏi lại lần nữa.

" Bạch Nhi, ngươi đang nghĩ cái gì vậy?

" Ta đang suy nghĩ, cô và ca ca mình rất đẹp đôi. " vút lời Bạch Nhi vội vàng bịt miệng lại.

Uyển Nhi cười rạng rỡ, quay đầu lại hỏi Bắc Thần.

" Ca ca Tiểu Bạch nói hai ta đẹp đôi, như vậy chỉ có thể nói vợ chồng thôi có phải không?

Bắc Thần hơi dừng một chút, sau đó trừng mắt sắc lạnh với Bạch Nhi, hắn ôn nhu mở miệng.

" Là do Tiểu Nhi và ca ca lớn lên đều rất xinh đẹp, nên rất đẹp đôi.

Bạch Nhi bị nhìn, sợ hãi rút cổ về phía sau. Không biết nói gì mới phải.

Ở huyết tộc không giống nhân loại, cảm cảm tình yêu loạn luân. Mà huyết tộc có thể lấy lẫn nhau.

Giống như Ba chết thì con trai được lấy mẹ, anh trai lấy em gái. Chỉ cần sinh sản được, thì mọi chuyện cảm cảm phi lý họ không quan tâm.

Trên lý thuyết thì, Uyển Nhi và Bắc Thần là thể kết đôi cùng nhau.

" Tiểu Bạch, ta có lấy chồng nhưng phải là người xứng đôi, ta mới gả.

Bắc Thần nghe cô nói, hắn chạm vào thân thể của Uyển Nhi, độ ấm truyền vào. Hắn suy nghĩ, cũng 300 năm rồi, Uyển Nhi đã tới tuổi thành hôn.

Sắc mặt hắn lại trầm xuống, khi người khác chạm vào khối thân thể ấm áp này. Thì hắn lại không cam lòng.

Bắc Thần mím môi, suy tính dù ai tới hỏi. Hắn cũng không đồng ý gả cô cho người khác.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 25% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi hơi ngạc nhiên, không biết hào cảm do đâu mà tăng lên.

Bác Thần bế Uyên ra khỏi khách sạn. Lúc này Bạch Nhi mới hồi thần, liền vội vàng đi theo sau hai người.

Bạch Nhi vừa rồi là bị Uyên Nhi khống chế, tình huống vừa rồi cô không nhớ một chút gì. Chỉ mới hồi thần lại đã thấy Bác Thần ôm Uyên Nhi rời đi.

Ba người ngồi trên xe, Bác Thần và Uyên Nhi ngồi ghế sau. Còn Bạch Nhi ngồi ghế trước với người hầu.

Bạch Nhi lo lắng, hận không thể vò rách vạt áo. Hồi lâu mới dám mở miệng hỏi.

" Uyên Nhi, cô đã đáp ứng thả ta trở về... Xem cô phải giữ lời hứa..

Bạch Nhi vừa nói vừa sợ hãi nhìn Bác Thần ngồi kế bên.

" A " Đúng nha, nhưng là Tiểu Bạch phải chơi cùng ta trước. Ta vui vẻ mới thả ngươi đi được.

Uyển Nhi chu môi nhỏ, nghịch ngợm mở miệng.

Bạch Nhi nghe thấy Uyên Nhi nói, cô kéo tinh thần lên, cố gắng làm Uyên Nhi vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Công lược anh trai vampire 7

30 phút sau xe đã dừng ở công viên giải trí. Bác Thần ôm Uyên Nhi xuống.

Từ khi hai người bước xuống xe, đa số ánh mắt đều nhìn hai người. Có nhiều người đã đi qua, còn quay đầu lại lưu luyến nhìn.

Còn có rất nhiều người chụp hình hai người lại, đăng lên mạng xã hội. Uyên Nhi thấy họ chụp mình, cô liền quay ra cười xinh đẹp, mong họ chụp đẹp hơn chút.

Bác Thần thấy chính mình bị chụp, cả người tỏ ra hàn khí tản ra xung quanh. Mọi người tự giác mà nhường đường cho ba người đi qua.

Uyển Nhi hứng trí bùng bùng, dù sao hôm nay là ngày của cô. Phải chơi hết mình mới không có lỗi với bản thân.

" Ca ca chúng ta chơi trò kia đi, nhìn thật xinh đẹp... " tay cô chỉ vào nhà ma.

Bạch Nhi thất thần. Trong nhà ma thì có cái gì xinh đẹp, Hay nhất thẩm mỹ của quý đều thấy, thứ ghê rợn là xinh đẹp.

" Kìa là nhà ma, còn bên cạnh là tàu lượn siêu tốc. "

Bạch Nhi vận dụng tất cả kỹ năng hướng dẫn viên của mình, tận tình giải thích cho Uyên Nhi.

Uyển Nhi giả bộ ngây ngô, thứ gì đều không biết.

" Ca ca thả em xuống, em có thể tự mình chơi "

Uyển Nhi hơi nghiêng đầu dò hỏi Bác Thần. Tuy rằng được mỹ nam ôm, cảm giác không tệ. Nhưng là cái gì cũng không thể chơi.

Bác Thần tuy rằng không muốn buông Uyên Nhi ra. Bất quá ôm cô thì sẽ không chơi được.

Lại nhìn vào gương mặt chờ đợi kia của cô, hẳn có chút mềm lòng. Vẫn nên thả cô xuống.

Bác Thần thả Uyên Nhi xuống, nhưng tay vẫn nắm chặt lấy bàn tay nhỏ bé của cô.

Uyển Nhi vui vẻ, lôi kéo Bác Thần. Tay nhỏ đừng đưa lên xuống, gương mặt luôn nở nụ cười sáng lạn.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% bây giờ là 30% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

Uyển Nhi cười càng thêm sáng lạn, trong đầu không ngừng suy nghĩ.

" Lão nương chỉ mới nắm tay đã bỏ thêm 5%. Nếu như ăn sạch hẳn biết đâu lại xoát đầy hảo cảm?

[...] Ách" tiểu tỷ tỷ. Tỷ hãy nghĩ một cách trong sáng hơn đi, đột ngột ăn hán rất có thể lại bị trừ tới âm hao cảm.

Uyển Nhi"...." còn có thể như vậy?

Ba người ngồi trên tàu lượn siêu tốc, còn Bạch Nhi ở phía sau giúp cô chụp hình với Bắc Thần.

Uyển Nhi nghiêng đầu dựa vào vai hán, tay nhỏ gắt gao nắm chặt. Khóe môi cười xinh đẹp.

Lúc này nhìn hai người, thật giống như các cặp tình nhân đang yêu nhau. Bạch Nhi chụp cho hai người, nhưng tâm trạng không tốt hơn là mấy.

Cô luôn có cảm giác rằng, người nam nhân đó phải là của cô mới phải. Giữa lồng ngực có chút nghẹn uất không nói thành lời.

Bạch Nhi chụp xong, đưa điện thoại lại cho Uyển Nhi, cô nhìn hai người trong điện thoại không khỏi cười vui vẻ.

"Ca ca tắm này rất đẹp, đợi trở về em phóng lớn treo ở đại sảnh có được không?

Bắc Thần ôn nhu xoa đầu cô, hán nhẹ nhàng gật đầu đáp ứng.

Bỗng nhiên một giọng nữ nhân vang lên, nghe ra có chút lớn tuổi.

"Bạch Nhi!!!?

Do trùng hợp hay số trời sắp đặt, mẹ của nữ chủ cũng ở gần đây. Do Bạch Nhi mất tích nhiều ngày, bà ta sốt sắng đi tìm.

Không ngờ đi tới chỗ này, liền thấy hình dáng giống với con gái mình. Bà ta đánh tiếng gọi lại.

Bạch Nhi nghe thấy giọng quen thuộc, xoay người trở lại. Hai mắt đỏ hồng nhìn mẹ mình.

"Mẹ " sao mẹ lại ở đây?

Vừa rút lui, Bạch Nhi hơi sợ hãi liếc nhìn Uyển Nhi và Bắc Thần. Môi mím lại thành một đường.

Mẹ của Bạch Nhi, nhanh chóng lôi kéo cánh tay cô. Luôn hỏi tra hỏi.

"Tiểu nha đầu này, mấy ngày nay con đã đi đâu. Biết ba mẹ tìm con khổ sở lắm không?

"Mẹ có điện hỏi bạn cùng phòng, đều nói không biết con đi đâu. Rốt cuộc mấy ngày nay con ở nơi nào.

Bạch Nhi thấy mẹ mình lo lắng, gương mặt và hốc mắt đều đỏ hồng. Cô lắp bắp.

"C...on.. Con..."

Không đợi để cho Bạch Nhi nói hết, Uyển Nhi đã đánh gãy lời nói.

Cô nhìn sang Bạch Nhi. Nhẹ nhàng lên tiếng..

"Tiểu Bạch ta muốn đi toilet, người đi cùng ta.

Bạch Nhi hồi thần, liếc nhìn toilet cách họ không xa lắm. Đành gật đầu đồng ý.

"Mẹ đợi con chút, con dẫn bạn đi. Toilet. Xong con sẽ giải thích rõ cho mẹ.

Thấy mẹ mình đồng ý, Bạch Nhi nhanh chóng dẫn Uyển Nhi cùng mình vào toilet.

Hai người vừa vào trong toilet, liền cắn nuốt kí ức của Bạch Nhi. Tạo ra một phần kí ức khác mới mẻ sáng sủa hơn.

Khi trở ra sắc mặt Bạch Nhi liền thay đổi. Hương mẹ mình mà giải thích.

"Mẹ chuyện là ba ngày trước, con đi thực tập ở ngoại ô.

"Không may gặp tai nạn. Có hai người này giúp đỡ, hôm nay họ giúp con trở về,

"Con chưa kịp báo, thì đã gặp mẹ ở đây. Con xin lỗi để mẹ lo lắng.

Bạch Nhi vừa nói, vừa hướng Uyển Nhi và Bắc Thần mỉm cười. Nhìn không ra tia giả dối nào.

"Tiểu Nha đầu, con nói thật không? Bà hơi nghi hoặc hỏi lại.

Bạch Nhi thành thành thật thật gật đầu. Lúc này bà ta mới hướng hai người mở miệng.

" Cảm ơn hai vị đã giúp đỡ con gái tôi. Thật sự cảm ơn hai người.

Bà ta liếc nhìn Uyển Nhi và Bắc thần, trên người họ đều là hàng hiệu quý giá trị giá không nhỏ đi.

Bà ta bất đắc dĩ không có gì hậu tạ. Nên chân thành mở miệng nói lời cảm ơn.

Uyển Nhi hơi gật đầu, xua tay bảo không sao. Lúc này bà gắt gao nắm lấy tay Bạch Nh, sợ sẽ biến mất một lần nữa.

Mất thấy hai người đã đi xa, Bắc Thần mới bế Uyển Nhi ôm vào trong lòng. Hắn ôn nhu mở miệng, phát ra âm thanh dễ nghe.

" Tiểu Nhi, Nên trở về thôi "

Uyển Nhi không trả lời, mà răng nanh cô hơi lộ ra ngoài. Vì gần đây sử dụng nhiều lần cắn nuốt kí ức.

Khiến cô mất sức, nhanh đói. Lại xung quanh đều là nhân loại, mùi vị này khiến cô muốn bay tới hút cạm máu họ.

Bắc Thần nhận ra được dị tượng lạ, cúi đầu xuống nhìn Uyển Nhi.

Cô hơi thở ra, âm thanh yếu đuối nhỏ như mèo con.

" Ca ca trở về thôi, em đói.

Vừa rút lời, cô gục vào lồng ngực hắn ngủ gục.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Công Lược Anh Trai Vampire 8

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Bắc Thần nhìn Uyển Nhi đổ gục trong lồng ngực mà ngủ. Miệng còn vẫn chưa thu răng nanh lại, lúc này nhìn cô cực kì đáng yêu.

Hắn cong môi, mỉm cười ôm Uyển Nhi trực tiếp rời đi khỏi công viên giải trí.

Từ nay về sau Bạch Nhi sẽ không biết tới, sự tồn tại của Vampire. Cô ta chỉ đơn giản nghĩ Uyển và Bắc thân là hai con người đã giúp đỡ cô ta mà thôi.

Sau khi về tới khách sạn, Bắc Thần lấy từ tủ lạnh ra túi máu dự trữ. Hắn đặt Uyển Nhi lên giường.

Uyển Nhi nghe thấy mùi máu thượng phẩm mà tỉnh, hai tay nhỏ nhắn. Cầm chắc tui máu, miệng chu ra hút máu.

" Ực~~Ực.."

Cô uống liềm hai túi máu, Sau đó mới thỏa mãn xoa bụng nhỏ nhô lên. Miệng cười rạng rỡ nhìn Bắc Thần.

Hắn đang chú ý nhìn Uyển Nhi hút máu. Bất chợt cô cười ngây ngô nhìn hắn. Khiến hắn đứng hình mất mấy giây.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% bây giờ là 40% tiểu tỷ tỷ cố lên nào)

Uyển Nhi mừng như điên, hôm nay mới đó đã xoát được 15%.

Nói không chừng chỉ cần chút thời gian nữa, sẽ nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ thôi.

Bắc Thần giúp Uyển Nhi thay đồ ngủ, hắn xoa vào đầu và má cô. Ánh mắt quan tâm nhắc nhở.

" Tiểu Nhi ngủ một chút đi, hôm. Nay đã mệt rồi. Ngủ một chút mới khôi phục lại thể lực.

Cô dụi dính đầu vào bàn tay to lớn của hắn, nhẹ nhàng gật đầu

" Được! Ca ca thật tốt với em, thân thể đã tốt hơn nhiều. Đều do ca ca chăm sóc.

Bắc Thần nở nụ cười, ôm cô trở lại bồn tắm, sớm đã có người thay đợt máu khác.

Hắn tiện tay cầm hai bịch máu đã hết, bước chân ra ngoài.

Uyển Nhi vừa ngâm mình trong máu, cô càng ngạc nhiên tới quên thở.

Cứ nhiên cái tên nam chủ kia, lại cho cô ngâm máu thượng phẩm. Không biết phải lấy bao nhiêu con người, mới đổ đầy bồn máu thượng phẩm này đây?

Trung bình phải 100 người, mới có thể tìm ra một người có máu thượng phẩm.

Không biết tên nam chủ kia lấy đâu ra, nhiều máu thượng phẩm cho cô ngâm mình.

Uyển Nhi cảm thấy bây giờ mới là thiên đường, trên đời này chắc duy nhất một mình cô được tắm máu thượng phẩm.

Ở ngoài kia biết bao vampire còn, không có máu hạ phẩm để uống đâu.

"Chắc~~ cảm thấy lão nương như phú nhị hào vậy.

Vì được tắm trong máu tươi, cô ngủ liền bảy ngày. Mỗi ngày đều có người hầu tới tay máu, và dĩ nhiên toàn bộ đều là máu thượng phẩm.

Đến tối ngày thứ 7 Bắc Thần đánh thức Uyển Nhi dậy. Giúp cô tắm gội, đây là lần thứ hai hắn giúp cô tắm.

Uyển Nhi cũng tự nhiên không ít, lúc tắm còn cố ý khoe ra. Tối điểm nhảy cảm Bắc Thần hơi nghiêng đầu ra chỗ khác.

"Ca Ca có phải lát nữa lại đi ra ngoài. Ca ca là bận việc gì?

Bắc Thần đang gội đầu cho Uyển Nhi, nghe thấy cô hỏi. Động tác của hắn hơi dừng lại.

"Gần đây ta đang truy bắt Vampire hoang dã, chuyên hút máu của đồng loại.

"Có tin tức đã tra ra hang ổ của chúng, ta tới xem tình hình như thế nào.

Uyển Nhi xoay người lại, bao nhiêu chỗ nhạy cảm đều bại lộ hết. Cô ngạc nhiên lẫn sùng bái mà cất lên.

"Vậy là ca ca đi bắt người xấu sao?

Bắc Thần nhìn cô với ánh mắt thâm thúy, ý cười càng sâu hơn. Hắn nhìn cô, càng ngày rất giống sủng vật mà hắn nuôi. Ngoan ngoãn đáng yêu, lại rất nghe lời.

"Đúng vậy, đa số đều bị ta bắt hết. Chỉ còn lại tên thủ lĩnh trốn thoát được.

"Thời điểm bắt là ban ngày, nên Tiểu Nhi ngoan ngoãn ở nhà đợi ta về. Sẽ bồi bên Tiểu Nhi chơi có được không?

Uyển Nhi ngoan ngoãn nhẹ nhàng gật đầu, để mặc kệ Bắc Thần tiếp tục tắm rửa cho mình.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ + 5% bây giờ là 45% tiểu tỷ tỷ quá giỏi)

Uyển Nhi có hơi thở ra, bị coi là sủng vật, còn đỡ hơn là kẻ thù như ban đầu. Chỉ là một đời cao lãnh, lại phải cắn răng làm sủng vật cho tên quỷ hút máu này.

Bắc Thần nghĩ một hồi, lại bế Uyển Nhi ra khỏi cửa. Lần này là cho cô theo hắn, gặp người cung cấp máu.

Không có phải đi chơi, hai người ngồi phía sau xe. Phía sau còn có 2 chiếc xe thủ hạ của Bắc Thần đi theo sau.

Đi tầm 20 phút, qua nhiều đường quanh co khúc khuỷu. Xe dừng ngay một trang viên được xây theo kiểu châu Âu.

Phía sân rất rộng, lại có đài phun nước. Hai bên đều có trồng hoa oải hương cảm chường.

Vì trời quá tối, họ có trang trí đèn sáng lấp lánh. Nhìn toàn bộ trang viên rất đẹp.

Bắc Thần ôn nhu bế Uyển Nhi xuống xe. Vừa bước tới đã có người dẫn hai người vào trong đại sảnh.

Vào tới thì có một nam nhân trung tuổi, còn có cái bụng to tròn nhô ra. Hấp tấp bước nhanh tới chào hỏi Bắc Thần.

"Thần tiên sinh ngài tới "

Uyển Nhi có thể nhìn ra, người đàn ông này rất kiêng bị Bắc Thần.

Bắc Thần lãnh đạm gạt đầu, mở miệng. "Chương Tổng "

Uyển Nhi không muốn làm phiền hai người, cô tự giác trượt xuống lại ghế sofa ngồi.

Bắc Thần thấy hành động tự tiện của cô, hần nhú mày không hài lòng. Chính mình lại ra ghế sofa.

Sách cô ngồi trở lại trên đùi mình, bàn tay xoa xoa, mái tóc mềm mượt của cô. Lúc này hần mới hài lòng, hướng vị Chương Tổng kia bàn chuyện.

Uyển Nhi: "....."

Chương Tổng nhìn hành động của Bắc Thần, hần muốn rút con mắt ra bên ngoài. Vì xưa nay Bắc Thần là người lạnh lùng, ác hơn ma quỷ.

Còn nữ hài kia là ai, khiến cho Bắc Thần đối xử ôn nhu sùng nịch như vậy? Hần tò mò nhìn Uyển Nhi không chớp mắt.

Cô bị nhìn hơi mất tự nhiên. Nên quay về hướng Chương Tổng nở nụ cười đáng yêu.

"Chào Chương Tổng "

Hần nhìn cô cười lại càng kinh ngạc. Nữ hài này khi cười còn xinh đẹp tới kinh điển. Đây là lần đầu hần gặp một người xinh đẹp tới mức này.

Bắc Thần sắc mặt trầm lại. Cô cư nhiên lại cười với người khác. Hần liếc mắt cảnh cáo Chương tổng.

Chương Tổng nhận được ánh mắt cảnh cáo, hần ta sợ hãi thu tầm mắt lại. Không dám nhìn Uyển Nhi thêm một lần nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Công Lược Anh Trai Vampire 9

Tuyệt phẩm tiên hiệp - **Đạo Quân**

Chương Tổng xấu hổ, gãi đầu mở miệng trước.

"Khụ~khụ! Thần Tổng chúng ta vào chính sự đi.

Lúc này hần mới đối diện Bắc Thần, gương mặt trở nên rất nghiêm túc.

"Số Lượng máu loại 0 đều đã nhập đủ số lượng, từ các bệnh viện lớn nhỏ. Thần Tổng yên tâm tất cả đều là máu sạch đã qua kiểm nghiệm.

Uyển Nhi nghe hai người bàn về máu, yết hầu tự giác mà nuốt nước bọt liên hồi. Răng có chút ngứa.

Bắc Thần hơi gõ tay lên mặt bàn, hần rút ra từ ngực mình một bình sứ, bên ngoài có bao bì là nước dầu tây.

Uyển Nhi đánh hơi được đó là máu thượng phẩm, cô liền cầm chặt lấy bình ngồi hút hút.

Hần lại liếc mắt nhìn Chương Tổng, lạnh nhạt mở miệng.

"Vậy còn mấy vụ bị hút khô máu gần đây thì sao? Chương Tổng đã tra ra là ai làm?

"Việc này vẫn đang tiến hành điều tra, nhưng hai ngày nay ở phía tây thành phố Z.

"Lại có thêm 4 nạn nhân cũng bị trường hợp tương tự. Đều rút khô máu tới chết.

Đáy mắt Bắc Thần hiện lên tia sát ý, chắc chắn là tên thủ lĩnh của Vampire hoang dã gây ra. Tên thủ lĩnh này là mối đe dọa mấy trăm năm qua của hần.

Việc này bàn trước mặt Uyển Nhi không tiện hần đảm bảo cô đi dạo trong trang viên.

"Tiểu Nhi phía sau trang viên, của Chương Tổng có vườn hoa rất đẹp. Tiểu Nhi ra đó đi dạo đi.

"Ta bàn xong việc sẽ bồi cùng Tiểu Nhi.

Uyển Nhi biết hần đang đuổi khéo mình, cô cũng ngại ngồi nghe mấy chuyện vớ vẩn này.

Cô gật đầu, theo người hầu ra sau vườn hoa chơi, dù sao trong tay cô có cầm thêm hai bình máu, buồn có thể uống máu giết thời gian.

Tới nơi Uyển Nhi xác thật nơi này rất đẹp, còn có xích đu. Trên bàn còn có mứt và điểm tâm. Chỉ tiếc cô không ăn được, đành sai người hầu đem cất đi.

Đờ phải tra tấn cô, bằng cái hình thức đau mắt này. Uyển Nhi ngồi vào xích đu, ngẩng mặt lên nhìn bầu trời đầy sao, ánh mắt cô nhìn từng ngôi sao lấp lánh trên bầu trời.

Bàn tay nhỏ xinh điểm lên đếm đếm. Cô chỉ vào ngôi sao sáng nhất, không biết tên kiều ngạo kia đang ở ngôi sao nào?

Hay hấn ở một tinh cầu xa xôi khác. Chỉ tại cô thoát ly quá nhanh, lúc hấn định nói gì đó. Cô nghe không rõ.

"Chờ lão nương đủ mạnh mẽ, vạn ngược thời gian sẽ đích thân tìm tới hấn.

Uyển Nhi mắng thành tiếng, bởi vì xung quanh không có ai ngoài cô và hoa.

"Đồ Kiều Ngạo "

Khóe môi cô hơi cong lên, đôi mắt vẫn liếc nhìn lên bầu trời. Đột nhiên có một cỗ hàn khí xuất hiện, đang tới gần cô.

Uyển Nhi đánh giá cỗ khí này, hình như là cùng chủng tộc với cô. Còn chưa suy nghĩ xong.

Trước mặt cô đã xuất hiện một nam nhân tuấn tú, nhờ ánh trăng chiếu xuống, nhìn hấn càng thêm ma mị.

Cô tròn tròn hai mắt, tay giữa chặt bình máu của mình. Tên này từ đâu chui ra, hấn là muốn cướp máu của cô hay sao?

"Ngươi là ai?"

Nam Nhân nhanh chóng bịt miệng Uyển Nhi lại, hấn cất giọng khàn khàn,

"Người đẹp đừng lên tiếng, ngồi yên không ta cần người đẹp nha!"

Lúc này Uyển Nhi tức giận hoàn toàn, cô cư nhiên bị một tên vô danh tiểu tốt khinh thường. Hấn còn chọc ghẹo cô.

Uyển Nhi nhe răng nanh ra cắn mạnh vào tay hấn, nhân lúc này xoay người cách xa hấn 5m. Cô chống nạnh chu môi mắng.

"Tên thân kinh này. Ngươi tưởng lão nương chỉ hút máu thôi sao.

"Lão nương nói cho ngươi biết, ta không những hút máu, còn rất thích ăn thịt.

"Dám đụng tới ta, ngươi tới số rồi!"

Nam nhân kia bị cắn hấn giật mình. Không ngờ người đẹp này là đồng loại, càng kinh ngạc hơn cô gái này rất cá tính.

Dám cắn hấn, còn nằng đòi uống máu ăn thịt hấn. Giỏi lắm, cô thành công gây sự chú ý của hấn rồi.

Hấn nâng đôi mắt đào hoa lên, khóe môi nhếch lên một đường cong.

"Ài! Ta không ngờ người đẹp cũng giống ta. Nhưng lại có hơi ám nha, thật hiếm có.

"Ta là Lãnh Dự! Thủ lĩnh của Vampire.

Uyển Nhi nhú mày, tay vẫn ôm chặt bình máu. Cô khinh thường nói.

"Ta mặc kệ ngươi là Lãnh Dự Hay Lãnh cung. Bỏn cô nương không quan tâm.

"Ồ " Nhưng cô thành công khiến ta quan tâm, không bằng theo ca ca sẽ cho cô uống máu thỏa thích.

Cô có hơi xao động. Nhưng lại nghĩ tên này nhìn chỉ đẹp mã thôi, đêm hôm lén vào đây chắc chắn là đi hút trộm máu.

Lấy đây ra mà cho cô uống thỏa thích, dù con con nít sao? Cô còn lâu mới bị mắc lừa. Lão nương chỉ cần rặng ôn nhu với tên quý hút máu kia.

Còn tên này cô mà không ăn tươi nuốt sống hấn, tên cô sẽ viết ngược.

Cô nhanh tay cất đi hai bình máu, chính mình phóng tới chụp lấy một cánh tay của Lãnh Dự. Dồn sức quăng hấn sang một góc vườn.

Lãnh Dự bất ngờ bị cô quăng đi, khắp người ê ẩm. Hấn tức giận đứng dậy, đây là lần đầu tiên hấn bị con gái đánh. Còn là đứa con gái nhìn rất là yếu đuối.

" Ta không ngờ, người đẹp lại mạnh mẽ tới vậy. Lại khiến ta càng thích.

Uyển Nhi mặc kệ hắn nói vớ vẩn, cô phóng người tới định đập cho phát nữa, Nhân tiện hút thử xem máu vampire có ngon hay không.

Lãnh Dự mắt thấy cô phóng gần tới, hắn lao người lên đứng trên lan can. Uyển Nhi bay lên theo đu bám lấy hắn.

Hai răng nanh chìa ra, tranh thủ hút máu Lãnh Dự. Hắn bất ngờ bị cô hút Máu, hơi tên một chút.

" A.. đồ tham ăn này nhả ra. "

Cô mặc kệ hắn nói gì, mình tập trung hút máu, mùi vị cũng không tệ. Tới khi Uyển Nhi cảm ứng được Bắc Thần đang tới gần đây, cô nhả Lãnh Dự ra. Làm cho chính mình ỳ khuất kêu lên

" Ca Ca cứu em "

Bắc Thần nhìn thấy Uyển Nhi bị một tên nam nhân lạ mặt, ôm lấy còn đứng trên lan can cao.

Hắn nhìn hướng Uyển Nhi, mở miệng trấn an.

" Tiểu Nhi đừng sợ, ta tới giúp ngay đây.

Lãnh Dự kinh ngạc trước biểu cảm nhanh như lật sách của cô, hắn nhìn xuống dưới, câu miệng chêu chọc Bắc Thần.

" Thì ra người đẹp này là em gái của ngươi. Đây Người đẹp nếu ta hút máu của ngươi.

" Liệu ca ca ngươi có tức giận sinh khí hay không đây.?"

Uyển Nhi hừ mạnh, cô thì thầm nói rất nhỏ.

" Đừng để lão nương sinh Khí, hút cạn ngươi trước. Máu của ngươi cũng hợp khẩu vị lắm.

Lãnh Dự:"...."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Công lược anh trai vampire 10

Mắt Lãnh Dự xong, Uyển Nhi quay ra nhìn Bắc Thần còn cố ý nói lớn hơn.

" Cảm miệng lại, chỉ có mình ca ca được hút máu ta. Ngươi không xứng.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ + 5% độ hảo cảm là 50%)

Uyển Nhi mừng rỡ, không ngờ ở đâu ra tên ngu này. Giúp cô vừa phát tiết lại xoát được hảo cảm. Còn chưa kể uống máu miễn phí đâu.

Cô đem khí thế của mình bùng nổ, không thua kém gì Bắc Thần. Lợi dùng Lãnh Dự không chú ý cô tiếp tục cắn thêm một nhát ở tay hắn.

Thúc chân vào giữ bụng Lãnh Dự. Hắn bị đau mà thả cô ra, chính Uyển Nhi không rút xuống. Mà cô lơ lửng giữa không trung.

Cường phong nổi lên, tóc cô bay theo gió, đôi mắt màu xanh đã sớm nhuộm thành màu đỏ. Răng nanh chìa ra bên ngoài.

Lãnh Dự bị áp uy cường đại của cô không chế. Nhịn không được mà nhìn thẳng vào, đôi con ngươi đỏ như máu kia.

Ban đầu hắn thấy cô xinh đẹp kinh diễm, lại có chút nhu nhược. Mới chọc ghẹo một chút, ai mà ngờ sau lớp ngụy trang kia là một con quỷ khát máu thật sự.

Uyển Nhi bay giữa không trung, vung tay lên Lãnh Dự liền ngã lăn xuống đất. Sau đó cô liếc nhìn Bắc Thần đang kinh ngạc nhìn cô.

Uyển Nhi thu lại cường phong, hai mắt nhắm lại, để mặc thân thể rơi xuống.

Bắc Thần phản ứng kịp nhanh chóng thuận di dời được Uyển Nhi. Hơi thở cô suy yếu ngất lịm trong lồng ngực của hắn.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +20% độ hảo cảm là 70% tiểu ty tỷ siêu giới)

Cô đang giả vờ ngất, nghe âm thanh hảo cảm tăng, miệng không khỏi cong lên một đường.

Lúc này hần không quan tâm, Lãnh Dự đang nằm trên đất. Mà trực tiếp bế Uyển Nhi rời đi. Nhân cơ hội này Lãnh Dự biến thành roi nhỏ chạy trốn.

Lúc cô tỉnh dậy, phát hiện ra chính mình tỉnh từ trong hòm máu. Giống hết lần đầu cô mới xuyên qua.

Uyển Nhi không khỏi cảm thán, sức mạnh của Vampire cũng quá mạnh mẽ rồi. Chỉ có khuyết điểm duy nhất, đó là khi dùng sẽ rất mau đói.

[...] Tiểu ty tỷ, tỷ ngủ có ngon không? 10 ngày trước nhìn tỷ phát uy, rất có phong phạm nha.

Uyển Nhi cau mày, giật mình ngồi dậy.

"Nói như vậy, lão nương ngủ một giấc tới 10 ngày?"

[...] Đúng vậy! Tiểu ty tỷ đừng lười biếng, nhanh đi xoát hảo cảm.

Uyển Nhi nhẹ thở ra, may mắn hôm đó nhờ tên ngu ngốc kia mà hảo cảm đã tới 70%. Liền rất nhanh cô sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

Cô không biết tên Lãnh Dự kia, bây giờ còn sống hay đã bị Bắc Thần làm thịt rồi. Dù sao cũng không. Phải việc của cô, lười quan tâm.

Bắc Thần đẩy cửa vào, sắc mặt không được vui cho lắm. Nhìn thấy cô hần liền mở miệng mắng.

"Tiểu Nhi, lần sau không cho phép liều lĩnh như vậy nữa. Càng không cho phép hút máu người khác.

Uyển Nhi ngây ngốc, làm sao nam chủ biết cô hút máu lên Lãnh Dự kia? Chưa kịp để cô hỏi thần, hần đã chìa tay ra âm trầm lên tiếng.

"Tiểu Nhi, ta cho phép em hút máu ta.

Uyển Nhi kinh ngạc tròn tròn hai mắt, mặc dù rất muốn mềm thử, lại sợ bị trừ hảo cảm. Nên cô phân vân.

"Ca ca....?"

"Nhanh hút đi, Tiểu Nhi sẽ khỏe lại nhanh hơn, ta chỉ cho phép Tiểu Nhi hút máu một mình ta.

Lúc này thì cô không khách sáo nữa, hai răng nanh lộ ra, cắn xuống mạch máu của hần mà hút.

"Ực~~ Ừc "

Càng hút càng ngon, máu này là siêu phẩm luôn rồi. Đúng là máu vampire thuần khiết, chỉ mới hút đã nghiện không rời miệng được.

Bắc Thần nhíu mày, môi mím lại quan sát hình ảnh tham ăn của cô. Hần không nỡ đẩy đầu cô ra, để mặc kệ cho cô hút.

Lúc sau Uyển Nhi nhớ ra, chính mình hút nhiều quá hần có chết hay không. Cô đành lưu luyến rời khỏi cánh tay.

"Cảm ơn ca ca, máu của ca ca rất ngọt ngào.

Bắc Thần vươn tay kia ra, xoa đầu Uyển Nhi một cách đầy sủng nịch.

"Tiểu Nhi ngủ đi, ngủ một giấc dài khi hoàn toàn khỏe ta sẽ gọi Tiểu Nhi dậy.

Uyển Nhi suy nghĩ, dù sao thế giới này cô có thể ở lại mấy trăm năm. Nên cô gật đầu đáp ứng hần, ngủ sâu một giấc.

Khi hoàn toàn khỏe, tiếp tục xoát hảo cảm.

Thời điểm cô tỉnh lại đã là ba năm sau. Không thể ngờ chỉ ngủ một giấc liền ba năm.

Hảo cảm cũng tăng tới 80%, điều này khiến cô vui mừng không ít. Mừng chưa bao lâu, thì cô nhận được thông báo Bắc Thần sắp thành hôn.

Nghe nói là vị thiên kim quý tộc nào đó, cũng là dòng dõi vampire quý tộc.

Nhận tin được tin tức này bảo cô phải làm sao nuốt trôi. Cô tốn công xoát hảo cảm, phải cẩn răng làm sủng vật.

Bây giờ lại bị một cái người lạ, tiến tới cướp tay trên. Uyển Nhi nhận được thông báo phải tham gia buổi lễ.

Dù gì hấn cũng là ca ca của cô, nếu hấn phải lấy vị thiên kim kia. Bất đắc dĩ cô sẽ cướp tân lang.

Trời hấn lại, cần thiết thì đánh gãy chân. Nhốt ở một nơi không ai biết đến từ từ xoát hảo cảm.

Hôn lễ được tổ chức là buổi tối ngày hôm sau.

_____ nơi tổ chức hôn lễ.

Uyển Nhi hôm nay mặc phá lệ kinh diễm, loá mắt người nhìn. Cô xoa tóc vàng xoắn ra.

Mặc một chiếc váy bông kiểu công chúa. Toàn bộ váy được khảm và đính kim cương giá trị rất lớn.

Trên đầu điểm nhấn là chiếc vương miện. Giữa mi tâm có điểm một vết màu xanh.

Dù sao cô muốn mình phải nổi bật hơn cả đối tượng, mà nam chủ kết hôn.

Bắc Thần nhìn thấy cô, đáy mắt hấn hiện lên vẻ kinh diễm. Ánh mắt nhìn cô với tư vị thâm trường.

Uyển Nhi bắt được ánh mắt của hấn, liền đồ mắt né tránh.

Vampire làm sao có thể đồ mắt, nhưng cô là người lai giữa hai dòng máu. Đồ mắt là điều đương nhiên.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 240: Công lược anh trai vampire 11

Uyển Nhi bước tới gần Bắc Thần, đôi mắt to tròn chăm chăm nhìn hấn, hơi thất vọng lên tiếng.

"Ca ca vì sao phải lấy người kia. Ca ca người không thể....."

Cô nói nửa chừng rồi lại, cặp đầu xuống bộ dáng ủy khuất không nói lên lời.

Bắc Thần nhìn bộ dạng này của cô, hấn muốn vươn tay ra xoa. Nhưng lại nhìn sang người bên cạnh, người mà hấn phải kết hôn ngày hôm nay.

Thực ra hấn không muốn lấy người này, nhưng vì giao hảo của hai tộc, hấn đành nịnh xuống mới chấp nhận.

Uyển Nhi cố gắng cười, nhưng đôi mắt đỏ hồng, khiến người khác nhìn vào biết bao nhiêu thương tâm đi.

"Ca ca người phải thật hạnh phúc. Em sẽ luôn ủng hộ ca ca."

Rút rời cô quay mặt lại, lau đi những giọt nước mắt lăn dài trên má của mình.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 90% tiểu tỷ tỷ giỏi quá.

Uyển Nhi cười thầm, cô biết mà anh hùng khó qua ải mỹ nhân. Đặc biệt là người con gái chỉ dám lén lút sau lưng mình.

Bắc Thần đau lòng, nhìn Uyển Nhi. Nơi lồng ngực bên trái đau thắt, hấn vươn tay ra định giữ chặt lấy cô.

Nhưng nữ Nhân bên cạnh, lại ra tay cản trở, hấn chỉ biết đứng nhìn Uyển Nhi rời đi. Từng bước chân của cô, như con dao cắm vào lòng hấn.

Buổi tiệc đã bắt đầu, các thiên kim quý tộc ưu nhã trên tay cầm ly máu thượng phẩm mà uống.

Tốp năm tốp ba chụm lại nhau nói chuyện, làm quen. Cũng không ít vampire quý tộc tới làm quen. Nhưng Uyển Nhi đều lấy lý do từ chối.

Chỉ còn đợi hai nhân vật chính của hôm nay bước ra. Uyển Nhi ngồi một góc uống hết 12 ly máu.

Trong tâm suy nghĩ, phải ăn uống no đủ. Mới có sức cướp tân lang.

Bỗng ánh đèn tắt chỉ còn lại ngọn nến cháy huyền ảo. Tầm mắt mọi người đổ dồn về phía cầu thang.

Bắc Thần cùng vị thiên kim kia nắm tay bước xuống cầu thang, tất cả mọi người đều đảo mắt theo từng bước đi của họ.

Hắn mặc trên người là bộ âu phục. Tuy tay nắm người bên cạnh. Nhưng ánh mắt đục vọng gắt gao nhìn Uyển Nhi ở phía dưới.

Mọi người nhìn theo tầm mắt của Bắc Thần, thì không hẹn mà tập. Trung hết lên người Uyển Nhi.

Vị hôn thê kia tức giận, gương mặt xinh đẹp thoáng cái trở nên vụn vỡ. Buông bàn tay của Bắc Thần ra.

Hắn cũng không để ý tới hành động này của người kẻ hắn. Giây phút này hắn đã đưa ra quyết định, để không khiến bản thân mình phải hối tiếc.

Mọi người ở đây đều biết Uyển Nhi là em gái của Bắc Thần. Chỉ là nhiều người có hỏi về mối hôn sự này, thì Bắc Thần trực tiếp bác bỏ.

Bất kể ai tốt tới đâu, hay gia cảnh xứng tầm đều, một lời từ chối. Không cho phép ai lấy cô.

Bắc Thần mỉm cười phát tay, ý bảo mọi người tùy ý. Sau đó âm nhạc vang lên. Sau đó hắn cất giọng Tuyên bố.

" Khụ! Các vị ở đây bỏ chút thời gian nghe ta nói.

" Ta Bắc Thần không đồng ý mối hôn sự này. Ta đã có người trong lòng, còn về phía vị tiểu thư đây.

" Ta xin đền bù tổn thất, cung cấp 100 năm máu thượng phẩm, cho toàn gia tộc của cô.

Tất cả mọi người dưới khán đài đều trở mắt ngạc nhiên. Còn vị thiên kim kia chỉ biết cảm nín.

Vì toàn mọi người ở đây đều biết thủ đoạn của Bắc Thần ngoan tuyệt.

Hắn nói gì thì chính là như vậy đi, chống đối có khi cả tộc phải diệt vong.

Bắc Thần bước chân xuống bên cạnh Uyển Nhi, hắn cười tới yêu nghiệt bẻ bồng cô vào lòng.

Uyển Nhi vẫn chưa hết ngạc nhiên. Còn chưa kịp cướp tân lang nữa cơ mà.

Bắc Thần nhìn bộ dáng ngạc nhiên của cô, hắn cúi đầu xuống hôn vào cánh môi xinh đẹp ấm áp kia. Mặc kệ ánh mắt ngạc nhiên của mọi người.

Bé cô lên trên lầu, hắn gắt gao ôm chặt lấy cô. Sợ cô sẽ chạy mất vậy.

Uyển Nhi hồi thần, ngược mắt lên nhìn hắn. Sau đó mở miệng.

" Ca ca, tự mình đi được... Ca ca có phải người sẽ không lấy vị kia?

Bắc Thần muốn phì cười, hắn ôn nhu xoa đầu cô.

" Đồ ngốc này, ta sẽ không lấy. Không phải Tiểu Nhi thì bất cứ ai ta đều không lấy.

Uyển Nhi chớp mắt đỏ hồng, nước mắt muốn tuôn ra, thì hắn lại lên tiếng.

" Không cho phép khóc, thu nước mắt vào... Nếu không ta sẽ đánh vào cái mông nhỏ.

Uyển Nhi vội vàng lau nước mắt. Cả gương mặt vui vào sâu bên trong lồng ngực rắn chắc.

" Ca Ca.. Như vậy có tính là tỏ tình hay không?

Bắc Thần hơi nghiêng đầu. Sau đó nhàn nhạt gật đầu. Hắn là vampire có xấu hổ thì mặt cũng không đỏ được.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 95%)

" Ca ca thả em xuống, thật sự em. Không có mệt. "

Bắc Thần thả cô xuống, hơi gật đầu. Sau đó nhắc nhở.

" Tiểu Nhi nghỉ ngơi chút đi. Ta xuống tiếp đãi khách nhân, xong việc ta lại lên bồi Tiểu Nhi.

Lúc này ánh mắt và tâm trí hắn, chỉ có một mình cô. Việc hôm nay là font hắn gây ra, nên hắn sẽ đích thân giải quyết. Tránh tình trạng chiến tranh giữa các tộc.

Uyển Nhi ngoan ngoãn để hắn thay áo ngủ cho mình. Cô nhắm mắt nằm xuống ngủ.

Bắc Thần thấy cô ngủ, thì hắn mới yên tâm xoay người xuống lầu. Giải quyết giữa các tộc.

Cô vừa nhắm mắt đã nghe tiếng hơi quen tai vang lên.

"Người đẹp ta tới thăm cô đây. Còn đói không? Lại đây ta cho cô hút máu.

Uyển Nhi bật dậy, đảo mắt xung quanh. Đây không phải là tiếng tên Lãnh Dụ thì còn ai vào đây.

"Lãnh Cung là người sao? Nhanh lăn ra đây cho lão nương.

Lãnh Dụ bị gọi sai tên hần bay quanh cô. Lên tiếng đính chính lại.

"Khụ Ta là Lãnh Dụ. Không phải Lãnh Cung, hôm nay ta bắt cô phải theo ta.

Uyển Nhi thầm tính kế, còn 5% nữa lợi dụng tên ngu này xoát luôn một lần vậy.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Công lược anh trai vampire 12

Uyển Nhi nhìn Lãnh Dụ đánh giá một chút. Mặc dù trên người có chút chật vật, nhưng vẫn rất đẹp trai.

Chắc chắn hần mới đánh nhau với ai đó. Trên người còn lưu lại vết máu, cũng may vampire lành vết thương chóng chớp mắt. Cô nhìn không ra vết thương trên người hần.

Cô nhìn hần, Lãnh Dụ lại nhìn cô. Trên mặt đầy ý cười. Khóe miệng Uyển Nhi giật giật, đừng nói là hần bị cô hút máu trở nên luyện cô đi.

"Khụ! Lần trước ta sơ sót, mới bị người đẹp hạ gục. Lần này "Hắc hắc "

Hần vừa nói vừa tiến lại gần Uyển Nhi, chưa kịp ra tay thì hai bên má đã đau rát.

"Chát~~ Chát. "

"Nói thì nói, tới gần làm gì? Đừng tưởng có gương mặt đẹp, mà lão nương không ra tay.

Lãnh Dụ miệng há, mắt tròn tay ôm má mình. Hần là bị đánh cho ngu rồi đi.

Nhân lúc Uyển Nhi đang đắc ý, còn chưa phóng thích lực lượng ra. Ra phát tay thứ bộn gì đó.

Trong phút chốc, Uyển Nhi không đề phòng liền ngủ mê. Lãnh Dụ hưng phấn ôm Uyển Nhi thuần di đi mất.

Lại một lần nữa tỉnh dậy, thấy bản thân mình đang ở một căn phòng khác. Tuy sạch sẽ nhưng đơn sơ, còn là rất nhỏ hẹp.

Trong lòng cô không ngừng mắng.

"Mẹ Nó! Rõ ràng trong tivi vampire đánh thuốc mê. Còn đằng này, vì cái mông gì đã bất tỉnh nhân sự.

"Còn nơi này là cái ổ nào đây, chật hẹp chết lão nương.

Uyển Nhi cúi đầu xuống, nhìn lại bản thân. Vẫn sạch sẽ trong bộ dạ hội. Vậy tên ngu kia chưa có làm gì cô.

Cô âm thầm nhẹ nhõm thở ra. Vỗ vỗ lên ngực. Uyển Nhi đảo mắt nhìn xung quanh. Cửa đã khóa chặt, lại còn rất tối.

Cô nhìn qua khe hở thấy được tia nắng, chớp mắt đã muốn choáng váng. Đây là lần đầu tiên cô ghét ánh nắng tới vậy.

Uyển Nhi không biết đây là nơi nào, nên không thể dò tìm trên bản đồ siêu cấp.

"Hệ Thống, đây là cái nơi quỷ quái nào?

[...] Tiểu Tỷ Tỷ, đây là nhân loại. Hơn nửa tỷ đã ngủ hơn 6 tháng.

Uyển Nhi tròn tròn hai mắt, mẹ nó không biết tên kia là quảng cái thứ gì, ngủ một mạch liền nửa năm. Lát hần có tới phải xin một ít.

Cô lại kiểm tra độ hảo cảm, vẫn ở mức 95%. Thì lúc này mới hoàn toàn yên tâm, xem như chính mình đang đi nghỉ dưỡng đi.

"Hệ Thống, tên Bắc Thần kia sao rồi?"

[...] Tiểu tỷ tỷ hỏi ta? Ta làm sao biết được! Nhân lúc tiểu tỷ tỷ ngủ. Ta đã đi bảo hành lại đầu não.

[...] Làm sao biết nam chủ, làm những gì trong thời gian qua.

"Vô dụng! Hệ thống chó chết.

[Hệ•Chó Chết •Thống]... Thôi đừng mắng, ta tự cú.

Uyển Nhi mặc kệ hệ thống trốn, cô bước tới cửa. Hơi dùng sức một chút bẻ hồng khóa.

Hơi nghiêng đầu ra ngoài đánh giá xung quanh. Cô xem có người quanh đây không. Nửa năm chưa ăn gì! Thật đói.

"Nha ~ người đẹp tỉnh dậy sớm vậy, ta còn tưởng cô phải ngủ tới ba năm

"Mới nửa năm. đã tỉnh, quả thật sức kháng cự của cô không tồi.

Uyển Nhi hơi dừng động tác lại, bắt đầu sinh khí. Xoay người lại hưng hăng mắng

"Tên Khốn kiếp Lãnh Cung này! Ngươi bắt lão nương tới đây làm gì?"

"Vì cái da lông gì, đã bắt cũng thôi đi. Còn không cho lão nương ăn.

Lãnh Dự sắc mặt đang cười, cũng trở nên cứng lại. Vì cái gì cô gái này luôn đọc sai tên hắn.

"Ta nhắc lại lần nữa! Ta là Lãnh Dự. Lãnh trong - Cao Lãnh. Dự trong - Dự Hoặc.

Hắn lại cười cợt nhả, đôi mắt đào hoa híp lại thành đường cong bán nguyệt. Một tay trống vào tường.

"Người đẹp đơn nhiên phải bắt về, với lại ta rất thích cô. Đương nhiên càng phải bắt về.

Uyển Nhi trừng mắt nhìn hắn, không lẽ tên ngu này định hút cạn máu của mình.

"Lãnh Dự ngươi muốn làm gì lão nương? Đừng tới gần đây không ta sẽ không khách khí.

Hai răng nanh của Lãnh Dự nhô ra, tiến sát vào cô. Hắn cười khoái trá.

"Không thì sao? Người đẹp đang đợi ca ca tới cứu sao? Khi hắn tới sự đã thành rồi.

Uyển Nhi cắn chặt răng, cố gắng phóng thích năng lực. Không biết tên ngu kia đã làm gì với cô rồi.

"Này Lãnh Dự! Ngươi đừng có hút máu lão nương. Máu của lão nương không ngon đâu, còn rất đắng.

"Phụt ---- Ha ha ai muốn hút máu cô. Người đẹp, không ngờ cô còn có mặt đáng yêu này.

Lãnh Dự bước tới gần Uyển Nhi, cô theo phản xạ che lấy cổ của mình. Thi bàn tay lạnh ngắt kia đặt lên đỉnh đầu cô mà xoa xoa.

"Ách " không lẽ tên này chỉ hút máu trên đầu??"

Trong lòng Uyển Nhi lúc này, chỉ muốn tên ca ca giả tạo kia. Nhanh chóng tới cứu mình.

Hai mắt cô nhắm chặt lại. Bỗng nhiên mùi máu đánh thức cô, tỉnh táo không ít.

Lãnh Dự đưa cho cô hai túi máu, xong xuôi hắn ngồi xuống ghế sofa nhìn cô.

Uyển Nhi cầm túi máu, bĩu môi ghét bỏ. Vừa hút, còn không quên chất vấn.

"Tên lừa đảo, ngươi nói cho lão nương uống máu thượng phẩm. Còn đây là máu hạ phẩm..

Lãnh Dự gãi đầu, sau đó nhử mày nhìn Uyển Nhi. Hắn thanh minh.

"Ta bây giờ là đang lẫn trốn, có máu cho cô uống nô bụng là tốt lắm rồi!

Uyển Nhi ghét bỏ, đặt bịch máu xuống. Hai răng nanh vươn dài ra, chiếc lưỡi khê liếm cánh môi.

"Lãnh Dự ngươi uống máu đi. Lão nương hút máu ngươi. Mùi vị cũng không tệ đâu.

" Còn ngon hơn hai cái bịch máu hạ phẩm kia.

Vừa rút lời cô nhào về phía Lãnh Dự. Nhanh chóng cắn vào tay hắn, miệng nhỏ không ngừng hút hút

Lãnh Dự có chút không thích ứng được. Khẽ cau mày, hắn cảm giác được máu đang lưu động mà dần dần rút ra ngoài.

Hắn thở dài ngao ngán, tại sao lại bắt một tên quý tham ăn này. Ngay cả máu đồng loại cũng không tha.

Uyển Nhi hút no đủ, mới mở miệng ra mắng tiếp.

" Ngươi lần trốn, thì kéo lão nương theo làm gì? Nhanh thả lão nương ra.

" Đợi Ca ca của ta tới, sẽ ăn thịt lột sạch ngươi.

Lãnh Dự mặc kệ cô nói gì, hắn đã bẻ năng lực của cô rồi. Hắn tiến lại vác Uyển Nhi trên vai, nhốt vào một căn phòng khác. Thay chiếc khóa kiên cố hơn.

Thời gian trôi dần, sắc trời đã tối hẳn. Uyển Nhi ngồi thẫn thờ, không biết bao giờ Bắc Thần kia mới tìm ra cô đây.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoa Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Công lược anh trai vampire (hoàn)

Bỗng nhiên trong đầu cô chợt nghĩ ra ý gì đó, tự lấy tay gõ vào đầu mình cho tỉnh ra. Miệng cười hi hi.

[...] Tiểu tỷ tỷ là bị nhốt tới thần kinh rồi sao? Tự đánh bản thân mình, còn cười?

Uyển Nhi mặc kệ hệ thống, cô nhập trên Bắc Thần trên bản đồ siêu cấp. Liên thấy hắn đang ở gần nơi này.

Lúc này cô nhếch miệng cười hưng phấn, nhanh chóng rời khỏi giường. Đi về hướng cửa sổ. Giật phẳng rèm che ra ngoài.

Lúc này cô mới nhìn xuống dưới, cư nhiên cô đang ở trên lầu 5. Lúc này bị phong hết năng lực, nhảy xuống chắc chắn muốn gãy chân đi.

Đáy mắt cô hiện lên tia gian xảo, trong đầu uy hiếp Hệ Thống.

" Hệ Thống mi nhanh đem nam chủ lại đây, nếu không lão nương nhảy xuống tự sát.

[...] Tiểu tỷ tỷ đùa ta sao? Tỷ tỷ nhảy đi vampire không chết được, có bị thương nặng tức thì lành nhanh thôi.

Uyển Nhi."...."

" Đã vậy lão nương không làm nhiệm vụ nữa, đi theo tên Lãnh dự kia cũng không tệ đâu.

[...] Tiểu tỷ tỷ còn có liên sĩ hay không? Ta dẫn nam chủ tới là được chứ gì.

Lúc này Bắc Thần có cảm ứng lạ thường, hắn tới nơi này, nhìn lên cửa sổ liền thấy Uyển Nhi đứng trên lầu 5 vẫy tay với hắn.

Cô mỉm cười ngọt ngào, sau đó lập tức nhảy xuống.

Bắc Thần giật mình, nhanh chóng thuận di, ôm chặt cô vào lòng. Hắn gắt gao ôm lấy cô. Tham lam hưởng thụ độ ấm từ cơ thể cô truyền vào.

(Ting -- Nghiệm vụ hoàn thành 100% sao chép tính cách kí thể 5% - 10% -100 % sao chép thành công)

(Tách khỏi kí thể ----- thành công)

Uyển Nhi chưa kịp làm gì đã thoát khỏi cơ thể này, trở về không gian hệ thống.

_____ Ngoại truyện

Bắc Thần ôm lấy Uyển Nhi, hắn rất nhớ cô, nửa năm qua hắn điên cuồng đi tìm cô. Giữa rừng chết chóc lẫn thế giới nhân loại.

" Ca ca rốt cuộc người đã tới. "

Bắc Thần xoa đầu cô, ôn nhu vỗ về

"Tiểu Nhi ngoan, đừng sợ. Ca Ca tới rồi đây.

Uyển Nhi nghẹn ngào dựa vào lồng ngực Bắc Thần, tiến vào trạng thái ngủ say.

Lúc này Lãnh Dự từ trên cao nhìn xuống, người con gái an ổn ngủ trong lồng ngực nam nhân kia. Hắn nhếch miệng cười thâm.

Sau đó hóa thành con roi bay đi mất, từ đó không còn xuất hiện ra một Lãnh Dự trong giới vampire nữa. Dù cho Bắc Thần lật tung cả thế giới đều không tìm ra.

Khi Uyển Nhi trở lại Lâu đài cô ngủ sâu một giấc liền 200 năm.

Tới khi tỉnh dậy mọi thứ đã thay đổi tới nghiêng trời lệch đất. Bắc Thần đã không còn nắm giữ địa vị cao nhất.

Hắn nhường lại cho một vampire quý tộc khác. Thay hắn quản sự, còn chính mình an ổn chăm sóc bên cạnh cô.

200 năm qua hắn không hề liếc người con gái nào ngoài cô. Bắc Thần thấy cô tỉnh.

Ngày hôm sau liền tổ chức hôn lễ long trọng. Hai người đi du lịch vòng quanh thế giới.

50 năm sau cô thành công sinh hạ hai cái tiểu bảo banh hút máu, một trai một gái. Gia đình 4 người vui vẻ cùng nhau chu du thế giới loài người.

Ở tại công viên nào đó. Thời gian đã cách gần 300 năm công viên nơi xưa đã tân tiến tới chóng mặt.

Hai con quý nhỏ, vui vẻ chơi đùa. Còn Uyển Nhi dựa vào ngực Bắc Thần, hạnh phúc không ngừng sôi trào bên trong cô.

Đây đúng là nguyện vọng cô muốn, sống một cuộc sống vui vẻ hạnh phúc.

Bắc Thần ôm chặt lấy eo nhỏ của cô, hắn ngọt ngào lên tiếng.

"Tiểu Nhi ta rất hạnh phúc, cuộc sống vĩnh hằng này có Tiểu Nhi và hai con như vậy là quá đủ.

Cô nở nụ cười xinh đẹp, hướng mắt tới hai đứa con.

"Ca Ca, cảm ơn người đã luôn bên cạnh em. Chỉ cần như vậy thôi em đã mãn nguyện.

Bỗng nhiên có tiếng chụp ảnh.

~ Tách~~ Tách

Bắc Thần lạnh lùng lên tiếng.

"Ai...? nhanh ra đây

Người thiếu niên hơi ngượng ngùng, lên tiếng xin lỗi.

"Xin lỗi đã làm phiền hai vị, vì hai vị rất xinh đẹp hơn nữa còn rất giống hai người trong ảnh mà ông cố ta chụp lại.

Lúc này hắn lôi ra tấm hình đã cũ, bên trong hình người con gái ngọt ngào khoác tay người con trai đẹp tới yêu nghiệt. Mỉm cười hạnh phúc.

Bắc Thần và Cô đều nhận ra, đây là khoảng khắc của hai người ở quá khứ.

Uyển Nhi cau miệng cười. Tích tắc 5-4-3-2-1 cô đã cắn nuốt kí ức của nam thanh niên kia.

Nam thanh niên bỗng nhiên xoa đầu, rời xa hai người.

Hai đứa con chạy tới xăm xoi cầm tấm hình, chu môi nhỏ nói.

"Mami hai người trong hình thật giống Mami và Ba ba.

"Thật xinh đẹp. Sau này con lớn lên sẽ xinh đẹp như Mami và Ba

Ba phải không?

Uyển Nhi và Bắc Thần nhìn nhau cười, họ bế hai đứa trẻ lên, gật gật hùa theo.

" Phái! Sau này lớn lên hai con sẽ xinh đẹp và gặp được người quan trọng nhất trong cuộc đời của mình.

- ----// End -----//

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 243: Công lược thủy thần

...] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 10000- 2000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 58000/1000000

Sở trường: nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cửu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Cô nhìn điểm kinh nghiệm bị trừ 2000 điểm có hơi đau thịt, nhưng thôi thế giới sau, sẽ cố gắng kiếm nhiều hơn.

[...] Tiểu tỷ tỷ muốn thanh trừ cảm xúc không?

" Có "

Dù sao cô không muốn mình thích uống máu người. Cô cũng không thích vị nam chủ ở thế giới kia, ngang nhiên đối xử cô như sủng vật.

[...] 5%- 80% - 100% thanh trừ cảm xúc thành công.

[...] Tiểu tỷ tỷ vào nhiệm vụ tiếp theo hay không?

Uyển Nhi nghĩ một hồi, cô mở miệng nói.

" Vào đi, nhưng tốt nhất là thế giới nào có cá lẫn thịt. Lão nương không muốn uống máu thay thịt.

[...] Được! Ta sẽ chọn cẩn thận cho tiểu tỷ tỷ. Tỷ yên tâm

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

Lúc này Uyển Nhi khó chịu tới hai mắt trợn trừng. Toàn thân khó chịu, đầu quay cuồng. Hơn nữa dạ dày còn co thắt lại, miệng cảm ứng được mùi vị chua chua.

Uyển Nhi mím chặt môi, cố gắng nâng cánh tay lên nhưng vô lực. Thân thể chào đảo tới mệt.

" Hệ Thống! Lão nương là xuyên qua cái thế giới quái quỷ gì đây?

" Lão nương sắp chết có phải không?

[...] Tiểu tỷ tỷ điểm sinh mệnh vẫn 100% ngoại trừ tiểu tỷ tỷ say sóng ra. Thì không có chút thương tổn nào.

" Hừ! Lần nào cũng xuyên phải cái thân thể rách nát này, lão nương số khổ.

[...] Tiểu tử ty ty lo lắng gì, chỉ là say sóng. Vẫn ăn uống và đi Wc rất bình thường.

Uyển Nhi"."..." Cút.

[...] "...."

Cô lúc này cố gắng nhắm mắt tiếp thu cốt truyện, nhưng cố gắng ra sao đều không thể tiếp thu.

Uyển Nhi đành phải tiếp thu kí ức nguyên chủ trước. Đi bước nào hay bước đó.

Đây là thế giới cổ đại, có một chút huyền huyền. Người dân nơi đây tin vào thần thánh, và dĩ nhiên là có thần xuất hiện.

Nguyên Chủ là An Uyển Nhi 16 tuổi. Thân phận không sáng sủa gì. Không có thân sinh. Trên giang hồ có biệt danh là siêu trộm.

Một khi đã trộm thì thần không biết quỷ không hay, bản thân nguyên chủ đắp tội không ít người trên giới giang hồ.

Còn chưa tính lừa gạt trộm cắp của quan lại, hay tiểu thư khuê các. Thời điểm gần đây nhất còn lên vào hoàng cung vét sạch quốc khố.

Thật ra bản tính trộm cắp, nhưng có tấm lòng lương thiện. Của cải trộm được nguyên chủ đều xây sơn trang, nuôi dưỡng hài tử lang thang.

Một lần nguyên chủ trộm đồ của một vị tiểu thư khuê các, không ngờ bị quan phủ bao vây.

Bất đắc dĩ phải nguy trang thành quý nữ leo lên thuyền đánh cá, để trốn truy đuổi.

Trên thuyền này toàn bộ là ngư dân, ban đầu không định cho nguyên chủ lên. Sau đó nguyên chủ đưa đồ quý giá mình mới trộm được thì họ liền đồng ý cho lên.

Ai ngờ nguyên chủ vừa lên không lâu, thuyền vừa nhỏ neo liền phun. Ngất luôn trong phòng nhỏ. Cũng may họ thấy nguyên chủ xinh đẹp mỹ miều.

Mặc y phục giống quý nữ quan lại, không dám sinh ra sắc tâm nào. Vẫn để nguyên chủ nằm yên trong phòng.

Con thuyền này thẳng tới vùng biển xa xôi, tiến tới hòn đảo "Thủy Thần" trong truyền thuyết. Một mặt họ đánh cá.

Còn một mặt họ tới khẩn xin Thủy Thần cho phép họ đánh cá. Phù hộ họ buôn may bán đắt. Hòn đảo Thủy Thần này vô cùng huyền bí và quý dị.

Có rất nhiều thuyền đánh cá tới, liền lạc vào lớp sương mù dày đặc. Sau đó cả thuyền như biến mất khỏi thế gian này.

Có nhiều người may mắn trở về, họ kể rằng chính bản thân mình gặp rất nhiều mỹ nhân ngư. Về sau hòn đảo Thủy Thần trở thành truyền thuyết.

Người dân đánh cá còn thờ phụng Thủ Thần, như một vị thần tiên rất linh nghiệm.

Nguyên chủ đã bước chân lên thuyền, liền không quay đầu lại được. Đành phải đi theo họ, biết đâu lại gặp được thủy thần như trong truyền thuyết.

Nguyên chủ vì say sóng mà bay mất hồn phách.

Nguyên vọng của Nguyên chủ rất đơn giản, cứu giúp nhưng hài tử không nơi nương tựa.

Uyển Nhi tiếp thu xong kí ức, cô cố gắng nhào người ngồi dậy. Liền đưa ra trọng điểm.

- Thứ nhất bối phận cơ thể này rất đơn giản, phụ thân lẫn mẫu thân đều không biết là ai.

- Thứ hai: cô không phải công lược cái nam nhân gì đó. Vậy là rất may mắn rồi.

- Thứ ba: Cô phải trở thành thánh mẫu, thực hiện nguyên vọng nguyên chủ. Cứu giúp hài tử có số phận đáng thương.

"Chắc nói như vậy lão nương có thời gian, ăn cả thiên hạ rồi.

[...] Nghiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tử ty công lược Thủy Thần.

Uyển Nhi." Ha hả! Lão nương là đang nằm mơ đi.

"Một người trên cạn, một người dưới biển thành đôi là không thể nào đi.

[...] Tiểu tử ty không mơ, nam chủ là thần thì hẳn thích sống trên cạn hay dưới biển, đều không thành vấn đề.

Uyển Nhi muốn phun tào, nhưng cô ép con tức giận xuống. Cố gắng đàm phán cùng hệ thống.

" Lão nương muốn thông tin và cốt truyện của vị nam chủ kia.

[...] Xin lỗi Tiểu tỷ tỷ, thông tin và cốt truyện đều bị mã hóa. Tới khi tỷ tỷ gặp được nam chủ ta sẽ nhắc nhở.

" Mẹ Nó! Hệ thống mi đang đùa giỡn lão nương?

" Lăn đi cho ta

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ có thể ôn nhu như tỷ tỷ sát vách được không? Như Huyền Huyền tỷ chẳng hạn.

" CÚT "

Cô cảm thấy mình rất mờ mịt, bản thân lênh đênh giữa biển. Còn phải công lược nhân vật chỉ có trong truyền thuyết....

Uyển Nhi chống mình, âm thầm quyết tâm, nếu hấn là thần thì cô phải mạnh hơn cả thần. Mới có cơ hội áp chế được hấn.

Cái thân thể nhu nhược này, phải cấp tốc tu luyện thôi. Trong trường hợp này thích hợp để tu tiên.

Cô suy nghĩ thấu đáo, mất đảo quanh phòng nhỏ. Mất thấy không có người, cô lách mình vào không gian linh tuyền.

Ăn đan dược cực phẩm thoát thai hoá cốt, tu bỏ nước linh tuyền. Sau đó ngồi sắp bằng hai chân lại hấp thụ linh khí.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Công lược thủy thần 2

Uyển Nhi ở trong không gian hệ thống tu luyện, nhờ có đan dược cực phẩm.

Chưa tới một ngày cô đã đột phá trúc cơ, đồng thời tu luyện Cửu Âm Chân Kinh cũng không thừa.

Cô không muốn mọi người nghi ngờ, tìm không ra mình. Uyển Nhi đành ra khỏi không gian, cũng ra ngoài hít thở không khí biển.

Uyển Nhi nhìn lên bầu trời xanh mây thăm, mặt nước biển nhuộm một màu xanh. Từng con sóng đập vào khiến thuyền choa đảo, trách gì nguyên chủ lại ỏi ra.

Thời điểm này thuyền trưởng thấy cô ra chịu ra ngoài, thì có hơi kinh ngạc. Nhìn khí sắc cô tốt hơn, gương mặt lại có vẻ lạnh lùng hơn trước.

Hắn ta nghĩ, từ lúc vị quý nữ này vừa bước lên đã phun, tuy ăn uống trên thuyền.

Nhưng không chịu ra ngoài, hôm nay lại thấy cô đi ra ngoài. Hắn là rất kinh ngạc.

" Vị cô nương này! Thân thể đã tốt hơn rồi sao?

Uyển Nhi vẫn lạnh nhạt, đứng hóng gió biển. Tâm trạng khá lên chút, dù sao cô không phải nguyên chủ. Nên sẽ không bị say sóng.

" Hóng gió một chút, thân thể tốt hơn nhiều. "

Cô nhàn nhạt mở miệng, tùy ý nhìn cảnh biển xinh đẹp kia.

Thuyền trưởng nhìn cô đánh giá. Dường như vị quý nữ này thay đổi thành hai người khác nhau đi. Hôm qua cũng bộ dáng lạnh lùng này.

Nhưng hôm nay lạnh lùng hơn, ánh mắt nhìn không ra ý định gì. Còn chưa kể nhan sắc mỹ lệ kim điểm kia.

Thời điểm cô bị say sóng, gương mặt có chút nhợt nhạt. Bây giờ nhờ tu luyện, và ăn đan dược. Da dẻ hồng nhuận. Nhìn không ra là cô nương say sóng ngày hôm qua.

Thuyền trưởng nhìn cô không chớp mắt, trên người cô nương này đều những thứ trị giá không nhỏ. Ngoài ra còn có diện mạo khuynh thành, diễm lệ.

Hắn xem một hồi, khiến miệng đắng lưỡi khô. Trong đầu nổi lên sắc tâm.

Uyển Nhi qua nhiều thế giới, gặp biết bao thể loại con người. Cô liếc mắt đã biết rõ Ý đồ trong mắt bị thuyền trưởng này.

"Ngài không thoải mái chỗ nào sao?"

Cô lãnh đạm mở miệng, giả ngốc xem hấn phản ứng ra làm sao.

Thuyền vội vàng xua tay, tránh đi ánh mắt của cô. Hấn nghiêng đầu nhìn xuống nơi khác cất giọng khàn khàn.

"Không có! Không có....chỉ là ta nghĩ đã sắp tới đảo Thủy Thần."

"Không biết vị cô nương này, định dừng ở nơi nào?"

Uyển Nhi hơi xoa cằm, sau đó thuận theo tự nhiên. Cô lười phải nói chuyện với nam nhân này.

"Lên đảo Thủy Thần" thất lễ ta trở về phòng trước.

Hấn thấy cô có ý định né tránh, hấn liền nghĩ ra kế hoạch níu giữ cô lại. Biết đâu lại tìm ra vài chỗ tốt cũng không chừng.

"Vị cô nương này đừng vội, chỗ ta có sẵn thịt rượu. Cô nương nếu không phiền thì uống cùng ta vài li."

Đột nhiên có người rù ần uống, hai mắt Uyển Nhi sáng rực. Có thịt ăn thì uống với tên này ngàn li cô cũng không say.

Uyển Nhi động tác dừng lại, hướng thuyền trưởng nhàn nhạt gật đầu. Đi theo hấn xuống khoang thuyền.

Thuyền trưởng mắt thấy cô đồng ý, hấn càng vui mừng. Trong đầu không ngừng suy nghĩ. Vị cô nương ngây thơ này, không biết khi say thì đáng về kiểu mị ra sao.

Còn chưa tính tới, ý định của hấn hoàn thành. Liền có một đêm thâu hoan với mỹ nhân.

Vừa vào tới khoang thuyền, Uyển Nhi đã ngửi thấy mùi thịt nướng, còn là vịt nướng. Hôn nữa còn có đồ biển.

Cô khó khăn nuốt xuống một ngụm nước bọt, nhanh ngồi xuống đối diện với hấn ta.

Qua một hồi người mời lẫn nhau. Rượu đã rộng tới vài bình, thuyền trưởng không còn tỉnh táo. Mắt nhìn cô thành 4 người.

"Không được rồi! Chỉ sợ ta uống nữa liền ng....."

Chưa kịp rút lời hấn đã ngủ gục trên bàn, Uyển Nhi nhếch môi cười, tay nhanh chóng cầm con vịt lên ăn.

Chưa tới nửa canh giờ, cô đã càn quét hết một bàn đồ ăn. Lúc này mới thỏa mãn xoa bụng, mặc dù chỉ no lưng chừng.

Uyển Nhi liếc nhìn thuyền trưởng đang gục trên bàn. Bản tính trộm cắp lại nổi lên, tay nhanh hơn não cô lấy hết mấy thứ quý giá trên người hấn.

Lấy luôn vật lúc trước nguyên chủ đưa, khi mới lên tàu. Chừa lại cho hấn cái khó trắng tinh.

Sự việc đã thành, lấy lại của cải còn được ăn no đủ, cô đứng trên mũi thuyền nhìn về phía biển xa xôi.

"Hệ Thống, mi nói xem có phải Thủy Thần là một con cá lớn."

"Khi gặp hấn, lão nương nên hấp hay là kho? Đã mấy vạn năm rồi lão nương chưa được ăn cá."

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể, đừng nghĩ tới ăn nam chủ được không? Dù nam chủ có là cá thì tỷ tỷ không thể ăn.

Uyển Nhi bộp chộp trong lòng, vậy có nghĩa nam chủ chắc chắn là cá. Không biết xin hấn miếng thịt hấn có cho hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta biết tỷ đang nghĩ cái gì đấy.

Uyển Nhi:"..."

Cô đang định xoay người tiến vào khoang thuyền, thì bất giác cuồng phong nổi lên, những người trên thuyền lấy tay che lấy mặt mình.

Còn những người còn lại, vội vã kéo căng cánh buồm. Thuyền trưởng đã sớm say mềm, Lúc này không có ai thay đổi hướng di chuyển của thuyền.

Con thuyền cứ vậy trôi vào lớp sương mù dày đặc. Sấm chớp như xé toạc trời ra. Bầu không khí quỷ dị dâng lên.

Có người sợ hãi, không kiềm chế được mà hét lên.

"T....ói... Tới.. Rồi... Đảo... Thủy Thần....."

"Tất cả mọi người quỳ rạp xuống, không ngừng rạp đầu."

Chỉ một mình Uyển Nhi đứng nhìn trời đang nổi cuồng phong, sương mù nổi lên. Cô không thể thấy rõ những người xung quanh. Từ trong sương mù, như ẩn như hiện một thân ảnh, mang theo hào quang màu xanh từ từ hiện ra. Mọi người trên thuyền lúc này, không biết nói gì mới phải. Tất cả mọi người quay đầu, nhìn lên ngũ quan tinh xảo của hắn. Sau đó lại đặt ánh mắt lên chiếc đuôi toàn vảy cá, mọi người sợ hãi trừng mắt lên. Cứ nhiên không phải người, càng không phải cá.

Uyển Nhi chết chân tại chỗ, lần đầu cô phải chứng kiến tình cảnh quỷ dị này.

Tất cả mọi người như muốn bùng nổ, cứ nhiên lại xuất hiện một người cá ở đây.

Hơn nữa bay ra từ lớp sương mù. Còn bây giờ thì đang ở trên thuyền của bọn họ

[...] Nam chủ cách tiểu tỷ tỷ 5m. Chúc tiểu tỷ tỷ xoát hảo cảm vui về.

Nghe thấy âm thanh hệ thống nhắc nhở, cô trừng mắt nhìn lên. Chân bước lên đứng 5m, mặt đối mặt với Thủy Thần.

Uyển Nhi cúi người xuống, lấy tay chọt chọt vào cái đuôi của hắn, đầu lưỡi vươn ra liếm liếm cánh môi.

"Này Thủy Thần! Ngươi có thể cho ta cái đuôi này hay không?"

Hắn cau mày nhìn nữ nhân, đang cúi xuống tay không ngừng chọc đuôi của hắn. Âm thanh hoa lệ vang lên.

"Phạm Nhân, sao ngươi nhận ra bản thân. Đuôi này không thể cho."

Tất cả mọi người sắc mặt quái dị, nhìn về phía Uyển Nhi. Đồng loạt mở miệng.

"Vị cô nương này biết hắn?"

Uyển Nhi vẫn ngồi nghiên cứu cái đuôi cá, cô trả lời băng quơ.

"Không biết, từ dưới biển lên còn có mỹ mạo như vậy."

"Biết hô phong hoán vũ chắc chắn là Thủy Thần trong truyền thuyết rồi."

Uyển Nhi một hồi, nịnh nọt nói dối không chớp mắt, vậy mà mọi người đều tin.

Thủy Thần gương mặt vẫn trấn định, hắn quét đuôi của mình ra hướng khác. Thì Uyển Nhi lại chạy theo hướng khác của hắn.

"Ta không quen biết phạm nhân ngươi"

Uyển Nhi mím chặt môi, ngược mắt nhìn hắn, hỏi một lần cuối.

"Thủy Thần cho lão nương cái đuôi có được không?"

Âm thanh lần nữa hoa lệ vang lên.

"Không"

Uyển Nhi mắng trong lòng, không cho thì lão nương cướp. Dù gì cũng có tiền sử trộm cắp rồi.

Vừa suy nghĩ xong, cô xuất từ không trung ra đại đao, không lưu tình mà một đường chém xuống cái đuôi cá béo.

Hắn phản ứng kịp thời, nhanh chóng né tránh. Lúc này hắn mới đánh giá Uyển Nhi, là một phạm nhân. Còn là tiểu cô nương nhỏ nhắn.

Vừa rồi tiểu cô nương này lấy đâu ra sức mạnh kia. Hơn nữa đại đao từ đâu xuất hiện?

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +1% độ hảo cảm là 1%)

"Mẹ nó! Tên nam chủ này là thần, lại đang bố thí cho lão nương sao?"

"Bất quá xin đuôi không cho, thì cũng nên tặng nhiều hảo cảm một chút."

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoa Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Công lược thủy thần 3

Hắn nhìn Uyển Nhi đột nhiên nổi lên hứng thú, thoáng chốc cúi sát lại gần cô. Nhàn nhạt mở miệng.

"Bây giờ bốn thần lại hứng thú với ngươi."

"Ta nhớ ra đã mấy nghìn năm, chưa có ăn qua thịt người. Nếu bây giờ ta đem ngươi đem giết thịt chắc chắn sẽ rất ngon."

"Phàm nhân ngoan ngoãn nghe lời bốn Thần, nếu không ta nuốt ngươi vào trong bụng."

Uyển Nhi nghe hắn nói, hai mắt cô mở lớn, miệng há to. Cự nhiên tên nam chủ này chỉ mới mấy nghìn tuổi, còn dám uy hiếp lão nương.

Cô vận nội lực bay lên, tát mạnh lên gương mặt đẹp tới yêu nghiệt kia vài bịch tay.

- Chát...Chát....

"Dám uy hiếp đòi ăn thịt lão nương, Ta cảm thấy cái đuôi của ngươi ăn ngon hơn.."

Uyển Nhi hung hăng bay giữa, không trung mà mắng hắn.

Thủy Thần nhăn mày, nữ nhân này ngang nhiên dám đánh hắn. Là đang coi thường hắn.

Hắn lại không phát giận mà giết chết Uyển Nhi. Hắn hơi mỉm cười, còn là cười tới sáng lạn hướng Uyển Nhi lên tiếng.

"Phàm Nhân! Bốn thần là Bạch Vũ Long, ta còn sẽ gặp lại. Bây giờ ta phải đi rồi."

"Lần sau gặp lại, mong rằng ngươi vẫn toàn mạng để gặp ta."

Nói xong hắn tiến lại gần, áp cánh môi đỏ hồng lên trán Uyển Nhi. Môi nhếch lên mở đường cong gian xảo. Biến mất khỏi hư không.

Thời điểm bây giờ, sương mù cũng tan ra. Trời trong mây xanh, như thể chưa diễn ra cái việc kinh khủng vừa rồi.

Uyển Nhi còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra. Tên nam chủ cứ như vậy mà đi? Bỗng luồng sát khí từ phía sau lưng cô tan ra nồng đậm.

Cô xoay lưng lại, nhìn mọi người trên tàu vẫn chưa hết run sợ. Nhưng ánh mắt mang hàn khí, không ngừng nhìn cô.

Uyển Nhi thì không ngừng suy nghĩ, có phải cô xin đuôi cá, không định chia cho họ. Nên họ mới nhìn cô như vậy?

Bất quá cô chỉ nghĩ trong lòng, sao họ biết được. Cô còn chưa có xin được cái đuôi cá của hắn đâu.

Trên thuyền đã bắt đầu có người, không thể nào bình tĩnh hơn nữa. Không biết tên thuyền trưởng kia đã tỉnh từ khi nào.

"Thuyền trưởng, không thể giữ cô nương này trên thuyền. Cô nương này là tai họa."

"Thuyền trưởng, từ lâu truyền thuyết đã nói, mang nữ nhân ra biển sẽ gặp tai họa."

"Nay mọi người còn chứng kiến Thủy Thần hôn nàng ta, chắc chắn thủy thần muốn kết duyên cùng vị cô nương này. Chúng ta không thể giữ lại."

"Thuyền Trưởng..... "

Lúc này mọi người trên tàu chỉ luôn nghĩ tới mạng sống, thà hy sinh Uyển Nhi. Nhất định không giữ cô trên thuyền.

Thuyền trưởng trầm mặc nhìn cô, không lên tiếng. Nhưng ánh mắt của hắn lại hiện lên ý định rõ ràng.

Hắn cũng rất sợ hãi, tình dục trên người đã bị lột sạch. Còn chưa lại mỗi cái khó trắng.

Vừa bước ra ngoài cuồng phong đã nổi lên. Thủy Thần còn hôn vị cô nương kia. Bảo hắn không sợ mới lạ.

Hắn hơi hé môi nói. "Vị cô nương...."

Chưa kịp rút đã bị Uyển Nhi đánh gãy. Cô lạnh nhạt phảng phất như thể, đây là chuyện rất nhỏ nhặt.

"Thuyền trưởng không cần nói, là ta nên cảm ơn mọi người đã chịu mang ta cả một đoạn đường."

" Bây giờ mọi người muốn ta rời đi, cũng không thể nào trách được.

Cô vừa nói, ánh mắt đảo nhìn mọi người xung quanh. Giống như cô hi sinh vì vinh quang tổ tiên vậy.

" Cô nương xin lỗi "

Cô xua tay về phía mọi người, cất giọng thâm thúy lên.

" Không cần xin lỗi, sống chết có số. Các người bị bảo vệ mệnh của mình, hy sinh một người như ta là lẽ thường.

Mọi người lần thuyền trưởng có chút áy náy, không quá tuyệt tình với cô. Họ thả cô lên chiếc thuyền nhỏ, còn có hai mái chèo

Cô bắt đầu đi miệng cường ngồi trên thuyền nhỏ. Tay cầm mái chèo bắt đầu chèo ra xa.

Thuyền trưởng vẫy tay về phía cô, cất giọng tiễn biệt.

" Cô nương đi cẩn thận.... " thuyền trưởng nói xong bản thân hắn cũng thấy dỗi trá.

Một tiểu cô nương yếu đuối, trên chiếc thuyền nhỏ lênh đênh giữa biển.

Nguy cơ bị thủy quái ăn thịt là rất cao, còn chưa kể bão giông mưa gió, thuyền nhỏ không thể chống đỡ. Tới đó tất nhiên sẽ chết.

Một mình cô mênh mông giữa biển rộng, phía trước không có đảo. Nhìn bốn phía càng không có thuyền đánh cá hay cứu hộ.

May mắn là cô không gặp hải tặc trong truyền thuyết, nhờ có bản đồ siêu cấp giúp cô không bị lạc. Mưa giông gió lớn thì trực tiếp vào không gian tu luyện.

Lúc này cô đang ngồi nhàn nhã phơi nắng, tay cầm trái cây lấy từ không gian ra. Miệng ăn mát híp híp nhìn cảnh đẹp.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ không định đi xoát hảo cảm hay sao? Còn có tâm trạng ngắm cảnh.

Trong đầu hệ thống không ngưng lặp lại, cô thờ dài nói.

" Bằng không mi đem nam chủ tới đây, lão nương sức yếu không thể chèo tới Đảo Thủy Thần.

" Còn cách lão nương rất xa, tận 20000 hải lý. Tới nơi lão nương chắc chắn chết.

[...] Tiểu tỷ tỷ, không phải tỷ có tu tiên sao, vẫn nên phi hành..

Uyển Nhi được hệ thống nhắc nhở, đáy mắt lóe lên tinh quang. Chưa được năm giây mặt cô lại trùng xuống. Chán nản lên tiếng.

" Đúng, lão nương có tu tiên. Nhưng mới đột phá trúc cơ, không thể phi hành.

" Muốn phi hành phải đạt tới cảnh giới nguyên anh.

[...] Tiểu tỷ tỷ còn không nhanh tu luyện. Thuyền nhỏ hệ thống ta bảo vệ được.

Uyển Nhi:"...." sao mi không đem nam chủ tới đây cho nhanh, còn ép lão nương tu luyện.

[...] Ách " không phải tiểu tỷ tỷ muốn mạnh hơn thần sao, đây là cơ hội cho tỷ tu luyện nha.

Cô bị hệ thống tẩy não một hồi, âm thầm quết tâm.

Miệng cắn nốt trái cây trên tay, lách mình vào không gian linh tuyến ngồi tu luyện.

Thời gian này phải cố gắng đột phá hóa thần, thì may ra mới làm thịt được tên cá béo Bạch Vũ Long đó.

" Hừ nếu xoát hảo cảm không đây. Trục tiếp nấu lẩu.

Uyển Nhi ở trong không gian, tu luyện tới quên thời gian, chỉ biết thân thể cô không ngừng hấp thu linh khí.

Cô ăn đan dược mà Nhan Doãn Vân, ở thế giới trước cấp cho cô. Đã ăn gần hết.

Cửu Âm Chân kinh đã, tu luyện tới cảnh giới cao nhất. Cô tiếc nuối một điều là thần khí ở thế giới trước kia không bỏ vào không gian.

Bây giờ trong không gian, có một núi Gatium, nhưng lại không sử dụng được. Uyển Nhi tiếc nuối thờ dài một hồi.

Sau đó lại tiếp tục tập, trung tinh thần vào tu luyện. Đẩy nhanh tốc độ, nhanh chóng đột phá lên hóa thần.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Công lược thủy thần 4

Thời gian trôi qua nhanh như chớp mắt, thoáng cái Uyển Nhi đã ở trong không gian 10 năm.

Bằng với 1 năm ở bên ngoài, xuất một năm này. Thuyền nhỏ vẫn lênh đênh trên biển, không bị hư hỏng gì.

Có nhiều ngư nhân, thuyền đánh cá lại gần thuyền nhỏ. Tức thì thuyền không người chèo lập tức đi xa, dọa sợ không biết bao nhiêu người.

Lúc này Uyển Nhi, đang ngồi sắp bằng tu luyện. Cảm ứng mình sắp đột phá, lên hóa thần phải chịu lời kiếp

Cô bình tĩnh lách mình ra khỏi không gian. Lập tức mây đen ập ập kéo tới, cuồng phong hét gào. Trên trời sấm chớp như muốn xé nát khoảng trời, ra làm nhiều mảnh.

Uyển Nhi phi người Lên giữa không trung tóc bay theo cơn gió lay động. Đạo lời kiếp thứ nhất mạnh mẽ giáng lên người cô.

" Ầm... Roẹt....."

Cô mím chặt môi chịu đựng lần lời kiếp này, một hồi 8 đạo lời kiếp đã qua, Uyển Nhi thở ra nhẹ nhõm. Vừa bay xuống thuyền.

Hai mắt cô tròn trũng, trong lòng không mừng mừng 18 đời tổ tông ông trời. Cưng nhiên lại có 9 đạo lời đánh xuống.

" Ầm.....Ầm "

Tích tắc thuyền nhỏ bị đánh cho nổ tung, Uyển Nhi nhanh chóng đứng trên đại đao phi hành.

Cô nhất định phải làm thịt nam chủ, thì mới hết giận. Vì hấn mà cô phải chịu sét đánh.

Uyển Nhi nhìn lên bản đồ siêu cấp, bay theo hướng chỉ dẫn của bản đồ. Đồng thời hệ thống cũng nhắc nhở cô.

[...] Tiểu tỷ tỷ bay cao lên một chút, hướng 35° có mây tích điện.

" Được"

[...] 600m có đàn chim đang bay về hướng này, tỷ tỷ rẽ hướng khác đi.

" Ồ hệ thống mi còn biết chỉ đường, vậy mi bắt lão nương mua bản đồ siêu cấp làm gì?

[...] Ách " Tiểu tỷ tỷ, hiệp hội ra sản phẩm, ta chỉ là người bán. Không thể trách ta được.

Uyển Nhi: "Đồ lừa đảo.

[...]....."

Trải qua mấy ngày bay không ngừng nghỉ, sương mù lẫn mây đã tiêu tán đi hết. Lúc này cô phi hành giữa trời, ngắm cảnh đẹp như mơ.

Bay thêm một đoạn, loáng thoáng hiện ra đảo nhỏ. Xuất hiện ngay tầm mắt của cô.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tới đảo thủy thần rồi. Tỷ nhìn đi.

Uyển Nhi căng mắt ra nhìn, so với hệ thống cô còn kích động hơn. Bản thân chịu khổ mấy ngày, cuối cùng đã tới.

Hòn đảo này thật giống lời đồn, bên trong hoa lệ. Nhưng muốn vào tới, không biết phải trải qua bao nhiêu khổ sở.

Xung quanh đảo cảnh quan xinh đẹp, còn có rong biển tươi tốt. Uyển Nhi hít thở không khí Biển.

" Thật đẹp, bắt quá nếu may mắn gặp được thủy quái. Thì hôm nay lão nương được bữa no.

Hệ thống chỉ biết cầm nín, cái bản tính tham ăn này. Không bao giờ giảm xuống, còn có nguy cơ tăng lên.

Uyển Nhi bước chân lên đảo, nhìn thì rất nhỏ. Nhưng bước lên, lại rất rộng lớn muốn tìm ra tên, Bạch Vũ Long kia cũng là một vấn đề lớn.

Cô trước mắt nghĩ ngợi, tìm thứ gì ăn trước đã. Mấy ngày phi hành không ngừng nghỉ, khiến cô mất khá nhiều sức.

Ở một hồ nước sâu trong hang động, Bạch Vũ Long cảm ứng được có người lên đảo. Hắn lười biếng xoa gương mặt tinh xảo của mình.

Âm thanh êm dịu vang lên.

"Hắc Điều! người đi quan sát xem, là người nào lên đảo.

Hắc Điều là sủng vật của Bạch Vũ Long, được ấp trong núi lửa. 500 năm mới nở thành chim.

Mất 1000 năm mới trưởng thành Hắc Điều như hiện tại, Hắc Điều nhận được mệnh lệnh, đầu hơi cọ vào tay hắn. Sau đó liền sải cánh bay đi.

Thời điểm này Uyển Nhi đang tìm kiếm trên đảo, xem có gà hay thỏ hoang hay không. Càng tìm càng khiến cô thất vọng.

Trên đảo này ngoại trừ được liệu quý ra, thì không có bất cứ con vật nào, kể cả là rắn.

Bỗng cô nghe được tiếng vỗ cánh rất to. Hai mắt Uyển Nhi sáng rực lên, thân là người tu tiên, dù rất xa cô cũng có thể nghe rõ. Đoán được đó là vật thể gì.

Hắc Điều bay cao, lượn vòng quanh quan sát cô. Thì bất ngờ Uyển Nhi phi thân lên, xuất ra chưởng lực đánh về Hắc Điều.

Hắc Điều bị tấn công bất ngờ, gãy cánh rơi xuống đất. Cô nhanh chóng phóng theo Hắc Điều.

Cô lại gần Hắc Điều, một tay sách ngược lên, tay kia xoa cằm suy nghĩ.

"Chậc~~ lão nương đang đói, lại gặp ngay con chim béo. Phải to bằng con dê con.

"Tốt nhất vẫn nên nướng, lưu lại vị ngọt của thịt.

Nói là làm Uyển Nhi nhanh chóng, hái một ít được liệu quý trên đảo. Ướp cùng gia vị và nước linh tuyến.

Hắc Điều như cảm ứng được mình sắp xong, giấy gua không ngừng. Ánh mắt sợ hãi lần nữa nhìn cô.

Uyển Nhi biết được nó nghĩ gì, nhưng lại nhìn cái bụng đang đói meo. Cô đành cột mỏ chim lại. Tay kia xoa đầu.

"Ngoan Chim Béo! Gặp lão nương coi như số mi tận. Để lão nương độ kiếp cho mi.

"Kiếp sau nhớ làm con chim béo hơn, lão nương sẽ cố gắng xuống tay nhẹ nhàng, sẽ không đau đâu.

Hắc Điều nhìn cô rút đại đao ra, chuẩn bị chém tới cổ của mình. Nó dùng sức còn lại tránh thoát bay đi.

Uyển Nhi sinh khí, mắng không ngừng. Tay tích tụ ra lôi cầu, không lưu tình mà đánh xuống Hắc Điều.

Hắc Điều lại một lần nữa, rơi xuống. Do bị sét đánh lông đều bị cháy hết.

Uyển Nhi lắc đầu, sách Hắc Điều về lại, bôi gia vị lên.

"Là mi muốn lão nương ra tay, ban đầu nhẹ nhàng ăn một đao liền không đau.

"Thôi Kệ! Đỡ tốn một công đoạn nhỏ lông.

30 phút sau cô đã nướng xong Hắc Điều. Uyển Nhi ngồi ăn một hồi, cô nhớ ra tên Bạch Vũ Long kia.

Hắn là thủy thần chắc chắn chỉ ăn mình cá và rong biển. Cô vẫn nên để dành một ít thịt chim nướng, đem cho hắn ăn thử.

Biết đâu lúc đó, hắn nguyện ý đưa đuôi của mình cho cô ăn.

Uyển Nhi cất một cái túi vào trong không gian, còn chỗ thừa cô còn quét hết. Vài phút sau Hắc Điều chỉ còn lại một đồng sương.

Vài ngày sau, thân thể đã tốt hơn nhiều, cô bắt tay vào công việc tìm kiếm nam chủ. Từ khi lên hòn đảo, bản đồ siêu cấp không dùng được.

Luôn nhảy lên loạn xạ, khiến cô mất phương hướng. Có khi còn đi qua lại một chỗ nhiều lần.

" Hệ thống mi nhanh giúp lão nương.

[...] Đi về hướng tây, tỷ tỷ cứ đi thẳng. Tự khắc sẽ tới nơi.

Uyển Nhi đành tin tưởng hệ thống, đi về hướng tây. Đi cả một ngày đường, đôi chân như muốn rụng ra.

Điểm quái lạ ở đây là, cô có bay hay phi hành đều mất đi phương hướng. Chỉ còn cách đi bộ.

Sắc trời đã tối, cô còn chưa tìm ra chỗ của nam chủ. Uyển Nhi ngửa mặt lên nhìn trời, nắng to.

" Mẹ Nó! Đi về hướng tây là bắt lão nương đi tây thiên luôn có phải không?

Còn người nào đó đang trông chờ Hắc Điều trở về, đã vài ngày trời qua chưa thấy quay về. Hắc có chút lo lắng.

Từ khi làm Thủy Thần, thân cận với hắc nhất là Hắc Điều. Đã hơn nghìn năm vẫn luôn ở bên cạnh hắc.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Công lược thủy thần 5

Uyển Nhi cắn răng, gượng dậy đi tiếp. Đi thêm một canh giờ cuối cùng, cô cũng tới nơi của Bạch Vũ Long.

Cô đi sâu vào trong hang động, liền cảm ứng được cái lạnh hết như hàn băng.

Xuyên thấu qua từng lớp da thịt, Uyển Nhi bắt đầu hút linh khí làm ấm người lên.

" Uy! Đuôi cá...còn là rất béo.

Uyển Nhi tới quan sát, không biết phải Bạch Vũ Long hay không?

Vì lần trước gặp sương mù quá dày cô không nhìn rõ hắc. Cô thật tò mò hỏi hệ thống.

" Hệ Thống, ở đây có hai thủy thần sao?

[...] Tiểu tỷ tỷ nghĩ nhiều, thủy thần chỉ có một, nơi này là đảo thủy thần tất nhiên sẽ tập trung nhiều cá.

[...] Ta cũng không biết có người cá thứ hai. Có thể kia là đuôi của thủy quái.

Cô nghe hệ thống giải thích, cả người hứng trí bưng bưng. Trong đầu dần suy tính

" Có nghĩa ở đây sẽ có rất nhiều đuôi cá! Cự nhiên người cá trong tiểu thuyết đều là nữ.

" Còn ở đây là mỹ nam ngư? Cũng tốt, ngắm no mắt. Ăn no bụng.

Đôi mắt cô tập trung, vào nam nhân đang nghiêng người ngủ trên vách đá. Hắc cũng không phát hiện ra có người đang tới gần.

Vẫn yên ổn ngủ say, mái tóc mềm mượt xõa dài ra. Da trắng mịn, tựa hồ ẩn ra được nước. Cô lại nhìn xuống cái đuôi cá màu xanh, bóng loáng của hắc.

Cô lại đi tới trước mặt, ngắm gượng mặt mỹ mạo của hắc, da mặt như phấn nộn. Hàng mi dài cong cong, khẽ rung rung.

Quả thật nhan sắc này, đuôi cá này. Không làm cô thất vọng.

Uyển Nhi xoa xoa cằm, tay lau đi nước miếng. Không khỏi cảm thán.

" Quả thật là mỹ nam ngư, chỉ là nhìn giống tên Bạch Vũ Long kia.

Mất thấy hắc đang ngủ say, cô lui người trở về sau. Mang đồ gia vị lúc trước ướp Hắc Điều, một tay đồ lên đuôi cá, tay kia xoa đều lên lớp da cá.

Tay chạm phải vảy, cô không muốn ăn vảy. Tay nhanh chóng lôi đại đao ra, một cạo một đường vảy rơi ra ngoài.

Hành động này cô không biết, làm hệ thống khiếp sợ không thôi.

Nam nhân ngủ như chết, Uyên Nhi vẫn miệt mài cạo vảy ở đuôi, trong đầu nói chuyện phiếm cùng hệ thống.

"Hệ thống mi xem, cá đực có trứng không? Lão nương thật muốn ăn trứng kho.

[...] Tiểu tỷ tỷ, so với trứng cá, tỷ vẫn nên chạy đi. Theo thống kê cho biết tính cách người cá rất hung tàn.

"Mi có ý tứ gì? Đang khinh thường lão nương yếu. Lão nương sắp ăn thịt hấn còn chưa có tỉnh.

Vừa rút lui, động tác cạo vảy được một nửa cái đuôi rồi. Bất giác nam nhân đang ngủ, liền tỉnh dậy.

Mở to mắt về hướng đuôi của mình bị cạo nham nhở. Lại liếc nhìn nữ nhân lớn gan lần trước.

Uyên Nhi "....."

[...]: "....."

Ngay tức thì, trên trán hấn nổi ba vạch hắc tuyến. Gân xanh đầy mặt. Rống giận lên.

"Phàm Nhân? Lại là ngươi.

"Vì sao? cạo vảy bốn thân.

Tuy hấn nổi giận, nhưng âm thanh rất êm tai. Nghe không ra tia tức giận nào.

Uyên Nhi vỗ vỗ lên mông đuôi được cạo sạch vảy, nhàn nhạt mở miệng.

"Không cạo thì làm sao thắm gia vị, ngươi ngoan ngoãn giao đuôi cho lão nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ, đó là nam chủ. Tỷ làm ơn nhìn kĩ lại.

Uyên Nhi:"....." sao không báo trước.

Bạch Vũ Long không trả lời, liền một mạch quẫy đuôi ra hướng khác. Tích tắc đuôi đã trở lại như ban đầu.

Hấn nhú mày, nhìn Uyên Nhi. Phàm Nhân này không sợ hấn, lại còn muốn ăn đuôi. Không lẽ mị hoặc của hấn còn thua kém cả cái đuôi.

Hấn hơi hé miệng, phát ra âm thanh hoa lệ lên.

"Nữ Nhân ngươi tên gì?"

Uyên Nhi đang định mở miệng, tức khắc âm thanh hoa lệ kia trở thành tiếng thét trời tai, có sức mạnh công phá. Đánh bật cô bay đi vài thước.

Lúc này cô sinh khí, muốn chém chết tên nam chủ này, thì hệ thống can ngăn.

[...] Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh, âm thanh của nam chủ có thể mê hoặc, và tấn công. Hấn đang tức giận tỷ cạo vảy của hấn.

"Mẹ Nó! Bất quá đã trở lại như cũ. Hấn còn đánh ngã lão nương.

"Sinh vật nguy hiểm này, phải giết thịt. Không thể cho hấn tồn tại.

[...] "....."

Tay nhanh hơn não, cô nhanh chóng phóng người lên, tay kết ấn trời buộc Bạch Vũ Long.

Hấn bị kết ấn, nhất thời không cử động được, ánh mắt nhìn cô có chút tư vị thương thức.

Không đợi cho cô mở miệng, hấn đã lên tiếng trước.

"Nữ nhân, ngươi là người tu chân? Đã mấy nghìn năm rồi, bốn thân còn chưa gặp người tu chân nào.

Uyên Nhi tới lại gần, bàn tay nâng cằm của Bạch Vũ Long lên, đôi mắt phượng híp lại ngọt ngào mở miệng.

"Lão nương tu chân vì, nơi này có ngươi.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +20% độ hảo cảm là 21% tiểu tỷ vì cố lên)

Bạch Vũ Long thoáng chốc, cả người bị trời buộc cũng trở nên cứng ngắt. Lúc này hấn không biết nên nói gì mới phải.

" Lão nương là An Uyển Nhi. Mới mấy nghìn tuổi đã xưng bốn thần.

Bạch Vũ Long trừng mắt với cô, mấy giây sau hấn gồng mình. Phá giải kết ấn của cô, trong lòng không ngừng suy nghĩ.

Không lẽ nữ Nhân này có trước hấn. Nhưng hấn nhìn,sao cũng giống hài tử 16 tuổi.

Bạch Vũ Long hóa đuôi cá thành đôi chân dài miên man, nhìn hấn lúc này khoác y phục xanh lam. Tóc dài tùy ý xỏa ra.

Hần khí tỏa bước lại gần Uyển Nhi, cô không những không sợ hãi. Còn trừng mắt với hấn. Vỗ lên đôi chân dài kia.

" Nay Bạch Vũ Long, ngươi biến lại đuôi cá đi. Lão nương thấy ngươi trở lại hình dáng cũ anh tuấn hơn nhiều.

Bạch Vũ Long mặc kệ cô nói gì, hấn trực tiếp đuổi tay ôm lấy cô.

Uyển Nhi giật mình bất ngờ xuất ra trường lực, đánh mạnh vào đầu Bạch Vũ Long.

Hấn bất ngờ bị công kích. Đập hấn đầu vào tường, vài phút trôi qua vẫn không thấy động tĩnh.

Lúc này cô mới hơi bộ Chop, có phải ra tay nặng quá, khiến hấn chết rồi hay không?

" Hệ thống mi xác định, tên này là thần? Lão nương mới đụng nhẹ đã chết.

[...] Tiểu tử tử nên hiểu rõ, đụng nhẹ khác xa với cái hành động tử tử vừa làm. Nam chủ là thần tất nhiên không chết.

Nghe được câu trả lời, cô mới thở phào nhẹ nhõm, tiến tới lay lay Bạch Vũ Long dậy.

Hấn bị lay tới tỉnh, hai mắt xinh đẹp mở to ra, chớp chớp nhìn Uyển Nhi. Sau đó ngọt ngào mở miệng.

" Mẫu Thân.....Ôm Ôm "

Uyển Nhi "....."

[...] "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Công lược thủy thần 6

Lúc này Bạch Vũ Long bị đánh khiến mất trí nhớ, bây giờ hấn giống hài tử ba bốn tuổi.

Mới mở mắt ra liền nhìn thấy Uyển Nhi, cho rằng cô là mẫu thân của mình.

[...] Tiểu tử tử, nhi tử gọi tử kia. Mau lại ôm nhi tử của mình đi.

" Ôm cái ông nội nhà hấn, tên nam chủ này là mất trí thật. Hay đùa giỡn lão nương.

[...] Xác định mất trí thật, ta xem tử tử xoát hảo cảm bằng cái gì đây.

Uyển Nhi"....."

Bạch Vũ Long không nghe thấy câu trả lời, liền chu môi. Bộ dáng ủy khuất gọi tiếp. Giống như cô không đáp lại,hấn sẽ khóc ngay lập tức.

" Mẫu Thân...."

Uyển Nhi bị gọi là Mẫu Thân, toàn thân vẫn cứng ngắc. Thân thể này mới 16 tuổi, bị lão yêu mấy nghìn tuổi gọi mẫu thân. Thật muốn một đao chém chết hấn.

Bạch Vũ Thần rút dè tiến tới, nép mình vào ngực khiến Uyển Nhi. Bộ dáng vui sướng, tiếp tục làm nũng.

" Mẫu Thân....ôm ôm "

Uyển Nhi hít sâu vào một hơi, kiên nhẫn giải thích cho hấn hiểu....

" Ta không phải mẫu thân ngươi! Ta là An Uyển Nhi.

" Phải gọi tiểu tỷ tỷ "

" Tiểu Nhi " hần ngậy ngô nghiêng đầu nhìn Uyển Nhi, ngọt ngào cười nói.

" Tiểu Nhi tỷ! hôn hôn "

Uyển Nhi bị hần gọi thân mật, cánh môi hơi run run. Bản tính sắc nữ kiềm chế lại, sợ chính bản thân mình lợi dụng người khó khăn mà ăn sạch.

Cô nhẹ nhàng, hôn lên gò má trắng mịn kia của hần. Tức thì gương mặt trắng, đã hơi nhiễm hồng hồng. Nhìn rất đáng yêu...

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +4± Độ hảo cảm là 25% tiểu tỷ tỷ cố lên)

" Tiểu Nhi tỷ, ta tên gọi là gì?

Uyển Nhi nhìn ánh mắt tò mò, chờ đợi của hần nhìn mình. Mới vừa rồi còn quật ngã cô, bây giờ lại ôn nhu. Đáng yêu như hài tử.

" Bạch Vũ Long "

Hần hơi cúi đầu xuống lẩm bầm. Hồi sau nhếch môi lên cười:" Tên thật hay "

Uyển Nhi bấu môi lẩm bầm:" Tự luyện.

Lấy được tên xong, hần vui vẻ dính chặt lấy Uyển Nhi, còn lấy cả bệnh tham ăn. Thời khắc này, hệ thống không biết nói sao với hai cá thể kia.

" Tiểu Nhi tỷ, công ta "

Cô nghe hần nói, thiếu chút nữa té xỉu. Một nam nhân 1m9 to lớn. Bảo cô 1m6 công hần. Hần là bị điên rồi đi.

[...] Quả thật hần là bị tiểu tỷ tỷ đánh tới điên.

Uyển Nhi đỡ trán, hít thở không thông. Miệng nở nụ cười cứng ngắc, hướng Bạch Vũ Long nói.

" Ngươi đã lớn, vẫn nên tự mình đi.

Hần có hơi ủy khuất, lẻo đẻo đi theo sau cô. Mấy ngày này, cũng nhờ có hần mà cô được ăn hải sản.

Hải sản tươi mới, vào tay cô ướp gia vị, nướng hay hầm đều thành mỹ vị. Cô nhìn Bạch Vũ Long đang tập trung ăn uống, không khỏi cảm thán.

" Mỹ nam tham ăn, nhìn thật đáng yêu "

Cô nhớ ra, lúc trước có đề phần thịt Chim nướng. Liền lấy ra cho hần mếm thử.

" Ngươi ăn thử cái này đi, còn ngon hơn hải sản này..

Bạch Vũ Long chớp đôi mắt xinh đẹp, hết nhìn cô rồi nhìn xuống thịt chim nướng. Hần cầm miếng thịt lên, bắt đầu cắn miếng nhỏ.

Sau đó gia tốc cắn miếng lớn hơn, chỉ vài phút, đã ăn sạch miếng thịt Hắc Điều nướng. Hần lấy tay quẹt miệng.

" Tiểu Nhi tỷ, ăn rất ngon "

Cô nhăn mày, hần nói ăn rất ngon. Sao không tặng hảo cảm?. Cô liếc nhìn cái bụng sớm đã tròn của hần.

Sức ăn của hần của không thua kém cô đâu. Nhìn cái bụng mà xem, đã tròn như cái trống.

Bạch Vũ Long ăn uống no đủ, hần bảo cô xoa bụng cho hần. Uyển Nhi hết cách đành xoa bụng cho hần ngủ, cô con lén lút xoa xoa cái mông kia.

Nhờ đâu xoa nhiều đôi chân kia, liền trở thành đuôi như ban đầu " Hắc Hắc "

Trời đã về khuya, chính cô ngủ gục trong lòng ngực Bạch Vũ Long lúc nào không hay. Hai người dựa vào nhau ngủ ngon lành.

Bạch Vũ Long ngoại trừ thân thể như người trưởng thành, trí lực không khác gì hài tử bốn tuổi.

Thời gian này hai người như cùng một thế giới, Uyển Nhi sủng hần, làm nhiều mỹ thực cho hần ăn. Buổi tối còn kể chuyện cổ tích xưa cho hần nghe.

Vừa đúng dịp, hôm nay kể tới chuyện nàng tiên cá. Kết thúc câu chuyện nàng tiên cá hóa bọt biển.

" Tiểu Nhi tỷ, nàng tiên cá thật ngu ngốc....

Hắn nhú mày bữu môi, không thích cái kết cục này.

Uyển Nhi giải thích cho hắn hiểu. Giọng thập phần nghiêm túc.

" Nàng ấy không có ngu ngốc. Khi mà chính người mình yêu được hạnh phúc, nàng ấy có lựa chọn biến mất cũng nguyện ý.

Bạch Vũ Long nghe cô nói tới hợp lý. Hắn gật đầu liên tục. Cát giọng sùng bái.

" Tiểu Nhi tỷ nói gì đều đúng, sau này ta cũng thích tỷ như nàng tiên cá kia.

Cô nở nụ cười sáng lạn, xoa đầu hắn. Gật gù hòa theo.

" Ngoan! Hải tử dễ dạy a~~ "

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 30% tiểu tỷ tỷ cố lên)

" Bạch Vũ Long, ta không thể ở đây lâu hơn được....

Hắn nghiêng đầu, chớp đôi mắt đáng yêu. Hỏi ngược lại cô.

" Tiểu Nhi tỷ phải đi rồi sao?

Uyển Nhi theo phản xạ mà gật đầu, cô không thể nào ở trên đảo được. Cô còn phải thực hiện nguyện vọng của nguyên chủ.

Vừa rút lời, đôi mắt ngây thơ của hắn, hiện lên tia hàn khí. Nữ nhân này định rời bỏ hắn đi sao?.

Uyển Nhi lúc này, không có để ý tới ánh mắt của hắn cô lãnh đạm hướng Bạch Vũ Long nói.

" Người có nguyện ý đi cùng ta không?

Tích tắc đôi mắt hàn khí kia liền biến mất. Hắn vui mừng gật đầu, còn mở rộng tay ôm lấy cô vào lòng, làm nũng nói.

" Tiểu Nhi tỷ thật sự dẫn ta theo cùng?

" Bạch Vũ Long, ta tới nơi này vì người. Tất nhiên rồi đi phải mang theo người rồi.

Cô vừa nói, động tác xoa đầu nhẹ nhàng trên đỉnh đầu hắn. Càng xoa cô càng ghen tị. Vì lý do do gì tên nam chủ này đã mỹ mạo, mái tóc còn tốt hơn cả cô.

Bạch Vũ Long thật khó chịu khi bị cô xoa đầu, luôn có cảm giác không đúng nơi nào đó. Càng nghĩ hắn càng đau đầu.

Thời điểm bây giờ Bạch Vũ Long mất trí nhớ, hơn không biết chính mình là Thủy Thần, nhìn xuống chính mình có chân. Hắn nghĩ hắn và cô là cùng một loại.

Bây giờ hai người muốn ra khỏi đảo thủy thần có chút khó khăn, lúc đi vào thuyền nhỏ đã bị lời kiếp đánh nát.

Chỉ có thể đi bộ ra bờ biển, sau sau dùng kiếm phi hành. Chắc chắn cô phải cõng tên nam chủ này trên lưng rồi.

Uyển Nhi lúc này, khóc không ra nước mắt. Nam nhân này rất nặng, lại bắt cô. Một nữ nhân yếu đuối phải cõng.

Đội xoát hảo cảm đầy, cô thể chính mình phải ăn sạch hắn.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 249: Công lược thủy thần 7

hưng mọi việc lại diễn ra phi thường thuận lợi, cô thử phi hành tìm hướng. Lại không có bất kì ngăn cản nào.

Uyển Nhi cõng Bạch Vũ Long trên vai bay thẳng theo hướng bản đồ siêu cấp chỉ dẫn. Kì lạ lúc rời khỏi đảo tới giờ, chưa gặp qua lớp sương mù quý dị

nào.

[...] Tiểu tử tử có gì phải lạ, tử đang cồng trên lưng thủy thần, thì tất nhiên mọi việc đều thuận lợi rồi.

"Chắc~ nam chủ hơi yếu một chút, xem ra việc hô phong hoán vũ lại phi thường mạnh mẽ.

[...] Tiểu tử tử nhìn đi, dưới biển không có ít thủy quái, đi theo sao tiễn biệt nam chủ đâu.

Uyển Nhi gạt mình, quay đầu nhìn lại phía sau. Quả thật có bạch tuộc khổng lồ, còn có cá mập.

"Lão nương có nên quay lại, bắt một con thủy quái nhét vào không gian hay không?

"Để sau này, lấy ra ăn cũng là việc tốt.

[...] Ô nếu tiểu tử tử còn đủ tay để làm. Thì ta không ngăn cản.

Lúc này cô mới nhớ ra, chính mình còn phải cồng nam chủ. Tay đâu mà bắt thủy quái, cô tiếc nuối bay thẳng không nhìn lại phía sau nữa.

Bạch Vũ Long thì khác, hần vui vẻ nhìn trời đất. Còn vươn tay ra nắm lấy mây.

Miệng không ngừng ngấm nga, hần không biết vì sao mình thuộc những bài hát này.

"Ngươi quả thật vui vẻ?

Uyển Nhi hơi sinh khí mà hỏi hần, bản thân mình phải khổ sở cồng hần. Còn hần thì sao, ca hát ghẹo gió vờn mây.

"Ân ~! Tiểu Nhi tử thật lợi hại, tử còn biết bay.

"Tiểu Nhi tử chúng ta đang đi đâu?

"Lên đất liền, ở nơi đó rất vui. Còn có nhiều đồ ăn rất ngon.

Lại phồn hoa náo nhiệt, rất nhiều trò chơi.....

Những lời cô nói với hần đều là dối trá, vì bản thân nguyên chủ là cô nhi, ngoài ăn trộm ra thì sống rất đau khổ.

Ký ức của nguyên chủ ngoài khổ sở bi thương ra, thì lúc ở bên những đứa trẻ lang thang kia. Mới thực vui vẻ hạnh phúc.

Uyển Nhi đỡ hết chiều trò ra, dụ dỗ Bạch Vũ Long. Một khi hần đã lên đất liền, thì đừng hòng xuống lại dưới biển. Cả đời này phải trói buộc bên cạnh cô.

Bạch Vũ Long thấy cô đang kẻ giữa chừng, hần chớp mắt hỏi Lại cô, với vẻ chờ mong.

"Tiểu Nhi tử, tử còn chưa kẻ xong đâu?

Uyển Nhi mỉm cười xinh đẹp, ánh mắt nhìn về phía xa xăm nơi chân trời.

"Đợi ngươi lên đó, ta sẽ cho ngươi cảm nhận.

Bạch Vũ Long gạt đầu, hai tay ôm chặt lấy cô hơn. Hần ở phía sau lưng, không thể ngấm nụ cười xinh đẹp kia.

Lâu sau, hần lại cất tiếng hoa lệ lên.

"Tiểu Nhi Tử, có phải tử thích ta nên mới đặt tên cho ta là Bạch Vũ Long?

Cô nghĩ thầm, quả thật ngoài mỹ mạo của hần, cô còn rất thích đuôi cá của hần. Còn cái tên này do hần nói, cô lười suy nghĩ nên đặt luôn thôi.

"Phải, Ta thích ngươi nên mới đối xử tốt, đặt tên cho ngươi. Còn nếu như ngươi không thích ta liền..

Không đợi cho cô nói xong, hần đã lên tiếng đánh gãy lời của cô.

"Thích dĩ nhiên ta thích Tiểu Nhi tử. Ta vĩnh viễn chỉ thích mình tử.

(Ting -- độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 40% tiểu tử tử siêu giỏi)

Uyển Nhi cảm thấy buồn cười, nam chủ ngây thơ như vậy, thật đáng yêu. Cô sinh ý chêu chọc.

"Khụ! Nếu ta không thích thì ngươi tính làm sao?

Cô chỉ là muốn chọc hấn một chút, ai ngờ hốc mắt hấn đỏ hồng nước mắt tuôn rơi. Liền biến thành hạt trân châu.

Cư nhiên lại rớt đúng vào áo cô. Uyển Nhi giật mình, cứ tưởng chỉ có trong phim ảnh. Ai ngờ rớt trên đầu thật

Định bụng hứng lấy trân châu, nhưng cô nào còn có tay mà hứng. Bạch Vũ Long cất tiếng nức nở.

"Tiểu Nhi tỷ thích ta, tỷ chỉ được thích ta thôi. Ta rất thích Tiểu Nhi tỷ.

Hấn xúc động nói thêm một câu, pha lẫn một chút tức giận và chiếm hữu.

"Vĩnh viễn tỷ chỉ được thích ta..

Thoáng chốc trời quang mây trắng, vậy mà lúc này cuồng phong nổi lên. Mây đen tích tụ, sóng biển hét gào

Từ trên trời còn có vòi rồng, lốc xoáy dưới biển, không ít thủy sản bị bay lên. Lúc này Uyển Nhi sợ hãi trong lòng.

Là do cô đùa quá rồi phải không, hấn tức giận còn ghê sợ hơn là đánh cô. Do cuồng phong nổi lên, cô đứng trên kiếm phi hành rất khó khăn.

Còn mây đen tích tụ lại như muốn thả tia sét xuống. Gió không ngừng thay đổi hướng bay của kiếm.

Uyển Nhi không biết phải trấn định hấn làm sao, đành phải mở miệng nhận định.

"Ngoan đừng khóc. Ta chỉ thích mình ngươi...đừng khóc nữa.

Rút lui, mây đen liền tan ra. Sóng yên biển lặng, Bạch Vũ Long liền cười khanh khách. Nhìn không ra vẻ tội nghiệp vừa rồi.

"Ta cũng thật thích tỷ "

Thủy Thần vốn chứa sức mạnh điều khiển thiên nhiên. Còn chưa kể nếu hấn tức giận, có thể tạo ra sóng thần nhấn chìm đất liền trong thời gian ngắn.

Uyển Nhi thở dài, là bản thân cô xem thường tên nam chủ này này. Tới Diêm Vương còn không đáng sợ bằng vị Thủy Thần này.

"Tiểu Nhi tỷ, nếu tỷ thích trân châu ta liền khóc cho tỷ.

Cô giật nảy mình sợ hãi, cất tiếng từ chối.

"Không cần, không cần... Ta thích ngươi là quá đủ rồi.

Nhờ đâu hấn khóc, lại nhấn chìm cả lục địa. Tới lúc đó động vật chết cô hết, cô biết lấy gì ăn? Không thể mãi ăn hải sản được.

"Về sau bắt kể chuyện gì ngươi không được khóc, có biết chưa.

Bạch Vũ Long ngoan ngoãn gật đầu, hấn không biết vì sao cô lại nói vậy. Nhưng bất quá cô nói cái gì đều đúng.

Lúc này Uyển Nhi thì khác, cô suy nghĩ không biết mang cái vị ôn thần này. Lên đất liền là đúng hay là sai..

Mấy ngày qua, hai người không ngừng phi hành. Khi mệt hay buồn ngủ, sẽ đáp lên hòn đảo nhỏ nghỉ ngơi.

Do mấy ngày này cô mệt mỏi, ăn xong liền tiến vào giấc ngủ sâu. Chỉ còn lại Bạch Vũ Long, nhìn cô với ánh mắt mơ hồ.

Hấn lại liếc nhìn trên bầu trời đầy sao, miệng nhếch lên đường cong tuyệt đẹp.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Ngươi Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Công lược thủy thần 8

Sáng sớm hai người thức dậy thật sớm, tiếp tục phi hành. Bất giác cô nhìn thấy từ xa, chiếc thuyền quen thuộc.

Đây đúng là thuyền lúc trước cô đi nhờ. Uyển Nhi cười giảo hoạt, liền mở miệng nói.

"Chắc ngươi bay cũng mệt, để ta tìm thuyền đi.

Bạch Vũ Long vui sướng gật đầu, mặc dù hắn không biết lấy đâu ra thuyền.

Cô bay xuống thấp lại, tốc độ bay chậm rãi, song song với thuyền. Dù sao cướp nhiều quen tay, cướp thêm một lần nữa cũng không sao.

Trên thuyền tất cả thanh viên lẫn thuyền trưởng sợ hãi, họ thấy cái gì đây? Vì cô nương kia không những không chết.

Trên lưng còn cồng một nam nhân mỹ mạo, cô nương này còn đứng trên đại đao mà bay. Mắt không ngừng nhìn về phía họ mỉm cười.

Chớp mắt mọi người đều khiếp sợ không thôi, đột nhiên có người mở miệng trước.

"Cô Nương, người đây là..?"

"Ta đây là không chết, còn là sống sao? Cảm thấy kì quái sao?"

Uyển Nhi không tư giác mà cười mỉa mai, khiến người nọ cứng họng không phản ứng lại.

Lời này được nói ra, mọi người đều xấu hổ, cô không những không chết. Còn ôm thêm mỹ nam nhân. Lúc trước họ vì tham sống sợ chết nên mới vứt bỏ cô.

Thời gian này thuyền của họ, tìm đảo thủy thần đều tìm không ra. Mãi quanh quẩn trên biển khơi, nhiều lần thiếu hụt nữa bị thủy quái tấn công.

Lâu sau, thuyền trưởng là người mở miệng tiếp theo. Hắn mang bộ dạng ăn năn, hướng Uyển Nhi.

"Vị cô nương này, chuyện lúc trước là do ta không phải. Nay ta hướng cô nương xin lỗi....."

"Ồ người muốn xin lỗi thì dễ thôi, chỉ cần cho ta con thuyền này. Ta sẽ tha thứ cho mấy người ở đây."

Cô chậm rãi nói, bay lên trên thuyền thu đại đao trên tay, lúc này Bạch Vũ Long mới được hạ xuống. Hắn đứng trên thuyền liếc mắt nhìn xung quanh.

Thuyền này đối với họ rất quan trọng, vậy mà cô nương này ngang nhiên đòi hỏi. Dĩ nhiên họ sẽ không dễ dàng đưa cho cô.

"Hò nháo, thuyền không thể cho. vị cô nương này đòi hỏi quá đáng."

"Nếu không, ta xin trả lại vật lúc trước cô nương đưa cho ta."

Bộ dáng có chết cũng không giao thuyền này, khiến Uyển Nhi muốn bật cười.

Cô lười nhác tay dựa vào Bạch Vũ Long, mắt chứa hàn khí. Không ngừng nhìn họ.

Vật của thuyền trưởng cô sớm đã cướp, xem họ lấy cái gì ra trả đây. Tay cô nắm chặt đại đao, âm thanh thâm thúy vang lên.

"Các người cầm miệng lại cho lão nương! Thuyền này nhất định là của ta."

"Nếu con muốn sống, nhanh chóng rút xuống hết thuyền nhỏ. Nếu không....."

"Nếu không thì sao?"

Thuyền trưởng hít một hơi sâu, lấy hết cam đảm nói ra câu này.

Cô nhếch miệng, vung đại đao lên. Nháy mắt đã cắt hết tộc toàn bộ người trên thuyền.

Hành động này dọa sợ tất cả mọi người, toàn thân họ cứng ngắc. Chân bắt đầu run rẩy.....

Thuyền trưởng lần đầu trong đời gặp tình huống này. Vị cô nương này còn đáng sợ hơn, hải tặc trong truyền thuyết.

Uyển Nhi vẫn im lặng nhìn họ, rồi lại liếc đồng hải sản tươi mới trên boong tàu.

Cô vung đại đao lên, chớp mắt cá ngừ đã được sắt thành từng lát mỏng. Đưa cho Bạch Vũ Long.

"Tiểu Nhi Tử...?"

Hắn chớp đôi mắt thập phần ngây thơ, môi mấp máy hỏi.

"Người ăn đi, chờ ta lấy được thuyền. Thì ngày nào cũng được ăn cá sắt lát."

Bạch Vũ Long nghe cô nói thì hắn vui sướng. Trực tiếp cầm dải cá sắt mỏng lên ăn.

Uyển Nhi cũng ăn theo hẩn, thời tiết này được ăn hải sản tươi, đúng là mỹ vị.

Hai người ngồi ăn, không ngừng khen ngon. Còn không thèm chú ý tới động tác của thành viên trên thuyền...

Khi ăn xong no đủ, cô mới chú ý tới mọi người. Cô cất giọng lên

" Một là giao thuyền cho ta, hai là chết trong đao của ta.

" Ta cũng khôn ngại, quăng các người xuống biển làm mồi cho cá ăn.

Lúc này mọi người đều sợ hãi, họ tin chắc vị cô nương này nói là sẽ làm.

" Vị cô nương này, thuyền ta có thể giao. Nhưng chúng ta cần một chút thời gian để thu xếp.

Thuyền trưởng lẫn mọi thành viên, đều muốn giữ cái mạng nhỏ của mình.

Họ nhìn thấy vị cô nương này biết bay, chắc chắn không phải là người thường.

Thuyền trưởng cùng mọi người trên thuyền, lấy ra không ít thuyền nhỏ. Những thuyền này là phòng lúc gặp hải tặc, sẽ lấy ra chạy trốn.

Còn chưa nói tới, nếu mang hết thành viên theo, thì không thể mang cùng vật tư và của cải. Việc giảm bớt thành viên chắc chắn sẽ xảy ra.

Mà việc giảm bớt thành viên, biện pháp tốt nhất. Nhanh gọn nhất, chính là đem đi giết. Lúc này Thuyền trưởng đảo mắt nhìn số thành viên.

Hành động này khiến họ đã đọc ra suy nghĩ của hẩn ta. Trong lòng họ hoảng sợ, không ngừng phòng bị thuyền trưởng.

" Thuyền Trưởng ngài đừng như vậy...

" Chúng tôi đã theo ngài mấy chục năm... Ngài không thể vì vật chất mà đem giết chúng tôi.

Thành viên trên tàu không ngừng lên tiếng, bất kể ai cũng không muốn mình chết.

Uyển Nhi lười biếng nhìn họ vì sống, mà vứt đi nhân tính. Ngày xưa là bạn chí cốt, nay vì mạng sống sinh tồn mà trở mặt thành thù.

" Nhân phẩm vạn vẹo "

Cô lăm bắm dù rất nhỏ, nhưng Bạch Vũ Long lại nghe rất rõ.

Dù cô có lòng tốt như tháng sáu, không thể chứa chấp người, có nhân phẩm xấu xí như thế này.

Ít phút sau, đa số đều bị thuyền trưởng thả trôi trên biển. Hẩn lưu lại hai người biết võ công, biết nấu ăn. Cùng nhau khuôn vác tài sản lên thuyền nhỏ.

Ba người trên chiếc thuyền nhỏ, lênh đênh giữa biển.

" Tiểu Nhi tỷ, tỷ vẫn là tốt nhất. "

" Có thuyền tỷ không phải vất vả cõng ta, còn có thể tùy ý nghỉ ngơi "

Bạch Vũ Long cười kinh diễm với cô, hẩn không ngừng nhảy nhót trên thuyền.

Cô nhìn bộ dáng trưởng thành của hẩn, mà hành động giống hài tử. Khiến cô nhin cười tới tức cái lồng ngực.

" Được rồi! Không nhảy nhót nữa. Bây giờ chúng ta lên đất liền.

Uyển Nhi dự định sẽ tới kinh thành. Nơi đó thập phần phồn hoa, còn chưa tính ở ngoại thành còn có sơn trang.

Đã lâu chưa tới thăm những hài tử kia, không biết chúng còn sống hay không? Có biết đi xin ăn hay kiếm bạc hay không.

Nghĩ tới những hài tử này, lòng cô lại nặng trĩu. Sở dĩ đây là tâm tư của nguyên chủ, lại ảnh hưởng lớn tới cô.

Bạch Vũ Long thấy cô thần thờ, hẩn bước tới ôm cô vào lòng. Lên tiếng trấn định. Ánh mắt sáng rực cúi xuống nhìn cô.

" Tiểu Nhi tỷ, đợi ta lớn lên. Ta sẽ bảo vệ tỷ.....

Uyển Nhi đau đầu đỡ lấy trán, hẩn hiện giờ còn chưa đủ lớn hay sao.

Tên nam chủ này, còn định lớn như thế nào nữa. Uyển Nhi lại sợ hẩn khóc, cô bắt đắ dĩ hòa theo hẩn.

"Được ta chờ người lớn.

"Được, tới khi đó ta sẽ cống Tiểu Nhi tỳ. Sẽ không làm tỳ mệt nhọc.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ + 10% độ hảo cảm là 50% tiểu tỳ tỳ rất giỏi)

Tuy thuyền trưởng không giết họ, nhưng trực tiếp vớt trên biển như vậy, khác nào thống khổ hơn cả cái chết.

Uyển Nhi nhìn họ thì không đành lòng, dù sao cô đủ mạnh mẽ họ sẽ không dám làm gì. Trước tiên cứ cứu lên trước.

Thu nạp mấy chân sai vặt, cũng không có tệ đâu.

Nói là làm, cô bay lên đem vớt mấy người kia lên trên thuyền. Bạch Vũ Long lẫn mấy người được cứu, ngạc nhiên trước hành động của cô.

Đa số họ đều xấu hổ, vì trước kia nhẫn tâm vớt bỏ vị cô nương này đi. Nay cô lại không tính toán, còn cứu họ lên

"Ta....cảm ơn vị cô nương này.

"Thật sự cảm ơn, cô nương có tấm lòng bồ tát...

"Chúng tôi thập phần xấu hổ, xin tha thứ cho chúng tôi..

Uyển Nhi chỉ cười nhạt, hướng họ nói rõ chủ ý của mình.

"Trước tiên các người thay quần áo đi. Sau đó dọn dẹp thuyền cho sạch sẽ.

"Ta sẽ không cứu người, vô công không biết làm việc.

Họ vui mừng, vâng dạ không hết lời. Ở trên tàu làm việc, còn tốt hơn trôi nổi trên biển, đợi thủy quái tới ăn.

Thuyền trưởng lòng dạ hẹp hòi kia, họ âm thầm ghi hận.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Công lược thủy thần 9

Uyển Nhi cùng Bạch Vũ Long ở trên biển gần một tháng, cuối cùng họ cũng cập bến. Đi lên đất liền

Trước hết cô tìm một bộ y phục,kín đáo cho Bạch Vũ Long mặc vào. Y phục cũ của hắn rất hở còn câu dẫn người.

Thuyền lớn cô trả cho mấy thuyền viên kia. Họ đập đầu tạ ơn còn không hết. Ở kinh thành, cô không ngờ tới mình lại bị triều đình truy nã.

Cũng may trên hình vẽ, là lúc cô mặc nam trang. Hiện tại cô khoác trên mình nữ trang, còn trang điểm tới quốc sắc thiên hương.

Người ta nhìn vào,như hai người hoàn toàn khác nhau. Từ khí chất cho tới dung mạo.

Bạch Vũ Long mới lên đất liền, nhìn cái gì cũng lạ mắt. Tâm tư thập phần vui sướng, hắn nắm tay cô,liên hồi lỏi kéo.

"Tiểu Nhi tỳ, ở đây thật náo nhiệt.

Uyển Nhi lúc này phát hiện ra chỗ không ổn, cô đành hướng Bạch Vũ Long dặn dò lại hắn.

"Người không được gọi ta là tỳ tỳ nữa.

Sắc mặt hắn lập tức trùng lại, nhìn cô như muốn khóc. Uyển Nhi vội vàng nói thêm

"Thay vì gọi tỳ, thì nên gọi nương tử.

Tình cảnh hiện tại, hắn gọi cô là tỳ thì không thích hợp. Mà gọi là tiểu muội sẽ không xoát được hảo cảm.

Vẫn nên là nương tử, dễ xoát hảo cảm. Hắn gật đầu như vậy, làm phu quân gật ít người chú ý hơn.

" Tiểu Nhi tỷ, nương tử là cái gì?

Hắn chớp chớp mắt, Tò mò hỏi cô. Thật sự hắn không biết nương tử là cái gì.

Cô tiến lại xoa đầu hắn, ho nhẹ hai tiếng bắt đầu giải thích.

" Khụ Khụ! Nương tử là, người thích ta. Còn ăn chung với ta, ngủ chung với ta.

"Đã hiểu chưa?

Lúc này hắn mới nở nụ cười mỉa hoặc, ôm lấy cánh tay cô. Miệng không ngừng nói.

" Được nương tử, ta rất thích nương tử.

" Vậy nương tử gọi ta là gì? Chẳng lẽ cũng là nương tử?

Uyển Nhi nhún mày nhìn Bạch Vũ Long, hắn bị mất trí sao còn thông minh tới vậy? Không lẽ là thần,nên thông minh!

" Ta gọi người là phu quân!

"Nương tử, nương tử! Phu quân, phu quân gọi thật hay.

Xuất dọc đường, không ít con mắt nhìn hai người. Ghen tị có, hâm mộ cũng có.

Nam nhân mỹ mạo song toàn, còn luôn mỉm cười. Làm không biết bao nhiêu cô nương, phải ngoái đầu nhìn lại.

Nữ nhân bên cạnh, diện mạo mỹ lệ, khuynh quốc khuynh thành. Sắc mặt hơi lạnh lùng, phù hợp với mỹ nhân băng lãnh.

Nếu không phải Bạch Vũ Long bên cạnh, luôn miệng gọi nương tử. Thì đã không ít người có ý định tới làm phiền....

Đi khắp ngõ ngách, nơi đâu cũng dán hình truy nã của cô. Bạch Vũ Long tò mò lên tiếng hỏi.

" Nương Tử, sao những người trong bức họa này, hơi giống nương tử?

Bị hỏi đúng chỗ ngứa, Uyển Nhi nói dối không chớp mắt.

" Trên đời này, người giống người rất nhiều.

" Phu quân nhìn xem, ta xinh đẹp mỹ lệ hơn người trong bức họa.

Bạch Vũ Long nhìn cô, rồi lại liếc nhìn bức họa. Hắn cảm thấy cô nói rất đúng, hắn liền ngoan ngoãn không hỏi lại lần hai.

Lúc sau đi vào giữa trung tâm, nơi phồn hoa. Rất nhiều nam nhân, nhìn Uyển Nhi với ánh mắt trần trụi. Bạch Vũ Long trong lòng tức giận.

" Nương Tử, có cần ta giết hết những người này hay không?

" Không! Phu quân không cần giết họ. Những người này nhìn, thì dễ mặc họ nhìn.

" Chỉ cần ta làm như không biết là được rồi.

Uyển Nhi từ tốn, hướng hắn giải thích cặn kẽ. Nếu không hắn sinh khí, giết người thật thì phải làm sao.

Bạch Vũ Long không vội trả lời, hắn liền một mạch cởi tà áo ngoài ra, trùm lên đầu cô che chắn.

" Ta không thích, người khác nhìn nương tử của mình, bất kể ai cũng không được.

Rút lời gương mặt tinh xảo của hắn, có chút sinh khí. Đáy mắt lóe lên tia chiếm hữu cao.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 60% tiểu tỷ tỷ cô lên)

Uyển Nhi.".....

Hắn là đang ghen phải không? Nhìn bộ dạng này cũng rất đáng yêu.

" Hắc Hắc " lão nương quyết định giữ hắn ở trên đất liền.

" Không cho về lại đảo thủy thần nữa.

[...] Ta nói Tiểu tỷ tỷ nghe, hần là thủy thần sớm muộn gì hần cũng nhớ ra. Khi biết tỷ tỷ lừa gạt hần.

[...] Nói không chừng lúc đó, hảo cảm lại trở thành số âm. Nam chủ rút áo ra đi

Uyển Nhi"..."

"Hệ Thống chó chết, mi cút đi được không.

[...] "....."

"Phu quân, nói ta hiểu. Nhưng bịt kín mặt vậy ta không thể nhìn đường, như vậy làm sao mà đi.

Bạch Vũ Long dùng động tác lại, thoáng chốc hần cúi người xuống, tay vỗ vỗ vào lưng.

"Nương Tử lên ta cồng, ta lớn hơn nương tử, sẽ cồng được.

"Nhanh lên "

Uyển Nhi muốn bật cười, ở nơi lồng ngực có hơi rung động. Cô thầm nghĩ, hần luôn ngây thơ như lúc này thật tốt

Tốt nhất đôi cô xoát đầy hảo cảm, khi đó chính mình thoát ly rồi. Thì hần hãy nhớ lại.

Mặc dù biết bản thân có ích kỷ, nhưng đều tốt cho cả hai người.

Uyển Nhi cười cười, tiến lại ôm lấy cổ hần. Vài giây sau chính mình an ổn ngồi trên lưng rắn chắc.

Uyển Nhi nhớ ra, âm thanh của hần rất êm tai, còn rất hoa lệ. Cô nảy ra ý tưởng.

"Phu Quân, người ca cho ta nghe có được không?

Bạch Vũ Long suy nghĩ một lúc, lâu sau hần mới trả lời.

"Miễn là nương tử thích, truyện gì ta cũng sẽ làm.

"Được! Phu quân làm gì ta đều thích.

Bạch Vũ Long, hai tay giữ chặt lấy cô. Hần hít vào một hơi bắt đầu cất giọng hoa lệ, ngâm nga ca hát.

- Cảnh đào trong sân vẫn còn rơi, vẫn còn mang bóng hình ai..

- Tựa lòng cô đơn lá vàng thôi, nhẹ gót chân

- Hè qua thu qua cõi lòng ta, vắng hình dung, nhớ người xa,

- Chỉ là do ta lấy tình ta tự trối ta..

- Tình trong nhân gian vốn là đau, vốn từ lâu trời buộc nhau

- Mà nào hay đâu để về sau lòng vẫn đau

- Một mình chờ mong bóng hoàng hôn nắng chiều rơi, gió về buồn

- Vì lòng cô đơn đã lạnh băng từ rất lâu....

Lời ca như mê hoặc cô, bất giác cô nhớ lại những thế giới cô từng qua. Những nam Nhân cô từng gặp.

Trải qua một đời, hay chỉ đi chung một đoạn đường. Liệu. Bây giờ họ có hạnh phúc với những gì cô mang lại hay không?

Còn người nào đó, liệu đang ở thế giới nào... Điều này! Cô không thể biết được.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 252: Công lược thủy thần 10

Bạch Vũ Long cõng cô trên lưng suốt một ngày, cho tới khi hai người tìm được khách điểm phù hợp. Uyển Nhi mệt mỏi, vừa nằm xuống đã ngủ.

Cho tới sáng ngày hôm sau, cô muốn trở dậy. Quay về son trang thì không thành. Thân thể bỗng nhiên rũ xuống.

Từ chi không thể nào nhấc nổi lên, khắp cơ thể mệt mỏi. Cho tới khi cô gắng gượng đặt tay lên lồng ngực mình, cư nhiên lại không có nghe tim đập.

"Hệ thống lần ra đây cho lão nương, chuyện này là như thế nào?"

[...] Còn thể nào nữa, chỉ số sinh mệnh là 10%. Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh, sinh khí dễ mất mạng.

[...] Cốt truyện khóa được mở -- Cập nhập cốt truyện.

Câu truyện bắt đầu từ 2000 năm trước. Khi đó biển khơi do thủy thần khác cai quản. Bạch Vũ Long chỉ là nhân ngư.

Còn là từ tù bị giam trên Huyền Hắc Nhai, chỉ vì hấn lỗ làm vỡ ngọc dẫn hồn của thủy thần. Liền một mạch giam giữ nơi đây.

Xung quanh bị giam bởi tường băng vạn năm, còn bị phong tỏa sức mạnh.

Muốn phá giải nơi giam cầm này, chỉ có thể dùng máu ở đầu quả tim là có thể thoát ra. Cho tới 1000 năm sau.

Một vị mỹ nhân là An Uyển Nhi, do thuyền bị bão nhấn chìm, còn chính bản thân mình dạt vào Huyền Hắc Nhai này.

Tưởng rằng sẽ chết, cho tới một ngày. Tiếng hát mê hoặc vang vọng. An Uyển Nhi mãi tìm giọng hát đó ở nơi đâu.

Thì bỗng giọng hát dừng lại, thay vào đó là âm thanh mê người.

"Ngươi đừng tìm nữa, ta bị giam tận bên trong Huyền Hắc Nhai này. Đã dạt vào đây thì hãy nghe ta ca hát.

An Uyển Nhi chỉ vì một giọng hát liền yêu. Thời gian cứ vậy trôi qua. Hai người họ một người hát.

Một người lắng tai nghe, khi đói có thể bắt cá ăn. Cho tới 10 năm sau hai người thấu hiểu lẫn nhau.

Bạch Vũ Long nói cho An Uyển Nhi biết, làm sao để giúp hấn ra ngoài. Nhưng hấn tự nguyện mình giam giữ nơi lạnh thấu xương này.

Quyết không cho An Uyển Nhi móc tim để cứu hấn, ban đầu An Uyển Nhi đồng ý. Thời gian lại tiếp tục cho tới 50 năm sau.

Bạch Vũ Long vẫn còn trẻ, giọng hát vẫn dụ hoặc. Chỉ có mình An Uyển Nhi là già nua đi.

Cho tới thời khắc cuối cùng, cô dùng băng nhọn đâm sâu vào nơi trái tim mình. Dãi máu khắp Huyền Hắc Nhai.

Tới Khi Bạch Vũ Long thoát ra ngoài, chỉ thấy một lão bà 90 tuổi. Đang nằm trên đỉnh Huyền Hắc Nhai, băng nhọn đã tan. Chỉ còn vết máu loang lổ trên ngực trái.

Hấn thề rằng, dù nàng đầu thai kiếp nào cũng phải tìm cho bằng được. Sau khi rời khỏi Huyền Hắc Nhai, hấn giết hết nhân ngư, lẩn thủy thần hiện tại.

Chính mình lên làm thủy thần, hơn mấy nghìn năm qua hấn vẫn muốn tìm, kiếp chuyển sinh của An Uyển Nhi.

Cho tới khi nguyên chủ sinh ra, đã được bà mụ nói chết non. Tim không còn đập, liền giữa mùa đông giá rét bị vớt ngoài lề đường.

Mới bị vớt bỏ liền bật tiếng khóc, lão khát cái bên cạnh thương sót nhặt về nuôi. Không lâu sau lão khát cái vì đói mà chết.

Lúc đó nguyên chủ đã 5 tuổi, phải tự kiếm miếng cơm manh áo, tập cho mình thành thói quen siêu trộm.

Uyển Nhi lúc này đã mệt mỏi, tiếp thu xong nội dung càng mệt mỏi hơn. Lúc này cô không biết nói gì cho phải.

"Ý mi là, lão nương không có tim?"

[...] Bậy rồi! Tiểu tỷ tỷ vẫn có tim, chỉ là nó không đập. Tỷ được sống tới bây giờ có lẽ do số kiếp.

[...] Còn bây giờ ngày tàn đã tới, phải thay tim thì may ra sinh mệnh tiếp tục. Nếu không tỷ tỷ không sống quá 1 tháng.

Uyển Nhi!"....."

" Hệ Thống mi có bán tim không? Lão nương mua.

[...] Khụ! Đây là nghiệt kiếp. Hệ thống không bán tim.

[...] Trừ khi.....

Uyển Nhi nhăn mày, cô sắp chết hệ thống này là, muốn chọc cho cô tức chết luôn đi.

" Có rắm mau thả ~~

[...] Trừ khi nam chủ chịu lấy tim của hần cho tiểu tỷ tỷ.

[...] Trong truyền thuyết lưu truyền rằng, chỉ có tình yêu của thần mới có thể cứu tỷ.

" Hần cho lão nương tim, thì hần sống sao?

" Ài ài, nhiệm vụ thất bại thì thất bại, nhiệm vụ này quá khó rồi.

[...] Ta cũng không biết, khi cho tim rồi nam chủ có chết hay không?

Tiếng mở cửa Khiến cô giật mình, muốn chống thân dậy cũng vô lực.

Đánh phải nằm liệt trên giường. Bạch Vũ Long hoảng hốt đỡ Uyển Nhi, hần muốn công cô đi tìm đại phu Liễn bị Uyển Nhi ngăn cản.

" Người không cần quan tâm ta, bệnh này người thường không cứu nổi.

" Nương Tử, đây là bị sao? Hôm qua còn rất mạnh khỏe.

Uyển Nhi âm thầm bĩu môi, lẽ ra hần là người rõ nhất mới đúng. Bây giờ hần mất trí, cô có nói hần cũng không tin đâu.

Bạch Vũ Long cảm thấy chính mình vô dụng. Còn là gánh nặng cho cô, hần không ngừng đi xung quanh phòng..

Sắc mặt trùng xuống, lại liếc nhìn Uyển Nhi yếu ớt nằm trên giường.

Thoáng chốc bầu trời đã tích tụ mây đen. Cuồng phong nổi lên, Mưa bắt đầu tuôn xuống xối xả.

Hần không tin là không có ai cứu được cô. Lập tức xoay người tìm đại phu cứu chữa.

Uyển Nhi mất thấy hần chạy đi, do thân thể tàn nát này không thể ngăn cản được hần.

Bạch Vũ Long vừa bước ra khỏi cửa, liền một đạo lôi kiếp mạnh mẽ giáng xuống. Bất ngờ bị đánh trúng, hần không thể né tránh.

Âm thanh rung trời đất vang lên, khiến cô nằm bên trong cũng giật mình.

" Đùng~~ Âm Âm.

Toàn thân ngã xuống đất, nước mưa không ngừng xối lên người hần. Đầu hần đau như muốn nứt ra.

Từng mảnh ký ức thi nhau hiện lên, dù là ký ức tiền kiếp, hần nhớ rõ như in. Mất một lúc sau hần từ dưới đất đứng lên.

Bàn tay nắm chặt lại, ánh mắt dán chặt lên cửa phòng. Như muốn xuyên thấu qua. Những viên trân châu bắt giác mà rơi xuống đất.

Trong thâm tâm của hần vừa vui vừa buồn, rốt cuộc hần đã tìm thấy nàng rồi. Nàng còn nhớ ra hần hay không?

Dù nàng còn nhớ hần hay đã quên, những gì hần thiếu nàng ở kiếp trước. Kiếp này hần nguyện trả hết.

Bất luận từ bỏ thân phận thủy thần hay trái tim của chính mình. Bạch Vũ Long nhếch miệng, nở nụ cười mãn nguyện.

" An Uyển Nhi, cuối cùng ta đã đợi được nàng.

(Ting -- độ hảo cảm nam chủ +20% độ hảo cảm là 90% tiểu tỷ tỷ rất giỏi.)

Cô tròn tròn mắt ngạc nhiên, phải tên nam chủ kia, bị sét đánh tới mức ngu thêm hay không?

Tự nhiên tăng nhiều hảo cảm tới như vậy, hay hần biết cô sắp chết. Nên tăng hảo cảm làm quà tiễn biệt.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoa Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 253: Công lược thủy thần 11

Hồi sau Bạch Vũ Long toàn thân ướt nhẹp bước vào, nước từ trên y phục nhiễm xuống đất.

Do y phục bị ướt, nên lộ ra đường cơ bắp rắn chắc, không một chút thịt thừa nào. Hắn nhìn nàng yếu ớt nằm trên giường.

Uyển Nhi chưa phát hiện ra hắn đã phục hồi trí nhớ, cô cố gắng nở nụ cười nhợt nhạt.

"Ngươi đừng buồn, vẫn nên cười nhiều thì ta sẽ nhanh chóng khỏe lại thôi."

"Bên ngoài còn đang mưa, mau thay y phục. Không lại bị cảm hàn."

Cô cất giọng ồm ồm, chậm rãi nói từng chữ một. Khi nói xong, cô cảm giác được mình sắp không xong rồi.

Bạch Vũ Long biết, nàng đang lừa hắn. Nhưng hắn vẫn cố gắng nở nụ cười.

Nhìn nàng nở nụ cười thất sắc, khiến lòng hắn đau như cắt. Hắn phải làm sao đây? Đã qua nhiều kiếp như vậy. Liệu nàng còn nhớ hắn hay không?

Hắn tiến lại gần mép giường, bàn tay niết lên má nàng. Vẽ theo đường cánh môi nhợt nhạt của nàng.

"Nương Tử, nàng thật đẹp."

Uyển Nhi nhú mày, hơi nghi ngờ. Cô chưa kịp lên tiếng hỏi, thì ngay lúc này cửa phòng bị người đá văng.

"Hay cô một tên trộm, cuối cùng ta cũng bắt được ngươi."

"Ngươi chạy đâu cho thoát, vẫn là bị ta tóm được."

Người này cao lớn, đường nét cho chút tuấn tú. Do nguyên chủ trộm cắp của nhiều người, nên bây giờ không thể nhớ được người này là ai.

Uyển Nhi cắn chặt răng, không ngừng mắng.

"Tới hay lắm, lúc lão nương khỏe mạnh thì không có tới đâu."

"Khi lão nương sắp chết rồi, thì lại tới bắt. Thật biết lựa thời điểm."

Uyển Nhi gắng gượng nhào người dậy, mím chặt môi nhàn nhạt mở miệng, phảng phất như không có chuyện gì.

"Khụ! Ngươi là ai? Tới tìm ta có chuyện gì?"

Người nọ nhú mày nhìn cô, hắn vẫn không có ý định từ bỏ bắt cô.

"Ngươi bị bệnh? Dù có sắp chết. Ta cũng bắt bằng được ngươi lên triều đình."

"Cả gan vơ vét quốc khố."

Uyển Nhi lên tiếng cười nhạo người nọ, cô vẫn trấn định, tựa hồ như nói với bằng hữu lâu năm.

"Dù sao ta sống không còn được bao lâu, ngươi muốn bắt ta cũng được."

"Chỉ cần ngươi cho ta thời gian 1 tháng. Không! chỉ cần 7 ngày thôi."

"Qua bảy ngày ta sẽ tự giác đem mạng tới gặp ngươi. Nếu không ngươi có thể cho người giám sát ta."

Người nọ cau mày suy nghĩ, bộ dạng sắp chết này của Uyển Nhi là thật,. Hắn cũng tin mấy phần. Dù sao thì cũng sắp chết.

Hắn liền cho nàng ta cơ hội 7 ngày, còn chính mình theo dõi tốt là được.

"Được, ta cho ngươi 7 ngày. Có điều không được đi ra khỏi kinh thành."

"Ta biết ngươi có thu nuôi hài tử ở ngoại thành, nếu trốn đi ta sẽ chém hết chúng."

Cô kinh ngạc, hai mắt mở lớn gì có gì người này lại biết rõ tới như vậy? Uyển Nhi thầm lắc đầu, thôi số kiếp đã tới.

Vẫn nên gánh chịu, những hải tử kia là vô tội. Chỉ cần 7 ngày này xoát đầy hảo cảm là được. Sau đó an ổn ra đi.

Uyển Nhi không nỡ nhìn Bạch Vũ Long, từ khi hắn bước vào. Cô liền cảm thấy hắn rất lạ. Còn lạ chỗ nào thì cô không rõ.

Lúc này Bạch Vũ Long chịu đựng, nhìn tới bàn tay nắm chặt. Hắn biết nàng lo lắng hắn sinh khí, sẽ đem người nọ giết.

Uyển Nhi hài lòng với biểu hiện của hắn, đúng là trẻ nhỏ dễ dạy. Khi người nọ đi cô liền thu hồi ánh mắt khỏi Bạch Vũ Long.

"Nương Tử, khát không ta lấy nước cho nàng."

Uyển Nhi hơi giật đầu, hắn liền nhanh chóng đi lấy nước.

Bạch Vũ Long âm thầm rút máu từ đầu quả tim, hòa vào trong nước cho Uyển Nhi uống. Hi vọng sẽ kéo dài được sinh mệnh.

Hắn dơ ngón tay ra, móng tay dài sắc nhọn vươn ra, không suy nghĩ liền đâm vào ngực trái, rút ra một gọt máu hòa vào ly nước.

Uyển Nhi hơi nghiêng cằm, uống cạn ly nước. Không may may phát hiện ra điều gì?

Bạch Vũ Long ôn nhu xoa đầu cô, ánh mắt hắn nhìn cô đầy yêu thương sủng nịch.

"Nương Tử nghỉ ngơi, mai khỏe nương tử cùng ta đi chơi có được không?"

Uyển Nhi không nỡ từ chối, dù sinh mệnh này có tàn. Cô cũng sẽ chống gậy dẫn hắn đi, hảo cảm còn chưa có đầy đâu.

Sáng sớm hôm sau, do uống máu từ quả tim của Bạch Vũ Long, cô có chút sức lực. Nhưng kiểm tra qua hệ thống thì điểm sinh mệnh vẫn là 10%.

Hôm nay Bạch Vũ Long phá lệ vui vẻ, hắn chỉ là trước mặt cô, cố tỏ ra mình không có dị tượng gì.

"Nương Tử, lên ta cõng nàng."

Cô cũng không từ chối, trực tiếp leo lên lưng hắn, để mặc hắn cõng mình đi dạo phố. Cảm giác này cũng không tệ.

Trong lòng cô hơi bộp chộp, nhìn không được liền cất giọng yếu ớt lên.

"Bạch Vũ Long, có phải ngươi đã nhớ ra điều gì rồi phải không?"

Hắn mím chặt môi, gất gao ôm lấy cô. Trần định trả lời.

"Nương Tử, nàng thích ta thì phải gọi phu quân."

"Ta không chỉ nhớ, ta có nương tử là nàng. Chỉ một mình nàng."

Thời điểm bây giờ thì cô đã hiểu rõ, hắn là nhớ hết mọi chuyện. Chỉ là hắn đang cố gắng giả ngốc.

Uyển Nhi hai tay nắm chặt lấy cổ hắn, cô không muốn phơi bày bộ dạng này của hắn.

"Được! Phu quân. Những ngày này chúng ta phải đi chơi hết kinh thành."

Bạch Vũ Long muốn rút chân ra ngoài, hắn cần rằng nhìn cho chính mình không được rơi nước mắt.

"Nương tử thích là được! Dù trên trời hay dưới biển ta cũng mang theo nàng."

"Ân" Cô nhẹ nhàng đáp ứng với hắn.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% Độ hảo cảm là 95%)

Thoáng cái 7 ngày đã trôi qua, cô vẫn không thể nào xoát đầy hảo cảm. Trong tâm chán nản không ít.

Cho tới khi người nọ gõ cửa phòng. Lúc này cô sai Bạch Vũ Long đi mua màn thầu, cô nói mình thèm ăn.

Hắn liền không suy nghĩ một mạch chạy đi trong đêm.

"Thời hạn 7 ngày đã hết. Ngươi vẫn nên ngoan ngoãn theo ta về triều định nhận tội."

Bất quá đã tới đường cùng, cô đành mượn cơ hội này xoát 5% hảo cảm còn lại.

Người nọ không đợi cô trả lời, hất di chuyển nhanh như chớp đánh ngất cô. Biến mất trong màn đêm.

Cho tới khi Bạch Vũ Long trở lại, hắn thấy trên giường không có ai. Mảnh vải trong tay rớt xuống đất.

Hắn tức giận sinh khí, nài vì lý do gì đi không từ biệt hắn. Có phải nàng không còn thích hắn.

Hay người nọ đã mang nàng đi đâu rồi, dù có dấu nàng ở nơi nào. Hắn cũng phải lật tung cả thiên hạ tìm ra nàng.

Một vạn câu hỏi không ngừng, nhảy nhót trong tâm trí của hắn. Màn đêm mờ ảo, ánh trăng liền bị mây mờ che khuất.

Đêm trăng gió mát. Bất chợt nổi bão mưa không ngừng trút nước. Phong vân như nổi cơn giông xé trời.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 254: Công lược thủy thần 12

Khi Uyển Nhi tỉnh dậy phát hiện mình trong xe ngựa, ở bên ngoài đánh xe là người nọ. Còn nam nhân tuần tú ở bên cạnh cô nhìn rất quen mắt.

Uyển Nhi cố gắng lấy trong ký ức nguyên chủ, khó khăn nuốt nước bọt xuống. Tên này là Hoàng Đế đương triều Lãnh Tầm.

Có một đoạn nhân duyên cùng nguyên chủ, nhiều lần nguyên chủ có trộm trong cung. Bị hắn bắt gặp mỹ mạo liền mê luyến.

Tính cách nguyên chủ ghét quan lại, lẫn hoàng tộc. Hết lần này tới lần khác từ chối Lãnh Tầm. Có khi còn lớn gan đá văng hắn.

Uyển Nhi khó khăn thở ra, tới khi sắp chết rồi. Báo ứng lại đổ lên đầu cô, bây giờ chỉ còn cầu trời khấn đất.

Cho tên Hoàng Đế này không có thú vui lẫn lộn cùng người sắp chết. Nếu mà lẫn lộn cùng hắn, xác định mai sẽ chết.

Uyển Nhi hơi trở mình, yếu ớt mỉm cười. Nhân nhặt mở miệng.

"Hoàng Thượng là muốn đưa ta đi đâu?"

Đối phương là hoàng thượng, mà lúc này cô không còn sức để đánh hắn. Bây giờ chỉ còn cách nhẫn nhịn.

Lãnh Tầm nhìn về hướng cô, hơi cau mày. Chậm rãi mở miệng, ít chữ nhưng đầy ý nghĩa.

"Lâm Phi của Trẫm"

Uyển Nhi chớp đôi mắt, cố gắng tỏ ra mình sắp không xong rồi. Mấp máy môi.

"Phải không? Hoàng Thượng cũng thấy rõ. Ta sinh lực đã cạn ngại vẫn nên tìm mỹ nhân mạnh khỏe."

"Hoàng Thượng là chủ thiên hạ, thực quyền trong tay. Muốn lập phi, thì đâu có thiếu nữ nhân tự nguyện."

Uyển Nhi cố gắng nín nọt, biết đâu hắn thấy mình sắp chết sẽ thả mình ra.

Lãnh Tầm càng không để ý tới lời nói của cô, hắn lãnh đạm mở miệng.

"Nàng đừng hòng chạy, quốc khố của trẫm không thiếu được liệu hiếm, ngự y càng không thiếu."

"Phi Vị hay hậu vị trẫm chỉ muốn nàng."

Lúc này cô muốn phun tào, hai mắt mở lớn. Cô gắng hạ thấp bản thân mình tới cực hạn.

"Ta chỉ là cái lừa gạt trộm cắp, không có gì để hoàng thượng phải coi trọng ta."

Lãnh Tầm hừ mạnh, hắn quả thật muốn khâu miệng nữ nhân này lại. Miệng nói bệnh sắp chết, vậy mà còn sức đối chọi với hắn.

"Nàng trộm quốc khố, lại thuận tay trộm luôn trái tim của trẫm rồi."

Lúc này thì Uyển Nhi cứng họng. Tên Hoàng Thượng này quả là mặt dày. Nếu không phải cô bệnh, cô chắc chắn đã đập hắn xuống xe ngựa từ lâu rồi.

Uyển Nhi chống thân lại gần Lãnh Tâm, cô không chút liêm sỉ nào mà chọc tức hắn.

"Hoàng Thương, có phải ngài nhìn thấy ta trong bộ dạng sắp chết, liền phản kích

"Xem ra còn rất khản trương đi, để ta đoán xem. Hay hoàng thượng còn chưa mêm qua mùi vị nữ nhân?

Rút lui, cô cười khanh khách vào tai Lãnh Tâm, khiến hắn vừa tức. Lại hơi ngửa ngáy, tại sao bản thân lại thích nữ nhân vô sỉ này.

Lãnh Tâm không chịu thua thiệt, liền bắt lấy tay cô. Ép vào bên trong, đôi mắt hoa đào của hắn híp lại, giọng trầm thấp vang lên.

"Phải Trẫm chưa nếm qua nữ nhân. Nhưng rất tiếc trẫm chỉ muốn nếm mình nàng.

Uyển Nhi dù sắp chết, cũng không chịu cúi đầu trước tên nam nhân này. Cô lấy ngón tay chọt chọt vào bụng rắn chắc của hắn.

Hành động là lột ong bướm, cất lời ngọt ngào lên...

"Nhưng rất tiếc, ngài không hợp khẩu vị của ta. Hơn nữa.....

"Bụng còn rất phê....

Lãnh Tâm"....."

Hắn liếc mắt nhìn chính bụng mình. Rất chắc chắn còn có cơ bụng không giống lời nữ nhân này nói, chỗ nào là bụng phê.

Cô còn bồi thêm một câu, hi vọng tên Lãnh Tâm này tức giận mà đạp mình xuống xe ngựa cũng được.

"Ai nha! Bụng phê cũng có cái tốt của nó! Lăn lộn một lúc liền ra, không phải vất vả a~~

Lãnh Tâm sinh khí, gân xanh nổi đầy mặt. Hắn như vậy, lại bị nữ nhân này coi thường năng lực nam nhân của hắn? Nữ Nhân đáng chết.

"An Uyển Nhi! Đã khiến nàng khổ tâm vì trẫm rồi.

"Đợi hồi cung trẫm sẽ chứng thực cho nàng thấy.

"Bụng Trẫm có phê hay không? Tới lúc đó sẽ rõ.

Cô tưởng rằng hắn tức giận sẽ đá cô ra ngoài. Ai ngờ tên Lãnh Tâm này, trực tiếp nhét thứ gì vào miệng cô. Sau đó cô lâm vào bóng tối.

Không biết bao lâu, cô tỉnh lại trong phòng tối, tiếng mở cửa khiến cô tỉnh lại. Định mở miệng nhưng không sao phát ra tiếng.

Tỳ nữ tiến tới, giúp cô lau thân thể, còn thay y phục cho cô. Lúc này tỳ nữ mới lên tiếng.

"Nương Nương, đừng cố gắng nói! Hoàng thượng đã phong bế thanh âm

"Nương Nương sẽ không nói được!

Uyển Nhi thật muốn phát tiết, tên Lãnh Tâm này quá cẩn thận rồi. Tỳ nữ thu xếp xong liền lui ra ngoài.

Căn phòng rộng rãi nguy nga, chỉ còn một mình cô. Nằm trên giường, đôi mắt nhìn về cửa sổ.

Bên ngoài không ngừng mưa, còn có hiện tượng nổi bão. Liệu có phải Bạch Vũ Long đang buồn, hắn có đang khóc....

Hay đang đi tìm cô, chỉ mong hắn đừng nhấn chìm cả thiên hạ, là cô cảm tạ trời đất rồi.

Uyển Nhi lại hừ lạnh, nhìn lại thân thể này. Cô thật sự chán ghét cái thân thể rách nát này, một đời sống không được. Chết cũng không xong.

Đột nhiên cửa lại tiếp tục bị người mở ra. Mà người bước vào không ai khác là Lãnh Tâm.

Hắn híp mắt nhìn cô cười cười, phát ra âm thanh đặc ý.

"Nàng nhìn ta, không phải bây giờ nàng đã thuộc về ta rồi hay sao.

Hắn bóp cổ cô, thoáng chốc cô như phát ra được âm thanh.

"Ngài Nha, ta đã từng lăn lộn với nhiều nam nhân. Chỉ cần nhìn qua đã biết ngài rất kém.

Lãnh Tâm đáy mắt nổi lên tia sát ý hắn tức giận. Nữ nhân này năm lần bảy lượt hạ thấp, khinh thường bản lĩnh nam nhân của hắn.

"Nàng là đang tự chuốc lấy khổ. Ta không ngại lẫn lộn cùng người sắp chết đâu.

"Chỉ cần xong việc, nàng vẫn còn thời dư dả thôi thót. Ta vẫn sẽ cùng nàng, tới khi nàng chết mới thôi

Uyển Nhi hơi sợ hãi, lần đầu tiên cô phải đối diện với một tên biến thái như thế này. Trong lòng cô nổi lên tia tởm lợm.

Chỉ cần hấn động tới cô, liền cắn lưỡi chết cho xong, mặc dù cắn lưỡi có hơi đau...

"Hoàng thượng ngài có thể cắt ra xa ta được không? Thật thối.

Nghe được lời này, Lãnh Tầm không còn kiên nhẫn đối với cô nữa rồi. Đôi mắt hấn đã nổi lên tầng dục vọng.

"Nàng cầm miệng, ngoan ngoãn làm hoàng hậu của ta. Nếu không đừng trách ta vô tình.

"Những hài tử kia, ta liền chém hết.

Uyển Nhi trợn trừng hai mắt, sát ý nổi lên. Cô thật muốn chém chết tên Lãnh Tầm này.

Lãnh Tầm lưu loát xé toạc y phục của cô. Đề cô dưới thân hấn, một tay giữ chặt lấy cô, tay kia xé y phục.

Uyển Nhi tuyệt vọng giãy giụa. Không ngừng hét lên.

"Mẹ Nó! Cút ra khỏi người lão nương, tên biến thái này.

"Ồ xưng hô này, cũng có chút thú vị. Ta lại càng phải biến thái hơn rồi.

Uyển Nhi cứng họng không phản bác. Thật sự ông trời phải ép cô cắn lưỡi thật sao?

"Hệ Thống, mi nhanh chóng kéo nam chủ tới đây. Lão nương sắp không trụ được.

[...]Ồ! Dù hoàng cung lẫn thiên hạ nổi bão tiểu tỷ tỷ cũng đành lòng.

Cô giật mình, suy nghĩ một hồi. Vẫn nên chính mình hi sinh còn hơn để người vô tội phải chết.

Nghĩ thông suốt, cô cắn chặt răng mình vào lưỡi. Cảm giác đau đớn chiếm lấy cô. Nước mắt trào ra khỏi khóe mắt.

Vị máu trào ra từ khóe miệng, lẫn xuống cổ họng. Cô nếm được vị ngọt của nó.

Trong đầu không ngừng suy nghĩ. Bạch Vũ Long nhanh tới cứu ta...dù sắp chết cũng phải xoát đầy hảo cảm.

Lãnh Tầm thấy cô cắn lưỡi tự sát, làm sao hấn có thể để cô thực hiện được ý đồ.

Bàn tay to lớn bóp miệng cô. Nhét thứ gì tròn tròn vào trong miệng. Lạnh lùng lên tiếng.

"Nàng muốn chết sao! Ta sẽ không để nàng dễ dàng thực hiện được ý định đó đâu.

"Ng ngoan ngoãn làm hoàng hậu của ta đi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Công lược thủy thần (hoàn)

Uyển Nhi vô lực ngã đi, khi tỉnh dậy liền thấy mình vẫn trong căn phòng nguy nga này. Nhìn lại xuống thân đã được thay y phục khác.

Cảm giác khắp người suy yếu, cũng không có đau như phá thân. Coi như tên Lãnh Tầm kia còn chút lương tâm.

Nửa tháng trôi qua, cô vẫn bị giam giữ trong hoàng cung. Thời gian này, trời vẫn mưa không ngớt. Thiên tai hoành hành khắp nơi.

Thân thể này không chịu nổi, nhiều lắm thì sống thêm được 5 ngày. Lãnh Tầm lúc này cũng rất đau đầu.

Hấn tìm đủ phương pháp dù rằng cả quốc khổ. Bệnh tình của cô không tìm ra nguyên nhân, dù cho được liệu chân quý, không thể nào giúp gì được.

Chưa kể tới hơn nửa tháng nay, thiên tai hoành hành. Khắp nơi lũ lụt, tới kinh thành cũng đã ngập nước. Hắn không biết bao giờ mưa mới ngừng.

Chỉ sợ khi mưa ngừng, dịch bệnh bùng phát, chắc chắn là điều sẽ xảy ra.

Lãnh Tầm ngồi trên long ỷ, khẽ xoa mi tâm. Khắp thiên hạ này hắn không sợ bất kì ai. Thời điểm bây giờ, hắn rất sợ thiên tai.

Uyển Nhi đang nằm nhàn nhả trên giường. Âm thanh hệ thống cảnh báo vang lên.

[...] Cảnh báo thể giới sắp bị hủy diệt. Độ nhấn chìm là 20%

[...] Đang còn gia tăng, độ nhấn chìm là 50 %.....

Uyển Nhi nhào người dậy kinh ngạc. Có phải tên nam chủ kia nổi điên, hắn định nhấn chìm cả thiên hạ?

[...] Tiểu tử tỷ đoán đúng rồi, nam chủ đang nổi điên.

Uyển Nhi".....

khắp hoàng cung đã bị nước nhấn chìm hơn phân nửa, Lãnh Tầm lo lắng hắn vội vàng tới Nguyệt Hoa Cung, nơi hắn nhốt Uyển Nhi.

Chỉ sợ lúc này nước ủa vào cung của nàng. Lãnh Tầm được thái giám chèo thuyền tới Nguyệt Hoa cung.

Thời điểm này bất kể ở ngoài cung hay trong cung, đều di chuyển bằng thuyền.

Lúc hắn bước vào, thấy Uyển Nhi ngồi trên giường. Đáy mắt nàng hiện lên tia vui mừng lẫn chờ đợi.

Uyển Nhi thấy Lãnh Tầm bước vào, nhìn mình chăm chăm. Thì cô yếu ớt cất giọng mỉa mai.

"Hoàng Thượng ngài vẫn nên thả ta ra, ta đã là người sắp chết.

"Nếu ngài chịu thả ta ra, thì thiên hạ này của ngài sẽ không bị nhấn chìm.

"Bách tính của ngài sẽ không phải chết vô tội.

Lãnh Tầm nhún mày, hắn không tin những gì nàng nói. Thiên tai là do trời, nàng ấy làm sao mà ngăn cản.

"Nàng đừng hồ nháo, thiên tai là do số trời.

"Nàng lấy gì ngăn cản, dù nàng sắp không được. Cũng phải chết bên cạnh ta.

Uyển Nhi thở ra một hơi, đối với những tên thần kinh như Lãnh Tầm. Cô không có đối sách với hắn.

Cô nhắm mắt lại, trong đầu nhâm tên Bạch Vũ Long trên bản đồ siêu cấp. Phát hiện ra hắn đang rất gần cô.

Uyển Nhi cười sáng lạn, hướng Lãnh Tầm nói một câu.

"Hoàng Thượng rất tiếc, khi ta chết cũng không chết bên ngài.

"Ta đã có người trong lòng sắp tới đây rồi.

Bất giác đôi mắt Lãnh Tầm lóe lên tia ngạc nhiên lẫn lãnh ý. Lãnh Tầm rống giận, dù cho hắn có làm chuyện gì.

Nữ nhân này năm lần bảy lượt, vẫn muốn rời xa hắn. Tới chết cũng không nguyện ý chết bên hắn.

"Được! Nếu đã như vậy ta tự tay tiễn nàng.

Lãnh Tầm bước tới gần Uyển Nhi, hai tay bóp chặt lấy cổ trắng nõn của cô. Lúc này hắn chỉ muốn chiếm giữ nữ nhân này. Dù chỉ là thân thể.

Uyển Nhi cảm thấy cổ đau đớn, hít thở không thông. Cho tới khi hệ thống báo điểm sinh mệnh còn 2%.

Bất ngờ cửa bị nước đập bay đi. Lãnh Tầm giật mình, hắn quay đầu nhìn lại hướng cửa. Đập vào mắt hắn là ngọn sóng cao lớn, đang dâng lên.

Uyển Nhi mỉm cười mãn nguyện, miệng nhỏ mấp máy.

"Chàng tới rồi, rốt cuộc cũng tới rồi.

Lãnh Tầm căng mắt ra nhìn, hắn Không thấy người nào. Nàng ấy là chờ đợi ai? Là ai tới.

"Nàng nói nhanh! Nàng đang đợi ai tới?"

Uyển Nhi vẫn cười xinh đẹp, trong bộ dạng yếu ớt nhợt nhạt. Lúc này cả hai người đều ướt hết.

"Ta đợi thần, phu quân của ta đã tới đây rồi....."

Không để cho Lãnh Tầm lên tiếng, bên ngoài gió điên cuồng thét gào. Âm thanh hoa lệ, vắng vắng như từ nơi rất xa vọng vào.

"Nhân loại đáng chết, người cả gan đem nương tử của bổn thần đi.

Lãnh Tầm kinh ngạc, nhìn về hướng âm thanh phát ra, hần nhìn nam nhân đứng trên ngọn sóng cao trào.

Nam nhân này gương mặt mỹ mạo, không có chân, thay vào đó là đuôi cá. Khắp người tỏa ra tử khí.

Hắn là bậc đế vương, không thể chịu khuất phục bất kể ai. Dù cho là thần đi nữa.

"Thủy Thần, nàng đã là người của ta. Ngươi dù là thần cũng không thể thắng nổi ta.

Lãnh Tầm trừng mắt với Bạch Vũ Long. Mặt đối mặt lạnh lùng lên tiếng.

Bạch Vũ Long bị khiêu khích hần phát tay. Lãnh Tầm liền bị thổi bay xa, nôn ra một ngụm máu.

Hắn lúc này quét đôi mắt đỏ như máu về phía Uyển Nhi, phi thân tới ôm Uyển Nhi vào lòng.

Mưa có dấu hiệu lớn hơn. Con tức giận của Bạch Vũ Long, khiến hoàng cung trở thành nơi đổ nát. Khắp nơi đều bị nhấn chìm trong nước.

Mắt thấy không ổn, Uyển Nhi dùng hơi sức còn lại, thều thào vào tai Bạch Vũ Long.

"Phu quân, chàng đem ta đi. Hắn vẫn chưa làm gì ta.

"Ta sắp không xong rồi, đừng liên lụy bách tính vô tội..."

Bạch Vũ Long nghe thấy Uyển Nhi nói. Hắn cúi xuống nhìn nàng, liền thu bớt sát ý.

"Nương tử, nàng sẽ không sao. Ta sẽ không để nàng chết.

Cô nở nụ cười nhợt nhạt, bàn tay xoa lên gương mặt mỹ mạo của hắn.

"Được! Tới lúc đó ta muốn đuôi cá của chàng.

"Được! Nàng muốn gì ta đều cho.

Ngay cả trái tim hắn còn cho nàng được, đừng nói là đuôi cá hắn nguyện cắt bỏ...

Bạch Vũ Long liếc ánh mắt sắc bén về phía Lãnh Tầm, lên tiếng nhắc nhở

"Ngươi hãy mong nàng không có chuyện gì, nếu không thiên hạ này của ngươi..."

"Ta không ngại nhấn chìm xuống biển đâu.

Rút rời hắn ôm Uyển Nhi bay đi mất. Chỉ còn Lãnh Tầm ngã dục ở dưới đất.

Lúc này, mây mù tiêu tán đi mưa đã ngừng. Nước cũng rút đi hết, cả hoàng cung chỉ còn lại mảnh điêu tàn.

Lãnh Tầm nhận ra rằng. Thứ không phải của mình, mãi mãi không thuộc về mình.

Là con người, không thể đấu với thần. Chỉ nhận lại thương vong.

Bạch Vũ Long để Uyển Nhi dựa vào mình, hắn ôm chặt lấy cô. Bàn tay xoa lên gương mặt nhợt nhạt kia.

"Chàng đã nhớ hết rồi đúng không? Xin lỗi là ta lừa chàng.

"Không nên dụ dỗ chàng như hài tử, chàng ca rất hay....."

Bạch Vũ Long áp môi mình lên cánh môi thiếu huyết sắc kia của cô. Hắn lúc này rất ôn nhu, không còn tử khí quanh người.

"Nàng đừng nói gì nữa! Ta nguyện để nàng lừa gạt ta..."

"Nương tử nàng sẽ không chết, ta sẽ không để điều đó xảy ra. Rồi ta sẽ lại ca cho nàng nghe."

"Chàng định làm gì? Sinh tử bệnh lao không thể ngăn cản."

"Được chết bên chàng, ta đã mãn nguyện."

Bạch Vũ Long gắt gao lấy Uyển Nhi, hấn im lặng không trả lời nàng nữa.

Bàn tay lưu loát, vuron móng tay sắc nhọn ra. Đâm sâu vào trong lồng ngực mình, cố gắng moi trái tim ra ngoài.

Uyển Nhi không còn sức ngăn cản, chỉ biết trừng mắt nhìn hấn tự đâm vào lồng ngực mình.

"Đừnggggg... Chàng đừng moi ra sẽ Chết..."

Bạch Vũ Long cắn chặt răng, tránh cho mình phát ra âm thanh đau đớn.

Vài phút sau, sắc mặt hấn đã tái nhợt. Tay cầm chắc trái tim tỏa ra ánh hào quang màu xanh.

Đặt trái tim trên lồng ngực Uyển Nhi, vài giây sau trái tim liền biến mất.

Tức thì cô cảm giác được sinh mệnh trời dậy. Sức mạnh điên cuồng chạy khắp cơ thể của cô.

Bạch Vũ Long vẫn ông chặt lấy nàng, lồng ngực hấn đã lành lại. Không có bất cứ dấu vết như bị moi tim, chỉ còn vương lại vết máu loang lổ trên y phục.

Đôi mắt Uyển Nhi hồng hồng, cô xúc động xen lẫn đau lòng. Tay niết lên gương mặt mỹ mạo, không có một chút huyết sắc nào.

"Chàng! Sao chàng là thần lại ngu ngốc tới vậy. Trái tim này ta trả cho chàng, ta không nhận."

"Ta không muốn nhận... Tên thủy thần đáng chết."

"Chàng nhanh lấy lại đi, trái tim xấu xí này lão nương không cần."

Bạch Vũ Long mệt mỏi, hấn cảm thấy sức lực như bị rút cạn đi. Hấn cố gắng nở nụ cười hoa lệ với cô.

"Nương Tử! nàng xứng đáng có nó. Ta sẽ không chết được đâu."

Bỗng nhiên đuôi cá của hấn biến thành đôi chân, Uyển Nhi kinh ngạc trước dị tượng này.

[...] Tiểu tử ty không cần ngạc nhiên, hấn mất đi trái tim của thần, thì tức khắc trở thành người bình thường.

Uyển Nhi nghe được lời giải thích của hệ thống, lúc này cô mới yên tâm thở nhẹ ra.

"Phu Quân, chàng hứa cho ta đuôi cá. Đuôi cá chàng đâu? Ta muốn ăn."

Bạch Vũ Long xấu hổ, mặt hấn hồng hồng. Mấp máy mở miệng....

"Đuôi... Ta không có! Nhưng nàng có thể ăn ta."

Uyển Nhi phì cười, tay gõ nhẹ lên trán hấn ngọt ngào nói.

"Ta sẽ đưa chàng tiêu dao thiên hạ, trọn kiếp này."

Bạch Vũ Long nhẹ nhàng gật đầu.

"Được, ta sẽ bồi bên nàng kiếp này. Kiếp sau đều bồi bên nàng."

"Muôn kiếp luân hồi, ta chỉ yêu mình nàng."

(Ting -- đã hoàn thành nhiệm vụ 100% -- Tiến hành sao chép tính cách kí thể 5% - 10% -100% sao chép thành công.

(Tách ly khỏi kí thể thành công)

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ

..] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 20000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 70000/1000000

Sở trường.: nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp.Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ.: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cứu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa. Hào quang Thánh Mẫu

Cấp bậc.:Trung cấp

Uyển Nhi hơi giật mình,cur nhiên điểm kinh nghiệm lại nhiều tới vậy. Còn thu thập thêm cái hào quang thánh mẫu.

[...] Vì thế giới vừa rồi, tỷ ngăn chặn được thiên tai. Nên bách tính lập đền thờ phụng tiểu tỷ tỷ.

[...] Nhiệm vụ được đánh giá hạng SS. Tiểu tỷ tỷ thanh trừ cảm xúc không?

Cô ngăn người một lúc, lâu sau mới mở miệng.

" Từ sau không cần thanh trừ cảm xúc, mà hào quang thánh mẫu có tác dụng gì?

[...] Hào quang này, giúp người xung quanh đối với tỷ tỷ, sinh ra hảo cảm.

" Ồ! Hào quần này cũng rất có ích. Lão nương phải nỗ lực cố gắng. Không lâu sau liền lên cao cấp.

[...] Được vậy tiểu tỷ tỷ tiến vào nhiệm vụ không?

" Vào luôn đi "

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Uyển Nhi bị ánh nắng chiếu vào làm cho tỉnh. Cô nâng mí mắt lên quan sát xung quanh..

Cô đang ở trong căn phòng màu hồng nhạt, khắp căn phòng từ gối hay ga giường. Đều là màu hồng.

Lúc này cô kết luận, chắc chắn đây là phòng ngủ của Nguyên Chủ. Cô lười biếng nằm xuống, tiếp thu nội dung cốt truyện.

(Cập nhập thông tin cốt truyện ----)

Nguyên chủ năm nay 22 tuổi tên là Lan Uyển Nhi, vừa mới tốt nghiệp đại học kinh tế thành phố A.

Gia đình nguyên chủ thuộc dạng thổ hào. Nhưng Ba mẹ lại mất sớm do tai nạn, chỉ sinh được hai người con gái.

Nguyên chủ là út, trước còn có người chị là Lan Như Ý. Cả hai người đều là nữ cường nhân độc lập trên toàn phương diện.

Khi trước khi ba mẹ mất có để lại,80% cổ phần tập đoàn Lan Gia. Cho hai cô con gái yêu quý.

Lan Như Ý tiếp nhận tập đoàn, quản lý sau khi Ba mẹ mất. Còn lúc này nguyên chủ mới tốt nghiệp đại học, lại muốn tự mình phấn đấu.

Nên từ chối lời mời của chị gái, tiến vào tập đoàn Lan Gia để làm. Nguyên chủ muốn chao dồi kinh nghiệm, liền xin vào tập đoàn Tùy Gia làm thư ký.

Nam chủ là tổng giám đốc của tập đoàn Tùy Thị. Tùy Gia Lạc năm nay 27 tuổi. Có thể nói Tùy Gia mạnh mẽ hơn Lan gia ở chỗ.

Tùy Gia có qua lại với bên hắc đạo, làm ăn có chút mờ ám. Tùy Gia Lạc đáng người cao ráo, ngũ quan tinh xảo tuấn đạt.

Duy nhất hắn là người mắc bệnh sạch sẽ, hơn nữa còn mang gương mặt tăng băng 1000 năm không tan.

Chuyện xảy ra khi Tùy Gia Lạc yêu thích một cô gái Hoa Như Ngọc. Cô gái cũng chính là nữ chủ.

Gia cảnh bình thường, vừa tốt nghiệp trường sân khấu điện ảnh. Tùy Gia Lạc gặp Hoa Như Ngọc ở tình huống oái oăm.

Khi đó nguyên chủ cùng Tùy Gia Lạc, mới công tác nước ngoài về. Vừa xuống sân bay, lên xe chờ về công ty liền đụng phải nữ chủ.

Tùy Gia Lạc vì mắc bệnh sạch sẽ, nhất định không đỡ nữ chủ dậy. Hắn một lời không nói liền quang tám chi phiếu cho Hoa Như Ngọc.

Hoa Như Ngọc nghĩ mình bị khinh thường, liền tặng cho Tùy Gia Lạc một bạt tay. Sau đó âm ức rời đi.

Từ sau lần bị tát đó, Tùy Gia Lạc lệnh cho nguyên chủ tìm hiểu thông tin của Hoa Như Ngọc. Làm khó để cô ta khắp nơi.

Lâu sau từ làm phiền cho tới yêu, hắn mắc bệnh sạch sẽ, nhưng không ngại chạm vào Hoa Như Ngọc.

Cho tới khi, Tùy Gia Lạc quyết định hôn nhân với Hoa Như Ngọc. Thì Tùy Gia gặp khó khăn cần có nguồn vốn...

Thời gian nguyên chủ làm thư ký, bên cạnh Tùy Gia Lạc không lâu liền yêu.

Nguyên chủ yêu cầu chỉ cần Tùy Gia Lạc đối xử với mình như bạn gái 1 ngày, cô liền giúp đỡ Tùy Gia Lạc nguồn vốn.

Tùy Gia Lạc suy nghĩ chỉ là giả vờ thôi, sẽ không quan trọng. Hắn liền đồng ý. Tới khi Tùy Gia qua tình cảnh khó khăn.

Tùy Gia Lạc và Hoa Như ngọc tiến tới hôn nhân sống vui vẻ bên nhau.

Nguyên chủ buồn tủi trong lòng, lâu ngày tạo thành căn bệnh trầm cảm nặng.

Nguyên vọng của nguyên chủ, chỉ muốn sống vui vẻ. Để không phải tiếc nuối việc gì

- -----// End //-----

Uyển Nhi lúc này vừa đúng lúc, xuyên vào thời điểm nguyên chủ mới nhận thông báo vào Tùy Thị làm.

Cô thở phào nhẹ nhõm, còn may mắn chưa gặp nam chủ. Mà nam chủ cũng chưa có gặp nữ chủ, để phát sinh ra chuyện gì.

Uyển Nhi câu môi cười. Nghĩ trong đầu, nếu như vậy thì cô không phải công lược nam chủ.

Chỉ cần thực hiện nguyên vọng của nguyên chủ, sống thật vui vẻ. Có nhiều thời gian để ăn...

[...] Nhiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Tùy Gia Lạc.

Uyển Nhi:"....."

" Lão nương còn chưa có biết, mặt mũi nam chủ đâu. Hắn không hợp khẩu vị của lão nương.

[...] Tiểu tỷ tỷ ăn tạp, lúc này còn phân biệt khẩu vị?

" Lăn cho lão nương "

Cô mệt mỏi, lười đối co với hệ thống chết dẫm này, nếu không nhầm hôm nay là ngày đi làm đầu tiên.

Uyển Nhi liếc mắt nhìn đồng hồ, Đã 7 giờ sáng. Phải nhanh chóng thay đồ tới công ty, còn phải xoát hạo cảm với tên mắc bệnh sạch sẽ kia.

Cô nhìn xuống giường, có đặt sẵn một bộ đồ công sở. Còn có chuẩn bị luôn cặp kính.

Uyển Nhi nhú mày, bộ đồ này mặc vào không khác gì bà thím. Còn cái kính dày cộm này đeo vào, thì che hết đi vẻ đẹp?

Nguyên chủ mất thẩm mỹ kém tới vậy, chẳng trách ở bên nam chủ lâu, không nảy sinh tình cảm.

Cô nhanh chóng vệ sinh mặt mũi, thay một bộ công sở khác. Ráp ngắn bó sát, kết hợp với áo sơ mi trắng.

Uyển Nhi thay vì đeo kính, cô liền đổi sang đeo áp tròng. Tóc dài cột cao lên. Môi hơi điểm chút son môi. Chân đi thêm dây cao gót 5cm.

Lúc này cô mới ngấm lại bản thân mình, nhìn như 18 tuổi. Không ai cho rằng đã 22 tuổi đâu.

Dù sao cũng không được ủy khuất chính mình. Cô không có gốc như nguyên chủ.

Uyên Nhi bước xuống lầu, chỉ có người hầu giúp cô dọn đồ ăn sáng ra. Lan Như Ý chắc giờ này đã tới công ty trước.

Cô nhanh chóng ăn hết bữa sáng, trước sự ngỡ ngàng của người hầu, bởi vì bình thường tiểu thư của họ ăn rất ít.

Khi ra ngoài ăn mặc rất khiêm tốn. Không như bây giờ, toàn thân quý khí, cao lãnh còn rất xinh đẹp.

Uyên Nhi mặc kệ người hầu nhìn cô, với ánh mắt kinh ngạc lần tìm hiểu.

Cô rút chìa khóa xe ra, leo lên chiếc xe thể thao màu hồng của cô. Dù sao cũng không được ủy khuất chính mình.

Cô nhập tên công ty trên bản đồ siêu cấp, thẳng một mạch chạy tới Tùy Thị.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 2

20 phút sau liền tới Tùy Thị, cô bước xuống xe. Thẳng lưng uốn ngực về phía trước. Đi thẳng vào bên trong.

Hầu hết ánh mắt đều đổ dồn về phía cô, họ kinh ngạc nhìn cô. Đa số đều đoán cô có quan hệ với Tùy Gia Lạc, không ai đoán cô là thư ký mới đến.

Vì đâu có ai đi xe thể thao đi làm, trên dưới đều là đồ hiệu. Mọi người xung quanh nhìn cô, nam nhân thì mê mẩn nhìn không chớp mắt.

Nữ nhân nhìn cô, đồ kị ghen ghét phóng dao về phía Uyển Nhi. Cô đáp lại ánh mắt của mọi người. Bằng nụ cười xinh đẹp tới lóa mắt.

Cô bước vội tới thang máy, lúc này cô nhìn nam nhân lạnh lùng trong thang máy.

Uyển Nhi cố gắng bước nhanh vào, mong rằng nam nhân kia giữa thang máy giúp cô.

Nhưng không, hần nhú mày một cái, để thang máy trực tiếp đóng vào. Uyển Nhi cắn răng phóng thân tới, hai tay chặn được cửa thang máy.

Cửa bị chặn lại thang máy tự động mở ra. Uyển Nhi quăng ánh mắt sắc như dao về phía nam nhân kia.

Cô bước vào trong thang máy, còn chưa kịp đánh tên ôn thần này. Thì hần hành động khiến cô tức tới nổ não.

Trong thang máy rộng rãi, hần cách xa cô tới 4m. Còn lấy bình xịt khuẩn, xịt xung quanh.

Uyển Nhi há hốc miệng, đôi mắt mở lớn. Nhìn tên ôn thần này cô máng thâm trong lòng.

"Tên này là xem lão nương là vi khuẩn sao? Hần là chính thức khiêu chiến, sự nhẫn nại của lão nương.

"Mẹ Nó! Những vật thể này không được phép sống trên trái đất.

Hần còn không buồn nhìn Uyển Nhi, vẫn chăm chú xịt xung quanh. Cần thận hơn, còn lấy khăn ra lau sạch tay.

Thời điểm này cô không thể nhịn hơn được nữa, Uyển Nhi thở phì phò, tay không ngừng sờ ống tay áo lên.

Nam nhân lúc này đang cúi đầu cất khăn vào trong áo. Liền cảm nhận được đau đớn, trời đất quay cuồng.

Lưng và bụng đau đớn, tệ hơn là đầu như có người đánh mạnh vào. Vừa lúc thang máy mở ra. Hần nâng mắt lên nhìn dáng người mới đánh mình.

Hần chỉ thoáng nhìn qua bóng lưng, mặt mũi thì không nhìn rõ. Uyển Nhi đánh đã tay, cô hả hê tới phòng riêng của thư ký.

Chưa đi được vài bước âm thanh hệ thống nhắc nhở.

(Độ hảo cảm của nam chủ -20% độ hảo cảm là -20% tiểu tỷ tỷ đừng nản)

"Mẹ nó! Lão nương chưa làm gì, vì sao hần lại trừ hảo cảm.

[...] Tiểu tử tử vừa mới đánh nam chủ. Trừ hảo cảm cũng là bình thường.

"Hệ Thống chó chết, sao mi không nhắc lão nương?"

"Lão nương làm sao biết được, tên thần kinh kia là nam chủ?"

[...]Ồ " Có đánh mới có thương. Ta nhắc liệu tử tử dùng tay sao?"

[...] Tiểu tử tử vẫn nên nhắm lại cốt truyện. Trong đó có nói qua, nam chủ mắc bệnh sạch sẽ.

"Hừ " có bệnh cũng có mức độ thôi, hần cứ nhiên xem lão nương là vi khuẩn.

Uyển Nhi về phòng làm việc của mình, xem lại lịch làm việc của Tùy Gia Lạc. Đợi hần gọi tới mình thì vào thôi.

Tùy Gia Lạc cố gắng thẳng lưng, đi vào trong phòng làm việc của mình. Vừa mới đóng cửa lại, hần vội vã xoa lưng và bụng cho bớt cảm giác đau.

Phía sau cổ sưng lên một cục. Tới bây giờ hần còn không dám tin, hần là bị một nữ nhân đánh.

Bản thân mình bị đánh còn, không kịp nhìn dung mạo của nữ nhân kia. Nếu là nhân viên công ty, to gan tới mấy cũng không dám đánh hần.

Tùy Gia Lạc đưa ra kết luận, chắc chắn là người thân của nhân viên trong công ty.

Hần ngồi xem văn kiện, đột nhiên nhớ tới. Hôm nay có thư ký mới tới làm, vẫn nên thử xem có đủ bản lĩnh làm thư ký của hần hay không.

Tùy Gia Lạc ấn chuông, kèm theo âm thanh trầm thấp.

"Thư ký đem cà phê vào cho tôi. "

Uyển Nhi đang tập trung gặm đùi gà, chân gác lên bàn. Nghe tiếng trầm thấp của nam chủ, cô khó khăn nuốt đùi gà xuống cổ họng.

" Ực~~~~

"Tên này thật biết lựa thời, điểm để hành hạ lão nương mà.

"Lão nương xem, hần là mắc bệnh sạch sẽ là thật hay giả đây.

"Hệ Thống, lão nương muốn biết hần thích uống loại cà phê nào.

[...] Cà phê Arabica. 1/3 đường 25 % lượng nước nóng. Uống ngay trong lúc nóng.

Cô là muốn vỗ tay khen tặng hệ thống. Chuyện gì cũng rõ tới chi tiết.

Uyển Nhi đứng dậy, pha Cà phê miệng cô câu lên đường cong xinh đẹp. Ánh mắt nổi lên tia hứng thú.

Cô cầm cốc nhỏ đi tới WC nữ. Nhanh tay múc nước trong bồn cầu ra, chính cô còn ghét bỏ nhìn cốc nước.

Trở lại phòng làm việc, cô đun sôi nước lên. Cho hai thìa cà phê vào thêm 1/3 lượng đường.

"Lão nương xem, hần sợ bản hay miệng khen ngon. " Hừ "

. Xoay người đi tới phòng làm việc của Tùy Gia Lạc. Uyển Nhi hít vào một hơi, bàn tay xinh đẹp gõ lên cửa, cất giọng thanh thúy lên

"Tổng Giám Đốc, tôi mang Cà phê tới cho ngài.

" Vào đi ": Âm thanh bên trong vang vọng ra.

Uyển Nhi điều chỉnh tốt trạng thái, tay cầm cốc Cà phê bước vào. Cô nhẹ nhàng đặt cà phê lên bàn.

" Tổng giám đốc, cà phê của ngài đây.

"Đề đây lát tôi sẽ uống ". Hần dường như không chú ý tới cô mà lên tiếng.

Uyển Nhi thờ ra một hơi, định xoay người bước ra, thì Tùy Gia Lạc gọi cô lại.

"Chậm đã! Cô tên gì?"

Hần liếc mắt quan sát Uyển Nhi, nhìn cô hần thấy quen mắt. Hình như đã gặp ở đâu đó rồi.

Uyển Nhi mừng thầm, tới giờ phút này tên nam chủ còn chưa nhận ra người đánh hấn là cô.

Cô mỉm cười đáng yêu, nhìn thẳng vào gương mặt lạnh lùng kia âm thanh ngọt ngào vang lên.

" Tổng Giám Đốc! Tôi là Lan Uyển Nhi, 22 tuổi. Hôm nay mới tới làm.

Tùy Gia Lạc lãnh đạm nâng cốc cà phê lên, thấy còn nóng thì hấn rất hài lòng. Đặt lên miệng hơi thổi một chút rồi mới uống.

Hấn ngạc nhiên, đây là vị hấn thích uống. Còn là rất ít người biết, ngoài ba mẹ hấn ra.

(Ting -- Độ Hào cảm của nam chủ +5% độ hào cảm là -15%)

Lúc này cô căng mắt ra nhìn hấn uống, vẻ mặt rất hài lòng. Uyển Nhi nhin cười tới mức cánh môi run rẩy, cô sợ không nhìn được mà cười to.

Tùy Gia Lạc đặt cốc Cà phê xuống, lúc này hấn mới vào chủ đề chính.

" Chắc cô cũng biết, tôi là Tùy Gia Lạc. Đã là thư ký của tôi cô chỉ cần ghi nhớ lịch trình của tôi.

" Nếu cần thiết thì, đi công tác cùng tôi.

Uyển Nhi tỏ ra chăm chú tiếp thu. Lúc này cô mới có cơ hội quan sát Tùy Gia Lạc.

Hấn nhìn rất anh tuấn, mũi thẳng mày kiếm. Gương mặt góc cạnh.

Thân hình chuẩn theo dạng ảnh đế, cô có thể nhìn ra đôi chân hấn chắc chắn dài.

" Thư Ký Lan, hình như tôi có gặp qua cô ở thang máy?

Uyển Nhi bị hấn điểm tới, cô giật mình nhanh chóng tìm lý do nguy biến cho mình.

Cô đẹp chứ không phải đầu heo, tự nhận gặp ở thang máy, khác gì thừa nhận việc mình đánh hấn.

" Tổng giám đốc chần ngại nhầm với ai rồi, tôi là lần đầu tới làm 7h tôi đã tới công ty rồi.

Hấn hơi nhíu mày, chắc có thể hấn nhầm lẫn thật. Nhìn thư ký mới tới này rất có trách nhiệm với công việc. Hơn nữa còn pha cà phê hợp khẩu vị của hấn.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% độ hào cảm là -10% tiểu tỷ tỷ cô lên)

" Được! Có thể tôi nhận nhầm.

" Lịch Trình ".

" Vâng ": Cô lập tức sắm vai thư ký nghiêm túc, cất giọng trả lời.

" 10 giờ ăn cơm cùng Tần Tổng. 2 giờ chiều ký kết hợp đồng cùng công ty Đề Nhất.

" 4 giờ chiều tới thành phố C, giám sát quy trình sản xuất sản phẩm.

May mắn điểm trí tuệ đã max, cô mới đọc lướt ra liền nhớ rõ như in. Không bị va vấp chỗ nào.

Tùy Gia Lạc là người nghiêm khắc trong công việc, nên thư ký cũng phải là người làm việc, thông minh khéo léo. Quan trọng hơn hết là tăng xuất phải cao.

Hấn đợi cô đọc xong, thì cũng uống hết cốc Cà phê trên bàn. Đôi mắt đánh giá lần thường thức nhìn Uyển Nhi.

Ngón tay thon dài của hấn, gõ nhẹ lên mặt bàn. Lâu sau mới lên tiếng.

" Được! Tôi đã biết cô đi ra đi.

" Cà phê rất ngon. Giúp tôi mang vào một ly nữa.

Uyển Nhi nghe hấn nói, cô cắn chặt môi, hơi cúi đầu đi ra ngoài. Vội vàng chạy về phòng làm việc, bây giờ cô mới dám cười phá lên.

" Ha Ha Ha, đau bụng chết lão nương rồi. Hấn khen ngon, còn xin thêm ly nữa.

" Điểm nào là mắc bệnh sạch sẽ ha ha ha..

[...] Tiểu tỷ tỷ, có thể hành động như người bình thường được không? Thật không giống nữ nhân.

" Hệ thống chó chết mi lần đi cho lão nương,

[...] Ta mong nam chủ không bị ngược tới Thảm

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 3

Mọi việc diễn ra rất thuận lợi cho tới khi tan tầm. Uyển Nhi lái xe trở về Lan Gia, có lẽ lúc này Lan Như Ý cũng đã trở về nhà.

Theo như ký ức của nguyên chủ cho biết. Chị gái buổi tối sẽ trở về dùng cơm cùng nguyên chủ. Uyển Nhi khá tò mò về người chị gái này.

Vừa trở về Lan Gia, cô đã thấy chiếc Lamborghini màu xanh của chị gái, dừng trong sân. Người hầu thấy cô về liền lên tiếng.

" Tiểu thư, đại tiểu thư đang đợi ở bên trong. Chờ cô về dùng bữa.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật đầu, xem như đã biết. Cô bước vào trong nhà, liếc mắt nhìn xung quanh.

Trước bàn cơm đầy đủ món bắt mắt, Lan Như Ý đang ngồi, mỉm cười vẫy tay với cô. Uyển Nhi quan sát đánh giá người chị này.

Gương mặt xinh đẹp, đôi mắt to tròn nhìn rất giống mỹ nhân u tĩnh. Chưa kể Lan Như Ý gần giống cô tới 6 phần. Về bên ngoài cao ngạo, thật xứng với hình tượng nữ cường nhân.

Lan Như Ý nhìn Uyển Nhi thất thần, cô đành lên tiếng trước.

" Tiểu Nhi hôm đầu tiên đi làm có thuận lợi không? Có ai làm khó em. Không...?

Uyển Nhi hồi thần, kéo ghế lại ngồi đối diện với Lan Như Ý. Cô cười đáng yêu, cười tới sáng lạn với Lan Như Ý.

" Rất thuận lợi là đằng khác. Chị nghĩ em gái của nữ cường nhân dễ bị bắt nạt sao?

" Có điều rất thú vị...". Uyển Nhi hơi nhin cười, rất tự nhiên đối với người chị gái này. Bắt đầu kể.

Lan Như Ý tò mò, cũng nhíu mày nhìn em gái mình.

" Có điều gì? Có phải tên nhóc họ Tùy kia làm khó dễ em?

Uyển Nhi một tay che miệng, tay còn lại không ngừng xua xua.

" Khụ~ không có, có điều tên họ Tùy kia mắc bệnh sạch sẽ.

Lúc này Lan Như Ý cũng không nhịn được mà cười khanh khách. Quả thật Tùy Gia Lạc trên ti vi lẫn bên ngoài đều là vẻ lạnh băng cao ngạo.

Không ngờ lại là tên mắc bệnh sạch sẽ. Lan Như Ý đẩy chén canh lại phía Uyển Nhi, quan tâm nhắc nhở cô.

" Tiểu Nhi em nên ăn nhiều vào. Làm cùng tên nhóc mắc bệnh sạch sẽ kia. Chắc chắn mệt.

" Nếu không được! Cứ nói cho chị. Lan Gia không thiếu địa vị cho em ngồi vào.

Động tác múc canh của cô hơi dừng lại, ngẩng mặt lên nhìn Lan Như Ý, trong lòng cô có chút xúc động.

Có một người chị gái tốt đẹp, luôn quan tâm tới mình. Quả thật rất tốt, đây là điều mà trước đây cô chưa từng trải qua.

" Chị cũng nên ăn nhiều, quản lí cả gia nghiệp của ba ba. Chắc chắn vất vả.

" Ba mẹ ở dưới sẽ vui hơn nếu thấy chị kiếm được người chồng tốt.

Uyển Nhi chân thành nói, bàn tay vỗ vỗ lên tay Lan Như Ý. Thoáng chốc gương mặt cao ngạo của Lan Như Ý, đã nhiễm hồng.

" Tiểu Nhi em nói chuyện cứ như bà cụ non, chị mới 28 tuổi còn rất trẻ, chuyện này để sau đi.

" Bây giờ tập trung ăn uống đi, chị còn bận xử lý văn kiện

" À " chị cảm thấy công ty Phát Đạt có vấn đề.

" Nếu bên đó có ký hợp đồng bên Tùy Thị em cũng nên nhắc nhở tên nhóc họ Tùy kia nhé.

Uyển Nhi gật đầu, cô suy nghĩ trong cốt truyện, Tùy Gia gặp vấn đề cũng do ký kết hợp đồng với Phát Đạt.

Ban đầu nhìn không ra sai sót, nhưng sau này sản phẩm đều không đạt yêu cầu.

Đơn hàng trả về rất nhiều. Đây là nguyên nhân khiến Tùy Gia thiếu chút nữa phá sản.

Hai người ăn xong bữa tối. Thì Lan Như Ý vào phòng, làm nốt công việc của mình.

Uyển Nhi cũng trở về phòng nghiên cứu cốt truyện. Cô tắm gội qua, liền nằm xuống giường thở ra một hơi.

Tình từ thời điểm bây giờ, cho tới khi Tùy Gia Lạc gặp nữ chủ, không còn lâu nữa. Nếu không nhầm thì buổi chiều của ba ngày sau.

Lịch trình công tác của hắc, chắc chắn sẽ không thay đổi được. Thôi đi bước nào tính bước đó.

Sáng ngày hôm sau, vẫn như mọi ngày Lan Như Ý tới công ty trước. Uyển Nhi thu xếp ổn thỏa, liền tới Tùy Thị.

Vừa bước vào phòng làm việc, chưa nóng người. Tùy Gia Lạc đã gọi cô vào, Uyển Nhi hơi sinh khí bước vào phòng làm việc của hắc.

" Tổng giám đốc, ngài tìm tôi là có việc?

" Ủ " hắc nhàn nhạt trả lời, đôi mắt luôn liếc nhìn màn hình laptop.

" Chiều nay cô sang Anh với tôi, bàn công việc hợp đồng bên đó. Cô thu xếp ổn thỏa đi.

" 2 giờ chiều ra sân bay với tôi "

" Vâng! Tôi đã rõ ". Uyển Nhi nghiêm túc trả lời, thực chất cô đang suy nghĩ, bên Anh có món bù kode.

Tùy Gia Lạc cúi đầu xem tài liệu, sau đó lại liếc nhìn Uyển Nhi. Hắc lạnh nhạt hỏi cô.

" Còn có việc gì sao?

Uyển Nhi giật thót mình, theo phản xạ mà trả lời.

" Ngài có dùng thêm cà phê không?

Tùy Gia Lạc suy nghĩ một hồi, quả thật hắc rất ưng ý với cà phê cô pha. Vài giây sau hắc nhàn nhạt gật đầu.

" Mang vào cho tôi một ly, như hôm qua.

" Không còn việc gì thì ra ngoài đi.

Uyển Nhi nghe ra hắc đuổi mình. Cô bừa bãi bước ra ngoài. Trong đầu không ngừng mắng Tùy Gia Lạc.

" Hừ! Lát nữa lão nương sẽ thêm nước bọt vào trong cà phê của hắc. Tên thần kinh kia, làm vẻ mặt cao ngạo cho ai xem.

Tới 2 giờ chiều, Uyển Nhi và Tùy Gia Lạc rời khỏi công ty. Tới thẳng sân bay quốc tế.

Hai người thuận lợi book vé bay tới Anh, lịch trình đi hai ngày. Nên hành lý không nhiều, quan trọng vẫn là tiền trong thẻ.

Ngồi trên máy bay 17 giờ đồng hồ, cuối cùng hai người cũng tới nơi. Uyển Nhi nhanh chóng dẫn Tùy Gia Lạc tới khách sạn mà cô đã đặt từ trước.

Trước khi về phòng, Tùy Gia Lạc có nhắc nhở cô.

" Cô nghỉ ngơi một chút, tối cùng tôi tham gia bữa tiệc ký kết hợp đồng.

" Vâng Tôi đã biết ". Cô nhẹ nhàng đáp ứng với hắc.

Mất thấy Tùy Gia Lạc đã đóng cửa, cô mới xoay người trở về phòng. Bất giác cửa phòng hắc lại mở ra. Cô rút khoát hỏi.

" Tổng Giám đốc ngài còn có việc?

" Khụ! Không có gì, tôi chỉ muốn cô chú ý tới trang phục.

Cô ngẩn người một lúc, sau đó hướng hẳn nở nụ cười đáng yêu. Còn rất xinh đẹp, đôi mắt linh động sáng rực, hai má lúm cũng hiện ra.

" Vâng! Tôi sẽ không làm ngài thất vọng.

(Ting -- độ hảo cảm của nam chủ +15% độ hảo cảm là 5% tiểu tỷ tỷ giỏi quá.

Hảo cảm tăng lên, cô vui mừng không thôi. Cuối cùng đã thoát khỏi con số âm.

Nam chủ muốn cô cùng đi dự tiệc. Vậy có nghĩa là, dự tiệc sẽ được ăn uống thỏa thích?

[...] Tiểu tỷ tỷ không muốn âm hảo cảm, vẫn nên giữ hình tượng cho nam chủ.

" Lão nương chỉ muốn ăn một chút.. Sẽ không mất hình tượng!

[...] Một chút của tỷ tỷ là bao nhiêu?

" Ồ " một con bò kode chẳng hạn???

[...] "... " Ta nghĩ tỷ tỷ đừng đi theo nam chủ tới bữa tiệc. Tránh tình trạng âm hảo cảm.

Cô mặc kệ hệ thống lải nhải trong đầu. Uyển Nhi tắm rửa qua, lựa bộ y phục màu trắng thuần khiết.

Thiết kế chiết eo, hở lưng và xẻ tà. Trên váy còn đính đá quý, ruby các loại. Mặc vào đảm bảo xinh đẹp không mất đi phần quyền rũ.

Cô chuẩn bị xong xuôi, liền nằm nghỉ ngơi một chút. Xuất 17 tiếng trên máy bay khiến cô đủ mệt nhọc.

Tuy rằng cô nhắm mắt ngủ, nhưng vẫn âm thầm vận hành Cửu Âm Chân Kinh. Đề phòng không xoát đầy hảo cảm.

Cô có thể đánh gãy chân hẳn, trói lại nhốt ở Lan Gia. Xem như là trò tiêu khiển hay đồ vật làm ấm giường cũng không tệ.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 4

Buổi tiệc này chính là giao lưu, hợp tác làm ăn giữa hai nước với nhau. Hội tụ đầy đủ gương mặt có tiếng tăm trên giới thượng lưu.

Uyển Nhi thấy đây cũng là cơ hội để cô xoát hảo cảm. Nói không chừng, sẽ rất nhanh hoàn thành nhiệm vụ đầu.

Nghĩ tới độ hảo cảm mới 5% Uyển Nhi có chút thất vọng. Cô mới chỉ leo được 1/10 đoạn đường công lược tên nam nhân ưa sạch sẽ này.

Sắc trời đã dần tối, Uyển Nhi ăn mặc thỏa sáng. Lúc này cô đứng trước cửa phòng Tùy Gia Lạc, gõ cửa nhẹ nhàng lên tiếng.

" Cốc....Cốc "

" Tổng giám đốc, đã tới giờ chúng ta nên đi thôi..

Tùy Gia Lạc cũng thu xếp ổn thỏa, hẳn mặc trên người âu phục màu xanh đen. Ông tay áo xắn lên hờ hững.

Từ trong phòng nghe thấy tiếng Uyển Nhi gọi, chưa tới hai phút hẳn đã bước ra mở cửa.

Hắn kinh ngạc nhìn Uyển Nhi, ngày thường cô đều mặc đồ công sở, tuy có đẹp. Nhưng hôm nay cô phá lệ mặc tới xinh đẹp, kinh diễm.

Hai mắt hẳn không dấu được, sự kinh diễm trong đáy mắt. Mái tóc dài đen mượt xõa tùy ý.

Váy trắng thuần khiết triết eo, đường sau còn lộ ra lưng trần trắng như tuyết, làn da trắng mịn như ấn ra nước.

Trên người điểm nhấn là bộ trang sức, làm từ bạch kim và kim cương. Sáng lấp lánh, trang phục còn đính không ít đá quý.

Còn chưa kể tới váy xê tà táo bạo. Để lộ ra đôi chân dài miên man, thoáng chốc Tùy Gia Lạc bị trầm mê bởi vẻ đẹp kinh điển của Uyên Nhi.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam +15% độ hảo cảm là 30% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyên Nhi hài lòng trước hiệu ứng của mình tạo ra. Không uống công cô nỗ lực, ăn mặc lộng lẫy.

Cô cảm thán, quả thật nam nhân. Đầu yêu bằng mắt.

Thấy Tùy Gia Lạc đang còn ngẩn ngơ. Uyên Nhi đánh tiếng, giúp hấn tỉnh lại.

"Tổng giám đốc! Tôi mặc như vậy, có làm mất mặt ngài không?"

"Không mất mặt! Cô mặc như vậy thật xinh đẹp". Tùy Gia Lạc không tiếc lời khen ngợi Uyên Nhi.

Hắn thật sự bất ngờ trước thay đổi này của cô, quả thật là làm loá mắt nhân tâm mà.

"Tổng giám đốc hôm nay cũng rất soái.

"! Chúng ta đi thôi, không sẽ trễ tới buổi tiệc.

Tùy Gia Lạc nhân nhặt gậy đầu, để tùy ý cô chủ trương. Dù sao hắn vẫn luôn cách xa cô 2m.

Uyên Nhi gọi một chiếc Taxi tới, hai người im lặng ngồi trên xe, không khí có chút ngột ngạt.

Cô định bắt chuyện với hắn thì, hành động của Tùy Gia Lạc rất gọi đòn. Hắn lôi từ trong áo ra khăn tay và bình xịt khuẩn.

Xịt lên người cô, sau đó lại xịt lên khăn tay. Xong xuôi hắn lau sạch tay, sau đó đeo bao tay vào.

Uyên Nhi tức muốn đau cái lồng ngực. Cô thở phì phò, nhất định phải hỏi tên thần kinh này cho ra lẽ.

"Tổng giám đốc, tôi đã tắm còn rất sạch sẽ. Không có vi khuẩn nào trên người tôi đâu.

Lúc này hắn bị cô hỏi, có hơi áy náy. Bệnh này của hắn, không có cách nào làm cho mất đi được. Tùy Gia Lạc hướng Uyên Nhi giải thích.

"Cô không phải đề ý, tôi mắc bệnh sạch sẽ. Cô là người đầu tiên tôi ngồi gần tới vậy.

Uyên Nhi hơi cau mày, vậy tính ra ba mẹ hắn cũng bị cách li như bệnh dịch?

Cô có nên khoe cho ba mẹ hắn biết, mình là người ngồi gần hắn nhất hay không.

Uyên Nhi im lặng không trả lời hắn, cô đảo mắt qua cửa kính xe. Liếc nhìn đường phố tấp nập người.

Tùy Gia Lạc thấy cô không nói gì, hắn tưởng cô đang giận. Hắn đành đổi chủ đề.

"Khụ ~ Khụ! Thưa ký Lan, nếu hết giờ làm cô có thể gọi tên tôi.

"Dù sao tôi còn rất trẻ....

Đột nhiên nam chủ này đổi chủ đề, khiến cô kinh ngạc không thôi. Xem ra hắn ngoài bệnh sạch sẽ ra, thì nhìn mặt nào cũng hoàn hảo.

"Gia Lạc"

"Anh vẫn nên gọi tôi là Uyên Nhi". Uyên Nhi lên tiếng với giọng vô cùng ngọt ngào.

Hắn bị cô gọi ngọt ngào tới vậy, có phần không quen. Nhưng lại không chán ghét điều này. Tư vị này xem ra cũng không tệ..

"Được! Uyên Nhi.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 35%)

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thịnh không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app "Mê Đọc Truyện"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Uyển Nhi vui mừng, khi hảo cảm không ngừng tăng. Hôm nay cô đã xoát được 20% hảo cảm rồi.

30 phút sau liền tới nơi tổ chức buổi tiệc. Nơi này là ring thự của đại sứ quán anh. Đối tác ký hợp đồng với Tùy Thị có thân phận không nhỏ.

Taxi vừa dừng ở cổng, thì trước đó đã có một loạt siêu xe xếp thành hàng.

Uyển Nhi nhìn tới lóa mắt, không biết bán hết chỗ xe này đi, sẽ ăn được bao nhiêu con bò kode đây

Tùy Gia Lạc bước xuống xe, hần lịch sự mở cửa cho Uyển Nhi xuống. Dĩ nhiên hần không có chạm vào người cô.

Uyển Nhi sánh vai cùng Tùy Gia Lạc, đi trên thảm đỏ. Cô tiến sát vào hần hơn, bàn tay bắt chợt khoác tay rắn chắc của hần.

Cô nói nhỏ hết sức vào tai Tùy Gia Lạc. Hành động này khiến toàn thân hần cứng đờ.

" Gia Lạc nếu anh muốn họ nhìn hai ta bằng ánh mắt kì quái, thì vẫn nên khoác tay.

Tùy Gia Lạc nghe cô nói cũng hợp lý. Hần phát hiện ra, chính mình không ghét bỏ đụng chạm với cô.

Còn ngược lại hưởng thụ cảm giác này, mùi hương sen còn thoang thoảng quanh chóp mũi hần.

Lúc này Tùy Gia Lạc, nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay nhỏ xinh của Uyển Nhi. Hần trầm giọng lên tiếng.

" Uyển Nhi, cảm ơn cô.

Hai người đi vào bên trong, toàn bộ đều đeo cho mình nụ cười giả tạo. Tiếng ly chạm vào nhau vang lên, tiếng nhạc hoà lẫn với tiếng nói cười.

Không khí lúc này phá lệ nhộn nhịp. Uyển Nhi không nhìn khách nhân, mà ánh mắt cô không ngừng đảo qua các món ăn được trưng bày.

Tới giờ phút này cô phát hiện ra, có rất nhiều món mà mình chưa ăn thử. Lúc này cô chỉ muốn ăn hết số đồ ăn kia.

Nhưng mắt lại nhìn xuống cánh tay đang nắm lấy mình. Uyển Nhi đành mím môi nhìn xuống, ép buộc mắt mình phải nhìn đi nơi khác.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 5

Trong buổi tiệc này Tùy Gia Lạc và Uyển Nhi là cặp đôi, có giá trị nhan sắc cao nhất. Hai người bước lên thảm đỏ, nhiều ánh mắt đổ dồn về phái hai người.

Đi được một vòng, Uyển Nhi định tách ra khỏi Tùy Gia Lạc. Để ăn thỏa thích, thì hần lại dẫn cô đến chỗ đối tác làm ăn.

" Chào ngài Ericsson! Ngài khỏe?: Tùy Gia Lạc hơi nghiêng đầu, lịch sự chào hỏi người đàn ông đối diện.

Ericsson đưa tay ra, chào hỏi lại Tùy Gia Lạc, ánh mắt đánh giá Uyển Nhi đứng kế bên.

" Chào Tùy tổng, mong rằng cả hai bên hợp tác thuận lợi! Vị tiểu thư này...?

Tùy Gia Lạc bắt tay Ericsson định lên tiếng giới thiệu, thì Uyển Nhi rất tự nhiên giới thiệu về mình.

" Chào Ngài! Tôi là thư ký của Tùy tổng. Lan Uyển Nhi rất vui được gặp ngài.

"Ồ " Rất vui được gặp cô nhìn cô rất xinh đẹp. Tôi cũng muốn có một thư ký xinh đẹp như cô Lan đây.

Ánh mắt Ericsson nhìn trần trụi Uyển Nhi. Cô rất không thích cái ánh mắt này, nhưng vì Tùy Gia Lạc cô phải nhẫn nhịn.

Tùy Gia Lạc bỗng nhiên khó chịu, khi Ericsson nhìn chăm chăm vào Uyển Nhi, hần vội vã cắt ngang đối phương.

" Khụ! Có một số điều khoản tôi không hiểu lắm, tôi có thể cùng ngài bàn kỹ càng lại hay không?

" Rất sẵn lòng "

" Uyên Nhi cô đi ăn chút gì đi, tôi cùng Ericsson bàn chút việc.

Uyên Nhi biết đây là Tùy Gia Lạc giải vây cho mình. Cô cười sáng lạn, gật gật đầu rồi đi.

Cơ hội để ăn đây rồi! Không đi thì còn chờ tới bao giờ. Uyên Nhi xoay người rồi đi, nhanh chóng tiến vào bàn tiệc.

Tùy Gia Lạc vừa nói chuyện cùng Ericsson, ánh mắt thi thoảng sẽ nhìn về phía Uyên Nhi. Hắn bây giờ mới nhìn ra, thư ký của hắn có tâm hồn ăn uống.

Nhìn động tác ăn, như lang như hổ của cô rất đáng yêu. Không nghiêm túc như vẻ bề ngoài của cô.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 40%)

Lúc này Uyên Nhi, đang không ngừng gấp đồ ăn vào đĩa của mình. Hảo cảm tăng lên.

Cô đưa mắt nhìn về Tùy Gia Lạc. Thì thấy hắn vẫn đang chăm chú bàn công việc với đối phương.

Cô thầm nghĩ, có phải hắn thấy cô ăn nên bắt đầu thấy đối? Dù sao hắn cũng là đối tượng công lược, chia cho hắn một ít đồ ăn vậy...

Nghĩ thông suốt, Uyên Nhi dựa theo sở thích của Tùy Gia Lạc. Gấp một ít bánh ngọt vào trong đĩa. Đợi hắn đến đây, cô sẽ đưa cho hắn.

khi Tùy Gia Lạc bước tới, Uyên Nhi liền đưa đĩa đồ ăn tới trước mặt hắn. Cô mở miệng nhắc nhở.

" Gia Lạc! Anh ăn chút gì đi, chỉ uống không ăn sẽ không tốt cho sức khỏe.

Tùy Gia Lạc nhìn xuống đĩa bánh ngọt, hắn có chút ngạc nhiên. Sao cô biết hắn thích ăn đồ ngọt? Chắc chắn là trùng hợp thôi.

Uyên Nhi thấy hắn chỉ cảm, không ăn cô đành nói thêm. Tránh cho hắn nghi ngờ.

" Ách " tôi rất thích ăn bánh ngọt, nên lấy cho anh ăn thử. Nếu không để tôi đổi món khác cho anh.

Tùy Gia Lạc nhìn vào đôi mắt xinh đẹp, lấp lánh như hai viên tùy hầu châu. Nhìn không ra nửa phần đối trá,

Tùy Gia Lạc suy nghĩ, chắc do hắn suy nghĩ nhiều. Có khi cô ấy cũng có khẩu vị giống hắn đi.

(Ting --Độ hảo cảm của nam chủ +4% độ hảo cảm là 45%)

"Không cần đổi, tôi cũng thích ăn đồ ngọt. Cảm ơn cô Uyên Nhi "

Lần này Tùy Gia Lạc cất lời, phả lệ ôn nhu. Hắn lấy khăn tay để lên chiếc đĩa rồi từ tốn ăn.

Uyên Nhi chán ghét bầu môi, không hiểu sao tên này lại cho nữ chính động vào đây? Chẳng lẽ do hào quang nữ chính quá mạnh mẽ?

Hai người ăn xong, cùng nhau đi dạo ở phía sau hoa viên. Lúc này không khí u tĩnh, ánh trăng sáng khiến hình bóng hai người trở nên mờ ảo.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thịnh không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào

****Xin lỗi đành phải chèn ngang***

Trong đêm u tĩnh, ánh đèn lấp lánh có hai dáng người, âm thầm bước đi. Uyên Nhi nhìn trên bầu trời sáng, cô nhẹ nhàng thở ra.

Đáy mắt dấu sự chờ đợi, cô vẫn luôn nghĩ liệu bao giờ cô mới có cuộc sống riêng mình. Không phải thay người khác đổi mệnh.

Cô biết mình ích kỉ tham lam. Ban đầu cô chỉ ước mong được trải nghiệm nhiều loại cảm giác. Nhưng dần dần, cô lại muốn nhiều hơn nữa, muốn có cuộc sống của chính mình.

Tùy Gia Lạc bước chân dừng lại, hắn nhìn bóng lưng cô tịch của cô. Dường như cô đang dấu một nỗi bi thương nào đó.

.Hắn không hiểu một người hay nở nụ cười, đáng yêu như cô. Lại cố nổi bị thương nào?

" Uyên Nhi? ". Tùy Gia Lạc lên tiếng gọi cô.

Uyển Nhi hồi thần, nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc của mình. Khoác lên nụ cười xinh đẹp, hơi nghiêng người lại nhìn Tùy Gia Lạc.

Môi nhỏ cô mấp máy, cất lên âm thanh ngọt ngào, chân thành.

" Gia Lạc anh biết không! Anh không chạm được vào người khác là một thứ thiệt thòi.

" Nếu anh chạm vào, cảm nhận được cảm giác ấm áp. Không phải bản như anh nghĩ.

Rút lui cô cười khanh khách, đưa tay lên bầu trời. Đường như muốn nắm chặt ngôi sao sáng nhất trên bầu trời kia.

Tùy Gia Lạc ngăn người, cô gái này hẳn chỉ mới tiếp xúc không lâu. Nhưng mang lại cho hắn cảm xúc lạ, hẳn không thể nhìn thấu con người của cô

Hắn lại liếc xuống nhìn hai tay mình, đều đeo kín gang tay. Bỗng nhiên hắn rất muốn, thử chạm vào bàn tay xinh đẹp nhỏ bé kia.

Tùy Gia Lạc cởi bỏ gang tay, tiến lại gần Uyển Nhi, bàn tay to lớn của hắn nhẹ nhàng nắm lấy tay cô.

Nhất thời khiến cô kinh ngạc, toàn thân cứng đờ. Còn chưa hiểu nam chủ xảy ra chuyện gì.

Tùy Gia Lạc hít vào một hơi, hắn cảm nhận cảm giác ấm áp từ bàn tay nhỏ bé kia. Quả thật giống như cô nói.

" Uyển Nhi, cô nói rất đúng rất ấm áp.

Uyển Nhi híp mắt phượng lại, môi nhếch lên đường cong bán nguyệt. Tay nắm chặt lấy hắn hơn.

" Tôi nói không sai mà, tay tôi không những ấm còn rất sạch sẽ đấy.

" Gia Lạc anh yên tâm, chỉ cần cuối tháng này tăng lương cho tôi là được.

Tùy Gia Lạc muốn bật cười, cô gái này thật biết cách khiến hắn vui. Hắn nhẹ nhàng gật đầu.

" Được! Sẽ tăng lương, nhưng yêu cầu tăng giờ làm...

" Muốn rồi trở về thôi".

Uyển Nhi hậm hực, tên nam chủ này quá keo kiệt rồi. Chiếm tiện nghi của cô còn bắt tăng ca?

" Lão nương rất muốn chém chết tên nam chủ này, xem thử trái tim của hắn có sạch hơn nước bồn cầu hay không?

[...] Tiểu Ty tỷ luôn có suy nghĩ không bình thường.

Uyển Nhi:"...." Có sao? Lão nương rất bình thường.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 6

Hai người chờ về khách sạn, liền trở lại phòng của mình. Sắp xếp hành lý, ngày mai chuẩn bị bay về nước.

Tùy Gia Lạc lúc này mới tắm xong, tóc ướt rũ xuống, trên người chỉ mặc duy nhất áo ngủ. Nước trên tóc nhỏ giọt ướt vai áo, thời điểm này nhìn hắn đẹp tới tã mị

Bỗng nhiên cửa bên ngoài,tiếng gõ cửa vang lên. Tùy Gia Lạc lười nhác, chống thân dậy ra mở cửa.

" Cốc Cốc "

Vừa mở cửa ra liền thấy Uyển Nhi, gương mặt có chút do dự. Hắn có chút kinh ngạc nhìn cô, hồi sau mở miệng hỏi.

" Còn có việc gì sao?

" Gia Lạc.... Tôi... Thật ra...: " Cô tỏ ra thái độ hơi bối rối, ngập ngừng. Tay đưa ra một bịch trắng nhỏ nhét vào tay Tùy Gia Lạc.

" Gia Lạc lúc tối anh có uống nhiều rượu, đây là thuốc tiêu hóa anh liền đi.

" Tôi phải về phòng của mình rồi "

Rút lời cô hơi đỏ mặt e thẹn, xoay người bỏ đi. Không đợi để cho Tùy Gia Lạc lên tiếng.

Hắn nhìn hình dáng Uyển Nhi gấp rút rời đi, khéo môi hơi nhếch lên ý cười. Thư ký này của hắn da mặt thật mỏng, cũng rất chu đáo.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 55% tiêu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi thấy hảo cảm tăng, không khỏi vui mừng. Không uống công cô diễn kịch lâu nay.

[...] Tiêu tỷ tỷ trong bịch đó, có thật là thuốc tiêu hóa không?

" Là thuốc tiêu hóa. Nếu hắn không phải nam chủ, thì lão nương đã sớm bỏ thuốc xổ vào rồi.

[...] "...." Ta vẫn không nên nói chuyện cùng tiêu tỷ tỷ.

Uyển Nhi về tới phòng, cầm điện thoại nhắn tin sang cho Tùy Gia Lạc. Lúc sau cô ném điện thoại ra một góc, an ổn chìm vào giấc ngủ.

Tùy Gia Lạc đang nằm, nghe âm thanh tin nhắn. Hắn liền mở ra xem, thấy dãy số lạ, trực tiếp mở tin nhắn ra đọc.

" Gia Lạc anh nhớ uống thuốc với nước ấm, tôi đã đặt vé bay lúc 5 giờ chiều.

" Tổng giám đốc " ngủ ngon.

Hắn đọc xong tin nhắn, tưởng rằng cô có công việc cần nói, ai ngờ là nhắc nhở hắn uống thuốc. Ban đầu hắn vút điện thoại sang một bên.

Không biết trời xui đất khiến như thế nào, lại cầm điện thoại lên lưu số của cô lại, thuận tay nhắn tin lại cho cô.

" Cảm Ơn "

Uyển Nhi thấy tin nhắn đến, vội vàng mở ra xem. Ai ngờ cô nhắn cho hắn cả một bài điệu văn dài đầy ý nghĩa.

Mà tên nam chủ này, chỉ nhắn lại hai chữ " cảm ơn ".

Thật sự cô muốn bỏ đôi đầu hắn ra, xem bên trong được làm từ đậu hủ phải không?

Cô lười nhắn lại, tiếp tục nhắm mắt đánh cờ với chu công. Còn thời gian buổi sáng, Uyển Nhi quyết định cần quét hết nhà hàng ở Anh.

- Đôi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Thoáng cái một ngày ở Anh đã trôi qua, Hai người vừa bước ra từ sân bay đã có người tới đón.

Uyển Nhi bộp chộp trong lòng, theo như cốt truyện. Thì đây là tình huống Tùy Gia Lạc,sẽ gặp Hoa Như Ngọc vào hôm nay.

Cô đã cố gắng đặt vé trễ hơn 2 giờ. Chắc hai người họ sẽ không gặp nhau được.

Hai người yên tĩnh ngồi trên xe. Đi được 15 phút, bỗng nhiên xe dừng lại. Uyển Nhi nhìn đằng trước, giống như đụng phải người nào.

Tùy Gia Lạc cau mày, mở cửa ra bước xuống xe. Uyển Nhi cũng hấp tấp xuống theo sao.

Cô liếc nhìn nữ nhân đang ngã dưới đất, gương mặt không tính xinh đẹp kinh diễm. Nhưng có nét thập phần đáng yêu, Uyển Nhi hơi nghi ngờ thì hệ thống nhắc nhở.

[...] Tiểu Ty tỷ đó là nữ chủ

Uyển Nhi lúc này rất muốn phun tào. Đây chắc chắn là do hào quang của nữ chủ quá mạnh mẽ rồi.

Cô liếc nhìn Hoa Như Ngọc, xong lại đảo mắt nhìn Tùy Gia Lạc. Thấy hắn không có bất cứ hành động gì, lúc này cô nhẹ nhàng thở ra.

Định tiến lại gần đỡ Hoa Như Ngọc lên, Bất giác Hoa Như Ngọc lên tiếng trách móc.

" Các người đi không nhìn đường sao? Đâm vào người ta còn không đường xin lỗi?

Uyển Nhi nhanh chóng, tiến lại gần định bụng đỡ Hoa Như Ngọc lên. Còn chưa kịp cất tiếng xin lỗi, thì Tùy Gia Lạc đã ra lệnh.

" Uyển Nhi cô đưa chi phiếu cho người này, xem như tiền thuốc.

Hoa Như Ngọc lẩn Uyển Nhi nghe, sắc mặt mỗi người đều khác nhau. Uyển Nhi cắn răng, quả thật không thể thay đổi cốt truyện.

Lúc này Hoa Như Ngọc hung hăng tiến tới gần Tùy Gia Lạc. Vung tay lên, tát mạnh xuống mặt hắn.

Uyển Nhi phản ứng nhanh chóng, mím chặt môi húng tròn cái tái này. Tiếng tát vang lên rất rõ ràng.

" Chát ~~ "

Hoa Như Ngọc kinh ngạc, hơi cứng người lại, cô chỉ muốn đánh tên khinh người kia. Ai ngờ cô gái này lại ngăn cản.

Tùy Gia Lạc ngạc nhiên, hắn không ngờ tới Uyển Nhi sẽ thay hắn. Lạnh tron cái tát này.

Một bên má của Uyển Nhi in rõ năm ngón tay, hốc mắt cô hơi đỏ hồng, môi mím chặt hướng Hoa Như Ngọc xin lỗi.

" Xin lỗi vị tiểu thư này, Tổng giám đốc của tôi không có ý khinh thường cô.

" Chỉ là anh ấy, không thích chạm vào người lạ, tôi thay mặt xin lỗi vị tiểu thư này.

(Ting -- Háo cảm của nam chủ +5% Độ háo cảm là 60% tiểu ty tỷ giỏi quá)

Tùy Gia Lạc nhìn hành động của cô, hắn lại nhìn lên Hoa Như Lạc. Bất giác hắn rất ghét nữ nhân trước mặt này.

Tùy Gia Lạc lôi kéo Uyển Nhi lên xe, giật lại tám chi phiếu. Ánh mắt đầy hàn khí nhìn Hoa Như Ngọc, lạnh lùng phun từng chữ.

" Thật không giống nữ nhân"

Rút rời hắn ra lệnh cho tài xế, lái xe chạy thẳng. Không thèm để ý tới Hoa Như Ngọc còn đã ngã dưới đất.

Hoa Như Ngọc thần thò, cô ta có không may đâm vào xe hắn. Có lỗi mắng đánh người, nhưng cô là nữ nhân mà?

Hoa Như Ngọc nghe Tùy Gia Lạc nói bản thân mình, không phải nữ nhân. Bất giác lồng ngực hơi nhói, giống như cô đã để tuột mất một người quan trọng.

Cô cảm thấy kì lạ, nam nhân vừa rồi. hôm nay chỉ mới gặp lần đầu, sao có thể quen thuộc??

Lúc này Uyển Nhi một tay xoa má, ngồi trên xe. Có một chút đau, nhưng trong lòng cô đang rất muốn cười thật to.

Nam chủ lại ngang nhiên,nói nữ chủ không phải nữ nhân. Khác nào vả một cái tát vào mặt nữ chủ a~~

Tùy Gia Lạc nhân nhật mở miệng, ra lệnh cho tài xế.

" Tới bệnh viện "

" Gia Lạc, anh bị đau chỗ nào sao? Hay chỗ nào không khỏe.:" Uyển Nhi giả ngốc lên tiếng hỏi.

" Tôi thì không? Nhưng cô thì cần tới bệnh viện.

Hắn quả thật không biết, cô thư ký này trong lúc làm việc. Thì thông minh tốt cùng, còn bây giờ thì ngây thơ tới đáng yêu.

" Gia Lạc, không cần đâu anh đưa tôi về nhà, trường đã thì sẽ không sao.

Tùy Gia Lạc nhíu mày, hướng Uyển Nhi hỏi lại.

" Cô chắc là không cần tới bệnh viện?

Uyển Nhi nhẹ nhàng gạt đầu, mà đáy mắt cô lại nghĩ ra trò hay khác. Thú vị hơn.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 7

Đi từ sân bay quốc tế về tới Lan Gia chỉ mất 1 giờ đồng hồ. Khi xe dừng lại trước biệt thự Lan Gia, xưa nay Tùy Gia Lạc chỉ nghe qua Lan Gia.

Chỉ nhìn Lan Như ý qua ti vi và mạng xã hội, hẳn có nghe nói Lan Gia đều mất chỉ còn hai chị em, người chị tài giỏi quản sản nghiệp của Lan Gia.

Thực chất hẳn chưa tới Lan Gia bao giờ, vì dĩ nhiên không biết Uyển Nhi là tiểu thư Lan Gia. Xe dừng trước biệt thự xa hoa.

Tùy Gia Lạc chỉ nghĩ, Uyển Nhi là con của người hầu trong biệt thự này. Nếu cô là đại tiểu thư, sẽ không bao giờ đi làm ở chỗ hẳn

Tùy Gia Lạc lại nhớ tới ánh bi thương đêm đó, hẳn nghĩ gia cảnh cô rất khốn khổ. Liền liếc nhìn Uyển Nhi với đôi mắt thông cảm.

(Ting -- Độ hào cảm của nam +5% độ hào cảm là 65% tiểu tỷ tỷ cô lên)

Uyển Nhi thấy hào cảm tăng, cô nhìn sang Tùy Gia Lạc. Lúc này cô cảm thấy ánh mắt của hẳn nhìn mình, có chút không đúng.

"Gia Lạc vào đi"

Hắn nhàn nhạt gạt đầu, bước xuống xe. Đi vào trong biệt thự, hẳn nhìn trong sân còn có chiếc Lamborghini màu xanh đã có từ trước.

Uyển Nhi biết, chắc chắn chị gái đã về, cô thân nhiên dẫn Tùy Gia Lạc vào trong nhà.

Trước khi bước vào, Tùy Gia Lạc có hơi chần chừ, hẳn quay sang hỏi Uyển Nhi.

"Uyển Nhi, cứ như vậy đi vào. Chủ nhà sẽ không trách cô chứ?"

Thấy hẳn hỏi mình như vậy, thì cô đã hiểu ánh mắt hẳn nhìn cô khi nãy rồi. Uyển Nhi chơi nghĩ ra trò vui, chêu đùa tên ngốc này một chút.

"Khụ! Không sao anh cứ vào đi, chủ nhà rất yêu quý tôi!"

Nghe được câu trả lời, Tùy Gia Lạc hơi nhẹ nhàng thở ra. Tháo giày đem cẩn thận trên tủ, đi theo Uyển Nhi vào trong.

Uyển Nhi sợ chị mình lỡ lời sẽ lộ hết, cô mới nhắn tin báo trước cho Lan Như Ý. Bước vào phòng khách, Tùy Gia Lạc đánh giá xung quanh.

Bài trí theo kiểu cổ xưa, tất cả vật trưng bày đều là đồ cổ. Còn có hình ông bà Lan. Hẳn nhà nhận ngồi xuống ghế.

Người hầu thấy cô dẫn khách về, liền tiến tới chào hỏi.

"Tiểu th....."

Người hầu chưa kịp nói hết câu, đã bị cô bịt miệng lại. Nhanh chóng thì thầm vào tai, Người hầu chỉ biết ngoan ngoãn diễn theo cô.

Tùy Gia Lạc thấy hành động kì lạ của Uyển Nhi, hẳn lên tiếng hỏi.

"Uyển Nhi sao vậy? Có chuyện gì sao?"

"A" không sao, đây là di của tôi. Di ấy muốn hỏi anh dùng gì?"

Người hầu vội vàng xen lời, diễn theo Uyển Nhi.

"Đúng! Đúng, tôi muốn hỏi cậu đây muốn dùng gì?"

Tùy Gia Lạc không nghi ngờ gì, liền tin tưởng.

"Tùy tiện được rồi"

"Di pha giúp con hai ly cà phê Arabica, ít đường pha nóng."

(Ting -- độ hảo cảm của nam chủ +1% độ hảo cảm là 66% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi quay ra cười với Tùy Gia Lạc. Cô nhẹ nhàng hỏi.

" Xin lỗi, tôi quen uống coff này rồi. Không biết anh có quen uống hay không?

" Thì ra tôi và cô đều cùng sở thích. Tôi rất thích uống loại coffe Arabica này.

Tùy Gia Lạc vui vẻ trò chuyện cùng Uyển Nhi, nhìn không ra đây là tổng tài mắc bệnh sạch sẽ. Còn là vẻ ngoài nghiêm khắc đâu.

Hai người vui vẻ nói chuyện một hồi, Tùy Gia Lạc lấy lý do phải giải quyết công việc. Liền trở về, cô vui vẻ tiễn hân ra tới cổng lớn.

Xe của Tùy Gia Lạc vừa khuất bóng, Lan Như Ý đã bước ra vỗ vào vai Uyển Nhi. Cát giọng chêu ghẹo.

" Người đã khuất bóng, em còn ngóng trông làm gì?

" Xem thiếu nữ nhà ai, đang mơ mộng kìa.

Uyển Nhi e thẹn, cúi đầu lên tiếng ngại biện.

" Chị hân chỉ là xếp của em thôi, đưa em về nhà thôi. Chii đừng suy nghĩ lung tung.

Lan Như Ý càng hứng thu, cổ động Uyển Nhi.

" Không ngờ em lại nhìn chúng tên nhóc họ Tùy. Nếu hân không thích em, thì cứ trực tiếp trời về.

" Lan Gia không thiếu tiền, nuôi thêm hân để hân xài bớt tiền cũng được.

Uyển Nhi muốn bật cười, cô chị gái này quả thật bá đạo. Cùng chung ý tưởng với cô.

Uyển Nhi híp mắt cười, dơ ngón tay cái lên với Lan Như Ý.

" Chị của em quả là nữ cường nhân, làm gì vẫn rất quyết liệt.

Lan Như Ý cười cười, lại thấy bên má cô sưng, nhanh chóng hỏi cô. Lan Như Ý sợ em gái mình bị ủy khuất.

" Tiểu Nhi, má em làm sao sưng lên vậy? Nói đi là ai bắt nạt em, chị giúp em xử lý.

Uyển Nhi sờ sờ má mình, quả thật có hơi rát. Cô lười nói dối, nên nói thật cho Lan Như Ý biết.

Lan Như Ý nghe xong, tỏ ra em gái mình thật lương thiện. Lại giúp tên nhóc kia ăn bạt tay, có phải thích đến quên mang não luôn rồi không.

Sáng sớm ngày hôm sau, Uyển Nhi có dấu hiệu sốt cao. Cố gắng ngồi dậy nhưng không được, đầu óc choáng váng.

Cô đành nghỉ làm ngày hôm nay, có lẽ vì mệt quá cô ngủ thiếp đi. Quên luôn phải thông báo cho Tùy Gia Lạc biết.

Tùy Gia Lạc tới công ty đã lâu, nhưng lại không thấy bóng dáng Uyển Nhi đâu. Hân liền gọi cho cô.

Cầm điện thoại trong tay, ltrượt lên trượt xuống cuối cùng hân vẫn quyết định gọi.

Uyển Nhi nghe thấy tiếng chuông, liền với tay lấy điện thoại xem người gọi là ai. Liền thấy người gọi là Tùy Gia Lạc, cô quên mất mình chưa có thông báo xin nghỉ.

Giọng nói nhàn nhạt, nghe không ra cảm xúc gì ở bên kia vang lên.

" Uyển Nhi cô đã tới công ty chưa?

Uyển Nhi khẽ mấp máy miệng, giọng hơi khàn khàn vang lên.

" Xin lỗi tổng giám đốc, tôi bị bệnh rồi. Có Lễ ngày mai tôi mới đi làm được.

Tùy Gia Lạc hơi nhú mày, nghe giọng thì xem ra cô ấy bệnh thật. Tuy hân là người nghiêm túc, nhưng nhân viên bệnh hân sẽ không khiển trách.

" Được rồi! Cô cứ nghỉ ngơi đi, khi nào khỏe hân rồi hãy đi làm.

" Vâng ": Uyên Nhi yếu ớt trả lời

Lúc này Tùy Gia Lạc ngồi xem tư liệu. Thấy bản hợp đồng của công ty Phát Đạt này rất kín kẽ, hắn không nhìn kỹ mà ký tên lên.

Sau này hắn không ngờ, bút sa gà chết. Ký một chữ liền làm Tùy Gia sắp phá sản.

Tùy Gia Lạc lấy tay xoa mi tâm, sau uống một ngụm cà phê, hắn thật muốn phun ra. Cà phê này rất khó uống, hơn nữa còn đã lạnh.

Không giữ lại độ ấm và ngon như Uyên Nhi làm, lúc này hắn phát hiện ra. Chính bản thân mình ý vào Uyên Nhi quá nhiều.

Uyên Nhi nằm trên giường. Để cô mà biết được Tùy Gia Lạc khen cà phê được pha bằng nước bồn cầu.

Có khi cô đang bệnh cũng phải bật dậy mà cười tới chết.

Lúc này cả Tùy Thị phát ra cổ hắc khí, hắc khí này phát ra không ai khác từ Tùy Gia Lạc. Không có Uyên Nhi giúp hắn.

Chuyện gì cũng không thuận lợi, người khác làm thì hắn không ưng ý. Còn chính mình thì không biết làm.

Tùy Gia Lạc định tan làm, sẽ tới Lan Gia thăm cô. Hắn mong muốn cô nhanh chóng khỏi bệnh, còn giúp hắn làm. Không có cô mọi việc trở nên loạn lên hết.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 8

Uyên Nhi nằm ở nhà nửa ngày liền khỏe. Cô cũng không muốn ở lì một chỗ. Đây cũng là cơ hội cho cô đi ăn hết thành phố này.

Nghĩ là làm, cô chạy xe thể thao của mình. Cần quét hết nhà hàng lớn nhỏ, bất cứ món nào lạ lắm cô đều gọi ra hết.

Lúc này cô đang vui vẻ ăn ở quán ven đường. Uyên Nhi bao liền 2 giờ, để ăn quán này.

Bỗng dung âm thanh hệ thống vang lên, khiến cô giật mình không ít.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 70% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

Uyên Nhi nhìn xung quanh, không thấy nam chủ ở đâu. Hay là hắn ở công ty mong nhớ tới cô, nên hảo cảm mới tăng?

Thật ra thì Tùy Gia Lạc định tới Lan Gia thăm cô, nhưng hắn đi giữa đường. Bất gặp hình ảnh ăn như bị bỏ đói của cô, nhìn rất đáng yêu.

Hắn nghĩ trong đầu, chắc chắn cô bị bỏ đói. Vẫn còn bệnh, lại không có nhiều tiền nên mới ăn ở quán ven đường.

Thấy Uyên Nhi không sao, hắn lái xe về Tùy Gia. Vừa về tới liền có cuộc gọi đến.

Tùy Gia Lạc mở máy, thì ra là Uyên Nhi, hắn cầm điện thoại lên nghe.

" Gia Lạc! Tôi đã khỏe rồi, mai tôi sẽ đi làm. " ở đầu giây bên kia, cô vừa ăn bò nướng, vừa nói. Tùy Gia Lạc có thể nghe được tiếng nhai của cô.

" Được rồi! Cô cũng nên nghỉ ngơi sớm đi "

Tùy Gia Lạc cất giọng phá lệ ôn nhu, còn tốt bụng nhắc nhở cô nghỉ ngơi sớm.

Uyên Nhi nói vài câu với hắn, sau đó cũng tắt đi. Ăn cả chiều cô còn chưa có no đâu.

Xem ra hảo cảm 70%, không lâu sau liền xoát đầy. Không biết nên trị bệnh sạch sẽ kia của nam chủ, như thế nào đây.

Hay cứ bắt trời lại, ăn sạch hắn? Đây là cách nhanh chóng thành công nhất.

[...] Cách nhanh chóng âm hảo cảm nhất thì đúng hơn. Tiểu tỷ tỷ vẫn nên từ bỏ cái ý định này đi.

Uyên Nhi:"....." không phải ngại hay đồng tình cách này sao?

[...] Nhưng đây là hoàn cảnh khác nhau. Ta không đòi co với tiểu tỷ tỷ nữa.

" Lão nương thích đôi co với người chắc?

" Hệ Thống chó chết "

Sáng ngày hôm sau, Uyên Nhi bước vào công ty. Tất cả mọi người nhìn cô như vị cứu tinh của cuộc đời họ vậy.

Cô đi tới đâu họ đều tới chào hỏi! Uyên Nhi thầm nghĩ, có phải những người này uống nhầm thuốc rồi hay không.

Uyên Nhi vừa bước vào phòng làm việc, liền có một người lên tiếng hỏi cô.

" Thư ký Lan cô khỏi bệnh rồi sao? Từ hôm qua cô không đi làm. Tổng giám đốc rất đáng sợ.

" Tôi làm gì cũng bị mắng như tát nước, may mắn cô đã đi làm lại rồi.

Uyên Nhi buồn cười, nhìn bọn họ lúc này thì cô đã tưởng tượng ra tình cảnh ngày hôm qua rồi.

" Cảm ơn cô quan tâm, thôi tôi làm việc của mình. Không tổng giám đốc lại nổi giận.

Nhắc tới Tùy Gia Lạc, người nợ đã sợ hãi quay người rồi đi. Thật là khủng khiếp mà.

Uyên Nhi cầm ly cà phê tiến vào phòng của Tùy Gia Lạc, cô nhẹ nhàng gõ cửa.

" Cốc Cốc "

" Vào đi " âm thanh trong phòng vọng ra.

Cô chậm rãi bước vào, đặt cà phê trước mặt Tùy Gia Lạc, nhẹ nhàng lên tiếng.

" Chào buổi sáng Gia Lạc. "

Tùy Gia Lạc nâng mắt nhìn cô, sau đó hắt thở ra một hơi nhẹ nhõm. Cuối cùng thư ký của hắn đã đi làm.

" Cô cảm thấy khỏe hơn chưa? " Tùy Gia Lạc ôn nhu hỏi cô, hắn cũng không biết tại sao.

Nếu là hắn trước kia, sẽ mắng té tát người trước mặt. Không phải ôn nhu hỏi thăm như bây giờ.

Uyên Nhi cười sáng lạn, ngọt ngào trả lời hắn. Tiện tay đẩy ly cà phê tới trước mặt Tùy Gia Lạc.

" Cảm Ơn! Tôi khỏe hơn nhiều rồi, Gia Lạc anh uống cà phê đi, uống nóng mới lưu giữ được hương vị.

Hắn thấy cô chu đáo nhắc nhở, liền nhàn nhạt gật đầu.

" Lịch trình hôm nay? "

" 9 giờ sáng gặp đối tác Halberd. 1h30, tới công ty Phát Đạt xem sản phẩm.

Uyên Nhi đọc xong lịch trình thì cô cảm thấy, không đúng chỗ nào đó. Vài giây sau cô giật thót mình nhớ ra, bèn lên tiếng hỏi lại.

" Gia Lạc! Anh đã kí hợp đồng với công ty Phát Đạt?

Tùy Gia Lạc hơi nghiêng đầu, ngẫm lại sau đó nhanh chóng trả lời cô.

" Mới ký hôm qua, cô bệnh nên không biết.

Mới đầu Uyên Nhi hơi hoảng một chút. Nhưng sau đó, trong lòng cô lại vui vẻ. Xem như đây cũng là cơ hội thoát hào cảm.

Đợi tới khi Tùy Thị không chịu đựng được, lúc đó cô sẽ ép tên nam chủ này bán thân cho cô. Lúc đấy thì thiếu gì cơ hội để thoát hào cảm đây.

" Uyên Nhi! Bên Phát đạt có gì không ổn sao?: Tùy Gia Lạc hơi khó hiểu, đành mở miệng lại hỏi cô.

Lúc này Uyên Nhi hơi thần, cô lắc đầu xua tay. Sau đó kiểm soát lại ra ngoài.

Thời gian thấm thoát trôi qua, thoáng cái Uyên Nhi đã ở thế giới này 3 tháng. Trong thời gian này điểm hảo cảm vẫn ở mức 70%

Dù cho Uyên Nhi cố gắng cách nào, hảo cảm không thêm tăng lên dù cho là 1%. Cô chỉ còn đợi bên Phát Đạt kia bùng nổ thôi.

Chiều theo cốt truyện, thì sự việc này sắp xảy ra. Lúc này cô chỉ cần chuyển tiền vào trong thẻ đen của mình là xong

Nghĩ là làm, lúc tan tầm cô có tới ngân hàng rút 900tr USD. Chưa tới vài phút Lan Như Ý đã gọi tới hỏi cô.

Giọng của Lan Như Ý bên kia, có chút hoang mang lo lắng. Sợ em gái mình xảy ra chuyện.

"Tiểu Nhi, em gặp chuyện gì khó khăn phải không? Sao lại rút nhiều tiền như vậy..

"Có chuyện gì cứ nói với chị, em muốn mua đứt cái thành phố này, chị liền mua cho em.

"Uyển Nhi....em có đang nghe chị nói không?

Uyển Nhi đợi cho Lan Như Ý nói xong, cô mới bắt đầu trả lời. Còn giống như mình đang làm chuyện rất nhỏ nhặt.

"Chị! Em không sao hết. Em rút tiền để mua em rể cho chị.

Lan Như Ý hơi ngạc nhiên. Nhưng thoáng chốc dường như đã hiểu ra vấn đề gì đó.

"Em định mua tên nhóc họ Tùy kia? Hẳn đáng giá nhiều tiền như vậy không?

"Nếu em thích, chị trực tiếp bắt tên nhóc đó về cho em, không tốn một xu.

Uyển Nhi lúc này, thật muốn bá người chị này làm thầy. Cô nghĩ chỉ có mình cô được phép bá đạo.

Ai ngờ cô đã gặp được người bá đạo hơn cô, còn cùng chung tri hướng.

"Chị yên tâm đi, em có mục đích của mình, sau này sẽ kiếm lại gấp 10 lần số tiền này.

Lan Như Ý thấy em gái mình chắc chắn cô. Liền buông bỏ không dò hỏi nữa. Miễn em gái thấy vui là được.

Dù Uyển Nhi muốn lấy tam phu thất phụ, Lan Như Ý cũng đồng ý. Em gái mình làm gì đều đúng.

"Lão nương quyết định rồi, sau này sẽ yêu thương người chị này hết mực.

[...] Tiêu tỷ tỷ đang có khuynh hướng lệch lạc dần. Ta không còn cách nào khiến tỷ ấy trở về như ban đầu.

[...] Lúc mới trói buộc, tiểu tỷ tỷ rất đáng yêu và ngây thơ.

Uyển Nhi"....." Cút.

[...] Thôi được, ta sang xem hệ thống sắc nữ, nhìn Huyền Huyền tỷ đang làm gì!

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 9

Những ngày kế tiếp, Uyển Nhi vẫn đi làm bình thường. Cô đang chờ đợi cơ hội để xoát đầy hảo cảm.

Cho tới sáng hôm nay, Uyển Nhi bước vào công ty, đã sớm loạn thành một mảnh. Nhân viên không ngừng nhận điện thoại mắng chửi từ phía khách hàng.

Đơn hàng liên tục bị hủy, còn gửi trả đòi đền bù tổn thất. Uyển Nhi nhếch môi cười, chắc chắn giờ phút này, Tùy Gia Lạc cũng đang đau não đây.

Uyển Nhi tiến vào phòng làm việc của Tùy Gia Lạc, cô cầm theo văn kiện, thông tin về công ty Phát Đạt.

Vừa mới bước chân vào, cô đã cảm nhận được cỗ hàn khí, tỏa ra từ người Tùy Gia Lạc. Hắn lúc này ngửa người ra sau ghế.

Sắc mặt đen như than, giữa mi tâm nhú chặt lại. Dường như Tùy Gia Lạc đang rất khổ não.

"Gia Lạc, tôi đã điều tra rồi công ty Phát Đạt chỉ là công ty ảo. Lúc anh tới xưởng xem sản phẩm, nơi đó chỉ là thuê.

" Hôm nay có 2000 đơn hàng gửi trả, bắt phía bên chúng ta phải bồi thường tiền. 5 hợp đồng ở Anh đều bị hủy.

" Ngành thực phẩm muốn, đưa thanh tra xuống kiểm tra công ty chúng ta.

Tùy Gia Lạc nghe Uyển Nhi báo cáo, sắc mặt hần càng trầm lại. Tiền công ty phải bù lỗ trong vụ này là rất lớn.

Cả đời thông minh, nay lại bị một cái công ty ma lừa gạt. Do dính tới ngành thực phẩm, ngân hàng không cho hần vay tiền.

Hợp đồng đều bị hủy hết, tới mức bên đối tác nước ngoài cũng hủy. Hần phải đền bù hết 2000 đơn kia.

Chắc chắn sẽ không đủ nguồn vốn, để tiếp tục vận hành Tùy Thị. Nếu bán đi gia sản Tùy Gia, cũng không thể chắc chắn gượng dậy nổi.

Tùy Gia Lạc đau đầu, liên tục dùng tay vỗ trán mình. Hần suy nghĩ, lấy đâu ra tiền vốn để xoay vòng đây. Chỉ cần có nguồn vốn Tùy Thị rất nhanh qua cơn nguy nan này.

Tới lúc đó, hần sẽ bắt cho bằng được những tên lừa đảo kia. Cả gan chọc giận nào Tùy Gia Lạc này, là chề sống quá lâu rồi phải không?

Tùy Gia Lạc hồi thần, cất giọng băng lãnh lên. Không còn ôn nhu được nữa. Ánh mắt lạnh lùng nhìn Uyển Nhi.

" Thư Ký Lan, không phải cô là thư ký sao?.

" Nghĩa vụ của cô là luôn xem trước hợp đồng sao? Tại sao lại dẫn tới hậu quả ngày hôm nay.

Uyển Nhi kinh ngạc, hai mắt mở lớn. Cô thật muốn đánh chết tên ngu này, hần là bị điên rồi.

Uyển Nhi hít vào một hơi, cảm thấy mình nhện tên nam chủ này quá đủ rồi. Cô tiến lại gần Tùy Gia Lạc, lạnh lùng mở miệng.

" Thừa Tổng Giám Đốc Tùy, ngày hôm đó tôi bị bệnh. Không thể tới công ty.

" Còn vì sao việc ngày hôm nay xảy ra, anh nên hỏi chính mình. Có ký bấy bạ hay không.

" Tôi chán làm thư ký rồi. Càng không thích, phục vụ cho người không có đầu óc.

Rút lời Uyển Nhi bước tới bàn làm việc của hần, vứt đơn thôi việc lên bàn. Chậm rãi phun từng chữ.

" Tôi xin thôi việc. Tiền lương tôi không cần. Tùy Gia Lạc tạm biệt. Chúng ta còn gặp lại.

Phát tiết xong Uyển Nhi xoay người rời đi. Lúc này Tùy Gia Lạc mới tỉnh thần, quả thật hôm đó cô ấy bệnh, đã báo nghỉ.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thịnh không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Người sai từ đầu tới cuối là bản thân hần. Không nghĩ ra vấn đề giải quyết, còn quay ra trút giận lên đầu Uyển Nhi.

Hần còn nhìn thấy, khi cô xoay người rời đi. Hình như cánh tay có lên lau nước mắt. Cô ấy khóc sao?

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +10% độ hào cảm là 80% tiểu tỷ tỷ tiếp tục phát huy)

Tùy Gia Lạc mệt mỏi, gọi cho Uyển Nhi nhiều lần nhưng cô không bắt máy. Lúc này hần cũng bận bù đầu xử lý mọi nguy nan này.

Đã 7 ngày liền Uyển Nhi không đi làm, Tùy Gia Lạc điên cuồng gọi mượn tiền chỗ quen biết. Tất cả đều từ chối cho hần mượn tiền.

Vì tất cả bọn họ xem Tùy Thị là miếng thịt béo bở, chỉ cần Tùy Gia Lạc không chống đỡ được. Họ sẽ tranh giành nhau sâu xé miếng thịt này.

Những lúc khó khăn như thế này, mới khiến hần tỉnh ra. Ai là người đối tốt với mình. Tùy Gia Lạc thất vọng mượn rượu giải sầu.

Hần không còn mặt mũi nào quay về Tùy Gia, không biết phải đối diện sao với Ba mẹ mình. Thời điểm bây giờ hần nhớ hơi ấm từ bàn tay nhỏ bé kia.

Hần thèm khát có người ôm hần, tâm sự cùng hần. Tùy Gia Lạc vội vã tìm điện thoại, bấm dãy số của Uyển Nhi.

Hắn định gọi cho Uyển Nhi, nhưng sợ cô không nghe máy. Bất đắc dĩ, trong cơn say chính mình nhấn tin gì. Còn không nhớ rõ.

Uyển Nhi đang chuẩn bị đi ngủ, liền nhận được tin nhắn từ Tùy Gia Lạc. Trong tin nhắn hắn nói, rất muốn gặp cô. Muốn nắm bàn tay ấm áp này.

Cô cười miệng cười, cuối cùng tên nam chủ này cũng thông minh ra, một chút rồi. Uyển Nhi gọi lại cho Tùy Gia Lạc.

Hắn trả lời cô với âm thanh hơi nhiều, Uyển Nhi nhú mày. Hắn uống rượu sao?

"Gia Lạc anh đang ở đâu? Anh uống rượu sao?"

Tùy Gia Lạc, nghe thấy bên kia là giọng của Uyển Nhi. Thì hắn vui mừng, nói năng có chút lộn xộn.

"Uyển Nhi... Cô.. Tôi đây, tôi thật muốn nắm đầu... Không... nắm bàn tay cô."

"Được rồi! Anh đang ở đâu..." Uyển Nhi không kiên nhẫn, hỏi lại lần nữa.

"Tôi đang ở... Ồ.. Công ty...."

Nghe được câu trả lời, Uyển Nhi trực tiếp tắt máy. Cô không muốn nghe người say nói nhảm. Uyển Nhi mặc đồ, cầm chìa khóa bước ra khỏi phòng.

Lúc này Lan Như Ý đang ở dưới lầu uống nước, thấy em gái mình mấy ngày nay đều ở nhà ăn uống. Không đi làm.

Bây giờ đã khuya, em gái còn định đi đâu. "Không được! Phải hỏi cho ra lẽ."

"Khụ~ Tiểu Nhi, muộn rồi em còn định đi đâu?"

Nghe thấy tiếng của Lan Như Ý, bước chân cô hơi dừng lại. Thành thật trả lời.

"Cá cắn câu rồi! Em là đi bắt cá về."

"Phụtttt..." Lan Như Ý đang uống nước cũng phun ra. Cá mà em gái nói tới chắc chắn là tên nhóc họ Tùy....

Lan Như Ý là người thông minh, rất nhanh cô chấp nôi lại mọi thứ. Việc Tùy Gia sắp phá sản, em gái cô đã biết trước.

Còn nhanh chóng chuẩn bị nhiều tiền, là để chờ cơ hội này. Mua đứt tên nhóc họ Tùy kia sao?

Đúng là em gái cô, xuất chiêu rất chuẩn xác. Dù thông minh, đủ ngoan độc.

"Được rồi! Em đi đường cẩn thận." Lan Như Ý không ngăn cản, để mặc Uyển Nhi thích làm gì thì làm.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gạt đầu với Lan Như Ý. Lấy xe chạy một mạch tới Tùy Thị.

Đường phố yên tĩnh, điện đường thấp sáng. Lúc bấy giờ chỉ còn lại tiếng gió từ chiếc siêu xe của Uyển Nhi. Đang chạy với vận tốc kinh người.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 10

Trên đường tới Tùy Thị, Uyển Nhi không ngừng suy nghĩ. Nên làm sao mới xoát đây hảo cảm, nghĩ một hồi cô quyết định vẫn nên trối lại trước.

Một lúc sau xe của cô đã dừng trước Tùy Thị, thời điểm bây giờ là ban đêm. Không có ai ngoài nhân viên an ninh, Uyển Nhi nhẹ nhàng đi vào.

Đào mắt nhìn xung quanh. Cô cảm thấy tình cảnh lúc này giống hệt phim ma, trên truyền hình hay đóng.

Tất cả bóng đèn đều tắt hết, chỉ còn duy nhất đèn kí hiệu thang máy sáng lên, Uyển Nhi nhanh chóng bước vào thang máy. Bấm số lên tới phòng làm việc Tùy Gia Lạc.

- Ding -

Thang máy vừa mở, Uyển Nhi bước thêm vài bước đã đứng trước phòng làm việc của Tùy Gia Lạc. Cô nhẹ nhàng vận nắm cửa ra, cư nhiên tên này lại không khóa.

Cũng tốt đỡ mắt công cô phải phá cửa. Uyển Nhi chậm rãi bước vào, đập vào mắt cô là hình ảnh nam nhân ngồi trên ghế, tay còn cầm chai Chivas.

Ánh mắt vô hồn nhìn vào máy tính. Chỉ mới một tuần không gặp, Tuyt Gia Lạc chính thức trở thành người rừng. Uyển Nhi tiến thêm vài bước, cất tiếng châu chộc.

"Khụ! Xin hỏi ông đây có thấy Tuy Gia Lạc đâu không?"

Tùy Gia Lạc nghe được âm thanh của Uyển Nhi, hần lập tức thức tỉnh trong cơn mê của mình. Vội vàng chống người lên, định ôm Uyển Nhi.

"Uyển Nhi, cô tới rồi!"

Cô thấy hần muốn ôm mình, Uyển Nhi liền ngăn chớ.

"Gia Lạc mới mấy ngày không gặp, anh thật hời. Nhìn anh lúc này, tôi không nghĩ anh là người mắc bệnh sạch sẽ đâu."

Tùy Gia Lạc nhìn xuống thân thể mình, khắp người đều mùi rượu. Râu mọc lởm chởm. Tóc không được chải suốt mấy ngày, dường như đã ba ngày hần không tắm.

Tùy Gia Lạc lúc này, còn cảm thấy chán ghét chính bản thân mình. Hần nhìn Uyển Nhi ghét bỏ, đành lùi thui ngồi vào một xó.

Uyển Nhi quan sát hành động của Tùy Gia Lạc, cô muốn bật cười thành tiếng. Nam chủ là đang giận dỗi hay tự ti đây?

"Gia Lạc! Lại đây tôi đưa anh về nhà?"

Tùy Gia Lạc nâng mí mắt lên nhìn Uyển Nhi, hần đâu còn mặt mũi nào để về nhà. Càng không dám đối mặt với ba mẹ mình, Tùy Thị xem Như đã mất từ tay hần.

Tùy Gia Lạc mở miệng trả lời, giọng hần có chút khàn khàn.

"Uyển Nhi tôi xin lỗi cô, lúc trước là do tôi. Nhưng tôi không trở về đâu, cái gì cũng đều mất rồi."

"Thật sự không về? Uyển Nhi rút khoát hỏi Tùy Gia Lạc."

Hần liên hồi gật đầu, thân thể dường như muốn học ninjas, lẩn trốn trong bức tường vậy.

Uyển Nhi trực tiếp bế Tùy Gia Lạc lên, mặc cho hần đang ngạc nhiên. Vài giây sau Tùy Gia Lạc mới hồi thần, giãy giụa.

Hần không biết cô lấy đâu ra sức mạnh, bế hần lên. Gương mặt nhìn không ra khó khăn gì? Hay do hần quá nhẹ?

"Uyển Nhi thả tôi xuống, tôi không về nhà.. Thả tôi xuống."

Uyển Nhi nghe hần chống cự, cô không vui mà nhún mày. Tay gắt gao ôm chặt Tùy Gia Lạc hơn.

"Tôi đưa anh về nhà tôi, anh rất hời cần phải tắm gội."

"Không phải anh nói, muốn nắm tay tôi. Muốn ôm tôi sao? Bây giờ còn ghét bỏ?"

Bất giác Tùy Gia Lạc nhớ lại xem hình đã làm gì. Quả nhiên là có nhắn tin cho Uyển Nhi, nhưng hần là nam nhân. Không thể để cho nữ nhân yếu đuối bế.

"Uyển • Nữ Nhân Yếu đuối • Nhi"

"Được! Nhưng trước hết thả tôi xuống."

Uyển Nhi bất ngờ thả tay ra, Tùy Gia Lạc ngã từ trên xuống dưới đất. Mông chạm đất tạo lên tiếng động không nhỏ.

[...] Tiểu tử tỷ, tỷ không thể nhẹ nhàng hơn được sao? Hần là nam chủ đó.

"Lão nương làm theo yêu cầu của hần! Chỗ nào là không nhẹ nhàng?"

[...] "....."

Uyển Nhi xoay người bước ra, còn hơi nghiêng đầu lại, nhắc nhở Tùy Gia Lạc.

"Gia Lạc còn không mau đi theo, tôi sẽ bế anh."

Tùy Gia Lạc giạt mình, nén đau đón ở mông. Đứng dậy đi theo phía sau Uyển Nhi.

Nhìn hình tượng của hần lúc này, đầu còn là bị tổng giám đốc nghiêm khắc lạnh lùng.

Lúc này hần giống như tiểu bạch thỏ, còn Uyển Nhi là sói. Chỉ chờ cơ hội ăn sạch tiểu bạch thỏ kia.

Hai người nhanh chóng xuống tới cổng công ty, hần nhìn chiếc xe thể thao màu hồng trước cổng. Tùy Gia Lạc không nghĩ đó là xe của Uyển Nhi, hần lên tiếng nhắc nhở.

"Đề tôi gọi xe taxi!

Uyển Nhi lúc này mới nhớ ra, hần nghĩ mình là người nghèo. Đã là người nghèo thì làm gì có siêu xe. Cô nở nụ cười xảo quyệt, hướng Tùy Gia Lạc trả lời.

"Không cần gọi, xe của tôi ở kia rồi "

Không đề cho Tùy Gia Lạc trả lời, cô đã nhanh chóng bước lên xe thể thao màu hồng. Tay đặt trên vô lăng.

Uyển Nhi nhìn Tùy Gia Lạc vẫn đang thất thần, cô lên tiếng gọi hần..

"Gia Lạc anh có lên xe hay không? Hay muốn tôi xuống bế anh lên?

Tùy Gia Lạc có chút bối chộp, vội vã ngồi lên ghế phụ. Trong đầu hần luôn suy nghĩ.

Chiếc xe này trị giá không nhỏ, Uyển Nhi nghèo như vậy. Lấy đâu ra tiền mua, hay là cô ấy thuê?

Cả một quãng đường về Lan Gia, hai người luôn im lặng. Không ai nói gì. Đúng hơn là không phải biết mở đầu từ đâu.

30 phút sau xe đi vào trong sân rộng lớn Lan Gia. Chỉ khác lúc này là ban đêm. Tùy Gia Lạc hơi mất tự nhiên.

Nửa đêm Uyển Nhi dẫn theo hần về, không biết chủ nhà có trách cô ấy không? Sợ là sẽ hiểu nhầm đi.

Tùy Gia Lạc đi vào trong nhà, theo vào bên trong phòng. Uyển Nhi bật đèn ngủ lên, thoáng cái cả phòng sáng lên.

Tùy Gia Lạc quan sát bốn phía, căn phòng được bài trí theo kiểu công chúa, còn có rất nhiều Cup giải. Rồi bằng thạch sĩ.

Lúc này dường như Tùy Gia Lạc, đã cảm thấy không đúng chỗ nào đó rồi. Bất chợt Uyển Nhi quăng khăn bông về phía hần, lên tiếng.

"Gia Lạc, anh đi tắm đi. Anh không ngại hơi, nhưng tôi ngại.

"Sau đó tôi sẽ nói rõ cho anh biết.

Tùy Gia Lạc im lặng, cầm lấy khăn bông đi tắm. Hần cũng ghét bỏ bản thân mình, mới có chút khó khăn mà đã không ra hình người rồi.

Đợi cho Tùy Gia Lạc tắm xong, Uyển Nhi ngồi trên ghế. Hai chân đặt lên trên bàn, tư thế ngồi không khác gì lão đại đi chơi gái.

15 phút sau, Tùy Gia Lạc quần khăn tắm bước ra. Gương mặt đã cạo râu sạch sẽ, khắp người tỏa mùi sữa tắm. Do hần không mặc lại đồ cũ nên đành quần khăn ra ngoài.

Uyển Nhi nhìn từ trên xuống dưới Tùy Gia Lạc với ánh mắt háo sắc. Tùy Gia Lạc không được tự nhiên, hai chân tự động khép nép lại.

Uyển Nhi lúc này mới bắt đầu, chậm rãi mở miệng.

"Gia Lạc! Tôi sẽ giúp Tùy Thị nguồn vốn, với điều kiện.

"Mua đứt anh "

Tùy Gia Lạc hai mắt mở lớn, hần không tin những gì mình đang nghe thấy. Cô ấy lấy đâu ra tiền giúp Tùy Thị. Và hần cũng không bán bản thân mình.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 11

Tùy Gia Lạc thất thần, hần tiến lại ngồi sang ghế bên cạnh. Bấy giờ hần mới liếc nhìn Uyển Nhi, ánh mắt đánh giá tìm hiểu.

Uyển Nhi biết hấn chưa tin tưởng mình, cô yên lặng không giải thích. Mà chính mình hành động hiệu quả cao hơn.

Uyển Nhi rút thẻ đen ra, đẩy tới trước mặt Tùy Gia Lạc. Thân nhiên mở miệng.

" Trong thẻ này có 900tr USD. Nếu không đủ tôi có thể đưa thêm.

Tùy Gia Lạc kinh ngạc, toàn thân cứng đờ. Đôi mắt nhìn vào thẻ đen trước mặt, lại đảo mắt nhìn Uyển Nhi. Không phát hiện ra tia đùa giỡn nào.

" U.... Uyển Nhi... Cô.. Đây là ý gì? Cô là đang đùa giỡn với tôi phải không?

Hấn vẫn không thể nào, tin được mọi chuyện diễn ra trước mắt. Từ một cô thư ký nghèo nàn, bỗng nhiên đi siêu xe.

Tới trước mặt đưa cho hấn 900tr USD, nói đây là tiền mua đứt hấn. Hỏi thử xem, hấn làm sao mà tin.

" Gia Lạc, tôi biết lúc này anh không tin. Nhưng anh không phát hiện ra sao?

" Đây là Lan Gia, và tôi cũng họ Lan.

Rút lui Uyển Nhi mặt đối mặt với Tùy Gia Lạc. Bàn tay nắm lấy cằm hấn. Đôi môi anh đào áp lên cánh môi đang mím chặt kia của hấn.

Tích tắc Tùy Gia Lạc còn chưa hồi thần. Đã bị Uyển Nhi hôn, hấn cảm nhận được ám áp. Ngọt ngào, mùi hương sen thoang thoang trước mũi hấn.

Trái tim nơi phía ngực trái đập nhanh và mạnh, hấn có thể nghe được tiếng tim đập của mình.

(Ting -- Độ hào cảm của nam +5% Độ hào cảm là 85%)

Uyển Nhi nhếch miệng cười, cô buông cằm hấn ra. Trán định mở miệng.

" Gia Lạc anh thấy cảm giác sao, không bản đúng không? Lại còn rất ngọt.

Tùy Gia Lạc đỏ mặt cúi đầu, quả thật hấn không biết phải nói gì. Hấn không ghét ở bên cạnh Uyển Nhi. Càng không ghét cảm giác này.

" Gia Lạc! bây giờ có hai sự lựa chọn cho anh chọn.

" Thứ nhất cầm số tiền này, vực lại Tùy Thị. Và cuộc đời này của anh là của tôi.

" Thứ hai " Không cầm số tiền này cũng được, nhưng anh nhất định là của tôi.

" Còn Thứ Ba: Chọn hai phương án trên.

Tùy Gia Lạc tròn mắt, cô ấy đưa ra phương án nào. Kết quả đều giống nhau. Tại sao trên đời lại có nữ nhân bá đạo như vậy.

Lan Gia kinh tởm hơn hấn Tùy Gia. Vậy tại sao cô ấy còn vào Tùy Gia của hấn làm. Lúc này Tùy Gia Lạc không thể nhìn thấu Uyển Nhi.

Hấn thờ dài suy nghĩ, Tùy Gia lúc này rất cần số tiền xoay vòng. Mà 900tr USD dư sức giúp Tùy Gia vượt qua cơn khó khăn. Tùy Gia Lạc mấp máy miệng hỏi.

" Uyển Nhi! Tại sao cô tới Tùy Gia làm?

" Vì nơi đó có anh ": Uyển Nhi không thêm suy nghĩ mà trả lời, cô rất lười suy nghĩ. Mà điều cô nói là sự thật.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +2% độ hào cảm là 87% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Tùy Gia Lạc nghe được câu trả lời, hấn chắc chắn rằng Uyển Nhi thích hấn. Tùy Gia Lạc mím chặt môi, tay hơi run rẩy cầm lấy thẻ đen.

" Uyển Nhi tôi cầm số tiền này, nhưng không bán thân. Đợi Tùy Thị qua lúc khó khăn này.

" Tôi sẽ hoàn trả lại cho cô.

Uyển Nhi thấy buồn cười, nhận tiền của cô rồi. Thì không bán thân sao? Trên đời này đâu có chuyện dễ dàng vậy.

Dù sao nam chủ vẫn có lòng tự trọng của mình, cô cũng không làm khó tên bệnh sạch sẽ này. Uyển Nhi cười sáng lạn lên tiếng.

" Được! Dù sao sớm muộn gì trên gia phả Tùy Gia cũng có tên tôi.

Nói xong Uyển Nhi không để cho Tùy Gia Lạc phản ứng lại, cô đưa cho hấn bộ quần áo nam khác, còn nguyên nhãn hiệu.

" Gia Lạc mặc vào đi, anh cứ quần khăn như vậy tôi sợ nhện không được mà.

" Ăn sạch anh..... "

Tùy Gia Lạc sắc mặt đỏ bừng. Hấn cảm thấy, mình vừa mới hoàn thành giao dịch bán thân. Còn bán với giá trên trời.

Tùy Gia Lạc liếc mắt nhìn quần áo, Uyển Nhi đưa cho hấn. Còn nguyên nhãn hiệu. Size đúng với dáng người của hấn.

Dường như cô đều biết được hấn thích cái gì. Trong lòng Tùy Gia Lạc xôn xao một trận. Hấn thật thích tư vị này, mặc dù Uyển Nhi có chút bá đạo.

Tùy Gia Lạc xoay người, mang đồ vào trong toilet thay. Khi vừa mới bước ra đã thấy Uyển Nhi ngủ gục trên bàn.

Hấn lại gần nhìn cô, gương mặt xinh đẹp, tinh xảo. Lúc ngủ giống hệt búp bê thiên sứ.

Bàn tay hấn không tự giác được, áp lên đôi má hồng của Uyển Nhi, cổ ập ập truyền vào tay hấn.

Tùy Gia Lạc khom người xuống bế cô lên giường, nhẹ nhàng đắp chăn lại cho cô. Còn chính hấn ra ngoài sofa ngủ.

Tùy Gia Lạc vừa rời đi, Uyển Nhi liền mở mắt. Cô cảm thán.

" Mỡ dăng tận miệng còn không ăn, tên nam chủ này quá ngây thơ rồi.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thịnh không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đành phải chèn ngang****

Khi tỉnh dậy đã là trưa của ngày hôm sau. Uyển Nhi không còn thấy bóng dáng Tùy Gia Lạc.

Cô mở điện thoại lên, thì có tin nhắn của Tùy Gia Lạc. Trong tin nhắn có viết.

" Tôi tới công ty trước! Cảm ơn cô rất nhiều. Tôi sẽ nhanh chóng trả tiền lại cho cô.

" Tiền bán thân, không thể hoàn trả "Uyển Nhi thuận tay nhấn lại.

Trả lời xong Uyển Nhi không buồn xem Tùy Gia Lạc trả lời gì. Cô tắm rửa thay đồ. Tiếp tục thỏa lòng ăn uống của cô.

Mặc kệ nam chủ có trả tiền lại hay không? Xác định cuộc đời của hấn thuộc về cô rồi.

Tùy Gia Lạc xử lý văn kiện, nhận được tin nhắn của Uyển Nhi trả lời. Miệng hấn giật giật, hấn còn chưa đồng ý bán thân mình cho cô mà.

Có phải con gái nhà họ Lan, ai cũng bá đạo giống cô ấy?

Đề cho Lan Như Ý biết được ý nghĩ này của Tùy Gia Lạc. Cô ấy nhất định sẽ trả lời lại.

" Không phải bá đạo, mà còn Bá Đạo hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ 12

Đã qua hơn một tuần, từ cái đêm Uyển Nhi đưa tiền cho Tùy Gia Lạc. Cô chưa tới gặp hay làm phiền mất.

Cô muốn hấn giải quyết xong hết rắc rối ở Tùy Thị, thì mới tới gặp hấn. Cô định sẽ dẫn Tùy Gia Lạc đi du lịch Việt Nam, nghe nói ở đó có món bún chả hà nội rất ngon, còn có phở.. Vv

Mùa này mới chớm thu, đi du lịch ăn uống còn gì bằng. Mấy ngày này Uyên Nhi xem tin tức, được biết Tùy Thị đã gượng dậy từ đường cung.

Khiến làm cho nhiều người thất vọng không ít. Nhờ lần vấp ngã này, Tùy Gia Lạc đã cắt đứt nhiều mối quan hệ không tốt. Giúp hắn nhìn thấu được bộ mặt những người này.

Sáng sớm thức dậy, Uyên Nhi thu xếp ổn thỏa. Tận tay cầm luôn vali lớn, trực tiếp phóng xe tới Tùy Thị.

Uyên Nhi bước vào Tùy Thị nhân viên lại một lần nữa, mở tròn con mắt nhìn cô. Vì khi này Uyên Nhi không mặc đồ công sở, thay vào đó cô mặc váy ngắn, áo cúp ngực bông vai.

Trên mặt còn đeo kính râm, chân dài miên man, dáng người cao ngạo bước về phía thang máy.

Có người nhận ra Uyên Nhi, liền vui vẻ chào hỏi.

"Thư Ký Lan, đã lâu không gặp cô khỏe không? Cô tới tìm tổng giám đốc sao?"

Uyên Nhi hơi gật đầu, mỉm cười với đối phương. Sau đó bước vào trong thang máy. Trên tay còn kéo thêm vali.

- Đing --- thang máy mở ra, Uyên Nhi hướng phòng làm việc của Tùy Gia Lạc mà tới.

"Cốc Cốc ~~~"

"Vào đi" Tùy Gia Lạc có chút mệt mỏi lên tiếng, có lẽ mấy ngày nay hắn bận xử lý công việc. Tối quên ngủ.

"Gia Lạc! Tùy Thị đã vận hành bình thường, anh phải đi với tôi một chuyến."

Tùy Gia Lạc nâng mắt nhìn Uyên Nhi, nhìn cô lúc này giống như chuẩn bị đi xa vậy.

"Uyên Nhi, cô định đi đâu sao?"

Cô gật đầu với hắn, để vali vào một bên. Tiến lên trước mặt Tùy Gia Lạc, tay nắm lấy cavat, nói nhỏ vào tai hắn.

"Gia Lạc, anh đã mệt mỏi rồi. Từ hôm nay anh thuộc về tôi."

"Chúng ta đi chơi thôi....."

Tùy Gia Lạc cảm nhận được hơi thở ấm áp, phả vào tai hắn. Toàn thân hắn cứng lại, như có dòng điện chạy quanh người.

Bất giác hắn thở gấp hơn, miệng mấp máy lắp bắp không thành tiếng.

"Đ... I... Đi... Đâu.....? Tùy Gia Lạc, khó khăn nuốt xuống một ngụm nước miếng."

Uyên Nhi kéo hắn tới gần hơn, bàn tay mềm xoa lên đầu hắn, rất giống cưng chiều sủng vật.

"Đi Việt Nam! Gia Lạc anh cũng nên đi xả stress. Hâm nóng tình cảm với tôi."

(Ting -- Độ Háo cảm của nam chủ +3% độ háo cảm là 90% tiểu tỷ tỷ cố lên)

"Nhưng.. Tôi còn phải quản lý công ty?"

Uyên Nhi lười biếng nhìn hắn, cô biết là hắn đang viện lý do từ chối cô. Uyên Nhi nhếch môi cười, cô làm sao dễ dàng buông tha cho nam chủ đây.

"Tôi biết anh sẽ sắp xếp ổn thỏa, 10 giờ sẽ bay."

"Gia Lạc tôi cho anh thời gian 2 tiếng đồng hồ để thu xếp công việc."

Tùy Gia Lạc ngăn người một lúc. Mấy giây sau hắn vội vàng, bàn giao công việc cho nhân viên.

Uyên Nhi nhìn hắn tập tễnh như vậy cô hài lòng không ít. Nam chủ phải ngoan ngoãn nghe lời, như vậy mới dễ thương. Cô sẽ sủng nhiều hơn.

Tùy Gia Lạc bận bịu dặn dò nhân viên. Sau đó cũng theo Uyên Nhi tới sân bay.

Uyên Nhi và Tùy Gia Lạc ngồi ở ghế dành cho khách VIP. Cô nhìn ra ngoài ngắm cảnh quan, trên trời mây trắng tựa lại như kẹo bông gòn.

Nhắc mới nhớ ở Việt Nam có kẹo bông gòn, tới nơi cô nhất định phải ăn thử. Còn có nhiều món khác, nghĩ thôi nước miếng muốn rớt ra ngoài.

Hơn 2 giờ đồng hồ trên máy bay, lúc sắp hạ cánh. Cô đã thấy loáng thoáng khung cảnh ở Việt Nam, những tầng cao ốc, giống hệt bánh xếp lên, phía xa còn có khu nhà ngói, rất giống khu phố lâu đời. Uyên Nhi hứng trí bưng bưng.

" Việt Nam lão nương tới đây "

Chỉ sau vài phút, Máy bay hơi nghiêng đáp xuống sân bay. Uyên Nhi nhìn lên màn hình điện tử.

" Welcome T.p Hà Nội "

Tùy Gia Lạc nhìn thấy vẻ mặt phấn khích của Uyên Nhi. Khiến hấn hứng trí không ít.

Hai người tìm khách sạn 5 sao đặt phòng, ban đầu Uyên Nhi đặt một phòng. Nhưng Tùy Gia Lạc nhất định không chịu, cô đành phải đặt hai phòng.

Tùy Gia Lạc và Uyên Nhi nghỉ ngơi một chút. Buổi tối sẽ đi thăm quan Việt Nam, cô lướt trên điện thoại. Tìm hiểu nơi đẹp nhất ở Hà Nội này.

Trên có thông tin đầy đủ, Uyên Nhi quyết định sẽ đi chơi phố cổ trước. Nghe nói ở nơi đó có món ăn truyền thuyết Việt Nam, sau đó sẽ ăn kem tràng tiền.

Hoàng hôn buông xuống, Uyên Nhi dẫn Tùy Gia Lạc tham thú Hà Nội. Cô cảm thấy ở đây rất tuyệt. Còn có rất nhiều mỹ nam biểu diễn ở phố đi bộ.

Uyên Nhi hơi dừng bước chân lại, nắm tay Tùy Gia Lạc. Cô nở nụ cười sáng lạn nhìn hấn.

" Tôi muốn nắm tay đi quanh hồ, giống bọn họ.

Tùy Gia Lạc nhìn theo ngón tay Uyên Nhi chỉ, hấn thấy hầu hết nam nhân ở đây, đều nắm tay bạn gái họ. Còn chưa kịp trả lời, đã bị Uyên Nhi lôi. Kéo đi.

" Gia Lạc, anh nhìn đi hai người kia ngồi trên vệt khổng lồ. Nhìn đi.....

Tùy Gia Lạc giật giật khoe miệng. Hấn thấy cô lúc này, giống hệt trẻ con. Cái gì cũng không biết.

Hai người nhanh chóng thuê vệt, leo lên đạp vệt giữa hồ. Dưới ánh trăng sáng.

Hai người ngồi yên lặng trong thuyền vệt. Đôi chân ăn ý đạp thật chậm rãi. Mặt hồ gợn sóng, Tùy Gia Lạc thở ra, hấn lên tiếng cực nhỏ như muỗi kêu.

" Uyên Nhi, có phải em thích tôi? "

" Thích " Cô không suy nghĩ mà rút khoát trả lời.

Tùy Gia Lạc ngạc nhiên, hấn mím chặt môi, cố gắng đè ép tay ở nơi trái tim lại. Tiếp tục hỏi.

" Tại sao cô thích tôi, chúng ta biết nhau không lâu? "

Lúc này Uyên Nhi nhìn thẳng vào mắt Tùy Gia Lạc. Hấn bị cô nhìn tới giật mình, nghiêng đầu tránh né.

Uyên Nhi vuron hai tay ra giữ lấy mặt hấn, không dễ dàng buông tha Tùy Gia Lạc.

Sắc mặt Tùy Gia Lạc đỏ bừng, định. Nói gì thì, Uyên Nhi nhẹ nhàng hôn lên cánh môi nóng ấm của hấn.

" Lần đầu thấy anh tôi đã thích. Có lẽ anh sinh ra chỉ dành riêng cho tôi.

"Gia Lạc! Cả đời này anh đừng hòng chốn thoát khỏi tôi.

Tùy Gia Lạc hai mắt mở lớn, sau đó cúi đầu xuống. Hấn cảm thấy, những lời tổng tài bá đạo này. Là hấn nói mới hợp tình huống.

Mà thời điểm này, vị trí của hấn và Uyên Nh đã bị hoán đổi từ lâu. Từ khi mà hấn nhận số tiền kia từ Uyên Nhi.

Tùy Gia Lạc quyết định, nói rõ ý nghĩ của mình, hấn không muốn bị Uyên Nhi xem như món đồ. Muốn mua là được, hấn có lòng tự trọng của nam nhân.

" Uyên Nhi! Tôi không muốn cô xem. Tôi là món đồ. Muốn mua là có.

" Hãy cho tôi thời gian suy nghĩ.

Uyên Nhi cau mày nhìn Tùy Gia Lạc, có phải tên nam chủ này. Hiểu lầm gì đó rồi hay không? Chưa bao giờ cô coi hấn là đồ vật.

" Gia Lạc! Tôi chưa bao giờ xem anh là đồ vật. Anh muốn suy nghĩ bao lâu? 1 giờ hay 1 phút.

" Uyên Nhi, cô hãy cho tôi 3 ngày. Sau 3 ngày tôi sẽ trả lời thỏa đáng với cô.

" Được, cả đời tôi còn chờ anh được, chỉ 3 ngày thôi, tôi đợi được.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +3% độ hảo cảm là 93% tiểu tỷ tỷ giỏi quá.)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyên Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Công lược nam chủ mắc bệnh sạch sẽ (hoàn)

Uyển Nhi và Tùy Gia Lạc ở Hà Nội đã mấy ngày, hôm nay hai người quyết định đi dạo quanh phố cổ Hà Nội.

Uyển Nhi luôn đeo gương mặt vui vẻ tham thú. Còn Tùy Gia Lạc lại khác, tâm tư của hắn nặng trĩu trong lòng. Ngày mai phải trả lời rồi, tới bây giờ hắn còn chưa nghĩ ra câu trả lời.

Lúc này hai người đi tới khu di tích lịch sử, có hơn 1000 năm tuổi. Hai người cùng hướng dẫn viên bước xuống hầm, nơi này được trưng bày nhiều vật cổ..

Tùy Gia Lạc trông thấy cô vui vẻ, hắn nghĩ đồng ý với cô cũng không tệ. Dù sao chính bản thân mình không ghét bỏ Uyển Nhi, còn có xu hướng thích nhiều hơn.

Hắn định lay lay bã vai Uyển Nhi, thì bất chợt mặt đất rung chuyển. Trong lòng Tùy Gia Lạc kinh sợ. Hướng dẫn viên và du khách náo loạn lên một mảnh, chuông báo hiệu vang lên..

- Động đất cấp độ 3 -----

Đoàn người chân nhanh hơn não.toán loạn chạy lên trên hầm, Tùy Gia Lạc cố nắm lấy Uyển Nhi nhưng không kịp. Chính hắn bị đoàn người xô đẩy lên trên.

Cho tới khi cách xa khu di tích, thì toàn bộ xục đổ. Lấp kín luôn đường dẫn xuống hầm, con động đất vẫn diễn cường chấn động. Mặt đất dung chuyển khiến mọi người sợ hãi không thôi.

Tùy Gia Lạc vô thức nhìn xung quanh, những người đàn la hét, khóc gào. Hắn muốn tìm hình ảnh của Uyển Nhi trong đám đông.

Nhưng rất tiếc, cho dù hắn nhìn căng mắt không thể thấy Uyển Nhi hiện diện nơi này.

" Âm Âm "

Khu di tích thì nhau rớt xuống. Người lớn nhanh chóng di rời hải tử, và nhân viên cứu hộ đem những người bị thương rời đi.

Tùy Gia Lạc hoảng sợ hắn, chạy tới tìm người hướng dẫn viên kia. Giọng lo sợ vang lên.

" Cô có thấy cô gái xinh đẹp đi bên cạnh tôi không? Cô có thấy không....

Người nọ bị sắc mặt của Tùy Gia Lạc lay tới hoảng, cô ta lắp bắp chỉ tay.

" H...ình... Hình như cô ấy, đang còn ở dưới hầm....

Thoáng cái hai chân Tùy Gia mềm nhũn, ngã trên trên mặt đất.

Hắn một vọt lần khôn nghĩ tới, Uyển Nhi còn đang mắc kẹt dưới hầm. Hắn đang định chấp nhận Uyển Nhi, thì trận động đất này xảy ra. Là ông trời đang chêu chọc hắn phải không?

Động đất qua đi, nhân viên cứu hộ đang tiến hành giải cứu những người mắc kẹt dưới hầm.

Uyển Nhi thời điểm này, cô không ngừng mắng 18 đời tổ tông ông trời, rất biết tuyệt đường sống của người khác.

Trong hầm có thêm hai người mắc kẹt nữa, hình như là mẹ con. Đang ôm nhau, bé trai không ngừng khóc toáng lên.

Uyển Nhi thờ dài, cô không thể dùng dị năng để thoát ra ngoài được. Để cho họ thấy sẽ nghĩ cô là người ngoài hành tinh mất.

Lúc này đánh ngoi đội, nhân viên cứu hộ cứu lên thôi. Không biết tên nam chủ kia sao rồi, hắn đang khóc hay lo lắng cho cô đây.

Bị mắc kẹt ở đây ba ngày, cũng may Uyên Nhi có không gian linh tuyến, cô nhét rất nhiều đồ ăn. Khi đói sẽ lấy ra ăn, còn tốt bụng chia cho hai mẹ con kia nữa.

Sự việc diễn ra bên ngoài mấy ngày qua. Uyên Nhi đều nắm rõ hết. Tỷ như Tùy Gia Lạc cũng tham gia vào đội cứu hộ, công tác cứu người.

Phòng viên lẫn nhà báo vây kín hiện trường, còn có trực thăng bay phía trên để quay toàn cảnh vụ việc xảy ra.

Mấy ngày qua đi, họ tìm không ra Uyên Nhi và hai người kia. Tất cả mọi người đều cho rằng ba người đã chết.

Lúc này Tùy Gia Lạc cô ép cảm xúc xuống. Cái cảm xúc sợ hãi, tuyệt vọng ủa vây quanh hần. Nếu Uyên Nhi rời xa hần mà đi, chắc chắn hần không thể sống trong vui vẻ nổi.

Tùy Gia Lạc hối hận tự trách bản thân mình. Nếu như hôm đó, hần sớm đồng ý với cô..... Nếu như hôm đó, hần kéo được Uyên Nhi trở lên.

Thì mọi việc đã không tới bước đường này, nhưng trên đời này làm gì có nếu như.

Nếu như Uyên Nhi chết. Hần sẽ ân hận cả đời này. Hần làm sao đối mặt với Lan Gia đây?

Lúc này nhân viên cứu hộ, đem tất cả thiết bị lẫn máy móc. Hơn 100 người bắt tay vào công tác cứu người. Mở ra đường hầm phía dưới.

Tới khi cứu được ba người lên, hai mẹ con họ đều ngất đi. Uyên Nhi bất đắc dĩ phải ngất theo.

Khi cô tỉnh lại phát hiện mình đang nằm trong bệnh viện. Trên tay còn đang truyền dịch. Cô định bỏ ra thì bất chợt có bóng người ngăn hành động lại.

Giọng nói âm trầm vang lên.

"Ngoan! Bảo Bảo em mau nằm xuống.

Tùy Gia Lạc hung hăng, còn ghì chặt người Uyên Nhi xuống. Trừng mắt với cô.

"Bảo Bảo, em không được ngồi dậy, anh không cho phép!

Uyên Nhi nhìn bộ dáng của Tùy Gia Lạc lúc này, cô có chút nhịn cười tới đau bụng.

"Gia Lạc! Anh từ nơi nào chui ra, sao mới mấy ngày thật giống với gấu trong sở thú ra.

Tùy Gia Lạc nghe Uyên Nhi nói, hần có chút dờ khóc dờ cười sờ mặt. Cả tuần nay hần không có cạo râu, còn luôn suy nghĩ về cô.

Tóc tai bết lại, còn dính bụi bặm. Quần áo cũng dính không ít bẩn, hần là lo lắng cho cô, vậy mà cô còn chê hần xấu?

Tùy Gia Lạc, xấu hổ quay đi rửa mặt cạo râu. Mấy phút sau hần quay lại, thẳng thắn hỏi Uyên Nhi.

"Bây giờ thì sao? Miệng thì hỏi, tay không ngừng sửa soạn lại quần áo chính mình.

"Vẫn Xấu! Thật giống chú gấu " Uyên Nhi thẳng thắn chê bai, không để cho Tùy Gia Lạc chút mũi nào.

Tùy Gia Lạc không có tức giận, hần yên lặng một hồi. Sau đó mới hít vào một hơi trịnh trọng lên tiếng.

"Bảo Bảo! Chúng ta về nước kết hôn đi?

Uyên Nhi hơi nhượng mảy, quan sát từ đầu tới chân Tùy Gia Lạc. Cô chậm rãi mở miệng.

"Gia Lạc, đã suy nghĩ kĩ chưa? Anh muốn cùng tôi kết hôn.?"

"Cho dù là tôi, đã dùng tiền mua đứt anh?

"Không quan trọng, Bảo Bảo xem anh là gì cũng được! Mua đứt cuộc đời này cũng được.

"Anh chỉ cầu, em đừng bắt chợt rời ra anh.

Hần suy nghĩ rất kĩ rồi. Hần không muốn mất đi người con gái này. Tới phút cuối cùng, cuộc đời hần không thứ gì quan trọng hơn cô.

Uyên Nhi nhếch mép cười gian xảo, cô lên tiếng hỏi một lần nữa.

"Kết hôn rồi! Ai nắm trên?

Nháy mắt sắc mặt Tùy Gia Lạc đỏ bừng. Dường như máu đỏ dồn hết lên mặt của hần. Đầu như muốn xi khỏi.

" Bảo Bảo... Em..nằm trên.

" Được! Gia Lạc em đồng ý với anh

" Chúng ta kết hôn thôi "

(Ting -- Đã hoàn thành nhiệm vụ 100% -- Đang sao chép tính cách kí thể 5%-10%-100% --- Sao chép thành công.

(Tách ly khỏi ký thể thành công ---)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Phượng hoàng ở trên, thượng thần nằm dưới

Uyển Nhi trở lại không gian hệ thống, trước tiên cô ngủ một giấc. Xuyên qua mấy thế giới, cô còn chưa có nghỉ ngơi đâu.

Không biết cô ngủ bao lâu, khi tỉnh dậy cảm ứng linh hồn khỏe hơn hẳn. Uyển Nhi lau bàn ghế một chút, sau đó lấy một cuốn sách, đem xuống đọc.

Hồi lâu sau, Uyển Nhi đọc xong cuốn sách dày. Cô lên tiếng gọi hệ thống.

" Hệ Thống lão nương muốn xem điểm thưởng nhiệm vụ vừa rồi.

...] Chúc mừng tiểu tỷ tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 25000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 83000/1000000

Sở trường.: Nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ.: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cửu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa

Cấp bậc.:Trung cấp

Cô hơi ngạc nhiên, càng về sau điểm kinh nghiệm đều nhiều hơn. Uyển Nhi hưng phấn không muốn ở trong không gian hệ thống nữa.

Cô tò mò, không biết vị diện sau là thế giới như thế nào. Cô vào vai gì đây?

[...] Tiểu tỷ tỷ tò mò làm gì, cuối cùng cũng là pháo hôi thôi.

Uyển Nhi:"....."

[...] Tiểu tỷ tỷ vào nhiệm vụ không?

" Được vào đi." Cô rút khoát trở lời.

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

.....

Uyển Nhi cảm nhận được sức nóng, bao quanh mình. Còn có thể nghe được chất lỏng gì đó, nóng tới cực hạn liên tục tạt vào thân thể....

Uyển Nhi mở mắt nhìn xung quanh. Bất giác khóe miệng cô giật giật, khóc không ra nước mắt.

Lúc này chính mình đang nằm trong biển lửa, nhưng lại không hề có tổn thương nào, tựa hồ còn hấp thụ ngọn lửa này.

Uyển Nhi liếc nhìn xuống thân thể mình, đập vào mắt cô là móng vuốt, và lông chim.

Uyển Nhi" Chắc chắn là lão nương đang nằm mơ rồi, hoặc là hệ thống kia truyền nhầm thế giới.

[...] Tiểu tỷ tỷ, ta không có sơ sót tới vậy, mà tỷ cũng không nằm mơ.

" Chíp Chíp ~-": Uyển Nhi tức giận mở miệng mắng, âm thanh phát ra càng khiến cô tức giận mới phun tào.

"Mẹ Nó! Cur nhiên lại kêu chíp chíp? Lão nương là biến thành gà rồi đúng không?

" Còn lúc này đang bị người ta nướng. Hay lần hấp???"

Uyển Nhi ép mình bình tĩnh lại, dù có bị người ta nấu chín. Cũng phải tiếp thu cốt truyện trước.

[...] Tự động cập nhập nội dung cốt truyện.

Thế giới này là Thần Tiên.

- Địa vị cao nhất là Ngọc Hoàng

- Thượng Thần.

- Tiên Quân

- Chúng Thần Tiên.

Nguyên chủ là chim phượng hoàng, do kết tinh từ tinh hoa của đất trời. Được ấp trong Hỏa Diễm Sơn 1 vạn năm.

Do nguyên chủ thuộc giống phượng hoàng, trời đất rất sinh ra. Nên mang tiên khí, tới khi thức tỉnh có thể hóa thành hình người.

Nguyên chủ vừa thức tỉnh đã đạt lên cảnh giới thượng thần, nhưng tai họa ập tới khi câu chuyện bước sang một hướng khác.

Nguyên chủ có kết kim lan cùng một con hồ yêu chín đuôi 500 năm tuổi. Lẽ ra hồ yêu này ban đầu rất tốt tính.

Cho tới khi Hồ Yêu này, trong quá trình hóa hình người thất bại. Dẫn tới mất mạng, liền thay vào đó là linh hồn của cô gái tên Mật Ly.

Mật Ly là cô gái ở thế kỉ 21. Do bệnh hiểm nghèo liền qua đời. Linh hồn xuyên qua nhập vào thân xác của yêu hồ.

Trong một lần Ngọc Hoàng ra lệnh, cho các chúng thần tiên xuống nhân gian, dẹp loạn yêu ma.

Lãnh Thần Duyệt là Thượng Thần, đứng đầu chúng thần tiên. Chỉ xếp sau Ngọc Hoàng.

Hắn nhận mệnh đi dẹp trừ yêu ma dưới nhân gian. Không hiểu vì duyên phận gì, hắn thấy Mật Ly liền yêu thích.

Đem Mật Ly lên thiên giới làm sủng vật, Mật Ly lúc bấy giờ còn trọng thương, do ảnh hưởng lúc hóa hình thất bại. Nên vẫn giữ nguyên hình là hồ yêu 9 đuôi.

Cùng Lãnh Thần Duyệt sinh hoạt, lâu dần Lãnh Thần Duyệt sinh tình cảm với hồ yêu, hắn muốn Mật Ly hóa thành hình người thì phải đợi 500 năm nữa.

Lãnh Thần Duyệt không đợi được tới ngày đó, liền đi theo con đường tắt. Lấy Tiên đan của Phượng Hoàng 1 vạn tuổi, cho Mật Ly ăn.

Tức khắc sẽ hóa thành hình người, còn có tu vi của thượng thần. Lãnh Thần Duyệt đại chiến với nguyên chủ 500 hiệp.

Dù sao đi nữa nguyên chủ chỉ là chim phượng hoàng, suy nghĩ đơn thuần. Sao có thể thắng được Lãnh Thần Duyệt đây.

Lãnh Thần Duyệt thành công đem tiên đan về cho Mật Ly, sau ba tháng tu luyện Mật Ly chính thức thành người, còn được chúng tiên gọi là thượng thần. Kết bạn lữ cùng Lãnh Thần Duyệt.

Nguyên Chủ thì chết ngay sau khi, cướp mất tiên đan. Tinh tỳ muội kết kim lan, nhận lại là cái chết.

- Nguyên Vọng của nguyên chủ chỉ không muốn, làm bạn với Mật Ly.

- ---- End -----

Uyển Nhi tiếp thu cốt truyện, cô thật không biết nói gì hơn. Cô xuyên vào đúng thời điểm nguyên chủ thức dậy từ Hòa Diễm Sơn.

Vậy là phải mất 50 năm sau mới hóa thành hình người, lúc này còn rất tốt. Nguyên chủ có chưa giao hảo với Mật Ly, càng không có chuyện tên Lãnh Thần Duyệt kia cướp mất tiên đan.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Lãnh Thần Duyệt.

"Ách" Lão nương muốn đổi nam chủ, lão nương không thích tên Lãnh Thần Duyệt kia.

"Có chết lão nương cũng không làm, lão nương muốn đổi đối tượng.

[...] Tiểu tỷ tỷ, đã là nhiệm vụ thì không cần biết thích hay không, hoàn thành là ổn cả thôi.

Uyển Nhi"....."

"Mẹ nó! Mì bắt một con chim đi công lược một con người. Chim và người không thể đến được với nhau

[...] Tiểu tỷ tỷ có rất nhiều thời gian dài ở đây, tỷ cứ từ từ tu luyện hóa hình.

"Hệ Thống chó chết! Cút cho lão nương.

[...] Vạn năm chỉ một câu mắng, được ta cút.....

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 270: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 2

Hiện tại Uyển Nhi không biết phải làm sao, không lẽ phải thật sự tu luyện 50 năm để hóa hình. Rồi công lược nam chủ?

Đợi tới khi chính mình hóa hình xong, thì lúc đó nữ chủ và nam chủ đã gặp nhau. Còn là chuẩn bị tìm cô để lấy tiên đan nha.

[...] Tiểu tỷ tỷ, tỷ có thể mua hóa hình đan, trở thành hình người nha.

Uyển Nhi neho mắt lại, mở chim hơi nghiêng chặt vào, trong đầu đàm phán cùng hệ thống.

" Bao Nhiêu?

[...] Chỉ cần 5000 điểm kinh nghiệm, ăn xong hóa hình đan. Liền hóa thành con người, quá tiện nghi chp tiểu tỷ tỷ rồi.

Cô thật muốn đánh chết cái hệ thống này, mất 5000 điểm kinh nghiệm còn tiện nghi? Là 5000 điểm không phải là 500 điểm đâu.

Uyển Nhi suy nghĩ kĩ càng, còn 20 năm nữa. Nữ chủ sẽ gặp được nam chủ, Uyển Nhi hít vào một hơi cắn răng mua hóa hình đan.

" Mua "

Trong nháy mắt, Uyển Nhi bay lên từ Hòa Diễm Sơn. Hào quang ngũ sắc bao quanh người cô. Khắp cơ thể cảm nhận được sự ấm áp thoải mái.

Vài phút sau hào quang tiêu tán, Uyển Nhi trờ giữa không trung nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất. Cô hơi cúi đầu xuống đánh giá thân hình mới của mình.

Toàn thân không mảnh vải, lồ lộ giữa thiên nhiên. Làn da trắng nõn non mịn, thân thể là lướt hấp dẫn. Mười ngón chân nhỏ nhắn xinh đẹp, mon môn.

Uyển Nhi hài lòng, tùm tùm cười. Thân thể này quá xinh đẹp câu dẫn người rồi, còn chưa kể lúc này cô đã đạt cảnh giới thượng thần.

Uyển Nhi vươn tay ra, ngón tay trắng tinh xảo như bạch ngọc. Nhẹ nhàng vuốt lên mái tóc dài, mượt mà màu đỏ như máu.

Uyển Nhi búng ngón tay, liền xuất hiện một chiếc gương lớn. Cô chăm chú ngắm nhìn hình ảnh phản chiếu trong gương.

Gương mặt xinh đẹp tới kinh diễm, giữa trán có vết bớt hình vân mây màu đỏ. Toàn thân tuyệt mỹ lồ lộ trước gương.

Uyển Nhi cảm thán, gương mặt vẫn xinh đẹp như trước. Chỉ khác ở chỗ, trên trán có bớt hình vân mây, nhìn vào rất ra dáng tiên tử.

Vươn tay ra hơi niết nhẹ lên ấn ký hình vân mây. Uyên Nhi hơi cúi miệng cười, mắng thầm " Quá mị hoặc rồi "

Lại tiếp tục vùng tay lên, y phục mà trắng. Giữa eo và cánh tay điểm hoa đào, liền xuất hiện giữa hư không.

Uyên Nhi cảm lấy y phục mặc vào. Miệng nở nụ cười xinh đẹp, làm phượng hoàng cũng rất tốt. Có phép thuật thích biến ra cái gì tùy ý.

Ít nhất không cần bạc để mua đồ ăn nha, khi đói chỉ cần vùng tay lên liền có đồ ăn trước mặt.

[...] Tiểu tỷ tỷ nghĩ hơi nhiều rồi, quần áo tỷ biến ra đều là từ lá cây mà ra. Đồ ăn cũng không ngoại lệ, khi ăn vào sẽ biến thành lá cây như ban đầu.

Uyên Nhi:"....." Còn có thể như vậy? Nói vậy lão nương vẫn phải tốn bạc để mua đồ ăn?...

[...] Vâng tiểu tỷ tỷ nói đúng rồi!

Uyên Nhi thở dài một hơi, dù sao với cảnh giới Thượng Thần. Không ăn cũng được, cô biến ra một cái mũ có rem. Che khuất đi dung mạo khuynh thành này lại.

Cô không muốn lãng phí thời gian, nếu đã hóa thành người. Vẫn nên chu du thiên hạ, dù sao phải 20 năm sau nam chủ mới xuống nhân gian.

Uyên Nhi quyết định rời khỏi Hóa Diễm sơn, thẳng hướng kinh thành phồn hoa mà đi. Mặc dù cô có thể cười mây đạp gió. Nhưng lại muốn nhìn ngắm cảnh quan xinh đẹp.

Cô liền bay tới một trấn nhỏ, thuê một chiếc xe ngựa rộng rãi thoải mái. Xe ngựa vừa đi vừa ngắm cảnh, thoáng cái một tháng đã tới kinh thành.

Đứng giữa kinh thành náo nhiệt, Uyên Nhi chớp to đôi mắt. Cô nên bắt đầu ăn từ chỗ nào đây?

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

[...] Ta có một tin buồn báo cho tiểu tỷ tỷ biết, tỷ có muốn nghe hay không?

" Nhanh nói đi " Uyên Nhi hơi sinh khí, bị hệ thống cắt ngang.

[...] Khụ nữ chính đã gặp được nam chính rồi, bây giờ đang ở trên thiên giới.

Uyên Nhi kinh ngạc, cái quái gì đang diễn ra? Không phải trong cốt truyện nói, thời điểm này nam chủ còn chưa biết tới nữ chủ sao?

[...] Có thể là tiểu tỷ tỷ xuyên qua, nên xuất hiện hiệu ứng cánh bướm.

Uyên Nhi:"....."

" Vậy bây giờ lão nương phải làm gì? Không lẽ phi thẳng lên thiên giới.

" Mặc dù lão nương cảnh giới là thượng thần. Nhưng không phải là tiên.

[...] không phải tiểu tỷ tỷ quen với hành động đột nhập rồi sao? Cứ trực tiếp lên thiên giới là xong.

Uyên Nhi Lúc này cắn chặt răng, xoay người biến mất giữa hư không. Thật ra cô đang cười mây, bay theo hướng bản đồ siêu cấp chỉ dẫn.

2 canh giờ sau cô ở dưới tường cao. Ngước mặt lên nhìn phía trước có ghi ba chữ, như rồng bay phượng múa.

- Phủ Điện: Lành Thần Điện "

Uyên Nhi đảo mắt nhìn xung quanh, thấy không có người. Lập tức bay lên, lướt qua tường cao.

Nhắm tên Mật Ly trên bản đồ siêu cấp liền hiện ra. Cô nhanh chóng bay theo chỉ dẫn trên bản đồ siêu cấp.

Lúc này Mật Ly đang thoải mái nằm phơi nắng, ở giữa hoa viên. Mật Ly đã xuyên tới nơi này hai tháng, Mật Ly không còn hy vọng mình trở lại làm người.

Cũng may tên thần tiên kia đối xử với Mật Ly rất tốt. Ăn uống ngủ nghỉ tốt, các tiền đồng cũng không dám bắt nạt Mật Ly.

Toàn bộ Lãnh Thần Điện tùy ý cho Mật Ly tung hoành. Lúc này Mật Ly ngoan ngoãn làm một con, hồ yêu an ổn. Ăn rồi lại ngủ, thành thật làm sủng vật của Lãnh Thần Duyệt.

Uyển Nhi nhìn Mật Ly nằm dài trên đất phơi nắng, khoe miệng cô giật giật.

Hình ảnh này khác hoàn toàn với hồ yêu hoang dã trong cốt truyện, lúc này nhìn không khác gì mèo nhỏ dịu dàng đâu.

Trong đồng Uyển Nhi chợt lóe ra một kẻ sách. Nữ chủ xuyên qua chắc chắn không biết gì về thân phận này.

Cô phải nhân cơ hội này nhận làm bà con họ hàng với nữ chủ. Chỉ có cách này, mới tiếp cận được nam chủ.

Bất quá Uyển Nhi tháo mũ có rèm che xuống. Bay xuống gương mặt lạnh nhạt lộ ra thần sắc king hỷ, ngồi xuống trước mặt Mật Ly.

"Muội Muội, cuối cùng ta đã tìm ra muội rồi."

Mật Ly hơi nâng đầu, hai tai nhọn run rẩy. Hương Uyển Nhi kêu lên

"Miêu~~~~."

Cũng may Uyển Nhi có hào quang miêu tộc, nếu không cô chắc chắn không hiểu nữ chủ là đang nói cái gì đâu.

Muội muội? Nữ nhân trước mặt này, xinh đẹp tựa tiên tử. Gọi cô bằng muội muội, có phải có quan hệ tới thân thể hồ ly này?

Uyển Nhi nhẹ nhàng sờ đầu Mật Ly, tỏ vẻ nghi hoặc hơi nhú mày, lạnh lùng lên tiếng...

"Muội Muội! Không phải lúc trước muội bảo sắp hóa thành hình người sao? Sao bây giờ vẫn nguyên hình..."

Hóa thành người? Nguyên hình? Ý nữ nhân này nói, cô là hồ yêu sao?

"Miêu~~~~ "

"Ài! Muội muội chúng ta đã kết bái kim lan được 500 năm, hiện giờ ta đã hóa thành người rồi."

Uyển Nhi đột nhiên ôm Mật Ly vào lòng, tay xoa lên bộ lông trắng kia. Cảm thụ độ mềm mại.

"Muội Muội, cùng về Hỏa Diễm Sơn cùng tỷ tỷ."

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 3

Uyển Nhi tất nhiên sẽ không đem Mật Ly trở lại Hỏa Diễm Sơn. Mà cô đang diễn cho Lãnh Thần Duyệt xem, nam chủ đã đứng từ phía sau lưng từ khi nào.

Lãnh Thần Duyệt là Thượng Thần, tất nhiên khi Uyển Nhi bay vào. Hắn đã sớm cảm ứng được linh khí từ cô.

Lãnh Thần Duyệt từ đằng sau, nhìn nữ nhân đang nói chuyện cùng sủng vật của hắn. Chỉ cần nhìn dáng người thôi, hắn cũng biết nữ tử này có tư sắc bất phàm.

Âm thanh của nữ tử này, tuy lãnh đạm lạnh lùng. Nhưng rất êm tai, có một chút tùy ý.

(Ting -- độ hảo cảm của nam chủ + 2% độ hảo cảm là 2%)

Hắn quan sát Uyển Nhi một hồi. Nhìn ra được khắp người Uyển Nhi tỏa ra tiên khí, giống hệt với hắn. Mơ hồ còn mạnh mẽ hơn.

Lãnh Thần Duyệt khoe môi hơi gọi lên, khoan thai mở miệng: "Tiên Quân là muốn đem sủng vật, của ta đi đâu?"

Uyển Nhi nghe thấy tiếng liền quay đầu lại, cố ý để lộ nhan sắc của mình phô bày ra trước mắt Lãnh Thần Duyệt.

Nháy mắt bầu không khí ngưng trệ, chỉ còn tiếng hít thở đều đều. Trong đáy mắt Lãnh Thần Duyệt, hiện lên tia kinh diễm.

Không phải hấn chưa từng thấy mỹ nhân tiên tử, nhưng người trước mắt. Có nhan sắc nghiêng trời lệch đất, vẻ đẹp này còn loá mắt hơn cả nhật nguyệt.

Ngay cả khí chất cũng không thua kém hấn. Toàn thân nữ tử này, lãnh đạm như không.

Nhưng lại không mất đi vẻ hồn nhiên ngây thơ, đôi mắt sáng như nhìn thấu hết vạn vật trên trời.

Uyển Nhi chớp đôi mắt đánh giá Lãnh Thần Duyệt. Nam Nhân này rất đẹp, có thể so sánh theo kịp cô.

Chỉ khác mỗi, trên trán hấn có vết bớt hình bán nguyệt. Mái tóc dài bạch kim bụi cao, cổ định hơi cây trâm giống lưu ly.

Uyển Nhi nhìn ra tia hứng thú từ đáy mắt hấn, nhìn đáng vẻ hấn thông dong. Nhưng người khác nhìn vào cũng phải kinh sợ vài phần.

Hai tay ôm chặt lấy Mật Ly, Uyển Nhi trấn định trả lời: "Ta tất nhiên là đem muội muội trở về, ngươi đừng gọi ta là tiên quân gì đó. Ta không phải.

Không đợi cho Uyển Nhi nói xong, Mật Ly đã dùng móng vuốt sắc bén, cào vào tay Uyển Nhi tới nhiễm máu ra ngoài.

Uyển Nhi cau mày, giữa mi tâm nhú chặt. Không ngừng đàm phán với hệ thống.

"Lão nương muốn làm thịt con hồ yêu này, nữ chủ dám cào ta chảy máu.....

[...] Tiểu tỷ tỷ thích thì cứ việc, ta không ngăn cản. Dù sao có âm hảo cảm ta cũng không can ngăn.....

Uyển Nhi:" hệ thống chết tiệt này, đang đe dọa lão nương? Mẹ nó, không ăn thì không ăn.

Cô hơi cúi đầu xuống, chăm chăm nhìn vào Mật Ly. Nghi hoặc cất lời.

"Muội Muội, làm sao vậy? Không muốn trở về cùng tỷ sao?

"Miêu~~miêu! Đồ ngu ngốc này, để tên thần tiên kia biết ta là hồ yêu, hấn sẽ thiêu chết ta.

"Miêu~~ Ta không có tỷ tỷ, đừng nhận bừa ": Mật Ly mở lớn đôi mắt hồ ly, hung hăng trừng mắt với cô.

Không đợi cho Uyển Nhi trả lời, đã bị Lãnh Thần Duyệt cắt ngang. Hấn hơi nghi hoặc mà mở miệng.

"Tiên Quân gọi sủng vật của ta là muội muội?:" vừa nói hấn vừa bước chân tới gần Uyển Nhi.

Uyển Nhi trừng mắt nhìn hấn, bước chân lùi về sau hai bước. Thái độ hơi phòng bị.

"Ngươi không được lại đây!" Tư thế lúc này của Uyển Nhi, rất giống mèo nhỏ xù lông.

"A " Tại sao ta không được tới gần? Đây là Lãnh Thần Điện của ta. Sủng vật kia cũng là của ta, vì sao lại không được?

Lãnh Thần Duyệt vẫn trấn định, thông dong tiến lại gần Uyển Nhi, hơn nữa ánh mắt đầy ý cười.

"Kia là sủng vật của, Tiên Quân nên trả lại cho ta mới phải?

Uyển Nhi vội vàng ôm lấy Mật Ly vào lòng, hai cánh tay tựa hồ gắt gao giữ chặt. Miệng chu lên phản bác.

"Không đưa "

Mật Ly bị Uyển Nhi làm cho hoảng. Chính mình tự thoát ra khỏi lồng ngực Uyển Nhi. Trực tiếp nhảy vào trong lòng Lãnh Thần Duyệt.

Uyển Nhi hơi cau miệng, đôi mắt híp híp lại. Nữ chủ nghĩ nhảy lên người tên nam chủ kia, thì thoát thân sao? Ý nghĩ quá ngây thơ rồi.

"Tiên Quân xem, không phải sủng vật của ta. Tất nhiên sẽ quay trở về bên ta thôi.

"Tiên Quân chắc chắn, rằng sủng vật này là muội muội của tiên quân?

Uyển Nhi hơi gật đầu:" Dĩ nhiên là muội.....

"Miêu~~Miêu " Đồ ngu kia ngươi thử gọi ta là muội muội nữa xem, ta sẽ cắn lười tự vẫn.

Uyển Nhi lườm Mật Ly, nữ chủ sợ cái móng gì nha? Nam chủ cũng không thích ăn thịt hồ yêu " Rất hôi "

Không phải tên nam chủ này, luôn gọi cô là tiên quân sao? Vậy sao lão nương không đăng kí chức vụ trên thiên giới này.

Đường đường chính chính làm thượng thần, có người com nâng nước rót. Đứng là cuộc sống thần tiên.

Uyển Nhi nghĩ thông suốt, trực tiếp rời đi. Còn không thèm đôi co với Lãnh Thần Duyệt.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

" Ly Nhi ngoan nào, không cần nổi nóng như vậy. Lần sau không được đi lạc nữa biết chưa.

" Còn vị tiên quân này, lần sau có dịp nhất định sẽ gặp la..... " Chưa nói dứt lời, Lãnh Thần Duyệt nâng mắt lên nhìn, người mới ở đây. Giờ đã biến đi đâu mất rồi?

(Ting -- Độ Hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 7% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Ánh Mắt hắn nổi lên tia thú vị, không biết nữ tử kia là ai, lại có thể lên tới thiên giới. Còn tự do vào Điện của hắn.

Quả thật lớn gan, Ngọc Hoàng còn phải nhện hắn tới ba phần.vậy mà nữ tử kia không để hắn vào mắt.

Lãnh Thần Duyệt hơi cúi đầu xuống, đánh giá Mật Ly, có phải hồ ly này có thể biến thành người.

Khi hắn cứu hồ ly này, đem nuôi thành sủng vật. Hắn không nhận ra chút yêu khí nào từ Mật Ly.

Chỉ là Hồ Ly này, có chút khác thường. Thích ăn đồ nấu chín, và biết viết chữ. Lãnh Thần Duyệt, trong lòng nổi lên tia nghi ngờ.

Lúc này Uyển Nhi đang đập mây, bay tới cung điện của Ngọc Hoàng. Ý muốn xin một chức thượng thần. Dù sao thân thể này là do trời đất tạo thành.

Cộng chung lại, thì tuổi thọ của cô còn nhiều hơn cả tên Ngọc Hoàng kia nha, nếu như hắn không tiếp nhận. Thì trực tiếp phá nát thiên giới là xong.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thể hành sự, không đụng tới bạo lực được hay không?

"Oh " Nhưng đây là cách tốt nhất, còn rất nhanh gọn. Mi nghĩ ra được cách khác sao?

[...] "....."

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 272: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 4

Uyển Nhi rời khỏi Lãnh Thần Điện, lập tức bay tới Vạn Hoa Cung, nơi Ngọc Hoàng an tọa.

Lúc này đã qua giờ lên triều. Trong Vạn Hoa Cung, chỉ còn Ngọc Hoàng và Vương Mẫu đang nhàn nhã ngồi nói chuyện phiếm.

Sau lưng còn có thêm tiên nữ đứng ở phía sau lưng, phe phẩy quạt. Từ xa Ngọc Hoàng đã cảm ứng được linh khí của Uyển Nhi.

Ngọc Hoàng ở phía trên, nhàn nhạt cất tiếng vang vọng lên:" Không biết là vị Tiên Quân nào ở phía ngoài, đã vào thì nhanh chóng vào bên trong.

Lời nói của Ngọc Hoàng cất lên, có ba phần khiếm nhường. Bởi vì ông ta, biết được đạo hạnh của người này. Không thua kém Lãnh Thần Duyệt.

Uyển Nhi được chủ nhà cho phép, nhanh chóng bay vào trong đại điện. Đứng đối mặt với Ngọc Hoàng và Vương Mẫu...

Ngọc Hoàng hí hửng, quan sát nữ tử đứng cao lãnh ở phía dưới. Toàn thân y sa màu trắng, tà áo và đuôi váy có điểm phien hồng.

Làn da trắng như tuyết, mái tóc mềm mượt màu đỏ trải dài. Dáng người xinh đẹp, đôi mắt linh động như nhìn thấu vạn vật trên đời này.

Ngũ quan càng không thể rời mắt, ngũ quan của nữ tử này quá bất phàm. Ngọc Hoàng nhìn tới si mê không ngừng.

Vương Mẫu sinh khí, chậm rãi lên tiếng phá lên ôn nhu lên:" Không biết bị tiên quân này từ nơi nào tới, lên đây có mục đích gì?

" Phải! Phải... " Ngọc Hoàng cũng lên tiếng, gật đầu hùa theo.

" Ta muốn làm quan trên thiên giới, hy vọng Ngọc Hoàng ân chuẩn?

Ngọc Hoàng lẫn Vương Mẫu, ngơ ngẩn nhìn nhau. Mới đầu họ còn tưởng vị này, lên đây để làm loạn. Càng không ngờ là đầu quân cho thiên giới.

Dù sao thì thiên giới chỉ có duy nhất Lân Thần Duyệt, là thượng thần có du vi mạnh mẽ.

Bây giờ lại có thêm một vị mạnh mẽ không kém,sao có thể từ chối đây? Họ cầu còn không được.

" Được, Không biết quý danh của tiên quân là gì? ": Ngọc Hoàng vỗ mạnh tay lên đùi, hưng phấn mở miệng hỏi

" Uyển Nhi! Ta còn muốn có cùng điện của riêng mình.

Ngọc Hoàng nhẹ nhàng thở ra, vấn đề này rất dễ giải quyết. Chỉ cần tìm đại một cung điện trống là được.

Dường Như Uyển Nhi đọc được suy nghĩ,từ tròn ánh mắt của Ngọc Hoàng. Cô nhanh chóng lên tiếng, ngăn cản ý định của ông ta.

" Ta muốn ở gần Lân Thần Điện, các cung điện khác ta đều không cần.

" Ngọc Hoàng ngài không cần ngại, ta mạnh mẽ hơn Lân Thần Duyệt. Những ngại cho ta đều xứng đáng có được.

Ngọc Hoàng lẫn Vương mẫu chấn động, không biết bị thượng thần mới nhận chức này. Lấy đâu ra cái tự tin này.

Từ khi trời đất khai sinh, Lân Thần Duyệt là thượng thần có sức mạnh. Bất cứ ai cũng không bì kịp, vị này chỉ một hai câu nói mạnh hơn. Sao ông ta có thể tin tưởng đây.

" Cũng Được! Uyển Nhi tiên quân muốn khi nào chuyển tới?

Uyển Nhi rất hài lòng với thái độ này của Ngọc Hoàng, rút khoát phối hợp lên tiếng.

" Ngay bây giờ "

Ngọc Hoàng nào dám chậm trễ, liền thu xếp cung điện cho vị thần mới tới này. Ngọc Hoàng và Vương Mẫu dắt tay nhau rời đi, để tùy ý Uyển Nhi tham thủ cung điện của mình.

Uyển Nhi nhanh tay lấy đao tiên trên đĩa xuống, thông dong đi theo tiểu đồng tới cung của mình. Ngọc Hoàng cũng cho một tiểu đồng, đi theo cô để hầu hạ.

Trên thiên giới nhanh chóng trở nên náo nhiệt, vì lại có thêm một vị thượng thần. Nghe nói sức mạnh không thua kém Lân Thần Duyệt, còn là nữ tử.

Hầu hết họ đều tò mò về vị thượng thần này, chỉ nghe từ miệng Ngọc Hoàng. Mấy câu " Rất mạnh, rất đẹp, nữ tử "

Chúng tiên:"....."

Lúc này Uyển Nhi đang ngồi an tĩnh bên trong Thương Nguyệt Cung. Tiểu đồng bên cạnh được cô đặt tên Ngọc Liên.

" Ngọc Liên " Uyển Nhi hơi gọi vọng ra ngoài.

" Tiên quân người đói bụng rồi sao?:" Mấy ngày nay, nàng đi theo hầu vị tiên quân này.

Chỉ ngoài việc ăn ra, thì tiên quân chỉ hỏi duy nhất một lần. Không liên quan tới việc ăn.

Đó là con hồ ly của Lân Thần Duyệt tiên quân còn sống hay không?

" Không ta chưa đói, nếu em dọn thêm điểm tâm ta cũng không chê.

" Khụ! Ta muốn hỏi em là vị thượng thần sách vách có nhà hay không? ": Uyển Nhi hơi híp mắt lại hỏi.

Mấy ngày nay vì đồ ăn trên thiên giới quá ngon, khiến cô thiếu chút nữa quên luôn nam chủ.

" Tiên quân, Lân Thần tiên quân đang ở trong điện ": Ngọc Liên nhanh ý trả lời.

"Được ta đổi rồi, em nhanh chuẩn bị cùng ta tới Lãnh Thần Điện ăn cơm.

Ngọc Liên khoe miệng giật giật:" Mở miệng ra là ăn, ở Lãnh Thần Điện liệu có đủ để tiên quân ăn không?, vẫn nêo mang theo đồ ăn tới.

Ngọc Liên suy nghĩ thấu đáo, nhanh chóng gói thêm đồ ăn. Bước theo sau Uyển Nhi tới Lãnh Thần Điện.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Thông tin Uyển Nhi mới nhận chức trên thiên giới, Lãnh Thần Duyệt có biết. Chi là hấn đang định tới chào hỏi, không ngờ cô lại tự mình tới đây.

Lãnh Thần Duyệt ôm Mật Ly ở trong lòng, hướng ra Uyển Nhi dò hỏi.

" Ta là định sang chào hỏi tiên quân, không ngờ tiên quân lại tự mình tới. Quả thật là do ta thất lễ.

" Tiên quân đã ăn cơm chưa, vừa đúng lúc tới bữa trưa.Tiên quân ở lại ăn cơm hay không?

Uyển Nhi rất hài lòng, nam chủ biết điều như vậy cô sẽ sung. Nghĩ chính mình đang đói, nam chủ đã mời còn không ăn là đồ ngu.

Uyển Nhi vươn đầu lưỡi liếm liếm môi, không tự giác toát ra tư thái vũ mị. Khiến Lãnh Thần Duyệt, thất thần không ít.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +8% Độ hảo cảm là 15% tiểu tỷ tỷ không ngừng cố gắng)

" Tên nam chủ này quá keo kiệt rồi. Hảo cảm đều tăng như bố thí lão nương.

" May mắn là hấn cho lão nương ăn cơm, nếu không ta đã sớm đánh chết hấn.

[...] Tiểu tỷ tỷ vị đó là nam chủ, không thể đánh chết.

Uyển Nhi: "....."

Uyển Nhi đi theo Lãnh Thần Duyệt, vào bên trong cung điện của hấn. Ngọc Liên chỉ còn biết thở dài theo sau.

Lần đầu tiên nàng phải theo hầu, một vị thượng thần. Vì ăn mà bắt bắt mặt mũi. Ngài ấy khôn xấu hổ, nhưng nàng rất xấu hổ nha.

Uyển Nhi cùng Lãnh Thần Duyệt dùng bữa trưa. Cô không ngại ngừng gì, can quyết hết một bàn đồ ăn đầy ắp.

Giống như thể đây là nhà của cô, còn Lãnh Thần Duyệt. Chi là khách mời. Ngọc Liên xấu hổ, không dám ngẩng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 5

Uyển Nhi ăn no tới bụng căng tròn, cô không có ý định rời đi. Hai mắt liếc nhìn Mật Ly, miệng câu lên nụ cười bí hiểm.

Ghét sát vào lồng ngực Lãnh Thần Duyệt, liên tiếng: " Ta ăn no rồi, muối muối bồi tỷ đi ngủ chứ?

Mật Ly bị điểm tới hoảng, ngoan ngoãn thoát ra từ lồng ngực Lãnh Thần Duyệt, ngồi vào trong lòng Uyển Nhi.

Ngọc Liên ngạc nhiên, nàng thắc mắc. Vì sao thượng thần lại gọi sủng vật này là muối muối. Tựa hồ, sủng vật của Lãnh Thần Duyệt tiên quân, rất nghe lời tiên quân nhà mình.

Thật ra Mật Ly từ thế kỉ 21 xuyên qua. Cô cũng rất tò mò, có phải thân thể này như lời của nữ nhân kia nói, còn có thể hóa thành hình người?

Nếu như cô có thể tu luyện thành người, vậy có thể mở miệng nói chuyện. Nói không chừng còn rất xinh đẹp....

Tới lúc đó.... Giống trong tiểu thuyết hay đọc, có một mảnh nhân duyên với thần tiên tuyệt mỹ kia.

Hai mắt hồ ly của Mật Ly mở lớn, đang mơ hào về tương lai không xa. Uyển Nhi nhìn ánh mắt đó, liền biết nữ chủ đang mơ tưởng cái gì.

Uyển Nhi âm thầm cười trong lòng, không ngừng phi nhỏ nữ chủ. "Ngu ngốc! Có lão nương ở đây. Nữ chủ cô còn có cửa sao?"

Lãnh Thần Duyệt không ngăn cản, Mật Ly đang yên ổn ngồi trong lòng Uyển Nhi. Mà hần lên tiếng nhắc nhở.

"Tiên Quân muốn ngủ cũng được! Nhưng nên về cung của mình...."

Không đợi cho Lãnh Thần Duyệt nói xong, Uyển Nhi đã đánh gãy lời nói của hần.

"Khụ! Cung điện của ta, sáng nay bị một con phượng hoàng đâm nát. Ta đây phải nhờ cậy Duyệt thượng thần rồi."

Ngọc Liên kinh ngạc tới hít thở không thông, nàng cảm thấy tiên quân nhà mình rất vô sỉ rồi.

Cung điện vẫn tốt chưa sút mẻ gì, làm sao. Có chuyện phượng hoàng đâm nát?

Sắc mặt của Lãnh Thần Duyệt cũng không khác Ngọc Liên là bao nhiêu. Hần nhú chặt mày. Đầu không ngừng suy nghĩ.

Phượng hoàng đâm nát cung điện? Trên đời lại có con phượng hoàng mạnh tới vậy.

Còn gọi hần thân mật tới mức, Duyệt Thượng Thần. Hần và vị tiên quân này mới gặp nhau, tính cả lần này là thứ hai.

Nháy mắt Lãnh Thần Duyệt, nổi lên tia hứng thú nồng đậm. Hần có tò mò về hồ ly kia, càng tò mò về nữ tử trước mặt này hơn.

(Ting -- Độ hào cảm của nam chủ +5% độ hào cảm là 20% tiểu tỷ tỷ cố lên)

"Chuyện này! Tiên quân đã nói cho Ngọc Hoàng hay biết chưa?": Lãnh Thần Duyệt cẩn thận hỏi lại.

"Phía Ngọc Hoàng đã cho phép.."

Huyền Huyền nói dối một cách trắng trợn, còn không thèm nháy mắt lấy một cái.

Lãnh Thần Duyệt không trả lời Uyển Nhi, hần cho tiểu đồng thu xếp phòng cho Uyển Nhi ở.

Ngọc Liên càng choáng váng. Có phải Lãnh Thần Duyệt tiên quân, bị ngu tới mức tin lời nói dối này của tiên quân nhà mình hay không?

Uyển Nhi bế theo Mật Ly chậm rãi đi theo tiểu đồng, tới phòng mình được an bài.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app "Mê Đọc Truyện"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Tiểu đồng dẫn tới liền cung kính, lên tiếng với Uyển Nhi.

"Tiên quân có chuyện gì cứ gọi ta, xin phép trở ra ngoài."

Uyển Nhi phát nhẹ tay với tiểu đồng. Cô nhàn nhạt mở miệng: "Ngọc Liên em trở về trồng cung điện đi, sau vườn có mấy cây Đào vạn năm."

"Em trở về trong coi đào, nếu chín thì đem tới đây. Còn tên nào lớn gan dám vặt trộm, ta cho phép em đánh chết hần."

Ngọc Liên: "... "Đào là của Vương Mẫu trồng, vậy mà mới hai ngày đã bị vị tiên quân này vặt ăn hết, làm gì còn để cho trộm tới ăn đây."

"Tiên quân ngài định khi nào, thì chở về?": Cái này Ngọc Liên rút khoát phải hỏi

Uyển Nhi hơi nâng mí mắt lên nhìn Ngọc Liên, cô ngẫm nghĩ một lúc. Hồi sau liền mở miệng.

"Ồ" khi nào đảo chín ta khác về, em về trước đi. Khi nào Vương Mẫu có đồ ăn ngon, đem sang cho ta là được.

Ngọc Liên nhận mệnh, xoay người rời đi. Trong lòng không ngừng suy nghĩ. "Ăn suốt ngày ăn, mở miệng ra là ăn.

Có khi bụng của tiên quân nhà mình, có thể nuốt chừng cả thiên giới cũng nên." không được, phải báo cho các tiên quân khác, dấu kĩ đồ ăn lại.

Ngọc Liên như nghĩ thông suốt, không đi nữa. Mà lúc này cười mây biến mất trước tầm mắt của Uyển Nhi.

Uyển Nhi." Chạy vội như thế làm gì? Lão nương không có ăn thịt người đâu...

[...] Tiểu tỷ tỷ, có thể người ta sợ tỷ ăn thịt thật đấy...

"Hệ Thống chó chết, mi không nói lão nương sẽ không cho mi bị cầm đầu.

[...] Thiếp lập cấm chất 24h.

Uyển Nhi"....."

Uyển Nhi nhìn ngó xung quanh không có người, cô đặt Mật Ly trên bàn. Còn chính mình, búng tay ra y phục mới.

Hướng phòng tắm mà đi tới, dù có là chim phượng, hay thượng thần cũng cần phải tắm rửa. Từ khi xuyên qua đã kịp tắm gì đâu.

Mật Ly tung ta tung tăng đi theo phía sau Uyển Nhi kêu miêu miêu, 9 cái đuôi trắng muốt tự giác xòe ra như tuyết liên son.

"Miêu~~! Không phải ngươi có gì muốn nói với ta sao?

"Miêu-miêu? Nữ nhân này, ngươi mau nói đi.

Uyển Nhi nhìn bộ dạng vội vàng này của Mật Ly, rất giống làm nũng. Nếu không phải nữ chủ cào cô, thì nói không chừng hiện giờ cô đang đùa đùa bốn nữ chính.

"Muội muốn tỷ nói chuyện gì nha?." Uyển Nhi nói một câu, đem toàn bộ trách nhiệm rũ bỏ sạch.

Mật Ly tròn trĩnh, liếc nhìn Uyển Nhi. Lúc này cô gấp muốn chết. Tự nhiên đang là con người.

Không biết trời xui đất khiến như thế nào, lại xuyên vào thế giới quỷ quái này. Còn thân thể lại là hồ ly. Bảo cô không gấp làm sao được.

Uyển Nhi mặc kệ nữ chủ, cô đẩy cửa bước vào nhà tắm. Nữ chủ gấp nhưng cô không có gấp nha.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 6

Uyển Nhi cởi bỏ hết y phục, chân trần nhẹ nhàng đạp lên sàn được lát bằng bạch ngọc tinh xảo.

Bước tới gần suối nước nóng, Uyển Nhi nhắm mắt lại cả người chìm vào suối nước nóng. Hơi thở ra nhẹ nhõm hưởng thụ.

"Miêu miêu ~" ngươi biết chuyện gì, nhanh nói thật cho ta biết!

Uyển Nhi hơi nghiêng đầu lại, nhìn về phía Mật Ly. Một tay chống cằm tay kia khẽ vuốt, bộ lông trắng muốt của Mật Ly.

"Muội muội, nơi này rất tốt, vừa có đồ ăn ngon! Lại còn xinh đẹp. Tốt hơn ở cung điện của tỷ.

"Tỷ rất thích nơi này a~~~."

Mật Ly:"....."

"Miêu miêu miêu ~" ta biết, nhưng ta muốn biết trọng điểm Ta không có hỏi ngươi nơi này ra sao?.

Mật Ly có chút sinh khí, hung hăng cào móng vuốt lên sàn lát ngọc. Sợ chính mình cào nữ tử trước mặt, nàng ta sẽ không nói cho mình biết chuyện gì đang xảy ra.

Uyển Nhi lười biếng, nhếch môi cười cợt." Muội từ khi rời Hỏa Diễm Sơn, đã thay đổi rất nhiều nha.

" Thân thể béo lên một vòng, nói chuyện còn rất uy phong. Tình tình cũng trở nên nóng nảy hơn rồi.

Mật Ly nghe Uyển Nhi nói, có chút chột dạ. Chân nhỏ liềm lui về sau mấy bước, sợ nữ tử trước mặt biết được cô mượn xác hoàn hồn.

Càng lo sợ hơn, bởi vì nàng không có ký ức nguyên thân. Vì vậy làm sao có thể biết được tính cách nguyên thân này.

" Miêu miêu ~ " ta bơi vì hóa hình thất bại, bị thương... Nên ký ức không rõ ràng..

Mật Ly khó khăn nuốt nước bọt xuống. Không ngừng khoa chân giải thích.

Uyển Nhi nhanh chóng bắt lấy hai tay hồ ly, lên tiếng quan tâm. Ánh mắt không ngừng dò xét.

" Muội muội bị thương nơi nào? Ở trên đầu sao...?

" Miêu~~! Buông ta ra, đừng làm ướt bộ lông xinh đẹp này của ta." Mật Ly hơi giãy giụa, vặn vẹo thân mình lên tiếng.

Uyển Nhi híp mắt lại, lập tức buông tay ra. Mật Ly bất chợt bị buông bỏ, liền rơi vào trong suối nước nóng.

" Bôm~~~

" Miêu Miêu! Ta không biết bơi, ta ghét nước nguội mau kéo ta lên...

" Ai nha! Không phải muội nói tỷ thả ra sao? Muội cũng phải nên tắm đi trên người rất hôi.

Uyển Nhi vừa nói vừa bịt mũi, tỏ ra bộ dạng ghét bỏ. Giống như trên người Mật Ly có mùi hôi thật.

Sau một lát, Uyển Nhi kéo Mật Ly trở lên. Còn dùng phép xây khô bộ lông giúp Mật Ly. Sau đó lãnh đạm mở miệng hỏi.

" Muội thật sự không nhớ được chuyện gì? Còn không thể tu luyện hóa hình sao?

" Miêu miêu! Ta thật sự không nhớ rõ chuyện gì. Càng không thể hóa hình ": Mật Ly phối hợp gật đầu, giống như chuyện cô nói đều là sự thật.

Uyển Nhi lâm vào trầm tư, hồi sau liền hơi hơi gật đầu." Vậy muội muốn ở đây tu luyện, hay trở về Hỏa Diễm Sơn tu luyện?

Mật Ly cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, mà ở đây tu luyện để vị kia biết. Cô là hồ yêu chắc chắn sẽ bị đánh chết. Vẫn nên theo nữ tử này, trở về Hỏa Diễm Sơn tu luyện.

" Miêu~~ Miêu! Không bằng chúng ta trở về núi tu luyện trước?

Uyển Nhi chỉ muốn thử hỏi một chút, ai ngờ nữ chủ muốn quay về tu luyện. Nhịn bộ dạng này, nữ chủ cô muốn quay lại thiên giới sao?

Nếu theo nữ chủ trở về Hỏa Diễm Sơn. Không phải sẽ phạm đồ ăn trên thiên giới sao? Rồi còn để nam chủ cho ai công lực?

" Muội Muội! Không bằng cứ ở đây tu luyện. Tỷ đã là thượng thần, sẽ che dấu yêu khí trên người muội được.

" Ta vừa mới hóa hình liền tức tốc đi tìm muội. Còn chưa có kịp đi đâu dạo chơi đâu.....

Uyển Nhi chu môi nhỏ, miệng nói không ngừng. Ánh mắt hướng Mật Ly

Mật Ly suy nghĩ một hồi, thấy lời nói của Uyển Nhi rất đúng. Cô hơi gật đầu chấp thuận.

" Miêu ~ " vậy cũng được.

Mật Ly cũng thích sinh hoạt trên thiên giới này, cái gì cũng có. Thôi thì chính mình ở đây tu luyện, đợi hóa hình thành công sẽ được bên nam nhân kia. " Hắc Hắc ~ "

Uyển Nhi thỏa thuận thành công với Mật Ly xong. Chính mình hoàn toàn, chơi đùa trong suối nước nóng, thỏa sức bơi lội.

Những lúc này cô cảm thấy, mình rất giống mỹ nhân ngư. Không biết tên Bạch Vũ Long kia còn sống hay đã chết nha. Lại nghĩ tới đuôi cá béo của hắn....

Mật Ly ở trên ánh mắt không ngừng nhìn Uyển Nhi, trong đáy mắt đều là ghen tị. Quả thật lần đầu tiên cô gặp phải người xinh đẹp tới vậy.

Các nữ tiên nhân khác, cũng không thể so sánh được với nữ tử trước mặt này. Không biết khi chính mình hóa hình, có trở nên xinh đẹp giống vậy không?

Nếu để cho Uyển Nhi biết suy nghĩ này của Mật Ly, cô xác định sẽ nói cho nữ chủ biết. Tất nhiên là sao có thể xinh đẹp như lão nương ta được.

(Ting -- Độ hào cảm của nam +5% độ hào cảm là 25%)

Uyển Nhi hơi giật mình, dùng động tác nghịch nước lại. Nhìn lên bồn đồ siêu cấp, liền thấy Lãnh Thần Duyệt càng lúc càng xa.

"Đồ sắc lang, dám nhìn lên lão nương tắm." Uyển Nhi hung hăng mắng trong lòng.

[...] Tiểu tỷ tỷ thật vô tư, nam chủ ẩn thân nhìn từ đầu tới cuối cũng không biết a~~

Uyển Nhi."....."

Uyển Nhi mệt mỏi, liền chìm cả người vào trong suối nước nóng. Mật Ly ở phía trên, hồi sau không thấy Uyển Nhi nổi lên.

Cô có chút bộp chộp lo lắng, đợi thêm vài phút vẫn không thấy lên. Mật Ly tức tốc nhảy xuống suối nước nóng.

"Bồm....."

"Miêu~ Miêu!

Uyển Nhi từ dưới đáy nước trở lên, nước ướt át dính lên làn da trắng. Đã sớm bị ửng hồng do nước nóng.

Cô ôm Mật Ly vào lòng, sau đó đem lên phía trên. Lông mi ướt át khẽ chớp chớp. Miệng nhếch lên cười xinh đẹp.

"Muội muội! Ngươi đây là lo lắng cho ta sao?"

Mật Ly thở mạnh, ánh mắt liếc nhìn Uyển Nhi. Nếu không phải sợ nữ tử này chết, thì ai bảo vệ cô lúc tu luyện hóa hình đây.

"Muội yên tâm, ta biết bơi. Càng không bị rút gân đâu." Uyển Nhi vừa nói, nhẹ nhàng xoa đỉnh đầu Mật Ly.

Uyển Nhi tắm xong, lấy khăn lông trùm kín người. Còn chính mình lại một lần nữa, giúp Mật Ly sấy khô bộ lông trắng muốt.

Chỉ thoáng chốc, bộ lông của Mật Ly đã kh ráo. Chờ nên mượt mà, còn xù lên.

Uyển Nhi nhìn nữ chủ lúc này, không khác gì kẹo bông gòn đâu. Nếu không phải nữ chủ, đã bị cô bắt ăn thịt từ lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 7

Bỗng chốc trong lòng Mật Ly cảm thấy ấm áp, vì từ khi xuyên qua tới giờ. Chỉ có Lãnh Thần Duyệt đối xử với cô tốt, Uyển Nhi là người thứ hai.

Nếu Uyển Nhi biết Mật Ly đang cảm kích mình. Thì cô chắc chắn sẽ từ bỏ ý định ăn thịt Hồ Ly.

Uyển Nhi mặc y phục mới vào, bế Mật Ly lên. Sắc mặt vẫn lãnh đạm, giọng nói nhẹ nhàng phảng phất vang lên..

"Muội muội, nên nghỉ ngơi trước. Lát nữa sẽ đi tham thú Lãnh Thần Điện này.

Uyển Nhi đặt Mật Ly trên giường, chính mình cũng nằm xuống. Búng tay một cái, trên không trung xuất hiện ra quạt giấy. Tự động phe phẩy cho hai người ngủ.

Mật Ly chui vào trong người Uyển Nhi, hai mắt mơ hồ híp lại. Chỉ chốc lát sau liền ngủ ngon lành. Uyển Nhi vì tắm suối nước nóng đến thoải mái, vài phút sau liền ngủ..

Phía sau Lãnh Thần Duyệt, ẩn nấp nơi tối. Hai mắt lóe lên tinh quang, môi nhếch lên đường cong tà mị. Thoát cái biến mất trong sương khói.

Lúc này tại Vạn Hoa Cung, Lãnh Thần Duyệt nhàn nhã ngồi vênh tai nghe Ngọc Hoàng nói.

Âm thanh vang vọng, một lần nữa vang lên." Duyệt tiên quân, hôm nay ta tìm tiên quân là có chuyện cần nói.

"Ngọc Hoàng, có chuyện thỉnh nói " Lãnh Thần Duyệt nhàn nhạt trả lời lại. Tay cầm ly trà, nhẹ nhàng thổi lá trà bên trong.

" Chắc chắn hẳn si luyện nhan sắc này của lão nương rồi.

[...] Tiểu tử tỷ tỷ bất tự luyện, nam chủ chỉ sợ tỷ bỏ đối nữ chủ thôi.

Uyển Nhi:"....."

" Hệ Thống lão nương muốn biết hảo cảm nam chủ, đối với nữ chủ là bao nhiêu?

[...] Độ hảo cảm của nam chủ, đối với nữ chủ là 60%.

" Mẹ nó! Cứ nhiên là 60%. Hắn tên sắc lang đó, nhìn hết lão nương mà chỉ có 30%.

" Còn đối với đám lông trắng kia, những 60%. Lão nương là không bằng con hồ ly mà... Tức chết ta rồi.

[...] Vậy nên thỉnh tiểu tử tỷ tỷ nghiêm túc xoát hảo cảm.

Uyển Nhi suy nghĩ kĩ càng, có xoát hảo cảm cũng phải cần ăn nha. Trước tiên theo tiểu đồng này đi ăn lấp bụng đối trước.

Có thực mới vực được đạo nha, nam chủ vẫn còn ở đó. Không thể mất đi đâu được.

Uyển Nhi gật gật đầu " Đi thôi. Liền ôm Mật Ly đi tới tiền sảnh của cung điện.

Lúc này Lãnh Thần Duyệt đang ngồi trên ghế, vẫy tay ý bảo Uyển Nhi ngồi xuống dùng bữa..

" Tiên quân ở đây đã quen chưa? Đêm qua ngủ có yên giấc hay không?

Uyển Nhi gật gật đầu, ở đối diện Lãnh Thần Duyệt, nhẹ nhàng ngồi xuống. Chậm rãi lên tiếng.

" Phiền tới Lãnh tiên quân lo lắng, ta ở đây thật tốt. Ngủ rất ngon giấc, đồ ăn nơi này còn rất ngon.

" Nếu được ta muốn ở đây suốt đời, thì ta rất vui mừng.

Lãnh Thần Duyệt:" Ít nhiều nàng ấy, phải có một chút khiêm tốn của nữ tử chứ?

Hắn chỉ là hỏi cho có lệ thôi mà, luôn cảm thấy nàng ấy cố tình bám lấy mình. Còn không biết liêm sỉ là gì.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 276: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 8

Mặc dù miệng thì nói liên hồi, nhưng ánh mắt lại dán chặt trên bàn ăn. Có đầy đủ hương vị. Uyển Nhi đặt Mật Ly bên cạnh.

Sau đó vui đầu vào ăn, mặc kệ Lãnh Thần Duyệt có nhìn cô bằng ánh mắt gì đi nữa, trước tiên phải lấp đầy cái bụng này.

Mật Ly cũng ngoan ngoãn cúi đầu xuống ăn, nàng đang nôn nóng được đi tham thú thiên giới này.

[...] Tiểu tử tỷ tỷ định chỉ ăn thôi à, ít nhiều ăn của nam chủ. Vẫn nên giữ ý tứ một chút.

Uyển Nhi nhú mày:" Không lẽ mi bắt. Lão nương, phải chia đồ ăn với hắn?

[...] Ta không biết, cái này tự tiểu tử tỷ tỷ suy xét.

Uyển Nhi thờ dãi, gấp cho Lãnh Thần Duyệt một chút đồ ăn vào trong bát của hắn.

Lãnh Thần Duyệt thấy Uyển Nhi hành động, biết trước sau như vậy. Hắn mỉm cười hài lòng, ánh mắt nhìn Uyển Nhi nhu hòa không ít.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% Độ hảo cảm là 35 % tiểu ty của cô lên.)

Uyển Nhi nhai nuốt đồ ăn, cẩn thận quan sát Lãnh Thần Duyệt. Nhìn ánh mắt của hắn, biết hắn có chuyện muốn nói với mình.

Uyển Nhi nuốt đồ ăn xuống, mở miệng hỏi thẳng vào vấn đề chính.

" Duyệt tiên quân, có việc muốn nói với ta sao? ": Hai mắt linh động khẽ chớp chớp, nhìn thẳng Lãnh Thần Duyệt.

Lãnh Thần Duyệt, nhíu mày xoa đỉnh đầu Mật Ly." Đứng là to có chuyện muốn nói với tiên quân,

"Ngọc Hoàng muốn ta cùng tiên quân xuống nhân gian, dẹp loạn Ma Giới, không biết ý tiên quân sao?

Uyển Nhi hơi bộp chộp trong lòng một chút, không phải nói 50 năm sau mới tới thời điểm dẹp trừ Ma giới sao? Sao mới mấy ngày đã xảy ra rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ không biết rồi, thời gian tỷ tỷ ở trên Thiên Giới này, 1 ngày bằng 10 năm dưới nhân gian.

[...] Tính tới nay tỷ tỷ đã ở trên, thiên giới ba ngày. Bằng dưới nhân gian 30 năm.

Uyển Nhi:"....." Còn có chuyện như vậy? Trên thiên giới này, tính thời gian quá phi lý rồi.

Bất quá đi cùng nam chủ, nhân cơ hội xoát hảo cảm cũng không tệ. Dù sao hắn cũng không đánh thắng lão nương.

"Không biết ý tiên quân như thế nào?" Lãnh Thần Duyệt không thấy Uyển Nhi trả lời, đành lên tiếng hỏi lại..

Uyển Nhi vội vã hồi thần, nở nụ cười sáng lạn. Nhanh chóng đáp lời

"Ách! Nếu như Ngọc Hoàng đã nhờ, ta liền cung kính nghe theo.

"Chẳng hay Duyệt tiên quân tính bao giờ khởi hành?

Lãnh Thần Duyệt xoa cằm suy nghĩ, một hồi say hần hơi gật đầu:"Liền tính hai ngày sau khởi hành, không biết tiên quân có ý kiến gì không?

"Không! Không" Uyển Nhi hơi phát tay với hắn, nam chủ nói sao. Liền quyết định như vậy đi.

Rút lui Uyển Nhi tiếp tục tập trung ăn uống. Cô phải công nhận, đồ ăn ở chỗ nam chủ thật ngon. Chẳng trách nữ chủ lại béo lên một vòng như vậy nha.

Chỉ nửa canh giờ, hầu hết toàn bộ đồ ăn đều được Uyển Nhi càn quét sạch sẽ. Lãnh Thần Duyệt, đồ mờ hôi trán. Hần tháng này chắc chắn tiêu hao không ít tiền của rồi.

Với tốc độ ăn này của Uyển Nhi, chẳng mấy chốc mà mặt tiền tới nơi. Lương bổng Ngọc Hoàng phát cuối tháng chẳng được bao nhiêu.

- đôi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app "Mê Đọc Truyện"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đánh phải chèn ngang****

Mật Ly ăn xong, liền nhảy vào lòng Uyển Nhi, vron móng vuốt ra hơi cào cào lên tay.....

Uyển Nhi biết nữ chủ muốn đi chơi, cô đành lên tiếng, dù gì vẫn nên nói trước cho Lãnh Thần Duyệt biết.

"Đúng rồi, lát nữa ta muốn mang theo Hồ Ly này ra ngoài chơi đùa." Uyển Nhi nhả nhặn lau lau miệng, lơ đãng nói.

Lãnh Thần Duyệt nhướn mày, tay ôm Mật Ly từ bên người Uyển Nhi trở ra.

"Ra ngoài chơi sao? Trên thiên giới hay nhân gian?

Uyển Nhi gật gù:"Phải ta chỉ tham thú trên thiên giới thôi, Duyệt tiên quân không cần lo lắng.

"Vậy được rồi, có cần ta đưa tiểu đồng theo cùng hay không?:" Lãnh Thần Duyệt vuốt ve bộ lông hồ ly, nhàn nhạt nói.

Lúc này Mật Ly đang được vuốt lông, nhắm mắt hưởng thụ. Nghe thấy được ra ngoài, hai mắt sáng tỏ, lên tiếng.

"Miêu~Miêu! Cuối cùng cũng được ra ngoài rồi.

Mật Ly lại nhảy sang đùi Uyển Nhi, nằm ngoan ngoãn trên đùi. Lúc này Uyển Nhi mới lắc đầu, mở miệng.

"Không cần đâu, ta sớm đã biết đường. Sẽ sớm trở lại nhanh thôi.

Nếu mà nam chủ cho người theo, thì cô làm sao có thể thoải mái chơi đùa đây. Vẫn nên mang theo nữ chủ thôi.

Lãnh Thần Duyệt cũng không miễn cưỡng, lúc đi còn đưa cho Uyển Nhi một ít tích cốc đan. Đề phòng Uyển Nhi ăn hết đồ ăn ở nơi nào đó.

Nếu để cho Ngọc Liên biết, chắc chắn sẽ ôm Lãnh Thần Duyệt mà cảm tạ. Vì có người đồng cảnh ngộ.

Uyển Nhi trực tiếp ôm Mật Ly vào lòng, cười mây bay ra khỏi Lãnh Thần Điện. Hướng phía chân mây xa tít bay thẳng.

"Muội muội, ở trên thiên giới này quả nhiên không có gì vui! Hay chúng ta xuống nhân gian vui chơi?"

"Miêu ~ Miêu! Ở dưới nhân gian thật có trò vui?!" Mật Ly cũng cảm thấy trên thiên giới thật chán, nghe Uyển Nhi nói, nhân gian có trò vui liền hứng thú.

"Phải! Có rất nhiều đồ ăn ngon, còn có rất nhiều trò vui nha.....!" Uyển Nhi ra sức dụ dỗ Mật Ly.

Lần trước cô tới kinh thành, chưa kịp ăn gì đã phải phi thẳng lên thiên giới rồi.

[...] Tiểu tỷ tỷ, không phải tỷ sắp đi đẹp mà giới cùng nam chủ sao? Tỷ nên nhân cơ hội này thăm dò một chút.

[...] Nếu như tỷ tìm được Ma châu càng tốt, có thể đổi được điểm kinh nghiệm nha.

Uyển Nhi nghe hệ thống nhắc nhở, hai mắt mở lớn. Lại có chuyện tốt tới vậy sao?

"Khụ ~ Ma châu đó hình dạng như thế nào? Đổi ra được bao nhiêu điểm kinh nghiệm."

[...] Ma châu chỉ to bằng viên trân châu, màu đỏ rực, tỏa ra hào quang lục sắc.

[...] Đổi được 1000000 điểm kinh nghiệm.

"Ha Ha... 1000000 điểm kinh nghiệm. Được lão nương sẽ lấy được viên ma châu này."

[...] Tiểu tỷ tỷ đừng vội mừng, ta còn không biết viên ma châu đó đang ở đâu. Còn nhờ vào vận may của tiểu tỷ tỷ thôi.

Uyển Nhi mím chặt môi. Cái này có gì khó khăn đâu, bất quá cô có bản đồ siêu cấp nha. 1000000 điểm kinh nghiệm, đợi lão nương tới đón mi đây.

Uyển Nhi trấn định, nhập tên Ma Châu trên bản đồ siêu cấp. Liền hiện lên trên bản đồ.

"Hắc Phong...? Là nơi nào?"

[...] Nơi này là địa bàn của, Đám đạo sĩ tu chân sao. Đám đạo sĩ này chuyên trừ yêu diệt ma. Tính tình cổ quái, không ai nắm bắt được.

"Vậy tại sao đám đạo sĩ này nắm giữ ma châu? Chắc chắn có gì đó mờ ám."

"Ha Ha. Càng mờ ám, càng làm lão nương hứng thú. Không có gì có thể ngăn cản lão nương...."

Uyển Nhi ôm chặt Mật Ly, bay thẳng tới Hắc Phong. Với vận tốc kinh người, xuất dọc đường Mật Ly sợ hãi.

Thình thoảng sẽ kêu lên, bám chặt vào trong lòng Uyển Nhi.

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 277: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 9

Vì dung mạo quá mức khuynh thành, Uyển Nhi đành phải dùng mũ che khuất dung mạo. Thoảng cái đã tới Hắc Phong.

Nơi này phồn hoa không kém gì kinh thành là mấy, Uyển Nhi ôm Mật Ly vào trong lòng ngực, vừa đi vừa tham thú xung quanh.

Đi theo đúng chỉ dẫn, nơi đạo sĩ đang cầm trong tay ma châu. Hai người vẫn đi về phía trước, cho tới khi dừng trước tiểu lâu.

Tiểu lâu này lớn nhất Hắc Phong. Uyển Nhi bước chân vào tiểu lâu, đập vào mắt cô là một vị nam nhân tuấn tú, mặc y phục đạo sĩ gấm xanh. Viền áo có chút màu đen.

Nam tử bên cạnh dung mạo cũng không kém, liếc mắt tà mị nhìn chằm chằm vị đạo sĩ tuấn tú kia.

" Chắc chắc ~ ta nói tiểu đạo sĩ, người lớn lên xinh đẹp như vậy làm đạo sĩ chẳng phải đáng tiếc!

" Chi bằng người làm nam sủng của ca ca đi. Ca ca sẽ đối đãi người tử tế! Hết lòng khoan đãi.

Xung quanh tiểu lâu, không có ít người vây lại xem kịch vui. Uyển Nhi mới bước vào, đã nhìn thấy cảnh này. Bất giác trong lòng nổi lên hứng thú không thôi.

Sắc mặt đạo sĩ kia mặt đỏ lên, nội tâm tràn ngập cảm giác hổ thẹn. Miệng mở lớn, lắp bắp quá lên.

" Ngươi... người là nam nhân, không biết xấu hổ. Không biết liêm sỉ.....

Nam tử bên cạnh, mở miệng chêu chọc còn chưa đã. Bắt đầu động tay động chân, tiến lại gần vị đạo sĩ. Nhanh chóng hướng vị đạo sĩ mà lao tới.

Tuy vị đạo sĩ kia tuy ăn nói lắp bắp, nhưng thấy hành động không tiết tháo kia. Liền léo mắt một cái đã tránh khỏi, bàn tay dơ bẩn của nam tử kia.

Nam tử kia không nản lòng, ngược lại cười đến càng thêm vui vẻ: " A ~ tình tình kiên cường, rất hợp khẩu vị. Ca ca rất thích.

" Nhanh~ tới đây cho ca ca thơm thơm.....

Bỗng nhiên một chiếc đua hung hăng bay tới, lướt qua nam tử vừa mới lên tiếng. Khiến một bên má của hắn bật máu.

" Là ai?

" Là tên nào, không sợ chết. Ăn gam hùm mật gấu đã thương gia gia? Bước ra đây.....

Uyển Nhi ôm Mật Ly bước ra từ đám đông, lưng thẳng ngực ưỡn, cao ngạo hơn người lên tiếng.

" Người lớn lên giống hệt A Cầu, tới đạo sĩ cũng không buông tha. Ta xem người còn không bằng A Cầu.

Giọng nói của Uyển Nhi lạnh lùng, cao lãnh. Hoàn toàn tỏ ra vẻ khinh thường tới tột cùng.

Mọi người xung quanh nhìn đáng vẻ, lười biếng của Uyển Nhi. Trên tay còn vuốt ve sủng vật. Tất cả đều tỏ vẻ tư sắc của nữ tử che khuất mặt này.

Nam tử bị Uyển Nhi làm cho bị thương, miệng há lớn. Hắn mặc dù chưa nhìn thấy dung mạo của Uyển Nhi. Nhưng chỉ cần nhìn đáng vẻ mê người kia, cũng khiến hắn cảm lòng không được.

Nam tử khó khăn nuốt nước bọt xuống, mở miệng: " Vị tiểu cô nương này, trời nóng bức sao còn che mặt. Vẫn nên kéo xuống cho mát mẻ.

Uyển Nhi khinh thường, cô không thèm đánh tên tiểu nhân này chỉ tỏ bản tay.

Nếu còn là vampire cô xác định, máu của tên nam tử này là hạ phẩm. Có cho cô cũng không thèm hút.

Uyển Nhi nhìn dung mạo của vị đạo sĩ qua lớp rèm, nhìn thấy sắc mặt hắn đỏ lên. Cô có chút không tin, xác định lại vị trí của viên ma châu.

Xác định lại quả thật vẫn ở trên người, của vị đạo sĩ trẻ tuổi kia. Hơn nữa ngũ quan hắn rất tinh xảo, rất giống với tiểu thị tui a~~~

" Mẹ Nó! Hệ thống đây là nhầm lẫn phải không?

Không phải đạo sĩ, đa số đều là râu tóc bạc phơ, làn da nhăn nhúm. Còn tên tiểu bạch kiểm hay mắc cỡ này là ai??

[...] Tiểu tử tử không có lỗi. Xác thực là một người, ai nói với tiểu tử tử đạo sĩ phải già và xấu xí?

" Trong phim đều như vậy, tiểu thuyết cũng không khác đâu....?

[...] Khụ! Vì tử tử gặp hắn sớm hơn 20 năm. Tất nhiên sẽ trẻ trung, tiểu tử tử nhanh dạn dĩ hắn lấy đi ma châu.

Uyển Nhi: " Được ~"

Uyển Nhi bỏ qua nam tử háo sắc kia, trực tiếp vươn tay ra lôi kéo vị đạo sĩ trẻ tuổi. Còn không quên lên tiếng.

" Đi thôi ". Một mạch kéo vị đạo sĩ đi thẳng ra khỏi tiểu lâu. Khiến toàn bộ mọi người kinh ngạc, như thể trúng tà.

Toàn thân không thể nhúc nhích. Chỉ biết tròn mắt nhìn hai người bước đi.

" Miêu~~Miêu! Tử tử không phải thấy nam nhân này lớn lên xinh đẹp, liền không buông tha chứ?

" Hừ muội nghĩ nhiều, chỉ là ta lương tâm nổi lên. Liền giúp hắn giải vây:" Uyển Nhi dùng tâm thuật, nói chuyện cùng Mật Ly.

Đi được một lúc, tới chỗ không có người. Lúc này Uyển Nhi mới buông bỏ tay khỏi, ống tay áo của bị đạo sĩ tiểu bạch kiếm kia ra.

Uyển Nhi nhẹ nhàng tháo xuống mũ có rèm, cười tủm tỉm nhìn chăm chăm tiểu bạch kiếm đạo sĩ kia: "tiểu thịt tươi, ngươi tên là gì?"

Hắn vừa mới phục hồi tinh thần lại thấy tư sắc của Uyển Nhi lại lần nữa ngẩn người.

Ngay sau đó lại mặt đỏ lên, quay đầu đi không dám nhìn thẳng Uyển Nhi, miệng lắp bắp..

"T...a.. Ta.. Không phải tiểu thịt tươi.. Cũng.. Không phải con thỏ nhỏ (tiểu bạch kiếm)

"Ta... Là... Là....Trần Thiên Mị.." nói xong sắc mặt hắn còn đỏ hơn ban đầu, e dè cúi đầu xuống.

Uyển Nhi:"Phụt....." vội vàng lấy tay che miệng lại, ngăn cho tiếng cười phát ra...

"V...i...vị cô nương này cứ cười đi, ta biết tên ta có chút giống nữ tử....

Uyển Nhi gật gật đầu, tên Trần Thiên Mị này. Không những tên giống nữ tử, mà hành động tới đáng vẻ càng giống hơn. Gương mặt lúc nào cũng trong trạng thái thẹn thùng.

Mật Ly nhìn bộ dáng Uyển Nhi nhìn vị đạo sĩ tới hoa si. "Miêu~~! Tỷ còn chối đi, tỷ là đang thích tên tiểu bạch kiếm này.

"Miêu~! Tỷ mau lau nước miếng đi.. Thật mất mặt...

Uyển Nhi cười cười:"Được! Ta lau lau...

Ai bảo tên này quá xinh đẹp rồi, Lãnh Thần Duyệt đã đẹp tới tuyệt thế. Thì tên này lại đẹp theo kiểu nhu nhu, thật là giống viên bánh trôi, muốn cắn một miếng...

"Ừc ~~~ "

Uyển Nhi trong đầu, lóe lên ý định không ai tưởng tượng được. Nếu như ghép Lãnh Thần Duyệt với tên Trần Thiên Mị này, thành một cặp.

Thì không biết tên nào nằm trên, tên nào là công và tên nào là thụ đây a~~~

Hai người đó thành một cặp, thật xứng đôi... Chắc.. Chắc..

Trần Thiên Mị có chút tò mò, ngấm nhìn hồ ly trong lòng ngực Uyển Nhi. Mật Ly mở đôi mắt to tròn chớp chớp nhìn hắn.

Nếu hắn đoán không nhầm, thì vị cô nương khuynh thành này, đang nói chuyện cùng hồ ly qua ánh mắt đi. Tuy đạo hạnh hắn không cao, nhưng rất dễ để nhìn ra

Uyển Nhi thấy tên tiểu bạch kiếm này, luôn nhìn mình chăm chăm. Cô mở miệng hỏi.

"Tiểu thịt tươi, ngươi biết ta là ai sao?"

Trần Thiên Mị ngẩn người, sau đó mới ập a ập ứng đĩnh chính lại:"Tiểu... Đ.. A.. Đạo.. Là Trần Thiên Mị, không phải tiểu thịt tươi.

"Hay tiểu bạch kiếm gì đó.. Tiểu đạo, tiểu đạo cũng không biết cô nương là ai."

Uyển Nhi tiến sát vào Trần Thiên Mị, giờ giọng chêu ghẹo.

"Ta nói ngươi là tiểu thịt tươi ngươi chính là tiểu thịt tươi. Ta là giải vây cho ngươi.

"Có phải cảm thấy ta người tốt phải không?"

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 278: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 10

Trần Thiên Mị đột nhiên bị Uyển Nhi tới gần, hắn gật mình lùi về phía sau hai bước. Hồ lô bên hông, không may rớt xuống đất, hắn vội vàng nhặt lên.

Hắn đang gấp gấp trở về lại sư môn, nếu còn ở đây trách chần sẽ bị sư tôn trách mắng. Chỉ mới nghĩ như vậy, hắn đã muốn xoay người rời đi.

Trần Thiên Mị cảm thấy không ổn, nghiêng đầu lại hai tay chấp lại lên tiếng.

"Tiểu đạo hôm nay đa tạ cô nương ra tay tương trợ, cô nương là người tốt.

"Tiểu đạo còn phải trở về sư môn. Sư tôn đang chờ tiểu đạo quay trở về, liền từ biệt ở đây."

"Aiiii.. Muốn chạy?!" Uyển Nhi phát tay làm pháp thuật, khiến Trần Thiên Mị không thể đi thêm một bước nào

Cô tiến đến nắm vạt áo của Trần Thiên Mị, lôi kéo về phía sau. Cát giọng chất vấn.

"Tiểu thịt tươi, ngươi vừa nói ta là người tốt! Vậy tại sao còn đi nha?

Trần Thiên Mị có chút sợ hãi, hắn đạo hạnh thấp, vừa rồi không có phát hiện ra tu vi của Uyển Nhi. Nhưng giờ cô đã sử dụng pháp thuật, hắn liền biết Uyển Nhi không phải tiên nhân bình thường.

Trần Thiên Mị nuốt nước miếng, hắn có chút lắp bắp mở miệng: "Cô nương, cô nương là tiên nhân tốt...rất tốt!

Uyển Nhi:" Phụtttttttt. " Cô không thể nhìn được nữa, tên đạo sĩ tiểu thịt tươi này quá đáng yêu rồi. Bàn tay Uyển Nhi vuốt lên bộ lông của Mật Ly, chậm rãi lên tiếng..

"Muội muội, hay chúng ta bắt tên tiểu thịt tươi này đem đi hấp. Hắn trắng trẻo mập mạp như vậy, chắc chắn ăn rất ngon.

Trần Thiên Mị lạnh cả sống lưng, mồ hôi lạnh toát ra khắp người. Hắn chỉ mới tu đạo, còn chưa kịp bắt yêu ma đâu.

Sư phụ cũng không có dạy qua, phải làm sao bắt tiên nhân. Chưa kịp bắt yêu, đã bị cái tiên nhân này muốn ăn thịt. Chẳng lẽ tiên nhân cũng ăn thịt người sao?

Làm sao bây giờ, tiên nữ này muốn ăn thịt hắn. Còn phải hấp, phải làm sao bây giờ? Làm sao đây.....

Hắn chỉ mới 18 tuổi, còn chưa sống đủ. Còn chưa kịp trải đời. Lấy thể tử! Cái gì cũng chưa kịp làm...

Uyển Nhi nhìn ra Trần Thiên Mị đang sợ hãi, môi cô nhếch lên ý cười càng hiện ra rõ ràng.

"Chắc~~ Ăn thịt đạo sĩ chắc chắn tăng tu vi đi. Còn là tiểu thịt tươi, da dẻ mềm mại, hấp lên ăn rất ngon..

"C...ô.. Cô nương.. Tiểu đạo còn chưa tu được gì! Thịt còn rất cứng.. Ăn không ngonnn.

Trần Thiên Mị khẽ hít vào một hơi, cánh mũi run run. Hốc mắt đỏ hồng như muốn trực trào khóc.. Nhìn ra bao nhiêu là tội nghiệp.

Không đợi cho Uyển Nhi trả lời, đã bị Mật Ly xen ngang vào. Vươn móng vuốt ra cào cào tay áo Uyển Nhi.

"Miêu~~Tỷ tỷ, ta không có ăn thịt người. Tên này chỉ nhìn bỏ mắt thôi, chắc chắn ăn không ngon.

Uyển Nhi cau mày, vung tay lên pháp thuật trời buộc liền biến mất. Trần Thiên Mị tự nhiên được thả ra, liền té lăn trên mặt đất.

Trần Thiên Mị vội vàng bò lên, lắp bắp mở miệng.. " cô nương.. Không! Không! Tiểu tiên nữ....tiểu đạo có thể đi rồi sao?

"Tiểu thịt tươi, ngươi phải đi sao?

Uyển Nhi hơi bất mãn, ít ra cô cứu hắn. Thì hắn phải cho đồ ăn chứ, một ít cũng được. Cô không có chê.

Trần Thiên Mị khó khăn nuốt nước miếng xuống... " Cô nương! Vậy ta phải làm sao..?

Uyển Nhi đắm chiêu suy nghĩ, nếu như đã ở dưới nhân gian chơi, thì ma châu từ từ lấy cũng được. Thời gian dưới này rất nhiều.

Mà tên tiểu thịt tươi này rất đáng yêu, để hắn bên cạnh vui đùa chút cũng không sao đi. Chơi chán rồi thì về thiên giới xoát hảo cảm của nam chủ.

"Ta muốn ngươi phải làm người hầu của ta 1 tháng, xem như báo đáp.

Trần Thiên Mị nghe xong, liền tục xua tay. Miệng mở lớn:" Không được! Không được... Tiểu đạo còn phải về bẩm báo với sư tôn....

"Ồ! Ngươi trở về xin phép sư tôn đi. Ta ở bên ngoài đợi ngươi trở ra..!" Uyển Nhi tùy ý mà nói, giống như toàn Hắc Phong là địa bàn của cô vậy.

Trần Thiên Mị cũng chỉ là thiếu niên ngây thơ, hắn suy nghĩ Uyển Nhi nói cũng đúng. Hắn thiếu cô nương này ân tình, tất nhiên sẽ báo đáp

Sư tôn có dạy cho hắn thuật truyền âm, nếu có bất chắc, thì trực tiếp gọi sư phụ ra là được.

Vị cô nương này là tiên nhân, chắc chắn không có ăn thịt hân. Lờ kia chắc hân là đùa giỡn với hân thôi. Chỉ làm người hầu một tháng thôi mà, sẽ nhanh qua thôi.

Một hồi sau, Trần Thiên Mị gật gật đầu." Vậy cô nương ở nơi này đợi. Tiểu đạo trở về sư môn, xong việc lập tức trở ra.

" Liền lập tức báo đáp ân tình của cô nương, làm người hầu 1 tháng....

Uyển Nhi gật đầu, cố gắng nhịn cười bởi dáng vẻ thật thà ngốc nghếch của đạo sĩ, tiểu thịt tươi này.

" Ngươi đi đi! Sớm trở ra,nếu không ta không ngại phá nát Hắc Phong này.

Trần Thiên Từ sợ hãi, vội vàng xoay người rời đi. Mật Ly, ngược mắt to tròn lên, mở miệng.

" Miêu~Miêu! tên đạo sĩ này cũng thật thú vị, tỷ tỷ nếu không chúng ta đem hân về thiên giới vui đùa?

Uyển Nhi suy nghĩ lời Mật Ly nói,nếu vậy thì ghép nữ chủ với tên Trần Thiên Mị này, cũng không tệ đâu. Còn không giành nam chủ với cô nha.

Mật Ly lúc này hưng phấn không kém, chỉ cần nghĩ chính mình hóa thành người cũng xinh đẹp, giống Uyển Nhi, thì hào hứng không thôi.

Uyển Nhi đem mũ có rem đội lên, che khuất gương mặt. Cô hí hóp, môi nhếch lên một đường xinh đẹp.

Cô không tin là Lãnh Thần Duyệt tin tưởng, giao Mật Ly cho cô đem đi chơi, chắc chắn hân có ẩn nấp theo dõi cô.

Trần Thiên Mị không để cho Uyển Nhi chờ lâu lắm. Hân chạy nhanh ra, trên lưng còn mang theo tay nải. Tới trước mặt Uyển Nhi thờ hân hân.

" Cô, cô nương, để cô nương phải đợi lâu!"

" Ừ! Lâu thật!" Uyển Nhi không suy nghĩ, liền trả lời...

" Tiểu thịt tươi, ngươi xin phép sư tôn như thế nào? Hân lại dễ dàng cho ngươi xuất môn?

" Tiểu đạo hướng sư tôn nói, gặp được tiên nhân cứu giúp. Muốn đi theo học đạo tiên 1 tháng..

Trần Thiên Mị hơi khép nép mà trả lời, hân nghĩ nếu là tiên nhân. Thì chắc chắn không có người xấu.

" Được! Đi thôi " Uyển Nhi lười biếng phát tay, xoay người đi trước. Thuận tay nhét Mật Ly vào trong lòng Trần Thiên Mị.

" Giữ chắc muội muội ta " Uyển Nhi quyết tâm, ghép đôi cho hai con người này. Bớt đi đối thủ tranh giành nam chủ với cô nha.

Trần Thiên Mị lẻo đẻo theo sau, hai tay ôm chặt lấy Mật Ly. Mắt không ngừng đánh giá.

- Không lẽ đây là hồ tiên trong truyền thuyết?

Trần Thiên Mị có hơi xấu hổ, hân lấp bắp.. "" Cô nương.. Nam nữ thụ thụ bất tương thân.. Hồ ly cũng không ngoại lệ.... Ta không giữa nổi.

" Người hầu không có tiếng nói ở đây, ngoan ngoan giữ muội muội của ta cho thật tốt.

Trần Thiên Mị:"...."

Hân cảm thấy chính mình đi nhầm đường lạc lối rồi, tương lai có chút mờ mịt không rõ phương hướng. Đi theo vị cô nương này, là đúng hay là sai đây..?

Uyển Nhi xoay người lại, vẫy tay với Trần Thiên Mị: " Đừng có thất thần, đi mau "

Mật Ly từ khi bị nhét vào trong người Trần Thiên Mị, nàng không có phản đối. Hơn nữa còn tìm chỗ thoải mái mà nằm.

Bàn tay hồ ly nhỏ nhắn, chạm vào tay lớn của Trần Thiên Mị, sau đó kêu vài tiếng. An ổn nằm ngoan ngoãn.

" Miêu~~Miêu "

Hành động này của Mật Ly, khiến Trần Thiên Mị ngẩn ngơ, xấu hổ. Lấp bắp..." Tiểu hồ....hồ cô nương. Là tiểu đạo thất lễ....

" Phụt.. Tiểu hồ cô nương, hân là đang xưng hô kiểu gì đây? Ánh mắt Mật Ly lóe lên tia hứng thú.

Tên tiểu đạo sĩ này cũng thật thú vị, phải dốc hết sức chơi với hân mới được.

Trần Thiên Mị nhìn không ra hàm ý trong đôi mắt Mật Ly. Hân chỉ thấy hồ ly này rất xinh đẹp, luôn mở to đôi mắt chớp chớp nhìn hân..

Vài phút sau hần hồi thần, ôm chặt Mật Ly. Vội vàng đuổi theo sau Uyên Nhi.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 279: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 11

Thật ra ban đầu chỉ muốn viên Ma Châu, nhưng nhìn ra Mật Ly hứng thú với tên tiểu thịt tươi này. Xem như một mũi tên trúng hai con chim đi.

Uyên Nhi dẫn theo một tiểu then thùng, lẻo đẻo theo sau. Ba người giống như đồng môn tham ăn, đi tới đâu đều cần quét sạch tới đó.

Mất thấy thời gian một tháng sắp hết, Uyên Nhi làm sao có thể buông tha cho Trần Thiên Mị. Hần và Mật Ly vẫn còn chưa thành đôi đâu.

Bỗng nhiên trong đầu cô lóe lên một ý tưởng. Vẫn nên bắt tên tiểu thịt tươi này lên thiên giới, đợi khi hai ngày trở lại nhân gian. Có lẽ Hắc Phong này đã thay đổi tới nghiêng trời lệch đất rồi.

" Khụ! Muội có muốn đem tên tiểu thịt tươi này lên Thiên Giới chơi không?:" Uyên Nhi thâm sử dụng thuật đọc tâm, nói chuyện với Mật Ly.

" Miêu ~! muốn muốn, tên tiểu đạo sĩ này chơi rất vui.." hai mắt Mật Ly tỏa sáng, hết nhìn Uyên Nhi, sau đó đảo mắt qua Trần Thiên Tâm.

" Được ": Rút lời Uyên Nhi búng tay, liền đám mây từ trên trời hạ xuống nơi cô đứng. Uyên Nhi kéo cổ áo Trần Thiên Mị, hai người đứng vững trên mây.

Thoáng chốc đã bay lên cao, Trần Thiên Mị ngơ ngác hần nhìn xung quanh đều là mây trắng, điểm thêm mây hồng.

" Cô nương, cô nương! Chúng ta là đi đâu?: Hần có chút đề phòng, lên tiếng hỏi.

Uyên Nhi nhìn tên tiểu thịt tươi này, cái gì đều không biết. Cô thật muốn lấy đại đao chém đôi đầu hần ra, xem bên trong được nhét cái gì?

" Ta dẫn ngươi lên thiên giới chơi, dù sao sắp hết một tháng. Đám đạo sĩ các ngươi có khổ tu, cũng không thể nào phi thăng.

" Hôm nay ta giúp ngươi, mở rộng tầm mắt.." Uyên Nhi nói có chút lười biếng.

Hai mắt Trần Thiên Mị mở lớn, quả thật cô nương này nói đúng. Sư tôn của hần khổ tu 200 năm còn chưa phi thăng được.

Vậy mà hôm nay hần lại có vinh dự lên thiên giới tham thú. Sau này trở về sư môn, nhất định phải khoe với chúng đồng môn. 18 tuổi đã được lên thiên giới chơi.

Uyên Nhi liếc mắt qua, liền biết tên tiểu thịt tươi này đang nghĩ gì. Nhìn cái mặt ngu ngơ, cười như tên thần kinh của hần, thì cô đã rõ như ban ngày.

" Vậy tiểu đạo cảm tạ cô nương! Không.. Phải gọi là tiên nữ...

Uyên Nhi lắc đầu ngáo ngán, để cho tên tiểu thịt tươi này biết cô chỉ là con chim phượng hoàng 1 vạn năm tuổi. Chắc chắn hần sẽ bị dọa cho khiếp sợ.

" Ngươi đứng vững! Ta bay nhanh hơn đây....

Trần Thiên Mị ôm chặt Mật Ly, hai chân trụ vững trên mây bay thẳng lên thiên giới..

Thời gian Trần Thiên Mị ở bên Mật Ly, hần cũng rất thích Mật Ly, xinh đẹp lại hay làm nũng. Hần không hiểu vì sao Uyên Nhi luôn miệng gọi hồ ly này là muội muội.

Những ngày qua hần không thấy Mật Ly hóa thành người, còn không có nói tiếng người. Tuy hần tò mò, chỉ dám yên lặng giữ trong lòng.

Sợ khi chính mình nói ra, Uyên Nhi sẽ đem mình đi hấp. Hần rất sợ bị ăn thịt, nhìn thái độ của Uyên Nhi đối với hần. Không giống như chêu đùa.

Cho nên Trần Thiên Mị ngoan ngoãn, thành thật đi theo làm người hầu cho Uyên Nhi. Trần Thiên Mị rất tò mò, hần không biết thiên giới sẽ như thế nào? Có phải có rất nhiều thần tiên....

- đôi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Mê Đọc Truyện "

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào

****Xin lỗi đành phải chèn ngang****

Thoáng chốc hắn đã nhìn lơ mờ ra thiên giới, Trần Thiên Mị há miệng lớn. Trước mắt hắn hiện lên cả cung đình đồ sộ nguy nga, huyền ảo.

Phía trên còn có ghi Vạn Hoa Cung, Uyển Nhi nhanh chóng bay vòng lại. Lên tiếng giải thích cho Trần Thiên Mị.

"Nơi đó là Vạn Hoa Cung, nơi an tọa của Ngọc Hoàng và Vương Mẫu.

Trần Thiên Mị gật gù đầu, sau đó nhìn Uyển Nhi một chút. Rồi lại cúi đầu nhìn Mật Ly đang an ổn ngủ ngon lành.

Hắn càng nhìn Mật Ly càng thấy thích. Vị tiểu cô nương hồ ly này, xinh đẹp hơn những con hồ ly khác. Hắn ôm mãi, không nỡ buông ta ra

Uyển Nhi cũng không để ý tới, mà cô đang tính toán làm sao để cho Mật Ly hóa thành người đây?

Không lẽ bắt lão nương chịu thiệt thòi, bỏ điểm. Kinh nghiệm mua hóa hình đan?

[...] Tiểu tỷ tỷ nghĩ phải nha, mua đi hóa hình đan chỉ có 5000 điểm kinh nghiệm

[...] Mà tiểu tỷ tỷ có ma châu trong tay, đã có 1000000 điểm kinh nghiệm rồi, tỷ còn tiếc cái gì nha?

Uyển Nhi mở to mắt, răng nghiến chặt. Hệ thống luôn muốn hớ cô.

" Bao nhiêu?

[...] 5000 điểm kinh nghiệm. Không lẽ tiểu tỷ tỷ bị điếc rồi.

" Lão nương không bị điếc, chỉ là hệ thống mi không giảm giá sao?

[...] Giá niêm yết rồi, ta không thể giảm giá.

Uyển Nhi sinh khí, đứng để cho cô biết tên nào tạo ra cái hiệp hội này. Thì cô sẽ đánh cho tên đó chết không toàn thây.

" Đợi tới cơ hội thích hợp, lão nương sẽ mua " Hừ "

Vài phút sau liền bay tới Lãnh Thần Điện. Việc Uyển Nhi mang theo tên đạo sĩ trẻ, Lãnh Thần Duyệt đã sớm biết từ lâu.

Hắn càng không thể ngờ, Uyển Nhi lại lớn gan dẫn một cái tu đạo lên thiên giới. Nàng là không sợ Ngọc Hoàng trách phạt sao?

Lãnh Thần Duyệt đi tới lui, nhìn không được hỏi tiểu đồng bên cạnh:" Uyển Nhi tiên quân đâu?

Tiểu đồng cung kính trả lời: " Tiên quân có dẫn theo một đạo sĩ, bây giờ đang ở trong phòng..

Lãnh Thần Duyệt có chút nghi hoặc khẽ nhíu mày: "Vào phòng đã bao lâu?"

Toàn thân Lãnh Thần Duyệt tỏa ra hàn khí. Khiến tiểu đồng run sợ. Lấp bắp trả lời..

" Đ....ã.. Đã.. Hai canh giờ.. "

Lãnh Thần Duyệt, phát tay cho tiểu đồng rời đi. Còn chính mình hướng tới phòng của Uyển Nhi mà tới.

Lãnh Thần Duyệt thấy bên ngoài không có ai. Hắn liền ẩn thân, biến thành màn sương trắng chui qua khe cửa, tiến vào trong phòng.

Uyển Nhi vừa kéo Trần Thẩm Mị về tới phòng. Cô muốn hắn chứng kiến cảnh Mật Ly hóa thành hình người, trong bộ dạng lửa lò.

Lúc đây sẽ bắt tên tiểu thị tui này, chịu trách nhiệm với Mật Ly. Khiến hắn phải từ bỏ tu đạo, cưới Mật Ly làm thê tử..

" Hắc Hắc ~~~~:" Đáy mắt Uyển Nhi nổi lên tia gian xảo.

[...] Tiểu tỷ tỷ thật vô sỉ, tỷ không nên làm tổn thương tâm hồn trong sáng của hắn..

" Có sao?Lão nương cái gì cũng Không có làm.... "

" Khụ lão nương muốn mua hóa hình đan "

[...] Hóa hình đan đã được chuyển tới. Đã khấu trừ 5000 điểm kinh nghiệm

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 280: Phượng hoàng ở trên, thượng thần nằm dưới 12

Lúc này Trần Thiên Mị đang ôm lấy Mật Ly, liền cảm thấy dị tượng. Mật Ly nằm an ổn trong vòng tay, Trần Thiên Mị. Bất giác toàn thân cảm ứng được cỗ âm áp.

Hào quang lục sắc bắn ra, Trần Thiên Mị muốn ném Mật Ly ra cũng không được. Ôm lại cũng không xong, chân tay luống cuống chết chân tại chỗ.

Uyển Nhi giả bộ kinh ngạc, làm như chính mình không hay biết gì. Lớn tiếng la Lên:" Muội muội.....

Nửa khắc qua đi, Trần Thiên Mị liền cảm ứng được dị tượng. Đầu tiên liền cảm giác được lòng của Mật Ly biến mất, thay vào đó là mịn màng, bóng loáng hết như da người.

Hắn cảm thấy Mật Ly trở nên nặng đi rất nhiều, hình người bắt đầu hoàn toàn lộ ra tới kiều mị. Trắng nõn tóc dài màu lam nhạt.

Ngủ quan tinh xảo, quả thực giống như là búp bê thiên sứ, đẹp cực kỳ. Cảnh xuân liền bại lộ trước mặt Trần Thiên Mị và Uyển Nhi.. Kể cả tên nào đó đang ẩn nấp.

Trần Thiên Mị ngơ ngác nhìn Mật Ly, hắn giống như bị bỏ mê thuật. Nhìn chăm chăm vào cảnh xuân trước mắt mình.

Mật Ly cũng chớp đôi mắt to tròn linh động, nhìn Trần Thiên Mị. Lúc này nàng ta còn chưa phát hiện, mình đang lão lồ.

Tiểu hồ ly.. Nàng.. Nàng ấy tự nhiên hóa hình người, còn không báo trước cho hắn biết.... Hắn nên làm sao bây giờ? Phải làm sao đây? Lỡ nhìn thấy hết của cô nương người ta rồi...

Uyển Nhi đứng ở một bên nhìn hai người " liếc mắt đưa tình ". Lúc này cô nên tránh đi, Hay trực tiếp chen ngang vào đây...?

Trần Thiên Mị cuối cùng phản ứng lại, sắc mặt lúc này đỏ hồng. Mũi còn chảy máu. Cúi đầu xuống, còn nhìn ra hai tai hồng tới ghê người

Vội vàng đặt Mật Ly xuống đất. Đưa lưng lại phía sau. Hai tay che chặt mắt, miệng lắp bắp..

" Tiểu đạo không cố ý, tiểu đạo không cố ý... Tiểu hồ ly cô nương lượng thứ...ta chưa kịp nhìn gì..

" Ô vậy ngươi đã thấy những gì? " Uyển Nhi nhếch mép, mở miệng hỏi thẳng.

" Cái gì cũng đều thấy "Ách! Không cái gì cũng không thấy.... Tiểu đạo không thấy....

Uyển Nhi dọa cho Trần Thiên Mị tới tinh thần hoảng loạn, ăn nói lộn xộn một hồi.

Lúc này Mật Ly vị bất ngờ ném xuống đất, móng đau tới mức muốn rút nước mắt ra ngoài. Nàng vô tình nhìn thấy hình người của mình, trong ánh mắt của Uyển.

Mật Ly vui mừng, còn chưa biết chính mình đang lão thể. Nàng bất mãn quát lên:" Thiên Mị ngươi mau đỡ ta dậy, đau chết ta rồi.

Âm thanh mang theo chút tính trẻ con,lanh lạnh vang lên. Trần Thiên Mị, nghe thấy âm thanh bất giác xoay người quay lại.

Lại một lần nữa nhìn vào thân thể lão lồ của Mật Ly, hai mắt hắn nhắm chặt. Miệng lắp bắp không ngừng..

" Tiểu đạo.....tiểu đạo.... Huhuhu ta không có cố ý mà, xin đừng hấp chín ta..." hắn sợ tới mức phát khóc, sợ Uyển Nhi sẽ đem hắn đi hấp chín.

Mật Ly ủy khuất, bị hấp té ngã còn rất đau. Nay tên đạo sĩ này còn không thèm nhìn nàng. Có phải nàng hóa hình người, trở nên xấu xí rồi hay không?

Uyển Nhi lắc đầu ngao ngán với hai người ngốc này, cô tiến về phía giường. Lấy chăn che chắn cho Mật Ly.

Lúc này Mật Ly mới hồi thần, thì ra chính mình không có mặc y phục. Còn lão lồ trước mặt Trần Thiên Mị, hèn gì hắn mới nhắm mắt không dám nhìn.

Nháy mắt sắc mặt Mật Ly đỏ bừng lên tiếng dò xét:" Cái kia, tiểu đạo sĩ.. Ngươi chưa có nhìn thấy gì đúng không?

Trần Thiên Mị ngây ngốc, thành thật trả lời." Tiểu đạo, tiểu đạo cái gì cũng đều thấy... "

Sư tôn có dặn, không được nói dối. Hôm nay hắn đã mắc sai lầm phạm phải sát giới... Hắn, không thể nói dối.

Mật Ly trừng mắt với Trần Thiên Mị, hắn bị ngốc rồi phải không?

" Ngươi không biết giả vờ không thấy hay sao? Còn tự nhận mình cái gì cũng đều thấy.

" Tên đạo sĩ này, ngươi thấy ta trần truồng, có phải ngươi muốn lấy ta làm thê tử hay không đây?

Trần Thiên Mị xua tay, trả lời theo phản xạ vô điều kiện:" Tiểu đạo, không hoàn tục, không thể lấy thê tử.

" Vậy ngươi hoàn tục ": Mật Ly sinh khí hét lớn lên, mặt này đỏ rực. Luôn lao lên tát chết tên đạo sĩ này.

Uyển Nhi phía sau hai người mở miệng, cười tủm tỉm ngồi ở mép giường: "Thật tốt quá, muối muối hóa hình liền có phu quân.

" Xin chúc mừng muối muối. "

Lúc này trong đầu Trần Thiên Mị, còn văng vẳng câu " Vậy ngươi hoàn tục ". Hắn ngờ ngác suy nghĩ. Bây giờ phải nên làm thế nào đây?

Mật Ly bây giờ đang rất cao hứng, liền nói Uyển Nhi đem gương lại cho nàng soi. Không biết trông mình như thế nào.

Uyển Nhi nhẹ nhàng gật đầu, đi về phía tủ lấy cho Mật Ly một bộ y phục, nhẹ nhàng lên tiếng.

" Muội thay y phục đi, ta và tiểu thị tui ở bên ngoài đợi.

Mật Ly gật đầu, chờ Uyển Nhi lôi kéo Trần Thiên Mị vẫn còn đang ngẩn người, chưa có tỉnh lại.

Lúc này Mật Ly mới đánh giá chính mình, thân thể nhỏ nhắn. Trước ngực có hai bánh bao nhỏ nhô lên. Nhị xinh đẹp thì có, nhưng sao lại giống lolita thế này?

Mật Ly cũng vừa lòng bộ dạng này, miễn là hình người là được. Nàng vội vã mặc y phục vào người, bước vội ra ngoài.

Bên ngoài Uyển Nhi đang đánh giá, Trần Thiên Mị trong trạng thái ngốc lảng. Cô cười thầm không lẽ tên tiểu thị tui này định hoàn tục, thật sự phụ trách với Mật Ly.

[...] Độ hảo cảm của nam chủ đối với nữ chủ còn 30%.

Tới lượt Uyển Nhi phát ngốc, nhanh như vậy. Vì lý do gì mà tên Lãnh Thần Duyệt kia tụt hảo cảm với Mật Ly nha.

[...] Khụ! Nam chủ lên nhìn trộm nữ chủ hóa hình, còn nghe được nữ chủ bắt đạo sĩ phụ trách. Nên hắn bắt mẫn.

Uyển Nhi câu miệng cười, vậy cũng là chuyện tốt, xem ra hảo cảm của hai người bằng nhau. Cô rất nhanh sẽ xoát đầy hảo cảm thôi.

Nhìn thấy Mật Ly đi ra, Uyển Nhi tiến tới giúp nàng sửa lại y phục. Mật Ly bắt mẫn bủi môi.

" Vì cái gì tỷ hóa hình liền cao lớn khuynh thành, còn ta lại nhỏ bé thế này?

" A " Vì ta là Phượng Hoàng, còn muội là hồ ly. Nên khi hóa hình liền khác nhau..

Uyển Nhi chậm rãi, giải thích cho Mật Ly biết. Còn không phát hiện ra ai đó đang kinh ngạc mở mắt thật lớn đâu.

" Thì ra là như vậy:" Mật Ly gật gù đầu tỏ vẻ đã biết.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 40% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Lãnh Thần Duyệt nhếch mép cười tà mị. Nếu nàng ấy là phượng hoàng. Chắc chắn là do trời đất vạn năm mới tạo thành.

" Thật mong chờ ~~~~

Thoáng cái Lãnh Thần Duyệt đã biến mất khỏi hư không.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 281: Phượng hoàng ở trên, thượng thần nằm dưới 13

Thời điểm Lãnh Thần Duyệt rời đi, hần suy nghĩ Hồ Ly của hần lại biến thành người. Kì lạ trên người lại không có yêu khí, đứng cạnh Uyển Nhi cũng là một tiểu mỹ nhân.

Nhưng so sánh Thì, chỉ nhỏ nhắn đáng yêu không đủ kiểu điểm. Không khuynh quốc khuynh thành, dung mạo không bắt phàm như Uyển Nhi.

Lãnh Thần Duyệt nghĩ một lúc, rồi biến mất khỏi phòng của Uyển Nhi. Lúc hần vừa trở về, vừa đúng lúc tiểu đồng vào, hỏi xem nên dùng bữa hay chưa?

Lãnh Thần Duyệt gật đầu nói: "Nên dùng bữa, ngươi lại gọi Uyển Nhi tiên quân và vị đạo sĩ kia tới luôn."

Tiểu đồng cung kính rời đi, Lãnh Thần Duyệt bước chân chậm rãi đến tiền sảnh. Hần vẫn thắc mắc, mới ra ngoài chơi. Trở lại liền hóa hình người, có phải hay không Uyển Nhi đã làm gì với sủng vật của hần?

Bất quá tò mò cũng không biết được chuyện gì, lát nữa Uyển Nhi sẽ dẫn sủng vật của hần tới. Tới lúc đó ta xem nàng ta lấp liếm như thế nào đây?

Lãnh Thần Duyệt nhếch môi lên, đáy mắt nổi lên tia hứng thú. Uyển Nhi tiên quân này, có quá nhiều bí mật rồi.

Lúc này Mật Ly đang hứng thú ngắm mình trong gương, thì tiểu đồng tới gõ cửa: "Tiên quân, Lãnh Thần Duyệt tiên quân mời người tới tiền sảnh dùng bữa tối."

Nghe thấy có ăn, Uyển Nhi không suy nghĩ liền gật đầu. Trần Thiên Mị và Mật Ly hai mắt sáng rỡ không kém.

Vài phút sau Mật Ly lại lưỡng lự, không dám bước chân. Uyển Nhi thở dài, ra sức lôi kéo Mật Ly ra khỏi cửa.

Mật Ly sợ hãi, túm chặt lấy Uyển Nhi: "Tỷ bị ngốc sao? Chúng ta cứ như vậy đi ra ngoài."

"Rồi hần hỏi sủng vật đâu, đã đi nơi nào? Và ta là ai???"

Uyển Nhi buông lỏng cánh tay, hơi nghiêng đầu lại. Lười biếng nói.

"Muội bị ngốc sao? Ngay từ đầu ta nói rồi! Muội là muội của ta. Tu luyện liền hóa thành người."

"Trên người muội cũng không có yêu khí, hần sẽ không biết muội là hồ yêu đâu."

Mật Ly cảm thấy Uyển Nhi nói có lý, đây là thế giới tiên nhân. Chuyện vô lý tới mức nào chắc chắn họ đều tiếp nhận được.

Hai người đẩy cửa bước ra ngoài, lúc này còn chưa thấy Trần Thiên Mị theo sau. Uyển Nhi tốt bụng mở miệng, nhắc nhở.

"Tiểu thịt tươi, ngươi bị hồng đầu rồi phải không? Nhanh theo ta đi ăn bữa tối..."

"Ăn... Ăn?" Trần Thiên Mị hồi thần lại, vội vàng đuổi theo sau hai người.

Uyển Nhi đi trước bỏ lại phía sau là, Mật Ly cùng Trần Thiên Mị. Mật Ly vì mới hóa thành người, bước đi còn không quen có chút chậm.

Còn Trần Thiên Mị vì, mãi suy nghĩ hần có nên hoàn tục hay không. Nên bước chân hai người đều chậm rãi sánh vai cùng nhau.

Trần Thiên Mị thấy Mật Ly bước đi khó khăn, hần rất muốn đỡ. Nhưng lại ngại vì việc trước kia: "Tiểu hồ ly cô nương, đi cẩn thận một chút."

Mật Ly bực mình trừng mắt quát lên: "Cái gì mà hồ ly cô nương, ta là Mật Ly."

"Tiểu Đạo sĩ, ngươi nhớ cho rõ ta là Mật Ly. Càngd không phải tiểu hồ ly cô nương."

"Còn kêu tiểu hồ ly cô nương nữa, ta bảo tỷ tỷ đem hấp chín ngươi!" Mật Ly trừng mắt, đe dọa Trần Thiên Mị không một chút lưu tình nào.

Trần Thiên Mị sợ hãi trong lòng, đành mím chặt môi ngoan ngoãn gật đầu: "Đã... Đã....biết! Mật Ly cô nương."

Mật Ly lúc này mới hài lòng một chút, mắt thấy Uyển Nhi đã bỏ xa hai người. Nàng muốn đi nhanh nhưng lại sợ ngã, đành lên tiếng nhờ vả.

"Tiểu đạo sĩ, ngươi tới nhanh đỡ ta đi."

Trần Thiên Mị đỏ mặt, đỡ cánh tay của Mật Ly. Dù sao lúc trước đã ôm nàng cả ngày trong người rồi, bây giờ đỡ một chút chắc không sao đâu.

Từ nhỏ hần đã được sư tôn nuôi dạy ở Hắc Phong, còn khôn hiểu tình yêu nam nữ là cái gì? Trong sư môn vẫn có mấy sư huynh hoàn tục lấy thê tử.

Hần vừa tròn 18 tuổi còn chưa biết cái gì trên đời, đã nhìn hết cô nương nhà người ta rồi. Nhưng lúc này, một tia ý nghĩ lóe lên.

Dù sao nhìn thì hần đã nhìn thấy hết. Vẫn nên phụ trách với Mật Ly, hơn nữa hần cũng không có chán ghét nàng. Ở bên cạnh nàng cũng thật thoải mái.

Trần Thiên Mị vừa đỡ tay Mật Ly, đi về phía trước. Sau đó hít vào một hơi lấy tự tin nói.

"Mật Ly cô nương, ta đã nghĩ thông suốt rồi! Ngày mai ta liền trở lại Hắc Phong, thỉnh tội với sư tôn.

"Sau đó liền thú cô nương." Giọng điệu của Trần Thiên Mị hoàn toàn nghiêm túc, nhìn không ra tia đùa giỡn nào.

Mật Ly nghe thấy lời nói, lúc này mới ngẩn người. Ban đầu nàng chỉ muốn hù dọa tên tiểu đạo sĩ này. Ai ngờ hần cho là thật, còn muốn thú nàng làm thế tử?

Lần này thì tự lấy đá đập vào chân mình rồi, vui đùa một chút liền có phụ quân. Còn là tiểu đạo sĩ hay thẹn thùng?

Mật Ly gõ vào trán Trần Thiên Mị: "cái đồ ngốc này! Thú cái gì mà thú. Nhanh đi ăn cơm.

"Đồ ngốc "

Trần Thiên Mị yên lặng cẩn thận đỡ Mật Ly đi về phía trước, nhưng trong lòng lại quyết tâm hoàn tục. Phụ trách cho bằng được Mật Ly.

Uyển Nhi đi phía trước, nhưng Trần Thiên Mị nói gì cô đều nghe rõ. Uyển Nhi hài lòng, cuối cùng kế hoạch cũng đã tiến triển phân nửa. Chỉ còn viên ma châu nữa thôi.

Ba người bước tới tiền đình, Lãnh Thần Duyệt phối hợp mở miệng hỏi: "Vị này là đạo sĩ do Uyển Nhi tiên quân mang về sao?

Uyển Nhi gật đầu: "Hần là Trần Thiên Mị.

Lãnh Thần Duyệt gật đầu, lại đảo mắt nhìn Mật Ly lúc này đang được Trần Thiên Mị đỡ lấy.

[...] Độ hảo cảm của chủ đối với nữ chủ là 20%

Uyển Nhi mừng rỡ, chỉ mới đỡ đã trừ 10%. Cô có nên sắp xếp cho hai người này thân thân với nhau hay không đây?

"Còn vị cô nương này là ai? Ta không có nghe tiểu đồng, nói tiên quân có dẫn thêm một cô nương về.

Lãnh Thần Duyệt làm bộ như, cái gì mình cũng không hay biết.

Mật Ly hơi bối chộp trong Lòng, không dám nhìn thẳng vào đôi mắt sáng của Lãnh Thần Duyệt.

Uyển Nhi ngược lại rất trấn định, nhẹ nhàng mở miệng: "Đây là muội muội của ta, Duyệt tiên quân cũng có quen biết đó.

"Uyển Nhi tiên quân nói vậy là có ý gì? Ta chưa từng gặp vị cô nương này:" Lãnh Thần Duyệt cười cười, đôi mắt vẫn luôn nhìn Uyển Nhi.

Uyển Nhi nhìn thẳng vào hần, thành thật khai báo: "Đó là Mật Ly, muội muội của ta. Cũng là sủng vật của Duyệt tiên quân.

(Ting -- độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 45 % Tiểu tỷ tỷ cố lên)

"Ừm rất thành thật " Lãnh Thần Duyệt nhìn ra, Uyển Nhi không định dấu diếm hần.

"Được rồi ta đã rõ! Đã muộn vẫn nên dùng cơm trước.." Lãnh Thần Duyệt nhàn nhạt đáp lại, nhìn không ra cảm xúc gì.

Lúc này Uyển Nhi mới thở nhẹ ra một hơi, không ngờ hần lại dễ dàng buông bỏ. Đỡ cho cô tốn một công đoạn đánh gãy tứ trí của tên nam chủ này.

Bốn người yên lặng, an ổn dùng xong bữa tối. Chỉ có Mật Ly và Trần Thiên Mị luôn nhìn nhau, với ánh mắt ngưng ngưng.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Phượng hoàng ở trên, thượng thần nằm dưới 14

Dùng xong bữa tối, Lãnh Thần Duyệt ý muốn sắp xếp phòng khác cho Trần Thiên Mị. Nhưng Uyển Nhi lại rút khoát không đồng ý.

"Phòng ta còn hai phòng trống, để hần và muội muội ta mỗi người một phòng là được rồi.

" Nếu không thì ta đành gọi Ngọc Liên, đưa ta trở về cung của mình cũng được.

Lãnh Thần Duyệt không miễn cưỡng, liền gật đầu. Để cho Mật Ly và Trần Thiên Mị ở bên cạnh Uyển Nhi.

Lúc này sắc trời đã tối, Uyển Nhi đem hai người trở về phòng. Phân chia phòng cho Trần Thiên Mị sát vách với Mật Ly.

Mật Ly vừa tới phòng liền cởi bỏ y phục. Tắm rửa nàng nhẹ nhàng thở ra: " Ai ai~~ làm người vẫn thực sự tốt hơn nhiều, so với làm hồ ly.

Mật Ly đang lẩn lộn trong phòng, bỗng nhiên bụng đau quặn. Nhỏ ra viên yêu đan, lúc này Mật Ly ngây ngốc nhìn viên ma đan, không biết đây là thứ gì?

Lãnh Thần Duyệt chuẩn bị nhắm mắt ngủ, liền cảm ứng được yêu khí. Hắn bất giác đi nhanh về hướng phát ra yêu khí.

Thì yêu khí này phát ra từ phòng của Uyển Nhi, Lãnh Thần Duyệt suy nghĩ. Uyển Nhi và tên đạo sĩ chắc chắn không phải yêu. Vậy chỉ còn Mật Ly mới hóa hình.

Nhưng rõ ràng từ trước tới nay, Mật Ly luôn ở bên cạnh hắn. Không hề phát ra một tia yêu khí nào, sao hôm nay lại có.

Không được, nếu để cho Ngọc Hoàng biết trên thiên giới có yêu khí. Nhất định mọi chuyện trở nên xấu hơn.

Vốn dĩ hắn không để ý tới Mật Ly cho lắm. Nhưng lại xuất hiện yêu khí dưới mí mắt của hắn. Hắn tự không thể mặc kệ được.

Lãnh Thần Duyệt thẳng hướng, phòng Uyển Nhi mà tới.

Lúc này Uyển Nhi đang ngâm mình trong suối nước nóng, cô là thượng thần, tất nhiên cảm ứng được yêu khí giống như Lãnh Thần Duyệt.

Hơi thở tỏa ra mê người, Uyển Nhi nhũn mảy. Cái này có hơi kì lạ, cô đành hỏi hệ thống.

" Yêu khí này, không giống bình thường. Nó là thứ gì?

[...] Tiểu tỷ tỷ chắc đã quên rồi sao? Nữ chính bị thương không thể hóa hình. Nay tỷ lại cho nữ chủ ăn hóa hình đan.

[...] Tất nhiên bây giờ đang tự nhả ra yêu đan. Nên hơi thở của nữ chủ đều tỏa ra yêu khí.

" Phải rồi! Sao mình lại quên chứ?

Trong cốt truyện nữ chủ nhờ có tiên đan của mình, mới có thể hóa thành hình người, còn mang căn cốt tu tiên.

Nay cô giúp nữ chủ hóa hình, nhưng bất quá vẫn chỉ là hồ yêu. Không thể nào giống trong cốt truyện được.

Như vậy chắc chắn tên Lãnh Thần Duyệt kia, chắc chắn đã sớm nhận ra rồi. " Không được! Không thể để hắn biết cái gì được.

Không suy nghĩ nhiều, Uyển Nhi lập tức mặc y phục vào. Nhanh chóng ra khỏi phòng mình.

Kết quả Uyển Nhi tới quá trễ. Lúc này Lãnh Thần Duyệt đã đứng trước mặt Mật Ly và Trần Thiên Mị, mang sắc mặt khảm trương.

Uyển Nhi nhũn mảy lên tiếng dò hỏi: "Các người không ngủ, còn ở đây ồn ào cái gì?

Trần Thiên Mị nhìn thấy Uyển Nhi, lúc này vờ mờ hỏi trên trán còn nhiều hơn. Hắn cố gắng dơ tay phát biểu ý kiến.

" Tiên nữ.... Tiểu đạo, tiểu đạo muốn giải thích. Về tình hình của Mật Ly cô nương một chút...

Không để cho Trần Thiên Mị nói xong, Lãnh Thần Duyệt lên tiếng đánh gãy....

" Trên người Mật Ly có yêu khí, ta phải bắt Mật Ly lại... Để Ngọc Hoàng biết sẽ thêm rắc rối.

Uyển Nhi yên lặng, tới gần Mật Ly, lúc này đang run rẩy sợ hãi. Còn chưa biết chính mình bị cái gì!

Cô nhanh chóng lấy yêu đan, đưa cho Lãnh Thần Duyệt, khoe miệng hơi giương lên:" Yêu đan này Duyệt tiên quân giữ lấy.

" Muội muội ta không có yêu đan, liền trở thành người bình thường. Sẽ không khiến Ngọc Hoàng trách phạt.

Lãnh Thần Duyệt nhũn mảy, dù sao Mật Ly cũng từng là sủng vật của hắn. Hơn nữa chưa từng làm việc xấu, thôi thì cho nàng cơ hội sống.

Lãnh Thần Duyệt cầm đi yêu đan, trực tiếp xoay người rồi đi.

Uyển Nhi bất mãn, tên nam chủ này có đi. Cũng nên chào hỏi xong rồi đi chứ. Hắn là thượng thần, ngay cả một chút phép tắc cũng không có.

Uyển Nhi tức giận, trừng mắt nhìn Lãnh Thần Duyệt rồi đi. Hồi sau cô lôi Mật Ly trở vào trong phòng, Trần Thiên Mị thấy vậy cũng vội vã vào theo.

Đỡ Mật Ly nằm lên giường, lúc này Uyển Nhi mới lên tiếng: "Muội muội, ngươi không sao chứ?"

Uyển Nhi có chút Khẩn trương đánh giá từ trên xuống dưới của Mật Ly, sợ nàng ta trở lại thành hồ yêu. Tới lúc đó không phải uống phí 5000 điểm kinh nghiệm của cô hay sao.

Mật Ly chớp mắt nhìn Uyển Nhi, cảm thấy trong người rất bình thường, chỉ là thiếu đi cái gì đó mà thôi.

"Tỷ tỷ, ta bình thường! Chắc hẳn sẽ không có chuyện gì đâu.

"Tỷ Tỷ, liệu Lãnh Thần Duyệt có đem muội đi thiêu sống không, hẳn biết muội là hồ yêu....

Đáy mắt Uyển Nhi lóe lên diệu kế, nhanh chóng mở miệng: "Nếu không muội cùng tên tiểu thịt tươi này xuống nhân gian đi.

"Bất quá hẳn thu giữ yêu đan của muội, bây giờ muội chỉ là phạm nhân hẳn sẽ không làm khó dễ muội.

"Ta là thượng thần khôn thể rời khỏi thiên giới, càng không thể để hai phạm nhân trên thiên giới được.

Mật Ly và Trần Thiên Mị vẫn đang ngẩn người, tiếp thu lời Uyển Nhi nói.

"muội có thể mang theo hẳn đi khắp nơi chơi đùa, đi khắp nơi ăn ngon!

"Dù sao tiểu thịt tươi này chịu hoàn tục thú muội.. Đây là giải pháp tốt nhất hiện nay.

Mật Ly nghe Uyển Nhi nói, thấy rất có lý. Nàng cũng yêu thích ăn uống. Dẫn theo tiểu đạo sĩ kia vui chơi cũng không tệ.

Mật Ly hướng Trần Thiên Mị, hưng hăng mở miệng: "Tiểu đạo sĩ, ngươi phải phụ trách với ta.

"Mặc dù ngươi không có bản lĩnh gì, còn hay thẹn thùng. Nhưng ngươi phải theo ta suốt cuộc đời này.

Uyển Nhi gật đầu hòa theo:"Muội muội ta nói đúng, nếu ta biết được ngươi đối xử với muội ta không tốt. Liền đem ngươi đi hấp.

Trần Thiên Mị gật đầu:"Tiểu đạo, tiểu đạo nhất định sẽ phụ trách, bảo vệ Mật Ly cô nương thật tốt.

"Ty tỷ thật sự, ngươi không đi theo muội sao?: "Mật Ly chực muốn khóc, hai hốc mắt hồng hồng.

Uyển Nhi tiến lên, ôm Mật Ly vào trong lòng:"Ta còn có việc trên thiên giới, khi xong việc ta sẽ xuống nhân gian tìm muội "

"Nhớ phải cẩn thận, giữ gìn sức khỏe cho thật tốt. Ta cũng chú ý tới sức khỏe của mình.

Mật Ly không quá miễn cưỡng, dù sao hai người biết nhau không lâu. Mỗi người đều có hoàn cảnh khác nhau.

Mật Ly gật đầu:"Được ta nghe lời tỷ tỷ, tỷ phải bảo trọng.

Trần Thiên Mị thân thủ không tồi, hẳn cũng biết sơ qua pháp thuật đơn giản. Chắc chắn hai người sinh hoạt dưới nhân gian sẽ không sao.

Uyển Nhi mỉm cười, phát tay lên liền hiện ra đám mây ngũ sắc, đưa Mật Ly và Trần Thiên Mị biến mất trước tầm mắt của cô.

Bây giờ Uyển Nhi mới thở ra một hơi, nữ chủ đi rồi xem như đã hoàn thành tâm nguyện của nguyên chủ. Bây giờ chỉ còn xoát đầy hảo cảm với tên Lãnh Thần Duyệt kia mà thôi.

"Lão Nương cảm thấy, cuộc sống này tốt đẹp không ít. Vẫn nên ngủ trước mai dậy sẽ được ăn ngon.

[...] Tiểu tỷ tỷ không thể suy nghĩ cái khác được sao? Ăn ăn mở miệng ra là ăn.

Uyển Nhi mặc kệ hệ thống đang lải nhải bên tai, cô trùm kín chăn nhắm mắt ngủ ngon lành.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Phượng hoàng ở trên, thượng thần nằm dưới 15

Lãnh Thần Duyệt trở về, liền bóp nát yêu đan. Hắn nhủ chặt mảy, luôn cảm thấy thân thể mình có chút dị tượng không đúng cho lắm

Ngoại việc hán trên thiên giới này đều nhớ rõ, nhưng chuyện trước đó không thể nào nhớ ra được. Còn cảm nhận được trong cơ thể có sức mạnh ẩn chứa lâu nay, liền có bức tường nào đó ngăn trở.

Lãnh Thần Duyệt mệt mỏi, xoa mi tâm. Trở về giường nhắm mắt chìm vào giấc ngủ. Tạm thời không suy nghĩ về vấn đề này nữa.

Ngày hôm sau, không có Mật Ly và Trần Thiên Mị làm phiền cô ngủ tới tận trưa mới dậy. Uyển Nhi lười biếng duỗi eo, rửa mặt chải đầu. Mặc Lại y phục rồi bước ra khỏi phòng.

Vừa bước ra tới cửa đã gặp tiểu đồng, bên cạnh Lãnh Thần Duyệt. Tiểu Đồng cung kính lên tiếng: "Tiên quân nhà ta cho mời người tới dùng bữa trưa.

Uyển Nhi gật đầu, có ăn liền đi nha. đúng là cuộc sống thần tiên, ngủ dậy liền có ăn.

"Được!" Cô rút khoát trả lời, không cần suy nghĩ.

Trong bữa ăn Lãnh Thần Duyệt không xuất hiện, Uyển Nhi cũng không quan tâm. Tập trung ăn uống no đủ, nữ chủ đã đi rồi cô còn lo sợ xoát không đầy hảo cảm hay sao?

Uyển Nhi lười biếng, nằm trên ghế bằng ngọc phơi nắng. Lãnh Thần Duyệt từ đâu tiến tới gần, lãnh đạm lên tiếng.

"Sao tiên quân lại một mình ở đây? Muội muội và tên đạo sĩ kia đâu rồi?:" Lãnh Thần Duyệt cảm thấy kì lạ liền hỏi, dù sao hán cũng không giết Mật Ly.

Uyển Nhi vẫn nhắm mắt, hưởng thụ ánh nắng. Không thèm quay đầu lại, lười biếng lên tiếng.

"Đi rồi nha! dù sao muội ta đã là phạm nhân, thiên giới cũng không cho phép phạm nhân ở đây.

"Muội ta cùng tiểu thệ tuổi kia, sinh tình. Ta cho xuống nhân gian kết làm phu thê rồi.

Lãnh Thần Duyệt cười một tiếng, dù sao đây cũng là biện pháp tốt. Hán lại tiếp tục hỏi Uyển Nhi.

"Khụ! vậy tiên quân bao giờ trở về cung của mình?

Lúc này Uyển Nhi đứng lên, khẽ vuốt lại y phục của mình. Quay đầu hướng Lãnh Thần Duyệt cười tới xinh đẹp. Tiến lại gần vỗ vào vai Lãnh Thần Duyệt.

"Không phải còn đi đẹp ma giới sao? Chờ làm xong hết thấy ta tự giác về cung của mình.

"Nhưng bây giờ ta có một mục tiêu cần hoàn thành.:" Uyển Nhi chớp chớp mắt nhìn hán.

Lãnh Thần Duyệt hơi ngạc nhiên, rất nhanh sau đó cười cười với Uyển Nhi. Mở miệng hỏi. "Không biết mục tiêu của tiên quân là gì?

Lãnh Thần Duyệt thật ra khá tò mò, một con phượng hoàng vạn năm tuổi. Còn có mục tiêu gì? không lẽ nhớ thương tu vi thượng thần của hán?

Uyển Nhi không trả lời, lặng lẽ tiến lại gần nắm chặt lấy cảm tình xảo của Lãnh Thần Duyệt. Áp cánh môi đỏ xinh đẹp của mình, lên khoe môi của hán.

Thoáng chốc ấn kí giữa trán của hai người, chiếu thẳng vào nhau. Bốn phía tỏa ra hào quang màu mây hồng, thoát nhìn tiên cảnh càng thêm sinh động.

Uyển Nhi nhẹ nhàng, đặt tay lên ngực trái của Lãnh Thần Duyệt. Ngọt ngào mở miệng.:" Ta muốn tâm lẫn trai tim của Lãnh tiên quân.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 55% tiểu tỷ tỷ siêu giỏi)

Lãnh Thần Duyệt ngơ ngác một lúc, hán rất nhanh hỏi thần bàn tay nắm chặt ngón tay xinh đẹp như bạch ngọc của Uyển Nhi.

"Trên thiên giới nghiêm cấm nảy sinh tình cảm, Uyển Nhi tiên quân....

Không để cho Lãnh Thần Duyệt nói xong, Uyển Nhi đánh gãy lời nói. Cát giọng chiếm hữu mạnh mẽ.

"Ngọc Hoàng ông ta còn lấy Vương Mẫu. Lý gì lại ra luật không cho chúng tiên sinh tình cảm?

"Đạo sĩ và hòa thượng còn có thể hoàn tục. Thì ta cũng có thể từ bỏ cái danh thượng thần này.

"Để có được Duyệt tiên quân ~~

(Ting --Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 60% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Uyển Nhi hơi bất mãn bĩu môi, đẩy cánh tay của Lãnh Thần Duyệt ra.:" Ta nhất định phải có được Duyệt tiên quân.

"Ta không ngại lật đổ cả Thiên Giới, chỉ để có được Duyệt tiên quân.

" Chắc hẳn Uyển Nhi tiên quân đang đùa giỡn với ta phải không? Vạn vật trên đời này không thể chống đối lại Ngọc Hoàng kể cả là thượng thần. Lãnh Thần Duyệt còn đang giật mình trước thái độ của Uyển Nhi, hẳn không tin nàng mới gặp hẳn không lâu liền sinh tình. Nàng là có mục đích gì? Uyển Nhi trừng mắt với Lãnh Thần Duyệt, hất cằm lên. Cao ngạo hệt như nữ vương:" Ngọc Hoàng đâu không thắng ta, Duyệt tiên quân hãy chờ xem. " Vạn vật trên đời này phải sợ ta, hay sợ Ngọc Hoàng.

Lãnh Thần Duyệt hứng thú nồng đậm, lần đầu tiên hẳn gặp một nữ nhân cao ngạo, ngông cuồng hơn cả hẳn. Tới Ngọc Hoàng mà nàng vẫn dám mắng. Còn không có được hẳn, sẽ phá nát thiên giới này. Lãnh Thần Duyệt nhìn ra, trong ánh của Uyển Nhi đều là sự thật. Không lóe lên tia dối trá nào. Lãnh Thần Duyệt gật đầu, xoa nhẹ đầu của Uyển Nhi:" Như vậy, ta liền mong chờ xem Uyển Nhi tiên quân sẽ làm gì?

Rút lui Lãnh Thần Duyệt xoay người rời đi, bàn tay vừa xoa đầu Uyển Nhi, hẳn lén hít mùi hương sen còn vương lại. Bất giác bàn tay nắm chặt như thể sợ không thể lưu giữ mùi hương.

Uyển Nhi nhếch môi cười, mới một buổi sáng đã xoát được 15% hảo cảm rồi. Với tốc độ này rất nhanh sẽ hoàn thành nhiệm vụ thôi.

Uyển Nhi trở lại về phòng, nhìn lên bản đồ siêu cấp xem Mật Ly và Trần Thiên Mị đang ở đâu. Cô muốn xem, tên tiểu thị tui kia có thật đã hoàn tục hay chưa?

Trên bản đồ quả thật hiện lên hai người đang ở Hắc Phong. Lúc này Uyển Nhi mới yên tâm, toàn tâm toàn ý mà xoát hảo cảm.

[...] Tiểu tỷ tỷ đã lấy được ma châu chưa?

" Ách " người không nói, chút nữa lão nương quên.

Uyển Nhi vươn tay ra từ hư không, liền xuất hiện một cái hồ lô. Hồ lô này rất giống cái trên người của Trần Thiên Mị.

[...] Tiểu tỷ tỷ lấy được từ bao giờ? sao ta không biết?

" Từ đêm qua, khụ có lẽ ở thế giới trước ăn trộm quen tay... Ta không biết viên ma châu nhỏ bé này, có gì thú vị nha.

[...] Cái này là từ trên hiệp hội đưa xuống, Tiểu tỷ tỷ chỉ cần thu thập là được rồi. Tiểu tỷ tỷ vẫn nên nhanh chóng trở thành công lược giả cao cấp.

[...] Khi đó tiểu tỷ tỷ muốn biết cái gì đều được.

" Rồi rồi lão nương đã rõ, từ giờ muốn lên cao cấp còn hẳn chẳng đường xa vời.

" Không còn việc gì nữa! mi có thể rút. "

[...] "....."

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 16

Suốt một ngày Uyển Nhi đều quần lấy Lãnh Thần Duyệt, hẳn đi tắm cô cũng nhất quyết không buông bỏ. Tới khi hẳn về phòng của mình, Uyển Nhi cũng một mực đi theo.

Lãnh Thần Duyệt, đang sắp xếp lại đạo cụ. Chuẩn bị xuống nhân gian dẹp Ma Giới, hẳn nâng mắt nhìn Uyển Nhi. Nhẹ nhàng mở miệng.

" Cả ngày Uyển Nhi tiên quân, bồi bên ta không thấy nhàm chán sao?

Uyển Nhi nhanh chóng trả lời:" Quả thật rất nhàm chán, Ta thích Duyệt tiên quân lâu như vậy? lúc nào thì Duyệt tiên quân mới yêu ta?

" Mới có mấy ngày,sao có thể là lâu? Vì sao nhất định ta phải yêu Uyển Nhi tiên quân?

Lãnh Thần Duyệt động tác dừng lại, hẳn muốn phì cười. Hẳn và nàng mới biết chưa toi 5 ngày liền yêu? Làm sao có thể nhanh như vậy được.

" Ta cảm thấy Uyên Nhi tiên quân cũng không có yêu ta! Muốn ta yêu Uyên Nhi tiên quân, thì trước tiên người phải yêu ta.

Uyên Nhi hơi chớp mắt, nhàn nhạt gật đầu." Duyệt tiên quân nói đúng, chờ xem đi! ta trở về phòng.

Lãnh Thần Duyệt, nhìn hình dáng xoay người bước đi của Uyên Nhi. Ý cười nổi lên nồng đậm, lẩm bẩm:" Được ta chờ "

Hắn suy nghĩ, có phải nàng định phá nát thiên giới thật? Dù sao thì phá nát thiên giới, hắn liền xuống Nhân gian.

Uyên Nhi trở lại về phòng, một mối nằm trên giường. Lần đầu tiên có nam nhân, bắt cô phải yêu hắn? Quả thật không phải tên nam chủ nào cũng ngốc.

Thân là một nghiệm vụ giả, cô làm sao có thể yêu. Xét cho cùng thì Lãnh Thần Duyệt xứng đáng ví nam chủ. Mới gặp hắn cô đã kinh ngạc trước mị lực của hắn, nhưng yêu hắn là không thể nào.

Không phải cô chưa từng yêu, chỉ là đối với nam nhân đó, rất muốn rất muốn thân cận, tới bây giờ cảm giác ấy vẫn như cũ. Chỉ cần cố gắng lên công lược giả cao cấp, cô sẽ về thế giới nọ gặp lại nam nhân đó.

Lần này Hệ Thống lại im lặng, lẽ ra như lúc này nó sẽ liên hồi lải nhải mới phải chứ? Thôi mặc kệ ngủ trước đã, đi bước nào hay bước đó.

Cho tới khi trời tối hẳn, Lãnh Thần Duyệt không thấy Uyên Nhi ra dùng bữa. Mọi khi chỉ cần nhắc tới ăn là nàng bắt cháp, cho tới khi hắn hỏi tiểu đồng.

Thì được biết nàng luôn ở trong phòng, không bước ra nửa bước. Lãnh Thần Duyệt bước chân đi tới phòng của Uyên Nhi.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thịnh không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Medoctruyen chu. Net"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào.

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB: My Phạm (Tiểu Đào Đào)

****Xin lỗi đành phải chèn ngang****

Hắn vươn tay ra định gõ cửa, nhưng lại thôi. Trục tiếp ẩn thân xuyên qua cửa. Liếc mắt nhìn nàng đang an ổn ngủ trên giường.

Lãnh Thần Duyệt đi đến mép giường ngồi xuống, duỗi tay ra vén tóc mai của Uyên Nhi. Hắn nhếch môi cười như không cười.

Chỉ là một con phượng hoàng thôi, vì sao lại cố chấp có được tình yêu của hắn?

Lãnh Thần Duyệt khẽ cúi mình xuống, hôn nhẹ lên khóe môi của Uyên Nhi. Hắn không yêu nàng nhưng hắn lại không ghét bỏ, còn đặc biệt hưởng thụ mùi sen trên người nàng.

Hắn thở ra một hơi, thôi xem như nàng là sủng vật bên người hắn cũng không có tệ đâu. Lãnh Thần Duyệt, nhẹ nhàng cởi bỏ giày ra, leo lên giường ôm Uyên Nhi vào trong ngực.

Ban đầu hắn để ý Mật Ly, nhưng từ khi Uyên Nhi xuất hiện hắn liền không để ý Mật Ly nữa. Để mặc kệ cho Mật Ly chu du thiên hạ cùng tên đạo sĩ kia.

Hắn thân là Thượng Thần, đối với tình yêu là rất mờ nhạt, hắn luôn thủ thân như ngọc. Bất quá Uyên Nhi xuất hiện,hắn có chút rung động. Trên người nàng còn tỏa ra hương sen mê người.

Mùi hương này khi tới gần mới tỏa ra, Lãnh Thần Duyệt hài lòng, ôm Uyên Nhi vào lòng. Tham Lam hít mùi hương này.

(Ting --Độ hảo cảm của nam chủ +10% độ hảo cảm là 70% tiểu tỷ tỷ có lên.)

Uyên Nhi đang ngủ, nghe âm thanh hảo cảm báo khiến cô giật mình không ít. Mở mắt ra liền thấy, Lãnh Thần Duyệt đang ôm mình.

Uyên Nhi hơi sinh khí nhìn Lãnh Thần Duyệt, hắn phòng rộng rãi không ngủ. Lại tới đây chiếm giường với lão nương?

Xem như 10% kia là phí ngủ chung giường vậy, Thấy hắn muốn mở mắt. Uyên Nhi vội vã ngủ tiếp, làm như chính mình không có biết gì.

Lãnh Thần Duyệt nhìn ngắm Uyên Nhi, dung mạo của nàng khi ngủ quá đẹp. Nhật nguyệt cũng không thể so sánh được.

Uyên Nhi không tự nhiên khi có người nhìn chăm chăm mình ngủ, cô nhẹ nhàng đặt tay lên ngực Lãnh Thần Duyệt, nhỏ giọng nói.

" A Duyệt~~Ta sẽ khiến ngươi yêu ta, thích ta! Ta cũng sẽ yêu A Duyệt hết mình.

(Ting -- Độ hảo cảm nam chủ +5% Độ hảo cảm là 75%)

Lãnh Thần Duyệt im lặng không đáp lại, hần nắm chặt tay Uyển Nhi. Suốt một đêm hai người không nói gì, nhẹ nhàng chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Uyển Nhi dậy đã không còn thấy bóng dáng của Lãnh Thần Duyệt. Lẽ ra hần phải đánh thức cô, rồi cùng nhau xuống nhân gian đẹp mà giới chứ?

Uyển Nhi xoa bụng, cô định hôm nay sẽ tự nấu. Dù sao tiểu đồng cũng không thể nấu ra mỹ vị bằng cô được.

Tối khi Lãnh Thần Duyệt xuất hiện, hần thấy Uyển Nhi đang dưới bếp nấu cái gì đó, còn cười tới xinh đẹp. Bất giác Lãnh Thần Duyệt cảm thấy, chính mình như lấy được một thể tử hiền lương.

Hần suy nghĩ, nếu như từ bỏ làm thượng thần. Xuống nhân gian, cất một mái nhà tranh. Hai người bình yên sống bên nhau, tư vị này cũng không tệ đâu.

" Khụ! Uyển Nhi tiên quân đang làm gì vậy? việc này vẫn nên để cho tiểu đồng làm.

Uyển Nhi liếc mắt nhìn Lãnh Thần Duyệt, nở nụ cười xinh đẹp: " Ta đang nấu bánh trôi, bánh trôi nghĩa là đoàn viên nha "

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% Độ hảo cảm là 80 % Tiểu tỷ tỷ giỏi quá,)

Lãnh Thần Duyệt tiến lên phía trước, cầm lấy tay Uyển Nhi, hần mở miệng: " Không bằng đẹp yên ma giới ta và Uyển Nhi tiên quân xuống nhân gian, làm một phạm nhân sống hết kiếp này?

Thân thể Uyển Nhi hơi cứng lại, Lãnh Thần Duyệt này đưa ra ý kiến, khiến cô dung động không ít. Uyển Nhi gật đầu chấp thuận: " Được chỉ cần A Duyệt ở đâu. Ta liền ở đó.

" Không cần luôn chức vị thượng thần sao?: " Lãnh Thần Duyệt nhú mày, dò hỏi.

" Ta vì A Duyệt mới làm thượng thần, Ta chỉ cần A Duyệt. Còn thứ khác ta không muốn.: " Uyển Nhi rút khoát trả lời, không mấy may suy nghĩ.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 85% sắp hoàn thành rồi tiểu tỷ tỷ cố lên)

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 285: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới 17

Lãnh Thần Duyệt hài lòng với câu trả lời của Uyển Nhi, hần hôn nhẹ lên trán Uyển Nhi. Sau đó hai người chuẩn bị xuống nhân gian đẹp yên mà giới đang hoành hành.

Một canh giờ sau hai người bay xuống nhân gian, còn để lại bức thư cho Ngọc Hoàng. Trong thư viết.

" Ngọc Hoàng ta và Uyển Nhi tiên quân xuống nhân gian đẹp loạn ma giới. Xong việc hai ta tự khắc không làm thượng thần. Nguyên ở dưới nhân gian hưởng lạc cùng nhau.

" Ngài và Vương Mẫu được quyền kết duyên, vì có gì ta lại không được? Nay để lại bức thư này, Ngọc Hoàng có đồng ý hay không. Thì ta và Uyển Nhi tiên quân đã không còn ở trên thiên giới.

Ngọc Hoàng đọc xong bức thư ông ta tức giận, đập tay lên bàn. Ông ta nổi gân xanh hét lên: "Phản rồi! Phản rồi.

" Hai vị thượng thần đều rời đi, họ nghĩ hần làm Ngọc Hoàng mà sung sướng sao? Nghĩ hần tự nguyện lấy Vương Mẫu sao?

" Hần là bị Vương Mẫu lừa ép kết duyên. Luật chúng thần tiên không thể sinh tình, là do Vương Mẫu đặt ra. Bà ta sợ các tiên nữ lén lút với hần nên mới đặt.

Ngọc Hoàng, chàng đang máng ta có phải không? " lúc này Vương Mẫu vừa kịp lúc đi tới, liền nghe thấy..

" Không! không có... Diêm Vương Gia có hẹn ta tới ngắm Vọng Xuyên.. ta phải đi. " Ngọc Hoàng sợ hãi liên tục xuy tay, định xoay người rời đi.

Nhưng Vương Mẫu kéo cổ áo, kéo lê vào trong Vạn Hoa Cung. Lớn tiếng quát lên.

" Ông đang lừa ai? Diêm Vương còn đang bận nấu canh quên lãng ở Vọng Hương Đài? có phải ông lại định tới cung Vĩnh Hằng thăm Hằng Nga tiên tử?

" Ông có tin ta đẹp bỏ luôn ngày 15 và trung thu hàng năm hay không?

" Không dám! Ta nhớ ra còn chưa bắt sâu ở Vạn Hoa cung! Đi bắt sâu...." Ngọc Hoàng khiếp sợ, chạy vội vào trong Vạn Hoa Cung.

Chúng tiên cũng chỉ biết mơ màng rằng, Duyệt thượng thần cùng Uyển Nhi thượng thần xuống nhân gian đẹp Ma Giới.

Họ không hề hay biết trên thiên giới sẽ không bao giờ xuất hiện hai thượng thần này nữa.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở web khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Medoctruyenchu. Net"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời khiếm nhã nào.

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB: My Phạm (Tiểu Đào Đào)

****Xin lỗi đành phải chèn ngang****

Lúc này Uyển Nhi đang trên một chiếc thuyền lớn. Cô xuống nhân gian đã được 10 ngày, Vẫn không thấy Lãnh Thần Duyệt nhắc tới việc đi duyệt trừ Ma Giới.

Uyển Nhi ngồi bên cạnh Lãnh Thần Duyệt, nâng mắt Lên nhìn hắn. Một hồi sau liền mở miệng hỏi.

" A Duyệt! không phải nói đi đẹp Ma Giới sao? đã hơn 10 ngày rồi vẫn chưa thấy yêu ma ở đâu..

" Ủh ": Lãnh Thần Duyệt hơi lãnh đạm đáp.....

Uyển Nhi"..."

Thái độ của hắn là sao đây? trả lời như vậy thì tốt nhất hắn nên câm miệng lại. Lão nương thật sự muốn đánh chết tên nam chủ này.

Uyển Nhi chưa kịp đáp, liền xung quanh đều tỏa ra yêu khí nồng đậm. Uyển Nhi bộp chộp trong lòng, chuẩn bị sẵn tư thế nghênh chiến.

" Yêu Ma ở nơi nào, nhanh xuất hiện đi!" Lãnh Thần Duyệt sắc mặt lạnh băng lên tiếng.

Bật chột trên thuyền liền có thêm làn khói hắc ám, vài phút sau hiện ra một nam nhân. Mang vẻ đẹp tà mị, chết chóc.

" Thiếu chủ ngài nên trở lại ma giới "

" Thiếu chủ?

Uyển Nhi / Lãnh Thần Duyệt! Ngăn người không hiểu tên yêu này đang nói chuyện gì.

Lãnh Thần Duyệt không trả lời, trực tiếp tấn công nam nhân trước mặt. Nam nhân kia nhếch mép cười, giống như hắn đã liệu trước được sự tình.

" Không hổ là con trai của ma chủ, pháp lực không hề yếu, để ta giúp thiếu chủ nhớ ra mọi việc từ 1 vạn năm trước.

Nháy mắt nam nhân búng tay, liền xuất hiện ra giọt máu nhập vào ấn kí trên trán của Lãnh Thần Duyệt. Sau đó biến mất vào hư không.

Lãnh Thần Duyệt đầu đau như muốn nứt ra, rơi từ trên không xuống. Uyển Nhi kịp hồi thần, bay lên đỡ lấy Lãnh Thần Duyệt. Lúc này hắn đã lâm vào hôn mê.

Uyển Nhi ngăn người, còn chưa hiểu cái truyện gì đang xảy ra.

[...] Tự động cập nhập thông tin khóa.

Một vạn năm trước, Khi đó Ma Giới và Thiên Giới còn đang giao hảo với nhau, Vương Mẫu và Mẫu Hoàng Ma Giới kết thành tỷ muội, trước sự chứng kiến của vạn vật trời đất.

Khi Mẫu Hoàng mang thai Lãnh Thần Duyệt, Vương Mẫu cho mẫu hoàng uống Bách Niên Đan, chứa tiên khí nồng đậm. Vương Mẫu không hề hay biết rằng, vì cho Mẫu Hoàng uống Bách Niên Đan.

Thân thể Yêu, không thể chịu đựng được sức mạnh của tiên khí. Khi sinh ra Lãnh Thần Duyệt, liền khó sinh mà chết. Kể từ đó Ma Giới và Thiên Giới

trở mặt thành thù. Vương Mẫu vì muốn bồi đắp tội lỗi của mình, liền nuôi dưỡng Lãnh Thần Duyệt. Cho hắn căn cốt của tiên nhân, tu luyện thành Thượng Thần.

Nhưng bà ta không hề hay biết, trong cơ thể của Lãnh Thần Duyệt chảy trong mình huyết mạch thuần túy của ma giới. Hơn một vạn năm qua, tuy Mẫu Hoàng chết. Nhưng ma chủ luôn tìm kiếm đứa con trai của mình.

Cho nên dẫn tới sự việc của này hôm nay. Uyển Nhi nhăn mày, nói như vậy. Tên nam chủ này có hoàn cảnh cũng thật tội nghiệp nha, Nhưng bắt quá lão nương sẽ sùng hắn nhiều hơn.

[...] Đúng vậy tiểu tỷ tỷ, nam chủ rất tội nghiệp. Tỷ không nên một hai đòi đánh gãy chân nam chủ.

Uyển Nhi:"....."

"Lão nương có nói sao? chắc chắn mi nghe nhầm rồi! Ta không có nói như vậy.

[...] Vô sỉ.....!

Lúc này hàng mi của Lãnh Thần Duyệt khẽ chớp, trong lúc hôn mê. Những ký ức mà nam nhân kia, ấn vào đầu hắn. Lần lượt hiện lên tất cả rõ như ban ngày, hắn cũng hiểu rõ thân phận mình bây giờ.

"A Duyệt ~~ Đã tỉnh rồi sao?

Lãnh Thần Duyệt nhàn nhạt gật đầu, hắn cảm thấy bối rối khi đối mặt với Uyển Nhi. Lúc này hắn đã khôi phục lại sức mạnh Ma Giới, toàn thân tỏa ra yêu khí. Chắc chắn nàng đã nhận ra.

"Ta là thiếu chủ ma giới, nàng là tiên nhân. Chúng ta không thể đến được với nhau." Lãnh Thần Duyệt chậm rãi phun ra từng chữ.

Uyển Nhi tròn mắt há miệng, Mẹ nó! hắn mới tỉnh liền muốn rũ bỏ lão nương. Tên nam chủ này là chê sống lâu quá rồi phải không?

[...] Tiểu tỷ tỷ bình tĩnh, đừng mạnh động.

"Bình tĩnh cái ông nội nhà mi "Cút "

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 286: Phượng hoàng ở trên , thượng thần nằm dưới (hoàn)

Uyển Nhi trừng mắt với hắn, hung hăng lên tiếng: "Ta không quan tâm A Duyệt là Ma Giới hay Thiên Giới, chỉ cần A Duyệt bên ta là đủ.

"Nhưng Thiên Giới chắc chắn sẽ tìm tới ta, lúc đó sẽ liên lụy tới nàng: "Lãnh Thần Duyệt thở dài, hắn cũng không chắc Thiên Giới có tìm tới hắn hay không?

Dù sao chính mình không thể đẹp Ma Giới, hắn cũng không hận Vương Mẫu vô tình làm Mẫu Hoàng của hắn chết. Xem như cảm ơn bà ta lâu này nuôi dưỡng hắn.

Có một ngày không xa, hắn vẫn nên trở về Ma Giới xem hình dạng phụ thân của chính mình.

"A Duyệt yên tâm, Dù Thiên Giới quay lưng với chàng, hay Ma Giới can ngăn. Ta sẽ chống lại.

"Cho dù là trời hay phạt, Ngăn cản ta liền đánh:." Uyển Nhi nắm chặt bàn tay của Lãnh Thần Duyệt, cao ngạo nói.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 90%)

Lãnh Thần Duyệt cảm động, vươn tay ra ôm chặt Uyển Nhi vào lòng. Cánh Môi run rẩy, hôn lên mái tóc đỏ rực của Uyển Nhi.

- Đòi lời T/G: Hãy tôn trọng người viết. Thành không đăng ở wed khác.

- Truyện chỉ được đăng duy nhất trên app " Medoctruyen chu. Net"

- Chỉ tiếp nhận ý kiến. Không thu bất kì gạch đá nào, không thích có thể không đọc. Không chấp nhận những lời kiêu nhả nào.

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB: My Phạm (Tiểu Đào Đào)

****Xin lỗi đành phải chèn ngang****

" A Duyệt ~ Yêu khí trên người chàng thật thơm! ở nơi này còn rất rắn chắc: " Uyên Nhi không có liêm sỉ, vừa nói. Tay không ngừng sờ xoạc cơ ngực của Lãnh Thần Duyệt.

Nháy mắt sắc mặt Lãnh Thần Duyệt đỏ hồng. Lấp bắp mồm miệng

" N... a... nàng không biết xấu hổ...

" Nha~~ Ta ở bên chàng mới không biết xấu hổ thôi! " Cô rút khoát trả lời.

Lãnh Thần Duyệt cúi đầu xuống nhìn Uyên Nhi. " Chúng ta tìm một nơi xinh đẹp, cất một ngôi nhà tranh sống bên nhau trọn kiếp vĩnh hằng này.

Uyên Nhi nở nụ cười xinh đẹp, yên lặng không đáp lại. Cô chỉ nhẹ nhàng gật đầu, tỏ vẻ mình đã biết.

Lúc này nam nhân vừa rồi lại xuất hiện, hấn lên tiếng nhắc nhở: " Thiếu chủ ma chủ muốn ngài chờ về, ngài cũng đã qua tuổi lập thê rồi...

Lãnh Thần Duyệt gật đầu: " Ta đã biết, ngươi trở về báo cho phụ thân ta biết.

" Báo phụ thân ta yên tâm, ta sẽ sớm trở về. Dẫn theo thê tử trở về gia môn. Còn bây giờ ta phải bồi nương tử tiêu dao thiên hạ.

Nam nhân lúc này mới yên lặng rời đi, trước khi biến mất còn bồi thêm một câu.

" Ma chủ nói! không ngại thê tử của thiếu chủ là gì? ngài ấy đã chuẩn bị xong hôn sự chỉ còn đợi thiếu chủ trở về.

Lãnh Thần Duyệt cười khẽ lắc đầu, người phụ thân chưa gặp này. Cũng thật chu đáo. Chưa gặp đã chuẩn bị hôn sự giúp hấn.

Hấn cũng biết mình đã gần vạn năm tuổi, Cũng nên thủ thê rồi. Sản tiện đang có đối tượng ở đây, không phải đi đâu tìm cho xa.

" Ta đã biết, ngươi trở về đi.

Nam nhân lúc này, mới biến thành làn sương đen biến mất.

Lãnh Thần Duyệt xoa đầu Uyên Nhi, nhẹ nhàng nói: " Xem ra chúng ta trải qua cuộc sống bình thân, không lâu nữa đâu

Uyên Nhi nghi hoặc chớp mắt lên tiếng:" Có ý gì?

Lãnh Thần Duyệt nói:" Nương tử, chẳng lẽ nàng không định làm hôn lễ? Ít thời gian nữa, ta mang nàng trở về Ma Giới cử hành hôn lễ.

Về Ma Giới sao? Lão nương là tiên nhân. Không biết trở về đó có bị đánh chết hay không? Nhưng bất quá ta không sợ. Họ đánh không thắng lão nương.

Uyên Nhi nhàn nhạt gật đầu, trong lòng suy nghĩ thật kĩ. Còn 10% hảo cảm, phải xoát cho đầy. Dù xuống núi đao hay biển lửa, cũng phải cắn chặt răng mà làm

Thời gian cứ vậy trôi qua. Lãnh Thần Duyệt đã đưa Uyên Nhi đi chu du thiên hạ, hơn ba tháng. Nơi nào nhiều đồ ăn ngon, liền ở nơi đó lâu hơn.

Dần dần hấn quen với tính cách tham ăn của Uyên Nhi. Lãnh Thần Duyệt còn cho rằng, như vậy rất đáng yêu. Miệng nhai đầy đồ ăn cũng rất đáng yêu.

(Người ta nói a~~ khi con người được yêu không khác gì lũ thần kinh trốn trại đâu)

Sau đó,Lãnh Thần Duyệt đem Uyên Nhi trở về Ma Giới. Uyên Nhi phối hợp, tỏ ra ngạc nhiên.

Lãnh Thần Duyệt ôm lấy eo của Uyên Nhi,hấn nhếch môi cười tà mị:"Nàng suy kĩ chưa? Ta là thiếu chủ Ma Giới nàng cũng không ngại?

" Ngại cái gì? A Duyệt ta cảm thấy ta và chàng quả thật xứng đôi! kiếp này ta mãi bám theo chàng khôn buông.

" Nương tử, nàng nhớ giữ lời." Lãnh Thần Duyệt vui sướng, gât gao ôm chặt Uyên Nhi hơn.

" Được "

Uyên Nhi chỉ tay lên bầu trời đầy sao, Cô chỉ vào chòm sao sáng nhất, ngọt ngào mồm miệng.

"Chàng thấy không! Từ khi gặp chàng trên trời đã xuất hiện thêm chòm sao sà phu.

"Chòm sao này, có ý nghĩa quán chặt mãi không buông " Ta cũng như vậy, kiếp này vĩnh viễn không buông bỏ chàng.

(Cái này Đào bịa ra ý nghĩa cung sà phu thôi)

- --- Thiên Giới

"Vương Mẫu nàng đang về cái gì thế? "Ngọc Hoàng tò mò lên tiếng.

"Chàng còn hỏi sao? ta mới nghĩ ra một cung, tên là Sà Phu. Một kiếp vĩnh hằng này trói buộc một mình chàng.

Ngọc Hoàng"....." Thôi chết ta rồi...

(Nhiệm vụ đã hoàn thành 100% đang sao chép tính cách kí thể 5% -80% -100% sao chép thành công)

(Tách Ly khỏi kí thể thành công ----)

- Đã hoàn thành vị diện 27:

- Tháng này đọc Fee. không cần và phiếu, Yêu tất cả mọi người.

- Mọi người muốn đào viết thể giới nào thì cmt phía dưới. Đào sẽ chọn và sớm nghĩ ra cốt truyện hợp lý.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287: Vỡn du : Công lược người yêu của anh trai

Uyển Nhi trở lại không gian hệ thống, cô mệt mỏi nằm xuống giường. Tĩnh tâm một lát liền chìm vào trong giấc ngủ.

Hồi lâu sau Uyển Nhi thức dậy, ngồi xấp bằng tu luyện linh hồn một chút. Sau đó đọc một vài cuốn sách giải trí, lau dọn bàn ghế một chút. Mặc dù không có chút bụi bặm nào.

.] Chúc mừng tiểu ty tỷ hoàn thành nhiệm vụ 100%

(Nhiệm vụ hoàn thành 40000 điểm kinh nghiệm)

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 70000/1000000

Sở trường.: Nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ.: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cửu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa. Hào quang Thánh Mẫu

Cấp bậc.:Trung cấp

[...] Ma châu đổi thành 10000000 - 10000 điểm kinh nghiệm mua hóa hình đan.

[...] Cập nhập thông tin đã thay đổi.

Tên: Uyển Nhi

Tuổi: 20

Điểm Kinh nghiệm: 190000/ 9000000

Sở trường.: Nấu ăn trung cấp

- Dị năng không gian cấp 8 cao cấp. Dị năng hệ lôi cấp 9 cao cấp. Dị năng hệ băng cấp 9 cao cấp. Diễn Xuất cao cấp. Đông y trung cấp.

Đạo cụ.: Mùi hương hoa sen tự nhiên. Bí tịch cửu âm chân kinh

Lời Chúc.: Hào quang Miêu tộc. Tình yêu của quận chúa. Hào quang Thánh Mẫu

Cấp bậc.: Cao cấp

Uyển Nhi kinh ngạc. Mở to đôi mắt nhìn vào bảng thông tin, Chỉ một viên Ma Châu liền thăng lên cao cấp.

" Hệ Thống lão nương đã lên cao cấp rồi, có phải đã được tự do? Lão nương muốn đi đâu đều được?

[...] Khụ tiểu tỷ tỷ nghĩ nhiều! phải lên nhiệm vụ giả siêu cấp thì tiểu tỷ tỷ mới vặn ngược thời gian, hay tạo riêng cho mình một thế giới?

" Mẹ nó! Hệ thống mi muốn chơi lão nương?

" Thế thì chỉ cần 8 viên ma châu nữa, sẽ lên được siêu cấp?

[...] Ma châu trên thế giới này chỉ có 1 viên, bắt quá tỷ tỷ có thể đổi những thứ khác. Khi có thứ hợp lý ta sẽ nhắc nhở.

" Uyển Nhi "....."

[...] Bây giờ có nhiệm vụ trắc nghiệm, thử sức xem tiểu tỷ tỷ có đủ năng lực làm nhiệm vụ cao cấp hay không?

[...] Tiểu tỷ tỷ đồng ý làm nhiệm vụ này không?

" Được! không có gì có thể làm khó được lão nương ": Uyển Nhi tràn đầy tự tin nói.

[...] Được! vào nhiệm vụ luôn không?

" Vào đi "

(Đang tiếp thu nhiệm vụ -- nhiệm vụ tiếp thu thành công)

Uyển Nhi đang nằm trên giường, vì khó thở mà tỉnh. Cô đánh giá xung quanh phòng, khắp phòng được bày trí xa hoa tới mức, không thể nào xa hoa hơn.

Tường được sơn màu hường, trần nhà trang trí tinh xảo, lấp đèn chùm pha lê. Còn Uyển Nhi đang nằm trên chiếc giường rộng tới 2m.

Uyển Nhi dè tay lên trước ngực mình, cố gắng hít thở không khí tràn vào phổi.

" Hệ Thống cốt truyện đâu?

[...] Đây.. đây....

(Tiếp thu cốt truyện thành công -----)

Nguyên chủ là Phùng Uyển Nhi 19 tuổi. Thân thể sinh ra đã bị bệnh tim bẩm sinh, lên 5 tuổi lại bị hen suyễn. Gia đình nguyên chủ không phải giàu có bình, thường. Mà là rất giàu có.

Ba là Phùng Thái Lâm chủ tịch thành phố N. Còn mẹ là Lý Nhã Kỳ nhà khảo cổ học nổi tiếng toàn thế giới. Nguyên chủ còn có người anh 25 tuổi Phùng Mặc.

Từ nhỏ nguyên chủ đã bệnh tật, nên trên dưới Phùng gia đối xử rất cẩn thận, xem nguyên chủ như công chúa. Bệnh tật quán thân khiến nguyên chủ không thể đi học.

Ba Mẹ nguyên chủ liền mời gia sư về dạy, khi bạn bè ra ngoài chơi, thì nguyên chủ cả ngày phải nằm trên giường. Lâu ngày tạo thành tính cách cao ngạo, muốn cái gì đều phải có cho bằng được.

Cuộc sống của nguyên chủ sẽ tốt đẹp, nếu không có truyện đáng tiếc xảy ra.

Anh trai của nguyên chủ Phùng Mặc, từ bé tới lớn nguyên chủ luôn thích tranh giành đồ cùng người anh trai này.

Phùng Mặc sợ em gái mình phát bệnh, nên chỉ cần em gái muốn hần liền nhường. Nhưng tới khi lớn lên, tính cách nguyên chủ càng quá đáng hơn.

Khiến Phùng Mặc trở nên ghét người em gái này, thấy nguyên chủ hần liền tránh né đi đường vòng. Cho tới một ngày Phùng Mặc tải trò chơi "Võ Lâm Truyền Kỳ" Về chơi.

Lập bang phái tên "Chiến", liền quen biết một nam nhân, đồng lứa tuổi của mình. Nam nhân này tên Hứa Thiên Kỳ, dáng người cao ráo, ngũ quan tinh xảo.

Hần là con người yêu công việc. Khi mệt mỏi sẽ lên Game xả stress. Nhìn hần từ bề ngoài thì rất ra dáng nam nhân, nhưng rất tiếc lại là cái tiểu thụ

Ban đầu nguyên chủ tò mò, ở trong phòng bí bách. Liền thấy anh trai mình chơi, game nguyên chủ cũng tải Võ Lâm Truyền Kỳ về, âm thầm nộp đơn vào bang phái.

Oái Oăm thay Phùng Mặc nói chuyện, gặp mặt Hứa Thiên Kỳ không lâu, liền bị bẻ cong. Ban đầu Hứa Thiên Kỳ chỉ xem Phùng Mặc như bạn giường, chơi chán liền thôi.

Ai ngờ càng chơi càng nghiện, Phùng Mặc dấu diếm ba mẹ. Dẫn Hứa Thiên Kỳ về Phùng gia, nói đây là bạn. Nguyên chủ vừa gặp Hứa Thiên Kỳ liền yêu say đắm.

Nguyên chủ được biết Hứa Thiên Kỳ, cũng chơi game. Còn cùng bang phái với mình, thì nghĩ đây cũng là cơ hội. Lại có anh trai mình tác hợp việc cưa đổ Hứa Thiên Kỳ là sớm muộn.

Hy vọng không lâu, Phùng Mặc liền mắng như tát nước vào mặt nguyên chủ.

"Em thôi đi! Hứa Thiên Kỳ là bạn trai anh, em đừng hòng giành lấy. Từ nhỏ tới lớn, cái gì cũng nhường cho em

"Duy nhất lần này, xin em đừng tranh giành. Hứa Thiên Kỳ không thích em, hần chỉ yêu một mình anh thôi.

"Anh... anh... hai người là con trai...!.. anh xin anh nhường Hứa Thiên Kỳ lại cho em

"Sau này em sẽ không giành bất cứ thứ gì của anh nữa.

Nguyên chủ từ bỏ bộ mặt cao ngạo của mình, mà năn nỉ van xin Phùng Mặc, Nhưng nhận lại chỉ là lời từ chối.

Nguyên chủ vẫn không nói việc, anh trai mình là đồng tính luyến ái. Mà âm thầm tiếp cận Hứa Thiên Kỳ, chỉ mong bề trắng được hần. Nhưng không ngờ nhận lại chỉ toàn là đau thương.

Cho tới buổi off bang, tất cả thành viên trong bang Chiến. Nguyên chủ nghĩ đây là cơ hội để tỏ tình với Hứa Thiên Kỳ.

Nhưng đập vào mắt cô là, hần và anh trai mình đang làm tình trong toilet. Tới khi hai nam nhân đó trở ra, thấy nguyên chủ ôm chặt ngực hô hấp không thông

Phùng Mặc biết em gái mình bị tim bẩm sinh, chỉ cần đã kích liền phát bệnh. Hần nổi lên ý xấu, nếu em gái chết thì sẽ không tranh giành với hần bất kỳ cái gì.

Hứa Thiên Kỳ không biết nguyên chủ bị bệnh tim, nên không để ý cho lắm. Cho tới khi vài phút sau sắc mặt nguyên chủ đã tái xanh. Lương Tâm của Phùng Mặc trời dậy, kịp thời đưa đi cấp cứu.

Vì sự tình này, nguyên chủ đau khổ. Nói cho ba mẹ biết anh trai mình bị đồng tính.

Ban đầu có ngăn cản, nhưng không lâu sau. Ba mẹ nguyên chủ cho phép Phùng Mặc sang Canada kết hôn cùng Hứa Thiên Kỳ.

Với điều kiện tìm người dễ thuê, nói dối tông đường. Nguyên chủ biết được tin này, thần hồn đã mất. Đau đớn tuyệt vọng.

Chính mình từ bỏ cao ngạo, van xin người này, tới người khác. Nhận lại là kết quả bi thương. Vào một ngày nắng đẹp, thích hợp để kết thúc cuộc đời thiếu nữ 19 tuổi.

Nguyên chủ mặc thật xinh đẹp, trang điểm kinh diễm. Chụp bức hình của mình đang ngâm trong bồn nước, nhiễm đầy máu đỏ, gửi vào email của Phùng Mặc,

Đúng vào ngày kết hôn của Phùng Mặc và Hứa Thiên Kỳ.

"Cuộc sống hạnh phúc của anh, đánh đổi bởi cái chết của em gái mình. Chúc anh và bạn trai sống hạnh phúc.

"Em đi rồi! tất cả đều là của anh. Anh trai yêu quý của em, hãy đối xử với Hứa Thiên Kỳ thật tốt.

- Nguyên vọng của nguyên chủ "duy nhất ba chữ " Hứa Thiên Kỳ "

Chương 288: Vỡng du : Công lược người yêu của anh trai 2

Tiếp thu xong cốt truyện, sắc mặt Uyển Nhi trở nên vụn vụn. Đây là cái thế giới heo chó gì đây? Tên nào là công, còn tên nào là thụ?

Chắc chắn hệ thống truyện sai thế giới, hoặc mà hệ thống chết tiệt này muốn chơi chết cô.

Thế Giới này là vỡng du, hơn nữa nguyện vọng của nguyên chủ là muốn tên tiểu thụ Hứa Thiên Kỳ kia?

[...] Tiểu tỷ tỷ, khoan hãy mắng ta. Đây là thế giới bắt buộc, nên sẽ tự chọn ngẫu nhiên. Không may cho tỷ tỷ chọn vào thế giới có độ khó cấp SS.

" Mẹ nó! Lão nương muốn đổi thế giới khác.

Hệ Thống chính thức làm lơ Uyển Nhi, còn không ngại đâm cho cô một dao.

[...] Nhiệm vụ chính tuyến, xin mời tiểu tỷ tỷ công lược Hứa Thiên Kỳ.

Uyển Nhi:"....."

" Đổi nam chủ khác được hay không? Mi lại bắt lão nương đi công lược tên tiểu thụ đó?

" Công làm sao được? Công bằng mông chắc? Lão nương không làm.

[...] Tiểu tỷ tỷ, dù ta không phát nhiệm vụ, thì nguyện vọng của nguyên chủ vẫn là Hứa Thiên Kỳ. Ta tin tiểu tỷ tỷ làm được,

[...] Tiểu tỷ tỷ, cố lên..

" Hệ Thống Chó Chết! Lăn cho lão nương, có cái ông nội nhà mi.

[...] Ồ " Hệ Thống không có ông nội! cảm ơn tiểu tỷ tỷ đã khen tặng. Chuyển sang chế độ Wi-Fi để lại lời nhắn sau tiếng Bíp.

"...."

Lúc này Uyển Nhi xuyên qua, đúng vào lúc Phùng Mặc đã có hảo cảm với Hứa Thiên Kỳ. Chỉ cần họ gặp nhau, thì Phùng Mặc liền đồng ý làm người yêu của Hứa Thiên Kỳ.

Uyển Nhi nhăn mày,cái nhiệm vụ này tính khiêu chiến thật cao. Vừa xuyên vào đã muốn thất bại tới 80%.

Lúc này Uyển Nhi phải suy tính thật kỹ càng, dù sao lúc bấy giờ hai nam nhân kia còn chưa đồng ý yêu nhau đâu. Vẫn nên bắt nam chủ, trói hấn lại rồi từ từ bẻ thẳng?

[...] Ta nhắc tiểu tỷ tỷ, không nên bước đi trên con đường bạo lực. Cẩn thận sau này không ai thèm lấy tỷ tỷ đâu!

" Lão nương đã bảo mi rút đi rồi cơ mà?

[...] "...." Hung dữ.

Uyển Nhi mệt mỏi, nhắm mắt ngủ một giấc. Dù sao thân thể này mắc bệnh tim,còn bị hen suyễn. Quả thật số của cô rất hợp với thân thể tàn nát.

Uyển Nhi uống một ngụm nước linh tuyến, giúp cải tạo cơ thể khỏe mạnh hơn. Trực tiếp nhắm mắt lại ngủ, còn không quên tu luyện Cửu Âm Chân Kinh.

Không mong có nội lực. Chỉ mong chạy một đoạn vẫn không chết hay tái phát bệnh là cô tạ ơn trời đất rồi.

Sáng sớm ngày hôm sau, cô thức dậy toan tính hành động. Phải dò xét người anh trai Phùng Mặc kia trước, sau đó sẽ bắt tay vào hành động.

Uyển Nhi rời giường, không vào game như thường ngày. Mà cô chọn cho mình một chiếc váy ngắn tới đầu gối, giữa eo có đính nơ đơn giản. Lại không mất đi phần xinh đẹp.

Mái tóc dài được cô cột cao lên, nhìn bản thân trong gương. Ngũ quan vẫn xinh đẹp, tương đồng như các thế giới trước.

Chỉ là làn da có chút trắng bệch, vì quanh năm ở trong phòng, thiếu ánh nắng mặt trời. Nổi bật là cánh môi hồng xinh xắn, đôi mắt to tròn linh động.

Nhờ tu luyện Cửu Âm Chân Kinh, mà hai má cô có chút hồng hào. Nhìn vào xinh đẹp kinh điển như búp bê thiên sứ.

Dáng người này cao 1m 58, Uyển Nhi nhìn xung quanh phong. Trực tiếp xô vào đôi giày bằng vải, còn thuê họa tiết mẫu. đơn bằng thủ công.

Tuy rằng nguyên chủ không ra khỏi phòng, nhưng đồ dùng lại phi thường đầy đủ. Uyển Nhi đem điện thoại cùng Ví tiền bỏ vào balô thô đáng yêu, đeo đằng sau lưng

Hết cách rồi, đồ của nguyên chủ đều là thứ đáng yêu. Đồ trên người cô đang mặc, có họa tiết đơn giản nhất trong tủ đồ rồi.

Khi Uyển Nhi bước xuống lầu. Ông Bà Phùng nhìn cô với ánh mắt không thể nào ngạc nhiên hơn, đây là lần đầu tiên con gái họ tự ra khỏi phòng. Còn trang điểm tới xinh đẹp như vậy?

Ông Phùng và Bà Phùng liền biết, con gái họ muốn ra khỏi cửa? Nhưng là đi đâu. Xưa nay con gái họ không có bạn bè, càng không nhắc tới chuyện ra khỏi nhà.

Thân thể con gái họ bệnh tật từ nhỏ, nên Ông Bà Phùng không muốn cho con gái đi đâu. Tốt nhất vẫn nên ở nhà, tránh mệt mỏi. Lại không muốn bệnh tim tái phát.

"Tiểu Nhi, Con muốn đi đâu?:" Bà Phùng đang ngồi trên sofa. Liền đứng dậy, ôm con gái vào lòng. Tay nhẹ nhàng xoa lên mái tóc của cô.

"Con đi tìm người": Uyển Nhi hưởng thụ cái ôm áp áp, của Bà Phùng. Cô rút khoát thành thật trả lời.

"Tìm người? con tìm ai?:" Tới phiên Ông Phùng không thể, ngồi yên khi nghe con gái báo bối nói. Con gái ông không có bạn bè, thì lúc này muốn tìm ai?

"Dạ! Con thích một người con trai, con muốn được nhìn thấy anh ấy." Uyển Nhi phối hợp, chỉnh sắc mặt e thẹn. Phù hợp với hoàn cảnh này.

Vừa đúng lúc, Phùng Mặc trở về. Hắn liền mở miệng châm chọc: "Ngươi cũng biết thích người khác?"

"Xem ra tên mà ngươi thích, quả thật xui xẻ 8 đời rồi "

Ông Bà Phùng trừng mắt, liếc xéo Phùng Mặc. Uyển Nhi nhăn mày, đứng rồi. Hiện giờ người anh này rất ghét nguyên chủ. Còn mong cho nguyên chủ sớm chết đi.

Uyển Nhi nhếch môi cười lạnh, cô nghĩ thầm trong lòng

Lão nương là đi gặp bạn trai của ngươi đó. Tới Khi ngươi phát hiện bị chính em gái ruột mình cướp đi bạn trai, liệu có tức mà thổ huyết hay không đây?

Phùng Mặc bị trừng mắt, hắn bắt mắt trở lên phòng của mình. Lúc này Ông Bà Phùng mới quay ra dỗ dành Uyển Nhi.

"Anh trai chỉ đùa với Tiểu Nhi thôi, con đừng tức giận!" Ông Phùng cũng gạt đầu phụ họa theo vợ mình.

Uyển Nhi cười hơi gạt đầu: "Không sao đâu, con không để ý. Ba Mẹ cũng nhanh chóng tìm vợ cho anh đi.

"Lan Tiểu thư, bên tình kẻ cũng không tệ đâu. Có lẽ anh trai kết hôn rồi sẽ trưởng thành hơn:"

Uyển Nhi nói tới đúng lý hợp tình. Không ngừng khuyên nhủ Ông Bà Phùng, lấy vợ cho Phùng Mặc. Cô biết Ông Phùng có mối quan hệ với Lan gia, hai nhà giao hảo rất tốt.

Ông Bà Phùng gạt đầu nghiêng ngả. Cảm thấy con gái báo bối nói rất đúng. Dù sao con trai họ cũng 25 tuổi, không còn nhỏ. Vẫn nên kết hôn.

Mà con gái Lan Gia lại hiền lành nét na, xinh đẹp hơn khối tiểu thư nhà khác. Uyển Nhi nhìn biểu hiện của hai người, đoán ra đã ưng ý tới 8 phần.

Cô câu miệng, cười như không cười. Lẩm bẩm:"Đầu với lão nương sao? rất tiếc ngươi không thắng nổi lão nương. "

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Ngươi Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 289: Vỡn du : Công lược người yêu của anh trai 3

Sau đó Uyển Nhi tiến gần tới ông Phùng, làm nũng lên tiếng: "Ba lát nữa,Ba đưa con đi gặp anh ấy có được không?

Cô biết rõ, với thân thể tàn nát này. Ông bà Phùng, sẽ không cho phép cô một mình đi ra ngoài.

" Con biết rõ, thân thể mình không cho phép mà?." Ông Phùng vuốt cằm, thành thật nói cho con gái bảo bối nghe.

Uyển Nhi thờ hất ra, sau đó rũ mí mắt xuống, cất giọng mắt mát: " Con biết trái tim con không tốt, cũng không cho phép con có người yêu thích."

Lời nói này, không khác gì con dao sắc cứa vào trái tim của Ông bà Phùng. Nháy mắt hai ông bà đau lòng, cho con gái bảo bối. Đành gật đầu chấp thuận.

" Được! được... Tiểu Nhi ngoan, lát Ba đưa con đi.

" Nhưng con phải để ý tới sức khỏe của mình, nếu không tốt phải gọi ngay cho ba có biết không

Ông Phùng vừa nói, bàn tay vừa xoa lên đỉnh đầu con gái mình. Ông muốn có gái phải có cuộc sống hạnh phúc nhất, bù đắp cho những gì con gái bị thiếu hụt.

Chốc lát Uyển Nhi đã tươi cười mở miệng:" Được! con đã lớn, biết tự chăm sóc cho mình. Ba mẹ yên tâm.

Thấy chồng đã đáp ứng, nên Bà Phùng cũng chấp thuận không nói gì. Sau đó bà lấy ra hai viên thuốc trợ tim, đưa cho Uyển Nhi uống, rồi mới cho chồng mình đưa Uyển Nhi đi.

Dọc đường đi ông Phùng có dò hỏi gia cảnh, của nam nhân mà con gái mình thích. Thì Uyển Nhi thành thật, trả lời chỉ là quen biết qua trò chơi mà thôi.

Ông Phùng không yên tâm, nhưng ý trí của con gái quá kiên định. Ông đành chịu thua, không hỏi thêm gì nữa.

Ông Phùng đưa Uyển Nhi tới Tập Đoàn Hứa Thị. Nơi Hứa Thiên Kỳ làm, ông dặn dò con gái vài câu. Rồi xoay người rời đi.

Uyển Nhi rời rầm đứng dưới lầu, Hứa Thị. Bây giờ cô lấy lý do gì để gặp mặt Hứa Thiên Kỳ, chẳng lại nói cô là " Nữ Oa " trong game???

Rồi nếu hần hỏi, làm sao biết hần là Thiên Kỳ Đại Thần?. Lúc đó cô phải trả lời sao đây??

Ôi chỉ mới nghĩ thôi, đã đau cái đầu. Lão nương thật sự mệt, bởi vì lúc này Phùng Mặc còn chưa biết tới mặt mũi Hứa Thiên Kỳ. Vậy nên cô càng cần có lý do hợp lý để tiếp cận hần.

Uyển Nhi đứng dưới lầu, không nhúc nhích. Gương mặt lạnh tanh không ra cảm xúc gì, lâu lâu lại cau mày ngẫm nghĩ. Nhìn hình dạng xinh đẹp đáng yêu, lại cố tỏ ra mỹ nhân băng lãnh.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam +5% độ hảo cảm là 15% tiểu tỷ tỷ cô lên)

Uyển Nhi ngăn người, chơi game với hần lâu như vậy mà độ hảo cảm cho cô có 10%. bây giờ tăng 5% có nghĩa nam chủ đang ở gần đây.

Uyển Nhi nhìn xung quanh, cuối cùng vẫn phải đi theo hướng bản đồ siêu cấp chỉ dẫn. Không thể trách cô được, vì chưa có nhìn thấy mặt nam chủ bao giờ.

Lúc này Hứa Thiên Kỳ cũng đang hướng Uyển Nhi mà đi tới. Nơi trái tim Uyển Nhi gia tốc đập nhanh, còn ần ần đau. Đây chắc chắn là cảm xúc của nguyên chủ.

Cô quan sát người nam nhân đang đi tới chỗ mình, hần cao 1m87 ngoại hình chuẩn siêu mẫu.

Gương mặt tinh xảo, đẹp không góc chết, người ta nhìn vào chắc chắn không tin đây là tiểu thụ đâu.

- Truyện chỉ được đăng trên app " Medoctruyenchu. Net "

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB " My Phạm (Tiểu Đào Đào)

Hứa Thiên Kỳ, trực tiếp lướt qua người Uyển Nhi. Cô như đứng hình, khi bị nam chủ lướt qua. Uyển Nhi mím chặt môi, hần đây là khi dễ lão nương?

Ngay lúc này, Hứa Thiên Kỳ còn chưa lướt qua hần. Uyển Nhi nhanh chóng đá vào chân hần, khiến Hứa Thiên Kỳ mất thăng bằng mà chụp ếch dưới đất.

Trước bao con mắt của nhân viên, che miệng không dám cười to.Nhìn bộ dạng xấu hổ của Hứa Thiên Kỳ.

Hần tức giận, trên trán nổi gân xanh. Đang định quay lại mắng người ngáng chân mình.

Uyển Nhi làm sao có thể cho hần có cơ hội nể cô, trừ khi tên nam chủ này không muốn sống nữa. Cô nhanh chóng, thay đổi sắc mặt.

Nở nụ cười xinh đẹp, xen lẫn áy náy. Vội vàng vươn tay ra đỡ Hứa Thiên Kỳ, nhàn nhạt lên tiếng.

"A " Xin lỗi chú! cháu vội quá không để ý tới... thành thật xin lỗi.

Thoáng Chốc gương mặt Hứa Thiên Kỳ cứng ngắc như tượng, hần liếc nhìn nữ nhân xinh đẹp như thiên sứ trước mặt.

Nhìn ra chỉ mới 18 19 tuổi, đá ngã hần thì thôi đi. Mở miệng ra liền gọi hần là chú? chẳng lẽ hần già lắm sao? hần chỉ mới 26 tuổi thôi.

Hơn nữa còn là tổng giám đốc Hứa Thị, thiếu gia Hứa Thị. Nhan sắc lên giá trị LV max làm sao có thể là chú?

Nếu mà để cho Uyển Nhi biết nam chủ đang tự luyện chính mình, cô sẽ không lưu tình mà đánh cho hần tỉnh ngộ ra.

Hứa Thiên Kỳ, đứng dậy vuốt nét nhăn trên áo. Cát giọng ấm áp lên." Tôi không sao?

" Vừa rồi cô gọi tôi là gì? Chú sao?

Uyển Nhi thành thật gật gật đầu. Sau đó tiến lại gần Hứa Thiên Kỳ một bước, nhàn nhạt mở miệng.

" Chú ơi! chú có thể giúp cháu một việc được không?

Bởi vì Hứa Thiên Kỳ, có nói với thành viên trong bang. Hần Lâm ở Hứa Thị, ngoài ra hần không tiết lộ thêm thông tin nào hết.

Hứa Thiên Kỳ, nhìn đôi mắt to tròn xinh đẹp. Đang phản chiếu hình bóng hần trong đó. Gương mặt lạnh lùng, thoáng cái đã hơi hồng.

Hần hơi ngẫm nghĩ một chút, sau cùng gật đầu đồng ý:" Người nói đi "

Uyển Nhi vẫn mặt lạnh lùng, chỉ tỏ ra một chút khản trương. Sau cùng hít vào một hơi, mở miệng nói.

" Cháu thích một nam nhân, hần có nói làm việc ở Tập Đoàn Hứa Thị. Xin hỏi chú cũng làm ở Hứa Thị sao?

Hứa Thiên Kỳ nâng tay trái lên, nhìn đồng hồ. Hần còn 10 phút nữa mới bắt đầu cuộc họp.

Hần thả ống tay áo xuống, liếc nhìn Uyển Nhi, chậm rãi phun ra một chữ

" Đúng ".Sau đó xoay người đi mất.

Uyển Nhi tròn mắt há miệng, tên nam chủ này là sao? hần quá mức kiêu ngạo rồi.

Không được lão nương muốn đánh chết tên nam chủ này, thái độ của hần không thể chấp nhận được.

[...] Tiểu tỷ tỷ, nên nhớ chính mình đang bị bệnh tim, không thể vận động mạnh là được. Hệ thống ta không ngăn cản.

Uyển Nhi"....." Tức chết lão nương rồi.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 290: Vỡn du : Công lược người yêu của anh trai 4

Uyển Nhi không chịu thua cuộc, vội vàng chạy theo Hứa Thiên Kỳ. Cô quên mất chính mình đang bị bệnh tim.

Cật lực chạy theo vài bước, lồng ngực cô đau thắt lại. Gương mặt trắng bệch, vô lực ngã về phía trước.

Hứa Thiên Kỳ phản ứng kịp thời, duỗi tay ra đỡ lấy Uyển Nhi. Hần nhăn mày, nhìn ra cô chịu đựng một cơn đau đớn. Nhưng lại không mở miệng kêu rên lấy một tiếng.

" Cô không sao chứ? Hay tôi cho người đưa cô tới bệnh viện không?

Uyển Nhi lắc đầu, vội vã bắt lấy ống tay áo Hứa Thiên Kỳ:" Cảm ơn chú....cháu nghĩ ngơi chút liền khỏe.

Hứa Thiên Kỳ nhìn sắc mặt Uyển Nhi càng tái nhợt. Hần không còn biện pháp đành bế ngang Uyển Nhi, tới phòng làm việc của mình.

" Nhìn tôi già lắm sao? Tôi chỉ mới 26 tuổi. " Đọc đường Hứa Thiên Kỳ, không quên đính chính lại số tuổi cho Uyên Nhi biết.

Uyên Nhi âm thầm câu miệng cười, đồ đồ môi hồng lên:" Xin lỗi! Không phải già "

" Anh rất đẹp, chỉ là ba ba nói. Nam nhân lớn tuổi đều rất tốt... mà tôi nhìn anh liền biết anh là người tốt.

Uyên Nhi nói tới mức chuyện không đúng, liền trở thành có lý. Hứa Thiên Kỳ chau mày, quả thật hẳn là nam nhân, nhưng không phải người tốt đẹp gì.

Hắn chỉ hứng thú với nam nhân, nhưng ngay từ đầu hắn nhìn vào ánh mắt. Lăn gường mặt tỏ ra lạnh lùng của cô gái này, lại gọi lên hứng thú không ít.

Điều kì lạ là, chạm vào người cô gái này. Tạo cho hắn cảm giác thân thiết, mùi hương này rất quen thuộc. Giống như chính mình đã ngửi thấy mùi hương sen này ở đâu đó rồi.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% độ hảo cảm là 20% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

- Truyện chỉ được đăng trên app " Medoctruyenchu. Net "

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB " My Phạm (Tiểu Đào Đào)

Hứa Thiên Kỳ yên lặng, không đáp lại Uyên Nhi. Hắn trực tiếp bế cô vào thang máy, tới tầng 10. Đặt Uyên Nhi nằm trên ghế sofa, còn mình gấp rút mở cuộc họp.

Uyên Nhi đang nằm nghỉ ngơi, bất chợt giữa hư không hiện ra dáng người nam nhân. Thân cao 1m9 ngũ quan còn tinh xảo hơn cả cô, vẻ đẹp phi giới tính.

Hơn nữa, hắn không phải là người. Nam nhân này ở dạng linh hồn, vì cô có thể nhìn được đồ vật thấu qua người hắn.

Uyên Nhi trừng đôi mắt lớn lên, cô hít thở không khí vào. Tay không ngừng xoa xoa ngực.

" Mẹ nó! lão nương là bị bệnh tim, liền ngủ trưa một lúc đã gặp quỷ giữa ban ngày. Quá vô lý rồi.

Nam Nhân đó cười xinh đẹp, cất giọng nói quen thuộc. Không thể nào quen thuộc hơn.

[...] Tiểu tỷ tỷ có thấy ta soái ca không? rất anh tuấn có phải không.

Uyên Nhi:"...."

"Mi... Mi là hệ thống công lược? sao bây giờ có bộ dáng này rồi.

[...] Ách " Là ta đổi ma châu, lấy ngoại hình này. Tiểu tỷ tỷ nhìn xem rất đẹp trai đúng không?

[...] Tỷ Tỷ lại đây, sờ một chút đi... có thể sờ nha....

Uyên Nhi hơi vươn tay ra, quả thật có thể sờ. Hơn nữa rất giống với cô ở dạng linh hồn, trong không gian hệ thống.

" Hệ Thống chó chết, Mi xém hù chết lão nương.

[Hệ •Chó Chết •Thống]: Tiểu tỷ tỷ, ta yêu cầu tỷ đối xử với ta bình đẳng như con người. Mở miệng ra là mắng

"....."

" Mi Lăn cho lão nương, kéo nam chủ vào thấy bây giờ

[...] Được! ta phải đi khoe với hệ thống 333 về hình dạng mới này. Cho hắn sáng mắt ra.

Uyên Nhi hơi giật mình, còn có hệ thống khác nữa hay sao? thế mà cô chỉ nghĩ. Có hệ thống công lược và hệ thống mỹ nhân thôi chứ?

Thôi kệ, lão nương lười suy nghĩ. Về sau sẽ hỏi hệ thống dóm kia cho ra nhẽ.

Cô mệt mỏi chìm vào trong giấc ngủ. Cho tới khi tỉnh dậy đã là hai giờ sau, cô đặt chân xuống, đi thêm vài bước.

Thấy Hứa Thiên Kỳ đang nghiêm túc làm việc, vẻ mặt hắn phi thường nghiêm túc.

Uyên Nhi chăm chú quan sát Hứa Thiên Kỳ. Quả thật là nam chủ, nhìn hắn lúc này rất có phong phạm nam nhân. Còn rất đẹp trai.

Tiếc cho một nam nhân hoàn hảo, vậy mà lại là tiểu thụ. Không sao, sớm muộn gì lão nương cũng bề thắng được hắn.

Hứa Thiên Kỳ đang chăm chú xem văn kiện, liền cảm nhận được có nhiều thêm một người. Hắn nâng mí mắt lên nhìn Uyển Nhi.

Lúc này hắn nhàn nhạt mở miệng, đuổi người: "Nếu cô không còn vấn đề gì, thì nhanh rời đi đi."

"Mở cửa ra, trực tiếp có thể thấy thang máy:" nói xong hắn lại tiếp tục làm việc, không thèm liếc nhìn Uyển Nhi thêm chút nào.

Uyển Nhi rút cuộc không nhịn được, mà cơ mặt giật giật. Tên nam chủ này, rất giống người tu hành. Ngoài việc nam mô a di đà thì không quan tâm bất cứ thứ gì.

Ngay cả một vị đại mỹ nhân như cô, đứng trước mặt hắn. Vậy mà hắn không thèm liếc, mắt lấy một cái.

Uyển Nhi mím chặt môi, thầm mắng. Nếu không phải thân thể này quá tàn nát, thì tên nam chủ này sớm bị lão nương đánh kêu cha khóc mẹ rồi.

Cô tiến lên, ngồi gần với bàn làm việc của Hứa Thiên Kỳ. Hắn vẫn không ngừng đảo mắt, trên đồng văn kiện, rút khoát hỏi.

"Có việc gì?"

"Khi này, tôi có nhờ anh giúp một việc. Anh đã đồng ý giúp tôi rồi." Uyển Nhi, thành thật nói.

Uyển Nhi không thấy hắn trả lời, cô quyết không chịu thua. Liếc mắt lên, liền thấy trên bàn làm có ghi.

"Hứa Thiên Kỳ / Tổng Giám Đốc"

Uyển Nhi tiến lại gần hắn hơn, Nghiêm túc mở miệng: "Đây anh là tổng giám đốc."

"Vậy không phải, muốn giúp tôi tìm người rất dễ dàng sao? Chú giúp tôi đi, Anh đẹp trai giúp tôi đi."

Hứa Thiên Kỳ cau mày lại, hắn thật sự chịu thua với cô gái trước mặt này. Khi gọi chú lại gọi anh.

Hắn thở ra một hơi, nghĩ thầm. Nếu như hắn mà không giúp cô, có lẽ cô sẽ ăn vạ ở đây không chịu đi.

"Cô chưa gặp qua người kia?:" Hứa Thiên Kỳ không nói chuyện thừa thãi, liền đi vào trọng điểm.

Uyển Nhi gật gật đầu: "Đúng nha! Chưa gặp qua, nên tôi mới nhờ anh tìm người giúp."

Hứa Thiên Kỳ hơi xoa cằm, sau đó hắn quyết định giúp cô cho nhanh. Sau đó giải quyết đồng văn kiện trước mặt.

"Vậy cô có thông tin gì về người đó không?"

"Hắn chơi một trò chơi "Vô Lâm Truyền Kỳ. Tên nhân vật là Thiên Kỳ Đại Thần."

Hứa Thiên Kỳ nghe xong, khoé miệng hắn giật giật. Không nghĩ tới đối phương lại tới tìm mình.

"Tên của cô là gì?"

"Phùng Uyển Nhi"

"Khụ ~ Ý ta hỏi tên trong game "Hắn thật sự không phải nói sao với cô gái này, quá lì lợm."

"Ồ "Nữ Oa..."

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 291: Vong du : Công lược người yêu của anh trai 5

"Hắn vẫn luôn biết "Nữ Oa " thích hắn, chỉ là hắn luôn phớt lờ không đáp lại."

Uyển Nhi cẩn thận, moi từ trong ký ức nguyên chủ ra. Nói tới thuần thực, trí lý.

Hứa Thiên Kỳ nghe Uyên Nhi nói, hần không ngờ "Nữ Oa" ở ngoài lại xinh đẹp tới vậy. Nhưng đáy mắt hần chỉ chọt lóe lên tia kinh diễm.

"Anh cố gắng, tìm người giúp tôi nha!" Uyên Nhi tỏ ra chính mình rất vội vàng, phải tìm người gấp.

Hứa Thiên Kỳ ho nhẹ hai tiếng, sau đó mở miệng:"Khụ~~Khụ! tôi chính mà Thiên Kỳ Đại Thần.

"Hả! Cái gì? Uyên Nhi tỏ vẻ kinh ngạc đứng phắt dậy, không thể nào tin được.

"Chú! À không, Anh chắc chắn là lừa tôi đi. Đường đường là Tổng Giám Đốc, sao có thể chơi Vồng Du đâu.

"Vậy còn cô, không có chuyện gì làm. Nên rảnh rồi chơi Vồng Du?" Khóe môi Hứa Thiên Kỳ nhếch lên một đường cong.

Chơi game chung với Uyên Nhi mấy tháng, ít nhiều cũng có chút quen thuộc.

Uyên Nhi nghe hần hỏi, thì cô tỏ ra giật mình. Sau đó mở miệng nói, xen chút mất mát.

"Bởi vì thân thể tôi không tốt như người bình thường, nên ở nhà chơi game rất nhàm chán.

Hứa Thiên Kỳ hơi áy náy, vì hần biết cô không nói dối. Vì gương mặt tái xanh khi nãy của cô rất dọa người. Không để cho hần lên tiếng xin lỗi, thì Uyên Nhi đã mở miệng xen ngang.

"Anh thật sự là Thiên Kỳ Đại Thần? Không có gạt tôi chứ?

Hứa Thiên Kỳ lắc đầu: "Không tin? vậy hai ngày nữa có cuộc giao lưu người chơi. Lúc đó, cô biết tôi có gạt hay không.

"Ách "Tôi tin..

"Chú! người nên nhớ câu kia của tôi nói...đừng quên!" Uyên Nhi hất cao cằm, cao ngạo nói.

Cô không thể bỏ đi tính cách cao ngạo của mình, càng không thể đi theo vết xe đổ của nguyên chủ, từ bỏ cao ngạo lẫn tự trọng mà theo đuổi nam nhân mình thích.

"Câu nói nào?: Hứa Thiên Kỳ rút khoát hỏi lại.

"Vẫn câu nói cũ! Ta thích chú!"

Uyên Nhi trấn định nói, còn tiến lên vỗ vỗ vai hần như huynh đệ. Thật nhìn ra không có, một chút dục dè nào của nữ nhân.

Rút lui, Uyên Nhi cười với hần tới sáng lạn. Xoay người rời đi mất.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam +5% Độ hảo cảm là 25% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

Nghe thấy âm thanh hệ thống tăng hảo cảm, trong đầu Uyên Nhi chọt lóe lên kế hoạch dẫn mặt anh trai Phùng Mặc kia. Cho hần bớt mơ tưởng tới Hứa Thiên Kỳ đi.

Hứa Thiên Kỳ nhú mày, mấp mấp hỏi lại:"Không phải đi rồi sao?"

"Chú! hai ngày nữa có thể tới nhà đón tôi đi tới buổi giao lưu được không?:" Uyên Nhi vừa nói, gương mặt biểu tình trông mong.

Thấy hần không trả lời, Uyên Nhi sợ hần không đồng ý. Vội vàng nói thêm

"Tôi thân thể không khỏe, ba mẹ sẽ không cho ra ngoài một mình. Hôm nay tôi phải khóc lên, ba mới đưa tới đây...nên...

Hứa Thiên Kỳ nhìn bộ dáng, bướng bỉnh này, lại có chút đáng thương. Liền nhân nhặt gật đầu, còn đĩnh chính lại.

"Được! nhưng gọi tôi là anh, không được gọi là chú.

"Được! Thiên Kỳ ca ca....

Uyên Nhi mỉm cười ngọt ngào, sau đó xoay người rời đi.

Hứa Thiên Kỳ thờ dài, tiếp tục ngồi xem văn kiện. Nhưng trong đầu luôn nghĩ tới hình ảnh cười xinh đẹp của Uyên Nhi, hần không tự giác được mà lẩm bầm.

"Thiên Kỳ ca ca sao? hần và cô đã thân mật như vậy từ lúc nào?

Hứa Thiên Kỳ, cười như không cười. Hần nghĩ dù sao Uyên Nhi mới 19 tuổi vẫn là hài tử mãi chưa lớn.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% Độ hảo cảm là 30%)

Uyển Nhi cười càng sáng lạn, để cho ba ba đón về nhà. Cô đang rất mong chờ, Hứa Thiên Kỳ tới đón nha. Không biết anh trai có tức tới thổ huyết hay không?

"Hắc Hắc" nam chủ là của lão nương, hắc dám tranh phong.

Lúc trở về Phùng Gia đã là buổi trưa, nên bà Phùng đợi con gái bảo bồi ăn xong, cẩn thận đưa thuốc cho cô uống.

Bà Phùng cẩn thận như vậy, vì trước kia con gái không chịu uống thuốc. Lén lút vứt đi, tới khi bệnh tình tái phát may mắn là cấp cứu kịp thời.

- Truyện chỉ được đăng trên app "Medoctruyenchu. Net"

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB "My Phạm (Tiểu Đào Đào)"

Uyển Nhi ngủ trưa xong, trở dậy mở máy tính lên đăng nhập vào trò chơi. Uyển Nhi cười tủm tỉm, click vào danh sách hảo hữu, á vào tên Thiên Kỳ Đại Thần.

"Thiên Kỳ ca ca!:" Tin nhắn được chèn thêm icon mặt cười đáng yêu.

Lúc này vừa đúng thời điểm Hứa Thiên Kỳ, cũng đăng nhập vào trò chơi, hắc mới tiếp thu thông tin của Uyển Nhi sáng nay.

Bây giờ lại thấy tin nhắn, hắc liền Click vào nhân vật "Nữ Oa" rep lại.

"Ừ"

Uyển Nhi khó chịu bĩu môi, sao tên nam chủ này hắc kiêu lời cũng thôi đi. Tới nhắn tin cũng có 1 chữ! Không lẽ tay hắc bị tật?

"Em quên không đưa Địa chỉ cho Thiên Kỳ ca ca. Số 21 /Đường âm phủ / Ngõ Âm Dương. Đây là số điện thoại: 0396*****"

"Em không làm phiền Thiên Kỳ ca ca nữa, hai hôm nữa nhớ tới đón em."

"Được" Đã biết." Hứa Thiên Kỳ vẫn trả lời lại, ngắn nhất có thể.

Uyển Nhi hài lòng bắt đầu mở giao diện lên, bắt đầu đi hoạt động trong game.

Trong cốt truyện thì Phùng Mặc và Hứa Thiên Kỳ cũng gặp nhau, bằng phương thức này nha.

Nhưng bây giờ đã bị lão nương chen ngang, xem hai tên nam nhân này tới với nhau bằng cách nào? bằng mộng sao?

Uyển Nhi tạo tổ đội, mời thêm ba người có quân hàm Ỗ thiên, lực chiến 500k trở lên, bắt đầu đi hoạt động.

Cô bấm vào kênh chat tổ đội với nội dung.

Nữ Oa:" Hôm nay ta đích thân, dẫn ba người đi quét map Đình Thương Sơn.

Lãnh Huyết:" A! Là Nữ Oa đại thần, rất vinh hạnh được đại thần dẫn đi quét map.

Thánh nữ - hera: "Ta nghe nói bang Chiến của đại thần có, Thiên Kỳ Đại Thần và Mặc Thiên Đại Thần đã lên kiểm hiệp 18???"

Uyển Nhi nghĩ một chút, quả thật Sv Ngao Long này. Chỉ có duy nhất nam chủ và anh trai cô là hai người lên kiểm hiệp cao nhất.

Cô âm thầm cắn môi, lão nương sao có thể chịu thua hai tên kia cho được. Nghĩ thông suốt Uyển Nhi một mạch nạp vào nhân vật mình từ kiểm hiệp 8 lên kiểm hiệp 18.

Nữ Oa:" Bây giờ là ba người...."

Lãnh Huyết:"....."

Thánh Nữ - Hera:....."

Vị đại thần này thiếu gia hay tiểu thư của gia tộc nào đây? lên kiểm hiệp 18 phải tốn bao nhiêu tiền mới được?

Chưa kịp hoàn hồn lại, trên toàn hệ thống máy chủ đã thông báo.

- Đại hiệp Nữ Oa vung tay ném tiền, các vị đại hiệp mau mau bắt thưởng.
- Đại hiệp Nữ Oa tặng 800 Thiên Nghê thường thượng phẩm toàn Sv Ngọa Long.
- Đại Hiệp Nữ Oa đã thành công lên kiếm hiệp 18 đạt danh hiệu, Duyên Hữu Tam Sinh.

Trên kênh thế giới bùng nổ, liên tục spam

Sửa Ông Địa: " Mẹ ơi Nữ Oa là nam nhân hay nữ nhân đây? còn thiếu người làm ấm giường hay không?

Na Mạnh Bà: " Aaaaa Nữ Oa bên bang Chiến, trời ơi ta ta muốn gia nhập.

Gió thổi lạnh trái Chery: " Ta không quan tâm, phải mau mau đi nhặt thượng phẩm.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292: Vong du : Công lược người yêu của anh trai 6

Lúc này nhân vật " Nữ Oa " như tiêu đề Hot trên Sv Ngọa Long, ngay cả Phùng Mặc cũng không biết. Chính em gái mình ở trong bang phái.

Hắn chỉ nghĩ nhân vật Nữ Oa. Là một tên thiếu gia nhà giàu nào đó chơi mà thôi, Phùng Mặc vui mừng. Vì trong bang phái lại có thêm một đại thần.

Hai ngày sau, Uyển Nhi thức dậy thực sớm. Hôm nay có buổi giao lưu giữa các người chơi. Cô biết Phùng Mặc nhất định tham gia.

Ăn cơm trưa xong, cô chọn cho mình một chiếc váy bông. Phía sau lưng có đính hình nơ mèo dễ thương.

Tóc dài uốn lượn sóng, kẹp thêm một chiếc nơ xinh xắn. Tuy rằng Uyển Nhi không thích hình tượng này lắm, nhưng cô không muốn ba mẹ phát hiện ra dị tượng nào.

Uyển Nhi ngồi trước gương, nhen nhang trang điểm phớt qua. Cầm chì kẻ mày, tô lên một chút. Điểm thêm má hồng và son, thoáng chốc sắc mặt nhợt nhạt đã hồng nhuận tươi tắn.

Khi xuống lầu, Ông bà Phùng nhìn con gái báo bối. Trang điểm kinh diễm xinh đẹp, khiến người ta nhìn tới loá mắt. Hai Ông bà âm thầm tán thưởng, không nói gì thêm.

Bởi vì tới qua con gái có nói cho họ biết, Hứa Thiên Kỳ sẽ qua đón con gái họ đi chơi.

Vốn dĩ ông bà Phùng không đồng ý, lại sợ con gái thương tâm. Nên đành nhắm mắt gật đầu chấp thuận.

Hôm nay Phùng Mặc cũng trang điểm một chút, ban đầu gương mặt hắn diễn trang. Bây giờ tràn điểm lên mang vẻ đẹp bất phân nam nữ.

Uyển Nhi cau mày, rõ ràng trong cốt truyện chỉ có mình Hứa Thiên Kỳ là người bẻ cong Phùng Mặc.

[...] Tiểu tử tỷ, Phùng Mặc không phải đồng tính. Nhưng hắn không thích con gái, nên mới bị Hứa Thiên Kỳ thành công bẻ cong.

Uyển Nhi "...."

Phùng Mặc đi lướt qua Uyển Nhi, bữu môi liếc mắt khinh thường cô. Uyển Nhi không thèm quan tâm tới hắn.

Cô nhìn lên điện thoại, thấy còn 5 phút nữa thì Hứa Thiên Kỳ tới. Cô tủm tỉm cười với ông bà Phùng.

" Ba Mẹ chút nữa là Thiên Kỳ ca ca tới rồi."

" Được! Được ta cũng muốn nhìn mặt người con rể này a~~~." Ông Phùng phối hợp, gật gù nói.

Phùng Mặc đang định mở miệng chê chọc Uyển Nhi, thì hắn kinh ngạc nhìn ra phía cửa.

" Sao người Lại tới đây?."

Tuy Phùng Mặc chưa gặp Hứa Thiên Kỳ ngoài đời, nhưng hai người có nhìn mặt nhau qua video call.

Uyển Nhi nhếch môi cười, xoay người nhìn Hứa Thiên Kỳ. Hấp tấp đi tới ôm lấy cánh tay của hắn mà kéo vào.

"Thiên Kỳ ca ca, tôi thật đứng giờ "

Hứa Thiên Kỳ nhìn Phùng Mặc cũng kinh ngạc không kém. Hắn là bị Uyển Nhi kéo cho tỉnh thần lại

"Ba mẹ! đây là Thiên Kỳ ca ca:"

"Phùng tiên sinh, Phùng phu nhân:" Hứa Thiên Kỳ lịch sự chào hỏi ông bà Phùng, hắn cũng không đẩy tay Uyển Nhi ra.

Nhìn hai người lúc này thật sự xứng đôi. Điểm giá trị nhan sắc rất cao.

- Truyện chỉ được đăng trên app " Medoctruyen chu. Net "

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB " My Phạm (Tiểu Đào Đào)

Phùng Mặc vẫn ngây ngốc tại chỗ. Hắn càng không biết em gái đáng ghét này lại thích Hứa Thiên Kỳ. Nam nhân này hắn cũng có hảo cảm... có thể so sánh với người yêu.

Vừa rồi hắn còn đang lên mặt châm chọc em gái, bây giờ người xấu mặt lại là hắn. Từ bao giờ, mà em gái cùng Hứa Thiên Kỳ ở bên nhau?

"Thiên Kỳ ca ca! Kia là anh trai ruột ta, Phùng Mặc:" Uyển Nhi vừa lay tay hắn, vừa chỉ vào Phùng Mặc.

Hứa Thiên Kỳ gật đầu:" Đã biết từ trước rồi "

"Hai người đã biết nhau từ trước sao?:" Uyển Nhi điều chỉnh sắc mặt sao cho giống ngạc nhiên nhất, mà thốt lên.

Hứa Thiên Kỳ có chút xấu hổ, cúi đầu xuống giải thích.

"Phùng Mặc chính là Mặc Thiên phu quân, còn ta là Thiên Kỳ nương tử.

"Anh trai, cũng chơi Võ Lâm Truyền Kỳ. Sao không nói cho em biết? Hai người còn kết bái phu thê trong trò chơi a~~~~

Uyển Nhi cố gắng nói lớn lên, cho ông bà Phùng nghe rõ hơn. Sau đó cô đảo mắt, trừng Phùng Mặc biểu hiện không vui.

Phùng Mặc lúc này mới hoàn toàn tỉnh, hắn mím môi liếc mắt nhìn Uyển Nhi. Sau đó lại nhìn lên Hứa Thiên Kỳ.

"Hai người từ khi nào, đã ở bên nhau?

"Ách! không phải hai hôm trước sao, em đi anh có biết mà? " Uyển Nhi thành thật nói, không suy nghĩ nhiều.

Hắn không tin chỉ mới ba ngày, em gái này lại theo đuổi được Hứa Thiên Kỳ. Vì hắn biết Hứa Thiên Kỳ không thích nữ nhân giống hắn.

Càng không thể có chuyện hai người ở bên nhau, vì hắn và Hứa Thiên Kỳ đều có hảo cảm. Chỉ là chưa ai chịu mở ra nói miệng mà thôi.

Không được, hắn phải hỏi cho ra nhẽ. Suy nghĩ xong, Phùng Mặc liền lên tiếng hướng Hứa Thiên Kỳ hỏi.

"Thiên Kỳ, người thích em gái ta sao?

Với hoàn cảnh này, ông bà Phùng liền biết không tốt rồi. Vì trong mắt con trai của ông bà, hiện lên tình yêu và ghen tuông.

Hứa Thiên Kỳ nhú mày, nhìn Phùng Mặc bối rối. Không biết phải nói như thế nào.

Trong trò chơi, lần call video. Hứa Thiên Kỳ cảm thấy, Phùng Mặc là nam nhân thú vị. Nhưng tới bây giờ gặp Phùng Mặc lại trang điểm bắt phân nam nữ.

Cứ như thế hình tượng tốt đẹp về Phùng Mặc, trong phút chốc đều tan vỡ. Hảo cảm cũng theo đó mà tuột xuống.

Uyển Nhi nhìn hai nam nhân này đưa đẩy, khiến cô nổi hết cả da gà. Nếu cô mà có thân thể khỏe mạnh, đã sớm vác đại đao ra chém chết hai tên gay này.

"Thiên Kỳ ca ca, chúng ta phải đi không trễ mất thời gian:" Uyển Nhi cắt ngang, cô làm sao để cho hai tên này có thêm thời gian dây dưa với nha.

Hứa Thiên Kỳ nhàn nhạt gật đầu với ông bà Phùng, lại quay ra nói với Phùng Mặc:" Ta đem Uyển Nhi đi trước.

Ông bà Phùng gật đầu, bà Phùng không yên tâm liền dặn dò với Hứa Thiên Kỳ.

" Cậu để ý tới con gái tôi một chút. Tim nó không tốt, không chịu được đã kích. Không được quá xúc động.

" Cho nên, nhờ cậu cậu bảo vệ Tiểu Nhi thật tốt. Tôi có đặt thuốc theo bên cạnh Tiểu Nhi rồi, cứ 3 giờ cậu nhắc nhở Tiểu Nhi uống thuốc nhé.

Hứa Thiên Kỳ giật mình, hắn không biết cô bị bệnh tim. Bất quá cô chỉ nói qua với hắn rằng, Thân thể không được tốt.

Hắn lại nhìn sang Uyển Nhi, thấy cô vẫn cười tươi tắn. Không một chút bi quan nào, hắn liền thấy cô gái này thật kiên cường.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam +5# độ hảo cảm là 35%)

Hứa Thiên Kỳ trình trọng hướng ông bà Phùng nói:" Được, tôi sẽ chiều cô Uyển Nhi thật tốt.

Bạn đang đọc truyện [*Hệ Thống*] *Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293: Vong du : Công lược người yêu của anh trai 7

Hứa Thiên Kỳ quay sang nói với Phùng Mặc.

" Tiện đường, đi cùng nhau không?

" Tất nhiên là đi cùng:" Phùng Mặc làm sao có thể để yên, cho em gái mình ở cùng với Hứa Thiên Kỳ đây.

Uyển Nhi mặc kệ Phùng Mặc, hắn đi theo càng khiến hắn tức chết hơn thôi. Cô kéo tay Hứa Thiên Kỳ đi đằng trước, còn Phùng Mặc bơ vơ theo sau.

Phùng Mặc nhìn tay hai người lôi kéo. Đáy mắt hắn nổi lên tia phẫn hận:" Luôn là như vậy, thứ gì của hắn em gái đáng ghét kia đều tranh giành.

" Sao nó không chết luôn đi! không được, Hứa Thiên Kỳ là của hắn. Hắn sẽ không nhường, không bao giờ nhường.

Được Bà Phùng nhắc nhở thân thể Uyển Nhi không tốt, Hứa Thiên Kỳ đối xử với cô ôn nhu cẩn thận một chút.

Phùng Mặc định bước vào ghế phụ ngồi cạnh Hứa Thiên Kỳ, thì hắn mới mở cửa xe. Uyển Nhi đã bước vào, còn nở nụ cười sáng lạn.

" Cảm ơn anh trai, đã giúp em mở cửa:"

Cô làm sao có thể để, hai tên nam nhân này ngồi cùng nhau. Nam nhân của cô mà hắn cũng dám tranh quả thật chán sống rồi.

Phùng Mặc tức giận, cắn chặt răng phun ra từng chữ: " Không có gì.

Sau đó đành phải ngồi vào ghế sau, đôi mắt không ngừng trừng hai người ngồi phía trước.

Hứa Thiên Kỳ là người kiêu lời, lên dọc đường hắn không mở miệng nói gì. Còn Phùng Mặc như nước vối lửa với Uyển Nhi.

Hắn ngoài việc trừng mắt, lườm Uyển Nhi ra thì không nói gì thêm. Uyển Nhi rất muốn bật cười.

Vị anh trai này là định lườm chết cô sao? Nếu mà lườm chết được người. Thì cô đã chết mấy trăm lần, đúng là con nít không nên chấp nhứt với hắn.

1 giờ sau, xe dừng trước khách sạn. Nơi tổ chức giao lưu giữa các người chơi, Hứa Thiên Kỳ mở cửa xe ra, cẩn thận ôm Uyển Nhi xuống.

Hắn nhớ hôm trước, cô chỉ mới chạy vài bước liền muốn xỉu. Nên bây giờ mọi hành động rất cẩn thận.

" Thiên Kỳ ca ca, không cần phải vậy đâu. Em vẫn có thể tự mình đi được. Hơn nữa mọi người sẽ hiểu lầm.

Hứa Thiên Kỳ cúi đầu xuống nhìn Uyển Nhi, hắn biết mình không cần thiết phải làm như vậy. Nhưng hắn lại rất hưởng thụ hương sen trên người cô.

" Không sao! ta ôm tránh cho người khác đụng vào cô.

" Như vậy! có phải Thiên Kỳ ca ca đồng ý làm người yêu em sao?: " Uyển Nhi nhìn hắn, với đôi mắt sáng lấp lánh.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam chủ +5% Độ hảo cảm là 40% tiểu tỷ tỷ rất giỏi)

- Truyện chỉ được đăng trên app " Medoctruyenchu. Net "

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB " My Phạm (Tiểu Đào Đào)

Hứa Thiên Kỳ không nói gì, hần yên lặng bế Uyển Nhi. Nhưng cô nhìn ra được hần không có ghét bỏ cô, đáy mắt còn có chút hứng thú.

Uyển Nhi nhếch miệng cười, nếu tên nam này mà trực tiếp từ chối. Cho dù thân thể này có sắp chết, cô cũng phải trối hần lại chết cùng cô.

" Chúng ta nhanh vào thôi, mọi người đang chờ:" Uyển Nhi tươi cười tới sáng lạn với Hứa Thiên Kỳ.

Hứa Thiên Kỳ gật đầu, ôm Uyển Nhi trở vào. Phùng Mặc đi theo sau hai người, hừ lạnh một tiếng.

Thì ra Hứa Thiên Kỳ và em gái hần, còn chưa có yêu nhau. Như vậy thì hần còn có cơ hội, không thể để em gái cướp đi Hứa Thiên Kỳ.

Vừa mở cửa ra, trong phòng đã tới không ít người. Mọi người đều kinh ngạc nhìn ba người mới tới này, đặc biệt là Hứa Thiên Kỳ đang ôm Uyển Nhi.

Một thiếu niên, nhìn chừng 17 tuổi nhìn không được mà thốt lên.

" A! 3 anh chị này giá trị nhan sắc thật cao, nhanh vào giới thiệu cùng mọi người đi.

Cậu thiếu niên vừa nói, vừa vẫy tay với ba người. Ý bảo nhanh chóng vào chỗ ngồi.

" Xin tự giới thiệu, em là " Sữa Ông Địa". Chị kia là " Na Mạnh Bà ", còn chú tham ăn kia là " Lãnh Huyết "

Uyển Nhi bây giờ mới được Hứa Thiên Kỳ thả xuống, cô tươi cười xinh đẹp. Ngọt ngào mở miệng giới thiệu.

" Chị là " Nữ Oa " Kia là Thiên Kỳ Đại Thần. Còn kia là Mặc Thiên Đại Thần.,," Uyển Nhi rất tự nhiên mà tự giới thiệu, chỉ về Hứa Thiên Kỳ và Phùng Mặc.

Mọi người đầu tiên là ngẩn người, theo sau kinh hô: "Wow, " Hóa ra đây là ba đại thần trong truyền thuyết...

" Trời ơi, Nữ Oa Đại Thần thật xinh đẹp, Thiên Kỳ Đại Thần thật soái, còn rất ngầu.

" Khụ ~ Còn Mặc Thiên Đại Thần, đẹp bất phân giới tính luôn, thật vinh dự được gặp ba vị đại thần.

Lại có người khe khẽ nói nhỏ: " Đúng rồi, ba người đã lên hết kiểm hiệp 18. Mà phải mất 900 tr mới lên được đó...

" Trời ơi, chắc chắn có địa vị không nhỏ trên xã hội đâu.

Người khác lại nói nhỏ:" Không phải Nữ Oa, theo đuổi Thiên Kỳ Đại Thần mấy tháng rồi sao?

" Nhìn tình cảnh hiện nay chắc chắn, đã nắm bắt được trái tim của Thiên Kỳ Đại Thần..

Uyển Nhi yên lặng không phản bác, còn khoác tay Hứa Thiên Kỳ. Làm cho mọi người tin tưởng đây là sự thật.

Hứa Thiên Kỳ sợ hất tay cô ra, sợ Uyển Nhi xúc động lên cơn đau tim. Nên hần ngầm chấp thuận. Dù sao hần cũng không nỡ phá vỡ lúc cô đang vui vẻ.

Phùng Mặc thì không, hần tức giận trừng mắt. Hét to lên với mọi người trong phòng.

" Các người câm miệng lại, đừng nói bậy. Hai Người đó chỉ là bạn bè bình thường, không có quan hệ yêu đương.

Uyển Nhi trừng mắt với Phùng Mặc. Tên anh trai này cái gì cũng biết, duy nhất biết điều là không. Đã vậy đừng trách lão nương không nể tình anh em.

Uyển Nhi bóp chặt cánh tay của Hứa Thiên Kỳ, tay kia đặt trên lồng ngực. Bắt đầu giả bộ hít thở không thông..

Hứa Thiên Kỳ sợ hãi, hần không biết phải làm sao. Bà Phùng có dặn không được để cho Uyển Nhi xúc động.

" Tôi và Nữ Oa đang quen nhau." Nói xong hần cúi đầu xuống vỗ lưng cho Uyển Nhi, còn giúp cô uống thuốc.

Mọi người trong phòng bùng nổ, hét lên.

" Woww.... thật ngầu.... trời ơi Thiên Kỳ Đại Thần thật ôn nhu, nhìn hai người họ thân mật vậy ta đã sớm đoán được rồi.

Lúc này Uyên Nhi nhếch môi cười gian xảo, hướng Phùng Mặc cười tới. Không thấy mặt trời ngày hôm sau.

Phùng Mặc đang hất cằm cao, nghe Hứa Thiên Kỳ mở miệng thừa nhận. Lúc này không khác gì trực tiếp và mặt hần.

Bạn đang đọc truyện [Hệ Thống] Xoay Người Của Uyên Nhi được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Vỡ du : Công lược người yêu của anh trai 8

Uyên Nhi vừa nói xong, lại nó người bắt đầu khẽ nói nhỏ.

"Người kia là ai nha?"

Có người vào sau, nên tò mò hỏi tên nhân vật của Phùng Mặc.

"Mặc Thiên nương tử của Thiên Kỳ Đại Thần." Phùng Mặc hung hăng nói, lúc này hần thật sự tức tới nghẹn rồi.

Mọi người tròn tròn mắt, không biết phải nói cái gì nữa. Vì họ tưởng người kết bái phu thê trên trò chơi, là nữ nhân. Lại càng không ngờ, hai là nam nhân nha.

Nhiều người còn biết Mặc Thiên Đại Thần, qua nhiều ngày tháng mới kết phu thê cùng Thiên Kỳ Đại Thần.

Còn là trắng trợn thổ lộ spam trên kênh thể giới, không kém Nữ Oa là bao nhiêu đâu. Họ còn chứng kiến, Trên trò chơi hai người này thân mật biết bao nhiêu.

Bây giờ vỡ lẽ ra, Mặc Thiên Đại Thần là cái nam nhân to lớn. Có nhan sắc phi giới tính.

Mọi người ở đây, đa số đều phản cảm về đồng tính. Có một số tán thành, lại một số không cho ý kiến. Nên bầu không khí lâm vào yên lặng, không ai nói câu nào.

Hứa Thiên Kỳ bắt giác nhú chặt mày, hần không thích bầu không khí gượng gạo như bây giờ, bàn tay ôm Uyên Nhi tự giác mà ôm chặt hơn.

Uyên Nhi nhanh chóng lên tiếng, gỡ rối giúp Phùng Mặc. Xem như đây là bài học cho hần, dám ngang nhiên đấu với cô.

"Ách " Thật ra nhân vật Mặc Thiên Đại Thần cũng là tôi chơi. Anh trai chỉ mượn vào xem một chút thôi.

"Người theo đuổi Thiên Kỳ Đại Thần cũng là ta.

Lúc này mọi người mới gật đầu, bắt đầu lên tiếng." Hóa ra là vậy, ra là chúng ta ở đây đều là hiểu nhầm.

Phùng Mặc uất ức, trừng mắt với Uyên Nhi. Ở đây đồng người hần không thể phản bác lại. đành phải ngậm đắng nuốt cay, mặc cho người em gái này vừa đâm vừa xoa.

- Truyện chỉ được đăng trên app " Medoctruyenchu. Net "

- Mọi thắc mắc xin liên hệ FB " My Phạm (Tiểu Đào Đào)

Hần càng không thêm Uyên Nhi giải vây, vì hần tin chắc Hứa Thiên Kỳ không thích nữ nhân. Hứa Thiên Kỳ nói vậy chỉ không muốn, em gái hần lên cơn đau tim mà thôi.

(Ting -- Độ hảo cảm của nam 5% độ hảo cảm là 45% tiểu tỷ tỷ cố lên)

Hứa Thiên Kỳ cảm thấy, Uyên Nhi là cô gái kiên cường. Lại có tâm lòng tốt, giúp anh trai mình giải vây.

Hần bế Uyên Nhi ôm vào lòng, tìm chỗ thoải mái ngồi vào. Để Uyên Nhi ngồi vào đùi mình.

Một lúc sau, mọi người tụ tập tâm sự, ca hát rất nhảm chán. Uyên Nhi hơi bức mình, lẽ ra tụ tập này phải ăn uống mới thú vị chứ.

Cô lười biếng trở mình, nói nhỏ với Hứa Thiên Kỳ rằng muốn đi toilet. Hần hỏi lại có cần hần đi cùng không?

Uyển Nhi lắc đầu, tỏ vẻ mình tự đi được. Thế là Hứa Thiên Kỳ buông Uyển Nhi ra, nhẹ nhàng đặt chân cô xuống đất.

Phùng Mặc thấy Uyển Nhi rời đi, hần cũng bước chân theo sau cô.

Phùng Mặc nhìn Uyển Nhi với ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống. Lúc này Hứa Thiên Kỳ nhớ ra, Phùng Mặc từng nói hần không thích. Hơn nữa còn chán ghét người em gái này.

Hần không sợ Phùng Mặc làm gì không đúng, khiến cho Uyển Nhi xúc động. Nghĩ một chút, cuối cùng Hứa Thiên Kỳ quyết định đi theo sau hai người.

Hứa Thiên Kỳ sợ rằng, Phùng Mặc nói hần cùng Phùng Mặc có hảo cảm với nhau cho Uyển Nhi biết. Tới lúc đó bệnh tim tái phát phải làm sao?

Uyển Nhi rời đi, liền biết Phùng Mặc đi theo cô. Lúc này cô nhếch miệng cười giảo hoạt, cố gắng thả thật chậm bước chân.

Nhìn lên bản đồ siêu cấp, thấy Hứa Thiên Kỳ cách hai người thật gần. Lúc này Uyển Nhi mới dừng lại, trấn định lên tiếng.

"Anh trai! toilet nam ở bên kia, không phải hướng này nha."

"Phùng Uyển Nhi, có phải ngươi biết ta chơi Võ Lâm Truyền Kỳ. Rồi ngươi mới lên đầu ta chơi đúng không?"

"Ngươi biết Hứa Thiên Kỳ đã kết Phu Thê với ta, vậy tại sao còn đeo bám Hứa Thiên Kỳ?"

"Rõ ràng Hứa Thiên Kỳ thích ta...ta cũng thích hần... ngươi là em gái mà luôn tranh giành với ta, sao ngươi không đi chết đi."

Phùng Mặc buông lời sắc bén, nguyên rủa chính em gái mình chết. Hết như kẻ thù không đội trời chung.

Uyển Nhi tròn tròn hai mắt, tay ôm lấy ngực kịch liệt thờ hồn hển, cố gắng nặn ra từng chữ.

"Anh... anh trai! em là em gái anh. Vì sao lại nguyên rủa em chết...."

"Em chơi Võ Lâm Truyền Kỳ này gần nửa năm, biết Thiên Kỳ ca ca trước. Anh mới chơi bao lâu, liền nói em tranh giành với anh?"

"Được! xem như ngươi biết hần trước... nhưng ngươi không biết gì về hần hết."

"Hần là đồng tính. Hần thích ta, mãi mãi không thích ngươi."

Uyển Nhi câu miệng cười, cơ hội đánh người đã tới đây rồi. Nghe tên anh trai này nói, lão nương thật ngứa tay chân.

Cô chọn góc khuất với tầm mắt Hứa Thiên Kỳ, dơ chân lên đá mạnh vào hạ bộ của Phùng Mặc. Tay mạnh mẽ vung lên tát vào mặt hần.

Sau đó Uyển Nhi chao đảo, hai tay ôm lấy ngực. Thân Thể như không có điểm tựa ngã xuống đất.

Lúc này Phùng Mặc bị ăn đau đớn, hai tay ôm lấy hạ bộ. Còn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, đáng nhẽ người ngã xuống đất là hần chứ không phải Uyển Nhi.

Phùng Mặc tưởng Uyển Nhi bệnh tim tái phát, hần nổi lên ý đồ xấu định vứt thuốc của cô vào bồn cầu.

Nhưng chưa kịp vứt đã bị Hứa Thiên Kỳ cản lại, nhanh chóng lấy lại thuốc từ tay Phùng Mặc.

Hứa Thiên Kỳ nhanh chóng bế Uyển Nhi vào lòng, giúp cô xoa xoa ngực. Hần trừng mắt với Phùng Mặc lên tiếng chất vấn.

"Ngươi muốn làm gì em gái mình?"

"Chỉ vì cô ấy biết ta trước, người liền muốn em gái mình chết. Ta thật hối hận vì trước đây có cảm tình với ngươi."

"Ngươi là anh trai ruột cô ấy đấy, là ta không nhìn thấu lòng dạ ác độc của ngươi."

Hứa Thiên Kỳ không lưu tình, mà nắn Phùng Mặc xối xả. Còn Uyển Nhi vui vẻ ngất đi.

Vừa được đánh tay lại nghe hệ thống báo điểm hảo cảm của Phùng Mặc rút xuống còn 0%

Bạn đang đọc truyện *[Hệ Thống] Xoay Người Của Uyển Nhi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.